

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

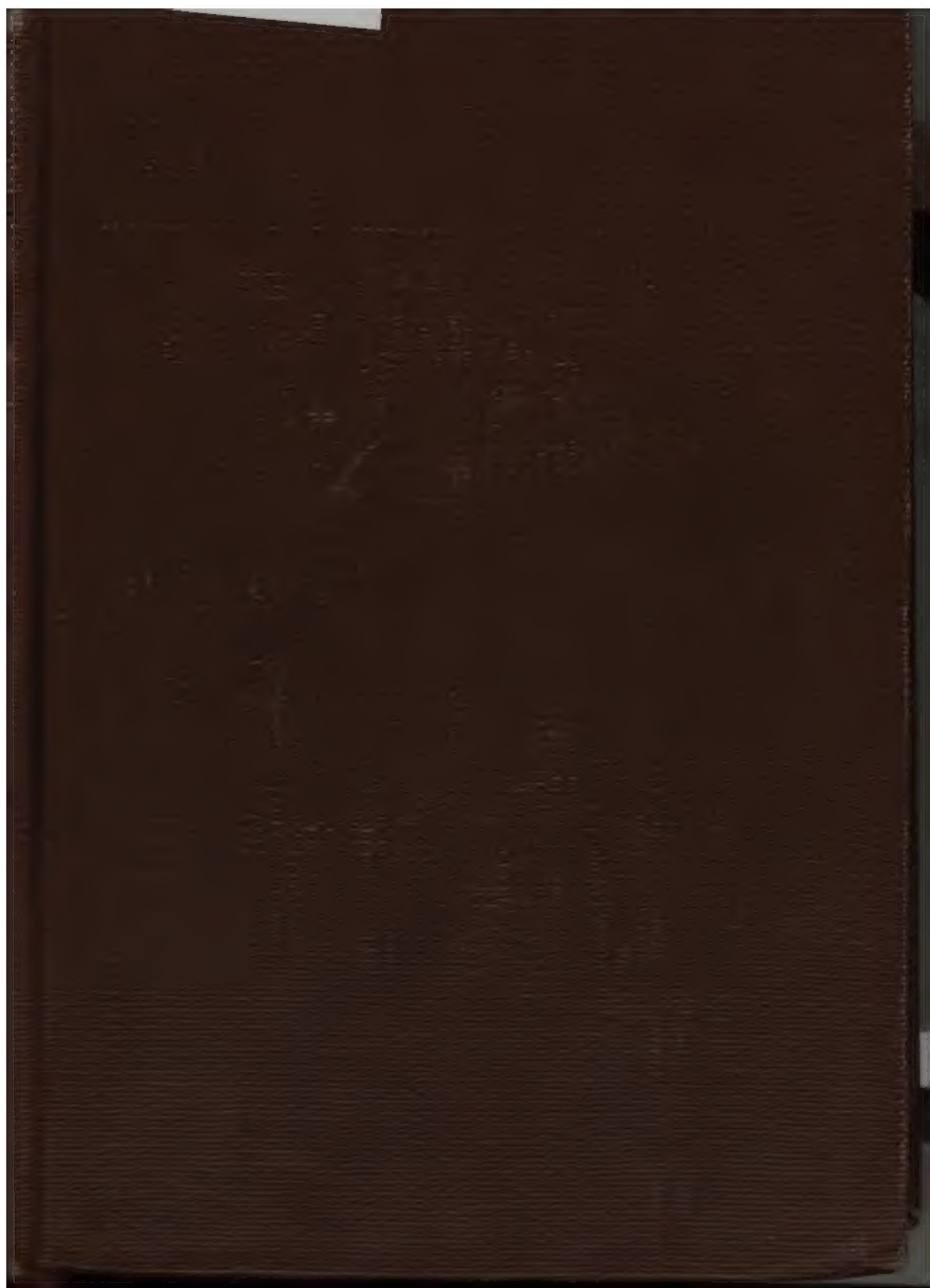
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

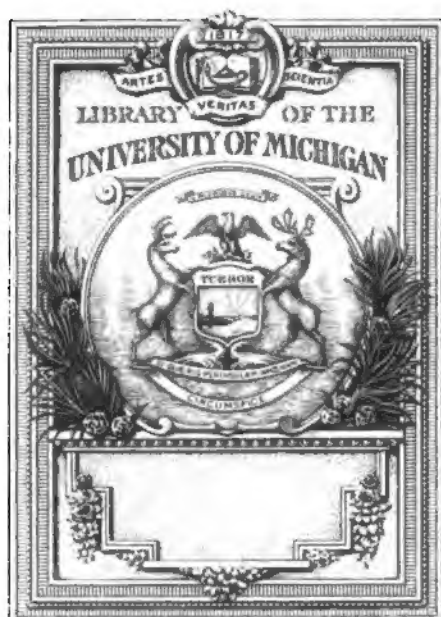

880.2

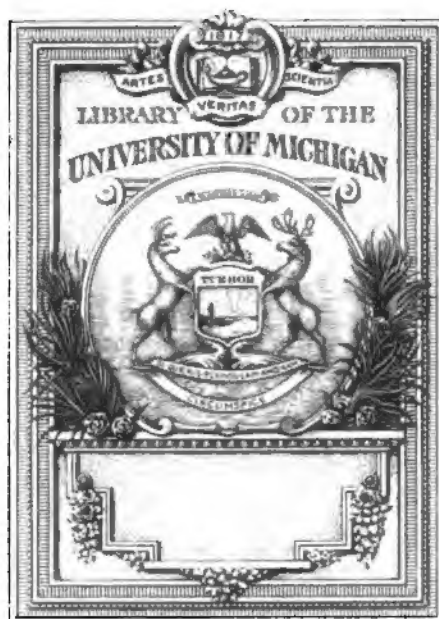
K13

880.2

K13

880.2

K13

13. u. m.

EPIGRAMMATA GRAECA

EX LAPIDIBVS CONLECTA

EDIDIT

GEORGIVS KAIBEL.

BEROLINI

APVD G. REIMER.

1878.

44

FRANCISCO BVECHELER

HERMANNO VSENER

V. S. L. M.

Greene
Allen
6-1-42
43766
add cop

57 24-81-90

*neque in bona segete nullum est
spicum nequam neque in mala non
aliquod bonum.*

Varro.

Vestrae fidei vestroque, viri optimi, amoris quoniam hunc librum commendaturus sum paucis exponere decet qualis quem ante hos sex annos nascentem vidistis singularique studio fovistis iam adultus ad vos redeat.

Epigrammata graeca e lapidibus excepta triplex fuit munus colligendi emendandi adnotandi, quorum primum sane non aequè mihi fuit difficile et ambiguum quam eis qui olim similem rem adgressi non tam conlegerunt epigrammata quam elegerunt. Mihi vero cum omnium quotquot ex lapidibus descripta habentur epigrammatum graecorum non eclogen sed syllogen plenam fere et absolutam proponere consilium fuerit, si quae desiderantur ea errore culpaque mea omissa putaveritis. Consulto vero omisi cum ea quae adeo mutila erant ut ne de natura quidem tituli integri iudicari posset tum ea quae ex codicibus anthologisve petita iniuria aliquamdiu inter titulos ferebantur, velut epigramma Hesiodi tripodi inscriptum, Homeri Sapphonis Diogenis Oppiani epitaphia, Pythiae denique oraculum (C. J. 1724) a Cyriaco ex codicibus transcriptum et a Moroniano ex H. Stephani editione interpolatum, ut taceam de Aureoli titulo vilissimo (C. J. 6761), quo tandem liberavit nos Mommseni prudens iudicium (*Anal. epigr.* p. 255). Haec igitur cum non verendum sit ne quo invito praetermiserim, rectius fortasse ideo inculpabor quod ea non recepi quae etsi nemo recentioris memoriae in lapide viderit tamen vere inscripta fuisse aut luculentissimis constet testimoniis aut certissime demonstrari possit, velut quae in Anthologiae

codice Palatino VII 327—340 *παρὰ τοῦ μαχαρίτου Γρηγορίου Καμψικοῦ* descripta leguntur quaeve cum alii scriptores tum Pausanias ex periegetarum fide haud ambigua rettulit. Quae omnia una cum oraculis aliisque similibus inscriptionibus genuinis singulari aliquando libro complexus edam, neque minus quae nostrae aetatis antiquitates investigandi sedulitas reperiendique felicitas nova protulerit conligere et ex instituto consilio tractare pergam.

Inedita haud ita multa mihi praesto fuisse epigrammata ipsa res tulit. Nam etsi amicorum auxilio nunquam destitutus accipiebam fere quae sive Romae et Athenis sive in aliis Graeciae Italiaeve partibus reperiiebantur, tamen feliciter factum est ut nostrates quae alicuius essent momenti ad veterum res litterasque cognoscendas quam primum fieri posset edere consuerint. Sunt vero quae primus ego prodam sive a me ipso olim descripta sive aliorum beneficio debita.

Difficilius erat conlecta generibus inlustrare partibusque apte describere. Cum enim in unum comprehendenda essent quae decem fere saeculorum spatio in omnibus fere orbis terrarum partibus, ubi quidem sermo graecus vigeret, lapidibus mandata essent, non e re fore arbitrari si, quod recte faciunt qui Inscriptionum Corpora condunt, ex solo geographico qui dicitur ordine epigrammata digererem, qua scilicet re saepius disiungerentur quae iungenda erant diversaque plane conmiscerentur, sed varia argumentorum genera distinguenda, praeterea temporum locorum ingenii disciplinae artis ratio habenda erat. Meliora enim quarto a. Chr. n. quam tertio p. Chr. n. saeculo proveniunt, meliora plerumque Athenis quam apud Macedones Syrosque, melius Graeci quam barbari cultae linguae sero adsueta locuntur, et quod gravissimum est in certis quibusdam civitatibus provinciisque certum quoddam dicendi sentiendique genus florebat exercebaturque, quae omnes res, si quidem ipse mihi constare volui, in censem vel maxime erant vocandae. Itaque ut de sepulcralibus primum dicam titulis primam partem atticorum feci, ita tamen ut quae graecae essent aetatis quaeque romanorum temporum esse viderentur secernerem. Subiunxi insularum Asiaeque epigrammata, in quibus indolis graecae sive mavis artis alexandrinae longissime patent vestigia et fructus. Sed earundem regionum cum longe maior pars inferiorum esset temporum et hominum incultiorum, priore loco posui melioris notae epigrammata, altero reliquorum multitudinem adieci provinciarum fere ordinem secutus: nam in unum componendi

erant Lydorum tituli, qui multi sunt et tamquam helluantur in varia de rebus futuris cogitatione (nescio an Erythraeis ducibus, beatorum colonis, cf. ad n. 904), neque minus Phrygiorum, quibus Graecorum de inferis fabulae maximam in contemptionem venerunt. Denique peculiarem locum Syris adsignavi, quorum quae potissima scribendi ratio fuerit neminem fugiet legentem. Ex Asia in Graeciam remigravi, cui priores partes eam ob rem denegaram ne vilia infimae aetatis carmina quae praevalet elegantissimis Ionum Dorumque epigrammatis antepondere cogerer: quamquam hac de re num recte iudicaverim iamiam dubitationis aliquid subnascitur. Restant qui a Graecis didicerunt Romani, qui quam solleter veterum epigrammatographorum exempla secuti sint et excoluerint et Anthologiae poetae plurimi docent et prior quam a reliquis separavi Romanorum et Neapolitanorum epigrammatum pars: praevalet autem hic quoque ut par est viliora.

Dedicatoria longe diversum sibi postulabant ordinem, ut quae et pauciora essent et pro argumentorum diversitate sponte in diversas discederent partes: nam et ephebica et agonistica inter se divisi (nec poenitet fecisse) et proscynemata hymnos oracula iure mihi videor dedicatoriis adnumerasse. Septem igitur institui partes, quarum quoquamque modo disposuerim explicare nihil adtinet.

Claudunt agmen epigrammata varia quattuor in partes divisa omnia, e quibus prima terminorum aedificiorum fontium pontium titulos, quarta amuleta et diras complectitur, reliquas duas magis dubito num recte administrarim.

Conlecta dum edo schedasque prelo trado haud mediocris succrevit *Addendorum* copia cum eorum quae recens inventa sunt tum eorum quae ego huiusmodi negotii nondum satis peritus vel omiseram vel falso olim loco conlocata retraxeram. Eisdem autem de causis vel *Addendis* quae adderem habui, quae in huius praefationis calce subicienda curavi; nonnulla doleo quod post confectos demum et typis expressos indices accesserunt. Addendis passim intermiscui corrigenda; correxi tamen ea tantum quae legentes offendere viderentur, alia perinulta sciens praetermisi. Quod incredibili operarum socordia et inperitia factum est ut innumeris fere locis spirituum accentuumque notae dilapsae abierint, aegre hoc fero, aegrius vero quod ipse iusto saepius accentus perperam positos corrigere neglexi; qui errores quam digni sint qui graviter castigentur probe scio, quamquam neque aeque neque prudenter existimantis

iudicis est in eis solis indagandis aut tempus terere aut eruditionem ostentare.

Superest longe difficillimum emendandi adnotandique munus. Duae autem sunt adnotationis partes, altera quae antecedit ipsum epigramma locum ubi repertum sit editoresque indicans : ubi minime omnium posui editorum nomina sed eorum qui vel optime ediderunt vel plenissime, ut Corporum editores, superiores editiones enumeraverunt; quae ipse descripseram asterisco numeris praefixo notavi — altera quae est critica et interpretatoria. Cuius primo loco saepius indicavi saeculi notam plerumque ex indiciis epigraphicis, interdum ex indole epigrammatis repetitam. Qua in re quin saepe erraverim non dubito, neque mirabitur qui quanta incuria praeter atticos titulos pleraque ex lapidibus describi soleant noverit quique quam fallax sit usus auriumque iudicium expertus erit. Tum variam lectionem adstruxi, ne hanc quidem plenam: meliora enim ubi praesto erant apographa deteriora ut par est abieci, ubi dubitationi locus videbatur relinqui cavi ne quid omitterem. Interpretes esse studui quam brevissimus et quam rarissimus; neque enim quae ex continua epigrammatum lectione sponte explicantur tamquam in tironum usum usquequaque monui, eis fere contentus quae ad emendationem apta et necessaria essent. Hoc enim inprimis consilium secutus sum ut epigrammatum verba emendatiora quam adhuc legebantur proponerem, quod fieri potuit vel melioribus adscitis apographis vel deteriorum fide adcuratius examinata vel selectis doctorum virorum emendationibus. Et has quidem minime adfirmo omnes me cognitas habuisse, sed quod paucas memoravi hinc nolim reliquas me ignorasse conligatur; praetermisi enim quidquid inutiliter aut falso disputatum vel coniectum demonstrari poterat, ne supra modum libri moles augeretur neve vituperandi essent quos aut laudare malletm aut ne vituperio quidem dignos putarem. Praeter Boeckhium et Kirchhoffium quibus equidem laudandis non par sum felicissimi epigrammatum vindices atque emendatores extiterunt Fridericus Jacobs et Godofredus Hermann, alter horum studiorum omnino princeps, alter hoc potissimum nomine praeclarus quod etsi non ubique verum reperiret ubique tamen ad verum reperiendum viam monstraret. Privatim praeter vos ipsos, Hermanne Vsener et Francisce Buecheler, qui haerenti mihi nunquam auxilium denegavistis, unum nactus sum operis tamquam socium Vdalricum de Wilamowitz, qui et interpretando et emendando quid potuerit praestare

sciunt qui admirabilem eius doctrinam noverunt, quid voluerit pro egregia eius erga me voluntate omnis fere pagina clamitat : illi igitur iucundum est etiam publice gratias agere singulares.

Ipse denique quam adcuratissime tituli verba transcribere studui ne orthographicis quidem mendis sublatis, iota muto quod dicitur adscripto ubi traditur adscriptum, subscripto ubi omisum est in lapide. Emendandi copiam ita mihi paravi ut varias et lapidariorum et describentium errandi causas ipse cum in Graecia Italiaque olim biennium versarer satis expertus ubi fieri potuit diligenter litterarum similitudines rimarer, ubi ex apographorum indole fieri nequibat epigrammatum usum diu observatum sequeretur; quo fretus usu saepius mutila restituere conatus sum, ut pristinae formae imaginem repraesentarem; quod qui audacius factum clamitent ignoscant ubi bene cessit opera, ubi male cessit corrigant ipsi.

Ceterum monito vix opus est quae ab aliis inventa sunt ea vel minutissima ad suum quaecumque auctorem me rettulisse; ubi nomen non additur meo ipsius agi periculo scitote. Permulta minus quam volueram emendata et perpolita manserunt, quorum alia nisi novis adhibitis apographis emendari posse desperavi, alia si quis sagacior integro iudicio rem adgressus erit facili fortasse opera sanabuntur. Ego cui diu incubui thesauro tandem e manibus dimitto.

Relicum est ut addam quae additurum me supra promiseram.

2. Artificis nomen restituit Lolling *Mittheil. des archaeol. Inst. in Athen* I 175 Ἀριστίων Πάριος. Cf. quae secuntur.

Add. 4a. Subscripta vidit Lolling *l. s. s.* haec:

STION : IAPI . . . . . O . 4 E

recteque legit Ἀριστίων : Πάρι[ος : ἐπ]ό[η]σε.

69, 1. lege ὦ τὸν κτλ'.

88, 1. Cf. Democriti apud Stob. *serm.* V 24 ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντα καὶ ἐλάχιστα λυπηθέντα.

149. Litteris versuum initialibus nomen Sarapionem contineri vidit Nauck; ubi monuerit indicare nunc non queo. Intellege poetam.

173, 21 sq. Agathiae epigr. A. Pal. VII 551 :

χαίρετον ὦ γλυκερὼ καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
ᾧφελεν ἰδρῦσθαι βωμὸς Ὀμοφροσύνης,

ubi v. 2 scribendum aut ᾧφελ' ἐνιδρῦσθαι aut ἐφιδρῦσθαι.

182, 2. lapis βαρνάμενος.

194. Sententia inde a v. 6 sic fere restituenda:

. . . ἀδελφοῦ τε ἔστιν εὐκλεεσιάταν
ὁρᾶν ἄκ]οιτ[ι]ν· βῶλος [ὁ]στέων δ' ἀπὸ
ἡ]δ[υπνὸ]ο[ι]σ[ιν] καῖπον ἄνθεσιν βρύοι.

certum enim videtur verbum βρύειν vi transitiva positum.

222b. Mileti. Rayet *Revue archéol.* 1874 XXVIII 113.

Ἀντήνωρ Εὐανδρίδου
Ἀντιφάνης Μοσχίωνος
Χίονις Χιόνιδος.

- a. Τὸν Ἑστιαίου τῆς τραγωιδίας γραφῇ
Εὐανδρίδαν κέκρυφ' ὁ τυμβίτας πέιρος,
ζήσαντα πρὸς πάντ' εἰσεβῶς ἀνὰ πτόλιν
ἐτῶν ἀριθμὸν ὀγδοήκοντ' ἀρτίων.
- 5 b. Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζηκότα τόνδε δέδεκται
τίμβρος ὃδ' ἐκ προγόνων, ταῖς δ' ἀπὸ τᾶς σοφίας
ταῖς ἀπὸ Σωκράτεω πινυταῖς μάλα τοῦ τε Πλάτωνος,
κοῦκ Ἐπικουρήοις ἡδονικαῖς ἀθέοις,
Ἑστιαῖον τὸν φύντα πατρὸς κλεινοῖο Μενάνδ[ρου],
10 ἐσθλοτάταν βιοτᾶς ἐξανύσαντος ὁδόν.
κούφη γαῖα χυθεῖσ' ὁσίως κρύπτοις σὺ τὸν ἄνδρα
ἐλθ]όντ' εὐ[σεβέων εἰ]ς ἱεροὺς θαλάμο[υς].

Circa Chr. natum videtur Antenor Euandridae filius Hestiaei nepos incultos versus in patrem avumque scripsisse, alterum pridem alterum nuper sepulcro conditum. Nec tragicum poetam Euandridam nec Socraticum novimus Hestiaeum; nomina ipsa testatur editor crebro in titulis Milesiis reperiri. — 1 articulum vocabulo τραγωιδίας adiectum ne mireris dixit Philostratus *vit. soph.* II 239 Clementem Byzantinum et τραγωιδίας et τῆς τραγωιδίας ὑποκριτήν. Videtur autem Euandridas τῆς ἱερᾶς συνόδου

τῆς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν sodalis fuisse. — 12 κλίν]οντ' editor, qui cetera recte supplevit. Pro ἱερούς cave conicias σκιερούς, cf. 222,8. 228,7.

---

229 conl. Add. Ex ectypo ipse cognovi v. 1. Πῶλῑττα esse in lapide; idem nomen A. P. VII 335.

248,9 fortasse μοῖραι δὲ [π]έ[σῃν σ]οι — [ἡλικίην κλωσαν κτλ'. ad quae quod minus bene videbuntur proxima se adplicare inscitum ad-gnoveris interpolatorem, cf. adn.

251,1 sq. cf. Leonidae ep. A. P. VII 440 et index scriptorum s. v.

269,4. ἱλαραῖς Χάρισιν dixerat Meleager A. P. VII 419,4.

---

271. Falso haec interpretatus sum. Scriptum fuit epigramma sub Panis statua ab Ampelio una cum Musis in luco quodam posita: *non iam Echus amator sum* (nam v. 3 scribendum Ἥχῳ δ' οὐ φιλέω), *non iam pastorum delector sodalicio, sed ab Ampelio huc translatus Musarum socius frigida fontium arborumque umbra fruor.*

---

288 a. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Σεμνὸν αἰεὶ ζήσας βίοντον, μάκαρ Ἀρτεμίδωρε,
σωφροσύνην διὰ σὴν χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae εσω. — 2 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν Meleager A. P. VII 421,12; cf. epigr. sequens.

---

288 b. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Εἰ καὶ μοιρίδιον τέλος ἦγέ σε γῆς ὑπὸ κόλπους,
Σώπατρε σεμνὲ θανών, χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae eadem quae antecedentis tituli, eadem praeterea σεμνότητος laus, eadem denique clausula v. 2.

---

288 c. Cyprio in insula. Ceccaldi *Rev. arch.* 1874 XXVII 94.

. . . . .
 ἤρπασθ[ην] . . . . .
 μηδένα πατρὶ δ[ιδού]ς γόνον ἄλλον, μηδ' ἀδικήσας
 γλώσση πικρο[λόγῳ] μηδένα, πᾶσι φίλος
 5 κείμαι ὑπὸ χθονὶ τ[ῆδε] . . . . .
 τοῖς πρὶν ἀποιχομ[ένους] . . . . .
 κωκύω γονέων [πικ]ρ[ὸν] μόρον. . . . .
 σοὶ χάρις εὖξ . . . . .
 εὐνασον ἤδη [θ]υ[μ]ὸν . . . . .
 10 ἀ[ρ]κετὰ τρι[σ] . . . . .

Litterae ε c ω. — Ab initio traditur

PHIC

HPACΘH

MHΔENAPATPIΔ

pentametrorum εἰςθεῖς diligenter observatur. — 5 XΘONITHI videtur hereditario sepulcro conditus ad pridem mortuos proavos se contulisse dici. — 7 ΓΟΝΕΩΝΙ P — 8 nescio cuius rei gratias agat Plutoni, cf. 462,14; fortasse precantem (εὖξ[άμενον]) nescio quid deus exaudierat. — 9 ΗΔΗ ΥΝΟ — 10 ΑΡΚΕΤΑΤΡΙ rogatur deus iram missam faciat et adquiescat tribus quae rapuerit corporibus, cf. 413,7.

319,1. Eadem dictio μνήμη παραδοῦναι est in *Actis Timothei* (ed. Vsener in progr. Bonnens. ad natal. inperat. 1877) p. 8.

324,1 scribe ἀμειλίκτων ὑπὸ μοιρῶν.

372,31 scribe καὶ θρηνεῖ σε πατήρ, cf. 379,4.

409,1 scribe Νομίω ἥρωι Τροκονδεύς.

425,7 scribe στηλὶδα χάραξεν.

431 a. Damasci. Waddington apud Lebas III part. VI n. 2549.

Ἐντεῦθ' ἀρχιερεὺς ἐγὼ ποτ' ᾤκο[υ]ν,
 ἄνθος ξυράμενος νέων ἰούλων,
 ψυχὴν εὐσεβείης ὑπερ τεθελώς

καὶ σεμν[ῆ]ς μακάρων ὑπηρετείας.
 5 ἄ[λλ]' εἰς γῆρας ἵκυσθε πάντες ἐξῆς,
 μνείαν Μητροφάνους ὅσοι ποιεῖσθε.
 νὺ τὸν Δία συντηρήσω.

1 videtur ille ἐνταῦθα et ἐντεῦθεν inter se confudisse. — 2 sqq. *barbam quidem tonsam, sed animum validum habui ad pium sanctumque deorum ministerium.* — 4 CEMNIIC — ΥΠΗΧΕΤΙΑΙC Buecheler *Mus. Rh.* XXVII 475 scripsit σεμναῖς ὑπηρετείαις. — 5 AMEIC corr. Buecheler. — 7 *subscripsit pius homo* idem.

437,4 scribe ἐς γλυκεροὺς εὐσεβέων θαλάμους.

444,1 nomen fuerit Ὀνομαστός.

474 a. Spartae. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 484.

Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας, ὃν ἐπήνεσεν Ἑλλάς
 καὶ περίφρων Ἀσίῃ καὶ νοεροὶ βασιλεῖς,
 οὐκέτι ταῖς θυμέλαις ταῖς εὐστεφάνοις παρεδρεύω,
 τερπνὰ μέλη κελαδῶν τοῖς λιγυροῖσι χοροῖς.
 5 οὐδὲ σύνευνον ὄρῳ[ν] φιλοσύνγαμον, οὐδὲ τὰ τέκνα
 κεῖμαι τοῦτον ἔχων οἶκον ὑπαίδιον.
 παροδεῖτα χαῖρε.

Aetatis inferioris esse dicitur Threpti tibicinis epitaphium; imperatores intellegere licet M. Aurelium et L. Verum (v. 2). — 5 melius scripsisset οὐδ' ἔτι τέκνα, ceteroqui enim haud inscite factum epigramma.

480 a. Mantineae. Foucart-Lebas 352 q.

. . . . . Φίλα δέ με γεί[νατο] μήτηρ,
 Πρεῖμος δ' οὔνομά μοι, [Μαντινέη] δὲ πάτρη.
 εἰκοστὸν λι[κ]ά[βαντα] καὶ ὄγδοον οὐκέτι πλήσας
 ἤρπασμαι, γαμετῖ παῖδα λιπὼν Ἰόλην.
 5 οὐδὲ λα]θεῖν εἶα με [τ]αχὺς δρόμος, οὐδὲ [παλαίστρης]
 κ[ᾶ]μος, ἐν ἡλαπίναις δ' ἐσθλὸς [ἐὼν κλέ]ομαι.
 ταῦτα μαθ[ώ]ν, ξένε, πεῖνε, γ[έ]λα, κώμ]αζε, μυρίζον.
 κοινὰ γάρ ἐστι [βροτο]ῖς ταῦτα τὰ συνθέματα.

Litterae Α Σ Ε Ω. — 1 ab initio ὁ δεῖνα μ' ἔσπειρε; clausula est homerica Il. Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ. — 2 Μαντινέη Wilamowitz. —

3 6 7 8 suppl. Foucart, nisi quod v. 6 ἐσθλὸς αἰὲ κλέομαι voluit. — 3 ΛΥΓΑ quod nescio an cum editore servandum sit. — ΟΓΔΟΟΝΟΝ — 5 ΛΘΕΙΝ-ΙΑΧΥΣ — 6 ΚΟΜΟΣ uti v. 7 ΜΑΘΟΝ. Videtur inesse ea quam posui sententia *haud ignobilem me sivit esse cursus pernicitas aut turba palaestrae, cuius laudabunt me sodales*, cf. 663.

492. Ediderunt Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 478 et Foucart *Rev. arch.* 1875 I 110, qui v. 1 sqq. recte suppleverunt:

Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ[ῶν ἐπι]νοί[α]ις,
ἀλλὰ Τίχη κρείσσων ἐλπίδος [ἐξ]εφάνη,
ἣ καὶ Τιμοκλήην Ἀσωπίχου ἠφάνισ' υἱόν κτλ'.

v. 5 confirmatur vitiosa lectio καὶ ἐν Ἑρακλέους τρὶς ἐν ἄθλοις, ubi Leo amicus recte fortasse τρισὶν ἄθλοις proposuit. Addiderunt vero in eodem lapide ad dextram scriptum alterum epigramma, nimis quidem mutilum quam quod restitui possit, memorabile tamen non uno nomine:

492b. Ἀπόλλωνος] Πουθιῆος τ . . . .
. . . . Πούθια παγκ[ράτιον]
Παῖδ[α Μεν]εκράτειω . . . . .
Κορρείδας ἱεραῖ νηα . . . . .
ἐγνίκας ἔτι θερμὸς ὁ . . . . .
Φοίβου τῶν ἐτύμων . . . . .
Λύσιππος Σι[κυνώνιος] ἐποίησε.

In praescriptis παγκράτιον suppleverunt editores. — 1 παῖδ . . . . .
εκρατειω Cum., ΚΑΙΔ . . . . ΛΕΚΡΑΤΕΩ Foucart. — 2 Κορβείδας Cuman.; quartam litteram P potius quam B sibi videri esse ait Foucart; qui deinceps ΙΕΡΑΙΝΙΑ . . tradit; Cumanudes ἱεραῖ νῆα, addens tamen H incertam esse. — 3 θερμὸς ὁ[ρούσας] Cumanudes nescio quo sensu. Sententia certa comparato ep. 942 ἀλλ' ἔτι θερμὸν πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνον. — Lysippum cum recte editor intellexerit notissimum illum Sicyonium, Polycletum cuius nomen priori subscriptum est carmini non minus recte idem minorem adgnovit Lysippi aequalem, Naucydis discipulum, ut iam certa habeamus saeculi quarti documenta. Notatu vero digna duorum epigrammatum eodem in lapide eodemque fere tempore insculptorum diversa dialectus.

524. Χρήστη τῇ συμβίῳ legendum vidit Wilamowitz.

550, 5 cf. Agathiae A. P. VII 574 ἡ δὲ κόμην τίλλουσα.

625, 3 vitium metricum sustuleris cum in archetypo pro πολλάκις fuisse sumpseris ἐξάκι simile.

639. L. Arulenus Anoptes est C. I. L. V 5762.

640,4. Idem in eodem nomine lusus in ep. Antipatri Thessal. A. P. IX 517 σοὶ δ' εἶκει μελπομένῳ, Γλάφυρε, — οὖνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος.

646a. Romae. Garrucci *Bullet. arch.* 1861 p. 37 cum notis Kiesslingii et Detlefsenii.

Θ(εοῖ)ς [κ(αταχθονίοις).

Φρόντιζ' ἕως ζῆς, πῶς καλῶς ταφήσῃ.
καὶ ζῆσον, ὥς ζήσο[ις]· κάτω γὰρ οὐκ ἔχῃς
οὐ πῦρ ἀνάψῃ, οὐδὲ διπνῆσῃ καλῶ[ς].
ἐγὼ λέγω σοι ταῦτα ἅπαντα πιράσας·
5 ἐντεῦθεν οὐθὶς ἀποθανὼν ἐγίρε[ται].

Litterae videntur ε C ω fuisse. — 2 ΖΗCOKKATΩ correxi; ὅτι κάτω male Detlefsen. — 5 suppl. Kiessling.

647, 1 sq. cf. Senecae epitaphium in *Anthol. lat.* (ed. R.) 667:

*cura, labor, meritum, sumpti pro munere honores,
ite, alias posthac sollicitate animas.*

654, 7 κυδρῇ παρακοίτι confirmatur ex Homeri Il. Σ 184.

686, 5 sic fere scribendum videtur:

Πιερίδων Μουσῶν ἰσαρίθμιός ἐστιν ὁ μάρτυς,
οἷς γε γ]όηους προφέρεσκεν ἔης ἐκ νηδύος ἀγνῆς
ἐννέα· τ]οῖς χαίρουσα φίλ[η θάνε] πᾶσιν ἀληθῶς

vitae testes etsi non ipsas Musas tamen liberorum numerum Musis aequalem habet, quos peperit novem.

698, 1 lege χυτῇ (ΑΤΕΗ) κατὰ γαῖα καλύπτει. Versus enim homericus est Il. Z 464 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτῇ κ. γ. κ.

714, 7. Voluit θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή, quae sunt homerica Il. E 83.

743 a. Athenis prope Olympieum. *Bulletin de correspondance Hellénique* I 350. Ectypum vidi apud Kirchhoffium.

Μνῆμα τόδε ἥς ἀρχῆς Πεισίστ[ρατος Ἰππίου] υἱός
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένε[ι].

Thuc. VI 54 Πεισίστρατος ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννέσαντος υἱός, τοῦ πάπ-
που ἔχων τούνομα, [ὅς] τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρχῶν
ἀνέθηκε καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίου. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσ-
οικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοῦ-
πίγραμμα· τοῦ δ' ἐν Πυθίου ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυδροῖς γράμμασι λέγον
τάδε· μνῆμα τόδ' ἥς ἀρχῆς κτλ'. Hoc ipsum iam exemplum nos tenemus,
etsi cur ἀμυδρὰ visa sint Thucydidi γράμματα ex ectypo optimis cla-
rissimis elegantissimis litteris scripto minime perspicitur. — 2 TEMENE
iota lapide fracto periit.

757 a. Thisbe. Cumanudes *Athenaei* IV 378.

Εὐ]χὰν ἐκτελέσαντι Διωνύσῳ Νεομήδης
ἔργων ἀντ' ἀγαθῶν μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

1 εὐχὴν ἐκτελέσαι plerumque homines dicuntur votum susceptum
solventes.

768 a. Thebis. *Bulletin de correspond. Hellénique* I 351.

Ξενοκράτης
Θεόπομπος
Μνασίλαος.

Ἀνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκισ εἶλεν
Ξενοκράτης κλάρῳι Ζηνὶ τρόπαια φέρειν,
οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν
ἀσπίδα· Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμῳ·
5 καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τρόπαια·
οὐδ' Ἐπαμινώνδου δεῦτεροι ἐδράμομεν.

Narrat Pausanias IV 32,5 Thebanis cum instaret proelium Leu-
ctricum a Trophonio inperatum esse ut clypeum olim ab Aristomene
Messenio in herois fano consecratum inde repeterent tropaeique loco
priusquam ad manus res veniret conlocarent; repetiisse autem Epami-

nondae rogatu Xenocratem; quem clypeum conspicatos Lacedaemonios fugisse. Hanc Pausaniae narrationem cum epigrammatis memoria fere congruam esse intellexit Buecheler *Mus. Rhen.* XXXII 479 sq., ipsum epigramma non omni ex parte ut mihi videtur recte interpretatus. Sic intellego: *dum Lacedaemonii in eo est ut vincerent* (confirmatur igitur Xenophontis iudicium *Hellen.* VI 4,13), *Xenocrati sorte obtigit* (sortiti autem erant praeter ipsum Theopompus et Mnasilaus) *ut Iovi tropaeum adferret. Et adtulit ille hostium copias armaque nequaquam metuens: sic factum ut Thebani victores e pugna discederent, cuius rei testimonium tropaeum est Leuctris positum. Princeps quidem victoriae auctor Epaminondas fuit* (Diod. XV 56,2), *nos vero propter utilem cursus celeritatem illo vix inferiores.* Adparet ex his periculosum aliquod per medios hostes iter fecisse Xenocratem ad recipiendum illud quod Iovi poneretur tropaeum, adparet non minus (cf. v. 6) singulari quadam hac in re celeritate opus fuisse. Tropaeum quale fuerit*) mirum est quod ex titulo non discimus (hastam enim fuisse haud recte Buecheler ex vv. 1 et 5 conlegit); sed et hoc et inscita narrandi ratio, dictionis inconcinnitas et obscuritas, dialecti inconstantia (v. 5 δουρί) eo magis ducit ut epigramma non IV saeculo sed tempore aliquanto recentiore scriptum putemus, quam eo ut rei memoriam a Pausania traditam fabulosa temporum longinquitate obscuratam dicamus. — 3 Diod. XV 53,2 οἱ δὲ Βοιωτοὶ — κατενόησαν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπέχοντας ἅπαν τὸ Λευκτρικὸν πεδῖον, quod Xenocrati videtur percurrendum fuisse. — 5 νικαφόρα δουρὶ τρόπαια sunt tropaea quibus victoria armis parta indicatur. — 6 *currebant et Epaminondas et Xenocrates, alter contra hostes alter tropaeum ut repeteret.*

784. Gravi meo errore factum est ut epigrammatis huius et verba et aetatem perperam constituerem. Teste enim Froehnero v a. Chr. n. saeculo scriptum est, legendum autem sic:

Τέρπων εἰμὶ θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
τοῖς δὲ καταστήσασι Κύπρις χάριν ἀνταποδοίη.

Terpon eorum daemonum numero accedit quales sunt Τύχων Γοργῶν Κηδάλίων alii.

*) moneo de sacro clypeo, quem ἐκ τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος λαβῶν ἅμα οἱ εἶχεν Ἀλέξανδρος καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρετο ἐν ταῖς μάχαις *Arrian. Anab.* VI 9,3.

824 a. Tauromenii. Ex Camardae libro *Lettera sull' epigrafe Taorminese* (Palermo 1862) repetiit Ritschl *M. Rh.* XXI 140 (*Opusc.* I 784).

Ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε Σαράπιδος Ἑστίαὶ ἄγνόν
 βωμὸν Βαρκαῖος Καρνεάδης ἔθετο,
 Εὐκρίτου υἱός, ξεῖνε, ὁ νεωκόρος, ἃ θ' ὁμόλεκτρος
 Πυθιάς ἃ κείνου καὶ θυγάτηρ Ἑρασώ.
 5 ἄνθ' ὧν, ὧ κραίνουσα Διὸς μεγαλαυχέας οἴκους
 θυμαρὴν βιοτᾶς ὄλβον ἔχοιεν αἰεὶ.

Litterarum ex formis Cavedoni (*Atti e Memorie delle Deputazioni di storia patria per le provincie Modenesi et Parmesi* Mod. 1863 I) probante Ritschelio titulum ante scriptum conlegit quam Augustus exactis incolis Tauromenio urbi praesidium romanum inponeret. — 2 Cyrenaeus fuit etiam Carneades philosophus cognominis.

*831a. Romae. C. I. 5984b.

Ἠλικίην παῖς εἰμι· βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ
 Ἡρακλέους εἰκῶ· οἶσθ' ἄ με καὶκ Προδίκου.

III fere p. Chr. n. saeculi.

831b. Romae. C. I. 5972.

Ἐγλυψέν με σίδηρος, ἐποίησαν δέ με χεῖρες
 τέχνη πιθόμεναι· εἰμι δ' ἄγαλμα Δίκης.

Litterae e C.

856 a. Hypate. *Bulletin de corresp. Hellén.* I 120 litteris minusculis.

Λατυέων ἃ πόλις
 Σώσανδρον Τολμαίου
 εὐεργέτην τοῖς θεοῖς.

Τὸν μέγαν ἐμβουλαῖς τε καὶ ἥθεσι καὶ φρενὸς ἀλκῇ
 Σώσανδρον κλεινῶν ἔχγονον Αἰνιέων,
 Τολμαίου κλυτὸν νῖα πόλις Λάτυια φιλόπλου
 χάλκεον ἀντ' ἀρετᾶς εἶσατο τᾷδε θεοῖς.
 5 τόνδε γὰρ ἀγητῆρα δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας
 σωτῆρα κτίστην ἄλλον ἔδεκτο Δία.
 ἡρώων θρέπτειρ' ἐναρηφόρε πότνι', ἀγώνων
 σὸν κλέος, εἰ τοιούσδ' ἄνδρας ἔχεις, Ὑπάτα.

Litteras editor ait aetatis macedonicae esse; indoles carminis videtur recentior. — 2 Αἰνιῆς formam pro ea quae est vulgarior Αἰνιᾶνες commemoratam ab Eustathio II. B 749 adtulit editor. — 3 φιλόπλου genitivus male conlocatus videtur ad ἀρετᾶς referendus. — 6 σωτήρ καὶ κτίστης et Olympius saepius vocatur Hadrianus C. I. 321 sqq. — 7 ἡρώων qualis est Sosander.

877b. Epidauri prope templum Aesculapii iuxta statuam virilem. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 273.

Ἄνθετο μὲν μ' Ἐπίδανρος Ἀριστείδαο Φίλιππον
Περγαμόθεν, θείας κοίρανον ἱστορίας,
ἀγλάισαν δέ μ' ἄν[ακτ]ες, ἐπεὶ πολεμογράφον αἰδάν
ἔκλαγον ἀμερίων κόσμον ἐπερχόμενος.

Ἐγὼ παντοίων παθέων καὶ ξυνεχέος ἀλληλοφονίης ἀνά τε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ Λιβύων ἔθνεα καὶ νησιωτέων πόλιας καθ' ἡμέας γεγενημένων ὁσίῃ χειρὶ τὴν περὶ τῶν καινῶν πράξεων ἱστορίην ἐξήνεγκα ἐς τοὺς Ἑλ[λην]ας, ὅπως καὶ δι' ἡμέων μανθάνοντες ὁκόσα δημοκοπίη καὶ κερδέων ἀμετρησίῃ καὶ στάσιες ἐμφύλιοι καὶ πιστίων καταλύσεις γεννῶσι κακά, παρατηρήσει παθέων ἀλλοτρίων ἀπενθήτους ποιέονται τὰς τοῦ βίου δ[υσδι]ορθωσίας.

II p. Chr. n. saeculi. Ex eorum enim scriptorum numero est Philippus, quos Lucianus πῶς δεῖ ἱστορ. συγγρ. c. 16 sqq. dialecto ionica usos ἡτρεῖην dicentes καὶ πείρην καὶ ὁκόσα καὶ νοῦσοι cavillatur. Quas res apud Afros insulanosque nuper gestas ille enarrasse se gloriatur videmur ignorare. Epigramma civitas Epidauriorum, subscripta ipse Philippus insculpenda curavit. — Cumanudis lectionem bis correxi, et v. 3, ubi ἄν[δρ]ες illi exciderunt, et extremum vocabulum ubi ille δι; (αν)ορθώσας edidit; intellege ut *Graeci alienis malis cognitis ipsorum infortunia efficiant ut dolore careant.*

931,1. μῆλα Pythioniciis praemia proposita saepius reperiuntur, cf. Luc. *Anachars.* c. 9.

932a. Olympiae. Fraenkel *Diar. arch.* 1877 XXXV 47.

Πρῶτος ἐγὼ Τρώων Πισάτιδος ἔρνει ἐλαίας
στεφθεῖς καρύχθην, τοῦνομ' Ἀκεστορίδης.

καὶ μὰν καὶ Λουσοί με κατέστεγον ἡδ' Ἐπίδauρος
καὶ Φένεος Νεμέα τ' ἴαχεν ἀθλοφόρον.
5 ἢ ῥα τόθ' Ἑρμοκρέοντος ἐς νύεα λείπετο πώλων
αἶμα παλαιγενέων κραιπνοῦ Ἐριχθονίου.

I fere a. Chr. n. saeculi. — 5 sententia non bene expressa haec est: *tunc adparuit Erichthonii equorum prolem usque ad me Acestoriden Hermocreontis filium perdurasse*. Equorum autem virtus (κραιπνότης) haud magis eleganter in ipsum Erichthonium transfertur.

938. Edidit Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477, qui recte v. 4 στεφανο[ι] supplevit.

938 a. Thebis. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477.

II]άμμαχον, ὦ Θήβα, κρατέοντά με παῖδα[ς ἀγῶνι
καὶ τὸ πάλιν μεσάταν ἀλικίαν τίς ἐρεῖ
τοίας ἐκ προβολᾶς εὐάγκριτον; ἃ δὲ Νέμειος
νίκα μοι λεκτῶν ἦλθεν ἀπ' ἡιθέων
5 πατρὸς δῶμα Τρίακος· ἄεθλα γὰρ οἱ παρὰ Δίῳ καὶ
ἀμφαδὸν Ἑλλάνων πλεῖστα φέροντι νέοι.
Τεισικράτης ἐποίησ[ε].

Tisicrates Sicyonius IV saeculi artifex. Eiusdem igitur aetatis Phorystae alterius Triacis filii epigramma (n. 938) est, unde corrige errorem. — 1 πάμμαχον — ἀγῶνα Cumanudes, idemque v. 3 ἄδε scripsit. At sic procedit oratio: *vici primum pueros, tum qui pueros inter iuvenesque aetate sunt medii, denique vero Nemea victoria* (quae in causa fuit cur imago poneretur) *ex iuvenibus reportata est*.

942 a. In provincia Trevisana repertum anaglyphum. Veludo *Atti dell'Istituto Veneto di scienze lettere ed arti* ser. III. vol. VIII.

Κλαυδιανὸν πύκτην λεντιάριοι ἐνθάδ' ἔθηκαν,
τειμῶντες καὶ νῦν εἰκόνι καὶ στεφάνοις.

I lintearii videntur ei vocari qui velorum in amphitheatro curam agebant.

943 a. Athenis. Vssing *Graeske og Latinske Indskrifter i Kjöbenhavn* (1854) p. 24.

Νεικήσας πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης Ἐυφήμου
λαμπάδ' ἔθηκε θεοῖς τοῖσιν ἐνὶ σταδίοις.
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντο[υ κτλ,]

Anno 14¹/₈ τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφήβων fuit, Abas-
canti paedotribae anno decimo; cf. ad n. 960. — 2 dei sunt Mercurius
et Hercules, cf. n. 943,2.

1028. A se olim confectum apographum versuum 1—29 et 48—70 be-
nigne mecum communicavit E. Curtius, ex quo haec enotabo: v. 11 ΧΑΡΑ
ΞΕΙ, v. 14 ΤΥΡΑΝΝΩΙ unde fortasse scribendum τυράννω πρέσβα Κρόνω
θυγάτηρ, quicum congruit et hymnus Nysaeus (cf. p. 440) et Homeri
versus quem imitatus est poeta πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτῃ (Il. T 91).
v. 16 ΩΠΟΤΕΥ, v. 18 ΕΛΙΝΟΤΡΟΠΟΣΕ, v. 19 ΩΡΑΝΟΣ, v. 22 ΕΝΠΕΤΑΣΕΙ
quod reponendum est, v. 24 ΘΗΛΥΤΕΡΑ, v. 28 ΩΡΑΝΙΟΙΣΙ, v. 48 extr.
. . . . . ΩΙ, v. 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΤΑΝΙΚΑΝ, v. 53 ΤΕΙΜΑΝ, v. 54 ΑΝΑΝ unde ἀνάν-
ξαν scribendum, v. 62 ΕΠΙ.

Eiusdem fere argumenti hymnum isiacum pedestri sermone scriptum
apud Ietas inventum edidit Weil *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* II 79,
qui ab Eustratiade admonitus ridiculos suos de titulo errores ridicule
retractavit *ibid.* II 189. Vtile erit Wilamowitzii adhibitis supplementis
hymni verba huc transscribere.

octo fere versus perierunt ab initio

ἐγὼ εἶμι . . . . . ΓΥΝΑΙΚΙΘΕΟΕΚΑΛΟΥ
ΕΡ. Η ἐ[μοὶ Βού]βαστις πό[λι]ς οἰκοδο-
μή[υ]η, ἐ[γὼ] ἐχώρισα γῆν ἀπ' οὐρανοῦ,
ἐγὼ ἀ[σπράσι]ν ὁδοὺς ἔδειξα, ἐγὼ ἡλίου καὶ
5 σε[λή]νη[ς] πορείαν συνέταξα, ἐγὼ θάλα[σ] . .
ΕΙΑΕΡΓ. Ε . . . Ε [ἐ]γὼ τὸ δίκαιον ἰσχυρὸν ἐπο[ί]-
η]σα, ἐγὼ [γ]υ[ν]αῖκα καὶ ἄνδρα συνήγαγα,
ἐγὼ γυναι[κί] δεκά[μη]νον βρέφος ἐνέ[σ]αξα,
ἐγὼ ὑπὸ τέκνων γονεῖς φιλοστοργεῖσθαι ἐνο-
10 μοθέτησα, ἐγὼ τοῖς ἀστέ[ργως γ]ονεῦσι δια-
κειμένο[ι]ς τειμωρίαν ἐπέθηκεν, ἐγὼ μετὰ
τοῦ ἀδελφοῦ Ὀσεί[ρ]ε[ος] τὰς ἀνθρωποφαγίας ἔπαυσα,
ἐγὼ πυ[ροῦ]ς ἀνθρώποις ἀνέδειξα, ἐγὼ ἀγάλματα
ἱστ]ᾶν ἐδ[ίδα]ξα, ἐγὼ τεμένη θεῶν ε[ἰ]δρυσά-
15 μην, [ἐ]γὼ τυρά[ν]ω[ν] ἀρχὰς κατέλυσα, ἐγὼ στέργε-

σθαι [γ]υν[αῖκ]α[ς] ὑπ' ἀνδ[ρῶ]ν ἡνάνκασα, ἐ[γὼ τ]ὸ δί-
καιον εἰσχυρότερον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἐποί-
ησα, ἐγὼ τὸ ἀληθὲς καλὸν ἐνομοθέτησα
ν[ο]μ[ί]ζεσ[θ]α[ι], ἐγὼ συγγραφὰς Ἑ[ρ]μοῦ . . .

20 Η . . . Μ . . ΤΟΥΤ

1 fortasse τοῦ ἀληθέος καλοῦ, cf. v. 18. — 2 Ε . . Ε . . ΒΑΣΤΙΧΙΟ . .
corr. Wilam. — 3 Ε . . ΠΕΧΩΡΙΣΑ corr. Weil. — 4 Α . . . Ι . Ν corr. Wil.
ἀστέρων Weil. — 5 ΓΕ . . ΝΗ . corr. Weil. — ΘΑΛΛΑΙ . | ΕΙΑΕΡΓ . Ε . . . Ε θα-
λάσσια ἔργα νῆξ fuerunt, θάλασσαν ἐστόρεσα Wilam. — 7 ΕΥΙ . ΑΙΚΑ et
8 ΔΕΚΑΙ . ΙΝΟΝ corr. Weil. — 8 ΕΝΕΑΞΑ correxi, ἐνέταξα Wilam. —
10 ΑΣΤΟΙΚΟΙΠΟΝΕΙΚΙ corr. Wilam. — 12 ΟΣΕΠΕΘΕ corr. Wilam. — 13
ΠΥΗΓΗΣ πυρὺς probabiliter Wilam. — 14 ἰστᾶν Wilam. ἐδίδαξα ego. —
ΕΔΡΥΣΑ — 15 ΚΩΤΥΡΑΙΩ . corr. Weil. — 16 ΓΘΑΙΥΝ . . ΑΡΥΠΑΝΔΙΗΝ et
ΕΓΤΟΔΙ corr. Weil. — 17 χρυσίου Wilam. — 19 Ν . Μ . . . . ΘΑΤ corr.
Weil. — Ἑρμοῦ Wilam. — Adparet et Nysaeorum et Ietarum et An-
driorum hymnos ad unum omnes fontem referendos esse.

1044. Duo praeterea huius epigrammatis apographa extant, alterum
Vischeri *Archaeol. Beitr.* tab. VI 1, alterum Foucarti recens editum
apud Lebas 331a, quorum prior v. 2 ΙΝΕΜΕΓΑΚΛΕΙΑΣ legit, Foucart
eodem v. extr. ΕΥΣΕΒΙΑΙ, unde spretis Foucarti supplementis sic scri-
bendum:

Αἶνεσον] εὐόπλου Φιλοποίμενος αἶμα [λαχούσας,
ξέ]ϊνε, Μεγακλείας αἶνεσον εὐσεβίαν

v. 3. ΝΑΠΟ Vischer, v. 4 ΛΝΙΑΣ . . Ν . . ΚΥ κτλ'. Foucart, qui recte
supplevit: ἂν ἀπὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἡνέγκατο μ[άτηρ,
Οὐρ]ανίας [σεμ]ν[ὰν] Κύπριδος ἱροπόλον.

v. 6 ΕΟΥΝΟΙΣ . . . . . Α . ΗΓΕΜΟΣΙ Foucart, qui legit καὶ ξούνοις
θαῦμα καὶ ἀγεμόσι, quae nec intellego nec corrigo. — v. 7 ΕΙΔΕΓΥΝΑΠ . .
ΟΙΟΚΛΑ Vischer, extr. Foucart Α . ΞΑΤΟΦΑΜΑ — v. 8 . ΥΘΑΥΜΑ Foucart,
. . . ΥΠΟ . . ΙΟΝ . ΑΙ . . ΠΑΡΕΤ Vischer. Redintegrandum distichon aliis
relinquam. Foucart nec v. 7 πλούτοιο κλέος recte scripsit nec v. 8
οὐ θαυμαστόν. Bene vere idem monuit Vraniae Veneris apud Me-
galopolitanos templum Pausaniae aetate (VIII 35) iam dirutum fuisse.

1046,83 clausula est Theocritea XXV 158 ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ.
Ceterum initia versuum 31—46 in fragmento marmoreo repetita invenit

Detlefsen apud equitem Morbio Mediolanensem, praemisso fortasse nomine [Ἀννία Ῥ]ή[γίλλα]. Cf. *Bullet. arch.* 1863 p. 147 sqq.

1046a. Hermione. Foucart-Lebas 159 g.

Τὸν παρθενῶνα τόνδ' ἔτε[υξε nomen dedicantis
πορῶν θεῆς Δήμητρος ἱερείαις [χάριν,
ἐπὶ στρατηγοῦ τοῦ νέου Πα . . . . .

π fere p. Chr. n. saeculi. — 1 ἔτευξε Foucart. — 2 χάριν Wilamowitz.

1072,5. Litterae ΕΠΤΟΝΤΟΝ possunt fuisse ΕΥΤΡΟΠΙΟΝ, cf. v. 10.

1087. Epigramma expressum videtur ex [Aeschyli] ep. Bergk. *Poet. Lyr.* II 571:

ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

1100a. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1877 p. 96.

Ἡ πόλις ἥ . . . τὸν δεῖνα] Ἀλεῖον τὸν αὐτᾶς πρόξενον [καὶ εὐ-
εργ]έταν ἑλληνοδικοῦντα Διὶ Ὀλυμπίῳι.

Τεῦξεν Ἀριστομένης Μεσσήνιος Ἀγία υἱός.

Ante Chr. n. factum videtur editori.

1117a. Tabula lignea ex Aegypto una cum sequenti in Americam translata, ubi extant in museo privato Eboracensi. Froehner *Tablettes grecques du Musée de Marseille* (1867) p. 4.

Ὅταν ποιῶν πονηρὰ χρηστά τις λαλῇ
καὶ τὸν παρόντα πλησίον μὴ λανθάνῃ,
διπλάσιος αὐτῷ γίνεθ' ἢ πονηρία.

1117b. Tabula lignea; vid. ad ep. anteced. Froehner *l. s. s.*

Ῥε μὴ δέδωκεν ἡ τύχη κοιμωμένῳ,
μάτην δραμεῖται, καὶ ὑπὲρ Λάδαν δράμῃ.

1119. Eosdem versus in quattuor tabellis similibus musei Borelli (ex museo Clot-Bey) legit Froehner *Tablettes grecque du Musée de Marseille* p. 6, quarum in secunda tertia quarta praeterea haec sunt: Μ. Αὐρήλιος Θεόδωρος τοῦ Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ εἰ Θ. Aurelium autem Theodorum

alia quaedam tabella et ipsa ex Aegypto adlata docet fuisse saeculo III exeunte vel ineunte IV: Αὐρήλιος Θεόδωρος Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ κθ ἡμέρᾳ ἡλίου ὑπατίας Φλαουείου Κωνσταντίου καὶ Οὐα . . . . τῶν ἐπάρχων. Consules fuerunt Flavius Constantius et Galerius Valerius Maximinus annis 294, 300, 302, 305, 306; cf. Froehner *l. s. s.*

* 1119 a. Diptychon Mediolani in museo Trivultiano. Mommsen C. I. L. V 8120.

Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις τὴν ἀξίαν
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλ[λό]ξε[νος].

*Fl. Theodo(rus) Filoxenus Sotericus Filoxenus
vir ill. com. dom. ex magistr. per Thracia
et consul ordin.*

Anno p. Chr. n. 525. — 1 qui morum castitate consularem dignitatem inlustravit. — 2 cf. seq. ep.

1119 b. Diptychon Compendiense. Ex Gorio Mommsen C. I. L. V 8120 adn.

Τουτὶ τὸ δῶρον τῇ σοφῇ γερονσίᾳ
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλόξενος.

Vide ep. praeced.

1135,1. Formam μολόχην seravit cod. Π in Nicandri *Theriac.* 89.

Additis quae habui addenda praefandi finem faciam. Penes vos autem, viri optimi, praeter ceteros iudicium esto; vobis si videatur hinc illinc bonum aliquod spicum ex hac segete legi posse, maximo opere gaudebo. Valete.

Scr. Romae Id. Decembr. a. h. s. LXXVII.

I. EPIGRAMMATA SEPULCRALIA.

I. ATTICA.

SAECVLI SEXTI.

*1. Sepoliae. Kirchhoff C. I. A. 463.

Εἴτ' ἀστό]ς τις ἀνὴρ εἴτε ξένος ἄλλοθεν ἐλθών,
Τέ[ττ]ιχον οἰκτίρας ἄνδρ' ἀγαθὸν παρίτω,
ἐν πολέμῳ φθίμενον νεαρὰν ἥβην ὀλέσαντα·
ταῦτ' ἀποδυράμενοι νεῖσθ' ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν.

1 supplevit Kirchhoff *Herm.* V 53 — clausula fere homerica Od.
η 52. 33. ρ 382. — 2 Τέττιχον restituit Kekulé *Theseum* p. 159.

---

*2. Ad Dipylon. Ex Luedersii apographo E. Curtius et Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1873 p. 153.

Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος ἀποφθιμένῳ Ξενοψάντῳ
θῆκε τόδ' ἀντ' ἀρετῆς ἥδ' ἐσσομένης.

In sinistro basis latere Π]άριος quae artificis patriam indicant; a sinistra 16 vel 17 litterae perierunt. Κλεόβουλος in lapide est.

---

3. Incerti loci. Kirchhoff 465.

Ἀρχένεως τόδε σ[ῆμα nomen defuncti
ἔστησ' ἐγγὺς ὁδοῦ ἀγαθοῦ καὶ [σώφρονος ἀνδρός.

Supplevit Kirchhoff. — 2 ΔΟΙ corr. Kiessling hastam pro interpunctionis nota habens (:).

*4. εἰς τὸ Φορβαντεῖον. Pittaces. Kirchhoff 466.

Ἀντιλόχου ποιὶ σῆμ' ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός

. . . . .

Alterius versus paucarum litterarum apices supersunt; tale quid fuerit ἵστε προσερχόμενοι. Altero eiusdem cippi fragmento artificis nomen inscriptum Ἀριστίων μ' ἐπόησεν.

*5. Ad Velanidezam. Kirchhoff 468.

Λυσέαι ἐνθάδε σῆμα πατὴρ Σήμων ἐπέθηκεν.

6. Incerti loci. Ex apographo adcuratissimo archaeologorum Atheniensium (1851) Kirchhoff 469.

Σῆμα Φρασικλείας· κούρη κεκλή[σο]μαι αἰεὶ,
ἀντὶ γάμου παρὰ θεῶν τοῦτο λαχοῖσ' ὄνομα.

7. Ad Sunium promunturium. Ex Rangabis Michaelis Cordellae apographis Kirchhoff 470.

Τροῖπικλέους παιδὸς Δαμασιστράτου ἐνθάδε σῆμα
Πεισιάναξ κατέθηκε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντω[ν].

1 init. . ρρι Cord. At Τερπικλῆς graecum nomen esse recte negat Wilamowitz. — 2 θανόντος Michaelis satis spatii negans superare ad n litteram supplendam; usus tamen et ratio formulae pluralem postulant.

8. Ad Sunium. Ex Cordellae ectypo Kirchhoff 471.

— — — — —
. . . . . ἦν γὰρ ἀπάσης
νοῦν τε καὶ ἀνο[ρέ]αν ἔξοχος ἡλικίας.
. . Ἐπιστήμων τόδ' ἐπόει Ἰπ(π)οστράτου σῆμα.

Ab initio paullo plura periisse quam sola defuncti patrisque nomina, coniunctio γάρ docet; fortasse viator ut iuvenem defleret invitabatur. Duo fuerunt disticha. — 2 Sauppe cum in Cordellae ectypo legisset ΑΜΔ, ἀνδρείαν scripsit *Philol.* XXVIII 174. — Post ἡλικίας spatii aliquid vacat, unde v. 3 ab ipso epigrammate sciungendum esse patet. Sed qui τόδ' scripsit instituitque tam quaesitum verborum ordinem versum facere

voluisse mihi quidem videtur, modo non poetam sed ipsum artificem (Epistemonem opinor Hippostrati f.) artis musicae ignarum extrema de suo addidisse pntes.

9. Sub Hymetto. Ex Velseni et Prokeschii schedis Kirchhoff 472.

Σῆμα τόδε Κύλων παῖδοι[ν] ἐπέθηκεν θανό[ν]τοι[ν]
μ[ν]ῆμα φιλημοσύνης . . . . .

Mirum in modum turbavit lapidarius semel corrupta (ΜΤΕΜΑ), ter omissa ν littera; neque enim potuit sexti saeculi homo παῖδ' ὃς ἐπέθηκε θανόντι scribere. Dualem reposuit Keil *Ad syll. inscr. Boeot.* p. 633 adn. 39. — Ross (*Annal. Instit.* IX 10) Cylonem tyrannum intellegit, cui etsi non aetas, ignobilis tamen scripturae habitus refragatur.

10. Inter Atticas. E schedis Mustoxydis Kirchhoff 473.

Σῆμα τόδ' [ἐ]ν[γ]ὶς ὁδοῦ Θεοσήμου [σιῆσα (uxoris nomen)
ἀν]δρὸς ἐμο[ί] τε φίλου καὶ γαθοῦ ἀνφ[ό]τερον.

1 ΑΝΑΝ — 2 ΕΜΟΝΕ Kirchhoff, qui omnia egregie restituit, ἐμοῦ γε vel ἔμοι γε vel ἐμοί τε proposuit. γε particula, nisi plane inutilis sit, verendum ne ex ambiguo accipiatur.

11. Ceratiae. Ex Rossii apographo Kirchhoff 475.

Αοι]μῶι θανούσης εἰμὶ [σῆ]μα Μυρίνης.

Supplevit Kirchhoff.

12. In occidentali urbis parte. Kirchhoff 476.

Ἐνθάδε σῆμα θανόντι φίλῳ Χ]σενόφα[ντος ἀδελφῶι
Ἐνδόχ]σῳ κατέθ[ηκεν, ἐπεὶ πάρος ὤλετ' ἄ]ώρου.

1 ἔνθα κασιγνήτῳ σῆμα Ξενόφαντος ἀδελφός Kirchhoff. At ἔνθα pro ἐνθάδε positum ante romana tempora in titulis atticis non reperitur. — 2 suppl. Kirchhoff.

13. *In ea parte urbis, cui nunc nomen Palaeochori.* Kirchhoff 477.

Ἐνθά]δε Φ[. . . (nomen mariti) ἄλοχον] κατέθηκε θανοῦσαν
 Α[αμπι]τὸν αἰδοίην γῆς ἀπὸ πατρώϊης.
 Ἐνδοῖος ἐποίησεν.

1 Τῇ]δε φ[ίλην ἄλοχον ὁ δέῖνα]κ. θ. Kirchhoff. At quattuor ab initio litterarum spatium vacat. Cumanudes *tit. att. sepulcr.* 3090 . . . . ον κατέθηκε, ubi ον litterae errori fortasse tribuendae. — 2 suppl. Kirchhoff. Maritum qui posuit monumentum ex Ionica aliqua civitate oriundum fuisse, e dialecto evicit idem *Herm.* V 54.

14. Eleusine. Kirchhoff 478.

Αἰνεῖται τόδε σῆ[μα πατὴρ ὦι παιδὶ θανόντι
 Τιμοκλῆς ἐπέ[θηκε . . . . .

1 suppl. Bergk. *Diar. archaeol.* 1850 p. 172. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 295 unum versum effecit Αἰν. τόδε σῆμα πατὴρ Τιμ. ἐπέθ. idque nunc etiam Bergkio persuasit (*Histor. litt. gr.* I 384)

15. Inter rudera muri Themistoclei. Ex Rossii apographo Kirchhoff 479.

Σῆμα φί[λ]ον παιδὸς τόδε Α . . . (nomen patris) κατέθηκεν
 Στησίου, ὃν θάνατος [δακρυ]όεις κατέχει.

1 ΤΟΔΕΙΔΕΝΔΙ . . . quod Δημάνθης vel simile nomen fuisse Ross coniecit *Jahn. Annal.* 1833 II 437. Certe littera I post τόδε interpolationis nota : videtur. — κατέθηκεν Kirchhoff ἀνέθηκεν Ross. — 2 suppl. Ross.

*16. In fundamentis ecclesiae Euangelismi. Kirchhoff 481.

Κρύπτει σῆμα τόδ' . . .]ον, ἄωριον εἰς Αἶδα,
 πᾶσι λιπόντα φίλοις πέ]νθος, ἀποιχόμενον.

1 κρύπτει σῆμα . . .]ον Kirchhoff. At demonstrativo pronomine τόδε opus est.

17. In Propylaeis. Kirchhoff 482.

Δημο]χά[ρους τόδε σῆμα πατὴρ κατέ]θῆκεν nomen patris
παιδὸς]ς κηρῦχ[σαι μνημα σαοφρο]σύνης.

Suppl. Kirchhoff. — Subiunctum erat artificis nomen ab litteris ηε
incipiens.

18. Prope Liopesi. Ex Rossii apographo Kirchhoff 487.

— — — — — οὐ]νεκα πιστὸς ἔφυς.

19. In regione Attica. Kirchhoff 492 qui haec scripsit:

*Positum statuo titulum ad locum designandum consecratum, quo virum
quendam olim a puero adamato rixa suborta interfectum esse fama fere-
bat, rusticorumque hominum prodere artem litteraturae genus minus ele-
gans et inconstantia insigne. Haec autem videntur carminis verba fuisse:*

Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὁ . . . . . ονηία· παιδὸς ἐρα[σ]θ(ε)ίς
νείκεα συνμεί[ξας] πόλεμόν θ' ἅμα δακρυόεντα
ῶ]ναθ', ὃ[πρ]ὸς φί[λου] ὤλετ'. ἐ[κείνου δ']ἱερός εἰμι.

ῶναςθε dixit Euripides Herc. fur. 1368. Versu extremo τὸ ἡρώϊον vel τοῦ
ἡρώϊου vestigia adparere haud inepte coniecetis. — Mira multa, incerta
plurima esse patet, quibus tamen certiora non substituiam. Rusticorum
autem hominum carmen vix est, si quidem recte conicio v. 2 ex Ana-
creontis elegiis desumptum esse fr. 94 B.

οὐ φιλέω ὃς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

Koehler, qui descripsit, iterum examinato lapide haec tradidit: 1
post ἀνὴρ haec OT. O[RE]|TAHO[MEIA] 2 4YHMEI4I 3 HNAΘO/| OSO[RE]T[RE]
O[RE]TE. — Extrema spatio interiecto extra versuum ordinem posita
TOHEPOTOΓΓ. — Inter sepulcralia rettuli cum Kirchhoffio.

SAECULI QUINTI.

20. In Ceramico positum fuisse titulum testis est Pausanias I 29,7. Kirchh. 441. Ad dextram nominum tabulae superest vocabulum μαρνά-
[μενοι, quod cum undique mutilus sit titulus, ne hoc quidem sciri pot-
est, quo versus loco positum fuerit. Nec tamen neglegi fas duxi, quia
certis omnino rationibus Boeckh demonstravit fragmentum esse epi-
taphii quod sociis Cleonaeis in pugna Tanagraea occisis Athenienses
publice posuissent.

21. In campo Academiae (i. e. in Ceramico), nunc in museo Britannico.
Anaglypho, quod periit, tres bellatores nudi exsculpti, quorum sinister
humi iacet hasta medii ictus, dexter aversus ab his vibrat hastam.
Kirchhoff 442. Novum apographum ed. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* I 111.

- a. Ἀθανατόμμε [θ]α[νοῦσιν ἔθηκαν σῆμα πολῖται
σημαίνειν ἀρετ[ὴν τῶνδε καὶ ἐσσομένοις,
καὶ προγόνους[. . . . . ἀρετῆς δέ
νικην εὐπόλεμομνῆμ' ἔλαβον [σ]φ[ετέρως].
- 5 b. Αἰθὴρ μὲμψυχὰς ὑπεδέξατο, σῶ[ματα δὲ χθῶν
τῶνδε, Ποτειδαίας δ' ἀμφὶ πύλας ἔδ[αμεν·
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες
τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο [βίου].
- c. Ἄνδρας μὲμπόλις ἦδε ποθεῖ καὶ δ[ῆμος Ἐρεχθέως,
10 πρόσθε Ποτειδαίας οἱ θάνον ἐμπρ[ομάχοις,
παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀντίρρο[πα θέντες
ἡ[λλ]άξαντ' ἀρετὴν καὶ πατ[ρίδ'] εὐκλ[είσαν].

Unius Fauvelii fide haec constant: 1 ΟΜΜΕΟΑ 2 ΑΡΕΤ 3 post προ-
γόνους (quod ex Hicksii apographo nunc certum est) ΘΕΝΕΞ vel ΘΝΝΕΞ
4 ΑΒΟΙ.Φ. — v. 1—4 Boeckhii supplementis, quae vv. 5—12 certa
sunt, mea praetuli, nisi quod v. 3 nihil certi video cf. [Simon.] ep. 105
B. κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι — 6 εἰ Hicks, qui male legisse
videtur. — 5sq. ne in funebri quidem publica laudatione nova Euri-
pidea philosophandi ratione abstinetur. — De re ipsa Thuc. I 63 Ἀθη-
ναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν (ἀπέθανον) καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός.

22. In Aegina insula. Ed. Kirchhoff *Act. acad. Berol. minor.* 1873 p. 265.

Χαίρετε οἱ παριόντες, ἐγὼ δὲ Ἀντιστάτης υἱὸς Ἀτάρβου
κεῖμαι τῇδε θανὼν πατρίδα γῆν προλιπών,
Ἀντιστάτης Ἀθηναῖος.

Sub ol. 83 titulus editori scriptus videtur. — 2 poeta cum extrema scriberet oblitum se esse sensit patriam indicare; itaque qua sola potuit ratione patriae nomen infra subiecit repetito mortui nomine.

23. Thorici. Ex suo ectypo Belger benigne edendum permisit.

Καλλίμαχος.

Καλλιμάχου μνημεῖον ἐν ἀνθρώποισι τόδ' ἔσται·
χαίρειε δ' οἱ παριόντες, ἐ[γ]ὼ δὲ λιπὼν πατρίδα ἐνθάδε κεῖμαι
δύσμορος, οὐδὲ φίλους γονέας ἐπιδών.

iv saeculi ineuntis. v. 3 ὁδὲ ex falsa analogia scriptum et φίλος. Tamen huc rettuli epigramma praecedenti simillimum, nisi quod Callimachi patriam indicare oblitus plane est poeta. — 1 μνημεῖον monumentum, non sepulcrum. — 2 ἐριῶ.

SAECVLI QVARTI ET TERTII SECVNDIVÆ.

24. Ad ecclesiam Catholicam. Boeckh C. I. 173 e Pocockio et Mustoxyde.

Εἰ] τοιῶνδ' ἀνδρῶν εἴη πόλις, οὐποτ' ἂν αὐ[τῆς
ἐχθροὶ στήσαιεν Ζηνὶ τρόπαιον ἔδος.

In altero latere:

Κ]ι[ώμ]ενον εὐκλειαν [δ]ορὶ καὶ χειρὶ τόνδε πρὸς ἀ[νδ]ρός
ἐχθροῦ Ἀρι]σ[τ]όκ[ρι]τον ὤλεσε θοῦρος Ἀρ[ης].

— — — — —

Ante med. iv saec. v. 1 ἔη et ὅποτ', v. 3 εὐκλειαν — 1 εἰ suppl. G. Hermann *Diar. litter. Lips.* 1829 mens. Jan. αὐτῆς ego restitui. — 3 ΤΟΛΕΝΟΝ corr. Boeckh. σὺν δορὶ καὶ χειρὶ Aeschylus Agam.

110 Herm. — 4 - . . . - ε . ΟΚ . . ΚΟΝ Πλειστόκριτον Boeckh, Αριστόκριτον Cuman. 3486, quo probato addidi ἐχθροῦ. Syllaba ultima prioris pentametri partis correpta a nomine excusationem habet. — 5 . . . . . ξο-
χας . . .

*25. Anaglyphi fragmentum (eques nudum hostem proculcans) prope urbem repertum, nunc in museo Berolinensi. Ross *Mus. Rhén.* VIII 125. E Ribbeckii apographo Welcker ibid. 625.

. . . . . ἔταροι δέ τε πάντες ἵ]σασιν
καὶ πατρίσι ὥς πολλοὺς ὤλεσα δυσμε[νέων
ὑμεῖς δ', ὧ παριόντες, ἐνὶ ξείνοισι γεν]έσθε
μάρτυρες ὅσος ἀρετῆς (σ)τῆσα τρόπαια μά[χης.
. . . .]υλος Φλυεύς.

Ante med. saec. iv. v. 2 πολλός. — supplevi v. 1 et 3. —
1. ΩΑΣΗ ROSS ΞΑΣΙΝ Ribb. Ω nunquam fuit in lapide. — 4 cf. ver-
sum Aristophaneum ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
τρόπαια.

26. Ad portam Acharnensem repperit Fauvelius, ex cuius apographo C. I. 175. Denuo descr. Cuman. 16.

Μν[ᾱ]μα [τόδ' ἐστ' ἐ]πὶ σ[ώ]ματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου·
Πυθίων ἐγΜεγάρων δαιώσας ἐπὶ μὲν ἄνδρας,
ἐπὶ δὲ ἀπορρήξας λόγχας ἐνὶ σώματι ἐκείνῳ
εἵλετο τὰν ἀρετὰν πατέρα εὐκλείζων ἐνὶ δήμῳ·
5 οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐ[σ]ωισεν Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς
ἐκ Παγᾶν ἀγαγὼν διὰ Βοιωτῶν ἐς Ἀθήνας,
εὐκλείσει Ἀνδοκίδαν δισχιλοῖς ἀνδραπόδοισιν·
οὐδένα πημάνας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Αἶδα κατέβα πᾶσιν μακάριστος ἰδέσθαι.
10 φυλαὶ αἶδ' εἰσὶν· Πανδιονὶς Κεκροπὶς Ἀντιοχίς.

Ante med. saec. iv. scriptum v. 5 τρεῖς et v. 9 ἐς. Pessimum epigramma referri potest ad pugnam Corinthiacam a. 394, quamquam singula nescimus cf. Xen. Hellen. IV 2. — 1 μνήμα corr. Jacobs. — τόδ' ἐστὶ scripsi. ἰδὲ τοῦτ' Visconti. βλέπεις Jacobs. — σώματι corr. Bekker. — 5 οσεωισεν. scripsi ὃς ἔσωισεν una addita littera, nisi malis una mutata ὃς σῶισεν. reliqui ἐσάωισεν. — 7 correxerunt δισχιλοῖς. — 10 non scriptum φυλαὶ δέ.

*27. Ad Olympieum. *Ephem. archaeolog.* 545.

ὦ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαίμων,
ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων
[ὥς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν
Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκουμεν ἐν δαπέδοις.]

Fragmentum teste Koehlero inter annos 350 et 300 scriptum superest de epigrammate Anth. Pal. VII 245, ubi perperam Gaetulici nomine fertur. Epitaphium esse eorum qui in pugna Chaeronensi ceciderunt exposui in dissertatione *de monumentorum aliquot graecorum carminibus* (Bonnae 1871). L. Spengelii scrupulos (*Act. Monac. acad. minor.* m. Mai. 1875) tollit egregia Kirchhoffii coniectura, quam utendam mihi benigne permisit, Dem. π. στεφ. 290 verba καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ (cf. § 289) μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν interpolata esse.

*28. In Propylaeis. Rangabes *Antiquités hellén.* 2204. Cuman. 3480.

Ο[ὕ]δεν ἐλευθερίας κρεῖττι[ον πέλει ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
ἧς] ο[ὕ]δε ἰέ[μ]ενοι [θ]νήι[σκον] . . . . .
ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι τάφ[ος δ' ὃν δῆμος ἔδωκεν
φράζει κ[αὶ] πατρίδ' α[ἰ]ς [ἡ]γλάισαν χάρισιν.

Supplevi ut potui; lapis valde detritus, a dextra fractus. — 2 . . Ο ΔΕΙΕ ΕΝΟΙΟΝΗΤ Rang . . . ο . εἰςΓενοῖον III Cuman. . . . VΛΙΕΞΕΝΟΙΟΝΗΤ ego. verbum θνήσκω certum est, minus certum ἰέμενοι.

29. Athenis. E schedis Fourinonti C. I. 1042.

Μοχθηρᾶς ὅδ' ἔβη νέ]ατο[ν πρ]ὸς τέρμα κελ[εύ]θο[υ],
εὐκλειαν δ[ὲ] β[ί]ου [κάλλιπ' ἀποφθίμενος
καὶ γὰρ ἐλευθερίας κλεινοῖς] ἐν ἀγῶσι δαμέντα
Ἰο[. . . . .]ν πατρί[α χθ]ὼν ἐκάλυψε τάφωι.

Supplevi. 1 ΑΤΟΓΒΟΣ-ΚΕΛΨΘΟΙ πρὸς τ. κελεύθου dedit ipse Boeckh. — 2 ΔΒΡΟ correxit Wilamowitz. — 4 nomen fuit velut Ἰσόνομον.

30. Salamine. *Ephem.* 2565.

Εἶλε σό[ν], Ἡράκλειτε, καὶ αἰνετὸν νῆα [Λ]εαί[ν]ης
εἶλεν θαρραλέης [αἰ]σ]α Λέοντα μάχης
ἀγχιάλου Σαλαμῖνος ὃ γὰρ κλήροισιν ἀμύνων
δυσμενέων ὅλοον τραῦμα κατηγάγετο.

ζηλοῦτ' ἀλλὰ νέοι τὸν ὁμήλικα· [κά]θ' ἑαυτὸν γάρ πον
μηδοφόνων ἀρετᾶς μνωόμενος πατέρων.

Leo occidit circa ol. 137, cuius anno primo coloni attici insulam occupaverunt; quicum convenit quod Alexandrinae artis vestigia inesse observavit Wilamowitz, velut anaphorice iteratum verbum εἶλεν, figuram ἀπὸ κοινοῦ (v. 1), ὃ γάρ tertio, ἀλλά secundo loco positum. — 1 ΣΟΙ — ΔΕΑΙΡΙΗΣΕΥΤ. N postremae litterae simul cum aliis quae inter vv. 1 et 2 leguntur ex vetustiore titulo superesse videntur. Ceterum eadem restituit Keil *Mus. Rhen.* XVIII 61. — 2 ΕΓΑ Bursian *Act. societ. Saxon.* XII 202 ἔργα δαέντα. Cuman. 2958 ἔργα τελοῦντα. Buecheler αἶα — ἀγχιάλου Σ. At quo referas μάχης genetivum obscurum. Λέων enim nomen est defuncti. αἶσα — μάχης scripsi, quod cedit vero. — 4 τραῦμα καταγαγέσθαι ut ἔλκος ἀρέσθαι. — 6 ἀρετᾶς scripsi, reliqui ἀρετάς. Similiter in titulo Attico (infra n. 70) ἀρετᾶς una forma dorica est ὡ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς — ἔπαινον ἔχοντα.

*31. In Propylaeis. Cuman. 3483.

Αἰχιμῆι τόνδε θαν]όντα δορὸς κλ[υτὸν υἷα nomen patris
nomen defuncti κ]ρύπτει χθόνιο[ς τάφος . . . . .

32. In Propylaeis. Cuman. 3492.

— — — — —
πε]ν[τ]ήκονθ' ὅς ἐ[τ]η . . . . .
καὶ νομίμοις π[ατρίοις ὤλετο πειθόμενος.

2 probabiliter refeci ex Spartiatarum epitaphio, cuius varia lectio apud Lycurgum Strabonem alios est πειθόμενοι νομίμοις cf. A. Pal. VII 438 πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

*33. Loci incerti, descripsi ad Parthenonem. Cuman. 3493.

. . . . . θαν]άτωι . . . . .
. . . . . πατρία χθ]ών ἐκάλυψ[ε τάφωι
. . . . . ἀ]ρήιον· εὖ δ' ἐν ἀ[γῶνι
μαρνάμενος μοιρῶν δόγμα]σι παγκρατ[έσιν
5 ἔφθιτο· μειλιχίοισι δ' ἐπ']ῆθ' εἰ νοῦ τ' [ἐπὶ δόξῃ
κῦδος ἀπ' ἰφθίμων εἶλε]το Κεκροπ[ιδῶν·

. . . . . ἔχ]ει βιότοιο [τελευτήν
 . . . . . πέν]τ' ἐπὶ π[έντ' ἐτέων
 10 τετράσιν εὖ ζήσας ὑπέδν τ]άφον· ἀλλ'[ἐνὶ οἴκῳ
 μήτηρ δύστηνος μύρ]εται ἡίθ[εον.

III vel adeo II saeculi. Argumentum carminis significavi. —

*34. Ad Dipylon. Schoell *Bullet. archeolog.* 1870 p. 146.

Πότνια Σωφροσύνη, θύγατερ μεγαλόφρονος Αἰδοῦς,
 πλεῖστα σὲ τιμήσας εὐπόλεμόν τ' Ἀρετήν
 Κλείδημος Μελιτεὺς Κλειδημίδου ἐνθάδε κεῖται.

Saec. IV. Quod ait Schoell versus leviter incisos potius quam insculptos esse, ad solum v. 4 pertinet, qui revera nullus est. Litterae enim sparsim et paucissimae ibi comparent formis recentioribus; vetus epigramma in voc. κεῖται desinere adfirmo testis oculatus. — Adtulit editor Thuc. I 84 πολεμικοὶ τε καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γιγνόμεθα τὸ μὲν ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει κτλ'.

*35. Ad Dipylon. Salinas (*I monumento sepolcrali scoperti presso la chiesa della Sta Trinità in Atene. Torino 1863*) tab. V. Cuman. 2784.

a. Οὐθαῖς μόχθος ἔπαινον ἐπ' ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσι
 ζητεῖν, ἡῦρηται δὲ ἄφθονος εὐλογία·
 ἦς σὺ τυχὼν ἔθανες, Διονύσιε, καὶ τὸν ἀνάγκης
 κοινὸν Φερσεφόνης πᾶσιν ἔχεις θάλαμον.

5 b. Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν, Διονύσιε, γαῖα καλύπτει
 ψυχὴν δ' ἀθάνατον κοινὸς ἔχει ταμίας·
 σοῖς δὲ φίλοις καὶ μητρὶ, κασιγνήταις δὲ λέλοιπας
 πένθος αἰμυνηστον σῆς φιλίας φθίμενος.
 10 δισσαὶ δ' αὖπαιρίδες σ' ἢ μὲν φύσει ἢ δὲ νόμοισιν
 ἔστερξαν πολλῆς εἵνεκα σωφροσύνης.

Circa med. saec. IV. Dionysium publico funere sepultum esse colligi potest inde quod litterae sicut in actis publicis accurate singulae sub singulis positae sunt et suum quaeque ut ita dicam locum quadratum obtinent; cf. Simon. ep. 95B ἀγῆράντῳ χρώμενοι εὐλογία coll. v. 2. Priori epigrammati e Cumanudis apographo praecedunt litterae aliquot

colore pictae, in quibus Διονύσιος nomen adgnoscutur. — 9 pluralem νόμοις metro condonabis; quamnam habuerit alteram patriam nescimus.

*36. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. archaeol.* 1871 p. 29.

Πυθαγόρου.

Προξενίας ἀρετῆς τε χάριμπρογόνων τε καὶ αὐτοῦ
ἐνθάδ' Ἀθηναῖοι Πυθαγόρην ἔθεσαν
υἱὸν δημοσίαι Διονυσίου· ἱππόβοτον δέ
πατρίδα Σαλυβρίαν ἔκετ' ἄχος φθιμένου.

Ante med. saec. IV. ο pro ου scriptum, litterae ρ antiquiores et ρ formae. — πρόξενον non esse legatum contra Curtium moneo. — 1 Pythagorae etiam maiores Atheniensibus amici et πρόξενοι fuisse videntur; nam διὰ γένους a patre ad filium προξενία tradi solebat. — 2 miror accusativum ionicum Πυθαγόρην, cum praesertim recte dorica Σαλυβρία forma sequatur; est enim urbs a Megarensibus condita adscitis Boeotis. Contra in titulis Atticis Euclida superioribus Σηλυμβρία formam ubique reperiri consentaneum, vid. Kirchh. Ind. V. — 3 δημοσία male collocatum.

*37. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 28.

Ἐνθάδε Θέρσανδρον καὶ Σιμύλον ἄνδρες ποθεινῶ
πατρίδι Κερκύραι δέξατο γαῖα τάφῳ,
πρέσβεις ἐλθόντας· κατὰ συντυχίαν δὲ θανόντας
παῖδες Ἀθηναίων δημοσίαι κτέρισαν.

IV saec. v. 3 πρέσβες. Curtius Thersandrum et Simylum Athenas missos esse putat ut agerent de Corcyraeis aliisque foederi marino attico sociandis a. 378/7 cf. Schaefer *de sociis Atheniens.* p. 12 sq.

*38. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 27.

Ζηλοῖ σ' Ἑλλὰς πᾶσα ποθεῖ θ' ἱεροῖς ἐν ἀγῶσιν,
Εὐθία, οὐκ ἀδίκως· ὅς τέχνηι, οὐχὶ φύσει
ἐμβοτρουοστεφάνῳ κωμῳδαί ῥδυγέλῳτι
δεύτερος ὢν τάξει πρῶτος ἔφυς (σ)οφίαι.

IV saec. v. 2 τέχνει v. 3 κωμοιδίαι scriptum. — 4 secundas tulit cf. Callim. ep. 9 Schn.

*39. Ad Dipylon. Edit. in *Bullet. archeolog.* 1864 p. 40. Cuman. 735.

Μακαρεὺς Λακιάδης. Ἀρχέβιος.
 Εἴ σε τύχη προὔπεμψε καὶ ἡλικίας ἐπέβησεν,
 ἐλπίδι γ' ἔσθ' αὖ μέγας τῷ τε δοκεῖν Μακαρεῦ,
 ἴνιοχος τέχνης τραγικῆς Ἑλλησιν ἔσσεσθαι
 σωφροσύνῃ δ' ἀρετῇ τε οὐκ ἀκλεῆς ἔθανες.

IV saec. scriptum σωφροσύνηι sed ἀρετῇ. — Macareus histrio fuit tragicus.

*40. Incerti loci. Pittaces *Anc. Athènes* 71 apographo usus ex quo nihil intellegas. Ego *Bullet. archeolog.* 1873 p. 248.

. . . . . σοφίης πείρατ' [ἐ]φριέ[με]νον.
 . . . . .
 ἐκ δ' Ἀκα]δημείης, Τηλέκλεες, οὐκ ἀβόητο[ν
 σὸν κλέος] ἰφθίμοις ἔπλετο Κεκροπίδα[ις].
 5 καὶ νῦν τῇιδέ]σε κοῦρ[ος] ὑπὸ χθονὶ θῆκε Σέλ[ε]υκο[ς]
 δακρυχέων. ἐσθλῇ]ν δ' ἐσ[θλ]ὸς ἔτεισε χάρι[ν].

Laert. Diog. IV 60 ὁ γοῦν Λακύνδης (qui scholam accepit a. 240) ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν τῷ κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως καὶ Λακύνδειον ὑπ' αὐτοῦ προσηγορεύετο καὶ μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν Τηλεκλεῖ καὶ Εὐάνδρῳ τοῖς Φωκεῦσιν. — 2 propria Academicorum laus est, qui nunquam ad sapientiae perfectionem se pervenisse, sed quaesivisse sapientiam gloriabantur. — 4 suppl. Diels.

41. In Piraeo. Papasliotes *Diar. archaeol.* 1856 p. 139.

Εὐρύμαχου ψυχὴν καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
 αἰθὴρ ὑγρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὅδε.

IV saec. v. 1 ὑπερφιάλος, nisi erravit lapicida. Simillimum est Pepli Aristotelei epigramma (Rose Pepli fr. 50):

Θυμὸν δὲ Κύνου καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
 αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὅδε.

Alterum ex altero fictum esse negari nequit, sed utrum ex utro non dispicio in his de Peplo quaestionis tenebris.

42. Venetiae esse dicitur. Atticum esse coniecit Boeckh C. I. 710. Anaglypho iuvenis expressus pallio indutus.

*Εὐτυχίδης Ζωίλου Μιλήσιος.
Πραξιτέλους ἦνθον λαοξόος οὔτι χειρίων,
ἐς δ' ἐτέων δισσὰς ἦλυθον ὀγδοάδας·
οὔνομα δ' Εὐτυχίδης· ψευδώνυμον ἄλλά με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Αἶδα.*

3 ante ψευδώνυμον interpungendum esse ἄλλά docet Alexandrina arte postpositum.

*43. Ante Parthenonem. Lebas I p. 2 n. 9. Omisit Cumanudes.

*Σῆμα τόδ' ἐστὶ] Δράκο[ντος 'Α]θην . . . . . ὃς μὲν
ὀγδώκονθ' ὀσίως] ἐξέπερα[σ]εν ἔτη.
ἱερὰ τεσσαράκ]οντα δ' ἔτη καὶ τέσσαρ' 'Αθάναι
ῥέξας τέκνα φίλων] τέσσαρ' ἐπεῖδε τέκνων.
. . . . . εὖς Φλυέως μήτηρ
ἐπ]όησεν.*

III fere saeculi. — 1 . . . . HN Leb. . . . . OH ego, quibus compositis patris nomen significandum erat. — 3 δ' tertio loco posui, nam inprobabile ab initio vocabulum fuisse ad v. 2 referendum, cuius sententia plana est et absoluta. Legi II . . . . . ONTA unde certum est numerale. — Momenti aliquid tribuitur numero quaternario in hoc carmine, quod ipsum quattuor versibus conceptum est cf. Welcker Syll. ep. p. 86 sq.

*44. In Piraeo. Cuman. Philistoris I 327.

*Χαιρεστράτη Μεν]εκρ[άτους 'Ι]καριέως.
Μητρὸς παντοτέκνου πρόπολος σεμνή τε γεραιρά
τῶιδε τάφῳ κεῖται Χαιρεστράτη, ἣν ὁ σύνευνος
ἔστερξεν μὲν ζῶσαν, ἐπένθησεν δὲ θανοῦσαν·
φῶς δ' ἔλιπ' εὐδαίμων παῖδας παίδων ἐπιδοῦσα.*

IV vel III saec. Nomina supplevit Cuman., nisi quod Μενεκράτου scripsit. — 3 ἔστεργεν Cuman. In lapide aoristus est.

- *45. Menidi. Cuman. 3406, cuius lectionem correxi in *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 815. In anaglypho mulieri sedenti altera adstans dextram iungit.

Φανο[στράτη nomen patris virive] Με[λιτέως].
Μαῖα καὶ ἰατρὸς Φανοστράτη ἐνθάδε κεῖται
ο]ὕθενι λυπηρά, πᾶσιν δὲ θανοῦσα ποθεινή.

iv vel iii saec.

46. *Athenis sub anaglypho.* E schedis D. S. Martin C. I. 930.

Γοῦργος χρυσοχόος κεῖμαι πολλοῖς[ι] ποθεινός.

De nomine dubito. — Videtur integrum epigramma.

47. In urbe. Ross *Bullet. archeol.* 1841 p. 59.

Ἐνθάδε γῆ κατέχει τίτθην παίδων Διογείτου
ἐκ Πελοποννήσου τήνδε δικαιοτάτην.
Μαλίχα Κυθηρία.

iv saec. o pro on scriptum.

48. In urbe repertum, post apud Guilfordos Anglos. C. I. 808.

Ἀπολλοδώρου ἰσοτέλου θυγάτηρ Μέλιττα τίτθη.
Ἐνθάδε τὴν χρηστὴν τίτθην κατὰ γαῖα καλύπτει
Ἰπποστράτης καὶ νῦν ποθεῖ σε.
καὶ ζῶσάν σ' ἐφίλουν, τίτθη, καὶ νῦν σ' ἔτι [τι]μῶ
5 οὔσαν καὶ κατὰ γῆς, καὶ τιμήσω σ' ἄχρι ἂν ζῶ.
οἶδα δὲ σοὶ ὅτι καὶ κατὰ γῆς, εἴπερ χρηστοῖς γέρας ἐστίν,
πρώτῃ σοι τιμαί, τίτθη, παρὰ Περσεφόνῃ Πλούτωνί τε
κεῖνται.

iii fere saec. v. 7 πρώτῃ et Περσεφόνῃ scriptum. — Nutricem Hippostrate deflet vulgaribus epigrammatum sententiis verbisque abutens. Nihil mutandum nisi quod recte v. 3 τι litteras facili errore excidissee Boeckh intellexit. — 3 Ἰππόστρατος aut Ἰπποκράτης Boeckh, quibus nihil opus, modo recte distinguatur.

49. Cantabrigiam Athenis delatum anaglyphum. C. I. 805.

Εὐ]θύκριτος [Οἶν]αῖος
 Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολόντα
 Εὐ]θύκριτον πατρία χθὼν ἐκάλυψε τάφῳ,
 μητρὶ φίλον καὶ πατρὶ, κασιγνήταις δὲ ποθεινὸν
 πᾶσ[ί] τε ἐταίροισιν σύντροφον ἡλικίας.

IV saec. — I ΗΛΙΑΙΟΣ Dobreis . . ΛΙΑΙΟΣΟ. Mueller; recepi Boeckhii emendationem, cui Εἰτεαῖος non praestat.

50. Pone Piraeum. In museo Leidensi mihi descripsit M. Posener. C. I. 800 b.

Φιλοστράτη Φίλωνος
 Φίλων Καλλίππου Αἰξωνεύς.
 Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολοῦσαν
 Φαναγόραν κατέχει Φερσεφόνης θάλαμος.
 Ἀλκιμάχη Καλλιμάχου Ἀναγυρασίον.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter Καλλιμάχου.

X *51. Athenis. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 99.

Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν καὶ σώφρονα γαῖ' ἐκάλυψεν
 Ἀρχεστράτην ἀνδρὶ ποθεινοτάτην.

*52. In Piraeo. Cuman. 1412.

Οὔνομ]α μὲν τοῦμόν καὶ ἐμοῦ πατρὸς ἥδ' ἀγορεύ[ει
 στήλ]η καὶ πάτραν πιστῶν δὲ ἔργων ἔνεκα ἔσχο[ν
 Πισ]τὸς ἐπωνυμίαν, οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν.
 Πραξίνους Τερεῖα Αἰγινήτης.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter οὗ v. 3, τυχεῖν ibid. — Supplevit Cuman.

53. In Piraeo. Cuman. 2716.

Γλυκέρα Θουκλείδου.
 Οὗ σπάνις ἐστὶ γυναικὶ ἐσθλὴν καὶ σώφρονα φῆναι
 τὴν αὐτὴν δοκίμως, τοῦδε τόχευ Γλυκέρα.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Verba οὐ σπάνις ἐστί et τυχεῖν eadem quae epigr. 52, cui hoc Glycerae epitaphium similis est quam ut casu factum putes; concinit et aetas et scriptura, eodem denique loco uterque cippus inventus.

54. In urbe, nunc in museo Parisino. C. I. 837. Nuper ex novo apographo Froehner *les musées de France* tab. IX.

Σωσίονους Γορτύνιος χαλκόπτης.
Μνημα δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης ἀρετῆς τε
Σωσίονου ἔστησαν παῖδες ἀποφθιμένου.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 genetivos revocavi ex lapidis fide. Clarac (*Catal. Inscr.* 720) ΣΩΣΙΝΟΕΣΤΗΣΑΝ idemque Froehner; deinde omnes ἀποφθιμένο. Iota omitti non poterat, unde falso correxerunt Σωσίονω — ἀποφθιμένω.

*55. Prope urbem. Cuman. 3499.

Πα[τρὶ nomen patris, n. defuncti] . . . . . ἡδὲ Φιλ[ίνναι
μητρὶ θάνες στοναχῇ]ν . . . . . προλιπών
σω[φροσύνης] δὲ ἀρετῆς τε π[ρόφρ]ων τόδε τεῦξε πατήρ σοι
μνημεῖον θνητοῖς πᾶσιν ὄραν φανερόν.

IV vel III saec. — 1 ΓΑ'Ι dein 30—33 litterarum lacuna, post ΦΙΑ 20 fere litterae desunt, dein ΝΗΛΙΤΙ (Cum. νηλιπα) in fine versus. ἡ λιπαράν nolui scribere. — 3 σωφροσύνης suppl. Cum., qui deinde II . . . ων, quae ego non vidi.

56 — 58 quorum priores duo tituli Piraeenses sunt, tertius Salaminius.

I. Cuman. 3037.

Καλλιστώ.
Σῶμα σὸν ἐν κόλποις, Καλλιστοῖ, γαῖα καλύπτει,
σῆς δ' [ἀ]ρετῆς μνήμην σοῖσι φίλοις ἔλιπες.
Εὐκολίνη.

1 ἐρετῆς error lapicidae. — Cf. Speusippi in Platonem epigr. σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος.

*II. Kekulé *Thesaurum* 224.

Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει σόν, Δίφιλε, γαῖα θανόντος,
μνημα δὲ σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

III *Ephem. arch.* 1642. 2737. Rang. 1518. Male tractavi in Commentationibus Bonnens. p. 22.

Ἐξηκεστίδης Ἀριστοδώρου Κοθωκίδης.
Σῶμα μὲν [ἐνθ]άδ' [ἔχει . . . . .
μνημα δὲ [σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

1 MEN . . . ΔΑ sed ut in istorum apographis ΔΔ pro ΔΑ legere non dubitavi. — Inhabile Ἐξηκεστίδης nomen non video qui versui potuerit adaptari; cave conicias τὸ σόν, Ἐξηκεστίδη, αῖα, nam αῖα vocabulum spreuit usus Atticorum. Sed potest aliud defuncti nomen fuisse; subscripta enim haec:

. . . φο . . . .
Ἐξηκεστίδου
Κοθωκίδης.

Videtur omnium horum epigrammatum unum extitisse archetypum a ceteris ut cuique visum est immutatum eiusque haec fuisse sententia: *corpus tuum terra in sinus recepit, virtutis vero tuae memoria omnibus relictæ est.* Hinc Speusippo solo hexametro uti placuit, alii nec pentametrum neglexerunt. Singula examinare non huius loci est, cf. quæ secuntur.

59. In urbe. Mihi descripsit Lolling edidique *Bullet. arch.* 1874 p. 170.

— — — — —
σ]ῆς δ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μνημεῖον ἅπασιν
λείπ]εις οἱ[κτ]ρὰ παθὼν μοίρας ὕπ[ο] δαίμονος ἐχθροῦ.

2 Ξ. — Supra anaglypho unus ad minimum hexameter scriptus fuit nunc quidem deperditus. — μοίρας ὕπο δ. ἐ. coll. δαίμονος αῖσα.

60. Athenis sub anaglypho. C. I. 954.

Χ
Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα, Θεοφίλη, οὔποτε λήσει,
σώφρων καὶ χρηστὴ καὶ ἐργατὶς πᾶσαν ἔχουσα ἀρετήν.

Probum archetypum corruptum verbis καὶ ἐργατὶς insertis. — 1 λή-
ξει ci. Jacobs ap. Welckerum *Syll.* 6.

62. In urbe. Male Rang. 2202. Plenum dedit Cuman. 699.

Πολυκράτης Πολ[υ]αράτου Κριωεύς. Πο[λύμν]ηστος Πο-
λ[υ]αράτου Κριωεύς.

Νικ]οπτολέμη Νι[κο]κ[ράτου] Κεφαλήθεν, [Πο]λυαράτου
Κριωέως γυνή.

Σῆς ἀρετῆς, Νικοπτολ[έ]μη, χρόνος οὔποτε λ[ύ]σει
μνήμην ἀθάνατον, σῶι πόσει ἣν ἔλιπες.

εἰ δέ τις εὐσεβίας παρὰ Περσεφόνῃ χάρις ἐστίν,
καὶ σοὶ τῆςδε μέρος δῶκε τύχη φθιμένη.

Nominibus apud Rangaben antecedunt litterae ΦΙΛΙΤΙΑ, quas Cumanudes dubias esse dicit recteque ad inscriptionem pertinere negat. — 2 Περσεφόνει 4 φθιμένει. — Versum tertium olim divinando restituit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864 p. 6.

*62. In urbe. Versus primus C. I. 174, totum ed. Cuman. 426, cuius lectionem correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 813.

Νικόβουλος Μυννίχου Εἰτεαῖος.

Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν ἐν Ἑλλάδι πλεῖστα τρόπαια,
ἐν τε ἀνδρῶν ψυχαῖς (σ)ῶιος ἐὼν ἔλιπες,
Νικόβουλε, ἡελίου λαμπρὸμφῶς, Περσεφόνης δέ
δῶμα ποθεινὸς ἐὼν σοῖ[σι φίλοις] κατέβης.

iv saec. ο pro ου scriptum ubique, ut Νικόβουλος, non Νικόβολος, quod ex v. 3 conicias, nomen fuisse certum sit. — 2. γ γΧΑΙΣΩΙΟΣ legi, ψυχαῖς οῖος Cuman. — 4 suppl. Cuman.

*63. In arce. Cuman. 3076.

Κρῖος.

Οὔτος ὃς ἐνθάδε κεῖται ἔχει μὲν τοῦνομα κριοῦ,
φωτὸς δὲ ψυχὴν ἔσχε δικαιοτάτου.

iv saeculi titulus, in quo ο pro ου scriptum, antiquior Sositheo, cuius fragm. 2 (Nauck *fr. trag.* 639) simile est Μίδου γέροντος, ὅστις ὦτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν.

*64. Incerti loci. Cuman. 1052.

Ὀλυμπιόδωρος. Πολεμῶ. Σώτιος.

Σώτιον ἐνθάδε γῇ κατέχει τέχνην τε κράτιστον
 ἣν εἶχεν πάντων ὄντα φύσιν τε ἀρετῆς
 ἀστοῖσιν τε ποθεινόν· αἰεὶ γὰρ πᾶσιν ἀρέσκων
 ἦν ψυχὴν τε φίλοις ἔσχε δικαιοτάτην.

IV saec. v. 2 ἔχεν, v. 3 ποθεινόν scriptum. — Infra nomina recentius addita Μ]ελάνης Ποτάμιος. — 3 quod omnibus placuit mira laus est mirumque Biantis qui dicitur praeceptum ἀστοῖς ἀρεσκε πᾶσιν ἐν πόλει αἶ κε μένης (PL³. ed. B. p. 969), facetius idemque modestius et Antigona Sophoclea (v. 89) condigne Cuman. 3490: ὁ]μὲν ἦνδανεν οἷς χρῆν. — 4 cf. n. 63.

65. Vraonae. Cuman. 170 coll. Addend. p. 444.

Μνησαρχίδης Μνησάρχου Ἀλαιοῦς.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν χρηστῶν τ' ἔργων ἐπιθυμεῖν
 καὶ τὸ δικαιοσύνην τε φίλον τε φίλοισι προσεῖναι
 δόξα ἀρετὴ τε βροτοῖς καὶ ἀνεκλήτως βιοτεῦσαι,
 πάντα σὺ ταῦτ' ἔσχες, Μνησαρχίδη, ἀπροφασίστως.
 Μνήσιππος Χαριταίου Ἀλαιοῦς· Μνης . . . . .

2 septem litterarum spatium quod indicavit Cumanudes octo litteris explere ausus sum cf. n. 64,4. Intellege si deos colere probeque agere atque iustitiae amicisque amicum non deesse laus virtusque est e. q. s. Melius dixisset δικαιοσύνη συνεῖναι, falso tamen φίλοισι συνεῖναι.

66. In urbe. De anaglypho nihil superat praeter hominum aliquot pedes. Ross *Demen* p. 87.

Σῆμα τόδ' Οἰναίου Διονυσίου· τῶν δ' ἔτι πρόσθεν
 Πείθωνος πατρὸς οὗ καὶ Φειδίππου τόδε θείου
 τούτου τῶν τ' ἄλλων, ὧν τύπος εἰκόν' ἔχει.

1 pagi nomen, quod raro fit, ideo additum videtur ut tamquam vinosus Dionysus significaretur defunctus, cf. Melanippidae fr. 5 (PL³. p. 1246) ἐπώνυμον—οἶνον Οἰνέως. Reliqua sic procedunt sepulcrum hoc Dionysii, maiorum praeterea Pithonis patris eiusque avunculi Phidippi, aliorum denique quorum figurae anaglypho expressae sunt. — 2 τόδε male in versus gratiam interpositum.

67. In urbe. E Welckeri schedis Keil *Mus. Rhen.* XX 558. Omisit Cumanudes.

Κ[υδίμαχ]ος [Θ]οραε[ύς].
 Κυδίμαχο[ν] χθὼν [ἦ]δε τ[α]φ[ῆ]ς στε[γέεσ]σι καλύπ[τει],
 ὄλβι[ο]ν εὐαίω[ν]α βί[ο]ν πλεύσαντα πρὸς ὄρμον·
 παῖδα[ς γὰρ] παίδω[ν ἐ]σιδὼν καὶ γῆρα[ς ἄ]λ[υ]πον
 τὴν πάντων κοινὴν μοῖραν [ἔ]χει φ[θ]ίμ[ε]νος.

Omnia tam certa ratione restituit editor ut de corruptela lectionis pauca memorasse sufficiant. 1 ΠΑΕ. ΑΤΗΣ iniuria dubitat de verbis ταφῆς στεγέεσσι, quamquam ipse attulit Lycophr. v. 1097 ὃν νεοσκαφές — κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνου στέγος. — 2 fortasse Callimachi memor erat poeta V 117 ὄλβίσταν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι. — 3 ΓΗΡΑ. ΛΛ

* 68. In Piraeo. Cuman. Addend. 3500 β p. 451.

Ὀλβιον εὐγέρων ἄνο[σον] . . . . .
 τύμβος ὃδ' εὐθάν[ατον] nomen defuncti ἔχει

Novit hoc epigramma eiusve sive archetypon sive apographon Gregorius Theologus, qui non solum priorem versum imitatus est A. Pal. VIII 111 ὄλβιος εὐγέρως ἄνοσος θάνον (cf. ibid. 17,5), sed etiam pentametrum ante oculos habuit ep. 108,2 τύμβος ὃδ' εὐγενέτην Μαρτινιανὸν ἔχω coll. 95,2. Adiectivum εὐθάνατος mortis epitheton est Menandro Athen. XII 549 C, quo titulus vix antiquior.

* 69. In Piraeo. Ross *Demen* 101 c. Meieri adnot.

Τηλέμαχος Σπουδοκράτους Φλυεῖς.
 ὦ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς παρὰ πᾶσι πολίταις
 κλεινὸν ἔπαινον ἔχοντ' ἄνδρα ποθεινότατον
 πᾶσι φίλῃ τε γυναικί — τάφου δ' ἐπὶ δεξιᾷ, μήτερ,
 κείμαι σῆς φιλίας οὐκ ἀπολειπόμενος.
 Ἱεροκλεία Ὀψιάδου ἐξ Οἴου.

IV saec. scriptum Σπουδοκράτος, τάφος, φίλει. — Subscriptum uxoris nomen; colloquitur autem Telemachus v. 3sq. cum matre ante mortua: hoc novum ac pulcrum. — 1 dici non posse ἀειμνήστους ἀρετὰς παρὰ πολίταις ἔχειν vidit Nauck qui correxit (*Mus. Rh.* 1848 p. 442). Falso Welcker ἀειμνήστης (*Mus. Rh.* I 203). ἀρετᾶς una forma dorica ut supra n. 30,6.

70. *Ante magnam Palladis aedem Cyriacus. C. I. 747.*

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανιεύς.
Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολύστρατος αὐτοῦ ἀδελφόν,
μνημοσύνην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Boeckh negat sepulcralem esse titulum. At et μνημοσύνη eius dicitur qui mortuus est et adiectiva θνητός et ἀθάνατος inter se opposita saepius in epitaphiis reperiuntur, cf. Simon. ep. 123 B.

71. Sub Lycabetto. Ross *Bullet. archeol.* 1840 p. 104.

Ἐνθάδε [Π]υθοκλῆς κεῖται πολλοῖσι ποθεινός
καὶ Σάτυρος νέος ὦν ἔσχεν ἐπωνυμίαν.
παῖς δ' Ἡρακλείδου, μητρὸς δὲ Ἀριαστίδος ἐστὶ
π]αιρὶς δέ ἐστι Ἐφεσος κλεινοτάτη πόλεων.
5 θρεφθεὶς δ' ἐν χθονὶ τῇδε θάνεν μέγα πῆμα φίλοις[ι
τῇ τε κασιγνήτῃ πένθεα πλεῖστα λιπών.
Ἀριαστὶς. Πυθοκλῆς.

IV saec. ο pro ου scriptum, ε pro ει in θρεφθές et κλεινοτάτη. — Pythocles puer Ephesi natus Athenis altus et educatus est; nomen subscriptum Ἀριαστὶς si sororis est, pater materque, si matris, pater prior obiisse putandus est. Et dicendi et sentiendi genus Atticum prodit poetam. — 2 Ross defunctum cum puer esset Satyrum, postea Pythoclem nominatum existimat, quod reprobatur aoristo ἔσχεν v. 2. Vtebatur Satyro cognomento nescio quam ob causam ei indito. Cf. Anth. App. 34. — 5 clausula homerica.

72. Loci incerti. In museo Athen. descr. Cuman. 3391b.

Φα[ίδιμο]ν Ε[ὺ]θυ[γέ]νους ὃδ' ἔχει τάφος ἀνφικαλύψας.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Suppl. Cumanudes.

73. In Piraeo. Cuman. 2961.

Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα κύκλῳ στεφανοῦσιν ἑταῖροι
μνημείων, ἀρετῆς οὔνεκα καὶ φιλίας.

Intellegendum sic fere videtur: flores et sarta imponunt, monumenta quae sint et virtutis defuncti et superstitem amicitiae. στεφανοῦν τινά (vel τι) τινος recentior est structura, huic tamen loco necessaria.

74. Ad Dipylon. Cuman. 305, qui anaglyphum dicit coeptum esse superinsculpi litteris, non tamen perfectum.

Στρατωνίδης Εὐδώρου Ἀφιδναῖος.

Εὐδήμιος Εὐφάνους Ἀφιδναῖος.

Ἐνθάδ' [ἐγὼ κε]ῖμαι, π[ᾶσιν φίλος ὅς ποθ'] ἐταίρο[ις]
εἵκοσι [καὶ δ]ύ' ἔτη γ[εγονὼς λείπω νε]ότητα,
ἐ]ν πᾶσι[ν κλεινὸν ἔργμασιν αἶνον] ἔχων,
σ]ωφροσ[ύνης πλεῖστον καὶ φιλί]ας μετέχων,
5 γυμνασί[ων ἔργοις δόξαν ἀειρά]μενος.

Supplevi. — 3—6 tria habes asyndeta quae insoliti metri aequalitate tamquam sustentantur. — 3 brevem syllabam in medio pentametro vide ut tollas.

75. Athenis olim. C. I. 749.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοῦλικος ἡδέα παίσας
ἐκ γαίας βλαστὼν γαῖα πάλιν γέγονα·
εἰμὶ δὲ Ἀριστοκλῆς Πειραιεύς, παῖς δὲ Μένωνος.

iv vel iii saec. — 2 Theogn. 878 ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι. Eurip. Hypsipyles fr. 757 N. ἀχθονται βροτοὶ εἰς γῆν φέροντες γῆν.

76. Ad Dipylon. Anaglypho exsculpta femina sedens capite velato et manu dextra inniso, a dextra puellula matris genua amplexa, a sinistra ancilla manu mento admota. Ex imagine photographica descripsi. Minusculis litteris ed. Cuman. 3264.

Πένθος κουριδίωι τε πόσει καὶ μητρὶ λιποῦσα
καὶ πατρὶ τῶι φύσαντι Πολυξένη ἐνθάδε κεῖται.

Ο pro ΟΥ scriptum et 4 forma antiquior quintum produnt saeculum, anaglyphi tamen et dictionis indoles eis simillima quae quarti saeculi habentur. Cui si addideris apud Dipylon inventum esse, quae v saeculi necropolis non fuisse videtur, conicias quarti saeculi lapicidam vetustiore litteraturam et scripturam data opera imitatum esse.

*77. Ad Dipylon. Ross *Archaeol. Aufs.* II 673. Cuman. 3074.

Παῖδά τοι ἰφθίμαν Λαμεινέτου ἄδε Κρατίσιαν
Ἀρχεμάχου δὲ φίλαν εὖνιν ἔδεκτο κόνις·

α ποθ' ὑπ' ὠδίνων στονόεντι κατέφθιτο ποιμωι,
ὀρφανὸν ἐμμεγάροις παῖδα λιποῦσα πόσει.

III saec. — Damaenetus Doriensis Cratistam filiam Archemacho Atheniensi uxorem dederat; itaque non recte Welcker (*Mus. Rhen.* I 205) v. 4 ἐμΜεγάροις. — I ἰφθίμα Theocrito Berenice vocatur XVII 128. — 4 EM NON EIM.

78. In urbe. Cuman. 24.

Φίλαγρος Ἀγγελῆθεν. Ἥγιλλα Φιλάγρου.
Ἥλικίαμμέν ἐμὴν ταύτην δεῖ πάντας ἀκοῦσαι
εἰκοστῶι καὶ πέμπτῳ ἔτει λίπον ἡλίου ἀγᾶς·
τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην ἣν εἶχομεν ἡμεῖς,
ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

*79. In Piraeo. Cuman. 3125.

Χαῖρε, τάφος Μελίτης· χρηστὴ γυνὴ ἐνθάδε κεῖται·
φιλοῦντ' ἀντιφιλοῦσα τὸν ἄνδρα Ὀνήσιμον ἥσθα κρατίστη.
τοιγαροῦν ποθεῖ θανοῦσάν σε, ἥσθα γὰρ χρηστὴ γυνή. —
καὶ σὺ χαῖρε, φίλτατ' ἀνδρῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς φίλει.

Epigramma et metri insolentia et inconcinno genere dicendi insigne; videntur quaedam ex meliore archetypo expressa, ubi participium φιλοῦντα v. 2, quod eici nequit, monstrat pluribus hanc sententiam expositam fuisse. Pulcra sunt extrema ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς φίλει, quibus optime inlustratur anaglyphum, quo mulier sedens marito dextram porrigens exsculpta est.

*80. In arce. Cuman. 3498.

Ἀ]θάνατος φιλία σῆς ψυχῆς ἐστι παρ' ἀνδρί

— — — — —

Epigramma quinque fuit versuum. — 2 init. legi . . ΑΓΟΡΑΚΑΙ, quod fuerit mulieris nomen velut Κλεαγόρα.

*81. In Piraeo. Integrius alterum epigramma ed. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 692. 710 coll. Welcker *Mus. Rh.* I 204 et Stephani *Ind. lect. Dorp.* 1850 n. XIV.

a. Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ μέρος εἶχον ὁμοίως,
τὴν αὐτῶν φιλίαν καὶ χρήματα ταῦτ' ἐνόμιζον.

- b. Οὐ]δένα λυπήσασα τέκνων ἐπιδοῦσ[ά τε] παῖδας
 τῆς κοινῆς μοίρας πᾶσ[ιν ἔχ]ει τὸ μέρος.
 . . .]οστράτη. Μελινώ.
 . . .]νος Ἀναφλυστίου.

Nomina supplevit Ross Σωστράτη et Κόνωνος, Timothei filium intellegens divitiis famosum Anaphlystium. — 2 et amicitiam communem et divitias communes putabant. Alii ταῦτ' scripserunt, quod non intellego. — 3 τε scripsi. πρόπαιδας Ross, quod vocabulum non novi. ἔτι παῖδας Keil *Anal. epigr. et onomat.* p. 7. γε π. Stephani. — Videtur quae altero laudatur disticho prior obiisse sororque ei sepulcrum comparasse quo et ipsa postea inferretur. Propterea non solum sororis epitaphium sculpendum curavit sed prius quoque distichon, quod ad utramque pertineret. Dein postquam et ipsa mortua est, sororis nomini ipsius nomen additum est; utrumque enim distichon eadem manu eodemque tempore scriptum.

*82. In urbe. Cuman. 3484, cuius errores correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 810.

Εἰκὼν μνημα χρόνου, τιμὴ δὲ κασιγνήταισιν
 τοῖν . . . . . ,
 Καλλιστοῦς τε Φίλης τε, οἷν ἡ πίστις διέμεινεν
 ἄρ . . . , ...

IV saec. O pro OY scriptum, quo non perspecto Cumanudes κάλλιστος τε φίλης τε. — 4 αι . . Cuman.

*83. In arce. Stephani *tit. graeci* IV 7. Cuman. 2777.

Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐμβίωι ἥδε
 ἀλ[λ' . . . . .
 ἀντὶ δὲ σῆς ἥβης, Διονυσία, ἡλικίας τε
 τόνδε τάφο[ν . . . . .

Eadem quae v. 1 sententia fuisse videtur in epigrammate Argivo inedito ο]ὐ πέπλοις μετάρ[σιος . . .

*84. In Piraeo. Cuman. 3491.

Ἐσθλὴ τῇδε ν]όημα τρόπους [θ'] ἄμ', Ἰασ[σ]α, καλύπτει
 γῇ, πάσης ἀρετῆς π]λεῖστον ἔχουσα μέρος·
 σοὺς δὲ τύπους ἐπὶ τῇδε] σορῶι δεικνῦσα ἀναφαίνει
 εἰκὼν τοῦτο γάρ ἐστ' ἐ]μφθιμένων νομίμοις.

Supplevi quae suppleri posse credidi, nisi quod v. 1 plane incerta

est lectio. *τρόπους αμίας . . καλ.* Cuman. AMΙΑΣ . 1 κτλ'. ego. Manifestum ex participio *ἔχουσα* v. 2, secundam personam esse formam *καλύπτει*, unde nomen proprium vocativo casu positum esse sequitur. Non novi equidem *Ἰασσα* nomen, at traditum videtur. Gravius est quod *θ'* inserui; videant periti. — 4 defendi fortasse potest quod olim conieci *εὖ ζήσαις ἐμφθιμ.* v.

85. In urbe. Cuman. 3500.

nomen defunctae καὶ] *μητρὶ φίλης καὶ πατρὶ [ποθεινῆς
πα]ιδὸς τύμβον ὁρᾶν τόνδε πρό[σελθε, φίλε.
ἥσκουν μὲν τὸ δίκαιον ἐμιμού[μην τε τὸ καλόν,
ἐν τῷ δ' ἐκτελέσαι λείπομα[ι οὐ δι' ἐμέ.
μοῖρα γὰρ οὐκ εἶασ', ἔστησε δὲ τέρμα κελεύθωι·
ἐν τριάκοντ' ἔτεσιν κ[άτθανον ὠκύμορος.*

Supplevi, nisi quod Cumanudes v. 2 *παιδός* et v. 3 *ἐμιμούμην* praeiit. — 2 non ausus sum scribere *πρόβαινε πόδα*. — 3 nescio ubi legerim versum Sotadeum *μιμοῦ τὸ καλὸν καὶ μενεῖς ἐν βροτοῖς ἄριστος*. — 6 asyndeton bene habet.

86. Loci incerti, sed fuit inter Elgini marmora. Parianis adiecit Boeckh propterea quod Pariani nominarentur Diitrephes et Demophon. At hoc ipsum est cur Parianum titulum esse negem, et exspectarem sane *μοῖρην* pro *μοῖραν* v. 4 ut in urbe a Milesiis et Pariis condita. Videtur mater cum filiis Athenas transmigrasse. — C. I. 3648. Cuman. 2767 non integrum.

*Διτρέφης Ζωίλου Παριηνὸς στρατιώτης.
Δημοφῶν Μητροδώρου Παριηνὸς στρατιώτης.
Μνημα φίλη μήτηρ με Διτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν
καὶ Περικλεῖ φθιμένοιιν Μητρίχη αἰνόμορος·
Ἀγνήις τ' ἐνθάδε οἱ θυγατὴρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
μοῖραν Δημοφῶν, τῆς μέτα πᾶσι βροτοῖς.*

iv saec. O pro OY scriptum. — Metriche mater Diitrephen et Periclem e Zoilo, deinde Hagneidem et Demophontem e Metrodoro viro suscepit. Alterum tamen distichon fortasse post matris mortem insculptum.

87. Vari. Cuman. 3153.

*Μνημα Μνησαγόρας καὶ Νικοχάρους τόδε κεῖται·
αὐτὸ δ' οὐ παραδείξαι ἀφείλετο δαίμονος αἴσα,*

πατρὶ φιλωὶ καὶ μητρὶ λιπόντε ἀμφοῖμμέγα πένθος,
οὕνεκα ἀποφθιμένω βήτην δόμον Ἀΐδος εἴσω.

IV saec. O pro OY scriptum, E pro EI praeter κεῖται. — 2 nec structuram intellego nec verbum παραδείξαι. Quodsi sculpta repraesentatio dicitur, doleo quod anaglyphi argumentum editor non enarravit. Hoc voluisse videtur poeta: *fatum festinans prohibuit ne ipsi defuncti arte exhiberentur*, in quo οὐ ita excusationis aliquid habet, ut monumento, quod ante oculos est, ipsos defunctos, quorum imagines ponere non licuit, opponi dicamus: τὸ μὲν μνῆμα τόδε κεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ θανόντε οὐχ οἷόν τ' ἦν παραδείξαι. — 4 clausula homerica.

88. Athenis. Cuman. 2486.

Σύμμαχος Σίμωνος Χῖος.

- a. Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεὶς βιότῳ, λύπαις δὲ ἐλαχίσταις
χρησάμενος, γήρως τέρμα μολὼν πρὸς ἄκρον,
Χῖος μὲν γενεὰν βλαστῶν, πατρὸς δὲ Σίμωνος
Σύμμαχος ἐν δαπέδοις Κεκροπίας ἐκλίθην.

- 5 b. Ἡ μὲν καλλικόμοις πτόρθοις βοτρυώδεος οἴνης
Χῖος ἀγαλλομένη Συμμάχῳ ἐστὶ πατρίς.
αἱ δὲ θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσί τε Ἀθῆναι
σῶμα σὸν ἐγκόλποις κρύψαν ἀποφθίμενον.

Alterum epigramma priore longe pulcrius, nisi quod melius dixisset poeta v. 8 ἀποφθιμένου. — 6 mira Χῖος nominis trochaica mensura, qua tamen minime defenditur epigrammatis quod Simonideum dicitur 119, v. 4 οὐδ' ἔκευ Χίον ἐς ἀμφιρύτην. — Ceterum Chius potius quam Atheniensis poeta videtur fuisse.

89. Incerti loci; lapis fortasse ex Euboea Athenas translatus est. Cuman. 1651.

Νικίας Νικίου Ἑρετριεὺς.

- Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ κεῖται χθονί, [σῶμα δ' ἐπ' ἀγροῦ
Ὠρείου κρύπτει πυρκαϊῇ φθιμένον
τόνδ' ἔτι παπταίνοντ' ἐπὶ γούνασι πατρὸς μάρψας
Ἄιδης [ο]ῖ σκοτίας ἀμφέβαλεν πτέρυγας.

ἡ δ' ὁσίαν στέρξασα λέχους Κύπ[ριν χέ]εν [ἡ]μῖν
 χῶμα καὶ ἐν ξεσιῶι γράμμ' ἐτύπωσε πέτρῳι.
 δηλοῖ δ' οὖνομα πατρὸς ἐμόν θ' ὅδε τύμβος, ὁδῖται·
 ἀλλ' ἴτε τέρμ' ἀγαθῆς τ' ἐξανύοιτε τρίβου.

Nicias Eretriae natus, Orei crematus sepultusque est; cenotaphium vero probabilius est Eretriae quam Athenis ei factum esse. — 1 χθονι πολυ . . quibus quid facerem nescius eo tandem adductus sum, ut litteras πολυ ex antiquiore titulo crederem residuas esse, vera autem iam non satis distingui posse. Quae posui rerum necessitas videbatur postulare; ἡ Ὠρεία Straboni (p. 445) Oreitarum ager est. — 4 ὦι Cum. quod correxi. Poeta melius imitatus archetypum probam et pulcram sententiam pessimis numeris inclusit; ἐμπεδὴς γάμορος μάρψεν Ἀΐδης antiquus dixerat poeta, cf. Bergk Hippon. fr. 113. — 5 Κυπ . . . . . ενμιν Cum. Κύπριν ne pyrrhichium facerem vetuerunt spatii angustiae. η sive Cumanudis sive lapidarii culpa intercudit.

90. In urbe. Cuman. 1825.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἔχει χθὼν παῖδα τὸν ἡδύν,
 ψυχὴ δ' εὐσεβέων οἴχεται εἰς θάλαμον.
 εἰ δ' ὄνομα ζητεῖς, Θεογείτων Θυμούχου παῖς,
 Θηβαῖος γενεάν, κε[ῖ]μα[ι] κλειναῖς ἐν Ἀθήναις.

iv saeculi, nisi error est v. 3 θυμόχου. Dein v. 1 εἶχει et v. 4 κεμα scriptum esse testatur editor. — 1 idem exordium in tit. Ephes. C. I. 3026. — 4 eadem clausula in tit. sequente.

91. In Piraeo. Ross *Bullet. arch.* 1841 p. 55. Cum. 2856.

Ἐρσηίς
 Τηλοῦ πατρίδος οὖς' ἔθανον κλειναῖς ἐν Ἀθήναις
 Ἐρσηίς, γνωτοῖσιν πᾶσι λιποῦσα πόθον.

iv saec. ο pro ου scriptum. — 2 Ἐρσηίς disyllabum ut supra ep. 86 Ἀγνηίς.

92. Athenis. Ex Rossii schedis ed. in *Diar. arch.* 1856 p. 141.

Λευκὰς μὲν πα[τρὶς ἐστίν] ἐμοί· σπεῖρει[δέ με nomen patris
 τοῦνομα Δη . . . . ., κεῖμαι δ' ἐν δῆμ[ῳ] Ἀθηναίων.

Nec δύστηνος nec δύστειμος, quod e Cumanudis lectione conicias, satis placet. — 6 sq. supplevi. — Querelam habes puellae male moratae, quae omnium virtutum compos sibi esse videbatur; peregrinam fuisse praeter nomina adpellatio χρηστή demonstrat coll. Cuman. Indic. p. 455.

*96. Ad Dipylon. Anaglypho exsculptus homo mortuus in lecto recubans, cuius capiti a sinistra leo imminet; a dextra iuvenis nudus homine maior opem fert stricto gladio; iuxta navis rostrum effictum est. Wachsmuth *Ann. Instit.* 1861 p. 322. Kekulé *Thes.* 57 quosque alios enumerat Vsener *de Iliadis carmine quodam Phocaico.* Bonnae 1875 p. 33 adn.

Ἀντίπαιρος Ἀφροδισίου Ἀσκα[λωνίτης].
 Δομσαλὼς Δομανὼ Σιδώνιος ἀνέθηκε.
 Μηθεὶς ἀνθρώπων θαυμαζέτω εἰκόνα τήνδε,
 ὥς περὶ μὲν με λέων, περὶ δ' ἐγπρώρι[ι] ἔκτετ' ἀνυσται.
 ἦλθε γὰρ εἰχθρολέων τὰμὰ θέλων σποράσαι·
 ἀλλὰ φίλοι γ' ἤμυναν καὶ μοι κτέρισαν τάφον οὔτῃ,
 5 οὔς ἔθελον φιλέων, ἱερᾶς ἀπὸ νηὸς ἰόντες.
 Φοινίκην δ' ἔλιπον, τῇδε χθονὶ σῶμα κέκρυνται.

Phoenix graece balbutit Wachsm. — 2 ΔΕΓΓΡΩΡΙΓΚΤΕ δὲ πρῶρ' ἐκτ. Rhosopulos. δ' ἡ πρῶρη ἔκτετ. Wachsm. δὲ πρῶρ' ἐγκτετ. Vsener ante duplicem consonantem facile nasalem litteram prava plebi pronuntiatione gigni potuisse ratus. Mihi iterasse ille videtur praepositionem ἐκ. — 3 εἰχθρολέων diphthongum nasali pronuntiatione ortam esse bene coniecit Vsener. — σποράσαι i. q. σπαράξαι — 4 οὔτῃ pro τῇδε ceteris non magis barbarum. — 6 δὲ λιπών Wachsm. Vsener.

ÆTATIS ROMANÆ.

*97. Ad S. Trinitatem. Cuman. 324.

Εὐ[ρυ]άνθη Ἀρίστωνος ἐξ Ἀχαρνέων. Εὐπορος
 Ἑρμῖος.

Εἰκόνα μὲν γραπτάν, οἷα πέλει ἀμφιπό[λοιο],
 θύκαμεν ἐ[ργ]οπόνου [Παλλ]άδος ἐν τεμένει,

σκη]νει δ[ὲ χθόνιον δίδομεν τά]τ[ρον· ἀλλ]ὰ καὶ ἐνθα
 μανύω[ν, τί καλεῖν οὔνομα] δεῖ σε, τύπος.
 5 πα[ῖδ]ε [. . . Ἑρμῖος τε καὶ Εὐ]πορος, ἐν δ' ἱεροῖσιν
 . . . . μητρὶ φίλῃ] μοῖραν ἔχοντες ἴσῃν.
 . . . . . ζ]ώεσκεν ὅτε . . . . . θνήσκεις,
 ὅς κεν . . . . . ος δεχ[νύμενος φθι]μένην.

Litterae III saeculi p. Chr. n. — 1 ἀμφο.ει Cum. εσοθ non possunt distingui in lapide valde det ito. — Deae ministra fuit Euryanthe, quam sacra veste indutam repraesentatam fuisse sumpsit. — 2 suppl. Cuman. θήκαμεν i. e. filii. — 3 sqq. quae supplevi non certa esse scio, at lacunarum spatio adaptata. ἐνθα i. e. in sepulcro, non solum in arce. — 4 in lapide non est μανύει. Philodemi epigr. A. Pal. V 46 τί δέῃ σε καλεῖν. — 5 filii, quorum nomina supra scripta sunt, videntur et ipsi in sacris Minervae occupati fuisse. — Extremi distichi vel sententia obscura.

*98. In arce. Cuman. 3496.

— — — — —
 . . . . . ὅ[τ]ι μο[ῖ]ραν
 ἀρκεῖν οὐκ ἔ]δάη Πιερίς [οἷσι φίλοις·
 τρισσάκι δ' ἐκτελ]έσας δέκα[τον ζωῆς λυκάβαντα
 οἰχόμενος κ]ατέχει Φερ[σεφόνης θάλαμον].

Litterae vulgares praeter r. — Prioris distichi sententia dubia; ante ογ littera π. A. Pal. VII 362 ἀθάνατον δέ — οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε θεὸς δύναται.

*99. In arce. Cuman. 3531.

— — — — —
 πῶς κρυερὴ σιγὴ; τί β[αρὺς σκότος ὅ]σσε κάλυψεν;
 ποῦ χάριτες φιλήης; [ποῦ κραδίης γλυ]κερᾶς
 ῥ̃θος, τῇ τε λίρῃ [σύγκροτος ἀρμονίη;
 αἶαι, πάντα λέλοιπ[ε, μόλεις στυγερὴν ὑπὸ] γαῖαν.
 5 ν]αὶ μὰ σέ, νῦν θ', Ἐλι[κῶν, πρίν τ' Ἀ]ίδης φθονερός.

Versus quinti sententiam si bene adsecutus sum, fuit poeta ille, cuius de nomine supersunt fortasse litterae ante v. 1 νεπικι. At quis non illis temporibus? quarti enim fortasse saeculi est epigramma ne-

que multo aut antiquius aut recentius Gregorii carmine, cuius similis est indoles (A. Pal. VIII 26): πῶς ἐλύθη Νόννης καλὰ γούνατα; πῶς δὲ μέμυκεν — χεῖλεα; πῶς ὄσσων οὐ προχέει λιβάδας; et intellegitur quo spectent hae voces ἄλλοι δ' ἄλλα βοῶσι (sic scribo pro αὐ βοόωσι) παρ' ἡρίον. — 4 homericum νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπε. — 5 iurat per Heliconem, sive montem intellegis, sive Musarum gregem, ut quae multorum iam mortem amicorum maeruerint.

*100. Athenis. Cuman. 3510.

Ἄρτι γενειάσκων, Μούσαις φίλο[ς, ἐσθλὸς ἐ]τ[αίροις
κεῖμαι ἀδελφειῶν ὕστατος Ἀ[. . . . .
ὧν ὁ μὲν ἐν Κύπρῳ μοῖραν λάχ[ε . . . . .

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 ἄρτι γενειάσδων Theocr. XI 10, ubi vide Meinek. adn. — Post septem litterarum spatium -τ. — 2 nomen defuncti.

*101. Athenis C. I. 863 b.

Ὅντως δίξῃαι, ξένε φίλτατε, τίς πόθεν εἰμί;
Κῶ[ς] μὲν μοι πατρίς ἐστίν, ἐγὼ δ' ὄνομα Νεικομήδι[ς,
Μουσάων θεράπων, ἄδων θυμέλαισιν Ὅμηρο[ν
δόξαις ἐνγελάσας περικείμει νήδυμον ὕπνον.

Neglegenter insculptum carmen, semel c forma, ceterum s. v. 2 Κῶ et Νεικομήδη, v. 3 ΟΜΗΡΟΙ scriptum est, non tamen Ὅμηρου, qua lectione deceptus falso interpretatur Welcker Syll. 12. — Nicomedes talis erat qualem descripsit Achilles Tatius III 20 καὶ γάρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὅμηρου δεικνύντων ἐν τοῖς θεάτροις κτλ'.

*102. Athenis. Cuman. 3511.

Τὴν Εὐτυχοῦ[σαν τήν τε] Ναίδα δυ[στυχεῖς,
τὰς ἀνταδέ[λφους μου]σικάς, τὰς εὐλάλους,
τὰς συντρα[φείσας ἐν] λύραι κα[ὶ βαρβίτῳ
ἢ γῇ συνέθ[ηκεν ἐνθάδ]ε ἡρέ[μα, ξένε.

1 Ναῖς nomen meretricium, cuius paenultima correpta ut in nomine non offendit. — 2 εὐλάλους dedit Wilam.

103. Chalcide Euboeae. Stephani *Itin. Graec. septentr.* tab. II 6.
Melius Vlrichsii apographum *Mus. Rh.* III 239.

Ἀπατούριος
Δα[μα]ρμένου
χαῖρε.

Ἐνθά[δε κηρὶ δα]μ[έ]ντα τὸν ἔξοχον ἐν πραπίδεσσι
Εἰ[βρ]ί[ας ἐρατ]ᾶς ἄδε κέκενθε κόνις,
ἐσθλὸν ἐ[ν ἡιθέοι]ς Ἀπατούριον, ὃν ὅ' Ἐκαδήμου
λέ[σχει καὶ σοφία]ς μῦθος ἐ[πι]αγλάισεν.
5 πολλὰ σὺ μ[ὲν λείβ]ων πάριθι, ξένε, δάκρυα κανθοῖς·
οὐχ ὅσῃ [κενεὰς τ]ῶιδε νέμειν χάριτας.
ἀλλὰ προ[φωνή]σας ὄνομα κλυτὸν ἔννεπε χαίρειν,
καὶ τὸ παρ[ερχομένοι]ς ξυγόν ἀμειβόμενος·
βῶ[λος] σοι κ' [ύφα] Ἐλεφνηγορὶς ὅστέα κρύπτοι
10 ἀν[θρ]ωπύης [μεγάλα]ς εἶνεκα σωφροσίνας.

Epigramma scite factum fortasse ante Chr. n.; dialectus dorica praeter homericam formulam οὐχ ὅσῃ v. 6. — Δαμαρμενίδης nomen C. I. 1389. — 1 φῶτα καμόντα Vlr. omnibus aptius invenit Wilam. — 2 suppl. V. — 3 ἐσθλὸν ἐοῖς ἀστοῖς V. idemque v. 4 καὶ πινυτός quod propter ipsam membrorum concinnitatem reprobandum. — 5 sq. suppl. V. — 7 προδακρύσας V. idemque ὀνομάκλυτον. At solent χαῖρε dicere simul ipsum defuncti nomen pronuntiantes. — 8 τοῦτο παρὰ κεῦθος V. καὶ Wilam. παρερχ. Buecheler. Quid sit illud omnibus viatoribus commune, extremum distichon docet, ut dicant *sit tibi terra levis*. Et bene habet ἀμειβόμενος, his enim respondetur ad ea quae narraverat defunctus. — 9 . ο . . σοι Vlrichs κούφα σοι κόνις ἄδ' (cf. A. Pal. VII 204 νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις), recepi tamen quod Wilamowitz proposuit; nam melius βῶλος quam κόνις dicitur ἀνθοφυής, de quo vocabulo non dubito. Ν. ΦΥΗΣ Vlr. Ν . . . ΛΗΣ Steph.

*104. Ad Lycabettum. C. I. 938.

- a. Ἐνθάδε Διάλογος καθαῶι πυρὶ γυνῖα καθήρας
ἀσκητῆς σοφίης ὥιχεν' ἐς ἀθανάτους.
- b. Ἐνθάδε Διαλόγοιο σάφρονος ὅστέα κεύθει,
γυμν[ὰς] ὅς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην,
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων οὐρανὸς εὐρύς ἔχει.

Qualem philosophiae disciplinam secutus sit Dialogus non satis liquet; similia autem Philonis praecepta sunt, qui ἀσκησιν philosophiam, ἀσκητάς philosophos vocat, qui τὸν δλύμπιον καὶ οὐράνιον χῶρον ἔλαχον οἰκεῖν. Vnde recte videntur emendasse v. 4, ubi ex lapide ΓΥΜΝΑΖ vel γυμνὰ ὅς, quod Cumanudes, vel ΓΥΜΝΙΑ. quod ego legi, enotatur. Structura paullo liberior est, at plane perspicua. Cum enim v. 5 verbum κεύθει aperta ἐπαναλήψεως ratione iteretur, hic demum claudi sententiam puto (quod probat etiam ἀλλά particula) ut nec verbo κεύθει v. 3 subiectum quaerere nec κεῖται pro κεύθει scribere opus sit. — Ceterum exitus v. 1 et 2 similes habet Laertius Diog. A. P. VII 123 καὶ σύ ποτ', Ἐμπεδόκλεις, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας — πῦρ ἀπὸ κρητῆρων ἔκπιες ἀθάνατον.

105. Athenis. C. I. 880.

Ἀχιλλέως παῖς, στωικὸς Θεόξενος
ἐνταῦθα Πατρεὺς, ἀλλ' ἄγαν κεῖται νέος.

III fere saeculi. Alcmānem stoicum habes C. I. 6698, qui titulus anni post Chr. n. 241 est.

106. Athenis. C. I. 923.

Σμεικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τίμβρος ἄνδρα, ἐπεὶ σοφῶν
δῶρα Μουσέων μέγιστα· τῶν ὃδ' ἔξοχον λαχὼν
Ἀρποκρατίων πρὸς ἀστῶν τρίσμακαρ κληί[ζ]εται,
οὐνεκ' ἦν ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἂν χρὴ νοεῖν.

III fere saec. — 1 σμεικρός — σμικρόν vocalem arsi intentam diphthongo scripsit. — 2 Μουσέων trisyllabum fecit ex analogia homerica. — 3 ΚΛΗΙΣΕΤΑΙ.

107. Ad S. Trinitatem. Velsen *Diar. arch.* 1856 p. 286.

Ἄνδρα μὲν ἐσθλὸν ἐ]όντα καὶ εἰητῆρα δὲ νο[ύ]σων
ἔξοχον, Ἑρμεία,] νῆσσον ἄγευ μακάρων
καὶ δέξαιτο θεῶ]ν ἡδ' ἡρώων γένος ἄλλων
Ἱπποκράτει Διοκλ]ῆ εἶσον ἔχοντα γέρας.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — Observare licet posteriore aetate, cum non iam suam quisque loqueretur dialectum, τοὺς ἱατρῶν

παῖδας Hippocratis scilicet discipulos ionico potissimum sermone uti. Ridet hoc Lucianus πῶς δεῖ ἰστ. συγγρ. c. 16 extr. — 2 ἔξοχον Wilam. idemque v. 4 pulcre restituit.

108. Ad τετρακιδόνιον Ἀθηνᾶν herma fractus. Cum. 393.

Νοίσων εἰη[τῆρα καὶ ἐσθλὸν δ' ἄνδρα] Κράτωνα
Κύνιν[ου παῖδα φίλον] Γαργήτιον ἥδε κ[αλύπτει
χθών, φιλίους δὲ τ[ύπους δείκνυ]σιν ὁ λάινος Ἑρμῆς.

1 καὶ — ἄνδρα Wilam. ex epigr. antecedentis v. 1. — 2 καλύπτει Cum. idemque v. 3 supplevit.

*109. In arce. Cuman. 3523.

. . . . . ἰσ]οθέου νηοῖο βεβ[ήλοις
ὑπνον ἀποβρί]ζοντες ἐπαλλήλοισι τά[φοισι
. . . . . Ἀίδης] στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕ[βρει
παῖδες nomen patris] πολύφρονος ἱητῆρος.

5 πυρκαϊῇ δ' αὐτ]οῖσι δέ[μας] ψυχὴν τε κάθ[ηρεν.

III fere saec. Non expedit fragmentum difficillimum. — 1 tentavi λοίσθιον ἐν τοῖσδ' ἰσοθέου κτλ'. ut significaretur aedicula sepulcralis; eo quod sepulcrum est, non ἱερά sed βέβηλος vocatur. — 2 -ONTEC unde — ζοντες certum est. Dein de duorum ad minimum morte agitur, quos filios πολύφρονος ἱητῆρος v. 4 fuisse sumpsi. — 3 solita de Hadis saevitate querela, quae tamen non video quomodo ceteris inseri potuerit. — 5 δέμας Cuman., nec reliqua dubia.

*110. In urbe. Edidi Bullat. arch. 1873 p. 249.

α. Εἰπέ, τίν]ος πάτρης ἐ[κφύς θάνες, ἡ] ἐ τίς αἰτός
ἐπλεο], καὶ τίς σευ κλήζ[εθ]' ὁ [γεινόμενος;

β. οὐνομά μοι Κορνο[ῦτος ἔην], πατρὶς ἐνθεν Ἰκ[ανον
Ἱερο]υσιάς, ὃς δ' ἔτεκεν [nomen patris] με πατήρ.

α. ζω]ῆς δ' ἐς πόσον ἤλ[θες; β. ἐς εἰκοστὸν] λυκάβαντα,
δ]οιοὺς τῷδ' ἐπιθείς [μῆνας ἔλυσα βίον.

α. ποῦ; β. παρὰ Κεκροπί[δαις. α. ἔμαθες δὲ τί; καὶ] τόδε
λέξ[ον

β. . . . . ρητορικ[ήν . . . . .

II saeculi. — 6 suppl. Aug. Mau amicus, nisi quod ἔλυσσα posui pro ἔκαμψα Euripideo. — 8 ante ῥητορικὴν octo fere litterarum spatium. Wilamowitz: πείρατα ῥητορικῆς καὶ σοφίης ἔλαβον. Extremum distichon periisse probabile est, quo qui interrogavit salvere iuberet defunctum.

111. Cippus atticus, cuius titulum in museo Britannico descripsit Welcker ediditque *Mus. Rh.* VI 82.

Ὁ δῆμος Ἀθηναίων Ἀρτεμιδώρου.
Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις τηρῶν πύργον, παροδίτα,
καὶ νῦν τηρήσω, ὥς δύναμαι, νέκυσ ὦν.

Ludi videtur in vocabulo πύργος, quod v. 1 turrim aliquam armis defendendam significat, v. 2 si recte intellexit Wilamowitz de Dipylo accipiendum est.

112. Aegina in insula. In herma anaglypho expressi stant vir vestitus et puer nudus strigil et discum manibus tenens. Ex Stephaniai *Parergis arch.* (IX) Keil *Philol.* VIII 174.

Ἀντιοχῇ Θεμισωνος ἀεθλοφόρον κόνις ἦδε
κείθει δωδεχέτη παῖδα Θεμιστοκλέα,
ὃς βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων ἴσ' ὁμωνύμῳ ἀνδρὶ
θνήσκει τὴν μοιρῶν οὐ προφυγῶν δύναμιν.

Litterae ρξ meliorem testarentur aetatem, nisi dativo v. 3 iota adscriptum non esset. — Recepi inter attica propter nomina et patris et filii, etsi quae tunc temporis Aeginetarum sors fuerit nescimus: possunt ex antiquiore tempore Athenienses in insula vicina remansisse. Tamen propter nomina vere attica ne quis Antiochiam pagum atticum recoquat unum moneo. Mulierum atticarum nominibus non fere adiungi τὸ δημοτικόν sat notum est, cuius quidem rei omissis fraudibus Lenormantianis rarissima sunt exempla; uxoribus vero, nisi ubi recentiore aetate civis attica peregrino nupserit (Cuman. 1108), nunquam additur; non enim huc referes titulum romanae aetatis Cuman. 939. Antiochensium contra mulierum ubique nominatur patria, sive civibus atticis seu peregrinis nupserint. Haec enim est eorum titulorum forma ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνα Ἀντιόχισσα τοῦ δεῖνα γυνή. Nunquam praeterea Athenienses de pagorum nominibus quorum δημοτικόν in—εὗς desinit formam femininam finxerunt. Itaque Themistocles Themisonis f. non civis Atticus fuit, sed Antiochensis, eorum vero, qui plurimi Athenis incolebant.

113. Prope Nicaeam Italorum. Anaglypho iuvenis exsculptus nudus genas barbatus, sinistra palmam tenens. Fraenkel *Diar. arch.* 1874. p. 148

Ἰλαρος τοῦ ἰδίου συντρόφου ἐποίει.

Πλῶτις ὃ πολλὰ καμὼν ἐν γυμνασίῳσι φιλάθλοις
κεῖμαι ἀλικλύστῳ παρ' χθονὶ Πειραέως,
ζωῆς καὶ καμάτων τέρμα δραμὼν ταχινόν·
οὕτω γὰρ μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον.

II vel III saec. — Epigramma non sine arte factum si non metri tamen locutionis. Opponuntur inter se fortis pristina vita et mortis tarda quies, gymnasium et Piraei litus: vitae et laborum aequae brevem cursum tribuerunt Parcae.

114. In urbe herma. C. I. 427.

Ψηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς τὸν υἱὸν τοῦ κοσμητοῦ Ἀύρ. Ἀφφριανὸν Χρηστὸν Μαραθώνιον οἱ περὶ τὸ Διογένειον συνάρχοντες ἀρετῆς ἕνεκεν.

Ὅστις καὶ τίνος εἰμί, τὰ πρόσθεν γράμματα φράζει·
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς ἐδάκρυσε λεώς,
οὕνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι·
κώμῳ ἐν ἡγαθέῳ παυσάμενος βιότου.

Aurelius gentile aetatem arguit, nominum cumulatio nobilitatem iuvenis. — 2 λεὼς ἐφήβων haud raro dicitur.

*115. Ad S. Trinitatem. Cumanudes *Athenaei* vol. I 167. In aversa parte statuae virilis, supra titulo conspicitur mulieris fragmentum longa veste indutae et vivo gressu procedentis ad sinistram.

Αἱ Νύμφαι δηλοῦσι — [. . . .δ'] ἔστησαν ὀπισθεν-,
δὴ σφι]σι πᾶν ἀγαθὸν τοῦτο[ν πρὶν μὲν] κεχαρίσθαι,
πᾶν δ' ὅτ[ε τηλό]θεν ἔκε κενῶς ἀλό[ς οἶδμα πο]ρευθεῖς
οἴστρω δαι[μονίῳ], μέχρι παῖδα πατὴρ [ἐλεεινός
5 θάψῃ, ὑφ' οὗ πρέπον [ἦν τὸν γη]ράσαντα ταφῇν[αι].

Supplementa praeter v. 3 οἶδμα π., quod Cumanudis est, et praeter v. 5 incerta admodum. Sententiam dubitanter hanc fuisse sumpsit: *nymphae hic conlocatae declarant virum in cuius imagine sculptae sunt (at non iam extant nisi forte una illa mulier dicitur) cum antea multa eis*

bene fecisse tum nunc ubi longinquo inutilique ex itinere mercator rediit divino numine actus, donec domum redux, heu ante patrem, obierit. Acerbe haec dicta accipio a patre talia tantae filii pietatis praemia conquesto. — 1 cur aversa in parte constiterint non exputo. — 4 sq. μέχρι — θάψῃ sententiae manifestae non convenit coniunctivus.

---

116. Prope arcum Hadriani. C. I. 948.

Οὔτις ὁ γῆς τέμνων σταχυηφόρον αὔλακα Διοῦς
 Εὐτυχος, ἥ γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος,
 εἴκοσι τῶν πάντων ἐτέων ὑπὸ τῷδε κέκρυμμαι
 σήματι, μήτε νόσῳ μήτ' ὀδύνῃσι ταχεῖς.
 τεθνεὺς δ' οὐκ οἶος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος
 ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς τοκέσι.

Eutychus agricola fuit, ut in Antiphili epigr. A. P. VI 98 Parmis γατόμος et falx σταχυητόμος vocatur, cf. Welcker *Syll.* 8. — 1 imitatur poeta epigr. A. P. VII 209, quod nescio utrius Antipatri sit (fortasse cum apud Planudem ἀδελόν sit neutrius) ὅφρα σε καὶ φθίμενον Διοῦς σταχυητρόφος αὔλαξ θέλγῃ (τόν μύρμηκα), male vero addit γῆς peiusque etiam σταχυηφόρον substituit lectionem Planudeam. Ipse vero Antipater Moschi vestigia pressit (VIII ed. M.) ἔσπειρεν Διοῦς αὔλακα πυροφόρον vel Callimachi fr. 137 B. τέμνοντα σπορίμην αὔλακα γειομόρον. — 5 miram attractionem effecit οἶος vocabulum, cuius rei ni fallor certissimum est exemplum in loco simillimo ep. A. P. VII 25 μοῦνος (sic codex. legitur μοῦνον ex Bergkii coniectura) δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ' ὅτι λείπων-ἡέλιον Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε ὀδῶν, ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡιδέοισι Μεγιστέα-λέλοιπε. Itaque nihil mutandum.

---

117. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1027.

[Τύμβον τόνδε . . . . . ἔτενξα]
 λεπταῖσιν χάρισιν πίστι]ν ἀμειβομένη
 ἐσθλοτάτην (nomen defuncti) χρηστοῦ] θρεπτήρος ἐμεῖο,
 πᾶσιν ὁρᾶν μεγάλης μνήμα φιλο]φροσύνης.

Litterae valde recentes. — Sententiam indicavi.

---

118. Apud Sunium. Baumeister *Annal. Fleckeis.* LXXV 346. Cuman. 184.

Ἦν] ποτ' Ἀθηναίη . . . . .
 ἔτρεφεν ἀλλοτρίων ἀμ[φί]πολον ταλάρων,
 ἔδρ]αμε παιδὸς ἔκῃτι καὶ ἐς βασιλῆος ἰκέσθαι,
 ὅς] ῥα καὶ ἀφνειῶν εἴσεν ἐπὶ κ[ι]ε[άνων·
 5 ἔμ]πης δ' οὐ ζώουσιν ἀπὲρ γαγ[εν· ἀλλὰ τάφους γε
 Κεκρ]οπ[ί]ους Λιβυκῶν ἀντ[ὶ] λάχεν ψαμάθων.

1 fere a. Chr. n. saec. — Mater (qua de agunt vv. 1 sq.) cum filiam, quae apud regem Aegypti nobili quodam munere fungebatur (v. 4), moribundam audiisset, eo contendit, at quantumvis festinaverit non vivam sed mortuam eam secum in patriam abduxit. — 1 extr. ΗΜΕΕΠΙΛΙΤΟΣ Baum. ημε . . . . λ . ον Cuman., quae componere non queo. — 2 ἀλλότριοι τάλαιοι significant aliena ministeria, in quibus opera lanifica iure premitur. — 5 ἔμπης Cum. — 6 in. ΟΠΛ . ΙΣ Baum. . . . . ους Cuman. — 7 . . . . . ὈΣΕΜΗΙΥ.

119. In Piraeo. Ross *Diar. arch.* 1843 p. 124.

Συνναδεῖς θεράπων Ἀπολλώνιος ἐνθάδε Μόσχου
 λειτῇ ὑπὸ στήλῃ κέκλιμαι ὠκίμορος·
 ἦν παρίοις εὐφημος αἰεὶ, ξένη, μηδ' ἐπὶ λύμῃ
 χεῖρα βάλοις· φθιμένων ὠκυτάτῃ Νέμεσις.

III saec. — 3 εὐφημος vel εὐφήμω γλώσση h. e. χαῖρε λέγων. — 4 C. I. III Add. 3857m ἔστι γὰρ καὶ φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστ' ἐπὶ τύμβοις.

120. Loci incerti; fuit inter marmora Elginiana. C. I. 1030. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* p. 516, cuius apographum videat, si quis mea examinare velit.

. . . . . οἰκτροτά]του πατρός.
 Μὴ κλαίσης φθιμέ[νου τὸν ἐμόν, ξένη, τύμβον ἀθ]ρήσας·
 ὀγδοήκοντα δυσὶν ἔτεσιν [βιοτὴν ἀπέλυσας,
 δῆμόν] τε Κεκρόπων ἱερὰν βουλήν τε γε[ραίων·
 δῶρον δ' ὦν ἔτι παῖς ἔσ]χον ἐλευθερίας.
 5 ἐξήκοντ' ἔτε[σιν μετ' ἐμῆς ἐβίωσα γυναικός,
 ἐ]ξ ἧς ἔσχα τέκνα γνήσια κοῖχί νόθα.
 ἦ καὶ ἐμοῦ φθιμένου λιθίνην μο]ρφὴν ἐτύπωσεν
 πᾶσιν ὁρᾶν με [βροτοῖς τῇδε παρερχομένοι]ς.

εἰ δὲ θέλεις θέλγειν ψυχὴν [τεθνηκότος ἀνδρός,
θέλξο]ν ἐπισπίας ὅσα βροτιῶσι [θέμις.

Epigramma metro et sermone barbaro decet servum in libertatem vindicatum. — Singulorum versuum litterarumque calculis subductis efficitur a sinistra 20—24 litteras periisse, carminis autem ipsius initium fieri a verbis μὴ κλαύσης, ut praescriptum videatur nomen defuncti a filio sepulti. Mitto Boeckhii et Hicksii supplementa nisi ubi a me recepta sunt, velut v. 5 suppl. H., v. 9sq. restituit B.

121. Athenis. C. I. 939.

Δμῳὶς δρηστοσύνησι κεκασμένη, οἷσι ποθεινὴ
θρεψαμένοις τύμβου τοῦδε θανοῦσ' ἔλαχεν.

Litterae vulgares. — Δμῳὶς nomen sit an adpellativum dubitat Boeckh: credo utrumque.

122. Ad portam Piraeensem. Cuman. 331.

Ἰέρωνα κατέχω [Φιλο]κράτους Ἀχαρνέα.

Senarium esse patet. Philocratem Acharnensem habes Cuman. 350.

123. Prope Areopagum. Cuman. 3361.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Τελεσφόραν τὸ σῆμα τὴν Τελεσφόρου.

Similis breviloquentiae exemplum non novi.

124. In Piraeo. *Ephem. arch.* 614 coll. tabula.

Θεμίσων Ποσίλλης καὶ κλυτοῦ παῖς Παμμένους.

Pusiyla nomen latinum.

*125. Extra Ceramicum. Cuman. 3507.

Τὸν ἐν βροτιῶσι φανέντα καὶ παίζαν[τα πρὶν
ἐνθάδε μ' ὁρᾷτε τῇδε σὺν ὁμαί[μῳ φίλῃ,

λιπόντα τὸν μοχθηρὸν ἀνθρώπ[ων βίον,
 χῶρον δὲ ἔχοντα Ζώσιμον θεοῖς [μέτα
 5 λοιπὸν παραινῶ πατέρα καὶ τὴν μ[ητέρα
 φέρειν τὰ Μοιρῶν Ἰλλουτέως κελ[εύσμασιν.
 πολλὰ χαῖρε. καὶ σ[ύγε.

Supplevit Cumanudes, nisi quod v. 2 restituit Wilamowitz, v. 4 Ζώσιμον nomen feci — neque enim dici potest χῶρος ζώσιμος — et μέτα scripsi pro ὁμοῦ, v. 6 dativum κελεύσμασιν posui pro accusativo, v. 7 σύγε necessarium putavi. — 5 λοιπόν eo quo nunc apud Graecos significatu positum etiam apud scriptorem περὶ ὕψους deprehendit Wilamowitz *Hermes* X 336 adn.

126. Athenis. C. I. 1019.

Φιλοξένη.
 Γήραι θανοῦσαν τάφος ἔχει Φιλοξένην.

⊙ forma aetatis recentioris.

*127. In urbe. Anaglypho sedens mulier exsculpta. Cuman. 3506.

Μ]ουσῶν προφητὴν εὐ[κ]ο[λό]ν τ' ἐν[ὶ φρεσίν
 κάλ]λει τ' ἀκμαίαν πεντεκαιδε[κάτῃ μ' ἔτει
 δαίμων ὁ πικρὸς τῷδε θῆκεν [ἐν τάφῳ
 στήλῃ δ' ὁρῶν μου τοῦνομ' ἐν[γεγραμμένον
 5 κλαῦσόν με, παροδεῖθ', ὅτι θάλαμον [οὐκ εἰσέβην,
 λείπω δὲ δάκρυα καὶ γόους τροφοῖ[σί μου
 μοιρῶν γὰρ ἀνισης τοῦι' ἐπέκλωσεν μίτος.

III saec. — 1 εὐκολόν unde εὐκολον certum est, cetera non item. —
 2 anapaestum nullo pacto evitaveris. — 3 et 4 suppl. Cuman. — 5
 ἐμοῖς Cum. μου recte Wilam.

128. Incerti loci. C. I. 569.

Μ. Αὐρ. Εὐτυχὸς Ἀσκλάπωνος Αἰξωνεύς
 Ποτάμιλλα Λευκίου ἐξ Ἀζηνι[έων.

Ἀ]ν[θρ]ωπε, πολλῶν . . . . .
 . . . . .

ἀλλ' εἰ μάτην οὐ πάντα βουλευῆ, σαφῶς
 σ]τὰ[ς] εἰσάκουε καὶ λόγοις πεῖραν μα[θ]ών
 5 ζῆ. θο[υ] τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῳ χρόνον καλιῶς,
 εἰδὼς ὅτι κάτω Πλουτέως τὰ σώματα
 πλούτου γέμουσι μηδενὸς χρήζοντα ὅλως.

— — — — —

Aurelium gentile aetatis indicium. — Epigrammatis male graeci hoc videtur esse argumentum: *multorum errorum plena est vita; tu vero nisi omnia leviter et inconsiderate institueris vita frui, donec vita data est.* — 1 ΔΝΕΙΩΠΕ corr. Hermann *Diar. litt. Lips.* 1829 mens. Jan. et Febr. — 3 σὺ pro οὐ idem contra sententiam; οὐ ad solum πάντα refertur v. Cobet *Mnemos. nov.* III 372. — 4 ΕΤΑΤ vix integra lectio, in qua corrigenda convenit mihi cum Hermanno. — ΜΑCΩΝ corr. Welcker *Syll.* 19. λόγοις πεῖραν μαθών i. e. *auditis quae ego expertus sim*; pessime hoc dictum, at recte habet. — 5 ΖΗΘΟΙ corr. Herm. ζῆ saepius in marginis aliquo loco scriptum reperitur. — 6 δώματα Osann *Syll.* p. 99, quo nihil opus, modo recte distinguatur: *sciens apud inferos non iam hominum, sed Plutonis esse corpora.* Dein Plutonis nomine inductus iocatur ille: *cum Plutonis sint, πλουτοῦσι quidem abunde, at non iam egent divitiis.* — Post v. 7 plura desunt.

*129. Fragmentum in Barbacio nondum editum.

ε . . . . .
 ἔχεις . . . . .
 συμπο[σι] . . . . .
 ἐπεὶ δ' ἀ[νάγκη] πάντας ἀνθρώπους κρατεῖ
 5 καὶ ζῆν [κελεύει] μικρὸν ἐνθάδε χρόνον
 θανεῖν τε [μετὰ τοῦτ' . . . . .],
 κλαῦσον ἱ[ὰ] θνητῶν, μὴ μόνον τὰμά, ξένε.
 ἀπαξάπαν[τας] εἰς ἐς Ἄϊδην πλοῦς μένει.

III saec. fere. — 3 συμπόσιον vocabulum certo fuit; nescio vero iusserit poeta epulis vitae miseriam obtundere an comparaverit vitam symposio, ut fecit Epictetes *Ἐγχειρ.* II vetans ne quis mortuum defleret μέμνησο ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ δεῖ σε ἀναστρέφεισθαι — καὶ ἔση ποτὲ ἄξιός τῶν θεῶν συμπότης. — 4 ΕΠΕΙΔ'Α.

130. Athenis. Ex schedis Fourmantianis C. I. 260.

. . . . .
 . . . . . π]ικρὸ[ς] ἐξ ὧμῶν χρόνων
 . . . σῆμα] δεύτερον [Ζ]ωνᾶς πατήρ
 . . . . . τὸν λιθοξό[ο]ν
 5 . . . . . νῆ]ν δ' Ἀττικὴν τὴν πεντάδα
 μίαν βιοῦσαν] δεῦρ' ἀναστήσας [λί]θο[ν]
 . . . πρὸς θεο]ῖσιν εἰ γὰρ ἦν θέμις,
 θνητὸν γονῆ]ες. οἱ νέοι δ' ἔθαπτι[ον] ἄν.
 — — — — —

Ex pravo apographo pauca effici potuerunt. Videtur Zonas pater
 brevi temporis spatio filium (τὸν λιθοξόον v. 4) et filiam Atticam morte
 amisisse et utrique imaginem in tumulo posuisse. — 1 ΕΥΛΙΜΟΝΟΥΕΝ —
 2 ἈΤΙΚΡΟΣ πικρός nimirum dubium, nec scio quo referam. — 3 ἈΔΕΥ. —
 ΕΩΝΑΣ. — 4 ἈΖΙΤΟΝ. — 6 ΣΑΣ . . ΘΟΣ . . ipsam puellam lapidem ponere
 h. e. lapideam eius imaginem, hoc non ultra atque quod credi possit
 dictum videtur; parentes qui puerum amiserunt habere dicuntur οὐ τέκνον
 ἀλλὰ λίθον. — 8 ΙΕΣ — ΕΘΑ-ΠΤ. Quae spatio interiecto secuntur in-
 tegra relinquo . . . ἈΜΑΣΦΙΛΟΠΑΤΩΡΒΩΛ / Ἀ
 ΙΜΟΥΣΩΝΑΥΛΟΝΗΡΩ . . ΤΕ.

*131. In urbe. *Ephem. arch.* 880.

Ἔσ]τησε νο[ῦσος] nomen defuncti εἰς Ἀ]ιδον [δόμον·
 πατήρ δὲ Τρόφ[ιμος] . . . . .] Οἶναῖο[ς]
 γ]ό[η]σε λο[ι]βὴν [χεόμενος] πρὸ τοῦ τάφου.

Recepi fragmentum ne Trophimi nomen aut δημοτικόν periret, quod
 in causa fuit cur v. 2 σκάζων fieret.

132. In urbe. *Cuman.* 3439.

Οὐ τὸ γένος, παροδῖτα, πάτραν τε καὶ οὔνομ']ἀνέγνωσ.
 ἐνθάδε ταῖς [Χάρισιν Μούσαις τε ποθεινὸς] ἀπάσαις
 κεῖμαι τῷ θανάτῳ [μηδὲν] ὀφειλόμενος.
 Φιλου]μενὸς [Ἐπιτυγ]χάνοντος . . . ος

Bini hexametri singulis pentametris excepti in deliciis sunt Tri-
 malchioni diviti rustico v. Petron. c. 34 et 55 B.²; eadem insolens me-
 trorum compositio epigrammatis romani Welcker *Syll.* 77, cuius penta-

meter idem est, ut μηδὲν certo restituere potuerim. Welckeri interpretationem comparantis Theodoridae epigr. A. P. VII 732 ἐκτίσων 'Αἰδῇ χρεῖ-
ος ὀφειλόμενον non intellego. Nempe interest ὀφείλων inter et ὀφειλόμενος,
immo impugnat τὸ λεγόμενον ille 'Αἰδῇ πάντες ὀφειλόμεθα, praematura
morte abreptum sese existimans.

133. Incerti loci. Anaglypho exsculptus senex sedens eiusque dextram
tenens mulier, ad latus senex cum baculo eumque iuxta duae mulieres;
mirum nequaquam haec convenire cum titulo. C. I. 568.

Φανοστράτη Ἐξηκεστίδου [Αἰ]ξ[ωνέως γυνή.
Τῷ κλ]υτῷ υἱωνοί με nomen defuncti τῇδ' ἀνέθηκαν
ζηλωτὸν στέφανον τοῖς παριοῦσιν ὁδόν.
Ἐξηκεστίδης Πρωτίονος Αἰξωνεύς ἀν[έθηκε]ε.

Litterae vulgares praeter ω. — 1 ΕΞΛΗΔΙΣΧΙΡΑΧΓΡ quae Boeckh legit
ἐξ Αἰξωνέων πρ(εσβυτέρα). Mulier Execestidae fuit Phanistrate; nam hi
ipsi sunt υἱωνοί, e quibus viri nomen postpositum est quod uxor posuisse
monumentum dici non potuit. — 2 ΑΥΤΟΙ vel ΑΥΤΩΙ legebatur, quod non
ferendum. πάππῳ Hermann. — ΜΕΤ . . . ΟΠΙ Boeckh μ' ἐπὶ σήματι, quo
sumpto τῇδε saltem in τῷδε mutandum erat. Vidit Hermann nomine
opus esse. — 3 A. P. VII 331 τύμβον — ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβείης στέ-
φανον. — 4 suppl. Boeckh.

134. Athenis. In cippo vir aquilae alis instructus. Cuman. 3507 b.

Πᾶσι θεοῖς θύσας καὶ σωθεὶς πάντοτε ὑπ' αὐτῶν
εἰς τύμβον κεῖμαι ἐννέα ἔχων δεκάδ[α]ς.

Neglecta ex usu antiquo et vocalium elisio et consonantium ad-
similatio, cum quidem romanam tituli aetatem testetur Cumanudes, in-
dicia videntur Hadrianei temporis. — 2 δεκάδες error lapicidae.

*135. Fragmentum ineditum ubi repertum sit nescio.

. . . . . γ]ενόμην Μ[αρεωτίδ]ι γαίῃ,
κεῖμαι δ' ἔγαθέω Κέ[κροπος ἐ]ν δαπέδῳ.

Supplevit Wilamowitz, Aegyptium illum fuisse ne ipse quidem certo
adfirmans. Subscriptum nomen cum patria

(ΝΟΥΜΑ'
ΕΤΙ)

i. e. . . .]νου Μαρεώ[του.

*136. Athenis. C. I. 943. Cuman. 2820.

Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενόν με κραταιή
Ἑλλάδιν Εἰκονίου νοῦσος ἔπαυσε βίου.

Litterae vulgares. Ἑλλάδιν scriptura cum plebeio usu non excusetur (nam eleganter in epistylío scriptus titulus) recentioris aetatis nota est. — Subscripta quaedam de quibus pauci apices superant.

137. Inter Guilfordi marmora fuit, unde Athenis tribuit Cuman. 3503.

Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς φθιμένοις νόμος ἐστὶ γενέσθαι,
τῶνδε τυχὼν καὶ γὰρ τόνδε τάφον κατέχω.

Litterae C et Σ iuxta, ΕΝ. — 1 sacra funeralia rite peracta. πάντα ὅσα formulae instar.

*138. Athenis. Cuman 1862.

Διττὸν πένθος ἄθρησον· [ἐμῶν τὸ μὲν ἐνθάδε τέκνων,
ἄλλο δὲ Καππαδόκαις γαῖαν ὑπῆλθε πάρα.

III fere saec. — A. P. VII 559 εἶδεν Ἀκεστορίη τρία πένθηα i. e. tres filios mortuos. De verborum ordine cf. A. P. VII 464 διπλὸν ὠδύνασα, φίλαι, τέκος ἄλλο μὲν ἀνδρί - Εὐφροني καλλιπόμαν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοις, cuius vellem elegantiam aequare potuissem. — 1 suppl. Wilam.

*139. Loci incerti. Ross *Archaeol. Aufs.* II 675 cum Keilii adnot. Cuman. 3210.

Στήλλην Παρθ[ε]νόπης ἴδιως γαμέτης ἐπόησεν
Δαῖνης ἀλόχ[ω] τοῦτο χαριζόμενος.

Lectio minime dubia tituli neglegenter insculpti. — 1 ΠΑΡΘΕΝΟΠΗΣ. — 2 ΑΛΟΧΟ Keilii aliorumque mitto coniecturas, Δαῖνης nomen a δαίος adiectivo recte formatum.

*140. In urbe. Kekulé *Thea.* 186.

α. Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον; β. ἀγακλειτοῖο Νέπ[ωτος]
α. καὶ τίς Κεκροπιδῶν γείνατο τόνδε; φράσον.
β. οὐκ ἦν ἐκ γαίης Κεκροπηίδος, ἀλλ' ἀπὲς Θρήκης.

II fere saec. — Epigramma cum in epistyllo scriptum sit cippi fere integri, et ipsum integrum esse sequitur. Magnificum exordium prae scriptoris insulsi- tate ad nihilum recidit. — 1 suppl. Kekulé.

*141. In arce. *Ephem. arch.* 2897. Vtor etiam Koehleri apographo.

Στέρξον ὅμως ὑπὸ] γαῖαν ἐών, μάκαρ [Ἡλιόδιῳρε,
εὐτόλμωι κρα]δίηι δεχνύμεν[ος θάνατον
ἀρπακτῆς Αἴ]δης οὐκ ἄνσχειτο δ[ῶρα δεχέσθαι
οὐδὲ κλίειν ἱκέτ]ου Τισαμενοῖο π[ατρός·
καὶ σὺ γὰρ ἐμβαίνει]σκες ἀταρπιτὸ[ν εἰρώεσσάν·
πεῖθεσθαι δ]ώροισι οὐ προ[έπει ἀθανάτους.

Sic lusimus amicorum par. Epigramma quamvis recentis aetatis (litterae ΑΩ) elegans fuisse ex tenuibus frustulis perspicitur. Subscripta non intellego -ΙΑΘΕ.

*142. In urbe. Edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 247.

Πέντε καὶ εἴ]κοσι μοῦνον ἀναπλή]σας' ἐνια[ντούς
ῥῆχετο φεῦ γ[οερᾶ κηρὶ κατι]σχομένη
Δαμὼ Κογνί[του θυγάτηρ καὶ] Δειογενε[ίας,
ἣ κάλλει ψ[υχῆς πᾶσιν ἔβαλ]λεν ἔριν.

1 ΕΑΓ' apostrophī nota addita. — 4 ὕ' dubia sunt quae posui: *animi pulcritudine illa omnibus aemulandi studium iniecit.* Soph. Phil. 67 λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.

143. In urbe. C. I. 1003.

Α]ἰ[λ]. Ζμύ[ρ]να χαῖρε.
Ζμύ]ρνης οὗτος ὁ τύμβος, ὃν εἰ[ς]οράας π]αροδεῖτα,
ἐστὶ π]αρὰ φθιμένοις [ἀέ]ναος θάλαμος·
ἦν γονέες πενθοῦντες ἐπὶ τριόδου κατέθαψαν
5 ἐξάέτ[ιν], λυ[γ]ρὴ[ν] μοῖραν ἐνεγκαμέ[νην.

II fere saec. — 1 ΛΙΑ vel ΔΙΜ apogr. lacunam praecedere non notato, unde Αἰλ. malui quam cum Boeckhio Αὐρη]λία vel Αἰ]λία scribere. — ΖΜΥΝΑ. — 2 ΟΥΤΟCΟΤΕΟΤΥΜΒΟC sic fere apogr. — ΕΙΩ... — 5 ΕΞΑΕΤΗΙ ἐξάέτη legebatur. — ΛΥΡΡΗ hoc ut reliqua corr. B.

144. Athenis Vischer⁶, Oropi Cumanude teste, quorum ille ed. *Archaeol. und epigr. Beitr.* p. 68, Cuman. 2533.

Εἶσεν ἄ]ν[ηρ πινυ]τὸς Μειῖσις [τ]ήνδε εἰκόνα τεύξας
μνημοσύνης ἔνεκεν νυμφιδίας ἀλόχου.
τοῦνομα Ἀθην[α]ίς εἰμι· καὶ ἐν φθιμένοις μετὰ λύπης
εἰμί, λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια.
μοίρης μοι φθονερὸς τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος.

II vel III saec. — 1 εἶσεν Buecheler. Μει[λή]σι[ος] editores, cui spatium non sufficit; non novi equidem Μείσιος nomen, at ferri posse videtur.

*145. Ad Dipylum. Cuman. 2110.

Εἰσίων Προθύμου Μιλήσιος.
Μοιρίδιαι κλωστήρες, ἰὼ πανάφυκτον ἀνάγκη
ζεῦγμ' ἐπὶ δυστήνοισ παισὶ βροτῶν θέμενοι,
τοῦ με χάριν προφυγόντα πικρὰν ὠδῖνα τεκούσις
ἡγάγετε ἡμερτοῦ πρὸς φάος ἡελίου,
5 εἰ νῦ]ν τοῖς (σ)πείρασιν λιπὼν αἰῶνια πένθη
εἰκοσέτης φθιμένων στύγ[ν' ὑπὸ δώματ' ἔβην;

II saec. Interdum lapicidae socordia c formam exaravit. — 1 ἀνάγκης quem expectares genetivus non est in lapide; dativum explico *iugum eo inevitabile quod a necessitate iniunctum est*. — 2 παισὶ βροτῶν ut παῖδες ἱατρῶν vel ῥητόρων sim. apud Lucianum alios. — 3 A. Pal. VII 334 aetatis fere Hadrianeae ὦ δαῖμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθᾶδια. — Vltimum distichon in lapide difficile legitur, supplementa incerta sunt. Qui integriorem viderunt titulum, ν[ῦν μέ]ντοι σπ. legerunt, ubi certe ται ante σ ex more pro τοῖς scriptum est; μέν non intellego. Recepi εἰ ex Wilamowitzii coniectura. — 6 suppl. Castorches *Ephem.* 1862 p. 62 non tam obscura litterarum vestigia secutus quam sententiam apertam.

146. Inter marmora Elginiana. C. I. 987.

Πλουτάρχου τόδε σῆμα σαόφρονος, ὃς πολυμόχθου
κίδεος ἡμείρων ἤλυθεν Ἀύσονίην,
ἐνθα πόνοισι πόνους ἀνεμέτρεε τήλοθι πάτρης
μουνογενῆς περ ἑὼν καὶ πατέρεσσι φίλος·

ἀλλ' ἔὼν οὐκ ἐτέλεσσε πόθον μάλα περ μενεαίνων·
 πρόσθε γὰρ ἀστόργου μοῖρα κίχεν θανάτου.

Epigramma bonum quamvis III vel adeo IV saeculi; litterae αωϛ et ι longa. Saepius si qua domus plures filios tulit, unus duove vel parentium amore destituti vel ne patrimonium dividendum lites moveret aut exponebantur aut patriam relinquebant peregre fortunam periclitaturi. Plutarchus quamquam unicus filius parentibusque carus idem tamen fecit Romaeque gloriam honoresque adpetebat. Nondum consecutus obiit Athenas, ut videtur, antea reversus. — 2 ψύχας ἰμείρων eadem versus sede Od. κ 555. Item homerica sunt ἐτέλεσσε πόθον, τήλοθι πάτρης, μάλα περ μενεαίνων.

*147. In arce descripsi fragmentum ineditum.

Ἀθάνατοι ζωὴν μὲν ἔ]χουσιν ἀγήρ[ατον αἰεῖ,
 ὅλλυνται δ]ένδρων ὅλλυμι[ένων δρυάδες·
 οἷα δὲ φύλλα ζ]ῶσι βροτῶν [γενεαὶ ταχυμοίρων

Supplere studui sententiam fortasse adsecutus *immortales sunt dei, longaevae dryades cum ipsis arboribus morientes, brevis hominum vita est.* — 2 Paus. X 31,10 τὰς νύμφας δὲ εἶναι πολὺν μὲν τινα ἀριθμὸν βιούσας ἐτῶν, οὐ μέντοι παράπαν γε ἀπηλλαγμένας θανάτου ποιητῶν ἐστὶν ἐς αὐτὰς λόγος. — 3 suppl. Wilamowitz. — 4 - 6 pauca supersunt

ΝΑΡΑΙΞΥΝ
 ΠΗΚΑΙΕΘ
 ΑΙΜΩΝΟ

*148. Loci incerti. Cuman. 3537.

ὠκυπετὴς [δὲ μῶρος . . . . .
 τῷ νῦν καὶ τόδ' ὑπ[ῆλθε πικρὸν σῆμ', ἀθανάτης δέ
 Ἰνδαλμα ψυχῆς [θεῖον ἐς αἰθέρ' ἔβη.
 5 παῖς δὲ Μινουκί[ου ἦν . . . . .
 κλεινῆς τῆς[δε πάτρης ἐλπίς . . . . .

III fere saec. Ante v. 1 ne una quidem littera certa. — 2 ὠκυπετὴς

μόρος Sophocles dixit Trach. 1042. — 7 sq. Cuman. . . . μασανδ
ω

*149. Rhenea in insula, nunc Veronae. C. I. 2321.

Σῆμα μὲν ἐν σιήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἥνικ' ἐγὼ μὲν
ἀελίου γλυκερὴν λεῖπον ἐπ' ἐσχατιήν·
Ῥηνείης δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπειτον οὖδας
Ἀίδεω [λ]α[γόνων] κρῖψέ μ' ὑπὸ σκοτίων,
5 πατρὸς μὲν Δημοσθένης, ἐτέων δύο κείκοσί μ' οὖσαν·
ἵστε δέ με τριτάτην ἡματός ὀλλυμένην.
ὦ μητρὸς (σ)τυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ' ἐμεῖο·
νοῦσος ἀκωλίτῳ μόρσιμον εἶλε τύχη.

Litterae vulgares. — Ex meliore exemplo videtur expressum epigramma, cuius altera pars, quae ipsius mortuae res tractat, etiam minus scite facta priore; neque enim dicendi nec sentiendi elegans continuitas est. — 1 θέσαν mater fraterque v. 7. — 2 ἀελίου forma dorica ex archetypo residua. λεῖπον satis audacter dictum *abii*. cf. Pind. Pyth. XI 56 μέλανος ἀν' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου. — 4 legi paullo plura prioribus ΑΙΔ'//ΩΜΑΡΘ . . . ΚΡΥΙΕΜ et ΣΚΟΤΙΩΝ. Lapis hoc loco valde detritus, ut ad audaciorem coniecturam refugiendum esset. Vulgares sunt λαγόνες χθόνιοι, hic σκότιοι praeferuntur propter v. 3.—5 corruptus nomine patris annorumve numero inserto.

150. Metroi loco. *Ephem.* 2773.

Φο[ί]βης [ἐνθάδε σῆμα . . . . .
εἵνεκα κεδνο[σύνης . . . . .
τιομένη βασιλεῦσιν ἀγακλέσι, [μητρὶ ποθητῇ
ἥδη γηραλέῃ τέρμα λάχον βιότο[υ·
ἐννεακαιδέκτις γὰρ ἀπὸ χθονὸς Ἡ[λυσιόνδε
ἐρχομένη πεδίον θνητὸν ἔλυσα [βίον.
ἀλλ' Ἀίδης β]ουλ[ῆ]σιν ἀκαμπέσιν ἄρπασ' ἀνά[γκης
αἰθέρι δοὺς ψυχ]ήν, σῶμα δὲ Κεκροπίη.

Praeter litterarum formas vel longitudo carminis inferiorem aetatem probat, cum praesertim eiusdem sepulcri alter titulus fuerit teste Pittace eisdem litteris scriptus eodemque loco inventus, quo paucis quae supersunt verbis defunctae corporis animique virtutes

laudantur *Ephem.* 2781 ἀμώμητ[ον . . . σ]ῶμά τ[ε] καὶ [ψυχὴ . . .] καὶ ἡμερον ἡθος. Nomen est v. 6 ΦΟΒΗΑ quod lego Φοίβεια, formam hanc ampliorem ratus pro Φοίβη, ut Καλλιρρόη et Καλλιρρόεια. Hinc Φοίβης restitui v. 1 cum traditum sit ΦΟΡΒΗCII — 2 ΚΕΔΝΟΛII — 3 saepius posteriorum temporum homines Caesarum amicitiam vel beneficia iactant C. I. 4519, 4 πατρός, ὃν περὶ πάντων τίμησαν βασιλῆες. In versus exitu dativus postulatur quo referas γηραλέῃ v. 4; nam Phoebe xix annorum obiit. — 6 ΕΛΥΣΑΣ — 7 ὈΥΛΥCIN—ΑΡΠΑCΑΝΑΧ — 9 extr. supersunt ὙΓΑΠΑΤΙ.

151. Apud Hephaestiam Lemni urbem. Ex Cyriaci epistola (*Targioni Tozetti Viaggi in Toscana* V 435) ed. Kirchhoff *Hermes* I 226.

Ὁκτωκαιδε[κέ]τιν με χυτὴ κ[όν]ις ἥδε καλύπτει
Καλλιστὴ μητρὸς δ[ε]ξαμένην ὄνομα,
ἧι λείπω πανόδυρτον ἐνὶ μεγάροισιν ἀνείην,
πατρί τ' ἐμῷ Ζώ[ω] δάκρυα λυγρότατα
5 ναίω δ' εὐσεβέων ἀγνὸν περικαλλέα χῶρον
σ[ί]νθρονος ἡρώων εἴν[ε]κα σωφροσ[ί]ν[η]ς.
ἀκμὴν δ' οὐ γενετῆρες ἐμήν, οὐκ ἐσθλὸς ὅμαιμος,
οὐ πόσις, ἀλλ' Ἀίδης λυγρὸς ἐκαρπίσατο.
τοῖός τοι θνητῶν μογερὸς βίος, ὧν ἀτέλεστοι
10 ἐλπίδες, αἵ[ς] μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται.
ἀλλὰ μοι, ὦ γενετῆ[ρε]ς, ἐσαθρήσαντες, ὁ θνητῶν
ὥς φέρεται πάντων λυγροπαθῆς βίος,
ἦδη δυστήνου κατὰ δώματα λήγετε πένθους
καὶ φθιμένη γὰρ ἐμοὶ τοῦτο ποθεινότατον.
Καλλιστὴ Ζῶου Ἐλευσινίου θυγάτηρ, ἡ φιλόστοργος
πρὸς γονεῖς, ἀγνή περὶ γάμον, [ἦ] καὶ καλὴ καὶ ἀγαθή, ἀρετῇ
διαφέρουσα.
ὁ δῆμος ὁ δῆμος
ὁ Ἰμβρίων. ὁ Τενεδίων.

Poetam valde recentem (quamquam v. 3 ΗΙ scriptum est) arguit oratio vulgaribus nominibus adiectivis sententiis tamquam obruta, molesta garrulitas, duplex χῶρος vocabuli epitheton v. 5, bis repetitum λυγρός adiectivum (v. 4 et 8), quo accedit nove dictum λυγροπαθῆς pro αἰνοπαθῆς. Vitia non dico apographi, sed editionis correxit Kirchhoff. 1 ΔΕΤΙΝ — 2 ΔΗΞ — 4 ΖΩΗ — 6 ΣΤΝ — ΕΙΝΗΚΑΣΟΦΡΟΣΙΝΑΣ — 9 ΤΟΙΟΙΣ

— 10 ΑΙΜΟΙ — 11 ΓΕΝΕΤΗΣ — 17 ΝΕΚΑΙ. Infra sub voce Τενεδίων hae litterae ΔΧΟΔ, quae ad epigramma non pertinent.

152. Inter marmora Elginiana. C. I. 765. Hicks p. 146.

Πο. [Αἴ]λιος Φαῖδρος Σουνιεύς, υἱὸς τοῦ ἐξ Εὐπατριδῶν ἐξηγητοῦ καὶ ἱερωνείκου καὶ ξυστάρχου Αἰλίου Θεοφίλου τοῦ Πι[στοι]έλους Σουνιέως καὶ Κεκροπίας τῆς Ἀθηνίωνος Φαληρέως τοῦ διὰ βίου περιηγητοῦ θυγατρός.

- Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ὧ ξένε, μήτηρ,
 ξυνὸν γῆς πατρίας οὔνομ' ἐνεγκαμένη·
 ἐ]κ δὲ πατρὸς γενόμενῃ μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι
 Θεοφίλου προγόνοις καὶ γένει Εὐπατρίδου
 5 οἷς βρεφέ]ων καὶ πρὶν μὲν ἀνῆρπασεν ἄγριος αἶσα
 τερπνῶν] παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναίδα.
 ἄμφι δ' ἐμεῦ καὶ δῆμος ὁ πᾶς ἐδάκρυσεν Ἀθήνης
 εἵνεκεν ἡλικίας τ' ἠδὲ σαοφροσύνης
 καὶ κάλλεος μελέων ἀνδρηίου, ὥς τε μάλιστα
 10 παιδείᾳ πινυτῇ καὶ σοφίᾳ μελόμεν.
 δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς ὀλέσας
 εὐφροσύνην βιότου καὶ χέρα γηροκόμον.
 μέτρον μοι ζωῆς ἔτη εἴκοσιν, οὔνομα Φαῖδρος,
 χήρας Λευκείας λέκτρ' ἀλόχου λιπόμεν·
 15 κούρην δ' ἣν τεκόμεν, γεραροὶ κομέουσι τοκῆες
 βαιὴν ἀντὶ τήσης, δύσμοροι, ἀγλαίης.

ii fere saec. Ionicae dialecto constanter persequendae impar fuit aut poeta aut lapicida. — 5 . . . . . Ἰ-ΩΝ Hicks, qui bene supplevit; pendet autem βρεφέων genitivus ab ἄνθος voc., unde sequitur v. 6 non ad ἄνθος sed ad βρεφέων referendum adiectivum requiri, et τερπνῶν quidem spatium explet. — 9 ὥς τε i. e. καὶ ὥς. — 14 uxoris nomen non Λουκία, sed Luceia.

153. In urbe. Ex Schinae Hughesii Muelleri apographis C. I. 956.

Οὔνομα Θεσμοφάνην με πατὴρ φίλος ἴδ' ἅμα μήτηρ
 κίκλησκον θυεροῦ πρὶν θανάτοιο τυχεῖν·
 ἐπιὰ δέ μοι μοῖραι περιτελλομένους ἐνιαυτούς
 ἐκλώσαντο μίτοις ἄτροπα γραψάμεναι·

- 5 καὶ [μὴ]ν καὶ πάντων με καλῶν, ὅσα παισὶ φερίστοις,
 πληῖσεν προφρονέως κλεινὸς ἐμῆιο πατήρ·
 πάσας γὰρ λοιβάς τε καὶ ὅσα μέμηλε θεοῖσιν
 εἶνεκ' ἐμῆς ψυχῆς οὐ λίπε μελιχίοις.
 καὶ γάρ μ' Εὐμ[όλποιο] θυηπόλοι εἰρεσιώνην
 10 τ]εύξαντες [μεγάλην ὥπ]ασαν εὐκλείην·
 στέμμα δέ [μοι πλέξαντο] Διωνύσου διασῶται,
 πυρφόρ[ου ἐν Διοῦς μυστι]κά τ' ἐξετέλουν.
 ἦ] ῥα καλὸν [γ]έ[ρας ἔσχον, εἰ ἀψευδ]ῆς λόγος ἀνδρῶν,
 παῖδας [ἀποθνήσκειν οὐ]ς φιλέουσι θεοί.
 15 τοῦνεκά μοι, πάτερ ἐσθλὲ, φάνη· σ[ὺ δὲ] μηκέτι σεῖο
 τειρόμενος γλυκερὴν τρυῖχε χρόνῳ κραδίην.

Litterae vulgares. — 2 nihil hic reconditius quaerendum cum Welckero; πρὶν — τυχεῖν idem est quod adstrictioris linguae poetae dicunt ἐν ζωῇ. — 4 ῥα ψάμεναι Kiessling. — 5 ΚΑΙΗΕΝ corr. Welcker Syll. 9; erravit aliquotiens lapicida v. 14. 15. — 9sq. suppl. Blomfield, nisi quod μεγάλην pro ἱερὴν Boeckh. — 11 sq. legunt fere στέμμα δέ [καὶ κισσοῖο] Δ. διασῶται πυρφόρ[οι εἰς τόδε μοι μνημα] κατεξετέλουν in quibus cum alia minus intellego tum dubito vehementer de verbo κατεκτελεῖν; adiectivum in — ικός certo fuit, μυστικός potest fuisse. Reliqua quae posui Wilamowitzii supplementa sunt admodum incerta. — 13 ΚΑΛΟΝΕΕΙ Boeckh σέβας εἶμ', εἰ μὴ ψευδής, Welcker τέλος ἔστ'. γέρας quod intuli hoc est quod dei puerum abripere dignati sunt. — 14 ΠΑΙΔΑΣΝ vel ΣΝ apogrr., dein ΡΑΣ Hugh., reliqui ΩΣ. Mirum si non scripsisset poeta quod coniectum ab aliis recepi; nam ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος notissimus est versiculus Menandreuus creber- rimaque in epitymbiis sententia. — 15 ΦΑΝΗΣΕΙΜΗ κτλ'. lapis, quod frustra explicavit; meam coniecturam occupavit Jacobs. — τοῦνεκα i. e. quia puerili aetate vii annorum morior.

*154. Loci incerti. Cuman. 1455. Emendatius dedi in *Fleckeis. Ann.* 1873 p. 814.

T. Οὐάρ[ιος]

Χαρεῖν[ος]

Αὐτὰρ ἐμοὶ πατρίς [Πόντου πόλις] ἦν Ἀμάσεια,

αἰτὰρ Χαρεῖνος [οὐνομα·

θνήσκω δ' ὠκύμο[ρος νεαρός] ἀκμῆς ἐν αὐτῷ·

τί] τοῦδε δυσπο[τμώτερον;

Litterae vulgares. — Metri genus perspexit Wilamowitz, qui v. 3 eleganter βρο]τοῦ δὲ δύσπο[τμος φύσις coniecit, at nec singularis βροτοῦ aptus est neque ab initio plus duae litterae perierunt.

*155. Ad Areopagum. Cuman. 830.

Σωτία] Κοσσινίου	Σωτία Κοσσιν[ία
Θυγάτη]ρ, γ[ό]νῳ δὲ	Ἐράτωνος Με[ιλη-
. . . . .]δρον Μαραθωνίου	σίῳ γυνή.
Μοίρας] Θρέψατε παῖδα, τοκῆες, οὐκ εἰς εὐμοίρους.	
ῶλισθε]ν ἐξ ζωῆς χρόνο[ν,	
λά[μ]ψας' οἷά τε λαμπάς· ἀ[γάλλετο δαί]μονι χρη[στῷ]	

Epigramma pessime insculptum admodum recens videtur; metrum ex antecedentis similitudine finxi. Praescripta nomina supplevit editor, nisi quod Σωτία addidi. — 1 μοῖραι εὐμοῖροι ut γῇ βαθύγεως sim. v. Schneider *Philol.* XXIII 437. Deinde voluit poeta ἐς οὐκ, erravit lapicida. — 2 sq:

ΧΡΟΝΟ///ΛΑΨ///ΑΣΛΟΙΑΤΕΛΑΜΠΑΣ///

Λ~ΝΙΧΡΗ

quae restituere conatus sum coll. A. P. VII 295 ἀλλ' ἔθανε — λύχνος ὅποῖα τῷ μακρῷ σβεσθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος. Non constat λάψας' scripserit ille an turbaverit lapicida; notanda vero ἀσύνδετος poetae dictio.

156. In urbe. C. I. 1001. Descripsit Cuman. 3299.

Γ]αῖα μὲν εἰς φάος ἦρε, Σιβύρτιε, γαῖα δὲ κεύθει
σῶμα, πνοὴν δ' αἰθήρ ἔλαβεν πάλιν, ὅσπερ ἔδωκεν
πατρὶ δὲ σῶι καὶ μητρὶ λιπὼν λύπας ὑπ' ἀνάγκης
ῶιχου ἀναρπασθεῖς ἑπτὰ ἔτη γ[εγ]ονώς.

1 fere saeculi. — 1 ἦ(κ;)ε Cuman. cf Kohelet XII 7 καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν θεόν, ὃς ἔδωκεν αὐτό et quae alia adtulit Bernays *Phocylid.* VIII.

157. In urbe. Cuman. 3509. In mediis litteris interposita puellae χιι fere annorum imago.

Ἠλικίης χοικῶν, ὃ δὲ δαίμων ἔφθασε τοὺς Χοῦς.

Videntur χοικαί adpellari quibus per aetatem Choum pompae sacrae interesse licuit; instabant Χόες, at priusquam adessent puellulam abripuit mors. Χοῦς formam iure mireris.

158. In urbe. C. I. 1025. Cuman. 2944.

Ἡδίστης τόδε σῆμα θυγατρὸς παιδικόν ἐστιν.

Ἡδίστης iure Boeckhio adiectivum videtur. — Cumanudes de παιδικόν vocabulo dubitat, quod additum est ut aetas filiae notetur nomine adhuc carentis.

159. In odeo Herodis. Cuman. 3519.

Τηροῦσ' ἢ διέ]μεινεν ἀείμνηστον τρόπον, αὐτῇ
ἧς μὲν σῶμ' ἐνὶ γ[ῆ κ]εῖται, ψυχὴ δ' ἐν Ὀλύμπ[ῳ].

l . . . . . μεινεν. m forma quae aperte fuit satis bonam aetatem vindicat titulo. — Structura satis dura sed qua leviolem vix invenies.

160. Circa Cephisiam. Ross *Mus. Rh.* VIII 123.

Ἡέλιος καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς [εὐρὺς ἔσονται
μάρτυρες, ὥς . . . . .
οὔνεκα οἱ καὶ δένδρ . . . . .
καὶ πηγαὶ προχ[ε] . . . . .
σοὶ ῥήγιλλα.

Ne sententiam quidem certo modo adsecutus sum. Sunt versus Herodis Attici in Regillae sepulcro vel circa tumulum positi. Potest ille arbores fontesque mortem uxoris deflentes finxisse, ut Gregorius fecit A. P. VIII 97 et 129, vel dolore arefactos ad Antiphili exemplum A. P. VII 141, vel denique celebris epigrammatis homerici memor haec potest scripsisse: οὔνεκά οἱ καὶ δένδρ[ε] ἕως (ΔΕΝΔΡΩ Ross) κ' ἔτι μακρὰ τεθήλη καὶ πηγαὶ προχέωσιν ὕδωρ, μνήμην διασώσω. Quo sumpto v. 2 haec fuit sententia *testes sunt quantopere uxoris morte afflictus sim*. Supersunt ωcμειον, ut ludam ὥς με τὸ πένθος ἐπ' ἐσθλῇ τρῶχε γυναικί. Lucos aquasque invocare proclive erat, quibus abunde villa Cephisiana instructa esset. Gell. N. A. I 2.

*161 In hortis regiis. Cuman. 1863.

— — — — —
 . . . . . κέλευθα θαλάσ]σια ν[ηὶ μελαίνῃ
 Ἀττικίην πρῆ[ξ]ασαν· ἐκὰς δ' ἀπὸ σ[ῆμα Μιλήτου
 Καρσὶ παρὰ προγόνοισι γεραιρομ[ένη ποτ' ἔτευξαν
 χώρῳ κεκριμένῳ θέμενοι παλ[άμαις τόδ' ἑταῖροι.
 5 Ἀττικίᾳ τῇ θεοιδεστ[άτῃ, τῇ φρονοῦσῃ
 τὰ ὅσια καὶ Ἀθήνης . . . . .

Epigramma recentissimum, at ionicae dialecti valde memorabile exemplum. Attice nobili loco in Caria nata Athenis Minervae fortasse sacerdos obiit; nam v. 6 vix aliud fuit quam Ἀθῆνης [ἱερασαμένη. Supplementis sententiam indicavi. — 5 ἀγνείῃ δ' ἐστὶ φρονεῖν ὅσια.

162. Athenis. Ex schedis Fourmontianis. C. I. 997.

. . . . . βίοντον] φίλον ὤλεσα Πρίσκος
 ἑβδομον [ἡνίκα] ἔτος κακὸν ἦλν[θε]. δὴ τότε γάρ με
 δακρυόεις Αἰδῆς σὺν Ἑρμ[ην]εὶ σὺν Ἑρμ[ην]εὶ σὺν Ἑρμ[ην]εὶ
 τύμβος δὲ στονόεις ὅδε [μ]' ἴσχει, ὅς ῥα τέτυκται
 5 ἀγχοῦ Νυμφάων, ὅθεν ἄ[ρδεται] ἄστυ Ἀθῆνης,
 πᾶσιν ἀγγελέειν [μ]ε παρο[ῦσι τ' ἐπ]εσσομένοις τε.

Post aedificatum ab Hadriano aquaeductum (v. 5), in cuius vicinia ad Lycabettum illius temporis necropolis fuisse videtur. — 2 ἡνίκα Welcker *Syll.* 11. — 3 ΕΡΕΙΑ. CIN corr. Iacobs. — 4 μ' quod cum ὅδε in lapide extremum versus vocabulum sit facile excidere potuit supplevit Boeckh. — 5 suppl. Iacobs. — 6 ἀπαγγελέειν (ἀπαγγελέει με Boeckh) Boecking in suo exemplo C. I. G. Bonnae adservato. At metrum etiam v. 4 violatum.

163. Baphae. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1029.

Ἐνθ]άδε τῷδε τάφῳ κεῖται φ[ῶς] ἕξοχος ἄλλων
 πᾶσι βρο[τ]ι[ο]ῖς ἀρέσας πίστιν π[ᾶσ]ά[ν] τε φυλάξας·
 μνῆμα μ[ὲν] [ο]ὖν ἀρετῆς τήνδε στήλην ἐ[πέ]θηκεν
 — — — — —

Litterae recentes τω, at indoles antiquior est. — 1 ἄδε suppl. Boeckh. — 2 τῆς dein πλ_λλ. Omnibus placuisse gloriatur Sotios saeculi iv homo v. epigr. 64. — 3 suppl. Boeckh.

*164. In arce fragmentum ineditum.

Τήνδ' ἀρετῇ . . . . . ἀπ]οκυδήνασαν Ἀθήνας
 κωφὸν μὲν τύμβος λάχε]ν οὔνομα σώματος οὔτος,
 τηλοῦ δ' . . . . .] ἔδεκτο τάφος Θεοδώρην
 . . . . . α]ἰθεριοι . . . . .

in fere saeculi. — 1 ἀποκυδαίνω verbo Hierocles utitur Neoplatonicus apud Stob. flor. 84, 20. — 2 Pinyti ep. A. P. VII 16 ὅστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφούς. — 3 A. P. VII 25 οὔτος Ἀνακρεΐοντα — πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω. — 4 anima ad coelum evecta est. — Spatio interiecto pauci litterarum apices superant.

*165. Loci incerti. Cuman. 3532.

Ἀνδ[ρα . . . . .
 Αὔσονίων ε[. . . . .] γαῖ[α . . .
 υῖα κλυτὸν [nomen patris, nomen defuncti], ὅς δύο [παῖδας
 παρθενικάς ἄλ[οχόν τε λιπὼν] ὑπεδ[ύσατο τύμβον.

Litterae εωθ.

*166. Ad turrim Andronici. Post alios ed. Stephani Ind. l. Dorpat. 1849.

Μὴ κείνει λίθον [ἐκ] γαίης, ἄνθρω[π]ε πανοῦργε,
 μή σ' ἄταφον, τ[λ]ῆμον, κύνες ἐ[λ]κήσωσι θανό[ν]τα.

Infimae aetatis epigramma, cui similia multa apud Gregorium A. P. VIII 179 sqq.

*167. Ad Olympicum. Bursian Act. sociat. litt. Saxon. XII 201. Cuman. 2907.

Μεῖνον, ἄκουσον ἐμοῦ, ὁδοιπόρε, τίς ποτ' ἔφνυ με
 Παρδάλας μ' ἔσπειρε πατήρ, γαστήρ δέ μ' ἔτικτεν
 Εὐτυχίδος
 οὔνομά μοι δὲ Εὐτυχιανός
 παιδείας γὰρ ἐγὼ πινυτῆς ἤλπιζα γενέσθαι
 καὶ χάριταν δοῦναι μητρὶ καὶ πατέρι, νῦν δέ με μοῖρα
 ἥρπασεν οὐχ ὁσίως ἔνδεκ' ἔχοντα ἔτη.

1 non novit formam nobiliorem παροδοιπόρε, qua metrum sustentaret, cf. *Comment. Bonn.* p. 28 — ἔφυ legitur in lapide. — 5 C. I. 1958 tit. Thessalon. κείσαι ἄξιός ἥς ἐγένου σοφίας, ubi male Boeckh ἐγένου. — 6 χάριταν forma non magis barbara quam ἡλπίζα. Scribere poterat δοῦναι τοκέεσσιν.

*168. Loci incerti. Cuman. 1613.

Ἀστακείης γένος Ἀντώνιος ἐνθάδε κείμε,
 ἰς χθόνα τὴν Κεκρόπων, ὥς ἤφεραν ἐνθάδε μοῖρε,
 σωθεῖς, ἐκ πελάγους τοῦτον ἔχω λιμέναν,
 Κεντρίκισ ἐν [σ]ίγνῃ οἰνοχαρῆς δὲ φίλοις.
 5 σῶζεσθω ἰς πατρίδαν πᾶς ὁ πλοιζόμενος.

4 ΕΝΕΙΓΝΩ quod correxi; cf. epigr. latin. *Herm.* I 156 *Delmatius signo prisco de nomine Laetus*. Signum nomen est ex arbitrio sive statim nato sive postea aliquando inditum; plerumque haec signa inde a III p. Chr. n. saeculo in - ius desinere observavit Mommsen *Herm.* I. s. s. 158 adn. Sic Antonius Centricio signo utebatur, ex quo frigidissimum lusum captavit poetula.

169. In urbe. C. I. 1012. Hicks p. 156.

Ἦ ποτε κυδιόωσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθείραις
 καὶ χαριτοβλεφάροις ὄμμασι λαμπομένη,
 χιονέοις τε πρέπουσα προσώποις ἡδὲ παρειαῖς
 καὶ γλυκεροῦ στόματος ὅπα λιριόεσσαν ἰεῖσα
 5 χίλεσι πορφυρέοις ἐλεφαντινέων δι' ὀδόντων,
 παντοίην τε ἄρετὴν περικάλλει σώματι θεῖσα,
 ἣν τέκεν Εὐτυχίδῃ σθεναρῶ Κιλικία χαριτῶπις,
 εἰκοσιπενταέτης Τρυφέρα τῇδ' ἐν χθονὶ κεῖται.
 Ἑρμέως δὲ Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος . . . . .
 10 μνημ' ἀλόχῳ φιλήῃ θήκατο κουριδίῃ.

Litterae vulgares, quibus qui eruditiores videri cupiebant infima aetate utebantur. Verborum copia, virtutum corporis mentisque exaggeratio, adiectivorum usus vere byzantinus et Charitone dignus; quae contra metrum facta sunt, non tango. — 1 ex antiquiore exemplo sumptus videtur, ubi fuerit ὅς ποτε κυδιόων. — 9 matris nomen periit.

170. Prope arcem muro insertus lapis. Bursian Act. societ. Saxon. XII 203. Cuman. 3535.

— — — — —
 . . . . . ὃς ἐν ἀθανάτοις βιοτείνει
 . . . . . υἱὸς] δὲ πέλεν πολυηράτῳ ἀνδρί,
 . . . . .]μα τὸν ἢ Διὸς αἰγιόχοιο
 παῖς θέτο· ἡ δὲ φύσις οὐ]κ ἐγείνατο κρέσσονα φῶτα·
 5 δεινὸς ὃς ἔξοχ]α πάντων εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ
 . . . . . δεσ]μὸν ἀρρήκτους ἀλύτους διασώζειν
 καὶ . . . τούτῳ]ν ἀμφοτέρων χρῆσ[θ]αι κανόνι φησίν.
 . . . . . λ]έλοιπέ με τὸν Εὐστάθιον ὁ πολύζηλος
 . . . . . ὅτ]ατον ὁ Λαχάρης· ἀλλ' αὐτὸς ἐμαυτὸν
 10 ἦγον προσηρον]έως ἐφ' ἅπερ ἂν καὶ ζῶντες ἦγον ἐκεῖνοι,
 ἀλλ' οὔτε τοῦ πάππου]χείρων οὔτε τοῦ πατρὸς ἐγενόμην ὀλίγον.

Paene taedet inter epigrammata referre quae Eustathius inficetissimus puer imperitissime consuit. Pertinere autem videtur epitaphium ad hominem suo tempore celebrem, ad Lacharem rhetorem philosophumque sub imperatore Leone v fere saeculo Athenis prodocentem. Suidas s. v. Λαχάρης ex Damascio huius aequali plurimorum eum praeceptorem vocat coll. s. v. Σουπηριανός. φιλόσοφος ἄξιός τε καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής· ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅς γε τὰς ὕψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτῆσατο. Philosophiae est τοῦ καλοῦ, pietatis τῆς εὐσεβείας θεσμοὺς διασώζειν v. 5. Singula minime studui ad balbutientis pueruli sententiam restituere; argumentum tituli haud magis ineptum quam apertum. Ante v. 1 Cuman. versu extremo κ. CIΘΥΜΩ — 3 quem Minerva in sapientia principem reddiderat. — 7 ἀμφοτέρων i. e. εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ — 9 ΧΡΗCAI Burs. Cuman. corr. Bursian. — 10 ἐκεῖνοι avus (de quo v. 1) et pater Lachares (de quo omnia inde a. v. 2 usque ad v. 9).

*171. In urbe. Ephem. 594. Cuman. 3336.

Χαίροιτε.

Σώζων ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι,
 Σώζων κλεινὸς ἀνὴρ ὑπ' ἀνδράσι τρισὶ τε τυφθεῖς
 καὶ ὑπὸ πάντων ἀνδρῶν ἐκδικίας νυκτὸς τετυχηκίως·
 ἦν γὰρ ἔτη κάμοι ἐπτά τε καὶ ἡ (εἴκοσι).

Ineptiora nunquam leges neque κλεινότερον ἄνδρα videbis. Offenderat Sozon aliquot homines, quorum cum omnes iniuriae persequendae

causa eum opperirentur tres noctivagum percusserunt. — 4 εἴκοσι tribrachys est ἵκωσι pronuntianti.

*172. Loci incerti. Cuman. 2527.

. . . . . οἰσιν εχει . . . . . εν
 . . . . . Ἀδαμάντιος, [γαῖα πατρίς δ' Ἐ]φύρη·
 κλαίουσιν φθίμενον δ' ἄ]λοχος φίλη [ἡδ' ἅμα] παῖδες.

1 εχοπ Cum. εκπ ego.

Appendix christianorum epigrammatum.¹⁾

*173. In arce. Cuman. 2755.

perierunt quattuor hexametri.

5 . . . . . πολύμ]ητιν ἀμύμονα φέδιμο[ν ἄνδρα
 . . . . . κ]λήσατ' ἐνὶ φθιμένο[ις·
 ἴραθ' ὅτις δόξην] τε δίκης κὲ ἀγακλε[ὲς εὖχος,
 . . . . . τ]οὺς ἀγαθοὺς φιλέω[ν.

. . . . . θε]ουδέος ἀνθυπάτο[ιο
 10 . . . . . μ]ε[γ]ανχέος οἰκιστῆρο[ς
 . . . . . πλοῦτον πᾶ]σιν ἀπίρονα δῶκας πο[λίταις,
 τούτῳ ἀγαλλόμενός τε πολὺ] πλέον ἢ κτεάνεσσιν.

. . . . . ἐξ ὑπάτω]ν ἀρχῆς κλέος ἀφθιτο[ν ἔξεις
 . . . . . ὀλβιε Δημόκρατες,
 15 Αἴακος ὥς δώροισιν] ἀκήρατος ἢ Ῥαδάμανθιν
 . . . . . ἄμ]φεπες ἔργα δίκης.

. . . . . κρῖμα] δίκης μετὰ λοίσθιον ἦμα[ρ
 . . . . . ἦν κατέχι Κέκροπος ἦδε

Ἀντιῶ τόνδε φίλω τε] κασιγνήτῳ γεγαῶτι
 20 τεῦξε τάφον nomen fratris ὄ]φρα κὲ ἐν φθιμένοις
 τοὺς δὴ ὁμοφρονέοντ]ας ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτ[οι,
 ἡ δὲ πέλοι γνωστὴ πᾶσι]ν ὁμοφροσύνη.

¹⁾ Recepi quotquot antiquiora viderentur; iambos byzantinos omnino seclusi.

iv vel v. adeo saeculo positum epitaphium Democratis Achaiae proconsulis christiani (v. 17). Carminis ars haec est, ut alternis hexametris quaternis et distichis binis maior pars composita sit, quo cognito cum unius saltem versus vestigia ante v. 1 superent quot versus perierint ab initio certo licet adfirmare. Pravae pronuntiandi consuetudini compluriens indulsit lapidarius, numeros corrumpit poeta v. 11 et fortasse v. 18. — 6 ἐν φθιμένοις i. q. τὸν φθίμενον coll. v. 20. — 8 scolion ap. Bergk. 21 Ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει. — 10 ΕΙΑΥΧΕΟC correxi. — 11 Welcker *Syll.* 159 ἀντ' εὐεργεσίας τὴν πολλάκι δῶκε πόλει et C. I. 434, 12 (de Hadriano) ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσι. — 16 ρεπεC ego, ρεπες Cuman. — 17 ἄδικης duo fuerunt hexametri, quorum in priore dicebatur anima τὸ κρίμα δίκης novissimo die opperiri, corpus Attico solo conditum esse. Sed ipsa verba v. 18 graviter turbata videntur. — 21 extr. πτε[ι Cuman. πτ . . ego; de optativo non dubito; cf. Il. ψ 91 ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτου. — 22 suppl. Wilamowitz.

*174. In arce. Cuman. 3549.

Ἀσκληπιοδότης ἱερόν, φίλε, δέρκεο κάλλος
 ψυχῆς ἀθανάτης καὶ σώματος ἀμφοτέροις γάρ
 ἐν φύσις ὥπασε κάλλος ἀκήρατον εἰ δέ ἐ μοῖρα
 ἥρπασεν, οὐκ ἐδάμασσε· θανοῦσα γάρ οὐ θάνε μοῖνῃ
 5 οὐδὲ πόσιν προλέλοιπε, καὶ εἰ λίπε, νῦν δ' ἔτι μᾶλλον
 οὐρανόθεν μιν ὄρᾳ καὶ τέρπεται ἡδὲ φυλάσσει.

Litterae eadem quae prioris epigrammatis.

175. Ad ecclesiam Lamprotissam. C. I. 9319. Cum. 3609.

Ὁ Φωτίου παῖς Φώτιος τοῦ . . . . . ος
 ἐκ Ζωίλου θυγατρὸς ἦν Δημοστράτης.
 γῇ σῶμα κρύπτει τῇδὲ γ', ἀλλ' ἐς αἰθέρα
 ψυχὴν διέπτει καὶ σύνεστιν οἷς τὸ πρίν. A + [Ω
 5 τὸ γὰρ γέρας τρόπον γε τοῦ χρηστοῦ λάχεν.

Litterae eadem. Probos versus ut faceret ille bis inportunam γε particulam inseruit v. 3 et 5.

*176. In Stadio. Cuman. 3544.

† Ἀθηνοδώραν τὴν ἀγαθήν, τὴν Ἀττικήν,
τὴν Θαυμασίου γυναῖκα, τὴν φιλένθρον,
παιδιά τεκοῦσαν καὶ τρέφουσιν νήπια
ἣ γῆ λαβοῦσα τὴν νέαν, τὴν μητέρα
κατέχει, γάλακτος δεομένων τῶν παιδίων.

Litterae εσω.

177. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 9309.

Εὐγενὴς ἀνὴρ Νικήφορος ἐνθάδε κῖτε,
πλείστους φίλους προλιπὼν γῆι κέκρυπτε,
μόνην ἑάσας γαμετὴν καὶ ἄχαια νήπια τέκ[ν]α

Litterae Δεω. Videtur haesisse scriptor hexametros faceret an senarios. — 2 γει notabilis scriptura. — 3 ἄχαια i. e. ἀχεα ut explicat Kirchhoff. Cumanudes coniecit ἄχαπα vel ἀκαχα satis mire. Si quid mutandum sit, scripserim ἄθλια.

*178. Fragmentum ineditum descripsi in Barbaceo.

. . . . . Π]αυλίνας μακαριωτ[άτης
. . . . . ἀφῆρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρός
. . . . . μη]τιν κἀνείασε νήπια τέκνα.

Litterae Λσεω. — Paulina recens mater et matrem reliquit et νήπια τέκνα. — 1 ab initio κοιμητήριον tale quid. — 3 πολύμητιν sim.

II. INSVLARUM ET ASIAE.

AETATE ET INDOLE INSIGNIA.

179. Corcyrae. Editores et interpretes enumeravit Ross *Arch. Aufs.* II 563 sqq.

Υἱοῦ Τλασίαῳ Μενεκράτεος τόδε σᾶμα,
Οἶανθέος γενεάν· τόδε δ' αὐτῷ δᾶμος ἐποίει·
ἧς γὰρ πρόξενος, δάμον φίλος· ἄλλ' ἐνὶ πόντῳ
ᾤλετο· δαμόσιον δὲ . . . . .

5 Πραξιμένης δ' αὐτῷ γ[αία]ς ἀπὸ πατρίδος ἐνθῶν
σὺν δάμῳι τόδε σᾶμα κασιγνήτοιο πονήθη.

vi saec. ineuntis cf. Kirchhoff *Stud.* 2 p. 83. Signum quadratum ante v. 1 (◇) ornamenti gratia additum videtur. — 4 post δέ haec κλφ et quaedam alia etiam magis incerta Reicienda sunt eorum supplementa, qui enuntiatum effecerunt participiale, velut Franz δαμοσίων δέκατον προστάς ἐνιαυτόν, aptum vero ex vetusto hoc et inhabili dicendi genere Schneidewin posuit δαμόσιον δὲ καθίκετο πένθος ἅπαντας vel sicut Anglus anonymus *Diar. class.* 1845 p. 142 πένθος ἕκαστον. Similiter enim in re dissimili Solon fr. 4,27 οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστῳ. — 5 αὐτοῖ Schneidewin, qua forma ignota opus non est. Dein γαίας suppl. Philetas (διάλεξις περὶ τῆς ἐν Κερκύρα Μενεκρατείου ἐπιγραφῆς, ἐν Κερκ. 1844) — 6 πονήθη sensu activo, ut Archiloch. fr. 12 εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα Ἥφαιστος - ἀμφεπονήθη cf. Bergk *hist. litt. gr.* I 122 adn. 185. — Praximenem probabile est statim in fratris proxeniae honorem suffectum esse, quippe quae διὰ γένους tradi soleret.

---

180. Corcyrae. Editores v. ap. Rossium *Arch. Aufs.* II 575 sqq.

Σᾶμα τόδε Ἀρνιάδα· χαροπὸς τόνδ' ὤλεσεν Ἀρης
βαρνάμενον παρὰ ναυσὶν ἐπ' Ἀράθροιο ῥοΐᾳσι
πολλὸν ἀριστεύοντα κατὰ στόσσο(σ)αν ἄλυστάν.

VI saec. ineunt. cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 83. Dicendi genus politius quam antecedentis epigrammatis. — In Arniadis proelio interfecti tumulo fortasse posita fuerat leonis imago quam prope inventam sepulcri ἐπίθημα fuisse adfirmant, cf. *Anth. Pal.* VII 161. 426. Certe non quadrat leo ad Menecratis naufragi titulum. — 2 non navalem fuisse pugnam contra interpretes moneo.

181. Corcyrae. Bergmann *Hermæ* vol. I 136. Ceteros non curo.

Στάλα Ξενάρεος τοῦ Μείξιτος εἴμ' ἐπὶ τύμ[β]ωι.

VI saec. Kirchh. *Stud.*² p. 79 adn. — Nisi neglegenter lapidarium rem gessisse constaret, retinerem τύμω.

182. Titulum in Acarnania septentrionali inventum Anactorii esse ex Corinthio litterarum genere recte conlegit Kirchhoff *Stud.*² p. 82. C. I. Add. II 1794 h.

Προκλείδας [τ]ό[δ]ε σᾶμα κεκλήσε[ι]ται ἐν γῆς ὁδοῖο,
ὅς περὶ τᾶς αὐτοῦ γᾶς θάνε μαρνάμενος.

V saec. — I IOAB itemque I pro T in κεκλήσεται. — Non recte Boeckh praestare ait Προκλείδα genetivum: *sepulcrum hoc praetereuntibus Proclidas nominabitur* sicut, quod exemplum Keil adtulit (*Diar. litt. antiq.* 1849 p. 524), Tissaphernis hortus Alcibiades adpellabatur. Similiter C. I. 2058 ἕως οὗ ὁ ἥρως Σωσίας. — ἐν γῆς ὁδοῖο cf. n. 3 et 10.

183. Inter Corcyraeos titulos editum epigramma et ipsum Corcyraeum esse bene suspicatur Boeckh C. I. 1914.

Ἡ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρὸμπότμον ἔκλυε πάτρα,
Ἀλκή[ν]. Ἀμφιλόχωγγαῖα θρασυπτολέμων,
οὐνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ' ἵππομάχοισι δαμάσθης·
ὅστέα δ' ἐν νάσ[ω]ι [τ]αῖδ' ἔταροι ἔκτερισαν,
5 καὶ σου ἀποφθιμένου πιστοὶ φίλοι οὐκ ἐλάθοντο
ΣΙΝΝΑ, φυλόπιδος δ' ἐξέρυσαν στυγεράς

Ἀμφίλοχοι, θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
οἳ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῇ ἐκτέρισαν.

Sat bonae aetatis, etsi η forma traditur. — 2 ΑΛΚΗ cum Ruhnkenio et Mustoxyda correxerunt ἀλκίμα, quod ineptum est civitatis epitheton; nomen defuncti fuisse eo magis credo, quod illic terrarum cum in Corcyra Alcinoi insula tum apud Amphilochios, quorum Ἀλκμεών est ἥρως κτίστης plurima nomina ab ἀλκή derivata inveniuntur. Ἀλκήν posui a Wilamowitzio inventum, cuius generis nomina e nummis illyricis adtulit Friedlaender *Hermæ* VII 47. — 4 ΝΑΣΟΙΓΑΙΑ corr. Ruhnken. — 6 ΣΙΝΝΑ nomen putaverunt, mihi corruptum videtur; ἔντεα coni. Wilam.

184. Corcyrae. C. I. 1886.

Μυρὶ' ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷιδε χυθεῖσα
παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα.
ὠκύμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο παῖδ' ὑπὸ γαίαι
ἐπτακαιικοσέτους πνεῦμα λιπόντα βίου,
5 ἵστορα παιδείας, τόξῳ κλυτόν, ὧι ποκα ληστάς
ἀνδροφόνους ἀλίαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφάσιν.
ἀλλ' ἴθι νῦν, παροδίτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
'χαῖρ' εἰπὼν ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατίρον.

Videtur scriptum epigramma ante a. 227, quo anno Romani Illyriorum latrocinia sustulerunt Polyb. II 11sq. Mirum tamen in ληστάς voc. iota omissum esse. — 7 insolenter dictum χαῖρε εἰπεῖν τινα, at cf. A. P. XII 155 μή μ' εἴπῃς πάλιν ὦδε.

185. Corcyrae C. I. 1907.

Ὀδίτα, βαιὸν σάματι σταθεὶς πάρα
μάθοις κεν ἀτρέκειαν ἴσθι δ' ὥς πατρός
Ἀθηνίωνος οὖν ταφῇσι κλήζεται,
καὶ Μνασέαν αὐδάσον οὖνομ' ἄφθιτον,
5 καὶ γνῶθι μύθους, οἷς σοφῶς ἐτέρπετο.
ἄι μὲν τὰ κόσμου σεμνὰ καὶ δι' ἀστέρων
δι[ῆλθ]ε τὰν πυρωπὸν αἰθεροδρόμῳ[ν
κέλευθον, ἄι δέ] καὶ γεωμόρον τέχνην
γραμμαῖσιν ἰχνεύτειραν εὐ[δα]εῖ [ν]οῖ
10 κατεῖδ' Ὀμήρου δέλτον, ἃς ἐνὶ πτυχαῖς

- ὁ [τρ]ιπλανάτας ἐσιὶ Λαρτίου γόνος
καὶ μῆνις ἅ καρ[η]άτων ἐπ' ἀτρεκές
μ]άθε[ς] τὰ πάντ', ὧν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
νέ[αι] δ' ἐν ἀκμᾷ κοῦρον, ὧι πόρεν τέχραν,
15 . . . . . τε]τριώκοντα δὴ
ὑπ' ἀλίῳι πλειῶνας εἰσιδὼν φάος
ποθρινὸς ἀστοῖς τάνδ' ὑπήλυθε χθόνα.

Difficillimum epigramma primo vel ante vel post Chr. n. saeculo adsignari potest. Apographa tria sunt Mustoxydis Dodwelli Schinae, quorum nullum aut presse sequaris aut plane abicias. — 4 Mnaseas Cephallenius C. I. 1928. Alium indicavit Welcker *Syll.* 32 commemoratum a Manethone V 266 ἀστρολόγον πινυτὸν καὶ ῥήτορα καὶ φιλόμουσον ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν εὖστοχον ἄνδρα. — οὐνομ' ἀφθιτον e Schina recepi, reliqui οὐνομα φθιτοῦ, quod languet post οὐν ταφῇσι. — 7 sq. suppl. Boeckh. αἰθεροδρόμοι aves apud Aristoph. *Avv.* 1384. — 9 ΕΥΑΔ ΕΙΝΔΕΟΙ Mustox. ΕΥΑΔΕΙΝΔΟΙ Schin. ΕΥΑΔΕΙΔΟΙ Dodw. Recepi Hermanni coniecturam, qui etsi *ficto vocabulo* graece tamen loquitur. — 11 ΟΠΗΛ ἐπί praepositionem nihili esse vidit Boeckh, neque tamen pluris est quod ipse posuit ὅ τε πλ. Hermann πολυπλανάτας, cui meum praetuli. — 12 ΑΚΑΡΝΙΑΤΩΝ Αἰακίδαο Graefe Boeckhio probare potuit. Quid opus esset vidit Hermann, qui ἅ στρατηλατῶν nimis audacter scripsit; meam recepi coniecturam. — 13 ΔΑΘΕΤ Schin. Dodw. ΔΑΘΕΖ Mustox. In eis quae scripsi minus offendor neglecta aspirata quam nudo genetivo ὧν cf. Theocr. XXIV 122 πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων-κειμήλια. Wilamowitz κατεῖδ'. Ὁμήρου δέλτον-ἐπ' ἀτρεκές μάθ' ἐξ ἀπάντων κτλ., quae ideo non probō, quod verbis ἐπ' ἀτρεκές μάθ' . . aperte repetitur ex v. 2 viatoris conpellatio. — 14 ΝΕΝΑΕΝ Dodw. Schin. ΝΕΝΔΕΝ Mustoxydas, quem constat haud raro interpolare quod ipsi opus videatur. νέαι δ' ἐν scripsi, reliqui νέον δ' ἐν. — 15 ΟΝΗΝΕΥΝ cum 12 fere litterarum lacuna Dodw. Schin. ΟΝΥΝΕΝ Must. ὄνυμ' Εὐνομον λιπῶν με Boeckh, quorum ὄνυμ' pessima Welckeri coniectura est. Olim Welcker ὁμευνέτιν τ' ἔλειψε, quam sententiam equidem certam duco. — 16 Antip. Sidon. A. P. VII 93 ἐκ πολλοῦ πλειῶνος i. e. propter longum aevum.

186. Corcyrae sub statua vidit Cyriacus. C. I. 1888.

Βασιλείδης ἐτῶν κγ. ἦρως χαῖρε.
Εἰ, φίλε,] πυνθάνεαι, τίς ἔφην, ξέρε, τίς δ' ἐγενήθην,
ὧ] παροδεῖτα, μάθε σιὰς ὀλίγον πρὸ τάφων.

- γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατὴρ, τίκει δέ με μήτηρ
 Χρυσογόνη καὶ μεν δύσμορος οὐκ ὄνατο·
 5 τηλόθι γὰρ πάτρης Βειθυνίδος ὤλεσα θυμόν
 ναυτιλίῃ λυγρῇ νηὶ τ' ἐμῇ πίσυνος·
 κεῖμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θεῖν' ἄλὸς ἠνεμόεσσαν
 ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

Romanae aetatis. — 1 supplevi. εἴπερ, εἰ μὲν, εἰ τάχα ceteri; cf. A. P. VII 337, quod carmen ex lapide descriptum ab hoc versu incipit nullis conjecturis temptando μή με θοῶς, κύδιστε, παρέρχεο τύμβον, ἰδοῖτα, σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ, κελευθοπόρε.

187. Ithacae. C. I. 1925.

Τήνω τοι τόδε σᾶμα τὸ λάινον, ὃ [ξ]έν', Εὐ[θ]υδάμ[ω],
 ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλῳ πρᾶτος ἐ[γ]ε[ν]ε' Ἰθάκαι
 καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· Τιμέαι δὲ παιδί
 ἔλλιπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Artem alexandrinam una particula τοι v. 1 et numeri, aetatem congruam litterae produnt. — 1 HEN emendationem occupavit Meineke *Delect. Anth.* p. 120 adn. — ΕΥΟΥΔΑΜ. corr. Boeckh. — 2 ENEIT vel ENETI corr. Buttmann.

188. Aeginae. Ephem. 2649.

Γλευκίτα τόδε σᾶμα τοῦ Κυπρίου τοῦ Σαλαμι[νί]ον·
 Διότιμός με ἐπέθηκε.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 1 ΣΑΛΑΜΙΜΟ corr. Buecheler. Mirum quod non scripsit ἐκ Σαλαμῖνος. — Epigramma integrum videtur.

189. In Melo insula. C. I. 2439.

- Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν οὐ γὰρ ὀθνεῖαις
 φροντίσιν θαητὸν τύμβον ἔτευξε βροτοῖς.
 καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκε(ν) τὰν ὁμόλεκτρον
 ἥρωσι(ν), φίλτρων εἵνεκα τερπνοτάτων.
 5 κλεινὸν δ' οὐνομά μοι, ξένε, Κυδίλα· ἐοθλὰ δὲ ναίω
 δώματα Φερσεφόνας χώρῳ ἐν εὐσεβέων,
 πατρὸς κλ[ι]ζόμενα Δαμα[ι]νέτου, ἐκ δὲ γε μητρὸς

Κλεισφύσσας, δοιῶν εὐγενετῶν γονέων.
 αἰνεῖσθω ξυνόμε[υν]ος, ἐπεὶ γέ με κα[πο]θανοῦσαν
 10 Ζήλων ἀθανάταις ἡγλάισεν χόρισιν.

III fere saeculi epigramma, ut eius aetatis, qua bucolica caesura vel maxime valeret; quo magis miror, si v. 3 non scripserit poeta ἔθγ-κέ με, quamquam illius generis versus vel Theocritei inveniuntur. Errasse interdum lapicidam docet v. 9, ubi ΚΑΙΘΑΝΟΥΞΑΝ traditur correctum a Boeckhio. — 5 nominis interpretatio, sicut etiam v. 10 ζηλῶν subintellegi debet. — 7 ΚΛΥΖΟΜΕΝΑ iota adscriptum non fuit. Δαμανέτου lapis, corr. Boeckh; fortasse Δαμηνέτου.

190. Pholegandri. Anaglypho senex cum cane exsculptus. C. I. 2445.

Χαίρειν τὸν κ[ατ]ὰ γᾶς ε[ἴ]π[ας], ξένε, Διογένη [μ]ε
 βαῖν' ἐπὶ σὰν πρᾶξ[ι]ν τύγχανέ θ' [ῶ]ν ἐθέ[λ]εις.
 ἐννεακαιδεχέτης γὰρ ὑπὸ στυγεράς ἐδαμάσθην
 νούσου καὶ λείπω τὸν γλυκὺν ἀέλιον,
 5 ἀνίχ' ἔδει με γονεῦσι τίνειν χάριν ἢ δὲ συνήμων
 ΛΛΘΔ εἰς ἀφανῆ τόνδε . . . . .

Melioris aetatis videtur quam ut traditae τ formae fidas, melioris certe artis quam ut Boeckhii emendationem Λάθα v. 6 pro vera habeas, unde nec supplementum eius recepi τόνδε μ' ἔκρυψε τάφον. — 1 ΕΓΙΑ τ — □Ε — 3 ΓΡΑΞΑΝ — ΟΝΕΘΕΝΕΙΣ quae omnia corr. Boeckh.

191. Thera in insula. Michaelis *Ann. Inst.* 1864 p. 258.

Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε καὶ ἐτείμασε τὸν ἱερῆα Ἀπόλλωνος
 Καρνήου διὰ γένους Ἀδμητον Θεοκλείδα πάσας ἀρειᾶς ἔνεκα καὶ
 σωφροσύνας.

Εἴ τι παρ' Αἰμονιεῦσι γένος πολιοῖο Φέρητος,
 εἴ τι παρ' Εὐρώται κόμπασαν Οἰβαλίδαι
 ἀνδράσιν ἐν προτέροις καθαρώτατον, οἷ βασιλῆων
 παῖδες καὶ μεγάλων ἦσαν ἀπ' ἀθανάτων
 5 τοῦτο λαχὼν Ἀδμητος ἰ[σ]ο[ν] πι]νυτῆτι [καὶ] αἰδοῖ
 μοῖραν ἀνέπλησεν ῥιγεδανοῦ βιότου,
 μητρὶ λιπὼν ἀλόχῳ τε βαρὺν πόνον· ἀλλὰ τί θαῦμα;
 καὶ. Θέτις Αἰακίδην κλαῦσεν ἀποφθίμενον.

Aetatis romanae. — De sacerdotio Aegidarum cf. Boeckh ad Pind.

Pyth. V 74. — 1 sq. *si quidem Oebalidae sive Thessali seu Lacedaemonii recte originem a Pherete ducendam iactaverunt, eandem ego Admetus iactare potui.* — 5 $\text{ΙΛΛΟΨΗΝΥΤΗΤΙΞΟΝΑΙΔΟΙ}$ ὁμοῦ πινυτῇ τε καὶ αἰδοῖ editor. ἴσον Wilamowitz.

192. In Thera. Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 99.

‘Ο δᾱμος ἀφηρώιξε κτλ’. eadem quae in titulo antecedenti.

Οὐ μόνον [η]ὐχοῖμην Λακεδαιμόνος ἐκ βασιλῆων,
 ξ]υνὰ δὲ Θετταλίας ἐκ προγόνων γενόμεν.
 σῶζω δ’ Ἀδμήτου κατ’ ἴσον κλέος, ὥς ὄνομι’ ἐ[σ]χ[ον].
 εἰ δὲ δόω λείποντα τριηκοστοῦ ἔτεός με
 Θευκλείδα πατρὸς νόσφισε μοῖρ’ ὀλοή, 5
 τετλάτω ὥς Πηλεὺς ὥς προπάτωρ τε Φέρης.
 οὐδὲ γὰρ ἄρ[κε]σιν ἔσχεν· ἐπεὶ πάντως ἂν ὑπέστη
 δις θανέε[ι]ν [αὐ]τὸς [ζῶ]ντ’ ἐ[μὲ] λειπόμενος.

Epigramma superiori simillimum, licet artis paullo rudioris, memorabile est insertis duobus versibus 3 et 4, quorum prior nomen, alter aetatem defuncti indicat; faciendum ille curaverat bonum carmen, quod suis corruptit rebus. Primitus tale quid fuerit εἰ δέ με νόσφισε μοῖρα πατρὸς νεότητος ἐν ἀκμῇ, τετλάτω κτλ’. — 1 ΕΥΧΟΥΜΗΝ — 2 ΣΥΝΑ — 7 ΑΡΑΙΣΙΝ — 8 ΕΤΟΣΤΟΝΤΕΝΑΙ quae omnia simul cum levioribus quibusdam corruptelis emendavit Boeckh. Praeterea v. 3 ΕΥΧΩ ille ἴσχω legit.

193. In Therae vico Epanachori. Ross *Inscr. ined.* 118. Quae praeter epigramma in sinistra lapidis parte comparent litterarum vestigia alia de inscriptione residua esse videntur.

— — — — —
 ὁ μουσοτέχνας μ’ ἐκ[τ]ρέφει Καλλίκ[ριτ]ος
 πᾶσαν μάθῃσιν ὕμνο[π]ο[ι]ὸν ἐνδιδρύς·
 εἰς μέτρα θ’ ἱ[β]ης ὥς ἀνη[γ]όμην, τότε
 ἄωρός εἰς ἄ[κα]μπτον [φ]ρό[μ]ην τρ[ίβ]ον·
 5 ἔχεις ἅπαντα μῦθον· εὐό[δει, ξένε].

II a. Chr. n. saec. — Emendavit fere Keil *Iahnii Annal.* LX p. 282 nec multum discrepant Franz vel Welcker *Mus. Rh.* III 93. VI 84. — 1 ΕΚΛΡΕΦΕΙ — 2 ΝΟΙΚΟΥΟΝ — 3 ΘΗΚΗΣ expectares δ’ ἡβης, at in titulo mutilo iudicare difficile est. ΑΝΗΡ corr. Wilam. — 4 ΑΡ.ΜΗΤΟΝΟΝΕΜΗ

ΝΤΡ.ΟΝ ὑπόμνην Keil, cetera ego correxi. — 5 ΕΥΘΟΗ corr. Keil. C. I. 3706
ἔρρωσο, ὑγιάινε, εὐόδει. — Lapidam dorico sermoni adsuetum prodit
μουσότηχνας forma.

194. Prope Astypalaeam. Ross *Inscr. ined.* 164. Titulus ita male
habitus est, ut praestet editoris apographum integrum transcribere.

. . . . . ΑΙΛΑΙΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΝ
. . . . ΔΙΠΟΖΑΝΒΕΒΑΚΑΤΑΝΥΠΟΧΘΟΝΙ
. . . . ΣΥ.ΑΥΤ..ΘΕΑΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
. . . . ΩΝΠΟΛΙΤΑΣΕΣΘΛΟΣΑΛΛΑΚΑΙΘΑΝΩΝ
ΓΕΓ . . . . ΠΑΤΡΟΣ . ΛΛΕΑΝΤΕΘΙΜΕΝΟΣ
. . ΤΙΝΙΟΙΣ.ΛΕΛΦΘΥΤ.ΕΣΤΙΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
. . . . . Τ.Σ.ΟΙΤ.ΝΒΩΛΟΣ..ΣΤΕΩΝΔΑΠΟ
. Λ . . . . . ΟΣ . ΑΚΑΙΠΟΝΑΝΘΕΣΙΝΒΡΥΟΙ

1 Ἀρχεμηνίδας nomen notum, at accusativum, si quidem est, non
explico. — 2 πρὸς ἃν βέβακα τὰν ὑπὸ χθονί — [τιμαῖ]σι [κ]αὶ τ[εθν]ῶσαν
εὐκλεεστάταν, uxor videtur prior obiisse, quam gaudet nunc revisere. —
4 οὐ ζ]ῶν πολίτας ἐσθλὸς ἀλλὰ καὶ θανών. — 5 sq. γεγ[ὼς δὲ] πατρός coni-
cerem nisi proximo versu sequeretur ἀδελφοῦ τε. Dein denuo uxor
memorari videtur εὐκλεεστάταν - ἄκ]οιτ[ι]ν βῶλος. ὅστέων δ' ἀπό - ἄνθε-
σιν βρύοι, quorum ut sententia perclara, ita verba obscurissima, nec
quod ἄκαρπον v. 8 esse putaveris scio quo referam. Cf. A. P. VII
222 alia.

195. Vaxi vel Axi Cretensium. C. I. 2599 coll. Addendis.

Μή μου ἐνυβρίξης ἀγνὸν τάφον, ὃ παροδῖτα,
μή σοι μηνίση πικρὸν ἔπ' Ἀγεσίλας
Περσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων
εἰπὸν Ἀρατίῳ· γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Elegans epigramma litteris optimis scriptum cum dativis coniun-
ctivisve iota non sit additum primo p. Chr. n. saeculo superius vix
potest esse. Ceterum ex peiore apographo plurima recte constituerat
Bentley. — 4 legebatur Ἀρατείῳ, recte ex poetae certe sententia.

196. Apud Eremopolin Cretae. Spratt *Itin. Cret.* II 420 coll. tab.

Τὸ[ν θρ]ασὺν ἐν θή[ρ]αις Δαμάρατον, [ξέ]νε, λεύσσεις

λαμπρὰ κυναγεθίας ἔργα πονη[σάμενον
 ὃν γενέτας ἔσπειρε Ἀμμώνιος, ἐσ[θλὸν ἐν ὅπλοις
 κ]αὶ βουλᾷ, πίστι δ' ἔξοχον ἀμερ[ίω.
 5 εἰκοσ]έτη δ' ἔκλαυσαν ὁμήλικες· ὃν[τι δὲ τοίῳ,
 ὥς θέμις] εὐσεβέων, πατρὶς [ἔτενξε τάφον.

Selwynis Angli supplementa sunt, nisi quod v. 5sq. mea praetuli.
 — 1 ΘΗΑΙΣ. Idem exordium duorum Nicaeensium epigrammatum (infra
 n. 3508q. τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσορᾷς με νέκυν, παροδίτα, coll. App. Pla-
 nud. 379 τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα.

197. Rhodi. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 133 n. 12.

Τέχνας μὲν παράσαμον ἔχει τάφος· εἰμὶ δὲ Χρύσω[ν,
 πατρὶς δ' ἐστὶ Κνίδος, γὰρ δέ μ' ἔχει Ῥοδία.

891. Rhodi. Ross *Inscr. ined.* 281.

Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγ]εινόν, ὅπερ καὶ [η]ᾶσι [πρό]κειται,
 ἀλλὰ πρὶν ἡλικία]ς καὶ γονέων πρότερον.

Notum distichon, cuius hoc longe vetustissimum est exemplum.
 Litterae ΓΞ. — 1 ΒΑΣ . . . .

199. Telo in insula. Ross *Hellenica* I 66.

Μνημα τόδ' εἰ]ς ἀθρησον, ὁδοιπ[όρε], Καλλιρο[είης,
 ἡλικίης] κεδνῆς ἣν ἔλε πρόσθ' Ἀίδης·
 πατρίδα] δὲ φράζεε Σέλγ[η]ν· γυάλοις δ' ἐνὶ Τήλου
 προσφι]λὲς ἐνναέταις ἦνυσα τέρμα βίου·
 5 τοῦνεκ]α λοιβαῖσιν [π]άρ[εδ]ρος θυσίαισί τε θάσσωι,
 τίμι]α τ' εὐσεβίης πᾶσιν ἔθη[κ]α [γ]έρα.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 1sq. restituit Hermann apud Ros-
 sium, nisi quod Καλλιρόης γάρ voluit. — 3 ΣΕΛΓΙΝ egregie hoc distichon
 refecit Buecheler. — 5 ΤΑΡ . . ΡΟΣ quod correxi, nec de τοῦνεκα dubito;
 incertiora sunt v. 6 supplementa, ubi Hermann a vero longe aberravit:
 eo quod iam sacris color, omnibus pietatis praemia quanti valeant demon-
 stro. θάσσω verbum fortasse ad anaglyphum spectat. — 6 ΕΘΗΓΑΤΕΡΑ
 ἔθηκα γέρας Herm.

200. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 304.

Ἴσ[θμὲ π]αλαι[γ]ενέος νήσ[ο]ν πέδον, ἄφθι[τ]ε δῆμ[ε],
 σοὶ μεγάλων δώρων καὶ νέκυσ οἶδα χάριν·
 εἰκόνι καὶ στεφάνοισιν ἀειμνήστω [τε . . . . .]
 σήματι τοῦ πικροῦ ῥῦσιν ἔχω θανάτου.

Aetatis romanae. — 1 ἸΣΤῚΠΙΛΛΑΙΕ — ΝΗΣΣΘΥ — ΑΘΘΗΕ rest. editor. —
 3 γερασθεῖς Welcker *Mus. Rh.* VI 84 non augurans opinor fore ut ali-
 quando in titulo perrecenti Phrygio participium inveniretur μνήμα γερασ-
 σάμενος. Tamen non recepi, nec γεγηθῶς nec πεποιδῶς mihi satisfacit.
 — Coniunxit Ross cum hoc carmine titulum 303 ὁ δᾶμος τῶν Ἰσθμιω-
 τῶν ἐτίμασεν τιμαῖς τρίταις Σάτυρον Θεμιστοκλέους ἱατρὸν στεφάνῳ χρυσέῳ
 - καὶ εἰκόνι χαλκῇ ἀρετᾶς ἕνεκεν τᾶς κατὰ τὰν τέχνην καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς
 αὐτόν. Et medicus si fuit ille, intellegis acumen v. 4 *uti ego totiens a*
vobis mortem defendebam, ita me iam vestris honoribus a mortis oblivione
vindicavistis.

201. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 174 et ex novo apographo *Hellen.*
 I 2 p. 97 (*Inscr. ined.* fasc. III p. 44). Omnium optime tractavit
 novo apographo nusus Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 635sq.

Θευδότα ἃ [μάτ]ηρ σε [τέκε], Στόλε, δάκρυ· ἄ[φν]ως γάρ
 ἀρπάξας σ' Αἶδας σὰν ἐμάρανεν ἀκμάν·
 συνκέχνται γενέτας δὲ Προσείδιππος, κλυτὸν ἔρνος
 ζαλωτὸν πένψας Περσεφόνας θαλάμοις,
 5 γυμνάδος αὐστηρὸν διέτη πόνον ἐκτελέσαντα
 ἀρτίχρουν γονέων ἐλπίδα γηραλέην.

I fere a. Chr. n. saec. — 1 Keil I . . ΗΡΣΕ . . ΙΣΤΟΛΕ quod ipse correxit,
 nomen tamen Εὐδοε fuisse citra necessitatem existimans. Ultima ex
 peiore apographo restituerat Hermann. A. P. VII 527 Θεύδοτε, κηδεμόνων
 μέγα δάκρυον. — 6 C. I. 2240 τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν — Ἀιδῆς γηροτρόφους
 ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

202. Halicarnassi viderunt Birch (*Diar. arch.* 1859 p. 56) et Newton
 (*Discoveries of Halicarnass* tab. 97, 64); sed Co advectum esse perspexit
 Wilamowitz.

Μελανθίου τοῦ Δημητρίου τοῦ Μελανθίου ἱατροῦ τὸ
 μνήμα.

Εὐδεις, ὦ φιλότεκνε Μελάνθιε, καὶ βαθὺν ὕπνον
 εὐδεις, ἰατρῶν ὦ πολυπειρότατε·
 ἀλλ' Ἀίδας ζωοῖσιν ἐναντίος, ὅς τὸν ἀρωγόν
 νούσων εἰς Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη.
 εἰς ἑαυτόν.

5 Τὸν τέχνη λάμψαντα Μελάνθιον ἱητῆρα
 χθώ[ν με Κή]ως κρύπτει πρέσβυν ἀλνπότατον.

i vel ii p. Chr. n. saeculi. — 1 φιλότεκνε Bergk *Diar. arch.* l. s. s. At cf. C. I. 1802 πατήρ φιλότεκνος, nimirum liberi superstites monumentum posuerunt. — καὶ βαθὺν ὕ. eleganter Wilamowitz. — 4 Μερόπων i. e. Coorum, ut recte idem interpretatur, certa simul ratione v. 6 lacunam explens. — 5 sq. ipse Melanthius utpote medicus ionice loquitur.

203. Cnidi. Newton *Discoveries of Halicarnass* cett. I tab. 95,58. Lapis superne integer.

Ἦβας δὴ κείνας, [οῖας τύπον ἔστιν ἰδέσθαι,
 μνᾶμα πατρὸς χεῖρες καλὸν ἔθεντο τόδε·
 τοῖος, Καλλίκρατέ[ς, ποτ' ἐών, φίλε, κηρὶ δαμασθεῖς
 θῦνες ἀνὰ σκιερ[οῖς Περσεφόνας θαλάμους.

iii vel ii a. Chr. n. saec.

204. Cnidi. Newton tab. 94,54.

a. Λαίνα σοι τύμβω[ν] δωμήματα Θεῖος ἔτευξα,
 Ἀτθίς, ὃ δις τῆς σῆς ἡλικίης προ[τ]ερῶν,
 εὐξάμενος χειρῶν ἀπὸ σῶν κόνιν ἄκριτε δαῖμον,
 ἀμφοτέροις ἡμῖν ἔσβεσας ἥελιον.

5 b. Ἀτθίς, ἐμοὶ ζή(σ)α(σ)α καὶ εἰς ἐμὲ πνεῦμα λιποῦσα,
 ὥς πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρόφρασι,
 ἀγνὰ πουλυγόητε, τί πένθιμον ὕπνον ἰαύεις,
 ἀνδρὸς ἀπὸ στέρνων οὐποτε θείσα κάρα,
 Θεῖον ἐρημώσασα τὸν οὐκέτι; σοὶ γὰρ ἐς Ἀἶδαν
 10 ἦλθον ὁμοῦ ζωᾶς ἐλπίδες ἀμετέρας.

c. Οὐκ ἔπιον Λήθης Αἰδωνίδος ἔσχατον ἴδωρ,
 ὥς σὲ παρηγορίην κἂν φθιμένοισιν ἔχω,
 Θεῖε, πλέον δύστηνε, γάμων ὅτι τῶν ἀμιάντων

νοσφισθεῖς κλαίεις κηροσύνην θαλάμων.

- 15d. Τοῦτο σαοφροσύνας γέρας Ἀτθίδι ταῖ πολυκλαύτῳ
 οὐκ ἴσον, οὐδὲ ἀρετᾶς ἄξιον, ἀλλ' ἐθέμαν
 μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον, αὐτὸς ἀνάγκαι
 Θεῖος νηπιάχῳ πνεῦμα χαριζόμενος·
 οἷσω γὰρ καὶ τοῦτο χάριν σέο καὶ τὸν ἀπηνῆ
 20 ὄμμασι τοῖς στυγνοῖς ὄψομαι ἠέλιον.

I a. Chr. n. saeculo non antiquior titulus rara quadam verborum compositionis arte conspicuus. Utraque enim binorum distichorum strophæ ionice, utraque ternorum dorice scripta est, nisi quod v. 6 εὐφροσύνης et v. 20 ἠέλιον lapidario parum curioso excidit: sententiarum tamen quam dicunt strophicam responsionem frustra quaeres. Numeri admodum celeres, quorum si quando penthemimere impeditur volubilitas, compensatur hæc mora bucolica caesura; quæ ipsa sicubi fere desideratur (v. 13), inciditur κατὰ τρίτον τροχαῖον. Quæ sunt etiam Bionis aliorumque aequalium poetarum leges metricæ. — 2 ΠΡΟΤΕΡΩΝ correxi. Verbo προτερεῖν neminem novi qui hoc significato usus sit præter Dionysium Halicarnassensem Cnidiorum finitimum. — 5 ΖΗΖΑΖΑ ut sæpe illic terrarum. — 18 gravius non vidi fato unquam opprobrium factum. — 22 στυγνοῖς ὄμμασι miseris oculis, sicut supra n. 149 ὦ μητρὸς στυγερῆς.

205. Ad Halicarnassum. Wescher *Rev. archéol.* 1846 II 134

Μύρτον Εὐβούλου Μυνδία,
 χρησιτὴ χαῖρε.

- Πατρίς μὲν Μύνδος, γενέτωρ δέ μευ ἔπλετ' Ἰάσων,
 στοργᾷ δ' Εὐβούλου κούρα ἀνεγγραφόμαν·
 τέκνον δ' ἀρτιγάλακτον Ἰάσονα ματρὶ λιποῦσα
 ζωᾶς ἐστερόμαν ἐννεακαιδεχέτις·
 5 αἰακτὰν δὲ θύγατρα κατεστενάχῃσε Στρατεία
 οἷά τις εἰναλία δάκρυσιν ἀλκυονίς.
 τοῦνεκα τὰν κατὰ γᾶς Μύρτον, ξένοι, ἀνδρήσαντες
 χαίρειν τὰν αὐτὰν ἀντινέμεσθε χάριν.

II fere a. Chr. n. saec. — 2 Myrton ab Eubulo adoptata caelebs partum edidisse videtur. — 6 egi de hoc versu *Comment. Bonnens.* p. 26 Adde [Moschi] III 40 ἀλκυονίς δ' οὐ τόσσον (sic legendum esse docent

superiora) ἐπ' αἰγιαλοῖς χέε δάκρυ, ut corrigit postrema Buecheler *M. Rh.* XXX 38.

206. Halicarnassi. Newton I tab. 89,10 coll. *Diar. archaeol.* 1859 p. 56.

Μναμεῖον τόδε σεῖο πατήρ ἐποίησεν ἐανιοῦ
 χερσὶν πᾶσιν ὁρᾶν σᾶς ἀρετᾶς ἕνεκεν
 καὶ ἐγὼ ὑπερ' ἐστῶσα προσημαίνω παριοῖσιν
 ὥς υἱὸν Μόσχου τόνδ' ἔχω Ἑρμοκράτην
 5 Χαλκιδέων χώρας ἐνθάδε ἀποφθίμενον.

Christo nato vix antiquius. — 3 loquitur στήλη ipsi tumulo superimposita.

207. Halicarnassi. Newton tab. 88,8 coll. v. II° 699.

Ὅ] πρὶν ἐνὶ ζωοῖσι φίλοις φίλος, ὁ πρὶν ἐν ἀστοῖς
 ἡδύς, ὁ Πιερίδων γυμνασίου τε φίλος,
 Κλειογένης, υἱὸς Θεοδώρου, τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
 κεῖ]ται Ἀλεξάνδρᾳ μητρὶ λιπὼν δάκρυα·
 5 τὰς γὰρ] αἰ γενέταισιν ὀφειλομένας ὑπὸ τέκνων
 [πρὶν τιῶσαι χάριτας κάτθαν' ἄωρος ἐών.]

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 sq. ὁ πρὶν - ὁ πρὶν - ὁ similes particularum οὐ et εἰ eisdem versuum sedibus anaphorae in Antipatris Sidonii epigrammatis (eius enim sunt) A. P. VII 409 et 413. — 5 sq. supplevi sententiam vulgarem. Legit Newton . . . . EAEI vel PAEI.

208. In Thaso duo lapides. Conze *Itin. insular. maris Thrac.* p. 19. sqq.

a. Ἄρτι με νυμφιδίων ἀπὸ δύσμορον ἤρπασε πασιῶν
 δαίμων ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα,
 ἀρτιβίου περόντα κατ' εὐκλέα θέσμια δόξας
 στυγνὸς ἄπαιδα δόμοις ἀμφεκάλυψ' Αἰίδης
 5 Ἀντιφώντα, γοναῖσι Σοφοκλέος ὃν τέκε μάτηρ
 Ἥρω, τᾷ λιπόμαν οὐ τέκος, ἀλλὰ τάφον.
 αἰαῖ, τίπτε, Τύχα, με τὸν εὐκλέα πατρίδι κόσμον,
 τλάμονα δυσπενθής, ὠρφάνισας βιότου;

b'. Ὁ τύμβος ἐσθλὸν νῖα τὸν Σοφοκλέος

- 10 *Εὐρυμενίδην κέκευθεν, ᾧ βίου μόνα*
ἐτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς·
κατεῖδε δ' οὔτι νυμφικῶν ἐφίμερον
παστὸν γάμων πάρεδρον, ἀλλ' ὑπ' ὀλβίων
σφαλεῖς μελάθρων στυγνὸν ἦλθ' ὑπ' Αἶδαν,
 15 *δυσπενθὲς Ἡροῖ ματρὶ καὶ συναίμοσι*
λιπῶν φίλαισιν ἄλγος· ἃ δ' ἀλιστεφῆς
δόξας ἕκατι τῷδε πατρία Θάσος
τὰ σεμνὰ τιμᾶς δῶρ' ἔνειμεν εὐκλέους.
- b¹. *Οὐ γάμον, οἶχ' ὑμέναιον ἐμοὶ [φίλα ἄνυσσε μάτηρ*
 20 *Ἡρω, ἀποφθίμενον δ' ἐστενάχνησε γόοις,*
εἰκοστὸν τανύσανθ' ἐτέων δρόμον· ἅμμε δ' ὁμ[αίμους,
τλάμονες, ἐν δισσοῖς μηνσὶν ὅδ' ἔσχε τάφος·
πατρὸς δ' εὐόλβοιο Σοφοκλέος ἄρσενα γ[έν]αν
ὠκύμορον φθιμέναν ἐστενάχνησε Θάσος·
 25 *μάτηρ δ' ἃ μεγάλ[ανχος] ἐφ' υἰάσιν, ἃ πάρος εὐπαις,*
οἶχ' ἰ τέκη, κω[φροῦς δ'] ἀντὶ δέδορκε τάφους.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Primum epigramma ad Antiphontem, reliqua duo ad Eurymenidem duobus post fratrem mensibus mortuum pertinent, eiusdem omnia poetae. — 3 fort. ἄρτι βίου, quod suadet anaphorae ratio et parum aptum δόξας vocabuli epitheton; genetivus partitivus a περὶ ὧντα suspensus explicari potest. — 13 παστὸν γάμων πάρεδρον audacius quam Musaei v. 1 λύχρον - γάμων ἐπιμάρτυρα. — 19 ἐμοὶ γλυκὺν ἐξετέλεσσεν Curtius Goett. Gel. Anz. 1860 p. 414, at matris vocabulum necessarium est. — 21. 23. suppl. Wieseler apud Conzium, 25 Curtius, 26 Wilamowitz.

209. Orei Euboeae. Ex Papasliotis apographo *Diar. arch.* 1856 p. 270.

- Πολλὰ σε ἔπαινος ἐπευκλείσειν νεότητος ἐν ἀκμῇ*
παῖδα μὲν ὄντα νέ[ω]ν κοσμιότῃτι τρόπων,
ἦβῃ δ' αὐξηθέντα νόμων πατρίων θεραπείαι,
ἐν συνό[δοις] ὅ[ι]τ' Ἄρης ἀντιπάλους συνάγοι,
 5 *ἵππομαχοῦντα· ἀρετῇ γὰρ ἐτόλμησας στεφανῶσαι*
πατρίδα καὶ προγόνους· μνημα δὲ σῆς ἀρετῆς
σι[ῆσε] πατὴρ Θεο[κλ]ῆς, ἀειμνήστοισι δὲ ἐπαίνοισι
κόσμησε ἥδε πόλις καὶ κατὰ γῆς φθίμενον.

iv saeculi, si quidem non erratum est in ἵππομαχῶντα v. 5; sic enim legendum esse vidit Baumeister recte negans Ἰππομάχων graecum nomen esse. — 2 νέον corr. Wilam. — 4 ενσυνολωδοδαρης. Nauck ἐν συνόδῳ δ' ὅτ' Ἄρης, quod ipse posui paullo melius est, verum fortasse neutrum. — 7 θεο . . . δης. Θεόδωρος Papasl. θεοειδές peius etiam Nauck; mihi Δ pro Λ lectum et lacunae spatium incuriose notatum videtur. — ἀειμνήστοις corr. Nauck.

210. Cei. *Ephem.* 3248.

Κόμψης τόδ' ἐστὶν μνημα τῆς . . . . .

iv vel iii saec. — 1 ΚΥΜΟΥ nomen corruptum non fuit Δικυμνίου, quod sibi persuasit Bergk *Ann. Fleckeis.* 79, 193. Fuit nomen incipiens a Λα - vel Ἀλκ -, littera μ ex duabus coaluisse videtur, velut δι vel νι.

211. Syri. Lebas IV 1896. Clon Stephanus Ἐπιγραφαὶ τῆς νήσου Σύρου. 1875 p. 54.

Ἐσθλὸν τιῆδ' ἱερῆα καὶ εὐσεβῇ ἀμφοτερόπλευρον
 χθιὸν ἴδε Κλειτοφῶντα τὸν Ἐρασισθένον
 στήλην δ' ἔστησεν θυγάτηρ ἐπὶ σήματι τήνδε
 αὖξουσα φήμην πατρὸς εὐκλεῖ γραφῇ.

iii saec.

212. Syri. Clon Stephanus p. 56.

Θεοφίλα χρηστὴ χαῖρε.
 Ἀδ' ἀρετὰν στέρξασα καὶ ἔνδिका λέκτρα ξυνεύνον,
 Νικίον ἡμερτὰ παῖς, ξένη, Θεοφίλα
 κεῖται ὑπὸ σκιερὰν Σύρου κόνιν, ἃ βαρυπενθήεις,
 ὁρφανὸν ἐν ζωῆς παῖδα λιποῦσα πατρός,
 5 ὑστάτιον τελέσας[α] τὸν ἐγ Μοιρέων ἐνιαυτόν,
 πέμπτον ἐπὶ τρισσαῖς πλησαμένα δεκάσιν.
 τοῦνεκά μιν τὰν πρόσθε περὶφρονα καὶ μακαριστὰν
 Ἐστιαῖος φθιμέναν τῷδ' ὑπέθηκε τάφῳ.

i vel a. vel p. Chr. n. saec. Lectio minime dubia, ut nec συνεύνου corrigere liceat v. 1. — 5 Λ omisit lapidarius.

*213. Rhenaenum h. e. Delium titulum esse coniecit Boeckh C. I. 2316.

Πλείστην δὴ θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρὶ τε δείξας
κεῖθ' Ἡρακλείδης ὁ Φίλωνος Δήλιος ὤδε.

Indoles satis antiqua.

214. Rhenaeae. Ex Rossii aliorumque apographis Keil *Diar. arch.* 1851 p. 295.

Δακρυόεν τόδ[ε] σῆμα κατὰ ξένον ἡρίον ἦ[ρ]τα[ι]
Φαρνάκου αὐθαί[μ]ου τ' αἰπὺ Μύρωνος ὁμοῦ,
τη[λεδ]αποῦ [γ]ε[ν]εᾶς οἰκτρᾶς ξένου, οὗς . . . .
ναυαγ[ο]ῦς Βορέου χειμ' ἀ[π]οσεισμένους
5 ἄκρ[ω]ν δὲ ξίφος [ὁ]ξ[υ]ὺν Σεριφιάς ὤλεσε νῆσος
ἀμφὶ βαρυζήλον τέρμα βαλοῦ[σα] τύχης.
Πρῶτος δ' ἐν γαίης κόλποι[ς] στηλ[οῦ]χ[ον] ἔδειμεν
τύμβον [ἐ]οῖς ξεί[νοι]ς μνημῶσυνον στεναχ[ίων].

III fere a. Chr. n. saeculi. — Apographa ut lapidis detritissimi admodum corrupta. Keilii usus sum singulis supplementis, interpretatione diversa mea. Sic enim rem intellego: *Pharnaces et Myron naufragio oppressi semimortui in Rhenaean delati hospitio a Proto excepti mor obierunt sepultique sunt ab hospite.* Inde explicandum quod origo peregrina compluriens notatur (v. 1. 3.). — 1 ΤΟΔΕΗΜΑΚΑΙΛΕΝΟΝ correxi. A. P. VII 74 τοῦτο Θεμιστοκλεῖ ξένον ἡρίον εἶσατο Μάγνης λαός. — ΗΥΤΑ. corr. Ross. — 2 ΑΙΔΡΟΥ corr. Keil. αἰπύ cum displiceret mihi quidem, conieci ΚΑΙΓΙ i. e. κατὰ solita lapidum scriptura. — 3 ΤΗΜΠΑΠΟΥΤΕ.ΕΑΣ — ΞΕΝΟΙ corr. Buecheler. Post οὗς ΑΜΙΣΗΝΑ, quod Keil legit ἀμὶς ἦνε, aliter nimirum v. 4 constituto; id quod requiro non legi videtur ἄμα νηϊ. Certe si recte v. 4 ΧΕΙΜΑΤΟΣ κτλ'. mutavi, hoc apparet v. 3 extr. verbum non fuisse. — 4 desidero Boreae epitheton, quod fortasse ναυαγοῦς fuit. — 5 ΑΚΡΟΝ et CΥ corr. Keil. — 7 quae scripsi dubia sunt. ΤΡΩΤ ΟΞΔ . . . . ΕΞΚΟΛΓΟΙ.ΣΤΗΛΩΧΑΟΣΤΑΙΜ . . aliaque apographa ΧΑΡΙΤΑ . . — 8 post τύμβον ΕC . . ΤΗΝΟΙC et in extr. v. ΝΑΧΑΙ.

215. Rhenaeae. C. I. Add. II 2322 b⁹³ coll. *Diar. arch.* 1860 p. 79.

Δί]ς δέκα καὶ δισσοὺς πλήσας ζωῆς λυκάβαντας
καὶ ποθέσας ἀρετὴν στεργομένην ὀλίγοις

ἦλυθες εἰς Αἴδην ζητούμενος οἷς ἀπέλειπες·
 πᾶσι γὰρ ἄλγηδὼν ἐσθλὸς ἀποιχόμενος.

5 εἰ δέ τις ἐν φθιμένοις κρίσις, ὥς λόγος ἀ(μ)φὶ θανόντων,
 Σώγηνες, οἰκήσεις εἰς δόμον εὖσεβέων.

1 fere p. Chr. n. saeculi epigramma melius excogitatum quam scriptum.

216. Paro in insula. Ex Kindii apographo Keil *Allg. Littztg.* 1849 p. 625. Ex Schiefneri apographo Stephani *Bullet. acad. Petropol.* 1853 XI. 238.

Τύμβῳ τῷδε Βόηθον Ἀριστόδικος κτερείξε
 παῖδα φίλον τροφέων δ' ὤλετο πᾶσα χάρις.

Aetatis romanae. — 2 καρι Steph. καρε Keil, qui correxit.

*217. Paro in insula. Anaglypho lectisternium effictum. C. I. 2408. Lebas IV 2119.

Σωχάρμῳ παράγο[ντες ἐμὸν τάφον εἵπατε χαίρειν,
 εἴ τι καὶ ἐς φθιμένο[υς μοῖρα δέδωκε λαλεῖν.
 εἰ γὰρ καὶ παύρας ἐτέ[ων δεκάδας βίον ἔσχον,
 ἄξιός αἰνεῖσθαι τ[οῖς ἀγαθοῖσι θάνον.

5 ὀρφανὰ μὲν μοῖραι στ[υγεραὶ κατὰ δώματ' ἔβαλλον·
 κείσθω πᾶσι χρόνον [ταῦτόν ἔπεστι τέλος.

Aetatis romanae. Lectio omnino certa. — 5sq. explevit Wilamowitz optime.

218. E Paro Venetiam adlatum esse coniecit ex v. 3 Boeckh C. I. 2415. Praealent tamen, nisi ubi κοινή usurpatur, formae doricae. Mihi descripsit Wilamowitz.

α. Φράζε, τίνος γονέως, σέο τ' οὔνομα καὶ πόσιν αὔδα
 καὶ χρόνον εἶπέ, γύναι, καὶ πόλεως ὅθεν εἶ.

β. Νείκανδρος γενέτωρ, πατρίς Πάρος, οὔνομα δὲ ἦν μοι
 Σωκρατέα, φθιμένην Παρμενίων δὲ ἔθετο

5 σύνλεκτρος τύμβῳ με, χάριν δέ μοι ὥπασε τήνδε
 εὐδόξου ζωᾶς μνηῖμα καὶ ἐσσομένοις.

καί με πικρὰν νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος Ἐρεινὺς

- αἰμορύντο ἰονόσῳι τερπνὸν ἔλυσε βίον.
οὐδ' ὑπ' ἑμαῖς ὠδεῖσι τὸ νήπιον εἰς φάος ἦγον,
10 ἄλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλαι κεύθεται ἐμφθιμένοις·
τρισαῖς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἕξ ἑτέων χρόνον ἦλθον
ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν,
δισσὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἡμερτῶι συνομεύνῳι
αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳι τόνδε λέλονχα τόπον.
15 α. ἀλλὰ σύ, παμβασίλῃα θεά, πολυώνυμε κοῦρα,
τήνδε ἄγε ἐπ' εὐσεβέων χῶρον ἔχουσα χερός.
β. τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δῶη
εἵπασιν χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.
Διονύσιος Μάγνης ποιητὴς ἔγραψεν.

π p. Chr. n. saec. — Lapidarium r forma usum correxit fere ubique Dionysius idemque cum ille v. 2 ΓΥΓΥΝΑΙ et v. 3 ΠΕΝΕΤΩΡ sculpsisset, sedulo emendavit. Observavit haec Wilamowitz, qui etiam ex subscriptione r formam tradidit. Eo minus autem probabile est, poetam v. 7. *πικράν* integrum relicturum fuisse, si quidem quod Reiske coniecit *πικρά* voluisset. Numeri dicendi genere elegantiores bucolica nituntur caesura, quae quinquies τῇ κατὰ τρίτον τροχαῖον compensatur. — 1 γονέως Wilam. ceteri γονέος. — 7 πικράν i. e. acerbo fato afflictam, ut *στυγνός* et *στυγερός* de homine miserando ponitur. — 8 νόσῳι Wilam. ceteri νόσου, quod frustra explicabant. Mirum vero quod non scripsit αἰμορύντῳι νούσῳι. *Erinyes infantis inprovidens morbo me sustulit.* — 13 duo pueros (v. 12) *patri maritoque reliqui, sub ipso tertii partu occubui.* ὑπὸ τριτάτῳι non brevius dictum quam ut intellegi possit; pro αὐτὰ expectares αὐτῶι, at solent haec pronomina adsimilatione quadam ad subiectum potius referri. Ceterum cf. A. P. VII 465 δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν-γῆρως· ὃν δ' ἀπάγω μνημόσυνον πόσιος. — 15 παμβασίλῃα Wilam. ceteri παμβασιλεια. — 17 δῶη Wilam. ceteri δοίη. Vltimum distichon, nisi forte ex sui animi sententia poeta loquitur, ipsi Socrateaetribuendum puto, quo gratias referret pii voti v. 15sq.

219. Arcesinae Amorgi. C. I. Add. II 2264 v.

Κλεομάνδρου τόδε σῆμα, τ[οῦ] ἐν πόντῳ κίχε μοῖρα,
δακρύνει δὲ πόλει πένθος ἔθηκε θανόν.

iv saec. — 1 τῷ quod vidit Keil (ad Rossii *Arch. Aufs.* II 648) το esse; τῷ Boeckh. De genetivo v. A. P. VI 264, ubi quod codex habet ἄλλ' ἀρετᾷ λάμπομαι, αἷς ἐκίχον non ἀν, sed cum Iacobsio αἷς corrigendum est.

220. In insula Amorgo. Ex Ioannidis apographo Henzen *Annal. Inst.* 1864 p. 103.

Οἰνόβιος Δίωνος, ἀποφθιμένου τόδ' ἄωρου
μνημ' ἔσ[τησεν]· ὁρᾶν δ' ἡλικίην παρέχει.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 imperite sic descriptus ΜΝΗΜΕΣΟ ΠΑΝΔΗΛ κτλ'. Oblitus videtur Graeculus indicare post ες - versum desinere in lapide eumque mutilum esse.

221. Arcesinae. C. I. Add. II 2264w.

Ἐσλὸς ἐὼν Πολ[ύ]ιδος Ἐχε[κλῆος] φίλος υἱός
οἶκον ἀμανρώσας ὤλετ' ἄωρος ἐών.

IV vel III saec. — 1 ΓΟΛΗΔΟΞΕΧΕΩ . . . nomen dedit Buecheler.

222. In insula Amorgo. Ex Graeci cuiusdam apographo litteris minusculis scripto Cumanudes *Athenaei* v. II 407.

Ὁ δῆμος Λεοντεῖ Εὐρυδίκου ἥρωι.
Τόνδ' ἀρετᾷ [λ]άμψα[ν]τα Λεοντέα Εὐρυδίκοιο
τίμησεν πάτρα γυμνάδος ἐν τεμέν[ε]ι·
ἄρτι γὰρ ἐκ χ[λ]αμύδος νεοπενθῆς ὥχετ' ἐς Ἀδα
ὀκτωκαιδεχέτης, ματρὶ λιπὼν δάκρυα.
5 ὅν στεφάν[ω] τίμησ[ε] πόλις καὶ σήματι τῷδε
μαν[ί]ουσ' ἀγαθῶν καὶ προγόνων ἀρετάν.
ὦ μοίρας ἀτρίτο[υ] ἀναγκαστῆρες ἄτρακτοι,
τόν[δ] ἱερὸν πέμψαι[τ] εἰς δόμον εὐσεβέων.

Videtur romanae aetatis; iota nusquam adscriptum. Dialectus dorica in argumenti gratiam usurpata: solent enim epheborum tituli dorice loqui. Semel posita vulgaris forma σήματι v. 5 prodit lapidarium doridi non adsuetum. — 1 ἀρετὰν ἀμύψα[σ]α traditur, quod miror Cumanudi nauseam non movisse. — 4 idem hemistichion in titulo Halicarnassensi supra n. 207. — 6 ΜΑΝΟΥΣ et 7 ἄτρυτοι et 8 τὸν ἱερόν, quae correxi.

223. Prope Miletum. Ex cod. Askewiano C. I. 2892.

Εὐδιον ἐκ μακάρων ἀνύσαντά σε τὰν ἀόρατον,
Γοργία εὐγῆρως, ἀτρα[πι]τὸ[ν] βιότου
ὄλβου τηλεθάοντος ἐκοίμισεν ὕπνος ὁ λήθης

- 5   καὶ ἅντα [π]ρὸς ἑπταπόρου σταῖσέ [σ]ε [Πλη]ιά[δος].
      ἔξοχα δ' αἰνήσασα θεόκτιτος ἄδε σε [γ]α[ῖ]α
      φροντίδι πανδήμῳ σὸν δέμας ἐκτέρισε(ν),
      οὔνεκα καὶ πατέρων ἐπὶ γυμνάδος [ῆ]δὲ φιλόπλου
      πρὸςθε νέων ἀ[γ]έ[λ]ας ἔδρακεν ἄγεμόνα,
      ἄλλα τ' ἐνὶ ζωᾷ τε[λ]έσαντά σε μυρία δάμῳι
 10   καρ[ύ]ξει φάμα φέν[γ]ος ὑπ' ἀ[ε]λίου,
      ἐσθ[λὸ]ν ἐν ἀμερίοισιν Ἀ[ρ]ιστέου ὕδ' ἄριστον,
      δόξ[αν] ἐὰν ἀ[παλ]οῖς παισὶ [λι]πόντ[α] φίλο[ις].

Litterae vulgares, iota additum dativo δάμῳ v. 9 et fortasse ζωᾷ.
 vid. ad. v. 9. Corruptum codicis exemplum paullo liberius tractari posse
 intellexit Boeckh. — 1 εὐδίων ἐκ μ. intellego ut notissimum ἀγαθὸς ἐξ
 ἀγαθῶν, *divitem ipsum ex divitibus prognatum*. — ἀόρατος ἀτραπιτός vide-
 tur via dici quam qui sequitur nescit quo ducat. — 2 ΑΤΡΑΤΑΤΟΥ non
 ausus sum quamvis faciliore emendatione ἀτραπα τοῦ βίτου scribere
 nomiue adhuc ignoto; licet ut φύλαξ φυλακός, ἀναξ ἀνακός, sic ἀτραψ
 ἀτραπός iuxta extare potuisse concedas. — 4 ΙΡΟΣ et ΤΕΙΝΑΡΙΑ . . egregie
 ut omnia reliqua correxit Boeckh coll. Antip. Sid. A. P. VII 748 de
 ingenti quadam mole ad caelum usque porrecta κείμενον ἑπταπόρων ἀγ-
 χόθι Πληιάδων, quod non nimis facite in hominem post mortem ad
 deos evectum transtulit poeta Milesius. — 5 ΡΑΤΑ — 7 ΕΔΕ — 8 ΑΡΕΔΑΣ
Gorgias gymnasiarchus fuit et maiorum natu et adolescentulorum Boeckh,
 et hinc explicanda dialectus dorica. — 9 ΖΩΑΤΕΙΔΕΣ quod fuerit ΖΩΑΙΤΕ
 ΛΕΣ — 10 ΚΑΡΙΣΣΙ quod et facilius et aptius corriges καρύξει, Boeckh
 καρύσσει. — ΦΕΝΠΟΣΥΠΑΙΛΙΟΥ — 11 ΕΣΘΑΩΝ — ΛΕΙΣΤΕΟΥ — 12 ΑΘΖΑΝ
 — ΑΙΠΑΟΙΣ — . . ΠΟΝΤΙΦΙΛΟΝ.

224. In Samō. C. I. 2258.

- Ἥ γενεῇ δόξη τε καὶ ἐν Μούσησι Τύριννα
      ἔξοχος, ἣ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
      ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα τοκεῦσιν
      δυστήνοισι ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
 5   πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτῇ
      λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποιχομένην
      ἀντὶ δὲ πατρώο[ιο] καὶ ὑπορόφοιο μελάθρου
      λειπὴ τοῦμόν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρῃ.
      εἰ δ' ἦν εὐσεβέων ὅσιος λόγος, οὔποτ' ἂν οἶκος
 10   οὔμδς ἐμοῦ φθιμένης ταῖςδ' ἐνέκυρσε τύχαις.

Titulus antiquior videtur, quam cui conveniat Θ forma tradita. —
7 ΠΑΤΡΩΟΥ corr. Boeckh.

225. Marathesii apud Ephesum. C. I. 3026.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν
ὀξεῖαι, κρημνῶν ἄλμα ὑποδεξάμεναι·
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον· ἄξυνέτων δέ
βουλαῖς ἀνθρώπων τοῦδε ἔτυχον θανάτου.

Litterae vulgares. — De rupe sese praecipitaverat ille, sive quod improbi nescio qui et nebulones eum persecuti erant, quos conatus erat effugere, sive quod stulti homines ei persuaserant ut auderet facinus arduum. Boeckh.

226. Prope Teon. Ex cod. Askewiano C. I. 3123.

Ἀλκείδου με τραφέντα φίλοις [ἐνὶ γυ]μνασίοιςιν
λυπηρὸς δαίμων ἥρπασεν αἰφ[νίδι]ος·
εἵκοσι γὰρ καὶ πέντε μόνου[ς] λυκάβαντας ὀδεύσας
σκῆνος νῦν κεῖμαι Πλουτέος ἐμμελ[ά]θροισι.
5 ἀ]φθάρτοις Μοῖσαις γὰρ[ρ] ἐπ[έ]σ[τεφ]ον αὐτὸς ἐμ[αυτόν],
. . . . . νυμφίος οὐ [γ]ε[ν]όμην·
Μουσ]ῶν γὰρ κληδοῦχ[ον] Ἔρως φύγε κοῖκ] ἐθέ[λ]οντα
. . . . . μητρὸς καὶ πατρὸς ἐκ . . . . .
οἷ νῦν οὐκέτι' ἔχουσ[ιν] ἐμὸν [θάλλ]ος· ἀ[λλ]ὰ πα[ρε]ρχο[υ]
10 ὦ φίλ]ε ὁδ[ο]ιπόρε πᾶς τοῦνομα διζόμενος·

Litterae vulgares, nisi quod ε forma traditur. — De indole epigrammatis non iudicaverim, mirum tamen triplex γάρ v. 3. 5. 7. — 1 II . . . . . ΜΝΑΣ et 4 ΜΕΛΙΘΡΟΙΣ corr. Boeckh; idem vero male ἀφθάρτοις ad μελάθροις rettulit. Nec deae sunt ἀφθαρτοι Μοῦσαι, sed carmina, e quibus ille saeculorum laudem sibi fore sperat; reliqua tamen distichi pars obscura. — 5 ΓΑΙΕΠΙΣ . . ON — ΕΜ . Ε . . — 6 . ΝΟΛΕΩΝΟΕΝ — ΟΥΓΕΜ ΟΝΗΝ ultima certo correxisse videor, initio versus fortasse καὶ πόλεως ἔνεκεν, quae non nimis audax est mutatio, cf. A. P. VII 733 Κληνὴ μὲν Χαρίτων ἱερή, Δήμητρι δ' Ἀναξώ - ἐν ζωῇ πρὸ πόλεως. — 7 Μουσῶν certum puto, reliqua supplevit Wilamowitz. Traditur ΚΛΗΔΟΥΧΩΙ . . . . . ΕΘΕΙΟΝΤΑ — 8 ΡΗΜΙΟΣ μητρὸς quod mulieris nomen non est, neque quod sequitur patris nomen ΕΚΟΜΜΑΩΝ recte Boeckh ἐκ Θαλάμου scripsisse videtur. C. I. 1499 Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλεως.

Ceterum omnino mira etsi certa hoc loco parentum mentio est. —
 9 ΕΧΟΥΕΜ — ΟΜΟΙ quod non φάος est, sed ΘΑΛΟΣ. Dein ΑΜΑΠΑΙΣ —
 ΡΧΟ — 10 ΟΔΙΠΟΡΕ.

227. Prope Teon. C. I. 3118.

Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε, τίς εἴμ' ἐγὼ ἢ κατὰ γαίης
 ἢ τίνες οἱ πατέρες τῆμμελέην ἔτεκον·
 πεύσῃ· ἐγὼ γὰρ ἐ[ρ]αστὸν Ὀλυμπιάς οὐ[νο]ν ἐκλήθην,
 παῖς [δ]ὲ Πατροκλείους, μητρὸς Ὀλυμπιάδος·
 5 λυγρὴν θ'οἶμον ἔβην ἐτέων κύρσασα δις [ἐπτά,
 παρθένος, ἐν δ' ἔλαχον σῆμα τόδ' ἀντὶ γάμου.

Litterae vulgares. — 2 ΟΠΑ — 3 ΕΒΑΣΤΟΝ — ΟΥΚΑΙ quae correxit
 Boeckh. — 4 ΠΑΙΣΕ Boeckh παῖς ἢ Πατροκλέους, idemque v. 5 δ' οἶμον.
 At nec copulativa neque adspirata quidquam offensionis habet.

228. Ephesi. C. I. 3019.

Ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυκάβαντος,
 ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον
 Λέσβῳ ἐν εὐδένδρῳ βαρυαλγῆς νοῦσος ἐδάμνα,
 κούκ' ἐς ἡμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφεσον·
 5 αὐτοκασίγνητος δὲ καμὼν μάλα πολλὰ τοκεῦσι
 πένθος ἐπ' ὠκυάλου νηὸς ἔδωκε φέρειν.
 ναίω δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, οὐκ Ἀχέροντος·
 τοῖον γὰρ βίον τέρμα σοφοῖσιν ἐνι.

1 fere p. Chr. n. saec. — 5sq. permisit frater ut parentum dolor
 per mare ad eos veheretur. Wilam. πένθος, ut saepius κῆδος, ipsum mor-
 tui corpus est. Simile quadamtenus Nicandri epigr. A. P. VII 435 ὁ
 δ' ἔβδομος (frater) ἄμμε Γύλιππος ἐν πυρὶ θεὸς μεγάλην ἦλθε φέρων σπο-
 διάν, Σπάρτα μὲν μέγα κῦδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος ματρί.

229. Ad Prionem montem prope Ephesum. Gelzer Mus. Rh. XXVII 466.

Α. Καλπουρνίῳ Καλπουρνιανῶι Τ. Καλπούρνιος Κυντιανὸς
 Ἀφρικανὸς κατεσκεύασεν σὺν τῇ ἐκβασμειδώσει τὸν βωμόν.

Ῥήνῳ παρ ποταμῶι γενόμην, Πωλλῖνα δὲ μήτηρ,
 Κυντιανὸς δὲ πατήρ, Προνσιάδος δὲ πάτρης,

Καλπουρνιανὸς δ' ουννομα, ἔτη δ' ἐπὶ πέντε λόγοισιν
εἰν Ἐφέσῳ σχολάσας εἰκοσέτης ἔθανον.

I certe p. Chr. n. saeculi. Parentes, cum natus est Calpurnianus, ad Rhenum commorabantur.

230. Erythris. Lebas V 1556 a. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9.

Χαῖρε Εὐνομε Εὐνόμου.

Οὔνομα μούνον ἔχει στάλα, ξένε, σῶμα δὲ πόντος
πάτρας καὶ Λέσβου μέσσον ὑποβρύχιον;
μήτηρ δ' ἡ πανόδυρτος ἐρημαῖον κατὰ δῶμα
Εὐνόμον αἰάζει μυρὶ ὀδυρομένα.

Litterae vulgares. — 3 lapidarii doridis insueti sunt formae μήτηρ et ἡ.

231. Chii. C. I. 2237.

Ἐβδομον εἰς δέκατόν τε βίου λυκάβαντα περῶντα
μοῖρά με πρὸς θαλάμους ἄρπασε Φερσεφόνας·
λαμπάδα γὰρ ζωᾶς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,
τὸν δὲ μακρὸν γήρως οὐκ ἐτίθει δόλιχον·
5 ἄρτι δ' ἐφηβείαις θάλλων Διονύσιος ἀκμαῖς
καὶ σελίσιν Μουσῶν ἤλυθον εἰς Αἶδαν.
ἀλλὰ πάτερ μάτερ τε, προλείπετε πικρὸν ὀδυρμόν·
τέρμα γὰρ εἷς με βίου μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε·

II vel I a. Chr. n. saec. Dorica dialectus ut in titulo ephebi, quod probant vv. 3sq. — 4 ΘΕΙ[N] solus Vidua, alterum Akerblad et Chandler.

232. Chii. C. I. 2236.

Βιττὼ καὶ Φαινίς, φίλη Ἡμέρη, αἱ ξυνέριθοι,
αἱ πενιχραὶ γραῖαι, τῷ δ' ἐκλίθημεν ὁμοῦ,
ἀμφοτέραι Κῶιαι, πρῶται γένος ὦ γλυκὺς Ὁρθρος,
πρὸς λύχνον ὦ μύθους ἠῖδομεν ἡμιθέων.

ω et c formae certe non fuerunt in lapide, qui Christo nato haud

paullo antiquior est. — 1 legebatur φίλη ἡμέρη quod male aut correxerunt aut explicuerunt. Antequam dilucesceret, surgebant ad laborem suavi confabulatione lucem opperientes; iam, ubi nox supervenit, diei verba dant suprema. — 1 YNEPIΘOI legebatur συνέριθοι.

233. Chii. C. I. 2240.

Ἄρτι σὲ τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
 ἄβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,
 ἠΐθεν, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβωι,
 ὅστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος.
 5 πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πινυτῶι δεδμημένος ἄλγαι
 Ἰσιάδ' ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·
 αἰ[ά]ξας δ' ἄπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος
 Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στενάχθησε λίην.
 λάινα δ' ὤγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν
 10 Ἀίδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

i fere a. Chr. n. saec. Dorica dialectus non nisi primo disticho adhibita, quo ephebica Protarchi virtus laudatur. — 1 ἄρτι ad ἐκαλύψατο (v. 3.) referendum; sic enim intellego: modo te, Protarche, sepelivit pater, priorem vero Isiadem filiam prudenti dolore prosecutus est mortuam. Iam vero nimium lugens utriusque horum mortem alium dolorem percepit Protarchus (h. e. pater filio cognominis); nam uxor quoque obiit, ut iam, inquit, omni senectutis adminiculo orbis sim. — 10 verbi ὠρφανίζω structura et nova neque elegans.

234. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld Act. acad. Berol. min. 1874 p. 727.

Ὅστέα μὲν κρύπτει Τρωῖλος νεάταισιν ὑπ' ὄχθαις
 Ἑρμίου, ὀγκωτὰ δὲ [ἀ]μφιβέβακε κόνις
 τηλεφαῆς· ξεστὰ δὲ πέτρα καθύπερθε ἀγορεύει
 τὸν νε[κ]ρὸν ἀφθόγγωι φθεγγομένα σιόματι.
 5 τοῦτο δὲ οἱ κενέωμα τάφου ποθέοντες ἑταῖροι
 Σμύρνης ἀγχιάλοις χεῦαν ἐπ' αἰόσιν.

iii fere a. Chr. n. saeculo epigramma perelegans sine ulla bucolica caesura dorico sermone scriptum praeter Σμύρνης patriae vulgarem formam. — 2 ΜΜΦΙ et 4 ΝΕΥΝ corr. editor. — 4 Simmiae ep. A. P. VII 193 de locusta τερπνὰ δὲ ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

235. In museo Smyrnaeo. Gelzer *Mus. Rh.* XXVII 464 et Gelzeri nescius Hirschfeld l. s. s.

Χαῖρε, Κρίτων· σοὶ μὲν [γ]ε καὶ εἰν Ἀίδαο δό[μοισιν]
ὄντι τεῆς ἀρετῆς οὐχὶ λέλοιπε κλέος·
τοιγάρτοι παίδων σε φίλαι χέρεις, ὥς θέμις ἐστί,
κρύψαν, ἐπεὶ γήρως ὄλβιον ἦλθε τέλος.

III fere a. Chr. n. saec. — I TE aequo animo tulerunt editores, qui extremum vocabulum recte expleverunt.

236 Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3273. Anaglypho iuvenis expressus equum freno retinens.

Υἱὸς Βίωνος Ἀπίων μὲν οὐνθάδε,
ἄτεκνος, ἄωρος, εἵκοσι πλήσας ἔτη
καὶ τριῖ' ἐπὶ τούτοις, οἰκτρὸς ἐν τρισὶ ἡμέραις
θανὼν ποθεινὸς τοῖς γονεῦσι γενόμενος,
5 ὦι παστὸν οὐθείς, οὐχ ὑμέναιον ἤισέ τις,
οὐ λαμπάδ' ἤψε νυμφικὴν, γόοισι δέ
καὶ δακρύοις πολλοῖσιν ἐνθάδ' ἤγαγον,
οὐπὲρ κατοικεῖν δεῖ με τὸν λοιπὸν χρόνον.
μᾶλλον δὲ κλαύσας, πάροδε, τὴν ἐμὴν τύχην
10 βαῖν' οὗ φίλον σοι καὶ τύχαις ὅσων θέλεις.

II vel I a. Chr. n. saec. — 9 μᾶλλον δέ h. e. ne plura. — 10 quaeque optas eveniant tibi.

237. Smyrnae. C. I. 3256.

Ὁ δῆμος Δημοκλέην   Ὁ δῆμος Δημοκλέην
Δημοκλήους·   Ἀμφιλόχου.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις
ἄνερα γηραλέου τέρματ' ἔχοντα βίου
Ἀίδεω νυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος
εὐσεβέων θ' ὁσίην εὔνασεν ἐς κλισίην.
5 μνημα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχῆαν ἀταρπὸν
τοῦτο πάις κεδνῇ τεῦξε σὺν εὐνετίδι.
ξεῖνε, σὺ δ' αἰείσας Δημοκλέος υἱέα χαίρειν
Δημοκλέα στείχοις ἀβλαβὲς ἵχνος ἔχων.

II vel I a. Chr. n. saec. Democles pater cognominisque filius publice eodem sepulcro conditi sunt, at filii tantum superest epitaphium. — 5 A. P. VII 475 λειῇ παρὰ τριόδῳ. — 7 αἰέσας i. q. εἶπας nove dictum videtur.

238. Smyrnae. In museo Ashmoleano Oxonii descripsit Roehl ediditque in *Schedis epigraphicis* (Berol. 1876) p. 2.

Μοῖρ]α καὶ Εἰλείθυια καὶ ὠδ[ῖν]ες τὴν περισσόν
Μοισάων μελέδῃμ' ἄγαγον εἰς Αἶδαν,
γαστρὸς ἀπωσαμένην μόρον ἔγκυον· ἃ δὲ νεανίς
Ἥραις εὐτεΐκτωι τῷιδ' ὑπένεστι τάφῳ.

I fere a. Chr. n. saeculi; ultimo dativo iota non adscriptum. — I suppl. Roehl. Videtur poeta mihi memor fuisse Homeri versus Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια. — 2 ΑΓΑΓΕΝ lapis, quod ab ipso lapidario correctum esse testatur editor.

239. Smyrnae. Anaglypho homo expressus cum serpente arbori circumvoluto. C. I. 3326 ex schedis Vaticanis et Gallandi.

Ἄδ' Ἡρακλείδην κατέχει κόνις, ὄμβ[α]ρὺς Αἶδας
εἵρυσεν αἰθέων ἥλικος ἐξ ἀγέλας·
ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδ[ο]ς ἀγνὸν ἐφήβου
σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἀλικίαν·
5 ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων
Ζμερτομάραι στυγερόν ματρὶ λέλοιπε γόνον.

Litterae vulgares. Dialectus dorica ut in ephebi titulo, at duobus apographis, quorum unum v. 2 ΕΛΙΚΟΣ, alterum ΗΛΙΚΟΣ habet, diffidere nolo. — I ΒΡΥΣ Gall ὄμβριμος Vatic. eadem clausula infra n. 252. — 3 ΓΥΜΝΑΔΑΣ corr. Brunck. — 6 Boeckh στεργομένα coniecit; cui verbo si locus esset, στεργούσα saltem opus erat: nam quia mater amabat filium, afflicta est. Matris nomen retineo.

240. Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3328. Anaglypho expressi pater et mater ex adverso sedentes, inter quos puer legens.

Ἦλυθες οὐκ ἀβόατος ἐνὶ τρισαῖς δεκάδεσσιν,
Θεύδοτε, τὰν ζωοῖς οἶμον ὀφειλομένην,

- καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πονλὺ μετ' ἀστῶν
 μήτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.
 5 πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς αἰδάλος
 ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθὲν ἔνειμε Τύχα.
 εἴης τοι σὺμπατρί, κεχαρμένος ὄφρ' ἂν ἐς αἰ[ῶ]
 Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

Litterae vulgares. — Theudotus prytanis (ad C. I. 3148) saepe cum civibus (συμπρυτανεύουσιν scilicet) ἐν σπονδαῖς laetatus erat libans in prytaneo. — 4 v. supra n. 230 μήτηρ - αἰάζει μυρί' ὀδυρομένα. — 7 ΛΨΩ vel ΛΙΩ apogr. corr. Boeckh. — 8 ἔχη scripsi ex Dorvillii lectione ΕΧΕΙ, ceteri ΕΧΗ. Interpunxi praeterea post πατρί, *degas cum patre, et laudabitur pater gaudens talem ob filium.*

241. Smyrnae. In anaglypho pone mulierem sedentem iuvenis imberbis, ad dextram iuvenis mulieri dextram iungens, in utroque angulo puerulus. Iuvenes duo fratres mortui sunt. C. I. 3333.

- Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι, ἰὼ ξένε, τῷιδ' ὑπὸ τύμβωι
 ἄψανστοι τέκνων κείμεθα κοιριδίων
 Ἰέσιος καὶ γὰρ νεαρὰν πληρούμενος ἦβαν
 Ἑρμιππος κρυερὸν τόνδε ἔχομεν θάλαμον,
 5 Ἄιδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον εὐγενέτης δέ
 Θεύδοτος οὐ στυγερὸν πένθος ἐφείδε πατὴρ
 μήτηρ δ' ἣ δύστηνος ὀδύρεται οἷά τις ἀκταῖς
 ἀλκυνὸν γοεροῖς δάκρυσι μυρομένα,
 Μητρὶς ἢ λιπάδελφος ἐρημωθεῖσα δὲ τέκνων
 10 γηραιόμβιοτ' ἀς τέρμα ἐνέπλησε κακ[ῶ]ν.

II vel I a. Chr. n. saeculum produnt litterae ΓΚ, unde falso tradita est ω forma. De nominibus cf. C. I. 3141 Ἀπολλοφάνης Ἰεσίου - ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἰεσίου καὶ τῆς μητρὸς Μητρεῖδος. — 5 sq. tit. Imbrius infra n. 327. εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα, ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λούκιος οὐχ ὅσια· εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸν ἐμὸν νέκυν. — 9 Metris aut fratrem reliquerat ut Theudotum virum sequeretur aut ipsa a fratre peregre profecto sive mortuo relicta erat. Verba sanissima defendit Boeckh. — 10 ΚΑΚΟΝ κακῶν Boeckh recte, cum lectionem ἐνέπλησε nunc testatus sit etiam Roehl *Sched. epigr.* p. 11.

242. Mytilenis. C. I. 2168.

καὶ θάνον ἀτρέστιψ μαρνά[μενοι κραδίᾳ
 σύμμα[χ]α δ' ἡγεμόσιν θέμενο[ι δόρα Ῥωμαίοισιν
 πατρίδι τ[ὰ]ν κλεινὰν ὥπασα[ν εὐνομίαν.
 ἥ δ' ἐτύμως τόδε σᾶμα λεόντε[σιν πεφύλακται·
 5 οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ βρο[τῶν.

Referrem ad Antiochi bellum, qui omnes Asiae civitates - in antiquam imperii formulam redigere conatus est Liv. XXIII 37, (Mytilenaei autem a Romanorum partibus steterunt Liv. XXXVII 21), si iota adscriptum esset dativo ἀτρέστιψ v. 1. — 1 suppl. Hermann. cf. A. P. VII 436 καὶ θάνον ἀστρεπτέι. — 2 sq. supplevi. — 3 ΤΟΝ quod nullo pacto servari potest. — 4 suppl. Herm. Eadem sententia A. P. VII 161. 344. 426.

243. Pergami. Apographum dedit C. Curtius.

a. Τύμβον μὲν, Φι[λάδελφε, Γλύκων] σοι δείμαθ' ἔτα[ιρος,
 ὄντε λίπες τῆς [σῆς ἔκδοχον] νῖα τέχνης·
 ὅσον γὰρ σὺ κράτιστος ἱητρῶν ἔπλεο πάντων,
 τόσον τῶν ἄλλων ἔξοχός ἐστι Γλύκων.
 5 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη μ[ε]τὰ δαίμονας ἄλλους
 ἦλυθε σή, ναίεις δ' ἐν μακάρω[ν] δαπέδῳ.
 Ἰλαθι καὶ μοι ὄπαζε νόσων ἄκος, ὥς τὸ π[ά]ροιθεν,
 νῦν γὰρ θειοτέρην μοῖραν ἔχεις βιότο[υ].

Ἄξιον, ὦ Φιλάδελφ', ἀρετ[ῆς πό]τιμον ἔλλαχες αἴση[ς
 10 ἔξοχ'] ἱστορίας, ἔξοχε καὶ σ[οφίης].
 οὐ γὰρ δὴ νόσο . . . , . . .

οἶον δὲ ὑπνώ[οντος] ἐρεύθεται ἄνθεα μήλ[ων,
 τοῖος καὶ νέκυσ ὢν κ[εῖσο] κατὰ [λ]εχέων·
 νῦν σ[ε, πάτερ], δύναμαι θαρρῶν εὐδαιμόνα κλήζειν,
 15 ὄλβιε καὶ ζωῆς, ὄλβιε καὶ θανάτου.

Εἰ θάνεν Ἰπποκράτης - ἀλ[λ' ο]ὐ [θάνεν] - οὐδ' ἄρ' ἔγωγε,
 τοῦ πάλαι Ἰπποκράτους οὐδὲν ἀσημότερος.

Ἄλλ' ἔτυμον ψυχὴ μὲν ἐ[ν οὐρανῷ] ἡ Φιλαδέλφου,
 σῶμα δὲ [ἀποφθίμεν]ον χθονὶ ἱερῇ κατέχει.

- 20 b. Χαῖρε, γύναι Πάνθεια, παρ' ἀνέρος, ὃς μετὰ μοῖραν
 σὴν ὁλόου θανάτου πένθος ἄλαστον ἔχω·
 οὐ γάρ πω τοίη[ν] ἄλοχον Ζυγίη ἴδεν Ἥρη
 εἶδος καὶ πινυτὴν ἥδ' εὖ σαοφροσύνην.
 αὐτὴ μοι καὶ παῖδας ἐγείναο πάντας ὁμοίους,
 25 αὐτὴ καὶ γαμέτου κήδεο καὶ τεκέων,
 καὶ βιοτῆς οἴακα κατευθύνεσκες ἐν οἴκῳ
 καὶ κλέος ὕψωσας ξυνὸν ἱστορίης,
 οὐδὲ γυνὴ περ ἐοῦσα ἐμῆς ἀπελείπεο τέχνης·
 τοῦνεκά σοι τύμβον τεῦξε Γλύκων γαμέτης,
 30 ὃς γε καὶ ἀθανάτιο δέμας κεύθει Φιλαδέ[λφου,
 ἔ]ν[θα] καὶ αὐτὸς ἐγὼ κείσο[μ'] ἀποφθίμενος.

c. — — — — —
 αἴ κ[ε] θ[α]νών, ὥς ζῶν] σοι ἐκοινώνησ[α] . . . . .
 ὧδε δὲ κα[ὶ] ξ[υ]νὴν γαῖαν ἐφρ[ε]σσάμενος.

u fere p. Chr. n. saeculi. vv. 1—11 et vv. 20—31 in duobus eiusdem cippi lateribus scripti sunt, quem in urbe apud Gregorium Georgi descripsit Curtius, vv. 12—19 et ultimum distichon leguntur in altero cippo, quem extra urbem idem adinvenit. Intellexit Curtius duos eiusdem monumenti cippos esse; num ordinem quoque epigrammatum perspexerit nescio. — 1 nomina supplevit Curtius. ἐταῖρον patris filius se nominat, socium scilicet in arte. — 2 ἐκδοχος melius non novi. — 9 extr. ΑΙΣΗ~ nisi describendo erratum est, recte supplevisse putandus est Curtius. cf. v. 20 sq. — 10 σοφίης C. ἔξοχε supplevi ex similitudine v. 15. — 11 post hunc versum quantum interciderit exputare non queo. Ante v. 12 haec leguntur:

* EI
 ΩΝΔΕ.ΓΟΝ
 ΑΙ...Ι||Ν...ΟΣΕΛΥ
 ΝΟΣ ΟΙΟΝΔΕΥΠΝΩΩ ΚΤΛ'.

12 οἶον δ' εὖ πνείοντος ἐρεῦθεται ἄνθεα μήλου Wilamowitz, quae sententia apta non videtur. Quod posui Curtii supplementum est. — 13 Anyte A. P. IX 745 κατὰ λασιάν. — 16 ΑΛ/.Υς certo restitui. — 18 ΜΕΝΕΙ — 22 ΤΟΙΗΑΛΟΧΟΝΖΥΓΙΗΝ — 31 ἐνθα et κείσομαι C. — 32

ΑΙΚΕΘΑ...
 ΣΟΙΕΚΟΙΝΩΝΗΣΚΑΙ...
 ΩΔΕΔΕΚΑΣΥΝΗΝΓΑΙΑΝΕΦΕ
 vacat ΣΑΜΕΝΟΣ vacat

Videntur haec ad Glyconis epitaphium pertinere; v. 32 non expedit.

244. Prope Cyzicum. Anaglypho mulier sedens expressa, iuxta quam quae altera fuit persona periit. E. Curtius *Act. acad. berol. min.* 1874 p. 5.

Μαιανδρίης τῆς Βακχίου.

Φερσεφόνα, τὸ φίλεργον ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εὐνῆς,
 ἄκριτον ἐς θνατοὺς ἀλικίαν θεμένα,
 εἰκοσέτιν τᾷ κάλλος ἀφώρισε Κύπρις ἐν ἀστοῖς,
 ἀλλὰ Τίχῃ σκολιοῖς δόγμασιν ἠντίασεν·
 5 οὔνεκεν ἀλλοδαπὰν Μαιανδρίῃ ἦλυθε γαῖαν
 ἀνδρὶ φιλοστόργους δεικνυμένα χάριτας.
 ἀνθ' ὧν μοι τὸ μνηῖμα πόσις κτίσεν, οὔνεχ' ἄμ' αὐτῷ
 ἔκδημος γενόμεν πατρίδα λειπομένα·
 Φερσεφόνας δ' ἀδίαυλον ὑπὸ στυγερόν δόμον ἦλθον
 10 πανσιπόνῳ λάθας λουσαμένα πόματι.

Litterae vulgares, iota modo adscriptum, modo omissum; notanda si recte tradita est v. 1 forma ἀπέσπασες. Doricam dialectum indicio esse ait Curtius, ex dorica aliqua civitate Cyzicum Maeandriam transmigrasse. At mirum esset, si ipsum mulieris nomen Μαιανδρίῃ ionice scripsisset; immo, ut solet fieri, poeta aliena dialecto usus erat dorica, defunctae tamen nomen mutare non ausus; lapidarius indigena pauculas sui sermonis formas admiscuit. — 1 melius scripsisset τί φίλεργον.

245. Cyzici. C. I. 3684.

Διονυσόδωρον Πυθέου.

α. Διονυσόδωρε, χαῖρε· β. καὶ σὺ γε, ὦ φίλε,
 τὸ νῦν ἔχ[ον γ]εῖνωσκέ με ὥδε κείμενον,
 καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ καλῶς ἐζωκότα,
 Λιμναγενῇ γεγονότα, πᾶσι προσφιλ[ῇ].

Litterae vulgares. — 2 ΕΧΩΜΕΙΝ et 4 ΦΙΛΝ corr. Boeckh. — 4 Λιμναγενῇ miris modis interpretati sunt Boeckh et Welcker *Mus. Rh.* III 248. λιμναγενής is est qui ἐν λίμναις γέγονε. Λίμναι autem colonia Milesiorum est in Chersonneso sita, ubi si aequae atque in λίμναις attici Dionysus imprimis colebatur, revera Dionysi donum erat defunctus.

246. Apud Cium Bithynorum. Lebas V 1145.

Ἐπ' ὠκυμο[ί]ρ[ου τ]ο[ῦτ]ον Ἀσκληπιοδότου
 πατὴρ Νόητος χῶσεν εὐερκῇ τάφον,
 καὶ ξεστὸν οἶκτρ[ο]ῦ παιδὸς ἀν[φί] σήματι
 ἔθηκε βωμόν, πενταέτους τε εἰκῶ τέκνου
 5 κενὴν ὄνησιν ὄμματων χαράξατο,
 τὴν πᾶσαν εἰς γῆν ἐλπίδων κρύψας χαράν·
 μήτηρ δὲ ἐν οἴκοις ἅ τάλαινα ὀδύρεται
 νικῶσα θρήνοις πενθίμην ἀηδόνα.

Litteris quamvis vulgaribus sculptum epigramma perbonae aetatis est. — v. 1 ut grandioribus litteris scriptus et a ceteris seiunctus ne esse quidem carminis pars putabatur, unde ἐπ' ὠκυμόρου φόνον vel οἶκον vel ἐπ' ὠκυμορωτάτου Ἀ. scripserunt. Vnus Schneidewin *Allgem. Hall. Littztg.* 1843 n. 143 ἐπ' ὠκυμοίρου τοῖον Ἀ., recte opinor, nisi quod τοῦτον pro τοῖον esse debebat. Traduntur haec ΕΠΩΚΥΜΟΡΩΙ ΟΠΙΟΝΑΣΚΛΗ ΠΙΟΔΟΤΟΥ — 3 ΑΝΩ corr. Buecheler. — 7 ἅ τάλαινα non sollicitandum: articulus in hac formula legitimus et forma dorica archetypi est.

247. Hadrianis Mysiae. Lebas *Rev. de la Philol.* I 209. Distinxit Schneidewin *Mus. Rh.* IV 474.

Ἵς τίνος ἦν; εἴρη· Κλάδος οὔνομα· καὶ τίς ὁ θρέψας;
 Μηνόφιλος· θνήσκω δ' ἐκ τίνος; ἐκ πιρετοῦ.
 καὶ τὸ πόσιον ἐτέων; τρισκαίδεκα· ἄρά γ' ἄμουσος;
 οὐ τέλος, μούσαις δ' οὐ μέγα φειλάμενος.
 5 ἔζων δ' Ἑρμείᾳ μεμελημένος· ἐν γὰρ ἀγῶσιν
 πολλάκις αἰνήτῳν στέμμα πάλας ἔλαχον.
 Ἀπφία ἢ θάψασα δ' ἐμὴ τροφός, ἥ μοι ἔτευξεν
 εἰκόνα καὶ τύμβῳ σῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

I vel II p. Chr. n. saeculi. Poeta ante oculos habuit Leonidae (fortasse Tarentini) epigramma A. P. VII 163 coll. v. 1 τίς τίνος εὔσα γύναι κτλ' v. 4 θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; ἐκ τοκετοῦ. εὔσα πόσιον ἐτέων; δύο κεῖκοσιν. ἥ ῥά γ' ἄτεκνος; οὐκ κτλ'. — 6 nota doricam πάλας formam rei convenientem.

248. Philomelii Phrygiae. C. I. 3982.

Αἴθαλος Ἐλάτῃ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ φιλοστοργίας

καὶ μνήμης αἰωνίου χάριν.

α. Φρά[ζε, γύ]ν[αι, γε]ν[ε]ήν, ὄνο[μ]α, χθόν[α]· πῶς δὲ θανοῦσα
ἤλθες ἀπ' [ἀδεί]ας [π]α[στάδος] εἰς Αἶδαν.

εἰπεῖν χρή σὰν μοῖραν, ὅπως εἰδ]ῶσιν ὁδεῖται

. . . . . ην.

5 β. . . . . πατρίς δ'] ἐστὶ(ν) Θυάτειρα

. . . . . Ἐλάτην δ' οὔνομ' ἐ]θεντο τροφ[εῖς

α. σῆμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσεν; β. ἐμ]ὸς πόσις, ὁ πρὶν ἄθικτα
ἡμετέρας λύσας ἄμ]ματα παρθενίης.

α. πῶς θάνες; β. . . . .]ος, μοῖραι δὲ ΡΟΠΙΜΟΙ

10. . . . .

α. ἦ καὶ ἄπαις;] β. οὐ ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητ[ι
δισσοὺς ἀρτιγ]ενεῖς παῖδας [ἐν] ὀρφαν[ί]η.

α. ἔρχονται' ὀλβ]ίστη[ν] πολιῇ τριχί. β. καὶ σὸν ὁδ[εῖ]τα
οὔριον εἰθίνοι πάντα Τίχῃ βίοντον. —

15 ὅστις] ἐμεῦ στήλλαν [καὶ ἐμὸν] λίθον οὐκ ἀδική[σ]ε[ι,
οὗτος τὰν αὐτὰν μοῖραν ἐμοὶ λαχέτ[ω].

Expressum est epigramma ex Antip. Sidonii A. P. VII 164, quem ita sequitur poeta, ut vel dialectum tueatur ionicam, dorice vero paucis exceptis scribat quaecunque de suo addiderit. Antipatri autem epigramma et ipsum Leonidae A. P. VII 163 (cf. ad. epigr. praeced.) aut archetypon aut imitatio est. — 1 ΦΡΑΣΝΝΗΝΗΝΟΝΟΣΑΧΘΟΝ. ΠΩΣ Antip. v. 1. unde apographi indoles cognoscitur. — 2 ΑΠΛΛΙ.ΑΣΤΑ. . . . . ΕΙΣ melius non inveni; neglecta adspirata non offendor. — 3 distichi interpolati versum maiorem supplevit Franz. — 7 Antip. v. 3, ubi in mg. cod. γρ. ἔδειμεν (pro ἔχωσεν), quod qui invenit pro σῆμα legerat μνήμα. Pro ἐμὸς πόσις Antipater Θεόκριτος. — 8 archetypi ignarus Franz λύσας ἡμετέρης ζώματα π. — 9 sq. distichon interpolatum: mortis ratio narrabatur: μοῖραι δ' ἐρίτιμοι Franz male. Videtur ῥοπή nomen latere. — 10 describentis errore intercidit. — 11 Antip. v. 7. — 12 ΠΑΙΔΑΣΟΡΦΑΝΗ — 13 ΠΣΤΗΙ — ΟΔΗΤΑ. Antipater, cuius mulier unum puerulum reliquit, ἔλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὴν τρίχα, ubi in mg. cod. γρ. πολιήν (pro ἱερήν), quae vera est lectio. Poeta vero Philomeliensis, ut observavit Wilamowitz, ex rei necessitate verba satis scite mutavit; eiusdem recepi supplementum. — 14 Antip. ἰθύνοι. — 15 . . . . . ΖΕΜΕΥ—ΑΔΙΚ ΗΘΕ et v. 16 ΛΑΧΕΤΑΙ suppl. et corr. Franz. Distichon satis inepte sed ex more illius regionis additum.

249. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Act. acad. Vindob.* 1864
XIII 49.

. . . . . Ἀθαναίωνος.
. . . . . ὥ]ς ἀσφαλὲς εἰπεῖν,
ἐλπίδα . . . . . κλεινοτά]την πόλεως
τοῦνεκά μιν φθίμενον δῆμος, θ]έμις ὥς ἀγαθοῖνιν,
θάψεν· ἀποφθιμένων τοῦτο γάρ] ἐστι [γ]έρας.

Editores IV saeculi esse titulum adfirmantes miror litterarum formas multo recentiores dedisse. Sententiam adumbrare studui. — *ut tutum est dicere.* Cavetur ne dei tali laudi invideant: apertum enim est Athenaeonis filium his versibus laudari. — 4 ΤΕΣΤΙΤΕΡΑΣ vix aliam corrigendi viam invenies.

250. Panticapaei in museo. Stephani *Bullet. acad. Petropol.* XIII 163.

Κλεονί]α Μήνι[ος] χαῖρε.
Ἀμ]ισοῦ πολιῆτιν, ἀρίζαλον Κλεο[νίκαν,
Β]ιθυνὰν ἀρειᾶς εἵνεκα Πανελόπα[ν
ἄρπασε] δυσπενθῆς Αἰδᾶς· σεμνὸν δὲ τὸ [κούρας
σκᾶν]ος ὑπὸ σιᾶλαι κρίπτεται αἰενάω[ι·
5 τὰν ἀπα]λὰν κεύθει μορφὰν τάφος, ἀλλ' ἀμ[άραντον
πνεῦμ]α μένει κείνας ἐς φᾶος ἀθάνατον.

I fere a. Chr. n. saec. — Nomina praefixit editor. Κλεονίκα nomen eo probabilius mihi videtur, quod simile est Berenicae; nam haud dubie Theocriti (XVII 57) vel Callimachi (ep. 52 Schn.) versiculum imitatur poeta v. 1. — 1 suppl. Stephani. — 2 suppl. Keil apud Steph. — 3 suppl. Steph. nisi quod extremo loco ipse τὸ κείνας, Keil τὸ πρόσθεν posuit. — 4 σκᾶνος Steph., male vero αἰενάω[ς] scripserunt. — 5 ἢ καλάν Steph. καὶ καλάν Keil; utrique praestat quod posui. — ΑΛΛ/ corr. et suppl. Keil. — 6 πνεῦμα Steph.

251. Panticapaei. C. I. 2109 g.

Λυσίμαχε, υἱὲ Εὐχαρίωνος χαῖρε,
Λυσίμαχον μύθοι[σ]ι προσηνέα πᾶσι πολίταις
καὶ ξ[ε]ῖνοις Νομάδων ἔκταν[ε] θοῦρος Ἄρης·
ὦ]ι ἔπι πᾶς ἐλεεινὸν ἐπεσιενάχησε θανόντι[ι
οἰκτεῖρων θαλερὴν ἀνέρος ἡλικίη[ν.

Litterae I fere a. Chr. n. saeculi, unde ΞΙΝΟΙΣ v. 2 vix fuit in lapide. Supplevit Boeckh.

252. Panticapaei. Anaglypho exsculptus vir adstante puerulo. Stephani *Comptes rendus* cett. 1861/2.

Φαρνάκη Φαρνάκου χαῖρε.

Φαρνάκew στάλαν δέρκεν, ξένε, τὸν βαρὺς Ἄδης

ἔκλασεν ἀγρεύσας δύσμορον ἡλικίην,

τέχνη παιδοτρίβαν, ἔτεσιν νέον, ἐγδὲ Σινώπας

πατρίδος, ἐξ ἀρετᾶς πρὸς δύσιν οἰχόμενον.

5 οὐ κάλπιν κρύ[π]τει γῇ Βοσπορίς, οὐδὲ λέληθεν

γυμνάσιον κωφοῖς δάκρυσι μυρόμενον.

αἰρετίσας δὲ πατὴρ στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν,

σχημάτιον τύμβωι σᾶμα λίθου θέμενος.

I fere p. Chr. n. saec. Praealent formae doricae ut in paedotribae titulo. — 4 recte Sauppe (*Philol.* XX 511) ut virtutem artemque ostentaret Pharnacem in Graeciam (πρὸς δύσιν) profectum esse statuit, quamobrem in patria ad cenotaphium inanibus lacrimis deflent mortuum iuvenes. — 5 ΚΡΥΤΕΙ — 7 *pater naturam, quae filium peregre mori voluit, amore superans imaginem quae ipsi apta videretur elegit posuitque in tumulo.* Verbi προτερεῖν structura nova videtur.

253. Mesambriae (Boeckh) sive Marcianopoli (Lebas III 1564). C. I. Add. II 2055 b.

Οὗτος ἔχει τύμβ]ος τοὺς κα[ὶ] πάρος ὀρθὰ φρονεῖντας,

ξυνῶι δ' ἐν] τούτῳι σήματι κεκλίμ[ε]θα.

ἢ μὲν ἐγὼ] Ξενώ εἰμι, ὃ δ' ἐμὸς πόσις ἐγγύθι ἐμεῖο

δείκνυσι, εὖσε]β[έ]ως [ώ]ς βίον ἐπνέομεν.

5 νῦν δ' ὥσπερ ζ]ωοὶ, μακάρων τε μοῖραν ἔχοντες

κείμεθα] καὶ εὖσεβέων ἐν σκιεροῖς θαλάμοις.

Ex pravo apographo vulgaribus litteris scripto elicui quae ex poetae. sententia viderentur; plane alia Boeckh. — 1 ΠΡΟΣΤΟΥΣΚΑΡΠΑΡΟΣ correxi. Boeckh urbis conditorem velut Καρπάρης nominatum esse putavit. ὀρθὰ φρονεῖντας (ὀρθὰ νοεῖντες Herod. VIII 3) sunt recte iudicantes beneque cordati. — 4 ΒΙΩΣΑΣ correxi. — 5 sq. supplementa dubia Videtur poeta καὶ dedisse, quod postponi cum non novisset lapicida, τε substituit, cf. *Hermæ* vol. X 199. — Ceterum vide A. P. VII 378.

254. Paphi Cypriorum. Lebas VII 2802.

Ἦν χρόνος ἡνίκα τόνδε σο[φ]ώτατον Ἑλλὰς ἔκλειζεν
 ἰ]ατρ[ὸ]μ ΙΑΙΤΑΜ παῖδα Δαμασσαγόρα·
 ὦι Πά[φος ἦν μὲ]ν ἔδος, πρόγονοι δ' ὀνομαστοὶ ἀπ' [αἰχμ]ῆς
 ἔκ[γ]ονοι Ἀτρειδᾶν Ἑλλάδος ἀγεμόνων.

IV vel III a. Chr. n. saec. Exordium idem in Romani epigr. de Galeno App. Planud. 270 ἦν χρόνος ἡνίκα γαῖα κτλ., petitum ex Theocriti VII 1 ἥς χρόνος, ἀνὶκ' ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος κτλ. — 2 ΓΑΤΡΩΜ corr. Wilamowitz: nomen α π vel β littera incipit. — 3 ΓΑ . . . . ΙΡΑΝΕΔΟΣ Sacellarius (Κυπριακά. Athen. 1855 p. 96) aperta interpolatione. ΓΑ . . . . . ΝΕΔΟΣ Waddington, qui quod supplevit certum non est. — ΑΓ . . . . . ΙΗΣ ἀπ' αὐτῆς Wadd. ἀπ' ἀλκῆς sive αἰχμῆς Buecheler. Agamemnon Amathuntis Cypriae conditor notus est. Od. δ' 82. Engel *Cypros* I 228.

255. Citii. C. I. 2613.

Κρήτα μὲν πατρίς μου, ὁδοιπόρε· τίκτε δὲ μάτηρ
 Νικώ, Σωσιάναξ δ' [ἔ]πλετ' ἐ]μὸς γενέτας·
 Πραξαγόρας δ' ὄνομ' ἔσχον ἐπικλεές, ὃν πρὶν ἐπ' ἀνδρῶν
 ὕψατο Λαγείδας κοῖρανος ἡγεμόνα.

Litterae quidem vulgares ab Hammero traduntur; tamen recte videtur Boeckh ad Ptolomaei Lagi f. aetatem rettulisse. Ptolomaei copiae contra Demetrium in Cypria a. 306 pugnaverunt, cf. Droysen *Hellen.* I 445 sqq. — 2 δ' ἦεν Boeckh. — 3 sq. confert Boeckh C. I. 2621 ἡγεμόνα καὶ ἱππάρχην ἐπ' ἀνδρῶν.

256. Salamine Cypriorum. Vogue *Rev. archéol.* 1866 I 437. Lebas VII 2761.

α. Τύμβε, τίνος τόδε σῆμα; τεὰν ὑπὸ λισσάδα κε[ῖ]ται
 τίς, φράσον, οἰκτροτάταν μοῖραν ἐνεγκάμενο[ς];
 β. Δημῶναξ, Σαλαμὶς ὃν ἐθρέψατο παῖδα φέριστον,
 ἐμπορίαις πικρὸν δ' εἰς Ἀχέροντ' ἔμολεν.
 5 πόντον ἐπιπλώσας ἀλιμυρέα καὶ πολυκλαύτῳ
 ματέρι καὶ γενέτῃ στυγνὰ λιπὼν δάκρυα·
 οὐχ ἦψαν γὰρ φῶς τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὕμέναιον
 ἔκλαγον, ἀλλὰ γόους ὁ[κ]τακαιεικοσείους.
 οὐ κακὸς ἐστ' Αἶδας· πὰρι[θ]ι, ξένε, χαῖρε προσείπας,
 10 κοινὸς ἐπεὶ θνατοῖς ὁ πλόος εἰς φθιμένους.

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 A. P. VII 163 Παρίην ὑπὸ κίονα κείσαι.
— 8 ΟΧΤΑ potest esse in lapide, nec mutarem, nisi Pieridis Graeci
apographum esset. — 9 ΠΑΡΙΟΙ post infandos aliorum labores correxit
Miller *Rev. archéol.* 1866 II 62. — 10 A. P. VII 452 κοινὸς πᾶσι λιμὴν
'Αίδης.

257. Neoraphi. Lebas VII 2790.

Κρί]σπιον εἰκοσέ[τη], χρυσ[έης] Θεοῦ ὄντα πολίταν,
Κυ]προγενῇ, το[κ]έων βα[κτρων] . . . . .
ἔκλα]σε συνθραύσας δαίμων βαρύς, οἱ δ' ἐ[φ]έρον[το]
ὥς] σκείπωνι γονῇ[ς] γῆρας ἐρειδόμενοι
5 Τερτία [ῆ]δ' ὁ τάλας Διονύσιος· αἰσίμ[ου] ἦθους
δείγμα Τύχη θνητοῖς θῆκεν ἀνωμαλίην.
ἦ ῥα Θεοῖς οὐκ ἔστι βροτῶν λόγος, ἀλλὰ τ[υχό]ντες
αὐτόματ[οι] ζωὴν εὖρομε[θ'] ἢ [θ]άνα[τον].

11 fere p. Chr. n. saec. Caesura ubique bucolica. — 1 nomen
suppl. Waddington. — ΕΙΚΟΣΕΠΙ correxi. — ΧΡΥΣΟ . . . . suppl. Wila-
mowitz, qui etiam v. 4 ΓΟΝΗΙ et v. 5 ΝΔ correxit; idemque v. 3 ἔκλα-
σε pro eo quod legebatur ἥρπασε posuit. — 2 ΤΟΡΕΩΝΒΑ . . . . . ΜΝΑΜ.
quae prave lecta sunt. — 3 ἐφέροντο Buecheler. — 5 acerbe dictum hoc,
acerbius tamen v. 7 sq., ubi certa sunt supplementa. — 8 ΜΕΘΗΚΑΝΑ . .

258. Alexandriae Aegypti. Ex Marietti ectypo Miller *Rev. archéol.*
1874 p. 51. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin.* (*Athenaei* vol. III) p. 22.

Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος· ἅ δέ τοι πέτρος
τὸν κατθανόντα σημαεῖ, τίς καὶ τίνος
εἰς Ἀΐδαν βέβακεν· ἀλλὰ μοι σχάσας
τὸ νεκραγωγόν, ὦ φίλ', ἐν πέδωι γόνυ
5 κολαπτὸν ἄθρει γράμμα διπτύχοις κόραις.
πατὴρ μὲν Εἰρηναῖος· ἅ δέ τοι πατρίς
Μέμφις, τὸ δ' οὔνομ' ἀγορεύετ' ἐκ βρέφους
nomen — ῥ] φαῦλον οὐ συνείπετο
ἄλλ' οὐδὲν ἦ] τὰν μοῖραν ὥς ἐπέδραμε.

111 vel 11 a. Chr. n. saeculi. — 4 ΝΕΚΡΑΠΩΓΟΝ Miller, νεκραγωγόν
Nerutsos, quod graecum saltem est; intellegere tamen non potui neque
ante nec post Bursiani explicationem *Mus. Rh.* 1874. — 9 videtur

nova haec verbi ἐπιδραμεῖν structura; expectares ἢ μοῖρα ὡς ἐπέδραμεν αὐτόν.

259. Prope Memphin. C. I. 4703.

Γνωθι μετ' εὐσεβέεσσι [σ]α[ὸ]φρονα Δωρίδα κεῖσθαι
 ἀντ' ἀρετῆς ἱερὸν χῶρον ἀνευρομένην·
 οὐ γὰρ ἅπασιν ὁμῶς θάνατος[ς β]αρύς, ἀλλ' ὅτις ἐσθλό[ς],
 οὗ[τος] καὶ θανάτου κοῦφον ἀπέσχε τέλος.

II fere p. Chr. n. saec. Restituit Welcker *Zur Sylloge* p. 69, nisi quod ἀταλόφρονα v. 1 scripsit. Traditur .|ΑΦΡΟΝΑ, corr. Franz. — 3 ΕΣΘΛΟΝ.

260 In aliqua littoris Cyrenaici parte. C. I. 5362 b.

Δέρκεο τὰν ἀρίσαμον, ὁδοιπόρε, τὰν Φερενίκας
 εἰκόνα τᾶς μελέας, ἃν τάφος οὗτος ἔχει·
 ἃ τὸ πρὶν ἐ[γ]καλύβοις, νῦν δ' εἰς Ἀχέροντα μολοῦσα,
 ἃ στερόμαν τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων,
 5 πατρὶ γόους προλιποῦσα Φιλοξένωι, ὅς τόδ' ἔτευξεν
 εἰδῶλον νύμφας μναμόσυνον θέμενος.

III vel II a. Chr. n. saec. — 3 ΕΓΚΑΛΥΒΟΙΣ male editores ἐν κ.

RELIQVA.

261. Corcyrae ex Forchhammeri et Crameri apographis C. I. Add. II 1907 bb.

a. Ἦλθον ἐς ἀθανάτους πολλοὶ κατ' ὀλύμπιον ἔδρην,
 ἀλλὰ θεὸς τοιῶτων ἐστὶ πατὴρ ὁ μέγας·
 ὅς κόσμον διέταξε, σελήνην νυκτὶ κελεύσας
 πείθεσθαι, Τειτᾶν' ἡμεριναῖς χαρίσιν·
 5 ὦι πισθεῖσα δέμας μὲν ἐπὶ χθονός, ἧς ἀπετέχθην,
 λείπω, τὴν ψυχὴν δ' ἀθανάτην ἔλαχον·

- ἐν γαίῃ μὲν σῶμα τὸ συγγενές, οὐράνιος δέ
 ἦλυθεν ἡ ψυχὴ δῶμα κατ' οὐ φθίμενον·
 κεῖται μὲν γαίῃ φθίμενον δέμας, ἡ δὲ δοθεῖσα
 10 ψυχὴ μοι ναίει δῶματ' ἐπουράνια·
 ἄθνατος ψυχὴ τὰ μὲν οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ
 ναίω, σῶμα δ' ἐμὸν γαῖα φέρει φθίμενον.
 ἐν μὲν ὑπ' ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον ἐνδεχέ[τηρον]
 Εὐόδῳ, ὃς πόσις ἦν ὁππότε' ἔναε δόμους·
 15 τεσσαρακονταέτης δ[ὲ] πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα
 ἦλυθον, ἐν γαίῃ σῶμ' ἐμὸν ἐνθεμένη.

- b. Τοῦτ' Εὐόδος βροτοῖς πᾶσι παραινῶ.
 τῇ ψυχῇ με[τ]α[δὸ]ς καλ[ῶ]ν ΤΕΧΘΕΙΣ,
 καὶ τὸν βίον τρυφῇ παρηρόγησον,
 20 εἰδὼς ἦν καταβῆς ἐς πῶμα λήθης
 οὐ[δ]ὲν τῶν ἐπάνω κάτω που ὄψει
 ψυχῆς ἐκ μελέων ἀπ[ο]πταθείσης.

Litterae vulgares, epigramma II p. Chr. n. saeculo vix recentius: iota
 v. 5 dativo ᾧ adscriptum. Euodus uxore prior (v. 14) videtur mortuus
 esse, epigrammata tamen eodem tempore insculpta, quorum alterum nu-
 meris vitiosis insigne est, prius hoc artis habet, ut quater deinceps
 eadem sententia (v. 5—12) ita continnetur, ut proximo quoque disticho
 ex superiori unum aliquod vocabulum repetatur quo nitatur oratio, ve-
 lut ἀπετέχθην et συγγενές v. 5 et 7, φθίμενον et φθίμενον v. 8 et 9, ναίει et ναίω
 v. 10 et 12, φέρει et φέρομαι v. 12 et 13.—13 ΤΕΚΝΟΣΝΔΕΧΕ corr. Boeckh;
 undenarium puerum etiam sinu foveri nihil mirum. — 15 ΔΟ — 18 ΜΕ
 ΓΑΛΩΣΚΑΛΟΝ μεταδὸς καλῶν [δ] τεχθείς Boeckh, ubi extremum displicet;
 postulatur participium ad ψυχῇ referendum, quod conieci fuisse τεχθείση
 vel δοθείση (coll. v. 9) vel τραφείση. — 21 ΟΥΧΕΝ — 22 ΑΠΩ.

262. Corcyrae. Ex Mustoxydis libro delle cose Corciresi Wachsmuth
 Mus. Rh. XVIII 551.

- . . . . . ἐ]ν σταδίοισ[ι] παλαίσας
 ἀνξήσας . . . . .]οῖκον ἄριστον
 . . . . . κ]εῖται Μακεδῶν Με[γ]αθύρσου
 . . . . . τύμβῳ κεκ]αλυ[μ]μένος, αὐτὸς ἄνυμφος,
 5 πᾶσι δ' ἐταίροισιν γ]λυκερὸς φίλος, οὐδενὸς ἐ[χ]θρὸς·

τοῖς ἀστοῖσιν ἀεὶ θῆ]κας φάος, [ὦ] μέγας ἦρως,
πατρίδος εὐκλείσας . . .]ΔΙΑΕ ἱερὰς Κορκύρης.

Luctatoris epitaphium parum diligenter ex lapide descriptum. —
1 ΟΙΚΠΑ — 2 non videtur proverbium latere οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.
— 3 ΜΕΤΑΘΥΡΕΟΥ nomen feci. — 4 ΑΛΥΜΕΝΟΣ — 5 ΕΚΘΡΟΣ — 6 nisi
gravius corrupta haec putes, ipse defunctus compellari videtur; inserto
ὦ numeros fulcire tutius erat. — 7 nec σταδίας fuit nec placet πόλιας.

263. Corcyrae. Ex Mustoxyde l. s. s. Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII
554. Descripsit etiam Wilamowitz, cui titulus in lamina lapidis secti-
lis incisus suspectus est.

— — — — —
· · · · · γυναιξὶ καὶ τέκνοις
· · · · · εἰς τὸν αἰαντὴ χρόνον
· · · · · λαμπρὸν εἰληφῶς κλέος,
πολλὸν λιπὼν γυναικὶ καὶ τέκνοις βίον.

Litterae vulgares. — 1 γυναιξί mirus pluralis numerus certo in la-
pide est. — 4 vel λιπὼν γυναικὶ τέκνα καὶ τ. β. i. e. victum sufficientem.

264. Cephalenia in insula. C. I. 1930.

· · · · ·]μα κήδεα πότμου
nomen defuncti μ'έσορᾶς ἐν χθ]ονὶ κεκλιμένον
λείπω δ'ἐν μεγάροις γονέα]ς καὶ μητέρα μητρός
καὶ πάππον στυγερῶ πένθει τη]χομένους·
5 · · · · · οὐδ]ας πρὸς ἀλάνπετον Ἀδ[ου
· · · · · οἰκτρότα]ος κατέβην·
ἀλλ' ὅστοῖσι πατὴρ κόνιν εὐσεβέ]ως ἐπέβαλλεν
καὶ σὺν μητρὶ τάφους ἄμφε]πε σ[ύ]ν τε φίλοις.
· · · · · ξείν]οι[ς] καὶ π[ο]λιήταις
10 · · · · ·
ἀλλὰ λέγω . . . . . δά]κρυα μηκέτι πέμπει[ν,
· · · · · εἰς γὰρ πάντα μέ]νει θάνατος·
τοῦνεκα . . . . .] ἐμῶν ἀποπαύετε θρή[νων
· · · · ·

Litterae vulgares praeter c. Argumentum carminis adumbravi. — 2 χθονί Boeckh, idemque v. 9 ΟΙΕΚΑΙΠΘΑΛΙΗΤΑΙΣ et v. 13 ΟΡΗΙ correxit. — 4 vel γήραι τηκομένους. — 7 ΩΕ — 8 ΠΕCINTE — 10 pentameter intercidit.

265. Eremopoli Cretae. Spratt *Itiner. Cret.* II 421 coll. tab.

Τὰ[ν] μεγάλαυχον ὁ[ρ]ᾶ[ς] . . . . . οὔνο[μ'] ἀνέγ[νως,
ᾶς κλ[έ]ος ἐν Κρήτῃ μίμνεται ἀθάνατον

δόξῃ γὰρ γονέων, ἀρετᾶ [δ'] ἀνδρὸς συνο[μα]ίμου

Φεῖδωνος γεν[ε]ᾶς ἔκκριτον ἀθανάτων

5 μναστῆρα σὺ δέδεξαι ἐπίφθονον. — [ἀλλ'] ἐτέκνωσας

σᾶς ἀλόχου, Πείσω[ν], ἔγγονον ἰσόθεον.

ἀλλά, [Ζ]εῦ Κρονίδα, σῶ[ζ]οις γόνον, ὃν κατέλειπ[ον],

Σων[α]ύταν δεχέτη, δόξαν ἔχοντ' ἀρετᾶς.

Litterae vulgares. Epigramma non uno nomine inpeditum. — 1 ΧΟΝ. ΟΙΑΝΕ. ΑΜΝΡΑΜΙΣΟΥΝΟΝ litterae quas punctis notavi dubiae sunt. Videmur ad anaglyphum et ad nomen in alio cippi latere scriptum (in - αμης desinens) vocari. — 3 ΤΑΛ corr. editor, eidemque debetur συνομαίμου, ἀλλ' (v. 5), Πείσων (v. 6 ubi traditur ΠΕΙΣΩΣ), Ζεῦ et σῶζοις (v. 7 ΣΕΥ et ΣΩΣΟΙΣ), Σωναύταν (v. 8 ΣΩΝΔΥ). — 4 pro ἀθανάτων coniecit Wilamowitz ἐγγενέος simile, illud ex v. 2 male repetitum existimans. Pro γενεᾶς possis γέννας, ΓΕΝΑΣ traditum. — 5 miro modo oratio ad maritum deflectitur, fortasse ab ipsa uxore adpellatum.

*266. In Melo inventum, nunc Athenis. *Ephem.* 3508.

Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεῖ,

πέντε λιποῦσα τέκνων καλλιγόνου(ς) σταχύας.

μὴ μύρου, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδεύσας

εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχίην.

Litterae infimae aetatis; epigramma vero haud inelegans. — ἰδοῦσα legitur in lapide; poeta fortasse ἐσιδοῦσα voluit.

267. Pholegandri. C. I. Add. II 2445 b.

Εὐκάρπῳ θρεπτῷ χρηστῷ μνείας χάριν ταῦτ' ἐχάραξα.

χαῖρε.

Versum facere voluit.

268. Sicini. C. I. 2447.

— — — — —
 . . . . . ἐνεγ]καμένη.
 εἶδος μὲν πα[ρόμοιος ἔφυσ Ἡρῆς] βασιλείης,
 ἔργα δ' Ἀθηναίης [Πιερίδας τ' ἐ]δάης.
 5 οὔνεκεν ἀθάνατοί σ[ε] θ[εοὶ πρὸς σφᾶς] συνάγειραν
 τῶν προπάλαι κλ[ε]ινῶν κῦδο[ς ἐνεγ]καμένην
 ὅ[σ]σαι γὰρ ψυ[χ]αὶ [σεμνῶς τ' ἀγαθῶς τ'] ἐβίωσαν,
 ταύτας μὴ θ[νήσκειν, ἀλλὰ λέγ' ἀθανάτους.

II fere p. Chr. n. saec. Primi distichi haec fuerit sententia: *ab ipsis deabus, quae nascenti tibi adfuerunt, dona tulisti et animi et corporis*. Alterum distichon Ross supplevit, nisi quod pro ποικίλα πόλλ' ἐδάης ego Πιερίδας τ' ἐδ. scripsi coll. Anth. P. VII 709, tertium Schneidewin (*Diar. litt. antiq.* 1838 n. 38), quartum ego refeci, nisi quod Buecheler ὅσαι dederat, traditur ΟΝCAI. — 5 ΟΥΝΕΚΕΝ — ΤΟΙCΘ — 7 ΨΥΧΑΙΩ — 8 Callimachus θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς.

269. Aedepsi. Ex schedis Vlrichsii Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 238.

Ἐνθάδε Σώτηρον Χαιρωνέα, χαλκεο[τ]έχνην,
 Αἰδηψοῦ δ[άπε]δον τὸν φίλιον κα[τέχ]ει.
 ἀντ' ιδίας πατρί[δος γ]ὰρ ἐ[πλήν]εσεν ἐνθά[δε ναί]ειν,
 ταῖς ἰλαραῖς αἰ[εὶ φιλάμενος Χάρισιν.

Supplevit Vlrichs, nisi quod v. 4 mea praetuli. Ille enim quod a sententia et a sermonis usu aequae alienum videtur ταῖς ἰλαραῖς αἰεὶ ἡρόσι τερπόμενος. Gratiae artificis propitiae sint oportet, cf. A. P. VI 61. — Cf. n. 247 Μούσαις οὐ μέγα φιλάμενος.

*270. Carthaeenses inter inscriptiones editum in *Herma* Λογίω, inde C. I. 2372. Descripsi Athenis.

Εἴ με θέλεις ἀνιχνεῖν, χερσὶ ὅστέα τὰμὰ ταραῖσαι,
 στῆθι θύρης ἔξω, ἐνδὸν πόδα μήποτ' ἐσάξης.
 οὐ γὰρ σοι θέμις ἐστὶν δόμων μ' ἐμῶν ἐξαπελαύνιν.

Infimae aetatis. — 1 quae legi litterarum vestigia de ἀνιχνεῖν verbo dubitari non patiuntur. — 2 ΠΟΤ' — 3 extr. ΛΑΥΝΙ.

271. Aeginae. Lebas IV 1704.

Οὐκέτι κηροχύτοισι κατ' οὔρεα τέρπομε αὐλοῖς
 πηκτίδος, οὔτ' ἄντροις, οὐ δένδρεσιν ὑψιπετήλοις,
 ἤχῳ δ' οὐ φιλέω, οὐ τέρπομε ἄγρονόμοισιν
 ἀνδρὸς δ' εἰδυδίκου ποθέων περικαλλέα ἔργα
 5 Ἀμπελίου σκιρτῶ καὶ τέρπομαι, ἔνθα κὲ Μοῦσαι
 ἔσστασι τερπόμε[ν]αι πλατάνοισ[ι] καὶ ὕδατίο[ισιν].

Epigramma recentissimum videtur pastor quidam iuvenis in Ampelii senioris amici mortem scripsisse. — 1 ΚΗΡΟΚΟΧΥ — 2 πηκτίς est fistula pastoricia vel syrinx, cuius singuli calami αὐλοί vocantur. Achill. Tat. VIII 6 ἡ σύριγξ αὐλοὶ μὲν εἰσι πολλοί, κάλαμοι δὲ τῶν αὐλῶν ἕκαστος. — 3 ἄγρονόμοισιν scilicet *gregibus*. — 5 *vita cotidiana relicta solis Musis deditus sum*. σκιρτάω verbum inepte positum. — 6 ἔσστασι videtur non corruptum sed ab inscito homine pro dactylo habitum. — ΤΕΡΠΟΜΕΚΑΙ.

272. Syro in insula. C. I. Add. II 2347 o. Ross Inscr. ined. 111. Lebas IV 1899. Nuper apographum omnium certissimum dedit Clon Stephanus Inscr. Syr. ins. p. 52 sq.

- a. Ἐξοχο]ν οὐδ' ἐπιεπτὸν ἔην κάλλος τε νόος τε
 καὶ σθέν]ος ἡγορέη τε ἑξαέτους βρέφeos
 Δημοκρ]άτευς, ὃν τίκτε γυνή καλή τε καὶ ἐσθλή
 nomen matris]αἰδοίη Νικοκράτευς ἄλοχος
 5 Ἰκετο τοῦ] κλέος εὐρὺ Πανέλλησιν τε καὶ αὐτοῖς
 Αἰνεά]δαις σοφίης εἵνεκεν ἧδ' ἀρετῆς.
 πάτερ] δ' Ἀντιόχεια κλυτῆς ἀλόχοιο παρ' ὀχθαῖς
 Μαιάν]δρου ποταμοῦ καλλινάου χθαμαλαῖς.
 οἴνε]κεν ἀρπάξας Ἐριούνιος Εὐβουλῇ
 10 τέκνον] ἄθυρμα φέρειν Φερσεφόνῃ τ' ἀλόχῳ,
 πικρὸν] ἄχος λείπων πάππῳ μεγακύδει φωτί
 nomen avi]ω πάτραις τ' ἧδὲ γονεῦσι φίλοις.
- b. Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κ[εφ]αλ[ὴν] κατὰ γαῖα καλύπτει
 Ἀμπέλιον· λοι[βὰς] δὲ χέων στονάχῃσε θανοῦσαν
 15 Μουσαῖος φιλόπατρι[s] ἀνὴρ . . . . .
 αἰνοπαθὴς Παυλεῖνά τε μ[ήτηρ] . . . . .
 καλὴν ἧδ' ἀγαθὴν καὶ μείλιχον ἧδὲ [θε]ουδῇ,
 μουνυλεχῇ, προτέραις ἐναρίθμιον ἥρωε[ῖναις],
 οὔνεκα δὲ σοφίῃ τε σαοφροσύνῃ τε [νόψ] τε

20 πουλύ τι πασάων προφερεστάτη ἔσχε [γυναικῶν
καὶ δ' αὐτὴ πάτρην μιν ὑπείροχα κυδαίνου[σα
πᾶσα ἅμα μυρομένη τε τάφοις ἐνεθήκατ[ο τοῖσδε.

Hadriano recentius esse docet v. 6. Eius enim aetate coepti sunt Graeci et Romani isto modo inter se coniungi, ut praeter eos alia gens nulla esse videretur, cf. Keil *Syll. inscr. Boeot.* 122. — 1 ἔξοχον etiam ei scripsere qui ex pravis apographis ἐπίληπτον legebant. — 2 καὶ θράσος Boeckh; recepi Rossii supplementum licet lacunae spatium excedens. — 3. 6. 11. suppl. Ross. — 5 ex Stephani apographo constat de lectione Πανέλλησιν, unde ab initio verbum recuperandum erat, cui dativus iungi posset. — 6 legebatur πατρίς, cf. v. 12 et 21. Notanda prava verborum conlocatio; debebat enim ποταμοῖο παρ' ὀχθαῖς ut Il. Δ 487. — 9 εἶσκεν Ross. οὔνεκεν Boeckh h. e. quia nobili loco puer natus erat. — 10 κεῖνον Boeckh. A. P. VIII 483 ἔσται μὰν ὃ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Φερσεφονείois παίγνιον, ubi quod Planudes habet Φερσεφονείας acciperem si legeretur ὃ γε σοῖς ἐνὶ δώμασι i. e. Plutonis. — 12 Μουσαίῳ Boeckh, qui Nicocratem (v. 4) filium esse sumpsit Musaei et Paulinae (v. 15. 16), fratrem Ampelii (v. 14). — Alterum carmen litteris grandioribus ornatioribusque scriptum eandem tamen indolem prodit. — 13 τὴν ἱερὰν in notissimo versu etiam epigr. Prusanum (infra n. 354), τὴν ἱερὴν A. P. VII 3 et 362 et tit. romanus Welcker *Syll.* 84. — 16 TEIMI Stephanus hastam post τε non litteram esse sed interpunctionem adfirmans. μήτηρ Boeckh. — 17 sq. suppl. Boeckh. — 19 TEI...I Steph. τε νόοιο Boeckh, καὶ αἰδοῖ Ross. — 22 suppl. edd.

273. In Syro. C. I. Add. II 2347 p.

Ἄνδρα σοφόν, Μούσαισι τετειμένον, ἐσθλὸν ἑταῖρον
πᾶσι φίλοις, ἀγαθῷ χρησάμενον βιότῳ,
Εἰρηναῖον ἔδεκτο πάτρης Μεροπηίδος ὄντα
Σῦρος. Ἰος.

II vel III saec. epigramma, quod sine dubio integrum est. Annorum numerum subscriptum esse primus vidit Wilamowitz.

274. Minoae Amorgi. Ex Baumeisteri apographo Schneidewin *Philol.* IX 391.

Μοιράων με μίτος πικρὸς ὥλεσεν, [ο]ὐ [β]ι[ό]τιοιο
οὐδὲ φάους γλυκεροῦ πολλὸν ἐπαυράμενον.

εἰ δὲ μαθεῖν σὺ ποθεῖς, τίνα μ' ἐνθάδε τύμβος ἔκλυθεν,
 οὐνομά μοι Κέρδων γλυκεροῦ πατρός ἐστιν ὅμοιον.
 5 τριάκοντα δέ μιν λυκάβαντας ἀναπλήσαντα
 δ'όγμασι μοιράων εἶλε μέλας θάνατος.

Litterae CWE. — 1 .ΥΡΙ.ΤΟΙΟ suppl. Buecheler. — 4 nomen metri aequabilitatem sustulit; poterat tamen pentametrum facere οὐνομά μοι Κέρδων πατρός ὅμοιον ἔφυ. — 5 pro μιν debebat με esse, quare aliunde distichon petatum existimarem, nisi eadem μοιράων forma etiam v. 1 esset.

275. Amorgo in insula. Syrae descripsit mecumque communicavit C. Curtius.

Νείκην ἐνθάδ' ὄρᾱς, [π]α[ρ]οδεῖτα, τήνδε θανοῦσαν
 ἥ [τε]ῦξεν τύμβον κλεινὸς ἐμοὶ γαμέτης,
 ὃ λείπω κατὰ δῶμα καλῶν βλαστήματα τέκνων.
 τιμῆς εἶνεκ' ἐμῆς μνημοσύνης τε χάριν.

II vel III saec. — 1 IPA/O — 2 YCYΞEN.

276. In Amorgo. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 102.

Σωτηρί[χ]αν [μ]ε [τ]ύμ[βος] ἐνθάδε, ξεῖνε,
 οὗτος [κ]αλύπτει ὥς γὰρ ἤθελεν δαίμων,
 τρεῖς δέκα παρασχὼν ἔτεά μοι μόνον ζῆσα[ι].

Litterae ECW. Restituit editor. — 1 IYME// — 2 IA — 3 ZHCAE.

277. Prope Naxum Amorgi. Ex Sprattii ectypo Babington *Transact. of the Royal Society* X 23.

Ἀψευδεῖς] μούνη καὶ πρώτη [τοὺς πρὶν ἀοιδούς
 δεῖξα,] καὶ οὐκέτι μοι μῦθον [ἐρεῖτ' ἀρετήν,
 οὐκέτι νικ]ῶ γὰρ πάσας τὰς σώ[φρονας οὔσας
 κλεινὴν τ' Ἀλκησ]τιν καὶ Πηνελόπε[ιαν ἀρίστην
 . . . οὔτινα μείζον' . . . . .

Litterae inferioris aetatis esse dicuntur. — 1 sq. suppl. Wilamowitz — 3 οὐκέτι praefixi melius non habens; neque enim per spatii rationem licet ab νικῶ γάρ versum incipere. — 4 Alcestis Penelopaeque epitheta non placent; videant alii.

278. Aegialae Amorgi. Ross *Inscr. ined.* II 123.

Τὸν νέον ὄντα, φίλοι, ζητήσατε καὶ καθιδόντες
τύμβον ἐμὸν Μείκ[κω]να ὀνομάζετε· 'ὦ φίλε.' καὶ σὶ
ἐρχόμε[ν]ο[ς] π[α]ρ' ὁδῷ τὸ[ν] φίλον ὄντα νόει·
πᾶσι δὲ χαῖρε λέγω τοῖσι παρερχομένοις.

Infimae aetatis epigramma haud invenustum: exordii verba paullo inmutata recurrunt v. 3 τὸν νέον ὄντα, φίλοι — τὸν φίλον ὄντα νόει. *iuvenem, amici, quaerite et reperto tumulo dicite 'o amice'. et tu quoque qui praeteris nosce amicum tibi esse; omnes autem saluto.* Wilam. — 3 ΜΕΙΚΚΑΙΝΑ nomen certo erat. με 'Ιέρωνα Buecheler; Μίκκωνα Wilam. Vtitur autem lapidarius w forma. — 3 ΤΟΙ Ross et Welcker (*Mus. Rh.* III 242) σοί.

279. In Amorgo. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 106.

Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν Ἑρμῆς Ἑσπέρου ἐτῶν ξ
ἥρεια θανάτῳ τῷδε τέτε[ν]χε τάφῳ.

Litterae ΑΓΩ. — 1 ξῖ monosyllabum. — 2 Manetho I 13 ῥυθμοῖς ἥρειαῖσι κτλ'. Editor mutavit τοῦδε - ταφου, iniuria opinor.

280. In Amorgo. Ross *Inscr. Ined.* 131. Franz *Mus. Rh.* III 93.

Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς, Εὐτύχους γόν[ε], πᾶσι φιλητέ,
Καλότυχε, τε[χ]θε[ῖ]ς λυκάβαντας μ,
πλη[γ]εῖς ἐνκεφάλαιο κακὸν μόρον ἐ[ξ]ετέ[λ]ε(σ)σα[ς]
ἐν μελάθροισι λιπὼν ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.

Lapis valde recens deae protome corona radiorum distincta insignis est, quae inter medias primi versus litteras insculpta est. Puto equidem Fortunae imaginem esse, quam, sicut etiam Pholegandri, Amorginis cultam esse docent praeter titulum apud Ross. *Arch. Aufs.* II 637, 3 plurima nomina Amorginorum cum voce τύχη composita. Neque inepte posita videbitur illius imago in Calotychi Eutychis f. sepulcro. — 1 ΕΓΟΝΟΝ Franz ἐγὼνε. Corruptelae rationem non perspicio. — 2 ΤΥΧΕΤΕ ΘΕΙ Franz ζήσας. τεχθεῖς certum est *natus annos XL*, ut locuntur Byzantini. — μ lege τεσσαράκοντα. — 3 ΠΛΗΠΕΙΣ — ΕΧΕΤΕΔΕΙΛΑΙ.

281. Minoae Amorgi. C. I. Add. II 2264 s.

Καλικράτης κεῖμαι τύμβῳ τούτῳ, παροδεῖτα,
 πεντήκοντα ἓνα ζήσας σεμνῶς λυκάβαντας.
 χαίροις παροδεῖτα.

III fere saeculi.

282. Minoae. C. 1. Add. II 2264 r.

Ἡραῖς ἐνθάδε κεῖμαι ἐτῶν, ξένε, πεντάκις ἑπτὰ·
 καὶ σοὶ παραινῶ συν[. . . . ὁδῖ]τά, με
 μὴ κλαῖε· μοιρῶν γὰρ μίτος πάντας καλεῖ.

Litterae ΕΩΓΑ — 2 quot litterae perierint incertum. Boeckh συνο-
 δῖτα, quod ferri non posse vidit Buecheler. με pronomen quamvis dura
 structura ad verbum κλαῖε pertinet; neque enim verbum invenies cum
 σύν compositum, quod accusativum trahat. Fortasse συντυχῶς' *quando-*
quidem te nactus sum conloquentem.

283. Prope Minoam. Ross *Inscr. ined.* 132.

Ἡ παναρίστη Σπούδη ἐνθάδε κεῖμαι ἐτῶν κᾱ.

284. Amorgo in insula. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 104.

Χαῖρε παροδεῖτα.
 Μὴ γελάσης, ξένε, μοῖραν ὁρᾷς οἷαν [λ]έλονχα·
 ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμε ἐπὶ τύμβῳ·
 τοῦνομά μοι Τύχη ἐξήκοντα ἐτῶν.

1 ANEA corr. editor. — 3 pentameter.

285. Minoae. Lenormant *Mus. Rh.* XXII 291 n. 281.

Ἐνθα βλέπε[ις] τύνβον κεν[όν]· ἄταφος ὧδ[ε γέ]γραμμα[ι·
 ἐ[λ]θὼν ἐν πεδ[ίῳ] ληστῶν ὑπὸ [χερ]σὶ τέτρωμαι·
 οὔ]νομά μοι Δι[όνυ]σις, ὕδς Ζωσίμο[υ καὶ] Λεαίνης.
 τὸν τ[ρια]κονταέτη κλα[ίῳ]ις μόρον, ὅστις [ἄ]ναγνοῖ.

1 extr. MAT et 2 init ΕΓ. | ΘΟΝ et 4 ΚΛΑ. 'ΕΙC. Corr. et suppl.
 editor, nisi quod ἐλθὼν pro ἤλυθον Wilamowitz, κλαίῳις pro κλαίεις ego
 scripsi.

286. In Co. C. I. 2509. Ex Loewii apographo Franz *Ann. Inst.* 1847.

Ζ]ώπυρος ὁ χ[ρ]ησ[τ]ὸς εὐσε[β]ῶς ζήσας βίον
θανῶ[ν] ἔνερθε τοῦδε σή[ματος] πέλει,
πατρὸς Διοφάντου, Γα[βινίας] δὲ μητέρος.

I fere saeculi. — I χρηστός Franz, cuius ceteris supplementis mea praetuli. — 3 ΓΑΥ vel ΓΑΓ apogr. Nomen romanum, quod Wilamowitz invenit, si cui non placet, poterit de Γλυκερίου cogitare.

287. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 92 n. 42. Duo fragmenta composuit editor.

Κεῖμαι το[ῖς] γενέ[ταισι] φιλούμε[νος, ὦ] κύ[μορος] παῖς,
Ἰπριμέρως [ζή]σας [τρεῖς] ἐτέων δεκ[ά]δας,
ε]ὐφρασίη χά[ρις]ιν τε γέλωτί τε πᾶν τακ[ερ]ώσας
καὶ διὰ τοῦτο φίλοις πᾶσι ποθεινὸς ἐ[ὼν].
5 ἀλλὰ με μοῖρ' ἀφ' ὁμαίμου ἐ]νόσφισεν, ᾧ γενέ[τειρα]
εἰσάριθμον ζωῆς [κλῶσε] μίτοισι χρόνον.

II p. Chr. n. saec. — Supplevit editor v. 1 et v. 3, nisi quod τακερώσας Heimsoeth invenit. — 5 recepi Wilamowitzii coniecturam γενέτειρα, quamquam elegantius fortasse poeta γενετῆρσι - μίτοισι scripserat.

288. Leucosiae Cypri. C. I. 2647. Curiose descripsit Waddington ap. Lebas VII 2771.

Κἂν τροχάδην βαίνης, φίλε ὦ παροδεῖτα, βαιὸν ἐπίσ[χον].
. . . ἀ[θ]ανά[των] με] χορός· τὸ δὲ σῶμα καλύπτει
γαῖα, λαβοῦσα γέρας τοῦθ' ὃ δέδωκε πάλαι.
ἢ γάρ μοι ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλάς,
5 ὅστέα δ' εἰς Αἴδην ἄτροπος εἶλε νόμος.
τοῦτ' ἔλαχον μέγα δῶρον ὑπ' αὐτῶν Οὐρανίωνων
Εὐλάλιος, γαμικὸς μούνος ἐνὶ φθιμένοις.

Recentioris aetatis indicium Eulalius nomen. Versu primo male ad-suto exemplum bonum corruptum est. — 2 ΗΒΗCEN.ANA . . . . . ΧΟΡΟΣ Vidua, ΗΤΙC . . Α.ΑΝΑΙ . . . . . ΧΟΡΟΣ Wadd., unde ἀθανάτων - χορός certum est reiciendaeque omnes aliorum coniecturae. De verbo autem lis est. ἤρησεν Boeckh, ἤγνισεν Wilam. An εἴρυσεν, quod ἤρυσεν scriptum fuerit?

— 6 *hoc certe boni mihi praestitere caelestes: apud inferos tantum matrimonio paratus sum [scil. Proserpinae], i. e. in vita isto taedio liber fui.*
Wilam.

289. Apud Heracleam Salbaciam Cariae. Lebas V 1696.

Ἀπολλωνίδη ἐσθλὴ, σὲ μὲν γοάοντε γονῆε
μ]υρομένω θάψαν φέρ[τα]τον ἡίθεον,
δεξι]ὸν ἰητῆρα μέγα στενάχουσι δ' ἐταῖροι
ὀκτωκαιδέκεις ἄνθος ὁμηλικίης·
5 τόνδε δὲ βωμὸν ἔθηκε, πανύστατα δῶρα, Μένανδρος,
φείλος ἀδελφείου μηδενὶ λειπόμενος.

1 fere p. Chr. n. saec. — 3 nescio cur Waddington ἐνδοξον ῥητῆρα scripserit. — 6 φείλος pro φιλία nove dictum.

290. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 c et melius Lebas V 613.

Ἐν κλεινοῖς Μέντ]ωρ ἔθανον στα[δίοις] κατὰ μ]οῖραν
νεικήσας μὲν [πάντας· ἐλοῦσα] δὲ μοῖρα κραταιή
ἤγαγε [μ'εἰς Αἴδη]ν, καὶ νῦν τίμβυσι πρόκειμαι·
ἔσχα τ[έλος] βίοντος χερσὶν φονίαις Ἀμαράντου.

Litterae ΕCΩΑ. — 1 ΜΕΝΤΩΡ nomen, quod incertum est, invenit Wilam. — 2 ΜΕΝΙ — 3 sq. suppl. Boeckh, nisi quod Ἀμαράντου gladiatoris nomen feci.

291. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 b et melius Lebas V 614.

— — — — —
... ὁ πυκ[τ]ε[ύ]σας [π]ο[λλ]άκις ἐν [σταδίοις]
ἀλλὰ τὸ πρὶν θνητὸς νίκη]ν ἀπ'] ἐμοῦ λάβεν οὐδείς,
μοῖρα δ' ἐνίκησεν κρατερή·] ἐπέπρωτο γὰρ οὕτως,
Ε[.....π]αλάμαισιν ἐμ[ὸ]ν νέκυν [ἐ]νθα ταφῆναι.

1 ΠΥΚΤΕΙCΑC corr. Waddington. — ΠΟΜΑΚΙC — 2 ΤΕΜΟΥ — 3 ΙΕΠΕΠ — 4 nominis genetivum ab initio fuisse Boeckh significavit. ἐ[ν] μητρὸς π]αλ. Wilam. — ΕΜΕΝ.

292. Heracleae ad Latmum. C. I. 2898.

Τύ]μβος μὲν κρύ[πτ]ει με τὸν ἐν κόλπ[οις] τραφέντα,
 οὗ]νομα μὲν Πτολε[μαῖ]ον, ὃ γεννήσας δὲ Σέλευκος·
 πεν]ταέτης δ' ἰκόμην Ἄι[δο]ς δόμον, οἱ δὲ γον[ῆ]ς
 μύρονται κενεαῖς ἐλπ[ί]σι τειρόμενοι.

5 ὦ γονεῖς, τί μάτην κενεῶ πρὸς ψύχετε τίμβω;
 μοιρῶν γὰρ κλωστῆρι τέλ[ος] βιότοιο τέτυκται.

Litterae fere vulgares. Supplevit Boeckh, nisi quod v. 3, ubi ΓΟΝΕΙΣ traditur, γονεῖς με scripsit. — 1 τύμβος et κόλποι frigido acumine inter se opponuntur. — 5 sententia simplex τί μάτην τὸν κενεὸν καὶ ψυχρὸν τύμβον προσπύσσεσθε nimis quaesita frigidaque ratione expressa; confert Wilamowitz Eur. Alc. 353 ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρψιν, cui similia multa in epitymbiis.

293. Laodiceae. Froehner *Inscr. du Louvre* n. 189.

Ἐλπίς ἔμοιγ' ὄνομ' ἐ[στί], πατρίς δ' Ἀσίης προῖχουσα
 Λαοδίκει', ἔθανον δ' ὀκ[τω]καιδεκέτις.

294. Alabandis. Lebas V 587.

Ν]ηρῆος τόδε [ση]μα διδασκ[άλου], ὅ[ς] ῥά τε [πα]ισὶν
 γραμμάτων . . . . .

ζῆ.

1 . ΡΜΑ — ΟCΡΑΤΕΓ . ICIN emend. Waddington, neque ego plura au-
 deo in male traditis hisce γραμμάτων ΗΓΓΙ, CHHPWC . . Γ . . . . . ΕΝΟΥΝΕΙ
 ΤΟΠΡΙΝΗΛ . . . ΟCΝΙΟΙΙΙΙ

2 γραμμάτων corruptum sit an integrum, non diiudico.

295. In Icaria insula. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 10.

Δωδεκέτους τάφος εἰμὶ Φιλοκλέος, ὃν θέτο μάτηρ
 ἀχρυμένα λυγρὸν παῖδα Φιλοκρατέα·
 σχέτλιος, οὐδ' ἔφθην χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι
 οὐδ' ἐσιδεῖν Ἑρμῆν γυμνασίου πρόεδρον.

I vel II saec. — 3 cf. supra n. 114 οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι.

296. Prope Ephesum. Lebas V 168. C. Curtius *Hermas* IV 207.

Πόπλιο[ν . . . . . γή]ρως ἐπὶ τέρμα μολόντα
εὐσεβ[έ]ων χῶρος δέξατο, πᾶσι φίλον.
ἀσπάζεσθ' ἥρωα, τὸν οὐκ ἔδαμάσσατο λύπη.

Πόπλιος Καστ[ρί]κιος Ἀγαθεῖνο[ς],
Λεύκιος Λαίλιο[ς] Ἀστράγαλος,
'Ογουλνία.

ζῆ.

II saec. Litterae ρ et ε antiquitatis speciem adfectant. — 1 ΠΟΠΛΙΟ
Lebas. ΠΟ.Λ. . . . . Δ . . . Curtius, post Ποπλ - quattuor vel quinque lit-
teras ante Δ fuisse adfirmans. Errat de spatio Roehl *Sched. epigr.*
p. 23, magisque a vero aberrat, quod supplendum putat Πόπλιον ἐν στα-
δίῳ γήρως κτλ'. Nam in stadio non itur, sed curritur. γήρως restitueram
Comment. Bonnens. p. 21. Fuerit Πόπλιο[ν Δί]λ[ιανόν] simile nomen. —
2 ΕΥΣΕΒΩΝ.

297. Ephesi. Lebas V 171.

Ο]ὐλιάδης κεῖται, παροδοιπόρε, τῶιδ' ὑπὸ τύμ[βωι]
ὅς κλέος ἐν τῶι ζῆν πᾶσιν ἔδειξε ἄρε[τῆς].
ἦν γὰρ ἐν ἐργασίῃ τε μέγας καὶ πᾶσιν [ἐρασ]θής,
οὐνεκεν εἰς Αἴδου τήνδε χάριν φέρ[εται].

II fere saec. Litterae ρc. Suppl. Waddington; at ἐρασθής v. 3
incertum.

298. Ad Teon. Lebas V 114 in commentariis Waddingtonis. Prae-
cedit epigramma latinum *quis (lege qua) superos potui iuvenis laesisse*
penates cet., cui praescriptum nomen defunctae editum C. I. 3111.

Ἰόπη χρηστὴ χαῖρε.

Τίς τοῦμὸν δύστηνον ἐπ' οὐνομα γράψε τὸ χαῖρε;
τίς κωφὴν ματέως θήκατό μοι χάριτα;
οὔτε γὰρ εἰσορόω λαμπρὸν φάος οὔτ' ἑξακούω,
ὅστέα καὶ σποδιὴν κειμένη ἐνχθόνιος.

5 π[υκνῶν] δ' ἄλλά, [πάτερ], θρήνων, φίλε, πᾶν μοι μῆτερ
Πρειμιγένη, ἀπόθου θυμοδακτεῖς ὀδύνας
τῆς ἐπ' ἐμοὶ λύπης παραμύθιον ἐμφρεσὶ θέσθε
τοῦτον καὶ μακάρων παῖδες ἐνεργεῖν ἔβαν.

Litterae vulgares praeter C in ΧΡΗCΤΗ. — 4 aperta imitatio versiculi Leonidae (Tarentini) A. P. VII 740 *Αὕτα ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὖνομα κείνου δηλοῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά, ubi traditum ἐν χθονίοις, quod ne intellegi quidem potest, cedet tituli lectioni ἐνχθόνιος, quod disertis verbis testatur Waddington in ectypo se legisse. — 5 Π . . . . ΔΑΛΛΑ supplevi. πυκνῶν incertum est; de δὲ ἀλλά v. Elmsl. Heracl. 565.*

---

299. Circa Erythras. C. I. 3125.

*Δειοκλῆ Λυσανείου χρηστὲ χαῖρε.
Εὐσεβὲς εἰς θρέψασαν, Διοκλῆ, ὀσιώτατε πάντων
κουφοτάτης φίλτρον, ᾧ λίθος, [εἰ φιλίας.*

1 εἰς cum in fine versus positum sit, fortasse recte Boeckh τήν addidit. — 2 Boeckh κουφοτάτης φίλτρον [ἢ] λίθος [ἐστὶ ταφῆς], quae non intellego. Wilamowitz ᾧ λίθος, ἐλπίδος εἶ. At queritur mater pro magna pietate se filio nil nisi lapidem, nimis tenue vilissimi amoris documentum, referre potuisse.

---

300. Circa Erythras. C. I. 3136.

*Nomen defuncti] χρηστὲ χαῖρε.
Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακόν· ἐπεὶ τόγε μοῖρ' ἐπέκλωσεν,
ἀλλὰ τὸ πρὶν ἡλικίης καὶ γονέων πρότερον.*

Notissimum distichon inscite corruptum.

---

301. Chii. Anaglypho expressa mater cum filiis sedens. C. I. 2239.

*Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσι τε προσφιλὲς αἰεὶ
ἀσπασίοισι λόγοις τὸν παριόντα νέμω·
εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλλης τύπον, ὧ παροδεῖτα,
Θάλλουσάν μ' ἐσορᾷς· μητρὶ [δ' ἀποφθιμένη
5 τήνδε χάριν μνήμης Θάλλος [στήλλην ἐπέθηκεν,
τῆς] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν . . . . .*

Π fere saec. — 1 προσφιλὲς ferendum est. — 4 sqq. Boeckh prae-eunte Iacobsio μητρὶ δὲ (ΜΗΤΡΙΣ) τήνδε χάριν - μνήμης Θάλλος [ἔθηκε] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν δὴ . . . . quae parum videntur probabilia esse. — 6 ΙΕΡΟΝΛΗΜΨΜ si hexametrum credas fuisse, possis τῆς ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν

μνῆμ' ἔμμεναι αἰεὶ, ut cum cippi vilitate virtutis monumentum sempiternum conparetur.

302. Chii. C. I. Add. II 2239 c.

— — — — —
 . . . . . ἄνδρα Μένιππ[ον ἔχει·
 ὃν γ' Ἑρμῆς ἐς νῆα] καθαρπασθέντα Χάρων[ος
 ἦγαγε Περσεφόνης εἰς] σκοτίους θαλάμους,
 . . . . . ἀνύσαντα κελεύθους
 — — — — —

Litterae vulgares. — 1 subiectum est τύμβος simile. — 4 annorum numerus indicabatur.

303. Smyrnae. Anaglypho expressus senex sedens cogitabundus. C. I. 3397.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστί· τίς εἴ βλέπε, καὶ τὸ μένον σε·
 εἰκόνα τήνδ' ἐσορῶν σὸν τὸ τέλος λόγισαι,
 καὶ βιότῳ χρῆσαι μήθ' ὥς ἰς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
 μήθ' ὥς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοί
 5 μαστίξωσι λόγοις θλειβόμενον πενίῃ.

Litterae ornatae ΑΩΣ. — 3 [Isocr.] πρὸς Δημόν. 9 οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἡγάπα, ἀλλ' ἀπέλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος coll. 32. Auson. ep. 145 ed. Bip.

304. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld Act. acad. Berol. min. 1875 p. 9.

Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι, ὕπνος ἐ[στὶν ὃς ἐνθάδ' ἔχει με
 . . . . . εἰ δ' οὐκ ἔστιν πάλιν ἐλθεῖν
 — — — — —

Litterae eadem. — Si quidem est alterum vitae tempus, iam somnus me tenet, qui brevi post me dimittet; si minus, quid me meumque colitis sepulorum? — 3 init. ἄν fortasse nomen Διογένης.

305. Smyrnae. C. I. 3311.

Ἑρμογένης Χαριδήμου ἱητροίην ἀναγράψας

ἑπτὰ ἐπὶ ἑβδομήκοντ' ἔτεσιν καὶ ἴσαις ἐπὶ βύβλοις·

linea erasa

συνέγραψε δὲ βιβλία ἱατρικὰ μὲν οἰβ, ἱστορικὰ δὲ περὶ
Ζμύρνης αβ, περὶ τῆς Ὀμήρου σοφίας α, καὶ πατρίδος α,
Ἀσίας κτίσεων αβ, Εὐρώπης κτίσεων αβγδ, νήσων α, Ἀσίας
σταδιασμῶν α, καὶ Εὐρώπης α, στρατηγμάτων αβ, πίναξ
Ῥωμαίων καὶ Ζμυρναίων, διαδοχὴ κατὰ χρόνους.

Nihil aegrius factum quam quod hominis tam docti tamque dili-
gentis ne aetatem quidem scire possumus. Litterae vulgares, quibus
scriptus est titulus, etiam ad Severi tempora in usu fuerunt Smyrnaeis,
C. I. 3178. Hermogenes medicos plures novimus, etiam Charidemum
unum: utrunque nomen in illa urbe creberrimum. Altero tamen p. Chr.
n. saeculo vix titulus recentior est. — 3 argutius Boeckh LXXVII libros
Hermogenem scripsisse ratus corrigit Oz.

306. Smyrnae protome. C. I. 3283.

Ἰητὴρ μεθόδου, Ἀσιατικέ, προστάτα, χαῖρε,
πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθὼν φρεσί, πολλὰ δὲ λυγρά.

Μ. Μόδιος Ἀσιατικός
ἱατρὸς μεθοδικός.

Disciplinae methodicae sectatores II saeculo Soranus et Caelius
Aurelianus erant; eiusdem fere aetatis Asiaticus. — 1 μεθόδου προστά-
της i. e. *methodicorum princeps*. Welcker Syll. 37 extr. — 2 Od. δ
230 leviter et ad rem mutatus.

307. Inter Smyrnaea in schedis Sherardianis. C. I. 3284.

Πύκτην ΑΑΣΚΕΠΟΝ λεύσσεις ἐμέ, τὸν κατέπεφνε
Πάρδος ὁμοιείου τευξ[ό]μενος θανάτου.

Nomen Boeckh Ἀσχεπτον fecit, Wilamowitz Ἀδσκειτον coniecit,
quae forma suspecta videtur. — 2 ΤΕΥΣΕΜΕΝΟΣ Boeckh τευξάμενος. Fue-
rit ΤΕΥΞΟΜΕΝΟΣ. ὁμοίον θάνατον ab Homero mutuatus est mutato tamen
significatu.

308. Smyrnae. Anaglypho duo exsculpti homines, alter lorica indu-

tus equo insidens, alter nudus equum frenis cohibens. Lebas V 29.

Καρπόφορος [πάντ]ων στ[ρατιωτῶν] τεῦξεν ἀρίστῳ
Νηπίῳ, ᾧ χαίρειν ε[ἰπὲ] παρερχόμενος·

Anaglyphum cum militis prodat sepulcrum, non pueri, Νήπιος nomen videtur esse quamvis haud boni ominis. — 2 ε... σπλι corr. Waddington.

309. Smyrnae. C. I. 3310.

Ἄλλος ἔχει πλοῦτον, καὶ γὰρ τόδε σῆμ' ὁ γεραιός
Ἑρμιανὸς χαρτάρης ἔσω κοίλης κατὰ πέτρας
πάντειμον, πολύευκτον, ὅπερ ποίησα προκρίνας
μᾶλλον ἔχειν πλούτου, καὶ τεθνεὼς ἄγαμαι.

3 πολύτευκτον corr. Boeckh; at vide ne πολὺ τ' εὐκτόν scribendum sit.

310. Smyrnae. Lebas V 1529.

Πολλὰ πονησάμενος βιότου [πρὸς τέρμαθ' ὁδεύσας
σὺν γαμετῇ ἀλόχῳ Λαοδ[ίκη] ἔθανον
κεῖμαι δ' εἰν Ἀίδῃ ζοφερὴν ἐπικεῖ[μενος] ἄχλυν
μητρὶ λιπὼν πένθος λυγρὸν [ὀδυρομένη].
5 ἀλλὰ γ', ἐμαὶ ψυχαί, δὺ' ἀδελφι[δ]έ[ροι] . . . . .
χαίροιτ' εὐσεβίης εἵνεκεν εἰς φθίμενον,
στήλῃ τειμήσαντες ἐμὸν τά[φον] ἀθανάτοις τε
Πιερίσιν πάπποι δ' ἔλθουτ' ἐπ' [εὐτυχίην].
Ἀσκληπιόδωρε Δίωνος χαῖρε.

Epigramma satis elegans I vel II saeculi. — 3 Waddington ἐπιεί-
μενος ἄχλυν recte fortasse; idem supplevit v. 7 et correxit v. 5 φιαε . .
addito συνόμαιμοι. At nec hoc placet neque quod Wilamowitz coniecit
δύο κοῦροι. — 4 suppl. Wilam. — 8 sententiam restitui quae est ap. Antip.
Sid. A. P. VII 164 ἔλθοι ἐς ὀλβίστην πολιὴν τρίχα.

311. Smyrnae. Anaglypho iuvenis expressus tunicatus adstante cane.
Lebas V 1532.

Ζητεῖς, ᾧ παροδεῖτα, τίς ἢ στήλλη, τίς ὁ τύμβος,
τίς δ' ἢ ἐν τῇ στήλῃ εἰκὼν νεότευκτος ὑπάρχει·

νῖος Τρύφωνος τοῦνομα τὰτὸν ἔχω·
 τεσσαρακαιδεκέτη δόλιχον βιότου σταδιεύσας
 5 τοῦθό ποτ' ὦν γέγονα στήλλη, τύμβος, λίθος, εἰκὼν.

Litterae vulgares praeter ω. — Incredibile quantum interpretes de vv. 2 et 5 erraverint: v. 5 τοῦθο (i. e. τοῦτο) anaglyphum monstrat.

312. Smyrnae. C. I. 3398.

Νύξ μὲν ἐμὸν κατέχει ζωῆς φάος ὑπνοδοτείρη,
 ἄλγειν[ῶ]ν λύσασα νόσων δέμας ἡδέι ὕπνῳ,
 λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ προστ[άγ]μασι μοίρης·
 ψυχὴ δ' ἐ(κ) κραδίης δ[ρ]άμ' ἐς αἴθερον εἵκελος αὔρῃ,
 5 κοῦφον ἐπαιωροῦσα δρόμ[ωι] πτερὸν ἥερι πολλῶι,
 καί με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἄσσον ἰόντα,
 οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος Ἡριγενείης.
 τειμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ἑρμείας λόγους· ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν
 10 αὐτίκα τειμήσας καί μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
 οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι κα[τ]' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλότητα
 καί με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἄμβροσίησι τραπέζαι[ς]
 ἡδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰσορόωσιν,
 15 κράτος ἀπ' ἀθανάτοιο πα[ρη]ῖσι μειδιόωντες,
 νέκταρ ὅτ' ἐν] προχοαῖσιν ἐπισπένδω μακάρεσσι.

Litterae traduntur vulgares. — 2 NON et 11 ΚΑΙ corr. Salmas. — 3 ΠΡΟΣΤΕΡΜΑΣΙ et 5 ΔΡΟΜΟΥ corr. exi. — 4 ΔΙΑΜ δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπέικε-
 λον ἄ. Jacobs; ego non dubitavi heterocliton αἴθερον accipere. — 15 ΠΑΤ
 ΡΗΣΙ corr. Boeckh, idemque supplevit v. 16.

313. Inter Smyrnaea traditum. C. I. 3344.

a. Δμωὰν Δωροθέας μετὰ χεῖρ[εσ]ι τὴν ὁμόδουλον
 παρθένον εἰς Ἀίδην θάπτον ἀπερχομένην·
 ἄρτι δέ το[ι], πανάωρε, χοὰς χεῖνυσαι ἀπόδημον
 νυμφίον ἐκ πελάγους εἶδον ἐπερχόμενον·
 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἐγγὺς ἔτλη καὶ σ[τ]ήμεναι καὶ ἐπιδακρῦσαι,
 τοῦ δὲ [σ]ὺ μηδ[ε]ν ἔβης ἐ[σ]θομένα εἰς Αἶδα[ν].

- b. Οὐνομα μὲν Μακέταις ἐπιχώριον οὐνεκα μεμφθῆ
 μηδὲ ἐνί· Κοπρίαν μ' ὠνόμασαν γενέται·
 οὐ γὰρ ἄτειμος ἔην παρὰ δεσπόταις, ἀλλὰ μ' ἔθ[ρ]ε[ψ]αν
 10 αὐτοὶ, καὶ κοῖτον χερσὶν ἐμαῖς κομιεῖν
 δῶκαν τιμήεντα· [τ]αχὺς δέ με παρθέ[ν]ον οὔσαν
 δαίμων ἰς Αἶδην πένψεν ἀμειλιχί[ω]ς.
 ἀλλὰ καὶ ὥς τε[θ]νῶσαν ἐτείμεον ἐνταφίοισιν
 καὶ τύνβον γράψαν μνημοσύνης ἔνεκεν.

Infimae aetatis epigramma multis litterarum compendiis pessime sculptum. — 1 ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΟΙ alii explicare, ego emendare studui: subiectum facile ex voce ὁμώδουλον repetas. — 3 ΤΟΝ 5 ΣΥΗ 6 ΙΥΜΗΔΟΝ — ΑΙΔΑΧ 13 ΤΕΟΝΩΣΑΝ corr. Hermann *Opusc.* IV 303. — 3 h. e. *funus curantes*. — 6 ΕΥΘΟΜΕΝΑ πευθομένα Boeckh. ἐσθομένα est αἰσθομένα. — 9 ΕΦΕΥΑΝ corr. Iacobs. — 11 ΚΑΧΥΣ et ΠΑΡΦΕΝΟΥΣΑΝ corr. Welcker *Syll.* 100. — 12 ΧΙΗΣ adverbium reposui; scribebant ἀμειλίχιος. ω forma ubique utitur lapidarius.

314. Smyrnae. C. I. 3272.

Θεοῖς ἤρωσιν.

Λεύκιος Μινίκιος Ἀνθιμος καὶ Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα
 ἀτυχεῖς γονεῖς Λ. Μινικίῳ Ἀνθιμιανῶ τέκνῳ γλυκυτάτῳ καὶ
 θεῶ ἰδίῳ ἐπηκόῳ ζήσαν(τι) ἔτη δ μῆνας ε ἡ(μέρας) κ.

- Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβου τοῦδ', ὃ παροδεῖτα·
 ὅσ' ἔπαθον δ' ἐν βαιῶ τέρματί μου βιοτῆς,
 ἐνκύρσας λαινέα στήλλη τάχα καὶ σὺ δακρύσεις.
 μητρὸς ὑπ' ὠδίνων ὥς εἰς φάος ἤγαγον ὦραι,
 5 ἐκ γαίης με πατήρ ἐμὸς εἴλατο χερσὶ γεγηθώς
 καὶ μ' ἀπέλουσε λύθρου καὶ εἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν,
 ἥνχετο δ' ἀθανάτοις, ἅπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσεσθαι.
 Μοῖραι γὰρ πρῶται περὶ μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·
 καὶ μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τροφὸν εἰλάμενος.
 10 αὐτίκα δ' ἠΰξανόμην εὐερνῆς καὶ πᾶσι ποθητός·
 ἐν δ' ὥραις ὀλίγαις μοιρῶν σφραγεῖδες ἐπῆλθον,
 αἶ με νόσῳ πῆξαν χαλεπῇ διδύμους πέρι·
 ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας εἰάσατό μου νόσον αἰνὴν,
 τοῦτο δοκῶν ὅτι μοῖραν ἐμὴν εἰάμασι σώσει.

- 15 καὶ τότε δὴ μ' ἑτέρα νόσος εἶλε κακίστη,
 τῆς προτέρης νόσου πούλ' τι χειρότερη·
 σῆψιν γὰρ [λαι]οῦ πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὅστοις,
 εἴτ' ἑταμόν με φίλοι γενέτου καί μου ὅστ' ἀνεῖλαν
 λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδόντα,
 20 καὶ ταῦθ' ὡσανύτως εἰάθην πάλιν, ὡς τὸ πάροιθεν·
 οὐδ' οὕτως μου γένεσις δεινὴ πλησθεῖς ἐκορέσθη,
 ἀλλ' ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστρὸς μοῖρα,
 σπλάγχνα μου ὀγκώσασα καὶ ἐκτῆξασα τὰ λοιπά,
 ἄχρ' ὅτου ψυχὴν μου μητρὸς χεῖρες εἶλαν ἀπ' ὅσων·
 25 ταῦτ' ἔπαθον βαιῶν τέρματί μου βιοτῆς, ξένε,
 καὶ κατέλειπον τηκεδόνα σ[τυγερὴν] τοῖσί με γειναμένοις,
 αἰνόμορος, λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

*Anthimum patrem medicum fuisse minime certa est coniectura; immo mirum si medicus in fere saeculi, quo tempore omni litterarum generi dediti erant medici, tales sordes sui pueruli tumulo inscribi passus esset. — Edidi fere Boeckhii exemplum, a quo raro discessi: 3 cum Sponius στελλη, Tetius στηλλη, στηλη e Bullialdi schedis saepius interpolatis Reinesius habeat, στηλλη formam sat certo traditam puto; delevi praeterea cum Iacobsio v. 11 γάρ, quod post μοιρῶν lapicidae error ex v. 8 repetierat. — 12 πῆξαν retinui; correxere πλῆξαν. — 17 μου quod egregie correctum a Iacobsio recepi, quo et rei aliquid momenti accederet et numeri fulcirentur. — 21 γένεσις idem videtur quod *genitura* Suet. Oct. 94 vel ἡ τῶν ἀστρων διάταξις ὑφ' ᾧ ἐγεγέννητο Cass. Dio LVI 25. — 24 μου servavi; deest in schedis Bullialdi. — 26 τηκεδονας . . . . . τοῖσι omnes praeter Bull., ut de sua coniectura quamvis vera Reinesius στυγερὴν supplevisse putandus sit.*

315. Smyrnae. Ex codice Askewiano C. I. 3365.

Αἰθὴρ] εὐσεβέα ψυχὴν, κούφη κό[νις] ἔσχεν
 σῶμα· πατὴρ Διοφῶ]ν, οὖνομ' Ὀνησίμη ἦν.
 κάτθαν]ε δ' ὀκτωκαιδεκέτις . . . . .
 ἐφθάσθη μοιρέων ἐς τ[έλος] αἰδίων.

Supplevi. — 3 ΕΤΙΣΠΗΩ . . . fuit dativus ut in titulo C. I. Add. II 2113 c. ἐφθάσθης, δύστηνε, Τύχης δηλήμασι.

316. Smyrnae. Pocockii pessimum apographum C. I. 3388.

Ἐνθα σορὸς κατέχει κλυτὸν οὔνομα, παῖδα Τ[ρ]ύφωνα,
 ὃν [θ]ρέψεν Τροφιμᾶς πολυνώδυνος ἐλπίσι λιφθεῖς
 μάμμη] δ' Εὐτυχία μασ[τοῦ]ς κατεκόψατο, οἷς ἔτρεφέν σε
 Μοίραις, [κ]αὶ φθιμένους ὀκταέτης ἔ[μ]ολες.

1 Τύφωνα quod traditur retinet Welcker *Mus. Rh.* 1832 I 291. —
 2 . ΝΡΕΨΕΝ et 3 ΜΑΣΟΡ.Σ corr. Boeckh. — 3 init. ΑΜΜΑΣΔ Boeckh
 ἄλλως δ'. — 4 ΜΟΙΡΑΙΣΑΙ — ΕΝΟΠΟΛΕΣ Boeckh καὶ φθιμέν[οις], οὗς ὀκτα-
 έτης ἐνόπ[ωπα]ς. Incertam esse meam emendationem scio.

317. Prope Smyrnam. Lebas V 27, cuius ipsum apographum exhibebo.

ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ . . Ι
 ΕΙ . ΗΣΑΣΕ . ΕΝ
 ΑΣΙΣΑΡΑΝΕΡΩ
 ΟΥΠΟΤΕΟΡΑΓΑΙΑΝΑΡΩΝΜΑΙ
 ΜΩΝΜΕΙΖΩ . ΙΕΣΑΙΝΕΙΙ

Nihil fere dispicio praeter haec:

. . . . . οὔποτε' ἑώρα
 γαῖ' ἀνδρῶν μα[κάρ]ων μείζο[να] . . . . .

ἡ μακάρων γῆ Erythrae urbs est, utpote condita ab Erythro Rhada-
 manthi filio; fortasse latius patens hoc nomen etiam ad Smyrnaeos
 pertinebat. Extremae litterae v. 5 eadem videntur quae minus corrup-
 tae leguntur v. 1 ΠΕΙΣΑΝΙΟΣ, unde nomen viri fuisse conicias; Πεισάνιος,
 quod non intellego, dubito num fuerit. — 3 Ἀσίς ἀπ' ἀνέρο[ς]? sed hoc
 quidem est nugas agere.

318. Prope Smyrnam. C. I. 3399.

[Nomen defuncti]

ζ]ήσας [ε']τη x. [μ. θ. ή. ε.]

συνζύγο[ν] παλάμα[ι]ς [κ]ι[μ]η]θῖς ἐνθάδε κῖ[με],
 πολλὰ καμῶν νείκης δὲ βραβῖον ἔχο[ν]τα

5 μῦρα κατήγαγεν ὧδε.

Ἀσκληπιόδοτη ἀ[νδ]ρὶ ἰδίῳ μν[ι]ας χάριν
 ταῦτα ἐ[ποίη]σ[εν]. χρησ[τέ] χαῖρε.

1 II IC| . . . . κ . TOPW unde Νικήφορος fortasse nomen fuit. — 2 CTHK

| NO+C et 3 MATCAINΘEIC correxi. — 6 AN | API et 7 ΕΠΕΤΙΒΙ corr. Boeckh, qui extrema quoque supplevit.

319. Philadelpheiae. C. I. 3435.

Ξανθίππην Ἀκύλας μνήμῃ βίотου παρέδωκεν
 βωμῷ τειμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον,
 παρθένον ἧς ἀπέλυσε μήτρην, ἧς ὄριον ἄνθρος
 ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ.
 5 τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσ[τ]οῦ τελέωσε βίο[υ] ἐνιαυτούς
 καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

I potius quam II saeculi. — 3 παρθένος adiectivum satis quaesitae est dictionis; minus elegans ἔσχεν - παυσάμενον. Homericum ἡμιτελῆ δόμον multi imitati sunt (Il. B 701), velut Catullus 68,75 *advenit Protesilaeam Laodamia domum incertam frustra*. — 5 ΕΙΚΟΣΙΟΥ et ΒΙΟΝ omnes, nisi quod unus Smith ΒΙΩΣ. Boeckh ἐπ' εἴκοσι σϛ - βίου, alii peius etiam.

320. Thyatiris. C. I. 3511.

a. Α]ὐτὸ[ς] Ζεὺς Κρονίδης [ύψ]ίζυγος αἰθέρι ναίων
 σ]ῶμα [π]υρὶ φ[λ]έ[ξ]ας στέρνων ἐξείλετο θυμόν·
 οὐκ ἦ[μην] βροτός· [ἰ]θὺν [π]αρέσ[την μ]ητέρι σεμνῇ
 νυκτὶ μελινοτάτῃ ἐρμηνε[ύ]ουσα τάδ' οὕτως·
 5 μῆτε[ρ] Μελιτίνη, θρῆνον λίπε, παῦε γόοιο,
 ψυχῆς μνησαμένη, ἣν μοι Ζεὺς τε[ρ]πικ[έρ]αυνος
 τεύξας ἀθ[ά]νατον καὶ ἀγήραον ἥματα [π]άντα
 ἀρπάξας ἐκόμι[σσε] εἰς οὐρανὸν ἀστερό[εν]τα.

b. — — — · — — — — — — — — —
 . . . ν ἀναστήσας μ . . . αν τέκνοιο θα . . .
 μητρ]ὸς Μελιτίνης· [ἡ δ' εἶπ]εν ἔπος τοιόνδε·
 ἦλ]υθον ἐνθα Διός [μ' ἔδρ]αиси καθείδρυσεν [Ερμῆ]ς
 ἡμα . . . ιδι πα | . . . εφν Ασκληπι . . . | . . . . . ειτοολ . . . ιο . . . |
 5 . . . . . νπᾶσιν . . . | . . . [ἀν]θ[ρ]ώποις . . . | . . . . . σ . . .

Apographa duo sunt, unum Peissonellii, alterum Sherardianum in cod. Askew., quae ita inter se differunt, ut modo hoc modo illud una alterave littera sit auctius. Prius carmen certa ratione restituit Boeckh,

de altero, quod in eodem Lydis vel maxime familiari argumento versatur, desperandum esse videtur. — 1 .ΥΤΟΥ — .ΕΙΖΥΓΟΣ — 2 ΓΥΡΙΦ ΑΕΣΑΣ — 3 ΗΙ . . . — ΓΑΡΕΣΙ . . 6 ΤΕΙΠΙ — 7 ΑΘΗΝΑΤΟΝ — 8 ΑΣΤΕΡΟ | ΤΑΣ. In altero fragmento hoc intellego ab initio plura periisse; dein mater videtur μ[οῖρ]αν τέκνοιο δα[ῆναι, quamquam genetivus μητρός quo spectet non video. — 2 ΕΛ | ..ΗΕΝ ἢ δ' εἶπεν Boeckh, idemque Ἑρμῆς supplevit. Ceteris abstineo.

321. Inter Sardes et Philadelphiam. Lebas V 640.

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Μενεκράτην Διοδώρου χρυσέῳ στεφάνῳ, τὸ δὲ μνημεῖον κατεσκεύασεν Τατία Ἀπολλωνίου ἡ γυνὴ τοῦ Μενεκράτους· Μενεκράτης καὶ Ἀμμιον τὸν ἀτῶν πατέρα ἐτείμησαν.

Ὀλβιον ἐνθήμενος βίοτον καρποῖς ἐπέχαιρον
βῶλον ἐπιψήχων πυροφόροις βοτάναις·
αἱ] δέ με χεῖρες ἔπα[ν]ον ἀπ' [ἐ]ργος, ἥνικα θερμα[ί]
ἀκτεῖνα[ι] προλίποιεν ἐφημερίων καταδῦσα[ι],
5 γηθοσύνη Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν·
ἄφνω δ' ἐν προκοπαῖς ἔλιπον βίον εἵνεκα μοίρης,
ἄρπαχθὺς τέκνων [ἡδ'] ἀλόχου γλυκερῆς,
ἦτις ἐμοὶ μέ[ν] ἐνειμε τά[δ'] ἔξοχα δῶρα καμόντι[ι],
στεψαμένη καμάτου οἶκον ἐναίδιον,
10 καὶ θρήνοις κλαύσασα πολὺν χρόνον οὐ λάβεν ἄνδρα,
ἡρεμίην κοίτης εἰς τέλος ἀραμέ[ν]η.
παῦ]σον δ' ὠδεῖν[ουσ]α [κα]ὶ . . . . .

Haud ita multo post a. 171, si quidem recte illum Μενεκράτην Διοδώρου, qui est in titulo C. I. 3438 haud procul invento, eundem esse statui. — 3 ΗΑΕ correxi. — ΕΠΑΙΟΝ — ἔργος nomen minime coniectura temptandum. — ΘΕΡΜΑ et ΑΚΤΕΙΝΑΠΡΟ v. 4 non video qua alia ratione emendari possint; ἀκτεῖνη forma adhuc ignota, at valde credibilis coll. ἱκτίς et ἱκτῖνος. Lobeck *Paralip.* p. 170 sq. προλείπω intransitivo sensu optimo cuique scriptori usurpatum hoc loco genetivum trahit ἐφημερίων i. e. mortalium. — 8 MEMENEIMETAEΞΟΧΑ corr. Buecheler. — 10 sententia certa; fortasse praestat οὐ λάβεν ἄλλον. — 12 παῦσον Waddington; dein haec

Δ'ΩΔΕΙΝΩ . ΞΑΡΧΙ ΙΝΟΝΟ
ΝΕΜΟΥΠΕΡΙΟΝΤΟΣ
ΜΕΝΗΜΓ' /

in quibus duo ille distinguere videtur: ἐμοῦ περιόντος et - μένη μετὰ μοῖραν ἐμήν.

322. Prope Sardes. Anaglypho virgo exsculpta est dextra florem tenens. Ex Keppelii apographo C. I. 3440, ex Steuarto Welcker *Mus. Rh.* III 245 n. 18.

Χαίροις, ὦ παροδεῖτα, τειμῆς ἰσάκουσον ἐμεῖο·
 οὖνομα δὴ Γλυκίαν ἐσορᾷς ἐμὲ παρθένον οὔσαν·
 τήνδ' ἄρ' ἐμήν νεότητα πατὴρ Παιδέρως ἐνέγραψεν·
 καὶ μήτηρ Γλυκία καὶ Τειμογένης ὁ ἀδελφός,
 5 μήτρωες Μάρκος καὶ Νείκυσ, ἐ δέ τε μάμμα[ι
 Τιμογενὶς κα[ὶ Τ]ύχη τὴν ἑγγονον ἐτειμήσαντ' ἐμὲ ἣν οὔποτε
 ἤλπισα τειμήν.

ἔτους σξθ μηνὸς Δεῖου . . . .

Annus epochae Sullanae est 299, p. Chr. n. 214, mensis primus, diei nota mutila apud Steuartum .PI — 5 μήτρωες Welcker; retinui Steuarti lectionem. Μήλωνες Keppel. — 6 ΚΑΠΥΧΗ Steuart. καὶ ψύχη ex Keppelio Boeckh et Welcker. — EMEN pro EME nisi barbara forma est, erravit lapicida.

323. In Saittis Lydiae oppido. Ex Hamiltonis apographo (*Researches of Asia Min.* n. 339) Lebas V 1668.

Ἔτ(ους) σξ. μην(ὸς) Γορπιαίου β[ι].
 Μητρᾶν ΕΞΛΗΟΥ ἔχι τάφος οὗτος ἄλυπον
 ἄσβ[ε]στον λύπην πᾶσι λιπόντα φίλοις.

Annus Sullanae epochae est 260, p. Chr. n. 175, mensis undecimus, diei nota sic tradita ^Tβ. Welcker *Mus. Rh.* III 253 legit τῇ β'. Probabilius ¹β corrigitur; nam BI pro IB usitata est scriptura. — 1 patris sive patriae nomen corruptum.

324. In Thaso. Ex Prokeschii apographo C. I. Add. II 2161 b (coll. p. 184) et vv. 5 — 8 misere interpolati ex schedis eiusdem inter titulos Thyatiranos C. I. 3519.

Σῶμα κόρης ἀρπαχθὲν ἀ[μει]λι[χίω]ν ὑ[π]ὸ [μ]οιρ[ῶ]ν

παρθένου ἀνθοφόρου τύμβος ὃδ' ἐγκατέχει·
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων βουλαῖς ἐπιδήμιός ἐστιν
 ἄστροις καὶ ἱερὸν χῶρον ἔχει μακάρων·
 5 οὐδὲ πικρὸν μοιρῶμμίτον ἔκ[φυγεν], οὐδ' [ἐ]δυ[ν]ήθη
 ἀνθού[σ]η[ς] ὥρ[ης] . . . . .
 ἀλλὰ τρισκαιδεκάτου π[ερ]ι[τελλο]μένου [ἐν]ι[αντοῦ]
 γειναμένο[ι]ς [μ]έγ[α] π[ένθ]ος ἑο[ῖ]ς [κατέ]λειψε τοκεῦσιν.
 Αὐρ[ηλ]ί[α Θεαν]ὼ Ἡροδότου προσφιλὴς χαῖρε.

Litterae recentissimae. Videtur titulus aliqua ex parte lectu difficillimus. — 1 ΑΝΗΛΙΚΩΝΥΚΙΟΗΟΙΡΙΝ correxi; simile quid Boeckh ἀνηλίκων ὡς. μ. C. I. Lat. I 1009, 12 *en hoc in tumulto cinerem nostri corporis infistae Parcae deposierunt carmine*. — 2 ἀνθοφορία sacrum quoddam munus est, quod ad Cereris religionem pertinuisse videtur. Eadem enim mulier quae C. I. 2162 ἀνθοφόρος dicitur etiam τιμοῦχος audit, quod est Cereris καλλιστεφάνου cognomen h. Cer. 268; quo probato veri simile est poetam v. 1 sq. defunctam cum ipsa Proserpina comparasse, quae simili modo ἀνθοφοροῦσα rapta est a Plutone ἀμειλιχίῳ θεῷ. — 5 ΕΚ . . . . ΠΟΥΔΡΑΥΠΗ ΟΗ ἔκφυγεν Boeckh, ἐδυνήθη Buecheler. — 6 ΑΝΘΟΥΓΗΩΡΙ . . ΒΑΡΧΟΛΑΙΕ . . . . conī. Buecheler καρπὸν ἀποδρέπεμεν, minus placet quod Wilamowitz proposuit ἀρμόδι' ἔργα τελεῖν coll. Solon. 24,6. — 7 ΠΗΙΣΜΕΝΟΥΠΠΑΥΙΟΥ corr. Welcker *Mus. Rhen.* 1832 p. 286 idemque v. 8 restituit, ubi ΜΕΝΟΣ . . ΕΓΛΠΕΡΙΦΘΕΘΜ . . . Subscripta ΑΥΡΠΑΙΔΟΕΗΡΩΗΡΟΔ κτλ'. corr. Boeckh.

325. In Thaso. Conze *Itin. insular. maris. Thrac.* tab. VIII coll. p. 31.

a. Κατίλλιο[ς θύγατρ' ἔθαψεν ἐν χθονί
 Δημητρίᾳ τόδ' ἐπὺ [δω]μήσας λίθου
 ἀγλ]άισμα λέκτρ[ων· ἀλλ' ἄγαν σμικρὸν μέρος
 ζωῆς παρ[έ]σχεν ἐν [βρ]ο[τ]οῖς μοιρῶν νόμος.

b. 5 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει δέμας [ἀγ]λ[α]όν, ἀντὰ[ρ ἐ]ς αἵ[θη]ρην
 ψυχὴ ἔβη ἐμέθεν· φθένξομ' ἀ[ρ]ιφραδέως·
 ἡιθέοις γὰρ ἔδωκε θεὸς μετὰ μοῖραν ὀ[λέθ]ου
 ὥς ζῶουσι λαλῖν πᾶσιν ἐπιχθονίοις.
 οὔθ' ἅμα παρ[θ]ενικῇσιν ἐγὼ χορὸν εὐρὺν [ἄθ]υ[ρο]ν,
 10 (ἦκαχε γάρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεν[αι],
 οὔτε με νυμφοκόμοις θαλάμοισιν ἐς[ήγ]α[γ]ε Νόσ[σος]
 κουρίδιον γενέτης πρὸς πόσιν ἐρ[χ]ομένην·
 ἀλλ' ἔτι μ' ἀδμήτην, ἀταλόφρονα, μοῖρ' ἐκίχ[α]ν[ε]ν

Χρυσίδα καὶ γαμῖης ἐλπίδος ἐστέρεσεν.
15 αἰδίου μνήμης τύμβον ἐπαι[ρόμεθα.

Litterae ornatissimae quales in titulo Thasio C. I. 2162, qui cum nomina Αἴλιος et Αἴλια habeat altero fere p. Chr. n. saeculo scriptus videtur: eiusdem aetatis epigramma esse puto. — 1 post Κατἄλιος spatium 18 fere litterarum intermisso ΗΣ legitur. — 2 ΣΠΥΛΛΙΜΗΣΑΣ et 4 ΠΑΡΣΣ ΧΣΝΣΝΣΝΙ . ΟΙΟΙΣ correxi. — 3 ΛΙΑΛΙΣΜΑΛΕΚΙΡ .. ἀγλαίσμα Wilamowitz. Significatur sarcophagus magnifice exornatus. — 5 ΛΙΑΛΟΝΑΥΤΑΙΞΣΑΙΟΙΙΗΝ et 7 μοῖραν ΟΑ .. corr. Wieseler. Ceterum conferri potest πείρατ' ὀλέθρου et μοῖρῃ θανάτοιο. Rem ipsam non novi. — 9 ΠΑΡΟΣΝ κτλ'. — ΛΟΥ .. Ν corr. Wieseler. — 10 extr. ΜΣΝΙ/// corr. Sauppe; fuerit ἀποφθίμενε. — 11 ΕΣ .. ΙΑΚΕΝΟΣ Wieseler ἐξεῖλκεν, quod displicet de patre dictum; ἐς-ήγαγεν satis certum puto, incertum vero, nomen fuerit necne. — 12 ΕΡΥΟΜΕΝΗΝ — 13 ΧΑΝ . Ν — 15 versus multo magis sinistrorsum scriptus, quo adpareret extra epigrammatis fines positum esse, miro utique modo; in fine ΕΠΑΙ/// Sauppe ἐπλησάμεθα, cui meum praetuli.

326. In Thasi portu qui Panagiae vocatur. Miller *Rev. archéol.* 1866 II 58.

Αὐρ. Φίλιππος Φιλίππου Ἀβδηρείτης ζῶν ἔτι κατεσκεύασεν
ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ Ἀντωνεῖνῃ καὶ τέκνοις ἑαυτοῦ,
ε]ῦ εἰδὼς κληρονόμων τὴν ἐπιλησμοσύνην
καὶ κοινοῦ θανάτου μνημόσυνον προβλέπων.
εἴ τις δ' ἕτερος ἕτερον βουληθῇ καταθέσθαι πτώμα, αὗτος δώσει
τῇ Θασίῳ πόλει (δην.) ,β καὶ τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ἄλλα (δην.) ,β.
χαῖρε παροδεῖτα.

Aetatem nomina indicant. Aperte pedestri orationi duo pentametri interpositi, quorum prior εῦ syllaba abundat. — 2 προβλέπειν τι prospicere aliquid latini sermonis consuetudinem arguit.

327. In Imbro. Conze l. s. s. p. 97.

Τέσσαρα τέκνα λιπώ[ν] Νεικήφορος ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν χρηστῆς ἀλόχου πνεῦ[μα] λιπὼν παλάμαις
εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα,
ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λού[κι]ο[ς] οὐχ ὅσια·
5 εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸ[ν] ἐμὸν νέκυν, εἶδε δὲ τέκνον

πώ[μα]τι λ[α]ινέω σῶ[μ]α κ[ατ]ι[σχό]μενον.

III fere saeculi. — 4 ΛΟΥΝΟΙ — 6 ΠΩΟ... | ΤΙΛΔΙΝΕΩΚΑΚΩΙΕ... | MENON quas punctis notavi litteras incertas esse testatur editor. Emen-
davi *de monumentorum aliquot graecorum carminibus* (Bonnae 1871) pag. 41.

328. In Lemno. Conze p. 113.

Π[ᾱ]σιν εὐμενέτης τελέθω . . . . .
τοῖσιν προφρονέως ὥς ἐμὲ ἐρχομένοις.

Litterae II fere saeculi. — 1 Curtius Goett. *gel. Anz.* 1860 p. 421
τελέθω Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. At in scamno nunc insertus lapis vix eam
habebat magnitudinem, quae templi epistylis conveniret. Loquitur de-
functus.

329. Mytilenis. Ex sylloge Cyriacana edidi *Ephem. epigr. lat.* II 11.

Τὴν κύνα Λεσβιακῇ βώλῳ ὑπεθήκατο Βάλβος
εὐξάμενος κούφην τῇ κατὰ γῆς σκύ[λα]κ[ι],
δουλίδα καὶ σύμπλουν πολλῆς ἀλός· [ῆ]ν καὶ παράσχοις
ἀνθρώποις ἀλόγοις ταῦτα χαρίζομέν[η].

I vel II saeculi. — 1 confert Buecheler (*Jen. Littztg.* 1874 n. 374)
Crinagorae epigr. A. P. VII 628 ὃν τύμβῳ δῆς ὑπεθήκατο βώλου (lege
Δίης-βώλου). — 2 ΣΚΥΚΑ — 3 ΤΙΝ interpretatur Buecheler *quam* (i. e.
κούφην γῆν v. 2) *tu etiam concedas*, conpellatam putans ipsam Terram deam.
Non facilem esse hanc structuram patet; at nescio an non praestet quam
Aeneas Piccolomini amicus proposuit emendatio ἥ κε παράσχοις, quod
vertit *cui te puo, o terra, praestituram esse, quod hominibus nunquam
dubitas praestare.*

330. Mytilenis. C. I. 2211. Ex Cyriaco edidi l. s. s. 10.

Ὅ πάντα σοφὸς καὶ μουσῶν ὄχ' ἄριστος
Ἀλκιβιάδης Βυζάντιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ἑλλήνων πάντων ὄρνις ἀοιδότατος·
Λουκιλλιανὴ δέ μοι ἦν παράκοιτις,
5 ἥς ἐκ δαπανῶν τύμβος ἔχει [με] κλυτός
Λέσβῳ ἐνὶ χώρῳ· ἥ δ' εὐδαίμων Μυτιλήνη
σῶμα μετφκίσατο.

1 *optimus poesi* Boeckh. — 5 inserui pronomen sive librarii seu lapidarii errorem corrigens.

331. Mytilenis. Franz *Annal. Instit.* 1842 p. 148.

Τῇ κλυτῇ ἐν πινυτ]ῇσι Πεδανίῃ ἐνθάδ' [ἐ]θῆκεν
nomen filii] ὑὸς μνημα σαιοφρο[σύνης.

Litterae satis recentes.

332. Pergami. Anaglypho canis exsculptus. Lebas *Rev. de la Philol.* I 335.

Οὔνομα Φιλοκύνητος ἐμοί· τοῖος γὰρ ὑπάρχων
θῆρσιν ἐπὶ φοβεροῖς κραιπνὸν ἐθήκα πόδα.

III fere saeculi.

333. Pergami. Ex codice Askewiano C. I. 3557.

Εἰ μὲν ἔην ζώ[ειν ἐπιε]ικέα θυμὸν [ἐ]χ[ο]ν]τα,
σώφρ]ων δ' ὅς κεν ἔην ἢ πινυτὸς πρᾶπίδας,
ο]ὔποτ' ἂν ἐν σχεδ[ί]ῃ μάχῃ ὤλετο ΞΕ (nomen defuncti)
καρτερός· εὐπρεπέης ἦν γὰρ ἰδ[εῖν] προμάχοις.
5 ἄλλ' οὔτο[ι] μοῖραν [γ]ε θεῶν ἰότητι κ[ραταιήν]
θνητὸς ἀνὴρ ἔφυγεν· ἔφθιτο [δ' ἐσθλὸς ὁμῶς
καὶ γὰρ] ΤΟΥΣΟΣΟΙΤΟΝΤΑΘΕΠΑ . . . . .
ὤλεσε ΛΙΤΕΝ . ΤΑ . . . . .
ἀλλὰ καὶ ὥς ἔκανον [π]έ[λ]ας [ἀνέρας . . . . .
10 κείμαι δ' ἐν τ[ύμ]βου ΛΗΣΤ . . . . .
σῆμα δέ μοι πρέπον ἐστὶ καὶ . . . . .

Desperatum esse epigramma iure dicit Boeckh. — 1 ΖΩΝΗ... et post θυμόν.. Ο. ΤΑ Boeckh εἰ μὲν ἔην ζωὴν ἐπιεικέα θυμὸν ὀφέλλειν hac sententia si vitam auget animus probus, non qui temperans et sapiens foret periret. At cum v. 3 extr. nomen defuncti fuisse necesse sit, non perspicitur ista ratione, quomodo a generali ut ita dicam sententia ad ipsum defunctum transitus fieri possit. Quae posui ita intellego: si fieri posset ut homo probus ac prudens sapiensve vitam servaret (viveret), nunquam ille periisset, ut ipsum verbum ζῶειν vitam servare, σώφρων δέ altera prota-

sis pars esset. ἄν autem cum indicativo aoristi positum superfluum est exemplis firmare. — 2 suppl. Boeckh. — 4 sic distinxi; pro προμάχοις possis ἐτάροις. ἰδεῖν Boeckh. — 5 τε recte Boeckh his quae recepi posthabuit μοῖράν τε - καὶ Ἄδην. — 6 suppl. Wilam. — 7 sq. interpretatur Wilamowitz *nam et deorum filios (ad Ilium) Parca necavit: eidem ego succubui*. Certum est iuvenis obitum narrari; verba non expedio; καὶ γάρ recte Boeckh. — 9 ΤΕΔΑΣ πέλας verum videtur, nec minus v. 10 τύμβου vel τύμβω, ubi ἐν ταβουλῆς voluit Welcker in notis suo Syllogae exemplo p. 85 adscriptis nescio quo sensu.

334. Apud Ilium novum. C. I. 3627.

Τὴν στῆλλην, παροδῖται . . . . .
 εὐφήμῳ γλώσση χεῖρε προσείπα[τ' ἐμέ,
 τὸν ζωὴ]ν [πρ]ο[λ]ι[π]όντ[α], ποθῆτὸν αἰὲ γον[έ]εσσιν.
 εἰ δὲ μαθὼν τὸν ἐμὸν μόρον, ὦ ξένε, [κ]α[ὶ σ]ύ με κλα[ύ]σις,
 5 στέρ]ξω· καὶ θνήσκων γὰρ ἔχω νόον οὔτινα [β]αιόν.
 κ]ουρῆα τὴν τέχνην ἐσορᾷς ἐμέ, τὸν παρὰ μοῖραν
 πλ]ήγματι δυσστήνῳ πνεῦμα [β]ίᾳ θέμενον.
 ἐ]ξόπιθεν χεῖρ γάρ μαι ἔβαλεν δύστηνον ἐς Ἄδην,
 ἥλυθον ἐξ ζωῆς ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν.
 πλεῖ]ον δ' οὐ[κ εἴ]ασε Τύχη δαίμωνται ἀλόγιστος
 11 ἐξ]ανύσαι· πρ[ὸ γάμ]ων ἀρτ[ιφ]υῆς ἔθανον.
 πολλὰ δ]ὲ καὶ μάτηρ με ὠδύρετ[ο] ὃν κατὰ οἶκον
 δειλ]αίη κα[τ' ἐμοῦ] χεῖρα βαλ]οῦ[σα] ῥέθους
 . . . . . ἐμὰς [μ]ονί[μ]οις φρένας . . . . . παιδός
 15 σὺν πατρὶ δυσστήνῳ· βά[λλ]ο[ν] ἐ[μ]ὸν ὀλέτην
 δέμοσιν· ὦ μοίρης πικρὰ λογιζομένης.
 οὔς γὰρ ἔδει [ζῶ]ν[τας τέκ]νου ὑπο [πρ]εσ]βεύεσσθαι,
 οὔτοι νῦ[ν αὐτοῖ] σῆμ' ἐπέθ[ηκαν ἐμοί].

Litterae vulgares, carmen ipsum admodum recens. Scripturae corruptelas leviores velut O pro Ω et Θ scriptum non enumerabo. Boeckhii supplementa sunt plurima, pauca ipse mutavi. — 1 ΔΙΤΑΙΛΙ . . . Boeckh ἀειμνήστην ἐσιδόντες. — 3 ΙΕΙΝΤΟΝΙΤΟΝΤΗ Boeckh αἰῶν' ἐκπρολιπόντα. — 4 ΞΕΝΕΡΑ . . ΥΜΕ δάκρυ με κλ. B. — 5 init. ΕΞΟ corr. Franz. — ΡΑΙΟΝ — 7 ΕΙΑ πνεῦμ' Ἀίδα B. — 9 XIV post acceptum vulnus diebus mortuus est, cf. A. P. VI 330 ἰάθην - ἐν τρισὶ μῆσιν. — 10 ΙΟΝΔΟΥΗΑΣΕ τὸν βίον]τον δ' οὐ πᾶσ[σι] Τύχη - [δῶκ'] ἀνύσαι πρὸ γάμων B. correxi non multo violentius. — 12 priorem versus partem aliunde petitam esse

vel dialectus probat. — 13 ΚΑΙ . . . . | . . . ΣΟΥΡΕΘΟΥΣΣΑΙΟΙΚ . . . . | ΕΜΑΣ
 ΗΟΝΙΝΟΙΣΦΡΕΝΑΣΟΙΕΑ | ΤΕΠΑΙΔΟΣ in quibus quae lateant nescio. v. 13
 Boeckh δακρυχέουσα pro χεῖρα βαλοῦσα. Idem quae v. 14 voluit taceo.
 μονίμοις videor certo correxisse; ibid. init. fort. καὶ θρήνοισιν. — 15 ΒΑ
 ΜΟΜΕΝΟΝ βαλλόμενοι B. *daemonum sive deorum iram in percussoris*
caput detestabantur. — 17 sq. ΕΔΕΙΤΟΝΥ | ΥΑΙΣ . . . ΝΟΥ probabiliter cor-
 rexit et supplevit B.

335. In Granici valle superiore. Ex Kiepert apographo Franz *Annal. Instit.* 1842 p. 144.

‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο χῶρος ὁ
 Μοττιανῶν Βαιστεανῶν Τρινοιξειτῶν Ἀγεανῶν . . . δ[α]νῶν

‘Ο χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ ‘Ο [χῶρος ὁ
 Ἰ[λ]βειτηνῶν . . . . . ‘Υχαντηνῶν
 [‘Ο χῶρος ὁ
 . . . . .

fuit anaglyphum.

— — — — —
 δις] δέκα καὶ δύο ἐτῶν γεγενημένον· ἐν [δ]ὲ λίθῳ μου
 τοῦνομα [δυ]στήν[ου] . . . . .
 θνήσκω] δ’ οὐχὶ ν[όσ]ω βεβαρημένος, ἀλλὰ διώξας
 ἵππον [ὑπὸ] σπουδῆς α[ἰφν]ιδίως ἔπесον·
 5 ο[ὑδὲ γ’ ἐθάλφθην] χερσὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ὁ τ[λ]ήμων
 κείμενος ἡμιθανῆς [ρεῖθρον] ἐ[π’ ἤ]ιόσ[ι]ν.
 τόνδ’ ἄρα, μῆτερ, ἐ[μοῦ] δέξα[ι] λόγον ἀντὶ τροφῆων,
 ὧν ἔκαμες . . . . .
 οἱ[τ’ ἀπό] μοι τοκέων] τειμᾶς χάρις, οὔτε γε πάππῳ
 10 βαιὸν ἐ[μῇ] τ[έφ]ρη βῶλον ἐπισ[κ]εδάσα[ι]
 . . . . . ἔδει [μ’] ἀπὸ σ . . . . . στεφανοῦσθαι,
 σὺν παντὶ πληθὺς ἐμὸν τύμβον ἔχευε τότε·
 καὶ το[κέ]ες . . . . . ἐγ[ό]ω[ν]το
 τοῦμοῦ πανκλαύστου δαίμονος ὡς ἀδικοῖ·
 15 ἀνθ’ υἱοῦ γὰρ νῦν ὁσ[τᾶ, κενεὸν] σέβας εἶ[χον]
 ἀν[τι] . . . . .], οὐ τέκνον, ἀλλ[ὰ λί]θον[ν].

In emendando difficillimo epigrammate nihil fere profeci; videtur non nimis recentis aetatis, quippe iota dativis adscripto v. 9 et 10.

Ante v. 1 paucae supersunt nullius momenti litterae. — 1 ΘΕ — 2 ΣΤ ΗΝ . . . . ΙΕΛΕ Franz γράψ' ἐλέων ὁ πατήρ, idemque supplevit correxitve v. 1 - 5. — 3 ΝΘΕΩ — 4 ΙΠΠΟΝΙΣΠΟΥΔΗΣ Franz ἐπί σπ. — 5 ΤΑΝΗΜΩΝ — 6 ΘΑΝΗΣ . . Ο . ΙΕ . . ΙΩΣΕΝ supplevit licet incerta ratione Wilamowitz, qui etiam v. 7 sententiam adsecutus est. — 7 ΔΕΞΑΛΟΓΟΝ — 8 ΩΝΕΙΚΑ ΜΕΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣΑΔΕΛΙ . . ΝΑΣΕΝΙΑΙΓΟΔΟΥ extremae litterae ad v. 9 trahendae videntur. — 10 ΕΠΠΥΤΗΡΕΙ CORTEXI. — ΣΧΕΔΑΣΣΑΣΗΔΟΝΗΙΑΡΕΔΕΙΝ ἐπισκεδάσαι Franz, qui infinitivus suspendi debet ex voc. αἴσιμον simil. Tum Buecheler talem fere structuram fuisse intellexit ἡνίκα γὰρ ἔδει με - στεφανοῦσθαι κτλ'. Non patet tamen a quibus ille honoratum se iri speraverit. — 13 ΚΑΙΤΟΥΣΕΙΣΑΕΠΝΕΤΕ dein in versus exitu nescio quot litterarum lacuna et proximi versus initio ΠΟΝΘΙΕΘΟΝΤΟΤΟΥΜΟΥ κτλ'. τοκέες verum puto, nam parentibus memoratis opus est propter v. 15. ἐγόντων posui ut quid postuletur pateat. — 15 ΑΣΕΒΑΣΕΙΚΩΙΑΝΞΙΠΥΞΩΝΟΥ — ΑΛΛΟΘΕΟΙ quae tradita videtur sententia οὐ τέκνον ἄλλο θεοί non video quomodo ceteris adaptari possit.

336. Alexandriae Troadis esse recte coniecit Boeckh C. I. 3588.

Ἔστι]ν τοῦνομά μοι Ἀφροδείσιος, ὃ παροδεῖτα·
 εἰμὶ δ' Ἀλεξανδρεὺς, τῶν δὲ [σ]ορ[ῶν] ὁ μέσος.
 Θν]ήσκω δ' οἰκτροτάτῳ θανάτῳ διὰ τὴν ἄλοχόν μου
 κ]λεψίγαμον μιεράν, ἣν περὶ Ζεὺς ὀλέσει·
 5 ταύτην γὰρ λάθριος γαμέτης καὶ μὲν γένος α[ἰ]σχῶν
 ἔλξ[ε] με καὶ ψ' ὕψους δισκοβόλησε νέον·
 δισδέκατον γὰρ ἔτος κατέχοντά με, κάλλος ἔχοντα
 κλώσασαι μοῖραι πέμψαν ἄγαλμ' Ἀίδη.
 χαῖρε.

Litterae vulgares. — 2 ΧΟΡ . . χαρῶν scripserunt nullo sensu. σορός vocabulum in ipsa illa regione, cuius esse epigramma coniecit Boeckh, masculino genere utitur, cf. C. I. 3580. 3586. Ceterum cf. C. I. 4579 ἡ σορός ἡ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχιο. — 4 πυρί coni. Wilam. — 5 ΑΥ ΧΩΝ recepi Iacobsii coniecturam (Welcker Syll. 51). — 6 ΙΛΞΣ θέλξε Boeckh; non opus videtur εἰλξε corrigere.

337. Cyzici. Anaglypho navis expressa cum viro ipso. C. I. 3694.

Ἦμην στολάρχης Ποντίων βελῶν ἐγώ,
 ἐ]ξηρέτμοις πτέρυξιν ἡγ[λ]αισμένος,
 ἀνὰ στράτον Κρισπεῖνος εὐκλεὲς ἀνὴρ·

- 5 Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρίς, ἀρχαία πόλις.
 ἔγνως τίς ἦμην καὶ πόθεν γένος κυρῶ·
 λοιπὸν φυλάσσου μή τινα ἐνθάσεις τάφῳ
 δίκην τε ὑφέξεις παρανόμως τυμβωρυχῶ[ν
 φίσκι τε δώσις (δην.) ,β καὶ [τ]ῇ πόλει (δην.) ,α.

Classem Ponticam Elagabali aetate Cyzici collocatam fuisse tradidit Cassius Dio LXXIX 7. — 1 Muratorii lectionem *ποντικῶν νέων* ex Bimardi coniectura profectam esse probabiliter statuit Boeckh, qui vertit *telorum marinorum ductor*. De stolarchi officio v. Marquardt *Antiq. rom.* III 2 p. 402 coll. p. 405 adn. 49. — 2 ΘΞΗΡ — ΗΓΑΙCΜ et 8 ιη corr. Boeckh. — 7 participium restituit Brunck. — 8 β et α lege δύο et μίαν metri causa.

338. Cyzici. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 354 ex ectypo.

- Μίκκης οὔνομα μοῦνον ἔχει τάφος, εὐσεβέες δέ
 ψυχὴν καὶ πεδίων τέρμονες Ἑλυσίων·
 τοῦτο σ[α]φροσύνης ἔλαχεν γέρας, ἀμβροσίη[ν] δέ
 σώματος ὑβριστῆς οὐκ ἐπάτησε [χ]ρόνος·
 5 ἀλλὰ νυ μ[ὲν νύμ]φησι μετ' εἰς[εβέ]εσσ(σ)ι κάθεται
 ἀνέρος ἐν μνήμῃ [κάρτ]α φυλασσομένη.

i vel ii saeculi. — vv. 1 - 4 non intellexit editor. — 3 ἀμβροσία i. q. ἀθανασία. — 5 ΝΥΜΦΗΣΙΜΕΤΕΥΣ|ΕΣΙ correxi non plane certa ratione; μέν nihil habet offensionis coll. A. P. VII 712 cuius ultimum distichon hoc est καὶ σὶ μέν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδάν ἐς θρήνων γοερῶν φθέγμα μεθηρμόσαο. — 6 κάρτα Perrot, quo melius non habeo.

339. Cyzici positum fuisse titulum coniecit Boeckh C. I. 3685. Parisiis vidit Welcker *Syll.* 46. Anaglypho vir exsculptus sinistra metae innisus.

- Σῆμα, . . . ἐσορᾷς ἐπιτύμβιον, ὃ παροδεῖτα,
 εἴ]μαρτο πᾶσιν, οὐχὶ δ' ἐμοὶ δὲ μόνον·
 εἰ] δὲ θέλαις σὺ μαθεῖν τὸ τίς ἐστί μ' ὁ τρώσας,
 δισσῶν σου ταρσῶν στήσας ἔχνος σὺ μάθε·
 5 οὐκ ἔφυγον δ' ἀτρεκῶς μυρῶν μίτον, ὅς μοι ἐπεκλώσθη·
 ναίτης γὰρ προλιπὼν φοβερόν [θ]ύ[μω]μα τὸ πόντου,
 εἰς ἐμὲ τὴν ὀργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο.
 σῆμα δέ μοι τοῦτο ἐποίησε φιλῆς χάριν ἐνθάδε Οἰνίων,

οὐνομα δ' ἦν μοι τὸ πρὶν Διονύσιος,
 10 Ἀπρηνῶν δ' ἀνεθρέψατο γαῖα,
 ἐκτὸν νεικήσας ὧδ' ἔλιπον τὸ φάος.
 εἰ] δέ τις χωρὶς ἐμοῦ τοῦ Οὐνίωνος βάλῃ τινά, δώσει τῷ ταμαίῳ
 (δην.) ,βφ.

1 ΣΗΜΑΕΣΟΡΑΣ post σῆμα aliquid intercidit, nec fuit quod Boeckh posuit σῆμα τόδ' εἰσοράας. Fortasse σῆμα, ὅπερ ἐσοράας. — 2 init. ΗΜΑΡΤΟΝ legit Welcker, nec tamen ipsius neque aliorum coniecturae probari possunt. Eleganter Iacobs τέκμαρ ἐόν, sed elegantius quam quod hoc loco ferri possit. Ego quod scripsi verum esse non spondeo. — 3 ΘΕΛΑΙΣ non erat sollicitandum; optativus aoristi barbari ἤθελα recte formatus. — 6 ΟΥΝΟΜΑ corr. Welcker. Oratio ἀνακόλουθος: cum ego qui auriga essem navem ascenderem, Parcarum vis (μυρῶν μίτος v. 5) in me maris iram convertit. Nihil hic reconditius.

340. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis *Researches* I 324 Welcker *Mus. Rh.* III 250.

Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀρτεμισία τῷ γλυκνιάτῳ τέκνῳ καὶ ἑατοῖς
 μνήμης χάριν. εἴ τις τολμήσει ἐπανύξασθαι ἐκτὸς τῶν
 γεγραμμένων, θήσει εἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖον (δην.) ,βφ'.

Πρωθήβην] μ' αἰζηὸν ἀμείλικτο[ς κ]τάνε μοίρη
 ἄρτι κλυτῶν Παφίης ἀψάμεν[ο]ν θαλάμων
 π]ένθεσι δ' οὐχ ὁσίοισι [δ]υσέ[λπιδες . . . . .
 . . . . . παῖδ' ἔ[τ]ερον μελάθροισ.
 5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τὸν ἐμὸν βίον, ὧ παραδεῖτα,
 ἦ[ν] μὲν μοι τέχνη λαοξόος, οὐνομα Μειδίας,
 ἐς δὲ θεοὺς ἀνέλυσα [κ]αὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.
 ὅσους γὰρ φιλέουσι θεοὶ θνήσκουσιν [ἄ]ωροι.

II vel III saeculi. — 1 πρῶθηβον Wilamowitz; praetuli alteram formam propter aliorum epigrammatum exordia. — ΚΤΟ|ΕΡΤΑΝΕ ἦρπασε Welcker. Alterius distichi facilius fuit errorem deprehendere quam corrigere. Sic enim traditur:

ΘΑΛΑΜΩΝΕΝΘΕΙ
 ΔΟΥΧΟΙΟΙΕΙΑΥΤΕΧ
 ΟΝΛΠΕΙΝΠΑΙΔΕΕΡΟ
 ΝΜΕΛΑΘΡΟΙΣ

Heptametrum fecit Welcker; aliquae excidisse certum est, plura

tamen quam quae unum 16 - 18 litterarum versiculum expleant. πένθεσι recte Welcker, ἕτερον Waddington ap. Lebas V 1771. Reliqua fortasse sic conformanda: πένθεσι δ' οὐχ ὁσίοισι δυσέλ[πιδες ἄρτι τοκῆς — παύσαντο στ]ονα[χ]εῖν παῖδ' ἕτερον μελάθροισι. — 6 η in fine versus, ἦν Buecheler. — 8 ἄωροι non legitur, sed spatio decem fere litterarum interiecto τεγ, qui videtur annorum numerus corruptus esse.

341. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis apographo Lebas V 1769.

Σ[ῶ]μα [π]έτρος κα[τ]έ[χει τ]ὸ Λεωνίδα
 οὐν γαμετῇ ἀγνῇ Ἀφροδισί[α]· ἀθλ[α δ]ὲ τοῦδε
 πανκρατ[ί]ων κρατερῶν θέσπισε μοῖρα μ[ένειν].
 σῆμα δὲ τεῦξε γονεῦσι φίλοις Νεί[κισ] καὶ ἐαυτῷ
 5 Ἀμμιαν[ῇ] τε ἐρατῇ [γ]αμετῇ
 μνήμης χάριν.
 ἔτους τκβ'. i. e. epochae Sullanae a. 322,
 p. Chr. n. 237.

1 ΣΟΜΑΤΕΤΡΟΙΚΑΙΕ | . ΕΠΟΛΕ correxi. Cetera supplevit Waddington, quorum quod v. 3 posuit certum non existimo. — 5 ΓΑΜΕΤΗ.

342. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltone Welcker *Mus. Rh.* III 251.

Χαῖρε.
 Ἄνθος ἀνερχόμενον Στεφανήφορος ἐνθάδε κεῖται
 . . . . .
 . . . . νυμφῶν [π]α[ρ]ὰ [λ]ουτροῖς μοῖρα[ν] ἔπλησ[ε]ν
 ἔτων γ.

2 sic traditur: κεῖ ΤΑΙΠΗΜΑΝΗΤΟΣ

. . ΕΥΑΝΤΙ . . .

ΝΟΜΩΝΑ . . . .

ΙΤΘΗΝΑΙΒΙΛΛΗ νυμφῶν

Incertum v. 1 nomen sit an adiectivum στεφανηφόρος; nomen potest latere v. 2, velut πῆμ' Ἄννιος [θρ]έψαντι [λιπῶν] τῷ δεῖνα ἢ δ' [ἄμα] τίτθην Ναιβίλλη. Facilius quidem nutricis nomen Λιβίλλην i. e. *Livillam* fuisse crederes, quod voluit Wilamowitz, at accusativum τίτθην non intellegeres. — 3 ΓΑΓΑ | ΟΥΤΡΟΙΣ — ΕΠΑΗΚΑΝ corr. Welcker.

343. Germae. Lebas V 1720.

Μνημα τόδ' Ἀ]ρηλία τεχνήσατο δεῖα γυναικῶν
 ἀνδρὸς ἀρι[στ]ῆος ἔργεσι καὶ σοφίῃ,
 nomen defuncti ὅς] πᾶσι περικτιόνεσσι θεὸς ὥς
 τεῖετο, [πρὶ]ν βίότου [τοῦ]δ' ἐπὶ τέρμ' ἐπέ[βη.
 5 ἦν γὰρ, ἐπε]ὶ καὶ δῆρις ἔην . . . . .
 μοῦ[ν]ο[ς] ἔ[τ]' ἀ[ντι]πάλοις δεῖμα κατε[ρχομένοις].

2 ΑΡΙΗΟΣ correxit ut pleraque Waddington. — 4 τ.ΗΝ ἐπὶ Wadd.
 — 4 τοῦ syllaba ex antecedentis similitudine intercidit describenti, et simile quid factum puto v. 5 ΕΗΝΤΙΕΙΜΙΝΟΥΕΙΝ, ubi litterarum numerus non sufficit explendae lacunae; conieci περιτεμνομένοισιν. Fateor tamen fieri posse ut totum hoc distichon novo ex apographo aliter plane conformandum sit. — 6 ΜΟΥΜΟΚΕΛΑΠΠΙ — ΚΑΤΕΤΚ . . . corr. Wadd.

344. Prope Hadrianos. Lebas V 1057.

. . . . . π]αίδων ἁώρ[ων . . . . .
 καὶ Θ]ρηῆνος γονέων ἀπαρήγορον ἐνθάδ' [ἀθρ]ήσας
 γνῶθι τέλος βίότου· διὸ παῖζε τρυφῶν ἐπὶ κόσμῳ,
 πρὶν σῶν παίδων πένθος τοῖον ἀθρήσαι ἐπὶ τύμβοις.
 5 τίς ἡμετέρων γονέων παρήγορος ἔσται ἐνὶ οἴκῳ
 ἢ Θρηῆνος πᾶνσει πολυώδυνον ἐν βιότοιο;
 τίνα χερσὶν π]ατὴ[ρ] ῥ' περιπτύσσεται ἢ τίνα κλαίσει;
 Μηνόφιλον Θρηνεῖ· Τερτύλλαν παρήγορον ἔξει;
 ἢ Μαιάδιν τὸν ἄριστον; πλείω πένθος ὥπασε τούτοις.
 10 πάνγεις καὶ δῆμος ἡμετέρους γονεῖς στονάχη[σεν,
 τοὺς πολύπαιδας ἄπαιδας ἐν στέρνοις ἰὸν ἔχοντας,
 ὧν βίος ἡμαύρωται παίδων χάριν ὧν τέκνον αὐτοί.
 καὶ Θρηῆνος βαρύδουπον ἔχει πατὴρ Εἰλάσιος οἴκοις
 σὺν φιλίῃ συνεύνῃ, ἡμετέρῃ μητρὶ Σωφρονίῃ.
 15 λείψατε νῦν Θρήνους, γόους, στοναχάς, ἱκνούμεθα νε[κροί,
 καὶ σκέπ[εσθε κε]νοῖς Μαιαδίου λείψανον οἴκ[οις,
 τεχθεῖσαν Πρισκιανὴν πενταμηνιαῖον κατ[αθήκην].

2 suppl. Waddington. — 7 ΧΕΡΣΙΚΡΑΤΗΣΗΠΕΡΙ correxi, nam quis amplexetur dicto opus est. — 5 - 9 quem pater deflebit? quem consolantem habebit? flet Menophilum: num Tertulla eum consolabitur aut Maeadius? Maeadio et Tertullae uxori vel plura dedit lugenda mala fortuna (πένθος), quippe qui non parentibus solum filii, sed etiam filiolas parentes erepti sint

(v. 16). — 10 πᾶν γένος Wadd., sed traditum defendi potest, καὶ postpositum ex crebro confusis καί et τε particulis explicandum. — 11 confert Buecheler Moschi IV 31 (Megara) φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὼν ἔχουσα. — 15 debebat transitus quidam fieri (velut ἀλλά) ad illud quod sequitur *civorum meminerimus*. — 15 - 17 suppl. Wadd. — 16 ΕΚΕΠΙ . . ΕΙΣ . ΝΟΙΣ.

345. Apameae Bithynorum. C. I. 3715.

Ἄρτι γενειάζοντά μ[ε δ] βάσκανος ἦρ[π]α[σε] δαίμων,
 ὁ[γδ]ωκαιδ[εκέ]ι[η]ς [ἔστιχ]ον εἰς Ἀ[ί]δην.
 μητέρ ἐμή, θρήν[ων ἀ]ποπαύεο, λ[ῆ]ξον ὁδυρμῶν
 κ[αὶ] κοπετῶν. Αἰδης οἴκ[τ]ον ἀποσι[ρέφ]εται.
 Γάιος καὶ Κλεοπάτρα Νωνίῳ . . . καὶ τέκνῳ ἰδίῳ
 μνήμης χάριν.

1 ΜΟΣ correxi. ε et c fuerunt rotundae: scripserunt με βάσκανος. — ΗΡΗΑ . . — 2 ΟΙΑΩΚΑΙΔΟΡΑΤΡΕΣ . . ΙΚΟΝ scripserunt ὀκτωκαιδ. — ΑΔΗΝ — 3 ΘΡΗΝΙΟΜΗΠΟ — ΛΕΞΟΝ — 4 Κ. Η — ΟΙΚΙΟΝΑΠΟΣΤΙ . . ΕΤΑΙ hoc corr. Buttman, cetera omnia Jacobs. Inveni praeter Nonium alterum nomen fuisse videtur. — Exordium carminis haud rarum Theocriteum est XI 9 ἄρτι γενειάσδων.

346. Cil. C. I. 3741 et plenius ex suo apographo Lebas V 1163.

Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον, ξένε, καὶ μ' ἐλέησον
 νηπίαχον κούρην ἐν χθονὶ κρυπτομένην
 τέτρατόν ἐστι δ' ἐμοὶ ζωῆς ἔτος· ἥ [μ'] ἀνέθρεψεν,
 θάψεν Ἐπίκτησιν τοῦνομα κληζομένην.

1 p. Chr. n. saeculo vix recentius. — 3 ΗΝΔΑ Lebas ΗΙΔΑ Pocock. ἥ δ' Boeckh. ἥ μ' Jacobs.

347. Cii. Lebas V 1164.

Ἐνθάδε τήνδ' ἀνέθηκα γραφὴν σημ[άν]τορα τίμβου,
 υἱὸς Εὐσεβίης μητέρα τὴν ἰδίην,
 ἧς ζητεῖς εὐρεῖν τοῦνομα. — καὶ τὸ τέκνον; —
 Εἰρη[ναῖος ἔ]θηκέ[ν] με ἀ[νέστη]σέν τε Κιανός.

11 fere saeculi. — 1 ΣΗΜΗΤΟΡΑ correxi suadente Wilamowitzio. — 4 ΕΙΡΗΑ — ΘΗΚΕΜΜ Εἰρηναῖος ex Buecheleri scripsi coniectura; necdum

vero falsum esse persuasum habeo, quod olim conieci καὶ τὸ τέκνον; εἶρη· ut sequatur nomen bisyllabum coll. supra n. 247 τίς τίνος ἦν; εἶρη· Κλα-
δος οὖνομα κτλ'.

348. Cii. Lebas V 1154.

Ὁ φθονερός ζωῆς με τὸν ἄθλιον ἔφθασε δαίμων
ἀρτιθαλεῖς κ[λά]σας ἐλπίδας ἡλικίης·
καὶ [νῦν τύμ]βος ἔχει τὸ ἐμὸν δέμας, ...

Litterae saeculi II. — 2 suppl. Waddington coll. Ios. bell. Iud. III
7, 13 κλάσαι τὴν ἐλπίδα ταύτην. — 3 καὶ suppl. idem. — Post δέμας:
r et versu sequenti paucula litterarum vestigia. Narrabatur anima quo
migrasset.

349. Nicomediae. C. I. 3790 ex Pocockio, qui quattuor versuum fuisse
epigramma ait; descriptum vero se perdidisse, primum tantum versum
memoria habuisse.

Ἐκτόρεον τύμβον, [τ]ὸν ἐθαύμασε θεῖος Ὀμηρος.

Litterae vulgares. Huc rettuli, quia qualis fuerit titulus nescio.
— ON corr. Boeckh, μὲν coni. Wilamowitz.

350. Nicaeensem esse titulum collegit ex epigr. sequenti Boeckh C.
I. 3765.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσο[ρᾷ]ς με νέκυν, παροδεῖτα,
Τα[ρσέ]α, ῥητιάρην, δεύτερον πάλον, Μελάνιππον
οὐκέτι χαλκε[λ]ᾶτου φωνὴν σάλπιγγος ἀκο[ύων
οὐ]δ' ἀνίσων αὐλῶν κέλαδον λ[α]ῶν ἀνεγείρω.
5 φασὶν δ' Ἡρα[κλ]έα δύο καὶ δέκα ἄθλα τελέσσ[αι,
αὐτὰ[ρ] ἐγὼ τελέσας τρισκαίδεκα τὸ τέλος ἔσχον.
Θάλλος καὶ Ζιὴ Μελανίππ[ω] μνείας χάριν ἐκ τῶν ἰδίων
ἐποίησαν.

Litterae pergrandes et pulcerrimae esse perhibentur. Recepi fere
Boeckhii supplementa, nisi quod v. 2 ΤΑΙ|...ΑΡΗΤ (in Muelleri apogr.
ΤΑΥ) ἐθνικόν praetuli. τάγμα Boeckh; at non ordine sed armis retarius

est. — 4 Λ|. ΛΩΝ incertum interciderit littera necne. Welcker ἀθλῶν. Recte mihi Boeckh explicare videtur olim *M. dato tuba certaminis signo et accinentibus pugnae tibiis populi excitaverat plausum et tumultum.* — 6 . ΥΤΑΔΕΓΩ ab initio plus unius litterae spatium non est. Boeckh ταῦτα δ' ἐγὼ - τρισκαίδεκατον τ. ἔσχον, quae impedita est structura. αὐτὰρ scripsi, quod etiam Iacobs coniecit, et retinui τρισκαίδεκα.

351. Nicaeae. In anaglypho retiarius armatus. C. I. 3764.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἰσορᾶς με [νέκ]υν, [παροδίτα,
Χρυσ[ε]ρόμαλλον ῥητιάριον, τὸν πρὶν δὲ κιν[ν]ηγόν,
θήρας ἐν σταδίοις πάσα[ι]σ[ι] πλάνη[ς τ]έχν[αι]ς ἀρ[ί]δηλον.
ἔκ[τ]εινεν δέ [μ]ε Ὑ[λ]εύς, ὃν οὐκ ἤσχυσα [πλ]ανῆσαι.
5 μοῖραν δὲ οὐκ ἔφυγον, ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν.
Ἡλιόδωρος . . . . . Χρυσομάλλῳ ἐκ τῶν αὐτ[ο]ῦ μνείας χάριν.
χαῖρε παροδίτα.

Pessimi apographi pleraque vitia certo modo restitui nequeunt. — 1 cf. epigr. antecedens. — 2 ΕΧΡΥΣΟΜΑΘΛΛΟΝ correxi ex Anth. P. VII 563. — ΚΥΛΗΤΟΝ corr. Boeckh. — 3 ΠΑΙΖΑΣΠΛΑΑΝΗΕΧΝΗΣΙΑΡΠΑ . . . . . Ν ἀρίδηλον Boeckh; cetera scripsi ut aliquam efficerem sententiam. πλάνην, cuius verbum πλανῆσαι v. 4 restituit Boeckh, astum fallaciamque intellego, qua contra feras venatores utebantur; variae erant artes, quae descriptae a Cassiodoro *Var. V 42* in diptychis quibusdam repraesentantur, cf. Friedlaenderi adnot. in *Marquardt's antiq. rom.* IV 568. — 4 acerbo lusu πλανάω verbum, si quidem verum est, in gladiatorem convertit; nam hac in re retiarii contra myrmillonem versatur certamen, ut arte doloque myrmillo adducatur, scuto ut caput nudet, cui rete inciat adversarius. ΕΚΕΙΝΕΝΔΕΙΕΥΔΕΥΣ nomen gladiatoris ἰχθύς fecit Boeckh, ego Ὑλεύς. Saepius enim illis hominibus magniloqua ex fabularum memoria repetita nomina indebantur. Danaus πύκτης *Mus. Rh.* VI 86 n. 9. Hyleus venator Calydonius Apollodor. I 8, 2. — 6 ΒΕΔΤΑΣΤΙΝΟΣ fortasse πελταστικός, quod graece dictum sit pro *velite*, de quo gladiatorum genere v. Friedlaender *Mus. Rh.* X 588.

352. Prope Claudiopolin. Perrot *Explorat. archéol.* p. 48 n. 27.

Ἀκείλιον Θεόδω[ρον] ἰατρῶν πρό[μον],
σπουδαῖον, εὐ[προσήγορον] καὶ εὐσχί[μονα]
ὕος Θεόδωρος [θάψε κ]ῆδος συντε[λῶν,

5 Θεόδωρος ἀρχί[ατρος] ἐπιλείβων [δάκρυ
 γυνή δὲ Φιλοκρά[τεια] ἐν δόμοις μ[ένει,
 τρέφουσα παῖδα [παιδὶ] καὶ πόθους [πόσει.

II fere exeuntis saeculi. Ne adgnovit quidem versus editor, qui tamen recte v. 4 ἀρχίατρος et v. 5 μένω scripsit. — 2 suppl. Wilamowitz simul observans εὐσχημοσύνην propriam esse medicorum laudem. — 5 hiatus nomine proprio excusatus. Philocratea defuncti uxor fuit, cui filius infantem alendum conmisit.

353. Prusiade ad Hypium flumen. Perrot p. 27 n. 13.

Ἀττίου Λιβιανοῦ παῖδα κορνοκλαρίου
 Ἀττιον Λιβιανὸν σῆμ' ἔχι τόδ' ἔξ ἐτῶν.

Versus adgnovit etiam Froehner *Mélanges epigr.* p. 12.

354. Prusiade. Lebas V 1182.

Ἐνθά[δ]ε τὴν ἱερ[ὰν] κεφαλὴν [κατὰ] γῆα καλύπτει,
 ἡρώων προγόνων [κοσμήτ]ορα [Θεῖ]ον Πα[υλεῖνον]
 καὶ πάντες [δάκ]ρυ[ον] στρατιῆς [τ]ὸν λαμπ[ρ]ὸν [ὑπαρχον.

Non minus quam primi secundi versus certa est restitutio, cf. C. I. 5815, qui titulus v. 1 eundem habet, v. 2 hunc ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ἀλκειβιάδην, ubi ex epitaphio homerico nihil mutatum nisi nomen. — 2 ΠΑΙΔ — 3 ΤΕΣ..ΡΥΣ — ΛΑΜΠΙΟ Ν unde non liquet, quo Ν littera pertineat.

355. Flaviopoli. C. I. 3806. Ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. min.* 1863 I p. 209 n. 7.

Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο ἀνὴρ σοφὸς ἐνθάδε μίμνω
 σὺν σεμνῇ ἀλόχῳ Ἀγαπήτῃ, ἀνδρὶ ποθητῇ,
 σὺν τε φίλοισι τοκεῦσι καὶ τέκνῳ αἰὲν ἐοῦσιν.
 ζῶν φρον[ῶν].

2 Ἀγαπήτην nomen feci. — 4 ΦΡΟΝΟΣ.

356. Hadrianis. C. I. 3797 d.

Ἰδ[ρ]ις Ἀθηναίης Τρόφιμος τόδε σῆμ' ἐποίησα

αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν· ἰ[ς] ἡμέτερον δ' ἄρα τύμβον
 ὅς χ' ἕτερον θάψῃ, [ὅ γε] ποίνης εἵνεκα δώσει
 τῷ ταμία χρυσοῦ[ς] ὀκτάκι τοι δεκάτους.
 Τρόφιμε χαῖρε.

III fere saeculi. — 1 ἰΔΙΟΙΚ corr. Boeckh. Idem exordium in titulo Patrensi infra n. 412 Ἰδριν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιος ἔργων. — 2 18 Boeckh ἐς. — 3 lacunam explevit Boeckh. — 4 LXXX aurei romani i. e. HS 8000. — Trophimus postquam vivus sibi liberisque suis monumentum fecit, ipse primus eo conditus est.

357. Hadrianis. C. I. 3797 e. Melius ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. minor.* 1863 I p. 209. Lebas V 1059.

Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ', ἄλοχος γαμέτῃ δὲ ἔτευξεν
 ἀντὶ φιλοφροσύνης Τελεσφόρῳ Ἀλεξάνδρῳ.
 Χρήσιμος ὀνόμασιν, Ἀλεξάνδρεια δὲ μήτηρ
 σῆμά τε καὶ βωμὸν τεῦξαν ἀποφθιμένῳ.

3 ὀνόμασιν videtur esse nomine fratrum.

358. Beyik Bithynorum in vico. Lebas *Rev. de la philol.* I 209.

Ἦ τὸν ἀπειρέσιον θνητῶν βίον ἐκτελέσασα
 ἀβροσύνη Ἀρήτῃ ἢ λαμπροτάτῃ,
 κεδνῇ, ζήσασα ἐνδόξως ἑκατὸν λυκάβαντας
 ἐνθάδε κεῖμε σήματι τῶν γενετῶν.

Duplex nomen mulieri fuisse cum vix credibile sit, ἀβροσύνη scripsi.
 — 2 λαμπρωτάτῃ conl. Wilamowitz. Numeros corrigere ausi sunt Lebas l. s. s. et Meineke *Diar. litt. antiq.* 1844 n. 130.

359. Modrenis. Perrot p. 59 n. 42.

Ἀλκιβιάδην Κλον[ίου] κατέχει τόδε σῆμα Κάλῃς τε,
 χρηστότατον παίδων ἐ[ννε]ακαιδεκέτη.

Editor versus non adgnovit. Κλόνιος nomen nescio an non verum sit.

360. Dorylaei Phrygiae. C. I. 3816.

Ζ[ώ]ν[η] μὲν πρῶ[τι]σια καὶ Ἀττικῷ ἀγλαὰ τέκνα

Ἐφφη, Μένανδρος, Ἀσκληπᾶς καὶ Ἀττικός
ζήσαντι ἀμένπτως τὸν ἐπιμόχθητον βίον.

1 ZHNITMEN vel TAMEN duplex P. Lucae apographum. Matris nomen cum necessarium videretur, recepi quod coniecit Wilamowitz.

361. Prope Midae sepulcra. Perrot p. 147 n. 98.

Χαῖρε μάκαρ, πολύολβε θεῶν, Ὑπερεῖον ἐλ[αύνω]ν·
πάντων γὰρ [φ]ίλο[ς] ἐσθλός, πατρὸς πρόμος ἐν[θάδ]ε ν[α]ίει

Εἶπας, Ἥλιε χαῖρε Cleombrotus periit Callimacheus. — 1 ΕΛΛΗΝ quod scripsi verum videtur. — 2 CIAO. — 3 ENCLΛENIEI ἐνθάδε μύει coni. Wilamowitz. Dein 20 fere litterarum lacuna et extremo titulo ΠΕΠΛΗΣΙΑΚΑΡΠΟΣ.

362. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 s. Keil *Philol.* IX 446. Perrot p. 117 n. 78.

Πόλεων μὲν εἰμι δύο πολεΐτης, ἐπιφανῶν
Πρυμνησέων τε καὶ σοφῶν Κοτιαέων,
θρεπτὸς γενόμενος Ζωτικοῦ Λεωνίδης,
Ψοφᾶς ὁ κληθεὶς ταῦτα τοῖς φίλοις λέγω·
5 παῖσον, τρύφησον, ζῆσον· ἀποθανεῖν σε δεῖ.

Θ]ΕΟΝΕΟΙΟΟΡΧΗΣΑΙ

II vel III saeculi. Ex Perroti apographo Ψοφᾶς (vulgo Ψόφαξ) et παῖσον (vulgo παῖζον) scripsi; alterum ex coniectura etiam Franz. Subscripta nemodum intellexit. Θ litteram ex Steuarti apographo (*Mus. Rh.* III 246 n. 19) addidi, ibidem vero Ο ante ὀρχησαι omissum. Franz οἱ Θεώνειοι ὀρχησταί. Meineke (*Diar. litt. antiq.* 1844 p. 1038) θεῶν νέων (i. e. M. Aurelii et L. Veri) ὀρχησταί.

363. Cotiaei. Perrot p. 119 n. 80.

Ἀλέξανδρος τοῦ Ἀγαθ[εῖνον].

Μνή]μης ἕκατι τήνδε ὁ Ἀλέξανδρος σορόν
αἰδ[ι]ον οἶκον τευξάμη[ν] τῇ φιλτάτῃ
σεμ]νή[σ]ουν[ε]ύνω· οὗς συνή[γ]α[γ]εν γάμψ

Κύπρ]ις, κυροῦντα[ς] ἄλλον ἐξ ἄλλ[η]ς χθο[νός],
 5 λέκ]τρον τ' ἔδωκε μέχρ'ι τέλους ἐπήρατον.
 βάλ]λε, ὦ παροδεῖτα, [δά]κ[ρυ]ο[ν] ἐντυχὼν γραφαῖ[ς].

II vel III summum saeculi. Patris nomen exempli causa addidi. —
 2 ΜΗΓΑ — 3 ΙΝΗΕΥΝΠΥΝΩΟΥΕΥΝΗCΑΕΝΓΑΜΩ — 4 ΙΕΙΕΚΥΡΟΥΝΤΑΙ in qui-
 bus συνήγαγεν Kiessling, Κύπρις Wilamowitz dedit. — ΛΑΛΕ — 6 ΤΑΜ
 ΜΚΙΝΩΡ quod potest δάκρυον fuisse.

364. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 cc.

Πραιτωρεανόν με στρατιώτην ἐνθα Φίλητον
 σωθέντα ἐκ καμάτων ἦδε κόνις κατέχει.

In dextra lapidis parte:

Ἡ δὲ Ἀλκίμιλλα μελλόνυμφος δυστυχής.

Litterae magnificae I vel II saeculi.

365. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 hh.

Τύμβον σοι ποίησα, Πα[πεῖριε], Γορ[γ]ὰς ἄτεκνος
 μήτηρ πρωτογόνῳ ἑτερον παῖδ' οὐκ[έτ'] ἔχουσα,
 πρῶτος γάρ με ἐκάλε(σ)σας ἀμήτορα μητέρα, τλήμιον,
 κ(αὶ) πᾶσά[ν σ'] ἐδίδαξα διδασκαλίην, ταχύμοιρε,
 5 ἀντὶ γάμ[ω]ν δὲ ἔστρωσα τάφοις, χήρα δ' ἀπελίφθην
 ἀνδρός τ' ἠδ[έ] τέκνου, οὐδέ[ν] πλέον ἢ δάκρ[υ'] οὔσα.

Litterae III fere saeculi. — 1 ΓΟΡΙΑC corr. Franz, qui et filii nomen
 supplevit. — 2 οὐκ lapidarius invito poeta. — 4 fuerit σε ἐδίδ. — 5
 ΓΑΜΗΝ — 6 οὐδέ legebatur et est in lapide, corr. Wilamowitz. — ΔΑΚ
 ΡΟΥCΑ.

366. Cotiaei. Perrot p. 118 n. 79. Mordtmanni apographum Ioannis
 filii beneficio debeo.

Τ]ὸν κλυτὸν ἐν ζωοῖσι τὸν ἔσοχον ἐν μερόπε(σ)σι,
 τὸν πρῶτιστον βουλῆς [ἡ]δὲ πόλης ὅλης,
 τὸν πτωχοὺς φιλέ[ονθ' εἴ]νεκεν εὐσεβίης,
 Εὐστοχίου φίλον νῆα, [τ]ὸν ἀθάνατοι φιλέεσκον·
 5 τοῦνεκα καὶ π[ηγαῖς] λοῦσα[ν] ἐν ἀθανάτοις

καὶ μακάρων νήσ[ους] βάλλον [ἐς] ἀθανάτων
Δόμνον ζήσαντα [πέντ'] ἐτέων δεκάδας.

Infimae aetatis. Apographo neutro omnino fidendum, omnia tamen usque ad v. 4 plana et aperta. — 5 ΛΟΥΓΑΜΕΝ λούσαν ἐν sat confidenter, πηγαῖς dubitanter scripsi. — 6 ineunte versu ΒΑΛΟΝΑΘ Mordtm. ΒΑΛΛΟΝΤΑΘ Perr., unde nescio νήσοις ἔμβαλον fuerit an id quod posui. — 7 ΑΝΤΑ | ΕΕΤΕΙΩΝ Perr. ΑΝΤΑ | ΓΕΤΕΩΝ Mordtm., ut tamen post ΤΑ sive extremo sive ineunte versu possit aliquid intercidissee. τρεῖς suppl. Mordtm. filius; at trigenario non bene conveniunt laudes v. 1 nec senatus principatus. Fortasse ipsum illud Ε quod ante ἐτέων traditur numeri quinarum nota est.

367. Cotiaei. Ex Lebasio C. I. Add. III 3857 m et melius Perrot p. 125 n. 88.

Ἄνεον τόδε σῆμα πατὴρ εἶδρυσε θυγατρί,
ἀθανάτην μνήμην, μνημόσυνον δάκρυον
μήτηρ δ' ἡ βαρυπενθὰς ἐπὶ τέκνου ταχυμοίρου
ἑμαυτὴν ζῶσα συνκατέθηκα τάφῳ,
5 ἀλ]κ[υ]ονὶς [γ]ο[ε]ρ[οῖ]ς δάκρυσι μυρομένα.
χαίροις, αἰσθλὲ ὁδεῖτα σοφῶ νοῦ μάνυε τειμάν
Πλούτωνος βασιλῆος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὧ χωρὶς μακάρων πάντες ὀφειλόμεθα
ἔστι γὰρ καὶ ἐν φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστι ἐπὶ τύμβοις
10 [μὴ . . . .] τύμβον, ἀλλ' ἀναγνοὺς πάριθι.
Τειμέας κ(αὶ) Νάνα γονεῖς.

III fere saeculi. — 2 δακρύων coni. Waddington. — 5 ΕΙΝΕΚΟΝΙΣΤΟ ΡΓΗC Lebas et Perrot; lapidarii errorem correxi ex aliis titulis *Comment. Bonnens.* p. 26. Aliunde petitum esse versum probat dorica forma μυρομένα. — 6 σοφῶν οἱ μάνυε vulgo; correxit Heimsoeth. Plutonis honor is est, qui Plutoni debetur. — 9 μετα Perrot. — 10 Perrot nil nisi . . . ἀναγνοὺς πάριθι. Lebas x . . . . . ΙΙΙΖΤΥΜΒΟΝΑΛΛΑΕΜΟΥΠΑΡΙΘΙ, unde non certum est, fuerit ἀναγνοὺς an ἀλλ' ἀναγνοὺς. Initio versus monebatur ne quis violaret sepulcrum.

368. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 u. Waddington ad Lebas V 779.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει Θεοδώραν τὴν περί[βωτον]
καὶ κάλλι καὶ μεγέθι καὶ [σω]φροσύνη δὲ μάλιστα,

- ἢ φά[ο]ς ἡλίου γλυκερώτερον οὐκέτι λάμπει.
 ἄνθεα πάντα φύουσιν, κάλλος δὲ τὸ σὸν μεμάρανται,
 5 καὶ γῆ σε κατέχει κα[ὶ] ἀνέκβατος ὄ[ρμ]ος [ἔδ]ησεν.
 τείμησεν πατρὶς ὅλη τὴν σὴν γνῶμην καθορῶντες·
 Θεοδώρα, κλάδος ἐλέας, τάχυν πῶς ἐμαράνθης·
 κλαύσατε δαίμονα πάντες, Θεοδώρας νεότηταν,
 τὴν σῶφρονα καὶ εὐγενίδα, ἣ τὴν πατρίδα προ[έ]λιψεν.
 Ὀνήσιμος Φιλέρωτος ἔτι ζῶν σὺν τοῖς παιδίοις μου Φιλήτῳ
 καὶ Καλλιγενείᾳ καὶ Ὀνησίμῃ σὺν τῇ γαμβρῷ Εὐτυχίῳ μετὰ τοῦ
 ἐγγόνου Βασιλίου ἐποιήσαμεν μνήμης χάριν.

Aetatis admodum recentis. — 1 et 3 suppl. Franz. — 2 εμφορὸς
 εὐφροσύνη Franz. — 3 φΑCIC — 4 τὸ σόν Buecheler, legebatur τόσον. —
 5 Ο . . . ΟC . . . CEN Ὀρκος ἔδῃσεν Waddington; ὄρμος vel οἶκος certum est.
 — 9 ΠΡΟ . ΑΙΨΕΝ.

369. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 q.

Γράπτη Ἰανουαρίου γυνὴ, κουριδία [π]ρωτό[μορος].
 Κουριδίους θαλάμους Γράπτη λύσασα προ[ο]λείπω
 Ἰανουάριν τὸν [ἐμ]ὸν χρηστότατον γαμέταν·
 ὃν σύ, θεὰ Κ[ύ]πρι, μοι φιλέεις σὺν τῷ πατρὶ [κ]αὶ Χαρ[ί]τεσσι,
 5 τέκνα δέ μοι καὶ αὐτὸν σῶζετε, ἱκετεύω.
 τοίτους γὰρ προλιποῦσα ὑπά[γ]ω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν.

1 ΠΡΩΤΟΗΡC recepi Waddingtonis coniecturam, quia id premere
 voluit poeta, primam omnium et tamquam pro omnibus unam obiisse
 Grapten. — 3 ΟΛΟΝ corr. Franz. — 4 ΧΑΙΧΑΡ suppl. et corr. Wilamo-
 witz. — 5 σῶζετε, [θεοί] Franz. — 6 ΥΠΑΙΩ corr. idem.

370. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 u.

Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις Νάναν ταχέως ἥρπασε μοῖρα·
 σωφροσίνη ζήσασα ἐν χηροσίνῃ κατέλειψε
 σύνευνον χαλεπῷ πένθε[ι] τει[ρ]όμενον.

3 suppl. Franz.

371. Cotiaei. Anaglypho mulier (puellula?) stans expressa. Perrot
 p. 126 n. 89.

Ἄρτι με γενομένην ζωῆς βρέφος ἥρπασε δαίμων
οὐπω τριέτιν ἤδη ἔτρε[φε]ν ἐν[θ]α Τρύφω[ν] με
μάτρων, ἀ[λλὰ γ]ον[εῖς . . . . .] βίον εἶναι.
ἡ δὲ σ[εμνή] με μοῖρα καθήρπασε, καὶ ν[ῦν] ἔδα[φός] με
[κ]αλύπ[τ]ει.

5 ἥς μέμνη[σαι καὶ ζῆσον τ]ὸν πάντα ἀγαθ[ῶ]ς καὶ εὐτυχ[ῶ]ς βίον.
infra:
οὐκ οἶδα εἴ[τ]ε κακῶν αἵτιον εἴτε ἀγαθῶν.

Pessimi apographi neque indagare nec corrigere audeo vitia omnia.
— 2 ΕΝΟ.Α — 3 ΑΛΔΕΟΝ. . . | . . ΝΗΝΗΜΗΘΕΑΜΟΑΒΙΟΝ parentium certe
mentio facta erat, qui cum trium vix annorum esset puellula mortui
sunt. — 4 ΝΗΕΔΑ | . . ΙΜΕΓΑΛΥΠΕΙΤΗCΜΕΜΝΗC. — 5 nec numeros neque
ipsa verba restituere volui. — 6 ΑΠΙΟΝ editor hoc versu nomina quae-
dam legisse sibi videbatur. — Fuit olim epitaphium in puerulum puel-
lulamve scriptum, quod satis integrum traditum habes C. I. 6257 Romae
inventum:

Ἄρτι με γεγόμενον ζωᾶς βρέφος ἥρπασε δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἵτιον εἴτ' ἀγαθῶν.
ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἥρπασες ἐχθρῶς;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

cuius sententia haud ita diversa est in epigr. Crinagorae A. P. VII 643,
versus secundus proverbii speciem prae se fert, quo utitur Plato *Apol.*
p. 37 Β ὃ φημι οὐκ εἰδέναι οὗτ' εἰ ἀγαθὸν οὗτ' εἰ κακόν ἐστιν. Quartus
denique versus Simonideum refert hemistichium fr. 122 Β. θανάτῳ πάν-
τες ὀφειλόμεθα. Huius tituli alterum distichon una vocula mutata epi-
taphium efficit puellae XI annorum C. I. 6227, ubi prius propterea
omissum est, quia proveciori aetati non conveniebat. Disiecta quaedam
archetypi membra C. I. 6205 sunt. Cotiaeensi denique epigrammate
edocemur, carmen illud etiam ultra fines urbis Romae innotuisse. Hoc
denique luce clarius eodem archetypo usum esse poetam anonymum A.
P. VII 671 πάντα Χάρων ἀπληστε, τί τὸν νέον ἥρπασας οὕτως Ἀτταλον; οὐ
σὸς ἔην, καὶν θάνε γηραλέος;

372. In regione Cotiaeensi. Perrot p. 127 n. 91.

a. in antica cippi parte.

Τρόφιμος Εὐτύχους ἐνθ[α] πρὸς πατέραν αἴλυθον.
Τὸν σο[φί]ης ἐμὲ διδάσκαλο[ν γ]ενόμ[εν]ον ἐνθ[α]
λά[χ]ε τέ[λος] θανάτοιο, καὶ Πλουτέος οἰκία νήω,

- ὅς πάντων νεκύων ψυχὰς παρεδέξατο χήρων·
 5 οὐδ' ἄν τις θά[νατ]ον λισσόμενος ἐπὶ κόσ[μο]ν πάλιν ἔλθῃ
 οὐδ' ἔ[ν]θεν. . . ΠΙΝΩCIC οὐδ' αἰελίου [προ]κύψ[ο]ντο[ς] ἰδέσθῃ,
 οὐκ ἄστρον δρόμος ἔστιν, οὐρανόθεν δὲ σελήνης
 φ]ένγος οὐκ ἰσορᾶται, ἢ σκοτόε(σ)σα δὲ νύξ·
 ἀλλὰ παύσα(σ)θε δακρύων, κὲ 'Αἶδη μὴ ποιε[ῖ]τε θρήνους
 10 μαιδέ [γ]ε ψυχὰς δακρύοις μ[αρ]α[ίν]ε[τε], φίλ]οι,
 ὧν τα[ῦτ]όν τέλος ἐστὶν ΚΛΑΠΕ|ΛΛΕΗΕΓ|//ΤΙΗΘ . . . | . . ΝΤΩΝ
 ΤΗ . \ C . . . . | ΑCΚΔ ΔΕΚΑΤΩΛΝΙ
 αἴλυθον ἰς 'Αἶδα δόμον τὸν ἀφενγέα χῶρον·
 τὸν [τῆς] σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον, ὅς π[ο]τ' ἐκλήθην,
 15 ἀλ[λ'] ἀγόμην Δόμν[α]ς γονήν, ἣ θάνε[ν] ἐν [ἔ]τει ἐβδομηκοστῷ,
 μνη]μα δ[έ] μοι τεῦξαν Ἀμμία θυγάτηρ, θρεπτὸς δὲ Τελέσ-
 λιπόμην κουριδίην [φ]ορος·

b. in sinistra.

- Ἄνρ. Τατία[ν] λιπόμην ἐμὴν σύνβιον ἐμῖο,
 ῥ' θάνε αὐτῷ λυκάβαντι ἐβδομαικονταέτης,
 20 ἀλ[λ'] ἐμὴ στοργὴ ἔνθα πρὸς Πλουτέος ἦλυθε δῶμ[α]
 Κυριακὸν γὰρ ἐ[γ]ὼ λιπόμην ἐφ' ἐλπίσι ταύτης,
 Νόνης γαμετῆς συνζευχθῆναι θαλάμῳ·
 γαμβρὸς γὰρ οὗτος Κί[μ]ωνος κάμοι συνίδρυσε τύνβον·
 ἀλ[λ'] ἐμοὶ [μ]νήμης χάριν βωμὸν Ἰδρυσά[ν] ἔνθα,
 25 δόξαν θ[α]ν[ά]το[υ], μνημόσυνον δὲ [βί]ον·
 χαίροις, ἥσθ[λὲ] παροδεῖτα.

c. in dextra.

- Ἀμμία, θυγάτηρ πινυτή, πῶς θάνες ἤδη;
 τί σπεύδουσα θάνες ἢ τίς (σ)ε κιχήσατο μοιρῶν;
 πρὶν σε νυνφικὸν ἰς (σ)τέφανον κοσμήσαμεν[ε]ν θαλάμοισιν,
 30 πάτρην σε λιπῖν πενθαλέους δὲ τοκῆας·
 καὶ θρήνη]σε πατήρ κ(αὶ) πᾶσα πατ[ρὶς] κ(αὶ) πότνια μήτηρ
 τῇ[ν] σ[ὴν] ἄωροτ[ά]τ[η]ν κ(αὶ) ἀθαλάμευ[τον] ἡλικίην.
 τῆς δ' ἀναφθεν[ξ]αμ[έ]νη ψυχὴ Ἀμμίας θανούσ[ης]
 δάκρυα θερμὰ χέουσα παρίσ[τ]ατο πατρὶ αἰδὲ τεκούσῃ,
 35 ἣ]ν οἷστρος θανάτοιο λάβεν· [έ]ννημαρ δὲ θανοῦσα
 δεξ[α]μένη καθ' ὕπνου π[ύστ]ιν θανάτοιο.
 μὴ κλῆε, π[άτερ] π[ο]λυώδυνε, μηδὲ σύ, μ[ῆτερ]
 κοινὸ]ν τέλος ἐστὶν τὸ π[ε]ρω]μένον ΔΩΡΑΝ

ΥΝΑ . . ΙΗCΤΕΛΕΤΑC
ΑΛΕΓΙΝΩΝ Κ ΠΕΝ,
ΟΙΟ . ΛΛ . C

IV fere saeculi. — Ad corrigendum male factum apographum . in prioribus duobus titulis aliquid subsidii inde repetitur, quod singuli versus foliolis inter se dirempti sunt. Notabilis vero praeter numerorum licentiam etiam sermonis barbaries, ut interdum qualem sibi orationis imaginem informaverit scriptor difficile pernoscas. Editor ipse, nisi quod χήρων v. 4 χείρων esse intellexit, omnia emendanda reliquit aliis, quorum partem tantummodo ego suscepi. — 2 COHHC φ litterae haec forma est +. — ENOMON — 3 ΛΑΚΕ — ΝΗΩΝ ν litteram et hic et v. 6 ΙΑΕCΘΗΝ delevit Wilamowitz. — 5 ΕΛΙCCOMΕΝΟC — 6 ΟΥΔΕΘΕΝ | sequebatur forte-se ἡοῦς φηναύσης. — ΚΥΨCΝΤΟC πρυκυφέντος non est probabile. — 9 ΠΟ | ΙΕΤΕ — 10 ΠΕ quod potest etiam τις esse; nam incerta sunt quae secuntur, ubi lapis M . . | ΑΡΚΕΙ-////ΝΟΙ — 11 cf. v. 38. — 12 δεκάτω λυ[κάβαντι] in promptu est et vero aetas indicari videtur. — 14 ΤΟΝΗΗ omisso articulo v. 2. — 15 ΑΛ — proxima valde incerta ΗΘΑΝΕΠΕΝΤΕΙC ΚΑCΤ — 16 ΔΙ — 18 continuatur extrema prioris partis sententia iterato verbo λιπόμην. — ΤΑΤΙΑ — 20 ΑΛΕΜΗCΤΟΡΓΗC — ΔΟΜ fortasse δόμον scripserat pro δῶμα. — 21 ΕΙΩ γάρ particula et hic et v. 23 inepta. Sententia: *Cyriacum reliqui filium Nonnam Cimonis filiam uxorem ducturum.* — 23 ΚΙΝΩΝΟC antiqua historiis celebrata nomina non rara in huius aetatis titulis. — 24 ΗΝΗ — CΑΜ — 25 ΘΝΗΤΟ | quod fortasse recte mutavi. — 26 ΗCΘΑ post haec nihil iam se legere potuisse adfirmat editor; nec fuerunt opinor plura. — Sequitur Ammiae filiae epitaphium. — 28 τί σπείδεις saepius Pluto increpatur. — 29 ΜΕΝΗΝ — 31 . . ΗΙCΕ — 32 ΑΩΡΟΤΗΤΑΝ quem accusativum barbarum non obstabo si quis defendere voluerit; recepi tamen Wilamowitzii emendationem. — 33 sqq. cf. tit. Thyatir. supra n. 320. Rem sic intellego: *filia peregre mortua in somniis matrem revisit; matrem invadit terror, nam quamquam novus dies est ex quo obiit filia, tunc demum et quidem in somniis cognovit mater.* Anacoluthon orationem integram reliqui. — 36 ΠΙ | ΗΝ — 38 κοινόν suppl. Wilam. — ΤΟΠΟΝΟ | ΜΕΝΟΝ.

373. Prope Aezanos. Ex Lebasio C. I. Add. III 3847 l.

Ἀλέξανδρος Ἰάννα τῷ ἰδίῳ νύμφῃ μνήμης ἔνεκεν.
Οὐ τὸ θαν[εῖν] [ἄ]λγεινόν, [ἐπεὶ] τό [γ]ε πᾶσι πέπρωται,
ἀλλὰ [πρὶν ἡλι]κίης καὶ γονέων πρότερον.
οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον ἰδύν, οὐ νύμφια λέ[κ]τρα

κεῖμαι ἔ[ρ]ω[ς] πολλῶν, ἐ[σσό]μενος πλεόνων.

Litterae vulgares, ut possit I vel II saeculi esse. — 1 sq. notissimum distichon. — 4 ΕΩ corr. Lebas. ἐσόμενος Wilamowitz. Sententiae acumen manifestum.

374. Aezanis. C. I. Add. III 3846 m.

Ἀπελλᾷ ἥρως χρησ[τὲ] χαῖρε.

Ἀπελλᾶς καὶ Δόμνα Ἀπελλᾷ νύῳι καὶ οἱ πάτρωες αὐτοῦ
Τρόφιμος καὶ Ἀγαθίων ἥρωι.

Μήτηρ νύει Δόμνα πατήρ τ' ἔστησεν Ἀπελλᾶς

τόνδε πρὸ ἑλικίης βωμὸν ἀποφθιμένῳ.

οὐ γάμον, οὐχ ὅσα τερπνὰ παρ' ἀνθρώποισιν ἰδόντι,
εἰκοσέτη δὲ φάους ἐκτελέσαντι δρόμον.

5 πατρὶ καὶ ὠκυμόρῳ ταῦτόν πέλεν οὔνομα παιδί,
λυπρὰ δυσ[τήνο]ις μοῖρα μὴ ἀμφοτέροισι.

I vel II saeculi sunt litterae elegantes; inelegantis vero poetae est adiectum versibus 1 - 4 extremum distichon, ex quo nihil novi discas cuiusque sententiam, si recte adsecutus est Wilamowitz, non nimis concinnam esse fatearis.

375. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z²⁰.

Μ[η]νογένης ὃ[δ' ἐγώ·] τέχνην δ' ἵπποι[σιν] ὀχεῖσθαι
εὖ εἰ[δὼς] ἔθανον λοιμοῦ [νε]φ[έλη] καταλη[φ]θεῖς.

Litterae vulgares. — 1 OM .. et 2 EIM .. corr. Franz. — 2 ΛΟΙΜΟΥΙ | ΦΕΙΒΝ correxi ex Luciani *Alex.* c. 36 ἕνα δὴ τινα χρησμὸν αὐτόφωνον καὶ αὐτόν ἐς ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐν τῷ λοιμῷ διεπέμψατο· ἦν δὲ τὸ ἔπος ἐν 'Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει.' καὶ τοῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλῶν γεγραμμένον, ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον, unde non dubito quin vox vulgaris fuerit λοιμοῦ νεφέλη apud Asianos. Probabile autem est Menogenem eodem pestilentiae tempore occidisse, quo Alexander illis locis suas exercebat fraudes.

376. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁶⁰.

Πατρὸς ἐπ' εὐσεβ[ίᾳ] με κενὸς τάφος ὧδε κατέσχεν,
ἀλλ' οὐκ ἐν γαίᾳ τῇδε θανὼν ἐτάφην.

Ζμυρναία δὲ κόνις με καλύψατο, γηραλέης δέ
 ἐλπίδος οὐκ ἦλθον πρὸς πολὺν πλόκ[αμον]
 5 . . . . .
 μοῖρα κακὸν γονέων χηροσύνης δάκρυον.
 Νεωτέρου Ἀνικήτου ἐπιτάφιος.
 ὅστις νεκρὰν πρόσοψιν ἀφανίσει τέκνου,
 οὕτως ἁώροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

Litterae vulgares II fere saeculi. — Titulus duabus columnis de-
 currit, quarum sinistra vv. 1-4, dextra reliqua continet; media inter-
 posita fuit νεκρὰ πρόσοψις τέκνου v. 8. — Post v. 4 lacunam indicavit
 Wilamowitz. — 9 vetusta haec locutio Antiph. *tetral.* II β 12 καὶ παῖδα
 ἁώροις συμφοραῖς περιβάλλητε. E re fore existimo, quae similia habentur
 in titulis Phrygiis sub unum ponere conspectum.

a. Aezanis. C. I. 3843.

Οὐλπία Ἀπ[φ]η Εὐαρέτα θυγατρὶ μνείας χάριν.
 τίς ἂν δὲ χεῖρα προσάγῃ βαρύφθονον,
 ταῖς αὐταῖς περιπέσοιτο συμφοραῖς.

1 λη Franz Ἀφφη.

b. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 v.

τίς ἂν προσάξῃ χεῖρα τὴν βαρύφθονον,
 πολλαῖς ἁώροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

c. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 dd.

τίς] ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,
 οὕτω[ς ἁώ]ροις περιπέσοιτο συμφο[ραῖς].

d. Ariae. Lebas V 784.

ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύφθονον,
 Ἐκάτης μελαίνης περιπέσοιτο δαίμοσιν.

2 cf. Keil *Philol.* V 647.

e. Eumeniae. C. I. 3893 coll. Add. III p. 1104.

Ἑρμῆς Ἀκμονεὺς καὶ Εὐμενεὺς τῷ υἱῷ μου Εὐκάρπῳ καὶ
 ἐαντῷ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀφροδισίῃ.

ἐμοῦ θανόντος καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων
ὃς ἂν ἀνύξει τύμβον ἢ βλάψει τάφον,
πο[λλ]ῶν ἁώρων περιπέσοιτο συγφοραῖς.
ὃς δὲ ἐπιχειρήσει, ἐσοίσει τῷ φίσκῳ (δην.), βφ.'

3 ΠΟΜΩΝ corr. Buecheler. πολλαῖς ἁώροις tamquam de lapide dedit Bailie.

377. Aezanis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 279.

Τερσεὺς καὶ Πυλάδης Πυλάδῃ πατρὶ τύμβον ἔτευξαν
καὶ Ἀμίῃ ζώσῃ μητέρι μειλιχίῃ.

Nomen filii Περσεύς corrigi posse vidit editor.

378. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁵⁹.

Κυρίλλῃ τόδ[ε] π[αῖ]δες [ἀμύμο]νι σ[ῆ]μα τε[κού]σῃ
τεῦξαν ἀπο[ι]χομένη σωφροσύνης ἔνεκεν.

Litterae vulgares, nisi quod recentior est forma z. — Supplevit Franz, σᾶμα tamen v. 1 non ferendum putavi. — Ab sinistra alterum fuit epigramma, cuius ultimum hemistichion superest ἤλυ[θεν εἰς] Ἀίδην.

379. Aezanis. C. I. Add. III 3847 i.

Βάσκανος ἢ φθόνος ἦρε καλὸν Εὐκλάδιον νέον.
οἶμοι, κλαίει σε τεκοῦσα, ἐπεὶ πολὺ φίλτατος ἦσο
καὶ λύπας μεγάλας κατελίμπανες τοῖσιν ἀδελφοῖς·
καὶ θρηγεῖ σε γυνὴ καὶ παῖδες δακρυχέουσιν

5   μυρόμενοι περὶ σοῦ,
βωμὸν στήσαντε[ς] τὰ προγράμματα ταῦτ' ἐπ[ι]θέντες
λαινέῳ τύμβῳ μνήμης χάριν.

vv. 1 et 2 nec supplementis nec coniecturis temptandi sunt.

380. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁶¹ ex Lebasio, plenius Waddington ad Lebas. V 966.

Μεῖνόν μοι [παράγων], μ[εῖ]νον, ξένε, μή με παρέλθῃς·
Ἀντωνεῖνος ἐγώ· κεῖμαι δ' ὑπὸ τύμβον ἄναυδος,

ὃν κόσμησε τ[ύποι]σιν Ἐρως [θρ]επ[τὸς] . . . . .

- 5 . . . . . Ζεὺς με νέον Φρύγιον Γα[ν]υ[μ]ήδ[η]ν
ἡφάνισε]ν [σ]ὺν [έ]μῳ Καρπίωνι νέῳ [συ]νομαίμῳ.
ἔτ(ος) σση. i. e. a. 278 epochae Sullanae
sive p. Chr. n. a. 193.

1 ΜΟΗ . ΛΙΑΗ . Μ . . corr. Wadd. —. 3 pro τύποισιν quodvis pone aliud. — Ο . ΕΓΕ . . . dein post notulam, quae versus exitum indicat:

ΘΑΛΛΕ . . . . . ΕΝΔΕΛΘ
 . . ΜΟΙΟΙΕΛΙΑΛΛΑΣΣΦ
ΗΝΚΑΤΕΧΕΙΑΕ . . ΙΝΟΥ . ΟΝΙΙΟ
ΕΥΣ κτλ'.

5 ΛΥΝΗΔΙΝ corr. — 6 ΝΝΕΥΝ.

381. Aezanis. C. I. Add. III 3846 i.

Ἀ[μμ]ίηι ζώση.
Ἀμμιον Δημητρίου δις δὺ' ἐτῶν ἐνθάδε κεῖμαι,
ἄρπα[χ]θεῖ[σ'] Ἀίδεω] βασκανίοις.
Ἀμμία τε ἄλγος ἔχει Δημήτριός τε γονεῖς,
ὥς ὁ πατήρ ἀντὶ γάμου λίθον ἔστησεν θάφῳ.

Praescriptum ΑΝΙΑΙΗΙ, mulieri igitur vivae monumentum fecerat Demetrius, quo prima Ammion filiola condita est. Franz Δημήτριος Ἀμμί]α [γυναικ]ῇ ζώση. — 2 ΑΡΠΑΘΕΙΟΜΑΙ corr. Buecheler. — 3 pentameter. — 4 senarius.

382. Ancyrae. C. I. Add. III 4079 b. Mordtmanni utor meliore apographo.

Γαῖα μὲν ἦδε δέμας κεύθει κλεινοῖο [nomen defuncti,
βωμὸς δ' ἀργύφους λείψανα φωτὸς ἔχει.

Litterae vulgares i fere saeculi. — 1 Texier, qui primus edidit, Μενάνδρου supplevit, nomen illic terrarum haud rarum.

383. Prope Ancyram. Lebas *Rev. de la philol.* I 333.

a. Μάρκος τ' ἀδελφὸς καὶ Τρόφιμος σὸς εὐνέτης

σοὶ τόνδε τύμβον, ὦ καλὴ Κορινθία,
 λάϊνον ἔτευξαν ὦ[κν]μόρφ μνήμης [χάρ]ιν.

- b. Μόνους ἰδοῦ[σαν] εἴκοσι ἐνια[υτῶν] κύκλους
 5 Ἄϊδης κέ[κευ]θε τὴν κα[λὴν] Κορινθ[ίαν].

π saec. — Suppl. Lebas.

384. Sub Dindymo monte. Sperling Cpoli misit Kirchhoffio, qui edit Act. acad. Berol. min. 1863 p. 519.

- Ἦλυθον ἐκ Κ[ρ]ήτης· [Κ]ίσαμος πόλις ἐ[σ]τὶ πατρίς μο[ι],
 οὔνο[μ]α [Κ]α[λλ]ισ[τ]ώ· λέκ[τ]ροις [ἐ]δόθην δὲ πρὸς οἴκους
 ἀν[δ]ρὸς Ἐ[πι]κτῆ[τ]ου, ᾧ καὶ τέκνα δισσὰ λιπο[ῖ]σα
 βουλομένων Μοιρῶν [ἦ]λυθον ἰς Ἀΐδην.
 5 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἶδεν ἐ[μ]ὸς γα[μ]έτης,
 ὃς καὶ [τ]ύ[μ]βον ἐμοὶ μνήμης χάριν εἰδρυσεν ἔνθα.

Pessimum apographum optime emendavit editor. — 1 ΚΗΤΗΣ — ΕΠ — 2 ΡΑΜΙΣΙΩΛΕΚΡΟΙΣ | ΝΔΟ — 3 ΑΝΙΡΟΣ non praestat ἀνέρος Εὐκτῆ-
 του. — ΛΙΠΟΛΙΣΑ — 4 ΗΛΥΘΟΜΕΝ — 5 ΕΩΟΣ — 6 ΓΥΣΒΟΝ. — Ad v. 5
 cf. epigr. atticum supra n. 78 τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην, ἣν εἶχομεν
 ἡμεῖς, ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

385. Laodiceae. C. I. 3943.

- a. Δοκτικίου μορφῆς [με]ν ἔχω τύπον, εἰκόνα δ' αὐτ[οῦ]
 θεσπεσίης ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς ἐκάστου.
 b. α. Τίς τόδε καλὸν ἄγαλμα; τίνος χάριν; ἢ τίνι φωτῶν;
 β. ἢ πόλις ἀντ' ἀγαθῶν Δοκτικίῳ μεγάλω[ν].

Litterae vulgares traduntur, et recte fortasse; nam eius aetatis est
 titulus, qua eruditiores ad veteres litterarum formas reversi ipsi sibi
 veteres videbantur fieri. — Duo seiunxi epigrammata. — 1 ΗΞΝ et ΑΥΤΕ
 corr. Franz, nisi rectius αὐτῆς scribas; idem v. 4 μεγάλων supplevit. —
 Ad v. 1 sq. cf. C. I. 5408 λαινὴν μὲν ἀνέστησανθ' οἱ ἄριστοι - εἰκόνα,
 τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσι ἔχουσιν. — 3 τίς scil. ἀνέστησεν.

386. Apameae Ciboti. C. I. 3962 coll. Add. III p. 1107.

- Ἀπφία ἐγὼ κεῖμαι Μενεκλεῖ μίγα τῇδε σὺν ἀνδρί,
 καὶ γὰρ ζῶντες ὁμοῦ τοῦτο γέρας λάχομεν.

καὶ λίπομεν δύο τέκνα, νέον δέ γε Ἀρτεμίδωρον,
ὃς χάριν εὐσεβείης τεῦξεν τύμβον φθιμένοισιν.

5 χαίρ[ετε] δ' οἱ παριόντες καὶ εὐχὰς θέσθ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

II fere saeculi. — 3 Νέων[α κ]ῆ Ἀ. coni. Wilamowitz. At unus nomine adpellatur, quia unus fecit monumentum altero fortasse peregre profecto. νέον δέ γ' ἔ[τ'] non ausus sum scribere propter v. 5 etiam magis vitiosum. — 5 ΧΑΙΡΠΑΟΙ corr. Franz.

387. Apameae. Ex Hamiltonis apographo C. I. 3964 et melius Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Τὸ ζῆν ὁ ζήσας καὶ θανὼν ζῆ [ζῶ]ν φίλοις·
ὁ κτώμενος δὲ πολλὰ μὴ τρυφῶν [σ]ὺν τοῖς φίλοις
οὗτος τέ[θ]νηκε περιπατῶν καὶ ζῆ νεκρ[οῦ βίον].
ἐγὼ δὲ ἐτρύφησα Μηνογένης ὁ κὲ [Ε]ὐσταθής,
5 μετέδωκ[α] ἑμαυτοῦ πάντα τῇ ψυχῇ καλὰ,
ἅμαχος ἐβίωσα με[τὰ φί]λων κὲ συγγενῶν,
μηδέποθ' ὑπούλως [ῆ] δολίως λαλῶν τινι.
οὗτος ὁ βίος μοι γέγονεν, ὅταν ἔζων ἐγώ,
ἐς πάντα θ' ἠντύχησα ἑμαυτὸν πιστεύσας θεῶ,
10 τὸ θ' ὁ[φ]ει[λ]όμενον ἀπέδωκα τῇ φύσει τέλος.

Ῥοῦφος ἐπ[ύ]ησα Μηνογενεῖ μου γλυκυτάτῳ πατρί
κὲ Παυλείν[η μητρὶ τῇ] φιλάνδρῳ μέχρι τέλους.

III fere saeculi. — 1 ΤΟΝ correxi. — 3 ΝΕΚΡ[Ο]Υ ἢ verum cum lateat, posui quod apte coniecit Wilamowitz. — 4 ΗΥΕ Hamilt. ὤΥΕ Hirschfeld, cuius ex apographo versum restitui. — 6 ΡΕ[Π]ΛΩΝ Hirschf. ΜΕ...ΛΩΝ Ham. supplevit Franz. — 10 suppl. idem. — 11 ΕΠΛΙΑ Hirschf. correxi. — 12...ΝΦΙΑ Hirschf. supplevi.

388. Ad Apameam. Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Βαιὼν μεῖνον, ξεῖνε, καὶ ὕστερον ἔνθα πορεύσῃ,
μὴ προλιπὼν στήλλην, ἀλλὰ μαθὼν [τ]ί λέγει.
Νάρκισσος νεώτερος ἐνθάδε κεῖμαι,
ὃν [ἐ]τ[ε]ξε Ζωτικὴ Παρθε[νί]ψ κ[τ]έανον φιλίας.
5 λειψα δὲ τέκνα καὶ σύνβιον τοῦ[το ποιήσας,
τοῦτο μόνον λίπης εἰς Αἰδὴν ἔμολον.

4 CTP// | ΞE aliud non video. — ΩΚΕΑΝΟΝ facile τ littera describentem de oceano cogitantem fugere poterat; cogita *pignus amoris*. — 5 post ΤΟΥ totus versus 12 fere litterarum erasus est nescio casu an consilio. — ποιήσας suppl. Wilamowitz latinorum titulorum memor.

389. Ad Hierapolin. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 278.

εἰδεῖω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ μν[εῖ]ας χάριν ἧδ' ἄ[έ]θνηκεν.
χῆρε λέγει παροδίτες.

Vxoris virique nomina superne perierunt. Defunctus bestiarum custos videtur fuisse quae venationibus circensibus destinatae erant.

390. Traianopoli. C. I. Add. III 3865 p.

Φί]λιππ[ος καὶ Στ]ρόγγυλος Ζεύξιδι ἀδελφῶι καὶ Νείκῃι μη[τρὶ καὶ Φι]λίππῳ πα[τρ]ὶ γλυκντάτοις μνήμης χάριν.

Πᾶσι φίλος γενόμεν καὶ τι[μῆ]θη]ν [ὑπὸ πάντων.

Litterae recentiore produnt aetatem, antiquiorem tamen iota duobus dativis adscriptum. — Ab initio fortasse gentile romanum adiciendum. — καὶ τιμὴν πάντες ἔνειμαν Franz. Videntur haec verba eius esse, qui supremus sepulcro conditus est, Philippi patris.

391. Traianopoli. C. I. 3865 coll. Add. III p. 1095. Duo sunt fragmenta.

a. Οὐδε]ῖς ο[ῖ]ω[νός, ο]ὔ[τ]ις οἶων[ο]σκόπο[ς]

b. Μάρκου Πολεῖτου φιλοσόφου, πάντων φίλου.

Inter litteras ceteroqui vulgares notabilis forma Ω. — 1. ΥΡΙΞ restitutio tam certa mihi videbatur, ut vocabuli οἰωνός antepaenultimam corripere non dubitarem. Franz ὁ τύμβος οὗτός ἐστιν οἰωνοσκόπου Μάρκου κτλ'. At et plus tribuendum puto Lebasii apographo nec convenit huic aetati Polites auspex. Sententiam talem fingo *nullum auspiciū neque ullus unquam auspex certior fuit quam Polites philosophus*, idque pluribus videtur expositum fuisse.

392. Prope Eumeniam. Litteris minusculis editum C. I. 3894.

Ὄνομα Ζωτικός εἰμι, πατήρ Κόσμος, πατρίς ἡδ[ε].

1 ἡδη.

393. In Phrygiae vico Vezir-Keupru. Perrot p. 292 n. 141.

εὐσταθέα π . . . . . , πᾶσιν δ' ἰσότιμον,

ὀρθοιάτου παντὸς προεστῶσαν βίον.

ἔ τύμβον καὶ στήλην ἀνὴρ μνήμαisin ἀρίσταις

Μαρτιάλης στῆσεν κήρυγμα τῆς φιλ[ί]ης.

ὅς δ' ἂν μετὰ τὸν Μαρτιάλιον ἕτερον σῶ[μα ἐπιθήσει κτλ'.

Litterae vulgares. — Ante v. 1 superlativus superest - τάτην. — 1 fortasse Εὐσταθέαν, dein π[ᾶσι φίλην] spatium expleret. — 4 ΦΙΛΗΣ.

394. Apud Amasiam Ponti. C. I. 4174.

Σήματα [συ]νθραυσθέντα παλαιγενέων ἡρώων

ἐν μακροῖσι χρόνοις Λούκιος ἡρμόσατο·

τοιγὰρ ὅσ[οι τ]ειμᾶτε τάφους νεκύων, παροδεῖτ[αι],

Λούκιον [ε]ὐ[φ]ήμῳς τείετ' ἀμειβόμενοι.

II feré saeculi. — 1 τ. N hoc ut reliqua suppl. Franz.

395. Amasiae. Perrot p. 377 n. 161 ex apographo hominis imperiti.

a. Πέτ[ρ]ην [τή]νδ' ἐκόλ[α]ψε χάριν μνήμης ἔτι ζωός
Ῥοῦφος, ἐὼν προπάτωρ τῆς [ιδ]ίης γενεῆς.

b. Ἐν νομικῇ προύχοντα Κλεόμβροτον ἥρπασε μοῖρα,
πρῶτα συνε[ζ]όμενον βήματι Βιθυνικῷ.

5 ὁστέα δ' εἰς πάτρην ὁ πατήρ . . . . . Ῥοῦφος
καὶ κατέθηκε . . . ἐνθαπ[ερ ο]ί πρόγονοι.

c. Ἡρώω δ' ἐνὶ τῷδε καὶ ἄλλοι φίλτατοι κεῖνται,
τιμ[ή]εις Χρόνιος υἱός τε Πολυχρόνιος.

Litterae vulgares. — Tria distinxi epigrammata, quorum primum cum conderetur monumentum inscriptum est, alterum post mortem Cleombroti filii, tertium denique, ut vitia metrica ostendunt, multo posterius ab homine inculto. — 1 ΠΕΤΗΝΙΝΔΕΚΟΑΥΕ corr. Perrot. — 2 ΜΙΕΣ — 4 ΣΥ ΝΕΤΟΜΕΝΟΝ fuit igitur assessor tribunalis Bithynici et ipsis honorum

initius mortuus est. — 5 ΠΑΤΗΡΟ . . . ΑΤΟ ὠπάσσατο Perrot, at diffido traditis; aptum erit ἡνείκατο. — 6 ΘΗΚΕΝΑΟΕΝΘΑΛΙΠΡΟ ἔνθα περ οἱ πρόγονοι Perrot. Antea nihil invenio praeter κατέθηκε τάφῳ. — 8 ΤΙΜΕΕΙΣ quod non nomen est, sed epitheton. Πολυχρόνιος nomen C. I. 3565.

396. Amasiae. C. I. 4170 ex schedis Bubesquianis.

Ἰου(λίῃ) Μυσίδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλέα τεῦξεν
τόνδε τάφον μνήμης σωφροσύνης [ϑ'] ἔνεκεν.
ἔτους ροη i. e. a. 178 epochae Amasianaes
vel a. p. Chr. n. 184.

1 gentile extra numeros positum putandum est. — 2 θ' inserui; sunt enim litterae rotundae.

397. Gazelone. C. I. 4180.

μαρτύριον ὀρθοῦ βίου, ᾧ συνέζησεν σεμνῶς συνέκαμέν τε συν-
ετέκνωσέ [τε].
καὶ νῦν ὅτ' ἔδδει χάριτας [γ]ε λαβεῖν καμάτων τε καὶ τέκνων,
λίπε μ' ἐν καμάτοισι μόνον καὶ νήπια τέκνα·
ἧς οὔποτε λήσομ' ἐγὼ κείνης καλ[ῶν] ἔργων,
5 ἧ' [τ]άλαν ἐν φ[θι]μένοισι γε[γῶ]ς φιλότητ[ι] μιγείην.

Litterae vulgares. — 1 extr. explevit duarum litterarum lacunam Welcker *Mus. Rhen.* III 249 n. 24, qui reliqua quoque restituit, nisi quod v. 2 ΤΕ correxit Buecheler. — 2 poterat καμάτων τε τέκνων τε, at nihil frequentius quam καί et τε particulas inter se commutari. — 5 φΟΜΕΝ — γεγῶς incertum esse recte ait Wilamowitz.

398. Inter Amasiam et Ancyram. Ex schedis Bubesquianis Dornsumianis Belsianis C. I. 4116.

Ὄνομά σοι Καπίτω[ν . . . . .
οὐδ' ἔπετε παρέχων τὰς [β]ιότου χάριτας.
Ψένιπ(π)ος καὶ Καπίτω[ν] κὲ Μάρκελλος
πῆδες ὁ[ρ]φανοὶ ὀδυρόμενοι
γλυκντάτ[ω πατρὶ] μνήμης χάριν.

1 sq. sic scripti:

MACOI	ΟΥΝΟ	
ΘΕΟΣ Ε	ΚΑΠΙΤ	ΩΛΙC
	ΝΕΡΓΟΥ	ΔΕΠΕΠΕ
ΤΕΠΑΡΕ ΚΤΛ'.		

neque omnino ambigua videtur lectio, nisi quod Belsus θεοσκ 'habet. Vera non sunt, quae Franz posuit οὗ τοι θεός ἐστι συνεργός, spatia enim litteris vacua manibus sublatis, ut saepius, expleta sunt. Lusum inesse puto nomenque Capitonem ab deo Capitolino derivatum; pentameterum enim certa ratione Heusinger restituit: *deus quamquam ipse nomen tibi dedit, tamen nomen omine non ratum fecit.* — 4 οἶφ corruptit ille probum hemistichion παῖδες ὀδυρόμενοι.

399. Ancyrae. C. I. 4065.

Τάφον τὸν ἐνθα πλησίον βωμόν θ' ἄμα
ἔτευξε κατὰ γῆς Κλαυδία ἡ καὶ Δεχάς
Ἀθηνίῳ γλυκυτάτῳ καὶ φιλτάτῳ,
ἄγνῳ γενομένῳ συμβίῳ μνήμης χάριν.

Litterae vulgares. — 2 traditur etiam ΔΕΧΑΣ, quod non magis intellego quam illud. Ἄν Δεκάς?

400. In coemeterio aliquo christianorum Galatiae (Ancyrae opinor, in cuius urbis coemeteriis multi tituli reperti sunt) inventum titulum mihi benigne commisit Ioannes Mordtmann.

Ἡ [τ]ι[μ]ὴ Γαλατῶν . . . . .
τ]ιμήεις μακάρεσ(σ)ι Λεόντιος [ἰδὲ βροτοῖσιν
ἔρνεσιν εὐπειτάλοις χῶρον [ἔχει σκιερὸν.

1 ΗΓΙΠΗΓΑΛΑΤΩΝΛΙ — 2 CIM.

401. In oppido Kaimaz, quod suspicor haud procul ab Ancyra situm esse. Dedit mihi Ioannes Mordtmann.

μνήμης χάριν
ΕΑΚΑ

Ἀμφότεροι Χα[ρίτων τε καὶ nomen fratris] ἐνθάδε κεῖνται,
ἀλλὰ κ]ακῶς προ[φυγ]όντε βίον ζῶσαν κρίσιν [ἔσχον.

Incertum incipiat titulus a verbis μνήμης χάριν necne; deinde nomen fuisse videtur eius qui posuit. — 2 ΥΑΚΩCΠΡΟΕΠΟΝΤΕ dubitanter

correxī. Anth. app. 313 ἀλλὰ καὶ εὐσεβείης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν. — Ceterum potest christianus titulus esse.

402. Sebastopoli Galatiae. Ex Damonis Graeci apographo (in *Actis societ. philol. Cpolit.* vol. VII) ed. Roehl *Sched. epigr.* Berol. 1876 p. 19 n. 7.

Γαῖά με τίκ[τ]εν ἄφρωνο[ν] ἐν οὕρεσιν παρθέ[ν]ον ἀγνήν,
 ἡσίχιον τὸ [π]άροισεν, νῦν αὐ[δ]ή[ε]σαν ἅπασιν,
 σμιλιγλύφοις τέχνη[ι]σιν κῆρ' εἰποῦσα θανόντος·
 ἐνθάδε Μάξιμον γρ[α]μματικῆς ἐπιύσιον τέχ[ν]η[ι]ς,
 5 ἀνέρα σεμνὸν γ[ῆ] μ[η]τήρ ἐκάλυψε θανόντι[α]

Correxit et supplevit Roehl. — 1 TIKEN ipsam στήλην loqui vīdit Kirchhoff. — 2 ΑΥΛΕΟ | CAN — 3 ΤΕΧΝΕCIN — 4 ΓΡΜ — ΤΕΧΑ | ΜC — 5 ΓΙ | ΗΤΗΡ. — Post θανόντα continuo haec ΓΝΩΝΤΟCΔΗΤΕΡΜΑΒΙΟ///, ut recte editor unum versiculum (14-18 litterarum) describentis errore intercidisse statuerit. Ipse dedit . . . . γνόντος δὴ τέρμα βίωιο.

403. Sebastopoli. Ex Damonis apographo (v. tit. anteced.) Roehl *Sched. epigr.* p. 19 sq.

Ὀλβ[ι]ος ὃν μοῖραι παναικέες ἐκπερόωντα
 νηδύος ἀθρήσωσι γαληναίησι[ν] ὀπωπαῖς·
 ὥς] καὶ ἐγὼ Πά[ν]ταρχος ἀγανοτ[άτων] ἀπὸ πατρῶν
 βλα[στήσας] κῦδος μὲν ἐνὶ στρατ[ῶ] ἄσπετον εἶλον·
 5 σῶ]μ' ἀποδυσάμενος δ' ἔλαχον [περικαλλέα] τύμβον
 ἀγ[χινό]οις πρᾶπίδεσσι φιλοστό[ργοιο] γυναικός·
 ἦ] μοι καὶ παῖδας θυμηδέας, οὓς [τέκεν] αὐτή,
 σκ[ύμ]νους ἀνχέντος ὅπως σ[υνέθ]ρεψε λέοντος,
 καί] με θεο[ῖ]σιν ἔθηκεν ὁμοῖον ἀ[θανάτοισιν].
 10 ἀτρ]εκέως Πάνταρχος ἐγὼ νῦν [μ' αὐτὸς] ἔθηκα
 ζηλ[ωτ[ὸν] παίδε(σ)σιν] ἐμοῖς, οὓς δ[ῖα] γυναικῶν
 τίκ]τε καὶ ἠέξησεν ἐνὶ μεγάροις [πολυόλβοις,
 Πα]ντάρχ[ω]ν χαρίεντα καὶ ἱμερό[εντα] γένεθλα.
 τὸν μὲν γὰρ στρατιῆς [ἐ]ναρίθμιο[ν] ἡρώεσσιν
 15 τῇ σφ]ετέρῃ τιμῇ περιλαμπέα, τὸν [δὲ] ποθεινῆς
 θρε]ψαμένη πάτρης τηλέκλυτο[ν] ἐλπίδ' ἔθηκεν·

νόσ]φι δ' ἐμοὶ θεμένη σ[ῆ]μα κλυτὸ[ν οἷω ἀπ' ἄλλων
 θε]σπεσίης ἀρετῆς πάσης κλέο[ς εὐρὺ ἀνῆκεν,
 τιμ]ῆεις ὥς ἔσκον ἐν ἀνδράσι κα[ὶ μακάριστος,
 20 μακ]ροῖς αἰώνεσσιν, ἕως μένει [οὐρανὸς εὐρύς,
 λ]άμπει δ' ἥελιος φαέθων τροχ[οειδέι φέγγει.

Videtur IV vel V adeo saeculi, quo tempore tales hymni deis hominibusque iuxta canebantur. — Singula multa recte supplevit Roehl, inde tamen a V. 10 in falsam interpretationis viam deripi se passus. — 1-4 suppl. Roehl, nisi quod ἐκπεράοντα V. 1 et ὥς V. 3 scripsit. Initio videtur Horatii memor fuisse poeta *quem tu Melpomene semel nascentem placido lumine videris*. — 3 ΠΑΤΑΡΧΟΣ nescio cur et hic et V. 10 et V. 13 πάνταρχος munus esse editori videatur. Ποντάρχης nomen C. I. 4183 coll. Roehl p. 19 n. 6. — 5 ΧΟΝΓ — 6 ἀγχινόσις R., qui pro γυναικός scripsit δάμαρτος. — 7 ἦ et 8 σκύμνους R. — 9 ΘΕΟΗΝ corr. et suppl. R. — 10 ἀτρεκέως R. — 11 ΩΤΕΝ — δῖα γυναικῶν R. — 12 τίχτε R. — 13 ΝΤΑΡΧΟΙΝ corr. et suppl. R. — 14 ΣΤΡΑΤΗCΙΝΑΡΙΘΜΙΟ cf. tit. Syrium supra n. 272,18 ἐναρίθμιον ἡρωεύσας. — 15 ΕΤΕΡΗ recepi Roehlii supplementum, quamquam prima ε littera ex Ο potius corrupta videtur, ut comparativus fuerit velut κυδρότερη. — 17 CMA σῶμα Roehl. cf. tit. Palaestin. infra n. 444 τόνδε τύμβον - ἔδειμεν - ἐνεύδειν οἷος ἀπ' ἄλλων, quae est clausula homerica. — 19 ΙΗΕΙC — 20 sq. suppl. R. — Eiusdem sepulcri supersunt aliarum duarum inscriptionum fragmenta apud Roehl. p. 20, quae etsi componi inter se posse videantur tamen nimis mutila sunt quam ut vel sententia restituatur.

404. In Montalub Galatiae vico. Ex schedis Bubesquianis et Belsianis C. I. 4137.

Ἄν]δ[ρα] πολὺκλυτον κοινὸς [μὲν] ἀνείλατο δαίμων,
 καλλείψαντ' ἄλοχον Δημήτρεϊαν πολὺδακρυν·
 τοῦ δὲ καταφθιμένου σκοῖνος μέλεος χάδε τύνβος,
 τὸν νῦν δὴ κόσμησε περίφρων Σταρτόνεικος,
 5 γνωτῶν εἷς, Ἀ[φ]είν[υ] σ[ὺ]ν ἀδελφ[ῶ] ἀδελφιδέω τε.
 αἰδοῖαι δ' ἀγαπιταὶ ἀνε[ι]άζουσι φίλον κῆρ
 θυγατέρες κάσιος τε μόρον πατρός τε . . . . .

Iniuria mutilum esse ab initio putaverunt. Hermann *Opusc.* VI 300. 313. V. 1 τόν supplevit et V. 3 τοῦ[ς] δὲ καταφθιμένους κοινός κτλ'. At de unius morte agitur et τοῦ habent schedae Bubesq. σκοῖνος pronuntiandi errore pro σκῆνος scriptum. — 4 sq. varia temptaverunt neque mihi

certa praesto est emendatio. Sumpsī Stratonicum, qui *Σταρτόνεικος* scribitur (sic. Bels. *ΣΤΑΡΑΤΟΝ* Bub.), unum ex propinquis cum defuncti fratre fratrisque filio tumulum exornasse, et addidi mortui nomen. — 5 *ΓΝΩΤΩΝΕΙΛΑΘΕΟΙCΙΝ* Bels. *ΘΕΙΟΙCΙΝ* Bub. Ἄφῃ nomen C I. 4143. 4145. *Ἀφφία* 4141. Hermann *γνωτῶν εἴσαθ' ἐὼ σὺν κτλ'*. Welcker *Syll.* p. 129 *τιμῶν ἴσα θεοῖσιν ἀδελφόν* cetera nihil curans. — *ΑΔΕΛΦΟΥ* — 6 *ΑΝΕΑΖ* — 7 *ΚΑΙΟΣ* Bub. — Filiae patris, frater eiusque filius et Stratonicus *κάσιος* i. e. propinqui mortem lugent. — Extrema sic traduntur *ΤΙΚΙΛΛΑ ΦΙΛΟ*, nisi quod Belsus *ικι* habet. Ego non expedio, sed videtur praepositio *ἀμφί* inesse, qua opus est ut *μόρον* habeat quo referatur.

405. In Bozyuk Galatiae vico. Eisdem ex schedis partemque ex Dornsuamianis C. I. 4132.

Πατρίδος οἰκο[νόμον, χερὶ καὶ βουλ]αῖσι κραταιόν,
Γ]άιον Ἀνδρομένους ἐν[θά]δ' ἔχω φθίμενον·
ὧι τόδε σῆμα πόνησεν ἀδελφεὸς ἡδὲ καὶ αὐτῷ
ζώων, Εὐφρόνιος κ(αὶ) Ἰουλία ἄλοχ[ος,
5 κ(αὶ) παῖδες φθιμένο[ιο] περικ[λείτ]ου [Γ]αίο[ι]ο
Εὐφρ[όνι]ος Εὐκτῆμων θ'[ε]ῖνεκεν εὐ[σεβίης].
Κύντα τε τῶν γ[ε]νέτειρα, φίλ[ου] μεμνημένη ἀνδρός
δεικνύω ἀλόχοις ἥθεα σωφροσύνης.

Primus Franz naturam epigrammatis penitus perspexit; singula aliter constitui. — 1 supplevi. — 2 *Γάιον* nomen feci defuncti coll. v. 5. — 4 sic etiam Franz. — *ΑΛΟΧΩΝ* cuius ex ultima litterae *N* particulam *κ(αί)* repetivi. — 5 *ΦΘΙΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΤΑΙΟΟ > ΕΥΦΡ* Franz *παῖδές [τε] φθιμένου Περικλῆς καὶ Πούβλιος Εὐφρων*, in quibus ipsa interpunctionis nota errorem arguit. — 6 *ΘΙΝΕΚΕΝΕΥΟΣ* corr. Franz. — 7 *ΤΤΩΝΤΟΝΕΤ* Bubesq. *ΤΑΕΤΩΝΤΟΝΕΤ* Bels. corr. Franz.

406. Iconii. Ex pessimo Pauli Lucae apographo C. I. 4000.

Ἀνδρειάντ' ἂν [ε]ἰσορᾷς, φί[λε, Ζ]ωτικοῦ εἰκῶν·
ὃς δεκάπρ[ω]τ[ος ἀν]ή[ρ] ἐν [π]α[τρίδι γῇ Γ]αλα[τ]εῖα
ζεύ[γ]εσι καὶ δούλοις ἀγαλλόμενός τ' ἐπὶ [α]ὐτοῖς
ἐξάγαγ[ε]ν . . . . . πόληος·
5 ὃν πάν[τ]ες ἐφίλησαν, ὅσοι τ[ο]ί[ου]ς ἀγάπησαν
σωφροσύνην γνώμην τε καὶ ἔργοις παντοίοιςιν·
οὗ χάριν ἔστησαν γονέες ὁ[δυ]ρόμενοι περὶ παιδός,

- 10 ὄφρα κ' ἐρι[κλ]α[ύ]του πένθους [κ]ουφι[σ]μὸς ἔγεντο,
 Καλλίνεικος δακρυχέων ἰδ' [Ἀφφ]ία θρηνεύουσα,
 ἀρη[τ]ῆρες [Ἀχ]αιᾶς δήμου χάριν τῆς δε[ε]κα[μ]άζου
 Τετρακόρης τε θεᾶς πρόπολοι καὶ Διονύσου.
 ὅς ἂν δὲ κακῶς τῷ ἀνδριάντ[ι] π[υ]ήσ]η,
 ἔρφρανὰ τέκνα λί[π]οιτο, χῆρο[ν] βίον, οἶκον ἔ[ρ]ημον,
 ἐν πυρὶ πάντα δάμοιτο, κακῶν ὑπὸ χεῖρας ὅλο[ιτο].

1 ANISOPACFI . . . ἀνδρειάνταν εἰσοράας - εἰκῶ Franz. — 2 ΠΡΟΤΡΕ
 ΧΑΠFENKAXH | NICIAΛAIEIAΛ ἐν πατρίδι γῇ vix verum esse sentio; at cum
 Γαλατείας mentio dubia non videatur, debebat tale quid addi in titulo
 Iconiensi; neque δεκάπρωτος ἀνὴρ certa est coniectura, certius vero Boeckhium,
 cuius supplementa recepit Franz, longe a vero aberrasse; agitur de pu-
 blicis Zotici muneribus et meritis. — 3 ZEYIECI aedificium aliquod
 dilapsum ruderibus egestis restituisset, videtur suisque iumentis et servis
 hac in re usus esse. — 4 ΕΞΑΓΑΓΟΝΤΑΙ ΟΛΕΥΚΟΝ ΑΛΕCΓΟΡΔΟ | fortasse τὰ
 νενευκότα scil. πρὸς φθοράν, ut saepius legitur in huius generis titulis. —
 5 ΠΑΝΙΕC — ΤΕΙΛΟC Franz ἐτύμως. Requiritur vocabulum unde pari
 modo accusativi σωφροσύνην γνώμην τε et dativus ἔργοις suspensus sit
 quod potest τοίους fuisse. — 7 ὈΜΕΙΡΟΜΕΝΟΙ et 8 ΚΕΡΙΒΡΑΧ | ΤΟΥ — ΧΟΥ
 ΦΙΟΜΟC corr. Franz. — 9 ΙΔΛΩΙΑ Ἄωρα Franz dubitans ipse. Ἀφφία
 nomen vulgare. — 10 ΑΡΗΙΗΡΕC Franz ἀρχιερεῖς. Lapidarius errore post
 ἀρητῆρες distinxit. — ΔΚΑΙΑC — ΔCΚΑΗΑΖΟΥ Ἀχαιᾶς dubitanter scripsi
 cum Franzio; cognomen est Cereris, quod tamen vix credo in Lycaoni-
 am transvectum esse. Rectius fortasse Wilamowitz Μαίας, Μᾶν deam
 intellegens; certe si Ἀχαιᾶς retineas, melius adpellativum velut θεᾶς
 adicias. δεκαμάζου Franz, μεγαλόμαζος comparans, quod et ipsum Cere-
 ris epitheton est. — 11 Τετρακόρην recte explicat Wilamowitz deam
 quadrifrontem, ut deae τριμόρφου Hecates Dianae Lunae persona acce-
 dente Proserpina (Κόρη) aucta sit. — 12 ΤΗΠΠΥΛΗ — 13 ΛΙΡΙΟΙΤΟ idem
 versus C. I. 3862. 3875. 3990 k in Phrygiae titulis. — 14 ΟΛΟΠ corr.
 omnia Franz.

407. Prope Sagalassum. C. I. 4377.

- Πάντη μὲν κ[υ]δος Τερτύλλου [πρὶν ποτ' ἀγαστόν
 ἔκ τε σοφῶν ἔργων ἔκ τε ἀγαθῶν πατέρω[ν
 νῦν δ' ἔτι που καὶ μᾶλλον, ἀρηιφίλων ὅτε φωτῶν
 τόσσην ἐν σταδίοις ἐστό[ρ]εσεν στρατι[ήν,
 5 ἄρκτους πορδά[λι]άς τε κατέκτανεν ἡδὲ λέ[οντας,
 σ]φῶν κτεάνων πάτρην πρεσβυτέρην θέμενο[ς].

ος . . . . . βιώτου φιλή[ς] πρὸς ἅπαντας
10 μνημ]οσύνην [λείπων] τείμ[ιο]ν ἡδὲ πόνων.

I vel summum II saeculi; litterae videntur vulgares fuisse. — Barthii corruptissimum apographum Keil (*Philol.* V 656) corrigendum suscepit eaque quae poterant restitui restituit. — 1 ΤΥΛΕΟΥΖΗΟΜΙΩΗΩΤΡΟ . . ΔΕΥΣ recepi Keilii emendationem quamlibet incertam; nam non Ἀρυκανδεύς, sed Τροκονδεύς traditum videtur. — 2 ΖΩΙΖΚΑΘΟΡ . . ΑΜΕΝ corr. Keil. — 3 ΟΥΡΑΤΠΟΖ corr. Buecheler. — ΙΔΙΝΙΜΠΡΟΣΑΙ ΑΠΟΝΟΖΙΝ corr. O. Schneider apud Keilium. — 4 ΝΑΟΔΟΜΟΚΤΕΧΙ . . . . . ΕΡΙΕΥΝΑΣ corr. Keil. — 5 ΠΡΩ ΤΟΜΑΘΝΙ . . . . . Θ . . ΠΑΘ . . . . . ΣΗΜ πρῶτον Ἀθηναίας προκαθηγετίδος πολύσεμνον Franz, quae dea memoratur in titulo Phaselidis C. I. 4332. Certum tamen nihil duco praeter Athenes nomen. — 6 ΝΗΑΒΧΑΡΙ sequente lacuna; corr. Keil. — 7 ΔΕΥΤΕΡΑΡΑΕΙΗΕΡΑΡΗΣΣΙΝΟΑΟΥ δεύτερα Φοιβείης δάφνης στεφάνω Keil et similiter Franz. Mihi γεραρῆς συνόδου verum videtur, quae qualis intellegenda esset indicabat praecedens adiectivum in -ειος. — 8 .ΩΗΟΑΙΩΣΤΕΦΘΕΒ τῷ πολυῷ στεφθεῖς Keil; at cum alterum ναοδόμου τέχνης documentum desideretur, ab initio dei nomen velut Apollinis fuisse verisimile est. — 9 ΟΣΔΗΒΗΚ ΣΒΙΟΤΟΥΦΙΑΙΗΠΡΟΣ et 10 ΑΙΔΟΣΥΝΗΝΑΓΙΝΟΙΤΕΙΜΩΝ ubi et Keil graviter erravit nec Franz meliora praestitit. Hoc adfirmaverim duplicem in hoc disticho laudem praedicari vitae et operum, genetivos autem βιώτου (vel ex mea coniectura φιλής) et πόνου inter se coniungi particula ἡδὲ v. 10. μνημοσύνην videtur necessaria correctio.

410. Telmessi. C. I. 4199.

Ἔτους ξ̄ μηνὸς Ἀώου ᾱ.
Τὸ [σ]ῆ[μα] Φ[ρ]άτῃ τοῦτο δῶκεν ἡ πόλις.

Sullanae epochae a. 60, a. Chr. n. 25. — ΞΗ . . ΦΙΑΤΗ corr. Franz.

411. Pataris. C. I. 4284.

Τόνδ' ὁ παλ[α]ισ[τ]ροφύλαξ Ἀμμώνιος εἶσατο βωμόν
αὐτὸς ἔτι ζωᾶς τὸ γλυκὺ φένγος ὀρῶν,
ἡρίον ὄφρα γένοιτο τόν, ὦ Μαίας κλυτὲ κοῦρε,
Ἑρμείη, πένποις χῶρον ἐπ' εὐσεβέων.

I fere saeculi. — 1 ΠΑΛΜΙΣΙΡΟ corr. Graefe.

412. Pataris. C. I. 4286.

Ἰδριν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιον ἔργων
 ἢ ξείνη Πατάρων γῇ με λαβοῦσα κρατεῖ,
 Τμώλου ἀπ' ἀμπελόεντος ἔχω δὲ κλέος καὶ ἐν αὐτοῖς
 ὠδεῖω μεγάλην ἀμφιβαλὼν ὀροφήν.

II saeculi. — 3 Dionysius Sardianus est. — Graefe, qui male ἐν ἀστοῖς coniecit, verba sic transposuit ἔχω δὲ καὶ ἐν κλέος αὐτοῖς (scil. Πατάρους).

413. In Asiae minoris aliqua parte inventus videtur titulus, cuius apographum in Ghemlik Phrygiae oppido a Graeco quodam homine acceptum ed. Lebas V 1170.

Ὡ[ι Σ]οφί[η] καὶ Μο[ῦ]σα συνέ[σ]πε[το καὶ κλέ]ος ἐ[ργ]ων,
 φύντα τ[ρ]ίς ἐ[π]ταέτην ὥλε[σ]ε μοῖρα νόσωι·
 ὦι γόον, [οὐ]χ ὑμέναιον ἐδαδουχήσατο [μή]τηρ
 οἰκτρὰ σ[ὺ]ν γενετ[ή] Χρυσίον ΩΔΕΣΑΤΟΣ
 5 κόσμος γὰρ γενέταισι τραφεῖς φίλοις τε σ[υ]ναίμοις
 ὥλετο καὶ γοερὸν πένθος ἐ[λειπ]ε δόμο[ι]ς.
 ἄρκεο μοῖρα θανόντι νέω[ι], δισσωὶν δὲ συναί[μω]ν
 φεῖδεο καὶ γονέων λυγρὸν ἄπειργε [μ]ό[ρ]ο[ν].

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ὦ σοφίη καὶ μοῦσα Lebas. — ΣΥΝΕ... ΠΕΚ... | ΓΟΣΕΜΩΝ correxi. — 2 ΤΙΣΕΤ. ΑΕΘΗΝΙΑΕ ubi ΙΔΕ litteras vidit Wilamowitz dittographiam esse earum quae praecedunt ΗΝ; dubitabat nempe de lectione qui descripsit homo scrupulosus sane idemque inperitissimus. Idem accidit v. 4, ubi ΟΙΚΤΡΑΔΣΙΝΓΕΝΕΤΙΡ legit, quod corr. Waddington. Patet cur τρίς, non δίς scripserim. — 3 ΩΧ corr. idem et μήτηρ supplevit. — 4 extr. videtur superlativus fuisse, οἰκτροτάτῳ opinor, quando quidem elegans et concinnum ceteroqui huius poetae dicendi genus est. — 5 ΣΩΝ — 6 ΕΔΙ | ΤΕΕΔΟΜΟΣ recepi Waddingtonis correctionem, cui fortasse praestat quod coniecit Wilamowitz ἔδεκτο δόμος. — 7 ΝΕΩΦ — ΣΥΝΑΙΗ. Ν corr. Wadd. — 8 ΔΟΚΟΥ correxi.

414. Incerti loci. Iniuria Abydenum titulum esse contendit Franz C. I. 4708.

Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις, εἰμὶ δ' Ἀπολλ[ᾶ]ς
 ἐν Φαρίῃ γαίῃ θυμὸν ἀποφθίμενος,

νήπιος· ἤρπασθην δ' ἑκκαίδεκάτου ἐνιαυτοῦ,
 ἕκτον δ' ὠροσύνης μῆνα παρερχόμενος·
 5 νῦν δ' Ἀβυδηναίου τὸν Ὀσείδος ἀμφιπολεύω
 θῶκον καὶ φθιμένων οὐκ ἐπάτησα δόμους.
 ἀθανάτων καὶ τέκνα μεμορμένον οἶ[κ]ον ἐπε[ῖ]δεν,
 ἀλλ' οἰκεῖ μακάρων ἡλύσιον πεδίον·
 ἔνθ' ἅμα παῖσι θεῶν [μ]ε [ἀγαγ]ῶν Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 10 ἤδρυσε, καὶ λήθης οὐκ ἔπιον λιβάδα.

Litterae $\Lambda\epsilon\Omega$, quibuscum quod pugnat iota dativis adscriptum, convenit hoc vel maxime titulo Aegyptio. Alexandriae (ἐν Φαρίῃ γαίῃ coll. A. P. VII 612), ubi mortuus est, etiam sepultum esse Apollan persuadeo mihi. Abydenus enim v. 5 ideo Osiris adpellatur, quia Abydi sepultus esse perhibebatur. Narrat enim Plutarchus *Is. et Osir.* p. 359 ἐν Ἀβύδῳ τοὺς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατοὺς μάλιστα θάπτεσθαι φιλοτιμουμένους ὁμοτάφους εἶναι τοῦ σώματος Ὀσίριδος coll. Strab. p. 814. Sin vero corpus Alexandria Abydum transportatum fuisset, vix narranda hac re supersedere poterat poeta. — 1 Ἀπολλᾶς Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 293. Ἀπόλλων Keil *Anal. epigr.* p. 95 adnot. Ἀπολλῶς Wilamowitz ex N. T. — 4 ἕκτον ὠροσύνης Franz, rectius Hermann ἕκτον κουροσύνης, quod ipsum inest in traditis. — 7 ΟΙΥΟΝΕΠΕΓ correxi. οἶκον ἐπελθεῖν Welcker, οἶτον ἐπισπεῖν Hermann, οἶτον ἔπεισιν male Franz. — 9 ΘΕΩΝΑΕΙ...ΩΝ probabiliter corr. Hermann.

415. Alexandriae fortasse, eiusdem certe urbis, cuius antecedens epigramma. C I. 4709.

Πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις· εἰμὶ δ' Ἑλήμων·
 εἴκοσι καὶ ἐνὶ κῆρα καταζβεςθεῖς ἐνιαυτῷ,
 Φοίβου καὶ Μουσῶν ὁ θέραψ, παντῶννμος ἡμην.

Litterae $\epsilon\Gamma\omega$. — 1 idem fere qui in epigr. antecedenti, ut ex communi archetypo utrumque fluxisse videatur; indidem etiam κῆρα κατασβεςθεῖς coll. ep. anteced. θυμὸν ἀποφθίμενος v. 2.

416. Alexandriae. Ex Danini ectypo Miller *Revue archéol.* 1874 p. 148. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin.* (Athenaei 1875) p. 23.

Ἐνθάδε τὴν ἀρετῆς πινυτὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρέμ[ν]ον, τὴν ἄλοχον, σεμνὸν θάλος, ἔξοχον ἄλλων,
 Ἰουλιανήν, τὴν μοῖρα φέρει Κρήτης ἀπὸ γαίης,

εἴκοσι πέντε ἔτη ζήσασα, ἴσον χρόνον ὡς ἐτέτακτο·
 5 λοιπὸν νῦν, παροδεῖτα, φίλον γενέτην [δ]ὲ ἐλέερε,
 ὡς εἰδὼς ὅτι πᾶσι βροτοῖς τὸ θανεῖν ἀπόκειται.
 Παντοματρική.

In aversa lapidis parte

εἰμὶ δὲ τῆς Κρήτης Παντοματρείου Εἰουλιανή.

Aetatis admodum recentis. — 2 ΠΡΕΜΟΝ corr. Nerutsos. ἡ πρέμνος adhuc ignota vox, at certissima. ἀρετῆς πρέμνον δύσβατον dixit Q. Smyrnaeus XIV 196. — 4 ζήσασα est in lapide. — 5 ΑΕΕΛΕΕΡΕ ἀεὶ ἐλ. Nerutsos haud probabiliter; nam heptametrum facere et numeros corrumpere non iuxta aestimandum est. δέ particula etsi abundet, tamen scripta videtur a poeta.

---

417. Aegypti aliquo loco repertam tabulam ligneam Parisios misit Mariette, priorem versum testans evanuisse. Ed. Froehner *Mélanges epigr.* p. 16.

. . . . .
 ἄδε γραφὰ παλάμας υἱέος ἀχνυμένου.

---

418. Cyrenis. C. I. 5172.

Κ(αταχθονίοις) Θ(εοῖς). Τι. Πετρώνιος Καπίτων ἐτῶν κ̄.
 Βαίόν σοι τὸ μεταξὺ βίου θανάτοιο τ' ἔθηκε
 καὶ τύμβου, Καπίτων, καὶ θαλάμοιο Τύχη,
 νύκτα μίαν ψεῦστιν καὶ ἀνηλέα, τὴν ἄνις αὐλῶν,
 τὴν δίχα σοι παστῶν, τὴν ἄτερ εἰλαπίνης·
 5 αἰαῖ τὴν ἐπὶ πέπλα καὶ εἰς ἀμύριστα πεσοῦσα[ν
 στέμματα καὶ βίβλου(ς) σεῖο, πρόμοιρε, [τέ]φρην·
 οἷ θρήνοισι βοητὸν ὑμήναον, οἷ προκελεύθους
 λαμπάδας, ὕστατίου καὶ κενεοῖ[ο] λέχους.

π fere saeculi. — Ab initio κθ numerale putabant esse, xxix id annum Augusti imperatoris significans. — 6 ΠΡΟΜΟΙΡΕΦΡΗΝ corr. Welcker *Syll.* 50. idemque v. 8 ΚΕΝΕΟΙC. — 8 λέχος quidem est rogus, at sine uxore.

---

419. Teuchiris (Arsinoae). C. I. 5298.

Θεύπ[ροπος] ἐνθάδε κε[ῖται ἐὼ]ν ἐν τοῖσιν ἄριστος,
ὁκ[τωκαιδεκ]έτης [π]ᾶ[σιν], ὁ[δῖ]ια, σοφός.

1 ΘΕΥΠΕΘΡ ΕΝΘΑΔΕΙΚΕ ΘΕΝ corr. Hermann, nisi quod θευπρόπος scripserat; nomen fecit Franz. — 2 numerale omnes; dein ΤΙΑΕΤ ΟΝΤ ΑCO. ΦOC Herm. πάντα τ' ἐόντα σοφός, bene Franz πᾶσι πόθημα σοφοῖς, sed lenius nec minus apte correxisse videor: *quamvis duodevigenarius tamen omni in re iam sapiens.*

420. Lepti Africae. C. I. 5363.

— — — — —
· · · · · ον
π[α]ῖ[δ]ά μ' [ἀποφθίσθαι, μίτος ὥς ἐπέ]κλωσεν ὁ μοιρῶν,
π[α]ῖ[δ]ά με [τυ]μβε[ῖ]σαι κ[α]ὶ [ἀ]φεν[γ]έα νύκτα περᾶσαι.

Epigramma valde recens; in altero eiusdem cippi fragmento dignoscitur.. βε]νεμέρεντι. — 1 ΟΝΠΛΙΑΜ sequente lacuna 20 fere litterarum, quam paullo liberius Franz explevit -ον παῖδα μ' ἔθηκαν δύστηνοι γονέες, μίτος οἷς κτλ'. — 3 ΠΛΙΑΜΕΙΜΒΕΙΣΑΙΚΛΙΑΦΕΝΕΝΕΑ corr. Boeckh.

INSULARUM ET ASIAE EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

*421. Prope Aeginam urbem. Minusculis litteris C. I. 9302, maiusculis quantum quidem legi poterat ego *Bullet. archeol.* 1873 p. 249.

† Τυτθὸν γευσάμενη βιότου φωτὸς ἐνθάδε κεῖμαι
καὶ σφετέρων τοκέων παῦσα παραιφασίην.
ἀλλ' ἔμπης, ψυχὴ, μέγα γήθεο· δίκτυα λυγρὰ
καὶ γοερὰς παγίδας προὔφυγον ἀμπλακίης.
ἐτελειώθη ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία ἡ καὶ Πατρικία μ(ηνὸς)
ἀπρηλ. ι'. ἰνδ. β' οὔσα ἐτῶν σ'.

Litterae curiose et pulcre insculptae vix v saeculo recentiores. —
1 φωτός est in lapide.

*422. Ceo in insula, nunc Athenis. Paucas litteras corruptissime ed. Pittaces *Ephem.* 3032. Plenius ego *Bullet. archeol.* 1874 p. 171.

Σκῆνος μὲν σοι τῇδε, διοτρεφὲς Ζωσιμιανέ,
 κρῦψε γυνὴ σιονόεσσα μητρὸς γαίης ἐνὶ κόλπ[οις],
 ἐκ στομάτων ἀπαλῶν φωνὴν πολύθρηνον ἰεῖ[σα]
 αὐτὰρ τοι ψυχὴ εἰς οὐρανὸν εὐ[θ]ῖς ἀνή[κε]ι
 5 χαίρουσ', ἵν' ἀγγείλῃε θεῶ πατρὶ σὴν φιλό[τητα],
 ὥ[ς] πάντας φ[ιλ]έεσκες, ποθ[ε]ύμ[ενος αὐτὸς ἅπασιν].

v saeculo videtur recentius. — 4 ΕΥΟΥΕΑΝΗ... εὐθύς certum est, non fuit εὐρύν coll. C. I. Christ. 1179 quod tales animae protinus astra petunt, i. e. statim relicto purgatorio. Pro ἀνήκει magis placeret ἀνῆλθεν. — 6 π ω littera hanc formam habet ω.—ποθ[ε]ύμ[ενος] supplementum incertum.

*423. Ceo in insula, nunc Athenis. C. I. 9291. Correxī ex meo apographo.

. . . ἐνίριε μακά[ρι]ε
 ὅς ἔφθασας ἀλόχου πρῶτος [εἰ]ς μακάρων χῶρον ἐλθεῖν
 μοῖραν ἀναπλήσα[ς]
 οὕτω γάρ σ' ἐφίλησε πατήρ θ(εὸ)ς αἰθέρι ναίω[ν],
 5 ὥ[ς] μή, πένθος ἄτλητ[ον], τεὰς φρένας ἐς [θαλ]άμ[ου]ς
 ἀλόχοιο φίλ[ης μ]όρσιμον ἤμ[αρ] ἰδεῖν.
 ὧ[δ]έ νυ σὴ παράκοιτις αἰὲ μνημένη σεῖο
 ἥματα καὶ νύκτας οὐ παύετε δακρυχέου[σα],
 τηκομένη χρόα [κ]αλὴν ἀνπ[ν] . . . . .

vi fere saeculi. — 1..ΠΤΕΝΙΠΙΕΜΑΚΑΙΙ' cetera quae scripsi certa sunt omnia; Kirchhoffium fefellit Baumeisteri apographum. — 8 videtur de insopitis fletibus dici.

424. In vico Phrygiae, qui *Eski Kara Hipar* vocatur. C. I. 9267.

† Ποιμένος ἀρίστου τῶν θεορρήτων λόγων·
 ΑΗΝ, παροδῖτα, μνημα τῆς μνήμης χάριν
 Μαξειμίων ἔτευξε τοῦτο τοῖς πόνοις·
 ἀλλ' εἰς μίωσιν ἦλθε τῷ χρόνῳ ποτέ,
 5 ἥπερ συνυπάρχει τοῖς χρόνοις ὑπηρέτις.
 ὁ δ' Εὐνόμειος καινίσας τὴν σύστασιν,
 ὥς σοφὸς ὑπάρχων ἱατρὸς καὶ γεννάδας,
 ἥγειρεν αὐτὸ προγονικῆς φήμης χάριν
 αὐτὸς προθύμως κληρονομήσας ὥς πάλαι.

VII saeculi iudice Kirchhoffio, at nescio an antiquius sit epigramma, cuius scriptor studuit saltem metrica vitia evitare; μίωσιν amphibrachyn et Εὐνόμειος ditrochaicum facile etiam antiquioribus condonabimus, gravior est ἱατρός dactylus. v. 2 tamen, ubi HN Hamilton et Texter tradiderunt, ΑΗΝ Laborde, Kirchhoff ἦν scripsit, vehementer dubito num verum reperi- tum sit. Conieci λην(όν), παροδίτα, μνήμα τῆς μνήμης χάριν, Μαξειμίων ἔτευξε τοῦτο[ν] οἷς πόνοις.

425. Phrygiae in oppido, quod *Assi Maliteh* dicitur, ad Sangarium flumen sito. Perrot p. 164.

Ἐνθάδ' Ἀκυλεῖνον καὶ τοῦδε Τειμ[ίη]ν συνόμενον
γαῖα φίλη κατέχει ψυχῆς ἀποπ[τ]αμένης·
Θ[άνατ]ον αἰνάρετον, σώφρον' ἔχον ἡδὲ ποθεινόν
Θρησκ[ε]ύοντες ἀγνώως θεὸν ἐπ' ἀοζίῃ·
5 ἴσῃν ἔχον στοργὴν δὲ βίῳ καὶ ὁμοίᾳ ἔργα,
ἡμασι δ' ἐν ταῦτοῖς ἐν φθιμέν[οι]σιν ἔβαν.
τοῖς παῖς εὐσεβίης ἔνεκεν στηλίδας ἄρα[ξ]εν
Κυριακὸς γονέσι μνήμ[α] γερασσάμενο[ς].

Memorable hoc artis metricae exemplum; versus enim iusto nec maiores nec minores, syllabarum tamen nulla fere legitima mensura. Commodiani est poeta simillimus, nisi quod caesurae leges non neg- legit. Litterae sunt vulgares, semel (v. 4) iota dativo adscriptum. — 1 TEIMHIN uxoris nomine opus est. — 3 Θ . . . . ON — 4 in ipso templo sacra facientem mortuam Nonnam matrem praedicat Gregorius A. P. VIII 25 - 74. — 6 ταῦτοῖς forma barbara, at certa. — Pro ΣΙΝΕΒΑΝ alte- rum Perroti apographum habet ΣΕΝΕΒΑΝ. — 7 ΑΡΑΣΕΝ. — 8 ΜΝΗΜΗ.

426. Eumeniae. C. I. 3902 r.

Praecedunt nomina.

ὃς δὲ ἂν ἐπιτηδεύσει (alium inferre sepulcro), ἔσται αὐτῷ
πρὸς τὸν ζῶντα θεὸν καὶ νῦν καὶ ἐν τῇ κρισίμῳ ἡμέρᾳ.
καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν τοῖς χεῖρῳ κακόν.
καλὸν τὸ θνήσκειν, οἷς τὸ ζῆν ὕβριν φέρει.
παρῆν τὸ γῆρος καὶ φέρει πρὸς[ω]πεῖον.

Vetat Franz ne quis christianum putet; ego in vetitum nisus sum.

— 1 fortasse κακόν pro καλόν et χειρόν pro χείρῳ scribendum; maiora molitus est Franz. — 2 sicut et v. 1 ex notis Menandreis versibus corrupti, v. 3 novus est et obscurus mihi quidem. γῆρος vereor ne recte habeat.

427. Hadrianis ad Olympum. Kirchhoff, cui misit Sperling Cyprianus, ed. *Act. acad. Berol. min.* 1863 p. 516. Perrot p. 65.

Τὸν πᾶσιν φίλιον καὶ ἄξιον ἐν] πολυόλβοις
 ἀνδράσιν [ἀ]γίοις· δόξαν ἐφειλάμ[ε]νος
 Νεικατόρις πινυτο[ῦ] Ξενοφῶντος γονέτου·
 ὅς] τειμὴν πλείστην ἐκ[τήσα]το πᾶσι βροτοῖσιν
 5 ἀγί]ῳ τε λαῷ Θεοῦ υἱ[ι]οῦ, οὗ ποίμνεια τέρπ[εν]
 ψ]αλμοῖς τε ἀγείοις κ(αὶ) [ἀνα]γνώσμασιν πάντας ἔθ[ελγεν].
 ἐν ἀγείῳ τε τόπῳ εὐ[δ]ει Χριστοῦ ἀχράντο[υ]
 ΤΟΤΕ ἄνακτα ζοῆς βι[ο]τῆς ΑΙΚΑΙΘΑΛΕΡΙ/// μελάθροισι
 ἀγ[ί]ων.

ζήσ]ας τε ἀμώμως ὀκτ[ωκαίδεκα λυ]κάβαντας·
 10 ΕΜ — — δόξαν ἄχρα[ντον] . . . . .

1 C. I. 9258 tit. christ. ὁ πάντων φίλος. Accusativus unde pendeat non attinet quaerere. — 2 ἐφειλάμενος etsi mirum, tamen vix dubium est. — 4 ΕΚΗ corr. Perrot, ἐκικήσατο Kirchhoff. — 5 εἰν ἱερ]ῷ τε λαῷ (ναῷ?) Θεοῦ υἱοῦ ποίμνεια τέρπεν Kirchhoff. — 6 supplevi. Ἀγάθων ἀναγνώστης C. I. 9303. — 7 εὐδ]ει Perrot. — 10 ἄχραντον Kirchhoff. Cetera non expedit.

428. Prope Laodiceam combustam. C. I. 3989 m.

Νέος ἡλικεί[ην] ἔ]ρνος κλυτὸν ἐνθάδε κῆτε
 Ὀρεστῖνος πρεσβύτερος πάτρη[ς, κῦδο]ς δὲ τοκῆων.

1 ΗΛΙΚΕΙ. ΡΝΟC ἡλικίην Franz. — 2 restitui ex Gregorii epigr. A. P. VIII 122 κῦδος ἑῆς πάτρης, κῦδος ἐῶν τοκέων.

429. Incerti loci Asiae minoris. Lebas V 1648.

. . . . . καμάτων ἀλ]ύτο[ις] δεσμοῖσι κρατεῖται
 εἰς αἰῶνα μένουσα πάλαι τὸν λυσιμέριμον.

1 supplevi ex titulo Syracusano C. I. 9452 ἡμέρα κυριακῇ δεσμευ-
θεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης - παντὸς βίου λύσιν ἔσχε.

430. Cairo in urbe. Ex Danini ectypo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 148.

Πεντήκο[ν]τα τριῶν ἐτέων κύκλον [ἐξ]ανύσαντα
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ ἤρπασεν εἰς Αἴδην.
ὦ χθὼν ἀμμοφανής, οἶον δέμας ἀμφικαλύπτεις
Ἀββα[ί]ου ψυχῆς, τοῦ μακαριστοτάτου·
5 οὐκ ἀγέραστος ἔφυ γὰρ ἀνὰ πτόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀρχῇ
πανδήμῳ ἐθνικῇ ἐστέφει· ἐν σοφίᾳ·
δισσῶν γάρ τε τόπων πολιταρχῶν αὐτὸς ἐτείμω,
τὴν διμερῇ δαπάνῃ ἐξανύσας χάρισιν.
πάντα δέ σοι, ἐπέοιχ' ὅσα τοι, ψυχή, πρὶν ἐκρύβ[η]ς,
10 καὶ τέκνων ἀγαθῶν αὐ[ξάνου] ἐν γενεῇ.
ἀλλὰ σύ, ὦ παροδεῖτα, ἰδὼν ἀγαθοῦ τάφον ἀνδρός
τ[όν]δ[ε] κατευφημῶν [τ]οῖα φράσας ἀπιθι·
'γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.'

III vel IV saeculi. — Ectypum quam male aut factum ab Danino
aut lectum sit ab Millero docet v. 1, ubi ΠΕΝΤΗΚΟΤΑ et ΗΔΑΝΥCΑΝΤΑ est.
Non ausus sum corrigere τόνδ' ἀνύσαντα. — 4 ABBA . . ΟΥ suppl. Miller; alterum
hemistichion Automedontis est A. P. XII 34. — 6 *etiam gentilibus litteris
operam dedit.* — 7 de toparchis omnia nota; τε non minus verum quam
ineptum. — 8 confert Miller formulam romanam *honore contentus impen-
sam remisit.* — 9 sic distinxi coll. C. I. 6222 δέχου ὕστατα δῆ, φίλε,
δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε, καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ.
cf. etiam Theocr. *epigr.* 11. ψυχὴ autem vocativus est, ut saepe. — 10
supplevi. — 12 ONTE et KOIA correxi.

III. SYRIAE ET ARABIAE.

431. Antiochiae. C. I. 4466.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπενθέα κόσμον
καὶ γονέων οἰκ[τ]ρῶν δακρυόεντα δόμον
κεῖμαι ἐς [αὐ]χμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἀίδος εὐνάς
εἵκοσ[ι τ]έσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος ἔτη·
5 ἀπ[ρσι]δῆς νοῦσ[ό]ς με συνήρπασε· μουννοέτι[ν δέ
ν]ηπ[ί]αχον κούρην λίπω ὑπ' ἡέλιον.

Litterae vulgares, sed II p. Chr. n. saeculo carmen non videtur antiquius. — 2 ΟΙΚΙ . ΡΩΝ — 4 ΕΙΚΟΣΓ . ΕΣΣ — 5 ΜΟΥΝΟΕΣΤΙ — 6 ΗΠΑΧΟΝ omnia correxit et supplevit Iacobs, nisi quod v. 5 μουννογένη δέ scripsit; melius Boeckh μουννοέτη δέ.

432. Adrahae Nabataeorum. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 293.

Ὅστέα [ἐπὶ ξ]είνης τ[ά]δ[ε] δέρκεο τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
Σιλουανοῦ μελέου [λί]ψ[α]να [π]υ[ρ]καιῆς·
πόντος καὶ γαία δάσσαντό με κα[ὶ τ]ρ[ίτ]ατον πῦρ·
ἦ]τορ ὕδω[ρ, γαία δ' ὀστέα, σῶμα πυρή.

II fere saeculi. — 1 - 3 corr. Kirchhoff. — 1 ΟΣΤΕΑΤΙ | ΖΕΙ — 2 Ν ΨΑΝΑΤΙΥΑΚΑΙΗΣ — 3 ΚΑΗΡ//ΠΑΤΟΝΠΥΙ — 4 ΥΔΩΙ ἦτορ i. q. ψυχή coll. C. I. 1066,6. — Naufragio periit Silvanus, corpus tamen mari ereptum crematum est, ossa condita.

433. Soadae Batanaeorum. Lebas VI 2322.

“Υπνος ἔχει σε, μάκαρ, πολυήρατε δῖε Σαβῖνε,
καὶ ζῆς ὥς ἦρως καὶ νέκυς οὐκ ἐγένον·
εὐδεις δ’ ὥς ἔτι ζῶν ὑπὸ δένδρεσι σοῖς ἐνὶ τύμβοις·
ψυχὰὶ γὰρ ζῶσιν τῶν ἄγαν εὐσεβέων.

II fere saeculi.

434. Petrae Arabum. C. I. 4667 coll. Add. III p. 1183.

Ἀρριανὸς μὲν μοῦστ’ ὄνομα, ζαθέ[η δέ με Πέ]ιρη
γαίης Ἀραβίης γε[ίνα]το μητ[ρ]ό[π]ολις·
Αἰσονίων δ’ . . . . .
θεσμῶν, καὶ γλυκερῆ[ς κῦδος ἐ]γωγε πάτρης·
5 ἐβδόματον [δέ μ’ ἄγ]ον[τ]α καὶ εἰκ[ροσ]τὸν [λ]υκ[ά]βαν[τ]α
νοῦσος [πα]ι[δ]α[μάτε]ιρ’ ἦρ[πα]σ[εν] εἰς Αἰ[δ]ην.
τοῦτο δ’ ἐμὴν κρα[δί]ην μοῦ[νον δ]άκεν, οὖνεκα μ[ητ]ρί
γηραιῇ θ[ρή]νον[ς] ἀε[νάους] λι[π]όμην.

Titulus anno 105 recentior, quo anno Arabia Petraea Romanorum facta est. Petra urbs iam Hadrianea aetate metropolis vocatur, cf. Marquardt *Antiq. rom.* III 1,202 adn. 29. — vv. 2. 5. 7. restituit C. F. Hermann, cetera Franz. — 2 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ — 3 ΛΟΥΗΜΣ . . . . ΙΔΙΑΒΝΙΑ. ΜΟΡΥΝΗΝ Franzii coniecturas taceo. Extremum versus vocabulum ἦμην fuerit, antea legere videor ἐν Ἀραβίῃ, θεσμοὶ Αὐσόνιοι sunt ius romanum, cuius ille peritiam aut iactat aut nacturum se speravisse ait, cf. A. P. VII 343. 589. — 4 κῦδος vel ἐλπίς sim. praestat Franzii supplemento πρῶτος. — 5 ΤΟΝΑΚΑΙ — ΑΥΚΟΒΑΝΑ — 6 ΠΑΝΣΑΝΔΙΡΗΡΙΑΣΗΑΕΙΣΑΙΑ . . Η — 7 ΜΕΡΙ — 8 ΝΟΥΑΕ . . . . . ΛΙΡΡΟΜΗΝ.

435. Prope Suweida Trachonitidis. C. I. 4622.

Χαῖρε καλή, πασῶν προφερεστάτη εἶνεκε πάντων,
σεμνοτάτη συνόμευνε, καλῶν ὑπόδειγμα φιλάνδρων,
Φλάουια, τῶν Χαρίτων τοῦνομα κτησαμένη·
εἰκόνας σῆς ἀρετῆς παῖδας γαμέτη προλιποῦσα
5 οὐκ ἔφθης μετὰ τοῖσι πάτρην φιλίο[υ]ς τε συναίμους,
Ἀντιόχειαν ἰδεῖν γενέτην θ’ ἅμα τόν σε ποθοῦντα.
ἐτῶν κθ’ μην(ῶν)ί.

II vel III saeculi. — 3 Flavia aut Charis, quod Franzio videtur,

aut Cale (v. 1) cognominata fuit; nimis enim artificiose Welcker ipsum nomen Flaviam a Gratiis desumptum putat, quippe quae ξανθαί a poetis praedicentur. — 4 in archetypo olim fuit εἰκόνα σῆς ἀρετῆς τέκνον γαμέτη προλιποῦσα. — 5 cave conicias φιλίοις τε συναίμοις, nomen enim Αντιόχειαν poetae inscitia locum mutavit.

---

436. Beryti. Waddington ad Lebas VI 1854 a.

Θάρσει· τέθνηκας γὰρ ἀπενθήτοις ἐπὶ τέκνοις,
ζώουσιν προλιπὼν ἣν ἐπόθεις ἄλοχον.

---

437. Soadae Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2325.

Ἔστι καὶ [ἐν φθιμένοισι λόγος, χαίρω δέ τ' ἀκούων,
ὥς ἀπέδ[ωκε γυνὴ τήνδε χάριν φθιμένῳ·
μνημα γὰρ ἀ[νδρὶ ἔτευξε φίλῳ, τὸν μοῖρα κραταιή
ἤγαγεν εἰς γλυκε[ροῦς τέρμονας εὐσεβέων.

Litterae III saeculi. — Recepi quia similem v. 2 sententiam depren-
disse mihi videbar epigrammati Catanaeo C. I. 5724 κλαῦσε δέ . . . ἣν πα-
ράκοιτιν καὶ βαιὴν στήλῃ τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.

---

438. Bostrae. C. I. 9145.

Πάντα χθὼν φύει καὶ ἔμπαλιν ἀμφικαλύπτει·
τοῦνεκα μὴ στονάχοι τις ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα δύνων.
ὅταν κάμῃς, τοῦτο τὸ τέλος.

Recte christianum esse negat Kirchhoff, cum praesertim crucis si-
gnum in Buckinghami et Bertovii apographis versui primo praefixum
omiserit Bergren.

---

439. Seleucia. Ex Renani apographo litteris minusculis Waddington
ad Lebas VI 2718.

— — — — —
οὓς πρὶν μὲν ἄλλων εἰς χάριν] κατέστεφον,
ἐν τοῖσδ' ἐγὼ νῦν κ]είμενος τύμβοις [λέγω
παῖσιν κλύειν μ]ου· χαίρετε, εὐ[φ]ραίνε[σθέ] τε·
κ]ενῶν γὰρ ἡμεῖν τέρμα μόχ[θων η] σορός.

2 extr. ἀγ... traditur; ΑΓ... fuisse sumpsit ΛΕ[ΓΩ. — 3 εὐ[φ]ραίνετε correxi. — 4 *quidquid laboramus incassum facimus; mors enim omnibus rebus finis imposita est. Itaque vivamus.*

440. Namarae Batanaeorum. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 305; ex suo ipsius Waddington ad Lebas VI 2176.

Εἰ κλύες Ε[ὐσεβ]ίης [τε καὶ ἐν π]ροτέρου[σι Φιλί]ππου,
 τῶν ἀπὸ Κ . . . . ., τῶν ποτ' ἐγει[ρ]αμέν[ων]
 μίλιον ἡδὲ Τύχης ἱερὸν ἀνάθημ' ἅμα θέντων,
 κείνων ἢ σορὸς ἡδ', ἣν θέσαν ἐνναέται
 5 ἀντ' εὐεργεσίης Ναμαρήσιοι ἄγχι πυλάων
 ἀλλὰ μιν ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν
 λείψανά τ' ἄλλοθεν ἄλλα πάλαι φθιμένων συναγείρας
 θρεψαμένων θείων θῆκε παρὰ προγόνους
 οἴκου ὑπὲρ νεάτοιο ἱφ' ἀψίδα τήνδ' Ἰομήδης,
 10 Αὐσονίων μούσης ὑψινόου πρύτανις.

II vel III saeculi. — 1 ΕΙ...ΙΗΙC.../...ΡΟΤΕΡΟΙΟ...ΙΙΙΙΟΥ Waddington, eademque fere Wetzstein ΕΙ...ΙΗΙC et v. extr. ΙΙΙΙΟΥ. Restitutio incerta est. — 2 ΚΕΙΜΕΝΝΟΥ Wadd. ΚΕΙΜΕΝΟΥ Wetzst. Fuit urbis nomen in - ηνον desinens. — ΕΓΕΙΝΑΜΕΝΗΙ Wadd. ΕΓΕΙΝΝΙΜΕΝΗΙ Wetzst. corr. Kirchhoff. — 3 μίλιον miliarium esse puto, quem Fortunae fano simul dedicato insigniverint; saepius enim veteres ad vias publicas sacella vel ἡρώα constituebant, quibus spatia emetirentur; hoc illi videntur imitati esse. — ἀναθέντων Kirchhoff.. — 6 μιν i. e. capulum a civibus donatum, quem Iomedes conlectis maiorum ossibus novo aedificato sepulcro (οἴκου ὑπὲρ νεάτοιο v. 9) sub eius arcu aliquo conlocavit. — 9 Ἰομήδης nomen satis mirum; vide ne lateat Diomedes, quod nomen ille leviter inmutaverit in versus gratiam simulque ut luderet in δ littera aequae ad nomen et ad pronomen τήνδ' pertinente.

441. Busr-el-Hariri in vico Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2474.

Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων ὅδε, τῷ ἐνὶ κεῖται
 συνκλήτου φίλον ὄμμα, σαόφρων Μαιουρίνος·
 οὗ δύσις ἀντολίη τε μεσημβρία τε καὶ ἄρκτοι
 πιστοτάτου [βασι]λεῦσιν ἀμωμήτοιο τ' ἐ[πά]ρ[χ]ου
 5 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν ἀεὶ κλέος αἰείδουσιν·

10   τεῦξε δέ μιν ὤριστος ἐν ἡμερίοισι Φίλιππος,
          αὐτοκασιγνήτης πινυτόφρονος ἔκγονος ἥρως,
          καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος ἀμύμονος ἐσλὸς ὀπάων,
          καὶ κτίσε πύργον ὑπερθεῖν εὐπτερύγεσσι πελείαις,
          λαοτύπων παλάμῃσιν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν αἰείρας.

II vel III saeculi. — 4 ΕΛΕΛΕΥCIN quod fuisse ΒΑCΙΑCΥCIN haud dubie patet ex v. 8 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος.. ὀπάων, nam nihil praeterea de Maiorini cum imperatoribus romanis necessitudine. Incertius quid extremo versu eodem faciendum sit, ubi traditur ΤΕΚΕΡΤΟΥ. Quod posui paucis placebit.

442. In finibus Nabataeorum. Lebas VI 2031.

Ῥητορικῆς πόνος οὗτος, ὃν ἤνυσεν πολλὰ μογήσας
          Γαυδέντιος πινυτὸς ἄκρον ἔχων σοφίης·
 ἐν]θάδε πατρὸς ἐοῖο καὶ μητέρος ὁστέα θῆκεν,
          τῷ με[ν] θρεπτὰ διδούς, τῇ δὲ τοκοῦ χ[ά]ριτας
 5   . . . . . μνημεῖον ἐτέλεσ(σ)εν
          αὐτῷ καὶ γενέταις κτῆμα συνηγορίης.

II fere saeculi. — 3. IOAAE et 4 XPITAC corr. Waddington. — 5 OCOCOIOCMN omni ex parte integrum esse versiculum testatur Wadd.

443. Namarae. Kirchhoff *Act. acad. Berolin.* 1863 p. 307. Waddington ad Lebas VI 2177.

Εὐδαίμων ἐμὲ Μάλχος ὁ Μαίωρος εἴσατο τύμβον
          τῆς ἰδιοκτητοῦ μνημα πανευτυχίης·
 ἡμιτελὲς δὲ λιπὼν ἔλαχεν μόρον· αὐτίκα δ' υἱὸς
          Μαίωρ κρηπεῖδ[ας] τάσδ' ἐπέθηκε τάφῳ.

II fere saeculi.

444. Nedieran Trachonitidis. C. I. 4578 c. Melius Waddington ad Lebas VI 2432.

Τόνδε νέον οἱ τύμβον ἀνὴρ ΩΜΑCΤΟC ἔδειμε,
 Τίρωνος ἀρτιεπῆς υἱωνός, φίλος ὀλβιός τε,
 ὃς ποθ' ἡγεμόνος βενεφικιάριος κατὰ ἔθνος
 ἔπλετο Φοινίκων, Δαλμάτιος, ἅντα δόμοιο

- 5 αὐλῆς τε προπάροιθεν ἐνεύδειν οἶος ἀπ' ἄλλων,
ὅππότεν αἶσα ἔλθῃσιν ὁμοίου θανάτοιο
ὄφρα νέκυσ τ' ἀνδρέσιν ἀειζώοισιν ἐνείη.

III fere saeculi. — 1 ὀνομαστός Franz, cui praeferendum putat Waddington ὤριστος. At nomine opus, nisi forte quod Tiro avus est defunctum eodem nomine usum esse credas. — 5 clausula homerica, 6 versus fere homericus. — 7 mirum quod non scripsit ἀειζώοισι μστεῖη.

445. Medsched in vico Adraham inter et Bostram sito. C. I. 4579.

- Ἡ σορὸς ἡ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχοιο,
ὅς ποτ' ἐνὶ στρατιῇ κλέος εἶλετο· τὰ[ς] δ' ἐκάτε[ρ]θε
Μά[ξ]ι[μ]ος εὐδαίμων καὶ Γαιανὸς δύο παῖδες
ἔκτισαν Ἀντιόχοιο καὶ ἀ[ψ]ί[δ]α τήν[δ] ἐπὶ πάσαις
5 ἴστασαν, ὄφρα πέλοιτο φίλῳ πατρὶ [θ]α[νόντες].

III fere saeculi. — 2 ΤΑΓ — 3 ΜΑΖΙΝΟΣ — 4 ΑΥΙΛΑΤΗΝΑ — 5 ΕΑ correxit omnia Seidler nisi quod ἀψίδα nominis mensura offensus ἄψιν scripsit.

446. Medsched (vid. n. 445). C. I. 4582.

- Μάξιμος ἐδίματο τῷδ' ἐνὶ χ[ώ]ρῳ
ἐαυτῷ καὶ ἀγα[πητ]ῇ ἀλόχῳ τ[ὸ μν]η[μεῖον],
κόνχην προπάροιθεν ἔχ[ο]ν σ[ο]ρῶν,
ἐνθάδε γῆρας θέμενος αἰῶν' ἰς ἃ . . . .
5 ἐσθλῆς ἐκ στρα[τι]ῆς ἔκ [τε] γεωπονίης
δου[κ]ικὸς τὴν τάξ(ιν) ἐπετέλ[εσσεν]
κὲ στέφανον νίκης [κ]ο[μ]ίσατο.
Μάξιμος οὗτος κεντηνά[ρι]ος.

IV saeculo non antiquius. — 1 ΧΟΡΩ — 2 sq. ΑΓΑ . ΡΗCΑΛΟΧΩΟΤΕΩΛΗΤ| ΚΟΝΧΗΝ - ΕΧΩΝCΩΡΩΝ ἀγαπητῇ scripsi, ἀγαθῇ Franz, qui subinde mira excogitavit ὅτε ὤλετο κόγχην προπάροιθεν ἔχων σωρῶν proverbium hoc esse ratus *paupertatem divitiis antepone*ns. κόγχη nihil aliud est nisi ἀψίς coll. C. I. 4556 τὴν Τυχέαν σὺν τῇ κόνχῃ - ἐκόσμησεν. Quo probato antecedere debebat sepulcri nomen, quod κόγχην habere ante capulos diceretur: τὸ μνημεῖον verum esse non spondeo, certum vero est versus a fine mutilos esse velut v. 4 et 6. — 4 ἐνθάδε i. e. Bostrae, quo exacta militia in otium se contulerat. — ΑΙΩΝΙCΑΝ fuit adiectivum ad αἰῶνα referendum. —

5 ΕΚΓΕΟΝ τε inserui. — 6 ΔΟΥΚΙΚΟCTHNTAZETETA inep̄te Franz δουλικὸς τὴν τάξιν, nam servitium non ordo est sed condicio. Quae scripsi certa sunt. Centenarius enim unus ex Ducis officialibus est, qui *duciani* latine, graece δουκινοί vocantur, officium ipsum τάξις est; pro mercedis ratione aut centenarii fuerunt aut ducenarii aut tricenarii aut sexagenarii, cf. Krueger *Kritik des Justinianischen Codex* p. 138 sqq., cuius libri notitiam Mommseno debeo, et C. I. G. 5187 emendatum a Kruegero l. s. s. p. 191 sqq. — 7 ΝΟCΟΙCΑΤΟ νοσφίσατο Franz; mea emendatio nec difficilior est et sensui unice apta. — 8 ΝΑΝΟC corr. Franz.

447. Busan. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 274.

Καίαμος ε[ὺ]φρονέων πολυλ[ή]ειος ἐνθάδε κεῖται,
ἐ[ξ] ιδίης στρατιῆς σῆμα πο[νη]σάμενος.

1 ΕΙΦΡ - ΛΜΕΙΟC — 2 ΕΖ - ΠΟΜΙCΑ corr. Kirchhoff. — εὐφρονέων πολυλ. *gaudens larga praeda.*

448. Zoravae Trachonitidis. C. I. 4563.

Αὔ[τῳ] κα[ὶ] τ[ε]κ[έ]εC(σ)ιν ἐδείματο σῆμα φαινόν
Αἰνείας [βρ]ιαρῆς κῦδος ἔχων στρατιῆς,
πρ[ὸς] δὲ πελ[ε]ία[ι]σιν δό[μο]ν ἄφθιτον, οὗ τινος [αὖ]τῳ
αὐτοκασιγνήτων χεῖρας ὀρεξα[μέ]νο[υ].

5 τοῦνεκα ο[ἷ] γε] μὲν ἐσθλὰ πόροι θεός· εἰ δέ τις αἰνῆς
κλεπτ]ο[σύν]η[ς] μετέχει, [ἄ]λγεα [τῳ]δε δότω.

1 Burckhardt ΛΥ . . . . . ΓΕΝΕCΙΝ Richter CΗΚΥΓΙΝΕCΙΝ Franz αὐτῷ συγγενέCιν τέ μ' ἐδείματο. Solitam formulam restitui *Comment. Bonnens.* p. 24. — 2 ΕCΙΑΡΗC et 4 ΞΑΝ//ΝΟΝ corr. Welcker *Syll.* p. 121. — 3 ΥΠΟ CΔΕΠΕΛΗΙΑCΙΝΔΟΝΑ et 5 ΟΠΟΜΕΝ correxi. — 6 . . . ΠΟ . . . ΗΓ. κερδοσύνης Franz; ego de τυμβωρύχων exsecratione cogitabam. — ΛΓΕΑΥ. ΔΕ corr. Franz.

449. Rimeae Trachonitidis. C. I. 4588.

Κελεστῖνος πινυτός με ἐδίματο τῳδ' ἐνὶ χώρῳ
αὐτῳ καὶ τεκέεCσι φίλῃ τ' ἀλόχῳ ἐποίησεν,
νηὸν Πλουτῇ καὶ ἐπενῇ Φερσεφονείῃ
ἐσθλῆς ἐκ στρατιῆς· νῦν δ' οὐδενός εἰμι τάφο[ς] πω.
5 οὔτω καὶ μείνεμι πολὺν χρόνον· ἰ δ' ἄρα κὲ δι
δεξαίμην γηράσκοντας, εὐδαίμονας, τεκνώσαντας.

Servatum nobis est et huius et aliorum quorundam epigrammatum (vide quae secuntur) archetypon A. P. VII 228:

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
 Ἀνδροτίων· οὐπω δ' οὐδενός εἰμι τάφος·
 οὕτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ
 δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους.

Intellexit hoc Iacobs.

450. Selaema Batanaeorum. Lebas VI 2381.

Μνημα με ὁρᾷς περικαλλές, ἀοίδιμον αἰὲν ὀδίταις·
 ἐστὶ δ' ἐμοῦ καθύπερθε πελειάων δόμος ἐπύς.
 Ῥουφῖνος δέ με τεῦξε· θεοῦ δ' ἰότητι τέταγμαι
 γηραλέους δέξασθαι, ἀτὰρ νέον οὐποτε πάνπαν.
 5 εἰμὶ δ' ἀλυπότατος κλιντήρ πάντε(σ)σιν ἐτοῖμος,
 νιάσι θ' νίωνοῖς τε πολὺν προτὶ γῆρας ἰοῦσιν.
 Σάδος νεοπολίτης οἰκοδόμησεν εὐτυχῶς.

π saeculo vix recentius. — 7 non videtur Νεοπολίτης scribendum esse; Sados architectus ex servo civis factus est. — Versus senarius est; nomen puta pyrrhichium.

451. Busr-el-Hariri Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2473.*

[Αὐτῇ καὶ τεκέε(σ)σι . . . . .
 . . . . . δίματο Μαρκιανί·
 νιῶν παίδεσ(σ)ιν ἀμύμωσιν τε θυγατέρων
 αὐτῆς κυδαλίμων ἔξοχ' ἐν ἡμερίοις·
 5 τῶν τινα μὴ δέξαιτο νέον παῖδ', ἀλλὰ γέροντα
 πλήσαντα λιπαρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατόν.

3 voluit poeta tale quid νιῶν τε παίδεσσιν ἀμύμοσιν ἡδὲ θυγατρῶν.

452. Prope Damam. Titulum a et partem tituli b ed. Franz C. I. 4598 et 4599, integros omnes ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2145.

a. Βάσσοις, ἐῆς πατρὸς μεγακυδέος ἀγλαὸν ὄμμα,
 ἐκ σφειτέρου κ[α]μάτοιο γεωπονίης τέ μ' ἔδειμεν

οἱ τ' αὐτῷ παίδεσσι θ' ὁμῶς κεδνῇ τε γυναικί
 μνημ' ἀγανόν· βουλαῖσι δ' ἀειζώοιο θεοῖο
 5 γηραλέου[ς] πάντας μά[λα] δέξομ[α]ι, εἴτ' ἂν ἔκ[α]στο[ς]
 τέ[ρ]μα ποτ[ὶ σ]φέτερον [β]ιοτῆς πεπ[ρ]ωμένον ἔ[λ]θῃ.
 εὐτύχι Βάσσε.
 ἐτελέσθη ἔτους τῆς πόλ[εως] οα'.

b. Αὐτῷ καὶ τεκέεσ(σ)ι καὶ ἡ πινυτῇ με γυναικί
 10 ἔ]ξ ιδίων καμάτων πολλὰ πονησάμενος
 Βάσσος τύμβον ἔτευξεν, ἐ[ρ]ισθενὲς ἔρμα πόλῃος,
 ὃν βαθὺν γῆρας ἔλοι τέκνα τε γηθόμενον.
 αὐτὰρ ὑπερθεν ἐ[με]ῖο πε[λι]άσι καλὸν ἔδειμεν
 κόσμου τηλεφανῇ πύργον ἀριπρεπέος.

15 c. Βάσσος Ἀβουρίοιο πονήσατο τοῖς ἀγαθοῖς μὲν
 χάρματα, τοῖς δὲ κακοῖς εὐρ[ά]μενος ὁδύνας·
 ἀλλὰ μιν παῖδάς τε εὐὸς καὶ αἰδοίην παράκλιτιν
 δέχεο γηράσ[α]νι[α]ς ἐ[ς] Ἀ[δου], πότνια νύμφη,
 καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι ξ[α]νθὸς Ῥαδάμανθυς.
 . . . . γ θ'

III saeculo certe non antiquiores sunt tituli, quorum tertius, si in-
 corruptum traditur numerale, XXVII annis primo recentior duobusque
 prioribus arte et indole longe inferior est; nescimus vero a quo anno
 urbis epocha repetenda sit. — 6 ΕΛΘΗC — 10 ΙΞ — 11 ΕΒΙ — 13 ΘΕΝΕΙΟ
 ΠΕΝΑCΙ — 16 ΕΥΡΗΜΕΝΟC — 19 ΞΕΝΘΟC omnia correxit Kirchhoff, cuius
 minus certa est v. 18 emendatio licet mihi recepta. Tradit Wetzstein
 ΓΗΡΑCΗΝΤΟCΕΑΛΩCΠΟΤΝΙΑ, Waddington eadem fere, nisi quod CΑΛΟΙC
 vel CΑΛΩC habet. Wilamowitz deleta ἐς praepositione coniungi vult
 Ἄιδου νύμφη. Facilius sed vereor ne contra grammaticam vel Syrorum
 scribi poterit Ἄδεω. — 19 προὔπεμπε est in lapide. Ceterum versus
 fere homericus est Od. δ 564 ἀλλά σ' ἐς Ἥλύσιον πεδίον καὶ πείρατα
 γαίης - ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς. — Denique post
 Ῥαδάμανθυς lineola interiecta ΧΜΓ - γ Θ, quam epochae notam esse arbitror.

453. Mardochea Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2391.

Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος Ἀλέξαν]δρός τε σαόφρων
 δείμαντο φθιμένοις αἰδίων] μέγαρον·

ἡ ὃ' ἔτυμον τάφος εἰμὶ βροτο]ῖς ἀνάπανμα μέγιστον
ἐκ βιότου καμάτων ἡδὲ γ]εωπονίης.

2 ΜΕΓΑΡΟΝ.

454. Zerbire Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2513.

Γάρμος Σίθρου σὺν Μάλχῳ καὶ Σίδρῳ καὶ Ἀδριανῷ τέκνοις
ἔκτησαν.

Τὸ μνημῖον ὀρᾶς, ξένε· τίπτε τέθνηπας;
αἰῶνος μακάρου νύχιον δόμον α[ὕτ]οι ἔτευξαν.

Probabile est tertium Garmi puerum non multo post Hadriani iter Syriacum natum esse. — Σίθρος, Σίδρος, Σίθρης (C. I. 4605) haud dubie tres eiusdem nominis formae.

455. Bostrae. C. I. 4650.

Βάσσοις ἀνὴρ, Βόστρης ἐρικυδέος ἄ[κρον] ἄωτον,
τύνβο[ν] ἐ]υξέστοις λάεσιν ἰδρυσά[μην].

Supplevit Seidler. — 1 ἄκρον ἄωτον Callimachi est *h. Apoll.* 112 clausula citata etiam ab Agathia *hist.* II 30.

456. Philippopoli. C. I. 4636. Melius ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 276.

Ἐνθάδε κῆτε θανὼν ἀνὴρ πινυτός τε καὶ ἐσθλός
Δομιτιανὸς Θέμου, οὗ κλέος οὐποτ' ὀλῖτε,
τέτταρα τέκνα λιπών, χαίρων . . . . .

2 nomen Θαῖμος C. I. 4611. 4612. 4619.

457. Philippopoli. C. I. 4634.

Ἀναῖος τόδε σῆμα ἐοῖς καμά[τ]οισιν ἔτευξεν.

Ἀνναῖος Welcker *Syll.* 97.

458. Philippopoli. C. I. 4637.

— — — — —
Δρακόντις Θεμάλλου τόδε σῆμα ἐοῖς [καμάτοισιν ἔτευξεν.

1 ΟΙΚΕΤ. C...///Ο — 2 ΕΟΙCΕΤΟ unde post ἐοῖς conicias fuisse ἔτευξεν.
 Malui tamen cum Franzio praecedentis tituli versum integrum repetere.

459. Sahita Trachonitidis. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2538.

*Ἦμην ποτὲ νέος, εὐπλόκαμος, Ἄδωνι ὁμο[ιος,
 αὐτὰρ ἔπιτα χαλεπὸν γῆράς με ἐδάμασ[σεν,
 κυρτὸν ἦδὲ ἄναλκιν, κεφαλῆς δὲ τρίχας ἔμ[αρψεν,
 κωφόν, ἀμβλυωπὸν ὁδόντας ἐξέτ[ηξεν.
 5 εἰμὶ δ' ὃ γράψας ἔτη ὀγδοήκοντα βιώσας,
 Οὐερδιανὸς Μαξίμου μνήμης ἔνεκεν ἐτ[έλεσσα.
 πάντων δέ, φίλε, τέλος θάνατος καὶ βυθός,
 πλούτου πενίης, ἀλόγων τε καὶ ἀνδρῶν.*

Supplevit Kirchhoff. — 1 idem exordium infra n. 613 ἤμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ κτλ'. — 3 τρίχας ὥλεσεν Kirchh. τρ. ἐμάρανεν Wilamowitz. — 4 ΕΞΕΤΙ Waddington. — 8 ἄλογα videntur animalia esse, contra neograecae quidem linguae usum.

460. Apud Borechath Sabaeorum Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2416.

*. . . . . αμελαθον ὄρας με θεῶν φίλον ἀρχιερεῖα·
 ὅς τόδε σῆμα πόησα [ιδ]ίην τε σορὸν κατέτευξα,
 . . . . ουνον ἐνθάδε γλυκὲν ὕπνον ἰαύω·
 ἱρεὺς γάρ εἰμι πρωτοτόκων ἐκ τελεθ . . .
 5 εἰ δ]έ τις πῶ[μ]α τῆσδε σορῶ ἑπαείροι,
 ἁμαρτωλὸς ὅ]δ' ἔστω Ἐκαέ[ργη] μ[ετὰ τ]ῶν ὑπαρχόντων [αὐτῶ.*

1 init. nomen defuncti fuisse vidit Waddington, quod tamen dubitatum Ἀμέλαθος fuerit. — 2 ΜΙΗΝ et 5 ΠΩΝΑ correxi. — 3 fortasse πᾶσι δὲ κ]ο[ι]νὸν-ὕπνον, ut mors omnibus communis opponatur τῇ ἰδίῃ σορῶ. — 4 extr. potest τελεθ[ῶν] scriptum fuisse pro τελετῶν. Videtur sacerdotium dici, quo maximus quisque natu familiae fungebatur. — 6 ΩΔΕ CΤΩΕΚΑΕΠΡΗΥΜΤΕΜΩΝΥΗ κτλ'. si non verba, sententiam saltem adsecutus esse videor.

IV. GRAECIAE.

461. *Palaeochorio Megaridis, qui locus videtur Rhus esse. Boeckh C. I. 1051 ex schedis Fourmonti.*

Τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων
κὲ κει[μέ]νω[ν] ἐντᾶθα ἡρώων· ἀπ[ολ]όμενον δὲ τῷ χ[ρ]όνῳ
Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[ε]σκεύασεν.

· · · · · τ]ῶν [κ]ειμένων καὶ τῆς πόλεως
Σιμωνίδης.

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα,
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοία[ς ἱερῷ] πά[γ]ῳ, ἐνθα καλεῖται
ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος,
5 τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐνπροσθεν Σαλαμῖνος
[νηῶν Φοινισσῶν ἐξολέσαντες Ἀρην,]
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοι[ω]τ[ί]ῳ, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἱππομάχους ἰέναι.
ἄστοι δὲ ἄμμι τόδε [Μεγαρῆς] γέρας ὁμφαλῷ ἀ[μ]φί
10 Νισαίων ἐ[π]ορον λ[α]οδόκων ἀγόρω[ν].

Μεχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις [κ]α[ὶ] ταῦρον ἐν[ή]γ[ι]ζεν.

Helladius iv vel v saeculi homo antiquissimum epigramma vetu-
state absumptum non nimis curiose restituit, quod quo iure a Simonide
compositum praedicet nescio; poetae enim nomen adscriptum non fuit.
— In praescriptis ΚΕΙΛΙΟΝΩ - ΑΠΛΑΔΟΜΕΝΟΝ - ΧΤΟΝΩ - ΕΠΙΠΗΚΙΚ corr. Boeckh;
cetera ΦΗΝΑΙΣΤΟΥ . . . ΝΝΙΟΙΠΠΕΠΙΔΙΩΝΕΙΜΕΝΩΝ κτλ'. medicum expectant

Sander coniecit τοῦτο ἐποίησεν ἐπὶ τῶν κειμένων κτλ., quae apta esse non videntur. — In ipso epigrammate Helladii vitia neglexi, qui ε pro αι et contra, οι pro υ sim. scripsit. Notanda vero v. 1 ΚΑΛΑΔΙ, v. 2 ΠΕΜΕΝΟΙ, v. 4 ΕΑΓΝΑΕ, ubi spiritus olim adiecti vestigia optime perspexit Boeckh. — 3 ΕΥΡΟΙΑΚΓΙΝΑΧΩ non convenit certe poetae graeco quod Boeckh posuit ὑπ' Εὐβοίας ναυσικλύτῳ. Bergk Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ, quod mutato epitheto recepi, nec praeplacet Schneidewini Emperiique coniectura ἀλίῳ πάγῳ. — 6 omissum ab Helladio suppl. Boeckh. — 7 ΒΟΙΟCT. ω corr. B. — 7 sq. modestius locuntur, quoniam una cum Phliasiiis ingruente Thebanorum equitatu terga verterant Megarenses, Herod. IX 69. — 9 ΤΟΔΕΓΕΡΑC Helladii errorem alii aliter sanabant; aequo violentius egit Boeckh, Bergk edidit ἀστοὶ δὲ [μνᾶμ'] ἄμμι τόδε γέρας, in quibus displicet γέρας sine adiectivo positum. Excidisse aliquid cum certum sit cumque nihil ad sententiam quidem desideretur, inserui quod quomodo describentis oculos fallere potuerit facile intellegitur. — 10 ΝΕΙCΕΩΝΕCΤΟΡΟΝ / ΜΟΔΟΚΩΝΑΓΟΡΩ recepi Bergkii certam opinor emendationem, nisi quod cum Schneidewino λαοδόκων quam δαμοδόκων scribere malui. Nisa vetus Megarum nomen notum est, intra ipsum curiae circuitum ἡρώων τάφους fuisse docet Pausan. I 43,3. — Quae subscripsit Helladius correxit Blomfield; traditur ΔΕΧΡΙC - ΤΑΤΑΥΡΟΝΕΝ ΝΓΥΕΝ.

462. Megaris. Ex schedis Fourmonti omnia tria, ex Pocockio tertium epigramma reliquorumque partem ed. Boeckh C. I. 1066. 1067. Lebas II 67.

- a. Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι μελιχώτατον,
τὸν τοῖς καλοῖσι χρηστόν, δυσμενῇ κακοῖς,
δόξες δ' ἐν ἄστει μυρίες αὐ[ξ]ούμενον,
ἀστοῖσι καὶ ξίνοισιν οἷσιν εὐνο[μ]ον
5 μάρψασα μοῖρα σῶμα τή[ν]δ' ὑπὸ χθόνα
δ[έ]δωκ[ε]ν, ἦτορ δ' ο[ὐ]ρανῶ μ[ε]τ' ἀ[ρ]σιον
τοιοῦτο[ν] ἴ[σθι] π[άντ]α Νικοκράτους βίον.
- b. Εἰκοσι[ἐξ] ἀνύσαντα δ[υ]σ[η]νύστ[ο]ς ἐν[ι]αυ[το]ύ[ς]
ε]ἴλ' ἄτροπος Κλωθὴ Νικοκράτην βιότου,
10 Νικοκράτην πολύμητιν, ἀφ' αἵματος ἀρχιερέων,
πάππου Νικοκράτους, υἱέα Καλλιτύχου.
- c. Νικοκράτους λαγόνεσσιν ὑπὸ χθονίαισι κέκρυπτε

- σῶμα, κέαρ δ' ἀνόρουσε πρὸς αἰθέρα διὰν ἀερθέν·
 σοὶ δὲ χάρις, Πλουτεῦ, ἀκάκη θεῶ, εἵνεκα μοίρης. —
 15 Πρηνὲν [κ]αὶ γλυκ[ύθ]υμο[ν], ἀγαλλόμενον μάλα πᾶσιν
 υἱὸν Καλλιτύχοιο μένει [δ]ῖ[ο]ν φάος ἄλλο,
 πρὶν στυγερ . . . . .

II vel III saeculi. — Tria numerorum genera in unius viri epitaphio cumalata ex nobiliorum hominum more aetate posteriore recepto. — 3 ΑΥΙΟΥΜΕΝΟΝ corr. Boeckh addens *barbarum est, haud dubie tamen verum*. αἰνούμενον vel αὐχούμενον Keil *Mus. Rh.* XIV 506. — 4 ξένοισιν Boeckh; idem correxit CYNON et v. 5 ΤΗΚΙΑ et v. 6 ΟΝΡΑΝΩΜΤΙΑΛ . ΙΟΝ — 6 ΔΙΔΩΚΙΝ δίδωσιν Boeckh. — 7 ΤΟΙΟΥΤΟΙΩΠΙΛΛΑΗΝΙΚΟ κτλ'. corr. Keil. — 8 ΔΙCΝΥΙΙΝΟΙC Boeckh, qui reliqua supplevit, δυσωνύμους coniecit, adiectivum vix recte formatum. — 9 ΦΙΛ σφῆλ' Boeckh. εἴλ' scripsi, quod nunc confirmatur titulo romano inedito (infra n. 562.) αἰαῖ ἀνίγροῦ δαίμονος, ὃς ζωᾶς εἴλε φίλαν ἄλοχον. Vulgarius est καθελεῖν τινα βίου. — Tertii epigrammatis aperte duae ternorum versuum partes sunt. — 15 ΙΑΙΓΛΥΚΙΟΥ ΜΟΙΙ et 16 ΑΙ . Ν (Lebas Δ . . . ΦΑΟC) corr. Boeckh. — 17 Fourmont CΤ ΥΙ . ΡΙ . ΙΙΙΙΟΙ . ΙΟΙΝΙΑΘΑΝΑΟΙCΙΝΙΝCΙΘΙ, Pocock ΕΓΥΠΡΟ ΙΙΥΠΟΙΙΟΙΝΙΙΑΩΑΝΑΝΟ ΙΙΙΒΟΙΟΙ. Lebasii lectioni πρὶν στυγερῆς ὑπὸ . . . . . ΑΘΑΝΑΤΟΙCΙΝΕCΩΘ. nescio an non fidendum sit. Emendare neque aliis contigit nec mihi, quamquam intellego sententiam similem esse Theocriteae XVII 46 σέθεν δ' (i. e. Veneris) ἔνεκεν Βερενίκα - εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπε- ρασεν, - ἀλλά μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατενθεῖν - κυανέαν καὶ στυγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμόντων, - ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπε- δάσσαο τιμᾶς.

463. Crommyi. Ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* III 264 n. 42.

- Φι]λοστράτα βέβηκα πηγὰς εἰς ἐμάς
 λείπουσα δεσμόν, ᾧ φύσις συνεῖχέ με·
 ἐπὶ τοῖσ[ι] δέκα γὰρ τέσσαρ' ἐκπλήσας' ἔτη
 πέμπτῳ τὸ σῶμα καταλέλοιπα παρθένος,
 5 ἅπαις, ἄνυμφος, ἡίθεος· ὅτῳ δ' ἔρως
 ζωῆς ἔνεστιν, ἀφθόνηως γηρασκέτω.

II vel III saeculi. — Christianam fuisse Philostratam non demon- stravit Welcker. — 3 ΤΟΙC corr. Heimsoeth.

464. Argis. Mihi dedit C. Curtius, qui descripsit.

Ἀκτη nomen mariti . . .]α χρηστὴ [χαῖρε.

Ἦθεσιν, ο]ὕ πέπλοισι μετάρ[σιος . . . . .
 Ἀ]κτη καλλικόμων ἄνθος [ἀπ' Ἰναχίδων,
 ἀελίου] προλιποῖσα φάος [τάφον ἐνθάδ' ὑπῆλθο]ν,
 ἀντὶ δὲ θαλπωρᾶν [θῆκα γονεῦσι γόους·
 5 ο]ὕ[δ]' ἔτι παῖδα φίλον λιπό[μην πόσει . . . . .

I sive post sive ante Chr. n. saeculi. — Praescriptum fuit Actes maritique in - ας desinens nomen. — 1 sententiam petii ex titulo attico supra n. 83 οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐν βίῳ ἥδε, ἀλλ' κτλ'. — 4 II. Z 412 οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπης. — 5 / ΛΕΤΙ — Versus sexti superant paucarum litterarum apices.

465. Argis. C. I. 1152. Lebas II 132.

Ἄρτι ν]έας βαίνουσας ἐς ἐλπίδας, ἄρτι τὰ θ[εῖα
 στέμ]ματα Κα[ρν]ε[ί]αις δερκομέ[νην θυ]σίαις
 μοῖρα θοῇ μάρψασα παρ' ἀνέρος ἥρπασε κόλπων,
 οἷά τις εἰοβόρος διψᾶς ε . . . . .
 5 Σμύρναν τὰν φιλότεκνον· ἐπ' ἀνδρὶ δὲ παῖδα λέλοιπα
 ὀκταέτιν· θνήσκω δ' [ἐκ πυρετοῖο νόσου,
 μναμόσυνον προλιποῦσα πόσι κατὰ δῶμα θύγατρα
 Μαινίῳ· Ὑψίστου δ' ἡρίον ἄ[γχι Διός·
 ἐνθάδε γάρ με σύνευρος ἔθηκ' Ἀπολλώνιος καί
 10 τοῦτό μου ἐν νούσσοις δῶρον ἀ[πέσχον ἐγώ·
 ἥρπ]ακεν οὖσαν ἄμεμπτον ἀφ' οὗ σέβας εἶχον ἄνακτος
 ζῶσα, καὶ ἐν φθιμένοις τοῦτο γέ[ρ]ας [πόρε μοι·
 τοῖνυν οὐ τύμ[βον] κατ[ὰ γῆ]ς, μακάρων δὲ λέλονχα
 χῶρον καὶ τὰ θεῶν δώματα χρυσοπαγ[ῆ].
 Μανία Τίτου Σμύρνα χρηστὴ χαῖρε.

I vel II saeculi. — 1 suppl. Boeckh. — 2 ΛΑΤΑΚΑ. Ε. ΨΙΣΔΕΡΚ κτλ'. Καρνεῖαις certo et vix incertius θυσίαις restituit Wilamowitz. *Modo ad novas erigebatur spes, modo sacras* (Iovis scilicet, cf. v. 8) *infulas videbat sibi propositas, quas Carneis adsumptura fuit e. q. s.* Idemque indicavit Aeschyli *Agam.* v. 487, ubi Ζεὺς ὕπατος cum Apolline coniunctus adpellatur ab praecone Argos reduci. — 4 ΕΛ/ Lebas. διψᾶς ἔχιδνα φιλεῖ Boeckh, quod languet; fortasse διψᾶς ἔδακνε τέκνον. — 6 non certe e partu mortua est. — 8 sq. mariti nomina erant *Maenius Apollonius*. — 8 supplevi ex proximis. — 10 ΔΩΡΟΝ/ Lebas. — 11 . . ΠΑΚΕΝ Lebas, suppl. Waddington. — 12 ΓΕΔΑΣ Lebas, . ΕΛΛΥ Fourm., ut iure de

mea correctione dubites. Clausula *πóρε μοι* in titulo Spartano infra n. 476,6. Interpretor equidem: *sepulcrum mihi est prope Iovem Maximum; nam hic me condidit maritus et hoc domum (i. e. solatium) aegrotans ego abstuli. Rapuit me deus (i. e. Iupiter), cuius dum vivo habebam sacerdotium, mihiq̄ mortuae hoc honoris tribuit, ut suo in fano sepelirer.* In quibus non nego adsimilatione paullo duriore v. 11 me offendi. Speciosior sane, at quae traditis adaptari nequeat, Wilamowitzii est explicatio: *mors mihi hoc, dum morbo me absumit, concessit: rapuit me quidem ab Iove, sed ut mihi prope eius fanum aeternam concederet sedem.* Αἰδης vocabulum frustra temptaveris versui 10 inserere. — 13 suppl. Waddington. — Post χαῖρε in Fourmonti apographo alia nomina secuntur Εὐκρατέος κτλ., quae ad hunc titulum non pertinent.

466. Argis. C. I. 1141. Lebas II 131.

Γαῖα κατ' ἐμπ]ορίην σ' ἐλθόντα πο[τ' ἦ]δε κέκευθ[εν,
Σώγενες,] Ἀργείων θυμὸν ἀφέντα πόλει.

I TOPIN . NTEΔΘΟΝΤΩΠΟΓΕΙΧΕΚΕΚΕΥΘ Lebas, ΣΟΡΗΝΗΝΓΕΛΟΟΝ . Α . ΠΩΙ
ΔΕΚΕΚΓΥΟ Fourmont, quae composui. ἐμπορίη dedit Wilamowitz.

467. Argis. C. I. 1156 ex schedis Fourmonti.

Κ]ούφ[η γα]ῖα κέκ[ευθ]ε τρι[αχο]στῶ λυκάβαντι
ὠ[μ]ὸ[ν ἔτ'] ὠδείνων φόρτον ἀει[ρο]μένην
Πώλλαν, [πο]λ[λὰ] λιποῦσαν ἀ[π]εχθέα [δάκρ]υα μητρί,
μητέρα [τῇ]ν μήπω πικρὸς [ἐμ]α[ρ]ψ' Αἰδης.

II fere saeculi. — 1 .. ΔΥΦΙ . ΛΙΑΚΕΚ .. ᾠΕΤΡΙ .. | .. ΣΤΩ — 2 ΩΝΟ ...
.. ΩΔ κτλ'. Male Boeckh σὺφιλία κέκληκε - ἡ Μοῖρ' ὠδείνων κτλ'. Sponte legitur γαῖα κέκευθε, ab initio κούφη dedit Wilamowitz; v. 2 cum mater nondum fuisset Paulla, gravida fuisse dici debebat; itaque ὠμὸν ἔτι-
φόρτον scripsi, *onus nondum maturum*. — Cetera bene correxit Boeckh,
v. 3 Πώλλαν φαλ | .. λιποῦσαν ΑΤΕΧΘΕΑ | .. ΒΥΑ, v. 4 .. ΛΑΒΥΑΙΔΗΣ, ubi
sic interpretandum *quam cum nondum mater esset mors abripuit*.

468. Incerti loci, postea Venetiae. Smyrnaeum esse nescio cur coniecit Franz. C. I. 6862. Huc rettuli propter nomen defunctae.

Πώλλα Περιγένοῦ χαῖρε.
Λικιννία χαῖρε.

Λικιννία Ἑλένη χαῖρε.

*Λαῖνεος στήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δέ με παστῶν
νύμφην καὶ θανάμων ἥρπασ' ἄφνωσ' Αἶδας,
Πώλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπὼν μνημήια τέκνου.*

469. Prope Argos. C. I 1155 ex schedis Fourmonti.

Πήγη χαῖρε.

*Τίκτομαι ἐν Παγαῖς καὶ οὔνο[μα τοῦτο κ]αλοῦμαι
κα]ὶ [θ]νήσκω π[η]γᾶς δυσμ[ενέεσσι ῥοα]ῖς.*

1 suppl. Boeckh, qui παγαῖς adpellativum esse dicit. At in hoc ipso urbis Megaricae nomine lusus distichi versatur. — 2 ΜΙΟΝΗΣΚΩΓΓΑ ΣΔΥΣΜ - - - - | ΙΣΥΙΣ verba quae posui incerta sunt; possis δύσμορος ἐν προχοαῖς. Sed πηγῆς nomen in lusus gratiam delectum est, cum quodlibet aliud aptius fuisset.

470. Argis. C. I. 1157.

*Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κεῖμαι ἐπὶ σήματι τῷδε
μοίρης ἀνδροσίης ἐκτελέσα[σα] μίτον.*

II vel III saeculi; litterae ΕCΓΩ.

471. Cleonis. Rangab. 2220 b ex Bursiani apographo. Baumeister Philol. IX 182.

Νομων[ί]α Μεγαλοπολῖ[τις] χαῖρε.

*Ἰκαρίου μὲν παῖδα πολυ[ζ]ήλωτον Ὀμη[ρος
ὑμ]ν[η]σ' ἐν δέλτοις ἔξοχα Πηνελόπην,
σῆ[ν δ'] ἀρετὴν καὶ κῦδος ὑπέρτατον οὔτις ἐπα[ρκῶς
ἰσ[χύει] λιγυρῶν ἄσαι ἀπὸ στο[μάτων].*

5 *αὐτὸς ἄρ' οὖν ἐκά[λ]ε[σ]σεν [ἄν]α[ξ σ]ε, Νομών[ι],
Ὀ[λίμπου,
τηκεδόνι στυγερ[ῇ] σῶμα μαραιομένην.*

II vel I a. Chr. n. saeculi. — 1 ΓΟΛΥΣΗΛ quod in arsi ferri posse male iudicat Keil *Bullet. acad. Petropolit.* XIV 178. — 2 .ΗΝΞ corr. Rang. — 3 ΞΗΜΑ\ΡΕΤΗΝ Baumeister; corr. Keil idemque v. 4 ἰσχύει et

στομάτων bene supplevit, male vero v. 3 οὐτις ἔπαινος. Melius Rangabes οὐτις ἐπ' αἴαν. — 5 . . . . . ΟΥΝΕΚΑΔΕ . ΞΕΝΑΣΤΕΝΟΜΩΝ . Ο. Sententia sic procedit: *Penelopen Homerus cecinit, tuam vero virtutem cum nemo mortalis satis canere valeret, ex vita te Iupiter sustulit.* Ultimum distichon vix certa ratione emendari poterit. Cum spatii rationibus pugnant quae Keil coniecit οὐνεκ' ἄρ' εἰς ἔδρας σε, Νομωνία, ἤγαγ' Ὀλύμπου

τηκεδόνι στυγερῇ Ζεὺς φθιμένην Κρονίδης.

Equidem ἀναξ non facilem esse emendationem probe scio; sed meliora non suppetunt.

472. Sparta Athenas translatum. Neubauer *Hermæ* X 153.

Γ]λαυκατ[ία με μ]νᾱμα Κάλας [ἔθρετ' Ἀνθ[ίδα νίύς.
Παι[δίας ἐπόει].

Ante ol. 75. — Indolem tituli bene perspexit Neubauer, nomina quae supplevit concedens incerta esse.

*473. Spartæ, nunc Athenis. Kirchhoff *Hermæ* IV 425.

a. Πάση κοσμηθεὶς ἀρετῇ, Τειτάνιε δεῖε,
ἔγγογε Παίωνος, νῆσσον ἔχεις μακάρων·
ὁστέα δὲ ἱερὰ σεῖο περικλυτὸς ἀμφιβέβηκεν
Φοῖβος ἐπ' ἡιθέοις τείμια πάντα νέμων,
ὅφρ' Ὑακίνθῳ μὲν γουνὸς περίβωτος Ἀμύκλης,
σοὶ δὲ Λυκαονίῃ ἔνδιον ἢ Πιτάνῃ.

b. Πᾶσιν ἱητορίης ἀπ' ἐμῆς Ἑλλησιν ἀμύνων,
ὕψ' ἐπαρκέ(σ)σαι ὅ[ς μόνον ο[ὐ δυνάμην,

— — — — —

Titulus Luciano fere aequalis, cuius adduxit Kirchhoff πῶς δεῖ ἴστ. συγγρ. c. 21 ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῇ Ἀττικὸς εἶναι. . . ἡξίωσεν οὗτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ Ῥωμαίων καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ Ἑλληνικόν, ὡς . . Τιτάνιον. . τὸν Τιτιανὸν (λέγειν). Dialectus ionica est ut in medici titulo. — 6 Pitane patet, Spartæ pagum, non solum Dianæ, sed etiam Apollinis sacris nobilitatam fuisse. — 8 suppl. Kirchhoff. — 9 prima littera ο fuit.

474. Spartae. C. I. 1488.

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς παιδὸς τ' ἔτι τύμβος ὅδ' εἰμ[ί],
οἱ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Αἴδην·
ὦν ὁ μὲν ἐν κούροισιν Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,
ἣ δ' Ὑγία, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη·
ἄρρενι δ' ἡιθέω παιδείην ὥπασε Μοῦσα,
ἣν Αἴδης φθονερὸς νόσφισεν αὐξομένου.
καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθη
νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτη[ς].

Epigramma elegantissimum π fere saeculi; litterae εσν. — 1 olim ἐπι coniciebam.

475. Spartae. Lebas II 211 d.

Τρώϊλε, χαῖρε, καμὼν πολλὴν ἀτροπὸν χθόν' ἀν' ἀνδρῶν
καὶ πόντου σπεύσας συνεχῇ συκνὰ κύματα πλεῦσαι,
ὥς ἵνα σοί τι Τύχη δῶῃ καλὸν ἐξαπίνης πον,
οὐκ ἔλαβες χάριν ἐκ καμάτων σῶν, οὐδέ σε γαῖα
5 σὴ κατέχει Σπάρτη, πολὺ φίλτατος, ἀλλὰ Κορῶνῃ
γῇ σε κρατεῖ τύμβοις, τὸ πεπρωμένον οὐ προφυγόντα,
τεσσαράκοντα μόνους ζήσαντα χρόνους ἐνιαυτῶν.

1 ἀτροπὸν i. q. ἀτραπὸν esse monuit Wilamowitz.

476. Spartae. Lebas II 211 ex Foucarti apographo, aliter hoc in commentariis aliter in ipsa editione tradito; cf. *Athenaei* v. II 76.

Φαῦστε χαῖρε, ζήσας ἔτη μ.
Ἄγνῃ μὲν μήτηρ με λοχεύσατο παῖς ἔτι κεδνὴ
πρώτας ὠδεῖνας ῥηξαμένα λαγόνων·
Φαῦστον δ' ὠνόμασέν με πατὴρ ἰδίης ἀπὸ μητρός,
γίνατο δ' ἡιθέους τηλυγέτην τε κόρην.
5 πένθος δ' οὔτι ἐκὼν καὶ λύπην δῶκα τεκούσῃ·
μοῖρα γὰρ οὐδὲ γονὴν οὐλομένη πόρε μοι,
ἀλλὰ με νηλειῶς τρισσῶν ἥρπαξεν ἀδελφῶν
μητρός τε γλυκερῆς κουριδίας τ' ἀλόχου.

Infimae aetatis carmen nimium quam incompositum. — 3 Fausta vel Faustina fuit aviae nomen. — 5 *dolore quidem adfeci matrem, sed invitus; nam fatum in causa erat, quod liberos non relinquerem.*

477. Magnae ad Spartam. Ex schedis Fourmonti C. I. 1480.

. . . . . αἰς Λακεδαιμόνο[ς] . . . .
 . . . . . κ]αὶ κλέος ἄμπε[δ]ί[ον]
 . . . . . β]ραχὺ λίψανον, οὐ μ[έγα σῆμα
 . . . . . ο]ν δῶρον ἐλευθερί[ης]
 5 . . . . . Ἀργο]λικὸς στό[λ]ος· ὥπασε δ' ἡμ[ῖν]
 δῆμος ὑπ' αἰπεινῇ ἀ]κροπόλ[ηι τάφον.

Litterae fere III p. Chr. n. saeculi sunt, quo tamen tempore cum vix invenias quid belli gesserint Lacedaemonii cum Argivis, recte fortasse Wilamowitz refictum esse epigramma ait, nisi mavis ex vetere lapide ab altero Helladio (vid. supra n. 461) transcriptum statuere. — 1 sq. huius pugnae fama apud montium non minus quam apud planities incolae percrebuit. — 2 ΑΜΠΕΛΙ — 3 sq. mortuis hoc monumentum pro recuperata pretiosa libertate exiguo dono est. — 5 Ἀργολικός Boeckh. — 6 ΚΡΟΠΟΛΙ — 7 sq. pauca supersunt haec:

ΥΝΟΝΥ.ΜΙΙΥ---ΔΗΛΟC
 ΑΡΤΗΡ-----Ι.Ι...ΩC

478. In suburbano Geraniae, cui nomen Μεγάλη Μαντινέα. Fourmont, ex cuius schedis C. I. 1499, cf. ad 1457 et 1463.

Τίς μοιρῶν μίτον ὕμιν ἐκλώσατο, παῖ[δες], ἄωρον,
 Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλεως·
 τυτθὸν δὲ ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἱούλον
 ἥρπασεν ἡ προπετιῆς μοῖρα διωξαμένη
 5 Θειοφάνη Νιρὸν τε, νέ[ο]υς δ' ἐμαρήνατο [δ]αίμων
 ἄμφ[ω] πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

II fere saeculi. — 1 ΠΑΙΛΑCΟ et 5 ΝΕΥC et 6 ΑΜΦΙΟ corr. Iacobs. — 3 ΤΟΥΘΤΟΝ quod πρῶτον legerunt. — 6 aegre adiectivo caret nomen ἔρνεσιν.

479. Prope Taenarum. C. I. 1498.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν μέγα σῆμα καλύπτει
 Εὖτυχον οἰκονόμον, πολλὴν φιλίην πορίσαντα.

III fere saeculi. — 2 οἰκονόμος quid sit docet C. I. 1276 Ἀμάραντος Δημέα. φιλοδέσποτος οἰκονόμος.

480. Thelpusae. Ross *Inscr. ined.* I 10.

Ἰουλία Ποθοῦσα χαῖρε.

Ἄ σ[ο]ὶ μέν, σοὶ πέ[νθος ἐπέκλ]ωσεν θ[εὸς] ἐσθ[λή],
 ἐξανύσαι ζήσας]αν ἔτη δύο καὶ δέ[κ]’ ἀτα[ρ]πὸν.
 α[ἰ]εὶ γὰρ τὰ δοκοῦντα θεοῖς - - - ἐν κατὰ μάν[τιν]
 — — — ΕΙΔΑΡ — — ΙΠΕΕC — — — — —
 5 ἐν] παλά[μαις ζ]ώντων γονέων πολὺν χεῖρον[α πάσ]χει
 — — Δ — ΜΟC — — — — τάχιστα δίκας τελέων [θανάτοιο
 — — σάν ἐπεὶ [γ]’ αὐτο[ί τ]ε πικ[ρ]ῶ μὲν πέν[θει . . . . .
 — — καὶ ΔΙΕΑΙ τέκνον ἐρ — — — — ἀνπαύσωντα[ι].

Apographo mutilo abstinendum puto. — 1 ΑCΕΙΜΕΝCΟΙΠΕΜ - ΘΩCΕCΘ
 ΑΙ — 2 ΔΕΖΑΤΑΕΠΟΝ — 3 ΑΓΕΙ post θεοῖς videtur μάντεως epitheton
 fuisse velut θεῖον, nam lacunarum nusquam adcurata habetur ratio.
 Certum autem est poetae alicuius verba citari. — 5 dubitanter hanc
 posui sententiam *grave est mori, graviora patitur qui in manibus super-*
stitum parentum moritur. — 7 ΕΠΙΤΑΥΤΟΠΕΠΙΚ - - - - - ΩΜΕΝΠΕΝ — 8 ΑΝΠ
 ΑΥCΩΝΤΑΚ sententiam non adsequor.

481. Patris. C. I. 1553.

Δομιτίου Φαίδρου.

Τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ πίστιν, Φαῖδρε, καλοῦντες
 ἐν βιοτῆς μέτροις οὔποτε πανσόμεθα.

482. Leucade. C. I. Add. II 1923 b ex diario quodam graeco, cui
 nomen Ἰόνιος Ἀνθολογία.

Τελέσφορε χαῖρε.

Ἦν ὥρα συ[ν]έχουσα Τελέσφορον, καὶ ἀπέδησε
 τὴν ζωνὴν ἑαυτοῦ.
 ἥónος ἐξήρπα[ξ]ε καὶ οὐκέτι μοῖρα ἀνέμεινε.
 ὦ ταχ[ι]νοῦ θανάτου καὶ γονέων ἀτυχῶν.

1 CΥΕΧΟΥCΑ emendavit Boeckh, falso tamen explicans. — 2 ΕΞΗΡΗ
 ΑΖΕ. — Sententia epigrammatis haec mihi videtur esse: *Telesphorum*
navi iter facturum Leucade cohibuit tempestas (ὥρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος
 A. P. VII 263,3 eodem significatu) *et cingulo soluto* (ζώνην λύεσθαι in
itinere subsistere Herod. VIII 120) *caeli serenitatem opperiebatur.* Tunc
forte in littore stans sive casu sive vento abreptus in mare praecipitatur,

Parca quae navigantem perdere voluisset morae inpatientē. — Inter verba ἑαυτοῦ et ἥνους nihil omnino spatii est, ut poeta mancum versum facere voluisse vel integrum facere non potuisse videatur. — 4 ΤΑΧΥΝΟΥ quod cave defendas deque voluntaria praepropere excogitata morte intellegas.

---

483. Delphis. C. I. 1722.

Σῆμα τόδ' ἥρωος πατήρ παρὰ ταῖσδε πύλαισιν
Πυθικὸς εἶδρυσεν παιδὸς ἐπὶ φθιμένον·
ἰ]ητροῦ πά[ντεσσι φί]λον, πινυτοῖο καὶ ἐσ[θλοῦ
nomen . .]ρου, βιοτῆς τυτθὸν [ἐπαυραμένον.

π fere saeculi. — 1 πατήρ eadem mensura in Archiae epigr. A. P. VII 140 πατήρ μὲν Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον, οὕνομα δ' Ἑκτωρ, ubi cum probabilis nulla suppetat emendatio, nulla omnino opus est. — 3 ΡΗΤΡΟΥΝΑ quod cum non corrigerent mire erraverunt et Welcker (*Syll.* 28) et Boeckh. — 4 ἐπαυραμένον Boeckh.

---

484. Tanagrae. Anaglypho exsculpti arte rudiore duo iuvenes. C. Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 18 sqq.

Ἀμφάλκης ἔστασ' ἐπὶ Κιτύλῳ ἡδ' ἐπὶ Δέρμνι.
Κιτύλος. Δέρμυς.

v saeculi ineuntis.

---

485. Thespiis. Sub eximiae artis anaglypho superne fracto, in quo duo nudi viri incedunt ad dextram versi. Egregie tractavit Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 19 sqq.

Μνᾶμ' ἐπὶ Ἰάθωνι καρίστοκράτει.

v saeculi ineuntis. — Nescio an numerosa scriptori oratio obversata sit.

---

486. Prope Thespias. Ross *Epistola ad Boeckhium* Halis 1850 p. 11 sqq. Ex Schillbachii apographo Keil *Zur Sylloge der boeot. Inschr.* p. 553 n. XXX.

Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλ[α]ε[ί]δαι μ' ὁ πατήρ [ἀν]έθηκε θανό[ν]τι
Ὅσ[σ]ιλος, ὥ[ι] πένθος θῆκεν ἀποφθίμενος.

v saeculi. — 1 ολ . . ε | δα II Ross, ολιρε | ρπ Schillbach. 'Ολασείδαι Rossii coniectura est haud certa. 'Ολαίδας Thebanus ap. Pausan. X 7, 8, ubi Schubart ex Keilii sententia 'Ιολαίδας edidit. — Post πατήρ versu extremo una littera excidit, ineunte proximo λέθηκε Ross, ///έθηκε Schillbach. Falso scripserunt επέθηκε, quod verbum nudum dativum trahit. — 2 □ ω Keil idemque 'Οσσίλος nomen invenit conlato Coorum nomine 'Οσσυλος ap. Ross *Hellen.* I 95 n. 18. Meineke *Diar. arch.* 1851 p. 253, qui v. 1 'Οικλείδαι nomen posuit, hunc versum sic scripsit ὧ φίλος ὦν πένθος κτλ'. Ross ὡς φίλος ὡς πένθος κτλ'. Poeta modo ne barbarum putemus non potuit scribere nisi quod Keil reposuit.

487. Thisbae. Ex Rossii schedis Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 170.

'Αστοῖ[ς κ]αὶ ξείνοισι φανείς φίλο[ς εἰμί nomen defuncti
ὅ]ς ποτ' ἀριστεύων ἐν προμάχοι[ς ἔπεσον.

v saeculi. — 1 φίλος ἐνθάδε κεῖται vel Εὐκλος ὅδ' ἐστίν et v. 2 ὅς ποτ' ἀριστεύων ἐν προμάχοισι πέσεν Keil.

*488. Tanagrae fortasse repertus cippus in museo Thebano adservatur. Edidi *Hermæ* VIII 422.

Σοῦ μὲν δὴ πατρίς δὴν, Κέρκινε, Φοξίου νιέ,
Ποντιάς 'Ηράκλει' ἔξει ἄχος φθιμένον
ἡμ[ετέρ]ων ἐγχεροῖ φίλων· ὅ[θεν οὐ] ποτ' ἐπαίνου
λησό]μεθ'. ἡ μάλα γὰρ [σὴν φ]ύσιν ἡγασάμην.
. . .]ανδρος.

v saeculi exeuntis. — Tanagraeum lapidem esse ideo conieci, quod Tanagraei olim cum Megarensibus Heracleam coloniam deduxerunt (v. 2), faciliusque Cercini apud amicos Tanagraeos obitus explicatur. — 3 mea supplementa cum iniuria olim abiecissem, eadem a se inventa mihi probavit Buecheler. — 4 λησόμεθ' Leo amicus; pluralem parum concinne excipit singularis ἡγασάμην. Vnus ex amicis, cuius nomen infra scriptum fuit, cippum ponendum carmenque inscribendum curavit.

489. Thebis. Rangab. 2217. Ex Rossii apographo Keil *Syll.* p. 174. Melius Lebas III 553.

'Ον μεγάλ' αἰ[ὲ]ρήσασα πατρίς Θί[β]η ποτ' ἐ[λ]ώ[λπει
πρωτεύσειμπάσης 'Ελλάδος εἰς ἀρετήν,

πρὶν [διά]νοιαν τέρμα λαβεῖν, βίον, ὥι κε[χάρητο,
ὥλ[εσεν ἢ φ]θονερά τ[οῖς ἀ]γαθοῖσι τύχ[η].

5 . . . . . οχων ἔθα[ν]εν Διογείτον[ος υἱός,
ἐν πολέμῳ κοσμ]έωγγῆς πατρίας δύναμιν.
nomen viri] οἰκείαι γνώμηι Θηβαῖος ἔτ[ευξεν].

IV fere saeculi. — 1 extr. ῥΟΤΕΤΩ corr. et supplevit versum relicum Wilamowitz, nisi quod digamma addidi, quam litteram scimus apud Boeotos satis diu obtinuisse. — 3 ΛΙΑΝΟΙΑΝ Lebas eademque fere ceteri. — κεχάρητο Wilam. — 4 restituit Keil. — Sententia plana et pulcra: *quem patria speraverat virtutis fore principem, eum priusquam ad spei exitum perventum esset, fatum perdidit*, in quibus hoc notandum v. 3 pro ipso homine vitam (βίον) substitui, tamquam veritus sit poeta ipsum hominem extinctum oblivionique traditum dicere. — 5 . . . . . ΟΧΩΝ reliqua suppl. Keil. — 6 τῇ . . . . . ΕΩΓΓΗΣ Lebas.

490. Thebis. C. I. 1652.

Εὐφροσίνην ἥσκουν νέος ὦν [. . . . nomen defuncti
τᾶς] ἐκ γυμνασίου σύντροφος ἀ[λικί]α[ς].
θνήσκω δ' ἐν πολέμῳ τιμωρῶν Δελφίδι χώραι·
πάππου] δ' εἰμὶ Εὐανορίδα, πατρὸς δὲ Νέωνος.

Ad quod bellum pertineat cum multa cogitari possint certo definiri nequit; litterae sunt vulgares, iota dativis adscriptum in verbo θνήσκω omissum est. — 2 ΑΙ . . . . Α. Welcker *Syll.* 26 καὶ πᾶσιν ἐταίροις τοῖς ἐκ γυμνασίου σ. ἀπλότατος, eademque Boeckh, nisi quod ἀκρότατος prae-tulit. At post σύντροφος substantivum requiri casu genetivo positum docet epigr. atticum supra n. 49 πᾶσι δ' ἐταίροις συντρόφον ἡλικίας coll. Antip. Sid. A. P. VII 26 ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίας et C. I. 246 πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης, unde cum nihil aptum sit praeter ἀλικίας, hoc scripsi Dodwellium leviter errasse ratus. V. 1 quid opus sit ipsa res clamat. — 4 suppl. Boeckh.

491. Orchomeni. Decharme *Archives des missions scientif.* 1867 IV 498.

Φιλοκράτης Φιλοκράτους Σιδώνιος.
Οὐ νόθον ἐκ προτέρο[ι]ο, Φιλόκρατες, ἦνεσας ἦβ[αν]
σεῖο βίου, πινυταῖς θηγόμενος πραπίσιν·
ἦ γὰρ ἀπὸ πράτας μεμελημένος ἦς Ἐπικούρου
δόγμασιν εὐξυνέτοις, [ώ]ς [θ]έμις, ἀλικίας·

- 5 αὖθι τύχης δ' οἶακι παλιμπλανέος βιότοιο
 εἴκων ἐν Μινύαις φῶτας ἐπαθλοκόμε[ι]ς.
 κείσαι δ' ἀγχόθι παιδὸς ἐοῦ ψαύων μελέεσσιν,
 ἄζμενος ἐκ ζωᾶς εἰς προθανόντα μολών.

II fere a. Chr. n. saeculi est epigramma elegantissimum. — 1 noli ἥνυσας corrigere; potuit enim ille doctrinae speciem vel maxime adfectans verbi ἄνω aoristum adhuc ignotum formavisse. — 4 ὥς θέμις non est quantum licebat, sed pertinet potius ad ea verba quibus medium interpositum est ἀπὸ πράτας - ἀλικίας ab ipso iuventutis initio, ut par est, coepisti Epicuro studere. — 6 fuit ἀγωναθέτης in Charitesiis Orchomeniis.

492. Thebis in scala ecclesiae S. Georgii. Mihi descripsit Wilamowitz.

- Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ . . . . .
 ἀλλὰ Τύχη κρείσσων ἐλπίδος [ὦκ'] ἐφάνη,
 ἥ καὶ Τιμοκλέ[ω]να Σοφ[ων]ίχου ἠφάνισ' υἱόν,
 πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρέποντα φύσει.
 5 ὃς Βασίλεια Διὸς καὶ ἔ[τ]' Ἡρακλέους τρεῖς ἐν ἄθλοις
 ἵπποις νικήσας δώματ' ἐπαγλάισεν.
 Πολύκλειτος ἐπόεισε.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ΟΝΗΤ . . . . . ΘΗ . . . Σ legit Wilamowitz adnotans litteras ΟΝΗΤ incertas esse. — 2 ΔΟΣΗ . ΕΦΑ ΝΗ ὦκ' dedit Wilam. Sententiam distichi adsequi non possum. — 2 ΚΛ ΕΗΝΑ corr. Ed. Hiller. — 5 ΕΝ correxi non certo modo; ego scripsissem καὶ ἐν Ἡρακλέους τρεῖς ἀέθλοις. Iovi βασιλεῖ sacra faciunt Trophonii oraculum adituri (Paus. IX 39,5); Iovialia nescio quae vicit Phorystas C. I. 1582.

493. Larymnae. Chalciopuli Locrensis apographum litteris minusculis scriptum C. Wachsmuthii beneficio debeo.

- Δέρκεο τόνδε, ξεῖνε, καταφθιμένοιο Φίλωνος
 τύμβον, ὃς ἐμμούσ[ο]ις γράμμασιν εὐξυνέτως
 παιδείαν ἥσκησεν, ἅπασι δὲ κοινὸν ἐν ἀστοῖς
 ἦθος Λαρυμνης προσφιλέως ἔθετο.
 5 τὸν καὶ ἔτ' ἀκμαῖον βίοτον λείποντα καθ' ἴβην
 κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις.

2 ἐμμούσαις quod corrigendum putavi. — 5 sq. κῆδος δακρύειν figurae etymologicae genus est adiectivo ad κῆδος referendo ex adverbio ὁμοφρονέως repetito.

494. Thebis. Ex Pocockio C. I. 1653. Keil *Syll.* p. 179, qui Graefii supplementa recenset.

Πε[ρ]σεφόνη πρόπολ[ο]ν [σ]φετέρην εἰς ἡγα[γ]εν αὐλή[ν],
πατρὶ [δὲ . . . . .] μητρὶ . . . . .
. . . . . προφ[θ]ιμ[έν]ο[ι]ς τέ[κ]ος ἔσπετο· τοῖς δ' ἔπι σῆμα
Νεικείας στενάχων γα[μβ]ρὸς ἔτευξε φίλος.
5 πρὸ]ς [δ'] ἔτι καὶ κούρην ἀ[παλ]ή[ν], μέ[γ]α [πῆ]μα [τεκ]ό[ν]τι,
Ἄν[θ]ί[τ]πη[ν] ἔρατὴν τύμβος ἔχει φ[θ]ιμ[έν]η[ν].

Apographum nimis graviter corruptum quam ut aut leviori medicina te contineas aut graviori fidas. — 1 ΠΕΣΣΕΦΟΝΗΠΡΟΠΟΛ . . . ΝΕΦ — ΓΑΙΕ ΝΑΥΛΗΛΙ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΤΡΙΣΣΥΝΑΙΝΟΓΟΣΥΜΗΤΕΡΟΣΑΒΛΗΒΙΩΙ teneo πατρὶ dativum propter v. 3. — 3 init. ΝΑΙΠΡΟΦΙΜΟΡΟΣΤΕΛΟΣ correxi; ab initio μικρόν vel simile quid fuit. Graefe et Boeckh καὶ Τρόφιμος κοῦρος τέλος ἔσπετο. — 4 ΓΑΗΓΡΟΣ recepi Boeckhii coniecturam ab ipso spretam. — 5 ΣΔΕΤΙ — ΑΤΛΑΗΙΜΕΤΑΙΗΜΑΣΥ . ΓΟΜ ἀπαλήν Boeckh; extrema incerta. Graefe μετὰ πῆμασι μητρός. — 6 ΑΝΕΙΗΠΗΜ correxi, idem Graefe. Ἄνθίπη Thespīi filia est. — ΦΟΙΝΝΙΑΙ corr. Boeckh. Anthippe filia fuit Niciae. — 7 post medium versum ΥΣΕΜΝΗΣΚΟΚΗ — 8 ΦΟΝΙ . . ΑΓΗΠ . . ΣΑΙ . . . ΟΤΩΛΙ ubi ab initio Περσεφόνης nomen fuerit.

495. Tanagrae. Minusculis litteris Cumanudes *Athenaei* vol. II 406.

Τοῦνομα μέ[ν] Χαρίας, Θήβη πατρίς, ἀλλὰ θανόντα
Ποιμάνδρου χυδανὴ γαῖα κατεσκίασεν.

Aetatis romanae. — 1 ΜΕΜ lapidarii error. — 2 Poemandria vetustum Tanagrae nomen ap. Paus. IX 20. — χυδανὴ γαῖα ut χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει in versu homerico.

*496. Tanagrae. Edidi *Hermæ* VIII 426. Vtor etiam Roberti apographo.

Θειοτέλου[ς] τόδε σᾶμα, τὸν ἔρροσεν ἅ φερέκαρπος
Ποιμάνδρου γενεὴν τεῖμιον Ἐννεότα·

- 1]ὸν καὶ χθὼν ἐδάκρυσεν, ἐπεὶ φάος ἔσβεσεν Ἀ[δης
 λαμπρὸν ἀριζάλου φαινόμενον σοφίης.
 5 ἃ θνατοὶ, κραδίην φ[αύ]λην ἔχει, ἣν δὲ νοῆτε
 κρέσσονα, [β]ασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης.

I vel II p. Chr. n. saeculi. — 1 ΤΕΛΟΥΕ — ΗΡΟΣΕΝΑ et Robert et ego. — 2 ΓΕΝΕΗ et ΕΝΝΕΟΤΑΙΟΝ testatur etiam Robert in lapide esse. At ne sic quidem expeditum distichon videtur: mira est ἃ φερέκαρπος γενεή i. e. *filiorum ferax*, et si Ἐννεότας patris nomen cum Buechelero esse existimes, miro loco positum fatebere. Nec tamen multum proficies scribendo ἐν νεόται i. e. ἐν νεότητι (cf. βιοτή et βιότης), cui non satis aptus hic locus sit. Ceterum pendet hinc, utrum v. 3 τὸν an ὃν scribendum sit. — 3 ΕΔΑΙΚΡ — extr. ΑΛΛ et Robert et ego; lapidarium quomodo corrigam haereo. — 4 λαμπρὸν ἀριζάλου olim ex coniectura, nunc ex Roberti apographo scripsi. — 5 sq. sic legit Wilamowitz, nisi quod v. 6 τοῖς ἀγαθοῖσι θεός praefert. Ἀίδης Buecheler.

497. Thespiis. Conze *Annal. Inst.* 1861 p. 88.

- a. Γῆρας ἐρημώσασα πατρὸς νέκυσ ἐνθ[άδε] κεῖμαι
 Καλλιτύχη, φθονερῶ δαίμονι χρησαμ[ένη].
 Μοῦσαι δὲ εὐχολαῖσιν ἐπήκοοι οὐ[κ] ἐγένοντο
 πατρὸς ἐμοῦ ζακόρου· μοῖρα δὲ ἔχι με [πέδῳ]
 5 Ἀσκραίῳ κρύψασα· τίς ἐλπίδ[α]ς οὐ[κ] ἐδάκρυσεν
 τὰς ἀτελῆς γονέων, εἰς ἐμὲ δερκόμε[νος];
 b. Σουλπικίου ζακόροιο λυγρὰ παῖς ἐνθ[άδε] κεῖται
 Καλλιτύχη, δὴ ἐτῶν πλησαμένη [δεκάδας].

II fere saeculi. — Supplevit Conze vv. 1. 2. 6-8. — 5 ΕΛΠΙΔΕΣ.

*498. Thebis. C. I. 1654. Melius Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 180.

- Οὔτος Σωκάρτης Γορτύνιος [nomen patris]
 παντοίης ἀρετῆς ἔξοχος ἠνίοχος,
 ὃν μήτηρ μὲν ἔτικτεν ἐνὶ Κρήτῃ εὐρείῃ
 ἠύκομος Σθενίῃ, φερτάτῳ Ἀὔσονίων
 5 εἰνηθεῖς ὑπ' ἔρωτι, κασιγνήτους τε κρατίστους
 καὶ πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας·
 ἀλλὰ ἔ νοῦσος ἔμαρψε κακὴ καὶ μοῖρα βαρεῖα
 ἥρωα, πρὶν ἰδεῖν παῖδας ἀεξομένους.

10 τούτου κουριδίη ἄλοχος καὶ [κεδ]νὰ εἰδυῖ[α
 ἔστησ' Εὐπραξίς, κῦδος ἔῃ πατρίδ[ι·
 οὐ γάρ τις κατὰ γαῖαν, ὅσαις Διόθεν γένος [ἔστί,
 μείζονα τῇδε πόλει κόσμον ἔθηκε γ[υνή.
 ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).

III fere saeculi; litterae vulgares praeter ω. — 1 10110 Pococke, 101 ego; fuerit Ἰφίτου υἱός sim. — 3 clausula homerica. — 4 φερτάτῳ Vlrchs et Poc. φερτάτῃ Cramer et ego. — 5 κρατίστους est in lapide. — 9 καὶ . . . ΑΝΑΕΙΔΥΙ Cramer . . . ΔΗΔΕΙΔΥΙ Poc. et similia ego; corr. Boeckh. — 10 κῦδος ipsam Eupraxin esse docent proxima. — 11 ὅσαις κτλ'. i. e. quibus quidem Cretensis origo est, ut recte unus explicat Wilamowitz. — 12 ΤΗΔΕ omnes, ego ΤΗ//ΔΕ, unde τῇσδε conicias. — ἔθηκε περί Vlrchs et Welcker, γυνή Graefe.

499. Plataeis. *Ephem.* 2872.

. . . . . συν]ήγαγεν αἰών
 . . . . . συ]ζυγίην·
 ὧν ὃ μὲν . . . . .]ν, ἣ δ' ἄρα κόσμου
 κρέσσων ἡδὲ πέπλων ἔπλετ' ἀ]ριπρεπέων.

1 sq. nunquam vita melius hominum per matrimonio coniunxit. Non tamen nego etiam aliud posse carminis argumentum fuisse.

500. In Musarum valle Thespiensi. Conze *Philol.* XIX 182. Decharme *Archives des missions scientif.* IV 538.

Τόν ποτ' ἐν εὐσεβίῃσιν] ἀναστήσαντα Κόδρατον
 μητέρ' ἀποφθιμέ]νῃν γήραι καὶ καμάτῳ
 ἐκτέρισαν χάριν αὐτῷ] ἀμειβόμενοι φιλότῃτος
 σήματι τῷδ' ἔτα]ροι· μνημ' ἀρετῆς Ἑλικών.
 . . . . . Κορ]νούτου δις γυμνα[σιαρχήσαντος
 . . . . .] Θεσπιάδου.

III saeculi. — 3 MENOC Decharme, qua nisus lectione (nisi forte lectio nititur supplemento) inepte supplevit. — sepulcrum levis est grati pūique animi tessera, virtutis monumentum Helicon, qui vidit pietatem viri, coll. Thucyd. epigr. A. P. VII 45 μνημα 'μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, quod epigramma si cur Thucydidi tribuerint quaeras, legas ipsius histor. II 43 ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

501. Lebadææ. *Ephem.* 836. Lebas III 784. Keil *Syll.* p. 161.

Nomen defuncti . .]ε χαῖρε.

Nomen . . . . . ἐ]πήρατον, ἔξοχον ἄνδρα
 μικρὸς ὁ τύμβος ἐγὼ τήνδ' ὑπὸ γ]ῆν ἔλαχον,
 ὃν θέτο παῖς γενέτη κρατε]ρῳ, φρένα κοσμηθέντι
 παντοίαις ἀρεταῖς· τρεῖς γὰρ δεκ]άδας ἐνιαυτῶν,
 5 (οὔτω μοῖρα βραχὺν ν]ῆσε βίον μερόπων),
 ἔξανύσας πικροῖο] τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε
 καὶ λάχος ἀθάνατον δέξ]ατο παρ μακάρων.
 ἀλλὰ φίλη γαμετὴ . . . .]ρεῖα κεῖτε σὺν αὐτῷ
 ἥ ποτε nomen deæ . . . .] προφητεύσασα
 10 . . . . . ὥ]ς μυρία πολλὰ βροτοῖσιν
 . . . . . ε]ὐφροσύνης ἔνεκεν.

iv fere saeculi. — 4 γαδὰς Pittaces, αδὰς Lebas. — 8 δέξατο Buecheler. — 9 Iunonis sive Cereris Proserpinaeve fuit sacerdos, cf. Paus. IX 39, 4. 5. — 10 quæ suis ex divitiis multa profudit mortalibus ut læta sorte gauderent.

502. Prope Thebas. Tres sunt unius sarcophagi tituli, quorum primum ed. Boeckh C. I. 1656, reliquos addidit Leake *Travels in the northern Greece* tab. IX n. 40, eosdemque ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 236. Lebas II 557 - 559.

a. Μαρμαρέη λίθος ἰμί, φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα
 Νήδυμον ὕπνον ἔχοντα κα[ὶ] ἐν [φθιμέ]νοισι παρόντα,
 ὃν δῆμος χρυσῷ στεφάνῳ [τε]ίμη[σε γεραίων·
 βουλὴ ταῦτόν ἐπραξε παρη[γορίην νί]οῖ[ο·
 5 κεῖται σῶμα λέοντος ἀ[ρηιφίλῳ ἐπὶ φωτί.
 Ζῶσιμος υἱὸς ἔγραψε, τὸ γὰρ γέ[ρας ἐστὶ θανοῦσιν,
 ἔμπνουν φθηνγομένην ἀδεῶς [μ' ἐχάραξε] σιδήρῳ.
 ὅστις δ' ἂν τολμᾷ θέσθαι νέκυν εἰς ἐμὲ νηδύν,
 χωρὶς τοῦ παιδὸς πατέρος, οὗ ἔχω κατὰ γαστρός,
 10 δώσει τῇ τε πόλει καὶ τῷ ταμείῳ δ[η](νάρια) μυρία.

b. Σκῆνος μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανοῦσι,
 τειμῶντες κλαίεσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ,
 ψυχὴ δ' ἐς τὸ δίκαιον ἔβη· ἦν δ' οὖνομα τοῦμόν
 Νήδυμος, Ἰταλικῆς Ἀδάης παῖς ἡμερος ὄντως.

- 15 οὐκ ἤμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἴτ' ἐγενήθην
 εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος· ἄστατος αἰών,
 οὐκ ἀνέδραστον ἔχων ἴδιον δρόμον· ἧς δ' ἔλαχέν τις
 μοίρης, ταύτην ἐκτελέσει· καὶ γὰρ βασιλῆες.
 ταῦτ' ἐπέγραψε πατὴρ ὁ Ζώσιμος εἵνεκ' ἐμεῖο,
 20 αἰμνηστον ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.

- c. Πλήρης ὁ φόρτος ἐστὶ μοι· καλῶς ἔχει.
 κεῖται γὰρ νηδὺν εἰς ἐμὴν ὁ Νήδυμος
 καὶ τοῦδε παιδὸς παῖς γεγώς ὁ Νήδυμος,
 τρίτος δὲ παιδὸς νῦν πατὴρ ὁ Ζώσιμος.
 25 μύσιν θεῶν τίς μοι δότω καὶ σύνφυσιν·
 ἦν γὰρ θίγη τις εἰς ἀνοιξιν τὴν ἐμήν,
 μήτ' ἐλπίδων ὄναιτο, μὴ τέκνων σπορᾶς,
 ἀλλ' ἐγγένους ὅλοιτο πάνρειζον γένος.

III vel IV saeculi. — Recte Keil epigrammata sic disposuit, ut post mortem Nedymi (a), qui Zosimum habebat filium, Nedymus nepos (b), postremusque (c) Zosimus, qui antea Nedymum patrem sepeliverat, monumento hoc conditus sit. — 2 Νήδυμον et nomen proprium et adiectivum. — ΚΑ. ΕΝ... ΣΙΠΑΡ Leake, κα... θνοις τε π. Welcker, ΚΑ... ΕΝΟΙCΤΕΝ Lebas. Keil καὶ ἀθανάτοισι παρόντα scribens ipse parum hoc conveniens esse sensit. Si Welckeri, qui raptim descripsit, et Lebasii consensui tantum tribuendum est, scripserim καταφθιμένοις τε παρόντα. Interim posui quod ex Leakii apographo facilius quis coniciat. — 3 sq. suppl. Keil; v. 4 tamen extremum vocabulum incertum; tradunt omnes οἱc. Confert Keil C. I. 2775 b ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ - παραμυθεῖσθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. — 5 extr. Lebas duas in lapide hastas vidit II; supplevit Keil: militem arguit leonis imago. — 6 θανόντων Keil, cf. v. 11. — 7 μ' ἐτέλεσσε Keil, ἀδεῶς interpretans ἀνενδεῶς. Ego ad φθεγγομένην refero: loqui se ait cippus sine metu, ne quis laudibus invideat. — 9 ΟΥ Lebas, Ο. ceteri, ὄν Keil. — 10 ΔΝ Leb. ΑΝ Welcker. — 16 sq. sic intellego: *instabile aevum est, quamquam haud fallente incedit vestigio, sed suum sibi proprium habet cursum: nam quam quisque sortitus est sortem, ea tenetur.* — 23 ΚΑΚ Lebas, ceteri ΚΑΙ. — 27 si probus esset poeta, scriberem μή γ' ἐλπίδων.

503. Chaeroneae. C. I. 1667. Stephani *Reise* cett. n. 35. Keil *Syll.* p. 192.

Χαίροις, Σώτηρ, καὶ ἐν θνητοῖσ[ι] ποθητέ.

θνητοῖς lapis. In promptu est explere numeros inserto ω̄ ante Σώτῃρε.

504. In vico Palama apud Triccam. Heuzey *le mont Olympe* p. 488.

. . . . . πατήρ | Πιθαίου· μάτηρ [μ]νάμα | ἀνέθῃκε
'Αγεσίαι πόλλ' ἐπ' οδυρομένη.

Et litterae ρμξ et iota dativo adscriptum v. 2 bonae aetatis sunt indicia. — 1 ante πατήρ legitur ΝΕΛΙ ΟΞ, unde et versus et totius tituli initium fit; at neque illud intellego neque πατήρ Πιθαίου. — ΤΗΡΝΑΜΑ, Μάμα matris nomen esse videtur editori. — 2 'Αγεσίας an 'Αγεσίας scribam dubito.

505. Tricca. Lebas *Revue archéol.* 1844 I 315. Vssing *Inscr. ined. gr.* (1847) p. 33 ex suo apographo.

Πουτάλα Πουταλεία κόρα, Τιτυρεία γυνά.
"Ωλεο δὴ στυγερῶι θανάτῳι προλιποῦσα τοκῆα[ς,
Πωτάλα, ἐγγαστροῶς κυμοτόκοις ὀδύναις·
οὔτε γυνὴ πάμπαν κεκλημένη, οὔτε τι κούρη,
πένθος πατρὶ λίπες μητρὶ τε τῇι μελέαι.
'Ερμάου Χθονίου.

III a. Chr. saeculi esse ait Lebas. — Index et clausula (ex more Thessalico haec addita, cf. Leake *Travels* III n. 150) thessalicam referunt dialectum.

506. Tricca. Lebas III 1201.

a. Ἴχνος ἐπιστήσας, π]αροδοιπόρε, τοῦμὸν ἐπιγνοῦς
οὔνομ' ἀπερχό]μενος στεῖχε κατ' ἀτραπιτον·
ἐσθλότατον δ' ἀνδρῶν,] ὃν λεύσσεις τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
ἴσθι nomen patris. .]ου Γῆρυν ὑπὸντα τάφῳι·
5 ἥσκησεν δὲ τέχνα]ν Ἀσκλαπίῳ, ἃν ἐφύλαξεν
πᾶσι παρ' Ἑλλησιν δ]όξαν ἀειράμενος.
ἀλλὰ σὺ τάνδε γραφάν, ξέν', ἐ]πιγνοῦς ἄνδρα δίκαιον
ἴστω ἀφικόμενον χ]ῶρον ἐς εὐσεβέων.

b. . . . . Πλου]τώνια Φερσεφόνεια
10 . . . . . σεονεις . . . . . πυλον

ησκησεν δὲ τέχνην] Ἀσκληπίου, ἣν ἐφύλαξεν
 πᾶσι παρ' Ἑλλησι]ν δόξαν ἀειράμενος,
 πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα ἐ]τῶν· καθαρ[ρ]ὰν δὲ φυλάξας
 σωφροσύνης ἀρετὴν τόν]δε λέλονχε τάφον·
 15 τοῦνεκ' ἄρ' εἰς αἰεὶ χρηστοῖ]ς γένος ἐν πολιήταις
 κλεινὸν τοῦδ' ἀγαθοῦ φ]ωτὸς ἀναγράφεται.

I sive ante sive post Chr. n. saeculi. — 3 sq. Γῆρυν defuncti nomen fuisse sumpsit, sed ne sic quidem omni ex parte placet distichon. — 5 ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ erravit lapicida doricae fortasse formae ignarus, cf. v. 11. — 9 sq. Πλουτώνια certum videtur; reliquam distichi partem despero. — 13 ΚΑΘΑΡΑΝ — 16 ὄντος quod potest et πρῶτος et φωτός esse; alterum praetuli, quia v. 15 γένος eiusdem enuntiati subiectum esse videbatur.

507. Triccae. C. I. 1778.

Ὡτα θεοῖς ἵκελον, στυγερῶν ἰήτορα νόσων
 μοίρη ὑπ' ἀτρέπτω Κίμβερα τύμβος ἔχει·
 ὃν πινυτὴ παράκοιτις ἀνιερὸν [γ]οό[ωσ]α
 θάψεν ἀκοιμήτοις δάκρυσιν Ἀνδρομάχη.

III fere p. Chr. n. saeculi. — 3 extr. ΠΟΟΙΡΑ Pouqueville. ὀδίτα inscita interpolatione Psalidas Graecus. ποθέουσα Osann coniecit, recepit Boeckh. Lamentandi verbum certo fuit. — 4 ΑΝΟΛΟΜΑΣ Pouquev., cuius extremam litteram falsam esse inde constat, quod lapidarius C forma utitur; Psalidae lectio Pouquevillii errore confirmatur.

508. Dhamasi in valle Titaresii. Heuzey *le mont Olympe* p. 487.

Πα]ρθενίαν [λεῖ]πουσ' ἐρατὴν θυγάτηρ Κλεαρίσ[τ]ης
 ἥδὲ Πολυγνώ[τον] κεῖται Ἀρισταγόρα.

Litterae vulgares, nisi quod N habet formam paullo recentiore. — 1 λείπουσ' Buecheler, προλιποῦσ', quod spatium excedit, Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94.

509. Douklista apud Dolichen. Heuzey *le mont Olympe* p. 473.

Θ(εοῖς)   κ(αταχθονίοις).
 Ιατρόν μ' ἐσορᾷς, φίλε, Βιθυνὸν πόλεως Νικαίας,

πολ[λ]ήν θάλασσα[ν] καὶ γαῖαν [π]ερι[νο]στήσας τὸ π[ε]ρω]
 μένον ὧδ' [ἀπέ]τεισα,
 ἐξ[ηκοστὸν] καὶ πρῶ[τον ζήσας] λυκά[βαντα].

Litterae grandes pulcreque ornatae. — 2 ΓΕΡΙ . . περινοστήσας et πε-
 πρωμένον invenit etiam Heuzey.

510. Kastri prope Dolichen. Heuzey *Olympe* p. 475.

Ἄνδρα Φίλα Δημόφιλον ἥρωα σὺν Αὐτοβούλῳ τέκνῳ.
 ἥρωες χρηστοί, χαίρετε πάντοτ' ἐμοί.
 Θ]ν[ή]σκω, μῆτερ, ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα ἡμερῶν.

Aetatis admodum recentis. — 1 verborum ordo ostendit scriptorem
 numeros adfectasse. — 2 ἥρωες sunt Demophilus et Autobulus, quod
 si verum est, facile emendatur v. 3, ubi ΩΝΙΣΚΩ traditur.

511. Achridae Epiri. Ex Pappadopuli apographo Henzen *Bullet. arch.*
 1849 p. 149.

- a. Ἄντί σε κυδαλίμας ἀρετᾶς, πολυήρατε κούρα,
 ἤξεν εἰς Ἠλύσιον αὐτὸς ἄναξ Κρονίδης.
- b. Τηλυγέτη[ν] με τοκῆες ἀνέτρεφον ἀλδήσκοντες,
 Ἄπτυριν, ἡιθέων πάμπαν ἀρειοτέρεν.
 5 ἀλλὰ με μοῖρ' ἐδάμασσαν, ἐπεὶ τόδε μόρσιμον ἦεν,
 τύμβον δ' αἶψα γονεῖς τεῦξαν ὀδυρόμενοι,
 Ζηνωῖς μήτηρ τε πατήρ τέ [μ]οι Νεικό[δημος],
 ἄμφω θυμοβόρῳ πένθει τειρόμενοι.
- c. Ἄπτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα, καὶ ἐν φθιμένοισι φανείης
 10 ὥσπερ ἐν[ὶ] ζωῆς κῦδος ὅπα(σ)σαμένα.

Sat recens esse epigramma testatur Henzen, qui adcuratam tituli
 imaginem non exhibuit. — 3 τηλυγετημε — 7 ΤΕΟΙΝΕΙΚΟΛΕ . . τέ μοι
 Νεικολεόντης Henzen, idemque matris nomen Ζηνωνίς esse voluit; recte
 fortasse. — 10 ἐν ζωῆς.

512. Nicopoli. C. I. 1819.

— — — — —

. . . . . αἱ δ' ἐπὶ τύμβ[ω]
 κείραντο πλοκάμο[υς] Μοῦσα, Θέμ[ις], Παφίη.

---

1 ΤΥΜΒΟΣ — 2 ΠΛΟΚΑΜΟ.....ΥΣΠΑΦΙΗΑΒ... Prospero quodam casu haec ad nos amplioris epitaphii verba pervenerunt, quae ab antiquiore poeta accepta et huius tituli scriptor et compluribus saeculis post Agathias in suum convertit usum A. Pal. VII 593:

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαίᾳ καὶ ἀοιδᾷ,
 τὰν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσίνας,
 Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἱ δ' ἐπὶ τύμβω
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

---

513. Eretriae Phthiotidis. Lebas III 1178.

— — — — —
 καὶ νῦ[ν] ὀδύνας δ[ὴ] τῇ] σ[υμ]βίῳ μου ἐγκαταλίψας
 κῆμε ἀνέσθητος ὥσπερ λίθος ἢ σίδηρος,
 οὐκ [ἀ]ί[ω]ν . . . . . ὧδε κλαινόντων μοίρη[ν].
 σ[εμνό]τατα ζ[ή]σ[α]ς [γ]άμοιο [τ]ὰ πάν[τι] ἐτέλεσσα.

Praecedunt quattuor versuum exigua frustula. — 1 ΝΥΜ — ΔΙΙ ΕΤΗ
 ΒΙΩ — 2 hemistichium homericum. — 3 sq. ΛΙΟΝΤΑΕΛΕΩΥ . ΕΘΟΜΕΝΩΔΕ —
 ΜΟΙΡΗΣ ΤΑΤΑΖΑΧΕΤΑΜΟΙΟΚΑΠΑΝ . . ΕΤ κτλ'. v. 3 sententia aperta ex v. 2.
 — 4 extremis diffido.

---

514. Apud Aeanen Macedonum. Heuzey *Rev. arch.* 1868 II p. 25.

Ἀδίστας Μενέδημος ἔην πόσις· ἤροσε δ' αἰ[τ]άν
 Βούτιχος· Αἰανὴ κρύψε [κ]αταφθι[μέ]ναν,
 τίκτε δ' ἐνὶ κλ[άρ]οις Κερκείνιον· ἐγδὲ Φιλίππου
 υἱοῦ τῶν ὁσίων ἀντίασεν κτερέων·
 5 τοίγαρ Κ[ρ]ηταιεῖ [Ρ]αδαμάνθυι τοῦτο παρ' Αἰδα
 εἰ[π]εν, ὅτ' ὠδ[ε]ίνων παιδὸς ἔχει χάριτας.

1 fere a. Chr. n. saeculi epigramma elegantissimum correctum ab editore. — Hediste Menedemi uxor, filia Butichi, sepulta Aeanae, nata Cercinii in Pelasgiotide. — 2 ΦΘΙΙΙΝΑΝ — 5 ΙΑΔΑΜ κτλ'. — 6 ΕΙΓΕΝ litterae π forma est ρ. — ΩΔΙΝΩΝ.

---

515. Pydnae. C. I. Add. II 1957 b.

Ἀρτεμίδωρος Εἰαρίνῳ καὶ Σπόρῳ τοῖς ἀδελφοῖς
μνείας χάριν.

Τῇδε καταφθιμένους διδύμους, δύο φῶτας ἀρίστους
Εἰάρινον τύμβος καὶ Σπόρον εἰς ἔλαχεν·
πατρὶς δὲ Ἡράκλεια καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ τεύξας
λαῖνον ἀμφοτέροις βωμὸν [ῥ]περθε τάφου.

π fere p. Chr. n. saeculi sunt litterae. — 3 Boeckh: *Heracleam intellege vicinam* i. e. in Lyncestorum finibus positam.

516. Aegis sive Edessae. C. I. 1998.

Ἦδε πέτρος κεύθει Γραφικοῦ δέμας, εἰς μακάρων δέ
ψυχὴν θεσπεσίην θῆκε θεὸς πεδ[ί]ον,
οὔνεκεν ἦν πανάριστος, ἐν ἡγαθέοις δὲ πολεῖταις
πρῶτα φέρων πινυτῆς κῆδος ἐκαρπίσατο·
5 εὔξατο δ' αὖ μακάρεσσι καὶ εἰμερτὴν παράκοιτιν
τοῦδε λαχεῖν τύμβου, γήραος εὔτε τύχοι.
Χαῖρε Γραφικέ.

ππ fere saeculi. — 1 suppl. Boeckh.

517. Edessae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 216.

- a. Καστρίκιόν με Φίλιππον ἐτύμβευσεν Τίτος υἱός
Εἰονίου πελάγους ἄνχι καταφθίμενον
ὅστέα δ' ἐνθάδ' ἐνείκεν, ἐπεὶ γλυκὺ καὶ μετὰ μοῖραν,
οὔχι μόνον ζωῆς πάτριόν ἐστ' ἔδαφος.
- 5 b. Ἠδαίαν Εὐκλείας τὴν καὶ Μαρίαν με θανοῦσαν,
μητέρα τὴν ἰδίην υἱὸς ἔθαψε Τίτος,
ὀκτωκαιδεκέτης λειφθεὶς νέος, (ὅστ' αὖ δὲ πατρός
εἰσενέθηκεν ἐμοὶ Δυρραχίου κομίσας)
ἦχι Φίλιππον ἔθαψεν, ἐμὸν πόσιν· ἀλλὰ τροφείων
10 μνησθεὶς ἀμφοτέροις τύμβον ἔχωσεν ἓνα.
- c. Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἄγεις, Τίτον ἴσθι Φιλίππου
πατρὸς Ἐδεσσαῖον παῖδά με καὶ Μαρίας.

d. Πατρίς μὲν μοι Ἐδέσσα, τὸ δ' οὖνομα Κλαυδία Γράπτη·
κεῖμαι δ' ἐνθάδ' ἐγὼ σύγγαμος οὖσα Τίτον.

III vel IV saeculi videtur editori titulus esse. — 5 Ἡδαία nomen suspectum habeo. — 7 molestissima parenthesis; nam ἤχι adverbium (v. 8) revocat legentem ad v. 6.

518. Thessalonicae. Miller *Revue archéol.* 1865 II 66.

Νουμήνιος Κοῖνον.

Ἡματι [μὲ]ν γενόμεν, ὧι καὶ κλυτότο[ξ]ος Ἀπόλ[λων,
τεσσα[ρ]ακαιδεχέτης δ' ἐ[ξέ]λιπον [β]ιοτήν·
τα]ύτ[ῳι] δ' ὧι γενόμεν [θ]άνον ἡματι, τηνίκα Φοίβωι
ἄστοι πανδήμους ἐ[ξ]ετέλουν θυσίας.

I vel II a. Chr. n. saeculi. — Κοῖνος patris nomen apud Macedones haud inusitatum, unde non debebat editor Κοίντου corrigere. — 1 ΛΙΕΝ — ΤΟΕΟΣΑΠΟΛΗ — 2 ΤΕΣΣΑΟΑ — ΕΣΓΛΙΠΟΝΕΙΟΤΗΝ — 3 ΔΥΤΗ — ΟΑΝΟΝ — 4 ΕΕΕΤΕ omnia haec bene emendavit editor. — Septimo mensis die natus septimo obiit Numenius ad bis septimum annum vita provecta; ἑβδομαγενῇ etiam Platonem perhiberi sciunt omnes.

519. Thessalonicae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 288.

Διογένης Ἡρακλείδου Μακεδών.

Ἡ ῥα πόθρινος πᾶσιν ἔβης δόμον Αἴδος, οὐπω
εἵκοσ' ἐτῶν, μῆνα[ς] δ' ἐξ ἔτι λει[π]όμενος,
Δι[ό]γενες· [π]έν[θο]ς δὲ [λ]υ[γρὸ]ν στυγ[ρό]ν τε [γο]νεῦσ[ιν]
κάλλιπες ἀ[ί]διον γήραι τε[ιρο]μέν[οις].

5 ἀλλ' [ο]ὔκ' ἔστι τύχην προ[φ]υγεῖν καὶ δαίμ[ο]να [θ]νητ[οῖς],
οὐδὲ παρώσ[α]σ[θα]ι μ[όρ]σιμ[ο]ν [ἦν] τὸ χρεῖ[ων].

Litterae vulgares. — 2 ΜΗΝΑΧ — ΛΕΙΠΟΜΕΝΟΣ — 3 ΔΙΓΕΝΕΣΓΕΝΟ
. ΣΔΕΔΥΤΙ ΝΕΤΥΓΙ . ΝΤΕΤ ΝΕΥΣ — 4 ΤΕΝ . . ΜΕΝ — 5 ΠΡ . ΙΥΓΕΙΝ — 6 ΠΑΡΩ
ΣΛΣΟΛΙΗΜ ΙΣΙΜ Ν ΙΤΟΧΡΕ ἦν τὸ χρεῶν Vsener.

520. Thessalonicae. C. I. 1973.

Τοῦτο γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἐπώνυμον ἔσκε γυναικί

εἵνεκεν ἧς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μάλ' ἀρίστης.
 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον φίλιος πόσις Εὐτροπος αὐτῇ
 5 οἷ τ' αὐτῷ, μετόπισθεν ὅπως ἔχοι ἀμπαύεσθαι
 σὺν φιλήῃ ξυνῶς ἀλόχῳ, κεκλωσμένον αὐτῷ
 τέρμ' ἐσιδὼν βιότου ἀλάντοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν.

ἐὰν δέ τις ἕτερον τολμήσῃ καταθέσθαι μετὰ τὸ ἐμὲ κατατε-
 θῆναι χωρὶς τῶν τέκνων ἡμῶν ἢ μετακεινῆσ[αι τὴν σ]ορὸν, δώσει
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ (δην.) μυ(ρία) ,β (δισχίλια).

Litterae vulgares. — Praescriptum fuit nomen mulieris, de quo
 haec supersunt:

I. . N. I. C. I. I. Z. A. C. I. O

Penelopen nominatam fuisse Keil aliquando coniecit.

521. Thessalonicae. C. I. 1966.

Μοῖραι καὶ Ἀΐθη με κατήγαγον εἰς Ἀΐδαο,
 οὐπω νυμφείου θαλάμου καὶ παστάδος ὥρης
 γευσάμενον· ἀθιγῆς δ' ἔλιπον φάος ἡλίοιο.

Litterae vulgares. — 3 male correxerunt γευσάμενην. Epigramma
 enim olim in virginis sepulcro scriptum nunc in iuvenis usum conver-
 sum est.

522. Thessalonicae. C. I. 1988.

a. Κύματ[α] πορθμεύσας κεῖμαι νέκυσ ἐνθα Σεκουνδίῳ
 γῇ πατρίδι κρυφθεὶς συνομαί[μ]οσι δάκρυ [π]ρολείψας,
 τ]οῖς δέκα[το]ν πλήσας ἐτέων τὸ πανύστατ[α] βαῖν[ο]ν,
 λ]ύπην μ[η]τ[ρ]ὶ [λ]ι[π]ῶν κα[ὶ] πᾶσι βροτοῖς, ἐ[τάρ]ο[ι]σιν
 5 δίχα μάχης ζήσας· ἐν συν[β]ίο[ι]ς δὲ π[ρ]όπασιν
 πολλοὺς ε[ἶ]ς φιλέων ἐκτησάμην ἄνδρα[ς] ἑτα[ί]ρους·
 ο[ὐ]τε [γυν]ῆκ' ἔλαβον, εἴ[ζ]ησα [δ] ἐν εὐσεβήσιν·
 ἀλλ' ὅ[τ] α[π]ητήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ [δ]οῦναι,
 δὲ] λά[κο]ν [ώ]ρ[κ]ι[κ]ῶς συνομαίμονας, οὓς προ[λ]έλοιπα·
 10 'μητέραν εὐσεβί[η] πολλῇ διασώσαθ', ἱκνοῦ[σ]μαι,
 εἰδότες ἀνθρώπων γενεὴ ταχέως ὅτι λήγει·
 σώματα γὰρ κατέλυσε Δίκη, ψυ[χ]ὴ δὲ πρόπασα
 ἀθάνατος ὑ[ψ]οῦ πωτωμένη πάντ' ἐπακούει.'

- b. *Εὐδαίμων [Σε]κουνδίων Θεσσαλονικεὺς ἐντάδε κεῖμαι,*
 15 *μήτε δίκην εἶπας, μήτε γυναιῖκα λαβών·*
ἀλλ' ἔθανον τριακοντ[α]έτης βιότου μέτρα [λ]είψας·
καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· χαίροις παροδεῖτα.

Titulus admodum recens pessime ex lapide descriptus est. — 2 ΜΑΙ ΝΟCΙ — ΤΡΟ — 3 ΔΕΚΑΩΝ et extr. ΒΑΙΝΩΝ corr. Hermann (*Progr. Lips.* 1833 p. 12), nisi quod δεκάτων necessarium non putavi. — 4 ΔΥΗ ΝΜΝΤΟΙΛΙΩΝ μητρί scripsi, μὲν προλιπών Boeckh. Mater in tertio eiusdem sepulcri titulo memoratur Ἰουλία Σεκούνδα Πο. Αἰλίω Πωλίῳ μετὰ τῶν τέκνων. — ΚΑΠΑCΙ — ΕΙΔΙΟΝCΙΝ βροτοῖσι πόθησιν Boeckh. At verba proxima δίχα μάχης ἔζησα postulant quo referantur. — 5 CΥΝΤΙΟC συμβίοις Boeckh, συμπλοίοις Hermann; emendatio incerta. — ΠΟΠΑCΙΝ. — 6 ΕΚΦΙΛΙΟΝ correxi. — ΑΝΔΡΑΕΤΑΠΟΥC corr. Boeckh. — 7 ΠΟCΕΚ Hermann emendationem recepi, etsi difficiliorem certam tamen ex v. 15. — ΕΤΗCΑΛΕΝΕΥCΕΒΙΗCΙΝ. ΟΥC ους syllaba ex antecedenti versu huc delata esse videtur. — 8 ΔΑΜΟΝΑΓΙΗ quae scripsi certa non sunt; certa tamen sententia, quam non intellexerunt, coll. epigr. Αραμέensi supra n. 387 τὸ δ' ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ φύσει τέλος, eiusdemque tituli verba ἄμαχος ἐβίωσα μετὰ φίλων καὶ συγγενῶν conferri possunt cum Secundionis laude v. 4 sq. — ΛΟΥΝΑΙ — 9 ΛΑΒΕΝΟΡΧΙΧΩC ἀλλ' ἄρ' ἐνωρκεκῶς Hermann, ἀλλά γ' ἐνωρκεκῶς Boeckh. Dicendi verbum, si v. 8 bene refeci, necessarium est; λάκον num fuerit dubito. — 10 ΒΙΝ — ΙΚΝΟΥCΕΜΑΙ sigmatismum qui fuisse videtur retinui. — 12 Α. Ρ. VII 388 ἀλλὰ Δίκα μιν ἔθαψεν, unde vanos esse patet Hermann scrupulos. — ΨΥΔΕ et 13 ΥΛΟΥ corr. Boeckh. — 14 ΟΕΚΟΥΝ ὁ Σεκουνδίων Boeckh. — 16 ΔΕΙΨΑC.

523. Prope Thessalonicam. C. I. 1958.

Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα ζῶσα
τόνδε τάφον τεῦξεν ἐκ κοινῶν καμάτων αὐτῇ καὶ
φιλίῳ ἀνδρὶ
τοῦνομα Δημητρίῳ, [συ]ζήσασα ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννέα
μῆνας·
κεῖσαι ἐν κοινῷ τάφῳ, ἄξιος ἦς ἐγένου σοφίας.
εἰ δὲ ὁ κληρονόμος ὁ ἐμὸς παραπέμψῃ τι τούτων, δώσει τῷ
ταμειῷ προστίμου (δην.) ᾧ.

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis referunt speciem. — 3 ἐγγύου Boeckh, at cf. supra n. 167.

524. Prope Thessalonicam. C. I. 1960.

Ουλπιος Ἀγαθόμορος χρηστῇ τῇ συμβίῳ.
χρηστὸν βίον βραχὺν ἰδοῦσα ἐνθάδε κοσμοῦμαι λίθῳ.
μνείας χάριν.

Vide ad titulum praecedentem. — Tetrametrum iambicum facere voluisse scriptorem auctor est Wilamowitz.

525. In vico Conduriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 479.

Γάιος εἰμαρτῇ ἀλόκῳ τόδε σῆμα θανούσῃ
θῆκε Λυκειαυτῇ μνημοσύνης ἕνεκεν,
ἣ συμ[βίω]σεν ἔτη δέκα, πέντε δὲ μῆνας,
σωφροσύνης [ἀρ]ετὴν ἥθεσιν [ἀραμένη.

Supplevit Heuzey. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 σωφροσύνης μελέτην proposuit, at cf. epigr. Phrygium supra n. 384 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἶδεν ἑμὸς γαμέτης. Participio ἀραμένη fortasse δειξαμένη praestat.

526. Apud Berrhoen. Delacoulanche *Archives des missions scientif.* 1858 VII 266.

Ενθα νέκυσ κεῖμε Φιλήρεμος, ὃν ἐπόθησεν
δεσποσύνη Τύχης, καὶ ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτο[ί]
ζωῆς, καὶ θανάτου ἀναπόστατος τούτου ἐγενήθη.
Ἑρμιόνη με ἔθηκε γυνή· [παρ]ά[γ]ων χαίροις παροδεῖτα.

1 Φιλήρεμος nomen esse moneo contra Diltheium *Mus. Rh.* XXVII 416, cf. tit. Thessalonic. supra n. 522 κίματα πορθμεύσας κεῖμαι νέκυσ ἐνθα Σεκουνδίων. — *Quem Fortuna domina ad sese revocavit desiderio capta, quemque ipsi dei e vita seduxerunt.* — 2 ΑΥΤΟΥ — 4... ΑΙΩΝ παράγων displicet; quid fuerit nescio. Clausula eadem in eiusdem tituli Thessalonicensis v. 17 καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· χαίροις παροδεῖτα.

527. Berrhoae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 268.

᾽Ω]κυμόρου πινυτοῦ Κρισπίνου [ἐνθά]δε σῆμα,
ὧ οὔπαι [π]έδων γένο[ς] μετόπισθε φανῖτε·
ἄμφω [γὰρ] προτέρους κῆρ ὁλοῇ δάμασ[εν·

5 τ]οῖν[ε]κά μιν στήλην γράψατο [Σω]ζομένη
 κυριδίη [με]ρόπεσσι κὲ ἑσσομένοισι πνυθέσ[θαι].

2 ΓΕΔΩΝ — 3 ΑΜΦΩΙ .. — 4 qualem verborum structuram sibi informaverit scriptor nescio. — .ΟΖΟ.

528. Haskevi prope Philippopolin. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 26 n. 58.

Ἀμφοτέρων τόδε σῆμα Σαβείνης Αἰμιλιανοῦ τε,
 ἀνδρὸς κυδαλίμου καὶ πινυτῆς ἀλόχου.

529. Mahalé apud Philippopolin. Anaglypho vir exsculptus altera manu coronam altera gladium tenens. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 11 n. 15, qui partem priorem quae supra anaglyphum scripta est ex Tzoucalae, alteram ex suo edidit apographo.

Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κεῖμαι, πατρὶς δέ μου Θεσσαλονίκη·
 ἔκτινε με δαίμων, οὐχ ὁ ἐπίορκος Πίννας·
 μηκέτι καυχάσθω· ἐγὼ ἔσχον σύνοπλο[ν] Πολυνείκην,
 ὃς κτείνας Πίνναν ἐξεδίκησεν ἐμέ.

5 κα[ὶ] Θάλλος προέστη τοῦ μνημείου ἐξ ὧν κατέ[λι]πεν [Βίκτωρ.

Idem argumentum in epigrammatis Trallensibus supra n. 290 et 291. Gloriatur Victor non Pinnae adversario, sed fato se occubuisse; αἰ, inquit, non iam superbiat, nam Polynicen reliqui sodalem caedem meam ultum. Itaque Pinnae aut eodem certaminis die aut paullo post cecidit, utique vero ante positum Victoris monumentum. — 3 ΣΥΝΟΠΛΟΙΣ... Tzoucalas σύν praepositione in errorem inductus est. — Quae sub anaglypho scripta secuntur non vidit Dumont arte coniuncta esse cum superioribus. — 5 ΚΑΤΕ | ... ΠΕΝ////.

530. Kararizi, nunc Philippopoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 24 n. 53.

Εἴ με θέλεις, ὦ ξεῖνε, δαήμενε τίς πόθεν εἰμεί,
 Λαδικίης πάτρις εἰμί, τουννομα Κυρίλλα,
 οἰκοδόμου αλοχὸς Εὐκλαδίου, ὃς με θανοῦσαν
 ἔκρυψεν . . . . .
 Αὐ(ρηλία) Κυρήλα Χρηστιανή
 πιστὴ ἀείμνηστος.

2 patriae sum Laodiceae, πάτρις est πάτρης, nisi hoc ipsum in lapide scriptum est. — 4 ΕΚΡΥΨΕΝΟCΙΩ...ΟΙΕ | ΛΟΙΠΗ//ΟΓΕΝΗ// quae non expedio. — Mulieris nomen integrum subscriptum levius incisis sed grandioribus litteris.

---

531. Calliupoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 51 n. 100.

Μόλις ποτὲ ἡΰρον δεσπότη[ην] εὐνούστατον
 Τρύφωνα . . . . . μου τὸ κάλλος ἡφάνισ[ε]ν.
 εἰς [γ]ῆν ὁρ[μ]ωμένην ἤγαγε δόξα σὺν ῥοπῇ τοῦ κρίττονος
 [πρὸς οὐρανόν κτλ'.]

Videntur vitiosi esse senarii. — 2 ΤΡΥΦΩΝΑΤΟΝΕΝ... | ΞΩΓΟCΜΟΥΤΟ
 — 3 ΤΗΝΟΡΩ erunt quibus alia sententia latere videatur.

---

532. Perinthis. C. I. 2025.

Πολλαῖς ἐν πο]λίεσσι τέχνην [ἥσ]κησα πρὸ πάντι[ων]
 ψηφοδ[έ]τας δώροισι Παλλάδος [ἄρ]άμενος.
 υἷα λιπὼν βουλήσιν συνέδρον Πρόκλον ἰσότηχόν μοι,
 ὁγδ[ω]κοντοῦτης [nomen defuncti et moriendi verbum].

Litterae vulgares. — 1 supplevit qui primus edidit Ios. de Hammer.
 — 2 ψηφοδέτης Boeckh, qui participium posuit εὐράμενος. — 4 Boeckh
exempli causa τοῖδε τάφοιο λαχών.

---

533. Perinthis. Ex Aristarchis apographo Dumont *Inscriptions de la Thrace* p. 36.

. . . . ὦ φίλε, μ[ὴ] . . . τ]αχύν, μή με [πα]ρ[έ]λθης
 γνῶθι] βίου τὸ τέλος, χαῖρε [λ]έ[γων].
 'Ραγέδ[α]φνος Μάρωνι ἐκ τῶν Μάρωνος
 μνείας χάριν.

1 extr. ΠΑΡ...μή με παρέλθης inde ab Theocrito usitata est versuum clausula. — 2 ΧΑΙΡΕΔΕΙ...et hic et in v. 1 etiam alia latere posse quivis intellegit; cf. supra n. 344,3 γνῶθι τέλος βιώτου et orac. Sibyll. fr. I 2 βίου τέλος οὐκ ἐσορῶντες.

---

534. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (Act. acad. Vindob. 1864 XIII) p. 64. Anaglypho vir expressus dextra volumen tenens adstante puero.

Θεόδωρος Δομιτίου, φύσει δὲ Ἐπικράτους, γραμματικός
ζήσας ἔτη λς.

Καὶ σὺ [π]άρους μούσῃσιν ἐνιπρέψας, Θεόδωρε,
τὴν κοινὴν πάντων ἡλθες ἀταρπιτὸν ἔπι·
πάτρῃ σοι γένεος Βειθύνιον, ἐν δ' ἅρ' Ἀθῆναις
γραμματικῆς τέχνης οὔνομι' ἔδεξο μέγα·
5 Βύζαντος δὲ πόλει κλέος ἦραο, καὶ σε θανόντα
μήτηρ ὥς λαγόσιν θήκατο δεξαμένη.
Δούκουλλος φιλίας τάδε σοι μνημῆι' ἔγραψεν.
σῆς γλυκερῆς ψυχῆς κέντρον ἄπαστον ἔχων.

III vel IV saeculi. — 1 CΥΝΑΡΟΣ quod non correxerunt editores. — 2 ambigi potest voluerit poeta ἀταρπὸν ἔπι an ἐπ' ἀτραπιτόν. — 8 pro γλυκερῆς lapidarius errore λυγρᾶς vel πικρᾶς scripserat correctum subinde ab ipso.

535. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (Act. acad. Vindob. 1864 XIII) p. 62. Dumont *Rev. archéol.* 1868 II 254. Vtor etiam altero Mordtmanni apographo, quod Ioannis filii beneficio debeo.

Υἱὸς Ἀ]ριστάρχου [κεῖτ]αι πολία[ρ]χος [ἐχ]έφρων,
ἔξοχα τὸν ῥ' ἀγάπησε δάμαρ Βασίλεια Λεώκιν.
ζῆ.

Epigramma anno 359 recentius, quo anno πολιρχία instituta est, cf. Boecking *Not. dignit.* I 174. — 1 ΛΙΑΙΧΟC//ΛΕΦΡΩΝ Dumont, ΛΙΑΙΧC CΛΕΦΡΩΝ Mordtmann; correxi, hoc tantum in medio relinquens ab initio υἱός fuerit an nomen praefecti. Extremum enim v. 2 vocabulum Basiliae potius cognomen videtur esse.

536. Tomis. Cumanudes Νέας Πανδώρας I mens. Iun. 1868. Perrot *Inscr. inéd. des côtes de la mer noire* n. 1.

Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστὸς τίμβῳ ὑπὸ τῷδε τέθαιμαι
εἰκοσέτης Ἀκύλας πατρὶ λιπὼν ὁδύνας.

Ζῷε, πάτερ, καὶ χαῖρε [θ]υγατράσιν, ἃς φθονερός τοι
δαίμων ἀντ' ἐμέθεν ωπασσε γηροκόμους.
ὁ παράγων, χαῖρε καὶ σύ.

Litterae vulgares. — 2 ΟΙΚΟΖΕΤΗΣ et 3 ΤΟΒ corr. editor.

537. Tomis. Pessime ed. Desjardins *Annal. Inst.* 1868 p. 91. Ex meliore Sprattii apographo Babington *Transactions of the Royal Society* X new series p. 19. Denuo a Weickio descriptum ed. *Christ Act. acad. Monac. min.* 1875.

Ἦν] τις ἐμὰν μετὰ μοῖραν ἐμὸν βίον ἐξερεήνη,
χῶτις ἔην, τί δ' ἔρεξα, καὶ οὐνομα πατρίδος ἀμῆς,
μανύσ[ει λίθ]ος ἄδε καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην·
πάτρα μοι πέλεται ματρόπτολις Εὐξείνιοι,
5 αστυ περικλήιστον ἐνμελίαο Τόμ[οιο].
οὐνομα δ' ἦν Σκλάδατος, τέχνην δεδάη[μαι] ἀνακτος
Ἱπποκράτους θείοιο καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην.

II fere saeculi. Mira est dialectorum confusio; expectares ionice loquentem medicum. — 1 ὅς] τις et ἐξερεεῖν Spratt. ἐΖΙΕΕΗΝΗ Weick, unde et εἴ τις et ὅστις - ἐξερεήνη scribere poteris neque minus ἦν τις - ἐξερεήνη. — 2 ΤΙΤΕΡΕΖΑ Weick. — 3 μ]άνυσον τοσάδε Spratt. ΙΑΝΥC... ΟΟCΑΔΕ Weick. Ex Sprattii apographo conieceram μανύσει πέτρος ἄδε, cui nunc λίθος ἄδε praestare vidit etiam Wilamowitz. — 5 ΤΟΜΕ Desjard. ΤΟΜΗ Weick, Τόμοιο Spratt. In nummis Tomitanis caput laureatum Τόμου ἥρωος vel Τόμου κτίστου exhiberi docuit me Neubauer. — 6 δὴ Σκλάδατος Spratt. ΔΗΝCΚΛΑΔΑΙΟC Weick; nomen aut barbarum aut nondum bene lectum. — δ' Ἑλλήνος ἀνακτος Spratt aperta interpolatione, ΔΕΔΑΗ //III Desjard. ΔΕΔΑΗΝΑΝΑΚΤΟC Weick. Correxī.

538. Circa Theudosiam. Anaglypho expressus vir sinistra volumen tenens adstante puerulo. C. I. Add. II 2113 c.

Σαββίων Στεφάνου.

Ἐφθάσθης, δύστανε, τύχης δη[λή]μασι, καί σευ
πάντα λέλειπτ' ἀρετῆς, οἷς ἐπι τρυχό[μ]ε[θα],
ἶθος, νοῦς, ἀκμή· Μοῦσαι δέ σε [τὸ πρ]ὶν ἐν ἱμεῖν
τέρπουσαι νυνεὶ θρηνολογοῦσι, τάλαν.
5 ματέρι πένθος ἔφους, λύπα πατρί· [οἷ]α δὲ δένδρου
κλῶν [νῦ]ν ἐκλάσθης· ἔ[κτ]ομος εἰς Αἶδαν,

Σαββίων· ἀλλ' ἔστω σοι ὁ πᾶς κοῦφο[ς] λίθος, [ῶ]σπε[ρ]
πᾶσι πάρος ζώων ἥς σ[ὺ] προσηνότατος.

II fere saeculi. Plurima emendavit Graefe *Mém. de l' Acad. de Petersbourg* 1844 VI 3. — 2 legebatur ἐπιτρυχόμεθα. — 3 ΣΕΑΙΝΕΙΝΕΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Buecheleri coniecturam recepi. — 4 νῦν σε corrigunt sine causa. Cf. Lini versiculum Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν. — 5 ΠΑΤΡΙΑΔΕ — 6 ΚΛΩΝΝΕΚΑ — ΕΔΡΟΜΟΣ ἔνδρομος vix recte Boeckh; videtur mihi ille cum arboris ramo ab hortulano exsecto comparari. — 7 ΚΟΥΦΟΥ — ΥΣΠΕ ὥσπερ Buecheler. — 8 ΣΗ — Grammaticum Sabbionem fuisse docet et v. 4 et anaglyphum.

539. Phanagoriae. Anaglypho eques cum puero expressus. C. I. 2127.

Τειμόθεος Δασεῖος χαῖρε.

Τειμόθεος, ὁ πάτρας ὅσιος φῶς, παῖς δὲ Δασεῖος,
τρῖς δεκά[δ]ας ἐτέων τερματίσας ἔθανες·
ἃ τάλαν, οἰκτεῖρω σε πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ν]ῦν δὲ σὺν ἡρώων χῶρον ἔχοις φθίμενος.

II p. Chr. n. saeculo non recentius est. — 1 Πάτρας coniecit Anglus *Mus. Cantabr.* I 326 coll. Strab. p. 494, ubi κώμη Πατραεὺς nominatur; ego patriam intellego. — 2 ΔΕΚΑΤΑΣΕΤΕΩΝ qui δεκάδας correxerunt nescio an alterum errorem lapidario non recte condonaverint: poeta enim scripserat τρεῖς ἐτέων δεκάδας. — 3 Simonides οἰκτεῖρω σε, τάλαν Καλλία, οἱ' ἔπαθες. — 4 ΠΥΝ ηῦν δὲ συνηρώων Boeckh cum Welckero (*Syll.* 48), νῦν δὲ σύγ' ἡρώων plures coniecerunt. Verum vidit Graefe; σὺν enim in illarum terrarum titulis genetivum interdum trahit, cf. C. I. 2114 c et d (ubi idem nomen Τιμόθεος).

540. In aliqua Thraciae parte. Ex ectypo descriptum Athenis misit Leo amicus.

Αὐτό με γενομένην [γλν]κεροῦ βιότου κατὰ δῶ[μα]
ἀνδρὸς κουριδίου μοίρῃ [σ]βέσε, ὠκύμορος δὲ
πεντεκα[ι]εικοσέτης δόμον Ἄιδος ἀ[σ]τυφελίκτου
ἦλυθον, Ἄτρ . ο . . δοιοὺς παῖδας προλιπο[ῦ]σα
5 αἰτι νεηγενέας, [αὐτὴ δ' Ἀ]πρώνια δύσμορός [εἰμι.
οἴμμοι
π]αίδων [ν]ηπι[ιάχων, π]όσιος θυμαρέος ἐ[σθλοῦ,
ἡδὲ] νέας ἄρης καὶ φ . . . . .

Aetatis admodum recentis. — 1 frequens est exordium ἄρτι με γευόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων, hoc loco cum αὐτό in ectypo esse adfirment testes oculati, idem certe valet quod ἄρτι neque est ad δῶμα referendum, *nunc ipsum*. — 1Α. ΚΕΡΟΥ — ΔΩΗ. — 2 σβέσε Koehler. — 4 ΑΤΡ.Φ. . . nihil hic mutari posse cum acerrime contendat Leo cumque graecum quidem nullum sit vocabulum his litterarum vestigiis aptum, sequitur nomen viri fuisse, quod ipsum in tanta thraciorum nominum barbarie non audeo adsequi. — 5 ΓΕΝΕΑΛΑ . . . ΠΡΩΝΙΑ mulieris nomen certo fuit. Monito vix opus est inde a v. 5 cum versus vitiosos esse adpareat certi iam nihil fere dari posse. — 6 ΟΙΜΜΟΙΤΑΙΩΝΗΗ . . . | ΟΙ ΟΙ ΠΟΣΙΟΣ Leo; patet interiectionem extra versus ordinem positam esse. Dein ἐσθλοῦ et ἡδέ dubitanter addidi. — 8 ΚΑΙΦΛΙ . . . | . ΡΥΤΙΜΙ . . . Γ . . .

541. Spalati prope Salonam Dalmatiae. C. I. 1830 ex Grutero.

Ἐνθάδε ἐγὼ κεῖμαι . . . . . Θ[εὸς] αὐτός.

Ἀχιλλεὺς κατέθηκεν. Τραῦλος.

1 ΖΕΙ . . . . . ΝΗ . . . ΙΘ . | . CAYTOC. Boeckh Ζει . . . (nomen defuncti) νήπιος αὐτῶς. — 2 Τραῦλος vocabulum nescio an non integrum sit.

EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

542. Spartae. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1861 p. 47. Melius Lebas II 211 c.

Καλλιστονίκη ἐν βροτοῖς κεκλημένη·
ἐπεὶ δὲ μοῖρ' ἔκλωσεν ἐκλιπεῖν βίον,
λαχεῖν δὲ μικρὸν τῆσδε [τῆς γαίας μέρος,
μή τις γε σῶμα σώματος [τοῦμοῦ πέλας
5 κεῖσθαι ἐάσῃ· μοῦνος ἐς[κεῖσθαι θέλω·
πάντων ἀρωγὸς τῶν [θανόντων Ζεὺς ἔφν,
ὥς νῦν ἔμοιγε τῆς ἰσαγ[γέλου τύχης
ἐχθρῶν ποτ' εἴ τις ἐπ[ιγελῶν ἀβρύνεται,
τοῦ δ[ὲ] κεραυνώσκειν [ἐχθιστον δέμας,
10 ἐπεγγελῶν, ὅπως ἐμοὶ κείνός ποτε.

Eius aetatis est, qua haud inoffensi christiani suam profitebantur fidem (v. 7 sq.). — 1 suppl. Lebas. Callistonice aut mater aut uxor fuit defuncti. — 9 ΔΙΙ corr. Buecheler.

543. In Pyrghetto vico veteris Philae loco posito. Heuzey *le mont Olympe* p. 478.

— — — — —
 ἐκθύμως φιλέων δίδυμον κορυφὴν ἀρετῶν,
 εὐθυτάτην πίστιν ἠδὲ φιλοξενίην·
 τῶν μέτα καὶ συνάπηρεν ἀπὸ χθονὸς εἰς βίον ἄλλον,
 ξείνοισι προλιπὼν καὶ γε πένησι πόθον.

Christianum titulum esse evicit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864. — 1 Pind. Ol. I 13 δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν. Confert Keil etiam epist. Timoth. I 1,5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 coniecit καὶ γενέτησι, cui recte obloquitur Keil: in eo quod πένητες mortuum desiderant, manifesto posita est φιλοξενίας explicatio.

544. In vico Condouriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 480.

Ὡς ῥόδον εἰαρινόν [σ]ε βροτοφθό[ρ]ο[ς] ἥρπασεν Ἀδ[ης],
 Σέμνην· [πάν]τα θεὸς ζωῆς ἀφίλα[τ] ἐν αὐτῇ.

. . . . .

Σ[έ]μνη παροδίτες χέριν· χέρετε παροδίτε.

1 BE — φθο. ON corr. Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 95. — 2 ΤΑΗΤΑ — ΑΦΙΛΑΜΕΝ scripsi quae ferri posse viderentur. Bursian *Mus. Rh.* XVI 423 τλῇ τε θεὸς ζωῆς ἀφέλκεμεν αὐτήν. — 3 extrema littera c superest.

*545. Plataeis. Ex Rossii apographo vv. 1-4 Keil *Syll.* p. 174. Melius paullo Decharme *Missions scientif.* IV 507. Ego addidi v. 5 sq.

a. Τῆσδε πάτρης τάφος ὅδε φιλόξενον ἐντὸς ἔργι
 Χρύσῃν Σκεπτιανὴν, κρέσσονα Ἀλκινόου.
 Μὴ λάθῃς μογέων, εἵπερ ἀνῦξε χρία κατεπίγει,
 4 ἀλλ' ἐνπρ[οσθ]εν ανυξον, ὅθεν θύρα σήματι τῷδε.

- b. *Εἴ τις βούλετε ἀνῆξε . . . . πάντοθεν ἀ[νύξη·
σῆμα γὰρ οὕτω τέτυκτε πρόσθεν ἀνυγόμε[νον].*

5 ANYΞENHΛHΛHANIΘENA nihil hic novi: cavetur ne quis undelibet aperiat sepulcrum. — Addidit Decharme tertii tituli fragmentum, cuius ex verbis φιλόξενον καὶ φιλόχριστον constat, quod ex reliquorum barbarie dudum suspicatus eris, christianam fuisse mulierculam.

V. ITALIAE GALLIAE HISPANIAE GERMANIAE.

MELIORIS NOTAE.

546. Romae in sepulcro ad viam Latinam reperto, post obruto. Picturas parietinas titulorumque imagines depinxit Secchi *Antico sepolcro greco scoperto in Roma* cett. 1843. Hinc C. I. III 6270. 6271.

- a. Αἰ]ν[ητῇ] πατρίς Λυ[κί]ων ἐλοχεύσατο [γαῖα,
ἀγλα]ὰ δ' ἐν τιμαῖς πρᾶ[γματ' ἀναγράφ]εται
σοί,] μάκαρ· [οὐδέ σ]ε ἔθ' ἀελίου πάλιν [ᾗμ' ἀπο]πέμπει,
4 φ]εῦ, Πά[τρων, πατρίδος τηλό]θ[ι] θαπτόμενο[ν].
- b. Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι τὸν ἐμὸν τάφον ἀμφὶς ἔχουσιν,
οὐδ' ὀλολυγαία νυκτερὶς ἀμπέταται,
ἀλλὰ με πᾶν δένδρος χαρίεν περὶ ρίσκον ἀνέρπει,
κυκλόθεν εὐκάρποις κλωσὶν ἀγαλλόμενον
πωτᾶται δὲ πέριξ λιγυρὴ μινυρίστρια ἀηδῶν
10 καὶ τέττιξ γλυκεροῖς χεῖλεσι λειρὰ χέων,
καὶ σοφὰ τραυλίζουσα χελειδονὶς ἥ τε λιγύπνους
ἀκρὶς ἀπὸ στήθους ἶδὺ χέουσα μέλος.
Πάτρων, ὅσσα βροτοῖσιν ἐράσμια, πάντ' ἐτέλεσσα,
οφρα καὶ ἰν' Αἴδη τερπνὸν ἔχοιμι τόπον·
15 τᾶλλα δὲ πάντα λέλοιπα, καὶ ἐν νεότητι κατέκτην,
οἴχεται πλὴν ἂ <πρὶν> ζῶν ἀπεκαρπισάμην.
- c. Πατὴρ Πάτρων μὲν, Ἀπποληία δ' ἐγώ·
τεκνῶ δὲ δισσὰ τέκνα, πατέρα δ' εὖ λέγω.

Praeterea ex eis qui in eodem sepulcro reperti sunt titulis hos memoro: in ara mutila χαῖρε Πάτρων, in basi statuae mutilae χρηστὲ καὶ δίκαιε Πάτρων χαῖρε, in tympano aediculae Πάτρωνος [ἰα]τροῦ, in pictura quadam parietis γυνὴ Πάτρωνος, θυγάτηρ Πάτρωνος, Ἀντιγόνα, Ἀπολλώνιος. Quae leguntur in anaglypho mutilo litterae --- ΩΝ --- ΒΕΙΣ, bene supplevit Secchi Νικίας καὶ Πάτρ]ων [πρέσ]βεις, priore nomine addito ex C. I. 6446 Νεικίας - Ξάνθιος τῆς Λυκίας, ἀρχιερασάμενος τῶν Σεβαστῶν καὶ πρεσβεύσας ἐκ τρίτου ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Μ. Αὐρήλιος Ἀγυσίλαος τῷ συμπολείτῃ μνήμης χάριν ἐποίησεν, qui titulus haud procul a Patronis sepulcro inventus est. Itaque alterius saeculi habemus unum Patronis medici, Lyciorum legati ad Caesares epitaphium (a), alterum Patronis iuvenis (b), diples nota a tertio seiunctum, quod Apuleiae Patronis filiae est (c.) — Epigrammatis primi plane incerta restitutio; traditur sic fere:

N   ΠΑΤΡΙC   ΛΥ
ΩΝΕΛΟΧΕΥCΑΤΟ
ΑΔΕΝΤΙΜΑΙC   ΠΡΑ
ΕΤΑΙ . ΜΑΚΑΡ
ΕΕΘ ΛΕΛΙΟΥ ΠΑΛΙΝ
ΠΕΜΕΠΙCΕΥΠΑ
Θ   ΘΑΛΠΤΟΜΕΝΟ

Secchii Franzii Welckeri (*Mus. Rh.* III 1845 p. 259) conamina inutile est enumerare; certa enim neque illi neque ego invenimus, nisi quod alterius distichi sententiam recte adsecutus esse videor: *neque te iam solis lux salvom in patriam reducet, procul a patria hic sepultum.* — Alterum epigramma describit sepulcri parietes variis ornatos arboribus (παῶν δένδρος v. 7), quibus variae insident aves, similesque omnino picturae videntur villae Livianae quae ad Gallinas dicitur. — 15 κατέκτην integrum reliqui licet fortasse corruptum. — 16 ΟΙΧΗΤΑΙ probam formam in ὥχετο mutabant; probabilius πρίν interpolatum esse.

547. Caralibus Sardiniae. C. I. 5759. Octo sunt epigrammata latina, duo graeca.

- a. Εἰς ἴα σου, Πώμπτιλλα, [κ]αὶ [εἰ]ς κρίνα βλα[σ]τεῖσειεν
ὀστέα, κα[ῖ] θάλλο[ι]ς ἐ[ν] πετάλοις[ι] ῥόδων
ἡδυπνόου [τ]ε κρόκου καὶ ἀγερᾶτου ἀμαράντ[ου],
κεῖς καλὰ βλ[α]στήσαις ανθρα λευκοίου,
5 ὥς ἴσα ναρκίσσωι τε πολυκλαύτω θ' ἰακίνθωι
κ]αὶ σὸν ἐν ὀψιγόνο[ις] ανθος ἔχοι τι χρόνος.

ἦδε γ]ά[ρ], ἡνίκα πνεῦμα με[λ]ῶν ἀπέλυε Φίλιππος
 λοίσθιον ἀκροτάτοις χε[ίλ]εσι προσπλάσας.
 σ[τᾱ]σα [λ]ι[π]οψυχ[οῦ]ντος ὑπὲρ γαμέτου Πώμπτιλλ[α]
 10 τὴν κείνου ζωὴν ἀντέ[λα]βεν θά[ν]α[τ]ου.
 τ]οίην [συ]ζυ[γ]ί[η]ν ἔτεμεν θεός, ὥστε θανεῖν μ[έν]
 Πώμπτιλλαν, γλυκεροῦ λύτρον ὑπὲρ γαμέτου,
 ζ[ῆ]ν δ' ἀ[έκ]οντα Φίλ[ι]π[π]ον, ἐπευχόμενον διὰ παντός[ς],
 συνεράσαι ψυχ[ῆ]ι πνεῦμα φιλανδροτάτηι.

b. Εστρεψεν μοιρῶν μία νήματ[α, καὶ τὸν ἄτεγ]κτ[ον]
 16 αἷς ἰδίαις εὐχαῖς [ῆ] μ[ία] θέλξ' Αἰδην,
 ῆ] περίφρω[ν Πώ]μπ[τ]ιλλὰ . . . . .
 ῆ]τις ὑπὲρ γαμέτου [τὸν β]ίον [ἐξέ]λιπεν.

I p. Chr. n. saeculi. — Cassium Philippum (cf. epigr. lat. i.)
 exulem in Sardiniam relegatum comitata est uxor Atilia Pomptilla
 (l. s. s.), cf. epigr. lat. c:

*urbis alumna graves casus hucusque secuta
 coniugis infelicis Atilia, cura Philippi
 hic sita sum manibus gratis sacrata mariti,
 pro cuius vita vitam pensare precanti
 indulgere dei.*

vv. 1 - 14 suppl. Lebas apud Alb. de la Marmora *Voyage en Sardaigne*
 1840 II p. 570 sqq., nisi quod v. 2 θάλλοις scripsi (coll. v. 4) pro θαλ-
 λούς, quod non intellego, v. 8 λοίσθιον pro λήθην vel σιγήν (Franz), v. 11
 τοίην cum Franzio pro οῖην. — 2 ΘΑΛΛΟ ΣΕΙ ΠΕ — 3 ἀγηράντου Franz,
 quo nihil opus est; novi titulum atticum IV saec., quem nuper a Leone
 amico missum edam in Addendis, ubi σωφροσύνη [δὲ σέθεν] θάλλει ἀγή-
 ρατος· τύμβω δέ κτλ'. — 7 - - Α ΗΝΙΚΑ — 10 ΘΑ ΙΑ ΟΥ — 13 sq. con-
 fert Wilamowitz Eur. *Suppl.* 1028 sqq. suae edit. ὡς ὅδ' εὐναῖος γαμέτας
 συντηχθεὶς αὖραις ἀδόλοις γενναίας ἀλόχοιο. — 15 ΝΗΜΑΤ . . . . . Ν . . . Ι
 . . . ΙΚΤΥ supplevi. — 16 scribunt [τ]αῖς ἰδίαις εὐχαῖς, sed et Marmora
 et Muratori, qui horum carminum paucula frustula habet, ΑΙΣ tradunt.
 — ΧΑΙΣ . ΙΜ . . . ἡ μία θέλξ' Wilam. — 17 ΠΕΡΙΦΡΩΜΠΙΛΛΑ . . . . . ΚΟ
 . . . . Ν Lebas ἡ περίφρων Π., Φιλίππου χρηστὴ ἄκοιτις. — 18 ΠΤΙΣ, dein
 post γαμέτου amplior lacuna, tum ΙΟΝΗ. Supplevit Lebas.

548. Nemausi. C. I. 6789.

D. M. C. Vibi Liciniani v. ann. XVI. m. VI. C. Vibius Agathopus et Licinia Nomas fil(io) optimo piissim(o).

Ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
μὴ βάτος ἀνχηρῇ, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
ἀλλ' ἴα καὶ σάμψονχα καὶ ὑδατίνη νάρκισσος,
Οὐείβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

549. Romae. C. I. 6856 ex Grutero, qui Vrsini schedis usus est.

Ὁ κλεινὸς ἱνὶς βασιλέων Ἀμάζασπος,
ὁ Μιθριδάτου βασιλέως κασίγνητος.
ὧ γὰρ πατρ[ι]ς Κασπίας παρὰ κλή[θ]ρος,
Ἰβηρ Ἰβηρος ἐνθαδὶ τετάρχεται
5 πόλιν παρ' ἱρήν, ἣν ἔδειμε Νικάτωρ
ἐλαιόθηλον ἀμφὶ Μυγδόνης νᾶμα.
θάν[ε]ν δ' ὀπαδὸς Αὐσόνων ἀγητ[ῆ]ρι
μολῶν ἄνακ[τι] Π[α]ρθικὴν ἐφ' ὑσμίνην,
πρὶν περ παλά[ξ]αι χεῖρα δηῖω λύθρῳ,
10 ἴφθιμον αἰαῖ χεῖρα δοῦρὶ κα[ὶ τ]ό[ξ]ω[ι]
καὶ φασγάνῳ κνώδοντι πεζὸς ἱπ[πεύς] τε·
ὁ δ' αὐτὸς ἴσος παρθένοισιν αἰδοίαις.

Mithridatem Pharasmanis filium a. 75 Iberorum regem fuisse monuit me Mommsen coll. C. I. L. III 6052, cuius nihil obesse quin fratrem fuisse Amazaspum credamus. Obest tamen hoc quod cum in Traiani expeditione Parthica cecidisse videatur Amazaspus (a. 11⁵/₆.) idque iuvenili florens aetate (v. 12), fratrem ei fuisse 35 vel adeo 40 annis natu maiorem minime probabile est. Itaque eiusdem gentis alius fuerit quem non novimus Mithridates. Traiani autem socium fuisse Amazaspum cum recte alii coniecerunt tum confirmavit Mommsen eo, quod Nisibin urbem (cf. ad v. 5) Traianus cepisset, captam rursus perdidisset, perditam denique reciperavisset, coll. Cass. Dion. 66, 23. 26. 30. — 3 ΠΑΤΡΗΣ — ΚΛΗΘΡΑΣ qua forma offensus Meineke Κασπίοις παρὰ κλήθροις coniecit; at nec dativus satis aptus est nec κλήθρα nomen videtur esse quod vituperetur. — 4 Ἰβηρ Ἰβηρσιν coni. Hermann; genetivum puto ex formularum quarundam similitudine additum esse, velut ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν ὄλβιος ἐκ μακάρων alia; quasi dixerit non se primum sed patrem iam proavosque apud Iberos regnum habuisse. — 5 urbs est Antiochia

Mygdonia s. Nisibis, ubi pugnans interfectus est Amazaspus. Recte vero Mommsen probabilius iudicat ossa nobilissimi viri quam lapidem ex Mesopotamia Romam transvectum esse; conicit igitur cum nec versibus transponendis nec corrigendis verbis poetae bono satisfieri posse videatur epigramma olim sepulcro ad Nisibin extruendo destinatum postea cum illic etsi crematus non tamen conditus esset conditorio Romae facto minus apte inpositum esse; confert tit. C. I. L. III 4060 *M. Petronius... hic est crematus, ossa relata domi.* — Νικάτωρ pro Νικάτωρ coni. Mommsen, coll. Plin. *hist. nat.* VI 26,117 *oppida habet (Mesopotamia) - Antiochiam quae a praefecto Mesopotamiae Nicanore condita Arabis vocatur.* At cf. Dionis loci s. s. — 7 ΑΓΗΤΟΡΙ audacius Meineke ἀρειτόλμω, inepte Franz ἀγακλειτῶν. Adiectivo si opus est, unum inuenies litterarum vestigiis aptum ἀρήϊω, quod pugnat cum metro. Itaque cum praesertim Mommsen *ducis* et *inperatoris* nomina iuxta posita nihil offensionis habere me docuisset, traditum retinui, lapicidae solum errorem corrigens. — 8 ΑΝΑΚΗΝΑΡΘΙΚΗΝ — 9 ΠΑΛΑΖΑΙ — 10 ΚΑΝΟΖΩΡ emendationem occupavit Haupt. — 11 ΠΕΖΟCΙΠΙ suppl. Scaliger. — 12 mutilum putant carmen periissequae mortis Amazaspi descriptionem; at ipse v. 12 docet hac de re nihil iam expectandum esse.

550. Romae. C. I. 6262.

- a. Κλαίει μὲν σ' [ὁ] τεκν[ῶ]ν, κλαίει δ' Ἀγαθάνγελος ὠνίρ,
 μυρόμενος φιλίην τερπνοτάτην ἀλόχου,
 μύρονται δ' ἀδελφοὶ Μηνᾶς καὶ Δάψιλος ἄμφω
 ἢ δ' ὅσοι σ' ἐφίλουν κῆπόθεν δι' ὅλου.
 5 γηραλέη δὲ κόμη[ν] πολιὴν [τίλ]λουσα κατ' ὥραν
 ἥριον ἄμφι τρόν, Μοῦσα, χέω δάκρυα.
 ἄλλο.

- b. Κεῖσαι δὲ, τέκνον καλόν, προλιποῦσα τοκῆας
 ἢ δὲ κασιγνήτους καὶ πόσιν ἀμφιθαλή,
 νοῖσον ὑπὸ στυγερῆς δεδασμασμένη· αὐτὰρ ἔμοιγε
 10 πένθος ἀνείητον κάλλιπες οἰκτροτάτη·
 γραῖα δ' ἀνέχεστον πένθος κατὰ μοῖραν ἔχουσα
 ἄμφι τετὴν στήλην, Μοῦσα τέκνον, χέομαι.

II vel III saeculi. — 1 CΕΤΕΚΝΟΝ et 5 ΓΗΡΑΛΕΗΝΔΕΚΟΜΗΠΟΛΙΗΝ corr. Franz. — 3 transposuit verba Hecker *Comment. de Anth. graeca* (1852) p. 103 μύρονται M. κ. Δ. ἄμφω ἀδελφοί, qua ratione invito poeta δέ abiciendum esset. — 5 ΠΑΛΟΥCΑ corr. Meineke *Diar. litt. ant.* 1844 p. 1038; idem v. 10 ἀνιηρόν coniecit.

551. Romae. C. I. 6261 coll. Add. III 1266.

- a. Τὴν κυανῖπιν Μοῦσαν, ἀηδὸνα τὴν μελίγηρυν
 λειτὸς ὅδ' ἐξαπίνης τύμβος ἄναυδον ἔχει,
 καὶ κεῖται λίθος ὥς ἡ πάνσοφος, ἡ περίβωτος
 Μοῦσα καλή, κούφη σοὶ κόνις ἦδε πέλοι.

protome feminae, ad sinistram cithara, ad dextram lyra.

- b. Τίς μου τὴν Σειρήνα κακὸς κακὸς ἤρπασε δαίμων;
 6 τίς μου τὴν γλυκερὴν ἤρπασε ἀηδονίδα,
 νυκτὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λυθεῖσαν;
 ὦλεο, Μοῦσα, ἐτάκη δ' ὄμματα ἐκεῖνα σέο,
 καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρύσειον οὐδὲν ἔτ' ἐν σοὶ
 10 λείψανον οὐ κά(λ)λους, οὐ σοφίης πέλεται.
 ἔρρεται, μέρμηραι θυμαλγέες· αμμοροὶ ἐσθλῆς
 ἐλπίδος ἄνθρωποι· πάντα δ' ἄδηλα τύχης·

Petroniae Musae.

II vel III saeculi. — 5 κακῶς κακός Gruter, κακὸς κακός Gerhard Visconti Stephani, quorum consensum spernere nolui. — 7 vidit Stephani haec verba ad solam lusciniā referenda esse, cui saepe ingruente frigore cita mors parata est. — 10 ΟΥΚΑΛΟΥC Gruter Visconti Stephani, ΟΥΚΕΙΔΟΥC Fabretti. — 11 ἔρρεται Gerh. et Steph. i. e. ἔρρετε. — Quod omnino quis in tam acres se profuderit questus non patet, vix integra est inscriptio; quam si cum eis quae praecedunt (n. 550) comparaveris fortasse mecum ad eundem tumulum pertinere senties: illic parentes maritus fratres filiam uxorem sororem lugent, hic omnes homines ereptam sibi doctam puellam eiusque artem musicam.

552. Romae. C. I. 6295.

Φλαβιανῷ ἔρωι πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα,
 ἔξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μοῦνα βιωσαμένῳ·
 Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος πατρὸς ἀπάνευθε Μυρίνης
 θάψε τε καὶ μουσῶν εὖνιν ἔθηκ' ἀρετῆς.

II fere saeculi. — Elegans verborum et inventio et ordo est; non sic *fato abreptum sepelivit pater*, sed *datum sepelivit*, *pater monumentum posuit*. Moriendi verbum nullum.

553. Neapoli. C. I. 5822.

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα Φίλιππον,
πρέσβυν Εἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης,
Αὔσονίων ὑπάτου πατέρα κλυτὸν Ἀντι[γ]όνοιο,
θρέψε Μακεδονίη, δέξατο δ' Εἰταλίη.

iv saeculo etsi vix antiquius est epigramma (litterae ΑΓΩ), antiquae tamen simplicitatis imaginem refert. Antigonus consul non innotuit. — 2 sapientia ionica non in universum videtur graecarum litterarum peritia intellegenda, sed philosophiae maximeque physicorum studia. — 3 ANTIFONOIO.

554. Romae. C. I. 6197.

Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι,
παντοίης δεδαῶς κραιπνὸν ακεσμα νόσον
ξυνὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλῃ εἷσα συνείνω
μνημα· μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμέν ἐν Ἠλυσίῳ.

Claudius Agathemerus Lacedaemonius Persii sodalis, cf. vita Persii. Et coeptum est illo tempore iota mutum in privatis saltem titulis modo adici modo omitti.

555. Bononiae. C. I. 6223. Descripsit Wilamowitz.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἄνδρα φίλον φθίμενον Διονύσιον ἐνθάδ' ἔθηκεν
Δελφίς ἐόν, τιμῶσ' εἵνεκ' ὁμοφροσύνης
καὶ φιλίῃ νίκησεν ἀδελφειῶν ὁμόνοιαν
ἔσθλός Ἀθήναιος ἐν θαλάμοιο τέλει,
5 ος τόδε σῆμ' ἐτέλεσσε τεθνεώτι θεσμὸν ἀέξων
εἵνεκεν εὐνοίης ἧς ἔχε πιστο[τ]ά[τ]ης.

Litterae ε solita lunata forma est. — 4 ἐν θαλάμοιο τέλει explicant in lecti i. e. sepulcri sumptu; at θάλαμος nisi accedat epitheton non est sepulcrum, neque sic perspicitur quis fuerit ille Athenaeus. Lucem adfundit ultimus versus: εὐνοίας enim laus non decet cognatum sed patronum, nec quale officium Athenaeus habuerit tacetur: erat enim θαλάμου φύλαξ vel cubicularius Dionysii. Servus libertusve ipsis defuncti fratribus pietate victis monumentum faciendum curavit. — 5 θεσμὸν ἀέξων id quod tribui ius fasque erat tribuens. — 6 ΠΙΣΤΟΡΑΓΗΣ corr. Welcker Syll. 88.

556. Romae. C. I. 6300.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελειδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς
σπένδειν ἀθανάτων γρηὺν ἐπισταμέναν,
εὐτεκνον, ἀστονάχητον ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμαυρ[ῶ]ς
δαίμονες ἤμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην.

Dis Manibus Chelidonis sa[crum]. Floria Chelidon vixit annis LXXV.

I vel II saeculi. — Conferunt Callimachi ep. 41 Schn. et ad v. 3 sq. Diotimi A. P. VI 267 οὐ γὰρ ἀφαιρῶς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δόξης, unde simul adverbium ἀμαυρῶς confirmatur; traditur ΑΜΑΥΡΟΣ.

*557. Neapoli. Anaglypho mulier sedet iuveni dextram iungens. C. I. 5817.

Μνημα φιλοφροσύνης Ἀστυ τόδε Δάφνις ἔτευξε,
καὶ ζῶσαν στέρξας καὶ φθιμένην ποθέων.

I saeculi. — Aemulatur poeta veterum Atticorum simplicitatem, cf. supra n. 44 et 48.

*558. Romae. C. I. 6292.

Σεμνὴν Πηνελόπην ὁ πάλαι βίος, ἔσχε δὲ καὶ νῦν
σεμνὴν Φηλικίταν, οὐ τάχα μιοτέρην·
βουλομένης δὲ θανεῖν ἀνδρὸς προτέρην σφετέρῳ
ἔκλυες, ὦ δαῖμον, πολλάκις εὐχομένης.
5 τοιγάρτοι καὶ ἐμεῖο δικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον
εὐχομένου, Πλούτων, ἣν εἰς Ἀίδαο περήσω
εὐρεῖν τὴν ἰδίαν Φηλικίταν παρὰ σοί.
Κλαύδιος ἱητὴρ Ἀγαθεῖνος τήνδε ἀνέθηκεν
εἰκόνα Φηλικίτας, μάρτυρα σωφροσύνης.

II fere saeculi. — 1 ἔσχε δὲ χῶ νῦν Franz nec pulcre neque necessario opinor. — 7 simillimum epigramma Melium supra n. 266 μὴ μύρου, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδεύσας-εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχίην (Felicitatem).

559. Romae. C. I. 6276.

Ποπιλῆς τάφος οὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξεν
᾿Ωκέανος πάσης ἐμπέραμος σοφίης·

- κούφη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις· ἐν δ' Ἀχέροντι
 ὑμνήσω τὴν σήν, ὦ ανερ, εὐσεβίην.
 5 μέμνεο κῆν ζωῆς ἐμέθεν καὶ πολλάκι τύμβῳ
 σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποιχομένη,
 καὶ λέγε Ποπιλίην εὖδειν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γάρ
 θνήσκειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ῥδὺν ἔχειν.

II saeculi. Vt postrema Callimachi imitatore, ita etiam reliqua bonorum poetarum lectione inbutum produnt scriptorem. — 2 cf. supra n. 553 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης. — 7 οὐ ἐμῖτόν, scilicet λέγειν.

560. Neapoli. C. I. 5819.

- a. Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στά[λλ]αι Κλεοπάτραν,
 ἂν φθόνης εἰς Αἶδαν, οἷ χρόνος ἡγάγετο,
 μορφᾶς αἱ πρώτεϊον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,
 ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σωφροσύνας,
 5 Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστον,
 συμφωνίαν ἐρατοῖς μειξαμένα μέλεσιν·
 καὶ γνοὺς ὡς θνατοῖ[ς] οὐδὲν γλυκερώτερον αὐγᾶς
 ζῆθι κάλ[ω]ν τείνας οὐριον εὐφροσυνᾶν.
 b. Εἰ καὶ σου κείθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
 10 τύμβος καὶ φροῦδον σῶμα λέλογχε κόνις,
 ἀλλ' ἀρετὰ βιοτᾶς αἰὲν ζωῶσι μέτεστι,
 ψυχᾶς μανύουσ' εὐκλέα σωφροσύνην.

I saeculi. — 1 ΣΤΑΜΑΙ corr. Reinesius. — 5 *Musa eruditionem dedit et lyram amatoriam deditque carminibus addere cantum.* Quam sententiam non erigunt sed debilitant qui verba mutant, velut Hermann συμφωνεῖν-δειξαμένα. Licentia metrica ferri ut potest ita debet. — 7 ΘΑΝΑΤΟΙΟ corr. Valckenaer. — 8 ΚΑΛΟΝ corr. Reinesius; male vero Valcken. εὐφροσύνα nec melius Franz εὐφροσύνας. — 12 σωφροσύναν Franz.

561. Neapoli. C. I. 5818.

Λευκία Εὐφρονος.
 Εὐφρων Ἡρακλείδου.

Ἦδ' Εὐνοστιδέων θήκη, ξένε, Εὐφρονα κρύπτει
χρηστόν, ὅς ἐν ζωῆς ἥπια ἔκευθε νόω[ι].

Καὶ δὲ σέο κρύπ[τει κάλλος ν]έον [ἢ κόνις ἥδε
 χρηστήν, ἥ . . . . .

I vel II saeculi. Nomina praescripta sunt cursivis quae dicuntur litteris. — De Eunostidis, quae est una ex phratriis Neapolitanis, cf. C. I. III p. 716. — 3 restituit Franz coll. ep. anteced. n. 560, nisi quod κόνις pro σορός scripsi. — 4 ex prioris pentametri similitudine factus tamen difficultates movet. Superant haec:

ΧΡΗCΤΗΝΗΠ

ΤCΠ Χ

ΙΑΙΔΟC

Accusativus χρηστήν, qui respondet ad χρηστόν v. 2, non habet quo referatur; uxor adpellatur, sed nomini locus non est; extremum denique vocabulum nescio αἶδος[ύνη] sit an [κάν] Ἀΐδος.

562. Romae in aedibus Rondaninis repperit mihique benigne misit F. de Duhn.

Αἰαῖ συνλέκτροιο σαόφρονος, αἰαῖ ἀνιγροῦ
 δαίμονος, ὃς ζωᾷς εἶλε φίλαν ἄλοχον.
 καὶ σὺ μέν, ὧ πάντειμε, γόων [ἄ]πάτερθεν ἰαύεις,
 μοχθηρὸν μερόπων ἐκπρολιποῦσα βίον.
 5 οὓς δὲ πόσις δύσκλητα πανημέριος τολυπεύσει,
 οσσων ἄεναον δάκρυον ἐκπροχέων.
 οὐ γὰρ ἀμειλίκτους κραδίης ἡδύνας ἀκ[έοι]το
 ἀθάνατος παλάμη κρατ' ἐπαφησάμ[εν]ο[ς],
 ἐς δ' ὅσον ἐνπνείει βιότον τε ἐπὶ ἡμαρ ἐρύκει
 10 δύσμορος ἀντλήσει πένθος ἀεξίβιον.

II vel III saec. — 3 ΓΩΝΗΠΑΤΕΡΘΕ corr. O. Richter collega. — 7 ΑΚ
 ΙΙΙΙΙΤΟ et 8 ΦΗCΑΜΙΙΙΙΙ~//, ita ut duae ternarum litterarum lacunae ex-
 plendae sint. Pugnat cum traditis Wilamowitzii coniectura ἀκέσαιτο
 ἀθάνατος παλάμη-ἐπαφησαμένη. Recepi quem ille proposuit optativum
 (sed praesentis temporis propter spatium), qui satis male ἄν particula
 caret, et ἀθάνατος dictum sumpsit pro ἀθανάτων τις, neque hoc aut ma-
 gis aut minus barbare. Olim conieceram ἀκ[έον]το ἀθάνατο[ι] - ἐπα-
 φησάμ[εν]ο[ι], ubi neminem offenderit παλάμη singulari numero positum.

563. Neapoli. C. I. 5820.

Τρεινακρία γαῖα με λοχεύσατο, τοῦνομα Οὐραν.
 σωφροσύνης βιώτῳ κῦδος ἐννεικαμένην.

κουρίδιος δὲ πόσις· κρύψε χθονὶ τῇδε καλύψας,
 δακρυχέων ἐπ' ἐμοὶ συχνὸν ἀπὸ βλεφάρων,
 5 κηδεύσας ἀρετῆς ἀντάξιον ἡμετέρησιν,
 ἡλικίης ἐτέων εἴκοσι καὶ τετόρων.
 ὦ θνητῶν ὀλίγος τε βίος καὶ ἄφρευκτος ἀνάγκη,
 ὥς με τάχος βιότου νόσφισε καὶ γαμέτου.

Cornelianus scriba coniugi incomparabili contra votum.

II fere saeculi. Doricae dialecti causa est insulae doricae memoria.
 — 1 γαία ex γαίῃ fictum esse adnotat Franz. — 4 cf. supra n. 559,6
 σπείσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀπορχομένη.

564. Romae. C. I. 6302.

Κλαύσατε πάντες ἐμὸν γοερὸ[ν μό]ρον, ὦ παριόντες,
 στάντες ἐμῆς [ὀλί]γον πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς,
 κλαύσατε τὴν δύστηνον, ἐφ' ἣ μέγα πέν[θος] ἔχουσιν
 νυκτὶ καὶ ἡλίῳ δυστοκέες τοκέ[ες].
 5 ἥς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
 ἦσε τις οἶνοχαρὴς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

II saeculi. — vv. 1. 3. 4. suppl. Maffei, v. 2 Brunck. — 2 πρόσθε
 λυγρῆς σποδιῆς, cui voci resonat v. 6 πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων. — 5 A. P.
 VII 334,13 οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτόν, σὺ τέκος εἶδε (mater) et ep.
 Smyrnaeum supra n. 236 ὦ παστὸν σὺθείς, οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις.

565. Florentiae. C. I. 6278.

Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγεῖνον ἀδελφεὸν οἷ με τεκόντες
 πένθεον, ἥνικ' ἐγὼ πενταετιζομένη
 παρθένος ἐν γονέεσσιν ἐθήλεον, ἣ ἀγαπητὴ
 ἦλυθα τὴν φρικτὴν εἰς Αἶδα πόλ[ι]ν.
 5 οἷ ἐμὲ γ[ει]να[μέν]η μῆτερ Βένους, ο[ὐ] Χ[α]ρίτωνος
 πολλάκι βω[ο]μένον· χαῖρε Πρόκλα θύγατερ.

II saeculo non antiquius. — 1 exordium creberrimum, vid. Ind.
 Anth. Pal. ed. Paris. — 2 εἰναετιζόμεναι Callimachus h. Dian. 179. —
 3 sq. ἣ δ' ἀγαπητὴ Iacobs, quo non video quid lucremur. Franz prae-
 terea v. 4 νῦν scripsit pro τήν, et sane aegre caremus quod verbis ἦν
 ὅτε opponatur. Articulum tamen si non traditus esset de coniectura.

ultro inferremus, nam ad τὴν φρικτὴν quivis subintellet ὁδόν. Itaque cum νῦν adverbio nullus locus sit, inconcinnius poetam locutum esse putabimus. — 5 ΓΗΝΑΤΙ... ΗΜΗΤΕΡ | ΒΕΝΟΥΣΟ... ΑΡΙΤΩΝΟC quae scripsi certa sunt, unde non iuvat editorum commentis inmorari. Βένους i. e. *Venus*, quae scriptura non rarius ipso nomine est.

566. Romae. C. I. 6239.

- a. Ἐτῶν δεκοκτώ, μονογενῇ καὶ παρθένον
 Θεοδοσίαν ἔθαψε Δωρόθεος πατήρ,
 ἣν μελλόνυμφον Τυβὶ μηνὸς εἰκάδι
 εἶλες, πονήρῃ δαῖμον, ὅς τὸν ἔμπαλιν
 5 οἷ νόστον οὐκ ἔκλωσας, ὥσπερ ἤλπισε.
- b. Ὀκτωκαιδεχέτης, ἔτι παρθένος, οἰογένεια
 Θεοδοσία κεῖται Δωροθέου θυγάτηρ·
 ἀλλ' ἄγε, νηλεόθυμε Χάρων, τί σε τόσσον ἐνηῆς
 τέρψε λιποῦσα πατρὶ πένθος ἀπειρέσιον;

II fere saeculi sunt epigrammata, alterum ad verbum fere ex altero expressum. Prioris fragmentum i. e. exitus singulorum versuum παρθένον, πατήρ, [μ]ηνὸς εἰκάδι, [τὸ]ν ἔμπαλιν, ὥσπερ ἤλπισε editum C. I. 9840, tamquam novi tituli particula. — 1 et 5 Welcker, 2 et 3 (traditur ΕΜΟΝΥΜΦΟΝ) Franz restituerunt, versus quarti simplicissimum supplementum fugit utrumque. — 8 sq. falso eidem et expleverunt et interpretati sunt; intellego age, *Charon crudelis*, quid te iuvat, amabilem hanc puellam a te raptam patri luctum movisse. — 8 ΧΑΡΟΝ — 9 ΥΨΕ.

567. Romae. Vrnae anaglypho Vlixes cum Sirenibus expressus. C. I. 6288.

- Ἀθανάτ[ος] μερόπων οὐδεὶς ἔφν' τοῦδε Σεβήρα,
 Θεσεύς, Αἰακίδαι μάρτυρές εἰσι λόγου.
 ἀνχῶ σώφρονα τίνβος ἐμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν,
 κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,
 5 οἷην οὐκ ἤνεικε πολὺς βίος, οὐδέ τις οὔ[τ]ω[ς]
 ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὑφ' ῥελίωι.

II fere saeculi. — 1 ΑΘΑΝΑΤΩΝ et 5 ΟΥΠΩ corr. Christ, quem citavit Franz. — 4 Severam filiam *Strymoniae subolis* i. e. patris ad Strymonem incolentis esse cum Boeckhio iudicat Franz. At vix probabile

patris patriam indicari, nomen taceri: παῖς Στρυμόνιος i. q. παῖς Στρυμόνος, neque addam exempla.

568. Romae. C. I. 6249.

Σώφρονα Κρησκεντεῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθῳ,
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεγκαμένην,
ἣτις ἐνὶ ζωῶσιν ὅκως ἀνέτελλεν Ἑῷος,
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

III fere saeculi. Conferunt Platonis ep. A. P. VII 670 ἀστὴρ πρὶν μὲν ἑλαμπες ἐνὶ ζωῶσιν Ἑῷος, νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις, quae satis inepte ad mulierem translata sunt. Hesperum Aurorae et Cephalī filium nonnulli dixerunt pulchritudine multos praestantem, ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratosthenes dicit eum hac de causa Veneris adpellari et ex oriente et occidente sole videri, quare ut iam ante diximus iure hunc et Luciferum et Hesperum nominatum. Hygin. Astron. II 42 p. 80 Bunte.

*569. Olim Romae integer lapis, nunc Neapoli fractus. C. I. 6200.

a. Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χροάοντος ἰούλου
δευόμενον φθονερὴ μοῖρα καθεῖλε βίου,
πολλὰ σοφῆς χειρὸς ἔργα λελοιπότα. βάσκανε δαῖμον,
οἷας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.
5 ἀλλὰ σύ, γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλείνῳ
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθρα λαρὰ φύοις,
ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδούς,
ὥς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἐνδοθι κεῖσθαι,
10 λειβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.

b. Εἰκοσέτη τὸν παῖδα θοὴ κατενέγρατο μοῖρα,
κάστιν ἐν εὐσεβέων ἦν διὰ σωφροσύνην.

Hordionia Polla.

II vel III saeculi. — Duo epigrammata quod feci, ipsi lapidi obsecutus sum, in quo vv. 10 et 11 lineola et spatio maiore inter se diiuncti sunt. — 9 ἐνδοθι nota poetam elegantiolem vulgare ἐνθάδε vitantem.

•570. Romae. C. I. 6201.

Οὐχ ὁσίως ἥρπαξες ὑπὸ [χθόνα], κοίρανε Πλουτεῖ,
 πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην·
 οἷα γὰρ ἀρχόμενον ῥόδον εὐπνοον εἶαρος ὥρη
 ἐξέτεμες ῥείζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσῃ.
 5 ἀλλ' ἄγ' Ἀλεξάνδρα καὶ Φίλτατε, μηκέτ' ὀδυρμούς
 εἰμερτῇ κούρῃ σπένδετε μυρόμενοι·
 εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐφ' ἡδυχρόοισι μετώποις,
 αἰθέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
 τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε· παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
 10 ἥρπασαν ὥς τερπνὴν Ναίδες, οὐ θάνατος.
 Τινηῖα Ὑγείᾳ τῇ ἰδίᾳ
 θρεπτῇ φιλτάτῃ
 μνήμης χάριν.

II saeculo non recentius, quippe iota ultimo dativo φιλτάτῃ adscripto. — 1 et 3 sq. cf. epigr. anteced. 3 sq. — 1 χθόνα suppl. Wesseling. — 3 corrigunt ἀρχομένου et v. 4 ἐκτελέσαι, sed et coniunctivus a πρὶν suspensus defendi potest et ἀρχόμενον bene habet. Nam non de veris principio agitur, sed de rosae primo flore: *sicut rosam verno tempore puellam tamquam radicitus evellisti, priusquam ad florem perveniret.* — 10 alii alia coniecerunt; nuper Ios. Kamp *Festschrift des Friedr. Wilh. Gymn. zu Coeln* (1875) proposuit ἥρπασαν ὥσπερ Ὑλαν. At nihil mutandum esse invitus docet dum in contrariam partem disputat Dorvillius *Chariton*. p. 260.

571. Romae. C. I. 6293.

D(is) M(anibus).

Νύμφαι κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότοιο,
 καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
 νηπίῃ, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
 Φιλησίῃ τὴν κλῆσιν, Αὔσονις γένος.

I vel II saeculi.

572. Romae. C. I. 6273.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Εἴκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνους ἐνιαυτούς
 Παυλεῖνον γαίῃ δέξατο νεοτερίῃ·
 καὶ μοι ἀδελφειῇ κεῖται νέη ἐγγὺς Ὑγείῃ
 ἑπταέτης· τῆς δ' ἦν οὔτι γλυκειότερον.

M. Iulius Epictetus filis suis et sibi et Magiae Nice coniugi.

I vel II saec. — 4 pulcerrime hoc dictum.

•573. Romae. C. I. 6241.

Δοιῶς Ἴππομέδοντας ὁμὰ χθὼν ἄδε καλύπτῃ,
 παῖδά τε καὶ γενέταν ἄμφω ἀποφθιμένως,
 παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἐσιόντων χῆρα τεθéntα,
 δεξιὰ δ' ἀν[τ]ετάφῃ γηραὸς Ἴππομέδων·
 5 ἀμφοτέροις δ' ἐπέθηκε χυτὰν κόνιν Ἴπποδάμεια,
 μάτηρ Ποικιλίῳ ἐκγόνῳ ἀμφοτέρων·
 ὅς (σ)φισι τώσδε τάφῳς ἐνεώσατο, τείχισε δ' Ἀἰδαν,
 πάππῳ καὶ θείῳ λισσοτάτας χάριτας.

I saeculi. — Hippomedontem avunculum cognominemque fratrem flevit Hippodamia; Hippomedontem avum cognominemque avunculum sepelivit Poecilius Hippodamiae f. — 4 ΔΕΞΙΑΔΑΝΔΕΤΑΦΗ nihil hac lectione certius. At cum dudum explosa sit forma δεξιάδην, optime correxit Dorvillius. — 7 Ἀιδῆς superstiti idem valet quod sepulcrum.

574. Loci incerti; Romae fuit in domo Guilfordi. C. I. 6858.

Ἐπιτάφιον.

Εὐτύχου ἡρίον εἰμὶ καὶ οὐ κενόν· ὅστέα γάρ μοι
 πέμψεν ἀδελφειοῦ φροντὶς ἀπ' Εἰταλίας·
 ἀλγεα δ' ἔλλιπε πατρί, πολὺ πλεῖον δὲ τεκούσῃ,
 ἃ τρίτον ὠδείνων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει·
 5 στοργὴν δ' οἰχομένοιο περικλαίουσιν ἀδελφοί,
 παῖδες δ' ὀρφανίην, χηροσύνην δὲ γυνή.
 εἰ δὲ τριήκοντα ζωῆς μόνον ἔσχ' ἐνιαυτούς
 καὶ δύο, τῷ φθονερῷ δαίμονι μεμφόμεθα.

Litterae elegantissimae saeculi fere I exeuntis. — I verba ΕΠΙΤΑΦΙ ΟΝΕΥΤΥΧΟΥ unum in lapide versum efficiunt; post Εὐτύχου interpunctum est. — 7 A. P. VII 561 (Iuliani Aegyptii) εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μοίρης μέμφεο.

*575. Neapoli. Anaglypho vir adstat manum porrigens puerulo, pone quem ad dextram mulier. C. I. 5816.

- α. Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῇ, τίνα τόνδε προπονπεῖς
εἰς τὸν ἀμείδητον Τάρταρον Ἄιδεω;
β. μοῖρά τις ἀεικέλιος τὸν Ἀρίστων ἥρπασ' ἀπ' αὐγῆς
ἑπταέτηι, μέσσος δ' ἐστὶν ὁ παῖς γενετῶν.
α. δακρυχαρῆς Πλούτων, οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγαῖς ὁμφακας ἡλικίης;

I vel II saeculi. — De antiquiore huius similiumque epigrammatum archetypo vide quae adnotavi ad titulum Cotiaeensem supra n. 371 conlatis quae iam secuntur. — 1 προπομπεῖς Welcker, quod cur sine causa positum censeat Franz non exputo; neque enim legitur in lapide προπέμπεις. — 3 respondet Mercurius, non se sed fatum in culpa esse additque consolans parentes priores obiisse eosque inter medium puerum sepultum esse. Deinde sive viator sive ipse poeta Plutoni crimina intendit atrocitatis.

576-578, quorum primus et tertius Romani, secundus Albanus titulus est.

I. C. I. 6257.

Μενεκράτης Ἀπολλωνίου υἱὸς ἐτῶν δ', μηνῶν δ', Τατίας
Βαυκυλίδος δωρησαμένης τόπον Ἀπολλωνίῳ Ἀττάλου τῷ πατρὶ
αὐτοῦ.

Ἄρτι με γευόμενον ζωᾷς βρέφος ἥρπασε δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτε ἀγαθῶν αἴτιον εἴτε κακῶν
ἀπλήρωτ' Ἄϊδα, τί με νήπιον ἥρπασας ἐ[χ]θρ[ῶ]ς;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ἐφειλόμεθα;

3 ΕΚΘΡΟΙΣ corr. Hagenbuch.

II. C. I. 6205.

- Ἄνθος ἐγὼ λεγόμεν, υἱὸς Ἑρμογένους τε καὶ Φύρμης,
ἀνθήσας δὲ καλῶς ἔτεσιν δυοῖν οὐχ ὁλοκλήρως
φωτὸς ἀφαρπασθεὶς πρόμοιρον βρέφος ἐνθάδε κεῖμαι,
καὶ οὐκ οἶδα εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ἔθανον.
5 ἀπλήρωτ' Ἄϊδα, τί με νήπιον ἥρπασες οὕτως
σπεύσας τοῦ ζῆν με στερέσαι; ο[ὐ] σοὶ πάντες ὁφειλόμεθα;

1 matris nomen *Firma*. — 2 ΟΑΝΘΗCΑC, ubi prima littera folioli signum videtur esse. — 6 ΟΗ.

III. C. I. 6227.

D(is) M(anibus) s(acrum) Ti. Claudī Eugenētis. vix(it) ann(is) XI, d(ies) X. Ti. Claudius Anicetus pater fec(it).

Ἀπλήρωτ' Αἶδη, τί με νήπιον ἥρπασες ἄφνω;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

De tribus his epigrammatis vide ad n. 575.

579. In Foro Iulii. Alexandre *Rev. archéol.* 1861 I 370 coll. Miller *ibid.* II 10 sqq.

C. Vibio Liguri Maxsuma mater fecit.

Τὸν τάφον ἡργάζοντο γεραιότεροις· ὁ δὲ δαίμων
νήπιον ἀντεβόλησ' ἐπταετ[ε] κλίματι.
συνγενέες γενέται τε ὁμοῦ, ὃν ἔθρεψαν, ἔθαψαν
Γάιον· ὃ μερόπων ἐλπίδες οὐ μόνιμοι.

II fere saeculi. — 2 ΕΠΤΑΕΤΕC corr. Miller, frustra tamen reconditi-
ora quaerens. κλίνειν τινά i. e. *facere ut cadat aliquis*.

580. Incerti loci, nunc Veronae. C. I. 6222. Mihi descripsit Wilamowitz.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὃν ῥ' ἔταρον ὥς
φίλατο καὶ Μούσαις ἔξοχα φιλαμένωι.
εἰ καὶ μοι θυμός, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
ἀμφὶ σοί, ἀλλ' ἔμπης, οἷα πάρεστι, δέχου
5 ὕστατα δῆ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε,
καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένωι.
ζῶν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον, οὐδὲ πάροιθεν
οὐ σύγε ἐπειρήθης πώποτε δουλοσύνης·
ἧ γὰρ ἔης αἰτῶι κεχαρισμένος, ἔξετο παίδων
10 ἥπιος, ἐσλὸς ἰδεῖν, εὖννος, ἀγχίννος,
καρπαλίμως γράψαι σημή[ι]α δίπλοα φωνῆς
Ἑλλάδος εὖ εἰδὼς ἧ[δ]ὲ καὶ Ἀysonίων.

I vel II saeculi. — 3 ΤΕΙΡΕΤΑΙ Wilam. ΠΕΙΡΕΤΑΙ Maffei. — 11 sq. difficile dictu est quam inepte Franz distinxerit. — Post v. 12 apodosis videtur periisse ad protasin ζῶν μὲν v. 7 referenda.

581. Romae. C. I. Add. III 6687 b.

. . . . . ius Euandri l(ibertus) Satur(us).

Ῥώμη καὶ ξε]ίνωι κούφῃ πέλεν, ἥ σε μάκαιρα
ἐσθλῶν εἰ]ς οἶκον δεσποτέων ἔθειο.
εἰ φθιμένην, ξένε, πί]στιν ὁρᾷς Σατύροιο θανόντος,
ἀλλ' οὐπῶ] πίστις σῆς κατέδυν πόλεως.

I vel II saeculi. — Franzii et Keilii supplementis mea praetuli.

582. Romae. C. I. 6268.

Atimetus Pamphili Ti. Caesaris Aug. l(iberti) l(ibertus) Anterotianus
sibi et Claudiae Homonoeae conlibertae et contubernali.

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἥ παρὰ Βάκχῳ
καὶ θοίναις ἀντῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
ἥ λαλὴ φαιδρὴ τε χελειδονὶς ἐνθ' Ὀμόνοια
κεῖμαι Ἀτειμήτῳ λειπομένη δάκρυα,
5 τῷ πέλον ἀσπασίῃ βαιῆς ἄπο· τὴν δὲ τοσαύτην
δαίμων ἀπροιδὴς ἐσκέδασεν φιλίην.

permissu patroni.

Aetatem nomina produnt. — Sunt praeterea in eodem lapide quatuor epigrammata latina, quorum primum quod ad defunctae vitam pertinet huc transcribam:

*Tu qui secunda procedis mente parumper
siste gradum, quaeso, verbaque pauca lege.
illa ego quae claris fueram praelata puellis
hoc Homonoea brevi condita sum tumulo.
cui formam Paphie, Charites tribuere decorem,
quam Pallas cunctis artibus erudit.
nondum bis denos aetas mea viderat annos,
iniecere manus invida fata mihi.
nec pro me queror hoc; morte est mihi tristior ipsa
maeror Atimeti coniugis ille mei.*

583. Romae. C. I. 6196.

Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἀβγαρος ἐνθα
 ταρχύθη, μοιρῶν ὥς ἐπέκλωσε μίτος·
 οὐ φθόνος ὥς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
 λυπήσας τὸ γένος καὶ φιλίους ἐτάρους.
 5 τύμβον δ' Ἀντωνεῖνος ἐῷ θέτο τοῦτον ἀδελφῷ,
 οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἀβγαρος ἦν γενέτης.

Abgarus pater (v. 6), rex Edessenus Caracallae insidiis a. 217 occubuit. — 3 οἱ ὦι corrigunt nulla probabilitate; nam neque iota adscribitur aut ω forma utitur lapicida, et rei aptius est οἷ.

RELICUA.

584. Romae. C. I. 6250.

Ἀσίδος ἀρχιερεῖος [ἄγ]αν κλυτοῦ νίεα Μίθρου,
 Λούκιον ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατινῆς,
 εὐγένι[ο]ν, σοφίαισι κεκασμένον, ἔξοχον ἀνδρῶν,
 Αὐσόνιον δάπεδον βωμός θ' ὅδε σῆμά τε κρύπτει.

ὁ κεινήσας τὸν βωμὸν ἢ ἄλλο [τι] ἐκ τοῦ τάφου, ἀποδώσει δῆμῳ
 Ῥωμαίων δηνάρια πεντακισχίλια.

III fere saeculi. — 1 ΛΙ | ΑΝ corr. Montfaucon. — 3 EYGENIAN falso Brunck εὐγενία σοφία τε. Adiectivum fuisse sive εὐγενίδην sive εὐγένιον certum est. Εὐγενίδην nomen putabat Wilamowitz. — Mithras ἀρχιερεὺς erat τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ i. e. eorum sacrorum quae ad τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας pertinebant, cui etiam ludi instituendi administrandi-que erant (Boeckh ad C. I. 2741). Hinc ἀθλοθετήρ audit.

585. In agro Divionensi Gallorum urna; intus scripti versus. C. I. 6798.

Μίθρης ἐν ὀργάδι χῶμα τὸ σῶμα καλύπτει
 Χυνδόνακτος ἱερέων ἀρχηγῶν
 δυσ(σ)εβί[ας] ἀπέχου λύσι[ον] οἶκον ὀρῶ[ν].

Montfaucon qui in suspicionem vocavit titulum nescio an non erra-

verit. — 1 Μίθρης nomen hoc loco indeclinabile. — 3 ΔΥΣΕΒΙΑΠΕΧΟΥΛΥΣ
ΙΟΙΚΟΝ Franzii lectionem sequor licet non certam.

586. Florentiae. C. I. 6202.

*Hic tumultata iacet Bacc]hi dei nota [sacerd]os
pastophorus]que deae Nilo[tidi, virgo p]udica,
nomine Ale]xandria, cui flo[rem atq]u[e] iuventae
robur P]arcarum nota sustu[lit i]nvada Diti.*

Ἐνθά]δε Ἀλεξάνδρια κόρη, πρόπολος Διονύσου,
π]αστοφόρος τε θεᾶς Νειλωτίδος Εἴσιδος ἀγνῆς,
εἴκοσι δις πληρώσασα χρόνο[υς] κεῖται λυκαβάντων.

ii vel iii saeculi. — 1 suppl. Franz, 2 παστοφόρος Montfaucon, 3 χρόνον
Iacobs, χρόνους legi posse adnotavit Franz. — 3 πλήσασα Iacobs, sed ignavus
poeta quod in archetypo legerat εἴκοσι πληρώσασα mutare nescivit.

587. Urbini, nunc Romae. C. I. 6238.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μήπω γευσάμενος ἥβης ὦλισθον ἐς Ἄδου
δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν
δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαύσα[ς] βιότοιον.
ἐπταὶ μόνους λ[υ]κάβαν[τ]ας δ[ύ]ω καὶ μῆνας ἔζησα,
5 ὧν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσω ὄργια βάζων.
Ἡρόφιλον δ' ἐκάλουν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἔγνωσ, ὦ παροδεῖτα, τίς ἤμην· οὐκ ἐγενήθ[η]ν.

3 ΨΑΥΣΑΙ correxi. — 4 ΛΙΚΑΒΑΝΔΑΣΔΙΩ — 5 ὧν τρεῖς ad menses
refer, Franz. — 7 extr. mystica quaedam odoratur Iacobs; intellege
vix me vivere sensi. Tum narratis omnibus mene vixisse? ne natus qui-
dem sum.

588. Romae. C. I. 6206.

Κεῖμαι Ἀνρήλιος Ἀντώνιος ὁ καὶ
ἱερεὺς τῶν τε θεῶν πάντων, πρῶτον Βοναδίδης,
εἶτα μητρὸς θεῶν καὶ Διονύσου καὶ Ἡγεμόνος.

- τούτοις ἐκτελέσας μυστήρια πάντοτε σεμνῶς
 5 νῦν ἔλιπον σεμνὸν γλυκερὸν φάος ἡερίοιο.
 λοιπὸν μύσται εἴτε φίλοι βιότητος ἐκάστης
 πάνθ' ὑπολανθάνετε τὰ βίου συνεχῶς μυστήρια σεμνά·
 οὐδεὶς γὰρ δύναται μοιρ[ῶ]ν μίτον ἐξαναλῦσαι.
 ἔζησον γὰρ ἐγὼ Ἀντώνιος οὗτος ὁ σεμνός
 10 ἔτεσιν ζ', ἡμέραισιν ιβ'.
 ἐποίησαν Αὐρηλεία Ἀντωνεία καὶ Αὐρήλιος Ὀνήσιμος
 γλυκυτάτῳ τέκνῳ μνήμης χάριν.
 Θ(εοῖς) [κ](αταχθονίοις).

III fere saeculi. — 2 τῶνδε Iacobs; retinui τε quia qualem apodosis formam barbarus scriptor sibi figuraverit nescio. — 2 sq. distinguuntur Bona dea, Mater deorum, Dionysus, Iacchus, qui ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος audit. — 6 prius εἴτε omissum esse vidit Welcker Syll. 58 sive mystae sive profano cuique vitae generi addicti. — 7 συνεχῶς adverbium pro adiectivo positum, fortasse ut duplex mysteriorum epitheton vitaretur. — 8 ΜΟΙΡΟΝ — 10 ἔτεσι νζ' Wilamowitz; at in lapide interpungitur post ἔτεσιν nec quidquam offensionis habet puer septennis Bacchicis mysteriis initiatus, cf. tit. praeced. — Subscriptum Θ. κ.

589. Romae. C. I. 6218.

D(is) M(anibus) s(acrum).

Ἐνθάδε Γαιωνᾶς, ὃς κίστιβερ ἦν ποτε Ῥώμης,
 καὶ δείπνοις κρεῖνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνης,
 κεῖμαι τῷ θανάτῳ μηδὲν ὀφειλόμενος.

Gaiomas animula.

1 cistiferum recte Wilamowitz *mysticum popam* interpretatur. Num forte Ῥώμη (v. 1) dea intellegenda? — 2 facetum et hilarem se praedicat conmensalem. — 3 Muratori ΜΕΤΙΔΕΝΟΦΕΛΛΟΜΕΝΟΣ. Cf. ad epigr. attic. 132.

590. Aquis Sextiis. C. I. 6779.

Ῥουφείνης ἐμέθεν Πρόκλος πόσις ἐνθάδε κεῖται,
 μοιράων βουλῇσι λιπὼν βίον ἡδ' ἐμὲ χήρην.
 τεῦξα δέ [τ]οι μέγα σῆμα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 θηητὸν πάντεσσι, θύρας δ' ἐπέθηκα φαιινάς,

- 5 εἶδω[λό]ν [τ]' ἐθέμην πανομοίον, [εἶ]μά τ' ἐθήκα,
οἶον ἔχων ῥητῆρσι μετέπρεπες Αὐσονίοισι,
ἐν τ' αὐτοῖς ὑπάτοις κλέος ἔλλαβες ἔξοχον ἄλλων·
ἀλλ' οὗτοι νόσφιν γε σέθεν ποτ[ἐ] κείσομαι αὐτῇ·
ὥς πρὶν δ' ἐν [ζ]ωοῖσιν ὁμὸ[ς] δόμος ἄμμι τέτυκτο,
10 ὥς καὶ τεθνεῶτας ὁμῇ σορὸς ἀμφικ[αλύψει].

III fere saeculi. Proclum consulem fuisse (Proclum Pontianum a. 238) nescio an non recte Franz ex v. 7 conlegerit. — 3 ΙΟΙ — 5 ΕΙ ΔΩΛ. ΝΓ — 9 ΣΩΟΙΣΙΝ — ΟΜΟΔΟΜΟΣ correxit omnia Stephani *Ind. lect. Dorpat.* 1849 p. 6. — 5 ΣΗΜΑ σχῆμα Stephani. — 8 ΠΟΤΙΚΕΙΣΟΜΑΙ legunt nullo sensu. — 10 versus ex parte homericus, cf. epigr. Att. supra n. 173 v. 21.

591. Ostiae. Visconti *Annal. Inst.* 1859 p. 235.

Θ Ω

Ἐνθάδε Νεῖλος κεῖται, ἀνὴρ [ρ π]ροφερέστατος ἀνδρῶν,
ῥητορικός, μέγα θαῦμα, φέρων σημεῖον ἐφ' αὐτῷ,
ἡσύχιος, κεδνὸς καὶ μείλιχος ἡδὲ σοφιστής.

II vel III saeculi. — Praescriptas litteras Θ. Ω. non explico; nihili enim sunt θεὰ Ωραι. — 1 ΑΝΗΠΡΟΦ — 2 *hic ego iaceo tumulo vel monumento (σημεῖον) superimposito.*

592. Neapoli. C. I. 5821.

D. Servili D. l. Apolloni medici Servilia D. l. Ambrosia fecit patrono suo et sibi et suis.

Ὡδ' Ἐπάφου γέννημα, σοφοῖς ἐπ[ι]σίκελος ἀνὴρ
κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,
κληζόμενος Δέκμος Σερουίλιος, εἰς ἔτη ἔλθῶν
ἐννέα που δεκάδων καὶ τρία, ὥς ἔλεγον.

II saeculi. — Latinis nominibus praecessit fortasse *dis manibus*. — 1 ΕΠΕΙΚΕΛΟΣ — 4 ὥς ἔλεγον inepte explicant *ut dicebant*. Immo ipse ad nonagesimum tertium annum se perventurum esse praedixerat, sicut Diophantus astrologus Ἑρμογένην τὸν ἱατρόν - εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν A. P. XI 114. Studebat igitur Servilius non solum medicae arti sed etiam astrologiae.

* 593. Romae. C. I. 6297.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐν τε φίλοισι φίλοιο καὶ ἱητῆρος ἀρίστου
 παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἀψαμένον
 σῶμ' Ἀσκληπι[άδα]ο καὶ νιέος ἐνθάδε Βήρου,
 ὥς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

Α. Φοντείω Φόρτι Ἀσκληπιάδῃ τῷ γένει Ἐφέσιον, βιώσαντι
 ἔτεσιν μ, μηνσὶν β, ἡμέρ(αις) κε, ὥρ(αις) ζ, Ἐγνατία Βρισηὶς σύμ-
 βιος μνήμης χάριν.

II fere saeculi. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟ legi, reliqui ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. — In subscriptis legi Α. ΦΟΝΤΕΙΩ, sed diffido. Dein certa est neque ultra solitum vitiosa lectio Ἐφέσιον pro Ἐφεσίῳ.

* 594. Apud Romam. C. I. 6208.

Ἀνέρες, οἳ πάρος Αὔσονίων πέδον εἶχετε, ξεῖνοι,
 βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
 ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο,
 ὅς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεςσιν
 5 ψυχὴν ἀθανάτην καγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
 μάρτυρα Φοῖβον ἀμύμ[ω]σιν σελίδεσσι χαράξας.
 οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοντος
 τύμβῳ εἰναλέῳ πεπεδημένος ἦνυσεν οἶμον·
 ἐκ ρεθύων δ' ἅμα στείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
 10 Λητοίδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἡέρι τεύξας·
 εἰητῆρ δ' ἅμ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦει,
 χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκῆριον ἐν νεκύεσσιν.

IV saeculo vix antiquius epigramma pessimum, cuius praeter numerorum sordes nota epithetorum ampullas. — 1 οἵπερ ἐς Αὐσ. Iacobs. — 4 de animae immortalitate scripsisse videtur librique exordium a Phoebo medicae artis patrono repetiisse. — 6 ΑΜΥΜΝΙCΙΝ aperta lapidis lectio; describens vero notavi litteras NI ex ω posse corruptas esse. Itaque ἀμύμωσιν soloecam formam quam Iacobsii ἀμυμῶνεσιν reponere malui. — 8 σιγαλέῳ Iacobs. εἰναλέῳ non meliore corriges iure quam Πραιτωρεα-
 νόν similia. — 9 ἀναστείχων Iacobs sine causa: vix tumulum ingressus ad caelum evectus est. — 11 fuit igitur medicus philosophus.

*595. Romae. C. I. 6265.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
ος ἦν ἄριστος ἰητρός, ἐν ζωῇς ὅτ' ἦν,
πολλοὺς τε σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις
ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.

εὐψυχῶ Νικομήδης, ὅστις οὐκ ἔμην καὶ ἐγενόμην, οὐκ εἰμὶ καὶ
οὐ λυποῦμαι, ζήσας ἔτη μδ καὶ ἡμέρας πγ.

II fere saeculi. — Ab initio ex solius Thorlacii auctoritate praecedit nomen Χειρίσοφος, quod neque nunc legitur neque unquam opinor in hoc quidem lapide scriptum fuit.

596. Ravennae. C. I. 6735.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν ἀμώμητόν τε σύνευνον
Παυλεῖναν φθιμένην ἐννεακαίδεκ' ἐτῶν
Ἀνδρόνικος ἰητρὸς ἀνὴρ μνημή[ι]α τίνων
τήνδε πανυστατ[ί]ην [στήσα]το μαρτυ[ρί]ην.

II vel III saeculi. — 3 ΜΝΗΜΗΝ | ΑΤΙΝΩΝ corr. Wilamowitz. —
4 suppl. Brunck.

597. Romae. C. I. 6216.

Νικαίης προλιπὼν Βιθυνίδος ὣν ἔτι κοῦρος
ἄστν κλυτὸν γαίην ἤλθον ἐς Αὔσονίων
Ῥώμη δ' ἐν ζαθέῃ ψήφο[υς] καὶ μέτρα διδάξα[ς]
μνημ' ἔλαχον Βασιλεὺς ἔργον ἐμῆς πραπίδο[ς].

III fere saeculi. — Basileus Romae mathematicen profitebatur. —
4 intellego: sepulcrum nactus sum, quod mihi ex ingenio quaestu facto ipse comparavi.

*598. Romae. C. I. 6211.

Πατρίς μὲν ζαθέῃ Ῥώμη, Βασιλεὺς δὲ πατήρ μοι,
Ἀττίκιλλα δ' ἐγὼ λεγόμεν, καλὸν οὔνομα μητρός.

κουριδίῳ δὲ πόσει παῖδας λίπον ἡβώνοντας
τέσσαρας, οἳ με νέαν τῷδ' ὑπέθεντο τάφῳ.

Litterae admodum recentes. — 1 ΒΑΣΙΛΕΥΔΕ lapis. Basileum hunc Franz eundem esse putat mathematicum, cuius epitaphium vide tit. praeced., firmarique opinatur coniecturam *mentione* ζαθέης 'Ρώμης *in utroque titulo facta*. At Nicaeensis ille si domum Romae condidisset, vix nullam uxoris filiaeve in epitaphio eius mentionem inveniremus, et ζάθεος adiectivum, quod omnibus pari iure oppidis tribuebatur, quidni in duobus romanis titulis Romae tribui putabimus?

599. Catanae. C. I. 5649 h.

Βαιὸν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[εν . . . . .
οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ' ἐπέ[οικε φέρειν·
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εὗρεν τέλ[ος, εὗρε δὲ τίμβρον
ἀγχόθι λαινέης αὐλάκος ὕδρο[φόρου,
5 τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἡέρα πολλ[ὸν ἀείρας
νᾶμα φέρειν καθαρὸν ἐνναέται[ς Κατάνης.

III vel IV saeculi. In postica lapidis parte titulus latinus scriptus de reficiendo aquaeductu, quem etiam recentiorum esse vidit Castelli. — 1 sq. dubia restitutio. Wilamowitz v. 1 κάμ[εν Αἰτναίαισιν] et v. 2 χεῖρ' ἐπέ[οικε Δάμης]. At probabilius nomen architecti in ipso versu primo positum fuisse. Fortasse haec fuit sententia: *exiguum me opus omnium postremum fecit ὁ δειῖνα, quoniam ad me conficiendum non robusta manus opus erat sed sufficiebat manus maioribus ceteris operibus defetigata. Et invenit in me operum omnium finem et exitum, invenit enim sepulcrum. Verba sunt labri, quod architecto opere confecto mortuo honoris causa sepulcro datum erat*. — 3 supplevit Wilamowitz, 4 Franz, 5 ego, 6 Jacobs.

*600. Neapoli. C. I. 5820 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
Πομπήιος Διοκλῆς τέρματ' ἔχων σοφίης.

II vel III saec. — 1 clausula homerica. — 2 sic lapis; legebatur τέρμα τυχών.

*601. Romae. C. I. 6230.

Τὸν σοφίῃ προὔχοντα καὶ εὐτεκνίης ἀροτῆρα,
τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
τὸν τρὶς ἀριστεύσαντα, σὺν ἐντείοισι φίλοισι
Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα
πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐν<α>ὶ στήλαισι γραφέντα.

π vel ιι saec. — 1 σοφίης lapis, σοφίη Brunck. Fortasse poetae alicuius locum male imitatus scriptor σοφίης dederat. — 3 notavit Franz τρὶς sensu tralaticio perperam cum verbo positum comparatque τρὶς ἀριστεύς.

*602. Romae. C. I. 6324.

. . . . . χρησ]τῶ πρὸς πάλην
. . . . . καὶ ἰ]μᾶσι τεχνείτῃ τόνδε
κλειν]ῆς Ὀφελλίῳ θαν[όντι φῶς] πάτρας
μνείας [ἔκῃτι τεῦξε] Μάρκελλος τάφον.

π saeculi. — Titulus, si quidem vera fere supplevi, haud vulgari verborum ordine insignis. Ex meo apographo, neque errari potuit in re aperta, certa sunt v. 2 ΛΑCΙ et v. 3 ΠΑΤΡΑC, quae temere mutavit Franz. Obscurius est quomodo versus distributi fuerint in lapide a sinistra mutilo.

*603. Romae. C. I. 6231.

Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο
Εὐτύχους αἰάζων κῆρα μινυνθάδιον,
ὃς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν
τὴν αὐτοῦ, μέλεος, οὐκ ἀνέπεισε μένειν.

ιι vel ιιι saeculi. — 1 choragus fuit Eutyches. — 2 cave corrigas μινυνθαδίην. — 3 sq. sententia arguta parum bene expressa. Explicat Wilamowitz: *is qui mortalibus corporibus animam (alienam) indidit, suam tenere non potuit. Sed haec si recte intellego non coryphaei sunt sed chorodidascali vel poetae; intellego: qui cum animos audientium curis distractos ad corpora revocaret, suum (i. e. suam animam) ne manere quidem in corpore cogere posset.*

604. Romae. Ectypo usus edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 49.

Σμυρναῖος Μοσχιανός, ἐπεὶ θάνον, ἐνθάδε κεῖμαι,
κωμωδός, καὶ τοῦτο διαικρίνει γε τὸ σῆμα·

Μαρκιανὸς δέ μ' ἔθαψε καὶ ἐκήδευσεν, ὁδῖται,
μήτε νεκρὸν προλιπών, μήτ' ἐν ζωῆς ἔτ' ἐόντα.

5 νοσφισθεῖς βιότου δὲ τέλος καὶ μοῖραν ἔπλησα.

II saeculi. — Moschianus fortasse τῆς ἱερῆς συνόδου τῶν περὶ τὸν Διώνυσον τεχνιτῶν sodalis fuit, cf. Lueders *Dionys. Technizen* p. 94 sq. — 2 σῆμα fuerit πρόσωπον κωμικόν. — 3 ἐκήδευσεν augmenti syllaba male producta.

605. Messanae. C. I. 5629.

Παφριανὸς Πάφριος τῇδ' ὑπὸ γῇ λέλ[υ]με,
κωμωδός, λιφθεῖς τὸν βιότου στέφανον.

1 ΛΕΛΙΜΕ — 2 τὸν στέφανον est graecus quem dicunt accusativus, destitutus coronis quas in musicis certaminibus dum vivo referre solebam.

606. Romae. C. I. 6209.

Τέρμα βίου τελέσας, παῖς [γ]άειος, ἐνθάδε κεῖμαι,
ἀσκήσας [πάσης] εἶδος ὑποκρίσεως·

ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ἀσκληπιόδωρος

γῆς ὧν πρόσθε γόνος μητέρα γαῖαν ἔχω.

II vel III saeculi. — 1 ΠΑΙΣΤΑΕΙΟΣ vel ΠΑΙΣΤΑΙΟΣ apographa. Erraverunt quicunque patris nomen in his latere censebant; Asclepiodorus enim ut mimus servus erat utque servus nullius generis, sed *terrae progenies*, cf. A. P. VII 371 de Crinagorae servo γῇ μεν καὶ μήτηρ κικλήσκετο, γῇ με καλύπτει καὶ νέκυν. Neque ferri potest πλείστ' αἰνετός, quod Brunck, vel πλείστ' ἄξιος, quod Wilamowitz invenit, nam laudis vocabulo nullus hic locus est. Itaque quod v. 4 dictum est idem hoc loco παρ' ὑπόνοιαν positum existimo παῖς γάιος, sicut ex egregia Wilamowitzii coniectura Eur. *Herc.* 794 Σπαρτῶν ἵνα γάιος (cod. γένος) ἐφάνη χαλκασπίδων λόχος scribendum est. — 2 ΑΣΚΗCΑC . . . . . πάσης ἀσκήσας Casaubonus, quod mutato verborum ordine recepi.

607. Romae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6243.

Δαίμοσιν εὐσεβέσιν Γαίου Ἰουλίου Καρακουττίου
 ποίησεν Κασία τῷ τειμίῳ καὶ ἀξίῳ ἀνδρί·
 πᾶσι φίλος θνητοῖς εἷς τ' ἀθανάτους δεισιδαίμων
 κοιμᾶται Καρακοῦττις, ἔχων μνήμην διὰ παντός,
 5 τέρψας σύνκλητον, ματρῶνας καὶ βασιλῆας,
 εὐφρανθεῖς ἐφ' ὅσον μοῖραι χρόνον ὥρισαν αὐτῷ,
 εὐσεβίης ἔνεκεν δοξασθεῖς καὶ μετὰ λήθην.

III fere saeculi. — Mimū fuisse ex v. 5 optime conlegit Welcker (Syll. 83) coll. Ovid. Trist. II 501 nubilis hos virgo matronaque virque puerque spectat et e magna parte senatus adest. — 1 δαίμοσιν εὐσ. i. e. dis manibus. — Καρακοῦττις nomen simile porcelli nomini Corocottae, de quo vide Hauptii adnot. Opusc. II 178.

608. Romae. C. I. 6305.

Ἱστορίας δείξας καὶ χειρσὶν ἅπαντα λαλήσας,
 ἔμπειρος Βρομίῳ σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
 συνπάσχων κείνοις [οἷς] περ κεινεῖτο προσώποις.
 κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδασκαῖς πολυδόξοις,
 5 οὗτος ὁ παιδίας θαλερῆς ἐνκώμια λίψας
 κεῖτε δ[ὲ] γῆρα βεβαρη[μέ]νος· οὐκ ἔθανεν γάρ
 ζώσης εὐρυχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

II vel III saeculi hoc est pantomimi epitaphium. — 3 ΚΕΙΝΟΙΣ ΠΕΡ corr. Osann. — 6 ΔΕ et ΒΕΒΑΡΗΝΟC corr. Salvinus.

609. Aquileiae in amphitheatro. C. I. 6750.

Τὴν πολλοῖς δῆμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
 δόξαν φωνάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
 παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἶτα χοροῖσι,
 πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ
 5 τῇ δεκάτῃ Μούσῃ τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
 μειμάδι Βασσίλλῃ στῆλῃν θέτο βιολόγος φῶς,
 ἣ δὴ καὶ νέκυς οὔσα ἴσην βίου ἔλλαχε τειμήν,
 μουσικὸν εἰς δάπεδον σῶμ' ἀναπασαμένη.

ταῦτα οἱ σύσκηνοί σοι λέγουσιν· εὐψύχει Βάσιλλα· οἶδεις
 ἀθάνατος.

III fere saeculi. Quae de Bassillae aetate honoribusque Franz Petrettino et Reinesio ducibus disputat futilia omnia. — 4 θανούση dative accusativum λαβοῦσαν (v. 2) excipit. Ceterum conferunt Philistionis epitaphium A. P. VII 155 πολλάκις ἀποθανών, ὥδε δ' οὐδεπώποτε. — 5 λαλεῖν σοφός vocatur Heraclides βιολόγος vel ἡθολόγος, quod nescio cur Franzio placuerit de gestibus intellegere. — 8 μουσικὸν δάπεδον i. e. amphitheatri, ubi repertus titulus.

610. Romae. C. I. 6306.

. . . . . βιό[τ]ε[υ]ον
πάντες γάρ μ' ἐπό]θουν, ἥμην γὰρ πᾶσι προσηνής,
καὶ στεφάνους ἐφόρουν, πολλ[οῖς δὲ μύ]ροις ἐχρώμην,
καὶ [μ]ε[τὰ δόρπον] ἐκοιμώμην κλισ[μ]ῶ [ἐνὶ καλῶ.
5 ἐνδεδύμην δὲ τὸ σῶ[μ'] ἐσθήμα]σι χρώμασι θείοις,
κάλλος ἔχουσα τύποις[ι] ταφῆς ἔτυχον μετὰ τοῦτο,
καὶ ζῶ κοῦκ ἔθανον τοῖον [ἔχουσα] τάφον.

1 ΛΑΒΙΟΙΕΙΟΝ corr. Welcker, qui etiam vv. 2, 5, 7 restituit. — 3 πολλοῖς δ' ἐτάροις Welcker. — 4 καί' ἄγε καὶ μὲν ἀγαστὸν ἐκοιμώμην κλισμῶ περιχρύσω idem; καὶ μετὰ τῶν (i. e. ἐτάρων) μὲν ἐκ. κλισμῶ ἐνὶ καλῶ Franz; at impudenter ne meretrices quidem publice loquentes invenies. Ego nihil nisi temporis notam requiro, quae δειλῆς μὲν ἀν μετὰ δόρπον fuerit nescio. — 6 τύποι sunt *vultus*, quod contra interpretes monendum.

611. *Duplici inscriptioni latinae prope Romam repertae sex versus graeci dicuntur adiecti esse, ex quibus duos qui sequuntur litteris minusculis edidit Sirmondus in notis ad Sidonium p. 160. C. I. 6274.*

Θρέψε πάτρη 'Ρώμῃ κλυτὸς ἑνίοχος Πολυνείκης
υἱε δύο Μακάριν Τατιανόν τε Κάσιν.

Latini duo tituli sunt Tatiani et Polynicae aurigarum, qui apud omnes quattuor factiones vicerant.

612. Romae. C. I. 6234.

Ζωίλος ἡνίοχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

613. Romae. Sarcophagi anaglypho poeta cum Musa bis expressus, sub sedili persona scenica. C. I. 6287.

Μ. Σεμπρώνιος Νεικοκράτης.

Ἦμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ,
ποιητὴς καὶ κιθαριστὴς,
μάλιστα δὲ καὶ συνοδείτης.
πολλὰ βυθοῖσι καμών, ὁδηπορίες δ' ἀτονήσας,
5 ἔμπορος εὐμόρφων γενόμην, φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν
πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν τέλεσας χρόνον ἀνταπέδωκα,
καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαί μου τὸ σῶμα κρατοῦσιν.

II saeculi. — Fuit Sempronius sacrae synodi sodalis, eius fortasse quam Τραιανὴν Ἀδριανὴν adpellatam Romae fuisse scimus, cf. Lueders *Dion. Techn.* p. 95. Postea cum non iam lucri quidquam faceret ex studiis musicis, ad magis lucrosa se convertit negotia (v. 5). Denique quas a puero adamaverat Musae eo potiuntur eumque tumulo tegunt (v. 7); nam *musae* sunt versus sepulcro inscripti. — vv. 1 - 3 utrinque anaglyphis cinguntur, quo ineptius Franz hexametros videtur instituisse.

*614. Romae. C. I. 6260.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς γελάσας παίξας τε, τρυφήσας
καὶ ψυχὴν ἱλαρῶς πάντων τέρψας ἐν αἰδαῖς,
οὐδένα λυπήσας, οὐ λοῖδορα ῥήματα πέμψας,
ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίου Παφίης τε βιώσας,
5 ἐξ Ἀσίης ἐλθὼν Ἰταλῇ χθονὶ ἐνθάδε κείμεαι
ἐν φθιμένοις νέος ὢν τοῖνομα Μηνόφιλος.

II fere saeculi. — Franz unde actorem comicum fuisse rescierit non adsequor.

615. Senae Gallicae. Ex Henzeni apographo C. I. 6309 b. Vtor Bormanni ectypo.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἦμην ὡς ἤμην φωνὴν καὶ πνεῦμα καὶ εἶδος,
ἀρτιτόκου φωτὸς ψυχίον ἐνθάδ' ἔχων,
αἴσιος ἐμφιλότητι καὶ ὄλβιος ἐμπραπίδεσσι,
μηδὲν ἄγαν φρονέων, θνητὰ δὲ πάνθ' ὁρώω[ν],

- 5 ἦλθον, ἀπῆλθον ἄμεμπτος, ἀ μὴ θέμις, οὐκ ἐδόκευσα,
 εἴτ' ἤμην πρότερον, εἴτε χρόνοις ἔσομαι·
 παιδεύθην, παίδευσα, κύτος κόσμοιο πέδησα,
 θείας ἐξ ἀθανά[τ]ων φωσὶ φράσας ἀρετάς.
 κεύθι γαῖα φίλη με· τί δ' ἄγνόν ὅμως ὄνομ'; [ἦ]μην
 10 πᾶσι Φίλητος ἀνὴρ τῆς Λυκίης Λιμύρων.

II vel III saeculi. — Epitaphium est ludimagistri disciplinae ut videtur Pythagoricae. — 2 alteram pentametri partem a lapidario post v. 10 sculptam in suum locum revocavit Welcker *Mus. Rh.* VI 97. — ἀρτιτόκου *animulam habens tamquam pueri modo nati*. φωτός vocabulo et hic abutitur et v. 8. — 7 *vitae monstrum superavi*. — 8 ΛΘΑ ΝΑΘΩΝ — 9 ΟΝΟ | ΝΗΛΗ Henzen, ΟΝΟ | ΜΑΜΗΝ Bormann; corr. Wilamowitz, unde v. 10 Φίλητον nomen feci, quod ex haud insolito lusus genere simul adiectivi vice fungitur, cf. epigr. Thebanum supra n. 502 φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα Νήδυμον ἵπνον ἔχοντα. Mitto Welckeri et Franzii commenta.

*616. Romae. C. I. 6291.

D. M. Didio Taxiarche lib(erto) fidelissimo.

- Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἐπεὶ μόλες, ὦ ξένε, βαιὸν
 στῆσον ἵχνος παύροις γράμμασιν εἰσορόων·
 ζωὸς ἐὼν [Μούσαισιν ὁ]μείλεον· ἐν δέ τε παίδων
 εὐγενέων ἱερῆς ἡρξά διδασκαλίας·
 5 καὶ δὴ καλείμην Ταξιάρχης ἐν βροτοῖς·
 οὐ γὰρ ἐν ἑξαμέτροισιν ἤρμοσεν τοῦνομ' ἐμόν.

II saeculi. — In praescriptis lapis TAXIARCHE. — 3 ΕΩΝΜΕΙΛΕΟΝ erravit lapicida. Suppleverunt βασιλεῦσιν Franz, ἀγαθοῖσιν Gerhard, paullo elegantius πολλοῖσιν Buecheler (scil. γράμμασιν), quae per ludum opponerentur παύροις γράμμασιν lapidis (v. 2). Simplicius tamen videbatur quod posui. — 5 senarius cum pro hexametro sit excipitur pentametro.

617. Romae. C. I. 6212.

- Υἱὸς ἐγὼ λεγόμεν Ἀγαπωμενοῦ, ᾧ με μιγεῖσα
 Κονίντα τέκεν θαλαρῇ Ῥηγίῳ ἐν διερχῶ·
 ἐνδυκέως δὲ τρέφοντες Ἀτείμητόν με κάλεσαν·
 δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὦν ἀγαπῶν

δωδεκέτης ἦλθον Ῥώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει
ἥδε νέον βῶλος, πατρὶ λυπόντ' ἄχεα.

II saeculi. — 3 post κάλεσαν distinxi cum Franzio; intellege musicam ut excolerem indolem Romam profectus sum.

*618. Romae ad portam Salariam. Anaglypho exsculptus puer togatus sinistra manu volumen tenens. Ad utrumque imaginis latus versus graeci, infra titulus latinus et epigrammata graeca scripta sunt. Visconti *Il sepolcro del fanciullo Quinto Sulpicio Massimo*. Roma 1871. Henzen *Bullet. arch.* 1871 p. 98 sqq.

Deis Manibus sacrum.

Q. Sulpicio Q. f. Cla(udia) Maximo, domo Roma, vix(it) an(nos) XI, m(enses) V, d(ies) XII. Hic tertio certaminis lustro inter graecos poetas duos et quinquaginta professus favorem quem ob teneram aetatem excitaverat in admirationem ingenio suo perduxit et cum honore discessit. Versus extemporales eo subiecti sunt, ne parent(es) adfectib(us) suis indulgisse videant(ur). Q. Sulpicius Eugramus et Licinia Ianuaria parent(es) infeliciissim(i) f(ilio) piissim(o) fec(erunt) et sib(i) p(osterisque) s(uis).

Κ(οίντων) Σουλπικίου Μαξίμου καίριον.

Τίσιν ἂν λόγοις χρήσαιο Ζεὺς ἐπιτιμῶν Ἡλίῳ ὅτι τὸ ἄρμα ἔδωκε Φαέθοντι.

- Ἡμετέρου κόσμοιο φασφόρον ἄρμελατῆρα
οὐχ ἕτερον πλὴν σεῖο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες·
τίπτε κακόφρονα θῆκες ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου
νιέα καὶ πώλων ἄφατον τάχος ἐγγυάλιξας,
5 ἡμετέρην οὐδ' ὅσον ὑπο(δ)δείσας ἐπαρωγὴν;
οὐ τάδε πιστὰ θεοῖς σέο δήνεα· ποῖ Φαέθοντος
εὐσταθὲς ἄρμα φορεῖτο; τί σοῦ πυρὸς ἀκ[α]μάτοιο
φλόξ ἄχρι καὶ θρόνον ἦλθεν ἐμὸν καὶ ἐπ' εὐρέα κόσμον;
μίννυτο καὶ κύκλοισιν ὑπερμενὲς ἄχθος ἀπ' εἵλης·
10 Ὠκεανὸς χέρας αὐτὸς ἐς οὐρανὸν ἠέρταζε,
τίς ποταμῶν οὐ πᾶσαν ἀνεξηραίνετο πηγὴν;
καὶ σπόρος ἐς Δῆμητρα καταίθετο, καὶ τις ἄπλατον
ἄζαλέην ἐκλαυσε παρὰ δρεπάναισι γεωργός,
σπείρων εἰς ἀχάριστα μάτην θ' ὑπὸ κυφὸν αροτρον
15 ταῦρον ὑποζεύξας ὑπὸ τ' ἀστέρα βουλντοῖο

- κάμψας ἄρρενα γυῖα σὺν ἀχθεινοῖσι βόεσσι·
 γαῖα δ' ὑπέστενε πᾶσα κακόφρονος εἵνεκα κούρου.
 καὶ τότε ἐγὼ πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα· μηκέτι παιδὸς
 μύρεο λυγρὸν ὄλεθρον, ἐοῦ δ' ἔχε φροντίδα κόσμου,
 20 μή ποτε χειρὸς ἐμῆς φλογερώτερον ἔγχος ἀθροίσης.
 γίνωσκ' οὐρανίῳ Διὸς νόον· οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν
 Ῥεῖην ἄλλο τι τ[ι τ]οῦδε κακώτερον ἶδεν Ὀλυμπος·
 κόσμος ἐμὸς σὴ πίστις ἔφνυ μεγακύδεος ἔργου.
 οἰχέσθω τὰ πάροιθε, τὰ δ' ἴστερα φροντίδι κεῦθε·
 25 οὐ σὸς ἔφνυ· πώλων γὰρ ἀπείριτον [ο]ὔ σθένος ἔγνω,
 ῥυτῆρων οὐδ' ἔσχε πολυφραδὲς ἔργον ἀνύσσαι.
 ἔρχεο νῦν, πάλι κόσμον ἐποίχεο, μὴ τεὸν εὖχος
 ἀλλοτρίαις παλάμαισι πόρηις ἀμένηνα πονήσας·
 μούνῳ σοὶ πυρόεντος ἐπειγομένῳ κύκλοιο
 30 ἀντολίῃ καὶ πᾶσα καλὸς δρόμος ἔπλετο δυσμή·
 σοὶ τότε πιστὸν ἔδωκε φέρειν νόος, ἄφθιτον εὖχος.
 φεῖδεο γῆς καὶ παντὸς ἀριπρεπέος κόσμου,
 ἴσχε δρόμον μεσάταισιν ἐπ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου·
 ταῦτα πρέποντα θεοῖς, ταῦτ' ἄρκια· μαίεο, δαῖμον,
 35 μιλίχιον πάλι φέγγος· ὃ σὸς πάις ὤλεσε πουλύν·
 καὶ τὸν ἀπειρέσιον μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς [ὃ]δευε,
 ἥμισυ μὲν γαίης νέρθευ, τὸ δ' ὑπερθε τανύσσας·
 οὕτω γὰρ πρέψειε τεὸν φάος Οὐρανίδαισι,
 καὶ φωτῶν ἀκάκωτος αἰεὶ λειφθήσεται εὐχή,
 40 πρηγυμενῇ δ' ἔξεις Ζηνὸς νόον· ἦν δ' ἑτέρη τις
 λείπηται σέο φροντίς ἀταρβ[έ]ος, ἱστορες αὐτοὶ
 ἀστέρες ὥς πυ[ρρ]όεντος ἐμοῦ μ[έ]νος αἶψα κεραυνο[ῦ]
 ὠκύτερον πώλων . . . . . δέμας . . . . .

Ἐπιγράμματα.

- α. Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος δύο καὶ δέκα παῖς ἐνιαυτῶν
 Μάξιμος ἔξ ἀέθλων εἰς Αἶδην ἔμολον·
 νοῦσος καὶ κάματός με διώλεσαν· οὔτε γὰρ ἠοῖς,
 οὐκ ὄρφνης μουσέων ἐκτὸς ἔθηκα φρένα.
 5 λίσσομαι, ἀλλὰ στῆθι δεδουπότος εἵνεκα κούρου,
 οφρα μάθης σχεδίου γράμματος εὐεπίην,
 εὐφήμου καὶ λέξον ἀπὸ στόματος τότε μοῦνον
 δακρύσας· εἵης χῶρον ἐς ἡλύσιον·

ζωούσας ἔλιπες γὰρ ἀηδόνας, ἅς Ἀιδωνεύς
10 οὐδέποθ' αἰρήσει τῇ φθονερῇ παλάμῃ.

b. Βαιὸν μὲν τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανὸν ἵκει,
Μάξιμε, Πειριίδων ἐξέο λειπομένων·
νώνυμον οὐδέ σε μοῖρα κατέκτανε νηλεόθυμος,
ἀλλ' ἔλιπεν λήθης ἄμμορον εὐεπίην.
15 οἷτις ἀδακρύτοις τετὸν παρὰ τίμβρον ἀμείβων
ὁφθαλμοῖς σχεδίου δέρξεται εὐστιχίην·
ἄρκιον ἐς δόλιχον τόδε σοι κλέος· οὐ γὰρ ἀπευθὴς
κείσεαι οὐτιδανοῖς ἰδόμενος νέκυσι·
πουλὸν δὲ καὶ χρυσοῖο καὶ ἡλέκτροιο φαεινοῦ
20 ἔ(σ)σετ' αἰεὶ κρέσσων ἦν ἔλιπες σελίδα.

Annus est p. Chr. n. 94, coll. Censorin. *de die nat.* c. 18 *rursus tamen annus magnus per Capitolinos agonas coeptus est diligentius servari, quorum agorum primus a Domitiano institutus fuit duodecimo eius et Ser. Cornelii Dolabellae consulatu* (a. 86); quod certamen cum teste Suetonio (*Dom.* c. 4) quinquennale esset, tertium lustrum (v. tit. lat.) a. 94 conditum est. In hoc certamine inter quinquaginta duos poetas graecos Sulpicius undenarius puer suos versus, qui supra scripti sunt, recitavit; non primas eum tulisse rectissime Henzen (p. 104) ex verbis *cum honore discessit* conclusit; immo *ob teneram aetatem* iudicum favorem excitaverat, patris, hominis liberti, admirationem quod excitavit ingenio suo, nihil mirum: nos scire iuvat non omnes tunc graecas Musas tam misere balbutiisse. — Versus ex tempore dicti (καίριον i. e. τὸ ἐκ καιροῦ λεγόμενον) infimae notae sunt quod nescio an nemo melius persenserit quam qui interpungendi munus suscepit. Idem argumentum haud sane suave Lucianum tractavisse (*deor. dial.* XXV) adnotavit Visconti, tractavitque ut par est paullo melius. Quaedam tamen res apud utrumque ita concinunt, ut cum Lucianum a puero didicisse ridiculum sit creditu, vulgare hoc et in rhetorum scholis decantatum argumentum fuisse pateat; cf. Luc. 1 *μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἄρμα* coll. Sulpic. v. 3 sq., Luc. *ibid.* καὶ ὅλως οὐδέν, ὅτι σὺ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγώ, ξυνεῖς τὸ γιγνόμενον, κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν coll. Sulp. v. 11 et 18; denique Luc. 3 ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἦν τι ὅμοιον παρανομήσης... αὐτίκα εἶση ὅπόσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυρωδέστερος coll. Sulp. v. 40 sqq. Ovidium, quem nec Sulpicius neglexit, saepius sequitur Lucianus. — Numeri admodum celeres; nullius versus plus duo spondei sunt, qui ter in secundo quartoque (v. 2. 5. 11), bis in secundo tertioque, semel in primo quartoque, semel denique in primo secundoque pede inveniuntur; spondeis carent omnino

quindecim versus, v. 34 praeterea in anaphora σπονδειαζει. Bucolicae caesurae duodetriginta sunt exempla, quorum novem post sententiam gravius incisam, duo ante spondiacum exitum. — 3 θῆκες retinui incertus lapidario an puero tribuam plebeiam formam. — 4 legebatur ἐγγυαλίζας. — 7 ΑΚΜΑΤΟΙΟ Visconti spreta coniectura ἀκμαίοιο recte scripsit ἀκαμάτοιο, et sic Orph. fr. 6, 13 ed. Herm. Ζεὺς ἀκαμάτου πυρὸς ἀκμή. — 9 ἀπειλῆς legebatur; corr. Sauppe Goett. gel. Anz. 1871 p. 1036; idem κύκλους recte intellegit corpora caelestia. — 10 fortasse ex Ovidii Met. II 270. — 12 ἐς Δήμητρα i. e. in terra, cf. Ovid. II 212 pabula canescunt, cum frondibus uritur arbor - materiamque suo praebet seges arida damno. — ἄμαλλαν coni. Sauppe pro ἄπλατον. At agricola ἄπλατον ἐκλαυσε quod terrae arefactae frustra semina mandasset; cf. v. 14. — 13 sqq. sunt fere Telluris querellae Ovid. II 285 sqq. hosne mihi fructus, hunc fertilitatis honorem - officiique refers, quod adunci vulnera aratri - rastrorumque fero e. q. s. — 17 cf. Pseudosim. 146 B. μέγα δ' ἔστεινεν Ἀσίς ὑπ' αὐτῶν κτλ'. — 18 καίτοι Sauppe. — 19 εὐ legi; reliqui κοῦ, unde σοῦ Henzen, σύ Visconti. — 20 vereor ne ἀθρήσης voluerit Sulpicius ne meum telum (i. e. fulmen) ardentius esse cognoscas, coll. v. 42 et Luc. 3, quem locum supra adtuli. — 22 ΑΛΛΟΤΡΙΟΥΔΕ corr. Visconti. — 23 mundus meus tuae fidei concreditus est, praeclara hercle res. — 24 confundit duo diversa ἐν φρεσὶ κεύθειν et ἐν φροντίδι ἔχειν τι. — 25 εὐ corr. Visc. — 30 καλὸς δρόμος parenthetice dictum. — 33 medius tutissimus ibis Ovid. II 137. — 36 εἰλε corr. Visc. — 37 Ovid. II 135. — 38 πρέψει ἐτεὸν φάος Henzen; sed omissum ἄν neminem offendet; τε τεόν Sauppe. Ovid. II 134 utque ferant aequos et caelum et terra calores. — 39 sententia inscite expressa: et hominum preces usque eae erunt, ut non de damnis eis querendum sit. — 40 sin vero iterum poenae non metuens curam tuam negleges, fulmen meum te equis citius in Tartarum deturbabit. Haec sententia videtur esse; ipsa verba vix restitui poterunt. Vv. 41 - 43 in volumine scripti sunt, quod puer manu tenet, idque litteris multo minoribus valdeque conrosis. Legi v. 43 πω | λων | κωκοϛαϛ | μαϛαωλεϛν//, ubi tamen quas punctis notavi incertiores sunt litterae; pro σῶκος potest fuisse σέ, θεός, δέμας. Non recte Sauppe πῶλων σε τεόν τε δαμάσσεται ἄρμα.

Epigrammata eadem numerorum, elegantiore dicendi arte scripta sunt. — 4 expectares οὗτ' ὄρφνης. — 5 male post λίτομαι plene distinxerunt, ἀλλά postponi notum est. — 7 εὐφήμ[ει] Visconti, nec melius Henzen εὐφήμου ad γράμματος voc. refert. — 9 Callim. ep. 2 Schn. αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἦσιν ὁ πάντων ἀρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ. — 12 laus carminum quae reliquisti immortalis erit. Recte sic Visconti explicat quamvis obloquente Henzenio.

619. Romae. C. I. 6226.

D(is) M(anibus).

- a. Χρηστὸς τέθαπτ' Εὐβουλὸς ἐνθάδε ξένος.
 ἑταῖρος ἀγαθός, χρυσοχόος Κορίνθιος.
- b. Εὐβουλὸς μὲν ἔγωγε, πατρίς δέ μοί ἐστι Κόρινθος.
 καὶ προχοαῖς χαίρω ταῖς ἀπ' [ἐ]μῶν ἐτάριον.
T. Flavius Priscus et Capito fecerunt.

II fere saeculi.

620. Romae in herma. C. I. 6233.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

- Πατρίς ἐμοὶ Ζήνωνι μακαρτάτη ἔστ' Ἀφροδισιάς·
 πολλὰ δὲ ἄστεα πισ[τὸς] ἐμαῖσι τέχναισι διελθὼν
 καὶ τεύξας Ζήνωνι νέῳ προτεθνηκότι παιδί
 τύμβον καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,
 5 ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχνασσάμενος κλυτὸν ἔργον.
 ἔ]νθα φίλῃ ἀλόχῳ Κλυ[μέ]νῃ καὶ παιδὶ φίλοισ[ιν]
 τεῦξα τάφον· ζήσας [δὲ ἐ]τῶν κ[ῖ]μαι ἐπτάκι δέκα.
 ἐνθάδε [νῦν κε]ίμεσθα ἄ[λαλ]οι, [ψυχὰς ὀ]λέσαντες,
 κ[αὶ παῖς ἡδ'] ἄλοχος καὶ ἐ[γὼ τρίτος αὐ]τὸς ὑπάρ[χων].

III fere saeculi. — 2 ΠΙΣ... suppl. Visconti. — 7 ΚΥΜΑΙ — 8 ΜΕΣ
 ΘΑΛΑΜΑΟΙ Franz ἐνθάδε νῦν κείμεσθ' ἅμα οἱ ψυχὰς ὀλέσαντες καὶ Κλυμένη
 ἄλοχος e. q. s. In his quae ferri nequeunt mutavi. ἄλαλοι i. e. sine
 lingua sineque spiritu.

621. Marmor Farnesianum. C. I. 6207.

- Ἑστὼς διστάζεις, [τίς] ὑπὲστιν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ·
 ἀνὴρ εὖ ζήσας τρεῖς ἑτέων δεκάδας,
 τοῦνομ' Ἀπολλοφάνης πίστει μέγας ἡδ' ἔτι δόξη,
 ὃς προλέγει θνατοῖς εὐφροσύνης μετέχειν.
 5 τὴν δ' ἐπιτυμβίδιον τούτῳ θῆκεν χάριν ὃν τρέφε παῖδα·
 τοῦνομα καὶ τέχνην ἣν Διόδωρος ὅδε.

II vel III saeculi. — 6 nomine et arte dei erat donum, nam tam perfecta in eo ars erat ut ab ipso deo donata videretur.

622. Romae. C. I. 6299.

Τὸν Χαρίτων με [γ]έμοντ' ἐσορᾶς κλεινὸν Χαρίτιωνα,
μοῖραν ἀναπλήσαντ' Αὐσονίῃ ἐνὶ γῇ·
τίκτε δὲ Σαρδονίῃ με [πε]ρίρρυτος, ἐν δ' ἄρα Τάρσῳ
πίστιν ἔχον ταβούλης χρήματος Αὐσονίου.
5 ἄλλ' ἄρ' ἐσαθρήσας φωτὸς δέκα τρεῖς λυκάβαντας
πρὸς πέντε, φθίμενος τήνδ' ἐπὶ κειμαι κόνιν.

D. M. M. Vlpio Augg. lib. Charitoni Vlpia Charitine fratri dulcissimo, qui vixit annis XXXV, dieb(us) XVIII, et P. Aelius Augg. lib. Africanus cognato e. q. s.

Aetatem produnt subscripta. — 1 ΜΕΤΕΜΟΝΤ legebatur μετέχοντ'. Quod scripsi apprime convenit cum Philodemi quem adtulit Welcker (*Syll.* 57) versiculo A. P. V 13 de Charitone ἀνὴρ καὶ χρῶς ἔτι πειθῶ πᾶσαν, ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων. — 4 tabularius fuit Tarsensis.

* 623. Neapoli. C. I. 5823.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
Ἰπποκράτης πάσης εἵνεκεν εἰνοίης.

II vel III saeculi.

624. In Capreis insula. C. I. 5872.

Οἱ στύγιον χῶρον ὑποναιεστε, δ[αί]μον[ες] ἐσθλοί,
δέξασθ' εἰς Αἴδην κ(αί)μὲ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐγμοιρῶν ἡρπασμένον, ἀλλὰ βιαίῳ
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκου·
5 ἄρτι μο[ι] ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δεσπότη ὄντι,
ἄρτι δὲ καὶ γονέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας,
οὐ δέκα [πέ]νθ' ἐτέων οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
ἐκτελέσας γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.
τοῦνομά μοι Ὑπάτος, λίτομαι δὲ Τίτον συνόμαιμον
10 τοὺς τε γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

I vel II saeculi. — 1 Δ/. | ΜΟΝΕΣΘΑΙΟΙ — 2 ΚΜΕΤΟΝ — 5 ΜΟΥ correxi. μέν Iacobs. Casuum confusionem habes sat memorabilem, ex qua cum v. 6 anaphorae vinculo priori arte iunctus sit minime te expedites probata Iacobsii coniectura ὄντα v. 5. — 7 intellege: *neque puer mortuus sum* (nam XV anno toga virilis adsumebatur) *neque ad vicesimum annum provectus*. — 9 ΥΠΑΤΟΣΟΛΙ ubi O foliolum fuerit. — 9 δ' ἔτι τόν legas an δὲ Τίτον optio data est.

---

625. Romae. C. I. 6311.

α. Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἶ τάφος; β. ὠκέος Ἰππου.
 α. τίς δ' ὄνομα; β. Εὐθύδικος. α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.
 α. ποσ(σ)άκις ἐστέφθη δρόμον; β. πολλάκις. α. τίς δ' ἔλαέν μιν;
 β. Κοίρανος. α. ὦ τιμῆς κρέσσονος ῥμιθέων.

III vel IV saeculi. — 3 ΕΣΤΕΦΘΗCΑΡΟΜΟΝ ἐς (') δρόμον vix recte coniecero. Ad equum ipsum orationem converti credit Wilamowitz: neque μιν offensui esse, quod cuius personae esset pronomen nesciisse lapicidam. — 4 Κοίρανος nomen aurigae.

---

626. Romae. Welcker *Syll.* 102. In C. I. non invenio.

Χρῆμα τὸ πᾶν Θείας, βαιᾶς κυνός, ἡρία κεύθει,
 εὐνοίας, στοργῆς, εἶδος ἀγλαίαν.
 κοῦρη δ' ἄβρὸν ἄθυρμα ποθοῦσ' ἔλεεινὰ δακρύει
 τὴν τροφίμην, φιλίας μνηστὶν ἔχουσ' ἀτρεκῆ.

Litterae bonae et perspicuae dicuntur. — 1 legebat Welcker χρῆμα τὸ Πανθείας.

---

627. In agro Florentino. C. I. 6310.

Τὴν τρίβον [ὅς] παράγεις, ἄ[ν π]ως τόδε σῆμα νοήσης,
 μή, δέομαι, γελάσης, εἰ κυνός ἐστι τάφος.
 ἐ[κ]λαύσ[θ]ην· χεῖρες δὲ κόνιν συνέ[θ]η[κ]αν [ἄν]ακτος,
 ὅς μου καὶ σ[τ]ήλην τόν[δε] ἐχάραξε [λ]όγον.

Apographa duo sunt Is. Vossii et Gorii ex cod. Laurentiano plut. XXIX (?) petita. — 1 ΒΟΝΠΑΓΑΓΕΙCΑ | ΑΛΛΗΤΩC Gorius, ΑΛΗΙΤΩC Voss. — 3 ΕΥΛΑΥCΟΗΝ — ΟΗΥΑΝΑΚΤΟC — 4 CΗΛΗΤΟΝΑΕ — ΝΟΓΟΝ. Omnia emendavit Vossius.

---

628. Syracusis. Ex Spuchesi libro *Epigrafi inedite* cet. (Panorm. 1865) ed. Ritschl *Opusc. philol.* I 781.

Ὦλετ[ο πον]τοπόροις θυμὸ[ν τέρ]ψασα δ' ἀηδών,
ἀθαν[άτο]ις κόλπῳ Κύπρι[δος αἰ]σομένη.

I vel II saeculi. — Supplevit Spuchesi. — I si integrum est epigramma, Δ necessario delendum, si minus, post ποντοπόροις interpungendum.

*629. Romae. C. I. 6198.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλῃ καὶ Λαρέτῃ ἐσθλῇ ἀδελφῇ
Ἰούλιος Ἀντιγένης μνημ' ἐπόησε τόδε.

I saeculi.

630. Romae. C. I. 6294.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Φιλήτῳ τόδε σῆμα κατοικομένῳ συνομείνῳ
Ἀβασκαντὶς γαμετῇ μνημοσύνης ἔνεκεν.

I saeculi.

*631. Romae in porticu S. Laurentii extra urbem. Videtur ineditum.

Δακρυόεις ἀλόχῳ Γλυκέρῳ τόδε σῆμα προμοίρῳ
τεῦξᾷ Γαλακτεῖνος ἀρτιθαλεῖ φθιμένη.

II saeculi.

*632. Romae in museo Kircheriano. Anaglypho viri protome. Videtur ineditum.

Τραιανοῦ τάφος οὗτος, ὃς εὐσεβὲς εἶχε νόημ[α].

633. Prope Tusculum. C. I. 6217.

Βάσσης ἐγὼν ὃδ' ἐκεῖνος, ὃν ἔκτανε Δύσ[φ]ορος ἀνίρ.

ΔΥCCOPOC vel ΔΥCΩPOC traditur. Inepte Franz δύσμορος. Videtur Bassus in arena ab adversario interfectus esse, cuius nomen arti bene convenit *qui difficile sustinetur*.

---

634. Romae. C. I. 6269.

Παρθενὶς ἐνθάδε κεῖται ἀγήρατος ἀθανάτη τε.

---

635. Romae. C. I. 6215.

Καλλίτεκνον σεμνὴν ὅδε τύμβος ἔχει σε, Ἀφροδείτη.

---

636. Romae. C. I. 6229.

D(is) M(anibus).

Εἴρεσιν ἐνθάδε γῇ κατέχῃ θανάτοιο λαχοῦσα[ν
μητέρα τὴν εὕτε[κ]νον· εὐδαίμονες παροδῖται.

Titulus latinis litteris sic scriptus:

EVRESINENTHADE
GECATECHITHA
NATOEOLACHVSA
METERATENEVTE
CHNONEVDEMONES
PARHODITAE

Restituit Hermann, sine causa tamen v. 2 μητέρα - Εὐαίμονος, ὡς παροδῖται scribens. Intellege *felix qui vivit*.

---

637. Inter marmora Ariciae Romaeque effossa, post in Maiorcam insulam ab legato Hispano transvecta. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 I 40. Welcker *Mus. Rhen.* VII 617 n. 8.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μήτηρ μοι σεμνὴ Διδύμα παρακοιμηθεῖσα·
ἐπτα δὲ δῖς μ' ἐτέων Δημήτριον αἶα χέκευθεν.

II fere saeculi.

---

*638. Puteolis. C. I. Add. III 5854 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐνταῦθα κῆμαι τῆς Ἀθηναίων χθονός
Ἑρμῆς πολίτης εἴκοσι ζήσας ἔτη·
μνήμ[η]ς δὲ τύμβον τεῦξε Κάλλιστος φίλος.

II fere saeculi. — 2 ΕΡΜΗΣ est in lapide. — 3 Κάλλιστος etiam atticum nomen, cf. Ross *Demen* p. 35.

*639. Cumis, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Θειναμάξη ἀ|δελφῶ, Ἀθη|νίων . . . . .
μνήμης χάριν.
Ἐν]θάδε Κυμαίω[ν] κείμαι καλῆς ἐπὶ γαίης,
ἡλικίας τελέσας δις δέκα καὶ δύ' ἔτη.

Nomina praescripta sic legi v. 3 ΝΙΩΝΑΝΟΠΤΗ //

ΚΕΔΝΙΩΝΚΑΙΟ ///

ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

ubi v. 1 Mommsen (C. I. Add. III p. 1259) ΑΝΟΝ /, Gervasius ΑΝΟΠΤ., eidemque v. 2 ΚΑΙΟΥ legerant. Videant alii.

640. Lipara in insula. Apographum a Salina missum *Diar. arch.* 1865 p. 140. Ritschl *Opusc. philol.* I 779. 841.

Θεοῖς καταχθονίοις.

Καππαδόκων ἔθνους πολυανθέας οἶδατε ἀρούρας·
κεῖθεν ἐγὼ φυ[ό]μην ἐκ τοκέων ἀγαθῶν·
ἐξ[ό]τ[ε] τοὺς λιπόμην, δύσιν ἦλυθον ἡδὲ καὶ ἡῶ·
οὕνομά μοι Γλάφυρος καὶ φρενὸς εἵκελον ἦν.
5 ἐξηκοστὸν ἔτος πανελεύθερον ἐξεβίωσα
καὶ καλὸν τὸ τύχης καὶ πικρὸν οἶδα βίου.

II fere saeculi. — 2 ΦΥΩΜΗΝ — 3 ΕΞΕΤΙ corr. Ritschl. — 4 *nomen cum ingenii indole conveniebat.* — 5 πανελεύθερος Camarda et Ritschl; at qui sexagesimum vitae liberae annum vidit, ne superiora quidem tempora alia condicione transegisse putandus est. — 5 ἐκβιοῦν verbum

Stephani Thesaurus non habet nisi ex Eustathio. — 6 cf. poeta in Cramerī *Anecdosis Paris.* IV 322 ἀπῆλθεν εὐθύς ὁ γλυκὺς Κωνσταντῖνος, ἰδεῖν τὰ πικρὰ μὴ θελήσας τοῦ βίου.

641. In vicinia Romae. C. I. Add. III 6250 b.

Εὐτυχεῖτε.

Μάγνης ἐκ Φρυγίης· Σκυθίῃ δέ με παρθένος ἀ[γν]ή
ἔτρεφ' ἐλαιορῶι Μανθίωι ἐν πεδίωι,
παλίσκιον λιπόντα Μαγνήτων πόλιν.
εὐπλοεῖτε.

I vel II saeculi. — 1 ΛΙΠΗ corr. Franz. — 2 Manthiam planitiem non novimus, sed in Italia sitam fuisse probabile est Scythiae videtur nutricis nomen, defuncti nomen in alia tumuli parte scriptum fuit.

642. Romae. C. I. 6283.

. . . . . Ρου[φείνου] . . . . .
Ρουφείνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποτ' ἔκληζον,
ὅς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον Νείλου πόλιν ἐλθὼν
καὶ προκοπαῖς λάμπας, πολλοῖς[ι] δὲ πολλὰ παρασχών,
5 μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας
μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεὶς
τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς αἴερα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
ἀλλὰ καὶ εὐσεβείης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν,
καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὢν καὶ πόντον ἔπλευσεν
10 καὶ χώρης ἰδίας ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ κεῖται,
ὢν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου· πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.
ἡ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σεμνὴ [ἡ]δὲ φίλανδρος
καὶ πέλαγος διέπλε[υ]σε καὶ ἔγαγε σῶμα βυθοῖσιν
καὶ καμάτους ὑπέμεινε καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε
15 καὶ τύμβῳ κατέθηκε καὶ αἰῶσιν παρέδωκε.
Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

III vel IV saeculi. — 1 ΡΟΥ in medio versu positum nescio an error sit lapicidae. — 2 i. e. Nilopolis. — 3 ΠΟΛΛΟΙΣΔΕ — 7 uxor cum mortuum audiisset maritum Roma Nilopolin profecta sepultum erui iussit corpusque in patriam abstulit. Epigramma aliquanto post insculpendum curavit mortuis duobus filiis (v. 9). — 11 ΣΕΜΝΗΔΕ corr. Iacobs. —

15 cf. tit. Philadelpiae supra n. 319 *Ξανθίππην Ἀκύλας μνήμη βίτου παρέδωκεν.*

643. Messanae. C. I. 5626.

Αὐρήλιος Εὐτύχης τοῖς κατοικομένοις μνείας χάριν.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

*Κύζικος ἦν μία πᾶσι πατρὶς καὶ μοῖρα δὲ πάντας
ὥλ[ε]σεν ἡιθέους, ὧ π[α]ροδεῖτα, μία.*

. . . . .

. . . . .

5 *σώματα δ'] αὐτὸς ἔχει[ν ἐ]πόθησεν καὶ [τάδ' ἐπ' αὐτοῖς
τεῦξε λυγροῖς [δακρύ]οις [μνή]ματα μυρόμενο[ς·
οὗ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον οὖνομα τύμβους,
οὗ [γ]λυκὺς ἐσθ' ἡμεῖν κὰν φθιμένοισιν ἔρως.*

Titulus brevioribus 12 - 18 litterarum versibus perscriptus inde
a v. 9 ita habet:

ΡΟΔΕΙΤΑΜΙΑ . . . . .
10 ΔΗΜΑΚΑΝΕ . . . . .
. . . . . Τ . . . . .
. . . . .
. . . . . ΑΥΤΟCΕΧΕΙ
ΠΟΘΗΣΕΝΚΑΙ . . . . .
15 . . . . .
ΤΕΥΞΕΛΥΤΡΟΙCΜ . .
ΜΑΤΑΜΥΡΟΜΕΝC . . .

ubi v. 16 in altero apographo Gualtherus ΛΥΤΡΟΙΟΝ:ΙΟΙC. Patet hinc
alterum distichon, quo obitus iuvenum Eutychisque auxilium enarraba-
tur, periisse maleque id simul cum insequenti a Franzio sic reffectum
esse:

*οὗ]δ' ἡμᾶς ἀνε[λὼν τις ἀνήγαγε συγγενέεσσιν
[θάψαι ὀδυρομένοις, ἀλλοτρίας δ' ἐπὶ γῆς]
καὶ νεκύας περ ἀνὴρ ξένος] αὐτὸς ἔχει[ν ἐ]πόθησεν
χ[ῆμῖν] τεῦξε λυγροῖς [μνή]ματα μυρόμεν[ος.*

644. Romae. C. I. 6281.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτίνιαν, ὦ κακὲ δαῖμον,
οὐχ ὁσίως ποινὴν εὐσεβείης κατέ[θ]ου
Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν καὶ παῖδα τιθηνόν
Πομπήιον μαζῶ θελγόμενον γλυκερῶ,
5 μητέρα Ταρσογενῆ Πομπηίαν ἠδὲ Πούδεντας
υἷον καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων·
πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν, ἡίθεος δέ
ῥ' ἔχετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

II fere saeculi. — 1 ΑΤΙΝΙΑΝΩΙ — 2 ΚΑΤΕΔΟΥ quod si recte Gudius κατέθου scripsit (i. e. *deposuit sepulcro*) v. 1 et 2 sic interpretor: *luctui servasti Atiniam, maligna Fortuna; deposuisti enim, inmeritum pietatis praemium, Rusticum* e. q. s. Vnde et bene habet asyndeton v. 2 neque ullo modo audiendus Iacobs, qui οὐδ' ὁσίως coniecit. — 5 Ταρσογενῆ traditur, in quo fateor aegre desiderari copulam; tamen inprobanda Scaligeri coniectura τ' Ἀργσογενῆ. — Pompeia Pudensque Atinae parentes, Rusticus maritus, Pompeius et Pudens filii sunt, quorum alter puerulus (v. 3) alter iuvenis obiit (v. 7). Paullo aliter Franz.

645. Romae. C. I. 6312.

Λουκίλλη τόδε σῆμα κα[σιγνήτη] . . . . .
μητρὶ τε πρεσβυτάτῃ [. . . . nomen filii ἔτευξεν
οἷ τε καὶ οἷσι τέκεσσι καὶ . . . . .
φῶτε δύο, [τριτ]άτην οἱ . . . . .
5 καὶ τὴν μὲν προτέρην[ν] . . . . .
αὐτοκασιγνήτην, ἐτ[έ]ρην δὲ . . . . .

4 ΠΡΙΑΤΗΝ πρώτην Franz. — Videtur ille duas cameras duasve σορούς vel aliam quamlibet rem (quae graece feminini esset generis) duabus fenestris (δύο φῶτε v. 4) vel lucernis exornavisse, tertiam (v. 4) obscuram reliquisse; illarum autem duarum alteram (τὴν μὲν προτέρην v. 5) sorori permisisse, alteram vero (ἐτέρην δὲ v. 6) matri sibive ipsi destinavisse.

*646. Romae. C. I. 6298.

D. M. Cerelliae Fortunatae coniugi carissimae, cum qua v(ixi) ann(is)
XI s(ine) u(lla) q(uerella).

M. Antonius Encolpus fecit sibi et Antonio Athenaeo liberto suo karissimo et libertis libertabusque eorum et posteris, excepto M. Antonio Athenione e. q. s.

- a. Μή μου παρέλθης τὸ ἐπίγραμμα, ὁδοιπόρε,
ἀλλὰ σταθεῖς ἄκουε καὶ μαθὼν ἅπι·
οὐκ ἔστι ἐν Ἄδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
οὐκ Αἴακος κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος κύων·
5 ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
ὁστέα, τέφρα γεγόναμεν, ἄλλο δὲ οὐδὲ ἔν.
εἶρηκα σοι ὁρθῶς· ὕπαγε, ὁδοιπόρε,
μὴ καὶ τεθνακῶς ἀδ[ό]λεσχος σοι γανῶ.
- b. Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους στήλλη χάριση, λίθος ἐστίν·
10 μὴδὲ τὸ πῦρ φλέξεις· ἰς κενὸν ἢ δαπάνη·
ζῶντί μοι, εἴ τι ἔχεις, μεταδός, τέφραν δὲ μεθύσκων
πηλὸν ποιήσεις καὶ οὐκ ὁ θανὼν πίεται.
τοῦτο ἔσομαι γὰρ ἐγώ· σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας
εἰπέ, ὅτι[ι] οὐκ [ὦν] ἦν τοῦτο πάλιν γέγονα.

Litterarum forma εγω cum ante saeculum III vel IV in titulis Romanis non reperiantur, cave Encolpum Fortunatam Apellen personas Petronianas cum Niebuhrio esse credas. — 4 κύων interpolavit poetula. — 8 ΑΔΕΛ ΕΙΧΟΣ — VV. 9 - 12 paucis mutatis leguntur A. P. XI 8. — 14 ΕΙΠΕ . ΟΤΕ . ΟΥΚΗΝΤΟΥΤΟ recepi Meinekii emendationem (*Callimach.* p. 298), prae qua ceterae omnes sordent. Defunctus cuius nomen nescimus libertus fuit ideoque *terrae progenies*.

* 647. Romae. C I. 6203.

- a. Στέμματ', ἀφ' ὧν πτοίη καὶ πρήξεις αἱ κενεαυχεῖς,
ἄλλων σήματ' ἔχοιτε, δικασπολίας τ' ἐνέποιτε, P
Π τηκεδόνας βιοτῆς καὶ δουλείην ἐρίτειμον, i
ε μοῦνον δ' ἡμέτερον βαιὴ [λίθος] οὔνομα φωνοῖ· o
5 ι Ἀλέξανδρος ὃδ' ἐστί, Βαλεντείνῃ δὲ συνεύδει n
ο κεῖν ἐνέρων λιμένεσσι μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει· i
ν τοὺς δ' ἄμφω χάριεν τέλος ἔλλαχεν, οὓς κτερέιξε
ι χερσὶ φίλαις θυγάτηρ γλυκερὴ Παυλεῖνα τοκῆας,
ο ἥδη οἱ θαλέθοντα τόκον κατα δῶμα λιπόντας Π
10 ν τριτύος ἐξ αὐτῆς, οἳ μεν μελάθρων μεδέοιεν. ε

- b. Νηλῆς ὦ θάνατος, πολὺ δὴ μέ[γ]’ ἀκαίριος ἦκεις· ι
P χρῆν γὰρ ἐπ’ ὠδείνεσσιν ἔχειν χέρα καὶ τότε ὀλέσσαι, ο
i νῦν δὲ μετὰ πολέμους κρυερῶν τε λαφύγματα νούσων ν
o λευγαλέους τε φόβους καὶ θυμοβόρους μελεδώντας ι
15 n καὶ δίκας ἀμφιλόγους ρεικνὸν καὶ κώδιον ἄξεις, ο
i λυπρὴν δαῖτα Χάρωνι· νέων δ’ ἔμπης πεφίδησο. υ

iv fere saeculi duo epigrammata, quorum prioris litterae εϛω, al-
terius εϛω sunt. Pionius nomen ad latera tituli bis latine bisque graece
scriptum poetae videtur esse. — 1 - 3 Alexander aut omnino non iniit
magistratum aut acerba expertus mox ad privatam vitam rediit. —
4 suppl. Boissonade. — 9 sq. τόκον τριτύος ἐξ αὐτῆς explicat Franz
prolem tribus fratribus constantem natu scilicet minoribus, qua ratione
ἤδη non explicatur. τόκος, ut docet οἱ pronomen, Paulinae est filiae;
sed dubito quomodo τριτύον explicem. Aut triplicem partum i. e. tres
filios significat, aut hoc: *tertius ipse dies est, cum filium pareret Paulina*,
quo sumpto relativum οἱ (v. 10) ad filiolum aequae atque ad matrem
patremque referendum erit. — 11 μεῖ μοι scribebant ex Boissonadii
coniectura; aptius est quod posui, neque puto πολὺ δὴ μέγα plus habere
offensionis quam homericum μάλα μέγα. — Increpatur mors: *quid sera*
venis post exantlatos vitae labores; ne nasci quidem pati vel statim natis
manu iniecta vitam adimere debebas. Sententia est Sophoclea Oed. Col.
1225 - 1238 Dind. — 15 legi ego ΚΩΔΙΑΝΑΞΕΙC, ceteri κώδιον omnes,
quorum consensui meam fidem interponere dubitavi. Explicat Welcker
ῥεικνὸν καὶ κώδιον *rugosum marcidum et exsiccum, quasi pellem*. Decet
humile hoc et turpe iocandi genus illam quam supra indicavi aetatem.

*648. Romae. C. I. 6235.

- Ἱερὸς οὗτος ὁ χώρος, ὃν Αἰνεΐας ἀγανόφρων
εἶσαθ’ ἐοῦ ἑτάροιο σεβάσμιον Ἡθέοιο,
πάντα παλαιγενέεσσιν ἀλιγκίου ἡρώεσσιν,
κάλλος τ’ ἡγορέην τ’ ἀγανοφροσύνην τε νόον τε. —
5 ἐνθάδε δ’ ἐ[νναί]ει καὶ Ὀλυμπιάς, εἰμερόεσσα
Ἡθέοιο δάμαρ καὶ ἀδελφεὴ Αἰνεΐας,
ῥ’ πάσας παράμ[ιψε] φιλάνδρους ἡρώϊνας,
Ἀλκηστιν πινυτῇ, μορφῇ δ’ ἐρατώπιδα Λήδην. —
9 τοῦτ’ ἐτύμως νῆσοι μακάρων πέδον, ἔνθα τε φῶτες

- 13 εὐσεβέες ναίουσι δικαιοτάτοί τ' ἀγανοί τε,
οἷ συνὸν ζῶοντες ἔχον βίον ἀλλήλοισιν
σὺν κόσ[μ]ῳ σοφίῃ τε δικαιοσύνῃ τε καὶ αἰδοῖ. —
ἀγγέλλω τάδε βωμός, ὃν Αἰνείας ἀνέθηκεν
ὄφρα κε κυδαίνωνται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσιν
πᾶσιν ἐν αἰώνεσσιν ὑπ' εὐσεβίῃσιν ἑταίρων.

III vel IV saeculi molestum hoc dicendi genus videtur. Epigramma in tres aequales partes quaternorum versuum divisum est, quibus quarta tamquam ἐπωδή trium versuum adicitur. — 5 post ΔΕ lacuna non plus quattuor litterarum; unde nec Franzii supplementum verum esse potest ἐνθάδε δέμνι' ἔχει. — 7 non fuisse παράμειψε docet lacunae spatium. — Ledaе non saepe comparantur mulieres; a Propertio (I 13) Galli amica nominatur *Iove dignae proxima Ledaе*. — 12 ΚΟCΝΩ — 14 sq. nota inscitum praepositionum usum.

649. Romae. C. I. 6279.

- Οὐκ ἔθανες Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον
καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἐνθα κατ' Ἑλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
5 οὐ χειμῶν λυπεῖ σ', οὐ καῦμα, οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
οὐ πίνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ' ἀλλ' οὐδὲ ποθεινός
ἀνθρώπων ἔτι σοι βίος· ζῶεις γὰρ ἀμέμπτως
αὐγαῖς ἐν καθαράσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντως·

Π. Αἴλ(ιος) Ἀβάσκαντος Αἰλία Πρώτη θυγατρί· ἔζησεν
ἔτη ζ, μῆνας τᾶ, ἡμέρας κζ.

III fere saeculi. — 2 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ clausula homerica. — 4 clausula hesiodea *Op. et dies* 115. — 5 sqq. expressi ex *Od.* δ 563 sqq. — 6 οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχεις Scaliger, οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχει σ' Franz; quod posui dedit Brunck. — 8 ὄντος inepte Fleetwood recepitque Franz.

650. Incerti loci, nunc Aquis Sextiis in museo. C. I. 6860 b.

. . . . . ον ὀδεῖτα,
κοῦρος ἐγὼ καλέω σε θεῶ φίλος, οὐκέτι θνητός,
ἡίθεος κούροι[σ]ιν ὁμηλικίῃ πανόμοιος

- πλωτ[ήρ]ων σωτηῆρσιν, Ἀ[μυ]κλαίοισι [θ]εοῖ[σιν],
 5 πλωτῆρ καὶ [α]ὐ[τὸς] ἐὼν πόντου [τ]’ ἐνὶ κύμασι[ν] ἥσθην·
 εἰς ἐσέβη τ[ροφ]έων [δὲ] λαχὼν [τ]όδε σῆμ’ ἀ[νά]παυμαι
 νούσων [κ]αὶ καμάτοιο καὶ ἄχθεος ἥδὲ πόνοιο·
 ταῦτα γὰρ ἐν ζωῆσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν.
 ἐν δέ [τε] τεθνε[ιῶ]σιν ὁμηγύρι[ές] γε πέλουσιν
 10 δοιαί, τῶν [έτ]έρ[η] μὲν ἐπιχθονίῃ πεφόρηται,
 ἥ δ’ ἑτέρῃ τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι[ι] χορεύει,
 ἧς στρατιῆς εἷς εἰμ[ι], λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

L. P. S.

III fere saeculi. — 1 haec supersunt.... ΠΕΝΕ - - - - - ΑΝΧΝΕCII |
 ON, quae verba esse ad viatorem facta scire satis habeo. Inde a v. 3
 omnia restituit fere Chardon - la - Rochette. — 4 ΑΠΥΚΛΑΙΟΙCΙ — 5 ΚΑΙ
 ν ΕΩΝ καὐτὸς ἐὼν Jacobs correxit. Tum ΓΕΝΙ, quod τ’ ἐνί scripsi. —
 6 ΤΙ.. ΕΩΝ — 9 ΕΝΔΕΤΕΘΝΕ ΝCIN τε addidi. — ΓΥΡΙ | ΓΕ — 10 ΤΩΝ
 .. ΕΠΙ — 12 ΕΙCΕΙΝ — Ceterum nihil egerunt qui defunctum aut Pythago-
 reum Platonikumve aut mysteriis Samothraciis initiatum fuisse monstra-
 tum ibant.

*651. Scandriglia in vico Sabinorum, nunc Neapoli in museo. C. I. 6199.

- Αἰλιανῶι τόδε [σῆμα] πατὴρ ἀγαθῶι πι[νυτῶι τε,
 θ[νη]τὸν κηδ[εύσα]ς σῶμα· τὸ δ’ ἀθάνατ[ον]
 ἐς μακά[ρ]ων ἀνόρο[υσ]ε κέαρ· ψυχὴ γὰρ αἰείζ[ως],
 ἥ τὸ ζῆν παρέχει [κ]αὶ θεόφιν κατέβη.
 5 ἴσχεο [σὺ] στοναχῶν, πά[τε]ρ, ἴσχε δέ, μήτερ, ἀδελφούς·
 σῶ[μα] χ[ι]τῶν ψυχῆς· τ[ὸ]ν δὲ θεὸν σέβε μου.

II saeculi. — Restituit fere Quaranta, qui primus edidit. — 2 ΘΠ
 ΠΤΟΝ — 3 ΜΑΚΑΙΩΝ μακάρων Welcker *Mus. Rh.* III 257 (1845). — ΑΕ
 ΙΖC — ΙCΧΕΟΟΙCΤΟΝ legi. Dein ἴσχε δὲ μητέρ’, ἀδελφούς legebatur; vi-
 detur melius quod posui. — 6 CΩΙ ΙΧCΤΩΝ legi. — τόν θεόν μου i. e.
 τὸ θεῖον μου, *animam meam*. Defunctus fortasse Pythagoreus fuit.

652. Romae. C. I. 6264.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Σῶμα μὲν ἥδε κόνις κεύθει θεομήστορος ἀνδρός

Ναρκισσίωνος [π]ινυ[τ]οῦ, ψυχὴ δὲ σύνεδρος
ἀθανάτων· βωμὸν γὰρ ἐδωμήσαντο ταλάφρων
μήτηρ Σαλβία Ματρῶνα Σώτας τε ἀδελφός

2 HINΥΠΟΥ.

653. Romae. Arae ancora insculpta est cruce inserta. C. I. 6241 b.

Ἡΐθεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου·
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας
πενκεδανοῖο βίου, ὥς ἀνίη καθαρή.

III fere saeculi.

654. Romae. C. I. 6301.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μνημ' ἀρετῆς, Μοίρης τὸ τέλος, φίλο[ν] οὔνομα Χρήστη,
σωφροσύνης ἱερᾶς ἥτις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπauσε πόνων,
τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων εἰς αἴρα δοῦσα,
5 πρόσθεν μὲν θνητῇ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος,
αἰμνηστος ἅπασι φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι.
τόνδε τάφον σοφίης ἔνεκεν κυδ[ρ]ῇ παρακοίτι
τεῦξ' Ἐ[πα]φροῦς συνόμεννος Ἀλεξάνδροιο πολεΐτης.
ΑΓΕΝΤΙ εὐψύχι· καμὲ μένει τὸ θανεῖν.

III fere saeculi. — 1 nihil obscuri: monumentum vides propter virtutem, mortua est propter fatum, nomen Chreste. — ΦΙΛΟΥΟΥΝΟΜΑ vel ΦΙΛΟΥΝΟΜΑ — 7 ΚΥΔΥΗ, unus Muratori ΚΥΔΗΗ, corr. Kulenkamp. — 8 ΤΕΥΞΕΦΡΑΣ, unus Muratori ΤΕΥΞΕΦΡΑΣ, corr. Hultmann. — 9 neque ἄ γυνή placet neque aliorum quidquam; nisi altero nomine adpellabatur mulier, ex constanti notissimae formulae usu ΑΓΕΝΤΙ in ΚΡΗCΤΗ mutandum est.

*655. Romae. C. I. 6240.

Ἰγορίοιο τάφος νεοπενθέος· ὃ τάφος, ὅσσην
συνκλήσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις·

- οὐκ ἴδρις τραγικῆς μούσης, οὐκ εὐλυρος ἀνὴρ,
οὐδ' ἐπέων ῥητὴρ ἄξια σεῖο φράσει,
5 οἷος ἔφυς πραπίδας, οἷος χροά, οἷος ἰούλους,
ὅσων θ' ὡς πρέσβυς κοῦρος ἐὼν κρατέεις.
νύμφην δ', ἥ[ν σ]οι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον οἴῳ,
τλήμονα νυμφεύσων ἥρπασε πρόσθ' Ἀΐδης,
οὐδὲ γάμων ὑμέναιον αἰείσαμεν, ἀλλ' ἄρα μοῦνοι
10 παρθενίην ἐρατὴν σώσατε ὡς Ἀΐδον.

III vel IV saeculi. — 7 οἷω recte habet: *tibi soli, non alteri cuiquam, non Plutoni nymphae alui*. Legunt οἱ οἷ cum Leichio. — 9 ΜΟΥΝΟΙ corrigunt μούνω. *Iam cum Plutonis facti sitis virginitatem vobis servate, quippe coniugio non iam licito (μοῦνοι)*.

656. Prope Lorium ad viam Aureliam. C. I. 6244.

Ὅς πάσας χάριτας καὶ τὰς φρένας ἐνθάδ' ἐκλείσει
κεῖται Καρουνέντις πολὺ φίλτατος οἷσι τοκεῦσι.

infra:

τρεῖς μάκαρος δὲ λίθος τόσσον ἔχων ἀγαθόν.

1 videtur ex Amatii et Gerhardi apographis constare lectio inepta.

* 657. Praeneste, nunc Romae. C. I. 6228.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Πατρίδος ἐκ Ζμύρνης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον
εἶνεκ' ἐμῆς ἥβης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ.
ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή, πρὶν ἰούλοις πληῆσαι παρειάς,
ἥρπασε παρ' ἐφίλων, οὓς τροφέας ἐκάλουν.

III fere saeculi. — 1 Εὐθαλῆς cognomen videtur puero postea inditum; ipsumque nomen non indicatum esse; itaque accentum non mutavi.

* 658. Romae. C. I. 6256.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίῃ σοι ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
ὦ Μέλαν· ἥβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἀνθος.

2 nihil aliud nisi hoc: *nam nunc quidem tu mortuus es.*

---

*659. Prope Cumas, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860.

Βλαστὸν] ὁρᾷς γαίης· τὸ ποθούμενον ἐν στεφέεσσιν
οὐνομά μοι τόδ' ἔφν· Ὑάκινθος ἐνθάδε κεῖμαι.

ἔτ(η) $\overline{\kappa\epsilon}$.

III saeculi. — Nec praescriptae litterae Θ. κ. neque infra Z. ET. KE legitur. — 1 [Ἀνθος] ὁρᾷς legebatur. Intellego: *terra me vides prognatum* i. e. servum. Deinde hic verborum ordo τόδε τὸ ποθούμενον ἐν στεφέεσσιν ὄνομά ἐστιν ἐμοί, Ὑάκινθος.

---

660. Romae vel Tibure. C. I. 6242.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἄνδρὸς θείου Πουβλίου Τιτιδίου Καπίτωνος,
ὃς περὶ μὲν νόον ἔσκε βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισι δέδωκεν, τοὶ οὐρανὸν εὐρ[ύ]ν ἔχουσιν.

5 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον ἕως θρεπτὸς Νώνιος Ἀρτέμων.

Centones homerici inepte consuti. — 4 ΑΘΑΝΑΤΟΙCΔΕΔ Gruter et Pighius; ἀθανάτοισιν ἔδωκεν Gruter. Quod posui legitur in cod. Ottobon. (sched. Stoschianae). — ΕΥΡΟΝ.

---

661. Neapoli. C. I. 5815.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἄνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ἀλκειβιάδην.
Αὐρηλ(ία) Ἀταλάντη ἰδίῳ πάτρωνι
καλῶς βεβιωκότι ἐποίησεν.

Cf. ad epigr. Prusenum supra n. 354. — Verbum extremum ἐποίησεν Ignarra, ἐποίησεν Capacius et Muratori.

---

*662. Tria eiusdem tituli exempla, quorum unum Romae in aedibus Rondaninis (C. I. 6291), alterum Neapoli in museo Bourbonico descripsi; tertium nunc mutilum addidit Fiorelli (*Catal.* 12), quod Franz rei nescius C. I. Add. III 5860 c restitutum ivit.

Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ, βιότῃτα νέος τελέσσας,
καὶ γαίην πατέων καὶ κύματα νηυσὶ περήσας,
Ἀύσονίῃ γαίῃ τέρμα βίου θέμενος.

Fragmentum de quo dixi hoc est:

ΚΕΙ
ΒΙΟΤ
ΚΑΤΑ
ΚΥΜ

Soaemus (Σόαιμος proba forma est) Syrus natione videtur esse. —
Ceterum non auctor ego sum omnia tria exempla antiqua esse.

*663. Romae in villa Volkonsky descripsi. Videtur ineditum.

. . . . .
. . . . . βιοτὴν [γ]αίῃ ἐν Ἀύσονίῃ.
αἰεὶ δὲ μνήμῃ σε φυ[λά]ξομεν ὡς παρόντα
εἵνεκεν ἧ[θ]ίας εἵναικά τ' ἀγ[λ]αίης·
5 ο[ὕ]δ' ἐμὲν ἐν θαλίῃ σέο λησόμεθα, οὐδὲ παλαιόστρα,
ἀμφοτερῆς ἀρετῆς σῆς ἐ[π]ιδευόμενοι.
οὐ [ὥ]ς μὲν θαλίῃσι λυροκτύπος, ὡς δὲ κραται[ῃ]
ἀμφὶ π[ά]λῃ βιότου [ἄν]θος ἔχων ἔθανες.

II fere saeculi. — Titulus ab initio mutilus sic habet:

ΙΕΙC
ΠΡΩΤΟ
CCΒΙΟΤΗΝΤΑΙ
ΗΝΕΝΑΥCΟΝΙΗ

3 ΦΥΜΙΟΜΕΝ — 4 ΗΕΙΑC — ΤΑΓΑΙΗC utrumque correxit Wilamowitz,
ἡθείαν nomen nove fictum putans ab adiectivo ἡθεῖος. — 5 ΟΙΑΕ — 6 ΕΡΙ
— 7 ΟΙΟΙC — ΚΡΑΤΑΙΓ — 8 ΠΟΛΗ restituit distichon Wilamowitz; ἀμφί
praepositio semel posita ἀπὸ κοινού etiam ad θαλίῃσι dativum (v. 7) re-
ferenda est.

664. Massiliae. C. I. 6768.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέθηκε νέος,
δείξας ἐκ μικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην.
οὐκ ἔφθης, ὦ τλῆμον, ἰδεῖν γόνον οἷος ἂν ἦν σοι
γηραιῷ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον·

ἡ φθονερά δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα Τίχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικί
χηρίαν δυστήνου παιδὸ[ς] ἄμ' ὀρφανίῃ.

II videtur saeculi. — 1 non praetuli quod Visconti legit παῖς δ' ἀνέθηκεν ἑός.

665. Incerti loci, nunc in museo Britannico. C. I. 6859.

Σῆμά με Νυκτελίοιο ν[ε]οστεφὲς οἰχομένοιο
δυστήνων ὀράας δακρυόεν τοκέων.

2 δακρυόεν τόδε σῆμα supra n. 214.

666. Incerti loci, fortasse Asiae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6861.

Παπίας χαῖρε.

Ἐνθάδε γῆ κατέχει νέον ἀνέρα, ᾧ πατρίς ἦεν
καλὴ χθὼν Δοκίμοιο· τὸ δ' οὖνομα οἱ τόδ' ἔκειτο
Παπίας Πασικράτους· κάθ' ἤνε δ' . . . . .

2 urbis Phrygiae nomen est Δοκίμειον, unde ἥρωα κτίστην ille Docimium aut sibi finxisse aut novisse videtur. — 3 κάθ' ἤνε Franz; fuerit ἐν πολέμῳ simile.

*667. Romae. C. I. 6266.

α. Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; β. ἦν Κίλιξ Ἀθήναιος·
α. χρηστὸν τὸ θρέμμα. τίς καλῆι; β. Νουμήνιος·
α. πόσων δ' ἔθνησκες τῶν ἐτῶν; β. δις εἴκοσιν·
α. ἐχρῆν σ' ἔτι ζῆν· β. ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.

5 α. γενναῖά σου καὶ χαῖρε. β. καὶ σύ γ', ὦ ξένε·
σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλις.

III fere saeculi epigramma (litterae AECW), cui insculpendo necubi omitteret lapidarius iota mutum praefuit grammaticus doctissimus; ne apostrophī quidem nota neglecta ν, 3, 5, 6. — 5 γενναῖά σου cave cum interpretibus subaudias τὰ ἔτη quod esset τὰ σά. Immo formula est officiosa γενναῖος εἶ i. e. *benigne*; neque aliter viator postquam quae voluit inpetravit *gratia*, inquit, *tibi sit*.

*668. Romae. C. I. 6204.

Ἦλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε, ὅς μ' ἀπέλυσας
νούσων καὶ καμάτων καὶ μογερᾶς ποδάγρας.
Αὐρ(ήλιος) Ἀμφικτύων ἄγων ἔτος ὁ.

1 melius scripsisset ἐμοί et γλυκερώτερος, mors mihi vita exoptatior.

669. Incerti loci. Olim Venetiae, nunc Mutinae in museo Estensi.
C. I. 6864.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ' ἐν ἅπασιν νομισθεὶς
Θρέπτος ἀκμὴν νέος ὦν ᾧχετ' ἐς ἡμιθέους.
Πατροβᾶς. Παπᾶς.

Subscripta videntur propinquorum nomina, quorum prius ΠΑΤΡΟΒΑΣ fortasse non integrum est. Πατροκλῆς male Franz.

*670. Neapoli in museo. C. I. 5824.

Ἑλικίης μετέ]χοντα τὸν ἄθλιον ἤρπασε μοῖρα
. . . . . ἰον γεραραῖς χερσὶ ταφέντα πατρός.

III fere saeculi. Quae Martorellii in versibus extremis supplementa esse dicuntur μο[ῖρα] et π[ατρός] sunt verba lapidis. — 2 ἸΟΝ nomen defuncti.

*671. Neapoli in museo. C. I. Add. III 5860 c ex Mommseni apographo.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].

Ἑπτακαι[δεκέτη μήτηρ] με πόθησε [τάλαινα,
ἥ μ'] ἐκύησε ἄκραν[τα· τάφῳ δ'] ἐκάλυψεν ἄν[ηβον,
πάτρης Μεισ[ηνοῦ· ὁ] θεὸς προῦ[πεμψεν ἐς Ἄιδην.

. . . . .

1 et 3 restituit Franz, nisi quod v. 1 ἀπόντα pro τάλαινα et v. 3 πάτρης solum vocabulum tertii versus superesse ratus scripsit Μεισηνοῦ· φθονερὸς δὲ θεὸς προῦπεμψέ μ' ἐς Ἄιδην. — 2 ΑΧΡΑΙ legi ΑΡΧΑΙ Mommsen. ἀλλ' ἐκύησεν ἀκραντα πανάθλιος, ὃν γ' ἐκάλυψεν Franz. — Subscripta . . NHC ε.

672. Campigliani in agro Mutinensi. Welcker *Syll.* 90 ex Muratorii apographo. In C. I. non invenio.

Ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ [ἀν]ώ[τ]ατος οὗτος ὁ τύμβ[ω]ν,
εὐνημνημετον κλέος ἐστὶ τάφος.

1 ΚΑΙΣΩΜΑΤΟΣΟΥΤΟΣΟΥΤΥΜΒΟΝ. Quae posuit Welcker

ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ σώματος οὗτος ὁ τύμβος,
ἴν' ἡ μνήμη μου, τὸ κλέος ἐστὶ τάφος

haec adeo inepta sunt, ut ultra vix possis. Hexametrum videor mihi restituisse coll. A. P. VIII 230 (Gregorii) τύμβος ἐγώ, τύμβων πανυπέρ-
τατος, ἀλλ' ἐμὲ ὥξεν (lege ἔμ' ἔωξεν) ἀνδροφόνος παλάμη, quae ita intel-
lego ut in grandi monumento summum iste locus obtinuerit locum. —
2 conieci οὐκ (ΕΙΝ) ἤμην, [ἔσο]με· ζῶν κλέος ἐστὶ τάφος, dum vivo non
vivebam, sed vivam; nam mortui sepulcrum est vivum monumentum.

673. Romae. Ex schedis Ptolomeis Muratori, inde C. I. 6317.

— — — — —
ἔγραφε, ἐ]ν ψυχᾷσι βροτῶν [ὡς ἄφθιτ]ος εἶη,
ἐ]κ [θα]λε[ροῦ κηροῦ], ζωγράφει θαυμάσιε,
nomen defuncti] os ἀνακτος ἀπο[πνόου εὐκλέα μορ]φήν.
Λαοδίκια πατρίς [τῷ πέλεν ἐκ προτέρων,
5 ἄστυ ῥοαῖσι] Λίκοιο περίρρυτο[ν· ἀλλ' ἐνὶ] τύμβῳ
θάψει nomen mulieris σεμ]νὴ σύγαμος [ἀχθυμέ]νη.

III vel IV saeculi. Argumentum carminis adumbravi supplementis
usus admodum incertis. — 1 sq. ΕΙΗCCKΟΛΛΕ ἐκ θαλερῶν ἔργων praeivit
Franz. — 2 ζωγράφος nomen non est, neque illius ut ἄφθιτος sit imago
ponitur. — 4 sq. supplementa spatium excedunt. — 5 ῥοαῖσι et 6 ἀχθυ-
μένη Franz.

*674. Romae. C. I. 6275.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτου ἥρωος ἀγανοῦ
Ἀρρίου μου φίλιου, τῷδε μιγεῖσα μόνῳ·
ἦν δὲ κέ<ν> ἐκ προγόνων ποτὲ τοῦνομα Πουβλιανή μοι,
(Σκιπιάδαι δ' ἔπελον εὐγενίῃ τ' ἔπρεπον),
5 χηρείαις αὐτῇ τὸν ἅπαντα χρόνον μείναςα
κῶκυμόρων τεκέων πένθει τακομένη·

ἐμβιότῳ δὲ πόνον πουλὺν δ' ἀνέτλην μογέουσα,
Μούσαισιν μούνον τὴν φρένα θελγομένη.

Arrios conplures novimus consules, quorum quo quis recentior est eo probabilius Publianae virum fuisse existimaveris; a. 201 M. Nonius Arrius Mucianus. — 3 κεν videtur mihi lapicidae error pro κέ i. e. καί. — 7 eleganter sed vereor ne ultra poetae ingenium Iacobs coniecit μάλ' ἔτλην. Verbum idem ap. Greg. A. P. VIII 152 ἄλγος ἀνέτλη.

675. Burdigalae. C. I. 6791.

Λείψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε κεῖτε,
ἧς μεμέρισται βρέφη, ζῶν παιρί, θάτερον αὐτῇ.

2 vix adgnoscentur prae imitatoris inscitia vestigia pulcerrimi Heracliti epigr. A. P. VII 465 (coll. Antipatri ibid. 464), cuius extremum est distichon:

δισσὰ δ' ὁμοῦ τέκτουσα, το μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν
γῆρως· ὃν δ' ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος.

676. Ex oppido Piove di Sacco Patavium translatum. C. I. 6747 ex Salomonii *Inscript. Patav.*, qui edidit litteris minusculis Nicolai Comneni supplementis interpolatum.

Σῆμά τοι, [ὦ] γλυκερὴ Τελεσίλλα, ἐνθάδε [καλὸν
τεῦξεν Ἰδας ἀλόχῳ, λάχεν ἧ οἱ πᾶν τὸ πε[ρισσόν
πίστεος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγαπῆς τε μ[άλιστα,
οφρα καὶ ἐσσομένοισι τεὸν κλέος ἄφθιτον [εἶη.

1 τοιο et extr. Τελεσίλλας ἐνθαδε θηκε, 2 τευξενιδας-λαχεν η οι παντοτε πληρης, 3 τε μενοιτο, 4 ἄφθιτον αἰέν. E quibus patet exitus versuum lapide fracto pessimis supplementis interpolatos esse, quae remove studebat Franz non ubique feliciter. — 1 τοι ὦ Iacobs. ἐνθάδε si verum est, adiectivum additum fuisse non minus certum videtur. — 2 Θευξενιδας Franz servato v. 1 ἐνθάδ' ἔθηκε, idemque λάχεν ἧ οἱ σεμνὸν ἔπαινον. Praetuli Wilamowitzii supplementum. — 3 ἀρετῆς ἀγανοφροσύνης τε Franz, idemque recte v. 4 εἶη.

677. Puteolis. Ex suo apographo Mommsen C. I. R. N. 3322; eiusdem utor altero apographo.

Pomp . . . . . Mod[estae] Q. Passae . . . . . Archia . . . . .
ben[emerenti fecit.]

Σεμνῶν τρόπω[ν, Μόδεστα, τόνδε μάρτυρα
 λειτὸν παρ' οἴμο[ν τύμβον εἶσατ' Ἀρχίας,
 ὃ σὸς σύνευνος· [χαῖρε, φιλτάτη γυνή.

I fere saeculi. — In praescriptis post *Archia* litterae τ vestigia adgnovisse sibi videtur Mommsen conicitque *archiat[rum]* illum fuisse. Quod si ita est, v. 2 quodvis aliud viri cognomen supplendum puta.

678. Romae. C. I. 6304.

Θ(εοῖς) [κ(αιαχθονίοις)].

Τὴν πάντων γλυκί[ω] τῶν οἴκαδε, τὴν ἀρίζηλον
 μητέρα τῆς γαμετῆς Ζωίλος ἐνθα θέτο.

1 ΓΛΥΚΙΟΝ γλύκιος adiectivum nullo exemplo potest confirmari; γλυκιότερος comparativus (supra n. 572) ab genuini comparativi stirpe male formatus est. Tamen inepte traditum ineptius explicat Welcker, ut sit fere χαρις.

679. Romae. C. I. 6258.

Μαρκέλλης τάφος εἰμί· τίς αὐτὴ γράμματα λέξει·
 ἀρτίγαμος κοῖρη εἴκοσιν οὔσα ἐτέων.
 αὐτὴ ἡ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα
 ἄχθος ἔχουσα κραδίης πένθεος οὐκ ὀλίγου.

vv. 3 sq. in archetypo hi fuerunt αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψα ἄχθος ἔχων κραδίης κτλ.'

680. Romae. C. I. 6285.

D(is) Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) M(anibus).

Εἴκοσιν ἔξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβεῖνα
 καὶ μηνσὶν τέτρασιν εἶτ' ἐνδέκατον πάλιν ἡμαρ
 τῇδε σοριῶ κεῖμαι θυγατρὸς μέτα, ἥ με δίωξεν,
 διξαμένη στοργὴν φιλομήτορα, δόγμασι μοιρῶν.

Subiectum est epigramma latinum haud melioris notae:

*Hic iacet exanimis tumulis Aelia Sabina
cum sua nata simul, fetu, quem procreat ipsa.
o Fortuna, fidem quantam mutasti maligne:
quem genuit genetrix secum tenet in lare Ditis.*

•681. Romae. C. I. 6252.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μαργαρίδος τόδε σῆμα ἔῃς Εὐηνος ἔτευξεν
εἵνεκα μνημοσύνης τῆς φιλίας ἀλόχου·
κούρην γάρ μιν ἔγημεν ἔτη τρία καὶ δέκ' ἔχουσιν·
πεντήκοντα γάμων δ' ἔτεα πλησαμένη
5 κάτθαν[ε]ν, ἐξήκοντα τριῶν ἑτέων γεγαυῖα,
εὐφράνασα πόσιν παντὶ ἑῷ βιώτῳ.

I vel II saeculi.

682. Romae. C. I. 6258.

Ἑλικίῃ, μορφῇ, φρεσί, μούσαις σωφροσύνη τε
ἐν πᾶσι πρέψασα . . . . . φῶς λίπες ἡοῦς,
καὶ μὲ φύγες ποθέοντα καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα.
τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις στα[θμ]οῖσιν ἔτευξα
5 ὄφρα σε καὶ νέκυν οὔσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὀρ[ώ]ην,
οὔνομά μοι γλυκύ, Μέσσι', ἀιμνήστη παράκοιτι.

2 πρέψασα ΚΑΤΑΦΡΟΝΙ, quod κατὰ χθόνα correxit Dorville. In cod. Vallicell. R. 26 f. 187 superscripsit manus recentior κατὰ φρένα satis ineptam coniecturam. Cod. Barber. XXXVIII, 92 unus habet καταχθονι. Fortasse in lapide nihil nisi ΚΑΤΑ . . . ΟΝΙ legi poterat, quod cognomen fuerit mulieris. — 4 ΣΤΑΔΙΟΙCΙΝ σταθμοῖσιν videtur necessaria Dorvillii emendatio coll. v. 5.

683. Bonnae. C. I. 6809. *Canis supra versus sculpta fidelem* δουλίδα significat. Buecheler *Mus. Rh.* XXX 37, suo usus apographo.

Θεσσαλονεῖκη μ[οι] πατρίς ἔπλετο, οἶν[ομα] Δημ[ώ],
καὶ μ' Ἀσιος Β[ατά]λο[υ] ὑὸς φίλτροισι δάμ[ασσεν],

εὐνοῦχος περ ἐ[ώ]ν, [καὶ ἐ]κυρον, ἦν λάχο[ν, αἶσαν·
 κείμαι δ' ἐνθάδ[ε νῦν τόσ]σον ἄνευθε π[άτρης].

III fere saeculi. — 1 ΔΗΜΟΙ corr. Grotefend; retinet Δημοί Buecheler nomen prisco more exaratum putans. οὔνομ' Ὑλῃ μοι Welcker Syll. 101. — 2 Β... | ΛΟΙΥΟΙ corr. Welcker. Βατάλοι' Buecheler. — 3 ΕΗΝ lapis sive quadratarum errore sive soloecismo scriptoris. Relicum versum sicut etiam sequentem restituit Buecheler.

684. Romae. C. I. 6225. Vtor Bormanni ectypo.

Τύμβος ὅδε κρύπτει κούρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου
 σῶμα κατοικομένης, περικαλλέος, ἧς ἐ[π]ιγείων
 παρθενικὴν ζωνὴν οὔτις ἔλυσε βροτῶν.
 Ἐλπίδι ἀδελφῇ γλυκυτάτῃ Δωνατίων.

II fere saeculi. — ΕΠΙΓΕΙΩΝ corr. Maffei.

685. Catanae. C. I. 5724.

Τύμβον ὄρᾳς, παροδεῖτα, περικλειῆς Ῥοδογούνης,
 ἦν κτάνεν οὐχ ὀσίως λάεσι δεινὸς ἀνὴρ·
 κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυνσε Ἀβιάνιος ἔν παρὰ κοιτίν
 καὶ βαιὴν στήλῃ τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.
 5 οὔνομα τὸ πρὶν με πᾶς ἔκληζεν Ἐπαγαθῶ,
 νῦν δὲ Ῥοδογούνη[ν], βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

I vel II saeculi. — I monuit me Wilamowitz de Theocriti versu (XVII 34), cuius clausula περικλειτὰ Βερενίκα. — 6 ΡΟΔΟΓΟΥΝΗΝ utebatur hoc nomine Darei uxor, mater Xerxis; ipsam defunctam Asianam fuisse utrumque nomen docet.

*686. Romae. C. I. 6245.

Κυδίστη ἀλόχῳ Ἀπολλ[ώ]νιος εἶσατο σῆμα
 Κεστίᾳ Βικτωρίᾳ Φλωρεντίῳ εἶδος ἀρίστη,
 ἔ]πτ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίοντον τελεθούσῃ,
 (λη) σωφροσύνης ἔρα[τ]ῆς ἀραμένη στέφανον.
 5 Πιε]ρίδων Μουσῶν ἰσαρί[θμι]ός ἐστιν ὁ μάρτυς·
 πέντε γ]όνους προφέρεσκεν [ἐ]ῆς ἐ]κ νηδίου ἀγνῆς,

οἷσι τέχν]οις χαίρουσα φίλ[οις μάλα] πᾶσιν ἀληθῶς.
desunt duo versus.

III saeculo certe non antiquius. — 2 probabiliter Hermann Φλωρεντίῳ lapicidae errorem esse pro Φλωρεντία statuit. — 3 ἔπ' ἐπί est in lapide, quamvis obloquente numero subscripto λή' (v. 4). — 5 a vero longe aberraverunt interpretes duce licet Hermannō dum scribunt σωφροσύνης-στέφανον Περίδων Μουσῶν ἰσαριθμον, ὅς ἐστιν ὁ μάρτυς, παίδων, οὗς προφέρεσκεν ἑῆς ἐκ v. vertuntque quae liberorum corona (Muisis numero par) testis est servatae fidei coniugalis. Obstat ut alia taceam vel solus articulus ὁ μαρτύς. Videtur potius ipsum epigramma, quod mutilum est lapide inferne fracto, olim novem versibus conpositum μάρτυς esse Μουσῶν ἰσαριθμῖος. — 7 pentametrum fecerunt neglecta spatii ratione.

*687. Romae. C. I. 6214.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τύμβον μὴ παρίδης, παροδεῖτα, τῆς Ἀφροδείτης·
τοῦτον ἐμοὶ Αἰνεΐα τε τέκνῳ ποίησεν ὁ χρηστός
σύμβιος Ἑρμαγόρας μνημοσύνης ἔνεκεν.
χαίρετε.

ζησάση ἔτη λε'. ζήσαντι ἔτη δ', ἡμέρας ιβ'.

1 cur non scripserit παροδοιπόρε exposui in *Comment. Bonnens.* p. 27.

*688. Romae in porticu S. Laurentii. Videtur ineditum.

Σπενδοφόρῳ τόδε σῆμα κλυτοὶ τεύξαντο τροφῆς,
δωδεκέτους μοιρῶν οἶμον ἀμειβομένου.

II fere saeculi.

*689. Romae duo fragmenta, quae conposui. Prius C. I. 6316, alterum C. I. 6318.

Τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ [ἐγὼ κεῖ]μαι παίδων ὅχ' ἀριστο[ς,
οἶνομα . . [μη]τ[ρ]ὸς . . . . . γένος Συρί[η]θεν,
ἔνδεχ' ἔτη [ζή]σας, δωδ[εκ]άτου δ' ἐπιβάς·
μηδὲν ἐν ἀνθρώποισι [κ]ακὸν γνούς, μηδὲ βι[αίου
5 μικροτάτου . . . . .

π[α]ιδείαισι καλαῖς καὶ γ[υμ]νασίοις παρεδρεύων
 ἔσχα τέλος ζωῆς, μοῖρα[ι μίτ]ον ὥς ἐπέ[κ]λωσαν.
 μνημεῖον τόδε μοι [τεῦξ]εν [θ]ρέ[πτειρ]α γλυκεῖα
 Φανυτεῖνα, μητρὸς [π]λ[ε]ῖον ἔμο[ι φ]ι[λ]ίη,
 10 ἥ] καὶ ζῶντα φίλησε[ν] ἄε[ι] θανέοντά τ' ἔτεισε.

Aetatis admodum recentis. Litterae leviter incisae in lapide valde detricto difficillime leguntur, ita ut quamvis diligenter singula rimatus tamen saepius distinguere non potuerim quid sculptor scripserit quidve pictor inperite colore singulis litteris inducto obscuraverit. — 1 ΟΧΑΜΕΤC pictor, ΟΧ ΑΡΙCΤΟ// sculp. — 2 frg. 1 ΟΥΝΟΜΑΛΛΟΗΣΛΑΝΤΥΟC fr. 2 ΕΥΔΑΓΕΝΟCCΥΡΙΝ ΘΕΝ — 4 ΒΙ · Ι · // quod vereor ne non recte interpretatus sim. — 5 frg. 1 ΤΑΤΟ ΥΕΙΥCΤΗCΑΛΛ frg. 2 ΛΕΡΝΟCΕΤΙ — 6 ΠΧΙΑ — 7 frg. 1 ΜΟΙΡΑ frg. 2 ΩΝΩC ΕΠΕΙΛΩCΑΝ — 8 frg. 1 ΜΟΙ frg. 2 ΙΟΙCΕΝΟΡΕΥΚΕΛΓΑΙΚΕΙΑ restitutio incerta. — 9 frg. 1 ΜΗΤΡΟCΤ frg. 2 ΙΟΙΟΝΕΜΟΜΡΙΑΙΗ — 10 init. ΕΙ — frg. 2 ΛΕΡ.

690. *In Rupe sicca ditionis Marchionum Maximorum.* C. I. 6303.

Βαιὸν ἐπισιτήσας ἴχνος ἐνθάδε τύνβον ἄφρησον
 παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένο[ν]
 ὥχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος αληκτον,
 δισσή[ν] πληρώσας πεντάδ' [έ]τῶν συνό[λ]ων.
 5 τοῖος δ' ἦν γεγαὼς οἷός ποτ' ἔφυσεν Ιαχχος
 ἥ θρασὺς Ἀλκίδης ἥ καλὸς Ἐνδυμίων.

III potius quam II saeculi. — 2 ΠΤΑΜΕΝΟΝ — 4 ΔΙCCHC — ΠΕΝΤΑ ΔΑΤΩΝCΥΝΟΔΩΝ δισσήν - πεντάδα τῶν συνόδων legebant explicatque Franz menses decem synodicos. πεντάδ' ἐτῶν σύνολον praeiit Wilamowitz. — 5 ΕΦΥCΕΝ οἷός ποτε, φασίν, Ἰαχχος Iacobs, neque dubium quin corruptum sit; fortasse CEN est ξέν'.

691. *Prope viam Ardeatinam, post Romae.* C. I. 6282.

Ῥουφῖνα Κέλερος ἐξ Ἀριστείνης τ' ἔφυν,
 ζωὴ δὲ πλείων μητρὸς ἐν σπλάγχνοις ἐμή·
 ὠδεῖνα λύπης δ' ἥ τεκοῦσ' ἠλλάξατο.
 πρώτην ὁδὸν δὲ στέλλομαι πρὸς Αἶδαν,
 5 κληρὸν δὲ μητρὸς τῷδε κληρουχῷ τάφωι·
 στήλῃ δὲ φωνῷ ἀνταγωνίας βίου.

II vel I adeo saeculi. — 1 Ἀριστῖνα nomen more romano fictum ex Ἀρίστη. — 2 sqq. nota singulos versus particula δέ inter se coniunctos. — 5 *quem pater matri destinaverat loculum eum nunc ego teneo.*

---

692. Romae. C. I. 6259.

Μηνόφιλον τάφος οὗτος ἔχει πολυπενθέα παῖδα,
ὃν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
αἰνοτόκων [γον]έων φθόνος ἥρπασεν, ὃν καθορᾷτε
ὁκτὼ μόνοις ἔτεσιν βεβιωκότα μηνί τε πέντε.

II vel III saeculi. — 3 ΑΙΝΟΤΟΚΩΝΕΩΝ corr. Gronov; *quem ab parentibus rapuit invidia*, de qua structura cf. supra ad n. 462,9.

---

*693. Romae in museo Capitolino sarcophagus. Videtur ineditum.

a. Ὀκταέτη με ἔτι παῖδα κατέκτανεν ἡ βαρύμηνης
Κλωθὴ Καλλικράτη καὶ παρέδωκε τάφῳ.
Ἀνρ(ηλίῳ) Καλλικράτει γλυκυτάτῳ τέκνῳ.

b. Θεοῖς καταχθονίοις. Βαλλίαι|Λ(ουκίου) Θ(υγατρὶ) Ναρκισσια|
νη, ἥτις ἔζη|σεν ἔτη ε, μη|νες (sic) τ, ἡμέραν α| Βάλλιος Νάρ-
κισσος|καὶ Ἰουνία Ὀλυμπι|ὰς γονε[ῖς] δυστυ]χέσ|τατοι ἐποίησαν.

Litterae pessime insculptae quaeque vix legi possint. Legi v. lsq.
ORTAEENMEETIITAIMKATCKTANCNHBAPIΩHNICKAΩOCP κτλ.'

---

694. Romae. C. I. 6251.

Θεοῖς χθονίοις.

Νῦν Βασίλιος ἐγὼ βρέφος αἴλινον ὧδε Μακρεῖνος,
πατρὸς Μακρεῖνου, Γλυκέρας μητρός μ[ε] τεκούσης,
ὁκτὼ ἔτη πλήσας πρὸς τούτοις μῆνα ἐβίω[ν] α.

III fere saeculi. — 2 ΜΗ — 3 ΕΒΙΩ. Λ corr. Welcker; α monosylla-
bum legenti.

---

695. Romae. C. I. 6289.

Τίκτε Τύχη, σπεῖρεν δὲ Σεραπιακός, ταχυπότμ[ω
 ἄμφω, θηλυτέρην παῖδα Σεραπιάδα·
 κείμαι δ' ἐξαέτης, τύμβον δέ μοι ὅς μ' ἀτίτηλιν
 τεῦξεν, νει[κήσας] πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,
 5 κλεινὸς ἐν ἀνθ[ρ]ώποι[σ]ι [Δ]ομυστικός, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
 οὔσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

III fere saeculi. — 1 ΣΠΕΙΡΕΝ — ΤΑΧΥΠΟΤΜΟΣ corr. Raponius,
 idemque supplevit v. 4.

696. Romae, nunc Veronae. C. I. 6296. Mihi descripsit Wilamowitz.

Φλωρός Καικιλίου Στάκτης θ' ἅμα δεῦρ' ὑπόκειται
 ἐξ ἄλλου τύμβου δεύτερα κλαιόμενος,
 ἔξ ἐτέων ὥρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέληον
 θρεπτήρσιν λείπων ἡλικίης ἔλεον,
 5 ο[ὐ τόν]δ', οὐκ ἄκλαντον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἔνθα
 φείσαντο προτέρων μνησάμενοι δακρύων.
 δείλαιοι τροφέων κειναὶ χέρες, αἱ συνέλεξαν
 τὴν ὀλίγην σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης.

II saeculo non recentius. — Florus puer mortuus ex pristino sepul-
 cro a patronis (v. 4), ut videtur, in columbarii loculum translatus est.
 — 5 . . . . . ΔΟΥΚ Maffei, Ο . . . . ΔΟΥΚ Wilamowitz; supplemento diffido.
 — 7 legebatur κείναι, κειναί scripsi idemque voluit Wilamowitz. κειναὶ
 χέρες eae sunt manus quibus id quod habebant ereptum est. — Eidem
 tabulae alter titulus inscriptus Cn. Calpurnius Helenus υ(ιxit) α(nnis)
 XXIV.

697. Romae. C. I. 6291 b.

Τειμάνδρα Κυπάρης κεῖτ' ἐνθάδε· κάτθανεν αἰαῖ
 μηδὲ τὸν ἐξαέτη πλησαμένη βίοντον.
 Α[ούκιος . . . .]ος Ἀνθιμ[ος τῇ μακα]ρίᾳ θυγατρ[ὶ
 μνείας χάριν.

Subscripta supplevit Amatus.

698. Romae. Ex Grutero C. I. 6224.

Παῖδά με τεθνεύωτα [ί]ε[ρ]ή κατὰ γαῖα καλύπτει
 νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος φιλήης·
 πατρί τ' ἐμῶι μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
 οἷ[ς] ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνῃν.
 5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τίς καὶ πόθεν, οὐνομα τοῦμόν
 Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, αὐτὰρ ἔπειτα
 Παλλάς μοι μήτηρ, Ταύγετος γενέτωρ.
 ἐπτα δὲ πεντήκοντι ἔσχον μῆνας εἵκοσί θ' ἡμέρας.

II fortasse saeculi. — 1 ΤΕΘΝΕΙΩΤΑΤΗ Ἰταλὴ κατὰ γαῖα Franz, ἀ-
 γαθὴ κ. γ. Iacobs. ἱερή vel ideo praeferendum quod sic augetur quae
 aperta est similitudinis species cum versu notissimo ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κε-
 φαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει. — 4 ΟΙΕΠΟΡΟΝ corr. Iacobs; dictio paullo quae-
 sitior nihil videtur offensionis habere. — 6 τὸ ἐγώ vel τῷ ἐγώ corrigunt
 vereor ne non recte; nam cum etiam quintus versus, creberrima formula,
 turbata praesertim imparum versuum aequabilitate suspicionem moveat
 cumque verba Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, quae vel maxime genuina
 sunt peraptaque epigrammatum dicendi usui, sicut leguntur ferri non
 possint, haec omnia non lapicidae sed ipsi hebeti poetae tribuenda vi-
 dentur eumque furtivis usum coloribus v. 5 sicut etiam v. 7 et 8 et
 extremam v. 6 partem (αὐτὰρ ἔπειτα) ipsum inepte finxisse, verba autem
 ὁ δεῖνα τοι ἐγὼ κικλήσκομαι aliunde adripuisse.

*699. Romae. Renier *Rev. archéol.* 1852 I 197.

Νήπιον, ὠκύμορον κατέχω χθών, ὃ ξένε, παῖδα,
 ζήσαντ' ἐν μελάθροις ἐς λυκάβαντα τέταρτον,
 οὔνομα δ' ἐν τοκέεσσι φίλοις κέκλητ' Ἀσιάρχης·
 αὐτοὶ δ' οἷ θρέψαν τήνδ' ἐπέθεντο κόνιν
 5 καὶ δακρύοισιν ἔβρεξαν ὅλον τάφον· ἄστατος ὄντως
 θνητῶν ἐστι βίος καὶ βραχὺς οὐδ' ἄπονος.

III fere saeculi. — 2 pentametri instar; in archetypo enim fuerit
 ἐς λυκάβαντα τρίτον sim. — 5 ἄστατος αἰών queritur boeotus poeta supra
 n. 502,16.

700. Romae. C. I. 6247.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδί,
 Κλεοφόρῳ τριέτει, ὃν ἀφείλατο μοῖρα κραταιή,

πρὶν γλυκεροῦ βιότοιο ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.
 ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοις τις αἴσθησις, τέκνον, ἐστίν,
 5 κοῦφον ἔχουσ γαίης βάρους εὐσεβείης ἐνὶ χώρῳ.

II vel III saeculi. — 2 τριέτη ὄν Dorville.

*701. Romae. C. I. 6220.

Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ, Γερμανικέ.
 ἡλικίας τριέτης καὶ μηνῶν δ' ἐνθάδε κεῖται.
 ἐποίει τὴν στήλην σὺν τῇ προτομῇ μνήμης χάριν
 Εἰρηνίων, ὅς (σ)' ἐφίλησα.

1 Πρίσκει addidit Welcker; nihil supplendum in versu integro. —
 2 ἡλικίας certe non referendum ad verbum μνησθείης. — δ' numerale
 monosyllabum. — Extrem. ὅ σε φιλῆσα[ς] male legunt.

*702. Romae. C. I. 6248.

Ἐνθάδε κεῖμε ἄναυδον, ἄπνον, ξένον ἐνθάδε κεῖμ[αι]
 παιδίον, ἐκπρολιπὼν γλυκε[ρὸν] φάος ἀελίοιο,
 ζήσας μὲν λ[υκάβαν]τας ἐγὼ [δύ]ο [κ]αὶ δύο μῆ[νας,
 5 ἐβ]δομάδας δισσὰς μό[νον, εἶτα βίου τέ]λος ἔσχον.
 ἐκπρολιπὼ[ν π]άτραν Σινώπην τῷδε πρόκει[μ]αι
 τύμβῳ ἐπὶ στήλης κεχαραγμέ[ν]ον οὖνομα τοῦμόν
 Κορνοντίων· κατὰκειμε λιπὼν πένθος γονέ[εσ]σι·
 τὰμὰ δὲ νηπιάχου δάκρυα πλη[σ]' Ἀχεροντίδα λίμνην.
 Διόδωρ[ος] τῷ ἰδίῳ [τέκνῳ].

Supplevit Welcker, nisi quod v. 4 paullo aliter constitui; placeret
 quod Franz posuit μόριμον βιότου τέλος ἔσχον, nisi μόριμος adiectivum
 rarum et homericum vocabulum suspectum videretur. — Subscripta ego
 sic legi:

ΔΙΟΔΩΡ

ΠΙΩ . ΙΔΙΩ

unde conicias θρε]πτῷ ἰδίῳ [ἐποίησεν.

703. Romae, nunc Parisiis. C. I. 6277.

Ἐννεακαιδέκαμηνος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποιεῖ πατὴρ Πρόκλος Συρίης ἀπὸ γαίης.
ὄννομα δέ ἐστι Πρόκλα, γαία πατρὶς ἣ παράκειμαι.

II vel III saeculi. — 1 et 3 nota praepositionis παρὰ usum.

704. Augustae Emeritae Lusitanorum. Anaglypho infans adsidens
uvas brachiis amplexens. C. I. 6805. Ex suo ectypo Huebner C. I.
L. Hisp. 562.

Μήτηρ μοι Γαιῆνα, παρ' ἡρίον ὅστις ὀδεύε[ις],
ἥγειρε στήλην σὺν πατρὶ Σωσθενεί,
πόλλ' ὀλοφυρ[ά]μενος μικρῷ ἐπὶ ἦν γὰρ ἐμο[ὶ] μείς
ἑβδομος θὺ πλήρης, ὄννομ' Ἰουλιανός.

*Nomine Iulianus, menses exc[er]dere septem
haud licitum. multum flevit uterque parens.*

Aetatis Antoninianaе iudice Huebnero, quo tempore miror etiam
iota dativo μεικρῷ additum esse (v. 3). — 1 Γαιῆνα in lapide est Hueb-
ner. — 3 participium ad solum patrem refertur idque casu diverso.

705. Romae. In sarcophagi anaglyphis iuvenis exsculptus ornatus
viridi tempora pampino, coronam et calicem manibus tenens. C. I. 6286.

Σατορνεῖνος ἐγὼ κικλήσκομαι· ἐκ δέ με παιδός
εἰς Διονύσου ἄγαλμ' ἔθεσαν μήτηρ τε πατήρ τε.

Primus recte explicavit Ross *Archs. Auf.* I 51 adnot. Parentes
cum in vivis esset puerum Dionysi specie indutum in aliquo dei fano
posuerant, ideoque personati Bacchi imaginem etiam sarcophago mortui
insculpendam curaverant.

706. Aquileiae, nunc Venetiae sub protome infantis monstrosi. Ex
Letronnii apographo Welcker *Syll.* 91*. In C. I. non invenio.

Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε Κύδωνος πλησίον, ὦνδρες,
θάμβος ἐοῦσαν ὑμῖν τέξε δόμος Γαλατῶν.
ἐν ἔτει 3 Π . . . . . 1 Ε

1 πλησίον non intellego; conieci παιδίον, cui tamen hoc obstat quod infantis patrem non nominari probabilius est.

707. Romae. In muro S. Stephani ad viam Latinam tabulam insertam esse ait Michaelis, qui edidit ex suo apographo *Bullet. arch.* 1858 p. 160; ubi frustra amici quaesiverunt.

— — — — —
 οὐκ ἦρκει τὰ πά[λαι] γενέταις κακὰ πά[σχον] ἐπ' αλλοις,
 οὐδ' ὅσα νήπιος ὦ[ν] ἔπαθον νούσ[ων] κακότησι
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπ[ῇ], ὅσα δ' ἐν πελάγε[σσι] μακροῖσιν
 ἀλλ' ὅτε βαιὸ[ν] ἐπ' οὐδας ἔβη[ν] γαίης ἐρατειν[ῆς],
 5 ἥρπασθην ὁ [πρό]μοιρος· ἔχουσ[ι δὲ] χείρονας ἀρτ[ι]
 λύπας καὶ στεναχὰ[ς ἐπ' ἔ]μοι δάκρυσιν π[υκι]νοῖσ[ιν]

II fere saeculi. — Ante v. 1 haec:

ΠΡΑ~ . . . . .

ΜΗΤΡΟΣΔΕ~ . . . . .

ΟΥΚΗΡΚΕΙΤΑΠΑ . . . . κτλ'.

falso certe Michaelis Πραστάτου μὲν πατὴρ ἐμοί, μητὴρ δὲ θανούσης. Idem proxima omnia usque ad v. 4 bene supplevit. — 1 ΚΑΚΑΠ/ . . . — 2 ΝΟΥCC . . — Ceterum simillimam de puero multa perpesso naeniam lege supra n. 314. — 5 ἔχουσι scil. οἱ γενέται, quod fuerit initio v. 7.

708. Romae. C. I. 6236.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἥελιον θνητόν, παίδων βέλτιστο[ν] ἀπάντων
 κάλλει τε γνώμη τε τρώ[τ]οις [τ]' αἰδημοσύνη τε.
 εἰκοστῇ λυκάβαντι δόμους Ἄϊδα μολόντα
 σεμνὸς παῖ[ς] ὁ Μύρων τειμήσας ἔξοχα πάντων
 5 τῷδε τάφῳ κοσμεῖ μνημοσύνης ἕνεκεν.

II vel III saeculi. — 1 θνητῶν corrigunt; ad videtur Ἥλιος θνητός deo Soli satis frigido lusu opponi. — ΒΕΛΤΙCΤΟΙ — ΤΡΟΓΟΙC | ΑΙΔ — 4 ΠΑΙ|ΟΜΥ legebatur παῖς Μύρων, articulus metri necessitati debetur.

709. Romae. C. I. 6221.

Γλήνῳ Νιγρῖνος παιδὶ καὶ νέκυν στέργων.

Πλήνῳ coni. Wilamowitz.

710. Romae. C. I. 6255.

Μά(ρκος) Κλώ(διος) Ἐπαφρόδιτο[ς] ἐποίει ἑαυτῷ καὶ τῇ
σ[υμ]βίῳ τῇ γλυκντάτῃ Οὐρβι[. . .] Μαρυλίνα καὶ ἀπελευ-
θέρ[οις] καὶ ἀπελευθέρων ἀπ[ελ]ευθέροις.

Σῶμα . . πωτοβαρὴ ὅ[ς] ὑπὸ κρη[π]ῖδ[ος] ἐρίσης,
δηναίης ἀποθοῦ φόρτον ὁδοιπορίας.

1 ΒΑΡΗΟΕΥΠΟΚΡΗΔΑ . . | ΕΡΙΧΗΣ σῶμα σῦπῳ τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρηπῖδος ἐρίσας Welcker, σῶμα κόπῳ τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρ. ἐρ. Franz, neuter aut graece aut ex lapidis fide, cuius apertissima est lectio, difficillima interpretatio. Hoc perspexisse mihi videor coniunctivum ἐρείσης recte habere eumque suspensum esse ex pronomine relativo ὅς. Sed monstrum illud vocabuli cum βάρος compositi domare nescio; neque enim fuit quod olim conieci σῶμα τυπωτοβαρεῖ ὅς ὑπὸ κρηπῖδι ἐρίσης i. e. sub limine anaglyphis ornato. Certum videtur κρηπὶς nomen. — 2 A. P. VII 19 ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἀΐδαν.

711. Prope Antium. Infra titulum sculptum sceletum humanum. C. I. 6309.

Εἰπεῖν τίς δύναται σκῆνος λιπόσαρκον ἀθρήσας
εἶπερ Ὑλᾶς ἢ Θερσεΐτης ἦν, ὃ παροδεῖτα.

712. Romae. C. I. 6307.

Εἰ δὲ τολμήσει τις τούτῳ συνθάπτεμεν ἄλλον,
θίσει τῷ φίσκῳ τρεῖς δύνo χειλιάδας,
τόσσας καὶ Πόρτῳ καταθήσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
τείσοι ἀτασθαλίας βλαψίταφον κόλασιν.

3 videtur Portus Traiani dici, qui a 103 aedificatus est. — 3 sq. sepulcri quidem violati publice dabit poenas, sed ipsius contumeliae aeter-

nis suppliciiis punietur. — 4 τέλει Franz. βλαψίταφος adiectivum ne Gregorius quidem novit.

NUMERORVM SOLVTIORVM SERMONISQVE BARBARI.

713. Prope Ficuleam. C. I. 6284. Tria lapidis frustula ipse in museo Capitolino vidi et descripsi, quorum litteras ut recognosceres latius disponendas curavi.

Τὴν στήλην, παροδεῖτα, διελθὼν γνώσῃ, [ὅς εἰμι,
καὶ πᾶς μοι βεβίωται καὶ πῶς ἀνέλυσσά μαθήσῃ.
ἔσπειράν με γονεῖς παρ' Αἰγύπτου <δ> ἀρούραις
ἐν κώμῃ Ἰεραπενθεβυλεῖ . . . . . , νόμος ἡ Ξοῖς
5 . . . . . Ἀλεξάνδρ[εια . . . . .] ἐπατράσιν
— — — — —
καὶ ἐν στρατιᾷ [. . . πα]νημερίῳ μετέπιτα θελήσας
καὶ κόσμον κεκ . . . ευκα, σχεδὸν εἴποιμι παρ' αὐτό,
οὐ πόλεμόν ποτε εἰδὼν, οὐ χεῖρα φόνοισι μιάνας,
10 Χ]ρόνιος ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐόδιος ἐνθάδε κεῖμαι,
ἑξηκονταέτης, γυναικᾶ τε μηδαμοῦ γήμας,
μήτε δίκην εἵπας, μήτ' ὅρκον δοῖς ποτ' ὁμοίῳ
εὐτυχίην δὲ βίου ταύτην νόμισον, παροδεῖτα.
Σεράμμων ἐνθάδε κεῖμαι Ἀλεξανδρεὺς, πολλὰ μογήσας
15 ἐν βιότηῳ περιών, λήθῃ, πλάνῃ, ἐλπίδι διώκων,
. . . . . τοῦτο γένωμαι, ὃ βλέπεις.

Titulum barbaro sermone scriptum non audeo restituere. — 1 ΓΝΩΧΙΛ suppl. Franz. — 3 δ' uncis inclusi. — 4 .Ι. ΕΡΑΠΕΝ ΘΕΒΥΛΕΙΙ apertissima est lapidis scriptura, unde nec Σεραμένθε fuit κώμης nomen, neque in proximis quidquam mutandum est. — 5 ΑΛΕΞΑ ΝΑΡΙ . . Omnino non suboluit Franzio quae res ageretur; atqui patet accuratissime mortui patriam indicari. Primo τὴν κώμην nominat, deinde τὸν νόμον, denique ipsam Alexandriam urbem, tamquam caput τῆς ἐπιστρατηγίας τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ξοῖς nomi nomen est apud Ptolemaeum, apud Strabonem p. 802 urbs est nomi Sbennyitici; constat autem nomorum numerum posteriore tempore non mediocriter auctum esse, ut complures urbes antea aliis nomis adscriptae iam ipsae nomorum vices agerent. Denique notanda verba παρ' Αἰγύπτου ἀρούραις (v. 3); nam singulae κῶμαι vel τόποι in ἀρούρας dividebantur, quae centum quaeque cubita continebant moduli aegyptii. — 6 ΣΤΡΑΤΙΑΙ καὶ στρατιᾷ δὲ πανη-

μερίῳ Franz. Fortasse verbum periit velut μοχθεῖν. — 7 ΚΕΚ - - ΕΥΚΑ
 κεκόρευκα Franz, quod verbum semel reperitur apud Eustathium devir-
 ginandi notione. Sententia videtur *terras omnes peragravi, paene dixe-*
rim, neque bella expertus neque manum sanguine pollutus e. q. s. —
 9 Κρόνιος Franz; Χρόνιος nomen supra n. 395. — 13 Serammonem homi-
 nem diversum esse a Chronio, qui et Artemidorus Euodius, eo magis
 credo, quod Alexandrinus esse dicitur; nam qui nomi Αείδος fuit Alex-
 andrinus esse vix potuit, quia hanc urbem scimus una cum paucis aliis
 exemptam fuisse ex reliquae provinciae divisione vel administratione.
 Itaque duo habemus epitaphia. — 15 . . ΗΝ _ _ ΟC . . ΤΟΥΤΟ sententiam
 hanc esse puto *donec terra prognatus hoc ipsum quod vides (i. e. terra)*
fierem.

714. In vico Genay prope Trevoux, dans le département de l'Aise. Hen-
 zen ex Wilmannsii apographo *Bullet. arch.* 1867 p. 203. Ipse Wilmanns
Exempl. n. 2498.

Ἐνθ]άδε κείται [Θ]αῖμος ὁ καὶ Ἰο[υ]λιανὸς Σαάδου·
 ἐ]σ[θ]λὸς τε πέ[φ]υκε καὶ ν[ή]δυ[μ]ος Ἀθειληνός,
 βουλευτῆς πολίτης τε Κανωθαί[ω]ν ἐ[πὶ] Συρίης,
 ὅ]ς πάτραν τε λείπων ἦκε τῷδ' ἐπὶ χώρῳ
 5 ἐς πρ]ᾶσιν ἔχων ἐνπόρ[ι]ον ἀγορασμῶν
 με]στὸν ἐκ Ἀκουιτανίης ὧδ' ἐπὶ Λουγυδοῦνιο·
 ὤλεσεν ἐπὶ [Ξ]ενίης θανάτῳ μοῖ[ρα] κρατα[ι]ρή.

D(is) M(anibus) Thaemi Iuliani Sati fil. Syri de vico Athelani Ca-
notha, negotiatori Lugduni et prov. Aquitanacica (sic), Avidius Agrippa
fratri pientissimo ob memoriam eius faciendum curavit et sub ascia dedicavit.

II saeculi exeuntis titulus est, si quidem recte coniecit Henzen,
 fratrem Avidium Agrippam ab Avidio Cassio, legato pro praetore Sy-
 riae praefecto, in Avidiam gentem receptum esse (a. 166 - 172). Thae-
 mus Iulianus fuit vici patrii *Athila*, urbis *Canothae*, quam τὰ Κάναθα
 τῆς Κοίλης Συρίας vocat Iosephus *bell. Iud.* I 19, 2. — 2 . ΣΟΛΟΣ —
 3 ΚΑΝΩΘΑΙΥΝΕ/// — 7 ΚΡΑΤΑΓΗ restituit et supplevit Henzen. — 5 . . II
 ΑΣΙΝ corr. Mommsen; verba ipsa male graeca, sententia vero aperta.

715. Incerti loci, post Parisiis. C. I. 6870.

Φιλανδρίας εἵνεκεν Ἀρμονίας.

Αἴας Παμμονίου ἀμέμπτως βιώσας καλοκάγαθίας εἵνεκεν
χρηστὲ καὶ ζητητὲ χαῖρε.

Αἴας Αἴαντος, τέκνον ἐτῶν $\bar{\kappa}$,
ἐν ἔτεσιν ὀλίγοις λύπην κατέλιψε τεκοῦσι.
3 μοῖρα δ' ὡς κατέκλωσε ὅθεν ἦλυθε καὶ πάλι ἀπῆλθε.

Pater cum filio uno sepulcro conditus, quod uxori virtutis ergo
posuerat. — 1 pentameter; εἴκοσιν est tribrachys. — 3 Epicharmi sunt
versus:

σνεκρίθῃ καὶ διεκρίθῃ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦνθεν πάλιν,
γὰ μὲν εἰς γᾶν, πνεῦμ' ἄνω· τί τῶνδε χαλεπόν; οὐδὲ ἔν.

quos tituli scriptor indidem unde nos cognitos habuit, ex Plutarchi *con-*
sol. Apollon. p. 110. Cf. Haupt *Opusc.* II 193.

716. Romae. Anaglypho sculptus iuvenis in lecto recubans. C. I. 6219.

. . . . . Γεμινᾶν ἐκάλεσ(σ)αν·
ἔσχε δὲ καὶ ἄλλ' ὄνομα χαριέστατον, ὃν ποθ' ἐταῖροι
Πετροκόρακαν ἔκ[λ]ηζον.
οὐ τὰχ' ὑ[πῆ]ρ[ξ]ε [βρ]οτῶν ὅστις τοίαν ἐκτήσατο γνώμην·
5 ἦσκι τὴν ἀπλότητα, φίλους ὑπὲρ ἅτὸν ἐτίμα.
διὰ τοῦτο μνήμης ἔνεκεν, χάριτος δὲ ἀπάσης
οἱ σοὶ ἀδελφοὶ ἔθηκαν γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι,
ἵνα σε πᾶς παράγων ὀνομάζῃ 'ἀγαθὲ Πετροκόραξ.'
ἔζη ἔτη XXX.

1 [Ὁν κεύθει τόδε σῆμα, βροτοὶ] Γέμιν[ο]ν ἐκάλεσσαν Franz. — 3 ΕΚΥ
ΗΖΟΝ — 4 ΟΥΤΑΧΥΒΡΗΣ | ΟΤΩΝ bene correxit Franz; idem vero male
v. 5 [θ'] ὑπὲρ et v. 6 χάριτός [τ]ε.

717. Catanae. C. I. 5702 ex Castelli apographo.

Ἐνθάδε κε[ι]τε Δέδαλος ἐτῶ[ν] $\bar{\kappa}\epsilon$,
κοῦρο[ς] ἀνή[ρ], ἀπείρατο[ς] Κύπριδο[ς] ἰ]μερ[τ]ῆς.
Φρόντων εἰατὴρ [τὸ]ν [β]ωμὸν ὑι]ῶι ἀνέθ[η]κεν.

1 ΚΕΤΕ — 2 ΚΟΥΡΟΡΑΝΗ κουροφανής Franz; idem reliqua correxit
ΑΠΕΙΡΑΤΟΥ — ΔΟΙΑΜΕΡΙΝΕ — 3 ΤΗΡ | ΕΝΩΜΟΤΩΙΑΝΕΘΙΚΕΝ.

718. Catanae. E schedis O. Muelleri C. I. 5699.

"Αν, ξένε, μ]ο[υ ζητῆς ὄν[ομ' ἢ τίνας ἐνθ]άδε κεῖμε,
 . . . . . Ἐφέσου, μεγά[λης θεοῦ εἰμι πολ]εῖτης.
 πατρὸς δέ [ἐστιν ὄνομ'] Α(ῖ)λ(ι)ς Ἀχιλλεύς,
 Στρατο[νίκη δέ μ]ου μήτηρ.

5 μοῖρα δ' ἔδω[κέ μοι ὦ]δε θανεῖν.
 ἐκκέδεκα [ἔτη ζή]σας κεῖμαι δὲ νῦν [λείπων φάος] ἡελίοιο.
 μνημα δέ μοι [ἐστήσ]α[τ]ο Αἴλ(ι)ς Ἀχιλεῖς π[α]τήρ.

1 ΠΛΟΙΖΗΤΗΣ — 2 post κεῖμε ΝΗΠΙ . . . | ΡΟΦΕΦΕΟΥ — 7 ΜΟΙ . . . |
 ΑΙΧΑΙΔΙΣ non videtur sufficere spatium huic supplemento μνημα δέ μοι
 [τόδ' ἔτευξεν ἑαῖς παλάμ]αις Αἴλ(ι)ς Α., neque omnino quisquam in his ti-
 tulus certa dari posse crediderit.

719. Romae. C. I. 6267. Descripsi ex cod. Vallicell. R 26 f. 266.
 Vtor Bormanni ectypo.

Θεοῖς καταχθονίοις.

Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Ὀλυμπία ἐτῶν κβ,
 Ἕλληνα μὲν τὸ γένος, πατρίς δέ μοι ἦτον Ἀπαμέα·
 οὐδένα λοιπήσασα

οὐ μικροῦ ψυχὴν, οὐ μεγάλου κραδίην.

5 στήλην δ', ἣν ἐπύησα κατὰ χθόνα δάκρυσι θερμοῖς,
 παρθένον ἣν ἔλαβον, Σώτας Ὀλυμπιάδι πεποίηκα.
 στοργὴ γὰρ μεγάλη τῶν ἀμφοτέρων διέμεινεν,
 ὥς ὅπου φῶς τὸ γλυκὺν παρέμεινε ἀκτεῖσι ἐπιλάμπ[ο]ν,
 ἥδ' ὅν ἀπὸ στόματος καὶ γλυκὺν ὥς μελίτιν.

10 ταύτην τὴν στήλην ἐπύησα Σώτας σε φιλήσας.
 ψυχῇ διψῶσιν ψυχρὸν ὕδωρ μεταδ[ό]ς.
 Ἀδελφὸς ταύτης ἐπέγραψεν.

6 πεποίηκα cod. πεποίηκα lapis — 8 ΛΑΜΠΩΝ lapis. — γλυκὺν noli mu-
 tare coll. v. 9. — 9 inepta apte non possunt explicari. — 11 ΥΔΡΩ
 lapis. Verba notissima, quibus Pluto adpellatur. — extr. ΔΕC —
 12 sic lapis et codex.

720. Mediolani. C. I. 6762.

Θ(εοῖ)ς κ(αταχθονίοις).

Ἐνθάδε σοί, Δομνεῖνα, [ἐ]τελέσ[θη] πᾶσα μοίρη,
 ἐνθάδε λοιπὸν ἔχεις στυγερόν οἶκον,
 κοῦκέτι σοι φάος ἡελίοιο,
 οὐδὲ τὰ κλεινὰ δὲ δώματα· Ῥώμης,
 5 οὐδ' ἄλοχος, οὔτε φίλη κασιγνήτη,
 ἀλλὰ σε καλύπτουσι [θ]αλερ[ή] ἄμπελος καὶ γῆα ἐν Μεδι[ο]-
 λάνῳ.

1 ΝΑΙΤΕΛΕΣΩΠΑΣΑ COΓΤΕΧΙ; τελείσθω Scaliger, τέλος ὤπασε Franz. —
 2 fuit olim οἶκον ἔχεις στυγερόν. — 3 ΗΛΕΙΟΙΟ — 4 δὴ Scaliger. —
 5 ἄλοχος pro marito nove dictum. — 6 ΤΑΛΕΡΕ COΓΤ. Scaliger; τάλαινα
 Welcker Syll. 91. — 6 ΜΕΔΙΩΛΑΝΩ.

721. Romae. C. I. 6263.

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις).

Ἡ σεμνὴ καὶ φίλανδρος μόνη προὔχουσα πασῶν ἀλόχων,
 εἰκοσαέτης τεκέων δύο μήτηρ. σὺν ἀνδρὶ τῷμῳ
 ξ̄ ἔτεα βίον ἐ[κ]τελέσασα ἐνθάδε κεῖμαι.
 οὐνομα δέ μοι Μυρωῆς, γραφὴν δ' ἐν στήλῃ ἀμύνπτου
 βιότοιο χάριν

5 Πάνθης οὐμὸς πόσις ἐξετέλεσεν.

3 ΕΤΕΛΕCACA COΓΤΕΧΙ.

*722. Olim Romae, nunc Perusiae in museo. C. I. 6210.

Οὐχὶ πόνῳ δολί[φ] λημφθεῖς τὸ πρὶν ἦλθά σοι νῦν ἐπι-
 γράψας,

ἀλλὰ νόσῳ λημφθεῖς, ἧς ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βά[σ]ανον·
 νῦν δέ σοι τήνδε γραφὴν θήσω χάριν, ἧς ἀπὸ κηροῦ
 ἀντίτυπον ρείσει τοῖς δακρύοις χάριτα.

5 εἰ δέ τις ἐστὶ νόος παρὰ Τάρτασιν ἢ παρὰ Ἀθήνῃ,
 ἧς ἔσχον σπουδῆς ἐπὶ σοὶ, νῦν κατέχεις χάριτα.

τίς δ' ἐτύπωσε τὰ γράμματα, εἰμὶ τὸ πρὶν σου,
 αἶμα σὸν ἐν ζῶσιν· λυπεῖς με τέλος κατέχουσα.

Ἀγάθων ἀδελφῇ Ἀτταλίδι μνείας χάριν.

1 ΔΟΛΙΑ non labore doloso (quod cum ad certam quandam rem
 spectare videatur explicari nequit), sed morbo impeditus eram ne prius

facere quod nunc facio, ut tibi monumenti titulum ponerem. — 2 BAIAN ON corr. Gorius; *cuius morbi te auctore habui experimentum*, i. e. *tuus in me morbus transit.* — 3 χάριν, ἢ τ' corrigunt vitium vitio expellentes; nam ῥέω verbi transitivi nullum omnino extat exemplum. Equidem Agathonem puto ex plebei sermonis consuetudine casibus inter se confusis accusativos ἀντίτυπον χάριτα posuisse pro nominativis: *cuius ex cera* (nam in cera ipse scripserat) *gratae memorias documentum* (χάρις) *lacrimis meis tamquam imago resonabit.* — 5 Τάρτασι, voluit opinor Τάρτασιν dativum heteroclitum. — *Si quae tibi mortuae facultas est sentiendi mei in te studii, iam animadverteris me tibi gratiam exsolvisse.* — 7 τίς pro relativo accepi, ut sescentiens: *qui haec scripsit, ego sum tuus ille, tuus sanguis* (i. e. *eodem tecum sanguine natus*) *dum vivis.* Male Franz σὶ δ' ἐν ζῳῳ. — 9 senarius.

*723. Romae. In sarcophago imago Droseridis puellae. Benndorf-Schoene Catalog. Lateran. 438. C. I. 6223 b.

*Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε, ὅτι τὸ σὸν κάλλος ἀπῆλθεν ἰς αἴρα,
ἣν ἥρπασαν ἀπὸ γονέων μοῖραι κατ' ἐρείπαν.*

τίς ἐζήσεν ἔτη β, μῆ(νας) ια, ἡμ(έρας) ι.

εὐψύχι Δροσερίς· οὐδὲς ἀθάνατος.

Simillimum est Iuliani Aegyptii epigr. A. P. VII 599,5 τίς λίθος οὐκ ἐγόησεν, ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην εὐρυβίης Ἀίδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων, eoque haec similia, quod utriusque defunctae pulcritudo celebratur. — 2 ΚΑ|ΤΕΙ^ΠΠΙΑΝ aliter haec legi nequeunt; falsi igitur sunt qui κατ' ἐνωπάν vel κατένωπα scripserunt. Fortasse ἐρείπα sive ἐρίπα forma diversa est sensu non diverso pro ἐρίπια i. e. *rupes*; ut puellam de rupe praecipitatam cogites obiisse.

724. Parmam Roma advectum. Ex schedis Lopezii C. I. 6747 b. Vtor adcuratissimo Bormanni ectypo, quod praestat integrum transcribere; restituere non audeo.

• • • • •

POSSIS

ονω Τιβουρτ
κειμαι πασι φιλ
λείψας ἐν κλειτῇ
ασινοισναρεσας

- 5 θαλερόν στέφος Ἡρακλῆος
 ντα ἐνὶ στήθεσσι κα
 λυψε τὸ πανσοφο
 σιν μνησθῆτε
 ιδιξίς ἃ ζωὸς ζω
 10 τοισι μέμνησθε λο
 σ ζωὸς ἔλεξα Εὐθύ
 τονος πᾶσιν ἐπισιν

Videtur epitaphium Euthytoni Tiburtini (v. 1 et 11 sq.) qui omni-
 bus amicus (v. 2) omnibusque placuisse dicitur (v. 4, ubi τοῖς Πρασίνοι-
 σιν ἀρέσας Franz) et athletarum certamine vicit (v. 5). Laudatur eius
 sive animus sive ingenium (v. 6, qui versus non continuandus videtur
 versui sequenti, quamquam bene haec procedunt πάντα ἐνὶ στήθεσσι κά-
 λυψε τὸ πάνσοφον ἦθος). Hortatur superstitēs ne inmemores sint eorum
 quae ipse vivus vivis ἐπέδειξε (ἐπιδίξις vel ἐπιδίξεις v. 9), meminerintque
 quae locutus sit (μέμνησθε λόγων οὗς ζωὸς ἔλεξα v. 11).

APPENDIX CHRISTIANORVM EPIGRAMMATVM.

725. Augustoduni. C. I. 9890, ubi omnes editores enumeravit Kirch-
 hoff, ipse imagine usus photographica, quam R. Garrucci edidit *Mélan-
 ges d' épigr. ancienne* (Paris 1856).

- Ἰχθύος ο[ὐρανίου ἄγ]ιον γένος, ττορι σ[εμ]νῶ
 χρῆσε· λαβὼ[ν πηγῇ]ν αμβροτον ἐν βροτέοις
 θεσπεσίων ὑδά[τω]ν τὴν σήν, φίλε, θάλπεο ψυχὴν
 ὕδασι ἀεναίοις πλουτοδότου σοφίης·
 5 σωτήρος [δ]’ ἄγ’ ἰὼν μελιηδέα λάμβ[α]ν[ε βρωσιν,
 ἔσθιε πιν[άω]ν, ἰχθὺν ἔχων παλάμαις.
 Ἰλ[αθ]ι, ἰχθ[ύ]· σὺ γ[ὰρ] [Γ]αλιλαίῳ, δέσποτα, σω[τήρ],
 εὐ[ό]δω [ἰη]τήρ· σὲ λιτάζομε, φῶς τὸ θανόντων.
 Ἀσχάνδιε [πά]τερ, τῶμᾱ κ[εχαρ]ισμένε θυμᾱ,
 10 σὺν μ[ητρὶ γλυκερῇ καὶ ἀδελφει]οῖσιν ἑμοῖσιν
 ἰχθύος ἐν δείπνῳ μνήσεο Πεκτορίου.

ματικός, qui absoluto opere in Pleroma reversus in Aeonum numero residere putabatur. Kirchh. — 7 nota poetam naso ut aiunt suspendentem eos, quorum vulgari opinioni obloquitur, velut supra n. 266 κοινὸν φῶς ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεὶ e. q. s. sim. — 8 ΚΑΘΤΑΝΕ — 9 θανόντες ἀληθῶς dici eos facile apparet, qui cum materialis sint naturae (ὕλικοι) et a divina alieni, iam nunc et vivi haberi possunt mortui et post mortem perituri. A quorum consortio morte seiuncta Flavia mortua esse praedicatur morti obnoxius, vivere vero in eorum coetum recepta, qui verae vitae et participes sunt soli et auctores (ζωοί) i. e. divinarum Pleromatis naturarum. Kirchh. — 10 quid tu mirare, Materia (ὕλη, quae hic γαῖα vocatur), genus defunctae (Flaviae), non illud materiale et tui simile, sed vere divinum et coelestis originis, morte obita non domari tibi, verum eripi et ad sublimioris naturae sedes efferrī? An metuis iam sentiens nullum tuum esse imperium in eos, qui vinculis tuis vera γνώσει soluti ad altiora et vivi evaserunt et mortui sunt evasuri? Kirchh.

*727. Romae. C. I. 6254.

Μνήμην τῆς ἰδίης γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον
 ἐν στέρνοισιν ἔχων ἴδιος πόσις ὦν ἔτι ζωός,
 ἥτις ἔφυ, στίλαιοι, παροδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγρα[ψ]α·
 πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῇ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
 5 εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῇ στέρνοισι μένουσαν
 ἦν ἀγαθή, νομίμοις δὲ θεοῦ παρεγγείνατο πᾶσιν.
 οὐδὲν ὅλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν,
 δουλὶς ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν.
 ζωὸς τρεῖς ἐκύησε γόνους, μήτηρ ἐγενήθη
 10 δισσῶν ἀρρενικῶν· τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα
 ἡοῦς ἐνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνως.
 κάλλος δ' αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμαζόνος ἔσχεν ἄπιστον,
 ὥστε νεκρᾶς πλέον ἢ ζώσης εἰς ἔρωτα φέρεσθαι.
 εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτόν
 15 Μαρκίαν τὴν Ἑλίκην ζοφεροῦς τάφος ἐνθα καλύπτει.

Christianae originis haud obscura vestigia vv. 6-8. — 15 Μαρκιανήν Iacobs.

*728. Romae in repositis musei Capitolini. Ineditum est.

Ζήσας ἀλύπως καὶ θανών, [ὥς δεῖ θανεῖν,
 ὑπὸ τόνδε κεῖμαι τύμβον . . . . .

ἄμεμπτος, ἀκατάγνωστος . . . . .
 ἀλοιδόρητος, νῦν δὲ εὐ[τυχῆς γεγώς,
 5 ὅ]τι καὶ γυναικὸς ἔτυχον ἐ[γγὺς ἐν τάφῳ,
 καὶ τῇδε τῇ]ς ἀρίστης ἱμ[ερον τρέφων

Litteris nonnullis accentuum notae superadditae, quarum rationem non intellego, velut v. 2 ὑπό et κειμαί, v. 3 ἀμεμπτός ἀκαταγνωστός, v. 4. ἀλοιδορήτος, v. 6 ἀριστής.— 1 ΘΑΝΩNC — 4 ΔΙCΕΙ — 6 CΑΡΙCΤΗCΙΙΙ.

729. Lorii in via Aurelia. C. I. 9852.

Ἐνθάδε ἐν εἰρήνῃ κεῖτε Ρουφείνος ἀμύμων,
 θεοσεβής, ἀγίων τε νόμων σοφίης τε συνίστωρ.
 ἐτῶν $\overline{\kappa\alpha}$, ἡμ(ερῶν) $\overline{\epsilon}$, ὠρ(ῶν) . .

3 horarum numerus corruptus NYI . .

730. Romae. C. I. 9727.

agnus
piscis   piscis

Ἐνθάδε κεῖμε βρέφος κοινοῦ βιότοιῳ ἄμοιρος,
 Ἠδίστου πατέρος καὶ μητέρος Εὐμορφίης,
 πρωτότοκον, διετές, θεῷ μεμελημένον ἡδύ,
 ἡλιόπαις, λυπῶν γλυκεροῦς χρηστούς τε τοκῆας.

II vel III saeculo non multo recentior indice Kirchhoffio. — 2 Ἠδίστον et Εὐμορφίην parentium nomina esse puto. — 4 est ἡλιόπαις infans, qui die Solis fuit natus, τῇ κυριακῇ, nostratibus 'ein Sonntagskind.' Kirchh. — Subscripta ΘΟ, ΤΚΝ, nec Kirchhoff intellexit.

731. Romae in coemeterio S. Agnetis. C. I. 9579.

Ἐνθα πέλι τόδε σῆμα [δ]ομestikοῦ Φιλίππου,
 ὃς ζήσας τριάκοντα ἔτη, ἐ[π]ὶ τοῖσι [δ]ὲ τρία
 πληρώσας κατέλιπα σῶμα [χ]θονὶ πολυβοτίρη.
 λέξ[ω] δὲ τί[χ]ην ἐμήν· πατρίς μοι Γαλατία[ς]
 5 κ[ώ]μη, υἱὸς δὲ πρεσβυτέρου Ἀλυπίου.

Restituit Kirchhoff. — 2 ΕΤΙΤΟΙΣΙΑΕ — 3 ΛΙΠΑΣΣΩΜΑΚΘΟΝΙ κατε-
λιστα Kirchhoff. — 4 ΛΕΞΥΔΕΤΥΗΝ — ΓΑΛΑΤΙΑΙΕ — 5 ΚΟΜΗ.

732. Romae in coemeterio S. Hermetia. C. I. 9715.

Ἀλκινόων δύο σῆμα Ἀλεξάνδρου τε συνέμων
τρεῖς δωδεχ[έ]τεις πιστοῦς γενέτη προέπενψα.
ἰχθύς.
γ.

2 ΔΩΔΕΧΘΕΙΣ lapidarius formam vulgarem induxit pro poetica δυο-
καιδέκτεις, quam metrum requirit. Kirchhoff; potest tamen etiam τούς
articulum versus initio errore omisisse. — γενέτη Kirchhoff interpretans πιστοὶ
ἐκ πιστῶν. Equidem intellego tres fratres duodenarios patri ante mortuo
misi; loquitur tumulus, qui tria corpora accepit. — Anagramma ἰχθύς
notum neque obscurus γ numeri significatus.

733. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9696.

Ἐνθάδε Παυλείνα κεῖται μακάρων ἐνὶ χώρῳ,
ἣν κ' ἔδευσε Πακᾶτα ἐν θρέπτειραν γλυκερήν,
ἀγίαν ἐν Χρ(ιστ)ῷ.

2 metrum sustentari poterat pro γλυκερήν alio adiectivo posito, ve-
lut ἄμεμπτον sim.

734. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9688. Alterum titulum
descripsi Romae in museo Capitolino.

- a. Σύννοι[δ]α ἔματ[ῶ] μη[δ]έν ποτε δράσας κακόν.
εἰμαρμένη δὲ περιπес[ῶ]ν κακῇ καὶ βασκάνῳ πικρῷ
ἔπαθον τοιαῦτα οἷα μηδεὶς π[ώ]ποτε.
ὁ [γ]ὰρ περὶ τέκνα πλούσιος [γ]ε[γ]ώς
5 ἔστερήθ[η]ν μετὰ μητρὸς αὐτῶν, συμβίου σεμνῆς καὶ σώφρονος·
ὅποῖα δ' ἦσαν ἐπὶ τόπῳ βλέπον [τ]έ[κ]να.
b. Ὅποτε πλούσιος περὶ τέκνα νῦν κακὸν κακῶς
τηρῶν ὥς Τάνταλος κολάζομαι.

1 CΥΝΟΙΛΑΕΜΑΤΟ. ΜΗΛΕΝ — 2 CON — 3 ΠΟΠΟΤΕ — 4 ΟΤΑΡ — ΤΕ
ΤΩC — 5 ΗΘΝΝ — 6 ΓΕΗΝΑ correxit Kirchhoff. — 8 legi ΚΑΛΑΖΟΜΑΙ,
quod κολάζομαι esse patet. — Ceterum dubitat Kirchhoff an non
christianus sit titulus.

735. Catanae. C. I. 5700.

Αἰγυλῆς Βιτάλης νῦν ἐνθάδε κεῖμαι,
 κόσμον πλάνην προλιπὼν, εἰς αἰώνιον οἶκον ἀνελθὼν,
 μηδένα λυπή[σ]ας ὁμαλὸν βίον ὧδε διάγω.

3 ΛΥΠΗΕΑΣ.

---

*736. Romae. C. I. 6313. Duo sunt fragmenta.

Ἔδραμον ἐν κόσμ[οιο πλάν]ῃ χρόνον ὃν κεκέλευσμαι,
 ποίημά τε δεινὸ[ν φύσιν ο]ὔσα κατέγνων,
 μειμησαμένη . . . . . τον δέ
 εὔπτερος ἢ πιστ[ὴ] ψυχὴ ἰς ο]ἶρανὸν ἔπτην.

1 supplevi ex titulo antecedenti, quo probato quanta quaeque proximorum versuum lacuna sit intellegitur. Franz parum adcurato usus apographo erravit.

---

737. Syracusis in lamina aenea. C. I. 9452.

Ἡμέρα κυριακῇ δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης,
 ἧς καὶ τὸννομα Κυριακή, ἡμέρα κυριακῇ παντὸς βίου λύσιν
 ἔσχε,
 τὴν ἤτησε, πρὸ πρώτης καλανδῶν Μαίων.

1 cf. supra n. 429.

II. EPIGRAMMATA DEDICATORIA.

I. DIS DICATA.

SAECVLI SEXTI.

738. Athenis in arce. Kirchhoff C. I. A. 355, qui duo fragmenta βουστροφηδόν scripta conposuit.

Κου[φαγόρας ἀνέθη]κεν Διὶς γ[λ]αυκώπιδι κούρηι.

---

739. Athenis in arce. Kirchhoff 343.

. . . . . ς Ἀθηναίαι μ' ἀνέθ[η]κεν.

Titulus sinistrorsum scriptus.

---

740. In Melo insula. C. I. G. 3.

*Παῖ Διός, Ἐκφάντῳ δέξαι τόδ' ἀμεμφές ἄγαλμα·
σοὶ γὰρ ἐπευχόμενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφων.*

Recte sic legit Boeckh. — Quid dedicaverit Ecphantus cuive numini, sciebant qui conlocatum videbant.

---

741. Eleúsine. Ex schedis Fourmonti C. I. 27. Kirchhoff 332.

*Δήμῳ Ἀθηναίων Ἀ . . . . .
Ἀλκίφρον[ος παῖς τ]όνδε δρόμον ποίησεν [ἄμεμπ]τον
Δήμητρος τε χάριν [κούρης θ' ἔ]ν[εκ'] ἑπιο[δώρου.*

Titulus βουστροφηδόν scriptus. — 1 extr. . . κ ΑΔΕΘΕΝ Kirchhoff

α[πο ληίδος ὦ]κ[οδομ]ήθην. 'Αλκίφρων δ' ἄρα τόνδε κτλ', quae non displicerent, nisi parum apte ipse δρόμος ita loqui videretur ut nemo quis loqueretur sciret. Mihi viri eiusque patris nomina fuisse videntur addita patria in-ηθεν. Similiter Boeckh ἀ[νέθηκεν ἐὼν 'Ε]καλήθεν 'Αλκίφρων, ὃς τόνδε κτλ', sed Clisthene ut bene monuit Wilamowitz illeque quos constituit demis titulus antiquior est. — 2 ἄμεμπτον Boeckh. — 3 voc. χαρὶν ultimum est tituli versus tertii, quartus a sinistra incipiens sic habet . . . ΝΥΓΕΠΙΟ, quae probabili ratione supplevit Kirchhoff, δρόμον intellegens *ambulationem eorum usibus destinatam, qui ad sacra celebranda convenissent.*

742. Apud Crissam ara magna. C. I. 1. Vlrchs *Annal. Instit.* 1848 p. 57 coll. tab. A.

Τάσδε γ' Ἀθαναίᾳ . . . Σεας Φα . ε . . ιστος ἔθιξε
Ἦραι τε, ὥς καὶ κεῖ[ν]ος ἔχοι κλέος ἄπθιτον αἰσεῖ.

Praeclaro acumine haec legit Kirchhoff *Philol.* VII 191. Titulus ab inferiore parte lapidis exorsus tribus versibus βουστροφηδόν decurrit eis scriptus litteris, quarum imaginem referre hic non liceret. — 1 init. ΤΑΜΝΕΓΑ κτλ'. Particulae γε pronomini demonstrativo in donariis additae usum cognitum habuit Haupt, cum egregie versus Cypseli arcae inscriptum corrigeret Λατοίδας οὗτός γα Σάναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων, ubi quem Pausanias sequitur (V 18, 4) auctor vetustior τάχ' ἄναξ legerat. — Post Ἀθαναίαι haec fere ΔΓΔΦΕΑ ΜΦΑΥΕΑΡΙΜΤΟΜ ubi quas punctis notavi litterae incertae sunt. — 2 ΚΕΛΟΜ.

743. Olympiae basis rotunda. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 6 coll. tab. 6.

Δέξο Σάναξ] Κρονίδα, [Ζ]εῦ Ὀλύνπιε, καλὸν ἄγαλμα
ἰλήσωι [Θυ]μῶι τῶι Λακεδαιμονίῳ[ι].

Paus. V 24, 3 τοῦ ναοῦ δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ μεγάλου Ζεὺς πρὸς ανατολὰς ἡλίου, μέγεθος μὲν δυόδεκα ποδῶν, ἀνάθημα λέγουσιν εἶναι Λακεδαιμονίων, ἥνικα ἀποστᾶσι Μεσσηνίοις δεύτερα τότε (sic. ed. Schub. codd. ὅτε vel ὅτι vel ἔτι) ἐς πόλεμον κατέστησαν. ἔπεστι δὲ καὶ ἐλεγεῖον ἐπ' αὐτῷ·

δέξο ἄναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα
ἰλάω θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Periegetarum haec commenta litteris refelluntur quae sexti saeculi sunt. — 1 //ΛΚΡΟΝΙΔΑΙ// //ΕΥ pro Ζεῦ fuerit alia quam non novimus forma.

— 2 in ἰλήσῳ alterum iota eiusve partem aliquam legerunt qui lapidem oculis usurparunt; gypsea imago hoc loco fracta est. — ΤΟΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙC//// adferunt exempla huic singularis usus firmando, non omni tamen ex parte idonea. Potest errasse lapicida.

SAECVLI QVINTI.

744. Olympiae. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 5 coll. tab. 6.

Πραξιτέλης ἀνέθηκε Συρακόσιος τόδ' ἄγαλμα
καὶ Καμαριναῖος πρόσθ' ἅρ' ἐμαντινέαι
Κρίνιος υἱὸς ἔναιεν, ἐν Ἀρκαδία πολυμήλωι,
ἑσλὸς ἐών, καὶ σοι μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἀρετᾶς.

Praxiteles, quem natione Arcadem esse non recte contendit Curtius, ex eorum numero fuit, qui a Gelone Camarina patria exuti Syracusas sedes transtulerunt anno fere 484. Videtur mercenarios conquirendi causa ab tyranno in Arcadium legatus re bene gesta Syracusas reversus illinc donarium Iovi Olympio misisse. Similiter, si quidem contraria similia sunt, Phormis Maenalius, post Syracusanus factus Olympiae equum dicavit, cf. Paus. V 27, 2. — 3 Κρῖνις i. e. Κρίνιππος, quo nomine Terilli pater utitur Himerensium tyranni. — Ceterum notatu digna sunt ἐμαντινέα, ubi praepositionis littera μ non solum a sculptore sed etiam a poeta neglecta est, et ἑσλός adspiratum.

745. Olympiae galea aerea. C. I. 16.

Ἰάρων ὁ Δεινομένεος
καὶ τοὶ Συρακόσιοι
τῷ Δι Τυρ(ρ)άν' ἀπὸ Κίμας.

Dedicavit Hiero ol. 76, 3 (a. 473) Tyrrhenis apud Cumas devictis. — 3 paroemiacum adgnovit Boeckh, neque priores duo versus numerorum specie carere videntur, cf. Welcker *Syll.* 124. — 3 Τυρρανά scil. ὄπλα vel κράνη.

746. Ad Olympiam in Alpheo inventa galea aerea. C. I. 29 coll. Add. I p. 885.

Τὰργ[εῖ]οι ἀνέθεν τῷ Διὶ τῶν Κορινθίων.

Ol. 80 antiquius esse docet Kirchhoff *Stud.*² p. 72 sq. De re ipsa certi nihil praecipi potest; cf. O. Mueller *Dor.* II 506. — Restituit Boeckh.

747. Olim Delphis sub tripode aureo, nunc Cpoli. Frick *Annal. Fleckeis.* vol. suppl. III 487 sqq. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindobon.* XIII 1864) p. 3.

Ἀπόλ(λ)ωνι θεῷ[ι στάσαντ'] ἀνάθημ' ἀ[π]ὸ Μ[ήδων.

Secuntur singularum civitatum nomina.

Ol. 76, cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 98. — Pausaniae epigramma postea exsculptum cum in ipsis aeneis serpentium nexibus, quibus superinpositus erat tripus, scriptum fuisse planissime Dethier ex Thucydidis (I 132) aliorumque locis demonstrasset, haud obscuris ex vestigiis eodem cognovit loco fuisse, quo nunc hexameter legitur, egregie is restitutus ab Goettlingio. — ΑΤΟ Frick ΑΓΟ Dethier et Mordtmann.

*748. Athenis in arce. Kirchhoff 334.

[Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες]
παῖδες Ἀθ[η]ναίων ἔργμα[σιν ἐν πολέμου
[δεσμῷ ἐν ἀχλύρῃ σιδηρέῃ ἔσβεσαν ὕβριν·]
τῶν Ἰππους δεκά[την Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

Vidit Kirchhoff integrum epigramma extare apud Herodotum V 77 quadrigae aeneae inscriptum, quam post duplicem de Boeotis et Chalcidensibus victoriam (ol. 68, 1) dedicarunt Athenienses, καὶ τῶν λύτρων την δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον, τὸ δὴ ἀριστερῆς χειρὸς ἔστηκε πρῶτον εἰσιούσι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει· ἐπιγέγραπται δέ οἱ τάδε· ἔθνεα κτλ'. Simonidem epigramma non fecisse vel inde adparet quod cum litterae tituli ol. 82 antiquiores non essent verissime conlegit Kirchhoff tempore posteriore arce a Pericle magnifice redintegrata epigramma incisum esse.

749. Athenis ad arcis radices orientales. Kirchhoff 333.

a. — — — — —
4 Ἑλλ[άδα μὲν] πᾶσαν δούλιο[ν ἡμᾶρ ἰδεῖν.

b. Ἡ μαλα δὴ κείνοι ταλακάρδιοι, οἳ ῥα τ]ότ' αἰχμήν
 στῆσαμπρόσθε πυλῶν ἀγ[ροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς
 μαρνάμενοι δ' ἐσάωσαν Ἀθηναίας πολυβούλ]ου
 ἄστυ, βίῃ Περσῶν κλινάμενο[ι δύναμιν.

Duo fuerunt binorum distichorum epigrammata, quorum de priore nihil superest praeter voculam αἰί, quae tamen primo versu exeunte an ineunte altero posita fuerit non liquet; alteri quae desunt ex imitatione carminis ab Ione Chio conditi (Aeschin. *Ctesiph.* 184) ingeniose restituit Kirchhoff, idemque demonstravit versus statuae Minervae Propugnatricis subscriptos fuisse; factum tamen hoc cum litterae ol. 80 non essent vetustiores aliquanto post ipsam victoriam Marathoniam.

750. Pari insulae columellam esse nunc Pisauri adservatam ex litterarum genere coniecit Kirchhoff *Stud.*² p. 57 ectypo usus. C. I. 24.

Ἀρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμ' . . . . .
 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θερσι[έ]που[ς θυ]γ[ά]τηρ.

Τοῦ Παρίου ποίημα Κ[ρ]ι[τ]ω[νι]δεω εὐ[χ]ο[μαι εἶναι.

1 Paciaudi ΑΛΛΑΕΜΔΙΕΡΕΞΙΩΛΙ////, ectypum ΑΛΛΑΜΥΙΕΙΕΛ//Ο//, nisi quod E littera quam notavi incerta est. Fuit mulieris nomen et verbum ἔθηκεν, praeterea adiectivum fortasse ad ἄγαλμα referendum. — 2 ΦΕΡΕΙΣ //ΩΠΛΩΓΗΝ Pac., ectypum Θ/ΞΙ//Ω//Λ/ΓΗΡ Θερσίππου Kirchhoff, Θερσιέππους Wilamowitz. — 3 Κ//Ι//Ο//ΔΕΟΕΥΙ restituit Kirchhoff, nisi quod Κλειππίδεω nomen posuit, cui praetuli quod propius ad tradita accederet.

751. Athenis in arce. Kirchhoff 403.

Τόνδε Πύρης] ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλο[ς υἱός,
 εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
 Κυδωνι[ά]τι[ης] Κρησίλας εἰργάσσαιο.

Cresilas Phidiae fere aequalis. — Epigramma in Anthol. P. XIII 13 (ἀδέσποτον) extare vidit Kirchhoff, egregie id emendatum a Meinekio *Delect.* p. 235 sq. — 3 ΚΥΔΟΝΙΕΤΑΣ incertum Κυδωνιάτας an Κυδωνιάτης scripserit poeta. Cod. Pal. κυδωνιαί τας, qua ex corruptela patet satis adcurate ex lapide descriptum esse; nam αι est solita pronuntiandi barbaries pro E. In titulo Hermionensi C. I. 1195 legitur Κρησίλας ἐποίησε Κυδωνιάτας, et solent fere artifices eas nominum suorum formas epigrammatis subicere quae patrio sermoni convenient. At in hoc Pyretis

donario cum Cresilae subscriptio et ipsa numeris coercita sit, probabilius puto nomen epigrammatis dialecto adcommodatum esse: accedit quod facilius sic lapidarii error explicatur.

752. Athenis in arce. Kirchhoff 374.

Παρ]θένωι Ἐκφάντου με πατὴρ ἀνέθηκε καὶ υἱὸς
ἐνθάδ' Ἀθηναίῃ μνημα πόνων Ἄρεος,
Ἡγέλοχος· μεγάλη[ν] δὲ φιλοξενίης ἀρετῆς τε
πάσης μοῖραν ἔχων τήνδε πόλιν νέμεται.
Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποίησάτην.

Hegelochus ex ionica quadam civitate oriundus (Kirchhoff *Herm.* V 55) Ecphanti filius Ecphantique pater fuit, ut recte primus interpretatus est Keil *Philol.* vol. suppl. II 551. — 3 ΜΕΛΛΕΤΕ corr. Kirchhoff; reliqui μεγάλης.

753. Athenis in arce. Kirchhoff 397.

Πότνι', ἀπαρχὴν τήνδε Μένανδρο[ς] θῆκ' ἀπὸ τέχνης,
εὐχολὴν τελέσας, σοὶ χάριν ἀντι[ιδιδοῦς],
Αἰγιλιδεύς, υἱὸς Δημητρίου, ὧ[ι] πολὺν ὄλβον
σῶιζε, Διὸς θυγάτερ, τῶνδε χάρ[ιν] θεμένη.

vv. 3 sq. recepi Kirchhoffii supplementa. Ipse olim (*de monum. aliquot graec. carm.* p. 40) v. 3 posueram ὧν ἕνεκ' αἰεὶ et v. 4 τόνδε χαρίζομένη.

754. Athenis in arce. Kirchhoff 382.

Nomen dedicantis ἄγαλμα ἀνέθηκεν Ἀθηνα]ίαι τόδ' ἀπαρχήν.
εὐχολὴν τελέσας παιδ]ὶ Διὸς μεγάλου.

Supplevit Kirchhoff. Ἀθηναίαι (v. 1) et παιδί (v. 2) invenerat etiam Rangabes 365.

755. Athenis in arce duo fragmenta iuxta reperta. Kirchhoff 350. Fuit columella striata striisque singulis singuli versus videntur insculpti fuisse ita quidem dispositi:

stria	1.	vacat	αλ
	2.	Ἰφιδίκη μ' ἀν	εναφιδναιο
	3.	vacat	αθηναιοντο

Duplici modo haec temptavit Kirchhoff, ut aut neglectis litteris αλ (str. 1) haec poneret:

Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκ]εν Ἀφιδναίω[ν δ' ἀπὸ δήμου
ἔστηκ' ἐν πόλει ἄκραι] Ἀθηναίων τό[δ' ἄγαλμα,

aut adsumptis litteris αλ et alterius fragmenti stria priore prioris fragmenti striae primae continuata haec:

Ἄλ[λοτε μὲν] ἐν Ἀφιδναίω[ν, νῦν δ' ἐν πόλει ἄκραι
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκ]εν Ἀθηναίων τό[δ' ἄγαλμα.

Neutri vero rationi fatendum est spatii calculos satis convenire. Itaque disticha fuisse duo suspicatus, quorum prioris versus minor a litteris αλ incepisset, maior fracta stria superiore periisset, sic ludebam:

. . . . .
αλ . . . . .
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκ]εν Ἀφιδναίω[ν πρὸν ἄγαλμα,
νῦν δέ γ'] Ἀθηναίων το[ῖς παριοῦσιν ὄραν.
vel τῷ[ιδε παρὰ προπύλῳ.

Ceterum cf. Addend. n. 4 a.

*756. Athenis in arce. Kirchhoff 349.

. . . . θάνης μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναία[ι πολιοίχῳ
. . . ρίου δεκάτην τοῦ τέκνου εὐχ[σαμένου.

Dedicantis nomen cum a verbo θανεῖν ductum esse non possit aut Νικοφάνης sim. corrigendum aut peregrinum intellegere hominem oportet velut Σωσθάνης, quae Wilamowitzii est sententia. — 2 εὐξαμένου Kirchhoff; ab initio ἀργυ]ρίου sim. supplendum. Filiolus enim pro patris fortasse reditu votum susceperat, susceptum qui unus potuit pater ratum fecit.

757. Thisbae. C. I. 1592.

. . . . . δ' ἀνέθηκεν Ἀθάναι.

Ante δ' hasta superest (ι); τόνδ' Boeckh.

*758. In vico Χαϊδάρι inter Athenas et Daphni sito herma capite truncus inventus. Kirchhoff 381.

Πρὶμμὲν Καλλιτέλης ιδρύσατο· [τόνδε δ' ἐκείνου
ἐ]γ[γ]ονοι ἐστήσα[νθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Extare vidit Kirchhoff Anth. P. VI 138 lemmate addito τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως, quod ex superioris carminis inscriptione ἀνάθημα τῷ Ἀπόλλωνι explicandum est. Hinc Apollini dedicatum fuisse non magis certo concludas quam e verbis τοῦ αὐτοῦ Anacreontis esse carmen efficias. Nam cum epigrammata illa A. P. VI 134 - 145 titulo τοῦ αὐτοῦ i. e. *Anacreontis* insignita suspectae omnia fidei sint, tum illud quode agitur evicit Kirchhoff LXX fere annis Anacreonte inferius esse. — 1 μ' ἰδρύσατο et 2 ἐστάσανθ' cod. Pal.

*759. In Piraei paeninsula Eetionia. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Πύθων Ἑρμῇ ἄγαλμα Ἑρμοστράτου Ἀβδηρίτης
ἐστησεμπολλὰς θησάμενος πόληας.
Εὐφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἄδαῆς Πάριος.

2 πόληας pro πόλιας scriptum nescio poetae an lapicidae sit error.

760. Athenis ad Erechtheum. Kirchhoff 398.

Διογένη[ς] ἀνέθηκεν Ἀισσχύλου ὑπὲρ Κεφ[α]λῆο[ς].

Sic scripsit Neubauer *Herm.* X 159 versum esse ratus propter additum υἱοῦ vocabulum; res minime certa.

761. Aegina in insula. C. I. 2138 d. Lebas I 6.

Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' αἰτῶι,
πατρὶ δὲ τῶι τήνου Δημοφύων ὄνυμα.
nomen artificis] ἐποίησε.

762. In antro prope Vari apud veterem Anaphlystum, ubi fere Paneum collocat Strabo. Boeckh C. I. 456. Kirchhoff 431.

Ἀρχέδημος ὁ Θηραῖος, ὁ νυμφόληπτος
φραδαῖσι Νυμφῶν τάντρον ἐξηργάξατο.

Sunt decem eiusdem Archedemi tituli breviores, e quibus *Theraeum* fuisse origine discimus, post civem atticum factum et *Chollidarum* pago adscriptum. Kirchhoff. — Tituli alii dorice alii attice scripti et quidem litteris alii atticis, alii ionicis sub. ol. 87 iudice Kirchhoffio, nisi quod eius quem supra posui teste Stephanio paullo recentior videtur aetas esse.

763. *Basis fracta inmissa nunc ianuae opisthodomii Parthenonis.* Kirchhoff 418.

. . . . . νικήσας μ' ἀ]νέθηκεν [μνημα Λυκ]αῖος,
 πάντας Ἀθ]ηναίους [εὐκλείσας] μεγάλως.
 Μί]κων [Φ]ανομάχου ἐποίησε.

Supplementa posui valde incerta, ut qualis mihi titulus fuisse videretur significarem; ab initio v. 1 Ἴσθμια sim. supplendum. Inter agonistica tamen referre non ausus sum. Tradita haec est tituli forma:

NEΘEKEN

ΑΙΟΣ

ΕΝΑΙΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΣ

5

ΛΟΝ

ΑΝΟΜΑΧΟ

ΕΠΟΙΗΣΕ

in quibus v. 5 primam litteram κ esse videri testantur Michaelis et Koehler. *Mico pictor et statuarius Phanochi filius vulgo habetur teste schol. Arist. Lysistr. 679; sed variant libri mss. in nomine scribendo, ut spernenda videatur eorum auctoritas prae tituli testimonio satis diserto.* Kirchhoff.

764. *Athenis in arce basis, quam videri donarii fuisse nuntiavit Koehler.* Kirchhoff 414.

. . . . . ον ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ
 ον vacat
 vacat

l clausulam versus homerici (Π. H 86, Od. ω 82) indicavit Kirchhoff; cf. Athen. VI 232 d.

765. *Athenis.* Kirchhoff 353 coll. Add.

. . . . . ς ἀγέρωχος . . . ο . . .
 . . . . . ε]ὐξάμενος δεκάτην.
 Γοργίας ἐποίησε.

Lapis ab inferiore et dextra parte integer.

*766. Athenis in pinacotheca. Kirchhoff 347.

ἔρ]γματα vel [ἀπάρ]γματα Θουίμ[ον] vel Θούτιμ[ος]
πνο εἴ[σ]τησε

Versus fuerunt, sed quae posui Kirchhoffii supplementa qua versus sede fuerint obscurum est.

*767. Athenis in arce fragmentum undique mutilum. Kirchhoff 354.

ὄρχαμς : //
ε : καλῶς
ἀνέθ]ηκεν
ν

In altero eiusdem fragmenti latere paucula minorum litterarum vestigia, ex quibus nihil intellegas.

SAECVLI QVARTI.

768. In Xanthio monumento (de quo v. Fellows *Account of the ionic Trophy - monument of Xanthus* 1848) inter medias inscriptiones lycias insculptum epigramma graecum. C. I. 4269 coll. Add. III p. 1122.

Ἐ]ξ οὗ τ' Εὐριόπην [Ἀ]σίας δίχα πόν[τ]ος ἐνε[ι]μεν,
ο]ὕδεις πω Λυκίαν στήλην το[ι]άνδε ἀνέθηκ[ε]ν
δώδεκα θεοῖς ἀγορᾶς ἐν παρθαρῶι τεμένει,
νικ]έων καὶ πολέμου μνημα τόδ' ἀθάν[α]τον.
5 Χέρσ]ις ὃδ' Ἀρπάγου [ν]ιός, ἀριστεύσας τὰ ἅπ[α]ντα
χε]ρσὶ παλὴν Λυκίαν τῶν τότε ἐν ἡλικίαι.
πο]λλὰς δὲ ἀκροπόλεις σ[ὺ]ν Ἀθηναίαι πολυπόρθω[ι]
π]έρσας συγγενέσιν δῶκε μέρος βασιλέας.
ᾧ]ν χάριν ἀθάνατο[ι] οἱ ἀπεμν[ή]σαντο δικαίαν.
10 ἐπὶ τὰ δὲ ὀπλίτας κτεῖνεν ἐν ἡμέραι . . σαδας α[ν]δρας,
Ζηνὶ δὲ π[λ]εῖστα τρόπαια β[ρ]οτῶν [ἔ]στ]η[σ]εν ἀπ' ἀν[δρ]ῶν.
καλλίστοις δ' ἔργοις Κα . . κα γένος ἐστεφάνωσεν.

Videtur Alexandri Magni aetate non recentius; qui adcuratiores

temporum calculos inierunt Franz et Bergk (*Diar. arch.* 1847 p. 33) vereor ne nihil profecerint. — Lapidarius partim omisit litterarum, partim male scripsit, graecae linguae non magis gnarus quam ipse poeta, qui celebre Simonidei carminis exordium infelicissima imitatione ad suarum rerum humilitatem detorsit. Ille enim A. P. VII 296:

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δόχα πόντος ἐνειμεν
καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένητ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἡπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἄμα,

quibus scitius multo usus est poeta atticus infra n. 844:

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομαῖζει
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δῆμῳ Ἀ[θηνῶν,
οὐδεὶς Σωσιβίου καὶ Πύρρα μείζονα θνητῶν
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασ' ἀγαθὰ. —

2 ΤΟΥΑΝΔΕΑΝΕΘΗΚΗΝ — 4 . . ΕΩΝ νικέων Leake, ceteri νεικέων, quod spatium excedit. — ΑΘΑΝΤΟΝ — 5 . . Ι . ΙΕ nomen fuisse praeter Bergkium omnes consentiunt; proposuerunt Δᾱτις vel Σπάρσις, Franz Χέρσις; idem quod pro ὅδε scripsit δέ, nescio an non intellexerit poetae sententiam *nemodum tale monumentum posuit: Harpagi filius ille est qui primus hoc fecit.* — ΓΟΥΙΟΞ — τὰ ἅπαντα recte fortasse Hecker Meleagro restituit A. P. V 182, 9 μὴ φεῖδον τὰ ἅπαντα, ubi πάντα codex. — 6 παλὴν pro βαλὴν i. e. βασιλεύς (coll. schol. *Aesch. Pers.* 659) positum esse viderunt Bergk et Maur. Schmidt (*Lycische Studien* p. 130). — 7 ΑΚΡΟΓΟΛΕΞΙΝ — 9 ΤΟΟΙΑΓΕΜΝΞΑΝΤΟ Hesiod. *Theog.* 503 Οὐρανίδαι οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν. — 10 . . ΞΑΔΔΞ in lapide esse testatur Schoenborn (*Diar. arch.* 1844 p. 279) et Lloyd (*ibid.* 1848 p. 68), qui quod Ἄρσαδας scribit Arsadenses intellegens (C. I. Add. III 4278 k) vereor ne nimium tribuat poetae barbaro. — 11 ΓΕΧΤΑΤΡΟΓΑΙΑΒΟΤΩΝ . . Η . ΕΝΑΓΑΝΙΩΝ, nisi quod Γ pro Β habet Leake. Optime Bergk πλεῖστα τρόπαια βροτῶν, alii ἔστησεν dederunt; at quod ἀπάντων scripserunt, ne hoc quidem in carmine ferendum putavi. — 12 ΚΑΙΚΑ Fellows ΚΑΙΝ vel ΚΑΙ. Schoenborn ΚΑ . ΙΚΑ Leake, qui gentis auctoris nomen latere bene perspexit; incertiora sunt quae addit *perhaps the name of the dunasty commonly called Kaianian (?)*; for *Kaikaus*, in Greek *Cyaxares* appears to have been the father or uncle of the first Harpagus. Quae res non mei iudicii est. — Ceterum moneo tres carminis partes esse, bene eas distinctas, quaternorum versuum singulas, quarum primam memorabile est simili metrorum compositione uti atque epigramma atticum supra memoratum.

769. Erythris. Hamilton *Researches* n. 231. Ross *Arch. Aufs.* II. 67. Lebas V 38.

. . . . . Θέρσης ἀνέθηκεν Ἀθηναίῃ πολιοῦχ[ωι
πα[ῖς] Ζωίλου· Νήτης δ' ἔ[ργο]ν [ἔ]τευξε τόδε.

Haud paullo recentius esse epigramma Teiorum diris (ol. 75 - 82 Kirchhoff *Stud.*² p. 13) docet forma certo apographorum consensu tradita. — 1 ΑΙ...ΘΕΡΣΗΣ Ham. ....ΤΗΣ Ross, qui Κλευθέρης coniecit. — 2 ΓΑ. ΖΩΙΛΟΝΗΤΗΣ Ham. ΝΟΝΗΤΗΣ Ross, qui male legit παῖς Ζωίλου· ἡτης, Onatam intellegens Aeginetam. Nam ut taceam quae ferri nequit crasin vocalium interpunctione separatarum LXX ad minimum annis antiquior fuit Onatas eo homine qui Zoili filio statuam fecit. Νήτης nomen Buecheler invenit. — ΔΕ...Ν. ΕΘΥΞΕ Ham. ΔΕ. Τ. Ν. ΤΕ ΥΞΕ Ross, qui supplevit.

770. Athenis in arce. *Ephem.* 22. Ross *Intelligenzbl. d. Allg. Littztg.* 1838 p. 274.

Σ]ωθεὶς ἐγμεγάλων κινδύνων εἰκόνα τήνδε
στῆσεν Λυσίμαχος Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Λυσίμαχος Λυσιθείδου Ἀγρυλῆθεν.

E pro EI scriptum in σωθεὶς, O pro OY in Λυσιθείδου. — Lysithidem intellegit Ross eum qui a Demosthene saepe commemoratur (or. LII 30 Λυσιθείδης - ἀνὴρ καλὸς κάγαθός); mihi propius ab Euclidae anno abesse titulus videtur. Dedicata videtur Palladis statua aenea, cuius in basis superficie pedum vestigia superant.

*771. Athenis in arce. *Ephem.* 171. Hirschfeld *Diar. arch.* 1872 p. 20. R. Schoene *Hermas* V 309.

. . . . . ἀρετῆς . . . . .
. . . . . ὅδε αὐτόχθων ἀ[νθετο] Κεκροπίας.
τῶ]ι δὲ σὺ πλοῦτον σῶιζ[ε], Διὸς παῖ, πότνι' Ἀθηνᾶ,
αὐτῶι, καὶ γενεᾷ δὸς [πολὺν ὄλβον] αἰεὶ.
Δημήτ[ριος] ἐπόησ[εν].

IV saeculo ineunte Demetrium artificem fuisse recte contra Brunium (*hist. artif.* I 258) contendit Schoene; O pro OY scriptum v. 3. — 1 inde ab undecima fere versus littera Pittaces legit olim ἀρετῆς αἰ, neque quae supersunt litterarum vestigia falsi eum arguunt; immo videtur μνήμα vocabulum antecedere. — 2 spatium explet Κρῖος nomen.

772. In Imbro insula, nunc Londini. C. I. 2156.

Κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῇ στήσάμε ἀγοραίῳ,
 σοὶ μέν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες
 αὐτοκασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου.
 Πασικράτης Εὐωνυ(μεύς), Ἀγασικλῆς Εὐωνυ(μεύς).

Dedicaverunt homines attici, qui v. 1 non sibi sumpsissent elidendum iota dativi, nisi Hesiodi versus obversabatur *Theog.* 938 Μαίη τέκε κυδιμον Ἑρμῆν, κήρυκ' ἀθανάτων.

773. Panticapaei. C. I. 2104.

Εἰκόνα Φοίβῳ στήσε Ἀντίστας Φανομαχοσοῦ,
 ἀθάνατον θνητῷ πατρὶ γέρας τελέσας,
 Παρισάδεος ἄρχοντος ὅσῃν χθόνα τέρμονες ἄκρ[οι
 Ταύρων Καυκάσιός τε ἐντὸς ἔχουσιν ὅροι.

Parisades, cui primo hoc nomen fuit, regnavit ol. 107, 4 ad ol. 117²/₃; ἄρχων audit Βοσπόρου καὶ Θεοδοσίης, rex Σίνδων καὶ Μαῖτῶν πάντων (C. I. 2118), quos regni fines poeta perbonis versibus adcurate notavit; Ταῦροι enim Chersonnesi urbes significant, Sindi autem et Maitae ea incolunt loca, quae inter Maeotidem et Caucasum sita sunt; cf. Boeckh C. I. II p. 92. 105 sq. — 1 Φανόμαχος Σό[ου] legit cum Koehlero Boeckh, ἀντιστάς participium esse ratus explicans *coram Phoebō et ante Phoebum cum consisteret Phanomachus*, plane hoc improbabiliter. Duo nomina posuit Welcker *Syll.* 168, et videtur simile nomen fuisse Κοσσοῦς Κοσσοῦ in titulis eiusdem regionis C. I. 2131. 2130.

774. Prienae. C. I. 2907. Melius Ross *Arch. Aufs.* II 548.

Ὑπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐξαλαμῖνος,
 υἱὸς Ἀρίστωνος Ναόλοχον εἶδεν ὄναρ
 Θεσμοφόρους τε ἄγνὰς ποτνίας ἐμφάρεσι λεοκοῖς·
 ὅψεσι δ' ἐν τρισσαῖς ἥρωα τόνδε σέβειν
 5 ἥνωγον πόλει ὥς φύλακογῶρόν τ' ἀπέδειξαν·
 ὦν ἔνεκα Ἰδρυσεν τόνδε θειὸν Φίλιος.

iv vel iii saeculi. — 2 Ναόλοχον et 3 λεοκοῖς, similes Iadis formas congesserunt Boeckh C. I. II p. 63 et Ross *l. s. s.* Naulochus quis fuerit quaeve ei cum Thesmophoris deabus necessitudo intercedat non liquet; hoc certum existimo non Prienensem, sed Cyprium fuisse heroem (ad-

gnovit enim Philius speciem eius per somnium oblatam), eiusque auxilio illum feliciter iter navi fecisse nomen Ναύλοχος probare videtur. — 6 θεῖόν i. e. θεόν, cf. Keil *Zur Sylloge* p. 615.

775. Inter Busirin et Memphin. C. I. 4702.

[Ἀργαλέον πολέμου κρυερὸν νέφος οἶδε φυγόντες]
κλειναῖς οἰκ]οδομαῖς Τᾶνον θεὸν ἰδρύσαντο.

Ἀυσίκριτος Ἀθηναῖ(ος)	Σωσικλῆς Ἀθηναῖ(ος)
Ἀνδρό[χ]αρις Νισύρι(ος)	Δημήτριος Ἀθηναῖος
5 Μνασιγένης Βοιωτ(ός)	Ἀπολλωνίδης Κορί(νθιος)
Ἐπιτέλης Κυρανα(ῖος)	Πυθόδωρος Ἀθηναῖ(ος)
Στράτων Καρυανδ(εύς)	Ἀριστόβουλος Ἀθην(αῖος).

. . . καὶ τ[ῆ]ν τρά[πεζ]αν ἀνέθεσαν Ἀμυρταῖος Ρόδιος [καὶ . . .

Chabriae mercenarios a. 360 titulum posuisse apte coniecit Boeckh. — 1 sq. versuum argumentum significavi; v. 2 οἰκοδομαῖς Franz, idemque supplevit v. 8. — Tanus deus non innotuit.

TERTII SECVNDI PRIMI SAECVLI.

*776. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* I 83. Lebas I 24.

Χερσί τε καὶ [τέχνα]ις ἔργων τόλμαις τε δικαίαις,
θρεψαμένη τέκνων γε[νεά]ν, ἀνέθηκε Μέλιννα
σοὶ τήνδε μνήμην, θεὰ Ἐργάνη, ὣν ἐπόνησεν
μοῖραν ἀπαρξαμένη κτεάνων, τιμῶσα χάριν σήν.

III vel II saeculi. — 1 quae supersunt litterarum vestigia dubitare non sinunt quin recte τέχναις restituerit Ross; idem supplevit v. 2. — 2 cf. supra n. 176.

777. In insula Salamine. C. I. 408.

Νικοκλῆς Ἠγησίππου Ἀναγυράσιος.
Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκεν [Ἀπή]μων πατρὸς ἑαυτοῦ
ἀθανάτοισι θεοῖς, κοσμῶν ἱερὰν Σαλαμῖνα.

Praeter r formam indoles epigrammatis melioris aetatis indicium est. — 1 KEN . . . ΜΩΝ Spon, KENNI . . . . ΜΩΝ Wheler. Ἀπήμων Boeckh; poteris etiam Νοήμων neglecta littera paragogica.

778. Calymnae in oppido insulae cognominis. Ross *Inscr. ined.* 298.

Νικίας με ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι, υἱὸς Θρασυμήδεος,
ἔργων ὧν ὁ πατήρ ἡργά(σ)σατο τὴν δεκάτην σοι.

Litterae *r* et *ε*.

779. Chalcedone. C. I. 3797.

Οὐριον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλεῖτω
Ζῆνα κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας·
εἴτ' ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
κάμπυλον εἰλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
5 εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα νόστον ἐρευνᾷ,
νείσθω τῶιδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνωι.
ᾧδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρου παῖς
στῆσε Φίλων ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοίης.

Pertinet ad celebre Iovis Vrii delubrum a Byzantio 120 stadiis distans, ubi Pontum navigaturi sacra faciebant; copiose hunc locum tractavit Boeckh. Omnes autem de tituli aetate, de Philonis persona, de ipsa Iovis statua ariolationes mitto; videtur carminis ars haud ita longe a Leonidae vel Antipatri Sidonii aetate remota esse. — 3 sqq. *sive quis intrat sive relinquit Pontum, sacra faciat.* — 6 ᾧδε *ad hunc finem.* Monito vix opus est Philonem feliciter peracta navigatione simulacrum posuisse.

780. Mytilenis. Conze *Lesbos* tab. V 2.

Τήνδε Ποσειδ[ιππος . . . . . εἰκόν' ἔθηκεν
κοσμῶν Παιᾶνο[ς . . . . .
ναοῦ θ' ἥδε πόλις πη[κτοὺς ἐπέθηκε πυλῶνας·
ἀνθ' ὧν σῆς τέχν[ης ἔλπομεθ' ὠφελίην.

Litterae *r* et *ε*. — 3 per se patet aequo iure scribi posse ναοῦ θ'. ἢ δὲ πόλις κτλ'. — 4 pro ἐλπόμεθα possis εὐχόμεθα.

781. In Cnidiorum necropoli. Newton *Discoveries* I tab. 90 n. 29.

Βαιὸν ὁδοιπορίας ἔ[τ]ι λείπεται· ἀλλὰ πρὸς αἶπος
τὴν ὀλίγην ἀνύσεις ἀτραπιτὸν διέπων
χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης λαιῆς, ξένε· καμὲ προσείπας
χαίρειν εἰς(σ)τείχεις πρὸς φιλίου τέμενος
5 ἥρωος Ἀντιγόνου· Μοῦσαι δέ σοι εἴ τι νέμουσιν
ἐσθλὸν, ἀπάρχεσθαι δαίμοσιν ἐγμε[λ]έτης·
καὶ γὰρ ἀοιδοῖσιν θυμέλη, καὶ σηκὸς ὑπ' ἄγκει
τῷ ἐπιγόνου κούρωι ξυνὸς ὁμεννέτιδος,
καὶ δρόμος ἡιθέοισιν ἰδρύεται ἡδὲ παλαιίστ[ρ]η
10 λουτρά τε καὶ ταρσῶι Πὰν ὁ μελιζόμενος.
ἀλλ' ἀσινῆς ἔρχευ καὶ ἀπ' Ἀρκαδίας τεμενουρόν
Ἑρμῆν οὐ μέμψει τρηχέος ἐχ Φενέου.

Vidit Vsener *Mus. Rh.* XXIX 25 sqq. heroum (v. 5) Antigoni Gonatae esse, filii Demetrii Poliorcetae, qui cum Antigonus pater diadochus fuerit, ipse recte ἐπίγονος vocatur (v. 8). Vxorem duxerat Philam germanam Antiochi sororem (v. 8.) anno fere 276. In ipso sacri nemoris aditu Mercurii signum positum erat τεμενουροῦ, qui Pheneates nescio an nullo consilio nominetur. Invitat deus adpropinquantes ut si quid arte musica valeant Muis sacra faciant: paratam enim esse thymelen stadium palaestram balnea, Antigoni praeterea heroum et Panem tibicinem. Panem autem ideo ab Cnidiis prope Antigoni heroum positum esse demonstrat Vsener, quod rex cum inlustrem suam de xviii milibus Celtarum victoriam illius auxilio tribuisset, praecipuo inde deum τροπαιοφόρον honore habuisset.

782. Halicarnassi. Newton *Discoveries* I tab. 96, 65.

Δεξιτερήν,] πα[ρά]γ[ω]ν κῆπον, ξ]ένε τοῦτο [χαράδ]ρης
. . . . χ]εῦμα λιπών, ἀτ[ραπὸν] ἐξανάβα.
εἰ δ' . . . . . καὶ πατρὶ ἐπείγῃ
ἱερά, τῇ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἰμ[α]σιέων.
5 οὔτοι κ' [ι]μ' ἐκάμοντο τὸν ἐν γονάτεσσι Πρίηπον
ἔργα τε [κ]αὶ βωμοὺς συγγενέων ἐφορᾶν.

III vel II saeculi. — 1 ΓΑΙΛΩΙ . . . . ENETOYTOA ΛΑΡΗΣ χαράδρης editor. — 2 ΑΤΙ . . . — 4 suppl. editor. — Secundum et tertium distichon haud leves movent difficultates. Pronomen οὔτοι (v. 5) si recte haberet nominatos fuisse doceret homines ad minimum duo: nullo autem artificio versui tertio, ubi patet lacuna, duo intruseris hominum nomina;

nam πατέρα non hominem sed deum intellegendum esse res ipsa clamat. Sequitur v. 5 initium non sine vitio traditum esse ΟΥΤΟΙΚΑ//ΛΕΚΑΜΟΝΤΟ, quo sublato haec temptavi:

εἰ δ[ὲ] πρὶν ἐξανύσαι καμνοὶ καὶ πατρὶ ἐπείγῃ
 ἱερά, τῇ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἰμ[α]σιέων
 οὗ[ρ]ο[ν γ]ά[ρ] μ' ἐκάμοντο κτλ'.

ubi pater Priapi Mercurius est eiusque sacellum significatur v. 6 verbis βωμοὺς συγγενέων. Itaque viatorem adloquitur Priapus vetansque ne per hortos iter quaerat rectam viam monstrat; addit autem quasi iocatus si tamen priusquam iter persequaris mihi patrique sacram vis operam inpendere, per hos frutices (αὐτοῦ ἐφ' αἵμασιᾶσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον - ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα A. Plan. IV 236) molestam sane viam ingredi ad sinistram; me enim custodem posuerunt et hortorum et patris arae. — 5 ἐν γονάτεσσι cur constiterit deus explicabit sciscitanti Apollonidae epigr. A. Plan. IV 239.

783. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 90, 31 coll. II 460.

Ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατῶν ἀφικόμαν
 Ἑρμᾶς Ἀφροδίται πάρεδρος ἄλλὰ χαίρετε.

οἵτινες δ' οἱ προστατάται, γραφὴ παροῦσα σημανεῖ·
 Τιμοκλείδας, Κριταγόρας, Ἀριστάγαθος, Σιλεωνίας,
 5 Τιμοτέλης, Πάννικος, Εὐκλῆς, Κρέων, Φίλων, Ἀρχέστρατος,
 Ἀγαθόδωρος, Ξενόκριτος, Τελέσων, Πολιάνθης, Σωσικλῆς.

Litterae ρ et ε. — 1 sq. προστατῶν minime publicum intellego munus, sed hoc poeta dicit: quindecim viri, quorum nomina infra scripta, aliunde Cnidum profecti Cnidiam civitatem adepti sunt eorumque auspiciis (προστασία) Mercurius, quem olim in ipsorum patria maxime coluerant cuive ut mercatores inprimis addicti erant, Veneri socius conlocatur. — 4 Σιλεωνίας nomen suspectum.

784. Antipoli aedícula reperta. Froehner *Rev. archéol.* 1867 I 360.

Τερπνῶν εἰμι θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
 τοῖς δὲ κατ[α]στήσασι Κύπρις χάρι[ν] ἀνταποδοίη.

III vel II saeculi. — Explicat Buecheler: aedícula sum venustorum Veneris famulorum i. e. Amorum. — 2 ΚΑΤΕΤ — ΧΑΡΙΑΝΤΑΓΟΔΟΙΗ.

785. Cnidi. Post alios ed. Newton *Discoveries* I. tab. 89, 15.

Κούραι καὶ Δάματρι οἶκον καὶ ἄγαλμ' ἀνέθηκεν
Χρυσογόνη[ς] μήτηρ, Ἴπποκράτους δὲ ἄλοχος
Χρυσίνα, ἐννυχίαν ὄψιν ἰδοῦσ' ἱεράν.

Ἑρμῆς γάρ νιν ἔφησε θεαῖς (σ)τάθ[μ]ῃ προπολεύειν.

II vel I saeculi. — 2 cf. supra n. 750 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θερσιέπους θυγάτηρ, quae mulier et ipsa sacerdos est. — 4 ΘΕΛΙΚΤΑΘΝΗΙ δάφνη Bursian *Act. societ. Saxon.* 1860 p. 205, τὰ θύη Keil *Philol.* vol. suppl. II 622. Explico quod posui: *imperavit deus ut amussi, fabrorum instrumento deabus serviret*, quibus recte intellectis illa et domum (v. 1) aedificavit et simulacrum posuit.

786. Halicarnassi. C. I. 2661.

Νόσσοις Μυρμιδόνος κούραν Διὸς ἄνθετο παῖδα
Ἄρτεμιν εὐόλβωι τῷδε παρὰ προπύλωι,
Φοῖβωι Ἀγνιεῖ τάνδε νέμων χάριν, οὗ περὶ κρατ[ί]
δάφνας εὐσάμους κλῶνας ἀναστέφεται.
ἀλλὰ σ[ὺ] οἱ τιμᾶς [μέρος ἄλλο τι πέμπ'] ἐπὶ τῷδε,
ὦ ἄ[ρα], τᾷ[ι] μεγάλα[ι ταύται] ἐπ' εὐσεβίαι.

II fere saeculi. — 1 παῖδα intellego Dianam virginali habitu indutam. — 3 falso interpretes (cf. Welcker *Syll.* 121) Apollinis statuem coronatam dici aiunt; immo Nossus lauri coronam sacerdotique honorem sortitus (cf. Boeckh ad C. I. 2880. 2884) Phoebō gratias referens Dianae sororis imaginem dedicat. Verum docere poterat medium genus ἀναστέφεται. — 5 ΑΛΛΑΣΤΟΙΤΙΜΑΣ — 6 ΩΣΑ — ΤΑΜΕΓΑΛΑ Boeckh ἄλλας τοι τιμὰς [ἐπιθήσων, Φοῖβ',] ἐπὶ τῷδε, ὡς ἄρα τᾷ μεγάλα [τέρψη] ἐπ' εὐσεβία, quod parum ex veterum sententia dictum videtur, qui dis non solent ulteriora polliceri nisi ἀντίδωρον ante acceperint; cf. A. P. VI 146 et 152 ἣν δὲ τι μεῖζον - δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια, aliaque multa. Mihi cum persuasum esset eandem recipendam esse sententiam quae est A. P. VI 182 ὥ δ' ἀπὸ δρυμῶν - πέμπε κράτος ταύτη, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίῃ, supplementa posui, in quibus quid certum quidve incertum sit ipsi videbunt periti. — ἐπὶ τῷδε i. e. praeter sacerdotium tunc ipsum oblatum.

787. In luco Musarum Heliconio. Schillbach *Progr. d. Elisabethgymn. zu Breslau* 1862.

Ἡ Ζηνὸς Διὶ τόνδε Πολύμνια νέκταρος [ἀ]τμόν
πέμπω, τὴν ὁσίην πατρὶ τίνουσα χάριν.

π fere saeculi. — Supra versus scripta nescio quo pertineant

ΚΛΥΜ

Θ Ε Ι

Ι νέκταρος ἀτμόν post multos aliorum errores recte explicavit E. Plew *Annal. Fleckeis.* 1872 p. 314 coll. Pind. *Olymp.* VII 7 καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός. Similiter Antipater Sidonius, non diligens solum sed scitissimus Pindari imitator A. P. VII 29 σὺ μελίσδων - βαρβίτου ἀγκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον.

788. In luco Musarum Heliconio. Decharme *Missions scientif.* IV 536.

Τερψιχόρα
ε(ὕχην) ε(ὕξάμενος).

Κ]ισσος Τερψιχόρῃ, Βρομίῳ δὲ πρέ[πει λιγὺς αὐλός,
τῇ μὲν ἴν' ἔνθεος ἦ, τῷ δ' ἴνα τερπν[ὰ πνέῃ.

nomen dedicantis . .] στου.

π fere saeculi. — Litteras supra scriptas Ε Ε recte ab editore explicatas esse non ego auctor sum; confert Marinii *Fratr. Arv.* II 572. — Terpsichoren et Dionysum sumpsit insignia inter se conmutasse, ut hedera iam Musa, tibiis deus uteretur; tibias enim donavit Terpsichore, cf. A. P. IX 504.

789. Constantinopoli. C. I. 2037.

Αἴτη Μνημοσύνη, Διὸς εὐνέτις, ἣ τέκε Μούσας.

Litterae vulgares. — Vt haec quoque Mnemosynes imago, quae in promptu est coniectura, in Musarum luco Heliconio posita fuerit, tamen ex diversa epigrammatum indole patet non eiusdem statuarum ordinis fuisse, cuius Polymniae et Terpsichores statuae, cf. nn. 787 sq.

790. In Achaiae vico, qui ἡ κάτω Ἀχαΐα vocatur, veteris Dymae loco. Rangabes 2218.

Χαῖρέ] μοι, κά(λ)λιστε καλῶν ἡιθέων Πολύστρατε,
 ἀλκίμ]ωι μάλιστα πάντων Ἑρακλεῖ τετιμένε,
 ὅς πάλαι] δάμης ἵπ' αἰχμῆς θουρίων Μολινιδᾶν,
 πυκνὸν] Ἀλκείδῃ κορύσσων οὐλαμὸν παραστάτης,
 5 ἔγχος ὅξ]ῖνας σιδήρω[ι τ]ὸ πρὶν ἐστομωμένον.
 ἀλλ' ἔθνησκες· ἐκ δ'] ἄρ' ὅσων οὐ πάρος δεδευμένων
 Ἑρακλεῖ κατῆλ]θε δάκρυ καὶ γοηρὸν ἴαχεν,
 χαλκέωι χαίτην δ' ἄπλ]εκτον ἐσκύθιξε φασγάνωι

Lucem titulo adspergit Pausanias VII 17, 8 ὀλίγον δὲ πρὸ τοῦ ἀστεώς ἐστὶ τῶν Δυμαίων ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τάφος Σωστράτου· μεῖράκιον δὲ ἦν τῶν ἐπιχωρίων, γενέσθαι δὲ Ἑρακλέους ἐρώμενόν φασιν αὐτόν, καί, ἀποθανεῖν γὰρ τὸν Σώστρατον Ἑρακλέους ἔτι ὄντος μετὰ ἀνθρώπων, οὕτως οἱ τὸν Ἑρακλέα τό τε μνήμα αὐτὸν εἶναι τὸν ποιήσαντα καὶ ἀπαρχὰς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν δοῦναι. ἐπίθημα δὲ καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι στήλη τε ἦν ἐπὶ τοῦ χώματος καὶ Ἑρακλῆς ἐπειργασμένος. ἐλέγετο δὲ ὡς οἱ ἐπιχώριοι καὶ ἐναγίζουσι τῷ Σωστράτῳ. Haec adeo cum titulo consentire vides ut quae discrepent aut Pausaniae tribuas errori aut eorum a quibus ille fando accepta rettulit. Neque enim is est scriptor quem *Polystratum* et *Sostratum* nomina inter se confudisse incredibile sit, cum praesertim paullo post (c. 17, 14) de Sostrato Pellenensi olympionica narrandum fuerit, et Dymaeos, quorum urbs variis temporum vicissitudinibus post Augustum in oppidi vicive exiguitatem redacta erat, ne ipsos quidem satis iam rem exploratam habuisse facilis est suspicio: illud certe non videtur a Dymaeis conperisse Pausanias Polystratum in Molinidarum pugna cecidisse. — Litterae cum macedonicae quam vocant aetatis sint, ante annum 208 scriptus titulus videtur, quo quidem anno urbs fidem Philippo regi servatam Romanorum excidio luebat, eis autem quae proxime antecedunt temporibus crebris Eleorum Aetolorumque incursionibus petebantur Dymaei frustra Aratum auxilio vocabant, donec a. 219 cum Elei Teicho castello prope Dymen sito capto iam ipsi urbi obsidionem minarentur, mercenariorum manu coacta Philippo rege auxilio veniente hostes feliciter fugaverunt agrosque eorum ingressi vastaverunt. Hanc fortasse victoriam Polystrati operae tribuebant qui ut olim Herculis ita civium tum παραστάτης extitisset; gratias autem referentes heroi veteres renovabant honores restitutoque sacello diu neglecto titulum inscripserunt in rei bene gestae memoriam; quem etsi mutilus ad nos pervenit (multo enim videtur amplior fuisse), boni tamen poetae esse adparet, tantaque

eius dicendi sentiendique similitudo est cum Alcaeï Messenii ep. A. P. VII 412, ut haud citra probabilitatem conicias ipsum Alcaeum Dymaeis carmen scripsisse. Illius enim quod dixi hoc est epigramma:

Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύεται Ἑλλάς,
 ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένη·
 αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
 Φοῖβος, ἐὼν τιμῶν, ἧ θέμις, ὕμνοπόλον·
 5 Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων
 Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
 εὖτε σιδηρεῖην οἶμον ἔβης Ἀΐδεω.

De Herculis expeditione Eliaca alio loco dicetur; iam ipsum epigramma paucas postulat notulas. — 1 ΚΑΛΙΣΤΕ cf. Anacr. fr. 114 B. et Simonid. fr. 171 μουσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν αἰδεῖ - υἱὸν Ἀλκμήνης αἰδεῖ Μοῦσά μοι καλλισφύρου. — 2 Διὸς ἄλκιμος υἱός Hercules ap. Pind. Ol. X 44. — 4 Hesiod. Scut. 198 de Pallade τῇ ἱκέλῃ ὡσεὶ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν - ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσίν. — 7 Α. Plan. IV 138 παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις δάκρυ κατερχόμενον, ubi non debebat Dilthey (*Mus. Rh.* XXVII 311) κατειβόμενον corrigere. — ibid. γοηρὸν ἴαχεν cf. Alcaeï epigr. supra adscripti v. 6. — 8 cf. Alcaeï ep. v. 2.

ÆTATIS ROMANÆ

*791. Athenis ad Erechtheum. Ross *Arch. Aufs.* I 179.

Τόνδε Λυκο[κλείδης καὶ Ξειναγόρας] κατ' ὄνιον
 τῷ ξείνων ἐφόρῳ βωμὸν ἔθε[ν]το Δί.

1 nomina supplevit Ross; videntur illi pro Atheniensium hospitio gratias agere. — Paus. I 26,5 πρὸ δὲ τῆς ἐσόδου (Erechthei) Διὸς ἐστὶ βωμὸς Ὑπάτου, eodem vero iure Iovem Πολίεα intellegere poteris, de quo Paus. I 24, 4.

*792. Athenis in odeo Herodis. De anaglypho superest inferior viri pars (Artemidori) iuxta aram adstantis. *Ephem.* 3182. Kekulé *Theseum* 137.

Ὑψιμέδων, ὕπατε πάτερ εἰρήνης βαθυκά[ρπου,
 σὸν Ἐλαίου βωμὸν ἱκετεύομεν ἡμεῖς,

Θρήικες οἱ ναίοντες ἀγακλυτὸν αστυ τὸ . . . .
 Ἀρτεμίδωρος (σ)ὺν ἀδελφῷ τε καὶ τεκέεσσιν,
 5 οὐνεκά οἱ ἐπένευσας ἰδεῖν [ἀ]λὸς ἔκτοθι γαῖαν.

ἀγαθῇι [τύχηι.

II p. Chr. n. saeculo convenit ε forma. — 1 ΒΑΘΥΚΑΠ suppl. Pittaces. — 2 Ἐλέου aram recte idem intellexit, quae cum Iovis ἀγοραίου ara coniuncta videtur fuisse, cf. Paus. I 17,1. Ceterum poterat scriptor integrum hunc facere versum σὸν θ' Ἐλέου θ' ἱεροῦς βωμοῦς ἱκετεύομεν ἡμεῖς. — 3 ΤΟ . . ΡΑΣ falsum Pittacis supplementum τὸ Σάρδεων, quoniam non rotunda ε, sed vulgari ε forma utitur lapidarius; urbis nomen invenient alii. — 5 ΙΔΕΙΝ . \ C sumpsit Artemidorum ex itinere reducem Iovi χαριστήριον vel σωτήριον obtulisse anaglyphum.

793. Apolloniae Phrygiae. C. I. 3973. Waddington ad Lebas V 1192.

Ἔτους ζμσ.

Γειαρότηας δοιοῦς τούσδ' ἐθέμην Σάγαρις,
 ἀντὶ βοῶν ζώντων τοὺς Δοκιμεῖς ἀρότας,
 οὓς ἐσάωσε θεός, ὅτε βούβρωστις κατὰ γαῖαν
 σαρκοβόρος δει[ν]ή τε, φόν[ω]ν βρεῖθουσα ἀλύκτων
 5 κόσμον ἐπέσχει[ο] πάντα· ἐμοὶ φύγον ἐκ(κ)αμά[τοιο
 ἐργατῖναι καλοί, ξανθοὶ γαίης ἀροτῆρες].
 καὶ βόας ἐγρύσω, ψυχὰς δὲ βροτῶν ἐσάωσ[ας
 κα[κ] Γαλατῶν γαίης ἡγάγες ἐς πατρίδας,
 υἱὰ τ' ἐμὸν κύδηντας ἐνὶ Τροκμοῖς ζαθέοι[σιν].
 10 τουνεκεν οὐ μέγα δῶρον ἐγὼ τὸν βωμὸν ἔθ[ηκα·
 τίς γὰρ δῶρον ἄνακτι θεῶ[ν ἀ]ντάξιον εὐ[ρεν];

Sullanæ epochæ a. 247, p. Chr. n. 162. Paullo ante Sagaris fame Apolloniae saeviente in Galatiam transfugerat contigeratque ei, ut et hominum et boum vitas servaret. Grates Iovi acturus boves duos ex marmore docimeno factos consecrat, cf. Macedonii ep. A. P. VI 40. — 4 ΔΕΙΜΗΤΕΦΟΝΟΝ φόνων scripsi, non audens tamen δαικτῶν ponere pro ἀλύκτων. — 5 ΕΠΕΣΧΕΤΕ correxi. — ΕΚΑΜΑ corr. Franz. — 8 ΚΑΙ correxi. — 11 θεῶν Waddington, εὔροι ante Buechelerum, quod tamen falsum esse nondum mihi persuasi.

794. Neopaphi Cypriorum. Ross *Mus. Rh.* VII 521. Waddington ad Lebas VII 2788.

a. Ἀσπί]δα καὶ Νείκην Παλλὰς χερὶ θ[εῖσ]α . . . . .
ὅπ]λων οὐ χρήζω πρὸς Κίπριν ἐρχομένην.

b. Κεκρο]πίδης μ' ἀνέθηκε πατρὸς ἅπο πατρίδ' ἐς ἄλλην
Ἐρ]μόδοτος Παρίοις Φειδιακὴν χάριτα.

I fortasse a. Chr. n. saeculi. — 1 ΧΕΡΙΘΙ . . ΑΙ . . . . . — 2 . . \ΩΝ ἀσπίδα et ὅπλων certatim omnes reposuerunt Certus v. 1 est dativus χερὶ neque dubium quin verbum θεῖναι sequatur; obscurum tamen cuius manui committat scutum et Victoriam; nam χερὶ θεῖναι in manus sumere non rectius diceretur, quam ἐν φρεσὶ θεῖναι mente aliquid amplecti. Quod Welcker (*Mus. Rh.* VII 524) proposuit θεῖσα ἐνὶ ἄλλῃ vix verum est. Clarum tamen est Minervam Athenis relictis in Cyprum transituram arma seposuisse, ut quae Veneris hospitam non iam decerent. — 3 Κεκροπίδης Ross. — 4 Ἐρ]μόδοτος Waddington. Cf. epigr. Paus. VIII 5,3 Λαοδίκης ὅδε πέπλος· ἐᾷ δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾶ. πατρίδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρου ἀπὸ ζαθέας. — Φειδιακὴ χάρις non est, ut Welckero videtur, *ars attica*, sed *imago Phidianae Minervae similitudinem referens*, quae num praeter scutum et Victoriam etiam hastam posuerit non liquet.

795. In agro Athenarum, Cyriacus, ex quo C. I. 474.

Τὴν ὑπάτην ἄφρσιν [nomen dedicantis ἔ]στησεν Ἀθηνᾶν,
εὐχόμενος πατρί τὴν γλυκερὴν ὑγίην.

I ΑΦΕΣΙΝΦΕΣΙΝΤΗΣΣΤΗΣΕΝ dittographiam perspexit Dorville *Charit.* p. 432. De voce ἄφρσις cf. Paus. V 15,4. — Rem declarat quem idem Dorville adtulit locum Pausan. I 31,6 καὶ Ἀθηνᾶς βωμός ἐστιν Ὑγείας· τὴν δ' Ἰππίαν Ἀθηνᾶν ὀνομάζουσι κτλ'. Adde Paus VIII 47,1 τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν Τεγέᾳ τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐκομίσθη μὲν ἐκ δήμου τοῦ Μανθουρέων, Ἰππία δὲ παρὰ τοῖς Μανθουρεῦσιν εἶχεν ἐπὶ κλησιν . . . Ἀλέαν μέντοι καλεῖσθαι καὶ ταύτην ἐς τε Ἑλλήνας τοὺς ἄλλους καὶ ἐς αὐτοὺς Πελοποννησίους ἐκνεύκηκε. τῷ δὲ ἀγάλματι τῆς Ἀθηνᾶς, τῇ μὲν Ἀσκληπιός, τῇ δὲ Ὑγεία παρεστῶσά ἐστι λίθου τοῦ Πεντελησίου, Σκόπα δὲ ἔργα τοῦ Παρίου. Igitur quam ille ad summum carcerum ostium conlocavit Minervam ad Ὑγείας similitudinem efficta erat. Eodem fere loco Mercurium positum habes A. P. IX 319:

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἐρμᾶν ἀφετήριον ἔρμα
ἱροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω κτλ'.

in quo Philoxeni epigrammate mirum est quod, cum Salmasius Tlepolemum eum dici intellexisset, qui a Pausania V 8, 11 Lycius genere olympionica nominatur, nemo foedissimo sublato vitio restituit Τληπόλεμος Λιμυρεύς:

•796. Athenis in arce. *Ephem.* 3723.

Ἀγαθῇι [τύχηι.

Δέσποινα Παλλάς, τοῖ [τόδ', ἥ σοφῶν μέλει
φρόνησις ἀνδρῶν καὶ λ[ιθοξόων τέχνη,
οἱ] καλλιτέχνεις [ἔργον ἄνδρες ἄνθεσαν.

Litterae rotundae εσω. — Sententiam indicans Buecheler *praedicari*, inquit, *Pallas videtur*, ἥ φρόνησις μέλει. — 3 ab initio sex litterarum spatium est, quod nisi numeros pessum dare malis aut casui aut errori tribues. — Virorum nomina cum lapis inferne fractus sit subscripta fuisse possunt.

797. Smyrnae. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9. C. Curtius *ibidem* 1876 p. 349.

Σ]ωτῆρ' ἀνθρώπων Ἀσ[κληπιόν, ἔργον ἄμεμπτον,
σο]ὶ φρενὸς ἐξ ἰδίης γρά[μμα τόδ' εὐράμενος
Πλειστάρχου Δοκιμεὺς Ἀσκληπιάδης ἀνέ[σθηκεν
πατρὶ τέκος, Παιὰν ὡς ἐκ[έ]λευσεν ἄναξ.
5 ἰλήκοις, ὦ Φοῖβε, σὺν υἱέι· τῷ δ' ἰγίειαν
δοίηθ', ὑμετέρην ὑμνολογοῦντι χάριν.

π fere saeculi. — 1 Ἀσκληπιὸν ἱγτῆρα Curtius, qui v. 2 in pessimis Hirschfeldii supplementis adquevit. — 3 sic intellego: *Asclepiades Asclepii statuam ipsius Paeanis iussu* (nescio Apollinem intellegam an Asclepium) *Apollini dedicat*. Nam verba πατρὶ τέκος v. 4 cave interpreteris *Asclepio Asclepiades*. Videtur autem per somnium deus hoc iussisse. — 5 sq. editores nihil intellexerunt.

798. Augustoduni. C. I. 6797.

Ἰητιῇ[ροι νόσων], φαεσιμ[βρό]τῳ Ἀπό[λλ]ωνι
ἄνασσα[ν] Ἐφέσου, Κρησίαν φαεσφόρ[ον],
εὐχὴν ἔθηκεν Εὐτυ[χος τέκνων ὑπερ].

1 et 2 suppl. Franz. — ΑΠΟ . . Ο | ΝΙ — 2 post ἄνασσα[ν] versiculus octo fere litterarum de industria exsculptus habuit fortasse Ἀρτεμιν, cuius quidem generis interpolamenta haud perhorrescebant lapicidae. — Κρησίαν intellege Βριτόμαρτιν.

799. In museo Britannico. Anaglypho expressus Apollo in cortina sedens adstantibus matre et sorore; accedunt vir duoque pueri romanam vestem induti. C. I. 1946.

Χαῖρ[ε μάκαρ βασι]λεῦ Παιάν, ἑκατηβόλ' Ἀπολ[λον].
Πο[ι]κ[ίλιος patris nomen . .]ου παῖς ἀνέθηκε τόδε.

Litterae vulgares praeter π. — 1 suppl. Boeckh. — 2 nomen si displicet quodlibet quaere aliud. — Ex Graecia velut Delphis Delove lapidem adportatum credere minime opus; Apollinem cum Latona Dianaque cultum omnes tunc habebant, Romani inde a Veiis captis.

800. Epidauri. *Transactions of the Royal Society* 1847 II 231.

Φοῖβῳ ἀκερσεκόμῃ καὶ υἱέι βωμὸν ἔθηκεν
ἀρητὴρ Μαίωρ.

Aesculapii sacra Epidauria notissima. — 1 poterat τε καὶ υἱέι.

801. Catanae. C. I. 5649 d.

Φ]οῖβον ἀκερσεκόμην, [ἐκ]ατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἰ]δρυσάμην Σή[μων], κόσμον [ἐμῇ] πατρ[ίδι].

2 Franz ἰδρυσάμην . . . . . κόσμον [φίλη εἶναι] - πατρ[ίδι]. — Non minus facile distichon efficias ex traditis hisce:

ΔΡΥCΑΜΗNCHI

ΚΟCΜΟΝ

ΠΑΤΡ

802. Romae in basilica Iulia. *Matranga Bullet. arch.* 1853 p. 136.

Σ]οὶ τόδε, συρικτά, ἱ[μνη]πόλε, μείλιχε δαῖμο[ν,
 ἄγνὲ λοετροχόων κοίρανε Ναιάδων,
 δῶρον Ὑγεῖνος ἔτε[νξε]ν, ὃν ἀργαλέης ἀπὸ νούσου
 αὐτός, ἄνα[ξ], ὑγιῇ θήκαο προσπελ[ά]σ[ας].
 5 πᾶσι γὰρ [ἐν τεκέ]εσσιν ἐμοῖς ἄνα[φ]ανδὸν ἐπέστης,
 οὐκ οναρ, ἀλλὰ μέσους ἡματος ἀμφὶ δρόμους.

Litterae traduntur vulgares, sed n p. Chr. n. saeculo vix antiquius est epigramma. — 1 male corrigunt συρικτάς, et monuit Buecheler συρικτά (sed correpta α littera) sollemnem esse in Theocriteis et anthologicis vocationem. — 3 *dedicavit Valentinus* (sic enim verterelicet Ὑγεῖνον), *quem tu demum validum fecisti.* — ΕΤΕ . . Ν — 4 ΑΝΑ — 5 suppl. E. Curtius *Act. societ. Gotting.* 1859 VIII 166, conferens Aristid. *or. I* init. τὰ μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῶν (ὁ θεός), τὰ δὲ τῇ πομπῇ τῶν ἐνυπνίων. Cf. Welckeri *disputationem de incubatione Kl. Schr.* III 144 sqq.

803. Delo Venetiam translatus. Anaglypho exsculpta *mulier mortua porrecta passo capillo, infra ara, in quam thus imponit togatus.* Boeckh C. I. 2292.

Σοί, Παιῆον ἄναξ Ἀσκληπιέ. τήνδ' ἀνέθηκεν
 εὐξάμενος [σ]τήλῃν λαινέην ὃ Βάλης.
 νούσου ἐπεὶ μ' ἀκέσω βαρυαλέος· οὔνεκα τῶν πρίν
 ὧν πάθον εἰαθεὶς ἐξ σέθεν οἶδα χάριν,
 5 τοῦ δ' αὖ μέλλοντος [λ]οιποῦ βίου, ὃν [γε βιώσω

Litterae vulgares. — 2 ΕΤΗΛΛΗΝ — 3 sqq. *quod nunc novissimo meo morbo medebaris hunc ipsum cippum tibi dedico; eorum quae antea bene mihi fecisti, grates habere satis est.* — 5 ΛΟΙΠΟΥ precabatur ut etiam in posterum sibi deus adesset.

*804. Romae in plintho statuae. C. I. 5975.

Ἀμφὶ λί]θῳ, Σωτήρ Ἀσκληπιέ, χρυσὸν ἔχευεν
 . . . νος ὑπὲρ τέκνων [Σ]ιλονίου εὐξάμενος.

1 σωσωτηρ unde nec O. Muelleri ἐν ποδὶ σω nec Welckeri coniectura ἐν κόλπῳ probari potest. — 2 init. nomen velut Σέμνος. — ΓΙΛΟΥΙΟΥ corr. O. Mueller.

805. Smyrnae. C. I. 3159. Veronae descripsit Wilamowitz.

Κό(ιντος) Βαλέριος Ἰουλιανὸς Σμυρ(ναῖος).

Ἀσκληπιῷ ἱητῆρι Διὸς Σωτῆρος ἄγαλμα
οὐν βάσει ἀργυρέῃ γύψου μέστῃ ἀνέθηκεν,
ἄσταθμον ὥς εἶη καὶ ἀτείμητον καὶ ἄχραντον.

3 adscripsit Wilamowitz quae nec pernumerare curiosi possint nec mala fascinare lingua.

806. Prope Spartam. Kirchhoff *Hermæ* III 449. Lueders *Bullet. arch.* 1873.

Ὁρθεῖη δῶρον Λεοντεὺς ἀνέθηκε βοαγός BΨA
Μῶαν νικήσας καὶ τάδε ἔπαθλα λαβών. BΨA

καὶ μ' ἔστεψε πατὴρ εἰσαρίθμοις ἔπεσι. BΨA

Leonteus βούαγορ (Hes. ὁ τῆς ἀγέλης ἀρχῶν παῖς) musici certaminis victor Dianae Orthiae consecrat praemium, cuius imago fortasse efficta fuit post v. 2, ubi in lapide tribus duodenarum fere litterarum versibus spatium vacat. — 3 epigrammatis ἰσοψήφου lusum pulcre perspexit Lueders; *et me decoravit pater versibus quorum singulorum litterae, si non litteras sed numeros esse sumas, aequalem summam efficiunt binorum milium septingenorum tricenorum.*

807. Therae in sella. C. I. Add. II 2465 b.

a. Εἰσατο τήνδ' Ἑκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος
φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θ[ή]ρας πόλεως πα[ρ]ιοῦ[σι]ν ἔτευξεν
βάτθρα τά[δ'], ἔσ[τη]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

5 b. Ἦκω Πρίαπος [τῇ]δε Θηραίωμπόλει,
ὁ Λαμψακηνός, πλοῦτον ἀφθιτον φέρων,
καὶ σύμμαχος] πάρειμι καὶ παραστάτης
πᾶσιν] πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

Litterae vulgares. — De sociatis Priapo et Hecate cf. Iahn *Specim. epigr.* p. 66. — Epigrammatis prioris recte Boeckhium duas adgnosisse

partes vel iteratum docet Artemidori nomen. — 3 ΘΥΡΑΣ — ΠΑΤΛΟΥΗΝ — 4 ΤΑΑΕΣΗ. ΣΕΝ corr. omnia Boeckh. — 4 βάθρα videtur ipsa sella, μέλας λίθος scabellum vocari sellae subpositum. — 5 ΠΟΣΩΙ... ΔΕ corr. Boeckh idemque proxima supplevit, nisi quod v. 8 τοῖσιν dedit pro πασιν. — 7 possis καὶ εὐεργέτης πάρειμι vel Ἐκάτη δὲ νῦν πάρειμι, καὶ παραστάτης κτλ'.

808. In vico Erdeer - Chan Attalia Pamphyliae. C. I. Add. III 4341 f.

Ἀὐρ(ήλιος) . . . . .

Ὁρ]θαγόρας εἰρήν[ης] ἄρξας στήσατο βωμούς
Φοίβῳ καὶ κούρῃ Ἀρτέμιδ[ι] εἵνεκεν εὐχῆς,
μέτρον [στ]ή[σα]ς π[λ]η[σθ]είσα[ι]ς πηγαῖς ὑπὸ νυμφῶν,
ἄμφω ὅπως ποταμὸς λαγόνων ρεί[θ]ροι[ς] ὑπ]οχεύοι.

Litterae vulgares. Certiora nisi novo adscito apographo dari non possunt. — Ab initio ΑΥΡΘΟΜΟΥ | . . ΘΑΓΟΡΑΣΕΙΡΗΝ | ΑΡΞΑΣ ἀγαθῇ τύχῃ Keil *Philol.* V 646; idem deinceps εἰρηνάρχης, Franz εἰρήνης ἄρξας, recte εἰρηνάρξας spreverat Keil neque bene defendi posse vidit simili forma νομοφυλάξας. — 2 ΑΡΤΕΜΙΔΕΙ | ΝΕΚΕΝ fortasse Ἀρτέμιδῃ scriptum fuit. — 3 ΜΕΤΡΟΝΜΗ - ΗΣ | ΠΗΧΕΙΣΑΣ στήσας Franz, θήκας Keil, πλησθείσαις uterque. — 4 ὑπόδευοι Franz, ἀποχεύοι Keil. Intellego: *utramque aram posuit, ut iam fluvius superstagnantes fontium undas suis aquis subfunderet; arae enim aggeris loco coercendis fluctibus inserviebant.*

809. In Pharo insula Adriae. C. I. Add. II 1837 d.

Κλευνίκη Ἑρμαγόρου δεκάτη[ν] με ἀνέθηκε Ἀφροδίτῃ.

Litterae vulgares; aetate romana fortasse antiquior titulus. — ΔΕΚ ΑΤΗΜ Ε δεκάτην deleta Ε littera Boeckh. Idem iniuria meretricium putat donarium: nam meretrices patris nomen suis non addunt, cf. tit. ibid. inventus C. I. 1837 e Ὁργιλῶ Δημάρχου Ἀφροδίτῃ δεκάτην, quem cave pentametrum esse credas.

810. Sinuessae veteris, nunc Neapoli in museo. C. I. 5956.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὁμορον Σιννητίσιν Ἀφρογένειαν,

- ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην
 ναοὶ μοι στίλβουσιν ὑπ' ἥονος, ἣν ποτε κόλποις
 Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄδυρμα δόμος.
 5. ἐκ δὲ τρόπων πειθῶ τε καὶ εἴμερον ἔσπασε κείνης
 πᾶς τόπος, εἰς ἱλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
 Βάχχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἔστεφάνωσεν,
 εἰς ἐμὲ τὸν κυλίκων ὄνκον ἐφελκομένην·
 πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
 10 παῖς ἐμὸς ἄς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος.
 μή με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε, γειτνιόωσαν
 πόντῳ καὶ Νύμφαις Κύπριδα καὶ Βρομίῳ.

Iunior poeta vix is fuit, ut coniecit Visconti, qui fere M. Pompeius Νεώτερος vocatur in Anthol. Pal. VII 219, IX 28; neque enim cognomine addito se continuisset ille, ex quo quis fecisset difficile intellegeres. — Epigramma fuit sub statua Veneris, quam Drusus Antoniaque (sive Drusus Tiberii f. et Livia) antea in cubiculo (v. 3) positam iam Sinuessae inter mare balnea tabernas posuerunt in publico. Wilamowitz. Idem recte explicat v. 5 ex Antoniae moribus Sinuessa Suadam Cupidinemque traxit, (qui et Venerem comitantur), idoneusque sic locus factus est ad omnem hilaritatem. — 7 Βάχχου κλισίας si recte Visconti intellegit tabernas vinarias, haec est distichi sententia: Bacchi sedibus me vicinam posuit eoque effecit, ut iam potatores gravia pocula mihi obferant et propinent. — 10 thermas recte intellegit Wilamowitz, cf. A. P. IX. 626. Fuit ad fontem posita statua Venerisque ad pedes Amor exsculptus facem ardentem undis admovens; pulcre autem puerulus sio aquam calefacere cogitatur balneisque aptam reddere. — 11 sq. subsistite viatores fruituri quae ab mari, ab fonte, a Baccho vobis bona parata sunt.

811. Apud Thespias. Cumanudes *Ephem. arch.* 1869 n. 336.

- ὦ παῖ τοξότα Κύπριδος λιγείης,
 Θεσπιαῖς Ἑλικωνίαισι ναίων
 Ναρκίσσου παρὰ κῆπον ἀνθέοντα,
 ἰλήκοις· τὸ δέ τοι δίδωσι δέξο,
 5 ἀκροθείνιον Ἀδριανὸς ἄρκτου,
 ἣν αὐτὸς κάθεν ἱππόθεν τυχήσας.
 σὺ δ' αὐτῷ χάριν ἀντὶ τοῦ σαόφρων
 πνέοις οὐρανίας ἀπ' Ἀφροδίτης.

Hadriani Caesaris et anathema et versus esse intellexit Cumanu-

des; et fors an ipsius rei quamvis auctoris socordia oblitteratam teneamus memoriam. Cassius enim Dio 69,10 narrat *περὶ τὰς θήρας ἐσπουδακέναι λέγεται . . καὶ πόλιν ἐν τῇ Μυσίᾳ οἰκίσας Ἀδριανοῦ θήρας αὐτὴν ὠνόμασεν*, quibuscum compara quae Marium Maximum secutus Spartianus tradit (*Hadr. c. 20*): *oppidum Hadrianotheras in quodam loco quod illic et feliciter venatus esset et ursam occidisset aliquando constituit*. Neglegentiae arguunt levissimum scriptorem verba *in quodam loco*; cui si unam ursam inperatorem occidisse memoratu dignum videbatur, quid dicturum fuisse putas, duas si occidisset? Turbavit opinor fontis aquam unamque rem ex duabus fecit. Primitus enim et Hadrianotheras eum condidisse et Thespiis ursam interfecisse ipsum (cf. v. 6) narratum erat. — 1 Κύπριδα λυγείην non noram; num forte Musarum sacris Ascre deleta Thespias translatis Veneri Musarum et speciem et nominationem aliquam adcessisse putabimus? Μοῦσα λυγεία est ap. Homerum Od. ω 62. — 3 πηγὴ Ναρκίσσου apud Thespias Paus. IX 31, 7. — 7 σαόφρων gaudebit rara hac laude Amor, qua non impertitus esset opinor, si melius Hadriano ad versum explendum vocabulum praesto fuisset.

812. Ad Plagiam Lesbi insulae oppidum. Conze *Itin. insul. Thrac.* tab. XVI 1.

Ζ]ηνὸς καὶ Μαΐας ἐρικυδέος ἀγλαὸν Ἑρμῆ[ν
 εὐκάρπουν [στ]ῆ[σ]εν [τ]ό[ν]δε [ἐ]πὶ φυταλίας
 Βάκχων Ζωῦς νί[ός], ὅπως ῥαδ]ινὴ διὰ παντός
 ἄμπελος ὥραϊον καρπὸν ἔχη βοτρυών.
 5 ἀλλ' Ἴλαος, ἄναξ, Ζωῦς γένος εὐφροσι θυμῷ
 σῶιζε, διδοὺς αὐτοῖς ἄφθονον ὄλβον αἰεί.

Litterae C et ω sequioris aetatis; ρ et ζ litterae forma vetustior simulque iota non dativo solum (v. 5) sed etiam in verbo σῶιζε (v. 6) adscriptum, omnia haec alterius p. Chr. n. saeculi antiquitatis studio conveniunt. — 2 . . HOEN//O// //ETI corr. Conze. — 3 ῥαδινὴ scripsi coll. Hes. ῥαδινόν· εὐδιάσειστον et Etym. M. 104, 5 διὰ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ. Possis etiam πυκνή. Mercurius in hortis positus Priapi vice fungitur. — In eiusdem tabulae parte dextra haec leguntur:

ΑΡΙCΤΑΖΩΗΒΑΚΧΩΝΕΙΩΜΑΤΗΡ

ΑΦΡΟΔΙΤΑΑΘΗΝΑΙΔΗΝΑΥΓΑΚΩ

ubi certo corrigendum Ἀρίστα Ζω[ώ], ἡ Βακχωνεῖω μάτηρ. Tamen ut patet Aphroditen et Athenam aut utramque aut alteram utram ὑπήκοον praedicari, ita neque ἀρίστα matris epitheton admodum credibile est et

obscurae plane litterae ΙΑΗΝΑ vel ΔΗΝΑ sunt. Bergk apud Conzium dicere satis habuit tria numina invocari.

*813. Athenis. C. I. 457.

Ἑρμῆν Ναιάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης κρατὸ[ς] ἐπ' ἀνάου.

Nomen viri aut consilio tacetur aut in alia hermae iam fracti parte scriptum fuit. — 2 κρατός recte Boeckh; videtur labrum dici, quo fons influit, sicut Caesar Rheni fluminis ostia *capita* dixit.

814. Argis. Ross *Inscr. ined.* n. 54. Lebas II 113.

Ἑρμῆς δίκαιός εἰμι καὶ με Σ[ώστρατο]ς
ἔστησ' ἔλεγχον τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων.

1 nomen teste Rossio non temporum sed hominum culpa deletum; Lebas vero Σ . . . . . Σ legit. — Mercurium Osann (*Diar. litt. ant.* 1837 p. 469) Christum ipsum intellegit, quo refutato Keil Ἑρμῆν ἐμπολαῖον dici putat (*Mus. Rh.* XIV 510). At ἔλεγχος cur vocetur ne sic quidem patet. Ego de horti custode cogitavi, qui *furum aviumque maxima formido* est cuiusque *fures dextra coercet obscenoque ruber porrectus ab inguine phallus*. Haec quidem de Priapo Horatius, sed facile ad cognatum deum transferri poterunt.

815. In agro Rithymnio Cretensium. C. I. 2569.

Ἄρτεμις ἡ Σαλουίου.

Οὔρεσι Ταλλαίοισι ἰδρυμένε Μαιάδος Ἑρμῆ,

σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυρος,

ἦν σοι Σάλουιος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει,

κτήσεος ἐξ ὁσίης ψυχικὰ δῶρα διδούς.

5 καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου φάος εἰσροῶσης

σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους·

ἀνθ' ὧν δ' ἐνχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκεν,

συμβίου ἀγνοτάτας τοῦδε καταφθιμένας,

ἀλγήσας φρένα πολλά, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τά γε θεῖα

10 τιμᾶν, διπλῆν σοι τήνδε πόρεν θυσίαν.

καὶ σὺ δέ, παντοκράτωρ Ἑρισίην, τόνδε φυλάσσεις

ζῶν, ὅπως τιμᾷ σὸν δι' ὅλου τέμενος.

II fere saeculi. — Praescripta quae Muratori sic tradidit Ἀρτεμῖς
 ΗΣΑΛΟΥΣΙΟΥΘΥΤΑΤΗΡ editoribus fraudem fecerunt; Gruteri lectio haec
 est ΗΣΑΛΛΟΝΙΟΣ, quam confirmat cod. Neap. V E 5, ubi simul nomen
 recte scriptum est. θυγάτηρ igitur, quam vocem difficile explicari sen-
 serunt, tantum abest ut unquam fuerit in lapide, ut Artemis non filia
 sed uxor Salvii intellegenda sit. Hac enim, cuius si minus venustam, at'piam
 memoriam epigramma recolit, utique nominata opus est. — 2 *Tallaei*
montes debent ibi quaeri, ubi hoc monumentum positum Boeckh. — 5 ψυ-
 χικὰ δῶρα nec cruenta sacra sunt, nec libenter et ex animo data, sed
 quae pro defunctae uxoris anima Mercurio animarum duci comitique
 (i. e. Ἐριουνίῳ v. 12) obferuntur.

*816. Romae. C. I. 5953.

Ἑρμῆς.

*Lucri repertor atque sermonis dator
 infas palaestram protulit Cyllenius.*

Ἀ[ι]τις τὸν Ἑρμῆν εἶσαθ'. Ἑρμῆς δ' Ἀιτίῳι
 οἱ φιλᾶται καὶ γένος φίλους θ' ἅμα
 . . . . . Ἑρμῆ δ' ἐπ' αλειφα χε(ύ)σομαι
 φυλαττομένῳ δῶμα τόδ' Ἀττιαδῶν.

5 . . . . . Ἑρμῆς [δ' ἐρ]ιουνίος.

*Interpres divum caeli terraeque meator
 sermonem docui mortales atque palaestram.
 . . . . . usque terrae,
 sermonis dator atque somniorum
 Iovis nuntius et precum minister.*

1 ΑPTIC ex Gerhardi coniectura legerunt κάρτιστον Ἑρμῆν εἶσαθ' Ἑρμῆς Δαττίῳ. — 2 legi CIPEICIA...IOI supplementum certum puto; sciendum autem sinistras versuum partes praeter v. 4 valde detritas esse. — 3 CIGN. ICCICΦEPWEPMH sic legi nec multo aliter reliqui; quas punctis notavi incertae sunt litterae. Exitus senarii est, vix tamen bene eius facti; χέσομαι pro χεύσομαι non magis offensui est quam ἀτός pro αὐτός simil. — 4 lectio certissima; pentameter cum esse nequeat senarius est isque vitiosissimus. — 5 legi . . . . . CCEPMHC^CICION////NIOC ab initio decem evanuerunt litterae, post OYN lapis fractus, unde ἐριού- νιος quod certum existimo num ultimum versus vocabulum sit dubito.

817. In Piraeo. *Ephem.* 2887.

. . . . . νεμοι περικαλλέα νήσων
 . . . . . ων ἡμετέροιο κλάδου·
 ἀλλὰ Πρίηπος ἐὼν Ἑρμοῦ γενέτης τε καὶ υἱό[ς]
 ἄγκειμαι παρέδρωι Ἑρμῇ Ἑλευθερέως·
 . . . . .

Ad Priapum haec tendere probabiliter coniecit Buecheler. Ille enim deus Mercurii aut filius aut parens putabatur, neque κλάδος aliter intellegendus erit atque phallus ligneus. Prius distichon non expedit: videtur monere ne quis fur accedat. — 1 ΚΑΛΛΕΙΑ clausulam Κύπρον περικαλλέα νῆσον nescio ubi legerim. — 4 Mercurio Bacchoque συνάοις θεοῖς Priapus dicatur, qui etiam Bacchi filius esse perhibebatur. — Infra scripta ὙΜΟΣΗΚΟ.

818. Paro in insula. Ex schedis Fourmonti C. I. 2388. Singula disticha singulos in lapide versus efficiunt.

Σο[ὶ τ]ό[δ'] ἄγα[λ]μα, θεά . . . . .
 . . . . .
 Νικιέης, οὗ πατρὸς ὁμ[ώ]νυμος, ἡδὲ σύ[νευνος]
 . . . . .
 5 σεῖο δὲ καὶ νηοῖο θύρας τεύξαντο [φα]εινάς
 . . . . .
 οἱ δ' αὐτοὶ δάπεδον πυκνοῖς στο[ρ]έ[σ]ανθ' [ο]ὕ[δ]οισιν
 καὶ βωμοὺς ἱε[ροῦς] τεῦξ[α]ν [έαῖς δα]π[ά]ναις,
 καὶ νηοῦ δ' ἐπὶ κρατὶ μετήο[ρ]' ἀγάλματα θῆκαν
 10 τρισσά, δύω Νίκας, μεσσὰ [δὲ] Π[ερσεφόνη]ν.
 χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι [κ]α[ὶ ἰ]λήκοις Παρίοι[σ]ιν,
 δισσὰ]ς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαίδας,
 καὶ τοῖς μὲν φιλέουσι Π[ά]ρον γλυκερὸν φέρε φέ[γγ]ος,
 τοῖς δ' ἐθέλεις ἀδικεῖν πυ[ρ]σὸν ἄν[α]π[τε] [κ]ακῶν·
 15 μᾶλλον δ' [ἄμ]π[αν]σο[ν], κα[ὶ τ]οῖς κα[κ]οεργέσι θείης
 μήτι κακὸν ῥέξε[ι]ν, ἐσθλὰ δὲ πάντα πόλιν.
 εἴ]λαθι πᾶσι, μάκαιρα, πολ[ί]ταις τῇ[σ]δε πόλ[ε]ος,
 κούραις [καὶ] κούροις το[ῖ]σι καὶ ἐσσομένοις·
 ἔξοχα δ' εἰλήκοις καὶ σφι[ν] μάλα χάσματα δοίης
 20 Νικί[α] ἡδ' ἀλόχῳ παισ[ὶ] τε τ[ῶ]νδ' ἐραταῖς,
 καὶ παισὶν παίδων, τοί [κεν] μετόπισθε γέ[ν]ωνται,

εἴλαθι, τοῦνεκα σεῦ νηὸν [ἔθεντο γονεῖς.
τό]νδε σοι, ὃ δαδοῦχε Δ[ιὸς] τ[έ]κος, ὕμνον ἔτευξεν
Νικιάδης, ὃς σεῦ . . . . .

Carmen aetatis valde recentis, ut docent litterae, ad satis adcuratas numerorum leges adstrictum, non tam sententiis quam verbis copiosum, simplicius tamen quam quod ad Nonni eiusve similium saecula detrudamus. — 1 ΣΟΠΘΑΓΑΜΑΘΕΑΠ . . VI . . V . . INIAΥ et mox sub finem versus (i. e. pentametri) . . NNHI - - - probabile est ex hymnorum usu deam sollemnibus quibusdam nominibus adpellatam fuisse, quorum admodum parcum est relicum carmen. Ceterum Boeckhium scito omnia emendavisse nisi ubi contrarium notabitur. — 4 una littera N sub finem pentametri superat. — 5 sq. ΨΛΕΙΝΑΣ . Λ . ΙΙΙΝΙ . Λ . Ι . ΙΙΙΙΚΛ . . . . — 7 ΣΤΟΙΕΑΝΟΥΘΟΙΣΙΝ στόρεσαν οὐδοῖσιν Boeckh. — 8 βωμούς ΙΕΙ . ΛΣΤΕΥΣ . Ν . . . . ΠΛΑΝΑΙΣ — 9 ΜΕΤΕΙΟΙ — 10 ΕΜΕΣΣΑΠ . . . . ΧΝΝ μέσσα δὲ recte praestare putat Boeckh alteri ἔμμεσα. — 11 ΤΟΙΣΔΕΣΣΙ ΛΑΩΛΗΚΟΙΣ — 13 ΠΛΟΝ — ΦΕΠΟΣ — 14 ΠΥΙΣΟΝΑΝΠΕΚΑΚΩΝ corr. Jacobs. — 15 ΜΑΛΛΟΝΔΩΠΩΛΟΙΚΑΠΟΙΣΚΑΤΟΕΡΓΕΣΙ Boeckh μάλλον δ' ἐμπόδιον, quod languet; incertum est quod ipse posui. — 16 ΡΕΖΕΤΝ — 17 ΠΟΛΕΙΛΙΣΤΗ ΠΔΕΠΟΛΗΙ πολυλλίστη δὲ πόλῃ Boeckh. — 18 ΚΟΥΡΑΙΣΤΕ τε pro καί inperitus posuit lapicida. — ΤΟΥΣΚΑΙ τοῖς καὶ [ἐπ]εσσομένοις Boeckh. — 19 ΣΦ ΙΩ — 20 ΝΙΚΙΑ — ΠΑΙΣΠΕ — 21 ΓΕΡΩΝΤΑΙ — 22 ΝΗΘΝΕ νηὸν ἔθηκε γονεὺς Boeckh, cf. v. 3 et v. 20. — 23 ΙΛΑΝΔΕΣΟΙ — ΔΛΣΤΙΕΚΟΣ — 24 ΟΣΣΕΥ ΙΑΤΘΑΘΛ . . . ὃς σεῦ ἴλατο δᾶδα φέρων vix bene Boeckh.

819. Epidauri inter rudera Asclepii. C. I. 1177.

Εἶρε[ὺς Καλ]λίμαχος Βρομίῳ ἰδρύσατο βωμόν.
Διονύσου.

Vocabulum Διονύσου, quod nullo spatio interiecto antecedenti βωμόν continuatur, nescio an posterius additum sit. — Supplevit Boeckh.

820. Athenis in theatro Dionysiaco πρὸς τὴν δεξιὰν πάροδον τῆς σκηνῆς. Rhusopulus *Ephem. arch.* 1862 n. 164.

Σο[ὶ τ]όδε καλὸν ἔτευξε, Φιλόργιε, βῆμα θεήτρον
Φαῖδρος Ζωίλου βιοδώτορος Ἀτθίδος ἀρχός.

II fere saeculi. — Eiusdem hominis alter titulus est horologio inscriptus C. I. 522 Φαῖδρος Ζωίλου Παιανιεὺς ἐποίη[ι]. Frustra dubitat Vischer *Mus. Helvet.* III 24.

821. Lernae inventus lapis valde detritus. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1862 p. 20 sqq. Debeo praeterea Michaelis beneficio apographum ex ectypo denuo examinato adcuratissime factum.

Βάκχω μ[ε] Βάκχον καὶ προσϋμναίᾳ θεῶι
 στάσαντο Ἀηοῦς ἐν κατηρεφ[εῖ] δόμω[ι,
 τὸν Ἀρχε[λά]ου πα[ῖ]δα ὁμών[υ]μ[ον] πατρί.
 ταῦτῃ δ[έ] με, ξεῖ[νε], ἐν χρόνῳ δ[έ]μα[ς] κλυ[τ]ῶι
 5 Βάκχον Ἀ[ν]αίψ, [γ]ῆς δὲ πυρφό[ρ]οι[ς] θ[ε]α[ῖ]ς
 Φοίβῳ Λυκεί[ῳ] ο[ὔ]νεκα ἀντίτων . . . .
 δά]μα[ρ] τίθ]ει με καὶ προσϋ[μνα]ιος λε[ώς]
 α[ὐτοῦ] τε Φοίβου [π]υρφόροι λυ[κοκτ]όνο[υ].

II vel III saeculi. — vv. 1 - 3 restituerunt editores. — 2 ΗΡΕΦC//|Δ
 ΟΜΩ// iota modo adscriptum dativis modo omissum. — 4 ΔΙ ΜΑΙΚΛΥ//ΩΙ
 supplementa omnia certa. — 5 Λ//ΛΙΩ//ΗΕΔΕΠΥΡΦC//|ΟΙ//ΟΛΑ//// corr. edito-
 res. — 6 ΛΥΚΕΙ//// Ο//ΝΕΚΑΑΝΤΙΤΩΝ|Λ . . ΟΙ ubi οὔνεκ' ἀντίτων etsi cer-
 tum videtur tamen nec quid sibi velit scio nec ad antecedentia an ad
 proxima referam. — 7 . . ΜΑΙ . . . . ΞΙΜΕΚΑΙΠΡΟΕΥΛ|//ΛΙΟΛΕΓΙ viden-
 tur certa supplementa. — 8 Γ//ΥΡ αὐτοῦ τε Buecheler, λυκοκτόνου Micha-
 elis. — Duo Archelai signa Bacchi specie inducta uno tempore conse-
 crantur, alterum in Cereris fano Cereri simulque Baccho, alterum Baccho
 unaque numinibus Lernaeis ac Phoebō Lyceo; priorem statuam largiti
 esse videntur qui (ut et ipse Archelaus) Lernaeis mysteriis initiati erant
 (προϋμναιος λεώς), alteram fortasse uxor cum mystis et Phoebi pyr-
 phoris. Haec olim statui *de monument. aliquot graecor. carminibus*
 p. 33 sqq. Singula nunc aliter constitui. — Titulum cur non inter homi-
 num honores sed inter dis dicata rettulerim docebit quod sequitur epi-
 gramma.

822. Athenis in via quae ad Pentelicon ducit. Anaglyphum, quo
 Rhea sedens cum Proserpina adstante daducho exsculpta est, descripsit
 Conze *Diar. arch.* 1863 p. 75 sqq. coll. p. 79. Tractavit Keil *Philol. vol.*
suppl. II 588 sqq.

a. Ὁ προγόνοις ἐφάμιλλος, ὃ τὴν μεγάλην πλέον αὔξων
 Ἀρχέλεως γενεὴν πράξει ταῖς ἰδίαις,
 ἀνιδόσιν τελετῆς τῆς ταυροβόλου χάριν ἔγνω
 βωμὸν ἀναστήσας Ἄττεω ἡδὲ Ῥέης.
 5 οὔτος Κεκροπίην αὐχεῖ πόλιν, οὔτος ἐν Ἀργεῖ
 ναιετάει, βίοτον μυστικὸν εὖ διάγων.

αὐτόθι γὰρ κλειδοῦχος ἔφν Βασιλίδος Ἥρης,
ἐν Λέρνῃ δ' ἔλαχεν μυστιπόλους δαΐδας.

- b. Δαδοῦχος με Κόρης, Βασιλᾶν, Διός, ἱερὰ σηκῶν
10 Ἥρας κλειῖθρα φέρων βωμὸν ἔθηκε Ῥέῃ,
Ἀρχέλεως τελετῆς συνθήματα κρυπτὰ χαράξας
ταυροβόλου πρῶτον δεῦρο τελειομένης.

II vel III saeculi. Taurobolia quando primum ab Atheniensibus recepta sint (v. 12) nescimus. — Archelaus Atheniensis (v. 5), Argis vitam degens (v. 5 sq.), Iunonis cleduchus, Proserpinae Lernaeae daduchus itemque utriusque deae (cf. Paus. VIII 31, 2 τοῦ ναοῦ δὲ τῶν μεγάλων θεῶν ἐστὶν ἐν δεξιᾷ καὶ Κόρης) et Iovis Atti Rheaeque quorum nuperrime sacris initiatus est aram dedicat. — II in uno arae latere faces duae decussatim una alteri conexae, utrinque pinus, in superiore parte bucrania tria sertis inter se coniuncta: haec puto συνθήματα κρυπτά dici. — Archelaum conicio aut eundem esse aut patrem filiumve eius Archelai, qui antecedenti carmine honoratur; notum enim est in eis gentibus, penes quas sacerdotia sunt antiquitus recepta, saepissime simul cum sacrorum ministerio nomina eadem per longa temporum spatia tamquam per manus tradi solere. Ceterum Archelaorum proavum si quis videatur sibi deprendisse Archelaum Archelai notissimi Mithradatis ducis filium, quem Pompeius Comanae Pontica in urbe sacerdotem constituit (Strab. p. 558), equidem non obstabo.

823. Romae. C. I. 6012 c.

Μητρὶ Θεῶν.

- Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοίβου στεφανηφόρος ἱεὺς
Κρήσκηνς ἡγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' ἀντολῆς, ὃς δ' ἄρ' ἀφ' ἑσπερίης,
ὄργια συνρέξαντε θεᾷ παμμήτορι Ῥείῃ
5 κριοβόλου τελετῆς καὶ ταυροβόλοιῳ φερίστης
ἡμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθουσιν.

Titulus eo qui sequitur (i. e. anno 370) antiquior. — I videntur ex quindecim viris nescia qua sacra profanave communione coniunctis Crescens et Leontius sorte electi esse qui Rheae sacris initiarentur. Hi autem deae gratias referentes pro consecratione aram posuerunt.

824. Romae. In dextro arae latere Cybele turrita a leonibus vecta cum pinu tauroque, in sinistra Attis mitra indutus exsculpti. C. I. 6012 b.

Μητέρι τῇ πάντων 'Ρεΐη τεκέων τε γενέθλῳ
 "Αττει θ' ὑψίστῳ καὶ συνιέντι τὸ πᾶν,
 τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
 κριοβόλου τελετῆς ἥδ' ἔτι ταυροβόλου
 5 μυστιπόλος τελέ[θ]ων τοῦτον συνθήκατο βωμόν,
 δῶρον 'Απόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

Petronius Apollodorus, v(ir) c(larissimus), pontif(ex) maior, XV vir sacr(is) fac(iundis), pater sacr(or)um dei invicti Mithrae taurobolio criobolioq(ue) percepto una cum Ruf(ina) Volusiana C. f. coniuge XVI Kal. Iulias, dd. nn. Valentiniano et Valente Augg. III coss. aram dicavit.

Annus est 370. — 2 sq. cf. Preller *Mythol. gr.* I 403 sqq. —
 5 ΤΕΛΕΤΩΝ — 6 δῶρον 'Απόλλωνος i. e. *Apollodorus*.

825. Apollinopoli magna. C. I. 4838 b.

Ἐεῖνον τιμήσαντες, ὁδοί[πό]ροι, ἥρωα τόνδε
 Εὐοδον, εἴτ' αὐτοὶ στεί[χ]ετε σωιζόμενοι
 Φείδων 'Αμβρύωνος ὃ Κ[ρ]ῆς ἀνέθηκε τὸ γράμμα
 καὶ τιμάς, ἥρ[ως] ὧι δίδου εὐτυχίαν.

Bonae aetatis quin putes epigramma esse non inpediunt litterae rotundae ut in aegyptio titulo. — 1 ὤδοι — 2 στείετε — 3 κοης — 4 ηρος correxit omnia Letronne *Rev. de la philol.* I 302, qui tamen male intellexit v. 2, recte eum constitutum a Franzio. Εὐοδος Panis cognomen est Apollinopolitani, qui nescio an ipse hoc loco ἥρως prae-dicetur, cf. tit. seq.

826. Apollinopoli magna. C. I. 4838.

Εὐοδε Πάν, σοὶ τόνδε πάις Γλαύκου π[ό]ρ[ε κ]ό[σ]μον
 Ζηνόδοτος σ[ω]θεὶς γῆς ἀπὸ τῆς 'Α[ρ]ά[β]ων.

Litterae ρ et σ, praeterea ζ litterae forma vetustior. — 1 ης . .
 ΟΜΟΝ corr. Letronne. — 2 ΑΒΑΙ . . ΩΝ corr. Franz.

827. Caesareae Paniadis Galilaeorum in Panis fano. C. I. 4538 et 4538 b (Add. III p. 1179). Lebas VI 1891. 1892.

- a. Πανί τε καὶ Νύμφαις Μαίης γόνον ἔνθ' ἀνέθηκεν
 Ἑρμείαν, Διὸς υἱόν . . . . .
 Οὐίκτω[ρ Λυ]σιμά[χ]ου παῖς, Ἑρ[μαίο]ν δ' ἅμα [Π]ανός
 ἀ]ρητήρ . . . . .
- b. Τήνδε θεὰν ἀνέθηκε φιλευήχῳ Διόπανι
 Οὐίκτωρ ἀρητήρ, Λυσιμάχοιο γόνος.

2 YION|ΟΥCC - - WC - - - ΠΟΓΓ - - ΟΥΙ|ΚΤΩ . . Bailie, quem interpolationis insimulans Waddington haec tradidit ΟΥCC.WC/ΠΠΟΓΓΠ, quae non multum differre videntur. — 3 suppl. Bailie coll. Ἑρμόπαν Hygin. astron. Π 28. Franz Ἑρμογάνου. — 4 post ἀρητήρ nulla litterarum vestigia. — 5 sq. Victor Echus imaginem nympphae a Pane amatae suo deo dedicat.

828. Mytilenis. C. I. 2169.

Σοὶ πλάκα [τ]ήν[δ'] ἀν[έθ]ηκε, κόρη Διός, ὑδατόεσσα
 πηγῇ, Νυμφάων [αφθ]ιτε, νᾶμα φίλον,
 ἔνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες
 ἔνχεα καὶ κόρυθας κάθθεσαν ἵππολόφους,
 5 ἔξ οὗ δὴ Δορί<κ>ναμα τεὸς λάχεν οὔνομα χῶρος,
 χῶρος ἐλαιορῇ τερπόμενος λιβάδι,
 πάντα δὲ σοὶ νῦν ταῦτα δι' ἐργατίνας παλάμαισιν
 τρισσὸν ὑπόλλυκάβαν Γραμματικὸς τελέω.

Litterae traduntur vulgares; II p. Chr. n. saeculo vix recentius carmen. — 1 Taylor ΠΛΑΚΑΝΗ . . . ΑΝΗΚΕ, Ροσοκ ΠΛΛ.ΛΝΗΚΕ — 2 ΟΡΦΙΤΕ Boeckh cum nimis fidenter Taylor ne litterulam quidem sui apographi mutari posse adfirmasset tamquam fasciatus cum illo errare quam sanum suum iudicium interponere maluit; nam quae scripsit:

Σοὶ πλάκ' ἀν' ἡ[μαρ] ἀνῆκε κόρη Διὸς ὑδατόεσσα
 πηγῇ, Νυμφάων, Ὀρφιτε, νᾶμα φίλον.

haec neque graeco homini neque cuiquam barbaro intellegentur; voluit autem sic intellegi tibi, o Orphite, hoc planum lacus Iovis filia Nymphadiaz ad luminis oras submisit. Sed ne dicam mirabilem esse hanc Nymphae in mortalem gratiam, grammatica Grammatici ars misere laborat; dici potest πλάξ πόντου, sed ut πλάκα aquam esse aut credat aut sentiat

nemo a se inpetrabit; neque hoc non inepte dictum *fons lacum edidit*; denique lacus minime convenit loco v. 3 sq. descripto, quo quis ex belli laboribus quiescat. Πλάξ nihil potest esse nisi tabula et hoc quidem loco tabula epigrammate inscripta; sequitur pronomen requiri τήνδε verbumque rei unice aptum ἀνέθηκε: dedicantis nomen cum rerum enarratio intercedat v. 8 demum adicitur. Itaque lapidarium potius errasse credam quam Toupium ex parte saltem recte scripsisse negabo:

σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε, κόρη Διὸς ὑδατόεσσα,
πηγὴ Νυμφάων ἄφθιτε, νᾶμα φίλον.

Falso haec distincta esse patet quadruplici vel duplici si males adpellatione non perspecta. — 5 Δορύκναμα, recte fortasse Toup et Iacobs Δορύναμα, Δορύκαμνα Hermann *Opusc.* V 177. — 7 haec omnia (i. e. πλάκα et inscriptionem et relicum loci adparatum) laboriosa manu tertio anno adpetente ego tibi *Grammaticus* perfeci. — διὰ praepositionem Boeckh cum τελέω iungit; malo dativum ex plebeio usu positum, putare ut supra n. 539 vidimus σὺν ἡρώων defendi potuisse.

*829. Romae herma mutilus. C. I. 6186.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνακεῖσθαι,
τὰς βύβλους δείξας τὰς παρὰ ταῖς πλατάνοις,
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν· κἂν γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστής
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

π fere saeculi. — Musae opinor Hermen adlocuntur.

830. Anactorii. C. I. 1794 b.

Μαχάτας [ἐ]πόησε.
Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων,
υἱὸς Λασθέneos στήσεν ἄγαλμα τόδε,
μνῆμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
Λαφάνεος κλεινῇ Λοξίου ἐν τεμένει.

Intellexit Boeckh non huc pertinere alterum titulum simul inventum [Λε]ωφάνης Λασθέneos Ἀσκληπιῷ ἀνέθηκε. Μαχάτας ἐπόησε, ubi non debebat Λα]φάνης corrigere.

831. Romae in villa Aldobrandini. Henzen *Ann. Instit.* 1857 p. 102.

ὦ Διὸς Ἀλκμήνης τε μεγασθενὲς ὄβριμον αἶμα,
 ἵστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες, καμάτων,
 ἡνίδε, τοὶ τόδ' ἀγαλμα φέρων κρητῆρος ἀγητόν
 θῆκα θ[ο]ῶν ἀέθλων πλεῖον [ἐν]γλυφέν,
 5 οὔς ποτ', ἄναξ, ἐτέλεσσας, ὑπε[ρ]φιάλους ἀδίκους τε
 ἄνδρας ἰδ' ὠμηστάς θῆρας ἐναιρόμενος·
 τῷ σε καὶ νῖα Δίκηι Κρονίδης θετὸν ἐγγυάλιξε,
 εὐτέ μιν ὕβρισταὶ φῶτες ἄτ[ι]μον ἄγον.
 ἥπιος εὐμενέων τε πέλοις, ἐπειὴ νύ μοι αἰεὶ
 10 εὐχομένωι τε πάρει χεῖρα θ' ὑπερθεῖν ἔχεις·
 καὶ δὴ νῦν μ' ἐσάωσας ἀμεί[βον]τα κλυτὰ φῦλα
 Κελτῶν καὶ Λιγύων ἄστν πρὸς Αὐσόνιον.
 αὐτὸν ἀλεξητῆρα κακῶν, αὐτόν σε δοτῆρα
 παντοίης ἀρετῆς κλήιζομεν, Ἡράκλεες.

π fere saeculi; iota ubique adscriptum, vide ad v. 7. — 4 ΘΕΩΝ non videntur verae litterarum formae tradi, nam θεῶν (fuerit ΘΕΩΝ) certa ratione correxi coll. Theocr. XXII 124 θεῶν ἐξήρατ' ἀγώνων (κειμήλια) de eodem Hercule. — ἐνγλυφέν Buecheler. — 7 τῷ iota non habet adiectum, unde praeceptum Aristarchi illi placuisse adparet, qui ex τό accusativo producta vocali τῷ factum esse docuit. — Δίκη quae Hesiodo aliisque filia Iovis est, hoc loco coniux eius cogitari videtur, cf. Soph. *Oed. Col.* 1381 παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις. Pissander ap. Platon. *Alcib.* I p. 157 δικαιοτάτον φονῆα praedicat Herculem. — 11 ΑΜΕΠ . . nescio an praestet participium aoristi ἀμείψαντα. — 12 non recte Henzen Αὐσονίων.

832. Romae. C. I. 6002.

Νηὸν μὲν σιγαλόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος
 ἡδ' αὐτὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς
 στήσαντο ζάκορός τε Διόσκορος ἡδὲ Κυρίλλου
 εὐνέτις, ἡ μακάρων μήποτε ληθομένη,
 5 καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἓνα θεσμὸν ἔχοντες,
 οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίας.

Πρὸς [Καλανδῶν] Ἀπριλίῳ, Φαρμουθὶ ᾧ ὑπάτων τῶν κυρίων ἡμῶν Διοκλητιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ζ' καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ζ'. τόπος ἐδό[θη] ὑπὸ Βαλερίου κωμ . . . . .
 αντος ὑπατικοῦ ἱερέων ναῶν.

Primum mensis Pharmuthi diem xxvii mensis Martii diem esse monuit Corsinus; annus est 299. — 1 νηόν monosyllabum, cui defendendo vix audeo adferre tit. Aegypt. C. I. 4944 ἀξιθέους οἱ ναοὺς ἤγαγεν Αἰθιόπων, ubi inaudita forma ναοίς aut pravae pronuntiandi consuetudini aut lapicidae errori deberi videtur. Iacobs μὲν delevit. — 2 recte de Sarapidis capite radiato explicat Visconti. — 3 sqq. dedicaverunt Aegyptii Dioscorus et Cyrilli ignoti hominis ignota mulier et alii duo eiusdem gentis, qui communi neocoriae religione coniuncti erant; sic enim ἕνα θεσμόν intellegendum esse clarum est; relativum autem v. 6 non nimis sciti scriptoris est; latine diceres *quippe quibus*.

833. Alexandriae. Ex Marietti apographo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 51.

Ισιδος εὐπλοκάμοιο καὶ Ἀμμωνος κεραιοῖο
κάρποκράτου τε διπλοῖς εἶδ[ε]σι φαινομένου
βωμὸς ἐγὼ· σὺν παισὶ δ' ἔθηκεν κλινὸς Ἀνουβίων,
αγγελὸν εὐσεβίης ἡδὲ θυηπολίας.

2 ΕΙΔ | ΕΙ Εἶδεσι scribendum esse docere poterat ipsa syllabarum diremptio. — Harpocratem intellege biformem vel bicipitem.

834. Stratonicaeae Cariae. C. I. 2716.

Ζηνὶ Πανη[μερί]ῳ καὶ Ἡλίῳ Διὶ Σεράπει
σωθέντες ἐκ πολέμων μεγάλων καὶ ἀλλοδαπ[ῶν] θαλασσῶν
εὐχῆς ἵνεκε ταῦτ' ἐπέγραψαν ὑφ' ἐν οἷ τέσσαρες ἀνδρες
Ζωτικός, Ἐπίκτητος ἡδ' Ἀντίοχος [ἡδ'] ἅμα Νεῖλος.

1 suppl. Boeckh. Ζεὺς Πανημέριος cum Serapide nescio quo modo coniunctus est etiam C. I. 2717; cf. Boeckh ad C. I. 2715. — 2 ΑΛΛΟΔΑΠΟΙΟ Chandler et cod. Sherard. ΑΛΛΟΔΑΠΟΝΘΑΛ κτλ'. Pococke; ἀλλοδαποῖο retinuit Boeckh, sensu nullo. — 4 Γ. ΑΜΑ corr. Boeckh.

835. Apud Berytum in Iovis templi ruderibus duo tituli, quos recte coniunxit Waddington ad Lebas V 1855. C. I. 4535. 4536.

a. Μ. Ὀκτάουιος Ἰλαρο[ς] εὐξάμενος ἀνέθηκα [ύ]πὲρ σωτηρίας
Κ . . . . ου Εὐτύχους καὶ τέκνων.

Εἴλαθί μοι, Βαλμαρκώ[θ], κοίρανε κωμῶν,
καὶ κλύε [μ]ον, δέσποτα, νῦν Ἰλάρου.

- b. [σοὶ γὰρ . . . . .]ρων ἀνέθηκα
τ]ηλόθεν ἐκ νήσοιο Ῥόδου τέχνασμα ποθινόν
5 Ἄμμωνος κεραοῦ χάλκεον ἀντίτυπον,
εἰς ὑγίην] προχέοντα βροτοῖς ἱερόδρομον ὕδωρ.

In praescriptis ἐπερ traditur, deinde κο.οοῦ vel κωμοῦ, unde Κόσμου vel Κόιντου coniecerunt. — 1 ΜΑΡΚΩC — 2 COY utriusque versus numeri sustentari poterunt addita ab initio utrique voce εἴλαθι. — 3 φέρων in promptu est. — 4 ἸΗΛΟΘΕΝ — 6 supplevi; nam videtur Octavius cum Eutycho (liberto?) et liberis suis (an eius?) ex sacro fonte bonam valetudinem reciperasse. Hacpropter aeneum Ammonis signum fontis ori addidit, cuius aqua iam intelleges cur ἱερόδρομος vocetur.

836. Loco veteris Galliae oppidi, cui nomen *Vasio Vocontiorum*. Renier *Mélanges epigr.* p. 129. Herzog *Gallia Narbon. app. epigr.* n. 444.

Εὐθυντῆρι τύχης Βήλῳ Σέξστος θέτο βωμόν,
τῶν ἐν Ἀπαμείᾳ μνησάμενος λογίων.

in altero latere:

*Belus fortunae rector Menisque magister
ara gaudebit, quam dedit et voluit.*

Severi fere aetate teste Reniero Sextus Apamea in Galliam profecturus oraculum consuluerat de itinere eratque ubi salvus eo pervenisset Belo aram constituere iussus. — In latinis *Menin magistrum* Renier intellegit *Attin menotyrannum*. Idem v. 2 coniecit *dedit et voluit*, et male hoc quidem (Sexti enim nomen ex graecis supplendum), bene tamen observavit, formulam hanc esse vulgarem *votum solvi libens merito*.

837. Ad Capuam. C. I. 5876.

Δεσποίνῃ Νεμέσει καὶ συννάοισι θεοῖσιν
Ἀρριανὸς βωμόν τόνδε καθειδρύσατο.

*Iustitiae Nemesei (F)atis quam voverat aram
numina sancta colens Cammarius posuit.*

II vel III saeculi. — Mira duo hominis nomina, cum praesertim

non maiore licentia *Arrianus* quam *Cammarius* nomen latino versui adaptari potuisset. — ATIS corr. Cuper, cf. Hauptii *Opusc.* I 70 cum adnot. Wilamowitzii.

---

*838. Miseni, nunc Neapoli in museo. C. I. 5794.

Deo magno et Fato bono Val(erius) Valens, v(ir) p(erfectissimus), praefectus classis Misen(ensis) p(iae) v(ictricis) Gordianae votum solvit.

Θεῷ μεγίστῳ καὶ καλῇ Μοίρᾳ Οὐάλης,
ἀρχὴν λαχὼν ἔπαρχον Μεισηνῶν στόλου,
ἔστησα βωμὸν ἐκτελῶν εὐχὴν ἐμήν.

Aetas tituli classis Gordianae nomine definitur. — Latina quater in quattuor arae lateribus, graeca in tribus ter scripta sunt. — 1 καλῇ i. e. *bonae* ex noviciorum Graecorum usu.

---

839. Lebenae Cretensium. *Journal of Philol.* 1855 II 106 n. 3.

Δοιούς σοι Διόδωρος ἐθήκατο, Σῶτερ, Ὀνείρους
ἀντὶ διπλῶν ὅσων, φωτὸς ἐπαυράμενος.

Scribendi genus admodum recens. — 1 Paus. II 26, 9 ἐκ δὲ τοῦ παρὰ Κυρηναίοις τὸ ἐν Λεβήνῃ τῇ Κρητῶν ἐστὶν Ἀσκληπιεῖον. Quod Somnia dedicat, per somnium Diodorus videtur oculorum valetudinem reparavisse, veluti Aristides eis tantum remediis utitur quae per somnium ei a deo inperantur.

---

840. Prope Ascaphum Germaniae. C. I. 6810.

Σωθεὶς ἐκ πολλῶν καὶ ἀμετρήτων μάλα μόχθων
εὐξάμενος ἀνέθηκα Γενίου εἰκόνα σεμνήν.

Litterae vulgares. — Genius *natale comes temperat astrum; naturae deus humanae, mortalis in unum - quodque caput, vultu mutabilis, albus et ater.* Hor. *epist.* II, 2, 187.

---

841. Alicubi Thraciae. Inter vv. 1 et 2 anaglyphum, quo eques citato cursu dextrorsum properans, altera manu frena altera hastam tenens

canum comitante caterva exsculptus est. Egger *Annal. Inst.* 1868 p. 133 coll. Benndorf *Goett. gel. Anz.* 1869 p. 2062 sqq.

Τὸν πρὸ πύλαις Ἑρῶα, τὸν ἄλκιμον ἐν τριόδοισι,
τὸν κλεινὸν ναέτου θῆκαν ἑρισθενέος
Κλαυδιανοῦ πρὸ δόμοισι σοφοτεχνήεις ἄνδρες
τεῦξαν ὁμαῖς γλυφικῆς ἀμφὶ καὶ εὐγραφίης,
5 Κλεῖτος ὁ σὸς Καπίτων, γλύψας, γράψας δὲ φίλος σοι
Ἰανουάριος θεράπων εἵνεκεν εὐσεβίης.
ζώγρε[ι], δέσποτ' ἄναξ, τὸν σὸν ναετῆρα μεθ' ἡμῶν
Κλαυδιανόν, Θρηκῶν πρῶτον ἐν εὐσεβίῃ.
Ὅρφίτῳ καὶ Σοσσίῳ Πρεῖσκῳ ὑπάτοις εἵδοις νοεμβρίοις.

Annus est 149 p. Chr. n. — Heroem deum esse apud Thraces non in ultimis habitum sat multae docent similibus anaglyphis additae inscriptiones; exempla cum in Dumontii vide libro *Inscriptions de la Thrace* (1876), tum longe vetustissimum quinti saeculi hoc habe (*Rev. archéol.* 1876 p. 182):

Εὐφάμος καὶ τοὶ συν-
δαμουργοὶ ἀνέθηκαν
τῷ Ἑρῳι.

Egregie denique hac usus cognitione Wilamowitz Callimachi conclamatum epigramma expedivit (26 ed. Schn.):

Ἑρῶς Ἡέτιωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτῳ
ἱδρῦμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ κτλ'.

ubi deus ut supra ad Claudiani, sic ad Eetionis vestibulum positus est. — 1 πρὸ πύλαις barbarum ut πρὸ δόμοισι v. 3. — 2 melius pro θῆκεν scripsisset τοῦτον. — 3 viri sculpendi scribendique pariter periti. — 7 ζώγρε Egger; lapidarius erravit.

842. Prope Lyctum Cretensium. Minusculis litteris editum *Diar. arch.* 1859 p. 148.

Σοὶ τόδ' ἀγαλμα, θε[ά . . . . .
Ἀγαθόπους γενετερῇ . . . . .

Coniecturis abstineo.

II. HOMINVM HONORES.

AETATIS GRAECAE.

843. In valle Megarensi. C. I. 1050.

Ὀρρίππῳ Μεγαρῆς με δαίφρονι τῇδ' ἀρίδηλον
μνᾶμα θέσαν φάμα Δελφίδι πειθόμενοι,
ὅς δὴ μακίστους μὲν ὄρους ἀπελύσατο πάτρα
πολλὰν δυσμενέων γὰρ ἀποτεμνομένων.
5 πρῶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθη
γυμνός, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Litterae sunt aetatis byzantinae, ipsum epigramma etsi nemo Orsippi tempore (ol. 15) factum contenderit, antiqui certe poetae est antiquitasque lapidi inscriptum, tum temporum invidia detritum ab altero Helladio (v. n. 461) restitutum; similem rem comparavit Boeckh ex Paus. VI 3, 4. — Quae Pausanias I 44, 1 tradidit Κοροΐβου δὲ πλησίον τέθραπται Ὀρσιππος, ὃς περιεζωσμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ δὴ τι παλαιὸν ἔθος τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐνία σταδίων δραμῶν γυμνός· φασὶ δὲ καὶ στρατηγοῦντα ὕστερον τὸν Ὀρσιππον ἀποτεμέσθαι χώραν τῶν προσοίκων, haec ex ipso epigrammate desumpta sunt, et quidem male intellecto v. 4. — vv. 1. 2. 5. 6 habet etiam schol. Thucyd. I 6, ubi v. 1 Μεγαρῆς μεγαλόφρονι, v. 2 μνῆμα, v. 5 πρῶτος θ' Ἑλλήνων. Medium distichon omisit, unde Iacobsio suspicio nata est, *marmor spurium esse et a falsario quodam ex duobus distichis in schol. Thucyd. superstitionibus fuisse concinnatum*. At iure mireris talem falsarium, qui quidem cum bellicae virtutis memoriam non haurire potuisset nisi ex Pausania tamen callido iudicio inverso eo quem Pausanias observavit rerum ordine priore loco de certaminis ratione inmutata, deinde de auctis patriae finibus memò-

raverit. — 3 sq. *magnam agrorum partem cum hostes sibi vindicassent liberavit ille patriaeque liberatos restituit.* Hostes autem Boeckh intelligit Corinthios Bacchiadarum tunc regno florentes nimiumque in Megarenses iniquos, cf. schol. *Pind. Nem.* VII 155.

844. Athenis. Ex schedis Fourmonti C. I. 85.

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δήμῳ Ἀ[θηναίων,
οὐδείς Σωσιβίου καὶ [Π]ύρ[ρ]α μεί[ζ]ονα θ[ν]ητῶν
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασε ἀγαθὰ.

Ἔδοξεν τῇ Κεκροπίδι φυλῇ ἐπὶ [Χ]αρισάνδ[ρου] ἀρχοντος
τῇ κυρίαί ἀγ[ο]ράϊ κρύβδ[η]ν ψηφισαμένων τιῶν φυλετῶν
ἐν ἀκροπόλει.

Ὀνήτωρ Κηφισοδώρου Μελι[ε]ὺς εἶπ[εν·] ἐπειδὴ Πύρρ[ης]...
ἀνὴρ ἀγαθὸς γεγέννητα[ι] περὶ τῇ φυλῇ καὶ τὰ κοινά, ἐπαι-
νέσα[ι] αὐτὸν ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ πε[ν]-
τακοσίων [στε]φανῶσα[ι] κτλ'.

Charisander archon ol. 101, 1 vel a. 375. Subscripta restituit Boeckh, ubi scriptum in apographo ΚΑΡΙΣΑΝΔ, ΑΓΑΡΑΙ, ΜΕΛΙΤΟΥΣ, ΕΙΠ... ΠΠΥΡΡ... ΓΕΓΕΝΗΤΑΤΕΡΙ, ΠΕΤΑΚΟΣΙΩΝ... ΕΦΑΝΩΣΑ. De ipso epigrammate dixi supra ad n. 768. — 1 et 2 suppl. Boeckh. — 3 ΠΥΡΡΦΑΜΕΙΠΙΟΝΑΘΙ. ΗΤ corr. idem, nisi quod θνητῶν scripsi pro θείῃν.

845. Athenis ad viam in arcem. C. I. 411 coll. Add. I p. 912.

Ὁ δῆμος Σωκρά[τ]ιη Σωκράτους Θορίκιο[ν].

Ἡ μάλα σ]ᾶς ἐ[δ]άη[σ]αν ἀπὸ φρενὸς ἄξια Μοισᾶ[ν],
Σώκρατε[ς], ὦ[γ]υγίων νῆες Ἐριχθονιδᾶν.

τοῦνεκά] σοι σο[φ]ίας ἔδοσαν γέρας· αἱ γὰρ Ἀθῆ[ναι]

5 ἴσασιν] τοιῶιδ' ἀνδρὶ τε[λ]εῖν χάριτα.

III vel II saeculi. — Mitto Boeckhii Welckeri aliorum supplementa. Meis tanto magis confido, quod eadem fere O. Iahnium posuisse video *Paus. descr. arcis Append.* p. 51 n. 66. — 1 ΘΟΡΙΚΙΟΣ Dodwell, ΘΟΡΙΚΙΟ Fauvelii schedae. — 2 init. Οὔνεκα Iahn. — ΣΕΜΝΗΣΑΝ Dodw. ΑΣΕΛΛΑΝ Fauv. — ΜΟΙΣΑ uterque. — 3 ΣΩΤΥΓΙΩΝ Fauv. — 4 ΣΟΝΙΑΣ et ΑΘΗ Fauv. — 5 init. οἶαι ἴσαν Iahn. — ΤΕΚΕΙΝ uterque, quod inepte confirmari putatur Sophoclis loco *Aiac.* 517 χάρις χάριν γὰρ ἐστὶν ἢ τίχτους' αἰεί.

Scripsi τελεῖν. — Socrates (explicatione enim eget dorica dialectus in titulo ab Atheniensibus Atheniensi posito) poeta melicus videtur fuisse.

846. Argis. Ross *Arch. Aufs.* II 662. Lebas II 122.

Μ]ατ[ρόπολ]ίς μοι χθὼν Πέλοπος τὸ Πελαζγικὸν Ἄργος,
Πνυταγόρας δὲ πατὴρ Αἰάκου ἐκ γενεᾶς
εἰμὶ δὲ Νικοκρέων, θρέψεν δέ με γὰ περίκλυστος
Κύπρις θειοτάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ.

5 στᾶσαν δ' Ἀργεῖοί με χάριν χαλκοῖο τίοντες,
Ἦραι ὃν εἰς ἔροτιν πέμπο[ν αε]θλα νέοις.

IV saeculi exeuntis. — 1 ΜΑΤΙ . . . ΜΙΣ et 6 ΠΕΜΠΟ . . . ΟΛΑ restit. Ross. — 2 ad Aeacum gentis originem Cyprii reges referunt, cf. Isocr. *Euaq.* 13 sqq. — 6 Nicocreon vasa aenea, quae magni aestimabat (*Athen.* VIII 337 e), Argivis certaminum praemia misit.

847. Athenis ad arcis vestibulum. Ex Cyriaco C. 1. 911.

οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε πάλιν κλίναν[τ]α τάλαντα,
δυσμενέων ὀλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον.

ἦι σε τέλος θανάτοιο . . . . . ἐκίχανεν,
ὥς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων.

5 τῷ ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἡγητῆρα
σ]τῆσεν Ἀλέξανδρο[ς] κλεινὸν ἅπασι θεόν.

Aristotelis mortui statuam cum Alexander rex triennio ante illum mortuus ponere non potuisset, *fictam dedicationem* recte dicit Welcker *Syll.* 140. — 1 ab initio mutilum est epigramma, neque proficies hilum corrigens οὐ σε Τύχης ἐδάμασσε κτλ'. — ΚΛΙΝΑΝΔΑ Τύχης σφαλεροῖσι τάλαντοις usus est Agath. *prooem.* v. 125; notiora sunt τάλαντα Δίης. — 2 imitatus est poeta anonymus de Laodicea δηίων ὕβριν ἀλευαμένην A. P. VII 564. Aristoteles ab Eurymedonte ἀσεβείας accusatus Chalcin fugit ibique veneno mortem sibi adscivit. — 3 lacunam Iacobs statuit ab initio versus, Buttmann post θανάτοιο, ubi quod Boeckh posuit πολυκλαύτοιο vereor ut sufficiat. Neque enim *mors flebilis*, sed voluntaria mors raris superiorum hominum eorumque maximam partem heroum exemplis probari poterat; itaque tale quid supplendum χερσὶν ἰδύαν. — 6 ΕΤΗΣΕΝ — 7 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ corr. Welcker; cf. epigr. seq.

848. Athenis herma capite fractus. *Ephem.* 3447, coll. C. I. 136.

Υἱὸν Νικομ[άχ]ου σοφίη[ς ἐ]πιίστορα πάσης
στῆσεν Ἀλέξανδρος θεῖον Ἀριστοτέλην.

Litterae ρ et τ bonae aetatis. — 1 suppl. Pittaces.

849. Delphis. Litteris minusculis ed. Vlrichs *Reisen u. Forsch.* I 38.

43. Lebas III 890.

— — — — —
πεῖροι δὲ ἱππῆές τε γέρας θέσαν, οὓς προέηκεν
δᾶμος ὁ Βοιωτῶν τοῦδε μεθ' ἄγεμόνος,
ῥυσαμένους Ὀπόεντα· βαρὺν δ' ἀπὸ δεσμὸν ἐλόντες
5 φρουρᾶς Λοκροῖσιν τεῦξαν ἐλευθερίαν.

Vidit Bergk *Diar. arch.* 1850 p. 172 subscriptum fuisse Ptolemaei
Lagi f. statuae, quo duce Boeotia Phocis Locris Cassandri praesidiis
liberatae sunt anno fere 311. — 1 sq. perierunt; superant haec:

ΠΕΙΣΤΟΣΕΚΕ

ΕΛΛΑΔΟΣΕΜ

ubi v. 1 fortasse πλείστους scribendum (scil. πλείστους ἐξεπόννησεν - ἀγῶνας
sim). — 5 ῥυσομένους Bergk; nec tamen hoc premitur, quod servaturi
missi erant, sed quod servarunt Opuntem.

*850. Athenis ad Parthenonem. Ross *Arch. Aufs.* I 174.

— — — — —
Εἰκὼν ἥδ]ε σαφὴς δηλοῖ [τύπον· ἔργ]α δὲ καὶ νοῦς
νῦν ζ]ώει παρὰ πᾶσι σαφῇ· [σεμ]νὴ δέ με μοῖρα
ἦ]γαγεν εἰς ναὸν περικαλλέα Παλλάδος ἀγνῆς,
καὶ] πόνον οὐκ ἀκλεᾶ τύνδε ἐλάτρευσα θεᾶι.
Νικόμαχος ἐπόησεν.

Nicomachus saeculi IV exeuntis sive III ineuntis artifex, cf. Ross
l. s. s. — Videtur epigramma mulieris statuae subscriptum fuisse, cuius
nomina lapide superne fracto perierunt. Superant haec:

— ΟΗ
— ΗΣ
— ΝΟΣ
— ΡΩΙ

1 ante σαφής aperta litterae E vidi vestigia, neque minus clara litterae Ω v. 2. — 2 σεμνή suppl. etiam Rangabes 1009. — 4 πόνον τόνδε i. e. sacerdotium.

851. Rhodi. Ross *Hellen.* I 108 n. 37 ex Hedenborgii apographo incuriosius factō.

Nomen viri Ξενοφάν]του, [καθ' υἱοθεσίαν] δὲ Ἀπήμονο[ς,
καὶ τὸ Ἑρατ]ιδείων κοινὸν [Ξε]νόφαντον Ἀγ[ε]στράτου θεοῖς.

Ἑσθ]λοῖς οὐ κενεὰ μόχθων [χ]άρις· ἔρ[γ]α [δ]ὲ χειρ[ῶ]ν
τᾶς γν]ώμας [μ]ύθων πολλὸν ἀφανρότερα·
οἷς καὶ] Ἀγεστράτου υἱὸς ἐν ἀστοῖσι[γ] Ξενόφαντος
καὶ] ξείνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμε.
φαντὶ καὶ οἱ ταύταν νόστου χάριν εἰκόνα θέντες,
τ]αῦτα καὶ εὐκλει[ῶ]ν γράμματα Πιερίδων.
Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

III saeculi. — Praescripta restituit Ross. Filius Xenophanti una cum collegio patris statuum dis dicavit, sicut in titulo Symaeo (Lueders *Dionys. Techn. app.* n. 64) Alexander quidam a Dionysias Aphrodisias Asclepias et muliere Nysa honoratur; cf. *ibid.* n. 68 Αἰλιανὸς Νείκων ὁ ἀρχισυνάγωγος θεοῦ Ἡρώος καὶ τὸ κολλήγιον Βειβίῳ Ἀντωνίνῳ ἀνέστησεν τὸν βωμόν· τὸν δὲ πίνακα ἀνέστησε γαμβρὸς αὐτοῦ Ἀσιδάρης. Eratideorum collegium praeclaro acumine Ross reperit, coll. Pindari carmine in Diagoram Rhodium scripto *Olymp.* VII 93. — Pro Ἀπήμονος Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 638 scripsit Ἀγήμονος, quod nomen in titulo Rhodio legitur ap. Ross. *Inscr. ined.* 277.

Epigrammatis ipsius plurima restituit Ross. — 1 ΜΟΧΘΩΝΑΡΙΣ — ΕΡΕΑ ΛΕΧΕΙΡΟΝ — 2 ΩΜΑΣΕΝΥΘΩΝ Ross τᾶς γνώμας ἀνθῶν, Nauck *Mus. Rh.* VI 442 ἢ γνώμας μύθων. Omnium optime sed quod poeta vix scripserit Hermann γνώμας καὶ μύθων. Xenophantus videtur ad nescio quam civitatem legatus missus consilio et prudenti facundia adiutus bene rem gessisse. Inprobabiliter vero Hermann nauarchum intellegit a Polybio memoratum IV 50. — 3 init. οὗτος Ross, τοῖος Hermann. Artius distichon priori iungendum erat. — τοῖσι legebant ἀστοῖσιν. — 5 νόστου χάριν posita statua ex legatione reduci. — 6 ταῦτα non pendet ab φαντί verbo, sed καὶ postposito ταῦτα γράμματα respondent ad ταύταν εἰκόνα. — ΕΥΚΛΕΙΝ Εὐκλειῶν an Εὐκλειᾶ scriberet haerebat Ross.

852. Athenis. C. I. 666 et melius Add. I p. 916.

Παλλὰς Ἐρεχθιδᾶν ἀρχαγ[έτι, σὸ]ν κατὰ ναόν
 ἄδε τοι ἰδρύθῃ Φιλτέρα ἱρ[οπόλ]ος,
 Βουταδέων ἐτύμων ἐ[ξ] αἴμ[ατος], ἅς γενέτωρ μὲν
 τα[γ]ὸς ἔφν στρατιᾶς πεντάκι Πανσίμαχος,
 5 τοὶ [πρ]όγονοι δ' ἄνθῃσαν ἐν Αἰγείδαισι Λυκοῦργος
 χῶ χθονὶ τιμάεις Ἀτ[θ]ίδι Διογένης·
 ὧν τῷ με[ν] ρήτωρ λόγος ἦνδανεν, οὗ δὲ δι' ἔργα
 ἔδρακεν ἀρχαίαν πατρίς ἐλευθερίαν.
 Εὐ[χ]ειρ καὶ Εὐβουλίδης Κρωπίδαι ἐποίησαν.

π fere saeculi. — De Diogene (v. 6), qui una cum Arato Athenas Macedonum praesidiis liberavit, cf. Koehler *Herm.* VII 1 sqq. — 2 ἱρ . . . . ΟΣ, unus Lebas ΗΡ . . . . ΟΣ. Qui φιλτέρα Ἑρακλέους posuit Boeckh idem fieri posse vidit, ut Φιλτέρα mulieris nomen esset; quo probato supplēvi. Mulierum atticarum nomina sunt Φῖλη (*Cuman.* 717. 1262), Φιλωτέρα (*id.* 651), Φιλίστη (*id.* 681. 975. 1670). Cetera restituit Boeckh. — 3 ΕΣΑΙΜ . . . . — 4 ΤΑΤΟΣ — 6 ΑΤΟΙΔΙ — 7 ΜΑΡΗΤΩΛΟΓΟΣ, unus Lebas ΜΕ[Ν]ΡΗΤΩΡΛΟΓΟΣ.

853. Athenis duo lapides; priorem ed. Pittaces *Ephem.* 4103. Vtrumque Cumanudes *Philist.* I 198.

a. Ἀργαῖον Ἀργαίου Πα[μβοτ]ά[δη] Βατάκης Βατάκου Πει-
 ρα[ιεύς] Θεραπευθεὶς ἀνέθῃκεν.

Δημήτριος Φί[λω]νος Πτελεάσιος ἐποίησεν.

b. Εἴ τι πάθος μερόπων γεραὸς νόος εὖρ' ἐνὶ τέχναις,
 φαμὶ σὲ [πᾶ]ν κατιδεῖν εὐξυνέτοις πραπίσι,
 κρίναντ' ἱητρῶν σοφὰ δόγματα, καὶ τὸ περισσόν
 ἐκ βίβλων ψυχῆς ὄμματι δρεψάμενον,
 5 εὐιάδος τ', Ἀργαῖε, πορεῖν γάνος ἀμερίοισιν
 οἶνας γυιοπαγεῖς ῥυόμενον καμάτων.
 ἀνθ' ὧν σου τέχνας ἐρατὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται[ι,
 λαμπρότερον δ' ἄστρων ἔσσεται οὐρανίων.

Inter eos qui post ol. 150 fuerunt Hirschfeld *tit. statuar.* p. 117 Demetrium artificem rettulit, quicum convenit quod Buecheler monuit medicos οἰνοδότας saeculo secundo non antiquiores esse; ipsius denique carminis ars quaesitior alterum potissimum saeculum prodit. — In

praescriptis ΠΑ . . Cumanudes, ΓΑ . . . . Α Pittaces, quem recte supplēvisse probat tit. Att. ap. Ross. *Demen* 6, ubi habes Ἀργαῖον Παμβωτάδην. — 2 [νυ;]ν Cuman. πᾶν Buecheler. *Si quem morbum (eiusque remedium) hominum mens arte cognovit, te aio omnia acute perspexisse.* — 3 sqq. non continebat se in traditis medicorum praeceptis, sed libros quoque perscrutabatur, qua laude optime inlustratur vulgaris reliquorum ratio. — ψυχῆς ὄμμα Plato dixit, cf. Ruhnken *Tim.* p. 32, et infra n. ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα ἐκτείνας κτλ'. — 6 podagra laborantibus vinum commendari solebat, cf. quos adtulit Cumanudes Dioscorid. V 4 et 15, Plin. *hist. nat.* XXIII, 3, 21. 26.

854. Ex Delo Venetiam translatum. C. I. 2308.

Εἰκόνα σου, Πολύκλεις, ἀνὰ παστάδα τάνδε πολῖται
θῆκαν, (ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρνεῖ σε χρόνος)
ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σ[ώ]φρονα δερκόμενοι.

Litterae vulgares; nam quod v. 2 ΜΥΡΙΕΤΗΣ traditur, apertus error est. — 3 sq. possunt haec ad bellum Macedonicum (a. 168) referri. — 4 ΣΟΦΡΟΝΑ.

855. Prope Atalanten Locrensiū. *Athenaei* vol. I 484.

Πατρὸς ἀριζήλοιο Πολυκρίτου νῖα σὺν ἵππῳ
δέρκεο, Βοιωτῶν ἀρχὸν ἀεθλοφόρων·
οἷς γὰρ ἐνὶ πτολέμοις ἀγῆσατο τὰν ἀσάλευτον
νίκαν ἐκ πατέρων τηλόθεν ἀρνύμενος,
5 καὶ τρίτον ἱππήων Ὀπόεντα δὲ πολλάκι τάνδε
καὶ χερὶ καὶ βουλαῖ θῆκε ὀνομαστοτέραν.
ἐν δὲ ἀρχαῖς ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου ἔπλετο πάσαις,
ἀστῶν εὐνομίας θέσμια παρθεμένων.
τῷ καὶ ἀείμναστον Νικασιχόρῳ κλέος ἔσται,
10 πίστις ἐπεὶ πάντων κοίρανος ἀγνοτάτα.

Litterae perhibentur macedonicae aetatis esse. Videtur Nicasichorus Graecorum rem ab Macedonum auctoritate defendisse et Opuntiorum urbem Aetolis in dies magis invalescentibus conciliasse; factum hoc a. 229 mortuo Demetrio Antigoni filio. — 6 θῆκε ὀνομαστοτέραν idem hemistichium in epigr. ap. Paus. VII 17, 7.

856. Atalante. Wachsmuth *Mus. Rh.* XXVII 614.

Ἀρχία υἱὸς ὅδ' ἔστ' Ἀλκαίνετος, ὃς δορὶ σῶζ[ων]
πατρίδος ἀκρόπολιν τέρμ' ἔλαβεν βιότου.

Aetatis macedonicae.

857. Lindi Rhodiorum in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 609.

Ἀντιπάτροιο θύγατρα νέην ἔτι Καλλικλεία[ν]
Λίνδος ἀνέστασεν πρεσβυτάτα πολίων,
μάμμης ἠυκόμοιο χαριζομένη γεράε[σιν],
ἥ ποτε καὶ χρυσῆν εἰκόνα θῆκε Κόρη[ς].

3 ΓΕΡΑΕ . . . suppl. Ross. *Aviae accepta beneficia referens, quae inter alia etiam Proserpinae inauratam imaginem dicaverat.* Videtur autem avia, quam nihil est cur senio confectam cogitemus, non sine causa ἠύκομος adpellari — 4 κόρης. Ross, Κόρης Keil ap. Ross. l. s. s.

858. Prope Miletum. Ex Chandlero C. I. 2884.

Εὐσεβέσιν κλήροις, Ποσιδώνιε, τρίς σε λαχόντα
δ[έρ]χομαι ἐν Διδύμοις στέμμασιν ἀθανάτοις
τοῖον ὃν Ἀπόλλων σε προφήτην ἡσπάσατ' αὐτός
λῆμμα κρίσιν μητρός τ' εὐσεβίην δικάσας.
5 οὗ κλέος οὐδ' αἰὼν ἐπιλήσεται· ἄνδρα γὰρ εἰ[δ]εν
τῶν πρὶν λειτουργῶν οὐδενὶ λειπόμενον.

Litterae vulgares. — Prophetae sacerdotium publicum in plurimis Ioniae urbibus, maxime in Branchidarum fuit; sorte quotannis prophetae eligebantur ut eponymi magistratus loco essent, cf. Boeckh ad C. I. 2880 *sortiebantur tantum ei quibus ius erat capessendae prophetiae certis familiis proprium.* — 2 ΔΙ. ΚΟΜΑΙ corr. Boeckh. Loquitur aut populus aut mater (v. 4). — 4 explicatio inpedita. Vix recte Boeckh et Welcker *Syll.* p. 293 Iacobsium secuti λῆμμα pro λῆμα positum putant hoc quidem sensu: *iudicans (et iudicio approbans) indolem tuam, praeiudicium de te latum matrisque pietatem.* Mihi δικάζειν idem videtur quod κρίνειν, λῆμμα id est quod quis dono accipit, κρίσις electio, quae non casu sed iudicio nititur; interpretor: *ter te vatem salutavit Phoebus, ter sortem electionis loco habens, i. e. donum quod sortis beneficio nactus es adprobans tamquam eligentium iudicium, nec minus matris tuae pietatem*

in iudicium vocans. Quibus qui non accedet corruptum locum iudicabit et iure fortasse. — 5 EIAEN corr. Boeckh.

859. Tichiussae Ioniae. Lebas V 243.

Προφήτης

Ἡρακλέων Νικ[ι]άδου ὁ καλούμενος Ἰσᾶς ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ φιλόδοξος.

Αὐτὸς ὁ [Λ]οξι[άδης] [σε προφή]τη[ν ἡσπάσ]α[τ]ο ἱρ[όν],
 μάρτυρας εὐσεβείας κλῶνας [ἐπὶ κ]ρητά[φοις]
 ἀργεννο[ῖσι τι]θε[ίς, ἐπ]ει[ῆ κ]αὶ ὁ κ[λῆ]ρος ὅ[πασσεν]
 φ]ραδ[μ]οσύνα[ις] [ἀνδ]ρῶν ἀμφιάλων στέφαν[ον].
 5 δ]ῆμος [γ]ὰρ κλεινὸν [π]άλον [ἦρ]ατο, [π]ᾶσ[ι πολίταις]
 χάρμα καὶ εὐτέκνωι γηθοσ[ύν]αν ἀλό[χωι].
 ὦ μάκαρ, ὦ [π]ερίσαμε Ἡρακλέων Νι[κ]ιάδο[υ],
 ὀλβισ . . ου . . . ιψειςπαν . αςενηιθ . . ις

Pessimum apographum emendavi ut potui. — 1 ΔΟΞΙΑΙΑΣΩΡΙΤΗΣ... ΑΥΟΙΡΙ similia certe fuerunt, sicut carm. praecedentis v. 3. — 2 suppl. Waddington. — 3 ΝΟ . . . ΕΘΕΟΥΣΤ . . ΕΙΙ . ΑΙΟΚ . . ΡΟΣΟ — 4 . ΟΡΑΙΑ . . ΟΣΥ ΝΑΣΣΙΑΙΑΡΩΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Sententiam si recte adsecutus sum, ipse populus videtur de certis quibusdam viris suo arbitrio ex nobilium numero electis sortitionem fecisse. — 5 ΤΗΜΟΣΙΑΡ — ΡΑΛΟΝΕΜΑΤΟ . ΑΣ . Σ ipsum verbum ἦρατο, non minus id certum quam πάλον accusativus, docet non de Heracleone dici, quem secunda persona adloquitur poeta, sed aliud quaerendum esse subiectum. — Pro πολίταις possis ἐτάροις. — 6 ΓΗΘΟΣΑΠΑΝΑΛΟΥΝΤ. ἀλόχῳ Waddington. — 7 ΩΘΕΡΙ corr. Buecheler. — 8 non expedio.

860. Chii. C. I. 2221.

Οἱ πρεσβύτεροι Μεγακλέα Θεογείτονος, γονῇ δὲ Δαμονί-
 κου, ἄρξαντα τοῦ πρεσβυτικοῦ εὐσεβείας ἔνεκεν τῆς εἰς τοὺς
 θεοὺς καὶ ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς ἑαυτούς.

Σοῦ λάμ[π]ει μὲν δόξα, καλοῖς δ' ἐσθλὰ[ν] χάριν ἔργο[ις]
 ὥπασεν ἅ κλεινὰ πρεσβυτέρων ξύνοδος,
 εἰκόν' ἀναστήσασα σέθεν, μορφᾶς τύπον ἔμπνου,
 καὶ σ' ἐν Ὀμηρείω[ι] γυμνασίωι θεμένα

5 πᾶσιν ἐδήλ]ωσεν Θεογείτονος υἷα Μεγακλέα,
ἀνδρείαν]τα κα[λ]ὸν δεῖγμ' ἀρετᾶς θεμένα.

Ab initio scriptum Ε ΟΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ; paullo post ΓΟΝΕΙ. — 1 ΛΑ ΜΕΙ — ΕΣΘΛΑΗ — ΕΡΓΟΥ corr. Walpole. — 2 cf. Boeckh ad C. I. 2220. — 4 iota addidi. — 5 πᾶσιν δ' ἔγνωσεν Boeckh, sententia quidem bene perspecta, sed male interpunctione post θεμένα v. 4 inlata. Nam quod in gymnasio Homereo (cf. Volkmann *Wolfs Prolegomena* p. 267) statua ponitur, eo ipso apud omnes inclarescet. — 6 ΚΑΝΟΝ corr. et suppl. Boeckh.

ÆTATIS ROMANÆ.

*861. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 657 cum Keilii adnot. 14.

Ἐρρηφόρον πατήρ με, πότνα, σ[οί, θεά,
Σαραπίων μήτηρ τ' ἔθηκ[ε Χ]ρη[σίμη
τὴν σὴν Θεανὼ πέντε καὶ [συνομαίμονες
δὸς δ' οἷς μὲν ἤβην, οἷς [δὲ γηράσκειν καλῶς.

Supplementa sunt Keilii. — 4 extr. ΟΙΣ, eiusdem tamen versus initio ΟΙΣ scriptum.

862. Eleusine. *Ephem.* 3771. *Bullet. arch.* 1860 p. 181.

Κούρην υἱῆος περιώνυμον ἱεροφάντις
θῆκε θεαῖς ἰδίαις μύστιν Ἀθηναίδα.

Litterae ρ et ξ, at romanae ætatis est titulus. — 1 hierophantidis nomen ex sacrorum ritu tacetur.

863. Eleusine. C. I. 434.

Μήτηρ Μαρκιακοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί,
οὔνομα σιγᾶσθω τοῦτ' ἀποκληιζομένη,
εὐτέ με Κεκροπίδαι Διοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
αἰτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς.
5 οὐκ ἐμίησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης.
οὐδὲ τὸν εὐράμενον πανσινόουσι ἀκέσεις,

οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆι δυνάδεα πάντας ἀέθλους
 ἔξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·
 τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
 10 τὸν καὶ ἀπειρεσίῳ κοίρανον ἡμερίων,
 ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσιν,
 Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

De Hadriano initiato conferri iubent Cass. Dion. 69, 11. — 4 haec nescio figurate dixerit an sacro cuidam usui convenienter. — 11 Il. B 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. — 12 κλεινῆς Κεκροπίης scil. πόλεσιν.

864. Salamine teste Fourmontio; Eleusinium esse vidit Boeckh C. I. 390 coll. 387.

Παῖδα Ξε[ι]ναγόρα καὶ Πραξαγόρας ἐσορᾷς με,
 τὸν μύστιν Δηοῦς, Ξειναγόραν ὄνομα.

Xenagoram filium Boeckh probabiliter coniecit nepotem Demostrati esse Herodis Attici adversarii; vid. daduchorum Lycomidarum stemmata C. I. 385, cf. tit. seq. — 1 ΞΕΝΑΓΟΡΑ.

865. Eleusine. C. I. 391.

Μυστῶν ἡγητῆρα Πολύζηλον, πατρὸς ἐσθλοῦ
 Ξειναγόρου μητρὸς θ' Ἑρμιπίδος, [ἐ]ν ζαθέοισιν
 εἶσε θεαῖν [δαπέδοισιν ἐὼν γενετῆρα Νεό]φρων.

Polyzelus Xenagorae eius filius, qui honoratur tit. anteced. — 2 ΓΝ corr. Boeckh idemque supplevit v. 3.

866. Athenis olim, nunc Oxonii. C. I. 405.

Δηοῦς καὶ Κοίρης θεοείκελον ἱεροφάντην
 κυδαίνων πατέρα στήσε δόμοις Κλεάδας,
 Κεκροπίης σοφὸν ἔργος Ἑρώτιον ὦι ῥα καὶ αὐτός
 Λερναίων ἀδύτων ἴσον ἔδεκτο γέρας.

II vel III saeculum produnt litterae recentes et neglegenter insculptae. — 2 δόμοις scilicet Δηοῦς καὶ Κούρης, qui genetivi κατὰ κοινὸν ad ἱεροφάντην et ad δόμους referendi sunt. Reliqua recte Boeckh interpre-

tatus est, Cleadem matre Argiva natum (id quod ipsum nomen probat) Lernaearum sacrarum eandem hierophantae dignitatem obtinuisse, quam pater Eleusiniarum habuisset. Novimus Cleadam Cleamque uxorem ex epigr. A. P. IX 688 εἰς πύλην τοῦ Ἄργους:

Τὴνδε πύλην λάεσσιν ἐνξέστοις ἀραρυῖαν,
ἀμφοτέρων, κόσμον τε πάτρην καὶ θάμβος ὁδίταις,
τεῦξε Κλέης Κλεάδας ἀγανῆς πόσις εὐπατερείης,
Λερναίων ἀδύτων περνώσιος ὀργιοφάντης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγασθενέων βασιλῆων.

867. Eleusine, nunc Salamine. C. I. 406.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

Κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ [ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ]
βουλῇ τῶν ᾧ, τὸν [ἀφ' ἐσ]τία[ς] μυηθ[έ]ντι[α Ἀθ]ήναιον
ι[ὸν] καὶ Ἐπ[αφ]ρόδειτον, [Ἀ]θην[αί]ου περιοδο[νί]κου υ[ιό]ν.
Φλυέα.

Παῖς [μ]έ[ν] ἐὼν ὄνομ' ἐ[σχον] Ἀθῆν[α]ιος, αὐξόμενον δέ
ὦν[ό]μ[α]σαν τοκέες δῖον [Ἀ]θηνόφιλον.

Pessimum apographum optime emendavit Boeckh. Praescripta sic traduntur:

ΚΑΤΑΤΑΛΠΑΝΤΑΤΗΣ
ΜΧ ΒΟΥΛΗΤΩΝ
ΧΤΟΝ ἈΤΙΑΝΜΥΗ
ΘΟΝΤ ΗΝΛΙΟΝΤ κτλ'.

Sexcentorum senatum etiam usque ad Antonini Pii aetatem obtinuisse ex titulis docuit Neubauer *Comment. epigr.* p. 24 sq. — Locutionem ἀφ' ἱστίας μυεῖσθαι inlustravit Boeckh ad C. I. 393. — In ipso epigrammate v. 1 ΝΕΜΕΩΝΟΝΟΜΕΖ | ἈΘΗΝ ΙΟC — 2 Τ ΝΟΦΑCΑΝ tria igitur pueri nomina fuerunt, unum statim τῇ δεκάτῃ inditum *Athenaeus*, altera duo cognomenta erant, *Athenophilus* a parentibus, *Eraphroditus* ab amicis sodalibusve inpositum. Recte haec Boeckh explicat.

868. Inter marmora Elginiana. C. I. 402.

Ἀσκληπιοῦ με δμῶα πυρφόρο[ν θεοῦ
Πείσωνα λεύσσεις, ἵππικ[ῶ]ν ἡ[γήτορα,
ἄρξαντ' Ἀθηναίοις δὲ τὴν ἐπ[ώνυμον.

κατὰ τὸ ἐπε[ρ]ώ[τ]ημα τῶ[ν] Ἀρεοπαγειτῶν τὸ ἱερὸν] συνέ-
δριον ἱερέ[ω]ς — — — — Ἀγαθόποδος Φλυέ(ως) . . .

Anno 175 Βιήσιον Πείσωνα Μελιτέα archontem adsignat Neubauer *Comm. epigr.* p. 27. — 1 πυρφόρον φίλον Boeckh; putabam vocabulum δμῶα accuratius definiendum esse; θεοῖν Wilamowitz. — 3 particula δέ, quae offendit Boeckhium, docet atticum munus opponi honori romano; fuerat igitur Piso praefectus equitum. — In subscriptis, quae restituit Boeckh, post ἹΕΡΕΟΣ viginti tres fere litterae perierunt. Συνέδριον idem intellegit τὴν ἱερὰν γερουσίαν.

869. Thebis. Lebas III 560. Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 174.

Εὐσεβίης ἅμα καὶ πινυτῆς τήνδ' οὐ[νεκα δῆμος
σ]τῆσεν Καλλιρόην, Ἀρτέμιδος πρόπολον.

II fere saeculi. — 1 suppl. Keil; poteris pro δῆμος ponere μήτηρ, sublata interpunctione post Καλλιρόην.

870. Megaris in basi statuae mulieris. C. I. 1064.

Ἀζομένη κόρην Λητωίδα εἰοχέαιραν,
Ἀρτεμιν Ὀρθωσίην πόλεως περὶ τείχεα πάντα
εἰμὶ ἱερῆς ἐγὼ Ἀσκληπιάς· ἐκ δὲ τοκῆων
πατρὸς Ἐυκτιμένου Ἀσκληπιάδαο γενέσθην,
5 μητρὸς σεμνοτάτης Νεικηφόριδος γένος ἐσθλόν·
οἱ δ' εὖ γεινάμενοι μ' ἔδοσαν ἱερήϊδα τῇδε θεαίνῃ,
βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης περ' ἐμεῖο.

Aetatis admodum recentis. — 2 Artemin Ὀρθωσίαν Byzantios Megarensium colonos coluisse perhibet Herod. IV 87. — πόλεως π. τ. π. variis Diana locis videtur sacra habuisse Boeckh. — 6 εὖ inepte additum ad generis nobilitatem significandam. — Vt iusti fierent numeri Iacobs θεαίνῃ, Boeckh τῇδε eiecit; mihi neutro careri posse videtur. — 7 περ' ἐμεῖο magis soloeca quam pindarica licentia. — Participium ψηφισσαμένης ad solum senatum refertur, cui ex prisco quidem sed iam inrito usu populi nomen adhaeret.

871. In Teno insula. Lebas III 1831. Ross *Inscr. ined.* 104.

Θυσσάδος ἀγροτέρου Βρο[μίου] θέσαν εἰκόνα μύσται
ἐν τελεταῖσιν Ἀγνηοριδ[ῶν] . . . . .
μεσσατίων Βάχχοιό τ[ε] καὶ Δημήτερος ἀγνῆς
ἡμιτελῇ μεγάρων τελ[έσας] ὀροφώματα λαμπρά.
5 ὦν χάριν ἐς Διόνυσον [ἐ]θήκαμεν εἰκόνα κούρης·
ἣ δὲ πόλις [κ]τερ[έ]ιξε χάριν [μνήμης] ἀρετῆς τε
τὴν μερόπεσιν ἀβα[κχεύτοις] βάκχοις τ' ἀγαπητήν,
Εἰσίαν εὐπατέρειαν . . . . .

π fere saeculi teste Rossio. — Supplementa posui ordinem sententiarum indicatura. — 1 ΑΓΡ Ross APP Lebas. — ΒΡΟΛ — 2 altera versus parte obitus mulieris (cf. v. 8) narrabatur, ut ad verbum ἔθανε simil. adici posset participium τελέσασα v. 4. — 3 vicinas fuisse sumpsī Bacchi et Cereris aedes, mediumque interpositum nescio quod fanum profanumve aedificium, quo in exaedicando cum pecuniae cives defecissent, Isia de suis semiperfecta tecta absolvenda curavit. Cuius rei gratia et initiati, quorum in usu aedificium fuisse videtur, mulieris statuam in Bacchi fano posuerunt, et civitas mortuam publico funere sepelivit. — 3 ΒΑΧΧ uterque. — 6 ΠΟΛΙΣΕΤΕΡΙΞΕ Lebas ΕΤΕΙΞΕ Ross; videtur lapidarius errasse. — 7 ΑΒΑΡ uterque. Sententia incerta.

872. Patmo in insula. Ross *Inscr. ined.* II 190. Aliis quoque apographis usus Welcker *Mus. Rh.* II 335, III 269.

Ἀγαθῇι τύχηι.

Αὐτὴ παρθενικὴ Ἐλαφηβόλος ἀρήτειραν
θήκατο Κυδ[ονίη]ν Γ[λα]υκίῳ θύγατρα
ὑδροφόρον . . . . Πατνίῃ παραβώμια ῥέξαι
σπαιρόντων αἰγῶν ἔμβρυα καλλιθύτων.
5 . . . . . π[ά]τρη π[ό]λις, ἣ δὲ τιθήνη
ἐκ . . . . . ἡ[βης] ἔκτροφός ἐστι Πάτνος,
νησσοῦ ἀ[γα]υ[ο]τάτῃ Λητωίδος, ἧς προβέβηκε
β[έ]νθεσι . . . . . ἔδρανα ῥυομένη·
. . . . . Σκυθ[ί]ην ἀρήιος εἶσεν Ὀρέσις
10 . . . . . φύγεν ἧς μητροφόνου μανίης.
τῆς] δὲ κα[ὶ] ἰφθίμη θυγ[ά]τηρ σοφοῦ ἰητῆρος
Γλαυκί[εω] βο[υ]λαῖς Ἀρτέμιδος Σκυθίης,

Αἰγαίου πλ[ώ]σ[ασ]α ῥό[ο]ν δυσχείμερον οἶδμα
 ὄργια κ[. . . . . ὦ]ς θέμις ἀγλάισεν.
 εὐτυχῶς.

Tituli ea est natura ut quamvis multa novaque ex eo fore ut dicamus sperare liceat tamen nisi novis adstructis apographis emendari non possit, eruntque opinor qui quod reliquorum coniecturas publice quidem meis augere fere noluerim laudent. — 2 ΚΥΔ[ΟΝΙΗ]ΝΓΜΥΚΙΕΩ corr. Ross. — 3 ΥΔΡΟΦΟΡΟΝΗΝΑΝΠΑΤΝΙΗ ὑδροφόρον ἣν ἐν Πατνίῃ scripserunt; fuerit potius vocabulum ad Πατνίῃ referendum. — 5 . ΝΑΡΕΙΔΕΤΕΙΦΗΝΑΡ ΗΠ[ΑΙ]Σ Ross; indicabatur patria quae num Τείφῃ fuerit vehementer dubito (Paus. IX 32, 4). Relicta patria urbe virgo mox adulta Patmum transmigravit. — 6 ΕΚΓΕΙΕΗΣΒΗΙ[Α] ἥβης certum puto, antecedebat adiectivum. — 7 ΑΡΛΥ . ΤΑΤΗΜΗ κτλ'. ἀμαυροτάτη Ross, ἀγαυροτάτη Welcker, ἀφαιροτάτη Franz *Mus. Rh.* III 92. — 8 ΙΕΝΘΕΣΙΝΑΝ . ΗΣΕΔΡΑΝΑ cf. Callim. *h. Del.* 191 ἔστι τις - νῆσος ἀραιή - πλαζομένη πελάγεσσιν, sed vix fuit βένθεσι πλαζομένης. Sententiam perspexit Welcker: *Patmus cogitanda est ex mari emergens ut Delus vaga per undas sedem varians, dum fixam nancisceretur, et quidem ut illa nato in ea Apolline cum Diana et cultu illius instituto, sic Patmus Scythicae Dianae ab Oreste ibi purgato ara posita.* Ceterum omnium insularum aequore olim submersarum sedes stabilivisse gloriatur Isis dea in hymno Andrio v. 70 νάσως δὲ βαθυνομένης ἀπὸ ῥιζᾶν ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος αὐτά. — 9 F . ΣΟΤΕΙΦΗ . . . . ΙΝΘΕΝ Ross, aliud apographum ab initio ΓΗΝ. Narrabatur Orestes Dianae imaginem ex Scythia adlatam Patmi conlocasse; Σκυθίῃθεν certo restitui coll. v. 12. — 10 . . . ΣΛ . ΘΙΕ . . ΤΥΙΕΝ Ross, aliud apographum ab initio Σ - - Μ et deinde ΦΥΓΕΝ, tamen dubito de φύγεν verbo; videtur potius στυγερῆς vel simile esse adiectivum. — 11 ΗΛΕΚΑΤΜΙΦ . . . . ΙΑΤΗΡ θυγάτηρ Ross, idemque correxit v. 12 ΓΛΑΥΚΙΟ . Ρ . . ΥΛΛΙΣ et v. 13 ΠΛΟΥΣ . . ΑΡΟΥ — 14 ὄργια ΚΟΛΛ . . . ΙΝΟΣΘΕΜΙΣ κοινωνεῖν Franz, καλλοσύνη Welcker, neutrum ad rem; fortasse κωμαστῶν.

873. Cyrenis. Ex schedis proxeni Sardiniae tunc Tripoli habitantis (1827) ed. C. I. 5173.

— — — — —
 ἀ[γ]ρεῖ δ' Ἀρτεμις ἀ[γροτέ]ρη, καλοῖς ἐνὶ [πέπλ]οις
 Μαρκιανὴν ἱερῷ δερκομένη [θαλάμῳ]
 ο[ὔ] Διὸς ἀρητὴρ [ἡρᾶ]το, πατὴρ ἱερῶν,
 ἄρ[ι]τι πν[υ]κ[νὸ]ν Φιλίο[υ σ]τέμμ' ἀν[α]δησάμενος

5 ἦ] δ' ἐφο[ρῶσα θε]ῶ[ς σὶν Μ]αρκ[ιανῇ γ]ενετῆρα

Epigramma videtur subscriptum fuisse mulieris statuae, quam ipsa Diana cum patre, Iovis sacerdote, sacra facientem conspicata suam fecerat sacerdotem. — Singuli hexametri pentametrive binis in lapide versibus scripti sunt; ab initio unum videtur distichon periisse, cuius haec supersunt:

. . . . . CΦΥΛΛΑ

. . . KONONAM

ΑΤΡΕΙΑ κτλ'.

1 ΑΡΤΕΜΙΣΑΚ | ΡΗ ἀγροτέρη Franz, quo probato ἀγρεῖ scribere quam αἰρεῖ malui. — Tum καλοῖς ἐνὶ τόξοις Franz, deam opinor μελιχίοις βελέεσσιν ἐποικομένην cogitans. — 2 ΜΕΝΗΟ . . . et 3 οὗ Δίος Franz, ἡρᾶτο Heimsoeth. — πατὴρ ἱερέων *princeps sacerdotum*, cf. C. I. 5002 sq. — 4 ΦΙΛΙΟΙΟ ΤΕΙ ΜΑΝ | ΔΗC κτλ'. στέμμ' ἀναδησάμενος Franz. — 5 sq.

ΛΕΦΟΙ . . . . ΟΡΟ . . . . ΛΡΚ

ΕΝΕΤΗΡ

ΚΑΙ

ΤΑ

ΝΙΕΡ

874. Spartae. Ross *Reisen und Reiserouten in Griechenland*. I 21 sqq.

Ἡ πόλις] τὴν σεμνοτάτην καὶ φιλοσοφωτάτην καὶ εὐγενεστάτην Ἡράκλειαν Τεισαμενοῦ παρὰ τῇ ἀγιωτάτῃ Ὀρθίᾳ Ἀρτέμιδι ἰδρύσατο ἀρετῆς πάσης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐσεβείας ἕνεκα, προσδεξαμένου τὸ ἀνάλωμα τοῦ προσφιλεστάτου ἀνδρὸς αὐτῆς Μάρ(χου) Αἰρ(ηλίου) Εὐτυχianoῦ τοῦ (Εὐτυχianoῦ).

Ἄλλην Πηνελόπειαν ἐγείνατο κυδαλίμη χθών

Σπάρτη, Τισαμενοῦ Θεσπεσίου θύγατρα

τοίῃ μῆτιν ἔην ἥδ' ἥθεα καὶ νόον ἐσθλόν

ἔργα τ' Ἀθηναίης ἥδ' εὐσσοφροσύνην.

5 ταύτῃ καὶ γένος ἔσχεσ' ἐτήτυμον, Ἡράκλεια,

Ἡρακλέους, Φοίβου πρὸς δ' ἔτ' [ἀπ' Ἰα]μ[ι]δῶν.

οἷ σε . . . . . ἀνηρείψα[ντο . . . . .

αὐτοκασιγ[νήτην] θᾶκον ἐς [ἀ]θ[ά]ν[ατον]

II vel III p. Chr. n. saeculi. — Heracleae statuae honor obtigit mortuae. — 6 ΕΤ . . . ΛΜ. | ΔΩΝ certo restitui; *his tuis virtutibus pro-*

batur nobilis tua origo, quam ab Hercule ducis et a Phoebo, utpote Iamidarum de gente nata. Paus. III 12, 8 μνῆμα τοῖς ἐξ Ἡλίδος μάντεσιν, καλουμένοις δὲ Ἰαμίδαις et VI 2, 5 οἱ δὲ Ἰαμίδαί καλούμενοι μάντεις γεγόνασιν ἀπὸ Ἰάμου· τὸν δὲ εἶναι παῖδα Ἀπόλλωνος καὶ λαβεῖν μαντικὴν φησιν ἐν ἄσματι Πίνδαρος (Olymp. VI 43. 49). Eodem sacerdotio etiam III p. Chr. n. saeculo fungebantur Iamidae, cf. tit. Olymp. ap. Beulé *Études sur le Péloponèse* p. 268. 309 coll. p. 315, et videtur Tisamenos nomen in illa gente fuisse hereditarium (Herod. IX 33 et Κλαύδιος Τεισαμενός in tit. s. s.); Heracleae quoque patrem eodem nomine usum vatem fuisse probare videtur θεσπεσίῳ epitheton v. 2. — 7 ΟΙΣΕΚΑΤΕ . . . . . | ΡΑΙCINANHPEIΨΑ . . . . . | ΛΙC>ΑΥΤΟΚΑCΙΓΙ . . . . . | ΘΑΚΟΝΕCΕΘΝ certi nihil invenio, nisi quod ΚΑΤ male lectum puto pro καί. Reliquorum mitto coniecturas. — 8 ἀέναν an ἀθάνατον scribas parum refert.

875. Sinopae. Ex schedis Stempovskii C. I. 4159, ex meliore Xanthopuli apographo C. I. Add. III p. 1114.

Οὐδὲν ἀφανρότερος χρυσοῦ λίθος, εἰ πλεον ἄνθεϊ
 παρθενίης αἰδοῖ πεπυκασμένος· εἰμὶ δὲ γείτων
 Τ]ει[τι]ανὴ καθαροῖο Σαράπιδος, ἔνθα με βουλή
 θῆκε χαρισσαμένη ἀρετῇ πατρός, ὃν περὶ πάντων
 5 τίμησαν βασιλῆες, ἔλευθε[ρίη] βιότοιο
 μά]ρτυρι πιστεύσαντες ἐ[λευθε]ρίην Ἀμίσοιο
 εἶνεκ]α παιδείης [πινυτόφρονος εὐδι]κίης τε

II fere saeculi; possunt enim v. 5 M. Aurelius et L. Verus intellegi. — 3 ΡΕΙΠΑΝΗ correxi, dubitans de barbaro nomine Ῥειπάνη. — 6 ἐλευθερίην Franz. Amisenorum civitas libera et foederata suis legibus utebatur; cf. Plin. *ep. Traian.* 92. Sic intellege: *vitalis liberalitate pignore usi permiserunt ei liberam regendam civitatem.* Filia videtur civi Sinopensi nupsisse. — Inde a v. 7 haec tradita:

Stempovsky

. . . . ΑΠΑΙΔΕΙΗCΙ
 ΚΙΗCΤΕ
 ΝΕΡΟΗC

Xanthopulus

. . . . ΠΑΙΔΕΙΗCΑ
 ΚΙΗCΤΕ
 ΙΕΡΟΗ

*876. Thebis in museo descripsi. Praescripta quae facile leguntur C. I. 1600, hexametri praeterea pauculas litteras edidit Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 105.

Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Θήβαις
Διοκλῆν Τιμοστράτου Διονύσω.

Ἔστησεν Βρομίωι Διοκλῆν [Τιμ]οστ[ρά]το[υ υἱόν
ἐν]θά[δε] τεχνιτῶν μουσοπόλων σύνοδος.

I fere p. Chr. n. saeculi. — I legi . . ΗΟΣΤΟΛΤΟΚΙΝ//, lapis valde detritus, at restitutio certa.

*877. Athenis ad Propylaea. *Ephem.* 53.

Ἡ βουλὴ τῶν τῆ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν Πό(πλιον) Ὀρδε-
ώνιον Λολλιανὸν τὸν σοφιστήν.

Ἀμφότερον. ῥητῆρα δικῶν μελέτησί τε ἄριστον
Λολλιανὸν πληθὺς εὐγενέων ἐτάρων.
εἰ δὲ θέλεις τίνες εἰσὶ δαήμεναι, οὔνομα πατρός
καὶ πάτρης αὐτῶν τε οὔνομα δίσκος ἔχει.

Vidit Clarisse *Inscr. graecarum par* p. 24 n. 2 (Sodales φιλομού-
σους . . salutant Nassavico - Velavici praeceptores a. d. II Iulii 1840) ti-
tulum esse Lolliani Ephesii sophistae, Isaei Assyrii discipuli, multorum
librorum scriptoris aetatis Hadrianae (cf. Suid. s. v.). De eo Philo-
stratus *vit. soph.* I 23 Λολλιανὸς προὔστη μὲν τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρῶτος,
προὔστη δὲ καὶ τοῦ Ἀθηναίων δήμου στρατηγῆσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων.
ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη . . νυνὶ . . τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Melius
de eodem munere Plutarchus *quaest. symp.* IX, 1, 1 Ἀμμώνιος Ἀθήνησι
στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν ἐν τῷ Διογενεῖ τῶν γράμματα καὶ γεωμετρίαν
καὶ τὰ ῥητορικὰ καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, cf. Dittenberger *epheb.*
att. p. 29. Ephebi igitur auctoritate senatus populique praeceptori sta-
tuam posuerunt, eam fortasse cuius meminit Philostratus l. s. s. εἰκόνες
δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι μία μὲν ἐπ' ἀγορᾶς, ἑτέρα δ' ἐν τῷ ἄλσει τῷ μικρῷ, ὃ
αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεῦσαι. Nam in foro erat Ptolemaei gymnasium.

878. Athenis. C. I. 380.

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς καὶ τῆς βουλῆς τῶν ψν καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τὸν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν θεσμοθέταις ἀρχὴν καὶ ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ πανηγυριαρχήσαντα καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν μεγάλων Παναθηναίων, οἵκοθεν ἱερέα παναγῇ, Πό(πλιον) Ἐρέν(νιον) Δέξιππον Πτολεμαίου Ἑρμειον, τὸν ῥήτορα καὶ συγγραφέα, ἀρετῆς ἕνεκα οἱ παῖδες.

Ἀλκῇ καὶ μύθοισι καὶ ἐν βουλαῖσι κρατίστους
 ἄνδρας ἀγακλειτοὺς γείνατο Κεκροπίη,
 ὧν ἓνα καὶ Δέξιππον. ὃς ἱστορίην ἐσαθρήσας
 αἰῶνος δολιχὴν ἀτρεκέως ἔφρασεν·
 5 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας
 εὔρατο παντοίην ἱστορίης ἀτραπὸν.
 ἧ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ἅπο μυρίον ὄμμα
 ἐκτείνας χρονίους πρήξιας ἐξέμαθεν.
 φήμη μὲν περίβωτος ἂν Ἑλλάδα, τὴν ὃ νεανθῆς
 10 αἶνος Δεξιππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.
 τοῦνεκα δὴ καὶ παῖδες ἀγακλειτὸν γενετῆρα
 μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

Dexippus Atheniensium dux ca. a. 269 Gothos vicit. — 4 fortasse ἔφρασεν ἀτρεκέως. — 6 confert Iacobs Philetæ distichon (ap. Stob. p. 343) ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον καὶ πολλὰ μογήσας, μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος. — 7 v. supra ad n. 853, 4. — 9 μὲν non habet apodosin; sed intellege famam quidem ab omnibus Graecis celebratam sibi conciliavit, statuat vero a liberis positam.

879. Romae. C. I. 6246.

Cl. Claudiani v. c.

Claudio Claudiano v. c. tribuno et notario inter ceteras vigentes artes praeclarissimum poetarum, licet ad memoriam sempiternam carmina ab eodem scripta sufficiant, adtamen testimonii gratia ob iudicii sui fidem domini nostri Arcadius et Honorius felicissimi ac doctissimi imperatores senatu petente statuat in foro divi Traiani erigi collocarique iusserunt.

Εἰν ἐνὶ Βιργιλίῳ νόον καὶ μοῦσαν Ὀμήρου
Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλῆς ἔθεσαν.

Meminit huius statuae ipse Claudianus *praef. de bello Getico*. — 1 cf. *Addenda*.

880. Cyzici. C. I. 3671.

Ἡ βουλὴ τείμεσσεν ἀγασσαμένη τον ἀοιδόν
Νέστορα καὶ μολπῆς εἵνεκα καὶ βιότον·
εἰκονα [δ'] ἐξετέλεσσε καὶ εἶσατο πατρίδος ἄρχων
Κορνοῦτος Θαλερῆς ἐν τ[ε]μένεσσ[ι] Κόρης,
5 ὄφρα καὶ ὀψίγον[ο]ί περ ἐν ἄστεϊ παῖδας ἔχοιεν
σῆμα φιλοξενίας καὶ δέλεαρ σοφίης.

Nestorem, quem peregrinum fuisse docet v. 6, non diversum puto ab Nestore Laryandensi Lycio, qui Suida teste inperante Alexandro Severo vixit; huic certe aetati et litterae tituli conveniunt et carminis indoles. Eiusdem supersunt fragmenta A. P. IX 129. 364. 537. — 1 τείμησεν Boeckh; at ut μσεῖν a μῖσος, sic τιμεῖν a τῖμος ducitur. — 3 δ' inseruit Boeckh idemque correxit v. 4 ΤΑΜΕΝΕΣΣΕ et v. 5 ΟΨΙΓΟΝΩΙ. — De archontis eponymi Cyzicenorum munere cf. C. I. 3657. 3667.

881. Ad Isthmum Cyzicenum. C. I. 3672.

Ἀγαθῇ τύχη.
Ποιητὴν ἔστησαν Ἀπαμέα Μάξιμον ἄστοί,
ἀράμενον δοιῶν στέμματ' ὀλυμπιάδων.

Intellegit Boeckh Olympia Cyzicena sub Hadriano vel Antonino Pio instituta, coll. Marquardt *Cyzicus* p. 143 et ad C. I. 3674.

882. Athenis in pariete occidentali Parthenonis. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Θειολόγου Λαίτιο μετάρσιον ὕμνον ἀκούσας
οὐρανὸν ἀνθρώποις εἶδον ἀνοιγόμενον·
εἰ κατὰ Πυθαγόρην ψυχὴ μεταβαίνει ἐς ἄλλον,
ἐν σοί, Λαῖτε, Πλάτων ζῇ πάλι φαινόμενος.

III fere saeculi. Videtur Laetus Plotini fuisse aequalis. — 1 θεολόγου *divina loquentis*. — μετάρσιον ὕμνον nescio *carmina* interpreter an *philosophiam*, an denique *declamationes* (Wilamowitz.)

883. Prope Athenas. C. I. Add. I 411 b.

Θεῖον Ἀλέξανδρον τὸν ὁμώνυμον ἄλσει μέσσωι
ὁ γνώριμός μ' ἔστησε τὸν διδάσκαλον.

1 ἄλσος recte Wilamowitz academiam intellegit.

884. Corcyrae lamina aerea statuae olim subfixa. C. I. 1897.

Ἰσὸν τοι τοκέεσσι Θράσιων γέρας ὥπασε . . . .
Θευγένη ἀντ' ἀγαθᾶς τοῦτο διδασκαλίας,
ἔσθλὰ δαεῖς Παίωνος ἀλεξητήρια νούσων,
οἷς πολλοὺς θανάτου ῥύσατο καὶ καμάτων.

5 ἀλλὰ τις αἰνεῖτω τὸν ἀεὶ χρόνον ἀνέρα τοῦτον,
ὅς κε φίλου λάθαν μηδὲ θανόντος ἔτλα.

II saeculo vix recentius; litterae εσω. — 1 ὥπασε TIMAI Mustoxydes et Koehler. Ferri nequit quod Welcker *Syll.* 31 voluit τιμᾶ, ut esset ἴσον τιμῇ τοκέεσσι δεδομένη. Boeckh et ipse τιμᾶ retinens vertit *per honorem*. Hermann *Opusc.* V 174 τιμᾶς corrigit, quod non placet. Conieci τήνας, ut *bona illa praecepta* opponantur *digno huic monumento*. — 2 Θευγένη puto pro Θευγένει scriptum esse, nisi quod vocativum Θευγένη probanti non obstabo. — 6 extr. ΕΤΛΑ Koehler, ΕΧΟΙ Mustoxydes, sed ex eiusdem libro (*coae Corciense*) Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 577 lectionem edidit ε . . . Sunt igitur ἔτλα Koehleri, ἔχοι pessima Mustoxydis coniecturae. ἔτλα placet neque offensui erit indicativus, cf. supra n. 387, 8. 333, 2.

885. Corinthi prope Iunonis aedem. Cyriacus. In basi venatorum figurae. C. I. 1106.

Ἰη[τ]ρῶ Τροφίμῳ πίσυνοι θηρεύιο[ρε]ς ἄνδρες
τῆς γλυκερῆς ὑγίης δῶρον ἀν]ε[ιλ]όμεθα·
ἀνθ' ὧν χαλκείην τήνδ' εἰκόνα θήκαμεν ἀνδρός,
ἐγγὺς θηρείων ἰστάμενοι στομάτων.

vv. 1 - 3 sic traditi:

ΙΗΠΡΩΤΡΟΦΙΜΩΠΙΣΥΝΟΙ
ΘΗΡΕΥΤΟΟCΑΝΔΡΕC
ΕΧΟΜΕΘΑ

quae Boeckh trium versuum extrema ratus scribit v. 1 τῷ τροφίμῳ πί-

συνοι, v. 2 θηρεύτορες ἄνδρες, v. 3 ε[ὺ]χόμεθα. — Venatores illi (circenses) certamine vulnerati Trophimo medico, qui eis medicatus erat, gratias referunt.

*886. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Τὸν θεράπων] πρῶτον Παιήονος, ἔξοχον ἐσθλῶν -
 ἱητρῶ]ν ἀρετῆς εἵνεκα καὶ σοφίης
 . . . . μῶρον Νεικίαν Ἀρεῆος παγος.

Litterae ACEΩ. — 1 ἀμφιπόλων Wilamowitz; mihi articulo τόν aegre careri posse videtur. — 3 senarius ab patris nomine incipiens.

887. Catanae. C. I. 5727.

Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστν πανόλβιον ἄνδρα ἀνέθηκε
 Ζωσ[ι]μιανεΐδην, ἀγωνοθετῆρα Σέβηρον,
 ὅφρα καὶ ἐσσομένοισι . . . . . βρο[τοῖ]σιν.

1 Paus. X 28, 4 περὶ πλείστου γὰρ δὴ ἐποιοῦντο οἱ πάλαι γονέας, ὥσπερ ἔστιν ἄλλοις τε τεκμήρασθαι καὶ ἐν Κατάνῃ τοῖς καλουμένοις Εὐσεβέσιν, οἱ ἥνικα ἐπέρρει τῇ Κατάνῃ πῦρ τὸ ἐκ τῆς Αἵτνης, χρυσὸν μὲν καὶ ἄργυρον ἐν οὐδενὸς μερίδι ἐποιήσαντο, οἱ δὲ ἔφευγον, ἀράμενος [ὁ μὲν add.] μητέρα, ὁ δὲ αὐτῶν τὸν πατέρα . . . . οὗτοι μὲν δὴ τιμὰς καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι παρὰ Καταναίων ἔχουσιν. — 2 ΖΩΣΥΜ — 3 ΕCCOMΕΝΟΙC·I omnes; tum novo lapidis versiculo ἸΡΟΠΟCΑΙΖΕΡΟ Gualtherus et Dorville, ἸΡ . . . ΟΕΛΙΖΕ ΒΙΡΟ Vitus abbas, qua nisi lectione Iacobs et Welcker (Syll. 164) ultimum versus vocabulum Σέβηρος vix recte fecerunt. Denique O. Mueller ΡCΙΥCΜΖΕΙΒΡC. Male Franz ἥρως κλήζοιτο βροτοῖσιν. Vnum certum vocabulum est βροτοῖσιν, quod qui invenit Burmann non recte supplevit αἰοίδιμος ἦσι βροτοῖσιν.

888. Spartae iuxta theatrum. Ex Fourmontio C. I. 1397.

Εἰκόνα λ[α]ινέην ἐρικ[ύδ]εος ἀθλοθετ[ῆρ]ος
 ἀντ' ἀρετᾶς [σ]τηῆσε[ν . . . . .

1 sqq. ΕΡΙΚΥ | ΛΕΟCΑΘΛΟΘΕΤ . . ΟΕ | ΑΝΤΑΡΕΤΑCΟΤΗCΕΙΛΙΙ/ | ΥΟΤΟΝ : ΠΛΟΛΠΑΛΑΙΚΟΝ | . . . ΕΙCΑΛΥΚΟΥΡΓ . . . , ultimo denique versiculo paucarum litterarum apices. — 1 ἀθλοθέτας·θείας ἀντ' Boeckh; recte vero

idem στῆσεν et v. 3 init. πᾶσα. Quod sequitur vocabulum nescio an παλαίστρα fuerit. Λυκούργου denique memoria incertum quo tendat. Dicitur ille νόμους . . ἐς τὴν μάχην τῶν ἐφήβων constituisse Paus. III 14, 8; potest vero ille qui honoratur etiam laudari τῆς ἐν τοῖς πατρίοις Λυκούργείοις ἔθεσιν εὐψυχίας καὶ πειθαρχίας χάριν, sicut C. I. 1350.

889. Aphrodisiade Cariae. C. I. 2851.

a. Ἀμπει κ(αὶ) φθ[ι]μένοις ἀρετῆς φάος, ο[ὗ] περὶ πάτ[ρης]
πολλὰ [π]ονησάμενοι [ξυ]νὸν ἔθεντ' ὄφε[λος]
Ἀσ[κ]ληπιοδότῳ [ι] λόγος ἤρμωσεν, [ὧ]ς πόλις [ἦ]δε
οἷάπερ οἰκιστῇι τόνδ' ἀνέθη[κ]ε τύπο[ν].

5 b. Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολ[ύ]ς χρόνος, [ἀλλ'] ἀ[ρετῶν]
Ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατο[ν],
ὅσσα καὶ οἷα πόρεν [γ]έρα π[α]τριίδι τοῖς ἐπὶ π[ᾶσιν]
καὶ τόδε μετρε[ῖ]σθω [ξ]υνόν[ν] ἔρεισμα θ[ύ]λον.

Asclepiodotum recte Iacobs intellegit eum, qui inter Procli discipulos claruit sub Anastasio Dicoro (491 - 518). Nazione Alexandrinus imprimis coluit Aphrodisiensium urbem (de qua errat Bernhardt Suid. s. v. Ἀσκλ.), studiis physicis praecipue deditus, cf. Suidae ex Damascio Asclepiodoti discipulo excerpta. — 1 ΦΘΗΜΕΝΟΙΣ — ΟΠΕΡΙΠΑΤΑ οἱ περὶ πάτρην Welcker Mus. Rh. IV 416. — 2 ΤΙΟΝΗ — ΖΗΝΟΝΕΘΕΝΤΟΦΕΝ corr. Welcker. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΩΗ — ΕΙΗΠΟΛΙΣ et 4 ΘΗΕΤΥΠΟ corr. Boeckh. — 5 - 8 extant A. P. IX 704 (ἄδηλον). — 5 ΠΟΛΙΣΧΡΟΝΟΣΚΑΙ ΡΑ — 7 ΤΕΡΑΠΕΤΡΙΔΙ — 8 ΜΕΤΡΕΣΘΩΖΥΝΟΜ lapis habet ξυνόν, quo magis mirandum est Anthologiae editores codicis lectionem κοῖλον servasse; debebant κοινόν reponere. κοινὸς θόλος videtur aedificium quoddam ab Asclepiodoto usui publico destinatum, in cuius vicinia eius statua posita erat. Ex Suida haec ad rem faciunt πολλὰ συνεισηνεγκεν εἰς τὰ ἱερά, τῆς οἰκείας φύσεως ἐκγόνα μηχανήματα, ἀγάλματά τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προστιθεὶς ἔστιν οἷς.

*890. Thebis. Edidi Hermæ VIII 424.

Εἰκόν]α Μόνδωνος παιδὸς πατρός τε Φιλείνου
ἣ πῆλ]ις ἔστησεν σωφροσίνης ἕνεκα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου)

In dextra eiusdem lateris parte:

τὸν γλυκύτατο[ν πα]τέρα Τ. Φλ(άουιον) Φιλ[εῖνον] Μόνδω-
νος [υῖόν] Φλ(αουία) Εὐπραξι[ς θυ]γάτηρ ψ. β. [δ.

Litterae vulgares. — Statuam poni decrevit senatus populusque ponendamque mandavit Eupraxidi filiae. — 1 Philinus Mondonis et pater et filius erat. Eiusdem hominis tituli Thespienses sunt apud Keilium *Syll. boeot.* n. XIX p. 85 et n. XXXIV p. 134.

891. Syraeosis. Ex Mommseni potissimum apographo C. I. 5408.

Perpenna Roman(us) pa[tr]on(us) p(opuli) Syrac(usani).

Ῥω]μανοῦ πραπίδεσσι [Συ]ρηκοσίων τόδε ἄστυ
ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε καὶ εἶδεν ὀνίατος ὥρην·
τοῦνεκα λαινέην μὲν ἀνεστήσανθ' οἱ ἄριστοι
εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσιν ἔχουσιν.

II vel III saeculi. — 2 nititur lectio Hughesii Thorlacii Capodiecii fide nescio an non integra. Visconti KAIC . . . ΚΕΝΙΑΤΟC, Mommsen KAIE . . . . ἩΑΤΟC, incertas tamen H et T litteras esse testatus. Valde placet Viscontii coniectura καὶ ἔδρακεν εἶαρος ὥρην, eademque versus clausula εἶαρος ὥρη supra n. 570, 3 etsi non tralaticio significatu. — 4 τῆς σοφίης scil. εἰκόνα.

892. Epidauri. C. I. 1167.

Ἀλκίδου Βάσσον γενεῆς ἐρικυδέα φῶ[τ]α
βουλῇ καὶ δῆμος, ναέται ζαθέης Ἐπιδαύρου,
ἀνι' εὐεργεσίης, τὴν πολλάκι δῶκε πόλῃ,
εἰκόνι τῇδε γέρηραν, θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων.

ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) [δ(ήμον).

Bassidae nota ex Pindaro apud Aeginetas gens, Epidauriorum colonos (*Pind. Nem.* VI 31), quorum cum nobilitatem adfectaret homo ille romanus simili nomine usus facile ad augendam gentis famam ad Heracleam originem descendere potuit; Epidaurii enim, quod monuit Boeckh, ortu Argivi erant, Argivorum autem reges Heraclidae. — 4 poeta ni fallor voluerat γέρηρε. — θεοῦς ἀνακτας intellegit Boeckh M. Aurelium et L. Verum, quibus Bassus consiliarius fuerit.

893. Athenis. C. I. 426.

Βουλῆς με Ἀρείας ψῆφος ἔστησ' ἐνθάδε
Πομπωνιανόν, παῖδα τὸν Διονυσίου,
γένους τε ἕκατι καὶ ἀρετῆς, ὅση νέψ.

ἐ]πὶ ἱερέως Αὐρ. Πωλλίωνος (τοῦ Πωλλίωνος) Μελιτέω[ς.

*894. Athenis. Descripsi fragmentum ineditum in Barbaceo.

Οὐδ[έ ποτ' Ἀλκείδης τόσσον κλέος ἐσθλὸν ἀγώνων
ἦρατο π[ολλὰ καμῶν, ὅσσον nomen viri,
τὸν βουλὴν ἔστε[ψεν ἐνπρεπέσιν στεφάνοισιν
δώδεκα· π[έντε μὲν . . . . .
ἐπτά γάρ . . . . .

Litterae εσω. — 3 sqq. sententiam certa ratione mihi videor adsecutus esse. Hercules duodecim certamina pervicit, ille duodecim coronis ornatus est, quibus v. 5 sq. tertia decima fortasse accedebat una cum statua, cui hoc epigramma subscriptum esset. Sic vero Herculis certamina indeque partos honores superavit.

895. Thisbae. Keil *Syll. boeot.* p. 135 n. 35.

Nomen patris γενέτ]ην με Βραχᾶς εἶδρυνσε πόλῃ
κόσμον nomen avi . .]λίον, τὸν φιλάεθλον ἄγαν,
ζῆλόν τ' ὥς εἶναί] με τέκνῳ καὶ πατρίδι τειμήν,
δόξαν πᾶσι βρο]το[ί]ς, τῷ δὲ κλέος θεόθεν.

Litterae εσω. — Brachas nomen C. I. 1613 adn. — 2 sq. cf. infra n. 925 δῆμῳ μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφοροῦντι et C. I. 1625, 80 ἵνα . . πολλοὶ ζήλωται γείνωνται τῶν ἀγαθῶν τῶν εἰς τὴν πόλιν μαρτυρουμένων. — 4 τοὺς accusativum expedire non potui.

896. 897. Syriae duo tituli, quorum prior in Borechat Trachonitidis oppido, alter Amrae Batanaeorum inventus est.

I. Lebas VI 2414.

Ἀμφῷ, ἀριστότοκος καὶ ἀγλαόπαις ἐστίν
Τιβέριος, ὃς Μαρκελλῖνον τέκετ' ἔξοχ[ον] ἀνδρῶν.

οὗτος καὶ πατρίδ' ἔην ἔσωσεν παρ' ανακτος.
 εἶθε νῦν καὶ χρυσέοισιν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην
 5 ἀνστήσειν, Μαρκελλῖνε, πεποθημένον πατρίδι κῦδος,
 ὃς τόδε σῆμα ποιήσας ἀρετῆς μνήμην ἀνέγiras
 αἰτῶ καὶ γενετῆρι καὶ νί[έ]σι κυδαλίμοισιν.

2 ΕΠΟΧΑΝΔΡΩΝ. — 3 videtur legatus ad Caesarem missus bene rem gessisse. — 6 statua posita est prope hereditarium monumentum quod sibi suisque condiderat Marcellinus. — 7 ΥΙΟΙ.

II Lebas VI 2082.

Εἶθε σε καὶ χρυσέῳ ἀγάλματι ὧδε δυναίμην
 Τιβέριον στήσειν, πεποθημένον πατρίδι κῦδος.

Tiberius Marcellini pater filiusve videtur fuisse.

Dixi de duobus his titulis in *Commentat. Bonnens.* p. 24. sq. Apparet prioris tituli vv. 4 et 5 eodem ex fonte fluxisse unde alter titulus, neque eo opinor aequae vitioso; facile enim clausulae vitium ita tolli potest, ut in archetypo fuisse credas πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος, quod inculti homines ad suum usum corruperunt. Antiquioris poetae hi fortasse versus fuerunt:

εἶθε σε καὶ χρυσέοις ἐν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην
 ἀνστήσαι (vel ἀνστήσειν) . . . . , πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος.

coll. A. Plan. V 335 ἔπρεπε μὴν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐνὶ χαλκῷ - τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἶκελον ἐστάμεναι.

898. Ephesi. C. I. 2967.

Τοῦτον, ὃν εἰσοράας, τύπον ὀρθιον Ἀντωνείνου
 Δωρόθεος πτελέῃ θήκατο κρυπτόμενον.

1 τύπος ὀρθιος statua. — 2 ὑπὸ πτελέῃ saepius mortui conduntur, ut docent Anthologiae epigrammata.

899. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 b.

Τ]εῖμ[ω]ν Τειμαίο[υ θέτ' Ἀναξίθε]μιν Θεοτεί[μου.
 τ]ὸν φίλο[ν ἀντὰρ ἔπαινοι] αἰμνη[στοι οἱ ἔσονται.

Potest etiam sepulcralis esse titulus. — 1 ΕΙΜΟΝ — ΙΜΙΝ versum

supplevit Franz. — 2 ΙΟΝ Franz τὸν φίλο[ν, εὐνοί]α[ς] μνη[μοσύνης θ' ἐνε-
κεν.] Alia sexcenta cogitari posse concedo.

900. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 c.

Τὸν στρατιάς κο[σμοῦντα], τὸ[ν] ἐ[κ] γέν[ε]ος βασιλή[ων]
τὸν πάσης ἀρετῆς ἄξ[ια τῆς] προγόνων
[nomen viri πράξαντα . . . . .]

1 ΤΟΗΓΕΝΟCΒΑCΙΑΗC . . restituit totum versum Franz. — 2 ΠΑCΗC
ΑΙΑΡΕΤΗC, ubi ΑΙ syllabam recte neglexit Franz, qui tamen cum scri-
pserit ἄξιον ὧν προγόνων vereor ut graece locutus sit. Cf. C. I. 5745, 17
ἄξια πράσων αὐτοῦ καὶ τᾶς τῶν προγόνων ἀρετᾶς et supra n. 851 ἐν ἀσ-
τοῖσιν Ξενόφαντος καὶ ξείνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμεν.

901. Romae. C. I. 6232.

*Cronio Eusebio v. c. consulari Aemiliae, addita praedictae provinciae
contuitu vigilantiae et iustitiae eius etiam Ravennatensium civitate, quae
antea Picens caput provinciae videbatur, vicario Italiae, quae pote-
stas supradicto viro ob testimonium ante acti honoris est adtributa, pe-
titione senatus contemplatione vitae atque eloquentiae eius ab invictis-
s(imis) principibus est delata.*

Ἰταλ]ίης ἄρχοντα σ[α]ρό[π]το[λ]ιν ἐστήσαντο
βουλῇ καὶ βασιλεύς, τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

Dedicata V eidus Novembris cos. Fl. Mallio Theodoro v. c.

Annus est 399. — 1 ΗΜΗC corr. Casaubonus. — CΛΟΤΙΤΟΑΙΝ emen-
dationem occupavit Cavedoni C. I. Add. III p. 1266. — 2 βασιλεῖς
Bosch. Sed monuit Cavedoni unum intellegi posse occidentis inperato-
rem Honorium, cum praesertim unus ex binis consulibus memoraretur.

902. Athenis. Koehler *Hermæ* IV 132.

Εἰκόνη χαλκείη σε Πρόβον, τὸν ὑπαρχον Ἀθήναις
Ἀνιόλιος [σιτῆ]σεν Ἑλλάδος ἀνθύπατος.

Anatolium Koehler putat consulem a. 440 esse. — 2 ΙΟΞΕΝ corr.

Koehler. — Supra ex antiquiore fortasse titulo residua pinguioribus litteris sculpta ///ΝΟΜΟΙ, ubi ἀγορανόμοι fuisse coniecit Koehler.

903. Sardibus. Lebas V 629.

Οὗτος δ' τῆς Ἀσίης ὑψαύχενα θῶκον ὑπάρχων
 πυργώσας καθαροῖς [λ]ούμασιν Ἀχόλιος
 ὧ βουλὴ μεγάλων ἀγαθῶν χάριν εἰκόνα χαλκῇν
 στησαμέν[η] τειμὴν ὥπασε θ]ειοτάτην,
 5 ἥδ' ὅτι λα[ι]νέων δαπέδων κρηπῖδα τορήσας
 τεῦξε[ν] Ἐλευθερίας ἐνναέταις τέμενος.

Lydia inde ab iv saeculo exeunte consulari permissa erat, qui Sardibus habitabat; neque hoc tempore titulus antiquior. — 1 Sardes ipsae in planitie sitae (Strabo p. 625, quamquam idem p. 626 ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό τε Σαρδιανὸν πεδῖον καὶ κτλ'.) cum vix ὑψαύχην θῶκος nominari possint, fortasse solam arcem (Strab. p. 625 ἄκραν ἔχουσα εὐερκῇ) aquis Acholius instruxit. — 2 ΔΟΥΜΑCIN — 4 CTHCAMEN | . EIOΤAHN versum omissum supplevit Waddington. — 6 Ἐλευθερίας τέμενος fortasse templum erat ubi τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας celebraretur, cf. C. I. 3461. 5918.

904. Prope Erythras. Lebas V 55.

Ἀγαθῇ τέχῃ
 ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).
 Ἡ διασημοτάτη Ἐρύθρον πόλις, ἥ μακάρων γῆ
 Κεκροπὶς, ἥ Διόθεν κῦδος ἀειραμένη,
 σ]τῆσε πανηγύρεως ἀγορανόμον, οὖνομα Κάρπον,
 τοῖς ἰδίοις ἔργοις ἔνδον ἀ[γ]αλλόμενο[ν].
 5 ἐστὶ δέ μοι γενέτης, ὧ εὖχομαι ἰσοφαρίζειν,
 Ζωσιμίων, τειμαῖς ἄγχι παριστάμενος.

Sat recentis aetatis litterae. — 1 Erythrus Erythrarum ἥρως κτίστης Rhadamanthyis filius est, cf. Paus. VII 3, 4. Hinc tamquam ex ipsis beatorum sedibus colonia deducta videtur (cf. supra n. 317), hinc Διόθεν i. e. ex Creta famam sibi conlegisse dicitur. Sed Cleopus Codri filius patria relictā in Asiam profectus συλλέξας ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν Ἰωνία πόλεων ὅσους δὴ παρὰ ἐκάστων ἐπεισήγαγεν Ἐρυθραίοις συνοίκους. Inde Κεκροπὶς vocatur civitas; sed mira est harum omnium fabularum confusio. — 6 Zosimionis patris Carpique filii statucae iuxta conlocatae erant;

τιμήν idem esse atque εἰκόνα norunt omnes, cf. τιμήν ἀναστῆσαι alia *Ephem. epigr. lat.* II 12.

905. Gortyne. C. I. 2589 ex schedis Pigafettianis apud Gruterum, ex Cornelii libro *Creta sacra*, qui petiit ex codice Vaticano 1759, denique ex Pocockio.

Ἑσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντῆρα,
 Μαρκελλῖνον ἄθρει, θαρραλέ[ο]ν ταμίην,
 Ἑλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδικίῃ καὶ ἀρωγῇ
 κουφίζων πόλιας θῆκεν ἐλαφροτέρας·
 5 τοῦνεκα καὶ προθύροισι Δίκης ἐπιμάρτυρα θεομῶν
 βουλῆς καὶ Πύρρου στήσεν ἐφημοσύνη.

Graviter interpolata sunt Pigafettiana et Cornelianana, integriora quae in margine Cornelius habet quaeque Pococke tradidit; omnia ut res perspiciatur enotabo. — 1 Ροc. ΕΣΠΕΡΙΗΠΑ . Ο . . . . ΟΒΡΙΜΟΝΙΟΥΝΤ . . . , reliqui quae posui. — 2 Μάρκελλον ὁ θρασὺς μάρψε μόρος ταμίην Gruter eademque, nisi quod Μαρκελλῖνον habet, Cornelius in textu, in margine Μαρκελλῖνον ἄθρει θαρραλέων ταμίην. Pococke Μαρκελλῖνον θρα . . unde dubitari potest ὁρᾶς scribendum sit an cum Boeckhio ἄθρει. Alterum praetuli propter insequentis tituli v. 1. — Deinde θαρραλέον scripsi, θαρραλέως Boeckh. — 3 εὐδοκίῃ Κυκλάδων γῆς Gruter et Cornelius, alter tamen in margine καὶ ἀρωγῇ, Pococke ΕΥΔΙΚΗΚΑΙΑΡΩΡ . . — 4 ΘΕ . . . . Ροc. pro θῆκεν, idemque v. 5 ΠΡΟΘ . . pro προθύροισι. — 5 ἐπιμαρτύρω Cornelius, correctum in margine. — 6 βουλὴ καὶ Πύρρον θῆκεν Gruter, βουλῆς κάπυρος στήσε ἐν Cornelius, in margine vero βουλὴ καὶ Πύρρου θῆκεν. Pococke ΒΟΥΛΗΙΣΑΠ . ΥΠΡΟΥΣΤΙ . . . ἐφημοσύνη.

Eiusdem urbis alius est titulus C. I. 2588 Κόιντον Καικίλιον Ῥουφεῖνον, τὸν κράτιστον ἀνθύπατον Κρήτης καὶ Κυρήνης Κυντίλιος Πύρρος τὸν φίλον, ubi cum Pyrrhum eundem esse pateat, qui Marcellini statuam ponendam curaverit, sequitur utrumque titulum Constantino antiquiorem esse, quippe qui Cretam Cyrenenque provincias ab Rufino coniunctim administratas separaverit et alteram consulari alteram praesidi adtribuerit. Iam vero Marcellinus v. 1 Italiae corrector, v. 2 quaestor appellatur, quo utroque munere cum non possit eodem tempore functus esse, hoc statuendum videtur, olim illum apud Cretenses quaestorem postea ad correctoris Italiae dignitatem provectum eoque ipso tempore cum novum iniret munus a Gortyniis statua honoratum esse. Quae si minus plane poeta dixisse videtur, aut ipsius inculpanda est inperitia aut interpolatorum fraus nobis quidem non deprehensa; vid. adnot. crit.

ad v. 1. — 6 Pyrrhus videtur civis Gortynius fuisse, fortasse urbano alicui muneri praefectus; similiter P. Septimium Getam ταμίαν καὶ ἀντιστράτηγον Cretae et Cyrenes statua honorant ἀροφανόμοι Gortynii C. I. 2591.

906. Gortyne. C. I. 2592.

Εἰκόνα ἰήνδ' ἐσάθρει· πέλεται δὲ τοῦ ἀγνοῦ ὑπάρχου
 ἐς Κρητιῶν πόλιν, ἣν μοῦνος ἔθηκε νέην·
 ἀγχίθυρος δ' ἔστηκα Δίκης πέλας, εἰμὶ κριτῆς γάρ
 ηπιος ἰθυδίοις, τοῖς δ' ἀδικοῦσι δέος.
 5 στήσε δὲ Καλλείνικος ἐνήης δόγματι νήσου,
 γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἠέλιον.

Titulus superiori aetate suppar est. Constantino recentiorem putat Boeckh, qui falso ὑπαρχον (v. 1) *praefectum praetorio Illyrici* (cf. v. 6) intellegit. Immo homo ille, cuius nomen in alia parte lapidis scriptum fuit, natione Illyrius Cretam pro consule regebat; ὑπαρχος enim et ὑπατος et ἄρχων et σατράπης et ἡγεμών poetis aliisque liberioris sermonis scriptoribus saepius proconsul vocatur; cf. Becker - Marq. III 1 p. 296 adn. 17.

907. Sinopae. C. I. 4158 et Add. III p. 1114.

Ὁ κρατερός Πολιοῦχος ἀναξ ἡγίρατο ταύτην
 νεύματι τῷ σφετέρῳ χαλκοτύπου παλάμαις
 στήλην Εὐλαλίοιο, τὸν εὖ ἐνόησατο θεσμός
 πειθόμενον σκήπτροις αἰὲν ἀκηρασίοις.
 5 δέρκεό μοι, φίλος, ὥδε νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ
 Ἡφαίστου σοφίῃ σῶμα μιμησάμενον.

iv fere saeculi. — 1 versus exordium simile Theocr. VII 152 τὸν κρατερὸν Πολύφαιμον, A. P. XVI 66 τὸν κρατερὸν Βύζαντα, ibid. VII 578 τὸν κρατερὸν Πανοπῆα, quorum ex consensu minime probabile fit, non proprium nomen esse Πολιοῦχον, sed πολιοῦχου i. e. *curatoris urbis* munus significari. — 3 θεσμός Welckero (*Mus. Rh.* III 272 sqq. n. 51) est ipse inperator; non credo. Poliuchus, fortasse consularis provinciae Helenoponti Eulalium statua honorat, quem ipse leges et iudicia administrans suo imperio obsequentem cognovit. — 6 COΦΗCCΩMA correxī licet tribus apographis confirmatum. — Ceterum ex Xanthopuli

fide praescripta epigrammati haec habentur ΤΟΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΜΕΤΑΤΩΝΣΠΕΙΡΟΚ, quae ad epigramma non pertinent.

908. Apud Eaccaeam Batanaeorum urbem. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 304. Lebas VI 2139.

. . . . . δικ]ασπόλου ἡδέ τε ἄγνοῦ
 . . . . . ἀνδρ]ὸς ἀριπρεπέος κατὰ κόσμο[ν
 . . . . . κῦ]δος δέ οἱ αφθιτον αἰεῖ
 . . . . . μάλα καὶ πόλεις ἄλλας
 5 . . . . . τει]μῆς χάριν ὑπατεῖης τε
 . . . . . ιον· εὐτυχίτω ἡ κολωνία.

iv fere saeculi. — Laudes sunt vulgares; v. 4 (ubi traditum ἱμαλα) non solum Eaccaeam sed alias quoque urbes suis beneficiis exornasse dicitur.

909. Nisaeae Megarensium. C. I. 1080.

a. Ἐκ γενεῆς περίβωτον ἀπ' ἀνθυπάτων κ(αὶ) ὑπάρχων
 Πλούταρχον, καθαρήσιν ἀοίδιμον εὐνομίῃσιν,
 προφρονέως Μεγαρήες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις
 εἰκόνι λαινέῃ στήσαν ἀγασσάμενοι.

5 b. Πάντη Πλουτάρχοιο κλέος, πάντη δέ τε θαῦμα,
 πάντη δ' εὐνομίης εὐχος ἀπειρέσιον,
 υἱέος Εὐ[λαλ]ίοιο, τὸν Ἀλκαθόου ναετῆρες
 πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίκης τεμένει.

iv fere saeculi. Inapte fecerunt, qui de Plutarcho Chaeronensi cogitaverunt. — 7 εϣ . . . ιοιο Villoison, εϣ . . ιοιο Fourmont. Εὐτυχίοιο vel Εὐμενίοιο vel Εὐθύμοιο Boeckh. — 8 intellege ἔστησαν, quo aegre caretur in enuntiato relativo.

910. Athenis. *Ephem.* 2257. Keil *Mus. Rh.* XIV 493.

Δῆμος Ἐρεχθῆος βασιλῆ[α] λό[γ]ων ἀνέθηκαν
 Πλούταρχον σταθερῆς ἔρμα σαοφροσύνης
 ὃς καὶ πρὶν ποτὶ νηὸν Ἀθηναίης ἐ[π]έλασσε
 ναῦν ἐλάσας ἱερὴν, πλοῦτον ὅλον προχέας.

Plutarchum recte Wilamowitz intellegit Nestorii filium Atheniensem, Proculi Lycii praeceptorem. — 1 ΒΑΣΙΛΗ . ΛΟΙΩΝ et 3 ΕΥΕΛΑCCEN corr. Keil. — βασιλεὺς λόγων primus Herodes praedicabatur. — 3 sq. *sacram navem in pompa Panathenaica ad arcem usque et Minervae templum magnis sumptibus evertit*; cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 287.

911. Athenis. C. I. Add. I 373 b.

Τὸν Θεσμῶν ταμίην Ἑρκοῦλιον, ἀγνὸν ὑπαρχον,
Πλούταρχος μύθων ταμίης ἔστησε σοφιστής.

iv saeculi. — Herculus fortasse ἀνθύπατος τῆς Ἑλλάδος fuit, cf. C. I. 372. — 2 μύθων ταμίης opponitur θεσμῶν ταμίη. Plutarchum eundem esse in titulo antecedenti patet; diversus tamen ab eo est cui Megarenses honores prospexerunt supra n. 909.

*912. Athenis in museo descripsi titulum ineditum.

Τὸ]ν πρόμαχον Θεσμῶν [Ἑρκού]λιο[ν, ἴσο]ν ἅπασιν,
ἐζόμενον θώκων [ύ]ψόθεν αἰπυτάτων,
δ]εινὸς Ἀθηναίων Ἀπρωνιανός σε σοφ[ισ]τής
στήσε παρὰ προμάχῳ Παλλάδι Κεκροπί[η].

1 C . . . ΙΙΙΟΙ . . . N quae si recte supplevi, dubitari nequit quin idem sit Herculus atque in tit. anteced. — 3 ab initio non plus una littera periit.

913. Megaris. C. I. 1081 ex schedis Fourmonti.

Ἑρκόλιον τὸν ἑπαρχον ἀ[νέστ]ησαν Μεγαρή[ε]ς,
παντοίω[ν ἔργων] καὶ πόλειον φύλακα·
τείχεα δ[εῖ]μα[το κ]αὶ [πόρ]ον ἔμπε[δ]ον [ῶ]πα[σ]ε Νύμφ[αις],
ἄστρα καὶ βουλὰς π[άντ' ἑφ]ορῶν σοφίη.

Eiusdem Herculii, cuius tituli antecedentes. — 1 ΑΙΓΗCΑΝΜΕΓΑΡΗC corr. Boeckh. — 2 ΠΑΝΤΟΙΩ . . . ΙCΩΚΑΙ παντοίων ἐθνῶν Boeckh; cf. Aen. *Poliore. praef.* πολλῶν καὶ παντοίων ἔργων πρόνοϊαν ἐκτέον. — 3 ΔΩΜ ΑΙΓΙΑΠ.ΟΝΕΜΠΕ.ΟΝΙΟΠΑΕΝΥΜΦ corr. Boeckh, nisi quod Νυμφῶν praetulit; Νύμφαις Osann. Huius aquaeductus rudera superesse dicuntur in agro Megarensi. — 4 ΠΛΙΚ.Ι.ΟΡΩΝ corr. Osann, sed fortasse πάνθ' fuit.

914. In Megaride. Lebas II 61.

Φ]ωσφόριον Μεγαρήες Ἀριστονόοιο καμώντες
 εἰκόνα λαινέην στῆσαν ἐπ' εὐδικίες,
 οὔνεκα πυργώσας πόλιας κρατεραλγέα θοῦρο[ν
 τεῦξεν ἀτάρβητον δήιον ἐνναέτες.

iv fere saeculi. — 2 εὐδικίες i. q. εὐδικίαις, ut v. 4 ἐνναέτες. —
 3 ΘΟΥΡΟ. minime certa videtur aut lectio aut explicatio. Meliora cum
 deficerent, Keilium secutus sum *Mus. Rh.* XIV 502, qui κρατεραλγής
 vocabulo novo inlato sic intellegit: *quia urbibus muris munitis acerbum*
bellum hostium effecit ne timendum esset incolis, in quibus θοῦρος (scil.
 Ἄρης) *deus violentus* ferri sane posset, nisi adiectivum insuper accederet
 δήιος.

915. Athenis. C. I. 373.

- a. Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχαῶν εἰκόνι τῇδε
 στῆσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.
- b. Ἀρχὸν ὁρᾷς Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῆσι
 σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας·
 5 τοῖνεκά μιν κατὰ ἄστν Θεμιστοκλέης ἀνέθηκε
 εἰκόνι λαινέῃ (τιὼς γὰρ ἄνωγε πόλις),
 εὐχόμενος μετέπιτα θεῷ γεννήτορι πάντων
 καὶ χαλκοῦ στήσιν νεύματι Θεοδοσίου.

Post a. 380, quo tempore, ut bene coniecit Chandler, *Gothis Thes-*
saliam et Epirum vastantibus honores meruit Theodorus Achaeorum dux.
 Videtur autem Ἑλλάδος ἀνθύπατος tunc fuisse. — Duo distinxi epigram-
 mata. — 2 ΚΕΚΡΟΠΙΗΣ — 8 ΕΤΗΕΙΝ Fourmont.

916. Troezene. C. I. 1187.

Πιτθεῖδαι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἠέξησε
 πευκαλίμοις ἀγανῆς μήδεσι προσιασίης,
 ναὶ μὲν καὶ κτεάτεσσιν ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
 ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσσομένην.

Eiusdem Theodori, cuius epigramma antecedens. — 3 sq. *pecuniam*
reliquit cuius usurae quotannis viritim populo distribuerentur.

917. Prope Spartam. C. I. 1409. Lebas II 181.

Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα Χαρείσιον ἄνθετο κούρα,
Σπάρτας ἃ πρώτα, Πηνελόπεια νέα,
ἦν μέγα χάσμα πάτρα Σπαρτιατικὸς ἠέξησεν,
κυδάλιμος γενέτωρ κυδαλίμαν θύγατρα.

phallus

Δημητρίου τοῦ (Δημητρίου) γλυφῆ.

IV saeculi. — 2 cf. supra titulum et ipsum Spartanum n. 874 ἄλ-
λην Πηνελόπειαν ἐγείνατο κυδαλίμη χθών - Σπάρτη κτλ'. Mirum sane esset
si mulieris tanta laude dignae nomen taceretur; propterea recte Boeckh
Χαρείσιον filiae nomen adgnovisse videtur. — Idem artifex C. I. 1330.

*918. Romae in museo Lateranensi descripsi titulum ineditum.

Μαρκιανοῦ στίλβει τύπος Ἑλλάδος ἀνθύπατοις.

Vide supra n. 902.

919. Sidymis Lyciae. Duo sunt fragmenta. C. I. 4266 e.

a. Τατι]ανὸς μετὰ δικανικῇ[ν τοῖς ἄ]ρχουσιν συνκαθεσθεῖς,
ἡγεμόνι, βικαρίῳ, ἀνθυπά[τῳ], δυσὶν τε ἐπάρχοις,
ἀρχὴν Θηβαίων λάχεν, εἴτ' Αἰγύπτου πάσης,
κεῖθεν ὑπατικὸς Συρίης, ἥδ' [ἐπ]αρχος ἑώας,
5 θησαυρῶν τε θείων κόμ[ης], εἴτ' ἐπαρχος μέγας φανί[ς]
ταῦτα δ' ἔτι π[ρ]άττων ἔτ[εσι] τριάκοντα καὶ τρισὶν
δέξατ' αἰεὶδὶον ὑπάτων [λάχος] εἵνεκα πά[ν]των.

b. — — — — —
οἱ θ]εῖοι βασιλεῖς τοῖς ἐ[ργοισιν] χαίροντες
10 εἵνεκ' ἀμοιβῆς ὑπατίας τε[ίμῃσαν] ἀφθάρτω[ς],
ὥς ἂν αὐ[τ]ῷ κῦδος καὶ τι[μ]ὴν ὀπάσοιεν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ[οὺς τότε] καὶ μετέπειτα,
οὔνεκ' ἀπειρεσίους πόρους [ἐξή]νυσεν ἀρχαῖς.

Tatianus advocatus, assessor praesidis, vicarii, proconsulis, duorum
praefectorum, praetoris, praeses Thebaidos, praefectus Augustalis (a. 367),
consularis Syriae, comes Orientis, comes sacrarum largitionum (a. 374),

praefectus praetorio Orientis (a. 385 - 392), *consul* 391, *natus in provincia Lycia*, *cod. Theod. IX 38, 9; cf. Claud. in Rufin. I 232*. Haec doctissimus amicus O. Seeck, qui Tatiani nomen invenit. Eiusdem Tatiani titulus est C. I. 4816 Τατιανὸς ἡγεμὼν τῆς Θηβαίδος ἱστορήσας ἐθαύμασεν [τὸ] θαῦμα ξυνὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπτίων. — Restituit fere titulum Franz. — 1 . . ΠΑΝΟC — ΔΙΚΑΝΙΚΗΙ — 3 ΛΑΧΕΝ . ε|εἴτ' Seeck. — 4 ΗΔΟ 'ΑΡΧΟC corr. Seeck. — 6 ΔΕΤΙΠΑΤΤΩΝ δέ τι πράττων Franz — ἔτεσι τριάκοντα καὶ τρισίν postquam primum honorum cursum iniit i. e. post adsectoris officium. — 7 ἀειδῶν Franz. — ΠΑΠΤΩΝ πάππων scribi vetuit Seeck; neque enim cum praeses Thebaidos ex equitibus legi solet senatoriam Tatiani familiam videri fuisse. — 8 sic traditur:

. . . . ΝΑΨΕΑΥΤΟΥΤΝC
ΛΟΥCΠΟΥΛΗΠΝΟ

ubi ab initio fuerit εἰκόν' ἀφθάρτου, deinde σπουδῇ nomen. — 10 οἱ θεῖοι scripsi. — 10 sic Franz; fortasse tamen ἀφθάρτῳ dativus servandus et ad substantivum aliquod praecedens referendus. — 11 ΑΥΙΩ — ΤΙ|ΛΗΝ τερπωλὴν Franz, quod proximis non aptum est; sententia enim homerica II. K 212 μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη - πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. — 13 διήγυσιν Franz.

920. Romae. C. I. 5921. 5922.

I. Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν Εἰωνικόν, ἄνδρα μέγιστον,
Κύντον Ἰούλιον Μείλητον οἱ τεχνεῖται ἀνέθηκαν.

Q. Iulius Faentius alumnus cum artificibus posuit.

In altero cippi latere:

Κύντος Ἰούλιος Μείλητος ζῶν κατειέρωσα τῇ πρὸ ζ Κα-
λ(ανδῶν) Μαρι(ίων).

De Mileti persona ut iudicari possit, alterum subiciam eiusdem titulum:

II. Κύντος Ἰούλιος

Μείλητος προλιπὼν Ἀσίας Τρίπολιν πατρίδαν πόλιν ἀγνήν
ἐνθάδε ἦλθα ἀγῶνα ἰδεῖν προκαθεζομένου βασιλεύοντι Σε-
βήρῳ.

καὶ πορίσας βίον ἐκ καμάτων ιδίων

5 ταῦτα ἐποίησα ἐγὼ ἀπάτην τοῖς ζῶσιν.

εὐφραίνεσθαι, φίλοι, εἰς λαβύρινθον αἰεί.

μαρμαραρίων τὸ γένος σῶζε, Σέραπι.
 Ὁ τόπος λαβύρινθος.

Q. Iulius Miletus Ionicus (hoc enim alterum videtur cognomen esse), Phoenix natione, patria urbe Tripolitanus, ditissimus homo Romam profectus inperante Severo suis inpensis monstrosum aliquod aedificium faciendum curavit, quod theatrum popolare fuisse suspicatur R. Rochette. Videtur autem primitus ille marmorarius fuisse (II 7) et marmorarii fortasse intellegendi τεχνῖται (I 2); inprobabile enim histriones vel mimos pantomimosve, quae est Welckeri coniectura (*Syll. praef.* XIX), tam pravis versibus eum laudavisse. — 6 εὐφραίνεσθαι i. e. εὐφραίνεσθε.

921. Constantinopoli in saxo quadrato sub basi marmorea. Ex Frickii apographo C. I. 8614.

Κίον[α] πορφυρέην καὶ ἀργυρέην βασίλειαν
 δ]έ[ρ]κεο, ἔνθα πόλῃ θειστεύουσιν ἄνακτες·
 οὐ]νομα δ' εἰ ποθέεις, Εὐδό[ξ]ια τίς δ' ἀνέθηκεν;
 Σι]μπλίκιος, μεγάλων ὑπάτων γόνος, ἐσθλὸς ἵπαρχος.

*D(omi)nae [n(ostrae)] Eudoxiae semper Augustae
 v. c. Simplicius praef. urb. dedicavit.*

Supplevit Frick. — *Columna illa porphyretica una cum statua reginae argentea erecta est in honorem Eudoxiae Augustae anno p. Chr. 406, collapsa est terrae concussa motu a. 732. Kirchhoff.*

922. Emesae Syriae in basi columnae. Lebas VI 2570.

† Κυκλοτερὴς κόσμοιο τύπος, βασιλεῦ, σε κο[μίζει
 ἔθνεα πάντα λαχόντα σοφαῖς φρεσὶν ἡνιοχ[εύειν]

— — — — —

Tituli mutili sententia non satis perspicua. — 1 distinxit et supplevit Kirchhoff.

III. ACONISTICA.

MVSICA CERTAMINA.

*923. Athenis ad Parthenonem. Kirchhoff 493.

Νικήσας τὸν ἀγῶνα nomen victoris . . . χο]ρῶ[ι ἀνδρῶ[ν
. . . . . τόνδ' ἀνέθηκ]εν ὄρον,
ἔξοχα τοῖς ἄλλοισιν] ὄροις ἔξω κατὰ φῦ[λα
τοῦδε μεταπρέψαι καλλοσύνην] τρίποδος.

Medii fere saeculi v. — Fingo victorem aliquo urbis loco tripodem pro termino posuisse, quem reliquis terminis extra urbem conlocatis (hoc enim v. 3 dictum videtur, etsi quid sit κατὰ φῦλα nescio) pulcritudine longe antecellere gloriatur. Aliter Kirchhoff:

Νίκας ὅσοι ἔλONT' ἐν ἀγῶσι θεᾶς χο]ροὶ ἀνδρῶ[ν
δῆμος Ἐρεχθειδῶν ἐνθάδ' ἔθηκ]εν ὄρον,
στήσασθαι τεμένους χ]ώροις ἔξω κατὰ φῦ[λα
κλεινὸν ἀριστεύσας μνημόσυνον] τρίποδος. —

2 init. poteris ἐκπρεπὲς ἄθλον ἐλῶν, nisi forte indicato confinio quo positus erat terminus scripsit poeta μέσσον ἔθηκεν ὄρον, cf. A. P. IX 786 τόνδε καθιδρύσαντο θεῶ̃ περικαλλέα βωμόν - Λεύκης καὶ Πτελέης μέσσον ὄρον θέμενοι κτλ.' — 3 post φῦ non patet plus duarum litterarum spatium, unde recte Kirchhoff φῦλα pro φυλάς scriptum esse statuit.

---

924. Athenis in theatro. Benndorf Goett. gel. Anz. 1871 p. 607 sqq.

Εἰ καὶ τις προτέρων [ἐ]γ[αγ]ωνίῳ Ἑρμῇ ἔρεξεν
ἱερά, καὶ Νίκηι τοιάδε δῶρα πρόπει,

ην πάρεδρον Βρομίῳ κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν
Πρ]αξιτέλης διανοῖς εἶσατ' ὑπὸ τρίποσιν.

Medio saeculo III non vetustiore, medio II non recentiore esse titulum Koehler iudicat. — 1 . ΝΔ/ΩΝΙΩΙΕΡΜΕΙ corr. Benndorf. Elegantissime haec dicta: *multi Mercurio certaminum praesidi sacra obtulerunt, quidni ego Victoriae?* ubi vicisse Praxiteles non tam dicitur quam subsignificatur. Quod ἐν τοῖς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἀγῶσι vicit, Dionyso sociatur Victoria, utroque simulacro sub singulis tripodibus constituto.

925. In Λαμπτρέων παράλων pago attico. Lebas I 85. Ex Rossii apographo Keil *Bullet. de l'acad. de St. Petersbourg* XVI 94 (1859).

Ἦδυγέλωτι χορῶι Διονύσια [Σ]ῆμ[ος ἐνίκα,
μνημόσυνον δὲ θεῶι νίκης τόδε δῶρον [ἔ]θηκεν,
δήμωι μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφο[ροῦντι.
τοῦδε δ' ἔτι πρότερος στεφανηφόρον [εἶ]λετ' ἀγῶνα.

Aetatis certe graecae. — 1 ΔΙΟΝΥΞ et nihil ultra Ross; ΔΙΟΝΥΞΙΑΕΙ ΜΙ . . Ο Lebas; supplevit et haec et vv. 2 et 4 Keil. — 3 ΦΙΛΟΝ pro ζῆλον Lebas. — Keil κισσοφόρῳ δέ. At δέ etsi recentiores poetae post tertium vel quartum adeo vocabulum ponere non dubitaverunt, extremo tamen enuntiati loco nemo posuit. — 4 filius Dionysiorum victor patrem ad sui exempli imitationem impulit, et vicit pater quoque. Erravit Keil.

926. Hermionae. Ex schedis Fourmonti C. I. 1212.

Παν]τακλῆς μ' ἀνέθηκεν· ἀδελφεός εἰμι δ' ἐκείν[ου
Πυθο]κλέης πλείστων ἀντιτυχῶν ἀέθλων·
ἐλλαδικαὶ ν]ῆκ[αι] τ[ρεῖς] καὶ δέκα, τὰς [Νεμέη] τε
καὶ π]αρά [Π]ειρήνην Κασταλίαν τ' ἔλ[α]βον,
5 τρεῖς δ' ἔτι καὶ Ζεὺς οἶδε[ν] Ὀλύμπ[ι]ος ὥς ἐτίμας [τοί
εἰπεῖν ἐξ ἰ]ε[ρ]οῦ [φθ]εγγόμενος στόματος·
ἄσπετα δ' ἄλλων φ]ῦλ' οὐ[κ ἄ]ν τις ἀ[ρ]ι[θ]μήσειεν,
οὕς ἀν' Ἀχαιίδα] γῆ[ν ἡ]γαγόμε[ν]ην στεφάνους,
ἀλλ' ὅπόσ' αὐλφ]δός τε καὶ ἐγκυκλίοισι χοροῖσιν
10 ὅσα τε κωμφ]δός, ταῦτα καταγράφεται,
ἡνίκα Βοιωτῶν] με [π]αν[ήγν]υρι[ς] ἐστεφάν[ω]σεν
. . . . . πρῶτ' ἀ[π]ε[ν]εγ[κά]μεν[ον].

χώ] στέφανος Μοῖσαις Ἑλι[κω]νίσι καὶ Διονύσ[ωι
 Κ]αδμείωι, τρίτατ' ἦν κῦδος ἐμοῖς γενέταις.
 15 καὶ [β]ασιλεῖς δώροισι [μ'] ἐτίμησαν τὸν ἀοιδόν
 υἱὸν Ἀριστάρχου, θεοῖς φίλον, Ἑρμιονῇ.

Pantacles et Pythocles fratres, quorum nomina divinando restituit Boeckh, inter eos numerantur qui Soteriis ludis delphicis interfuerunt III saeculo, in titulo apud Wescher et Foucart *Inscr. delph.* 4 χοροὶ ἀνδρῶν· Πυθοκλῆς Ἀριστάρχου Ἑρμιονεύς, Παντακλῆς Ἀρι[στάρχ]ου Ἑρμιονεύς. Epigrammatis male traditi incerta emendatio, certior interpretatio est, cuius viam fere monstravit Wilamowitz; intellexit enim inde a v. 3 usque ad v. 6 enumerari victorias ex magnis et panhellenicis ludis reportatas, deinde reliquas. — 3 . ν . . . ΙΚ-ΤΕΒΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΑΣ . . ΓΙ νῖκαι τρεῖς καὶ δέκα Boeckh; ab initio ἐλλαδικαί sim. Wilamowitz, in fine idem Νεμέη τε vel τε Νεμείη. — 4 ΑΡΑΡΕΙ — ΤΕΛ ΒΟΝΑ corr. Boeckh. — 5 ΣΟΙΔΕΟΛΥΜΠΟΣ et 6 ΣΓ . Ε . ΟΥΡΟΕΓΓΟΜΕΝΟΣ Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος Boeckh idemque v. 6 . . ἀπὸ θεσπεσίου, quod cum et ad litteras et ad rem aptius esset eo quod ipse posueram coniecit Wilamowitz τὰς δέκα (i. e. Nemeaeas Isthmias Pythias), καὶ τρεῖς οἶδεν Ὀλύμπιος ὡς ἐτύμας μοι Ζεὺς ἀπὸ θεσπεσίου φθ. στ. quae displicent. — 7 ΔΟΥΛΟΥ . . ΝΤΙΣΑΓΙΟΜΗΣΕΙΕΝ et 8 ΙΓΗΓΑΓΟΜΕΝ οὐκ ἂν τις ἀριθμήσειεν Boeckh, reliqua supplevit correxitve Wilamowitz. — 9 et 10 egregie restituit Boeckh. — 10 ΤΛΟΣ ΤΑΥΤΑ — 11 Γ . Ο . ΜΕΤ . ΑΝ . . . Ρ . ΔΕΣΤΕΦΑΝΟΣΕΝ μέ πανήγυρις Wilamowitz. Videtur enarrari, unde victorias in catalogos relatas (v. 10) reportaverit. Proximis deinde versibus victoriis suis et Musas dicitur celebrasse et Bacchum Cadmeum, denique (τρίτατα) etiam parentes. — 12 Ι . . . ΙΝΟΣ . . Λ . ΩΙΠΡΩΤΑΙΕΙΣ . ΕΓΕΝΟΜΕΝ ἀπενεγκάμενον etsi difficilis tamen necessaria videtur correctio. — 13 ΕΛΙΙ . . ΝΙΣΙΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΥ corr. Boeckh. — 14 τρίτατα cave ad πρῶτα (v. 12) referas. Ludi quoniam in deorum honorem celebrabantur, recte is qui ludis interfuit ipsos deos nobilitasse dicitur. — 15 ΑΠΑΣΙΑΕΙΣΔΩΡΟΙΣΙΝ δώροισί μ' probabiliter Wilamowitz.

*927. Athenis ad στοὰν Ποικίλην. Ephem. 3785.

Ὁ δῆμος ἐνεῖκα. Λούκιος Φλάουιος Φλάμμας Κυδαθηναί-
 εὺς ἦρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορός
 ἄγαλμα δῆμῳ Κέκροπος ἐστάσαντο με,
 ἐκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,

ὥς μὴ φέροι τις αἴσχος ἀποκισσούμενος·
 5 ἐ]γὼ δ' ἐκάστῳ τόσον ἐκλείας νέμω,
 καθ' ὅσον αὐτῷ ξυνὸς ὦν ὀφείλωμαι.

II fere p. Chr. n. saeculi. — 3 legebatur με θέντες, correxit Neubauer. Victoria dubia fuerat. — 5 sq. *prout quisque ad me ponendum contulit, suam cuique laudis partem tribuo.*

*928. Athenis in theatro Dionysi. Rhusopulus *Ephem. arch.* 1862 n. 165.

Νίκαν μὲν Πτολεμαίου ἐπώνυμοι Ἀτταλίδας τε
 λαὸς ἔλεν φυλᾶς τ' ἔκγονοι Ἀδριανοῦ
 Αἰγείδας τε φερεστέφανος Πανδειονίδαι τε
 αἰμά τ' Ἐρεχθιδᾶν, κοῦροι ἐγερσιβόαι.
 5 ῥυθμοῖσιν δ' ἔσποντο πολυπτύκτοις Ἀγαθοκλεῦς,
 τα]ρσοῖς αὐλοβόαν Ζώσιμον ὁσσόμενοι.
 nomen . .] ἄρχεν Ἀθανάοις, ἔντυνε δὲ μολπάν
 . . . . . νος ψαλμοῖς ἀμφικρότοισι Τρύφων.
 nomen . . . . . ἰάνασσα χοραγία, ἀμφὶ δὲ νίκα
 10 ἔσπετο οἱ κλειν]ά τ' Ἀγλαία τρίποδος.

Epigramma Hadriano haud ita multo recentius tripodi subscriptum fuit, qui quo loco rotundae bazi infixus fuerit etiam nunc prodit foramen satis magnum. — Choreutae ex variis tribubus electi fuerunt, chorodidascalus idemque poeta Agathocles (v. 5), tibicen Zosimus, praecentor Tryphon, choregi et archontis nomina perierunt; cf. Simon. ep. 148 ed. B¹. — 5 ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣ Koehler, cuius lectionem mecum communicavit Neubauer; Rhusopulus et ego ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΣ legimus. — 6 ὤχοις legi, ἄχοις Cumanudes *Philist.* III 461; ταρσοῖς proposuit Wilamowitz sic fere explicans *Tryphonem intuentes ad eiusque tibias suum conformantes gradum*, quae explicatio quamlibet impedita vera esse potest. — 8 fuerit participium velut μελπόμενος. — 9 ingeniose Wilamowitz ita hoc distichon temptavit:

ἀμφὶ δ' Ἀγρων]ι ἄνασσα Χοραγία, ἀμφὶ δὲ Νίκα
 ἔπλετο κυδαλίμ]α τ' Ἀγλαία τρίποδος,

in quibus placet sane Νίκη dea, placeret etiam Χοραγία, si non cum Victoria coniuncta esset, displicet plane neque ferri potest Ἀγλαία τρίποδος; quamquam enim quid in hac figura ausi sint veteres non nescio, his tamen similia nec Haupt adtulit (*Opusc.* II 166 sqq.). Mihi

ἀμφιέπομαι ita dictum videtur ut sit comes illi obtigit choregia, obtigit etiam victoria victorique tripodis praemium; nominatur χορηγία πασιάνασσα simil., ut choregus is esse significetur qui sumptibus susceptis choreutarum et musicorum studia excitaverit et tamquam gubernaverit.

*929. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Nomen victoris . . χορηγ]ῶν ἐνείκα.

Οἷτος ὅτ' . . . . . ἐχ]ορήγεε, φυλαῖς
δὴ τότε Κεκροπιδῶν ἔξο]χα νεῖκος ἔην·
οὗ τρίποδα κλεινὸν λείσσεις ἐ]μὲ πρῶτον ἄεθ[λον
nomen choregi . . . τοῦ Β]ερενικίδεω·

5 κοῦροι μὲν Πτολεμαίου ἐπ]ώνυμοι ἡείδο[ντο,
ῥυθμοὺς δὲ nomen . . ἥρμοσ]ε Λαοδικεύς.

II vel III saeculi.

930. Athenis in Parthenonis pariete. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Νίκας Ἀλκιβιάδου σημήιον ἐνθάδε κεῖμαι·
σιᾶσε δέ μ' οὐ μολπᾶς, ἀλλ' ἀρετᾶς ἄεθλον.

ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος ἐκ Χολλειδῶν.

Alexandra Cteti uxor, Isidis sacerdos in titulo apud C. Curtium *Diar. arch.* 1871 p. 17.

*931. Athenis. In Barbacio descripsi. Vtor etiam quod benigne mecum communicavit Michaelis apographo.

Σοὶ τάδ' Ὀνήτ]ωρ μῆλα, πατρώιε, σήματα νίκης
Πυθώης ἱερῆς τ' ἀντίθεμ' εὐεπίης·
τὸν Νεμέη Θήβη τε καὶ εὐρύχορος Λε[βάδεια
μηδοφόνος τε Πλάται' ἡγλά[ισεν στεφάνοις,
5 ἀσπίς τ' Ἀργεῖη, θώρηξ . . . . .
δισσάκι Παριά[δος . . . . .
Φοῖβε, σὺ δ' εὖ . . . . .
. . . . .

Litterae vulgares aetatis romanae; v. 1 scriptum ΠΑΤΡΩΪΕ. — 1 ΗΩΡ
Kaibel, Epigrammata graeca.

haec ut reliqua supplevit Michaelis. — 1 μῆλα cur σήματα νίκης Phoebo donaverit ille satis explicare non queo. In promptu est Ἀπόλλων μαλό-εις Lesbiorum, sed nihil hoc proficimus, neque huc pertinent quae Herculi Melitensi obferri solebant mala, cf. Dettmer *de Hercule attico* p. 12. — 3 sq. Lebadeae Παμβοιώτια (C. I. 1588), Plataeis Δαίδαλα et minora et maiora agebantur (Paus. IX 3, 2 sqq.). — 5 θώρηξ quo tendat edoceri velim. — 6 fortasse precabatur ut augeret sibi deus τὴν εὐ[επίην], nam rhetor vel poeta Onetor videtur fuisse coll. v. 2. — 8 prima littera superat Σ.

AVRIGARVM CERTAMINA.

932. Saidae in urbe prope Sidonem sita. Waddington ad Lebas VI 1866 a. Antea ex Weberi apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol. min.* 1862 p. 183 coll. *Philol.* XIX 357.

Σιδωνίων ἡ πόλις Διότιμον Διονυσίου νικήσαντα Νέμεα ἄρματι.

Τιμόχα[ρι]ς Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

Ἀργολικοῖς ὅκα πάντες ἐ[ν] ἄγκεσιν ὠκέας ἵππους
ἦλσαν ἐκ δίφρων εἰς ἔριν ἀν[τίπαλοι,
σοὶ καλόν, ὦ Διότιμε, Φορωνίδος [ὥπασε λαός
κῦδος, ἀειμνάστους δ' ἦλθες ὑπὸ στεφ[άνους.
5 ἀστῶγγάρ πρᾶτιστος ἀφ' Ἑλλάδος ἱππικὸν [ε]ὔχος
ἄγαγες εἰς ἀγαθῶν οἶκον Ἀγηνοριδᾶν.
αὐχεῖ καὶ Θήβας Καδμηίδος ἱερὸν ἄστν
δερχόμενον νίκαις εὐκλέα ματρόπολιν·
πατρὶ δὲ σῶι τελέ[θ]ει Διονυσί[ωι] εὐχος ἀγ]ῶνος,
10 Ἑλλὰς ἐπεὶ τρανῇ τόνδ' ἐβόασε [θρόον·
'οὐ μόνον ἐν ναυσὶν μεγαλύνε[αι] ἔξοχα, Σιδῶν,
ἀλλ' ἔτι καὶ ζευκτοῖς ἀθλοφ[όροις] ἐν ὄχοις.'

Timocharis Eleuthernaëus III saeculi artifex. — 2 ANI — 9 ΤΕΛΕ
ΣΕΙ — ΙΩΝΟΣ — 10 ΕΒΑΣΘΕ. Omnia restituit Kirchhoff, praeter v. 9,
ubi Waddingtonis lectionem nondum noverat.

*933. Athenis. Miller *Revue archéol.* 1872 p. 354.

Τ. Δομίτ(ιον) Προμ(η)θέα Ὡαθεν πα[ρ]άδοξον, περιοδονε[ί-
κ]ην τὸν ἀντικοσ[μητῆ]ν Τ. Δομίτ(ιος) Προμ(η)θε[ὺς]
Ὡαθεν καὶ Τ. Δομί(τιος) [Νά]ρκισσος τὸν [ἐαυτῶν] πατέρα.

Ὀλύμπια Πύθια Ἰσθμ[ια] [Νέμεια]
ᾱ. β̄. ᾱ. ᾱ.

Ἀλλοτε μ[ὲν] σταδίοις με κατέ]στεφεν Ἑλλὰς ἅ[πασα]
ἄρματι νεικήσαντα Δ[ιὸς] Πεισαῖον ἀγῶνα,
ἅ]λ[λο]τε δ' ἐν Νεμέῃ, Πυθοῖ [δίς, πέμπτ]ον ἐν Ἰσθμῷ,
εὐμ]όχθ[ου] νείκης ἄθλα [φέ]ρον[α π]άτρῃ,
5 ἕξ]ήκονθ' ἱ[ερ]ῶν ὧν ἔλαβον στεφάνων
ἐν] πλείστοις ἱεροῖς, οἷς [θ]έμα κεῖτο μόνον.
γ̄.

Τ. Δομίτιον Προμηθέα ἀντικοσμητῆν Neubauer docuit me inveniri in tit. *Philist.* III 344, 4, quem titulum, cum eosdem fere enumeret magistratus atque tit. *Philist.* IV 168, huic necessario aequalem esse, i. e. anni fere 240; cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 153. — Suppleveram priusquam Milleri disputationem cognovissem, raro ut res fert ab eo discrepans. — In praescriptis bis scriptum in lapide ΠΡΟΜΘΕΑ et ΠΡΟΜΘΕ[ΥΣ]. — ἐαυτῶν ante πατέρα addidi propter spatii rationes. — 1 ἅ[ρισ]ταν M. — 3 Πυθοῖ τε καὶ ἔσχον ἐν Ἰσθμῷ M. — 4 . . . ΟΧC . . εὐμόχθου invenit M. — 5 . ΞΗΚΟΝΘΙ . . ΩΝ quae aliter legi nequeunt, quamquam mirus est genetivus *sexaginta coronarum* ἀσυνδέτως positus et quidem pendens ab ἄθλα vocabulo v. 4, magisque etiam mirus liberior vocis στεφάνων usus, cum quidem ἀγῶνας θεματικούς et στεφανίτας inter se opponi pateat; neque denique infra scriptum γ̄ numerale explicare possum, nisi forte ad satis singularem carminis compositionem spectat, in quo tres pentametri tres hexametros excipiunt.

934. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1876 p. 141 n. 19.

Ἴππῳ νικήσαντα Θεόπροπον ἔστεφε Πῖσα,
εὐπατρίδην Ῥόδιον, συνκλητικῶν γενετῆρα.

II vel III saeculi. — Filii ad senatoriam dignitatem provecti erant.

935. Constantinopoli supra anaglyphum, in quo auriga exsculptus est in quadriga adstans flagellum coronamque manibus tenens magna hominum caterva cinctus victori plausus ferentium. Equorum nomina adpicta Νικοπόλεμος, 'Ραδιᾶτος, Πύρρος, Εὐθύνικος. Henzen *Bullet. arch.* 1847 p. 122.

Ἄλλ]οις παυσαμένοισιν, [ἀεθλεύοντι δὲ μούνῳ
 Πο]ρ[φ]υρίῳ βασιλεὺς τοῦτο [δέδωκε γέρας·
 πολλάκι νικήσας [γ]ὰρ ἐο[ύ]ς π[ό]ρεν ὠκέας ἵππους,
 λάζετο δ' ἀντιπάλων καὶ πάλιν ἐστέφετο.
 5 ἔνθεν ἔην Πρασίνοις ἔρις ἄσπε[τος, ἔνθεν ἀντή·
 ὥς Βενέτους, τέρψη, κοίρανε, κα[ὶ Πρασίνο]υς'.

δῆμος Πρασίνων.

ἄγεται, οὐκ ἄγεται, οὐ μέλει μοι· δὸς ἡμῖ[ν] Πορφύριν,
 Πρασ]ίνο[ι]ς Πορφύριν.
 ἔ]τερ[ψ]εν εἰς Βένετον, τέρψει καὶ εἰς Πράσινον·
 εἰ δ' αὐτός, λάβε τὸ δημόσιον.

Epigrammatis fragmentum ex Anth. Plan. V 340 supplevi *de monum. aliquot graecor. carminibus* p. 18 sqq. — 2 . . . . ΡΟΥΡΙΩ et v. 3 ΤΑΡΕΟΙCΠC lapis. — 6 τέρψει Planudes. — Porphyrius Calliopus natione Afer (de quo copiosius exposui *l. s. s.*) celeberrimus quinti sextique saeculi apud utramque factionem auriga, idemque variarum circensium seditionum auctor et dux. — 2 βασιλεύς fortasse Anastasius, cf. *l. s. s.* p. 32. — 3 significatur diversium, de quo cf. Constant. Porphyrog. *cerim. aul. byzant.* p. 336 d. ed. Bonn. δέλης κελεύοντος τοῦ βασιλέως γενέσθαι τὸ διβέρσιον κατέρχεται ὁ ἀκτουάριος καὶ φέρει τοὺς τέσσαρας ἡνιόχους . . . καὶ ἐπιτρέπει αὐτοῖς ποιῆσαι τὸ διβέρσιον καὶ ἀνταλλάξαι τοὺς ἵππους . . . ἀντιπαραδίδουσι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας· τὰ δὲ σκεύη οὐκ ἀντικαταλλάσσονται - φοροῦσι δὲ πανία σημεῖα, μηνύοντα ὁ τοῦ Βενέτου Πράσινον, ὁ τοῦ Πρασίνου Βένετον. Mutatis equis qui victoriam tulit, ad eam factionem sese conferebat, ὅθεν εἰσὶν οἱ ἵπποι, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἑπαθλα στεφομένων αὐτῶν ἐκ τοῦ βασιλέως ἀπέρχονται εἰς τὸν αὐτῶν δῆμον. Cf. *l. s. s.* p. 21 sq. et quae addidit Friedlaender *Ind. lect. Regimont. aestiv.* 1872. — 5 sq. postulant Prasini sibi ut cedatur Porphyrius auriga; inperatori enim ius erat aurigas alteri utri factioni tradendi, cf. *l. s. s.* p. 20. (τέρψη coniunctivus pro futuro positus ex usu byzantino; cf. Lobeck *Phryn.* p. 722.) — Eadem paullo inmodestius flagitant Prasini in eis quae subscripta sunt, ubi ημῖ traditur, deinde ινοyc et στερυε, ἔτερψε corr. Buecheler. Minatus esse inperator videtur, nisi quietem

agerent, certamina fore ut omnino prohiberentur; respondent illi *sive fient sive non fient* (ἀγεται, οὐκ ἀγεται scil. τὸ ἵππικόν, cf. l. s. s. p. 20), cede Porphyrium, et ad ipsum Porphyrium conversi si ipse audes, sume pannum prasinum; hoc enim esse τὸ δημόσιον demonstravit Reiske ad Const. Porph. l. s. s. p. 344 sq. Videntur haec a seditiosis clam subscripta esse.

CERTAMINA GYMNICA.

936. Argis. C. I. 17 ex schedis Fourmontii. Melius Ross *inscr. ined.* I 55 et Lebas II 108.

Ἄλ]κων ἀνέθηκε [τῆ]ν τε α
Ἰσχύ[λ]λου, θ[ε]οῦ [ ]ὸς τοῖς δαμοσίοις ἐν ἀέθλοις
τετράκι τε [σ]πάδιον νίκη κα[ὶ] δὲ τὸν ὀπλίτα[ν].

v saeculi initio. Conclamatas huius tituli difficultates paullo violentius sustuli. Est autem Rossii apographum tam adcurate factum, ut de earum saltem quae perierint litterarum numero dubitari plane non possit. Ab initio tituli duae interierunt; reliqus versus, qui desinit verbo ἀνέθηκε, integer est. Eadem plane est alterius versus condicio, cuius extremum vocabulum Ross tradidit ΚΕΥ+ΙΟ, consentiente Lebasio, nisi quod hic antepaenultimam litteram ι fuisse testatur confirmata Fourmontii lectione. Inde consequitur cum neque a fine quidquam desit et proximus versus ab initio plane integer sit, non posse scribi Ἰσχυλλος. Terti deinceps versus certa est lectio ΘΙΟΡΟΞΤΟΙΕΔΑΜ. Iam nomen requiritur vel solius victoris vel ipsius atque patris; possis Ἰσχύλλου Θίοπος, ut concedam Θίοπον nomen graecum esse. At restat primum tituli vocabulum cuius tres quae superant litteras Ross ΟΟΝ tradidit, Lebas vero diserte errasse illum testatus primam litteram nec theta nec omicron sed coppa esse dixit; unde certus est vocabuli in — κων exitus. De plurali genetivo cum nequeat cogitari, restat ut nominativus fuerit ad ipsum victorem referendus. Duo igitur eiusdem enuntiati verba habes ἀνέθηκε et νίκη, quae ferri nequeunt. Itaque ut duo constituerem enuntiata studui, ΘΙΟ aut scriptum male aut lectum pro θεοῦ ratus, ρ autem litteram iam mutilam olim spiritus notam superne inferneque clusam fuisse existimans. Reliqua bene restituit O. Mueller ap. Franz. *Elem. epigr.* p. 71 (cf. p. 380). — Ceterum ex eis quae disputavi patet primum versum hexametrum non fuisse; pro Ἄλκων vix

invenies aptius nomen. — 2 σπάδιον dorice i. q. στάδιον, cf. Ahrens *dial. dor.* p. 109. — ὀπλίταν scil. δρόμον.

---

937. Aphidnis. Rangabes 992.

ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ
ΝΗΟΞΕΝΑΣΤΕΙΓΑΝΤΗΕΡ
ΚΑΙΔΟΛΙΧΟΚΡΟΤΑΦΟΥΝ
ΦΥΙΟΥΤΕΣΤΑΔΙΟΝΕΩΞ
ΡΟΥΝ ΥΕΞ Λ

Dicuntur haec superesse ex titulo viginti fere versuum. Memorabile est adiectivum δολιχοκρόταφος v. 3; deinde σταδίου nomen v. 4 argumentum tituli videtur indicare.

---

938. Tanagrae. C. I. 1582.

Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε Φορύστας παῖς ὁ Τρίακος,
κῆρυξ νικήσας καλὸν ἀγῶνα Διός·
ἄλλους τε ἀθλοφόρους πτανοῖς ποσὶν εἶλον ἀγῶνας,
εὐόλβου δὲ πάτρας ἄστν καλὸν στεφαν[ῶ].

Καφισίας ἐπόεισε.

I fere vel ante vel post Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter ς, si fides est Rossii apographo; η formam habet Leake. — Phorystam recte Boeckh hominem adgnovit *validis lateribus praeditum*, ut pariter voce (κῆρυξ v. 2) ac pedibus vigentem. — 2 etiam praeconandi artem fuisse coronarum praemii haud expertem notum est; cf. Boeckh ad C. I. 1583 quemque adtulit Ciceronis locum *ad famil.* V 12, 8. — καλὸν ἀγῶνα Διός cf. supra ad. n. 492 et Diod. XV 53, 4. Cleosthenis victoris ol. 66 epigramma est apud Pausan. VI 10, 7, quod Tanagraeus poeta imitatus est:

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδάμνου.
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

ubi v. 2 scribendum ἵπποις νικήσας, cf. n. 492. — 4 ΣΤΕΦΑΝΟ.

---

939. Synnadis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 201.

Εἰς δρόμος, εἰς στέφανο[ς]· νίκης κρίσις ἀμφοτέροισιν
ἐλ(λ)αχεν ἰσοταχῆς· οὔνομα δ' Ἰππόλυτος.

ταῦτα δὲ κηρύσσοντος ἀκο[ύσα]ς Εὐαγρος ἡμ[ῶ]ν
 στήσεν ἀγ[ω]νοθέτης εἰκόνας ἀμφοτέρ[ω]ν.

Litterae vulgares praeter Α. — 3 ΑΚΟ|ΕΙΣ corr. Egger. Ter praeterea in apographo peccatum Ο littera pro Ω scripta. — Miro casu accidit ut duo homines eodem Hippolyto nomine idem subeuntes cursus certamen eodem praemio ornarentur.

940. Athenis in arce. *Ephem.* 179. Rangabes 989.

Ν]ῖκαι ἔξ
 Παναθήναια παί[δων
 Θαργήλια . . . . .

Τ]οιάδε τις δείξας παραδε[ί]γματα παισὶν ἑαυτοῦ
 μᾶλλον ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς προτρέπει.

Et litterae ΓΞ et scriptura ΕΑΥΤΟ quarti saeculi indicia. — In praescriptis ΔΙΚΑΙ, quod correxit Keil *sched. epigr.* p. 13, idemque παίδων supplevit. — Titulus vix integer est.

*941. Athenis in arce. Ex Rossii Bursianique apographis Keil *Bullet. acad. Petropol.* 1859 XVI 98 sq. Cf. C. I. 233.

Διοφάνης Ἐμπεδίωνος
 νίκη Ἰσθμοῖ.

Ἐμπεδίωνος παῖδες Ἀθηναῖοι δὴ ἐνίκων,
 Διοφάνης ἀγένειος [ἐν] Ἰσθμῶι πανκρατι[αστής,
 καὶ πρόγονος Στέφ[ανος]· ῥώμην δὲ χερῶν [ἐ]π[έ]δ[ει]ξ[αν].

III fere a. Chr. n. saeculi. Supplevit Keil. — 2 ε. ιεθμωι legebant; meum apographum ceteroqui paullo plenius hoc loco deficit. — 3 legi Ι/Π. ΔΙ. Ξ//, unde confirmatur Keilii coniectura. — Diophanes inter pueros (ἀγένειος), inter viros iuvenesve (πρόγονος) vicerat Stephanus, cuius cur non praefixum sit nomen nescio. — Ceterum plane non video quomodo ante v. 1 ad dextram ΤΟΦΩΝΓΑ et extremo versu primo ΚΛΕΙ litteras in lapide deprehendere potuerint.

942. Thera in insula. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 107.

Δωροκλείδας Ἰμείροντος
Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ.

Ἄ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔτι θερμόν
πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας
ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνο[ν]· ἅ μία δ' αὔριος
δὺς Δωροκλείδαν εἶδεν ἀεθλοφόρον.

I fere a. Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter A.

943. Athenis, olim sub anaglypho. C. I. 250.

Ἄ]θλα τὰ τῆς νίκης Ὠράριος Ἡρα[κλείδου
λα]μπάδας Ἑρμείαι θῆκε καὶ Ἡρα[κλεῖ.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Aurarius (sic Keil *de inscr. attica* 1864; Horarius Heraclides Neubauer *Herm.* XI 146 adnotans Horarium praenomen esse) fortasse ephebus fuit gymnasii. — 2 ΗΡΑΙ hoc ut reliqua supplevit Boeckh.

944. Oenoandis Pisidiae. C. I. 4380^m. coll. Add. III p. 1169.

Ἀγωνοθετοῦντος Ἰουλίου Λουκίου [Μ]ει[δ]ίου Εὐαρέστου
πανηγύρεως ἐ[πετείου] Εὐαρεστείων, ἧς αὐτὸς συνεστήσατο
ἐξ οἰκίων χρημάτων, Πόπλιος Σθενίος Φρόντων Οἰνοαν-
δεῖς, υἱὸς Ποπλίου Σθενίου Λικινιανοῦ, στεφθεὶς ἀνδρῶν
παγκράτιον κοινὸν Λυκίων.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα πάλην ἔστεψέ με πάτρη
καὶ κύδηνε κλυτῇ εἰκόνι χαλκελάτῳ·
πανκράτιον δ' ἀνδρῶν κοινὸν Λυκίων μετέπειτα
ἀράμενος πάτρη θῆκε ἑρατὸν ξόανον.

In praescriptis ΠΕΙΛΟΥ Schoenborn, Π. ΙΑΙΟΥ sched. Danielli; Μει-
δίου Franz. Eiusdem agonothetae mutilus titulus C. I. 4380 n. — Post
πανηγύρεως omnes Ε - - - - ΕΥ κτλ'. ἐπετείου Wilamowitz. Euarestei
ludi ab ipso agonotheta eiusve patre vel proavo videntur instituti esse.

945. Prope Thessalonicen inventus cippus, in quo mirmillo exsculptus est altera manu fascinam et pugionem tenens. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 p. 198 sqq.

Εὐφράτης πάις ἦλθον, αἶψ' ἐ πλοκαμεῖδες ἐπῆσαν·
ἑξάκι νικήσας πατρίδ' ἐπη[υ]κλείσα.

1 αἶψ' ἐ pro ἔθ' αἶ scriptum esse dixi *de monum. aliquot graecor. carminibus* p. 40, cf. Petron. c. 57 *et puer, inquit, capillatus in hanc coloniam veni: adhuc basilica non erat facta.* — 2 ΕΠΗΛΚΕΙΣΑ legebatur ἐπικλείσα. Cf. Simon. ep. 125 νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας et id. ep. 156 ἐπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν, ubi extrema παρ' ὑπόνοιαν addita. *Anthol. app.* 308 χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας, denique cf. supra n. 21, 12 et infra n. 947, 6.

946. Trallibus Cariae. C. I. 2936.

Εὐβούλου Πολλίων κληρίζομαι· ἐστὶ δὲ πάτρη
Νῦσά μοι εὐκλειῆς· πόλιος δὲ γέγηρέ με δῆμος
Τράλλεος εἰν ἀέθλοισιν ἀταρβέ[ος] Ἡρακλῆος.

ἀγωνοθετούντων καὶ ἀναθέντων τοῖς ἀνδριάντας Μ. Αὐ-
ρ(ηλίου) Συ[μ]μάχου Κυανίου καὶ Μ. Αὐρ(ηλίου) Ἑρμείου.

3 ΑΤΑΡΒΕC — In subscriptis ΓΥΙΩΜΑΧΟΥ. Deinde Κυάνιος recte se habere puto neque emendandum Κιανουῦ.

947. Romae, in tribus anaglyphi lateribus. C. I. 5923.

a. . . . . τρος αὐτοῦ Ν[εική]της Ἡρακλεῖ[ος] προβιβασθεῖς,
καὶ αὐτὸς ἄθλοισι τοῖς ἐν σταδίοις τ[ε]τεῖχειν,
καὶ πρῶτον στεφθεῖς στάδιον καὶ αὐτὸς δὲ διάυλον
Ἡελίου τε δρόμον Μήνης τε Σελήνης ἄθλα τελέ(σ)σας,
5 μείζονα θ' Ἡρακλέους . . . . . ἐνεγ[κ]ών,
αἶσι τῶν γονέων τὸ γένος καὶ πατρίδ' [ἐπ]ε[υκλεί]σ[ας] ἔπ-
αι[ν]ον ἔχ[εσκ]εν.

Ῥώμῃ τῇ κοσμ[οτρ]όφῳ χάριν οἶδε μεγίστην,
ἐν μεγάλῃ δόξῃ τ' ἔδραμε [ν]εικήσας
στέμ]μα[τα πέν]τε τυχ[ώ]ν· καὶ [σεμνῶ]ν εἰμ[ι] προφήτης
10 ὧν γε προεῖπα θεῶν.

b. . . . . Νεικήτης, τῷ γένει [Μ. Τύλ]λ[ι]ος
Εὐτύχης Βειθυνὸς τεχνεῖτης ἐποίει.

c. ἀληθ[ῆ]ς τοὺς [θ]νη[τ]οὺς γείνεται θεὸς Ἑρμῆς . . . . .
Μ.] Οὔ[λ]πιος φίλος . . . . . καὶ αὐτὸς σὺν . . . .
Εὐοδίῃ, ἣν εὐχομε σῶζεσθε πάντοτε.

De restituendis titulis desperandum videtur; melius cederet opera si anaglyphum quale fuerit sciremus: interim intellexisse sufficit in inscriptione vilissimo dicendi genere argumentique vulgaritate insigni non nimis magnam nos fecisse iacturam. — 1 ΗΡΑΚΛΕΙ Ligorius apud Muratorium; nihil nisi . . . ΛΕΙC Osann, qui etiam magis mutilo utitur apographo. — 2 ΤΟΤΕΥΧΕΙΝ non intellego. — 5 post Ἑρακλέους legitur CΥΝΕΙΔΗC, quod fuerit feminini generis nomen, ad quod αἴσι dativus referri possit; fortasse igitur μείζονα[ς] Ἑρακλέους . . . ἴδας ἐνεγκών scribendum. — ΕΝΕΓ | ΧΩΝ — 6 ΠΑΤΡΙΔΟCΤΕΤΥΧΗC | . . ΟCΠΑΙΔΙΟΝΕΧΘ | ΕΝ ἔπαινον Franz, cetera probabiliter correxi; cf. supra ad n. 945. — 7 ΚΟCΜ | . ΚΟΦΩ corr. Franz. — 8 sq. . ΕΙΚΗCΑCΡΩΜΑ | . . ΗΤΕΤΥΧΟΝ . ΚΑΙ | . . CΥΝΕΙΜΗΠΡΟΦΗ | ΤΗC in quibus quae conieci eorum nihil certum est praeter εἰμί. Franzii supplementa intellegi nequeunt.

Titulus b sic traditur:

ΟCΕCΙΑ
ΝΕΙΚΗΤΗC
ΤΩΓΕΝΕΙ ΚΕΙΛΕΟC
ΕΥΤΥΧΗC κτλ'.

ubi ab initio in promptu est Osanni coniectura Ἐφέσια. — Μ. Τύλλιος Neubauer, qui recte eundem artificem adgnovit in tit. attico C. I. 247 Μάρκος Τύλλιος [Εὐτύχης] Ἀπαμεὺς τῆς Βιθυνίας, cf. *Diar. arch.* 1876 p. 68 sq.

Titulus c omnium ineditissimus hic est:

ΟΗΕ
ΟCΤΟΥC
ΟΝΗΡΟΥC
ΓΕΙΝΕΤΕ
5 ΘΕΟC
ΕΡΜΗCΕΙΑ
ΕΥCΚΟΥΠΙ
ΟCΦΙΛΟC
ΑΠΟΛΙΕΙ
10 ΛΑCΑΚΑΙ

ΑΥΤΟCCΥΝΔΕ

ΜΑΔΙΕΥΟ

ΔΙΗ ΗΝΕΥ

ΧΟΜΕ CΩZE

15 CΘEΠANTOTE

ubi ab initio ἀληθής posui; Ἰλέως Franz idemque θνητούς v. 3 recte, cetera temere adtrectans. — 13 nec cuius sit votum patet nec pro qua muliere factum; σὺν δάμαρτι improbabiliter v. 11 sq. Franz.

IV. EPHEBICA.

948. Teno in insula. Ex Francisci Desippae apographo pessimo *Ephem.* 3408.

Οἱ] ἐφηβεύσαντες ἐπὶ γυμνασιάρχου Φιλίσκου τοῦ Φιλίσκου,
Σίμον τοῦ Ἀρχα[γ]όρου Ἑρμῇ καὶ Ἡρακλεῖ.

secuntur epheborum nomina

Τᾶς με[λέ]τας ἄνθημα διάκτορον ἔνθα με κεδνοί
θ[έντ]ο παλαι[σ]τριτᾶν ἡιθέ[ω]ν φ[ύ]λα[κ]α,
ἔργμ]αυιν εὐτάκτοισι μεμαλό[τε]ς ἄκ[ρ]ον ἔφηβοι
καὶ φιλί[αι] Χαρίτων τε ἄμμιγ' ὁμοφροσύναι,
5 τοὶ περὶ γυμνασίάρχον ἀεὶ μεδέοντα Φιλίσκον
σ[ω]φροσύνα[ς], Σίμον [τ' ἔ]ν[γ]ονο]ν Ἀρχα[γ]όρου,
οὔνεκ' ἐ[γὼ] πι]νυτ[ᾶ]τα καὶ ἀγλαὸν ἦθρεσι κόσμον
δῶ[κ]α καὶ ἐ[γ]μώμου πάντοθεν εἰρυσάμην.

Litterae vulgares praeter Α; titulus ineuntis videtur romanae aetatis. Emendaverunt Bergk *Fleckeis. Ann.* 81 p. 63 (cf. Meineke *ibid.* 87 p. 375 n. 22) et Keil *Philol. vol. suppl.* II 570 sqq., qui praescripta una cum epheborum catalogo restituit; traditur ab initio ΜΕΦΗΒΕΥΣΑΝ ΤΕΣ et paullo post ΑΡΧΑΙΟΡΟΥ. — 1 ΜΕΝΤΑΣ et 2 ΘΝΗΠΟΝΠΑΛΑΙΤΡΙΤΑΝΗΙ ΘΕΟΝΦΙΛΑΣΑΙ corr. Bergk. Mihi et κεδνοί, quod nimis longe abest ab nomine ἔφηβοι, substantivo videtur egere et φύλακα adiectivo; itaque conicio παλαιστρίταν ἡίθεοι φύλακα. — 3 Σ . . ΛΑΣΙΝ ἔργμασιν Bergk, σχήμασιν Keil, quod propter hoc ipsum quod vocabulum rei proprium est elegantiori poetae iniungendum non est. — ΛΟΝΣΑΚΤΟΝ ἄκρον Keil, αἰέν Bergk. — 4 ΦΙΛΙΧΑΡΙΤΩΝ — 6 ΣΟΦΡΟΣΥΝΑΙ — ΣΙΜΟΝ . . . ΝΕ . . .

ΝΑΡΧΑΙΟΥ Σῖμον τ' ἔκγονον Neubauer, perfecit emendationem Wilamowitz, idemque σωφροσύνας genetivum restituit. — 7 ΘΥΝΕΚΕ . . ΠΟΝΥΤ . ΤΑ et 8 ΔΩΡΑΚΑΙΕΙΜΩΜΟΥ corr. Bergk.

949. Spartae herma. Ross *Inscr. ined.* n. 29.

Συνέφηβοι Δαμοκράτους.

Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν, υἱὸν Διοκλῆος
 ἄμφι παλαίστραισιν στήσαμεν ἡμετέραις,
 παῖδες ἀνίκατοι, σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι,
 Ἑρμάωνι θεῷ πλεῖον ἀγαλλόμενοι,
 5 βουλαῖσιν πινυτοῖο Φιλουμενοῦ, ὃς πλ[έ]ον ἄλλων
 ἐστὶν ἐπιστατέων γυμνασίαις πρόταυς.

II p. Chr. n. saeculo vix antiquius epigramma. — 4 πλεῖον quia ipse Damocrates iam Mercurius factus est. — 6 ἐπιστατέων participium; fuerit Philumenus curator aedificiis restituendis praepositus, cf. Dittenberger *de ephēbis atticis* p. 46.

*950. Athenis herma apud gymnasium quod dicunt Hadrianeum. Franz *Bullet. arch.* 1835 p. 210.

Τόνδε ἀπὸ δαδούχων ἱερῆς μητρὸς τε γεγῶτα,
 ἣ τελετὰς ἀνέφαινε θεοῖν παρ' ἀνάκτορα Διοῦς,
 Αἴλιον Ἀπολλώνιον, κλεινὸν κοσμήτορα παίδων,
 σιῆσεν ὁμῶνυμος υἱός, ὃς ἄρχων ἦεν ἐφίβων.

Hadrianeam aetatem produnt et praenomen Αἴλιος et vetustior θεοῖν forma, denique locus, ubi inventus est titulus. — Aelius Apollonius πατρόθεν Lycomida, μητρόθεν Phyllida fuit. — 4 ἄρχων ἐφίβων cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 54 sq.

*951. Athenis herma. Cumanudes *Palingenesiae* 1865 mens. Nov. n. 22.

Ἰππέα Ῥωμαίων τὸν ἐν ἡιθέοισιν ἔφηβον,
 Κήρυκος Ζήνωνος ἀφ' αἵματος υἱέος υἱόν,
 Ζήνωνος Ζήνωνα, κλυτῶν προγόνων κλυτὸν ἔρνος,
 πατρὸς καὶ μητρὸς Στρατόλας παραμύθιον εἶναι.

Litterae ζ antiquior forma Hadrianeae fere aetatis indicium. —

2 de gente Cerycum orti filius pater avus homonymi. — 4 cf. supra ad n. 502, 4. Defuncto patet iuveni hermam positum esse; quis posuerit nescitur.

*952. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* I 428.

Εἰ]κόνα κοσμητοῦ Ἑρμείου παῖς Θεόδωρος,
Ἑρακλέους ἱερῆος ἀνέστησεν σὺν ἐφήβοις.

Litterae εσω. — 2 σὺν ἐφήβοις, qui dedicando aderant.

953. Athenis herma mutilus. Minusculis litteris ed. Dittenberger *Hermæ* XII 7 (C. I. Att. III 749).

Δόξαν συν[εφή]βοις, χρηστότη[τος] εἵνεκεν
Κάλλιπ[π]ος Ἀντιφῶν τε [τὸν κο]σμήτορα.

1 *epheborum consilio.*

954. Athenis herma. C. I. 268.

Ὅμωνύμου παῖς εἰμι κλινὸς Ἀρχ[ικλῆ]ς.
κοσμητῆς
Ἀρχικλῆς (Ἀρχικλέους) Λακκιάδης.

Ἐπὶ Δειδί(ου) Σεκούνδου Σφηττίου ἄρχον[τος].

Sequitur tabula magistratum et epheborum.

Anno 112 ex coniectura adsignat Didium Secundum archontem Neubauer *Comment. epigr.* p. 150. — Senarii supplementum, quod fugerat Boeckhium, etiam Keil invenit, cf. Neubauer *Hermæ* XI 142.

955. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* III 60 et IV 468.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλ[ῆ] καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸ[ν] κοσμητὴν Ἡλιοδώρον Π[ει]-
ραιέα.

Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας καὶ εἰκόνας Ἡλιοδώρου
κεστροφόροι ξυνῶ τῶδ' ἀνέθεντο τύπῳ,

τοῦ μὲν ἐπεὶ θεός ἐστι καὶ εὐ[αδ]ε παισὶν ἐφήβοις,
τοῦ [δ' ὅ]τι κο[σ]μητῶν ἔξοχον εἶλ[ε] κλέο[ς].

Ἐπὶ ἄρχοντος Φο[υρ]ίου Μητροδώρου Σουνιέως ο[ί] ἐφηβοὶ
ἀν[έγ]ραψαν τοῖς παιδευτὰς καὶ ἑαυτούς.

sequitur tabula magistratuum et ephēborum.

Furius Metrodorus archon ca. a. 115; cf. Neubauer *Comment.* p. 145.
— 1 εἰκόνας plurale in metri gratiam. — 3 ΕΥ.ΛΕ corr. Cumanudes idem-
que reliqua supplevit.

956. Athenis herma. C. I. 270.

Εἰκόνα τήνδε Ποσειδῶς ἐν ἐφήβοισι παλαίστραι
τεύξας κοσμητοῦ Νυμφόδοτον.

Ἐπὶ τῆς Γαίου Ἰουλίου Κασίου Στειριέως ἀρχῆς, κοσμητῆς
ἐφήβων Ὡλῆς Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηνιεύς κτλ'.

Iulius Casius archon ca. a. 120; cf. Neubauer *Comment.* p. 19. —
Idem (*Herm.* XI 139) defendit epigramma ab inutili emendandi studio,
recteque ἐφήβοισι idem esse ait quod ἐφήβοισι. Non tamen recte ὕ
litteram temere insertam putat in metri simulque lusus cuiusdam gra-
tiam; illius enim aetatis homines cum ὕ vocalem non aliter pronuntia-
rent ac φ consonantem, nihil nisi consonantis duplicationem ab arsi ex-
cusatam scriptor commisit. Explicandum autem ἐν ἐφήβοισι non *dum in*
ephebis est, sed *una cum ephebis*, sicuti supra σὺν ἐφήβοις n. 952. —
παλαίστραι dativus a participio τεύξας pendet. — Ceterum inprobabilis
videtur Dittenbergeri emendatio (*Herm.* XII 1 sq.) ἐν ἐφήβοισι παλαί-
στραις, ut sint palaestrae ἀγαθοὺς ἐφήβους ἔχουσαι.

957. Athenis ad Prytaneum. Cumanudes *Philist.* III 62. C. I. Att.
III 736.

Ἡρ]χε μὲν Ἡρώδης, κοσμήτεε δ' ἐσθλὸς [Ἰάκχο]ν
εἰροπόλος, νυχίων μυστιπό[λος συν]όδων·
Διογένης δ' ἐχάραξ' ἐτάρου [Ἦνεα] Μαρκιανοῖο,
τάνδε γραφὰν φιλίας μνημόσυνον θέμενος·
5 τῶν δ' ἄρ' ὁ μὲν Πτολεμαῖον ἐπώνυμον ἔλλαχε φυλᾶς,
αὐτὸς δ'] Ἡρακλέους ἔγγονον Ἀντίοχον.

Ἐκεσ]τροφυλάκει Εὐτυχίδης Ἀσκληπιοδώρου Αἰξωνεύς.

Ti. Claudius Herodes Marathonium archon fuit tertius ἀπὸ τῆς ἐπι-
δημίας τοῦ . . . Καίσαρος Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ (tit. att. *Philist.* I 381);
i. e. 127 vel 129, cf. Dittenberger *Hermæ* VII 213 sqq. — 1 suppl.
Cumanudes. Cosmetæ nomen, quod ex sacro ritu tacetur, Dionysius
est Marathonium; cf. tit. s. s. — 2 μυστιπόλων συνόδων Keil *Philol. vol.*
suppl. II 591, μυστιπόλος Buecheler. — 3 et 6 supplevi *Hermæ* XI 383;
Keil v. 3 ἐτάρου νόμα et v. 6 ἄλλος δ'. Non recte Dittenberger *Herm.*
XII 6 Diogenem una cum Marciano (ἐτάρου μετὰ Μαρκιανῶιο v. 3)
amicitiæ monumentum posuisse iudicavit; nam cui hoc φιλίας μνημόσυνον
dedicaretur dictum oportuit.

958. Palaeochorio Megarensium. Ex schedis Fourmonti C. I. 1100.

6 . . . . . ὅ]εσσαν ἐνξε[ί]νων Με[γαρήων
ἦν ἀρετὴν διὰ] π[ᾱ]σαν, ἐπὶ φίλος ἦεν ἅπ[ασιν].
ἀλλὰ χάριν μνήμ]ης ζάθεον βρέτας ὅς [τ]ό[δ] ἔθηκεν
ζωὴν Δ]ειογένους εἵνεκ' [ἀμ]ειψ[αμένοι],
10 οὐδὲν ἰδὼν τούτου] φιλή[ς γ]λυκερώτερον ἀν[δρός
τῆς τ'] ἐν [γ]υ[μ]νασί[οις μ]νωόμενος φ[ιλίης,
Μαρκιανὸς] τάδ' ἔγραψε, τεὸς φίλος· ἀλ[λὰ φίλει με
καὶ κρυερὸν] χ[θ]ονίων ὅ[ρμ]ον ἀ[μ]ειψά[μενος].

Diogenem, quem mortuum amicus imagine honorat, Atheniensem
fuisse conieci (*Herm.* XI 384) eundem, qui Marciani sodalis memoriam
coluit titulo antecedenti. Hinc v. 12 Marciani nomen supplevi; utrum-
que vel certe Diogenem non civem sed hospitem fuisse Megarensē
docet epitheton (v. 6) εὐξείνος. — Ab initio quae tradita sunt non expedio:

ΠΟΙCΙ

ΛΟΕΜΕΠΙΟΡΟCΗΜΥΟCΑ

ΑΙΠΟΥCΑΙCΠΟΕΛΟΝΙΙΑΓΕΡ

ΕΙΚΑΙΕΥΤΕΝΙΗΟΥΠΟ

5 ΜΑΟΑΙΟCΠΙΝΥΤΗΝΔΑΚΑΧΟΙ

ΘΕCΑΝΕΥΖΕΝΩΝΜΕ κτλ'.

ubi v. 4 κάλλει κεῦγενίη praecelluisse praedicatur Diogenes, v. 6 Mega-
renses morte sua graviter adflixisse dicitur. — 6 Με[γάρων] praeivit
Boeckh. — 7 ΜΠΛΕΑΝ extr. ἅπασιν Boeckh. — 8 ΠΗC — ΟC·Ο — 9 ΕΙ
ΝΕΙΚΛΛΕΙΥ εἵνεκα Boeckh dedit. — 11 ΕΝΕΥΝΑCΙΕΝΩΜΕΝΟCφ μνημόμε-
νος conl. Boeckh. — 13 ΝΧΕΟΝΙΩΝΟΙΝΟΝΑΛCΕΙΨΑΙ ἀμείψαι Boeckh.

959. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 202.

Ἑρμῆν Χρυσίππου κοσμήτορος ἐσθλοὶ ἔφηβοι
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν ἀριπρεπέως.

παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλπου Κη-
φεισιέως ἔτος ζ'.

Abascanti paedotribae primus annus est 13⁷/₈, septimus 14⁴/₈; cf. Neubauer *Herm.* XI 396. — Quae circa phallum hermae incisae sunt lit-
terae, inlusit eas manus recentior.

960. Athenis herma. *Ephem.* 2235.

Ἀγαθῇ τύχῃ
ἐπὶ ἄρχοντος Φ]λ. Ἀρριανοῦ Παιανιέος

κοσμη]ιεύοντος Ἀθηναίου [σύσ]τρεμμ' ἀνέθηκεν
τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφίβων.

In subscriptis Abascanti paedotribae annus decimus notatur, i. e.
a. 14⁷/₈. — Supplevit Neubauer *Comment.* p. 96. — 1 ab initio syllaba
abundat; vide quae secuntur.

961. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 107.

Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Intra annos 145-150; cf. Neubauer *Comm.* p. 112.

962. Athenis in arce inventus titulus scuto rotundo lapideo inscriptus.
C. I. 284.

. . . . . εὐήν]ορος ἀλκῆς
αἰὲν ἐς ἀνχεμαχ . . . . .

— — — — —
ἀνθρ[εσαν] Ἀλκαμένους κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Sequitur epheborum tabula. Scriptus est titulus Caracallae fortasse
aetate, cf. Boeckh ad C. I. 283; tamen interrupta temporum continuitate
huc rettuli propter v. 3 praecedentibus titulis simillimum, quem haud
recte a vv. 1 et 2 separaverunt. Scriptus enim est in scuti circulo
interiore, exterior cuius nunc quidem fracti octava fere pars superesse

dicatur reliqua habet ΟΡΟΣΑΛΚΗΣΑΙΕΝΕΣΑΝΚΕΜΑΧ . . Octava pars, nisi fefellit ratio, cum 22 sit litterarum, integri circuli 176 litterae fuerunt vel quinque heroici versus, quibus nihil inpedit quominus verba interius scripta continuata fuisse putemus. Superare igitur videntur (nam certa res non est) quae supra posui ex ampliore sex fere versuum carmine, cuius ne sententiam quidem adsequor.

---

9 63. Athenis. C. I. 425.

Τόνδε ἀρετῇ προὔχοντα νέον, φίλον ἀθανάτοισιν,
μουσοπόλον Φιλότειμον, ὁμώνυμον νίεα πατρί
Σύμφορος ἐσθλὸν ἐταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβον,
πίστιν καὶ ζῶντι φέρων μνήμην τε θανόντι.

Ἐπὶ ἄρχοντος Τί(ου) Αὐρ(ηλίου) Φιλήμονος [Φιλ]άδου,
κοσμητεύοντος Στατίου [Σε]ραπίωνος Χολλείδου.

T. Aurelius Philemon archon a. 159 vel 160; cf. Neubauer *Comment.* p. 23. 152. *Herm.* XI 397.

---

*964. Athenis herma. *Ephem.* 1860 n. 200.

Λεὼς ἐφήβων τόνδε κοσμητὴν θέτο
Ὀνασον Ἑρμάωνι κυδήνας ἴσον.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πά;ου βουλὴ τὸν κοσμητὴν τὸν ἐπὶ Κλ(αυ-
δίου) Λυσιάδου ἄρχοντος Ὀνασον Τροφίμου Παλληνέα γραμ-
ματεύσαντα τοῦ συνεδρίου.

Claudium Lysiadem archontem Antoninorum nunc aetati tribuit Neubauer.

---

965. Athenis herma. Litteris minusculis Dittenberger *Hermæ* XII 9 (C. I. Att. III 753).

Ἑρμᾶν Ἀλέξανδρος μ' Ἀλεξάνδρου πατρός
ἔστας ἐφήβων εὐκλεᾶ κοσμήτορα.

Alexandrum cosmetam Dittenberger eundem esse vidit, qui in titulo *Philistoris* IV 272 Commodi aetate scripto archonte Ti. Claudio Bradua Attico Marathonio memoratur.

---

966. Athenis. C. I. 246 ex schedis Fourmonti.

Φιλαδέλφεια
ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἦρχεν ὁ [Δ]ε[ι]ο[γ]ένης [μέν], ἐκοσμήτευε δὲ ἐφήβων
Μάρκελλος, πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης.
ἐν δ' ἄρα [ῆ]ιθέοισιν ἐφήβοισιν κρατεροῖσιν
τὴν πρῶτην τάξιν Μάξιμος ἦρε πάλης.
5 τοῦ δὲ . . . . . Ἀσκληπιάδης [σ]τεφα[ν]οῦτο
τὴν πρώτην παίδων τάξιν ἀφ' Ἡρακλέους.
φωνη . . . . .

Fl. Diogenes Marathoniensis, si quidem recte nomen restituit Neubauer *Herm.* XI 144, archon est anni 209 (cf. Dittenberger *Jen. Litztg.* 1876 p. 555), si minus, certe L. Veri et M. Aurelii temporibus recentior titulus, quorum in honorem Philadelphiei ludi instituti sunt, cf. Neubauer *Comment. epigr.* p. 121 sq. — 1 MAXENOMENOGENHC ἦρχεν ὁ Μηνογένης μέν dubitanter Boeckh, ὁ Διογένης μέν Neubauer l. s. s.; fateor tamen neque articulum placere neque μέν particulae ullum in lapide locum patere. — 3 ΕΝΔΑΡΑΚΙΘΕΟΙCIN ἐν δ' ἄρ' ἡίθεοισιν Boeckh; metricum huius generis vitium certe non reformidavit scriptor. — 4 Maximus γ πάλην, Asclepiades α πάλην vicisse traduntur C. I. 245, quam tituli partem ad eosdem ludos PhiladelphEOS spectare recte contendit Boeckh. — 5 ΤΟ ΥΔΕΤΑΙ CΑΤΙΡΕΙΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC τοῦ δὲ πανάξιος ὧν Boeckh haud dubie falso, τοῦ δ' ἴταρος . . . εἰς Neubauer, cui quod olim addendum putavi ἀγέ- νειος iam displicet. — ΕΤΕΦΑΙΟΥΤΟ — Verba ἀφ' Ἡρακλέους videntur gymnasii locum Herculis statua insignitum notare; neque enim huc pertinent οἱ ἀφ' Ἡρακλέους ὀλυμπιονῆκαι, de quibus cf. Cobet *de Philostr. libello π. γυμν.* p. 75. — 7 sententiam vix recte Boeckh significavit hance: *medii autem ordinis victorem proclamavit praeconis vox.*

967. Athenis. C. I. 248.

Κοσμητεύοντος Πλουτάρχου Ἀχαρνέ[ω]ς.

Στῆ[σ]εν Ἀχ[ώ]ριστος στήλην με[γ]ακύδεσιν ἀστοῖς
πατρὸς τοῦ[ν]ομ' ἔχων δημόθεν Εὐπ[υ]ρίδης,
ἐκπρεπέ[ω]ς ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήβο[υ]ς
καὶ στεφάνου κῦδος μο[ῦ]νος ἐνεγκάμενος.

ἀγωνοθετήσας Ἀδριανείων.

Σεβήρεια

Ἀντινόεια

Ἀντώνεια

Κομ[μό]δεια.

Circa exitum II initiumve III saeculi, cf. Neubauer *Herm.* XI 146. — ΑΧΑΡΝΕΙΟΣ — 1 ΣΤΗΧΕΝΑΧΗΡΙΣΤΟΣ — ΜΕΤΑ — 2 ΤΟΥΤΟΜ — ΕΥΠΥΡΙ ΔΗΣ — 3 ΕΚΠΡΕΠΕΥΣ — ΕΦΗΒΟΙΣ — 4 ΜΟΝΝΟCΕΝΕΓΚΡΑΜΕΝΟC — Ludorum nomina infra scripta singulis coronis inclusa sunt; quartum traditur ΚΟΜΩ | ΔΕΙΑ. Omnia correxit Boeckh. Achoristus ephebus Hadrianeorum ludorum agonothea electus sodalibus suis inpensis ex more praemia certaminum proposuerat (recte enim sic Neubauer *l. s. s.* v. 3 explicat) solusque videtur in Severeis Antinoeis Antoneis Commodeis coronam victor retulisse; Adrianeis ipse interesse non potuit.

*968. Athenis prope Prytaneum herma inventus. Cumanudes *Philist.* III 277.

Ἐλευσεῖνιον γόνυ με παῖδα Μακαρέως
στήσαντο παῖδες εὐκλεᾶ κοσμήτορα,
Φοίβου προφήτην, Οἰνέως ἐπώνυμον.

Ἄρχοντας Γ. Κασ(ίου) Ἀπολλωνίου Στειριέως.

sequitur magistratum epheborumque index.

C. Casius Apollonius non post a. 208, fortasse hoc ipso anno archon fuit; cf. Neubauer *Comment.* p. 88 sq. *Herm.* XI 148. — 2 παῖδες in indice nominantur Macareus et Epimachus.

*969. Athenis prope Prytaneum inventus herma. Cumanudes *Philist.* I 518.

Ὅν βασιλῆς ἔστεψαν ἐπ' εὐδικίῃ βιότοιο
καὶ σταδίοις ἱεροῖς στήσαν ἄθλοθέτην,
ξυστάρχην Κεκρόπεσσι καὶ ἄθλητῆρσι Τρύφωνα,
πάτρη κοσμητὴν παισὶν ἑοῖς ἔθετο,
5 κλεινότατον Κεκρόπων ἐρικύδεος ἔρμα πόλῃος,
σωφροσύνης παίδων ῥύτορα καὶ βιότου.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Γαίου Κύντου Ἰμέρτου Μαραθωνίου
τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τρύφωνα Θεοφίλου Ὑβάδην οἱ

νιοὶ Σάτυρος καὶ Θεόφιλος τὸν πατέρα καὶ Ἀπολλώνιος
Θεοφίλου τὸν θείοον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν παρέστησα τῷ ἰδίῳ
κοσμητῇ Ρούφῳ Ἐλεουσίῳ.

sequitur magistratum et ephēborum index.

Intra annos 197 et 207, cf. Dittenberger *Hermæ* XII 10 sqq., idem-
que recte explicat quem ipsi imperatores coronaverunt et athlothetam con-
stituerunt (i. e. *xystarcham*); hunc patria cosmetam fecit puerorum. —
5 ἐρισθενὲς ἔρμα πόλης supra n. 452, 11.

*970. Athenis in arce herma valde detritus. Lebas I 148.

“Ο]ς ποτ[ε] γυμνασίῳ Φιλήμονος ἔστανεν Ἑρμῆν
νῦν σ[τ]ήκω κα[ι] γὰρ Τελέσφορος ου[τος] . . . . .
. . . . . στεφάνου . . . . .
οἱ μετὰ τοῦ Διοκ[λέου]ς Ἰσακούω . . . . .

Telesphorus ephēbus est, qui cum olim Philemonis (cosmetæ) ima-
ginem posuerit nunc et ipse a Diocle eiusque sodalibus (v. 4) imagine
honoratur; fortasse M. Aurelius Telesphorus est, de quo vide ad tit.
seq. — 1 ΠΟΤΟΓΥΜ Lebas, ΠΟΤΣ.ΥΜ ego. — ΕΣΤΑΙΕΝ Lebas ΕΣΤ.ΝΕΝ
ego; σταίνω verbum non magis barbarum quam στήκω (v. 2), quod et
hodierni Graeci habent pro *ponere* et *stare*, neque a Novo Testamento
alienum est. — 2 Ν.ΥΠΙΣ.ΗΚΩΤΑ Lebas, ΝΥΝCΙΗΚΩΚΑ// ego. — ΟΥ ex-
tremæ versus in lapide litteræ sunt; deinde Lebas . Τ.ΤΗΗΤΟCΤΟΠΟC
C | ΥΙCΤΕΦΑΝΟΥΛ'ΥΑ, ego . . . ΝΗCΕΟΤ//ΓΟCΟ | . . ΙCΤΕΦΑΝΟΥΛ'ΙΝ — 4 οἱ
μετὰ τοῦ Διοκλέους Neubauer. Deinde Lebas

ΙCΑΚΟΧΩΚΑΝ . Ι

Ι

Ξ

ΟΝΑΝΔΙΩΝΚΑ

ΙΙ

ΟΝΩΟΥ

ΥΛ

ego

ΙCΑΚΟΥΩΚΑΙΙ//

phallus

ΟΝΙΚ . . ΙΩΝΚΑ//

ΙΙ ΩΝΟΥ

Coniecturis præstat abstinere.

*971. Athenis herma ineditus.

— — — καὶ οἱ σ[υνέφηβοι] τὸν συν[στρεμμα]τάρχην Μ.
 Ἀν[ρ. Τελέσ]φορον Τερτίου [Κηφι]σιέα κοσμιότητο[ς] πά-
 σης ἔνεκεν.

Τελέσφορος τὸν ἑαυτοῦ σωφρονιστήν.

Δῆμος Ἐρεχθείδης με Νέρωνα δις εἶσαι' ἐφ[ή]βων
 σωφροσύνης ἄρχοντα, κλέος τέ μοι ὤπασεν ἐσθλόν,
 στέμμασιν ἰφθείμοισιν ἐπασσυντέροισι πνκάσας.

In praescriptis incertum est Neubaueri supplementum Κηφισία; neque enim δῆμος Ἐρεχθείδης (v. 1.) ut ille crediderat tribus Erechtheis esse potest. Bene vero idem titulum in *Philist.* IV 344, 4, ubi memoratur Aurelius Nero ὑποσωφρονιστής, eodem anno positum esse vidit i. e. archonte Aurelio Laudiciano, ca. 240. — 1 adparet non hunc esse hermam a Telesphoro in Neronis honorem consecratum, sed epigramma additum, quo Telesphori a sodalibus honorati pietas in magistrum laudaretur. Posuerat autem duplicem Neronis imaginem una cum reliquis ephebis (δῆμος Ἐρεχθείδης - ἐφήβων i. e. omnes ephebi attici).

*972. Athenis herma ineditus.

Κλ[εινὸν Κεκροπιδῶν ἀρχὸν βασι]λῆά τε δ[ῆμος]
 κοσμητῆ[ν βιότου στήσα]τ' ἐπ' εὐδικί[η],
 Λεύκιον, ὃν [κλεινῶν πατέ]ρων ἄπο γείνα[το μήτηρ]
 ἀρρήτου τελ[ετῆς ὄργια δ]ερκομένη.

ἔδωκε τὸν] τόπον ἢ ἐξ [Ἀρείου πάγου βουλή κτλ.]

1 sq. supplevit Neubauer, nisi quod βιώτου scripsi pro παίδων coll. n. 969, 1. — In subscriptis vocabuli τόπον summi supersunt apices.

*973. Athenis herma ineditus.

— — — — —
 . . . . . παι[έ]ρεσσι σο[φοῖς καὶ μη]τράσι δῶκε,
 πολλ]ὰ [σ]αοφροσύνης ἔρ[γα πονησάμ]ενος.
 phallus

1 σοφοῖς καὶ μητράσι Wilamowitz. Videtur sophronista, ad cuius imaginem versus pertinent, eo gloriari quod pueros quos parentes sibi instituendos commisissent prudentiores illis reddidisset.

V. PROSCYNEMATA.

974. Pselchi Aethiopiae in propylaeo templi. C. I. 5083.

Χαῖρε, Ἑρμῇ πατρῷι[ε], δίδο[υ] δ' ἀρετὴν Ἀχιλλῇι
καὶ κλέος ἐς λιπαρὸν [γ]ῆρας ἀνερχομένωι·
τρὶς μάκαρ Ἑρμεία, οἶμον τριτάτην ἀνύσας σοι
αἰτέομαι τρισσῶν τέρμ' ἐσιδεῖν ἀγα[νό]ν.

I fere saeculi. — 1 ΠΑΤΡΩΙΘΔΙΔΟΤ et 2 ΤΗΡΑΣ corr. Letronne. Fortasse memor fuit poeta versus Callimachei h. Iov. 94 χαῖρ' ἀνὴρ, δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἀφενός τε. — 4 ΑΓΑ.ΩΝ Gau, ΑΓΑΘΩΝ Richter. Legebatur ἀγαθῶν cum falsa Welckeri (Syll. 193) interpretatione. Ego τρισσῶν genetivum intellego qui pretii dicitur *pro tribus his itineribus fac ut quietum aliquando vitae videam finem*; et intellegitur cur ad Mercurium hae preces fiant. Pro ἀγανόν poteris ἀγαθόν (cf. Orph. h. X 22 ἀγαθὴν δ' ὅπασον βιώτοιο τελευτήν), sed illud et facilius videtur et elegantius.

975 Pselchi in propylaeo templi. C. I. 5078.

Ἦλθε στρατηγὸς ἐὼν Ἀπολλώνιος [ἐνθ]α δικάζων
ἀνδράσι· σοὶ δὲ ἄναξ, Φέλχιδος [ὅς μ]εδ[έε]ις
Αἰγύπτου] ι[ε μ]εταξὺ καὶ Αἰθ[ιόπων νεάτης γ]ῆ[ς],
Ἑρμῇ, ἐπευ[χό]με[νος] ῥέζε θυηπ[όλιον].

1 ΝΗΘΑ — 2 ΔΟCCOΠΕΔCOIC — 3 ΝΤΗΙΦΤΑΞΥΚΑΙΑΙΘ+ΟΙCΓ . . . ἸΓΡ
IH — 4 ΘΥΗΠC.C correxit omnia Letronne, nisi quod v. 2 ille λαοῖς

vel θνητοῖς, v. 4 σήμερον εὐχόμενος voluit; ἀνδράσι dedit Franz, v. 4 dei nomen ego intuli, cf. C. I. 5075 - 5077. — Apollonius στρατηγός fuit Ὀμβείτου καὶ τοῦ περὶ Ἐλεφαντίνην καὶ Φίλας (scil. νόμου) C. I. 5076. — 2 μεδέω verbum antiquioribus poetis non usitatum habet Quintus Smyrnaeus. — 3 C. I. 5100 Ἑρμῇ . . Αἰγύπτου συνορίην καὶ Αἰθιόπων μετέχοντι et infra n. 978 καλὸν πέρας Αἰγύπτιοι ἐμμὶ καὶ Αἰθιόπων γὰρ ὄριον νεάτας.

976. In deserto cui nomen *Elithyá*, in templo parvo. C. I. 4835 b.

Ἦλθον δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς σέ, Πάν, Θηβῶν [ἄπο
Ἀθηνίωνος ἔκγονος Ποσειδή[ος].

1 ΘΗΒΩΛΙ. Θηβῶν ἄπο Franz, Θηβῶν ἀγός Letronne. — 2 ΠΟΣΕΙΔΗ Wilkinson, ΠΟΣΦΑΗ Caillaud, unde η littera certa videtur. Ποσειδῖος Letronne, Ποσειδέος Franz. Versus σκάζων ab nomine proprio excusationem habet.

977. Apud Apollinopolin magnam, ad templum Pani dicatum (ὕδρευμα τὸ ἐπὶ τοῦ Πανείου cf. Letronne *Receuil des inscr.* II 239 sqq.) C. I. Add. III 4838 b².

Ἀ[ρι]σσ[τ]ί[ω]ν[ος] ἵκετ' ἐνθάδε ξένος
Ζω]νᾶ[ς] ἄρισ[τος] τῶν ξένων Ναυπάκτιος

1 ΤΑ . . ΣΣΣΣΙΟΝΣΙΣΙΚΕΤΗ . . ΑΔΕΞΕΝΟΣΕΧΩΝ

2 Τ . ΝΑΕΑΡΙΣ . . ΩΝΤΩΝ

3 Λ . . ΟΣΑ

Quorum restitutio perquam incerta est; v. 1 satis recte videtur Franz scripsisse. Idem vero quae v. 2 temptavit ἐκ τῶν δ' Ἀρίστων τῶν ξένων Ναυπάκτιος ferri non possunt. Litteras ΕΧΩΝ si recte suspicatus sum ad alteram huic a dextra continuatam inscriptionem pertinere, mea probabilia saltem videbuntur; si minus, talia fere fuerint Ἀρισστίων ἀφίκετ' ἐνθάδε ξένος, ἔχων τὸν ἄριστον τῶν ξένων Ναυπάκτιο[ν] e. q. s. quae mihi quidem non satisfaciunt.

978. In insula Philis. C. I. 4923.

Καίσαρι ποντομέδοντι καὶ ἀπείρων κρατέοντι
 Ζανὶ τῷ ἐκ Ζανὸς πατρὸς Ἐλευθερίῳ[ι,
 δεσπότηι Εὐρώπας τε καὶ Ἀσίδος, ἄστριω ἀπάσας
 Ἑλλάδος, ὃς (σ)ωτ[ή]ρ Ζεὺς ἄν[ε]ι[ειλε] μέγας,
 5 Ἴσιδος ἐν προπύλοις Κ[α]τίλιος ἀγνὸν ἔθηκε
 γρ[άμμ]’ ἀπ’ [Ἀ]λεξάνδρου δ]εῦρο μο[λ]ῶν πόλιος.
 καὶ μέγαν [ἐκ] μεγά[λων] Τουρράνιον, ἄνδρα δίκαιον,
 Αἰγύπτου πάσας φέρτατον ἄγεμόνα
 στάλλα[ι] ἐνεστάλωσεν, ἵν’ εἰς τόδε νάσω ἔδεθλον
 10 πᾶς ὁ μολῶν ὑμνῇ τὸν χθονὸς [ὁλ]βο[δ]όταν.
 ταὶ δὲ Φ[ί]λαι φωνεῦντι· ‘κ[αλὸν] πέρας Αἰγύπτιο
 ἔμμι καὶ Αἰθιόπων γᾶς ὄριον νεάτας.’
 Κατιλίου τοῦ καὶ Νικάνο[ρος L . . .] Καίσαρος, Φαμεν[ώθ]
 ιβ’, ἐπὶ Νείλου στρατηγοῦ.

Anni notam Lenormant legit κτ, sed utroque Gavii et Hamiltonis apographo examinato Letronnio videbatur et ιε et κ legi posse. Itaque annus est vel xv vel xx vel xxiii Caesaris Augusti, i. e. a. Chr. n. vel 15 vel 10 vel 7. Augustus Ζεὺς Ἐλευθέριος (v. 2) vocatur etiam C. I. 4715. — 4 ΟΩΤΗΡΖΕΥΤΑΝCΤC/Ι. ΜΕΓΑΣ — 5 ΑΠΛΙΟΣ — 6 ΠΑΜΜΑΠ — ΕΥΡΟΜΟΝΩΝ — 10 CΑΒΟΤΟΤΑΝ — 11 ΤΑΙΔΕΦΥΛΑΙ — 12 ΟΜΜΙ omnia haec correxit et supplevit reliqua Letronne, nisi quod contra metrum scripsit v. 5 Ἴσιδος ἐν νάσῳ Κατίλιος et sine sensu v. 11 τᾷδε Φίλαι, quae correxi. — 7 cf. C. I. 4922 ἐλθόντες πρὸς τὴν μεγίστην Ἴσιν ἐμνήσθησαν τῶν οἰκείων alia multa. De Turrano praefecto Aegypti incertas Letronnii coniecturas vide apud Franzium C. I. III p. 310.

979. In insula Philis. C. I. 4924 b.

Κᾶμ[ε] τὸν εὐτέχνου φωτὸς στίχον, ὦ φίλε, βῆμα
 τίμιον ἀμπαύσας ἔγμαθε καὶ χάρισαι
 λιταῖς ἱστορίαις λιτὸν πόνον, οἷα πέπαιγμαι
 οὐ κενά, μηνύων οὔπερ ἔφυν γενέτο·
 5 τοῦ δὲ καλοῦ πλώσας, φησί, ξένε, χεύματα Νείλου
 καιρὸν ἔχω φωνεῖν· ‘χαίρετε πολλά, Φίλαι.’
 νικῶμαι πέτραις τε καὶ ουρεσιν, ὦ καταράκται,
 καὶ γὰρ ἔχω τεύχειν ἱστορικὴν σελίδα
 νοστήσας καὶ ἰδὼν Νικάνορα καὶ γένος αλλο’.
 10 ρος κατάλοιπον ἔχω· τοῦτο γάρ ἐστι τέλος.

Acrostichi lusu perspecto Κατιλίου τοῦ καὶ Νικάνορος carmen esse reperit Franz *Mus. Rh.* III 298 (1845), addiditque Haupt *Opusc.* III 490 eadem effici nomina conpositis primis quibusque cum ultimis versuum litteris. De aetate Catilii vide tit. anteced. — 1 ΚΑΜΟΤΟΝ corr. Franz. — 4 οὐ κενά Haupt; οὐδένα scripserat Franz. Loquitur epigramma idemque v. 5-9 loquentem inducit poetam, quem γενέτην suum vocat v. 4. Catilius autem Nili, inquit, *flumina pervectus Philas iam valere iubeo; valete catarractae, satis mihi rupium et montium, domum redeo omnia quae vidi commentariis perscripturus.*

980. In insula Philis. C. I. 4924.

. . . . . καὶ Φίλαι
. . . . . κατὰ ψυχὰν χάριν
Νείλου δ' ἐπε[λ]θὼν ἀμβολὰς Κατίλιος
σοφὸν λαβὼν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε
5 μναμεῖον] ἀγνὸν ἐνεκόλαψ' ἐν ἱαρῶ,
ἐμοῖς προσώ]ποις τὰς καλὰς δρακὼν Φίλας.
τὸ σεμνὸν εἴ]τω μὴ συνέζευκται, ξένε,
μισητὸς ἀ]σι[οῖς ἐσ]τ', ἀ[νιη]ρὸς θεοῖς.
ὁ δ' εὐσεβὴς ὢν] οὐδὲ κάρφος ἐβλάβη,
10 . . . . .
φίλος βροτοῖσι] καὶ θεοῖς τ[ιμ]ώμενος.
Ἑρμῆς δὲ τ[ὸ]ρ[υ]δε] καὶ κα[λῇ] σώζοι Κύπρις.

De Catilio poeta vide ad epigr. anteced. — 2 extr. ΑΝΑΚΚΑΙΦΙΛΑΙ — 2 ΕΧΟΝΙΙΙΙΙΠΓΔΥΥΧΑΝΧΑΡΙΝ κατὰ ψυχάν Wilamowitz. Catilius Philis ab insula decedens (ἀμβολαί v. 4 fortasse traiectus Nili est) deam et insulam valere iubet et ex animi sententia grates agit. — 3 ΠΕΧΘΩΝ ἐπελθὼν Franz. — 4 ΟΝΓΡΑΦΕΙΟΝ Franz haec una cum proximis sic refecit . . . λαβὼν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε - Ὅσειριδος γράμμ' ἀγνὸν ἐκόλαψεν τὰφω, quae non scripsit Catilius. Forma ἱαρῶ equidem non offendor, μναμεῖον quia aliud vocabulum versus non capit videtur vocem μνάμαν argutius repetere ex v. 4. — Inde a v. 6 hanc sententiam postulat Wilamowitz *iuvat Philas visere; caveat tamen improbus ne deam adeat; pio nihil damni timendum, immo dei ipsi adsunt ei vitamque eius servant.* Quae argutius quam verius excogitata arbitror; nihil video nisi pietatis quaedam praecepta, quibus extremum additur pro fausto reditu votum. — 6 προσώποις Franz. — 7 τὸ σῶφρον mavult Wilamowitz. — 8 ἸΣΤΩΥΩΤΑ. ΤΡΟCΘΕΟΙC restituit Wilamowitz. — 9 ΙΟΥΔΕ — 10 ΑΤΝΩCΙΟΕ. 4. CΧΟΤΤΥΧΑΙ sententia videtur *qui sancte vivit (ἀγνῶς) divina uti-*

tur sorte (. . . ἔχοι τύχαν); at neque optativus ἔχοι placet post indicativum ἐβλάβη (v. 9), nec contigit aptum invenire adiectivum nominis τύχαν. — 11 φίλος Wilamowitz, reliqua supplevit Franz. — 12 ΟΙ-ΚΑΙ ΚΑΙΚΑ . . . . . ΩΖΟΙ καλή Franz; alterum καί videtur describentis error. Wilamowitz Ἑρμῆς δὲ πέμποι καὶ κτλ'.

981. In insula Philis. C. I. 4943. 4944 coll. Add. III p. 1232 sq.

Ἦλθομεν Αἰγύπτιο πέρας, περικαλλέα νῆσον,
 Ἴσιδος Ἰναχίης γαῖαν ἐποψόμενοι
 καὶ Νείλου βαθὺ χεῦμα, ὃς Αἴγυπτον πολύολβ[ον]
 αἰὲν ἔτος σῶζει Καίσαρος εὐτυχίαις.
 5 χαῖρε, ἄνασσα Φιλῶν· χαίροις θ' ἅμα καὶ σύ, Σάραπι,
 γαῖαν ἐναντιπέρα ναίων, Ἄβατον πολύσεμνον,
 καὶ πέμψαις ἡμᾶ[ς] σῶους ἐς Κρόνου ἐμπόριον.

ἄλλο.

Νῆσον ἔ[π]', Αἰγύπτ[ο]ιο πέρας, περικαλλέα, σεμνήν
 Ἴσιδος, Αἰθιόπων πρόσθεν, ἀφιξάμενοι
 10 εἶδομεν ἐν Νείλῳ ποταμῷ νέας ὠκυπορούσας,
 ἀξιθέους αἵ [λ]αοὺς ἡγάγον Αἰθιόπων
 γαῖαν ἐς ἡμετέρην πυρηφόρον, ἀξι[θέ]ωρον,
 ἣν πάντες βροτοὶ ἄ[ν]δρες ἐπὶ χθονὶ σεμν[ύ]νουσιν.

I fere saeculi. — 1 de clausula versus vide supra ad n. 817. — 2 Ἰναχίη Ἴσις Callim. ep. 58 Schn. — 4 explicant ἐπὶ Καίσαρος εὐτυχίαις, non recte. Nilus quotannis (αἰὲν ἔτος nove dictum) *superstagnans Aegyptum ad Caesaris felicitatem conservat et divitem facit*, in quibus Caesar significat romanam civitatem, cui ex Aegypto annona adportabatur. — 6 ἐναντιπέρα nove dictum. — Ἄβατον insula prope Philas sita, Osi-
 ridis, qui postea Sarapis vocabatur, sepulcro insignis. — 7 Κρόνου ἐμπόριον interpretantur *elysium* comparato Pindari versu *Olymp. II 70* ἔτει-
 λαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν, ἔνθα μακάρων νᾶσος κτλ'. At nec σῶους (quod haud temere additum esse docet metrum corruptum) sic aptum est, neque credibile speciosam sententiam tam humili vocabulo, quale est ἐμπόριον, poetam foedaturum fuisse. Denique quoniam iter fecerunt illi homines nihil simplicius quam portum quendam cogitare, cuius nomen aut plane ignoramus aut graece ita verum est ut nomen aegyptium non iam perspiciamus. — 8 ΕΝΑΙΓΥΠΤΩΙΟ νῆσον ἐς, Αἰγύπτιο πέρας Letronne. — 11 ΝΑΟΥΣ corr. Wilamowitz: neque enim naves plures

aediculas, sed unam cum Isidis imagine adtulisse. Quo probato ἀξιώθεος non iam ita explicandum videtur, ut sit idem ac ἀξιώθεος, sed *deam ferens*, θεὰν ἄγων. De ipsa pompa exposuit Priscus Panita fr. 21 (Muel-
ler FHG IV 100). — 12 ΑΞΙΟΨΩΡΟΝ corr. Niebuhr. — 13 ΑΔΡΕC —
CEMNΨΝΟΥCIN.

982. In insula Philis. C. I. 4925 coll. Add. III p. 1227.

Ἴσιδι καρποτόκῳ Κέλσος τόδε γράμ(μ)' ἀνέθηκα,
μνησθεῖς ἧς ἀλόχου καὶ τεκέων φιλίων
καὶ πάτρης γλυκερῆς Πτολεμαίδος, ἣν ἐπόλισσεν
Σωτήρ, Ἑλλήνων νιλογενὲς τέμενος.

1 ΓΡΑΜ simplici μ littera scriptum testatur apographorum consen-
sus. — 3 Ptolemais Thebaidis urbs a Ptolemaeo Sotere condita habe-
bat σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ ἑλληνικῷ τρόπῳ Strab. p. 813.

983. In insula Philis. C. I. Add. III 4936 b.

Νείλου περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Δημήτριος ἦκω πρὸς μεγάλην Ἴσιν θεάν,
μνείαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν γονέων ποιούμενος
καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ φίλων μου κατ' ὄνομα.

ἔτους δευτέρου, Μεχεῖρ δεκάτῃ.

Secundum annum Letronne putat Ptolemaei Auletæ dici (*Receuil*
II 16), i. e. a. 79; dies mensis Februarii undevicesimus. — 1 καρποφό-
ρου corrigunt iure fortasse, cf. tit. seq. v. 1.

984. In insula Philis. C. I. 4936 coll. Add. III p. 1230.

Νείλου περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Σαραπίων Ἀριστομάχου ἦκω πρὸς μεγάλην Εἴσιν θεὰν τὴν
ἐν Φίλαις
μνείαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν γονέων ποιούμενος.

Epigramma ex Demetrii versibus expressum n. 983; v. 2 additis
nominibus verbisque τὴν ἐν Φίλαις interpolatis corruptus.

985. In insula Philis. C. I. Add. III 4935 b.

Ἰο]ύνιος ἐνθα Σαβῖνος ἔχων ἰ[ππ]αί[δ]α [π]όρπαν
 ἱκτο Συηναίας ἐσμὸν ἄγων στρατιᾶς,
 ἐνθ]α πανο[π]τεύουσαν ἐοῖς ἐγ[άν]ωσεν ἰάκχοις
 Εἴσιν [ὄλον σ]ώζ[ειν] κόσμον ἐπισταμέ[να]ν.
 5 αὐτὰ δ' Εἴσις ἐθα]ν[μασ]άμην . . . . .
 . . . . . ἰππεία]ς ἦκεν ἔχων ἀγέ[λ]ας.
 οὔτος γὰρ κατὰ μ]ῶλον ἔεις τότε καὶ [π]άρος ἀνήρ
 . . . . . καὶ στέφος ἀρμόσατο.

1 ITIGAIHA . OPHAN correxit Letronne *fibulam* intellegens, quae tra-
 beam equestrem contineret; fortasse tamen πόρπης vocabulum poeta
 latiore significato pro *anulo aureo* posuit. — 2 Syenae habitasse
 videtur cohors Aegypti finibus custodiendis destinata. — 3 ΑΠΑΝΟΕΡΤΕΥ
 ΟΥCAN ᾧ πανεορτεύουσαν Franz; ἐορτεύουσαν invenerat Letronne. Videor
 correxisse. — ΕΓΜ . ΩCEN corr. Letronne. — 4 ΕΙCΙΝΙ . . . ΩΖ . . ἀεὶ
 σώζειν vel potius καὶ σώζειν Letronne; τὰν σώζειν Franz. — ΜΕΙ . ΪΝ —
 5 ΥΛΑΜΑΜΗΝΟΤΑΡΩ . . ΥΑΙΔΑΙC ubi cum quidem ἐθαυμασάμην satis cer-
 tum ducam non video quis praeter ipsam deam loquens potuerit induci.
 Reliqua despero. — 6 ΪCHKEN — 7 ΪΩΛΟΝΕΙCΙC κατὰ μῶλον ἔεις Letronne;
 sententia dubia.

986. In insula Philis. C. I. 4950 coll. Add. III p. 1235.

Βέλτερον ἢ . . . . .
 γῆρυν . . . . . οὐδ' ἔτι [δὴ σοι
 ὀξεύως φωνεῖν ἐκ Διὸς ἐνδ[έχε]ται
 ῥηιδίως, Μέ[μνων], ἐκ γαίης ἄχον ἰ[έντι].

Carmen haud dubie in Memnonis honorem scriptum miror quomo-
 do Philas devenerit; fortasse initium est amplioris προσκυνήματος, quod
 a Memnone incipiens deinceps ad Isidem deam transierit; at ineditum
 in hac lectionis obscuritate iudicium est. — 1 init. ΕΛΤΕΡΟΝΗC Pachō,
 eademque Bailie sed в littera ab initio addita. ΕΛΤΕΡΟΜΗΓ . . ΟΓΠ . . .
 ΥΛΗVOTI Caillaud, cuius extrema confirmant et Pachō, qui ΑΥΛΗ, et
 Bailie, qui ΑΥΔΗΝΟΤΙ legit. — 2 . . +ΥΝΕΧΗCΕΧΙΕΙΟΥCΩΥΔVIONΔ . ΟΥΔΔΠ
 Caillaud, . . +ΥΝΕΧΞΕΝΕΙΝΟΥΙΟΝΑ . . ΔΠ Pachō, ΓΗΡΥΝΕΧΞΕΝΜΕΜΝΟΝCΕΔ
 ΕΟΥCΥΙΟΝΟΥΔΕΤΙ Bailie. — 3 CEE . . . ΟΝΕ . ΝΟΑ . . ΟCEN . ΛΓΤΜΙ Caill.,
 . . . ΟCΞΦΩΝΕΩΝΕΝΔΙΟCΕΝΑΞΤΑΙ Pachō; recepi Bailii lectionem licet in-
 terpolationis suspitione non immunem eiusdemque supplementum ἐνδ[έ]-
 χεται. — 4 ΥΗΙΔΙΩ . . ΜΕΙ . . . ΕΓΑΙ . ΗCAYONI . . V Caill., ΗΙΔΩΜΖΝ

. . . . . ΕΓΓΑΙΗCAY Pacho, PHIAIΩCMEN . . . . . ΕΚΓΑΙΗCHXON Bailie,
unde supplevi. Memnonis imaginem cogita humi prolapsam: *non tibi
iam facile est vocem ab Iove olim acceptam fundere.*

987. Thebis in Memnonis crure dextro. C. I. 4720.

*Imp. Domitiano Caesare Aug(usto) Germanico c(onsule) XVII T.
Petronius Secundus pr(aefectus) Aeg(ypti) audit Memnonem hora
I pr(idie) idus mart(ias) et honoravit eum versibus graecis infra
scriptis.*

Φθέγξας, Λατοίδα· σὸν γὰρ μέρος ὧδε κάθεται,
Μέμνων, ἄκτεισιν βαλλόμενος πυρίναις.

curante T. Attio Musa praef. coh. II Thebaeorum.

Anni p. Chr. n. 95 dies XIV mensis Martii. — In praescriptis
GERMANIC. XIII. C. Girard, GERMANIKC. XVII Salt, GERMANICO XVII Bailie.
— 1 recte explicat Wilamowitz *Phoebe locutus es: nam tui pars magna
Memnon hic sedet, tuis radiis percussus.*

988. In Memnonis pede sinistro. C. I. 4727 coll. Add. III p. 1202.

Ἐκλυον αὐδάσαντος ἐγὼ 'πὺ λίθῳ Βάλβιλλα
φώνας τᾶς θείας Μέμνονος ἢ Φαμένωθ·
ἦνθον ὅμοι δ' ἐράται βασιλῆϊδι τυῖδε Σαβίνναι,
ὥρας δὲ πρώτας ἄλιος ἦχε δρόμος,
5 κοιράτῳ Ἀδριάνῳ πέμπτῳ δεκότητῳ δ' ἐνιαύτῳ,
φῶτ]α δ' ἔχεσκεν Ἀθυρ εἴκοσι καὶ πέσιντρα·
εἰκόσιτῳ πέμπτῳ δ' ἅματι μῆνος Ἀθυρ.

Iuliae Balbillae sunt versus ad aeolicae dialecti leges quales gram-
matici praeceperant instituti (cf. Ahrens *de gr. ling. dial.* II 580); co-
mes fuit Sabinae Hadrianique, qui anni 130 mense Novembri Thebas
visabant. — 1 'πύ i. e. ἀπύ ut recte Franz explicat. — 2 Φαμένωθα
vocat Paus. I 42, 3; Ἀμένωθ infra n. 992. — 3 Σάβιννα formatum ex
Σαβίνη ut Φίλιννα ex Φιλίνη. — 4 δρόμος i. e. δρόμους. — 5 ΔΕ | ΝΙΑΥΤΩ
ΙΑΔΕΧΕΣΚΕΝ omnium apographa, corr. Dorville. — 6 sqq. nescio quid
Letronnio eumque qui secuntur acciderit, ut duos diversos dies signifi-
cari putarent: Athyr mensis dies XXIV confectus erat, diei XXV hora
prima audiverunt Memnonem.

989. In statua Memnonis. C. I. 4729 coll. Add. III p. 1202.

“Οτε τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἀκούσαμεν τοῦ Μέμνονος.

‘Χθίσδον μάν, [φίλε] Μέμνον, ὅς [οὐ φώνην ἐθέλησας,
ὥς πάλιν ἀλλοτρί[ω]ς βάξιν ἄναυ[δ]ος [ἔφυς·

. . . γὰρ σέ[π]τα μόρφα βασιλήιδος, [αἶ] σοι
ἐ[λ]θοῖσαι [γ’ α]ὔται θήιον ἄχον ἴη[ς·

5 μὴ καὶ τοι βασίλευς κοτέ[ση, ὅ] νυ δᾶρον [ἀπεῦσαν
τὰν σέμναν κατέχης κουριδίαν ἄλοχον.’

κὼ Μέμνων τρέσσαις μεγάλως μένος Ἀ[δρ]ι[άνοιο
ἐξαπίνας αὐδασ’· ἅ δ’ ὀίοισ’ [ἐ]χάρη.

Carmen eiusdem Balbillae est. Conpluriens videtur inperator cum uxore aut Thebas aut Memnonis certe statuam adiisse; et primo quidem nulla mora videtur Memnon auditoris obtemperasse (cf. epigr. anteced.), iterum vocem exspectantibus inofficiosum se praebuit. — Emendatio magna ex parte dubia est, sed hoc intellexisse videor v. 1-6 ipsum Memnonem adpellari; et miratur quidem Balbilla quod iterum taceat (v. 1 sq.): nimia enim reginam audiendi cupiditate ardere. Addit minas *cave ne ipse inperator tibi succenseat, quod tam diu uxorem moreris*. — 1 ΜΑΝ (sic Bailie, reliqui μέν) . . . . . ΜΕΜΝΟΝΟC — 2 post ὥς πάλιν (ὅς πάλιν Bailie) Salt et L’Hôte sic habent ΑΚΜΟΤΡΙΟCΒΑΞΙΝΝΑΑΝΟC . ., Bailie ΑΛΛΟΤΡΙΟCΒΑΞΙΝΑΝΑΥ . ΟC, unde distichon ad probabilem sententiam composui. — 3 ΠΡΗΕΓΑΡCΕ ΛΤΑ Salt, ΠΡΗ ΓΑΡCΕ . . . . Α L’Hôte, ΠΡΗCΘ ΗΓΑΡCΕ . ΤΑ Bailie; verbo πρήσθη (*exarsit?*) diffido, num τήρη? σέπτα Bailie. Idem extrema ΛΗΙΔΟΟ . . . ΜΙ, ubi Salt ΜΙC habet; αἶ μή Franz. — 4 ΕΧΘΟΙ CΑΙΟ . . ΥΤΑΙΘΗ . . . . ΛΥΟΝΗ Salt, ΕΧΘΟΙCΑΤ . . ΤΑΙΘΗΙΟΝΑΧΟΝΗΗ Bailie; correxit Letronne, nisi quod ἴη scripsit. — 5 ΚΟΤC C . ΝΥΔΑΡΟΝΝ ΤΟΑ Salt, ΚΟΤΕ - - - ΚΑΙΔΑΡΟΝ Bailie; κοτέση, ὅ νυ δᾶρον ὀνία - κατέχη Franz, quibus mea praetuli. — 6 ΚΑΤΕΧΗC Salt, ΚΑΤΕΧΗ Bailie. — 7 ΜΕΝΟΙCΑΟΙΝ Salt, ΜΕΝΟ . ICAC IN L’Hôte; μεγάλως μένος ἐκ βασιλῆων praeivit Franz. — 8 ΑΔΟΤΟΙCΗΧΑΡΗ Salt, ΑΔΥCΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ Bailie, ΑΔΥ . . ΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ L’Hôte; correxit optime Franz, ὀίοισα est αἶουσα.

990. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4725 coll. Add. III p. 1201 sq.

Ἰουλίας Βαλβίλλης, ὅτε ἤκουσε τοῦ Μέμνονος ὁ σεβαστὸς Ἀδριανός.

Μέμνονα πυνθανόμαν Αἰγύπτιον, ἀλίω αὔγαι
αἰθόμενον, φώνην Θηβαίκῳ ἔπν λίθῳ.

- Ἀδρίανον δ' ἐσίδων, τὸν παμβασίλῃα πρὶν αὐγας
 ἀελίῳ χαίρην εἶπέ [σ]οι ὥς δύνοτον·
 5 Τίταν δ' οὔτ' ἐλάων λεύκοισι δι' αἴθερος ἵπποις
 εἶν σκίαι ὥράων δεύτερον ἦχε μέτρον,
 ὥς χάλκοιο τύπεντος ἦ Μέμνων πάλιν αὖδαν
 ὀξύτονον· χαίρων καὶ τρίτον ἄχον ἦ.
 κοίρανος Ἀδρίανος χ[ήρ]αις δ' ἀσπάσσατο καὺτος
 10 Μέμνονα. κα[πιθέμαν] καλλ[ιλό]γοισι πόνοις
 γρόππατα σαμαίνο[ν]τά τ' ὅσ' εὖιδε κῶσσ' ἐσάκουσε·
 δᾶλον παῖσι δ' ἔγε[ν]τ' ὥς [σ]ε φίλ[ε]ισι θεοί.

3 poterat δὲ ἴδων. — 4 σοι et 12 γε corr. Franz. — 6 -ι . . . . . CKI AI Pococke, ἰICKIAI Salt, NCKIAI Bailie; legunt quod posui, nescio an non recte. Franz dictum putat pro ἐν ὥρολογίῳ. — 9 ΑΔΡΙΑΝΟΤ . . . ΛΙ CA Salt, ΑΔΡΙΑΝΟC - - ΑΙCΔ Pococke, ΑΔΡΙΑ ΝΟCΧ . . . ΔΙCΔ Bailie, qui χάρε· δις δ' ἀσπάσσατο legit. At ter sonantem ter salutari oportuit; et docet illud καὺτος quid opus sit: χαίρων sonat ille, χαίρων ut par est respondet Hadrianus. Itaque puto insoliti aoristi participium latere χ[ήρ]αις, cuius mediale χηραμένην habet Leonidas Tarentinus A. P. VII 198. Idem coniecerat Wilamowitz. — 10 ΚΑΝC - - - - ΛΚΛΛ - - ΜΟΥΠΙΟΥΟΙC Pococke, ΚΑΝC . . ΛΚΚΑΜΙ . ΕΝΟΙCΙΤΟΝΟΙC Salt, ΚΑΠ . . . . . ΛΑΚΑΜΕΓ ΟΙCΙΠΟΝΟΙC Bailie, ΚΑΙ . . . . . ΚΑΛΛ . . . . . ΠΟΝΟΙC L'Hôte. Verum num adsecutus sim dubito, sed falsi certe sunt qui Βαλβίλλα δ' ἄρ κά- μεν οἷσι πόνοις vel similia argutabantur. — 11 CΑΜΑΙΝΟ . ΤΑ et 12 ΕΓΕΙ . ΤΩCΓΕΦΙΛ . ΙCΙ Bailie; corr. Franz.

991. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4730 coll. Add. III p. 1202 sq.

- Χαῖρε καὶ αὐδάσαις πρόφρων ἔμε [δέχνησο, Μέμνον,
 τὰν [μέγα δυστυχίαι σᾶι ἐπι μυρομένην·
 γλῶσσαν μὲν τοι τ[μ]ᾶξ[ε] . . . . .
 Καμβύσαις ἄθεος . . . . .
 5 δῶκέν τοι ποίναν τῷ σῷ οἰκτι[ρ]ματος ἡδ' ἄς
 τόλμας, ἄς Ἄπιν . . . . .
 ἄλλ' ἔγω οὐ δοκίμωμι σέθεν τό [γε θῆον ὄλεσθαι,
 ψύχαν δ' ἀθανάταν, ἄ[ρ]θιτε], σῷ[σθες αἰ].
 εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένεται σέ[πτας ἀπὸ ρίσδας
 10 Βάλβιλλός τε σόφης κἀντίοχος [προπάτωρ·
 Βάλβιλλος γένετ' ἐκ μᾶτρος βασιλῆιδος Ἄκ[μας,
 τῷ πάτερος δὲ πάτηρ Ἀντίοχος βασίλευς·

κῆνων ἐκ γενέας κᾶγω λόχον αἶμα τὸ κᾶλον,
 Βαλβίλλας δ' ἔμεθεν γρόπτα τς'δ' εὐσέβ[εος].

1 ΠΡΟΦΡΟΝ CME L'Hôte, ΠΡΟΦΡΩΝΕΜΕ Bailie, qui supplevit. — 2 supplevi ut τάν quo tenderet significarem. Vnus Pococke ΤΑΝ . . . ΛΧΟ. — 3 ΤΑΛΞΕ Salt, ΓΑΝΑΞ Bailie; τμαῖξε certum puto, quamvis audacter dictum de adempta a Cambyse voce. — 4 ΑΘΕΟCTONMOYΤWС Salt, ΤΟΜΟΙ. CWC Bailie; non expedio. De ipsa re cf. Herod. III 27. 29 et cuius verba adeo similia sunt Aelian. h. anim. X 28 τοῦτό τοι καὶ Ὡχος ὁ Πέρσης εἰδὼς ἀπέκτεινε μὲν τὸν Ἄπιν, ἐξεθέωσε δὲ τὸν ὄνον ἐς τὰ ἔσχατα λυπῆσαι θέλων τοὺς Αἰγυπτίους. ἔδωκε δὲ ἄρα αὐτὸς δίκας τῷ ἱερῷ βοὶ οὐ μεμπτὰς οὐδὲ ἥττονας Καμβύσου τοῦ πρώτου τὴν ἱεροσυλίαν ταύτην τετολμηκότος. — 5 ΤWСWIOIK Salt, ΤWСWIOIKT Bailie, qui τῷ σῷ οἰκτίστω ὀλέθρῳ Franzio probavit. — 6 ΤΟΝΗΛΑCΑΠΙΝ Salt, ΤΟΛΜΑCΑC Bailie, quod quoniam participium vix est (debebat enim τολμάσαις esse) scripsi τόλμας, ᾤς, nescius tamen quomodo versum explerem. Nam quae traduntur post Ἄπιν litterae ΚΑΙΤΟΝ corruptae sunt. — 7 τό γε κᾶλον ὄλεσθαι Franz; θῆον videbatur aptius. — 8 ΛΟΙΤΙΟCСW Salt, ΛΟΙCWC Bailie, qui ἄθλιε, σῶσδες ἔτι scripsit; ἄφθιτε verum puto, ᾤ dedit Wilamowitz. — 9 suppl. Wilamowitz; praeferenda tamen haec fortasse sententia εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένηται (σε δὲ ἴδμεν ὀίω). Letronne σέ[ποτ' ἀσπάσδοντο. — 10 suppl. Franz. — 11 ΛΗΙΔΟCΚΑΛΙ Salt, ΛΗΙΔΟCΑΚΑ Bailie; Ἄκμας Letronne, non tamen bene verba interpretatus. Ego Mommseni sequor explicationem hanc: *Balbilli mater Acme regiae stirpis fuit, nam avus eius (τῷ πάτερος δὲ πάτηρ) Antiochus rex erat, sive ex Syriae sive ex Commagenes regibus is fuit.* — 14 ΓΡΟΠΤΑΔΕΥΟΟΤΕ Salt, ΓΡΟΠΤΑΔΕΥCΕB Bailie, qui supplevit.

992. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4731 coll. Add. III p. 1203.

Ὅτε σὺν τῇ Σεβαστῇ Σαβεῖνῃ ἐγενόμην παρὰ τῷ Μέμνονι.

Αὔως καὶ γεράρω, Μέμνον, πάι Τιθώνοιο,
 Θηβάας θάσσω ἀντα Δίος πόλιος,
 ἢ Ἀμένωθ, βασίλευ Αἰγύπτιε, τὼς ἐνέποισιν
 ἴρηες μύθων τῶν παλάων ἰδριες.

Balbillae videtur epigramma neque id integrum licet taceant auctores.

993. In basi statuae Memnonis. C. I. 4747. coll. Add. III p. 1204.

Ἀσκληπιοδότου ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου.

Ζώειν, εἰναλίη Θέτι, Μέμνονα καὶ μέγα φωνεῖν
 μάνθανε, μητρώηι λαμπάδι θαλπόμενον
 Αἰγύπτου Λιβυκῆισιν ὑπ' ὀφρύσιν, ὣν ἀποτάμνει
 καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·
 5 τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα μήτ' ἐνὶ Τρώων
 φθέγγεσθαι πεδίωι μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίηι.

Antoninorum aetate, cui tribuit Franz, videtur aliquanto antiquius elegans epigramma. Asclepiodotum poetam non novimus; fuit procurator Caesaris. Verba ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου in calce tituli scripta cum ipso nomine praescripto coniunxi. — 2 cf. supra n. 987 ἀκτεῖσιν βαλλόμενος πυρίναις scilicet Aurorae. — 4 Νεῖλῳ ἐλαυνομένῳ non habeo quae similia ora conparem quam ὄρχον et αὐλακα ἐλαύνειν.

994. In crure dextro Memnonis. Wescher *Comptes rendus de l'acad. des inscr. etc.* 1871. VII 281.

. . . . . τῷ σοφιστῇ

Μέμν]ων οἶδε λαλεῖν ὅσ[α] ῥήτωρ, οἶδέ τ[ε] σιγαῖν,
 εἰδὼς καὶ φωνῆς νεῦρα καὶ ἥσυχίας·
 κα]ὶ γὰρ ἰδὼν Ἡῷ τὴν μητέρα, τὴν κροκόπεπλον
 ἥχη]σε[ν] λιγυ[ρ]ῆς ἡδύτερον λαλίας.
 5 τα]ῦτα Φάλερνος ἔγραψε ποιητὶς ἡδὲ σοφι[στικής]
 ᾗ]ξια καὶ Μουσῶν, ᾗ]ξια καὶ Χαρίτων.

II exeuntis saeculi vel III ineuntis. Restitui *Comment. Bonn.* p. 23. Praescripta haec sunt:

ΩΤΩΣΟΦΙΣΤΗ

ΩΝ

I OCON videtur Wescher qui descripsit C litteram legendo geminasse et N pro A legisse. — ΤΟCΙΓΑΝ — 4 ΓΕΩΛΙΓΥΙΗC — 5 ΓΟΦΙΛ.

995. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4721 coll. Add. III p. 1201.

Φουνεισουλανὸς ἐνθάδεῖ Χαρείσιος
στρατηγὸς Ἑρμώνθιος τε καὶ Λάτων πάτρης,
ἄγων δάμαρτα Φουλβίαν ἀν[ή]λυθεν.
σοῦ, Μέμνον, ἠχίσαντος ἔν[εκ', ἐπεὶ] μήτηρ
5 ἢ σὴ χυθεῖσα σὸν δέμας ἀ[μφ' Ἡὼς σ]τέφει.
θύσας τε καὶ σπείσας τε κα[ὶ κλύων σαφ]ῶς
τοῦτ' αὐτὸς ἠύτησεν εἰς σεῖο κλ[έος·
λάλον μὲν Ἀργὼ παῖς ἐὼν ἐ[γὼ ἴ]μάθον,
λάλον δὲ φηγὸν τὴν Διὸς [Πελασγι]κοῦ,
10 σὲ δ' αὐτὸν ὅσοις μοῦνον ἐδρά[κη]ν [ἐ]μοῖς,
ὥς αὐτὸς ἠχεῖς καὶ βοήν τιν' [ἐκ]χέεις.
τοῖτον δέ σοι χάραξε τὸν στίχων [χορόν,
ὅς' εἶπες αὐτῷ, φίλτατος, τε[λῶν πάλιν.

Cf. C. I. 4722 Λούκιος Φουνεισουλανὸς Χαρείσιος στρατηγὸς Ἑρμων-
θείτου καὶ Λατοπολείτου ἤκουσα Μέμνονος δῖς . . . σὺν τῇ γυναικὶ Φουλβίᾳ
Θῶθ ἡ, ἔτους ζ' Ἀδριανοῦ τοῦ κυρίου, i. e. a. 123. — 2 ΕΡΜΩΝΘΙCΤΕ ΛΑΤ
ΩΝ Salt; dedi Bailii lectionem. — 3 ΛΙ ΘΕΝ Pococke, . . . ΤΟΕΝ Salt,
. . . Ν. ΛΥΘΕΝ Bailie, qui male ἐν ἤλυθεν; ἐλήλυθεν Franz. — 4 ΗΛ ΜΗ
ΤΗΡ Pococke, ΕΝ . . . . . ΜΗΤΗΡ Bailie, qui ἔνεκα invenit; opus enim
est vocabulo unde pendeant genetivi σοῦ ἠχίσαντος. — 5 ΑΠC ΦΕΙ Pococke,
ΑΠΟ . . . . . ΤΕΦΕΙ Bailie; recepi quod Wilamowitz coniecit. — 6 ΤΕΚΑΡΤ
Pococke et Salt, ΤΕΚΑΡΤΑΟ . . . . . ΩC Bailie; scripserunt κάρτα φιλοθέως
vel θεοσεβῶς, in quibus non video quid particula τε fiat. Sententia
quam ipse intuli necessaria videtur propter ea quae secuntur *ποσάquam
te audiui, et ipse locutus sum*. — 7 suppl. Letronne. — 8 ἐγὼ ἴμαθον
Lefronne, ἐγὼ κλύον Franz. — 9 extremas litteras ΚΟΥ solus Bailie,
confirmans Grotefendii emendationem. — 10 ΕΔΙ omnes praeter Bailium,
qui ΕΔΡΑ . . . Ν, suppl. Letronne. — 11 legebatur ἐκφέρεις. — 12 CΤΙΧΩΝ
Bailie, CΤΙΧΟ reliqui; ὅχλον ego, χορόν pulcre sed vereor ne ultra poetae
ingenium Wilamowitz. — 13 ΤΕΔ Bailie, reliqui solum τ habent; τελῶν
certum puto, πάλιν addidit Wilamowitz; conicerem χάριν, nisi sic pro-
babilius esset ὧν εἶπες αὐτῷ scripturum fuisse poetam. Ceterum cf. v. 6 sq.

996. In Memnonis crure dextro. C. I. 4723 coll. Add. III p. 1201.

Κέλερ στρατηγὸς ἐνθάδεῖ παρῆν,
Μέμνονος οὐχ ὅπως ἀκούσεται·
ἐν κόνει γὰρ αὐτῇ τῇ τῶν χωμάτων

παρῆν θεωρὸς καὶ προσκυνήσων [ἄμα·
 5 Μέμνων ἐπιγνούς οὐδὲν ἐξεφθένεξατο,
 Κέλερ δὲ ἀπῆει ἐφ' ἃ πάλιν παρῆν.
 μέσας διαστήσας ἡμέρας δύο
 ἤκουσεν ἐλθῶν τοῦ θεοῦ τὸν ἦχον.

ἔτους ζ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος τοῦ κυρίου, Ἐπίφ ζ', ὥρας β'.

Annus est 122, dies mensis Iulii primus. — 3 χωμάτων L'Hôte et Pococke, χωμιτων Salt, κωμιτων Bailie; κωμητῶν primitus dederat Franz, postea χωμάτων cum Letronnio. Idem explicat *Receuil* II 346 du milieu des χώματα de la plaine devaient s'élever des tourbillons de poussière, le 1er juillet, au moment où l'inondation du fleuve ne faisait que commencer. Hos monticulos adscenderat ut videret Memnonem venerareturque, non ut audiret; biduo post auditum ivit (v. 8). — 4 Salt ΠΡΟΚΥΝΗCΩΛΑΝ, Bailie CΩΝΑΙΑΝ, bene correxit Franz. — 6 voluit fere haec Κέλερ δ' ἀπῆει ἐφ' ἃ πάλιν παρῆν πάλιν.

997. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4735 coll. Add. III p. 1203.

Μάρκιος Ἑρμογένης ἔκλυον μέγα φωνήσαντος
 Μέμνονος ἀντέλ[λουσαν ἰδ]όντος [μητέρα σεμνήν.

Eiusdem est titulus latinus apud Letronnium *Receuil* II 373: Q. Marcius Hermogenes praef. classis Aug. IV exaudīt Memnonem hora I nonis Martiis Serviano III et Varo cos., i. e. a. 134 mensis Martii die VII. — Saltii apographum sic habet:

CANTOCMEMNONOCANTC\I
 ΔΑC . . . ΑΟΝΤΟC

nec differt L'Hôte, nisi quod ΑΝΤΕ habet v. 1. Pococke extremum versiculum sic tradidit: ΑΔΟΜΑΟΝΤΟC. Ferri igitur non possunt quae Franz posuit ἀντέ[λλουσαν ἢν γενέτεραν ἰδ]όντος.

998. In basi Memnonis. C. I. 4738 coll. Add. III p. 1203.

Θῆκε σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 σὴ μήτειρ, κλυτὲ Μέμνον, ἐλδομένη μοι ἀκοῦσαι
 σῆς φωνῆς· λυκάβαντι περικλυτοῦ Ἀντωνείνου
 δ[ω]δεκάτη κα[ι] μηνὶ Παχῶν τρισκαίδεκα ἔχοντι

- 5 ἥμα]τα δῖς, δαῖμον, τεῦ ἐσέκλυον αὐδήσαντος
 ἡελίου λίμ]νης περικαλλέα ρεῖθρα λιπόντος,
 οὔνεκε]ν ἀντολῆς βασιλῆά σε θῆκε Κρονείων·
 θῆκε δὲ νῦ]ν πέτρου, φωνὴν δ' ἀπὸ πέτρου [ῖεσθαι.
 ταῦτα δ'] ἐ[γραψε Γέ]μελλος ἀμοιβαδὶς ἐνθά[δ' ἀνελθ]ών
 10 σ[ύν τε φ]ίλῃ ἀλόχῳ Ρουφίλλῃ καὶ τεκέεσσι.
 εὐτυχῶ[ς].
 Ρ]ουφίλλῃ [κα]ὶ Λονγείν[η].

Annum ipse indicavit v. 4, ubi si recte Bailie tradidit Δ . ΔΕΚΑΤΩ, est a. 150, mensis Maii dies VIII. — Formulas homericas notavit Letronne Od. μ 438 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη (v. 1), Il. I 407 ἐλδομένῳ δέ μοι ἦλθεν-δψ (v. 2), Il. Π 76 οὐδέπω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἐκλυον αὐδήσαντος (v. 5), Od. γ 1 ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὺν περικαλλέα λίμνην (v. 6). — 5 et 6 suppl. Letronne. — 7 Ζεὺς πάλαι ἀντολῆς Letronne, τὸν πάλαι Franz. Vsus sum littera N, quam Bailie ceteris apographis addidit. — 8 sententiam perspexit Letronne scribens ἀλλὰ σὺ νῦν πετροῖ. Bailie νῦν δὲ τύχες, sed N litteram testatur Salt; quae ipse posui satis placent. — 7 extr. εἰη Salt, ε . . . Bailie; ἔηκας Franz. — 9 . . . . . ΕΤC . . . ΕΜΕ ΛΛΟC Salt, ΤΟ - - - - - ΕΜΕΛΛΟC Bailie, qui θῆκε τὸ γράμμα Γέμελλος scripsit. Recepi Letronnii supplementum, qui etiam ἀνελθών reposuit. — 10 CH - - - - ΙΑΗ Bailie; iam antea recte supplerat Letronne. — Subscripta Salt sic tradit ΦΙΛΗ . . . . ΙΔΟΝΓΕΙΝΙΑ, Bailie ΟΥΦΙΛΗ - - - ΙΔΟΝΓΕΙΝΙ. Videntur filiarum nomina (v. 10).

999. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4761 coll. Add. III p. 1205.

Τίς] νύ σε τοιά[δ' ἔρεξ]ε, φ[ίλον τέκος, Οὐρανιώνων
 μαψιδίως [ώσει] τι [κ]α[κὸν ῥέζοντα ἐνωπῇ;
 ἔτ(ους) [ιβ'] Ἀντ[ωνείνου τοῦ κυρίου
 Καίσαρος [μηνός . . . . .
 εὐτυχ[ῶς].
 Μάρ[κος] Γέμελλ[ος] ἑκατοντ[άρχης].

Duo sunt apographa Pocockii et L'Hôte, quorum prius quamvis pravum alteri inservit confirmando:

L'Hôte:

NYCETOIA εφ
 ΜΑΥΙΔΙΩC ΤΙΝΑΛΓΕ
 ΕΞ ΑΝΤΟ
 ΚΑΙCΑΡΟC CΑΚΓΙ
 ΕΥΤΥΧΟ
 ΜΑΡΙΩΓΕΜΕΛΛ ΕΚΑΤΟΝΤ . .

Pococke:

ΠCNYCETOIA
 ΜΑΥΙΔΙΦΩΠΝΑ
 ΕΞCΑΛΙΤΟΙΜΙC
 ΚΑ . . ΡΓΩCΟΙΟCΑΡ
 CΥΤΥΧ
 ΜΑΡΙΩΤΩCΑΛCΟΕΚ.

Homerica inesse persensit Letronne, qui subscripta fere restituit; ipsos versus Il. E 373 sq. adgnovit Franz, qui infra *μηνὸς Φαρμουθί* scripsit. Annus ex superiore titulo repetendus.

1000. In statua Memnonis. C. I. 4749 coll. Add. III p. 1204.

Τοῖτοῖς τοῖς ἐλέγοις Πετρωνιανός σε γεραίρω,
 αὐδῆεντι θεῶι μουσικὰ δῶρα διδούς,
 πατρόθεν οὔνομ' ἔχων Ἀ[ὐρ]ή[λι]ος, Ἰταλὸς ἀνὴρ·
 ἀλλὰ σύ μοι ζῶειν δηρὸν, ἄναξ, χάρισαι.
 5 πολλοὶ ἀ[ν]αστεῖχουσι δαήμεναι, [εἴ] ῥ' ἔτι Μέμνων
 τοῦ λοιποῦ γῆρυν σώματος ἐντὸς ἔχει·
 αὐτὰρ ὁ γε στέ[ρ]νων κεφαλῆς τε ἄτερ ἥμενος αὐδαῖ,
 ὕβριν Καμβύσεω μητέρι μεμφόμενος·
 εὖτ' ἂν δ' ἡέλιος φάεθων ἀκτεῖνας ἀνίσχηι,
 10 ἡμᾶρ σημαίνει τοῖς παρεοῦσι βροτοῖς.

II saeculi. — 2 cf. supra n. 815, 4 ψυχικὰ δῶρα διδούς. — 3 ΛCΤΗΝΟC Salt, ΛCΓΡΗΝΑC interpolavit Bailie; Ἀσπρήνας enim licet crediderit Franz non est nomen gentile. Αὐρήλιος invenit Hecker *Comment. de Anthol.* (1852) p. 63. — 5 ΑΜΑ et ΗΡΕΤΙ corr. Hecker. — 7 CΤΕΙΝΩΝ corr. Cobet apud Heckerum.

1001. In Memnonis crure sinistro summo. C. I. 4739 coll. Add. III p. 1203.

Τρεβούλλης.

Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα φωνῆς Μέμνωνος
 ἐπόθουν σε, μήτερ, καί [σε] ἀκούειν εὐχόμεν.

De aetate cf. titulum proxime sequentem. — 2 ἐπόθουν σε, μήτερ

idem est quod crebro legitur ἐμνήσθην τῆς μητρός. Itaque inepte interpretati sunt apographa legentes καὶ ἑξακούειν εὐχόμεν. Pococke enim KAICΣABOYEN, auctores descriptionis Thebar. in *Descr. Aegypt. antiq.* I 111 KAICAPOCENEYΩXEIN. *Velim*, enim inquit Trebulla, *ut tu quoque, mater, audias.*

1002. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4740 coll. Add. p. 1203.

Καικιλία Τρεβοῦλλα δεύτερον ἀκούσασα Μέμνονος.

Αὐδῆς τὸ πρόσθεν μοῦνον ἑξακούσαντας
 νῦν ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἡσπάζετο
 Μέμνων ὁ παῖς Ἡοῦς τε καὶ Τιθωνοῖο·
 αἴσθησιν ἄρα τῷ λίθῳ καὶ φθέγγματα
 5 ἡ φύσις ἔδωκε δημιουργὸς τῶν ὄλων;

Trebulla cum priorem breviorum titulum (n. 1001) summo cruris loco, alterum longiorem imo inscripserit, sequitur ut media spatia putemus occupata iam fuisse titulis, qui cum omnes Hadrianeae sint aetatis rectissime Letronne (*Rec.* II 38) Trebulae carmina Hadriano recentiora esse conlegit.

1003. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4741 coll. Add. III p. 1204.

Καικιλία Τρεβοῦλλα
 ἔγραψα ἀκούσασα τοῦδε Μέμνονος.
 ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον
 βασιλέος ἑῷου εἰκόνα ἐκμεμαγμένον·
 φωνὴ δ' ὁδυ[ρτ]ὸς ἦν πάλαι μοι Μέμνονος,
 5 τὰ πάθῃ γοῶσα, ἣν ἀφείλε Καμβύσης.
 αναρθρα δὲ νῦν καὶ ἀσαφῇ τὰ φθέγγματα
 ὁλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

4 ΟΔΥΜΟΣ, solus Bailie ΟΔΥΡΜΟΣ; corr. Franz. — 5 ΤΑΠΑΘΗΓΟΟ CΑΗΝ Pococke, ΔΕΟCΣΑΗΝ auct. descr. Theb., ΓΟΥCΑΛΗΝ Bailie; γοῶσα· δὴν κτλ'. Letronne, ἣν recte Franz. Fortasse si fides est Bailio habenda in lapide post γοῶσα interpunctum fuit. Videntur tunc credidisse, Memnonem antequam a Cambyse fractus esset etiam clarius locutum esse.

19004. In Memorandum for the Secretary, dated 1900, II 1 1904.

Subject: The 1900 Act.

Reference is made to the 1900 Act.

The 1900 Act is hereby approved.

It is the policy of the Government to support the 1900 Act, and to see that it is carried out in accordance with the provisions of the Act.

19005. In Memorandum for the Secretary, dated 1900, II 1 1904.

Subject: The 1900 Act.

The 1900 Act is hereby approved.

It is the policy of the Government to support the 1900 Act, and to see that it is carried out in accordance with the provisions of the Act.

19006. In Memorandum for the Secretary, dated 1900, II 1 1904.

Subject: The 1900 Act.

The 1900 Act is hereby approved.

It is the policy of the Government to support the 1900 Act, and to see that it is carried out in accordance with the provisions of the Act.

19007. In Memorandum for the Secretary, dated 1900, II 1 1904. Subject: The 1900 Act.

The 1900 Act is hereby approved.

The 1900 Act is hereby approved.

The 1900 Act is hereby approved.

The 1900 Act is hereby approved.

19008. In Memorandum for the Secretary, dated 1900, II 1 1904. Subject: The 1900 Act.

The 1900 Act is hereby approved.

The 1900 Act is hereby approved.

The 1900 Act is hereby approved.

1 cf. epigr. anteced. v. 1, quem versum non satis apte in suum usum convertit Catulus.

1009. In statua Memnonis. C. I. 4748 coll. Add. III p. 1204.

ὦ πόποι, ἣ μέγα θαῦμα τόδ' ὁφθ[αλμοῖσι]ν ὁ[ρῶμαι].
ἣ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ἦυσεν φωνῇι, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο.

Ἀρείου Ὀμηρικοῦ ποιητοῦ ἐκ Μουσείου ἀκούσαντος.

Versus sunt homerici Il. N 99 (v. 1), Od. τ (40 v. 2), Od. ω 530 (v. 3), Od. π 196 (v. 4). Est igitur titulus ex Homerocentonum genere, quales indicavit Letronne A. P. IX 381 et 382 coll. Iacobsii adnot. *Anth. gr.* vol. XII 182, quos numeros velim legas a Franzio corruptos. — Arius (ΑΡΓΕΙΟΥ Hamilton) τῶν ἐν Μουσείῳ σιτουμένων ἀτελῶν fuit, cf. Letronne *Recueil* II 347 sq.

1010. In Memnonis statua. C. I. 4754 coll. Add. III p. 1205.

Ὑπὲρ τύχης τοῦ] κυρίου Διονυσίας
τὸ προσκύνημα· πολλάκις δ' ἀκούσεται.

1 suppl. Bailie, et simile quid certe fuit.

1011. In Memnonis statua. C. I. 4755 coll. Add. III p. 1205.

Βαλβεινιανὸς ἑναρχος ἐθαύμασεν ἀρχιδικαστῆς.

De vocabulo ἑναρχος v. Franzii adn. ad Add. l. s. s.

1012. In Memnonis crure dextro. C. I. Add. III 4761 b.

Εἰ φθέγγῃ [τι, λάλ]ησ[ον . . . . .],
εἰ δὲ μόνον [σει]γᾶ[ς . . . . .]
ἀ[λλὰ θέ]λων ἐπακοῦσαι nomen viri ἐνθάδ' ἱκανον,
μή μοι τὴν σειγὴν . . . . .
5 εἶ, Μέμνων, ἐλάλησας . . . . .
πάντοτε καὶ [π]αί[δ]ων ἡελ[ιο . . . . .]

1 ΠΜ ΗC εἰ φθέγγῃ τι λαλήσας Letronne. — 2 ΙΕΓΑΩS γεγαώς Franz. — 3 ΑΙΝΑΛΟCΑΩΝ corr. Franz. — 4 CΕΙΓΗNENE — 6 ΤΑΙΑΩΝ πασάων Letronne. — Disticha videntur fuisse huius fere argumenti: *si quae loquendi tibi est facultas, loquere; sin vero tacere tantum didicisti, quid huc veni? ut audirem te veni; ne silentium mihi obvertas*. Tertio denique disticho, quod videtur aliquanto post additum, voto potitus laudat deum: *bene sonuisti; ego vero solem conspicatus qui te facundum facit usque uxoris et liberorum recolam memoriam, ut ludam ἐγὼ δὲ μνήσομ' ὁμεύνου πάντοτε καὶ παίδων ἥελιον προσιδών*.

1013. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4746 coll. Add. III p. 1204.

Οὐκ ἀκάρηνος [ἔφν τὸν ἀεὶ χρόνον, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Μέμνων ἡμερί[οισιν ἄμ' ἄ]ντολῇ [ῆ]ελίοιο
Θεσπίζων μερό[π]ε[σσι]ν [ἐπερχομέν]ο[ις] προσαν[τεῖ·
ἐκ πάσης [γὰρ [γῆς ἐ]λθεῖν [ἐπὶ ἐ]σπεύδ]οντ[ε]ς
5 οἱ μὲν ἐπ[ήρανα δεχν]ύμενο[ι μάλα] θαυμάζοντες
οἷχ[ο]νται [πάλιν ἐς] πάτρα[ν φθόγγοιο] τυχόντ[ε]ς,

Sententiam secutus qualem Franz significavit verba aliter constitui; certi fere nihil dare potui. — 1 ΗΝΟC Salt, ΗΝΟC - - - ΗΕΟCΙΟΙΝΟ Pococke, cuius ceteroquā tam corruptum est apographum, ut nihil inde discas. Cum Saltio, si leviora excipias, plane consentit L'Hôte. — 2 ΗΜΕΡΙΗΛ . . . . ΝΤΟΛΗΧΕΛΙΟΙΟ — 3 ΜΕΡΟΕΩΝC . . . . ΟΧΙΠΡΟCΑΥCΗ μερόπεσσιν Letronne et Franz, ἐπερχομένοις Franz, qui extremo loco προσάυσεν posuit. — 4 ΠΡΙ . . . . ΛΘΕΙΝΙ . . . . ΟΝΤΟC — 5 ΕΠΙ . . . . ΥΜΕΝΟC . . . . . ΝΘΑΥΜ κτλ'. — 6 ΟΙΧΩΝΤΑΙΓ . . . . ΓΑΤΡΑ . . . . . ΤΙΧΟΝΤΟC suppl. Franz, nisi quod χρησμοῖο scripsit pro φθόγγοιο. — Mutilum carmen esse docent οἱ μὲν verba v. 5.

1014. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 d.

ὦ παῖ, χαῖρε πρό[φ]ρων, [λαλέοις δέ τι χ]άρμ[α nomen
. . . . . Θεῶ]ν εἵνεκα, ταῖς μέλομαι.

L'Hôte haec ita tradidit:

ΩΠΑΙΧΑΙΡΕΠΡΟ ΡΩΝ
ΑΡΜ
ΕΙΕΡ ΝΕΙΝΕΚΑΤΑΙCΜΕΛΟΜΑΙ
CΡΟΙCΑ
Ν ΚΡΕΤΟC

Balbillae esse epigramma coniecit Letronne, et sane mulier loqui videtur dearum quarundam sacerdos, quarum in gratiam postulat ut sonum edat Memnon. — A sinistra alter fuit titulus quattuordecim fere eisque brevioribus versibus perscriptus, quem metricum fuisse docent verba ἰδών (v. 4) et ἀμβροτος (v. 12).

1015. Memphi in ungue Androsphingis. C. I. 4700 coll. Add. p. 1187.

Σὸν δέμας ἔκπαγλον τεῦξαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
φεισάμενοι χώρης πυρὶ δαμαζομένης,
ἐς μέσον εὐθύναντες ἀρουραίοιο τραπέζης,
νήσου πετραίης ψαμμὸν ἀπωσάμενοι.

5 γείτονα πυραμίδων τοίην θέσαν εἰσοράασθαι,
οὐ τὴν Οἰδιπόδαο βροτοκτόνον, ὥς ἐπὶ Θήβαις,
τῇ δὲ θεᾷ Λητοῖ πρόσπολον ἀγνοτάτην,
τὴν] ἐπιτηροῦσαν πεποθημένον ἐσθλὸν Ὅσειριν,
γαίης Αἰγύπτιοιο σεβάσμιον ἡγητῆρα,
10 ἔξοχον] οὐρανί[ω]ν, μεγα[λή]το[ρα] . . . . .
εἵκελον Ἑφαίστω . . . . .
εἰς ὅταν ὤκε[αν]ο . . . . .
ἐς γαῖαν . . . . .

Ἀρριανός.

2 ΠΥΡΙΔΑΜΑΖΟΜΕΝΕ quod qui legunt πυρίδα μαζομένης (Letronne) vel πυρίδ' ἀμαζομένης (Franz) ne ipsi quidem sciunt quomodo explicent. Cui parcitur terrae, ea aliquid vel passa esse vel pati dici debet, unde etsi metrico vitio diffidas tamen πυρὶ δαμαζομένης verum putaverim *terras caloribus subactae*. Et sane apta erat ad calores arcendos sphingis imago muris undique circumdata; cf. ad C. I. 4701. — 3 ἀρούραιος τράπεζα (de adiectivi genere cf. ad *hymn. Isid.* infra n. 1029.) est campus arenosus, νῆσον πετραίην *planum quadratum*, in quo positus est *Androsphinx*, recte explicat Franz. — 7 adtulit Letronne Steph. Byz. s. v. Λητοῦς πόλις, μοῖρα Μέμφεως, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες καὶ Λητοῦς ἱερόν. Hinc nomus, in quo pyramides erant, Letopolites vocabatur. — 8 ΤΙΥΕ ΠΙΤΗΡΟΥΛΑΝ corr. Franz. Non quaesiverunt interpretes, qualem deam sibi finxerit Arrianus poeta sphingem, quae res quamvis in infinita numinum Aegyptiorum confusione lubrica sit, tamen hoc loco dubium non est quin sphinx Isidis personam induerit; cf. Plut. *Is. et Osir.* c. 52 εἰσὶ γὰρ οἱ τὸν Ὅσειριν ἀντικρυς ἥλιον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι Σείριον ὑφ' Ἑλλήνων λέγοντες . . . τὴν δ' Ἴσιν σὺχ' ἑτέραν τῆς Σελήνης ἀποφαίνον-

τες, καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῆς τὰ μὲν κερασφόρα τοῦ μηνοειδοῦς γεγονέναι μιμήματα, τοῖς δὲ μελανοστόλοις ἐμφαίνεσθαι τὰς κρύψεις καὶ τοὺς περισκιασμούς, ἐν οἷς διώκει ποθοῦσα τὸν ἥλιον. Opperi igitur dicitur Isis, donec sol mane exoriatur, cf. ad. v. 12. — 10 ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΜΕΓΑΝ Clarac; post ΜΕΓΑΝ apographum in *Quarterly Review* 1819 p. 411 editum haec addit ΙΤΟΜΙΝΙΙΙΙ . . . . ., idemque v. 11 post ΗΦΑΙΣΤΩΙ haec Ι . . . . . Ι . . . ΤΟΙΗΝΙΟΙΥ et v. 12 idem habet . . CICOTANOKEMOKCI. ΜΟΙΑΛΙΝΟΙ ΜΙΝΙ, ubi Clarac ΕΙCOTANΩΙ, denique v. 13 . . ΓΑΙΑΝΙΧΥΡΩ. ΟΛΙ . . . . ΝΙΙΙ --, ubi Clarac ΓΕΓΑΙΑΝΦ. — 10 ante οὐράνιον fortasse non debebat quidquam addi, nec ipse ille accusativus mutandus erat; μεγαλύτερα tamen certum videtur. — 11 Hephaesti apud Memphitas templum notum, cf. Herod. II 112. — 12 videtur solis iter describi; ἐπιτηρεῖ illa, εἰς ὅταν ab oceani extremis oris redeat sol sive Osiris; nam ὠκεανός vocabulum non puto dubium esse. Cf. Diod. I 27 in hymnis apud Ny-saeos cippo inscriptis εἰμὶ δὲ Ὀσιρις ὁ βασιλεύς, ὁ στρατεύσας ἐπὶ πᾶσαν χώραν . . . μέχρι τῶν τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ πηγῶν καὶ πάλιν ἐπὶ τᾶλλα μέρη ἕως ὠκεανοῦ.

1016. Memphi apud Androsphingem. C. I. Add. ΠΙ 4700 b.

Ἦδε κυρεῖ πάντ[ω]ν σφί[γ]ξις καὶ θειὸν ὄραμα·
 σ]ῶμα [γ]ὰρ [εἰ] νοέεις [σὺ σο]φ[ῶ]ς ὅπερ ἔπλετο τῇδε,
 φάσματος [ἐξ] ἱεροῖο νοήσεις κόσμον ἅπαντα,
 ἱερὸν [ώ]ς ἐφύπερ[θ]ε πρόσωπον ἔχει τὸ θ[ε]ό[πν]ουν,
 5 γυ[ῖ]α δὲ καὶ δέμας οἷα λέων, βασιλεὺς ὃ γε θηρῶν.
 δ]εινὸν [μ]ὲν τὸ θέαμα, [ἄτ]ρεκὲς δ' εἴ τις γε νο[ή]σει,
 ὄψιν [ἔ]χει . . . . .
 . . . . . ἐκ τῆς θειότητος
 ἐσθλῆς· αὐτὰρ [ἔγ]ω[γ]ε [Σ]α[ρ]απίων ἐχάραξα.

III fere saeculi. — 1 ΠΑΝΤΟCNCΦΙ. ΕΙC πάντων σφίγξ, ἢ καὶ Letronne, πάντως ἢ σφίγξ καὶ Franz. Mihi lusisse videtur poeta *omnium est et tortrix et spectaculum divinum*. — 2 ΚΩΜΑΙΑΡΚΗΡΝΟΕΙCΩΦΟCCONEP σῶμα γὰρ εἰ νοέεις ὕψος θ' ὅπερ Franz; at altitudo et corpus vix bene inter se coniunguntur. — 3 ΗΦΑCΜΑΤΟC_ΕΙΕΡΟΙΟ φάσματος εὐέργοιο Letronne, in quibus noli offendi adiectivo εὐέργος, Franz πλάσματος εὐώποιο. — 4 CΟCΕΦΥΠΕΡΚ. Ε et ΘCΟΤΗΟΥΝ corr. Letronne. — 5 ΓΥΡΑ — 6 ΕΙΝΟΝ ΚΕΝΤΟΘΕΛΜΑΝΡΕΚΕC corr. Franz. — 7 ΤNCΧΕΙΤΕΙΗΟΤΟΕΤΙΩΝΑΜΟΝΗCΑCΙΟΝ ΔΕ ὄψιν ἔχει recte videtur Franz scripsisse, reliqua eius supplementa inepta; conieceram olim ὄψιν ἔχει [σ]τέ[ρν]ο[ι]ο ἐπω[μαδ]όν. — 8 ΚΕΚΕΤC ΑΝΤΘΕΙΑΙΟΜΕΔCCTCΕΚΤΗC videbar olim παντολέτιν simileve eiusdem ge-

neris vocabulum legere, coll. supra. n. 1015, 6. — 9 CTWIEEACAΠIΩN ἔγωγε
Letronne, Σαραπίων Franz.

1017. Thebis in Rhamsis IX syringe. C. I. Add. III 4807 h.

Θηβαίας [σ]ύριγγας ἐγὼ καὶ Μέμνονα σεμνόν
θαύμα[σα τ]ῆς τέχνης Οὐράνιος κυνικός.

Litterae valde recentes; Vranium cynicum non novī, neque alium
ullum Demonacte recentiore, qui mortuus est a. 150. — 2 ΕΥΜΑ ΗC
suppl. Franz.

1018. Thebis in syringe. C. I. Add. III 4791 b.

Πάσας μὲν σύριγγας ἐθαύμασεν Ἡράκλειος,
ἀλλὰ λέγει πάντων Μέμνονα θειότατον.

1019. Thebis in syringe. C. I. 4792 coll. Add. III p. 1210.

Θαύματα συρίγγων ὁρόων μέγ' ἐθαύμα[α]σα Βησ[ᾱς],
τὴν δὲ μάλιστ' ὁρόων ἐθαύμασα Μέμνονος ἐσθλή[ν].
Ἡ]ρακλίδης.

Besas saltatoris Aegyptii nomen Anth. Pal. *app.* 30, 3. Besas ho-
mo indoctus Memnonem inter syringas numerat. — Ἡρακλίδην subscri-
ptum recte fortasse Letronne ad hunc titulum pertinere negavit.

1020. Thebis in syringe. C. I. 4816 coll. Add. III p. 1214.

Τατιανὸς ἡγεμὼν Θηβαίδος ἱστορήσα[ς] ἐθαύμασεν
τὸ] θαῦ[μα ξ]υνὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπ[τί]ων.

Tatianus praeses Thebaidis ante a. 367, cf. supra n. 919. —
2 UIΘAYA ΞΥNON — ΑΙΓΥΠΩΝ Αἰγυπτίων corr. Letronne. Initio versus
(nam senarium esse persuasum habeo) Franz ἐνταῦθα τὸ εὐσύνετον, Le-
tronne τὸ μνημόσυον. Intellego *miraculum omnibus adeuntibus commune*.

1021. Apud Antinoen. C. I. Add. III n. 4705 i.

Ἐνθ' ἀναβὰς ἐ[χ]ά[ρα]ξε Κατυλλῖνος ἐν προ[θύρ]οις[ιν],
τέχνην θαυμάζων τῶν ἱερῶν λαοτόμων.

1 ΕΛΑ . . . ΣΕ COIT. Letronne. — ΠΡΟCΙΠΠΟΙC προθυραίοις vel προπυ-
λαίοις Letronne. Praetuli quod Franz proposuit ut vulgarius. — 2 po-
terat λαοτόμων ἱερῶν, uti observavit Franz. Vrbi vicina sunt sepulcra
montibus incisa.

1022. Talmi in vico Nubiae, inter columnas pronai. C. I. 5041.

Σαν[έ]νως γράφει ὁ υἱὸς Ψενο[σίριος]
σέβου τὸ θεῖον, θῆε πᾶσι τοῖς θεοῖς,
ἐφ' ἑκαστον [ί]ερὸν [έ]πιπορεύου προσκυνῶν,
ἡγ[ο]ῦ μά[λισ]τα τοὺς πα[τ]ρώους καὶ [σέβου
5 Ἴσιν, Σά[ρ]απιν, τ[οὺς] μεγ[ί]σ[τους] τῶν [θεῶν,
σω]τῆρας [ἀγα]θ[οὺς, εἰμε]νεῖς εὐεργέτα[ς].

1 CANCNWC — 3 ΘΦΕΚΑCΤONT . C | PONTPI — 5 CACAΠINTC . . . | TI . TO
YCTWN — 6 THPACAT/ΘC . . . | NEIC restituit omnia Niebuhr, nisi quod v. 6
τηρήσατε θεούς, εὐμενεῖς εὐεργέτας posuit, correcta haec a Franzio. Du-
bium nihil fere est praeter nomen v. 1 (quem versum non certum vi-
detur senarium esse; scripsisset enim τόδ' υἱός) et σέβου v. 4, ubi ad-
iectivum potius velut φίλους fuisse puto; nam σέβου si posueris vix
poteris quin μάλιστα iteres. — Consimilia Maecenatis sunt praecepta
ad Augustum ap. Cass. Dion. LII 36 τὸ μὲν θεῖον πάντῃ πάντως αὐτός
τε σέβου κατὰ τὰ πάτρια καὶ τοὺς ἄλλους τιμᾶν ἀνάγκαζε, τοὺς δὲ δὴ ξε-
νίζοντάς τε περὶ αὐτὸ καὶ μίσει καὶ κόλαζε κτλ., nisi quod ex parte ob-
loquitur Maecenati Sanenos de peregrinis sacris minus severe iudicans.

1023. Talmi in templo dei Manduli. C. I. 5039.

Χρυσοχέλ[υ] Π[αι]άν, Μανδοῦλι, Ἀθηνᾶς ἀγάπημ[α] . . . .
Λατοῦς γόν[ε], χρη[σ]μ[ωδ]έ, λυρόκι[υ]π', [ί]ή[ι]ε Ἀπολλ[ο]ν,
ὁ τὴν μελανόστολον βασιλίσ[σαν] Εἰ[σιν] . . . . .
ἰσαθρήσας δ' ἐγὼ ἐν θ[υ]σί[αι]ς ἰκάνω προσκυνή[σ]ας σ[ε,
5 τὸν προκαθη[γέτην] Μανδο[ῦ]λι καὶ πρό[φ]ρον[ως] ἐθυσάμην·
τὴν σὴν [μ]αντοσύνην τίς δ' ἄ[ν] κομίσαι[τ]' ἐπινεύσαντ[ος];

Ἰ]λα[θ]ί [μ]οι, Μανδοῦλι, Διὸς τέκο[ς] ἡδ' [έ]π[ί]ν[ε]υσον·
σῶζέ με καὶ κ[εδν]ὴν ἄλοχον κ[α]ὶ παῖδας ἀρίστ[ου]ς
. . . . σ]ῶ[ζ]ε πάντοτε καὶ [σφα]ς κ[αὶ] δμ[ῶ]ας πατ[ρί]δ'
ἰκέσ[θαι]

10 νόσφιν ἄτερ [ν]ο[ύ]σου καὶ [ἄ]τερ χαλεποῖ[ο πό]νοιο,

λαμπρ[ὸς ἐπιπν]ε[ί]ων καὶ δ[ε]ξιὸς ἰστ[ία] ἱκ[άν]ων

Carmen inperite factum tam male aut inscriptum aut descriptum est, ut vel post optimam Niebuhrii operam plurima sint incerta. — 1 ΧΕΛΕ — ΑΓΑΠΗΜΙΕΛΑΝΕΠΙΣΕΜΟΛ. εἴ λῖαν ἐπίσημος Niebuhr, cuius nisi contrarium notabitur omnia sunt supplementa. — 2 ΓΟΝΗΧΡΗΝΜΟΑΕΛΥΡΟ ΚΤΟΠΗΤ . . ΙΕΑΠΟΛΛΩΝ — 3 ΒΑΣΙΛΙΧΙΣΕΙΛΙΕΙ . . . Α . . . . supplendum amandi verbum. — 4 ΕΝΘΑΣΙΗΚΑΝΩΣ ἔνθα εἷης ἱκανῶς προσεκύνησα θεόν Niebuhr. — 5 ΘΗΠ/. ΧΜΑΝΔΟΤΛΙΚΑΙΠΡΟΟΡΟΝ . . . . . προκαθηγέτην Franz, προκαθήγημα Niebuhr; προφρόνως ἐθυσάμην ego. — 6 ΑΛΚΟΜΙΣΑΙΣΠΗΕΥΣΑ ΝΤΩ — Inde a v. 7 hexametri secuntur, probi duo, ceteri ut videntur vitiosi. — 7 ΤΛΑΠΙΛΟΙ — ΤΕΚΟΗΑΙΠΝ . ΥΣΟΝ — 8 ΚΗ . . . ΗΝ — ΚΩΙ — ΑΡΙΣΤΙΣ — 9 ΚΑΪΙCΖΩCΕ σῶζε scripsi. — ΕΤΪC ἔτας Niebuhr. — ΚΝΔΜΟΑΣΠΑΤΗΔΙCΚΕC ΟΝ — 10 ΜΟCΟΥ — ΧΑΛΕΠΟΙΝΟΙΩ versus fere Hesiodi est oppr. 91. — 11 ΛΑΜ ΠΡC . . . . . τφε . ΩΝ — ΔΙΞΙΟCΙCΤΔΙΚ . . . . ΩΝ λαμπρὸν πνεῦμα φέρων Franz; extrema Niebuhr καὶ δεξιὸς Ἰσιδι καρπῶν. Scripsi quae sententia flagitabat. — Secuntur tres versus plane inextricabiles; v. 12 legunt vocabulum μαν- το[σύν]ας, v. 14 traditur . ΑΟΡΕΝΑΙCΕΧ . CONCXYNACYΧΑC . . . , fortasse legendum [καὶ] λίτομαί σε, χρυσοχέλυ, τὰς ψυχὰς [μοι διασώζειν.

1024. El Gabaouat in vico oasis Thebarum. C. I. 4958.

a. Ἀμμώνιον [θεὸν] Χρ[ι]σιϖ̃ με[μ]ελημένο[ς] εἰ[δ]ον·
 Ἰλαθεῖ, Χρ[ισ]τὲ πάτερ, χρύσειον γένος ἀν[θ]υποφήνας

b. ἁ[ν]θ[ρω]π[ο]ις . . . . .

b. $\alpha^2 \nu [\vartheta \rho \acute{\omega}] \pi \alpha [\iota \varsigma] \dots \dots \dots$

Duo sunt fragmenta, quae dubites num sint inter se coniungenda. — 1 ΑΜΜΩΝΙΟΝΕΝΧΡΗCΤΩΜΕΜΕΛΗΜΕΝΟΝΕΙΛΟΝ finxi hominem christianum (nam christianum titulum esse frustra negat Franz) Ammonis aliquod templum adeuntem, ubi tamquam improbi sibi conscius facinoris Christo supplicat. Χριστῷ μεμελημένος Greg. Naz. A. P. VIII 147. — 2 ΧΡΗCΕΤΕ — sub finem AN : A ΥΠΟΦΗΝΑC quae correxit Franz. — 3 ΔΝΟΚΠΩΛΠΩΠΡCΝΕΛC fortasse ἀνθρώπων πτωχῇ γενεᾷ.

VI. HYMNI.

1025. Teni in oppido. C. I. 2342.

Χαῖρέ μοι, ὦ Δ]ήλου μεδέων, φρασίμ[βρ]οτε [Τ]ε[ιτ]άν,
 ἄντροις ὁ]μφαίοισι Κλάρου Βράνχου τε ἰ[ε]ρο[ῖσιν]
 τιόμ]εν', ὠρομέδων, μουσηγέτα, χρυσοέθ[ειρε,
 Δελφῶν], ὦνα, πε[τρ]ῶν, πάτερ ἄφθ[ιτ]ε, δεῦ[ρ'] ἐ[πάρηξον
 5 εὐχομ]ένοις μερό[π]εσσ[ι]ν τεῆς Τήνου ν[αέταισιν],
 καὶ κλύ]ε θειοπρόπιο φίλου μακά[ρ]ων [τε βροτῶν τε,
 χειρ[ῶ]ν [δ]υσ[με]νέ[ω]ν τε τεὸν βρέτα[ς] εἴ[ρουσαι αὐτός
 . . . . .
 πη]κ[τί]δα δ' οὐρανίων ἐτάρην θαλίσ τ[ε] χορῶν τε

II vel III saeculi. — 1 ΦΑΞΙΜΜΟΤΕΙΕΤΙΑΝ corr. Boeckh. Ab initio Φοῖβε ἄναξ Wilamowitz. — 2 νύμφαίοισι Boeckh. Scripsi ἄντροις ὁμφαίοισι Nonnum secutus (IX 283) ὁμφαίη παρὰ πέτρῃ i. e. Delphis. — ΤΕΙΡΟΝΤΟ requiritur locale quoddam vocabulum; ἱεροῖσι cedet vero. — 3 χρυσοέθειρε Boeckh. — 4 ΩΝΑΠΕΦΙΩΝΠΑΤΕΡΑΦΘΠΕΔΕΥΙΕΙΣ ἄφθιτε Boeckh; similes sunt hymnorum orphicorum clausulae. — 5 ΜΕΡΟΤΕΞΙΝΤΕΗΣ μερόπεσσι Boeckh, idemque ναέταισιν supplevit; traditur ΝΛ. — 6 ΜΑΚΑΙΩΝ corr. Boeckh; extrema certa sunt. — 7 ΡΟΝΛΥΛΙΝΕΟΝ — ΒΡΕΤΑΙΕΙ βρέτας Boeckh. — 8 ΑΛΑΙΟ . . . . ΕΝΗΓΙΕΡΕΙΣΥΠ . . ΝΑΝ videtur ἱερεῖς vel πανηγυρέες legendum. — 9 ΚΠΔΑ corr. et suppl. Buecheler. Non videtur talis cogitari Apollo, qualem invocat Orphicus poeta *hymn.* 34, 14 σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτῳ ἁρμόζεις κτλ'.

*1026. Romae. C. I. 5973 c.

Νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσ[βιε, δέσποτα Παιάν,
 σὴ δύναμις κακόεργον ἀνακρο[ύει τ' ἐπιπομπήν
 ἀνθρώπων, τρομέει τε πάλιν [Δέσποινά τ' ἐπαινή
 Ἄδης τ' εὐρυθέμιλος, ὅταν ζωαλ[κέα χεῖρα
 5 ἀντανύσης, βιοδῶτα, φερεσσιπό[νοισ μερόπεςσιν.
 νῦν οὖν πάντα δόμον γενέτα[ς τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα
 σῶζε, μάκαρ Παιάν, ἀκεσώδυν[ε, δῶτορ ἑάων.
 Πατριώινου.

Patroinum (C. I. 6649) cur carmen fecisse negaverit Bergk (*Poet. lyr.* II 574) obscurum est; falso vero, ut nunc scimus, idem integros hos versus ex Sophoclis Paeane petitos esse coniecit. — 1 suppl. Welcker (*Syll.* 135) ex *hymn. orph.* 67, 1. — 2, 3, 4 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. cf. *h. orph.* 68, 6 μοῦνός τε στυγέει σ' Ἀΐδης ψυχοφθόρος αἰεί. — 4 ζωαλι// aperta lapidis lectio; Nonn. XXXV 75 δεῖξον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρκέα. — 5 φερεσσιπόνοισι βροτοῖσιν Franz, cui praetuli quod suavius ad aures accideret. — 6 γενέταν τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα Franz, patrem intelligens Patronum, quem extremo versus septimi loco male posuit; γενέτας Bergk idemque supplevit v. 7.

*1027. Athenis translatus cippus in museum Cassellanum. C. I. 511 ex Gesneri editione et Add. I p. 913 ex meliore Voelkelii apographo. Praeter meum deinde apographum ectypo utor a Pindero benigne mihi conmisso.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

a. Ἐγραιω, Παιήων Ἀσκληπιέ, κοίρανε λαῶν,
 Λητοίδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἡπιόφρων παῖ,
 ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν ἐπάκουε
 σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθότες ἰλάσκονται
 5 σὸν σθένος, ἡπιόφρων Ἀσκληπιέ, πρῶτον Ὑγείαν
 ἔγραιω καὶ τεὸν ὕμνον, ἰήιε, καί κλυτι χαῖρε.

b. Ὑγεία, βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ νέιν τὸ λει-
 πόμενον

βίου· σὺ δέ μοι πρόφρων ξυγείην
 εἰ] δ' αἰθρὶς ἢ πλούτου χάρι[ς] ἢ τεκέων

10 εἰ] δ' αὖθις εὐδαίμονος ἀνθρώπο[ι]ς βασιληίδος ἀρχᾶς,
 ηπιοφρον

ζυγίης Ἀφροδίτας ἐλκεσι θηρεύομεν·

εἰ δέ] τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψι[ς] ἢ πόνων ἀκοα
 [π]έ[φ]ανται,

μετὰ [σ]ῖ[ο], μάκαιρ' Ὑγεία,

τέθαλε κ[αὶ] λά]μπει χαρίτων [φ]άος.

15 σέθεν δὲ [χ]ωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

c. νεωθαλὸς αφθιτον, ... Τελεσφό-
 ρε, σὰς ἀρετὰς . . . . . πάνσοφε
 λυσιπόννοι[ς] . . . . . ενε δέ-
 μον . . . . . α θά

20 νατον λαθικ[η]δ[έα] . . . .

. . . . . πάγ]γλωσσα γένη

μερόπων ἀνεγείρατε ἐκ (κ)αμάτων

βαρυαλγέα νοῦσον ἀπωσαμένω·

Παιᾶν δὲ γέγηθεν ἀκειρεκόμης

25 νέον ἔρνος ἔχων σε, Τελεσφόρε, τὸν
 περὶ κῆρ ἔσ[τη],

καὶ πολλάκι σεμνὰ θεοῦ Καμάτου

βροτὸν ἐς φ . . . ., σὺ δὲ θν αὐτὸς ἄγων

μετὰ σοῦ βαρὺ . . . . .

30 Ἴδη χαῖρέ μοι, ὦ ἰώμενος, ὦ πολύ[τει]με,

π[α]ῖ[ζε], Τελ]εσφόρε, παῖζ', ἰ[ή], σύ γε γηθοσύ[νοισι

σοῖς] περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωτα χεῖς ἱερ[εῦσιν].

ὑμναίόμεν σε, μάκαρ, φαεσίνβροτε, [δ]ῶ[τ]ορ ἐάω[ν],

Παιᾶνος ἴδρυμα, Τελεσφόρε κλεινέ, δ[ιοικῶ]ν.

35 καί σε Ἐπιδαύριοι μὲν ἀλεξιχόροισιν ἀοιδαῖς

γηθόσυννοι μέλπουσιν, ἄναξ, Ἀκέσιν καλέοντες,

οὔ[ν]ε[κ]' ἄ[κ]ος θν[η]τοῖσι φέρεις (σ)τυγερῶν ὀδυνάων·

Κεκροπιδ[αι] δ' ἄδουσι Τελεσφόρον, ἔξοτε γ[έ]η

νοῦσον ἀπωσάμενος πυροφ[θ]όρον ἐς τέλος αὐτοῖ[ς]

40 εὐτοκ[ί]ην ταχέως ἀσσκ[ηθ]έα, δαῖμον, ἔθηκας·

οὐ μὰν [το]ῦδε χάριν σε, Τελεσφόρε, ἄδομεν οἶον,

ἀλλ' ὅτι κ[αὶ] Παιᾶνος ἀκειρεκόμου θεραπείαις

ζωοφόρον [σ' ἔ]θ[ρεψεν], ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάκχος.

Exeunte saeculo II vel ineunte III titulum insculptum esse vidit Boeckh, quo quidem tempore sacra Telesphori ad placandam pestilentiam Athenas translata essent. Cuius rei satis memorabile atque certum ut videtur testimonium suggessit mihi Neubauer ex duobus titulis atticis (*Philist.* III 549 et *Ephem.* 3204) eodem illo tempore scriptis, quibus ephebi more suo publicas res imitati Τελεσφορον Ἀσκληπιοῦ, νέον θεόν sodalicii sui principem receptum referunt. Accedit his hermae mutili fragmentum ineditum, cuius verba

} ΤΕΙΑΚΑΙΚΛ/ΤΩΙ | . ΕΛΕΣΦΟΡΩΙ

bene interpretatus Neubauer . . . . Ὑγεία καὶ κλυτῷ Τελεσφόρῳ ad eandem rem certo iudicio vidit pertinere.

Exordium simile Podagri verbis baculum adloquentis in Luciani *Tragodopod.* 58 sqq. ἔγειρε, τλήμων, γυνῖα δεμνίων ἀπο . . . σκέδασον δ' ἀπ' ὅσων νύχιον αἶρος βάθος, quo eodem ex libello Bergk (*Poet. lyr.* II 575) indicavit v. 193 comparandum cum hymni v. 4 κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπᾶς. Quibus verbis simul recte Boeckh coniecisse evincitur, titulum non de publico consilio, sed a sacerdotibus indoctioribus et plebeis asseclis positum esse; nam σῶν μερόπων ut apud Lucianum Podagrae sacris initiatos, sic in titulo Aesculapii sacerdotes significat. Tertium denique eiusdem libelli Luciani locum adferam ad v. 31. — 5 πρῶτον σθένος est Ὑγεία, cuius hymnus primum tenet locum. Qui sive Licymnii est sive Aripchronis (cf. Bergk *Poet. lyr.* III 1249) integer ab Athenaeo XV 702 a sic traditus est:

Ὑγεία, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγεία,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ·
σθένος δὲ χωρὶς οὗτις εἰδαίμων ἔφυ.

Exordium praeterea, si testem titulo fere aequalem requiras, Lucianus servavit (*pro lapsu in salut.* c. 6), non discrepans ille ab Athenaeo. Discrepat vero vel maxime lapsus, cuius rei cum in sententiae gratiam nihil fere si unum exceperis mutatum sit aliae causae circumspectandae sunt. Nam ut mittam menda orthographica et leviter errata ἀνθρώπους (v. 10), χάριν (v. 9), τέρψιν (v. 12), quaeque deterius fortasse exempli lectiones fuerunt, velut σοῦ pro σεῦ (v. 7), βίου pro βιοτᾶς (v. 8), ξυνείης (de quo statim dicam) pro ξύνοικος εἴης (v. 8), denique interpolatum

βροτοῖσι (v. 7), graviora sunt reliqua, inde opinor explicanda, quod aut lapidarius aut is qui lapidario carmen insculpendum tradidit exemplo parum vel curiose vel perspicue et litteris quidem maiusculis scripto usus est. Nam ut ΝΕΙΝ (ναίειν) ex ΝΑΙΟΙΜΙ corruptum videtur (de quo tamen facile patiar si quis aliter iudicarit), ita apertum est ΞΥΓΕΙΗΝ a lapidario de Ὑγείᾳ cogitante pro ΞΥΝΕΙΗC lectum esse, et similiter ΗΠΙΟΦΡΟΝ pro ΗΠΟΘΩΝ, ΕΛΚΕCΙ pro ΑΡΚΥCΙ (si quidem verum hoc est), ΑΚΟΑ pro ΑΜΠΝΟΑ, ΤΕΘΑΝΤΑΙ pro ΠΕΦΑΝΤΑΙ, ΟΛΟC pro ΕΑΡ. Accedunt alia ubi quae difficilia erant lectu facili manu emendari posse illi visa sunt; sic enim ortum puto duplex illud ΗΔΑΥΘΙC (v. 9 et 10). Nam quae ante oculos habebat ΕΙΓΑΡΤΙCΗ, in his γ et ρ litterae evanidae, Η pro Ε scriptum fuit, θ et τ dentales quid differrent inter se nesciebat homo plebeius. Scripsit igitur ΗΔΑΥΘΙC. Deinde cum proximo versu legeret ΗΤΑCΙCΟΔΑΙΜΟΝΟC, non adgnovit vocabulum ἰσοδαίμων, substituit εὐδαίμων, reliquas litteras ΑCΙC cum modo felici coniectura ΑΥΘΙC sibi reparavisse videretur, nihil aliud significare putabat quam idem illud ΑΥΘΙC, quo facto proclive erat ex versus antecedentis similitudine ΗΔ scribere pro ΗΤ. Omisit denique lapicida ΟΥC post ΗΠΟΘΩΝ (vel ΗΠΙΟΦΡΟΝ), proximum vero ζυγίης pro κρυφίαις non lapicidae tribuendum sed sacerdotulis intempestive pudicis. — Voelkelii lectionem raro sane ex meo apographo correxi; addo v. 12 in lapide esse ΗΔC, i. e. ἡ vel εἰ δέ, et ΑΚΟΑΤΕΘΑΝΤΑΙ, v. 13 ΘΙΑ sed Α littera incerta.

Qui spatio intermisso secuntur anapaesti hos primus adgnovit Hermann *Opusc.* V 170 sqq.; in dimetros describere usque ad v. 20 non ausus lapidis imaginem exhibui singulis punctis singulas quae perierunt litteras significans. — 16 initium certum est; turbavit lapicida nescio quid. — ΑΦΘΙΤΟΝ legit Chr. Baier amicus, qui mecum lapidem examinavit; sex interiectis litteris videbar mihi ΦΡΩΝ vel ΦΡΟΝ//Υ adgnosceret. — 20 ΛΑΕΙΚΗΔ legi. — 21 πάγγλωσσα Hermann. — 22 ignoravit ille dualem ἀνεγείρατον formam, quam et metrum et sententia flagitant. — 26 ΕCΗ — 28 CΥΔΕ|ΘΝ certnm. — 29 ΘΕΟΥ, sed Θ postea deletum. Dein ΒΑΡΥΑΝ . . . Η//ΤΟΙ legi, sed non nimis certa extrema sunt. Lapidarii errores non adsequor.

Hexametrorum pars maxima facile leguntur; inpeditiones sunt primae tres. — 30 ΠΟΛΥ . . . με lapis; suppl. Baier. — 31 Π//Ι|CΕCΦΟΡΕΠΑΙΖΙΕ CΥΓΕΓΗΘΟΥCΥ . . . ΠΕΡΙ graviter haec turbata a lapidario. Hermann παῖζε, Τελεσφόρε, παῖζε, ἐπεὶ σύ γε γηθοσύνοισι σοῖς περί κτλ., quae fere recepi. Cf. Lucian. *Tragodopod.* 134 sqq. χαίροις μακάρων πολὺ πραοτάτη καὶ σοῖς προπόλοις Ἰλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῶ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν. — 32 γειC Voelkel, χειC lapis; ἱερεῦσιν Boeckh. — 33 ΤΩΔΟΡΕΛΩΠΑΙ — 34 ΔΩ . . . Ν Voelkel, ego ω non vidi. Perspexit Hermann verbo

opus esse, e quo penderet Παιᾶνος Ἰδρυμα et scripsit Παιᾶνός θ' Ἰδρυμα-δοίκει. — 35 ἀλεξιμόροις Hermann; traditum vereor ne verum sit. — 36 Ἀχέσιν i. e. Ἀχέσιον Telesphori apud Epidaurios nomen, Paus. II 11, 7. — 37 ΟΥΔΕΤΑΧΟΣ corr. Hermann. — 38 ΚΕΚΡΟΠΙΔΑΔΣΥCΙ corr. Baier. — ΕΞΟΤΕΓCH litterae γ et η plane certae, media quae interposita est rotunda fuit; scripsi γέη i. e. γαίη. — 39 ΠΥΡΟΦΟΡΟΝ corr. Hermann. — 40 ΑΥΤΟΙΕΥΤΟΚ. ΙΝΤΑΧΕΩCΑCCK//ΗΔΕΑ legi ex lapide et ex ectypo; post κ lapis laesus litteram non tulit. ἀσκηθεῖα dubitanter scripsi homerici versus memor ἀσκηθεῖς καὶ ἄνουσοι. — 41 ΟΥΜΑΝ// //ΥΔΕ. — 42 καὶ Παιᾶνος Boeckh. — 43 ΖΩΟΦΟΡΟΝCΕΘ . . . . . quid opus esset vidit Hermann, qui σε ἔθηκεν scripsit; praetuli σ' ἔθρεψεν. Rem ipsam videmur ignorare.

1028. Andri. Ross *Inscr. inedit.* II 96. Rossii apographum passim correxit novaque tituli fragmenta adstruxit Welcker *Kleine Schriften* III 271 sqq.

columna prima.

- Αἰγύπτου βασιλεία λινόστολε, [τ]αῖ γονοέσσας
 αὐλακος ἀρχαία μέλεται πολύπυρος ἀγνιά,
 σειστροφόρος Βούβαστος, ἀμαλλοτόκοις τε Μέμφις
 γαθομένα πεδίοις, ὅπαι στάλαν ἀσάλευτον
 5 εἶσε φιλοθρέσκων ἱερὸς νόμος ἐκ βασιλῆων,
 σᾶμα τεᾶς, δέσποινα, μοναρχείας, ἰκέταισιν
 λαοῖς ἀπύοισαν. Ἐγὼ χρυσόθρονος Εἷσις,
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν, ὅσαν πυριλαμπέος ἀκτεῖς
 ἀελίῳ σελάγεσκε βολαῖς φορβάμονα γαῖαν.
 10 δειφαλέω δ' Ἐρμᾶνος ἀπόκρυφα σύνβολα δέλτων
 εὐρομένα γραφίδεσσι κατέξυσα, ταῖσι χάραξα
 φρικαλέον μύσταις ἱερὸν λόγον, ὅσα τε δᾶμος
 ἀτραπὸν ἐς κοινὰν κατεθήκατο, πάντα βαθείας
 ἐκ φρενὸς ὑφάνασα διακριδόν. ἄδε τυράννων
 15 πρέσβα, Κρόνῳ θυγάτηρ, Εἷσις, δάμαρ εὐρυμ[έδοντος]
 ἔμμι πολυζάλωτος Ὀσείδος, ὧ ποτ' ὀ[παδός]
 τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον [ὀργάδα νηδύν,
 βριθομένα σοβαροῖς ἐλινότροπος [ἐν πλοκάμοισιν,
 αἰπυνόω βασιλῆος ὃν ὦ[ρα]νὸς ἐ[π]ρέσ[βευσεν],
 20 θεσμοθέτις μερόπων, [τ]ὼς οὐκ ὀλέσει νόος ἀνδρῶν
 οὐδ' ἀπαμυνώσῃ πο[λιὸς χρόνος, οὐδέ ποτέ σφιν
 ἐμπετάσει λά[θαν] . . . . .
 ἀστροφόροι . . . . .

- 25 θῆλύ τε γάρ . . . . .
 ἐξέκαμον . . . . .
 Εἴσις ἐγὼ πολύβουλος . . . . .
 καὶ χθόνα μυδαλέαν . . . . .
 ἐς κρίσιν ὦ[ρ]ανίοισι κα . . . . .
 ἀτραπιτὸν πλαγκτ[ῆρ] . . . . .
 30 λοξοπόρου σελάγες . . . . α καὶ πυροέντων
 ἀέλιον πώλων ἀγήτορα φαίνο[π]α κύκλων
 ἐς πόλον εἰθύνεσκον, [Ἦ]ν εὐκόσμοισι πορείαις
 ἄξονες ἰλίγγοισι περικτυπέοντι διαύλω[ι
 νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος· ἄδε θαλάσσης
 35 πρᾶτον ἐν ἀνθρώποισι περάσιμον ἦνεσα μόχθον,
 ἄδε δικασπολῖαι ῥώμαν πόρον, ἄδε γενέθλας
 ἀρχὰν ἀνδρὶ γυναιῖκα συνάγαγον, εὖ τε, σε[λάν]ας
 ἐς δεκάταν ἀψείδα, τεθαλότος ἄρτιον ἔργου
 φέγγος, ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον, ἄδε γονήων
 40 ἄζομένως τιμὰν ἔτι νηπιάχως ὑπὸ μαζῶι
 κωρισμοῖς ἐδίδαξα μελίφροσι· φοιτάδι δ' ὀργᾶι
 μᾶνιν ἐρεισαμένα μυκάμονος ἄχρῖς ἐπ' εὐνάς
 Ἀΐδος ἠπείλησα, μελαμφα[έω]ν τε βερέθρων
 ἀστόργοις φυλακὰν βαρυπάμοσιν. ἔμμι δ' ἀρούρας
 45 πυρνοτόκῳ μεδέοισα, δαιξάνδ[ρ]ων ἀπὸ [χ]ειρῶν
 ἐχθομένα βρώμαν, ἂν φωλάδες ἔστν[γ]ον ἄρκτοι,
 τὰν λύκος ὠρυκτάς, λιμῶ τεθροωμένος ἀλκάν . . . .

columnae secunda tertiaque fere interierunt.

columna quarta.

- ἀελίῳ βασιλῆον ὁμᾶι συν . . . . .
 καί με καλεῦσι πάρεδρον· ἐλα . . . . .
 50 συνφέρομ' ἀκτείνεσσι κατω . . . . .
 ὅσσα δ' ἐμὸς γνώμων νόος εἴσιδ[ε, χειρὶ κρατούσαι
 ἐς πέρας ἰθύνω· τὰ δ' ὑπείροχ[α] πάν[τα] . . . .
 κῦρος ὑποκλάζοισ', ὑπάταν βασιληίδα τε[ιμάν
 πτήσσονθ' ἀμετέραν· δεσμῶν δ' ἀέκουσαν ἀν[άγκαν
 55 ἀνλύω· πλιωτὰ δὲ φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα
 νηυσὶ μελαμπρώροισιν ὑπαὶ παχνώδεος αὐχμῶ,
 ἀνίκα μειδάμων, ἱλαρὰν ἐρύθοισα παρειάν,
 ἀμπετάσω Τηθὺν γλαυκώλενον· ἐν δ' [ἀ]περ[ά]τοις
 βένθεσιν ἀστιβέα πλαγκτὰν ὁδόν, εὐτέ με θυμός

- 60 κορθύσηι, κλονέω· παντᾶι δὲ μελανθεί ῥοίζωι
 σπερχόμενος βαρὺ πόντος ἐνὶ σπήλυγξι βαθείαις
 μυκᾶτ' ἐξ ἁδύτων· πρᾶτα δ' ἐνὶ σέλματι δούρων
 κολπωτὰν ὁθόναισι θοὰν τρόπιν ἰθύνεσκον,
 οἶδμα καθιππεύοισα, δαμαζομένας δὲ θαλάσσας
 65 ὠκυπόροις ἐλάταις ἐλικὰν ἔστασε χορείαν
 Δωρίδος εὐλοχία· περιπάλλετο δ' ἐν φρεσὶ θάμβος
 εἰρεσίαν ἁδάητον ἔτ' ὄθμασι παπταινοίσαις.
 Ἴσις ἐγὼ πολέμω κρυερὸν νέφος ἔρκεσι μόχθων
 ἁμφέβαλον κληίζοισι πολυκτέανον βασιλείαν
 70 θεσμοφόρον· νάσως δὲ βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζᾶν
 ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος αὐτά,
 ὦρεα καὶ πε[δίω]ν σπορίμαν βάσιν, ὀργάδα τ' ἄκραις
 στηρικταῖ[ς ζείδω]ρον ὑπερτείνοισα, βοαύλοις
 μαλοκόμοι[ς τε . . .]αν· ἐπ' ἀφριόεντι δὲ Νηρεὺς
 75 πλά[ζ]ετ' [ὔδει, τεύ]χων περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας
 φλο[ῖσβ]ο[ν ἐριβ]ρεμέθοντα, [π]οτὶ [κρ]οκά[λ]αισιν ἀράσσω[ν
 χοιράδας· ἁμφὶ λό]φως δὲ κατ' ὀφρύος ἐρσάεσσαν,
 κεκλιμέναν φέρ]βω ποτὶ ματέρα, πε[ρ]κάζοισαν
 βότρυν χαρμοδ]ότειραν· ὑπερ[φι]άλοις δὲ κεραυνῷ
 80 ἀστράπτοισα β]ολαῖς στιβαρὰν [θ]νατο[ῖ]σ[ιν] ἀπειλάν
- — — — —

desunt octo versus.

Isiaci huius hymni (nam Isidis epitaphium esse nescio an nemini persuaserit Welcker p. 277) et metrica ars et indoles poetica ad Nonni eiusque similium exempla proxime accedit. Quod cum et Sauppe (*Hymnus in Isim* Turici 1842 p. 10 sqq.) et Bergk (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 36 sqq.) intellexissent rationibusque probassent satis certis, Nonno non antiquiorem esse hymnum Sauppe evicisse sibi videtur; cautius Bergk illo tempore sacris Graecorum Aegyptiorumque ubique abolitis vix quemquam publico loco lapidem illum positurum fuisse iudicat. Cui tamen iudicio nimium tribuens errat, cum saeculo III potius exeunte quam IV ineunte factum carmen statuatur. Nam neque severae illae numerorum verborumque leges quod sciamus iam tum vigeabant, neque omnino poetarum ferax fuit illud saeculum, neque denique litterarum genus scripturaeve ratio, qua nusquam fere errans lapidarii manus usa est, tertio convenit saeculo. Iota enim non solum dativis additum vides raroque fortasse eorum qui descripserunt culpa omissum, sed etiam coniunctivis velut κορθύσηι (v. 60) atque adeo adverbiiς ὅπαι (v. 4) et πάντῃ (v. 60) et for-

tasse ὁμαῖ (v. 48). Mutae tamen huius litterae usus vergente iam saeculo secundo intermortuus est, ut ne in publicis quidem titulis post Severi fere tempora eius deprehendas vestigia, revixit autem quod saepius monui quarto insequentique saeculo, quippe cuius aetatis quo longius abesset ingenium ab antiqua dicendi sentiendique integritate, eo magis nugis quibusdam et pusillis rebus antiquitatis speciem adrogare soleret. Constantii Constantisque iras in Graecorum sacra graviter quidem saeviisse accepimus, sed illorum studium quantum reliqui fecerit Theodosii docent rescripta acerrimi novorum sacrorum vindicis. Mihi quarto saeculo medio non antiquior videtur hymnus esse in Isidis honorem ab Andriis lapidi mandatus. Aegyptium poetam fuisse coniecit Bergk neque hoc improbabiler, etsi quos memorat illius provinciae poetas Cyrum Coluthum Pamprepium Christodorum Tryphiodorum, omnes hi novae cuiusdam recentiorisque aetatis sunt; apte tamen Eunapii adtulit locum (*vit. Proaeres.* p. 92) τὸ δὲ ἔθνος (Aegyptiorum) ἐπὶ ποιητικῇ μὲν σφόδρα μαίνεται, ὁ δὲ σπουδαῖος Ἑρμῆς αὐτῶν ἀποκεχώρηκεν. Idem antiquissimum lapidi inscriptorum hymnorum exemplum monstravit Paus. IX 16, 1 ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐς Ἀμμωνίους τῷ Ἀμμωνι ὕμνον· οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν ὃν Πτολεμαῖος ὁ Δάγου τῷ Ἀμμωνι ἀνέθηκε. Feliciter autem factum est ut ex Diodori loco (I 27), quo et Bergk et Sauppe usi sunt, alterius Isiaci hymni notitiam acciperemus, a cuius exemplo prope abest Andriorum poeta. Ille enim οὐκ ἀγνοῶ δέ, inquit, διότι τινὲς τῶν συγγραφέων ἀποφαίνονται τοὺς τὰφους τῶν θεῶν τούτων ὑπάρχειν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀραβίας . . . εἶναι δὲ καὶ στήλην ἑκατέρου τῶν θεῶν ἐπιγεγραμμένην τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς Ἰσιδος ἐπιγεγράφθαι· ἐγὼ Ἰσίς εἰμι ἡ βασίλισσα πάσης χώρας, ἡ παιδευθεῖσα ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ ὅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα, οὐδεὶς αὐτὰ δύναται λῦσαι. ἐγὼ εἰμι ἡ τοῦ νεωτάτου Κρόνου θεοῦ θυγάτηρ πρεσβυτάτη, ἐγὼ εἰμι γυνὴ καὶ ἀδελφὴ Ὀσίριδος βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἡ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὐροῦσα, ἐγὼ εἰμι μήτηρ Ὠρου τοῦ βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἡ ἐν τῷ ἄστρῳ τῷ κυνὶ ἐπιτέλλουσα, ἐμοὶ Βούβαστος ἡ πόλις ὑποδομήθη. χαῖρε, χαῖρε Αἴγυπτε, ἡ θρέψασά με. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀσίριδος κτλ'. — Ceterum Isidem Andri cultam probat et titulus C. I. 2348 et nomen Ἰσίδωρος in tit. Andr. C. I. Add. II 2349 d.

Hymni ipsius adnotationem consentaneum est pendere fere a Saupii Bergkii Welckeri (*ll. s. ss.*), denique Hermannii (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 377 sqq.) disputationibus, quorum operam qui continuaverit auxeritve novi neminem. Rossii lectio sicubi a Welckero correctata est, falsa tacita correctam recepi; errores interpretum nisi ubi res aliter ferebat praetermisi. — 1 γΔ Ross, γΛΙ Welcker, τᾱ Bergk. — 2 ἀγυιά *de urbe dixit Pind. N. VII 92. Ol. IX 34*, Sauppe. — 3 cf. Diod. locus supra exscriptus. — 5 *Hesych.* θρεσκή· ἀγνή. Sa. — 6 sq. sic distinxit Bergk. —

10 *quas sagax Hermes invenerat, inventas vero occuluerat litterarum notas, has ego repperi repertasque inculpsi, partim hieroglyphice quas mystae soli intellexerent, partim demotice quas vulgus in publico poneret.* — 11 ΧΑΡΑΞΑΣ lapis, qua nisus lectione Hermann scripsit. ἀσφαλέων Ἑρμᾶνος ἀπόκρυφα σύμβολα δέλτων εὐρομένα γραφίδεσσιν ἄτ' ἔξυσε πᾶσι χαράξας μύσταις . . . ὅσσα τε δάμοις κτλ., qua ratione vereor ne nimium Isidis laudi detrahatur nimiumque tribuatur Hermae; mystae enim sunt Isiaci. — 14 ὑφάνασα prima syllaba producta ferendum videtur; ἐκφάνασα Herm. cum Sauppio. — τυράννω Bergk ad Cronum referens; sed pluralis recte habet, cf. Apul. *metam.* XI 5 Isidis verba *en adsum - summa numinum - prima caelitum.* Aliter in hymno Nysaeo ap. Diod. *l. s. s.* — 15 suppl. Sauppe. — 16 ὀποτο sententiam recte adsecutus Bergk audacius correxit ὦ ποτε νηδύν - τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον. Cautius Sauppe ὦ ποτ' ὀπαδός - τὰν αὐτὰν ἀνέδυσα γενέθλιον κτλ., in eo tamen falsus, quod minime eodem cum Osiride die Isis nata est, sed quarto post fratrem die, cf. Plut. *Is. et Os.* 12. Itaque ἀνέλυσα tenendum est, sicut dicitur ἀναρρηῆσαι λαγόνας sim. γενέθλιον αὐλάκα ῥίζας Herm. Similia ego posui. — 18 cincinnatam praedicari deam bene intellexerunt Sauppe et Bergk, quorum prioris supplementum recepi. ἐλκώπλοκος ἀμφὶ προσώποις Hermann, σοβαρός adiectivum crinibus aptum esse negans. — 19 ΒΑΣΙΛΗΙΟΣΟΝΩΙΝΟΣΕΙΠΡΕΣ βασιλῆος iota habet η litterae additum, sicut infra v. 39 teste Welckero ΓΟΝΗΙΩΝ. ὠρανός Bergk, ἐπρέσβευσεν Herm. invenit. — 20 γνῶς Herm. scil. θεσμούςς, qui facile ex adiectivo θεσμοθέτις repetuntur. Idem et huius et sequentium duorum versuum argumentum perspexit; verba paullo aliter constitui. Voluit enim v. 20 γνῶς οὕτις ἀνὴρ καταλύσει, ubi vitiosa est ἡ κατὰ τέταρτον τροχαῖον caesura; v. 21 cum litteras ΠΟ in lapide esse nesciret δαμάτωρ χρόνος, οὐδὲ ποτέ σφιν ἐμπελάσει λάθρα. Cf. quae Nysaea Isis gloriatur ap. Diod. *l. s. s.* — 23 sqq. *in coeli sideriferis plagis et in terra animantium altrice certis legibus omnia ordinavi. Feminum enim et masculum in me consociata habens effeci hunc rerum cursum nascendi et moriendi vicibus semper duraturum.* Interpretatio fere Sauppian est; idem Plutarchi verba comparat *l. s. s. c.* 43 διὸ καὶ μητέρα τὴν σελήνην τοῦ κόσμου καλοῦσι καὶ φύσιν ἔχειν ἀρσενόθηλυν οἶονται. Cf. etiam *hymn. Orph.* 42, 4 de Mise Isidis filia ἀγνήν τ' εὐιέρων τε Μίσην, ἄρρητον ἀνασσαν - ἄρσενα καὶ θῆλυν, διφυῇ λύσειον Ἰακχόν. — 28 ΩΙΑΝΙΟΙΣΙ ΚΑ . . . . ΧΙΟΝ . . . . ΟΣ . . . . ὠρανίοισι καταχθονίοις τε Bergk, prius etiam Sauppe; alterum verum non videtur. Interpretatur Sauppe *Isis ego consiliosa aerem temperavi et tellurem humidam, atque temporum anni accuratum in discrimen caelestibus sideribus sedes fixi aliis, aliis errabundum iter praescripsi utque moveatur per circulum obliquum splendor eorum perfeci et igneorum rectorem equorum solem in lucentem circulorum rotationem di-*

rexi e. q. s. — 29 ΠΛΑΓΚΤΕΙ quod cum nec πλαγκτήν fuisse possit (scripsisset enim πλαγκτάν) nec πλαγκτάν, restat aliqua nominis πλαγκτήρ forma. — 30 ΣΕΛΑΓΕΣ . . . . ΑΚΑΙ σελάγεσκε κατ' αἰθέρα Bergk, quae non habent quo pertineant. Sauppe λοξοπόρον intellegit zodiacum coll. Arat. v. 526 ὁ δὲ τέτρατος (κύκλος) ἐσφήκωται λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις. — 31 ΦΑΙΝΟΝΑ quod φαίνοπα correxerunt Bergk et Sauppe; φαίνονα Welcker explicatione non addita. Invenio vocabulum ap. Mart. Cap. VIII 851 *Saturnum Phaenona dicunt Iovemque Phaetontem* coll. 886. De hoc certe non agitur. — 32 ΑΝ ἴν' Bergk et Sauppe. — 33 ΔΙΑΥΛΩ iota non adscripto. — 35 ΗΝΕΣΑ ἦνεσα Sauppe, ἦνυσα Bergk. De aoristo ἦνεσα ab ἄνω ducto timidius iudicavi supra ad n. 491, 1. — 37 ΕΥΤΕΣΕ . . ΤΑΣ εὔτε σελάνας Sauppe et Bergk. εὔτε σελάνας ἐς δεκάταν ἀψίδα, τεθαλότος ἄρκιον ἔργου φέγγος Hermann, in quibus cum εὔτε non intellegam, hoc tamen recte observatum puto, ἐπὶ φέγγος ἄγειν graece dici non posse pro ἐπὶ φάος ἄγειν. Vocula εὔ ad τεθαλότος referenda; ἄρτιος nescio an eodem quo ἄρκιος significatu positum credere liceat. Itaque hoc dicit poeta ego, generationis initium, viro mulierem sociavi et ad decimum lunae remeatum, quae lux apta est bene adulto fetui, infantem modo (in utero) generatum eduxi (ἐπάγαγον). — vv. 39 - 43 intellege lascivae vero libidini acriter resistens iram meam minata sum, quoad ad Plutonis mugientis cubilia venerit, atque amoris expertibus atratarum voraginum custodiam gravia perpessuris, in quibus singula verba a Sauppio mutuatus sum, qui universam sententiam non bene intellexit. μυκάμων Ἄιδης vocatur sive leoni comparatus ut saepius in sacris libris, sive ut Orci voragines mugienti sonitu concussae atque disruptae significantur. Ceterum cf. Apul. l. s. s. XI 6 *plane memineris-mihi reliqua vitae tuae curricula ad usque terminos ultimi spiritus vadata*. — *vives in mea tutela gloriosus et cum spatium saeculi tui permensus ad inferos demearis, ibi quoque-me quam vides Acherontis tenebris interlucentem Stygiisque penetralibus regnantem-adorabis*. — 43 ΜΕΛΑΜΦΑΡΟΝ μελαμφαρῶν Bergk; nam βέρεθρα, non φυλακή postulat adiectivum. Sed Hermannii correctio μελαμφαέων praeplacet; cf. Carcini fr. 5 N. δῦναί τε γαίας ἐς μελαμφαεῖς μυχούς. — 45 πυροτόκω Herm. Adtulit Sauppe schol. Od. ρ 361 πύρνα· πύρινα σίτια. — δαιξάνδρων Bergk; dein ΑΠΟΜΕΙΡΩΝ et 46 ΕΧΘΟΜΕΝΑΝ probabiliter corr. Hermann; ἐχθομένην ante βρώμαν lapicidae error satis excusabilis, cf. supra n. 243, 22. In eo quem Sauppe adtulit Diodori loco (I 14) non quidem victimas humanas Isis exstirpasse narratur, sed παῦσαι τῆς ἀλληλοφαγίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, frumenti usum homines docens; at cum quo vescuntur homines id deis sacrificare soleant, facile poeta nisi forte etiam de victimis humanis ab Iside abolitis famam acceperat rem paululum inmutare potuit. —

Columnae secundae tertiaeque tam exigua non dico versuum sed litterarum vestigia extricavit Welcker (neque ea bene plerumque lecta), ut iure ea praetermisisse videar. Incipit columna II δυσμαθέων ἀπενη . . , v. 2 τ[λη]θύμων (ΤΑΙΘΥΜΩΝ), v. 3 ἀγροίοις (ΚΙΟΣ) τῷς δρυμὸς [ἀ]μείλιχος, v. 4 φείσατο, v. 7 [τ]ὸ νέον [δ]άπτοισα φιλά τοκάς ἀμ . . (ΑΛΠΤΟΙΣΑ), v. 8 μαιμῶντ . . , v. 9 αὐχμῶ, v. 10 [ἀνθ]ρώποισιν, v. 36 μ[η]τέρα κ . . (ΜΕΤ), v. 37 αὐλακ' ἐκυμαν . . , v. 38 ἀμητὺν δρεπ[τ] . . , v. 39 ἄμπελον ἐκπρο . . , v. 40 ἀμερίῳ καμάτῳ, v. 41 ἔργα κασιγνήτας ε . . , v. 44 δρυς εἰ . . , v. 45 Εἴσι[ς], v. 46 καὶ πρύταν[ις]. Hoc adparet de pastorum et agricolarum operibus expositum fuisse. Tertiae columnae in rebus nuptialibus versabatur argumentum; leguntur extrema fere aliquot versuum, velut v. 1 ἐπλασε μῦθος, v. 8 [ἀ]νδρὶ (ΟΝΔΡΙ) γυναιῖκα, v. 10 [κ]ατεύνασεν ἥσυχα Πειθῶ, v. 11 [νε]ο[θ]ε[λ]γέος (ΟΕΑΓΕΟΣ) ἡδ' ἀμαρυγᾶς, v. 15 εἶδεα δ' ἀγνά, v. 16 εἶδεσι παστῶς, v. 17 πεύκας, v. 19 ὑμεναίοις, v. 20 [παστ]άδος ὀμφᾶς vel ὀμφα[ξ], v. 22 εὐστοχὸν οὔροις, v. 23 αἴσχους, v. 25 βαρεῖαι, v. 26 μερίμνας, v. 27 ἐλαύνει, v. 28 Ἐρεινύς. Sunt XLIII versus, quorum ultimis quomodo columnae quartae exordium adaptari possit non liquet. Sic enim traditur ΑΕΛΙΩΒΑΣΙΑΗΙΟΝΟΜΑΙΣΥΝ, interpretatur Sauppe *cum sole regiam simul dignitatem teneo*. — 49 possis haec fingere ἐλα[υνομένοισι δὲ πώλοις] συμφέρομ' ἀκτείνεσσι κατω[μαδόν], cf. Il. O 352 ὥς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους. — 51 εἴσιδε Hermann. — 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΠΑΝΚΑΙΣ quarum tamen extremas sex litteras incertas esse testatur Welcker. O. Schneideri emendatio (*Philol.* IV 563) τὰ δ' ὑπείροχ' ὀπανί' αἰστῶ vitiosam infert caesuram. Itaque τὰ δ' ὑπείροχα πάν[τα] (sic Bergk et Welcker) vel similia restituenda. — 53 τειμάν Bergk et Welcker; eadem clausula in *orac. Sibyll.* III 120 ἔχων βασιληίδα τιμήν et *orac.* apud *Diod.* XXXIV 13 ἔξεις βασιληίδα τιμήν. Veneris βασιληίδα τιμάν Eur. *Hipp.* 1280 monstravit mihi Wilamowitz. — 54 ἀνάγκαν certatim omnes reposuerunt. — 55 Ἀμφιτρίτη de mari dixerunt multi et graeci et latini poetae; cf. praeter ea quae Sauppe p. 11 conlegit exempla Hauptii *Opusc.* II 74 c. adnot. Similiter infra Τηθύν (v. 58). — 58 ΕΝΔΕΠΕΡΗΤΟΙΣ ἐν δὲ περητοῖς Bergk, ἐν δ' ἀπεράτοις Sauppe et Welcker; et sic fortasse, ut observavit Wilamowitz, scripsit poeta pro ἀπεράντοις. — 66 εὐλοχία nobilis proles *Doridis*. Sauppe εὐλογία vertens *Doridis pietas*. At dubitare non sinit Catullus 64, 21 illa (Argo) rudem cursu prima imbuit Amphitriten. Quae simul ac rostro ventosum procidit aequor tortaque remigio spumis incanduit unda, emersere freti candenti e gurgite vultus aequoreae monstrum Nereides admirantes, ad quorum versuum exemplum poeta suam conformavit orationem. — 68 ΚΛΗΙΖΟΙΣΙ solus retinuit Bergk, reliqui κλήζοισα. Intellege belli horrendam caliginem septis circumdedi, quae opulentum ac legiferum regnum finibus circumscriberent. — 70 cf. supra ad n. 872, 8. —

71 ποτ' ἀνάγαγον legebatur ante Hermannum. — 72 sq. suppleverunt Bergk et Sauppe. — 73 sq. βοαύλοις μαλοκόμοι[ς τε πρέπουσ]αν Sauppe, quod per leges metricas cum ferri nequiret Hermann μαλοκόμοις πλήθουσιν scripsit; at sic βόαυλα et μαλοκόμοι vix inter se coniungi possunt. — 75 ΠΛΑΣΕΤΝ . . . . . ΧΩΝ et 76 ΦΛΟΓΕΡΟ . . . . . ΡΕΜ κτλ'. πλάζεν ὕδει, παρέχων Sauppe, πλάζετ' ὄχῳ νήχων Bergk, πλάσσειν ὕδει τεύχων Hermann; φλοῖσβον praeclara est Sauppian emendatio, eidemque adiectivum περιμάρμαρον debetur. — Tum ΘΟΝΤΑ . ΟΤΙΝΟΚΛΔΑΙΣΙΝΑΡΑΣΣΩ egregie correxit Hermann, qui proxima scripsit sicut posui, nisi quod ὄμφακα v. 79 dederat, cui βότρυν praetuli. — 78 ΜΑΤΕΡΑΠΕΙΚΑΖΟΙΣΑΝ — 79 ΥΠΕΡΝ ΑΛΟΙΣ corr. Sauppe. — 80 ΟΝΑΤΟΣ . . . ΑΠΕΙΛΑΝ corr. Sauppe et Bergk.

1029. Cii Bithyniae, nunc Parisiis. C. I. 3724.

Ἀγαθῇ τύχη.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρε, ἄφθιτ' Ἀνουβισός τε πατήρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὅσειρις, αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἀμμων κοῖρανός ἀθανάτων, προτετίμηται [δ]ὲ Σέραπισ·
5 σή τε, μάκαιρα θεά, μήτηρ, πολυνώνυμος Ἴσις, ἣν τέκεν Οὐρανὸς Εὐφρονίδης ἐπὶ κίμασι πόντου, μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἐρεβὸς φῶς πᾶσι βροτοῖσι, πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου διὰν ἄνασσαν
10 πανδε[ρχ]ῇ· μεγάλ[ω]ν [δ' ἄγα]θ[ῶ]ν [σὺ δό]τειρα βροτοῖσιν.

Invocantur Anubis eiusque parentes. Osiris idem Iupiter est et Ammon, praecipue vero Serapis. — 4 ΣΕ corr. Boeckh. — 6 Vranus Noctis filius non minus novus quam Isidis pater Erebusque Isidis nutritor. — 8 cf. supra n. 1028, 15. — 10 ex O. Muelleri apographo sic habet ΠΑΝΔΕΩ/ ΗΜΕΓΑΛΩΝ . . . . ΘΩΝ . . . ΩΤΕΙΡΑ suppl. Boeckh.

1030. Prope Smyrnam. C. I. 3165.

Ὑμνῶ θεὸν Μέλητα <ποταμόν>, τὸν σιωτῆρά μου,
παντὸς με λοιμοῦ καὶ κακοῦ πεπαυμένο[ν].

1 ποταμόν interpolatum, cf. supra n. 646, 4. — 2 interpolaverunt editores, Arundell ἐκ παντὸς λοιμοῦ, Villoison παντὸς δὲ λοιμοῦ, Pococke,

qui non ipse vidit, ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ λιμοῦ παυομένου, in *Diario classico* denique (X 167) παντὸς λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ πεπαυμένον. Crederes neminem horum ipsum lapidem oculis usurpasse. Prokeschii exemplum duce Boeckhio secutus sum, nisi quod πεπαυμένου ille dedit. Scriptoris fortasse culpa activa vis participio indita est.

1031. In vico Labége prope Tolosam. Lapis quadratus est, cuius quattuor latera uno continuo versu scriptus titulus occupat. Ectypo usus edidit Rossignol *Explication et restitution d'une inscription en vers grecs*. Paris 1868.

Αὖξεν πάντα δίδωσιν ἥλιος καὶ ἄρσιν κόσμον ἔθηκε
εὐγεν[ε]τήν.

2 ΕΥΓΕΝΗΤΗΝ — Non aequè facile mihi est docere quam Rossignolio fuit delectare legentes; haec enim fecit:

Ἥλιος ὡς θῆλύς τε καὶ ἄρσιν πάντα δίδωσιν
αὖξεν εὐγενέτην τ' ἀπέραντον κόσμον ἔθηκε.

Certum est ab verbo αὖξεν exordium fieri; tum ἥλιος vocabulum, quod scriptor ad sententiam explendam inseruit, aut eiciendum aut v. 2 initio transponendum; quae supersunt, modo ex continuo quodam sententiarum ordine excerpta cogites, similia sunt Neopythagoreorum praeceptis, velut *Hippolyt.* IV 43 p. 110, 93 Schneid. καὶ αὐτὰ δὲ πάλιν τὰ ἄνω δύο στοιχεῖα ἑαυτοῖς συγκρινόμενα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ πρὸς εὐκαρπίαν καὶ αὖξιν τῶν ὅλων. καὶ τὸ μὲν πῦρ ἄρρεν ἐστὶ, τὸ δὲ πνεῦμα θῆλυ καὶ πάλιν τὸ ὕδωρ ἄρρεν ἐστίν, ἡ δὲ γῆ θῆλυ, quem locum H. Dielsio amico debeo.

1032. Augustae Treverorum. Rumpf *Jahrb. des Vereins f. Alterthumsfr. im Rheinlande* 1871 L et LI 146 sqq.

. . . . . νυκτὸς] ὀπωπ[ητῆρα
. . . . . ος ἀδελφῆ . .
. . . . . π]ολυωπέος Ἄργου
. . . . . λύρην εὐρὼν θ]έλγηθρον ἀνει[ῶν
5 . . . . . δι' ἔργα]σίην Διός, Ἑρμῆ[ν
ὅς ναίεις . . . . . ε]υέρων γυάλ[οισι
. . . . . πρὸς σέ, θεὸν τριμέ]γιστον, ἀνει[μι.

Rumpfii supplementa volenti prostant *l. s. s.* Satis fuit hymni argumentum adumbrare. — 1 νυκτὸς ὀπωπητῆρα vocat qui in hymn. hom. III 13 sqq. verba αἰμυλομήτην usque ad πυληδόκον (v. 15) interpolavit. — 2 quae aut cuius soror intellegenda sit nescio. — 6 *h. orph.* 40, 6 ἡ ναί-εις ἀγνοῖσιν Ἐλευσῖνος γυάλοισιν. — 7 ἄνειμι i. e. inplorandi vel adorandi causa huc venio.

VII. ORACVLA.

*1033. Athenis in arce. Cumanud. 3482.

1 . . . . . βωμου . . . . .

3 versus

5 . . . . . κλει]νὸν πτολίεθρ[ον . . . .
    . . . . . ἀ]ντιθέου τόδε . . . . .
    . . . . . σ[τ]ὰ[ς] εἰς ἔχνο[ς] . . . . .
    . . . . . μετὰ σπουδῆς θεο . . . . .
9 . . . . . νό[ο]ς ἀ[νδ]ρῶν ἡδὲ . . . . .

3 versus

    ὕσσων ἐκτείνας παν]δερχέ[α φω]σφόρον αἶγλη[ν
    . . . . . φρου]ρεῖν ἀύπνοις φυλακαῖσι[ν
15 ἡδὲ φυλάττεσθαι], μή σοί τις ἔχῃς ἀλίπλανκτο[ς
    ἐκ βυθίου πόντου] κρυπτός μετὰ πῆματος ἐλθώ[ν
    . . . . . θειακτης ἐρπέθ' ἄμ' αὐτῷ
    . . . . . , τὰ] θεοὶ στυγέουσι βροτοὶ τε·
    μηδ' ὀνύχεσσι φέρων τανυσίπ]τερης ἥσσανα μάρψας
20 ἴρηξ ἀμφιβαλὼν θ]ούροις πτερύγεσσι νεοσσόν,
    λιμὸν ἀκειόμενος φ]οινὴν εἰς γαστέρα θῆται·
    τοῦ δὲ . . . . .]ούλου δυσάποτροπ[ο]ς ἄ[τη
    . . . . . φύ]λαττε δὲ καὶ τὸν ἄν . . . . .

III fere a. Chr. n. saeculi. — Inter sepulcralia dubitanter rettulit Cumanudes, ego oraculum esse existimo, quod tamen quoniam quid rei agatur obscurum est restitui non potest. — 1 ΕΝΒΩΜΟΥ — 4 ἄντο . . ΟΝΟΝ ego, Α . τ ὁλοὸν ον Cum. — 7 ΣΙΑ//ΕΙΣ ego, ια(π;)α(ς;) εἰς Cum. — 12 ΕΡΟΝ . . . . . ΕΝΤΕΧΙΘΩ, ubi coniciat aliquis ἰθώμης nomen latere. Versuum 2, 3, 10, 11 nimis pauca superant, quam quae hoc loco referam. — 13 ΔΕΡΚΕΛ . . ΕΦΟΡΟΝ videtur hortari deus, periculum ut curiose provideatur, hostem comparans cum serpente (15-18) et cum accipitre vel aquila (19-21). Supplementa, quorum quod v. 19 posui spatium excedit, melioribus cedent. — 17 ΘΕΙΑΚΤΗΣ certissima lectio; ἀκτῆς inesse putat Cumanudes. — 18 fuerint adiectiva ad ἐρπετά referenda. — 19 τανυσί-πτερος supplevit Cumanudes. Verba videntur colorem duxisse ex Hesiodi *opp.* 203 sqq. — 21 ἐὴν ἐγκάτθετο νηδύν Hesiod. *Theog.* 487. — 22 δυσάποτρο-πος ἄτη invenit etiam Cumanudes. — 23 ΤΟΝΑΝ Cuman., ΤΟΜΑΛ Rang. 2215, ΤΟΝΑΓ ego. Videntur haud pauca deesse.

1034. Callipoli Chersonnesi thracicae. Franz *Annal. Inst.* 1842 p. 136 coll. C. I. 2012, ubi vv. 34-36 editi habentur.

Ὁ δῆμος κατὰ χρησμόν.

. . . εἰς νί[ῃ]ι τ[ε]τειμ[έ]νον ἱερὸ[ν] ἄστυ,
 ἀρχαίων ἴδρυμα . . . . .
 τίπτε πέρας πο[ταμοῖο] . . . . .
 εἰ[ς] Αἶνον πέλας ε . . . . .
 5 τί[ν]' ὑπὸ σπλάνχν[οις] φροντίδα κεύθεις
 στόματος . . . . .
 βαιή δ' . . . . .
 βαρὺ [γ]ὰ[ρ] κραδίη τ[ε]τάρακται.
 Φεῦ, φεῦ, δι' αὐτῶν ν[ῦν] φρενῶν στείχει βέλος
 10 ἄχους ἐφο[ρ]μαίνοντ[ο]ς . . . . .
 βροτοῖς ἔπεισι π[ῆμα]
 πέμπειν δ[. . . . .] πέμ]πεται [δ]ὲ . . . .
 φόνω[ν] . . . . ὦν] τὰ μὲν κείνου ν[ό]ος
 14 τε]λοῖ, [τ]ὰ δ' α[ὖ] . . . .] ἔνκειται πέδῳ

3 versus

. . ἐν μυ]χοῖς κευθμῶνο[ς] Αἰ[δο]ς [τ'] ἄφαρ,
 ὅπη τ[ὸ] Τ]αρτάρειον εἶδεται βάθρον.

- 20 Ἄλλ' ὧ κραται[ό]χειρες οἰκηταὶ πέδου,
 εἰ [νῦ]ν ὑπέ[κ] μ[έλ]εσθε ἄχους λεύ(σ)σειν ὑπε[ξ]άλυ[ξ]ιν,
 ἔρδιν ὑπουνδαίοις θεοῖς, ε[ὔ] ἴσθ' ἔ[κ]αστα, λοιβάς,
 καὶ τῷ μὲν Εὐχαίτη[ι] ταμεῖν κνηκόν, θε[αῖ]. δὲ μῆλο[ν],
 κελαι[ν]ὰ [δ'] ἄμφω . . . βόθρους δ' ἐπὴν ἐσέλθῃ
 25 αἶμα μέλαν, τότε δὴ [ῥα] χυτὴν καταχεῦναι ὑπερθεῖν
 σὺν ἀθροῖσιν ἄκεσσι· τὰ δ' αὐτίκα δηνύσθω φλόξ
 εἶθαρ σὺν θυέεσσι καὶ εὐόδοις λιβάνοισι,
 καὶ [μ]ὲν πυρκαϊὴν χρὴ ἀφ[αγνίσ]αι [α]ἴθοπι [ο]ἴνῳ
 καὶ πολιῷ [πε]λάγει, στήσαι δέ νυ κ[α]ὶ [β]ρο[το]λοι[γόν]
 30 το[ξο]φόρον Φοῖβον, λοιμοῦ [ύ]ποσ[ημ]αντήρα·
 εἰ [δ'] ἐτ' ἐρη [δήμ]ῳ στ[υγερὴ] πε[λάσειεν] ἀνείη
 ν]η[λή]ς ἀνδροελῆς, [ἐπ]ε[λ]εύσεται εἰσέτι ποινή.
 ἐπιμεληθέντων τῶν ἀρχόντων
 καὶ ταμιῶν Γ. Φλαβίου Διογε[ν]ιανοῦ
 35 καὶ Γ[ιβ.] Κλ[α]υδίου Σεβήρου.

Oraculum, cuius prior eaque gravior pars nimis mutila est quam ut rem penitus intellegas, Calliupolitis a nescio quo deo heroeve Aeni in urbe culto datum est ad pestilentiam avertendam. — 1 ΑΡΦΕΙΗΣΥΙΕΙΤΗΤ ΕΙΜΗΝΟΝΙΕΡΟ ab initio nomen matris vel eius dei fuit qui sive Calliupoli sive Aeni praecipuo honore utebatur vel eius herois, qui alterutrius urbis conditor ferebatur. — 2 ΙΔΡΥΜΑ . . . ΑΟ . . ΚΤΕ — 3 ποταμός si recte supplevi Hebrus videtur esse, a quo non longe abest Aenus urbs. — 4 ΕΙΧΑΙΝΟΝΠΕΛΑΣΣΕ verbi πελάζειν vix aptam invenies formam. — 5 ΤΙΜΥ ΠΟ — 7 ΒΑΙΗΔΑΤΩΝΑΙ — 8 ΒΑΡΥΤΑΙ — 10 ΕΦΟΙΜΑΙΝΟΝΤ. ΣΛ — 11 ΠΙΗΝ . . . . . ΙΕΙΣ . . . . . Σ — 12 ΔΙ. Μ. Ι. Σ . . ΠΕΤΑΙΛΕΓΟ . . ΜΗ — 13 ΦΟΝ ΩΣΑΙ . . . ΝΥΣΣ . . ΤΑΜΕΝΚΕΙΝΟΥΝΘΟΣ an φόνων ἀποίνης? — 14 ΚΡΛΟΠΙΔΑ . . ΤΗΛΟΙΟΝΕΝΚΕΙΤΑΙ ab initio pro τελοῖ possis ἔρδοι; κείνου νόος eius videtur mens esse qui πέμπεται (ad oraculum consulendum?); deinde τηλουρόν vix recte conicias. — 15 sqq. sic traduntur:

Τ . . . . . ΧΕΙΝΤΥΜΝΑΣΘΕΙ . . . . . Η
 . . . . . ΣΕΣΕΡΙΗΣΣΕΥΗΣΟΜΑΙ
 . . . . . ΔΕΙ . . . . . ΞΥΧΑΤΕΥΧΗΣΕΙΔΕΟΣ
 . . Σ ΣΙ . . . ΧΟΙΣΚΕΥΘΜΩΝΟΞΑΙΣΩΣΙΑΦΑΡ

quae felicioribus relinquo interpretanda et emendanda. — 19 ΟΗΗΤΘΙΑΡ — 20 ΚΡΑΤΑΙΩ mirum quod primus hic novae sententiae versus idem ultimus superioris numerorum generis est; similiter in continua oratione metrum mutatur v. 25. — 21 ΕΙΛΙΗΝΥΠΕΡΜΙΔΕΣΘΕ — ΥΠΕΣΑΛΥΣΙΝ si iam cordi vobis est ex hac calamitate ad salutem evadere; de μέλεσθε verbo

dubitare noli. — 22 ΕΙ. ΣΘΕΡΑΣΤΑ — 23 ΕΥΧΑΙΤΗΡ — ΘΕΝΔΕΜΗΛΟΝ — 24 ΚΕΛΑΙΓΑΛΑΜΦΩ. ΜΕΙ lacunam non expleo. — 25 ΔΗΚΙΚΥΤΗΝ — 26 δη-
νύσθω esse i. q. δαινύσθω sola est Franzii adnotatio. — 28 ΚΑΙΔΕΝ —
ΑΦΗΓ. ΑΙΛΙΘΟΠΙΘΙΝΩ ἀφαγνίσαι invenit Wilamowitz. — 29 ΠΟΛΙΩΙΛΑΓΕΙ
ὔδατι (scriptum ὔδαται) coni. Kiessling. — ΔΕΝΥΚ. Ι. ΡΟ. ΥΛΟΙΟΝ mira
sunt haec Apollinis nomina, sed videntur certa; cf. Welcker *Kl. Schr.*
III 36 sq. Iubentur Apollinis statuam ponere. — 30 τοξοφόρον supplevit
Robert amicus. — ΙΠΟΣΤΥΑΝΤΗΡΑ — 31 ΕΙΣ . . ΕΡΗΛΙΣΤΩΣΤΗ . . . ΛΑΣ
ΕΙΕΝ δήμῳ στρυγερή vocabula incerta. — 32 ΜΗΔ. ΣΑΝΑΔΡΟΕΛΗΣΙΝΕΧΕΥΣΕ
ΤΑΙ νηλῆς ἀνδροελῆς Wilamowitz, verbo ἐλεύσεται praepositionem addidit
Kiessling. — 35 ΤΗΚΛΥΔΙΟΥ.

1035. Pergami. C. I. 3538.

. . . . . Κ]λα[ύ
διος] . . . . . Κ]λαύδιος
. . . . . καὶ Κλαΐδιος
. . . . . ἐπιμελ]ηθέντες καὶ ἔμβα
. . . . . τ]ὸν ὑπογεγραμμένον
. . . . . αἰον χρησμόν.

ὅ]ν χρησμόν ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῆς μητροπό-
λεως τῆς Ἀσίας καὶ δις νεωκόρου πρώτης Περγαμηνῶν πό-
λεως ἐν στήλαις ἀναγράψαντας ἐπὶ τε τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν
ιερῶν ἀναστῆσαι.

Τηλεφίδαις, οἳ Ζηνὶ πλέον Κρονίδῃ βασιλῇ
ἐξ ἄλλων τιεσκόμενοι Τευθραντίδα γαῖαν
ναίουσιν καὶ Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο γενέθληι,
ἡμὲν Ἀθηναίῃ πολεμηδόκῳ Ἀτρυιώνῃ,
5 ἡδὲ Δι[ω]νύσῳ λαθικηδέι φρυσιζώῳι,
ἡδὲ καὶ εἰητῇρι νόσ[ω]ν Παιήονι λυγρῶν
οἷσι πάρ' Οὐρανοῦ νῆες ἐθῆσαντο Κάβειροι
πρῶτοι Περγαμίνης ὑπὲρ ἄκ[ρι]ος ἀ[σ]τε[ρ]ο[πητ]ή[ν]
τικτόμενον Δία, μητρώιην ὅτε [γα]στ[έρα] λῦσ[εν]
10 φαίην κε ἀτρεκέως ἀψευδέσιν ἄλκα[ρ] ἐπ' ὁμ[φαῖς],
ὥς μὴ δηρὸν ὑπ' ἀργαλέῃ [τ]ρύοιτό γε νούσῳι
Αἰακίδης λαός· τὸ δ' ἐμῷ κεχαρισμένον ἔσται
νίει· ι[ψ̃] κέλομαί σε, θεαρί[δ]ος ἡγέτα ὁ[δ]οῖο,
τέτραχα μὲν διακρεῖναι ἐρ' ἡ[γ]ητῆρας ἀπαντας,

- 15 ἔσσοι ὑπὸ ζαθέην τίρσιν χλαμυδηφόροι εἰσὶν
καὶ πίσυρας στιχάδεσσιν ἐφ' ἡγεμονῆ[ας] ὁπάσσαι·
τῶν ἥ μὲν Κρονίδην ὕμνοι, μία δ' Εἰραφιῶτ[ην],
ἥ δ' ἑτέρη κούρην δορυθαρσέα Τρειτογένειαν,
ἥ δ' Ἀσκληπιὸν ἄλλη, ἐμὸν φίλον υἷέα, [μέλψ]ηι·
20 ἑπτὰ γεραιρόντων εἰς ἥματα μῆρα ἐπὶ βωμ[ῶ]ν,
Παλλάδι μὲν μύσχον διετήρονος ἄζυγος ἀγνοῦ
δαίοντες, τριένου δὲ βοῆς Διὶ καὶ Διὶ Βάκχῳ·
ὠσαύτως καὶ παιδὶ Κορωνίδος ἡθαλέοιο
ταύρου μῆρια ῥέζοντες προτιτύσκετε δαῖτα,
25 ἡίθεοι χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι ὁππόσοι ἐ[στέ,
μὴ σφετέρων νόσφιν παιτέρων· λοί[β]η [δ]' ἐφ' ἐκάστη
σπένδοντες [λοιμο]ῖο παρ' ἀθανάτων ἄκρος ἐσθλὸν
αἰτέετε, [ῶ]ς τηλουρὸν ἐς ἐχ[θ]ο[δ]α[π]ῶν χθόνα φωτῶν
ἐκτόπιος προνέουτ[ο] — — — — —

Secundus Pergamenorum neocoratus cum sub Antonio Pio, tertius sub Caracalla fuerit, recte Boeckh pestilentiam vidit eam dici quae Antonini Pii aetate orta diutius obtinuit; neque ipsi versus videntur antiquiores, qua de causa in praescriptorum versu sexto nec ἀρχαῖον nec παλαιόν suppleri potest; traditur χΙΑΙΟΝ. Deinceps ὃν χρησμόν scripsi; τὸν χρησμόν legebant. Antea ἐπιμεληθέντες participium Boeckh dedit. — Vaticinantes intellegit Welcker (*Syll.* p. 231) Apollinem Gryneum et vicinum Pergamenis et consanguineum; Eurypylus enim Grynii pater, Telephi filius est, cf. Serv. *Verg. ecl.* VI 72 (Meineke *Anal. alex.* p. 78), idemque Iovi Baccho Minervae Aesculapio praecipuos a Pergamenis honores habitos fuisse docet ex nummis et scriptorum testimoniis. — 1 Τηλεφίδαις scil. φαίην κ' ἀτρεκέως v. 10. — 5 ΔΙΟΝΥΣΩΙ — 6 ΝΟΣΩΝ — 8 ΑΚΥΘΑΣ ΤΕΡΟΨΗΖΗ et 9 ΟΤΕΥΣΤ . . . . ΑΛΥΣΕΜ . . . optime correxit Welcker; idemque de Cabirorum apud Pergamēnos sacris monuit. — 10 ΑΛΚΑΙΣΙΟΜΟ . . . ἀψευδέσι νάμασιν ὁμφῆς Boeckh Platonis memor, qui τὸ λόγων νᾶμα dixerat (*Tim.* p. 75); sed aliud requiritur, quod certa coniectura recipiavi. — 11 ΟΣ — ΡΥΟΙΤΟ corr. Franz apud Boeckhium. — 12 Αἰακίδης λαός, quia Pergamus eponymus heros Aeacida fuit, Paus. I 11, 1. — 13 ΤΟ ΤΟ' scribunt; τῷ reposui, cui vetuerat Aristarchus iota adscribi. — ΘΕΑΡΙΛΟΣΗΓΕΤΑΟΛΟΙΟ corr. Boeckh, nisi quod praestare ait θεωρίδος corrigere, recte intellegens architheorum ad Apollinem missum. — 14 ΗΡΗΤΗΡΑΣ ἐφηβητῆρας Boeckh, quod vocabulum nec fuit unquam nec aptum hic est; Welcker ἐφ' ἡγητῆρας, quod ex v. 16 explicandum. Similiter oratio conformata v. 24 sq. — 15 ζαθέη τύρσις eadem quae supra v. 8 ἄκρις Περγαμῇ vocabatur. — 17 ΥΜΝΩΙΜΝΩΙΜΙΑΔΕΙΡΑΦΙΩΤΩΝΕ corr. Welcker. —

19 ΥΙΕΑ . . . . ΙΗΙ suppl. Boeckh. — 20 ΒΩΜΟΝ — 21 διετήρων adiectivum invenit Boeckh. — 25 ΟΠΠΟΣΟΙΕ . . σε corr. Welcker. — 26 ΛΟΙΡ ΗΛΕΦΕΚΑΣΤΗ μοίρη δ' ἐφεκάστη Welcker, μοίρη δ' ἐφ' ἐκάστη Boeckh. At vix probabile est etiam epulantes iuvenes cum praesertim parentes accessissent in quattuor divisos fuisse partes; itaque paullo lenius correxi. — 27 λοιμοιο supplementum est Viduae qui descripsit et primus edidit. — 28 ΟΣ — ΕΧΟΟΛΑΝΩΝ ἐχθροτάτων Welcker, ἐχθοδοπῶν Boeckh. — 29 ΠΡΟ ΝΕΟΙΤ . . . ε . . . . ρ.

1036. Nicomediae Bithyniae. Ex Pauli Lucae apographo C. I. 3769.

Ἀμφ[ίπ]ολ' [ε]ὐτραφίης γεοθ[α]λπείος ὦ πολι[ά]ρχ[α],
 ε]ἰῆναι κέλομαί σε . . . . . ὠρ[ο]μέ[δ]οντα
 καὶ τὴν ὑδνοβόλοι[σ]ι δρόσοις πάνφο[ι]τον ἄνασσαν
 ἡδὲ ἀνέμους, οἳ πάντα πνοαῖς φύτλα πειαίνουσιν.
 5 ητ[ο]ι . . . . . ιροῖς
 ὑψι . . . . . νης
 τηε . . . . . εο[ι]ο
 νερ . . . . . σω
 ταν . . . . . λισ
 10 αυε . . . . . ασοιας
 χρη . . . . . ρεωνω
 χρω . . . . . θ]εαίναῖς
 ωδε . . . . . σουσα
 Δήμ[ητρος] . . . . . ἰέρεια
 15 καισ . . . . . θαι
 ἄστ . . . . . νοστλς
 χηι . . . . .
 ὦδε [γ]ά[ρ], ὥς ἐνέπω, [τ]ά[δ]' ἐρεσσόμενοι πολιῆται,
 εὐθενίης ἐπίκουρον ἄδην ἀμήσετε καρπὸν.

Responsa sunt dei quem de annonae inopia consuluerant cives. — 1 ΑΜΦΠΙΟΛΥ ΤΡΑΦΙΗΣ ΓΕΟΘΑΛΠΕΟΣΩΠΤΟΛΙΑΡΙΑ correxit Boeckh, qui recte poliarcham ad consulendum oraculum missum fuisse statuit. Vocatur hic *curator fertilitatis*, neque id sine ratione opinor; erant enim in quibusdam Asiae urbibus εὐθενίας ἑπαρχοι, annonae ut videntur praepositi; quod munus aut fuit apud Nicomedenses quoque, etsi traditum non est, aut fuisse a deo sumitur; cf. v. 19. — 2 . . . ΙΗΝΑΙ εἰῆναι Boeckh, sed verbum ἰαίνω nescio an non satis aptum sit; fortasse πρηῖναι. — ΚΕΛΟΜΑΙ ΣΕΣ ΛΩΠΥΡΟΝΩΡΜΕΛΟΝΤΑ Boeckh κέλομαί σε σωτηρῇ ὑψιμέδοντα. Certum

vero est ὠρομέδοντος Apollinis nomen; quod antecedebat nec σελασφόρον nec σαόπτολιν fuit. Si litteras rotundas fuisse credere licet, non absonum videtur θεὸν ἄφθιτον conicere eiecto σε pronomine; nam adpellativo quodam, quale est θεός, difficile carebis; cf. ἄνασσαν v. 3. — 3 ΥΑΝΟΒΟΛΟΙΧΙ ὑδροβόλοις Boeckh. — ΠΑΝΦΟΠΟΝ corr. idem. — vv. 5-17 perierunt. — 5 ΗΤΘΙ — 7 ΕΟΥΟ — v. 9 sq. videtur de tauri sacrificio dici (ταῦ[ρος] v. 9, αὐε[ρύσαι] v. 10). — 12 de Cerere Proserpinaque sermo fuit (θεαί- ναις). — 18 ΩΔΕΙΑΙ — ΙΑΛΕΡΕΣΣ κτλ. ἄδεται, ὡς ἐνέπω· τὰδ' ἀρεσσάμενοι Boeckh; ὥδε γάρ certum est, neque ἐρεσσόμενιο sollicitandum videtur; dicebant poetae μῆτιν ἐρέσσειν. — 19 cf. ad v. 1.

1037. Apud Petiliam Bruttiorum inventa in sepulcro lamina aurea. C. I. 5772.

Εἰρήσεις δ' Ἀίδαο δόμων ἐπ' ἀριστερὰ [κρήν]ην,
 παρ δ' αὐτῇι λευκὴν ἐστηκυῖαν κυπάρισσον·
 ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.
 εὐρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης
 5 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἔασιν.
 εἰπεῖν· γῆς παῖς εἴ σ[ὺ] καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντο[ς],
 αὐτὰρ ἐ[γὼ] γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί·
 δίψῃ δ' εἰμὶ [αὖ]η καὶ ἀπόλλυμαι· ἀλλὰ δότ' αἶψα
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης.
 10 καὶ[τοί σοι δώ]σουσι πιεῖν θείης ἀ[πὸ κρήν]ης,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄ[λλοισι μεθ'] ἡρώ[ε]σιν ἀνάξει[ς]

II fere saeculi. — Oraculum adgnovit Goettling *progr. Jen.* 1843, id quod vel sola particula δέ v. 1 docere poterat, recteque idem haec responsa esse iudicat de rebus post mortem futuris sciscitanti. Sciscitati autem erant defuncti sive parentes sive amici et auro insculptos versus ne quid oblivisceretur sepulti capiti inposuerunt. — 1 extr. ΛΙΝΥ tamen non λίμνην sed κρήνην fuisse adparet ex v. 3. Dicitur autem Λήθης πηγή, sicut Paus. IX 39, 8 ἐνταῦθα δὴ κρήνην πιεῖν αὐτὸν (Trophonii oraculum aditurum) Λήθης τε ὕδωρ καλούμενον, ἵνα λήθῃ γένηται οἱ πάντων ἀ τέρως ἐφρόντιζε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὐθις ὕδωρ πίνει Μνημοσύνης, ἀπὸ τούτου τε μνημονεύει τὰ ὀφθέντα οἱ καταβάντι. — 3 ne accedas quidem proprius, nedum bibas. — 6 ΣΙ corr. Goettling. — 7 ΕΝΙ ἐγώ Franz; fortasse ἐμόν sive ἐμοί. — 8 ΕΙΜΙΑ | Η αὔη Goettl. — 9 eadem verba supra v. 4 sq. — 10 ΚΑΥ - ΥΛΛΣΟΥΣΙ καὶ σοι ὑπενδύσουσι Franz. — ἀπὸ κρήνης Goettl. — 11 καὶ τότε ἔπειτά σοι ἔστι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξειν Goettling; καὶ τότε

ἔπειτα φίλοισι μεθ' ἡ. ἀνάξεις Franz; ἄλλοις sumpsit ex titulo attico supra n. 107, 3 καὶ ἡρώων γένος ἄλλων. — Extremi duo versus sic traduntur:

ΣΣΙΝΑΝΑΞΕΙ — — — — — ΙΗΣΤΟΔΕΝ — — — — —
ΘΑΝΕΙΣΘ/ — — — — — ΛΛΕΙΜ — — — — —

1038. Attaliae Pamphylicae. Hirschfeld *Act. acad. berolin. min.* 1875 p. 716.

I αςςς[γ] $\overline{\kappa\beta}$ Μοιρων ἐπιφανῶν.

Εἷς] Χεῖρος, τρεῖς δ[ἐ] ἐξεῖτε, πένπιος τρεῖος πείπιων·
μὴ χ]άλα, μὴδ' εἰς χεῖρ[α κα]υ[χ]ῶ, μὴ σο[ί] τι γένητε.
δυσχερές ἐστι τ[ὸ] πρᾶγμα, περὶ οὗ [π]εύθῃ καὶ ἄπ[υ]σ[τον].
5 ἄ]λλ' ἡσύχιος μένε, λῆσα[ί] τε ὁδοῦ καὶ ἀγορᾶς.

II δδδδς $\overline{\kappa\beta}$ Προσειδῶνος.

Τέσσαρα δ' οἱ τέσσαρες . . . ν . . . δ' ἐ[ξεῖ]της τ . .
εἰς] πέλαγος σπέρμα βα[λεῖν καὶ γ]ράμματα γράψ[αι]
ἀμφοτέρων μόχθους τε κενὸς [κ]αὶ ἄπρακτος.
10 μ]ηδὲ βιάζου θνητὸς ἐὼν θεό[ν, μὴ] σέ τι βλάψ[η].

III δγ[γ]ςς $\overline{\kappa\beta}$ Ἄρεως θουρίου.

Τέσσαρα καὶ δύο τρεῖς, δύο δ' ἐξεῖτε· τάδε φράζ[εν].
. . . . . νίκη . . . . . [ξ]ένε· τήνδε γὰρ οὐδεὶς
. . . . . μέγα σὸν τε φυλάξ[αι]
15 δεῖ [ἄ]χος· ἄπρακτος [ὁ μόχθ]ος, ἐπ' ἡσ[υχ]ίῃ δ' ἀ[νάμεινον].

IV αςςςδ $\overline{\kappa\gamma}$ Ἀθηνᾶς.

Εἷς] Χεῖρος, τρεῖς δὲ ἐξε[ί]τε καὶ τέσσ[αρ'] ὁ π[έν]πιος·
Παλλάδ' Ἀθηναίην τεῖμα καὶ πάντα σοι ἔστε
ὅσσα θ[έλ]εις, καὶ σοι τὰ δεδογμένα πάντα τελεῖ[ται],
20 λ]ύσι [δ'] ἐγδεσμῶν καὶ [τ]ὸ[ν] νοσέοντα δὲ σώ[σει].

V ςςδδγ $\overline{\kappa\gamma}$ Εὐφροσύνης.

Σ]τέλλε' ὅπου [σ]ο[ι θ]υμός· πάλιν γὰρ δόμον [ἔ]σται
εὐρῖν, καὶ πράξ[ι]ς κατὰ νοῦν πάντα τε κρατ[ή]σεις
24 Εὐφροσύνην, [ὦ]νεῖσθε πωλεῖν τε καὶ ο[ύ]τως.

VI 555γγ $\overline{\kappa\delta}$ Πυθίου Ἀπόλλωνος.

Μίμνε καὶ μὴ πράξης· Φοίβου χρησμοῖσι δὲ πεί[θου·
 ἄλλο]ν χ[ρὴ καιρ]ὸν τηρεῖν· νῦν δ' ἥσυχος ἴσθι·
 μι]κρὸν ἐ[πι]σχὼν τελέσεις [πά]νθ' ὅσ(σ)α με[ρ]ι[μνᾷς].

VII δδδ55 $\overline{\kappa\delta}$ Κρόνου τεκνοφάγου.

30 Μίμνε δόμων ἐπὶ σῶν· πάλι μὴδ' ἄ[λλ]οθι βαῖνε,
 μή σοι θῆρ [ὀλ]ο[ὸς] καὶ ἀλάστωρ ἐνγύθεν ἔλθῃ·
 οὐ γὰρ ὁρῶ [σὴν π]ρᾶξιν ἀσφαλὴν οὐδὲ βέβεον.

VIII δ555γ $\overline{\kappa\epsilon}$ Μηνὸς φωσφόρου.

Θά]ρσι, καιρὸν ἔχῃς, πράξις ὃ θέλῃς, καιροῦ τ' ἐ[π]ιτεύ[ξη
 35 τὴν ὀ]δὸν ὁρμηθῆναι· ἔχῃς καιρὸν τιν'. ὃ μόχθος
 ἔργ]ον τ' ἐνχειρῖν ἀγαθὸν καὶ ἀγῶνα δίκ[αιον].

IX 5555α $\overline{\kappa\epsilon}$ Μητρὸς Θεῶν.

Ὡ]ς ἄρνα[ς] κα[τ]έχουσι λύκοι κρατεροί τελέοντ[ες]
 β]οῦς ἔλικας, πάντων τούτων καὶ σὺ κράτ[ος] ἔξεις,
 40 καὶ πάντ' ἔστε σ[ο]ι, ὅσα ἐπ[ει]ρώτας σὺ [μ' ὀδῖτα.

X 555δδ $\overline{\kappa\zeta}$ [Ε]ρ[μ]ε[ία ἐριου]νί[ον].

Ἡ πρᾶξις καὶ [ν]ῦ[ν ἄ]τε[λής] . . . . .
 λυπηρά τις ὁδὸς γὰρ . . . . .
 ἡ]ρίσθ[αι] χα[λ]ε[π]ὸν . . . . .

Oracula quinorum ex talorum (ἀστραγάλων, quibus desunt et binarius et quinarium numerus coll. Polluc. IX 100) sorte petita quinquaginta sex omnino esse poterant; singulis enim iactibus singulae sortes paratae erant ipso numero deque alicuius nomine insignitae. Post Mercurii vaticinium (n. 10) tria superabant numeris XXVII et XXVIII et XXX respondentia; sequitur ante Parcarum versus quadraginta trium deorum et nomina et oracula periisse. Adcuratius rem exposui *Hermas* X 193 sqq., ubi quem commisi numerandi errorem correxit Roehl *Sched. epigr.* (Berol. 1876) p. 26; eidem vero cum apographo Barthiano (*Mus. Rh.* VII 251) aliquantulum momenti vindicare studeret ratio ut par erat parum constitit. — De sermonis versuumque vilitate dixi *l. s. s.* p. 197; Luciani testimonio (*Jup. tragoed.* c. VI) adde Plutarchi *de Pythiae orac.* c. V et VII — 2 ΔΙΣΕΓΙΤΕΕ ἐξείτε i. e. ἐξίται (iactus senionis) restituit Kirchhoff et hic et v. 12 et v. 17. — Χῖος est iactus caninus, τρεῖς novum

videtur ternionis vocabulum. — 3 ///ΓΩΛΛΑ Hirschfeld, ΠΥΛΛΑ Barth. — ΧΕΙΡ///ΚΛΥΚΩ Hirschf. ΧΕΙΡΑΛΥΚΩ aperta interpolatione Barth. Arist. *polit.* V 10 διὰ τὸ καυχῆσασθαι εἰς τὴν ἡλικίαν. — ΕΟΥΤΙ Hirschf. ΣΟΠΙ Barth. — Intellege *ne remittas animum neve nimium tibi fidas*. — 4 ΤΙΡΑΓΜΑ — ΚΕΥΘΗ et ΑΠΗΣ . . . corr. Wilamowitz. — 5 ΔΗΣΑ΄Ε H. ΔΗΣΑΣ B. de ἐλυσάμην aoristo cf. Lobeckii adnot. *Phryn.* p. 719. Scriptor τε et καὶ particulas saepius inter se confundit; poterat scribere ὁδοῦ ἀγορᾶς τε. — 7 post τέσσαρες Hirschf. . . . Υ . . . ΔΕ . . . ΤΗΣΤ., Barth . . . ΥΙΣΛΕ — ΤΗΤ πέμπτος δ' ἐξείτης ἐστίν conī. Leo. — 8 ΒΑΡ////////ΕΡΑΜΜΑΤΑΓΡΑΨΙ cf. Leutsch *Paroemiogr.* I 344. — 9 καὶ [πρᾶξις] ἄπρακτος conī. Leo; at solet ille μόχθον ἄπρακτον dicere, cf. v. 15. — 10 ΘΕΟ///ΙΛΣΕΤΙΒΛΑΨΙ quod olim proposui ἢ σέ τι βλάβῃ iam displicet; cf. infra n. 1039, 6 μή τι καὶ βλαβῆς. — 12 ΦΡΑΖΙ// — 13 ///ΙΡΑΙΝΙΚΗΝΜΕΛΑΙΣΞΕΝΕ H. VIIΗΝΜΕΛΛΙΣΞΕΝΕ B. — 14 ///ΙΘΩΝΕΣΧΩΧΗΣΛΕΙΛΙ H. ΝΕΣΧΩΝ. ΗΣΛΕ. ΜΕΤΑ κτλ'. B. versus nondum correcti. — 15 ΟΣΕΠΗΣ΄(ΙΗΔΑΙ//// H. ΤΟΣΕΠΗΣ B. ἐπ' ἡσυχίῃ neminem offendet; ἀνάμεινον sumpsī ex alio oraculo infra n. 1039, 10. — 17 ΔΕΔΕ bis scriptum δέ. — 19 ΘΑΙΣ — ΤΕΛΕΙ// H. ΤΕΛΕΙΑ B. τέλεια falso Roehl; cf. Euripidea fabularum clausula καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη. — 20 ///ΥΣΙΑΕΓ — ΚΑΙΤΟΜΝΟΣΕΟΝΤΑΔΕΣΩ fortasse σε σώσει, cf. infra n. 1041, 9. — — 22 ΔΟΜΟΝΤΕ//// — 24 ΝΗΝ. ΝΕΙΣΘΕ ὠνεῖσθε Roehl. — ΣΙΤΩΣ καὶ οὕτως barbaro poetae idem videtur significare quod ὡσαύτως. Εὐφροσύνην κρατήσεις omni ex parte (πάντα); nam et deae nomen est hoc loco et laetitiae vocabulum. Graviter olim de his Εὐφροσύνης versibus erravi. — 26 //ΛΙΜ ΝΕΚΜΗ — ΠΕΙΟ//// — 27 ΝΧ. Ν//Λ//ΟΝ ἄλλον χρή Leonis supplementum est, quod recepi quamquam spatium sufficere non videtur; at enim καιρός aliud adiectivum vix addi sibi patitur, cf. Arist. *Rhet.* 1382 B 10 ἀεὶ γὰρ τηροῦσα καιρόν. — 28 ///ΚΡΟΝΕΙΣΧΩΝ — Γ//ΝΘΟΣΑΜΕΒΙΝ μεριμνᾶς non magis certum quam quod Leo proposuit μενυνᾶς i. e. μενοινᾶς. — 30 ΜΗ ΔΑΜΟΘΙ corr. Dit. Volkmann; cf. Anthol. Pal. VII 393 μή με κόνι κρύψητε τί γαρ; πάλι, μηδ' ἐπὶ ταύτης κτλ'. — 31 ΘΗΡ//ΛΟ//Σ — 34 Θάρσι Kirchhoff; cf. infra n. 1041, 5.. — ΕΝΙΤΕ΄//// cf. infra n. 1041, 3. — 35 ///ΝΟΝ τὴν ὁδόν Kirchhoff. — 36 ///ΡΟΝ ἔργον Wilamowitz. — 38 ///ΣΑΡΝΑΚΑΕΧΟ ΥΣΙ — 39 κράτος ἔξεις D. Volkmann; neque enim sufficit κρατήσεις metro, quod in versuum exitu corrumpere devitat scriptor; cf. Philostorg. *hist. eccl.* VII 15 τοῖς πανταχόθεν χρησμοῖς τῶν Ἑλλήνων ὁ παραβάτης (Iulianus) ἀναπεισθεὶς ὡς ἄμαχον ἔξει τὸ κράτος κτλ'. — 40 ΠΑΝΤΕΣΤΕΣΘΙΟΣΑΕΠ//ΡΩΤΑ ΣΣΥΛΛ σύ με, ὁδῖτα Wilamowitz. — 41 ΙΡ//Γ//Λ////////Ν//// quod quin Ἑρμεία ἐριουνίου fuerit nullus iam dubito. — 42 ΚΛΙ΄ΥΝ//ΥΤΕ// — 44 ///ΡΙΣΘ /ΙΧΔ//Ρ//ΟΝΙ χαλεπόν Wilamowitz; cf. infra n. 1039, 10 κύμασι μάχεσθαι χαλεπόν, neque minus difficilis haec cum oraculorum sordibus pugna.

1039. Prope Limyram Lyciae. C. I. 4310.

- Ἄπαντα πράξις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.
 Βοηθὸν ἔξις μετὰ Τύχης τὸν Πύθεον.
 Γῇ σοι τέλειον καρπὸν ἀποδώσει πόρων.
 Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.
 5 Ἐρῶς δικαίων ἐγγάμων ἰδεῖν σποράν.
 Ζάλην μεγίστην φεῦγε, μή τι καὶ β[λ]αβῆς.
 Ἥλιος ὁρᾷ σε λαμπρός, ὃς τὰ πάντα ὁρᾷ.
 Θεοὺς ἀρωγοὺς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔχεις.
 Ἰδρῶτες εἰσιν, πλὴν ἀπάντων [π]εριέση.
 10 Κύμασι μάχεσθαι χαλεπὸν ἀνάμειν[ον], φίλε.
 Λαῖος διελθὼν πάντα σημαίνει καλῶς.
 Μοχθεῖν ἀνάγκη· μετα[β]ολὴ δ' ἔσται καλή.
 Νεικηφόρον δῶρημα τὸν χρησμὸν τε[λεῖ].
 Ξηρῶν ἀπὸ κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λα[βεῖν].
 15 Οὐκ ἔστι μ[ὴ] σπείραντα θερίσαι κάρπιμα.
 Πολλοὺς ἀ[γ]ῶνα[ς] διανύσας λήψη στέφους.
 Ῥᾶον διάξις ἔτι βραχὺν μείνας χ[ρ]όνο[ν]. *Λαῖος*
 Σ]αφῶς ὁ Φοῖβος ἐννέπει· 'μείνον, φίλε.' *Λαῖος*
 Τῶν νῦν παρουσῶν συνφορῶν ἔξις [λύ]σιν.
 20 Ὑπόσχεσιν τὸ [π]ρᾶγμα γενναίαν ἔχει.
 Φαύλως τι πράξας μετὰ χρόνον [μ]ένψη θ[ε]οῖς.
 Χρυσοῦν ποιήσεις χρησμὸν ἐπιτυχῶν, φίλε.
 Ψῆφον δικαίαν τήνδε παρὰ θεῶν ἔχεις.
 Ὡμὴν ὁπώραν [ῆν] λάβης, οὐ χρήσιμον.

Oracula sunt ex litterarum ordine disposita, quae si recte olim con-
 ieci (*Hermæ* X 197) prout quisque α vel β vel alius cuiuslibet litterae
 nota insignitam tesserulam ex urna promebat quaerentibus distribueban-
 tur. — 4 facilius intellegerem δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισι κασθενής, sen-
 tentia vero non diversa videtur *vis inportuna ubi leges adsunt nil valet*.
 — 6 ΒΑΒΗC — 9 ΕΠΙΕCΗ corr. Blomfield et Boissonade. — 11 ΛΑ
 ΓΟC Graefe, ΛΑΙΟC Walpole; λαγῶς Graefe, λόγος cum Blomfieldio et
 Welcker (*Syll.* 184) et Franz, qui caute faciunt quod interpretationem
 non addunt. Intellego homericum ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω *qui sis ignarus*,
omnia expertus bene edoceberis; σημαίνει nimirum non tertia sed secunda
 est persona. — 12 μοχθεῖν ἀνάγκη Eur. fr. 37 et 719 (ubi vide Nauckii
 adn.); cf. Eur. *Hippol.* 207 μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη. — ΜΕΤΑΡΟΛΗ
 μεταβολὰ κακῶν Eur. *Herc.* 735. — 14 suppl. Boissonade; νεικηφόρον δῶ-
 ρημα explicat Franz *praemium victori donatum*; at sive δῶρημα sive χρησ-

μόν putas νεικηφόρον vocari, sententia haec videtur ubi largitus eris quod cupis consequeris. — 14 suppl. Blomfield. — 15 MI — 16 ΑΙΩΝΑΕ et 17 ΧΙΟΝΟΣ et 19 λύσιν et 20 ΤΟΙΡΑΓΜΑ corr. Akerblad. — 21 ΕΝΨΗΘΟΙΣ Graefe, qui correxit. — 22 conferunt Luc. *necyomant.* c. 4 χρυσοῦν ἀπέδειξαν τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον. Addit Wilamowitz Eur. *Troad.* 432. — 23 adtulit Blomfield Eur. *Andr.* 1271 sq. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἡδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται. — 24 ΙΚΛΑΒΗC quod nec εἰ λαβῆς est nec μὴ λάβῆς, sed ἦν λάβῆς.

1040. Prope Adadam Pisidiae. C. I. 4379 o.

- Δέσποτα Ἀπολλ[ον] καὶ . . . . .
. . . . .
χ]ρησ[μ]ω[δ] . . . . .
γὰρ ἐκ προγόνων [μα]ντοσύνην, τὴν [θε]ο[ς] ὠπασε
5 Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀπαντα πρά[ξι]ς κα[ὶ] κρατ]ήσε[ις] ὧν θέλεις.
Βοηθὸν ξ[ξι]ς [μ]ε[τ]ὰ Τί[χης] τὸν Πύθεον.
Γλυκὺς [με]λισσ[ῶν] ὁ πόνος, ἀλλ' οὐκ εὐχερής.
Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.
10 Ἐγὼ δα σοὶ [πά]ν[τ]' ἐς τρο[οπ]ὰς [ἐλ]θεῖν καλὰς.
Ζῆσαι προσεύχον· τοῦτο . . . . .
Ἡ [μ]ὴ προαιροῦ [τ]οῦργον, ἢ [π]ό[ρους] φέρε.
Θεοῖ[ς] ἀρωγοὺς τῆς ὁ[δοῦ] ταύτης ἔχεις.
I . . . . .] μέμψηι [τ]ο[ῦργ]ον . . . . .
15 Κλυδ[ὼ]ν [θ]αλάσ[σ]ης . . . . .
Λύπης πέπαν[σ]ο, π[ρ]ος . . . . .
Μοχθεῖν ἀνάν[κ]η· [μεταβ]ο[λή] δ' ἔσται κ]αλ[ή].
Νε]ικηφόρο[ν] δώρημα τὸν χρησμὸν τελεῖ.
Ξηρῶν] ἀπὸ [κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λαβεῖν.
20 Ὅ]ταν . . . . .
Πειρῶ διαμε[ίνας] . . . . .
Ῥοδ . . . . .
Σ[υν]οχή τι[ς] ἔσται σοι κακῶν ιε καὶ καλῶν.
Τε[ι]μῶν τὸ [θεῖ]ον ι[εῖμιος] καὶ τὸς φανεῖ.
25 Ὑπόσχε[σ]ιν τὸ πρᾶγμα [γ]εν[ναί]αν [ἐ]χε[ι].
Φ]αύλ[ως] τι πράξ[ε]ς μετὰ χρόνον μένψη [θ]ε[οῖς].
Χρυσοῦν π]οιήσε[ις] χρησμὸ[ν] ἐπ[ι]τυχ[ῶ]ν, [ξ]έρε.
[ψ] . . . . .
[φ] . . . . .

Pessimo apographo praescripta sic tradita:

ΔΕΣΠΟΤΑΠΟΛΛ . . ΚΑΙΕΤΕΑΓΕΕ . ΑΙ
ΑΝΟΚΟΚΑΙΒΗ ΠΑ
. ΡΗΕΗΛ
ΓΑΡΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝ . . ΝΤΟΥ . ΗΝΤΗΝΟΞΟ
. ΦΟΙΒΟΣΑΠΟΛΛΩΝ

ubi nihil perspicio nisi quod anapaesticos numeros persentisco; v. 3 χρησμωνδός vel χρησμωνδεῖν vocabulum certo fuit. Franzii supplementum παρειλήφαμεν γὰρ ἐκ προγόνων μαντοσύνην τὴν θέσπισε Φ. 'Α. vel ideo probari nequit, quod nec traditum a maioribus oraculum hoc est neque omnino unum oraculum, sed totidem quot litterae sunt; cf. ad tit. praeced. — Ipsi versus velim denuo ex lapide descriptos habeam; ut nunc res est plerumque ne ansa quidem emendandi datur. Vv. 7 9 13 17 18 19 25 26 27 eidem sunt qui tituli antecedentis, primi versus exordium saltem idem est; ex reliquis vv. 8 10 12 23 24 coniectura restituere conatus sum. — 6 ΠΡΑ . ΙΚΚΑ . . ΚΗΕΕ - - minus apte Franz κακτελείς ποτ' εὐτυχῶς. — 7 Ε . ΕΕΙΣ . ΑΤΥΥ — — 8 γλυκὺς . . ΛΙΕΕ sententia certa. — 10 ΞΥΟΔΑΣΟΓΑΝΙΕΣΤΡ . ΙΑΣ - - - - Ε ἐγῶδα Franz. — 11 ΤΟΥΤΟΠΑ ΡΑΡΗΡΙ . ΚΟ . ΕΣΤΕ — 12 ΗΛΗΠΡΟΑΙΡΟΠΟΥΡΓΟΝΗΤΟΛΣΞ vix recte Franz ἤδη προαιροῦ τούργον ἐκτελέσαι καλῶς. Quae ipse posui in eis ἡ μή - ἡ certum videtur, clausula non item. — 13 ΘΕΟΥΓ — ΟΒΟΥΤ . . ΞΞ . . — 14 . . . . ΗΜΕΜΥΗΙΟΠΕΡΟΝ . . . ΕΗΞΝ τούργον Wilamowitz; extr. Franz conicit ξένε. — 15 ΚΛΥΔ . ΝΟΑΛΑΓΙΗΜ cor. Franz; multa cogitari possunt. — 16 ΠΙΟΣ ---- Ο . . Χ . . . . parum probabiliter Franz προσπελάσας θεοῦ μυχοῖς. — 17 ΑΝΑΝ Η . . . . Ο - - - ΑΛ . . . — 18 . . ΣΙΚΗΦΟΡΟ . ΑΙ ergo non νικηφόρον sed νεικηφόρον fuit ab initio. — 19 . . . ΙΑΠΟ — 20 . ΤΑΝ — 21 ΔΙΑΜΕ - - - ΑΤΑΙ . ΗΟΙ - - - - - ΕΙΝ extremus fuit infinitivus a πειρῶ imperativo suspensus. — 22 ΒΟΔ . ΠΑΡΟ - - - - - ΡΑΓΙΕΞΜ - - - - ΡΟΧ nec apte nec pulcre Franz ῥόδοις παρέσται σοι κάρα στέψαι τάχα. — 23 ΕΥΝΟΧΗΤΙ ΞΞ - - sententia incerta; συνεχῇ corrigit Franz. — 24 ΤΕΙΜΩΝΤΟ . ΗΟΝ ΤΜΝ — 25 ΥΠΟΧΕΓΙΝ — ΓΕΝΔΛΑΝΓΧΕ — 26 ΛΛΥΛ . . ΙΠΡΑΣΑ — ΘΕΥ . . — 27 . . . . . ΟΙΗΕΙ . ΧΡΗΣΜΟΧΕΠΜΕΥΧΗΝΣΕΝΕ — 28 circa medium versum ΕΠΙΠΟΘΗΝ . ΙΕΠΦΑΛ — 29 sub finem ΟΙΝΔΕΠΗ.

1041. Ad Colossas. C. I. 3956 ex Arundellii apographo minusculis litteris scripto.

Νῦν τοι πάντα τελεῖ δαίμων, νῦν ἐς ὁρθ[ὸ]ν ὁδηγεῖ.
πράξεις πάντα κατὰ νοῦν· μηκέτι τριῖχε σεαυτόν·
ἐντεύξει σύ τ' ἀμέμπτως ὦν ἂν ἐπιθυμ[ῇ]ς.

ὅσσα θέλεις πράξεις· ε[ύ]ρήσεις . . . . .
 5 ἐνχείρι, ξένε, θαρσήςας· παντὸς [δ' ἐπιτεύξη.
 ἥσυχά βουλεύο[υ] καὶ σοὶ θεὸς ἡγεμονεύσει.

Εἰσὶ καλαὶ πράξεις· σπεύδε[ιν] σε χρή· [πάντα] κρατήσεις.
 καίτο[ι] ἀλώμενον ἐν ξενίῃ [ὁ θεὸς σε φυλάξει.
 ἐκφρεύξη γὰρ νόσου χαλεπῆς πάντω[ς] θεὸς ἀνδᾷ.

Ex sententiarum, si fas est dicere, similitudine eoque quod versuum terniones tres supersunt, eorumque tertius ab secundo spatio intermisso disiunctus coniecerit quispiam, similia haec esse oracula ex talorum sorte petita ac supra n. 1038. Diffido tamen. — 1 ορθεν corr. Franz. — 3 επιθυμεις — 4 ει ρησεις . . . . corr. Franz; extrema facile ut quisque volet supplere poterit. — 5 εν χειρι, Franz ἐν χειρί. Intellege *conare bono animo*, cf. supra n. 1038, 36. — 6 βουλευον corr. Franz. — 7 σπευδε σε χρη, 8 κρατησεις και του αλωμενον, ubi σπεύδειν corr. Franz, nisi forte σπεῦσε i. e. σπεῦσαι fuerit; κρατήσεις vocabulum describentis errore initio versus proximi positum ad v. 7 revocavi; est enim clausula sollemnis, cf. supra n. 1038, 23. Nihili autem sunt Franziana κρατήσεις καὶ γὰρ τὸν ἀλώμενον ἐν ξενίῃσιν. — 9 παντων δε corr. Franz; cf. supra n. 1039, 1 ἅπαντα πράξεις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.

III. EPIGRAMMATA VARIA.

I. TERMINI AEDIFICIA FONTES PONTES.

1042. In Attica. Ex schedis Fourmonti C. I. 12. Kirchhoff C. I. A. 522.

Ἐν μ]έσ(σ)[ωι K]ε[φραλ]ῆς τε καὶ ἄστεος . . . . . [']Ερμῆς.

Hermam ex eorum numero fuisse vidit Boeckh, quos per agros disposuit Hipparchus Pisistrati filius binis titulis inscriptos: ἐν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκάστου ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἔστηκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιὰ μνημα τόδ' Ἰππάρχου· στείχε δίκαια φρονῶν κτλ'. [Plat.] *Hipp.* p. 228. — Lectio versus incerta. ἸΗΕ⁴ΘΗΚΕΘΡΙΕ⁴ ἐν μέσσωι γε Θρίης Boeckh; Kirchhoff quod posui. Post ἄστεος haec ANΛΡΘΘΓΕΡΜΕ⁴, quae ἄνερ, ὅθ' (i. e. ὅδ') Ἑρμῆς non recte legit Boeckh. Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 adn. 3.

1043. Prope arcis portam exteriorem muro infixus lapis. C. I. 525.

Ἡ πόλις] ἐστ[ι]σ[έν με β]ροτ[οῖς] μνημεῖον ἀληθές
παῶιν] σημαίνει[ιν μέ]τ[ρον] ὁδοιπορίας·
ἔστιν γὰρ τ]ὸ μεταξὺ θεῶμπρὸς δώδεκα βωμόν
. . . . . τεσσαράκοντ' ἐγλιμένος στάδιοι.

iv saeculi, etsi scriptum traditur v. 3 ΜΕΤΑΧΣΥ. — Duodecim deorum aram tamquam umbilicum Pisistratidis pro aureo quodam miliario fuisse, unde non solum Atticae terrae spatia (Herod. II 7) dimetirentur, exposuit Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 cf. adn. 2. — Restituit epigramma Boeckh Buttmanni O. Muelleri suis denique supplementis con-

iunctis usus. — 1 ΕΣΤΕΙΣ . . . . ΡΟΤ . . ΜΝΗ κτλ'. — 2 ΣΗΜΑΙΝΕ . .
ΓΤΙ . . ΟΔΟΙΓΟΡΙΑΣ — 4 numerus incertus; posuerunt πέντ' ἐπί vel ἐπτ' ἐπί.

1044. Megalopoli. Hirschfeld *Bull. arch.* 1873 p. 218.

Αἴνεσον εὐ]όπλου Φιλοποίμε[νος] αἶμ[α λαχοῖσαν
παῖδα Μ]εγακλείας, αἴνεσον Εὐξενία[ν,
ἂν ἀπ]ὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἡνείκατο μ[ούναν,
Εὐ]ξ[ε]νίαν, [σεμνὰ]ν Κύπριδος ἱροπόλον.
5 τέρ]μονι γὰρ ναοῖο [πέ]ριξ εὐερκέα θρινκόν
θ]ήκατο καὶ ξ[εῖ]νοισ [χῶρον ἅμ' εὐφρ]οσ[ίνας.
εἰ] δὲ γυνὰ . . . . .
ο]ῦ θαῦμ'. [ἐξ ἀγαθῶν αὐτὰ ἔγεντ' ἀγαθά.

Litterae ΑΠΣ romanae videntur aetatis. — Supplementa, e quibus
τέρμονι (v. 5) invenit Wilamowitz, certa sunt usque ad v. 5. — 1 . . . .
ΙΟΠΛΟΥ — 2 ΙΕΓΑΚΛΕΙΑΣ — ΞΕΝΙΑ// — 5 . . ΙΜΟΝΙ — ΓΕΡΙΞ — 6 Ξ//
ΥΝΟΙΣ . . . . . Τ//ΝΟΣΙ sumpsī viatoribus simul tranquillū ad quie-
tem locum paratum esse umbris et fontibus fortasse exornatum. —
7 ΓΥΝΑΠΛ et sub finem versus ΑΞΑΤΟΙΑΜ quae male descripta sunt. —
8 ΥΘΑΥΜΙ sententia certa est ex v. 1.

*1045. Athenis in arcu Hadriani. C. I. 520.

a. Αἶδ' εἴσ' Ἀθῆναι Θησέως ἢ πρὶν πόλις.

b. Αἶδ' εἴσ' Ἀδριανοῦ καὶ οὐχὶ Θησέως πόλις.

Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* p. 688.

1046. Romae in via Appia. C. I. 6280.

Μαρκέλλου.

a. Δεῖρ' ἴτε, Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε, γυναῖκες,
'Ρηγίλλης ἔδος ἀμφὶ θυοσκό[α] ἱρὰ φέρουσαι.

ἢ δὲ πολυκτεάνιον μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
'Αγχίσεω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης,
5 γήματο δ' ἔς Μαραθῶνα· θεαὶ δέ μιν οὐραنيῶνα[ι
τίουσιν Δηῶ τε νέη Δηῶ τε παλαιή,
τῇσί περ ἱερὸν εἶδος εὐζώνιοιο γυναικός

- ἀγκεῖται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώνησι νένασται
 ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐνβασιλεύει·
 10 τοῦτο γὰρ αὐτ' ἀγαθοῖο νόον εἴληχεν ἄποινον,
 ὥς οἱ Ζεὺς ὥκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην
 γῆραι ἐν ἄζαλέωι χήρῃ περικείμενον εὐνῇι,
 οὔνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο
 Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι
 15 ἡμισέας πλεόνων· δοιῶ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην
 νηπιάχῳ, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστῳ,
 οἷον σφι νηλῆς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,
 πρίν περ γηραιῇσι μιγήμεναι ἤλακάτησι·
 τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳι ἀκόρητον
 20 καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν ἐοικώς,
 Ζεὺς μὲν ἐς ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναικίᾳ
 αὔρησι Ζεφύροιο κομίζεμεν ἡλυσίησιν,
 αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
 δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
 25 ἥμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
 νύκτα διὰ δνοφερήν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σωτήρ
 παμφανόων ἐνέκειτο σελ[ηναίη]ς κύκλο[ς] αὐγῆς·
 τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι π[οτ'] ἐνερράψαντο πεδίλῳ,
 ἔμμεναι Ἀysonίοις εὐ]ηγενέεσσι γέρα[τ]α.
 30 οἳ μιν ὁ[ν]όσσηται καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα
 Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [γ]έρας ἀνδρῶν,
 Ἑρσης ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἔτερόν δὴ
 Κῆρυξ Ἡρώδew πρόγονος Θησηιάδαο.
 τοὔνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἥ μὲν ἄνασσα[ν]
 35 ἐς βουλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἔδραι,
 Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτε τι φωνήν
 Ἡρώδew· γλῶσσαν δὲ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηνέων.
 ἥ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνεϊώνη
 καὶ Γανυμηδείη καὶ Δαρδάνιον γένος ἦην
 40 Τρωὸς Ἑριχθονίδαο· σὺ δ' ἰ φίλον ἱερὰ ῥέξαι,
 καὶ θῦσαι· θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη·
 ε[ὐ] δὲ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν·
 οὐ μέγγαρ θνητῇ, ἀτὰρ οὐδὲ θείαινα τέτυκται·
 τοὔνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτε τι τύμβον

- 45 οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὅμοια,
 σῆμα [δέ] οἱ νηῶι ἵκελον δῆμῳ ἐν Ἀθῆνῃς.
 ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει.
 τοῦτο δὲ Φαυστεινῇ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα
 δῆμῳ ἐνὶ Τριόπῳ, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί
 50 καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.
 οὐ μιν ἀτιμήσειε θεή, βασίλεια γυναικῶν,
 ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην·
 οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν εὐθρόνος Ἰοχέαιρα,
 οὐδ' Ἔρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθῆνῃ,
 55 οὐδέ μιν ἡρώνησι παλαιῇσιν μεδέουσα
 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ,
 ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
 ἢ λάχεν ἡλυσίησι χοροστασίησιν ἀνάσσειν,
 60 αὐτῇ τ' Ἀλκμήνῃ τε μάκαιρά τε Καδμεϊώνῃ.
- b. Πότνι', Ἀθηναίων ἐπιήρανε Τριτογένεια,
 ἥ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ὁράας, Ῥαμνουσιάς Οὔπι,
 γείτονες ἀγχίδυροι Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο,
 πείονα δὴ καὶ τόνδε, θεά, τειμήσατε χῶρον,
 δῆμον Δηῳοιο φιλόξεινον Τριόπαιο,
 65 τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθον.
 ὥς ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθῆνας
 ἦλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούπιοιο λιποῦσαι,
 ὥς τήνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν,
 λήϊά τε σταχύων καὶ δένδρεα βοτρυόεντα
 70 λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφῶν ἐφέπουσαι.
 ὕμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔηκε,
 τὴν ὅσσην περὶ τεῖχος εὐτροχὸν ἐστεφάνωται,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
 ἔμμεναι· ἥ δ' ἐπὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρήνου
 75 σμερδάλεον σίσασα λόφον κατένευσεν Ἀθῆνῃ,
 μή τωι νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λᾶαν
 ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι,
 ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθήῃ.
 κλῦτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροῖῳται·
 80 ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,
 καὶ πολυτίμητοι καὶ ὑποσχεῖν οὕας ἔτοιμαι·

- μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους ἢ ἐ[π]' ἄλσεα δενδρέων
 ἢ ποίην χιλῶ εὐαλδέι χλωρὰ θέουσιν
 δμωὴν κυανέου Ἄιδος πήξειε μάκελλαν,
 85 σῆμα νέον τεύχων ἢ πρότερον κεραίζων.
 οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
 πλὴν ὃ κεν αἵματος ἦσι καὶ ἔκγ[ο]νος ἔσσαμένο[ιο].
 κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον· ἐπεὶ τιμάορος εἴστωρ·
 καὶ γὰρ Ἀθηναίη [ποτ'] Ἐριχθόνιον βασιλῆα
 90 νηῶι ἐγκατέθηκε συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
 εἰ δέ τωι ἄκλυτα ταῦτα καὶ οὐκ ἐπιπείσεται αὐτοῖ[ς],
 ἀλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήτιτα γένηται,
 ἀλλὰ μιν ἀπρόφατος Νέμεσις καὶ ῥόμβος ἀλάστωρ
 τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα·
 95 οἷδ' ἄρ' ἴφθιμον Τριόπεω μένος Αἰολίδαο
 ὦναθ', ὅτε νεῖον Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
 τῶι ἦτοι ποινήν καὶ ἐπωνυμίην ἀλέασθαι
 χώρον, μή τοι ἔπηται ἐπὶ Τ[ρ]ιόπειος Ἐρινύς.

Herodes Atticus Marathonium Anniae Regillae uxoris mortuae a. fere 161 memoriam singulari pietate prosecutus est cum in ipsa patria, ubi sepulta est (C. I. 6185), tum Romae maxime in urbe, ubi ad tertium lapidem viae Appiae (C. I. 26) Triopeum constituit sacrum id Cereri Proserpinaeque ac deis inferis; in eodem autem circuitu et Minervae Nemesique, atticis deabus, et Cereri Faustinaeque (νέα Δήμητρι) fana consecravit eorumque in altero Regillae heroum statuamque conlocavit. Quae potissimum res ad Triopeum condendum perduxerit Herodem videtur Chishulli coniectura explicare, qui Herodem a Theagene Cnidio, quo praeceptore usus erat, Triopiorum sacrorum, quae in Cnidio promunturio colebantur, notitia et religione inbutum illa suo instituto celebrare voluisse suspicatus est. Accedit quod Herodi eiusque similibus obsoletissima quaeque maxime placebant, cf. ad v. 64. Ceterum in ipso Triopei aditu celebres illae columnae positae fuerunt, antiquae litteraturae atticae imitatione insignes C. I. 26, eodem titulo utraque inscripta hoc
 καὶ οἱ κίονες Δήμητρος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθονίων θεῶν· καὶ οὐδενὶ θέ-
 μιον μετακινῆσαι ἐκ τοῦ Τριοπίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππία
 ἐν τῷ Ἡρώδου ἀγρῷ· οὐ γὰρ λώιον τῷ κινήσαντι· μάρτυς δαίμων Ἐνοδία.

Duo sunt quae supra scripsi carmina, quorum alterum ad heroum statuamque Regillae, alterum ad Minervae Nemesisque fanum pertinet, numerorum arte satis adcurate factum utrumque (cf. Herm. *Orph.* p. 711. 738. 782), dicendi genere saepe docte obscuro, verborum ampullis ubique molesto, sententiarum tenuitate minime digno. Longiori carmini Marcelli

poetae nomen praescriptum est, recteque Visconti Marcellum Sideten intellexit, cuius superest fragmentum *περὶ ἰχθύων* (*Poet. bucol. et didact.* Paris. 1846). Eundem autem alterum quoque carmen scripsisse, quod Brunck ipsi Herodi tribuit, certa est Viscontii coniectura. Nam ut taceam utriusque carminis artem rationem indolem plane aequales, vix Herodem puto si ipse voluisset ingenii sui periculum facere sibi eam argumenti partem sumpturum fuisse, quae a quovis alio tractari posset, domesticarum rerum gentisque suae enarratione Marcello relictæ. Neque illorum poetarum qui Hadrianeo saeculo pullulabant mos erat ut quid ipsi ingenio valerent alios celarent. Itaque quod Marcelli nomine insignitum est carmen priore loco posui. Diversis autem locis Clarac intellexit lapides positos fuisse, quorum titulos nulla rerum necessitudine inter se coniunctos esse adparet. Vicina fuerint Minervae Nemesisque et Cereris Faustinaeque fana, ita tamen ut Triopeum ingredienti alterum propius esset. — 3 Annia Regilla Appii Annii Atilii Braduae (cos. a. 160) soror erat, quorum ex nominibus frustra cognationem ab ipsis Iuliis Aeneave ducendam quaesiverunt; illo enim tempore omnes Romani *Aeneadae* vocabantur poetis, cf. supra ad n. 272, 5. — 6 *Cererem novam* recte intellexerunt Faustinam, neque post Heysei calculos a Franzio confirmatos auctosque dubium esse potest quin Faustina maior Antonini Pii uxor significetur, quae etiam in nummis saepius Cereris specie utitur. Nam ut breviter conplectar quae huc faciunt, Regillam quam post fratris consulatum (a. 160) obiisse ex Philostrato constat, ante annum 162 mortuam esse necesse est, si quidem Antoninus Pius, qui a. 161 decessit, Herodi de uxoris morte graviter afflicto solatii aliquid adlaturus Atticum filium patriciis adscripsit (C. I. 6185 coll. v. 28). Herodi cum Triopeum conderet duo liberi supererant (v. 16), e quibus Elpinice filia post matrem teste Philostrato, sed ante mortua est quam pater Sirmium ad M. Aurelium inperatorem proficisceretur; quod factum est a. 171. In Triopeo igitur etsi aliquanto post Regillae obitum tamen ante a. 171 constituto Faustinae minori, quae a. 176 vita decessit, non potuerunt divini honores haberi; sequitur Faustinam maiorem intellegendam esse cum Arnaldo. — 10 sententia hic coepta, mox alio digressa v. 19 sqq. duplici exitu absolvitur *hoc solatii ei doloris contigit ut Iupiter defunctam ad beatorum sedes perduceret, Caesar Iovis patris similis filium eximio honore adficeret.* — 17 *priusquam senectutis fines attingeret*; recte Martialis breves colos conferunt (IX 18). — 19 ad *ἐπίηρον* supplendum participium velut *δούς*, ut sit idem ac *χαρισάμενος*. — 20 cf. ad v. 6. — 23 *lunula in calce calceamenti adposita* (schol. *Iuven.*) erat patricii senatorisve insigne, cf. Philostr. *vit. Herod.* p. 555 *ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μηνοειδές*. Cf. Th. Mommsen *Roem. Forsch.* I, qui coercendis calceamenti vinculis lunulam argenteam

inservisse probabiliter statuit. — 27 σεληναίης κύκλος [αἴγλης] Salmasius, αὐγῆς Visconti, idemque v. 28 πότ' invenit; traditur ης . . — 29 lectio incerta; extrema sic fere omnes legerunt ΗΓΕΝΕΕCΙΓΕΡΑΑ. In priorē parte versus post nonam fere litteram Salmasius ex Sirmondi apographo habuit ΑΥ, quod si composueris cum litterarum vestigiis ΥC quae Visconti agnovisse sibi visus est, non modo *speciosa* sed paene necessaria evadit emendatio Αὐσονίοις vel Αὐσονίων, velut Salmasius σύμβολον Αὐσονίοισιν εὐγενέεσσι γεραιόν, Visconti υἰάσιν Αὐσονίων εὐγενέεσσι γερᾶα, Iacobs aut Salmasium sequi voluit, nisi quod γ' ἐραννόν scripsit, aut ὃς δέ κεν Αὐσονίοις εὐγενέεσσι γεραστός scribendum putavit. Franz denique quod posui; γέρατα nescio an verum sit, cf. Orph. fr. VI 24 δύο χρύσεια κέρατα. — 30 quaesitius haec dicta, *neque eum, spero, tusca calceamenta* (cf. Serv. Verg. Aen. VIII 458) *respuent, quod non sit Romanus*. — 31 ΤΕΡΑC — 32 Paus. I 38, 3 Κῆρυξ ὃν αὐτοὶ Κήρυκες θυγατὶς Κέκροπος Ἀγλαύρου καὶ Ἑρμοῦ παῖδα εἶναι λέγουσιν, ἀλλ' οὐκ Εὐμόλπου. Alii Pandrosou matrem traderunt, Poll. VIII 103. — 33 ΚΗΡΥΧ — 34 haec si de Herode ipso accipienda sunt, non de filio Attico, lenius v. 35 post ἔδραι distingues et sic interpretaberis *propterea (et Romae) honoratus fuit eponymoque consulis munere fungebatur, qua re in prima domini senatus* (Mart. XVI, 1) *subsellia evectus est, neque apud Graecos quisquam aut genere aut facundia regalius erat*. Herodes consul a. 143; Ἑλλήνων γλωτταν καὶ βασιλέα λόγων Rufus discipulus eum praedicaverat. — 36 οὔτε τι φωνήν ut v. 44 οὔτε τι τύμβον. — 38 ad Regillam redit oratio, cf. Il. V 229 Δάρδανος αὐτὸς τέκεθ' υἱὸν Ἑριχθόνιον βασιλῆα, 230 Τρῶα δ' Ἑριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· Τρῶος δ' αὐτὸς τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο Ἴλος τ' Ἀσδάρακος τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, 239 Ἀσδάρακος δὲ Κάπυον (ἔτεκεν), ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα, αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης sunt omnia Aeneae verba. Quidni altius etiam uxoris originem repetierit Herodes eodem Homero duce (ibid. 215) Δάρδανον αὐτὸς πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, haud obscurum est; noluit enim cum ipso imperatore contendere, qui Διὶ πατρὶ φωνὴν καὶ μῆτιν ἔοικεν. — 40 ἰ pro εἰ scriptum retinui, quamquam vix dubium est quin lapidario debeatur et hoc et σίσασα v. 75. — Aptius videbatur εἰ φίλον ἱερὰ ρέξαι coniungere; interpunxerunt post εἰ φίλον. — 42 ΕΙΔΕΤΟΙ correxi; reliqui quae coniecerunt probari nequeunt. — 43 caesura κατὰ τέταρτον τροχᾶϊον et hic et v. 45 ab anaphora excusationem habet. — 46 ΜΕΝ lapis, δέ Herm. Orph. p. 738; erravit lapicida proximo versu inductus, σῶμα nimirum et ψυχὴν inter se opponi ratus. — σῆμα est Odeum, cf. Philostr. vit. Herod. p. 551 ἀνέθηκε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ θέατρον coll. Paus. VII 20, 6. — 49 agri sunt ex Regillae hereditate acquisiti coll. C. I. 6184 Ἀννία Ῥηγίλλα . . . τίνος ταῦτα τὰ χωρία γέγοναν. — 50 ἐλαιοῖντες ἄρουραι v. de hac generum in adiectivis confusione

Herm. *Orph. Argon.* 262. — 54 Cecropis filias etsi sacerdotes Minervae fuisse non traditum est, facile tamen inde sibi fingere poterant recentiores, quod illis dea Erichthonium custodiendum dederat. Hersen autem hoc loco eadem qua supra v. 32 ratione Pandrosi partes agere puto quippe quae sola cistae arcano non inspecto deae gratiam sibi servavit. — 56 ὄμπνια Cereris cognomen est, quod cum non animadvertissent interpretes Domitiam Aurelii matrem intellegebant. At Ceres hoc certe loco non potest alia esse nisi ipsa Faustina, quae optime Aurelii mater adpellari potuit. Sic procedit sententia: *nolit eam dedignari Faustina dea; neque enim Minerva Hersen nec Diana Iphigeniam dedignata est: sic nec Faustina veterum heroinarum dominatrix Regillam spernet superioribus heroinis adscitam.* — 59 ΑΥΤΗΙ lapis; iota abundat. — 71 Callim. *hymn. Cerer.* 47 ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις. — 76 μή τωι νήποινον soil. εἶναι vel ἔσεσθαι. — 77 ἀτρεῖες pro ἀτρήες scriptum, sicut v. 96 νεῖόν pro νηόν. Accusativo ἀτρεά usus est Euphorio fr. 95 Mein.; cf. supra n. 222 ὦ μοίρας ἀτρύτου ἀναγκαστῆρες ἀτρακτοί. — 82 ἐν ἐν pro ἐς positum esse nemo cum Salmasio credet; ἀν' ἄλσεα Iacobs, facilius Franz ἐπ' coniecit, quae praepositio κατὰ κοινόν ad ὄρχους et ἄλσεα et ποίην referenda est. — 84 ΡΗΞΕΙΕ quo servato Salmasius eumque secuti alii δμωῇ-μακέλλα scripserunt. At erravit lapicida latina forma Ρ pro graeca π posita, ut supra v. 33 ΚΗΡΥΧ. — 83 χλωρὰ θέουσιν satis mire dictum exemplis confirmare non queo. — 87 ΕΚΓΕΝΟC quod nescio an probandum sit ita scriptum καὶ ἐκ γένος ἐσσάμενοις qui eius qui posuit proles est. — 89 ΕCΤΩΡ sched. Holstenianae Barberinae solae ΕΙCΤΩΡ, quod quamvis structura haud expedita verum videtur: *nemini agrum colere licitum esto, praeter eos qui de eodem genere nati sint (his autem non illicitum); nam si quis fecerit, eis ultor quidam rei conscius erit.* Cf. C. I. 26 μάρτυς δαίμων Ἐνοδία. — 89 ΤΕΡΙΧΘΟΝΙΟΝ Ἐριχθόνιον βασιλῆα clausula homerica ex eodem loco (Il. Y 219) desumpta, unde doctrinam poeta hauserat v. 38 sqq.; absque hoc foret, melius certe scripsisset καὶ γὰρ Ἐριχθόνιον ποτ' Ἀθηναίῃ βασιλῆα. Pro τε vero quod ferri nequit, Herm. *Orph.* p. 738 οἱ, Iacobs περ reposuit, quibus praetuli quod simplicius videbatur esse ποτ'. — 90 νηῦ i. e. Erechtheo, nam Erechtheus et Erichthonius duo eiusdem hominis nomina sunt. — 93 conferunt πολίπλαγκτον ἀλάστορα *hymn. Orph.* 72, 3. Rhombi nomen explicat verbum κυλινδῆσει v. seq. — 95 Triopas Callimacho (*h. Cer.* 100) Neptuni et Canaces Aeolidis filius est, pater Erysichthonis eius, qui Cereris fano violato ex Thessalia in Cariam profugus Triopeo condito deae animum sibi reconciliavit. Marcellus ipsum Triopam sacrilegum perhibuit eundemque Δηῶν v. 64. — 97 itaque cave Triopae poenam luas aut Triopae nomine Τριόπειος nomineris, ne Triopeia te vindicta expetat.

1047. Cysi Aegyptiorum in porta propyli. C. I. 4949 coll. Add. III p. 1235.

Ἐνθάδε [τὸ πρό]θυρον δωμήσατο τείχεος ἐντός
 ὑψηλὸν ζαθέης Ισιδος ὁ ἀρχιερεὺς,
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τὸν ἄνυσσε πυλῶνα ἱρῇ ἐνὶ Κύσει,
 οὗ πάρος ἐνναέτης [θ]υ[μα] νομιζόμενον,
 5 ἄ[ργμ]ατα ἀναι[μ]οσ[ύ]νοις ἔπ[ορ]εν ὑπο . . . . δέχεσθαι
 τῇ θ[ε]ᾷ [ε]υ[κ]άρποις τερπομένη πεδίῳ[ι]ς
 . . . . .
 πᾶσι πα[ρ'] ὀψ[ι]γόνοισιν ἀοίδι[μ]ος ἔσσεται . . . . .
 ἥπιο . . . . . ἐὼν υἱὸς ὁ [Φλ]αυι[ανοῦ].

Tria sunt apographa Caillaudii et Hydii corruptissima, interpolatum ut ipse fatetur Bailii, cuius tamen recepi lectionem vv. 1-3, ubi ab ceteroqui traditis non dissentire videbatur. — 4 ΕΝΝΑΕΤΗΚΟΥΜ . . . ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΝ Caill. ΕΝΝΑΕΤ . ΠΚΕ . . . . ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Hyde, ΕΝΝΑΕΤΗΣ[ΡΑ]ΕΝ ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Bailie. — 5 ΛΕΓ+ΑΤΑΙΝΑΙΗΟΣ . . ΝΟΙΣΕΘΕΤΕΝΥΤΟΤΑΣ . ΙΔΕ ΧΕΣΕΛ Caill. ΛΕ++ΑΤΑΙΝΑΙΠΟCCΝΟΙCΕΠΕ- . ΝΥΠΟΠΑΕΙΔΕΧΕCΘΑΙ Hyde, ΛΕ [Λ]ΑΠΟ[Θ]ΕΙΝΑ[ΚΑ]ΛΟΙCΕΠΕCΙΝΥΠΟΠΑΣΙΔΕΧΕCΘΑΙ Bailie. — 6 . . Ο . ΟΥΧΑΡΓΟΙΟΚΕΡΠΟΜΕΝΗΠΕΔΙΟΕC Caill., ... ΥΝΑΡΤΤΟΙΟ . ΕΡΠΟΜΕΝΗΠΕΔΙΩ Hyde, [ΕΝ]ΘΑ[CΑ]ΡΑΠΕΙΗ[Ν]ΚΕΡΧΟΜΕΝΗΝΕ[Η]ΙCΟ[Ν]. In eis quae scripsi certum videtur ἄργματα certaue sententia; dicit enim ille, se sacra non cruenta deae obtulisse, quae non victimis delectaretur, sed laetis planitieī segetibus. Isidem enim cruenta sacra abolevisse vetus fama fuit. In v. 6 εὐκάρποις τερπομένη πεδίῳ Franzii supplementa sunt. — Post v. 6 ab sinistra Caillaud paucas tradidit litteras, quae intellegi non possunt; eodem loco Hyde nihil plane, Bailie haec habet θύσας ἐπ' ἀγαθῷ, quae ad sensum magis quam ad exoleta vocum simulacra, quae ipsius verba sunt, inventa videntur; pergit enim v. 7 ΠΑΣΙΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙCΝΑΟΝΜ[ΕΓΑΝΩΔΑΝΕΘΗΚΕ] - ΗΠΙΟΘΟΛΜΟCΩΝΥΙΟCΟ[ΦΛ]ΑΟΥΙ[ΑΝΟΥ], ubi Caillaud v. 7 ΠΑΣΤΑCС+ΗΓΟΝΟΙCΙΝΑΟΙΑΜ, v. 8 ΗΠΙΟCΟΛΝΟCΩΝΥΙΟCΟΟΝΔΛΕΤΙΜΧ et Hyde v. 7 ΠΑΣΓΑCСХΗ-ΟΝΟΙCΙΝΑΩ . Μ . . . . ., v. 8 ΗΠΙΟCΟΑΜΟCΩΝΥΙΟΕΟ . ΟΥ . ΕΜ . . . . . Certum in his videtur quod Franz invenit ὀψργόνοισιν, totum distichon non apte sic restituit πᾶσι γὰρ ὀψργόνοισιν ἀοίδιμον ἔργον ἔτευξεν Ηπιόθολμος ἐὼν υἱὸς ὁ Οὐεργιλίου. Permirum est Ἡπιόθολμος nomen (ubi malo ἡπιόθυμος vel ἡπιόσεμνος) nec recte habet ὁ articulus. Nomen viri puto in hexametro extremo fuisse; patris nomen incertum.

1048. Ghirgè in magna oasi Thebarum, in porticu. C. I. Add. III 4957 b.

Ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πήχεις εἰς μῆκος . . . . .
τὴν Ἰβὶ κόσμησεν στρώματι τῷ λιθίνῳ
Ἑρμόλεως ὁ γυναικὶ σὺν Ἀνθούσῃ μεθ' . . . .
πατρίδος ἐξ Ἑρμοῦ, υἱὸς δ' Ἑρμοφίλου.

1 post μῆκος Caillaud et Pacho ἑΤΗΝ, Bailie ΟΤΗΝ[ΔΕ]. — 2 ΤΗΝ ΠΝ. ΟCMN Caill. ΤΗΝΙΒΙΟCMCC. N Pacho, in quibus latere videntur quae ex Bailii fide posui. Sed ineptam esse versus primi lectionem ὁ τήνδε (τὴν Ἰβὶ) inde adparet, quod sic κόσμησεν in κοσμήσας cogimur mutare, ut taceam de sententiae obscuritate. Vere fortasse Franz significari putat antiquam Oasis metropolin *Hibé* (cf. *Notit. dignit.* ed. Seeck p. 64 *Hibeos-Oaseos maioris*); at τήνδε τὴν Ἰβὶ nec traditum est neque intellegi potest. Fortasse ἑΤΗΝ litterae paullo violentius mutandae in ἐπίκλην hac fere sententia *spatium illud septingentas ulnas longum quod Ἰβὶ adpellatur lapidibus constravit*. — 3 posui Bailii lectionem minime certam; Caillaud ἙΡΜΕΙΑCOCOCACYNAXMHNANΘΟΥCΑ. ΘΘ eademque fere Pacho. Supplevit Bailie μεθιδρύσας, Franz μεθοδεύσας, quorum neutrum verum. — 4 lectio non dubia, nisi quod Bailie ὃδ' Ἑρμοφίλου interpolavit.

1049. In museo Vindobonensi lapis ex Aegypto adlatus. C. I. 4961.

— — — — —
ὦλετο καὶ Θήβης τείχεα [περθόμενα·
τοῦτο δὲ τεῖχος ἐμὸν πολ[εμόκλονον ἔχθει Αῤρηα
οὐδ' οἶδεν δηίων ἔργα τε καὶ ῥ[αθάγους·
5 αἰεὶ δ' εἰλαπίναισι καὶ εὐχῳ[λαῖσι τέθηλεν
ἡιθέων τε χοροῖς πάντοθ[εν ἀγρομένων·
αὐλῶν, οὐ σάλπιγγος ἀκ[ούεται ἐνθάδ' ὁμοκλή,
ταύρων, οὐκ ἀνδρῶν δεύεται αἶα φόνῳ,
ἵμασι δ' ἀνθ' ὅπλων κοσμο[ύμεθ' ἐπὶ χρῶα λευκοῖς,
10 οὐ ξίφος, ἀλλὰ κύλιξ δαι[νυμένοισι πρέπει·
παννυχίοις δ' ὑμνοῦμεν ὑ[π' εὐφροσύναις τὸν ἄνακτα
Ἀ]ρμαχιν στεφάνοις κρᾶτα [πυκαζόμενοι.

Bene coniecit Franz in aedificii porticu scriptum fuisse, cuius generis aedificia Strabo (p. 800) significat Eleusine Aegyptiorum fuisse ἐστὶ δὲ αὕτη (Ἐλευσίς) κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας . . . . ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρί-

ζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχή τις Κανωβισμοῦ καὶ τῆς ἐκεί
 λαμυρίας. — Epigramma pulcre restituit G. Hermann *Annal. Vindob.*
 1831 LIV 269 (*Opusc.* VI 140), cuius paucis mutatis recepi supplementa.
 — 7 ἀκούεται ὀρθίος ἡχὴ Hermann, ubi recte sentiens Franz ἐνθάδε ad-
 verbio opus esse scripsit quod posui. — 9 κοσμούμεθα καὶ διὰ χειρῶν Herm.
 At languet καί, abundat διὰ χειρῶν, εἵμασι denique epitheton sibi postu-
 lat, quo rectius *armis* opponatur. Itaque mea praetuli. — 11 sq. ὑπ'
 εὐφροσύναις θεὸν ἀγνήν-Ἀρμονίην Hermann. De numine Ἄρμαχis vide
 C. I. Add. III 4699 v. 17.

1050. Ephesi. C. I. 2976. Melius Lebas V 150.

Τέρπεο καὶ σκηνῆς πολυγηθέος ἔκτοθι μίμνων
 Μεσσαλίνου δεινοῖς ἔργμασιν ἡδόμενος,
 οἷς θεάτρον κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσεν·
 πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνη.
 εὐτυχῶς.

iv saeculi non videtur antiquius. — Lebasianam lectionem bis prae-
 tuli Chandleri apographo, v. 2 δεινοῖς recipiens pro κλεινοῖς et v. 4 ἀρη-
 γοσύνη pro eo quod Chandler habet ἀρηγοσύνη.

1051. Sardibus. C. I. 3470.

Εἶθε μή], ὃ πανάριστε Βοκόντιε, σαῖς ἀτέλεστον
 ἔργον ἐ[φυ] πραπίσιν τοῖα πονησαμένῳ.

Titulum, qui sic fere traditur:

ΠΑΝΑΡΙΣΤΕΒΟΚΟΝΤΙΕ
 ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΣΤΟΝ
 ΕΡΓΟΝΕΟΙΠΡΑΠΙΣΙΝ
 ΤΟΙΑΠΟΝΗΣΑΜΕΝΩ

mutilum esse Peyssonelio credo; itaque ab initio εἶθε μή supplevi, ΕΟΙ
 autem (Spon. ΕΘΙ) in ἐφυ mutavi. Sepulcrale enim non esse epigram-
 ma persuasum habeo. — 2 solus Spon . . . ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΥΤΟΝ, quod miror
 Boeckhio placuisse; reliqui sine lacunae nota σαῖς ἀτέλεστον. Videtur
 initium esse amplioris carminis in aedificii alicuius epistylis scripti.

1052. Stratoniceae Cariae in urbe, in epistyllo scriptum. Lebas V 524.

Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεσσε θεοῖς ἐναλίγκιος ἦρως
 πᾶσιν ὁμοῦ ναέταις ἄστει τ' ἡμετέρωι.
 Εὐθεῖος κλυτόμητι[s] ἀγασθενέων βασιλῆων
 ἀνδράσιν εὐνομίης ἔργα φυλασσόμενος·
 5 θήκατο δ' ἄλλο φέριστον, ἀλιτρονόων μόθον εἴργων,
 χαλκῷ ἐπιζεύξας τάσδ' ἐπίπροσθε πύλας.

IV fere saeculi. — 3 ΜΗΤΙΟ et 4 COMENOY corr. Waddington. —
 3 sq. *custodiebat leges* (εὐνομίης ἔργα) *imperatorum inter cives* (ἀνδράσιν).

1053. Athenis in muro occidentali stoeae Attali. Editores enumeravit
 Keil *Mus. Rh.* XVIII 47 sqq.

Οὐ τάδε θελξιμελὴς Ἀμφιονὶς ἦρα[ρε φόρμιγξ,
 οὐδὲ Κυκλωπείας χειρὸς ἔδ[ειμε βία,

Litterarum praegrandium formae III p. Chr. n. saeculo non vetustiores. — Supplevit haec Keil, nisi quod βία v. 2 scripsi pro κράτος. — Fuit alterum praeterea distichon, cuius de priore versu vocabulum πειθοῦς superat, quinque fere ulnarum spatio ab litteris ΗΡΑ (v. 1) dextrorsum remotum, alterius versus supersunt litterae ΡΑ vel ΤΕ (dissentiant enim editores) etiam longius distantes a litteris ΕΔ (v. 2). Restitui haec eo minus poterunt, quod quonam pertineat epigramma incertum est.

1054. Athenis in lapide moenium. Ex Cyriaco C. I. 428.

Ἀμφίων μούσαις κιθάρης εἴ[στ]ησ' ἐ[πὶ] Θήβης
 τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος,
 ἀδυλόγον μοῦσαν μεθέπων· τῷ καὶ δοκέουσι
 ἀκμῆτ' ἐσ[τή]ξειν πείρατα πάντα τέ[χ]νας.

IV fere saeculi. — 1 ΕΞΗΣΕΝΘΗΒΗΣ ἔστησεν Θήβης Boeckh, ἐξήνυσεν Iacobs et Hermann (*Opusc.* V 173). — μούσαις κιθάρης i. e. *citharae cantu*. — 4 ΑΚΜΗΤΕΣΡΕΞΕΙΝ optime corr. Hermann. — ΤΕΚΝΑΣ.

1055. Philippopoli Syriae. C. I. 4633. Melius Waddington apud Lebas VI 2015.

Εὐσεβίης τόπος οὗτος, ὃν ἔκτισεν ἐγγύθι λίμνης
ἐξοχος ἐν στρατιῇ Ἀμμώνιος, ὥπερ ἅμ' [ἴ]σῃν
ἀθάνατοι φιλέοντες εὐφροσύνην τε καὶ ὄλβον
δοῖεν ἔχιν στρατιῇ τε φέριν κλέος αἰὲν ἄριστον.

Fuerit Pietatis sacellum.

1056. Zoravae Trachonitidis. Waddington apud Lebas VI 2484.

Α]ὐλῆς νῦν [ἐσορᾶς] πρόθυρον μόνον· εὔτε δὲ πά[σῃν]
Μάξιμος ἐκτελέσῃ (αἶψα δὲ τοῦτο πέλοι),
ὅψαι Ἀλκινόου προφερέστερα δώματα πάντα·
τέκνοις δ' ἐκτελέοι καὶ τεκέων τέκεσιν.
τελείῳ.

1 suppl. Waddington. — 3 Od. η 84 sqq. — Subscriptum τελείῳ
non satis intellego; nam Iovὶ τελείῳ vix ille domum suam custodiendam
tradidit.

1057. Canathis Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2349.

Φλωρεντεῖνος, ἄριστος ἀνὴρ καὶ ὑπείροχος ἄλλων,
οἶκον ἐδείματο τόνδε μετ' εὐκλείης σοφίης ται.

Florentinum architectum fuisse contra Waddingtonem moneo; cf.
tit. seq.

1058. Bosanae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2244, cf.
Kirchhoff *Act. acad. Berolin.* 1863 p. 272.

Στρωτῆρας τοῦδε δόμον τεκτῆνατο Ἀδδὸς Ταροῖδου,
οἰκοδόμων ὅχ' ἄριστος· ἔργον δέ τε ἐξετελέσθη.

2 τε pro καί inperitus posuit scriptor.

1059. Eithae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2113.

— — — — —
Ἰδρυσε φαιδρὸν δῆμος Ἐειθηνῶν Καισαρήων
ἐκ φιλοτιμίας ξυνῆς, κλέος ἀφθιτον α[ύτῳ].

Titulus ab initio haud dubie mutilus fuit sacello vel aedificio publico inscriptus; cf. A. P. IX 811 φαιδρὸν Ἰουστινιανὸς ἀναξ ἐμὲ χώρον ἐγείρει. — 2 αὐτῷ vel αὐτῶ aptius putabam quam vulgare αἰεί.

EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

1060. Corcyrae. C. I. 8608.

† Πίστιν ἔχων βασίλιαν ἐμῶν μενέων συνέριθον
σοί, μάκαρ ὑψιμέδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηόν,
Ἑλλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἐξαλαπάξας,
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἔδνον ἀνακτι.

Circa a. 363 Iovianus Graecorum sacris abolitis Christo hoc templum exstruxit. — 4 χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς iungendum esse cum verbo ἔκτισα (v. 2) monet Kirchhoff; significari enim *humilem et abiectum Christiani hominis animum*.

1061. Constantinopoli in hippodromo, in basi obelisci. C. I. 8612.

Κίονα τετράπλευρον, αἰὲν χθονὶ κείμενον ἄχθους,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θευδόσιος βασιλεύς
τολμήσας Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο· καὶ τόσος ἔστη
κίων ἡελίοις ἐν τριάκοντα δύω.

In altero latere:

*Difficilis quondam dominis parere serenis
iussus et extinctis palmam portare tyrannis
(omnia Theodosio cedunt subolique perenni)
ter denis sic victus ego domitusque diebus
iudice sub Proclo superas elatus ad auras.*

Positum obeliscum (post Maximum victum) refert Marcellinus Comes a. 390 Valentiniano Aug. IV et Neoterio coss., cuius anni praefectus urbi fuit Proclus; huic enim inperator conlocandi obelisci curam mandaverat. — 3 προκλος; cod. Anth. Palat. (IX 682), πρόκλω Planudes et lapis. — 4 τριακονταδύο codex, quod retinet Duebner.

1062. Bostrae Nabataeorum. Waddington ad Lebas VI 1917 (n. 1914 in explicationum volumine).

Δόξης] ὁρθοτό[ν]ου ταμίης καὶ ὑπέρμαχος ἐσθλός,
 ἀρχιερεὺς θεόπνευστος ἐδείματο κάλλος ἄμετρον
 Ἀντίπατρ]ο[ς] κλυτόμητις ἀεθλοφόρους μετ' ἀγῶνας,
 κυ[δ]αίνων μεγάλως θεομήτορα παρθένον ἀγνήν,
 5 Μαρίαν πολύμνον, ἀκήρατον, ἀγλαόδωρον. †

Intellegit Waddington Antipatrum archiepiscopum Bostrae Leone inperante (457-474), eiusque nomen restituit v. 3 (traditur or). Scripsisse illum contra Origenis doctrinam (δόξης-ὑπέρμαχος v. 1), inter sanctos relatum ab ecclesia graeca, diemque eius festum XIII m. Iunii esse. — 1 ΟΡΘΟΤΟΜΟΥ — 4 ΚΥΚΑΙΝΩΝ corr. Waddington.

1063. Gerasis Syriae. C. I. 8654.

Ἀένας δ]όμος εἰμὶ ἀεθλοφόρου Θεοδώ(ρου)
 μάρτ[υ]ρος ἀθανάτοιο, θεοῦ τε καὶ ἀν(θρώπ)οιο·
 σ]ῶμα γὰρ ἐν γαίῃ, ψυχὴ δ' εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 ἀγγε[λ]ικ[ῇ] τελέθει καγήραον ἔρμ[α] . . . . .
 5 καὶ ναέτ[ησ]ι καὶ ἐσσομέν[οις] μέγα θαῦμα ἰδέσθαι.
 ῥκοδομήθη τὸ μαρ[τ]ύριον Μαίῳ τῇ ε, ἰνδκ. α, [πό]λ[εως] ἐ[τει]
υπε.

v seu vi saeculo titulum scriptum esse probabiliter statuit Kirchhoff idemque non sepulcri sed sacelli inscriptionem esse intellexit. — 1 ἀένας addidi. — 2 ΜΑΡΤΗΡΟΣ — ΚΕΑΝΘΙΟ quod frustra legerunt ὡκεανοῖο. Idem compendium in titulo Bethlehemiensi a. 452 scripto (C. I. 8962) ANINN i. e. ἀνθρωπίνην. Quae supplevi θεοῦ τε καὶ ἀνθρώποιο, adiecta sunt explicandis verbis μάρτυρος ἀθανάτοιο, nam martyr homo est, immortalis deus. — 3 ΕΩΜΑ — 4 ΑΓΓΕΛΙΚ — ΕΡΜΑΟΕΤΕΥ ἔρμα λοέτρου Kirchhoff de baptisterio sacelli intellegens: referri enim haec ad ea quae v. 1 dicta sint ceteris parenthetice interpositis. Mihi tale quid placeret καγήραος ἐμβιοτεύει. — 5 ΝΑΕΤΝΕΙ corr. Kirchhoff idemque relicum verbum supplevit. — In subscriptis ΠΥΡΙΟΝ recte Boeckh (*Act. acad. Berol.* 1853 p. 23 sqq.) μαρτύριον correxerat falso tamen de *passione* interpretatus; *templum* dici vidit Kirchhoff qui extrema sic tradita ΙΝΑΚΑΝΗΛΘΕΝΤΑΥΝΕ restituit: Gerasenorum civitatis epocha etsi nesciamus a quo anno repetenda sit, tamen illarum urbium epochas plerumque saeculis p. Chr. primis contineri, ideoque annum 485 Gerasenorum saeculi esse aut quinti aut sexti.

1064. Constantinopoli. C. I. 8639.

Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς ἐτιμήσαντο θανόντας
 ἀνέρας, ὧν ἀνόνητος ἔην πόνος· ἡμέτερος δέ
 εὐσεβίην σκηπτοῦχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων
 Σέργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει
 5 Χριστοῦ παμμεδέοντος, τὸν οὐ πυρρὸς ἀτμὸς ἀνάπτων,
 οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
 ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῦ δαμῆναι
 αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ. ἀλλ' ἐνὶ πᾶσιν
 κοιρανίην βασιλῆος ἀκοιμήτοιο φυλάξοι
 10 καὶ κράτος αὐξήσεις θεοστεφεύς Θεοδώρας,
 ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται, ἧς πόνος αἰεὶ
 καὶ κτεάνων θρεπτῆρες ἀφειδέες εἰσὶν ἀγῶνες.

Sergius martyr periit sub Galerio Maximo Caesare; cf. Waddington ad Lebas. VI 1915. — Versus etsi probi fere sunt, tamen ne saeculi notam obscurarem nec βασιλῆες (v. 1) nec ὢν (v. 5) pro τόν scripsi.

1065. In monasterio Deir-el-Kadi Auranitidis. Waddington ad Lebas VI 2412.

Μεῖζονα τοῦ προτέρου σὺν ἀσφαλέεσσι θεμέθλοις
 εἰς ἔδαφος νεύοντα Γεώργιος οἶκον ἔγειρεν,
 Ἀντιπάτρου γενετῆρος ἀμείνονα κόσμον ἀνύσ(σ)ας,
 μάρτυρι Σεργίῳ περικαλλέα νηὸν ὁπάσ(σ)ας. †

De Sergio martyre vide tit. anteced.

1066. Ad Bostram. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff Act. acad. Berol. 1863 p. 290.

Κάλλος ἐμὸν [τ]όδ' ἔτευξε Γελάσιος, ὥσπερ ὁρᾶτε,
 ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον ὄφρα πέλοιτο,
 τοίχου[ς] ἡδὲ θ[έ]μεθλα καὶ εὖ καθύπ[ερ]θ[εν] ἐρέψας,
 Δ]ωσι[θ]έου ἁγίου Βόστρης ἱερ[ητεύ]οντος.

Dositheus Bostrae episcopus nunc primum innotuit. — 1 ΕΟΔΕ — 2 ψυχῆς ἡδὲ κακῶν genetivi obiectivus subiectivusque qui dicuntur male inter se coniuncti. — 3 ΤΟΙΧΟΥΕΝΔΕΘΕΜΕΘΛΑ — ΚΑΘΥΠΕΡΘΕΝ — Post θέμεθλα participium τεύξας supplendum. — 4 ΔΩΚΙΘΕΟΥ — ΙΕΡΙ . . . . ΟΝΤΟΣ correxit omnia Kirchhoff.

1067. Prope Aphrodisiadem Cariae. Ex schedis Falkeneri (ed. Henzen *Annal. Inst.* 1852 p. 137) C. I. 8633.

Ἐξεπώνει τό]δε κά[λλ]ος ἔηι [θ]ρεπτήρια [π]ά[τρηι
 ἐξ ἰδίων κα]μάτω[ν ὁ] Φιλάργριος, ὅφρα σαώσ[ηι
 ἄστυ τε καὶ ν]αέτας, ὅτε χείματος ἴσταται ὥρ[η.
 πολλὸν Χριστὸς] ἄχραντος ἐπὶ χρόνον οὖνομα τούτο[ν
 5 παντοκράτωρ ἀλό]χου τε μένειν νε[ύ]οι Θεοδώρης.

Ceteri versus vetustate deleti esse dicuntur; at ipsum carmen integrum plane est. Iustiniani aetate non recentius videtur Waddingtoni ad Lebas V 1593. — 1 ΔΕΚΑΛΑΟCΕΗΙΟΡΕΠΤΗΡΙΑΙΛΑΙ — 2 ΜΑΤΩΗC — 3 ΩΡΙ — 5 ΝΕCΟΙ — Vv. 1-3 restituit Kirchhoff, qui falsa proximorum interpretatione nisus de Theodora Iustiniani uxore (v. 5) cogitavit. Optime supplevit vv. 4 sq. Waddington, nisi quod v. 4 τούτο[ν] scripsi pro τούτο. — 4 Χριστὸς ἄχραντος supra n. 427.

1068. Gerasis Syriae. Ex Bertovii apographo. C. I. 8655, cuius editionis ignarus repetiit Itali cuiusdam pessimo apographo usus M. Schmidt *Annal. Fleckeis.* 1870 p. 814.

Θάμβο[ς] ὁμοῦ καὶ θαῦμα παρε[ρ]χομένοισιν ἐτύχθην
 πᾶν γὰρ ἀκοσμί[η]ς λέλνται νέφο[ς], ἀντὶ δὲ λ[ύ]μης
 τῆς προτέρης πάντη με θ[ε]οῦ χάρις ἀμφιβέβηκεν.
 καὶ ποτ[ε τετρα]πόδων, ὅποσα μογέοντα δαμείη,
 5 ἐνθάδε ῥιπτομένων ὁδμῇ διε[σπε]ίρετο λυγρῇ
 πολλάκι καὶ παριών τις ἔη[ς] ἐδράξατο ῥινός
 καὶ πνοιῇ[ς] π[αρέθρεξ]ε κακοσμίην ἀλεείνων.
 νῦν δὲ δι' ἀμβρο[σ]ίοιο πέδου περόωντες[ς] ὁδεῖται
 δεξ[ιτ]ερὴν παλάμην σφετέρῳ προσάγουσι μετώπῳ
 10 σ]ταυροῦ τιμήεντι[ι τ]ύ[πω ψυχὴν περ]ο[ι]ελοῦντες.
 εἰ [δὲ] θέλεις κ(αὶ) τοῦτο δαήμεναι, ὅφρ' εὖ εἰδῇς,
 Αἰνεῖα[ς] τόδε κάλλο[ς] ἐμοὶ πόρεν ἀξιέραστον
 πάνσοφος, εὐσεβί[η] μεμελημένος ἱεροφάντη[ς].

Aeneas sacerdos templum aliquod veterum sacrorum foeditate expurgatum in christianorum usum conformavit, qua re si quidem vere dixit locum etiamtunc mactatarum reliquiis beluarum pollutum fuisse haud paullo Iustiniano antiquior titulus videtur esse; neque apte quispiam Benedicti exemplum huc retulerit, qui in monte Casino monasterium conditurus a. 529 Apollinis templi rudera ac reliquias egressit:

huius enim templi dudum exoleverant sacra. — Supplevit omnia Boeckh *Act. acad. Berol.* 1853 p. 16 sqq. — 1 ΘΑΜΒΟΕ — ΠΑΡΕΟΧΟΜΕΝΟΙCΙΝ — 2 ΑΚΟΛΜΙΝΕ — ΝΕΦΟΕ — ΛΗΜΗC — 3 ΘΡΟΥ — 5 ΔΙΕΓCΡΕΠΕΤΟ Dieterici, ΔΙΕΤΕΡΤΙΡΕΤΟ Bertou, ΔΙ . . ΡΗΡΕΤΟ Schmidt; iure videtur Boeckh διεγείρετο, quod in promptu est, reiecisce. — 6 ΕΗΓ — 7 ΠΝΟΙΗΕ — παρέθρεξε non certum est, sed conveniunt quae Schmidt habet, si quidem his fidei quidquam est: ΕΙΑΙΡΟΥΤΙ — 8 ΑΜΒΡΟΕΙΟΙΟ — ΠΕΡΩΝΤΕC — 9 ΔΕΞΠΕΡΗΝ — 10 ΕΤΑΥΡΟΥΤΙΜΗΝΗΔΥΥΟ ΟΔΕΛΟΥΝΤΕC Bertou; in quibus litterae conplures notantur incertae esse, supplementa vix vera; crucis signo putat Boeckh quasi consecrari templum adeuntis animam. — 11 ΕΙΑΦ Schmidt. — 12 ΑΙΝΕΙΑΕ — ΚΑΛΛΟΡC — 13 ΕΥCΕΒΙΝ — ΙΕΡΟΦΑΝΤΗ Bertou, ΙΕΡΟΦΑΝΤΥΓ Schmidt.

1069. Aiaz Syriae. Burton *Unexplored Syria* II 381, tab. II 25.

a. † Ἐπηγῆς δόμος εἰμὶ βα[θ]υκτεάνων ναειήρων,
 λ]αινέαισι πύλαις ἀπήμονα τέκνα φυλάσσω.
 ἰνδικ. α τοῦ . . ἔτους.

b. . . . . διώκοι τὸν φθόνον.
 . . . . . θε]οῦ λόγε, μει[λ]ίχιον φῶς,
 5 . . . . . ἐ]δείμα[το] κό[σ]μον ἄ[μεμπτ]ον
 . . . . . σὴν χά[ρ]ιν ἄ[φθιτ]ον αἰ[ε]ί
 . . . . . ἀ]πήμονα χ[εῖρ]α κομίζει
 . . . . . μενοινῶς
 . . . . .
 10 . . . . . θε]μεῖλια πῆξας γαίης
 . . . . . ἔσσομένη . . . . .
 . . . . . ἀ]οίδιμον αἰ[ε]ῖν ὁρᾷσ[θ]αι.

1 ἐπηγῆς videtur αἰπεινῆς esse eaque heteroclita forma pro αἰπεινός. — ΒΑΟΥ — 2 ΔΑΙΝΕΑΙCΙ — πύλαις non videtur lapidarii sed poetae vitium. — Alterius carminis pauca expediri; invocatur Christus (v. 4) eiusque laudes efferuntur. — 4 ΜΕΙΧΙΧΙΟΝ — 5 ΔΕΙΜΑΚΟΟΜΟΝΑ////ΗΙΟΝ supplementis diffido. — 6 ΧΑΒΙΝΑΟ/ΠΟΝΑΙCΙ — 7 ΧΕΙΒΑ — 8 ΜΙΚΑΚΟ//ΕΙ/ΤΟΙΟΜΕΝΟΙΝΑC — 9 //ΥΠΕΡΟΥΚΑΙΑΘ//ΜΙΟ — 11 ΩΕCСΟΜΕΝΗΟΙΟΙΝΟ//ΑΖΟΙΟ — 12 ΑΙCΝΟΡΑCΕΑΙ.

1070. Prope Panticapaeum ad aquam medicatam. Muralt *Mém. de la société d'archéol. et numism. de St. Petersb.* I 277 (1847). Postea editum in *Antiquités du Bosphore* n. XX.

— — — — —
τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης πολλὴν [νόος] ἐξανέδειξεν
υἱέος Ἀσπούργου, εὐσεβέος Κότυος,
γαίας καὶ προγόνων πατρώιον ἀραμένοιο
κῦδος κοῖν' Ἀχαιῶν [σ]κῆπτρά [τ'] ἔχοντος ὅλα.

Cotys Aspurgi f. Claudio Nerone Galba inperantibus regno bosporano praefuit. — 1 ΠΟΛΛΗΝ . . . . . Mur. ΠΟΛΛΗΝ | ΑΙ . . . . . Antiq. Bosp. Ἀγακλῆς ἀνέδειξεν Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 640; μοῖρ' ἐξανέδειξεν (scil. μοῖρα Κότυος) probavit Franz E. Curtio *Act. societ. litt. Gotting.* 1859 VIII 163. Equidem sumpsī Cotyn regem primum medicam fontis vim expertum communi omnium usui tradidisse; quod scripsi νόος certum non esse scio. — 4 ΚΟΙΝΑΧΑΙΩΝ Mur. ΚΕΙΝΑΧΙΩΝ Antiq. Bosp. unde κείναχίων scripserunt, rectius certe κείναχιδῶν debuere; at nescio an recte habeat κοῖν' Ἀχαιῶν, etsi languet ὅλα additum, cf. Strab. p. 495 sq. et Boeckh C. I. II p. 106. — ΑΠΕΧΟΝΤΟΣ Mur. ΕΠΕΧΟΝΤΟΣ Ant. Bosp.; corr. Keil.

1071. Naupacti. Lebas III 1029.

Λουτρὸν μὲν [π]ροχέω Νύμφαι[ς, θ]νητοῖσι δ' ὑγείην,
ὥ[ν] χάριν [ἐκτελέσ]ας θῆκε Ἐννο[μο]ς ἰθύντῆρ με.

Titulus pessime habitus sic traditur:

ΔΟΥΤΡΟΝ ΜΕΝ . Ρ
ΝΟΣΧΕΩΝ ΝΥΜΦΑΙ
ΟΝΗΤΟΙΣ ΙΔΥΤΕΙΗΝ
ΦΩΣΧΑΡΙΝΗΣΑ
ΔΡΕΑΣΘΗΚΕΥΝΟ
ΗΣΙΘΥΝΤΗΡΜΕ

Primum versum qualem ego restitueram habet fere epigr. A. P. IX 684 εἰς τὴν ἐν Τάφῳ τῇ νήσῳ κρήνην:

Νύμφαις μὲν προχέω λουτρόν, θνητοῖσι δ' ὑγείην
θῆκε δέ με Πτερέλας υἱὸς Ἐνναλίου,

cuius tituli in vicina insula positi facile explicatur apud Naupactios imitatio. Alterum versum nondum emendatum esse sentio.

1072. Philadelpheiae. C. I. 3431 ex Sberardianis.

. . . σφαίρης . . . . .
 Ὠράων δόμ[ον] . . . . .
 Ν[ύ]μφησιν δρ[όμον] εὐρύν . . . . .
 Ὠραῖς καὶ Νύμφ[αις] ξυνὰ θέτ[τ] Εὐτρόπι[ο]ς.
 5 ε[ἰ] τ[ο]ῦτον κλυτὸν ἄνδρα, ὃς ἐποίησεν τάδε πάντα
 καὶ δρόμον Ὠ[ρα] . . . . .
 κείονας ἄτλαντ[άς] τε πέριξ ἔστησε . . . . .
 ἀθροῖσαι ποθέ[εις] . . . . .
 δέρκεο κρήδεμνο[ν] πεπυκασμένον εἰκόνι καλῇ.
 10 Εὐτροπίου χαρ[ί]εις τοῦ κλυτοῦ ἐστι τύπος.

Sententiam indicare volebam. Eutropius Horis sacellum condidit fonteque eo deducto et columnis circumpositis exornavit. — 1 . . . . CΦ ΑΙΡΗΣ . . . — 3 ΝΙΜΦΗΣΙΝΔΡ . . . — 5 ΕΠΤΟΝΤΟΝΚΛΥ . . — 7 Paus. II 4, 5 πηγὴ καλουμένη Λέρνα· κίονες δὲ ἐστήκασιν περὶ αὐτὴν καὶ καθέδραι πεποιήνται τοὺς ἐσελθόντας ἀναψύχειν ὥρα θέρους. Fortasse δρόμος (v. 6) dicitur haec porticus. — 9 in fontis crepidine videtur Eutropii imago sculpta fuisse.

1073. In Cora oppido Sami. C. I. 2257 ex Pocockio.

Εἰσορόων τόδε θαῦμα [Βολού]μνιον ἡγε[μ]ονῆια
 πολλὸν [ἐπαινέσας] μέλπε πορευόμενος·
 δίψῃ τιρομένοισιν μελισταγὲς [ἦ]γαγεν ὕδωρ
 καὶ [τιν'] ἀμηχανίης εὔρε πόρον ὕδασιν,
 5 καὶ τά[δε] μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύ[ζ]ειν,
 τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασει τειρομένοις.
 τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις
 ὕμνῳ, θαρσαλέως τῇδε πορευομένους,
 ἢ Χαρίτων πόρον ε[ὕ]ρεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
 10 ὃς θέμιν ἑμ[ε]ρίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

iv vel v saeculi. — 1 ΘΑΥΜΑ | ΜΝΙΟΝΗΓΕΝΟΝΗΙΑΠΟΛΛΟΝΙ | ΜΕΛΠΕ corr. Boeckh; Pococke inperite videtur Apollinis nomen intrudere voluisse. — 3 ΠΓΑΓΕΝ — 4 ΚΑΙΡΥΠ ἂπ' ἀμηχανίης praestare ait Boeckh; τιν' nec violentius et aptius correxi. — 5 ΚΑΙΤΑΜΕΝΚΑΤΕ | ΘΗΚΕΝ recepi Boeckhii emendationem incertus tamen an gravius corrupta sint tradita. — ΚΕΛ ΑΡΥΣΕΙΝ — 6 ξηροτέροις i. e. quam ipsi homines siti exusti (v. 3). — 9 ΚΑΙΡΙ | ΤΩΝ ἢ Χαρίτων legebatur; confidentius ἢ relativum defenderem,

nisi forte quod spatium in lapide post *πορευομένους* vacat hoc pro vulgata interpunctione et lectione facere videretur. — *ΕΣΧΕΝ* quod non intellego correxi ex v. 4. Fecit autem Volumnius *permissu praesidis*, cui Aristo nomen fuit. — 10 *ΗΜΗΡΙΟΙΣ*.

1074. Hierapoli Phrygiae. C. I. 3909.

Ἀσίδος. εὐρείης προφερέστατον οὐδας ἀπάντων,
χαίροις, χρυσόπολι Ἱεράπολι, πότνια Νυμφῶν,
νάμασιν, ἀγλαίῃσι κεκασμένη . . . . .

2 *ΙΕΡΗΟΛΙ* Chandler et codex Askewianus; Ἱεράπολι Smith, qui alia quoque interpolavit. Itaque etsi mirum est urbis nomen ad dialecti normam inflecti tamen Ἱερήπολι fortasse scribendum. — 3 extremam *Η* litteram unus Smith addidit, omiserunt reliqui; lectio igitur haud certa.

1075. Erythris prope arcem. Lebas V 58.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Νύμφαις Ναιάσιν ἀγαλ(λ)όμενος ἔνθα Σιβύλλης
εἰρήνης ἄρξας Εὐτυχιανὸς τὸ πάροιθε
δαπάναις ἐτοίμοις, ἀγορανόμος φιλότειμος,
ἄμφω δ' εὐψύχως σὺν Εὐτυχιανῷ παιδὶ πανηγυριάρχῃ
ἐκ προσόδων ἰδίων τῇ πατρίδι τὸ ὕδωρ
φαιδρυνέν τε γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον
μνημόσυνον τοῦτο τοῖσιν ἐπεσσομένοις.

Versus inconditos addendo omittendo corrigendo in ordinem redigebant Curtius et Sauppe *Act. societ. litt. Gott.* 1859 VIII 161. — 5 pentametrum puta. — 6 αὐλιεῖον fontem antro coercuit cf. A. P. VI 334 αὐλία καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος. Nymphis et Mercurio vicina Herophila sibylla Idae Troico in oppido condita fuit (Paus. X 12, 6), nec minus Erythraea sibylla (Paus. l. s. s.), iuxta cuius antrum Eutychianus fontem instruxerat (v. 1), ex Nympha nata esse dicebatur.

1076. Romae. C. I. 6191.

Μέμφις καὶ Γελάσις Χαρίτων λουτρὸν τόδε τεῦξαν.

Traditur ab initio .ΙΜΕΝΦΙC et extr. ΤΕΥΞΑΝ.Ι., ut duae lineolae

rectae interpungentis notae esse videantur. — Melius scripsisset τόδε λουτρὸν ἔτευξαν. A. P. IX 609 Τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκεῖνας-μοῦνας ἔσω παῖσδεῖν τὰς Χάριτας δέχεται.

1077. Romae. C. I. 6322.

Λουτροῖς ἀενάοισι ἀθύρ[ματα . . . . .
 δ]ό[ξ]αν ἐῷ γεν[έ]τα . . . . .
 . . . . .

1 ἀθύρματα recte videtur Franz posuisse, cf. ad n. 1076. At λουτροῖς dativum nescio quomodo explicem. Videtur enim et nomen dedicantis et verbum ἔτευξεν in eodem versu fuisse. — 2 sq. sic traduntur:

ENIAOZANEWTENHTAI — — —
 ΠΑΣΑΡΟΛΩΜΙΕΝΟΚ — — —

ubi ῥόδων nomen facile deprehendas, difficile suo loco ponas.

1078. Adanis Ciliciae. C. I. 4440 et melius ibid. Add. III p. 1171.

Ὅντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε, καὶ τόδε θαῦμα
 δείμασθαι ποταμοῦ χειμερίοισι δρόμοις
 αῤρηκτον κρηπῖδα σιδηροδέτοισι θεμελίοις,
 ὧν ὑπερ εὐρείην ἐξετάνυσσας ὁδόν,
 5 ἔν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρείησι νόοιο
 Κυδναίων ρείθρων τεῦξαν ἀφανροτέρεην·
 σοὶ δ' ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐρρίζωται,
 (καὶ ποταμὸς πλήθων πρηύτερος τελέθει),
 αὐτὸς τήνδε γέφυραν ἀνασχόμενος τελέσασθαι
 10 ἡγεμόνος πιθοῖ τοῦ διασημοτάτου,
 ὅφρα σε καὶ μετόπισθεν ἔχοι κλέος ἶσον ἐκείνοις,
 οἷ Νείλου προχοὰς ζεῦξαν ἀπειρεσίους.

Auxentius iussu praefecti, cuius nomen tacetur (v. 10), Cydnum flumen ponte iunxit firmiore; qui antea facti erant inpetum fluminis sustinere non potuerant. — 8 parenthesin significavi; nam verba (v. 9) αὐτὸς-ἀνασχόμενος continuanda eis sunt quae v. 7 leguntur σοὶ-ἐρρίζωται.

II. HEROVM ET VIRORVM CLARORVM MONV- MENTA ARTIFICVM ARTIVMQVE TITVLI.

1079. In museo privato Britannico. Leake *Transact. of the Royal Soc.* 2 d. series I 305. Welcker *Mus. Rh.* III 274 n. 53.

Καὶ μετὰ λαοφ[ό]νον ξίφος νιέ[ος] ἤρκεσα πάτρῃ,
    κτεῖνα δ' Ἀχιλλῆα γήραος εὐφραδίῃ·
ἔς δεκατὸν δ' ἐκράτησα Π[αν]ελλήνῳ[ν] ἐνιαυτό[ν],
    πρὸς δὲ μ[ί]τον μοιρ[ῶν] οὔτις ἔχε[ι] δύνασιν.

Priami statuae olim subscriptum fuit epigramma, quod ab initio mutilum esse nescio an non recte censeat Welcker. Idem recte explicat: *gloriatur se etiam post Hectoris necem patriae defendendae parem fuisse. Noti enim strategematis, quo Achilles Paridis Deiphobique manu periit, auctor ferebatur Priamus, Eur. schol. Hec. 388 Dind.* λέγεται γὰρ κληθῆναι αὐτὸν πρὸς τοῦ Πριάμου ὡς φίλον καὶ φονευθῆναι πρὸς Ἀλεξάνδρου διὰ βέλους. — 4 legebatur μοίρ[ης].

1080. Prope Ilium novum. C. I. 3626.

Τίχτε τέχνα τὸν ἄριστον ἀμύντορα πατρίδος αἴης,
    οἷον Ζεὺς ὤρσεν, οἷον Ὅμηρος ἔφ[η].

Miro acumine ignotum quendam hominem patria ignota ex matre Techna natum finxerunt et Welcker (*Syll.* 44) et Boeckh. Patria nimirum Ilium est, eiusque defensores Priamidae, quorum quem potissimum intellegas nec per se dubium est et verba docent οἷον Ζεὺς ὤρσεν. Sunt enim Homeri verba Φοῖβος Ἀπόλλων, ὅς γ' αἰεὶ οἱ Ἕκτορ' ἐπ' ὤρσεν, nisi quod

pro Apolline poeta memoria deceptus ipsum Iovem posuit. Fuerunt igitur versus Hectoris statuae subscripti, quem τέκτε τέχνα i. e. *quem ars exsculpsit*. Hectoris heroum et statuam Iulianus Ilii se vidisse narrat in epistola nuper ab Henningio edita (*Hermæ* IX 257) v. 16 ἡρώ-
όν ἐστὶν Ἑκτορος ὅπου χαλκοῦς ἔστηκεν ἀνδριάς ἐν ναίσκῳ βραχεῖ· τούτῳ
τὸν μέγαν ἀντέστησαν Ἀχιλλέα κατὰ τὸ ὕπαιθρον. — 2 εφῦ corr. Welcker.

1081. Prope Ilium novum. C. I. 3632 ex schedis Koehlerianis.

Οὐκ ἴσ]α πατρὶ [π]αθόντα κατέσχε με Ἰλιάς α[ῖ]α
ἀλκὰν Ἑλλαδικὰ[ν] κευθομένα λαγ[ό]σιν.

1 traditur:

ΑΠΑΤΡΙΗΓΑΘΟΝΤΑ

ΚΑΤΕΣΧΕΜΕΙΛΙΑΣΑ

quibus fretus Boeckh ἀπατρίῃ γάθοντα scripsit interpretans *peregrina habitatione et quasi exilio gaudentem*, quae plus uno nomine vituperanda sunt. Re diu perpensitata coniecturam proposui valde quidem incertam, Aiacis quoddam epitaphium esse putans, quem ut πύργον Ἀχαιῶν ita ἀλκὰν Ἑλλαδικάν apte adpellari posse puto. Sententiam repetii ex Soph. *Ai.* 434 sqq.

ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἄριστεύσας στρατοῦ
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·
ἐγὼ δ' ὁ κλείνου παῖς κτλ'. coll. vv. 465 sq.

— αῖα rarum vocabulum certo restituit Boeckh. — 2 ΛΑΓΩΣΙΝ — κευθομένα pro κεύθουσα dictum videtur soloece.

1082. Romae in villa Albani. Anaglypho exsculptus Hercules quiescens. C. I. 5984. Iahn *Bilderchron.* p. 68 sqq. 74.

a. sub tripode

Ἀμφιτρύων ὑπὲρ Ἀλκαίου τρίποδα Ἀπόλλωνι.

addito scholio:

τοῦ]το[ν] ὑπὲρ Ἡρακλέ[ο]υς φασὶν δαφνηφορήσαντος ἀ[ν]α-
τεθῆναι· τὸ γὰρ ἐ[ξ] ἀρχῆς οὐχ Ἡρακλῆ ἀλλ' Ἀλκαῖον αὐτὸν
καλεῖσθαι.

b. sub anaglypho

- Οὓς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀναγκασθεῖς [τέλεσ' ἄθλους·
 πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριερὸν κατέπεφνε λέοντα,
 δεύτερον ὕδραν Λερναίαν· ἔκτεινε, τρίτον δέ
 καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ, στικτὴν ἔλαφον δὲ τέταρτον·
 5 πέμπτον δὲ στρουθοῦς Στυμφαλίδος ἠλασε λίμνης,
 ἕκτον δ' Αὐγείαιο ἐφόρει κόπρον· ἑβδομον ἐλθὼν
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν, ὄγδοον Ἴππους
 Θρήκης ἐξέλασεν Διομήδεος, Ἴππολύτης τε
 ζω]στῆρα ἐξεκόμισ(σ)εν Ἀμαζονίδος, δέκατον δέ
 10 Γηρυόνην ἔκτεινε [καὶ ἦ]γαγε βοῦς ἀγελαίας·
 ἐνδέκατον δ' ἐξ Ἄδου ἀνήγαγε [Κέρβερον αἰνόν,
 Ἑσπερίδων δ' ἠνεγκε μολῶν [ἐπὶ τέρματα γαίης
 χρύσεα μῆλα, δράκοντα λαθ[ών, τὸ πανύστατον ἔργον —
 δώδεκα μὲν τούσδ' ἐξε[τέλεσσε τότε· ἀλλὰ πάρεργα
 15 Βούσειριν μὲν ἐν Αἰγύπτῳ κτάνεν, ἐν Λιβύῃ δέ
 Ἀνταῖον· Φολόην Κεντ[αύρων ἐξεκάθηρεν.
 Κύκνον ἰδ' αἰτόν, ὃς τὸ [Προμηθεὺς ἔσθιεν ἦπαρ,
 ἐν Λυδοῖς πύματον θ' . . . . .
 . . . . .

Consimili ratione Herculis labores conplures enumeraverunt et gram-
 matici et poetae, quorum omnium proxime ad tabulam Albanam accedit
 scriptor epigr. append. Planud. 92; uterque enim metro usus tritissimo
 singulos labores quam plenissime ut in puerorum usum explicat, nullo
 admixto dictionis fuco. Omnibus autem hoc propositum erat, ut ieiuno
 argumento quam brevissime enarrato acuminis aliquid adderent, velut
 Philippus (app. Plan. 93) αὐτὸς Ὀλυμπον ἔχω et frigidissime iocans gram-
 maticus ille (*ibid.* n. 92) τὸ τρισκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλόν· μου-
 νονυχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούραις. Anaglyphi versus qui fecit non sibi
 defuit; versu enim extremo, quem non video qua alia ratione expleas,
 idem ille dixisse videtur, quod anaglypho exsculptum est, exantlatis tot
 aerumnis ad superos receptum esse Herculem. — 1 post ἀναγκασθεῖς
 legit Stephani . . . 12 . . . recteque supplevit. Coepta versus primi sen-
 tentia repetitur v. 14. — 9 ζωστῆρα Corsini. — 10 suppl. Reinesius. —
 11 Κέρβερον Victorius, cui addendum adiectivum; θηρίον αἰνόν clausula est
 Theocritea XXV 205. — 12 εἰς ἔσχατα χώρας Franz. — 13 λαθών Franz,
 reliqua supplevit Wilamowitz. — 14 ἐξεγ . . vel ἐξεν . . traditum; ἐξε-
 τέλεσσ' ἄθλους Stephani. Vocabulo ἄθλους non opus est, cf. ad v. 1;
 scripsi τότε i. e. ὅτε ὑπὸ Εὐρυσθεύς ἠναγκαίσθη (v. 1); ἀλλὰ πάρεργα addi-

dit Wilamowitz. — 15 suppl. Stephani. — 16 suppl. Michaelis; vocabulo ἐκκαθαίρειν utitur grammaticus app. Plan. 92, 7. — 17 suppl. Franz. Cycnum propterea puta cum Promethei vexatore conpositum, ut avium par (cygnus et aquila) ne disiungerentur. Interficiendi verbo, quo opus est, cum in hoc versu locus non sit, proximo demum versu fuerit necesse est, quem sic *exempli causa* explevit Franz ἐν Λυδοῖς πύματον κτάνε Συλέα καὶ Λιτυέρσην. At certa est θ littera post πύματον. — 18 ab initio ουτον vel ιυτοις traditum et spatio novem litterarum intermisso Ξντε. Stephani nihil legit nisi .ΥΤΟ.

*1083. Athenis prope Lysicratis monumentum. Cumanudes 1.

Κόδρου τοῦτο πέσημα Μελανθείδαν [ἄνακτος,
 ξεῖνε, τὸ καὶ μεγάλην Ἀσίδα τειχίσα[το·
 σῶμα δ' ὑπ' ἀκροπόλῃ φέρων τάρχυσεν [Ἀθῆνης
 λαός ἐς ἀθανάτους δόξαν ἀειραμέ[νου.

Litterae vulgares praeter A; videtur u p. Chr. n. saeculi. Supplevit Conze. — 1 ex Pausania (I 19, 5) videtur conligi posse prope Ilisum cecidisse Codrum; Lycurgus *Leocr.* 86 πρὸ τῆς πόλεως dicere satis habet. Lapis eo loco repertus, ubi sepultum regem credebant (v. 3). — 2 Paus. VII 2. — 4 ἀειραμένου Buecheler.

1084. Romae extra portam Trigeminam (*alle tre fontane*) herma. C. I. 6092.

“Ομηρος.

a. Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς μακάρων τε προφήταν,
 Ἑλλάνων δόξῃς δεύτερον ἀέλιον,
 Μουσέων φέγγος, Ὀμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμου
 παντός, ὀρᾷς τοῦτον δαίδαλον ἀρχέτυπον.

>

5 b. Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος οὐδ' ὄνομ' αὐτό,
 νῦν δ' ἔνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σοφῶς ἐρέωι
 πατρίς μοι χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὖνομά φασιν Ὀμηρον,
 ἐστὶ δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν ἔπος.

>

10 c. Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς, πῶς ἀθάνατόν σε ἐποίησαν
 Μοῦσαι καὶ Μοιρῶν νῆμα ἀνέκλωσαν, αναξ;

· εἰ δ' ἦσθα ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σε ἀριθμοῦσιν;
οὐ μὰ σέ ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητά, φρονεῖν
ἀλλ' ἔγνω τὰ ἀληθές, ἐπεὶ τὸ σαφές διαφεύγει
ἄνθρωπόν φασιν, θεῖέ σε Ὀμηρε, πέλειν.

Litterae vulgares; II saeculo non antiquior inscriptio, si quidem in Menandri titulo (v. seq.), qui ut eodem loco positus ita eodem tempore ab eodem poeta scriptus et ab eodem lapidario sculptus est, dativo φιλῶ (v. 1.) iota non additum est. Aelianum περὶ ζώων scriptorem utrumque fecisse epigramma omnes fere crediderunt, quorum sane hoc favet opinioni, quod versus pedestrem magis quam poeticum sermonem resipiunt. Aelianum tamen, qui in bibliothecae suae vestibulo hermas posuit, eundem carmina fecisse docent tituli alterius vv. 9 sqq. Ceterum ex schedis vaticanis Ligorii notitiam protraxit Welcker *Mus. Rh.* 1845 III 466, Menandri una cum Homeri hermam repertum esse in villa Claudii Valeriani Aeliani Praenestini, tunc *Casale di Valeriano* nominata; quae qua fide digna sint nescio. — Primum epigramma paucis mutatis Antipatri Sidonii est A. P. VII 6. — 1 μακάρων δέ codex. — 2 Ἑλλάνων βιοτᾶ codex, cui quod Aelianus δόξης substituit cum obscurus fieri vereretur ineptus factus est. Melius poeta IV saeculi supra n. 906, 6 γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἥλιον. — 3 Μουσῶν codex, quod ex lapide corrigendum. — ἀγήρατον codex et lapis, certaue ratione hoc et Antipatro et aliis multis poetis restituendum est, cf. ad. n. 547, 3. — 4 Antipatri versus παντός, ἀλirroθία, ξεῖνε, κέκευθε κόνις ex rerum necessitate mutatus est, et satis quidem male; paullo melius scripsisset ὁρᾶς τούτου δαίδαλον ἀρχέτυπον, cf. A. Pal. XVI (ed. Par.) 151 ἀρχέτυπον Διδούς ἐρικυδέος, ὃ ξένε, λείσσεις εἰκόνα. — 5 Homerum grammaticorum altercationibus defatigatum patriam ortumque indicare recusantem multi finxerunt, cf. A. P. XVI (ed. Par.) 299, pluresque eadem fere ratione qua Aelianus quaestionem solvebant, cf. *ibid.* 295 οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλὰ ἐ Μοῦσαι πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι et 296 πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσας οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας. — 9 sqq. cf. A. P. XVI (ed. Par.) 301 εἰ θεός ἐστιν Ὀμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω, εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι. — 12 οὐ μὰ σέ per ipsum Homerum iurans deum esse significat. — 14 *hominem quidem te praedicant, at divinum*, quam sententiam poeta non apertam, sed veram ait esse, tamquam ex oraculi tenebris extricatam, cf. A. P. l. s. s. 296 εἰ δέ με Φοίβου χρὴ λέξαι πινυτὰς ἀμφοδὰ μαντοσύνας, - πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός κτλ'.

1085. Romae eodem quo antecedens loco herma repertus. C. I. 6083.

Μένανδρος.

- a. Ἐχρῆν μὲν στῆσαι σὺν Ἐρωτι φίλῳ σε, Μένανδρε,
 ὧ̃ συνζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεοῦ.
 δῆλος δ' εἰ φορέων αἰεὶ θεόν, ὅππότε καὶ νῦν
 σὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.
- 5 b. Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἐρωτος ὁρᾷς, σειρῆνα θεάτρων
 τόνδε Μένανδρον αἰεὶ κραῖτα πυκαζόμενον,
 οὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξα,
 ἡδύνας σκηνῇν δράμασι πᾶσι γάμων.
- c. Οὐ φαύλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,
 10 τῆσδ' ἔγ' Ὀμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς·
 ἀλλὰ σε δεύτερα ἔταξε σοφὸς κρείνειν μετ' ἐκείνον
 γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

Versus non melioris notae quam hermae Homerici; vv. 1 et 5 et 6 duplici trochaica incisione foedati; v. 2 θεοῦ abundat. — 7 ΕΞΕΔΙΔΑΣ Gruter ex Vrsino, errore eo faciliore, quod primo tertioque epigrammate adpellatur ipse Menander. — 8 condita scena *omnibus actionibus nuptiarum* Franz, quod etsi minime pulcrum, melius tamen est quam quod Meineke γάμῳ corrigens pro γάμων explicat *omnibus in fabulis scenam nuptiarum celebritate exhilarans* (*Menand. et Phil. rel.* p. XXIX). — 9 sqq. versus miserrimi. — 11 sq. Aristophanem magni fecisse Menandri virtutes docet vox quaedam illius ὦ Μένανδρε καὶ βίε, πότερος ἄρ' ὑμῶν πότερον ἀπεμιμήσατο; cf. Meineke *l. s. s.* p. XXXIII, idemque iudicium eo loco profert Quintilianus XI 69, ut Aristophaneum esse facile credamus: *ita omnem vitae imaginem expressit.*

1086. Thera in insula rupi insculptus titulus. Ex Prokeschii apographo Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 41 sqq. coll. tab. n. 5.

*Κυκλείδας Κ]υκλῆος ἀδε[λφ]ε[ιῶι Ἀρίῳ]νι,
 τὸν δελφίς [σῶσε, μνημόσυνον τέλεσεν.*

Litterarum formae sunt fere ol. 40, cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 45 sq. — Recepi quia ingeniose haec Boeckh mihi luisse videbatur. Ad obscuram Arionis memoriam explanandam nemo sanus hoc disticho abutetur.

1087. Romae in monte Caelio herma. C. I. 6088.

Μιλτιάδης.

*Qui Persas bello vicit Marathonis in arvis,
civibus ingratis et patria interit.*

*Πάντες, Μιλτιάδη, τά[δ] ἀρήια ἔργα ἴσασιν,
Πέρσαι καὶ Μαραθῶν, σῆς ἀρετῆς τέμενος.*

3 ΤΑΛΑΡΗΙΑ Wesseling et Brunck τὰ σ' ἀρήια, cautius Jacobs corruptum locum significavit. Mihi τὰδ' ἀρήια certum videtur; respicit autem poeta quae v. 1 dicta erant. Continua enim disticha tradita sunt, ut nesciam an lenius post v. 2 interpungendum sit.

1088. Romae. Anaglypho pugna ad Arbela commissa in clipeo exsculpta, quem tenent Europa et Asia mulieres. C. I. 6020. Iahn *Bilderchron.* p. 55 sq.

a. Ἑπταξαν βασιλῆες ἐμὸν δόρυ ἔθνεα τε αὐτῶν,
ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται.

<i>Εὐρώπη</i>	<i>Ἡ ἐπιπασιμάχη</i>	<i>Ἀσία</i>
	<i>τρίτη πρὸς Δαρῆ-</i>	
	<i>ον γενομένη</i>	
	<i>ἐν Ἀρβήλοις.</i>	

b. Εἰμὶ δ' ἀφ' Ἡρακλέος Διὸς ἔκγονος, υἱὸς Φιλίππου,
Αἰακιδῶν γενεῆς, μητρὸς Ὀλυμπιάδος.

1 cf. Verg. *catal.* XII *hic reges Asiae fregerat, hic populos de Mithridate.* — In proximis ἐπιπασιμάχη unum vocabulum feci Welckerum secutus *Mus. Rh. vol. suppl.* II 1 (1839) p. 24. Nota est Accii tragoedia *Epinausimache*, cf. Iahn *Bilderchron.* p. 17 adn. 124.

1089. In Romae suburbana quadam regione uti omnes Gruteri titulos ab Vrsino acceptos inventum esse, fortasse in Hadriani villa Tiburtina (cf. ad v. 7) statuit Mommsen. Ex Grutero C. I. 6857.

. . . . . ἀ]ριδείκετον [ἀν]δρὸς] ἀοι[δήν,
γαῖ]α τὸν Ἀ[σ]κανίη [γ]είνατο Πα[ρ]θέ[ν]ιο[ν,

ἀε[ὶ τ]ιμ[ήε]σ(σ)ι τετιμένον ἡγεμόνεσ[σ]ι,
 μυρία] ἐ[π]’ Ἀ[ρήτη] μ[υ]ράμενον [φθ]ιμέν[η],
 5 μυράμενον λυγ]ροῖσιν [ἐ]πὶ φθιμένη ἐλέγοισιν,
 ἀνέρα παντ]οίη[ς ἐ]μμορον εὐεπίης.
 καὶ] τὸ μὲν οἶχετα[ι ἄω]τον ὑ[πὸ] πλημῆσιν Ἀναύρου,
 π[ε]τ[ροφ]υᾶ [γ]ραπτὴν [σ]υραμένοιο λίθον·
 τῇ]ν δ’ ἄρ’ ὑπερ[θ]ε νέην [δέλτον] πάλι [θ]ήκατο [τ]ύμ[β]ο[υ]
 10 Ἀ[δ]ριανὸς Μον[σῶν δῶρ]ον ἀφ’ [ἀγνοτ]άτ[ω]ν,
 ὄφ]ρ[α καὶ] ὀψιγόνοισιν [ἀγα]κλέα τ[ύμβος] αἰεῖδοι
 ἀστὸν] Ἀπαμ[ε]ίης [κ]αὶ [θ]άλος Εὐφρ[οσ]ύν[ης].

Tractavi *Hermæ* XI 370 sqq. adtulique Scaligeri verba, qui magnam verae interpretationis partem occupaverat. Singula quae posui verba incerta pleraque esse ipsi videbunt periti. Fuit eo quo lapis inventus est loco epigramma positum Parthenii Nicaeensis, factum id ut suspicor in Areten uxorem mortuam, cf. Suid. s. v. Παρθένιος· ἔγραψε δὲ . . . Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, ex quo carmine nihil superest praeter unum inperativum ἀννεμε ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι positum (schol. *Pind. Isthm.* II 63). Monumentum fluminis inpetu disiectum Hadrianus Cæsar restituit, quem simili Parthenii ingenio delectari facile credam; ille enim *recolenda abstrusarum fabularum memoria doctrinae laudem aucupabatur* (Meineke *Anal. Alex.* p. 258). — 1 ΑΤΕΙ . . . . . ΠΙΝΕ . . . . . ΠΙΔΕΙΚΕ ΤΟΝΛΗ:ΔΡΟΕΑΟΙ extrema bene restituit Franz; antea πρίν fuisse videtur: *olim hoc loco legebatur praeclarum Parthenii carmen.* — 2 ΑΕΚΑΝΗΤΕΙΝΑ ΤΟΠΑΛΟCΝΙΟ Ἀσκανίη γείνατο Scaliger, qui Παιόνιον nomen fuisse putavit. — 3 ΑΕΝΙΜΕΕCΙ — ΗΓΕΜΟΝΕCΕΙ inperatores intellege Tiberium et Hadrianum. — 4 . . . . ΔΕΓΙΑΗΙΜΤΡΑΜΕΝΟΝΙΟΙΜΕΝΙ ἐπ’ Ἀρήτη plane incertum. — 5 . . . . ΜΙΡΟΙCΙΝΠΙ verbum iteratum fuisse docent iterata ea verba quae e verbo proxime suspensa sunt ἐπὶ φθιμένη. *Apoll. Rhod.* II 782 ὄντινα λαός-οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὁδύρεται. — 6 ΑΙΜΕΝΗΙΟΙΗΓΑΜΜΟΡΟΝ — 7 ἄωτον bene Franz. — ΥΠΛΗΜΗCΙΝ praestat fortasse forma πλησμῆσιν. *Αναυρον* Thessalico flumini cognominem sicut *Peneum* et *Alpheum* villae Tiburtinae fluvium fuisse eleganter coniecit Wilamowitz. — 8 ΤΗΕ . . . . . ΥΑΙΡΑΠΤΗΝΥΡΑΜΕΝΟΙΟ συραμένοιο Scaliger; poteris ἀραμένοιο. — 9 . . . . . ΝΔΑΡΥΠΕΡΟΕΝΕΗΝΑ . . . ΠΑΛΑΙΟΗΚΑΤΟΙΥΜΙΟ πάλι θήκατο τύμβω Scaliger; δέλτον vocabulum parum placet. — 10 ΑΝΡΙΑΝΟCΜΟΥC . . . . . ΑΙΜΟΝΑΦΙΝΓΑΤΝΥΝ ἀφ’ ἀγνοτάτων apte Franz, nec praestat opinor ἀφ’ (vel ἀπ’) ἀθανάτων. — δῶρον conieci ex Antipatri *Sid. ep. A. P.* VII 14 ἀφθιτα μνησαμένα δῶρ’ Ἐλικωνιάδων. — 11 . . . . . ΖΡΑΕΝΟΥΙ ΓΟΝΟΙCΙΝΠ . . . . . ΚΛΕΑΤ . . . . . ὄφρα Franz. — 12 . . . . . Μ ΑΠΑΜΗCΑΙ ΑΛΟCΕ ΥΦΡΗΥΝ videtur Apameensium civis nominari Parthe-

nus; Suid. Νικαεὺς ἡ Μυρλεανός. Myrlea πόλις Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη (Suid. s. v. Ἀσκληπιάδης). Vt pari iure Nicaeenses apud se natum Apameenses altum educatumque apud se poetam suum civem praedicare potuerint, statuendum videtur parentes post natum Nicaeae filium Apameam sedem transtulisse. Bello Mithradatico a. 73 captum et Romam ductum esse narrat Suidas, nescimus tamen utra ex urbe; nam eodem anno Apamea a Valerio Triario et Nicaea a Barba Luculli legatis capta est, Appian. b. Mithr. c. 77. Suidae verba ἐλήφθη ὑπὸ Κίνα λάφυρον aut corrupta aut errore foedata sunt. — θάλος Εὐφροσύνης si recte scripsi, non inficete dicitur perpetuus ille *tenerorum lusor amorum*.

1090. Prope Cephisiam herma sine capite. C. I. 989.

Ἡρώς Πολυδευκίων,
ταῖσδ' ἐπὶ τριόδοις σὺν σοὶ ἐπεστρεφόμην.
πρὸς Θεῶν καὶ ἡρώων κτλ'.

Polydeuces Herodis Attici libertus sat notus; libertorum Herodem imagines posuisse auctor est Philostratus, cf. Boeckhii adn. et tit. seq.

1091. Ἐπὶ τὸν Μαρκόπουλον Fourmont, cuius ex schedis C. I. 994.

Πολυδευ[κίων] ἥρω[ς],
κ[α]ὶ το[ύ]τοις λουτρο[ῖσι συν]ωμειλή[σαμεν ἄμφω].

Supplevi ex similitudine tituli antecedentis; Philostr. vit. soph. p. 559 εἰκόνας γοῦν ἀνέτιθαι σφῶν . . . τὰς μὲν ἐν δρυμοῖς, τὰς δ' ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, . . . ζὺν ἀραῖς τοῦ περικόψοντος ἢ κινήσοντος. Tradita haec sunt:

ΠΟΛΥΔΕΥ
ΗΡΩΚΛΙΤΟ
ΤΟΙΚΛΟΥΤΡΟ
. . . ΩΜΕΙΑΝ

*1092. Ad Erechtheum herma. Ephem. 3722.

Μνημα τόδε Φρόντωνος· ἐς Αἶδος εἰθὺν νεοίμην,
πρὶν χρυσὸν δέχθαι πρήχματος οὐχ ὀσίον.

1 εἰθὺ non εὐθύ in lapide est; cf. A. P. X 3 εἰς Ἀθῆναις ἰθεῖα κατ-
ήλυσιν.

1093. Bovillis reperta tabula Iliaca. C. I. 6125 coll. Iahn *Bilderchron.* p. 3. 91. tab. A.

ὦ φίλε παῖ, Θεοδ]ώρητον μάθε τάξιν Ὀμήρου,
ὅφρα δαεῖς πάσης μέτρον ἔχης σοφίας.

l suppl. Lehrs (*Mus. Rh.* II 354). Alii artificem intellegunt Theodorum, rectius ut videntur alii grammaticum qui *ordinem rerum ab Homero enarratarum composuit*.

1094. Romae vel prope Romam reperta tabula argumentis homericis insculpta. C. I. 6126 a. Iahn *Bilderchron.* p. 4 sq. p. 92 tab. C.

Ἐνθάδε τὴν ἀρχὴν σὺ γε λάμβανε, οὗ ποτε βούλει.

Supplevit Michaelis praeunte fere Franzio. — Occupat versus superiorem partem lapidis in modum tabulae latrunculariae quadris descripti, quibus singulis in quadris singulae litterae scriptae artificis titulum efficiunt hunc:

Θεοδώρητος ἡ τέχνη.

Quae eadem verba cum unus quisque quadrarum ordo a sinistra oblique dextrorsum adsurgens contineat, recte dici potest: *undecunque initium feceris, semper eadem verba compones*. — Theodorus idem est de quo ad tit. anteced. dixi.

1095. Tabula Sartiana argumentis homericis insculpta. Henzen *Annal. Inst.* XXXV 412. Iahn *Bilderchron.* p. 4. 85. tab. B.

Perierunt argumenta librorum α β γ.

Δ Δέλτα . . .]υσιν ὄρκων ἐπιπωλ[εῖται δ'] Ἀγαμέμνων.
Ε Εἰ· Διομήδης μὲν ἀριστεύει· πρὸς δ' Εἴλιον ἔρχεται Ἐκτωρ.
Ζ Ζῆτα δ' ὁμιλ[ῖ τ]ὰ πρὸς Ἀνδρομάχην, καὶ Πάριν ἐς χάριν ἔλκει.
Η Ἦτα· Αἴας Ἐκτορι μουννομαχῖ, καὶ νῦξ αὐτοῦς καταλύει.

reliqua perierunt.

Similia extant Stephani grammatici A. P. IX 385 ἀκρόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ βραχυδίαν et quae inedita ex codicibus Homeri addidit A. Ludwig *Mus. Rh.* XXXII 10 sq. Vidit Merkel tabulae versuum eam esse naturam ut heroico hexametro praecedat choriambus; corruptos numeros v. 1 et v. 3 bene Michaelis (apud Iahn p. 85) ita explicavit ut *versus*

non in huius ipsius tabulae usum factos a lapidario incuriose aliunde transcriptos esse coniceret. — 1 Δέλτα θεῶν δόγμα (sic etiam Henzen) χύσιν [θ'] ὀρκων Michaelis. Litterarum vestigia ante χύσιν omnia incerta. Deinde ἐπι | πωλοῦν | ἀγαμέμ | μνων corr. Henzen. Stephanus l. s. s. δέλτα θεῶν ἀγορή, ὀρκων χύσις. Ἄρεος ἀρχή. Quinti libri periocha ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις. — 3 ΔΟΜ | ΛΠΑ corr. Sarti. Fortasse Hectoris nomen ex versu superiore repetendum; certa tamen res non est. Conlato Stephani versu ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἑκτορός ἐστ' ὀαριστὺς conieci olim ζῆτα δ' ὀμιλεία πρὸς Ἀνδρομάχην Ἑκτωρ Πάριν ἐς χάριν ἔλκει. — 4 Αἴας non videtur iambus, sed anapaestus esse; in Stephani versu ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἑκτορι δῖῳ fortasse δ' delendum.

Accedit similis tabulae fragmentum Romae repertum ap. Iahn l. s. s. tab. IV F coll. p. 25.

Ἀχιλλεύς. Πρίαμος. Λύτρα.

Λύτρ]α νεκροῦ καὶ πέρας ἐστὶν τάφος Ἑκτορος ἱππ[οδάμοιο.

Ab initio . . . ΟΑ corr. et suppl. R. Rochette. — Versus natura praecedentibus similis, non aequalis (spernendae enim Studemundi argutiae ap. Michaelis. ad Iahn p. 85 adn. 440); sunt autem duo choriambi quos excipit tetrapodia dactylica.

1096. Stratoniceae in Serapieï pariete. C. I. 2722 coll. Add. II p. 1108.

M] νημόσυνον ἀνθρώπ[οις τόδ' ἡμε]ρήσιον	λα
ε] ὕρον, μετρήσας μουσ[ικῇ συντ]άγματι	λ
ν] ἐμ[ω]ν τ' ἐκάτερον μῆνα[ς ἡδ' ἐ]πεμβόλους,	λα
Ἰ]να ἂν τις ἔτυχε τῆς ἀπαιδεύτου τύχης,	λα
5 παρησίαν ὁμοίαν οὐκ ἔχων βροτοῖς,	κη
παρηγορεῖται βαιὸν ἀριθνμήσας τάδε.	λα
ο] ὕτως ἔγραψα τοῖς φίλοισι χρήσιμον.	λ
σ ὅ μοι, Πρόνοια, λοιπὸν εἰς τὸ δεύτερον	λα
εὐπερινόητον ἡδὺν ἀγγεῖλαι στίχον	λ
10 ὅ περτάτοις γὰρ ἡμῶν εὐχὴν Ἑρῇ καὶ Διὶ	λα
Ῥεμβηνόδῳ περάσας τὴν ἐτησίαν χάριν	λα
εὐδαιμονήσας δέλτον ἀνατιθῶ θε[οῖς.	λ

S αψ ἐ[τ(ους).

A dextra mensium duodecim dies adscriptos esse vidit Chishull, menses anni Asiani a d. 24 Sept. incipientis adgnovit Boeckh, intellegens simul quot quisque mensium dies haberet, tot singulis versibus litteras esse; idem denique eius qui tam facete luserit nomen ex versuum litteris initialibus extricavit Μένιππος εὔρε. Grammaticus fuit otiosus qui incultis hominibus hoc *μνημόσυνον ἡμερήσιον* non nullo labore prospiciendum putaverit, fuit insulsus et inperitus, qui cum initio satis commode res cesserit postea et morae et laboris inpatiens ut rem quocumque modo perficeret et grammaticis et metricis, denique vel orthographicis legibus abusus sit. — 1 et 2 Boeckh, 12 Chandler supplevit. — 3 *ΙΕΜΟΝ νόμιμόν τε χᾶτερον μῆν' ἢ δ' ἐπεμβόλους* Boeckh; ego Waddingtonem fere secutus sum, qui (ad *Lebas* V 514) *νέμον τ' ἐκάτερον μῆνα καὶ ἐπ.* proposuit. Intellego *disponens et menses vulgares (τριακάδας) et dies additicios*. — 4 *ΑΝΑΝ* Chandler, *NAN* Sherard; ἴν' Boeckh. — 5 *παρησίαν* simplici ρ littera scriptum, ut iustus litterarum numerus expleretur; ineptius v. 6 *ἀριθνμήσας*. — 8 *σύ μου προνοία* Boeckh explicans *tu iam, lector, meo provisu in posterum secundo loco nuntia intellectu facilem suavem versum*, quae vereor ut multis probaturus sit. Hoc equidem dici puto *dicavi Iovi et Iunoni hoc mei ingenii monumentum; ut alterum post-hac aliquando dicare possim, tu curato, Prudentia, cuius opera haec excogitavi*. — 11 *Ζεὺς Περμβήνοδος* ignotus. — Subscripta legit Boeckh ut significavi, *αφ* pro *φα* positum ratus, quem annum *DI* repetendum ab epocha Seleucidarum Stratoniceae conditorum esse a. p. Chr. n. 189.

1097. Deli in basi. C. I. 10. Melioribus Stuarti et Lebasii apographis usus Kirchhoff *Stud.*² p. 61.

. . . . λίθου εἰμὶ ἀνδριάς καὶ τὸ σφέλας.

Litterae olympiade LXXV antiquiores. — Statua fuit Apollinis colossea a Naxiis olim Deli dedicata, postea (Plut. *Nic.* c. 3) vi tempestatis eversa; eversam cum restituerent, alterum in averso latere scriptum titulum videntur addidisse *Νάξιοι Ἀπόλλωνι*. — Ab initio apographorum consensu confirmata haec leguntur *ΟΑΦΥΤΟΛΙΘΟ*. Senarium esse bene perspecto scripsit Bentley *τ]οῦ ἀφ' αὐτοῦ λίθου*, quod ferri non posse (nam nec τ litterae locus est in lapide, neque φ litterae in pronomine) demonstraverunt et Welcker (*Syll.* 122) et Kirchhoff *l. s. s.* p. 62. Verum latet.

1098. Prope Orchomenum. Anaglypho sculptus senex pallio indutus baculo innisus dextra cani locustam porrigens. Ex Michaelis apographo (*Annal. Inst.* XXXIII 83 tab. E 3) tractavit Kirchhoff *Stud.* p. 63 sqq.

Θε]λξήνωρ ἐπ[ο]ίησεν ὁ Νάξιος, ἀλλ' ἐσίδεσ[θε].

Exeuntis vi vel ineuntis v saeculi. — Restituit Kirchhoff adnotans simul artificem versum qui ad anaglyphum minime pertineret de suo addidisse naxia usum et dialecto et scribendi ratione.

1099. In amphora musei Berolinensis. C. I. 8154.

Ἐξηκτίας ἔγραψε καὶ πόησε ἐμέ.

v saeculi.

1100. Vasi rubro inscriptum. Benndorf *Griech. und sicil. Vasenbilder* tab. XXVIII n. 24.

Ἄνδρες ἐποίησαν σοφίαισιν καλὸν ἄγαλμα.

v saeculi. — Benndorfio tituli dedicatorii partem esse indicanti nemo accedet; artificum vel fabrum nomina videntur in ipso vase scripta fuisse.

1101. Thalamis Laconiae. Lebas II 282 (281 b).

Ἐγρα(ψε) καὶ ἐχάραξε Δαμονικίδ[ας].

ii fere p. Chr. n. saeculi. Versus sub titulo scriptus, quo magistratus recensentur βίδυος, ἔφορος, νομοφύλαξ, καὶ ρυξ, γραμματεὺς.

1102. Romae. C. I. 6272.

Εἰσοράας δίκηλον, ὅπως περὶ νῶτον αἰείρας
κριὸν ἀεξικέρων ἔμπνοον ἀχθοφορεῖ.
Πάτρων Νέου.

Adtulit Welcker (*Syll.* 165) Pausaniae locum IX 22, 2 de Mercurio caprifero memoratque in pictura quadam Herculanensi (VII tab. 56) similiter iuvenem agnum caprinum ferentem expressum esse, quibus apte denique comparat Satyrum Florentinum haedulum eodem prorsus modo portantem. — Patron Nei f. nescio artifex fuerit an poeta.

1103-1106. In domus Pompeianae cubiculo parieti inscripta quattuor epigrammata, quibus singulae inlustrantur picturae. Ex suo apographo edidit C. Dilthey *progr. Turic.* 1876.

I Amor cum Pane luctans adstante Venere agonis praeside.

‘Ο θρασὺ[ς] ἀνθέστακεν Ἔρως [τῷ Πανὶ παλαίῳ,
 χά Κύπρις ὠιδεῖναι, τίς τίν[α προ]ῶ[τος] ἐλεῖ.
 ἰσχυρ]ὸς μὲν ὁ Πάν καὶ καρτερός, ἀλλὰ πανούργος
 ὁ πτα[νὸς καὶ Ἔρως· οἴχεται ἅ δύναις.

Supplementa sunt Diltheii, certa ut ex vestigiis litterarum patet vv. 3 et 4, probabilia saltem v. 1, ubi litterarum ω Α ΠΑ reliquiae agnoscere posse narrantur. At v. 2 quae posuit Dilthey licet A. Mavii testis oculati consensu confirmata ea spero fore aliquando ut melioribus conmutentur; non hercle posuissem illa, si mihi aequae ac Diltheio probabile videretur Tarentinum Leonidam epigramma fecisse. — 3 sq. recte explicat Dilthey *valens quidem ac robustus Pan, at veterator ales iste et Cupido*, idemque apte contulit Servii verba ad *Verg. ecl.* II 31 *a poetis fingitur cum Amore deo luctatus et ab eo victus*.

II Circa signum aliquod (Panis) tres viri adstant, quorum duo ex habitu instrumentisque quae gerunt alter piscator, alter venator esse dignoscuntur; tertius, cuius vitae condicionem non est unde intellegas, discessurus videtur; arbori retia quaedam adfixa. Picturae evanidae argumento cognito tenuibusque carminis vestigiis repertis praeclaro acumine vidit Dilthey Leonidae Tarentini fuisse epigramma (A. P. VI 13):

Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὄμαιμοι,
 ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ’ ἀγρεσίης.
 ὧν ἀπὸ μὲν πτανῶν Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις
 τετραπόδων· Κλείτωρ δ’ ὁ τρίτος εἰναλίῳν.
 5 ἀνθ’ ὧν τῷ μὲν πέμπε δι’ ἡέρος εὖστοχον ἄγρην,
 τῷ δὲ διὰ δρυμῶν, τῷ δὲ δι’ ἡιόνων.

Superant v. 2 vocis ἄλλος littera ο, v. 3 nominis Δᾶμις Δ, v. 4 ab initio τ . . . . Δ, v. 5 ab initio Α . . . . ω, v. 6 τωΔεαι primae versus litterae.

III Sedet senex meditabundus (ΟΜΗΡΟΣ nomen adscriptum), ex quo duo homines piscatores (ΑΛΕΙC adpictum) sciscitantur quae infra scripta sunt:

ὅσο’ ἔλομεν, λ]ιπόμεσθα, ὅσο’ οὐκ [ἔλ]ο[μ]εν, [φερόμ]εσθα.

Res nota narratur in Homeri et Hesiodi Certamine. Inscriptio codicum confirmat lectionem ὅσ' οὐχ, reprobata vulgatam ὅσα δ' οὐχ.

IV In dextra picturae parte caper vitem adrodit, ad sinistram idem caper versus aram vi protruditur, cuius caput homo aliquis uva expressa vino inspergit:

Κἄν με φάγῃς ποτὶ ρίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

Epigramma utpote picturae inlustrandae causa scriptum nemo iam dubitabit quin integrum sit traditum A. Pal. IX 75 Eueni nomine insignitum Ascalonitae. Expressit autem Euenus (cui cum pictura inscribenda esset breviori esse licuit) Leonidae Tarentini epigramma A. P. IX 99, cuius extremum versum ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ integrum suum fecit, *tamquam digito monstraturus exemplum suum et praeclari poetae admirationem confessurus gratissimumque carmen lectoribus in memoriam reducturus*. Verba sunt Diltheii, qui praeter Hauptii disputationem *Opusc.* II 72 adtulit Phaedri locum ab Vsenero indicatum *prol. l.* IV 17. — 1 κῆν cod. Palat. et schol. *Arist. Plut.* 1129; καί Suet. *Domit.* c. 14. — ἐπὶ pro ποτὶ cod. Palat., schol. *Arist.*, Suet., idque iure praestare ait Dilthey.

De quinta quadam pictura, quae ex aduerso fuit Panis cum Amore luctae, nihil superest nisi Bacchi statua comite panthera in alto suggestu sedentis, litterarum nihil quidquam.

1107. Romae in basi. C. I. 6320.

Πορφυρέαν ἐσθῆτα λι]θοξόος ἐς χροά λευκόν
θῆκε φύσιν ζηλ]ῶν κάλλει τεκτοσύνας.

1 ΝΘΟΞΟΟC corr. Franz. — Supplevit Wilamowitz imaginem intelligens marmoream veste indutam porphyrea, quales fieri solebant Caesarum protomae altero fere saeculo.

1108. Chio in insula. Ex Grutero Sylburgii schedis uso C. I. 2229.

Ἐρμῆν τὸν κλέπτην τις ὑφείλετο· θερμὸς δ' κλέπτης,
ὅς τῶν φιλητέων φησὶ ἀνακτ[α] φέρων.

1 legunt τίς ὑφείλετο; — 2 ΑΝΑΚΤΙ — Fateor non intellegere me

quo tandem loco inscripti esse versus potuerint, neque inepte videtur Maffei ficticiū epigramma iudicasse. Simili acumine Philippi epigramma distinctum est Append. Plan. 193, ubi Mercurio hortorum custodi furem prohibenti respondetur ὦ παραδόξου· μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καὶ νόν ἔθηκε νόμον.

1109. Argis a Veli Pascha effossum emptumque a Northio comite de Guilford. C. I. 1147.

*Φθέγγεται, ἡρεμέει· γελάει μόνον καὶ τάχα δώσει
τάνδε λίθῳ ψυχάν· μορφὰ τόσον δύναται.*

2 τῷδε legi maluit Boeckh. At inutile est emendare epigramma quod mihi quidem neque mihi tantum opinor ab homine recentissimo eodemque inperitissimo fictum videtur.

III. POETARVM MEMORIAE FACETE LVDICRE SAPIENTER DICTA AMATORIA POTATORIA VASCVLORVM RELIQA.

*1110. In Atticae pago Acharnensi. Conze *Philol.* XII 566.

ῥΩραι.

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ε[ὕρ]υοδ[εῖη]ς
λευκοῖσιν φάρεσσι [κ]α[λυ]ψαμένα χροά καλόν
ἀθανάτων μετὰ φῦλ[ον] ἔτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδῶς Εὐνομίη ι[ε . . . . .]
5 αὐτό[ματ]αι δὲ πύλ[αι μύκον] οὐρανο[ῦ, ε]ς [δ' ἔτ]ον ῥΩραι.

II fere saeculi. — Adgnovit Conze Hesiodi versus *Opp.* 197 sqq. in quibus mutavit scriptor alterum nomen (Hesiodus enim v. 4 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις) addiditque alia. — 2 καλυψάμεναι Conze; lapis quod posui. — φάρεσσι pro φάρεσσι ex Hermannii coniectura dudum scriptum oportuit, cf. Vsener *Mus. Rh.* XXIII 148. — 4 ΜΗΤ/// | ΗΠΟΛΟΝ//ΙCΤΗ legi; Η//Ο.ΟΙ Conze. Post ΜΗΤ quot litterae perierint incertum; inaequales enim lapidis versiculi sunt modo XXII modo XV litterarum. Supplendi periculum nuper Vsener fecit [Διὸς δὲ διν]ηπόλοι ἦστη[ν]. — 5 ΑΥΤΟΝ . . . . ΙΔΕΤΥΛΛ . . | ΟΥΡΑΝΟ . ΕC . ΟΝΩΡΑΙ Conze; ΑΥΤΟΥ . . ΑΙΔΕΠΥΛ// | ΟΥΡΑΝΟ . CC . . ΟΝΩΡΑΙ ego. Explevi versum ex *Iliad.* E 749 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, αἷς ἔχον ῥΩραι, mutatis quae ex sententiae litterarumque traditarum ratione mutanda videbantur. Nam *Pudorem* et *Iustitiam* illum pro Horis habuisse (auctore quidem Hesiodo *Theogon.* 901 Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν) ex Horarum nomine versibus praescripto satis clarum est.

---

*1111. Romae in pariete domus cuiusdam in monte Esquilino erutae. Edidi *Hermæ* X 1 sqq.

Εἰ μὲν ἐκώ]ν, Ἀρχῖν, ἐπεκώμασα, μ]υρία μέμφ[ου·
 εἰ δ' [ἀέκων ἦκω, τὴν προπέτει]αν ἔαι.
 Ἀκρητος [καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασεν]. ὧν ὁ μὲν αἰτῶν
 εἴλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα τὴν προπ]έτην ἔαν.
 5 ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
 τὴν φλιήν· εἰ τοῦτ' ἐστ'] ἀδίκημ', ἀδικῶι.

Callimachi est epigramma n. 43 ed. Schn. primo fere saeculo ab homine romano doctissimo Callimachi admiratore in cubiculi pariete pictum. Vtique veram hanc esse carminis lectionem demonstravi l. s. s., nisi quod ΕΑΙ (v. 2) et ΠΡΟΠΕΤΗΑΝ (v. 4) et ΑΔΙΚΩΙ (v. 6) saeculi inferioris sunt vitia. Itaque sic intellegendum: *si mea sponte, Archine, comis-sabundus heri ad te veni, dignus sane sum conviciis; sin autem invitatus adfui, mitte conviciandi studium: Liber et Amor me coegerunt, quorum Amor me traxit, Liber inpediuit ne veniendi studium mitterem. Nec cum adessem aut tuum aut patris nomen publice pronuntiaui (velut Ἀρχῖνε Ἀρχεβούλου), sed limen solum exosculatus abii. Hoc si crimen est, sum ego in crimine.*

1112. Stabiis. C. I. 5868. C. I. R. N. 2175.

D. M. P. Aelio Audaci eq. sin. Aug. [t]urm. Vlp. Ius[tin]i C. Iulius Probus h(oc) b(ene) m(erenti) f(ecit).

Θέλω τύχης σταλαγμ[ὸ]ν ἢ φρενῶν [π]ίθον.

ΣΤΑΛ . . . | ΑΓΜΩΝ.Η.ΦΡΕΝΩΝΓΙΘΩΝ corr. Reinesius, adnotans versiculum modo Ptolemaeo Philadelpho Sotadam inidenti, modo Diogeni adtribui Alexandrum refutanti cum ὦ πίθε μεστὲ φρενῶν ille exclamavisset. Idem senarius inter monosticha Menandrea fertur utiturque eo Gregorius Nazianzenus citatus a Franzio:

ἔφησέ τίς που τῶν φιλοχρύσων τάδε·
 'θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον·
 πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων·
 'ῥανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βυθὸς τύχης.'

1113. Gallopoli in cochleari argenteo. *Newton Travels and Discoveries of Levant* p. 123.

“Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναιε ‘θυμοῦ κρατέειν’ Περίανδρος,
ὅταν μισ[ῇ] σε ἡ φίλη σου.

Hexameter sumptus ex carmine A. P. IX 366, ubi codex Pal. χόλου κρατέειν, duo vero Parisini θυμοῦ κρατέειν, quae etsi versui non apta vetustior tamen et vulgatior videtur sententiae forma. Ceterum Anthologiae carmen eiusdem puto poetae esse cuius sunt VII 81 et IX 26, Antipatri utrumque non Sidonii sed Thessalonicensis. — Verba ὅταν μισῇ σε ἡ φίλη σου in manubrio scripta addidit qui amicus amicum praeter suppellectilem utilem utiliore consilio inpertire voluit.

1114. In museo Britannico in cochleari argenteo. *Newton Travels* cet. (cf. ad. tit. praeced.) p. 123.

Τέρμα δ’ ὄρᾱν βιότου.

Ex eodem unde epigramma antecedens Anthologiae carmine, ubi integer versus hic est ‘τέρμα δ’ ὄρᾱν βιώτοιο Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.

1115. Lugduni. C. I. 6792.

D. M. Lucretiae Valeriae Sex. Avius Hermeros coniugi sibi merit(ae) et sibi vivus posuit et sub ascia dedicavit.

‘Ὁ φθόνος ὥς κακόν ἐστιν· ἔχι γάρ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·
τήκι γὰρ φθονερίῳ ὄμματα καὶ κραδίην.

Legitur epigramma P. XI 193, ubi male ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος et melius ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ. Sententiam adnotavit Iacobs ex Isocr. *Euag.* 6 petitam esse. — Versus graecos ab Hieronymo (in *epist. ad Galat.* III 5) latine versos monstravit Haupt *Opusc.* III 338:

*iustius invidia nihil est, quae protinus ipsum
auctorem rodit excruciatque animum.*

1116. Zacynthi in epistyllo. C. I. 1935.

‘Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἐοῖς βελέεσσι δαμάζει.

Legitur versus A. P. X 111. Cf. ad tit. praeced.

1117. In museo Bononiensi herma. C. I. 6745.

- a. Οὐκ ἦμην, γενόμην· ἦμην, οὐκ εἰμι· τοσαῦτα·
εἰ δέ τις ἄλλο ἐρέει, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

χαῖρε δίκαιος ων.

- b. ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἡ γλῶσσά τοι
5 αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἥνικ' ἂν λέγῃ, πονεῖ,
ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

1 *nec fui ante quam genitus sum, neque ero post mortem*, de qua sententia v. Welcker *Syll.* 62. — 3 voluit δίκαιος εἶναι, nam aperta est Hipparchei versiculi imitatio στεῖχε δίκαια φρονῶν. — 4 sqq. Euripideos esse Dobree coniecit, vereor ut recte. Eandem sententiam expressit Theodoridas app. Plan. 132 θνατοῖς ἐν γλώσσα δολία νόσος, ἃς ἀχάλινος-ἀφροσύνα τίκτει πολλάκι δυστυχίαν.

1118. Monte Casino. C. I. Add. III 5875 g ex schedis Cassitii.

Μικρὰ μὲν ἡ λίθος ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπὴν
ἐνδον τ[ῶ]ν μορφῶν, ὥς ἶον ἐν ταλάροις.

1 facile sed invito opinor poeta restitui poterit deleto ἡ articulo; expressit enim epigramma balnei A. P. IX 610 μικρὰ μὲν ἔργα τὰ δ' ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδὴν-ὥς ῥόδον ἐν κήποις, ὥς ἶον ἐν ταλάροις, cf. *ibid.* 612. — 2 ΤΟΝ — Subiecta traduntur latina haec: *qui lapis est, qui intus habet amoenum adspectum formarum, ut viola in corbe, quae modo [ex]iguus scripseris pro qui ad adcuratam interpretationis formam redeunt.*

1119. Tabella lignea ex Aegypto adlata in museum Massiliense. Froehner *Tablettes du Musée de Marseille.* 1867.

Ἀμπελος ὕδωρ πιοῦσα παρὰ τοῦ δεσπότου
ακρατον αὐτῇ ἀποδίδωσι τὴν χάριν διπλῆν.
φιλοπόνει.

Scripta haec puerulus dictata a ludimagistro. — 2 delevit αὐτῷ ut versum integraret G. Wolff *Philol.* XXVIII 176, διπλῆν resecandum putat Wilamowitz. Mihi aptius quis haec rescribere videbitur ἀκρατον αὐτῷ ἀποδιδόει, χάριν διπλῆν vel διπλῆν χάριν. Nam duae ni fallor inter se sen-

tentiae confunduntur, altera haec *vitis aquam haustam vino rependit*, altera haec *si quid severis, duplum metes*. Quo aptius erit illud *fabula docet*, quod subicitur itaque *labora ut rem tuam augeas*.

*1120. Romae in monte Caelio repertus herma. C. I. 6022.

Ἀλκιβ[ιάδης]

in latere:

Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοὶ ὁμών[υμοι], οἱ δὲ ὅμοιοι,
οἳ μέχρι μὲν ζῶουσι, τὸν [ἥλι]ον οὐκ ἐσορῶ[σιν],
αὐτὰρ ἐπὴν [θανέωσι, τότε] ἀλλήλοισι μάχονται.

In herma aenigma non fuit amplius trium versuum; fuit vero in Tryphonis περὶ τρόπων libro ap. Speng. *rhet. gr.* III 194, cuius loci notitiam Wilamowitzio debeo. Ille enim haec habet:

εἰσὶν μοι δύο κασίγνητοι, οἱ δύο μοῦνοι (l. δὲ ὅμοιοι),
ὅφρα μὲν οὖν ζῶωσι, τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι,
αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνωσι καὶ ἀνδρῶν χεῖρας ἴκωνται,
ἡελίον τε ὁρῶσι (l. τ' ἐσορῶσι) καὶ ἀλλήλοισι μάχονται.

addens περὶ τῶν ἀστραγάλων, οἶμαι, λέγει. — In hermae titulo v. 3 θανέωσι dubitanter scripsi, sed ἐπὴν certa lectio est. Tryphonis versum primum quomodo corrigam non habeo. Recte autem explicat Wilamowitz: *tali dum in ossibus vivunt, solem non vident; ubi interfecto cuius sunt animali tamquam et ipsi mortui in hominum perveniunt manus, tum vident solem et pugnas inter se committunt tali revera facti*.

1121. Romae in Palatino monte lapis a dextra infernaque parte fractus. Descripsit Mommsen.

Πατρίς . . . . .
πέντε φ . . . . .
τὸν μηδ . . . . .
ὀκτάκι μ . . . . .
5 οἱ πίσυρε[ς . . . . .
ἐς τρεῖς ἀγ . . . . .
δοιὰ σοι ε . . . . .
δὲ δ' ἐπὶ λ . . . . .

Videtur aenigma esse ex eorum fere genere, quae Metrodori ἐπι-

γράμματα ἀριθμητικά feruntur A. P. XIV inde a n. 116. Hexametri fuerint an disticha nescio. — 8 ΛΙΣΛΕΠΛ.

1122. Herculanei in horologio solari. C. I. 5862.

Ἐξ ὥρα[ι] μόχθοις ἱκανιώταται αἱ δὲ μὲν αὐτὰς
γράμμασι δεικνύμεναι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς.

A. P. X 43. — 1 ΩΡΑΣ — Adtulit Iacobs praeter alia Eustathii verba ad Il. H p. 554, 46 ἵστέον δέ, ὡς οὐ νυκτὶ μόνον πείθεται τις εἰς τὸ σχολάζειν ἀπ' ἔργου, ἀλλὰ καὶ ταῖς μετὰ σταθερὰν μεσημβρίαν ὥραις, εἴ τι προσεκτέον τῷ ἀποφνηαμένῳ, ὡς αἱ μὲν ἐξ πρῶται τῆς ἡμέρας ὥραι ἔργων εἰσὶν, αἱ δὲ ἄλλαι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς. — τοῦτο δὲ ἐσοφίσατο ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀριθμητικὰ σημεῖα τῆς ἐβδόμης, ὀγδόης, ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας ὁμοῦ παρακείμενα δοκεῖν ἐπιτάσσειν τοῖς ἐργατίταις ἐκάστῳ τὸ ΖΗΘΙ.

1123. In pariete domus Palatinae. Zangemeister *Bullet. arch.* 1867 p. 53.

Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν, ἐγὼ μόνος οὐ[τι] ἐγραψα.

ΟΥΠΕΓΡΑΨΑ male editor οὐπω vel οὐκ ἐπέγραψα.

1124. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 2400.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα παρὰ σοί, Διομήδη.

Versus est ex καρκίνων genere κατὰ ἀναποδισμόν legendus. Eundem ex Planude edidit Duebner A. P. vol. II p. 608, non hercle de S. Diomede somniaturus si pompeianum lusum novisset; scriptum in Planudeis ἄρα πηγῇ. — Sententiae si quid inest verbis grammaticus videtur mihi Iliadis librum quintum (Διομήδους ἀριστείαν) et decimum quartum (Διὸς ἀπάτην) continuos se legisse vel didicisse profiteri.

1125. Myris Lyciorum in sepulcro. C. I. 4302. Newton *Travels and Discoveries in Levant* p. 343.

Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν τὴν Δημητρίου.

Luc. dial. meretr. IV 3 init. Male intellexit Franz.

1126. In gemma. C. I. 7290.

*Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισσὴ χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,
τόσσον μισηθείης, ὅσσον ἐγὼ σε φιλῶ.*

2 sententiam non adsecutus E. Curtius *τόσσον μισοίης* correxit. Haec intellego: amor*i* amore respondere duplex est gratia; itaque simplex haec est ut puella patiat*ur* quidem se amari, ipsa tamen non red*am*et; omnis abiit gratia, ubi odit amantem. Vt amore*m* decet amore rependere, sic odium odio; iuvenis igitur cum ipse non oderit puellam sed amet optat ut aliis tantopere illa odio sit quam ab ipso ametur. Itaque ad sententiam optime habet illud *μισηθείης*, poeta scripsit fortasse quod Villoison coniecerat *μισηθῆς*.

1127. In achate. C. I. 7293.

*Λέγουσιν, ἀθέλουσιν·
λεγέτωσαν, οὐ μέλι μοι·
σὺ φίλει με, συμφέρι σοι.*

Versus sunt anacreonte*i*; verba, quod contra E. Curtium moneo, iuvenis sunt qui gemmam puellae suae donavit: *locuntur*, inquit, *homines quidquid volunt; loquantur, non curo; tu ama me et proderit tibi*. Eidem versus in aliis gemmis habentur. — 1 ἀθέλουσιν legebatur; corr. Wilamowitz.

1128. *Alopecias in ecclesia infra montem Hymettum*, Fourmont, ex quo C. I. 126.

— — — — —
18 ἄρχων μὲν Ταυ[ρ]ίσκος, ἀτὰρ μὲν Μο[ν]ν[υ]χιῶν ἦν,
ὁκτ[ω]καιδεκάτῃ δ' ἔρανον σύναγον φίλοι ἄνδρες
καὶ κοινῇ βουλῇ θεσμὸν φιλίας ὑπέγραψαν.

sequitur νόμος ἐρανιστῶν.

π fere p. Chr. n. saeculi. — Carmen ad minimum viginti fuit versum, e quibus pauca supersunt, quae referre nihil iuvat. Leguntur v. 15 . . μνήμην φθιμένοισι καὶ ἀλλήλοις ἀνέ[θηκ]αν, unde de consilio sodalicii coniecturam facias. — 18 ΤΑΥΠΕΚΟΣ-MOINIXIΩΝ corr. Boeckh. — In ipsa quae subiecta est lege postquam de recipiendis sodalibus deque constituendis praesidibus dictum est haec adiciuntur: εἰ δέ τις μάχας ἡ

θορύβους κεινῶν φαίνοιτο, ἐκβαλλέσθω τοῦ ἐράνου, ζημιούμενος ταῖς διπλαῖς
 τετράκις ἢ ὡς . . . . . (δραχμαῖς) ἀττ[ι]καῖς κ[ε] ἢ πληγαῖς [δέ]κα . . .
 Nam sic fere legenda puto quae tradita sunt ΤΑΙΣΔΗΠΛΑΙΣΠΕΤΡΑΚΡΙΣΕΩΣ |
 ΜΕΝΟΙΣΕΑΤΤΚΑΙΣΚΕΗΠΛΗΓΑΙΣΑΙΚΑΙΚΙΖ, conf. a Buechelero tractatam legem con-
 vivalem *Ind. schol. Bonn. aest.* 1877 p. 10.

1129. In gemma. Superne hominis calvaria, infra mensa sculpta da-
 pibus referta. C. I. 7298.

‘Πῖνε’, λέγει τὸ γλύμμα, ‘καὶ ἔσθιε καὶ περὶχεισο
 ἄνθρα. τοιοῦτοι γεινόμεθα ἑξαπίνης.’

Extremum est distichon epigrammatis A. P. IX 38, quod in cod.
 Pal. Πολέμωνος βασιλέως dicitur esse, apud Planudem ἄδηλον est. —
 2 τοιοῦτοι ad imaginem spectat.

1130. Athenis vasculum.

Μογέα

δίδωτι τᾷ[ι] γυναικὶ δῶρον Εὐχάρι
 τητύρητιφάντου κότυλον, ὡς χάδαν πίηι.

Litterae sunt boeoticae saeculi vi. — Mogeia Euchariti Eutretiphanti
 uxori poculum donat ut amystin bibat. — 2 χάδαν novum est, sed idem
 videtur quod χανδόν in Callimachi epigr. *Athen.* XI 477 c καὶ γὰρ ὁ Θρη-
 κίην μὲν ἀνήνατο χανδὸν ἄμυστω ζωροποτεῖν. Similiter διαφανδόν et διαφά-
 δην, ἀναφανδόν et ἀναφάδην iuxta habentur, cf. Lobeckii *Paralip.* p. 152 sqq.

1131. In lucerna musei Britannici. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 109.

Εἰμὶ δὲ Πανσανίου τοῦ καταπυγοτάτου.

1132. Athenis in poculo fictili. C. I. 545.

Κηφισοφῶντος ἢ κύλιξ· ἐὰν δέ τις κατάξη[ι],
 δραχμὴν ἀποτείσει[ι], δῶρον δὲν παρὰ ξέν[ο]ν [Θρασ]ύ[λλου].

1 ΚΑΤΑΣΗΕ — 2 ΑΠΟΤΕΙΣΕ — Verba δῶρον δὲν παρὰ ΞΕΝΥΧ ita in
 Y

angusto circulo scripta sunt, ut si recte ex Boeckhii coniectura hospitis nomen addidi hoc in altero etiam minore circulo scriptum fuisse necesse sit.

1133. Amphora caeretana, in cuius antico latere duo viri circa oleam ex adverso sedentes expressi sunt, alter ex amphora haustum oleum in vasculum inmittens (dominus oliveti), alter illi intentus baculum manu tenens (mercator), in postico eidem homines, dominus sedens, mercator empto oleo ad proficiscendum paratus. Ritschl *Annal. Instit.* 1837 p. 183 sqq.

a. ὦ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γεν[οίμαν].

b. ἤδη μὲν ἤδη πλέον· [ἀ]π' ἄρα βέβακε.

Verba sunt olivitoris, qui quod ante messem precatus erat *o Iupiter utinam dives fiam* messe peracta ratum videns *iam*, inquit, *iam plena dolia*; votum igitur exitum habuit. — 1 suppl. Ritschl. — 2 supplevit et explicavit optime Hermann *Diar. litt. antiq.* 1837 p. 845.

1134. Apud Coliadem promunturium repertum vas grande, cuius in parte superiore defuncti prothesis, infra titulus est. Conze *Annal. Instit.* 1864 p. 183. 197.

Ἄνδρὸς ἀποφθιμένοιο κά[ρη] κα[λ]ῶ[ν] ἐνθάδε κεῖμαι.

Sic legi posse docent litterarum vestigia qualia Conze expressit; et melius certe sic legetur quam cum Keilio (ap. Conzium *l. s. s.*) ῥάκος κακόν. Ceterum videntur litterae v vel iv saeculi esse.

1135. In vasculo musei Neapolitani cippus pictus, qui distichon habet. C. I. 8429. Cf. Heydemann *Vasensamml.* 2868.

Νώτῳ [μὲν] μολάχην τε καὶ ἀσφόδ[ε]λον πολύριζον,
κόλπῳ δ' Οἰδιπόδαν Λαίου [υἱ]ὸν ἔχω.

I ΝΩΤΩΙΜΟΛΑΧΗΝΤΕΚΑΙΑΣΦΟΔΟΛΟΝ correxerunt *μαλάχην*, at cf. Athen. II p. 58 d ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὔρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνως διὰ τοῦ ο γεγραμμένον τρώγοντες μολόχης ῥίζαν. — 2 ΛΛΙΟΥΙΟΝ ubi antepaenultima littera paullulum curvata υ esse videtur. — Epigramma in Aristotelis Peplo fuisse recte Franz ex Eustathii verbis conlegit ad *Odyss.* λ p. 1698, 25 ὡς δηλοῖ καὶ τι τῶν παρὰ τῷ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων, λέγον

ὥς ἀπὸ τινος τάφου, ὅτι νῶτῳ μὲν μαλάχην καὶ ἀσφόδελον πολύριζον, κόλπῳ δὲ τὸν δειῖνα ἔχω. Hoc vero minime certum (cf. Franz ad h. tit. et Bergk *Poet. lyr.* II 659) Oedipi fuisse epitaphium apud Aristotelem, qui num praeter Troiani belli principes etiam alios receperit nescimus. Immo probabilis est Franzii coniectura cui olim Hippothoi Pylaeique epitaphium fuisse videtur, coll. Ausonii epigr. XXI:

*Hippothoum Pyleumque tenet gremio infima tellus:
caulibus et malvis terga superna virent.*

Oedipi nomen vasculi pictor certe non primus fuit qui substitueret.

IV. DIRAE ET PROPHYLACTICA.

1136. In Attica lamina plumbea .Cumanudes *Ephem.* 1869 n. 405 coll. eiusdem *Epitymb. att.* 2583.

Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν κα[ὶ κ]τήματα καὶ μέγα κῦδος
καὶ πρᾶξιν καὶ νοῦν, ἐχθρὰ δὲ φίλοισι γένοιτο·
δήσω ἐγὼ κείνην ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντ[α]
δεσμοῖς ἀργαλείοις

5 σὺν θ' Ἐκάτῃ χθονίαι

Σωσιχλεια

Ἡλιθίων
καὶ Ἐρινύσιν ἡλιθιώναις.

III vel II a. Chr. n. saeculi; litterae Γ. et ζ, ν. 4 ΕΚΑΤΕΙ scriptum. — Similes devotiones et graecas et latinas conlegit Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 559 sqq. Adde simillimam (ed. Henzen *Bullet. arch.* 1866 p. 253) *Cn. Numidium Astragalum, illius vitam valetudinem quaiatum ipsumque uti tabescat morbus, hoc C. Sextius Tabsimado rogo.* — 4 non coniunxi verba δεσμοῖς ἀργαλείοις et σὺν θ' Ἐκάτῃ χθονία in unius pentametri formam. — Nomina inversis litteris scripta ut solent in his plumbeis tabellis. — 5 ἡλιθιώναι novo vocabulo vocantur Furiae; confert Wilamowitz Aesch. *Eumen.* 326 τόδε μέλος παρακοπά-παραφορὰ φρενοδαλῆς-ὕμνος ἐξ Ἐρινύων-δέσμιος φρενῶν.

*1137. Florentiae. C. I. 6308.

Ὁ παυσίλυπος οἶκος οὐτός ἐστιν ἀσφαλῶς·
ἐστὶ δὲ καὶ σιγᾶν ἀκίνδυνον γέρας.

1 numeros restitueris deletō ἐστίν verbo. — 2 Simon. fr. 66 B., nisi quod σιγᾶν male pro σιγᾶς scriptum et δέ insertum est in senarii gratiam. Cf. Wilamowitz *Bullet. arch.* 1874 p. 51, qui vertit:

*ingredere limen: cura non potest sequi,
tutum est fidei praemium silentio.*

*1138. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 733.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνεικος Ἡρακλῆς
ἐ[νθ]άδαι κατοικεῖ, μηδὲν εἰσειαίτω κακόν.

Similia conlegit Buecheler *Mus. Rh.* XII 248 sqq. — 2 εἰσειαίτω i. e. εἰσιέτω, de qua forma vide Lolliani praeceptum in Phrynichi ecloga cum adnot. Lobeckii p. 15 sq. — Eosdem versus non adgnoverunt in titulo provinciae Curdistan C. I. 4673:

ΗΡΑΚΛΗ   Λ   ΔΕΚΥΓΗΕΊ
ΜΗΦΕΝΑ   ΙΣΙΠΛΙΘΟΙΚΑΚΟΝ

ubi videtur scriptum fuisse ἐνθάδε κατυκεῖ, μηδὲν εἰσειαίθω κακόν.

1139. Amuletum Aegyptium. C. I. 4971.

Εἰς Βαῖτ, εἰς Ἀθώρ, μία τῶν βία, εἰς δὲ Ἀχωρι·
χα[ῖ]ρε, πάτερ κόσμου, χαῖρ[ε], τρίμορφε θεός.

1 legebatur μία Τωνβία. — 2 ΧΑΡΕ — ΧΑΙΡΘ.

1140. Modoetiae in thesauro ecclesiae cathedralis amuletum. C. I. 9065.

a. Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστό)ς.

π(άτε)ρ εἰς χιράς σου παρ[α]τίθ[η]μ[ι τὸ] π(νεῦ)μά μου.
ἡ μήτηρ σου
ὁ υἱός σου.

cf. evang. Luc. XXIII 46 et Ioann. XIX 26. 27.

b. Φεῦγ' ἀπ' ἐμ[ῆς] κραδίης, δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα,
φεῦγ' ἀπ' ἐμῶν μελέων, οφ[ι], πῦρ, Βελιὰρ κ[ακό]μορ[φ]ε,
. . . . μ[ι]άσμα, δράκων, θη[ρῶν λ]όχε, λύσσα χά[λ]ος [τε,
βάσκαν[ος, ἀν]δ[ρ]οφόνο[ς] καὶ πρ[ω]τόγον[ο]ν [γ]ένος . . . .
5 λυγ[ὸ]ν ἐ[π]ασσύ[τερον σ]κ[εδά]σ[α]ς . . . . καὶ θαν[άτοιο,

Χ(ριστὸς) ἀναξ κέλετέ σε φυγε[ῖ]ν ἐς λῆτμα θαλάσσης
 Ἐγέας [σ]κόπελ[ό]ν [τ] Ἐγέ[ο]ν ὠκai[α]ν[οῖ]ο,
 ἐς ἐ[ω]νοπ[υ]ρ[ε]ῖο[ν] ἀτάσθα[λ]ον· ἀλλ' [ύ]πόε[ι]κε.

Versus Iustiniana aetate non recentiores esse iudicat Kirchhoff. — In praescriptis ΠΑΡ | ΤΙΘΜ | ΠΜΑΜΟΥ. — 1 ΕΜΕ — 2 ΨΟΦ[ΠΥΡ ὄφι, πῦρ Kirchhoff; non ausus sum ψοφόπυρ scribere. — Κ | ΜΟΡΕΑΣΜΑΣΜΑ κ[ακ]ο-
 ρέ[κτ]α Kirchhoff integrum relinquens versum proximum, qua ratione vereor ut litterae numeris sufficiant. — 3 ΘΗ | ΛΟΧΕ θηρῶν λόχε scripsi; cogita serpentem ex improviso feras opprimentem. — ΧΟΟCΒΑCΚΑΝ | ΔΕΟ
 ΦΟΝΕΟΥ χόλος τε dubitanter scripsi; dein Kirchhoff βάσκανος ὀφθαλμοῦ, quod solito lenius dictum videtur de satana. — 4 ΠΡΟΤΟΓΟΝΥ | . ΕΝΟC
 CΕΠCΛΥΓΩΝ πρωτογόνου μένος Kirchhoff; γένος praetuli, cui addendum fortasse ἐχθροῦ. — 5 ΛΥΓΩΝΕΗΑCCEΥC | ΚΗΚΑΚΗCΟΥΛΟΚΑΙΘΑΝΝΑ λυγρὸν
 ἐπασσυτέρης κακίης . . . καὶ θανάτοιο Kirchhoff, ubi extremum vocabulum verum fortasse non est; λυγόν i. q. λοιγόν. Ceterum sacrorum librorum peritis emendanda haec conviciorum turba curae esto. — 6 ΦΥΤ | ΕΝ —
 7 ΕΓΕ | ΑCΚΙΟΡΕΛΩΝΕΓΕCΥ . ΩΚΑΙ | ΗΝΩΗ Ἐγέας σκοπέλων et ὠκaiανοῖο Kirchhoff. — 8 ΕΟΝΟΠΥΡΟΙΟ | ΚΑΤΑCΘΑΚΟΝ corr. Nauck. — ΑΛΛΑ | ΠΟΕΙΚΕ
 corr. Kirchhoff.

ADDENDA.

1a. Athenis in museo centrali descripsit Leo amicus.

Παι[δὸς ἀπ]οφθιμένοιο Κ[λεοί]του τοῦ Μενεσαίχμου
μνημ' ἐσορῶν οἴκτιρ', ὥς καλὸς ὢν ἔθανε.

VI saeculi. — 1 nomen supplevit Kirchhoff.

---

2 v. 1 lege Ξενοφάντῳ.

4a. Fragmentum atticum in museo Britannico. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Nomen . . τόδ]ε σῆμ' ἀγαθοῦ [καὶ σώφρονος ἀνδρός
Ἀριστίων . . . . .]ς μ' ἐποίησ[ε].

Non verba tantum eadem fere atque in Antilochi titulo (n. 4), verum sculptoris quoque manum eiusdem adgnovit Hirschfeld. Cuius quoniam nomen Ἀριστίων est, adparet in hoc titulo cum ante μ' ἐποίησε littera 4 superest patris nomen additum fuisse. — Graviter erravit, uti conlatis ectypis efficitur, Roehl *Sched. epigr.* p. 21 fragmentum cum titulo dedicatorio n. 755 parum apta ratione coniungens.

35a. Athenis. De anaglypho superest mulier sedens alteri figurae quae periit dextram iungens. Misit Leo.

Δημήτριος . . . .
Θεοδότῃ Σ . . . .

a. Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα τὸ σόν, [Δημήτριε, σῶμα
οἴχεται εἰς Ἑρεβος· σωφροσύνη δὲ τρόπων

θάλλει ἀγῆρατος· τύμβωι δέ σ[ε θῆκεν ἐαυτῇι
4 Ἔρξις ἴσον στέρξας· οἷσί τε ἴσον τέκεσιν.

b. Ἀφθονον εὐλογίας πηγὴν, Δημήτριε, καλὸν
ἀσκήσας κόσμον σωφροσύνη[ς, ἔλαβες·
ὦν σε χάριν στέρξας· Ἔρξις . . . . .
μνημεῖον φιλίας τεῦξε τάφ[ον φθιμένωι.

Alterius saeculi iv partis. — 2 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. vel haec vel similia supplenda, si quidem v. 4 ΟΙΚΙΤΕΙ certam lapidis lectionem esse adfirmat Koehler. — 5 cf. n. 35, 2 ἤρῃται δ' ἀφθονος εὐλογία. — 6 κόσμον σωφροσύνης intellege ut σωφροσύνης ἀρετὴν n. 384 et 525. — 7 ΕΡΞΙΤΕΙΣ quae quoniam Koehler legit temptare non audeo. Sententia eadem videtur quae v. 4, velut τεκέεσσιν ὁμοίως.

40. Cf. Gomperz *Act. acad. Vindobon. min.* 1876 p. 587, qui v. 3 σῆς δ' Ἀκαδημείης, v. 6 δῆμος Ἀθηναίων δ' ἐσθλὸς ἔτεισε χάριν scribit, neutrum satis apte.

97a. In agro Eleusinio. C. I. 401.

Μνη]μα τόδ' ὑψιφανὲς Δη[οῦ]ς [ζ]α[κόρ]οιο δέδορκας,
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένον,
ὃς τελέτας ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάννυχα μύσταις,
Εὐμόλπου προχέων ἡμερόεσσιν ὅπα.
5 ὃς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσεν
ἄχραντα ἀρρήτων θέσμια Κεκροπίδαις.
ἃ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων
. . . . .

Recte videtur Boeckh v. 5 Gothos intellegere, qui ca. a. 269 Graeciam pervagati sunt; cf. ad n. 878. — 1 ΠΙΜΑ — ΔΗ . . ΛΙΑΙ ΟΙΟ corr. Boeckh. Hierophantae nomen consulto tacetur.

180 v. 3 lege στονό/εσσαν.

181a. Corcyrae. C. I. 20. Melius ex Mustoxydae editione Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 578 coll. tab. Describam tituli imaginem vulgaribus litterarum formis usus.

ΙΑΤΞΗΟΤΞΟΨΤΑΜΟΜΙ

ΕΡΙΤΥΜΟΙΠΟΛΥΝΟΦΑΞ

. . . . ΨΤΑΜΟΤΞΗ . . . . .

Ab initio tituli unus dimidiatusque alter versus pes periit; singulos pedes si quinarum fere litterarum fuisse ponimus, septenae octonaeve litterae a dextra lapidis parte supplendae sunt singulis versibus. Vnde reperies vv. 3 et 4 undeviginti vigintive litteras restitui debere. Itaque sic propono ut legatur:

Σᾶμα . . .]ίμου (nomen filii) ματρὸς ἐγὼ ἔστα[κ]' ἐπὶ τύμῳ
Πολυνό[σας· σ[τοναχὰ δὲ νύϊμι κατελεί]πετο ματρ[ός.

vi saeculi. — 1 adparet falso me supra n. 181 τύμβῳ correxisse pro eo quod traditum erat τύμῳ. — 2 Πολυνό[σας Wilamowitz.

197a. Rhodi in basi sepulcrali. C. I. 2545.

Ἀμφιλόχου τοῦ Λάαγου Ποντωρέως.

Ἦκει καὶ Νείλου προχοὰς καὶ ἐπ' ἔσχατον Ἰνδόν
τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον αἰεὶ.

Aetatis videtur graecae; traditur r forma. — Amphilochous Lagi f. (nam Λάαγος idem esse quod Λᾶγος inde contractum recte observat Boeckh) Pontoreae natus fuit, quam τῆς περαίας Rhodiorum partem fuisse Boeckh coniecit.

208 v. 13 fortasse ἀπ' ὀλβίων.

221. Cf. Weil *Mittheilungen des archaeol. Instit. in Athen* I 334 adn., qui patris nomen ΕΧΕΚΡΑΤΙΑΕΩ in lapide legit.

222. Cf. Weil *Mittheil. cett.* I 329 adn., qui v. 1 testatur in lapide esse ἀρετᾷ λάμψαντα, v. 2 ΤΕΜΕΝΙ, v. 5 στεφάνοις, v. 6 μανύουσ', tacet vero de vv. 7 et 8.

228 a. Ephesi. Edidit minusculis litteris, ut omnia, Wood *Discoveries at Ephesus: Inscriptions from the city and suburbs* n. 10.

‘Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι,
εἶπε μ[ελιγ]λώσσω ἴδρις ὁ Πιερίδων
τοῦτ’ ἐτύμως ἐπ’ ἐμοί, φίλε, κέκριται· ἂν γὰρ ἀνεῖλεν
μνάμαν ἅ κακία, παῖς πάλιν εἰργάσατο.
5 καλὰν δ’ ἐξσώζων γενέτῃ χάριν, οὐ βίотου φῶς
δεύτερον, ἀλλὰ κλέους ἦψ’ [ἔτ]ερον βίотον.
αἰνῶ Μουσάων σεμνὸν γένος· εἰς ἀρετὰν γάρ
δῶκαν ἐμοὶ τέκνου ζῶσαν ἐνφροσύναν.

Nomen patris, cuius malignorum hominum studio accusati memoria damnata fuisse videtur, iure tacetur; at mirum quod nec filius nominatur, quem superstitem relictum sperat pater sibi demptam famam reconciliaturum esse. — 1 Od. γ 196. — 2 suppl. editor. — 6 ἦψ’ ἱερὸν editum. In lapide haec opinor sunt ΗΨΕΤΕΡΟΝ, in quibus qui descripsit neglectam putans elisionem et i pro τ legens erravit; nam hoc voluit poeta *alteram accendit mihi etsi non vitae lucem, tamen laudis famaeque vitam.* — 7 εἰς ἀρετάν in virtutis gratiam.

228 b. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 19.

Ἀρτι με] νυμφιδίων κραδίην πεπληθότα λέκτρων
Ζωί]λον αἰακτῷ τῷδ’ ὑπένασσε τάφῳ
καλ]ή τε γνωτή τε παναιδοίῃ Στρατονίκη
ξυν]ά τ’ Ἀλέξανδρον κοῦρον ὁμηγενέα,
5 ἀσ]τοῖς καὶ ξείνοισι προσηνέας, ἐσθλὰ μὲν εἰπεῖν,
ἐσθλὰ δὲ καὶ ῥέξαι πάντας ἐπισταμένους.
Λητογενές, σὺ δὲ παῖδας ἐν ἡρώεσσι φυλάσσοις,
εὐσεβέ]ων αἰεὶ χῶρον ἐπερχόμενος.

Bonae aetatis. — Editor falso suppletis vv. 1 4 8 nihil intellexit; probabiliter vero idem v. 2 nomen et v. 3 καλή adiectivum restituit. — 5 sq. imitatur poeta Leonidae Tarentini epigr. A. P. VII 440 ἥδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα-ἔρδεν.

229. Ed. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 18, qui v. 1 legit Πόλιττα i. e. Πώλιττα, recte fortasse, et subscripta addidit haec:

ὁ ἐνοχλήσας τούτῳ τῷ βωμῷ ἢ τῷ τόπῳ καταβαλεῖ
εἰς τὸν φύσκον (δηνάρια) μυρία.

241a. In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς. ἔτος πρῶτον, περίοδος δευτέρα (Smyrnae 1876) p. 56.

- Ἀφλέκτους Ὑμέναιος ἐμῶν ἡείρατο πεύκας
 ἀμφὶ διπλῶν, ὅτε μοι φέγγος ἀνεῖχε, γάμων·
 ἄγε δυσὶν ζευχθεῖσα φίλοις ξυνάοσι τέκνων
 οὐδὲ σὺν ὀπλοτέρῳ μακρὸν ἔτεινα βίον·
 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἀκμαῖος στέργων ἐμὸν ὤλετο λέκτρον,
 τρισσὰ ἐν ἐμοῖς κόλποις ὀρφανὰ τέκνα λιπῶν·
 εἰς δὲ δόμους ἀέκουσα φίλου πάλιν ἤλυθον ἀνδρός,
 ὥς θέμις, ἀρχαίων κηδομένη λεχέων·
 ἀλλὰ καὶ ὁμποθέουσα πλέον, φιλέοντα δὲ μεῖζον
 10 προὔλιπον ἀμφὶ διπλοῖς νηπιάχοισι πόσιν·
 τὸν δ' ἐμὸν ἐχθαίρων ἀδικομμόρον οἶκτρά γοᾶται
 ἧς ζωῆς τέκνων οὔνεκα φειδόμενος.
 τίς δὲ κόρας ἀδάκρυτος, ὅταν φρενὶ πότμον ἀ[κού]οι
 τὸμβαρύν, ὥς με τρίτῳι νύξ ἐμάρανε φάει;
 15 ἡ δέ με πρὶν σώϊζουσα πολύστονος Εἰλείθυια
 πάσας ἀπρήκτους λοίσθιον ἔσχε λιτάς,
 ἀμφὶ δέ μ' ὠδίνεσσι δυηπαθέσιμμογέουσαν
 θῆκ' Ἀΐδης ἔμπνουν εἰς μυχὸν εὐσεβέων.
 οὔνεκα καὶ πρὸς τέκνα καὶ ἀνέρας, οἷς [ἐπ'] ἀνέσχον
 20 εὐχὴν ἐξ ὀσίου, τέ[ρ]μ' ἐπέ[β]ην βιοτῆς.

De aetate tituli incertum est iudicium: litterarum formae non traduntur, nomina tacentur; iota mutum additum dativo τρίτῳι (v. 14) et participio σώϊζουσα (v. 15), omissum in dativo ὀπλοτέρῳ (v. 4), quae res una cum littera ν sequenti μ adsimilata (vv. 9 11 14 17) vetat ne secundo p. Chr. n. saeculo recentius epigramma existimemus; in sola tamen carminis indole si iudicium positum sit, ex narrandi inconcinnitate et ex loquaci eodemque quaesitiore dicendi genere de recentiore potius poeta cogitaverim quam de antiquiore quidem sed inhabiliore. — 1 ἀφλέκτοι πεῦκαι incassum accensae faces. — 3 ξυνήονα λέκτρων i. e. uxorem dixit Christodorus *ecphr.* 207; minus apte poeta Smyrnaeus. — 7 alteri viro nupsi, lugens, ut par est, priorem amissum. — 8 κηδομένην traditur. — 9 et ego illum et ille me magis amabat viro priore. — 12 cf. 204, 19 sq. — 13 πότμον ἀνέχοι traditur. Dubitanter ANEXOΙ in AKOYOI correxi; displicet illud φρενὶ ἀκούειν. — 19 οἷσσι ἀνέσχον traditur. Mirum est εὐχὴν ἀνέσχον (i. e. εὐχομένη χεῖρας ἀνέσχον), non tamen ultra poetae artem, neque quod scripsi OICEN pro OICCI ferri non posse videtur, ut sit idem quod ὦν ὑπερ. — 20 traditur τειμαε πέρην βιοτῆς; cf. supra n. 343.

241b. Prope vicum Ali-Aga ad novam Phocaeam. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη cet. p. 12 sq.

‘Ο τᾶς ἀοιδ[ᾶ]ς ἄγεμὼν ἂν’ Ἑλλάδα,
ὁ παντάπασιν ἐξιώσας τὰν λόγῳ
καὶ τὰν ἀτάραχον ἐν βροτοῖς θεύσας ὁδὸν
Πυρρωνιαστὰς Μενεκλέης ὃδ’ ἤμην ἐγώ.

Meneclum Πυρρώνειον philosophum fuisse censet Wilamowitz coll. v. 3; quod si quem offendat propter Πυρρωνιαστής vocabuli formationem, cogitare poterit de Πυρρωνιαστῶν collegio, quod a Pyrrhone auctore et conditore nomen duxerit. — 2 τὰν λόγῳ videntur poetae verba dici, quae suis cantus numeris plane se exaequasse et ad amussim expressisse ille gloriatur. — 4 voluit ὃδ’ εἴμ’ ἐγώ vel ὃδ’ ἦν ἐγώ.

243. Nuper edidit ipse C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 341 sqq. Qui etsi ordinem versuum recte constituit tamen arte scriptoris non perspecta singula epigrammatia mirum in modum inter se confudit. Vt mittam quae a me olim inventa iam suo nomine reposuit (nam et ipsa leviora sunt et fallax memoria ex praesenti sermone repetita) enumerabo quae aliter ille conformaverit. Scripsit v. 2 τῆς σῆς ἔξοχον νῖα τέχνης, v. 10 τῆς τ’ ἱστορίας, v. 11 νοῦσος. Tum post v. 11 distichon excidisse ratus alteram pentametri partem recte fortasse sic reparavit ν[οῦσ]ος ἔλυ[σε μέ]νος. V. 14 νῦν σε, φίλος vel νῦν σ’, ἥρως, quorum alterum sane ferri potest. V. 16 non expedit, v. 18 ψυχὴ μένει ἀθανάτη et v. 19 σῶμα δὲ θνητὸν εἶν. Post v. 31 ex tituli imagine patet etiam plura fuisse ad prius Pantheae epitaphium referenda: superant obscuri quidam litterarum apices. V. 32 integrum reliquit, v. 33 legit ut ipse legi.

Eorundem titulorum pars edita etiam in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθήκῃ (cf. ad n. 241a in his Add.) p. 52, ubi recte supplevit editor v. 1 invenitque v. 31 ἐνθα et κείσομαι.

242a. Circa Pergamum teste Perrotio, qui edidit *Revue archéol.* 1876 p. 283. Apud Elaeam inventum refert editor in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθ. (cf. supra ad n. 241a) p. 17, et hoc quidem verum esse docet v. 1; Elaea enim ad mare sita urbs.

. . .]ην ὠκεανοῖο δεδο[πότη . . . . .
Σώταν δυσμενέων μαρ[νάμενον προμάχοις,

νίέα τὸν Φιλίου, ὃς ἀγοντα . . . . .
 ὠκύμορον κρυόεις ἀμ[φρεκάλυψ' Ἀίδης
 5 Κελτῶν ἐν χείρεσσιν ὁ]λέσσας· ἀλλ' ἀπὸ Ῥώμης
 ἦλυθε σὺν Κίντῳ κρα[. . . . . εἰς Ἀσίην,
 ἔνθα οἱ εὐρυμενῆς γα[ίη τάφος ἐστί· φίλοι δέ
 ἐκτέρισαν ξείνῃ φῶ[τες ἀποφθίμενον·
 τηλοῦ μὲν τοκέων, τηλοῦ δ' ἀλόχοιο ποθεινῆς
 10 ὠλειο καὶ πάτρης ἄ[μμορος Ἀysonίη]ς.

Σώτας Φιλίου . . . . .

Litteras Perrot tradidit vulgares, unde quoniam ne res quidem ut
 in mutilo titulo satis faciles sunt perspectu, nec aetas carminis definiri
 nec verba restitui possunt. Cum Celtis sive Gallograecis saepius in
 Asia conflixerunt Romani altero a. Chr. n. saeculo. — 1 . . . ἡν editor
 Musei, addens ἡ litteram incertam esse; . . . .n Perrot. Versu extremo
 litterae π vestigia adparere testatur ed. Mus., itemque extremo v. 2 lit-
 terae n, v. 3 α, v. 5 π, v. 6 ι, v. 10 σ. Primo versu dici videtur Sotas
 in maris litore pugnans occidisse. — 3 Φιλίου, ὃς ἄγοντ . . . ed. Mus.
 Perrot ΦΙΛΟΙΣΑΓΟΝΤΑ, quae non expedit. — 6 Κίντον dubitanter sumpsi
 romanum *Quinti* nomen esse; extrema neque minus quae v. 7 posui in-
 certa sunt.

258. Ad explicandum mirum illud νεκραγωγὸν γόνυ indicavit mihi Wila-
 mowitz Euripidis versus *Hecub.* 535 sq., ubi Neoptolemus Polyxenam
 Achilli immolaturus precatur δέξαι χοάς μου τάσδε κηλητηρίους, νεκρῶν
 ἀγωγούς· ἐλθὲ δ' ὡς πίης μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἷμα κτλ'. Itaque quid-
 quid sacrorum quis facit ad sepulcrum, eo pertinent ut defunctus advo-
 cetur; advocatur autem ita, ut qui vocat terram pulset, quam ad rem
 necesse est ut genu flectat. Invitat igitur Alexandrinus ille poeta quae-
 sitius quam clarius locutus ut qui praetereat genu flectat versusque le-
 gat eoque tamquam sacris oblati mortuum ad se advocet adducatque.

273a. Paro in insula. Ed. Olympius *Athenaei* V 21 n. 8 litteris mi-
 nusculis.

Διφίλου οὔτος ὃδ' ἐστὶ τύπος, τοῦ Διφίλου νιού,
 ὃς καὶ ἐπὶ στρατιὴν δόξαν ἔχεν μεγάλην.

Videtur romanae aetatis. — 1 οὔτος ὃδε uti ὃδ' ἐκεῖνος n. 633.

275. Ed. C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 352.

277a. Minoae Amorgi. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 341.

Ἄνδρα κλυτὸν Διὰδ . . . . .
 ὃ ξεῖν', ἐνταυθὶ τύμβο[ς ἔχει φθίμενον
 οἰκονόμον] πάτρης, ἀγορανόμον . . . . .
 μυρίον ἐν Μούσαις κῦδος ἐνεγ]κάμενον,
 5 παιάνων τ[ε ἱερῶν ποιητήν . . . . .
 βούλαρχον τ' ἐπὶ τοῖς . . . . .
 εἰκοσιᾷ] λικάβαντας ἀναπλήσαν[τα . . . . .

Servata sunt exordia lapidis versuum sex eaque aequalia fere; quo magis mirum quod, si quidem probos fuisse versus sumimus, supplementis opus videtur satis inaequalibus. — 1 nomen non exputo. — 3 supplevi ex n. 405 πατρίδος οἰκονόμον, 4 ex n. 97 a in his Add. v. 2. — 7 editor cum superne et a dextra fractum lapidem dixerit videtur inferne integrum significare, ut non liceat post v. 7 pentametrum addere.

295. Ed. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 141, ubi subscripta traduntur:

Φιλοκλῆς Δημητρίου ἥρως χρηστέ, χαῖρε.

297a. Ephesi. Wood *Discoveries at Ephesus: Inscr. of tombs* n. 1.

Ἑπτα[έτ]ους ὁ τάφος παιδὸς πατρὸς τε σὺν αὐτῷ
 Μαρκελλεῖνος ἦν ἀμφοτέρ[ων] ὄνομα.
 ἄλλοι μὲν στεφάνοισι, χοαῖς, δακρύοις τε καὶ ψδαῖς
 τειμῶσιν τὸν σόν, Μαρκελλεῖνε, τάφον.
 5 ἀντὶ χ[ο]ῶν δὲ πατὴρ ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν,
 κοινὸν ἔχειν ἐθέλων οὖνομ[α] καὶ θάνατον.

hanc aram si quis temptaverit transferre aut in terram (?) excidere aut alias amoveri curam fecerit, dabet (sic) fisco poenam nominatim HS. X. MM. HS. haec ara defenditur ab iis qui sunt in tabulario Ephesi.

Φιλουμενὴ ἀνδρὶ ἰδίῳ καὶ τέκνοις ἐκ τῶν ἰδίων.

1 ἑπτάπους, 2 ἀμφοτέρο[υ], 3 δακρύοις, 5 Ἀντίχθων editor.

306a. In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 56.

Παῖδά με] Πλουτάρχου Διονύσιο[ν ἄδε κέκευθε
γαῖ]α, τὸν αἰθ[έ]ρι ὡς ἀστέρα λαμπόμενον
ἀθλοφόρον [τ]αχύτατι· τί τὸ πλεόν; εἰς Ἀίδαο
ἦλυθον ἠβήσας [έννεακ]α[ιδ]εχέτης,
5 ο[ὕ] τῶν . . . . . πόνος, ἀλλ' ὃ . . . .
πένθος ἐφῆ[κε πικρὸν μοῖρ'] ὅλο[ή] γενέταις.

1 ante Πλουτάρχου novem litterarum patet spatium. — 2 αἰθρίως traditur; cf. A. P. VII 373 τοίους ἀστέρας αὐχήμες Ἑλλάδι λαμπομένους. — 4 ἠβήσας . . . . . ἄ[μ'] ἐχέτης traditur. — 5 sq. sic editi ὅ[ν]των. λ[ῦ]σε δὲ γούνατα οὐ] πόνος, ἀλλ' ὃ δν[όφειον]-πένθος ἐφῆ[πλωσαν ἀμφίπ]ο-λοι γενέταις. Sententia fere eadem videtur quae supra n. 116 τεθνειῶς οὐκ οἷος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς γονέσιν. V. 6 parum refert ἐφῆψε an ἐφῆκε scribas; μοῖρ' ὀλόή certa est.

307a. In museo Smyrnaeo sub anaglypho, cuius argumentum non diversum suspicor esse ab n. 529. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241a) 1873-1875 (ed. Smyrnae 1875) p. 88.

Οὐκ ἀκλεῇ Δεκούρατον ὀρᾷς, ὃν ἀνεῖλε Σαγ[ίττας]
λαιῆς χειρὸς ἐμῆς οὐ προφυγὼν θάνατον.

1 Σάγτ[ας] editor; corr. Wilamowitz.

313a. In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 67.

Νύσης εὐτάκτου τε καὶ ἐργατίδος τόδε σῆμα.

Nysa ancilla fuit frugi et laboriosa.

319a. Philadelpiae. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 123.

Γάιον [έν]θάδε, ξε[ῖ]ν', ἐσορᾷς,
ὃς θάνεν [ὀ]κταέτης·
τῷ δὲ π[α]τὴρ Γάιος Παπιαν[ή τε] τεκοῦσα
μνείας χ[ά]ριν εἰκόνα τή[νδε]
5 ἄν]θεσαν.
ἔτους . . . . [μ]η(νὸς) Ἀπελλαίο[υ].

Sic haec edita sunt, nisi quod versus distinxi atque v. 1 ξῆν' pro ξέν', v. 5 ἀνθῆσαν pro ἀνέθῆσαν reposui.

333 a. Pergami. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241 a) p. 41.

Ἦμην ἐν ζωῆς · φάος [ἡδὺ δὲ] λείπον ἀγεννῶς
οὐνομά μοι Χρηστεῖνος τὸ πρὶν, ἀνέθρεψε δὲ γαῖα
Βειθυνῶν πρώτη Νικομήδεια, κτεῖνε δ' Ἀχιλλεύς·
ταῦτα δὲ πάντα μίτοις μο[ι]ρῶν πάθον, ὥς ἄνθρωπος.

5 Ἀντωνία Ὀρείνῳ ἀνδρὶ ἰδίῳ μνείας χάριν.

1 editum φάος [λαμπρόν]. — ἀγεννῶς si verum est, defunctus dici videtur liberos non reliquisse. — 2 nomen ab initio Chrestinus, postea Orinus fuit. — Ceterum cf. titulos Nicaeenses n. 350 sq.

335. Ante v. 1 non debebam tacere tradita esse haec:

. . . ΕΚΤΗΣ . ΩΝΙ . . . Ω . . . ΝΟΣΙ . . . . . ΔΛΙΙΙ

a Franzio vix recte sic restituta ἐκ τῆς τῶν χώρων προσόδου κατεσκευάσθη. — 8 haec tradita ΩΝΕΙΚΑΜΕΣΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣ ΑΔΕΛ . . Ι . ΝΑΣΕΝ κτλ.

337. Cf. Marquardt *Antiquit. reipubl. rom.* II 487.

459 a. Syriae nescio quo loco. Perrot *Rev. arch.* 1877 p. 61.

Τὸν σοφὸν ἐλλό[γιμον] καὶ παιδεύσαντα ἐφήβους,
τὸν θρέ[ψαν]τα βροτοὺς καὶ ἐν στέρνοισι δίκαιον
παρθενικας τελέσας ἄ[ξ]ια νυμφιδίων,
καὶ ζήσαντα καλῶς ἐβδομήκοντα ἔτη,

5 Κατάγραφος ἐνθάδε κεῖται.

1 ΕΛΛΟ | ἐν λόγοις Perrot, recte fortasse. — 2 ΘΡΕΙ | ΤΑ et 3 ΑΖΙΑ corr. Perrot. — 2 δίκαιον scil. ἄνδρα. Nam si a verbo τρέφειν penderet, scriptum oportuit τὸ δίκαιον. — 3 non intellego; videtur Perrot nescio quid turbasse; τελέσας nominativus non offendit. — 5 Κατάγραφον etsi vetuit Perrot nomen feci; inepte enim dixeris *imagine exsculptus ille hic situs est*, quae illius est explicatio.

461a. Megaris. Lenormant *Mus. Rh.* 390 n. 230.

Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους· Μεγαρήs τόνδε . . . . .

Descripsisse se ait editor a. 1863, neque hoc anno ipse titulus videtur antiquior, licet litteris sexti saeculi scriptus. Supplementum vix aliud inveneris praeter hoc Μεγαρήs τόνδ' ἐνθάδ' ἔθαψαν, ubi tria illa τόδε et τόνδε et ἐνθάδε iuxta posita inperiti potius falsarii quam sexti saeculi produnt ingenium.

463a. Prope veterem Corinthum. Lolling *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* I 40 coll. tab.

Δεινία τόδε [σᾶμα], τὸν ὤλεσε πόντος ἀναι[δής.

vi saeculi. — Supplevit Kirchhoff.

471a. Spartae. Roehl *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 233.

Αἰνετίδαν με χθὼν Πολυαινέ]ου εἶλε Κόρινθος,
ἀνίχ' ὑπὲρ Σπάρτας ἐν συ]νόδοις ὀλόμαν,
ἃ μοι μνᾶμ' ἐπέθηκε· πατ]ρίς δέ μοι ἐστὶν Ὀρειοί.
ζαλωτὸς δ' ἔσομαι τοῖς ἐπι]γινομένοις.

iv saeculi. — Editoris supplementis mea praetuli. — 3' Ὀρειοί oppidum ignotum.

497a. Cyparissiae Messeniorum. Leake *Itiner. Peloponn.* I 293.

a. Κλεινὸς παῖς . . . . .
αὐτομάτῳ [θανάτ]ῳ θνη[σ]κ . . . . .

perierunt duodecim vel quattuordecim versus.

b. Ξυστοῦ με παῖδα . . . . .
. . . . .

5 τὸν καλ(λ)ίνεικον χῶσεν, ἄρσενας δί[ο
λιπόντα παῖδας καὶ φάος [γυ]ναῖκά τε
χήρην Ἀριστόκλειαν, [ῆ] φιλ[αν]δρίας
ἀρχαῖον ἐζή[λ]ωσεν ἡθός· [ῆς] βα[ρ]ύς
δαίμων ἀπέσχ[ισ]έ[ν] με [καὶ] παίδων δυ[εῖν,
10 οὓς ἀντ' ἐμεῖο Τα[ίναρ]ος φίλη πατρίς
ἄγοιεν] εἰς βίον γηραιὸν μέτρον.

Duo sunt nescio an non unius hominis epitaphia. — 1 ΠΑΙΣ . . ΩΙ ΠΟСТΕΠΩΝΟCΜ . ΝΟC quae neque ego expedio neque expedivit G. Hermann *Opusc.* IV 322 sq. — 2 . . . ΩΘΗΗΟΚ corr. Welcker *Diar. antiq.* 1830 n. 86. — 3 non fuit opinor Εύστου παῖς, sed in gymnasio altus et tamquam natus. — 5 ΔΥΕΙΝ et 9 ΔΙΟ transposuit Hermann. — 6 sq. suppl. Welcker. — 8 ΕΖΗΝΩCΕΝ corr. Welcker. — ΗΘΟC . . ΒΑΙΥC et 9 ΑΠΕCΧ . . ΕΙΜΕ . . . ΠΑΙΔΩΝΔΙΟ corr. Hermann, idemque vv. 10 sq. supplevit; patriae nomen incertum.

545. Gravi sane meo errore factum est quod Decharmium dixi tertii tituli nihil nisi fragmentum addidisse. Addidit enim haec:

c. Τίς Πλάταιαν σύλησεν; τίς ὤλεσεν ὄρμον ἀ[π]άντω[ν],
 Σκεπτιανήν πλ[ουσί]α[ν], φιλόξεινον καὶ φιλόχρиси[ον];
 οὔνεκεν ἐν παραδίσῳ σὺν ἀθανάτοις λάχε κλῆρος
 αὐτῇ καὶ πό[σει, ὅς τ]ό[νδ]ε . . . . . τάφον,
 5 ἐσ[λ]ός . . . . . φίλος τό[δε] σ[ῆ]μα.

1 ΑΕΑΝΤΩΙ — 2 ΠΛΩΤΕΥΑ ubi latere putat editor barbaram aliquam adiectivi πλούσιος formam; latet ni fallor ipsum hoc adiectivum. — 4 ΑΥΤΗΚΑΙΠΟ . . . ΟΛΛΕ . . . ΑΤΟΤΑΦΟΝ pentameter videtur, quem non expedio. — 5 ΕΓΑΟC ab initio, tum 12 vel 13 litterarum spatium, deinde ΛΩΡΟΦΙΛΟCΤΟΛΙC. Videant alii.

552 a. In museo Victorio, Romae opinor. Franz C. I. 6314 ex Lupo.

Nomen . .]ωι ἥρωι θέσαν τόδε π[ά]ντες ἐταῖροι
 κλειν]ὸν ἔδος Κλυμένου δώ[ματ' ἀμειψαμένωι,
 ἄρτι] γενειήσαντι, τὰ δ' εἰς βίον ἴσα γεραιῶι
 δε]ιξαμένωι, ἀρετᾶς εἶνε[κα καὶ σοφίας·
 5 ὧι] λόγος, ᾧ σθεναρὴ γυμν[ὰς πρέπεν, οὗ βίον ἴσμεν
 λαμπρὸν πρὸς σοφίαν ἥδὲ π[ρὸς] εὐ[σ]εβίην.

Aetatis bonae videtur epigramma sat elegans, cui quae adhibui supplementa non nimis a vero opinor recedunt. — 1 possis παῖδες ἔφηβοι, nam romanum titulum esse non constat, cf. v. 5. — 2 κλεινόν, 4 δειξαμένω, 6 πρὸς εὐσεβίην dedit etiam Franz. — 3 sententia aperta, cf. A. P. VII 603 ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον. Vocabulum βίος propria quadam vi oppositum τῇ ζωῇ (ἄρτι γενειήσαντι); alterum vivendi ratio est, alterum vitae spatium. — 6 ΙΡΟΤΕΥΤΕΒΙΗΝ.

555. Praetermisi adnotare v. 6 ex Wilamowitzii apographo in lapide ipsum illud πιστοτάτης extare.

564. Huius tituli nuper in hortis Aldobrandinis fragmentum effossum est editumque tamquam novum in *Bullet. della Commissione archeol. municipale* Romae 1876 p. 113.

. . . ΤΟΕΡΟΠ . .
 . . ΝΤΕΣΕΜΗΣ . .
 . . ΣΠΟΔΙΗΣ
 . . ΝΕΦΗΜΕΓΑΠΕΝ . .
 . . ΩΔΥΣΤΟΚΕΕΣΤΟΚΕ . .

588 v. 10 verissime observavit Wilamowitz senarium facere voluisse scriptorem

ἔτε(σ)σιν (ἑπτὰ), ἡμέραισιν (ἑνδεκα).

quod ni ita esset, non scripturum fuisse ἡμέραισιν.

646 a. Urbini in palatio ducum. Ectypo utor Bormanni.

— — — — —
 ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος ἐξεκενώθ[η
 καὶ λοιπὸν θανάτῳ μετὰ τοῦτο τὸ φῶς μετέβαι[νον,
 ψυχὴ μὲν πρὸς Ὀλυμπον ἀνήλλατο, σῶμα δὲ πρ[ὸς γῆν
 καὶ λυθὲν ἐξεπόθῃ καὶ οὐδὲν ἔχω πλέον ὁστῶ[ν.
 5 ὥς οὔν καιρὸν ἔχεις, λοῦσαι, μύρισαι, σπατάλησον
 καὶ χάρισαι, δαπάνησον, ἅπερ δύνασαι· τίνι τηρεῖς;

*M. Septimius Diocles fecit sibi et Iul. Ca . . . .
 filiae . . .*

Ante v. 1 paucarum adparent litterarum apices. — 2 ΜΕΤΕΒΑΙΙ —
 3 ΠΡC — 4 dictio satis mira corpus solutum exhaustum est.

688 a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture e sepolcri scoperti sull' Esquilino* Romae 1876 p. 43 n. 74.

. . . χρυσάορος
 δωδεκέτης δὲ πέλω.

. . . . . ὅτι δαίμονες αὐτοί
 . . . . . ἥρπασ]ατ' ἐκ μερόπων
 τὴν ἐσθλὴν καὶ ἄμεμπτ]ον ἐν Ἀysonίδεσσι κόραιοιν
 ἢ πασῶν θαλερ]ᾱ προὔφερ[ε καλλ]οσύνη,
 5 πυκναῖσιν πραιπίδε]σσι κεκασμ[ένῃ, ἥ ν]υ μὲν αἰδώς
 ἔπρεπε σωφροσύνη τ' ἔργα τε Καλ]λιόπης
 . . . . . ἐχόρε[υσεν
 . . . . .

Plura non audeo in apographo non nimis curiose facto. Praescripta obscura sunt:

NWI II
 NOC XPYCAOPOC
 ΔΩΔΕΚΗΘΕΛΩ

In proximis primi distichi eadem videtur sententia fuisse, quae est supra n. 526 καὶ ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτοὶ ζωῆς. Cf. etiam A. P. VII 241 extr. — 1 ΥCOTI — 2 ΓΑΤΕΚ — 4 ΙΑΠΡΟΥΦΕΡ/// . . . . ΜOCYNH — 5 ΚΕΚΑCΝ' . . . . ΥΜΕΝΑΙΔΩC — 6 ΑΛΙΟΠΗC — 7 ΕΧΟΡΕΙ// puellae saltandi psallendique ars laudata fuit.

697a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture* cet. (cf. ad tit. praeced.) p. 107 n. 476.

Γάιος Οὐε[ν]οῦσ[τος]

Πα]ιδά με πενταέτη ὀλίγη ἐκρύψατο κρ[ω]σσό[ς],
 ἄ]λλίστου ταχέως ἀντιάσαντ' Ἀίδεω.
 οὔ]νομα δ' [εἰ] δίξῃσαι, ἐνὶ πρώτοισι Μένῃς [ἦν.
 ia]m spes externis semper committimus oris.

Epigrammati praescripta nomina sic traduntur ΓΑΙΟΣ ΟΥΕΔΟΥC, quae probabiliter emendavit Buecheler. — 1 ΚΡΟCCO// — 2 //ΛΙCΤΟΥ — 3 ΝΟ ΜΑΔΗΔΙΖΗCΑΙ alteram versus partem minime certo restitui. — Infra haec tradita:

IM · SPES · ES · EXTERNIS · SEMPER · COMMITTMVS · ORIS

restituit Buecheler adnotans versum sumptum videri ab nobiliore aliquo poeta.

772a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture* cet. (cf. ad n. 688 a) p. 128 n. 535.

Ἰουλία Κρισπεῖνα ἀνδρὶ γλυκντάτῳ καὶ σοφιστῇ,

ὃ οὖνομα ἦν Σέκκιος Τρόφιμος, γένει Σιδήτης,
καλὸν βίον καὶ ἀμέμπτως βιώσας μετ' ἐμοῦ
ἔτη δύο καὶ δέκα· αὐτός δὲ ἀποδοὺς τὸ δάνειον
5 τῆς ζωῆς ὀγδοηκοστὸν ἔκκτο[ν] ἔτος
ὧδε κεῖται οἴκῳ ἐωνίῳ παραλημφθε[ίς].

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis speciem referunt. — 4 cf. supra nn. 387 et 522. — 5 ἔτος fortasse supervacaneum.

750a. Paro in insula. Olympius *Athenaei* V 8 coll. tab. n. 3.

Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Τελεστοδίκη τ' ἀπὸ κοινῶν
εὐξάμενοι στήσαν παρθένωι Ἀρτέμιδι
σεμνῶι ἐνὶ ζαπέδωι, κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο·
τῶν γενεὴν βίον τ' αὖξ' ἐν ἀπημοσύνῃ.

v saeculi. — 1 nominis Δημοκύδης nota paenultimam conreptam, sicuti in perrecenti Thucydidis epitaphio A. P. IX 583 Θεουκυδίδην Ὀλόρου Κεκροπίδην τὸ γένος. — 4 αὖξεν ἀπημοσύνῃ editor; corr. Kirchhoff.

805a. Romae ad thermas Traiani. C. I. 5974.

a. Τῷ σωτῆρι Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης
ὁ ἱατρός.

Τὰν παιδὸς καλλίσταν εἰκῶ τάνδε θεοῖο,
Παιᾶνος κούρου ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου
δαιδάλλων μερόπεσιν ἐμήσαο, σεῖο, Βόηθε,
εὐπαλάμου σοφίης μνᾶμα καὶ ἔσσομένοις·
5 θῆκε δ' ὁμοῦ νόσων τε κακῶν ζωάγρια Νικο-
μήδης καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

b. Τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης
Σμυρναῖος ἱατρός.

Οἶον ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι
 ἐκ Φλεγύου κούρης Φοίβῳ ἀχειρεκόμενῃ,
 τοῖόν τοι, Παιὰν Ἀσκληπιέ, σεῖο Βόηθος
 10 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.
 νηῶ δ' ἐν τῷδε ζῳάγρια θῆκεν ὀρᾶσθαι
 πολλάκι σαῖς βουλαῖς νοῦσον ἀλευάμενος
 σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν
 ἄνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρουσι χάριν.

π p. Chr. n. saeculo non antiquior titulus. — Dedicavit Nicomedes medicus in nescio quo templo Aesculapii infantis statuam, quam Boethum fecisse Carthaginensem, nobilem incertae aetatis artificem sive ipse credebatur sive persuadere voluit hominibus; nam vero fuisse Boethi artem aegre cediderim. — 1 versum horridum a poeta elegantissimo et peritissimo sic scriptum esse nego; scripsit potius παιδὸς καλλίσταν τὰν εἰκόνα τάνδε θεοῖο vel similiter. — 2 ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου cf. v. 7 νέον τόκον. — 5 diremptum ex Simonidis aliorum imitatione nomen numeris inhabile neque ut Hephaestioni ἐπίληπτον huic poetae videbatur et in primis cultae artis documentum; vitavit tamen sano iudicio in altero epigrammate. Nicomedem qui Iacobsio duce eundem esse existimant cuius epitaphium supra n. 595 posui, eis neque cur adsentiaris neque cur obloquaris quidquam est. — 10 χειρὸς ἀγαθῆς genetivus, ne quid cum Iacobsio fallaris, suspensus ab ἀγαλμα peritae manus monumentum.

811 v. 1 Romanorum *arguta Venus* intellegenda videtur Wilamowitzio, idemque v. 7 Hadrianae arti patrocinator non temere *prudentem* Amorem adpellari existimat, sed ut ὁ σῶφρων Ἔρως Veneris Vraniae comes (v. 8) significetur, coll. Eur. *Iphig. Aul.* 543 sqq.

828 a. Paro in insula. Olympius *Athenasi* V 20 n. 7.

Βωμὸν δορποφό[ρον ταῖς] Νύμφαισιν μ' ἀνέθ[ηκεν]
 . . . . Παπιανοῦ ἐκ τ' [αῖα] Μυρσινέας.

1 δορποφοροῖς editor. — Ἡ Νύμφα Παπιανοῦ ἐκ τ[ῆς] Μυρσινέας editor. Fuit ab initio nomen mulieris velut Ἥδυκα (Ἥδυκος in titulo romano apud Wilmanns *Exempl. inscr. lat.* 535); tum parentum nomina Papiani patris matris Myrsineae. Praepositio ἐκ postposita ἀπὸ κοινοῦ ut in Simmiae ep. A. P. VII 22 Μουσέων ἄμμιγα καὶ Χαρίτων. Particula ἄρα quam inserui incerta est.

842 a. Cyrenae prope templum Veneris. Anaglypho exsculpta mulier (Λιβύη) coronam inponens alterius mulieris (Κυρήνης) fronti, quae nudis bracchiis leonem adsurgentem iugulat. Smith and Porcher *Discoveries at Cyrene* tab. 76 coll. p. 114.

Κυρήνην πολίων μητρόπολιν ἢ στέφει, αὕτη
ἡπείρων Λιβύη τρισσὸν ἔχουσα κλέος·
ἐνθάδ' ὑπὲρ μελάθροιο λεοντοφόνον θέτο Κάρπος
εὐ[ξ]άμενος, μεγάλης σῆμα φιλοξενίης.

II fere saeculi. — Cyrenes et Libyae figurae in Amphionis Cnosii anaglypho fuere descripto a Pausania X 15, 6 Κυρηναῖοι δὲ ἀνέθεσαν ἐν Δελφοῖς Βάττον ἐπὶ ἄρματι . . ἡνίοχος μὲν τοῦ ἄρματός ἐστι Κυρήνη, ἐπὶ δὲ τῷ ἄρματι Βάττος τε καὶ Λιβύη στεφανοῦσά ἐστιν αὐτόν. — 2 *Libya triplicem trium terrarum partium famam coniunctam habens.*

844 ed. V. Koehler C. I. A. II 555, qui v. 3 falsam intellegens Boeckhii lectionem θείην esse operae tamen pretium non iudicat in meliore indaganda tempus consumere.

845 v. 4 pro ἴσασιν quod ferri nequit σπεύδουσιν simileve ponendum.

872 v. 3 fortasse scribendum ὑδροφόρον Μήνη Πατνίη.

874 a. Cyzici. Ex ectypo ed. Perrot *Rev. arch.* 1876 p. 270.

Ἵπέρτατε κ]ο[ίραν]ε κό[σ]μου καὶ χθον[ός, Σάραπι,
ὁχοῦσά τε κρατὶ σελήνην ἀμφίκυρτο[ν Ἴσι,
ὑμῖν τάδε καίρια τέχνης χαλκὸν εἰς καμούσης
ιδρύσατο τῆς Θεοπείδους εἰκόνης τύπωμα
5 Ἐνναλίου κατ' ἐνόπλιον σχῆμα Μητρόδωρος,
νέοισι τὸν ἄρσενα τέκνου θ[υμ]ὸν ἐκκαλύπτων
ὃν ἔσχε δις ἐννέα πλήθων [τ]οὺς ἐτῶν ἀριθμούς
πάτρας ὑπερ εἰς φρονέεσαν δηίων φάλαγγα.

Litterae editori videntur I a. Chr. n. saeculi esse, Theopithem conicit occidisse cum patriam a Mithridate a. 73 obsessam defenderet. Filii statuam Martis armigeri specie indutam dedicat Metrodorus Isidi et ut videtur Sarapidi. Metri genus plane singulare ut ἐνόπλιον σχήματι (v. 5)

responderet electum videtur; cf. Bergk *das älteste Versmaas der Griechen* (Freib. 1854) p. 7 adn.** — 1 . . . . . Ο . . . ΕΚΟ . ΜΟΥΚΑΙΧΘΟΝ κόσμου editor idemque v. 6 θυμόν, ex Fournieri coniectura v. 2 Ἰσις scripsit. — 3 legebatur εἰσκαμούσης.

875a. Olympiae nuper repertum.

Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντῖνος.

- a. Τῇμμέν ἀδελφὴν Δηικράτης τῇΓοργίου ἔσχεν,
ἐκ ταύτης δ' αὐτῷ γίγνεται Ἴπποκράτης,
Ἴπποκράτους δ' Εὐμολπος, ὃς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
4 δισσῶν, παιδείας καὶ φιλίας ἔνεκα.
- b. Γοργίου ἀσκήσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας
οὐδεὶς πω θνητῶν καλλίον' εὖρε τέχνην·
οὐ καὶ Ἀπόλλωνος γυάλοις εἰκὼν ἀνάκειται,
οὐ πλοῦτου παράδειγμ', εὐσεβείας δὲ τρόπων.

IV saeculi ineuntis. — Paus. VI 17, 7 καὶ τὸν Λεοντῖνον Γοργίαν ἰδεῖν ἔστιν· ἀναθεῖναι δὲ τὴν εἰκόνα ἐς Ὀλυμπίαν φησὶν Εὐμολπος ἀπόγονος τρίτος Δηικράτους συνοικήσαντος ἀδελφῇ τῇ Γοργίου· οὗτος ὁ Γοργίας πατὴρ μὲν ἦν Χαρμαντίδου κτλ., ubi prae probato Keilii consilio, qui Χαρμαντίδου correxit, adhuc vicit librariorum stulta auctoritas. — 4 Eumolpum Gorgiae senis in rhetorica discipulum arguit verborum conlocatio ab initio Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντῖνος. — 5 cf. Platonis *Gorg.* c. 58. — 6 Plat. *Gorg.* p. 448 c ὧν καὶ Γοργίας ἐστὶν ὃδε καὶ μετέχει τῆς καλλίστης τῶν τεχνῶν. Ceterum similem dicendi figuram vide supra n. 768 et quae ibi adtuli Simonidei carminis v. 3 et attici epigrammatis v. 3. — 7 sq. Plin. *hist. nat.* 34, 4 *Gorgias hominum primus et auream statuam et solidam Delphis in templo sibi posuit.* Eumolpus ab ostentationis crimine avum defendit.

877a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions from the site of the temple of Diana* n. 11.

praecedat index discipulorum undecim.

Δίς με σοφιστὴν πρῶτο[ν] Ἀθήνηθεν καλέσαντο
Σώτηρον βουλῆς δόγμασιν Ἀνδροκλῖδαι.
πρῶτῳ δὲ ἀντ' ἀρετῆς τε βίου σοφίης τε λόγο[ιο]
ᾠρισαν ἐν τιμαῖς μυρ[ία] δῶρα τελεῖν.

Philostr. vit. soph. p. 605 ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἐλλογιμώτατον
 Δαμειανὸν τὸν (τῶν?) ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὅθεν ἐξηρήσθων Σώτηροί τε καὶ Σῶ-
 σοι καὶ Νίκανδροι καὶ Φαῖδροι Κῦροί τε καὶ Φύλακες· ἀθύρματα γὰρ τῶν
 Ἑλλήνων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφισταὶ λόγου ἄξιοι. Aliter Ephesii
 iudicaverunt, qui bis illum *sophistarum principem* honorifice adpellaverunt.
 Fuit Soterus Atheniensis natione, disciplina Ephesius. — 3 sqq. suppl.
 Wood.

879. In praescriptis lapis habet INTERCETERAS | . . CENTESARTES, ubi
 Henzenium coniecisse *lucentes* perhibet L. Ieep *Claud. carm. praef. p. XV.*
 — De ipso epigrammate recte Wilamowitz: *aequare dicitur Claudianus*
Homerum Vergiliūque, quia et graecos condidit et latinos versus. Nam
unum fuisse Claudianum poetam Alexandrinum ut hoc carmen luculentis-
sime docet ita olim intellexere viri sobrii cum alii tum eximius homo I. M. Ges-
ner: nunc idem inviti docent qui contra disputant.

886 a. Athenis. Lebas I 136. Ex meliore Koehleri apographo Ditten-
 berger *Hermæ* XII 13 sq. (C. I. A. III 726).

Σωτῆρα] βουλῆς γενόμενον δῆμου τε ἅμα
 ξανθαῖσί με] σταχύεσσιν ἡγλαιομένον
 καλῶ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[ητρ]ῶν στέφει,
 εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος
 5 πόλις στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

II vel III saeculi. — Supplementa posui quibus significarem, quem-
 admodum a Dittenbergero discedendum mihi videretur. Ille enim haec:

[Ἡ πόλις]

κήρυκα] βουλῆς γενόμενον δῆμου τε ἅμα
 τιμῶσα, τὸν] σταχύεσσιν ἡγλαιομένον
 καὶ τῷ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[εγάλ]ων στέφει
 εἰκόν' ἀ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος
 γνώμη στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

in quibus falsa esse vv. 2 et 3 supplementa facile patet: neque enim
 honoratur ille spicis caput redimitus, sed eo ipso honoratur quod caput
 spicis redimitur, et πολύκαρπον στέφος aperte ipsa est spicarum corona;
 adde quod v. 3 a Koehlero traditam trium litterarum lacunam Μ . . . ΩΝ
 haud inpune quattuor litteris expleveris. Denique etsi vetat sic intellegi
 Dittenberger equidem v. 5 στατηγὸν καὶ ἄρχοντα non possum intellegere

nisi unum hominem eumque ipsum Philemonem duobus illis uno post alterum honoribus functum. Itaque v. 1 ab initio generale quoddam velut *amici* vel *tutoris* vocabulum requirebam, v. 2 adiectivum vocabulo *σταχύεσσιν* addendum postulabant linguae graecae leges; v. 3 *matres Augustorum* dubitanter intuli, sed cf. supra n. 1046 v. 56 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὀμπνία μήτηρ cum mea adnot. Faustina dicitur, Aurelii mater, Cereris specie induta, neque unam fuisse Faustina in Cereris sacra religionemque adscitam notum est.

888a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscript. from the site of the temple of Diana* n. 7.

Ὑπατικὸν ποντίφικα Ὑμμιδίου Κο[δράτου πατ]έρα κηδε[στήν] . .
 . . . . .

Παντοίης ἀρετῆς σιάθμην, ὀυσίπτολιν ἄνδρα,
 ἔξοχον Ἑλλήνων, πρόκριτον Αὔσονίων,
 κλεινοῦ Κοδράτιο φίλον πατέρ', ᾧ βασίλειον
 Ἀρμονίη θάλαμον πήξατ' ἐπ' εὐγαμίῃ,
 5 Ἀδριανὸς Μούσαισι μέλων ἀνέθηκε Σεουῆρον,
 εἰκῶ χαλκείην οὔνεκα προστασίης.
 ὑ[μῖν δ'], ἄνδρες Ἴωνες, ἀγάλματα καλὸν ὁρᾶσθαι
 ἔστα]ότ' [Ἀρτέμιδος πλ]ησίῳ ἐν τεμένει.

De Vmmidio Quadrato eiusque patre Severo quae Th. Mommsen benevolentissime in meam gratiam conlegit paucis conplectar; adcuratius enim sperare licet fore ut ipse vir summus rem difficilem mox exponat. Docuit igitur C. Vmmidium Quadratum intellegendum esse (v. 3) consulem a. 118, Vmmidiae Quadratillae nepotem (Plin. *epist.* VII 24); eius patrem, cuius cognomen ex epigrammate primum innotuisset, fortasse L. Catilium Severum esse cos. II a. 120, quo probato simul concludi posse titulum cum alterius consulatus mentio non fieret ante a. 120 positum esse. Quadrati uxor, quae regia stirpe nata praedicatur v. 3, Mommsenio videtur Asianorum alicuius regum filia fuisse. Honoris Severo auctorem carminisque scriptorem ipsum esse Hadrianum Caesarem patet; quae res eo memorabilior est quod Catilius ille Severus Hadriano imperante magnae vir auctoritatis et conplures annos urbi praefectus postea gratia excidit successoremque accepit. — 2 cf. supra ad n. 272. Conicias ipsum Hadrianum acuminis illud primum invenisse, ut omnes orbis terrarum gentes duobus his nominibus Graecorum et Romanorum conplecteretur. Severus igitur non Graecorum nobilissimus praedicatur (non enim fuit Graecus) et Romanorum princeps, sed omnium mortalium

ἔξοχος et πρόκριτος. — 4 Ἀρμονίη scripsi deam intellegens. — 5 de Hadriano poeta cf. supra n. 1089, 10 Ἀδριανὸς Μουσῶν δῶρον ἀφ' ἀγνωτάτων. — 7 ὕ[μῖν], ἄνδρες editor. — 8 [αἰέν], ὅτ' [ἔστεπται πλ]ησίῳ ἐν τ. editor. Nolui scribere ὅσσα π]οτ[ὲ ἔστηκεν κτλ'. Adiectivum πλησίῳ displicet, sed melius non habeo.

903a. Hypaepis. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307a) p. 114.

a. Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἀνθεμίου παῖς οὗτος, ὃς ἀνθυπάτιον μέγ' ἀμίνων,
ὑπάρχου πατρὸς ζηλῶν τρόπον ἡδ' ὑπάτοιον,
ἴσα Διὸς Θέμιδι φαίνων χραίσμη[σιν] ἄπυσιν.

b. Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἀσίδος ἀνθυπατον, μεγαλήτορος υἱὸν ὑπάρχου
5 Ἀνθεμίδην Ἰσίδωρον ἐν ἰκόσιν μαρμαρέῃσιν
Ὑπαίπων ναετῆρες ἐτίσαμεν εἵνεκεν ἀρχῆς,
προνοησαμένον ι[ῆς ἀναστάσεως] Ἀπολλωνίου ἀρχιμάγου.

III vel IV adeo saeculi. — 1 ἀμείνων comparativus pro superlativo elegantius positus ad Theocriti exemplum ὃ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν. — Verbum omissum in enuntiato relativo sicut supra n. 909, 8. — 3 χραίσμησιν editor; idem supplevit subscripta.

1029a. Colophanae in oppido Amorgi insulae. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 346.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμ[πίου] ἀγλαὰ τέχνα,
ἀγλα[ὰ] τέχνα θεοῖσι καὶ ἀνθρώ[ποισι] ποθεινά,
Μουσείων ἐπέων μόναι εὐρέτ[ιδες], θεαὶ ἀγναί,
ἡδυλάλους φθόγγο[ν]ς στομά[των] λαρῶν προῖεῖσαι,
5 συμφώνοις τέχναισι γλυκὺ . . . . .
[ι]με[ρ]όεντα χορὸν . . . . .
θνη[τοῖς] τ' ἀνθρώποισι . . . . .
— — — — —

Litterarum formae, si fides est apographo, parum sibi constant; nam vv. 1 sq. ε, postea ς forma traditur. — 1 ΟΛΥΜ | ΑΓΛΑΤΕΚΝΑ versus Solonis est fr. 13; cf. Cratetis Theb. fr. 1. Simile exordium hymni

Orphici 75 Μνημοσύνης καὶ Ζητὸς ἐργασύποιο θυγατρεις. — 2 ἀγλα[ὰ] τέ-
 κνα iteranda esse vidit Wilamowitz. Cf. h. Orph. 75, 3 θνητοῖς, οἷς κε
 παρῆτε, ποθεινόταται. — 3 clausula θεαὶ ἀγναί est h. Orph. 75, 10. —
 4 φθοιγοικὴ ἡδυμελεῖ φθόγγῳ A. P. IX 571, 2; λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων
 φθέγγετο ibid. 571, 4. — 5 ΤΕΧΝΑΙΚΚΛΥΚΥ// — 6 ΜΕΛΟΕΝΤΑΧΟΡΟΝΔΙ//
 //ΘΕΝΜΕΓΛ//, restitui homericum χοροῦ epitheton. Deinde fortasse . . . μετὰ
 [θεοῖσιν ἄγουσιν]. — 7 sqq. haec traduntur:

7 . . . ΤΟΙΣΤΑΝΘΡΩΠΟΙΣ// //Ν// //Τ
 ΕΝ ΤΟΥΙΕΡΟΥ . . ΠΟ
 ΕΛΙΚΩΝΑ . . . . . ΙΤΩΝ// //
 10 ΕΤ ΕΝΤΥΝ . . . ΙΑΟ
 ΛΙΤΑΙΣ ΜΕΙΛΙ . ΙΟ

in quibus v. 9 adgnoscentur Ἐλικῶνα et [Χαρ]ίτων vocabula, v. 10
 ἔντυνον ἀοιδήν, v. 11 λιταῖς et μειλχίσις. — Probabiliter amplior fuit
 hymnus, cuius sub finem Musarum nomina recensebantur, sicut factum
 in h. Orph. 75.

1046 v. 29. Sero didici Rhianum et Aristophanem (schol. II. Ψ 81)
 adiectivum εὐγενής ut male formatum reprobasse adsentientibus G. Curtio
 et A. Nauckio. Marcellum tamen cum Theocriti exemplo niti potuerit
 cur vocabulo usum esse negemus causa non est. Cf. Mayhoff *de Rhiani
 Cretensis studiis homericis* (progr. gymn. Vitzthum. 1870) p. 47 sqq. —
 v. 72 cf. Marcell. *de piscib.* 40 τῶν ὁπόσων ἰήματ' ἔχει φύσις et Dionys. *de
 avib.* III 3 τοῖς μεγάλαις δ' οὐκ ἐπιχειροῦσιν ἰχθύσιν, ἀλλ' ἀπόχρη θήρα καρκνά-
 δος αὐτοῖς ἢ συλλαβεῖν ἄλλο τι τῶν ὁπόσα πρὸς τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκφέρει τὰ
 κύματα, similiaque habentur in libello περὶ ὕψους. Omnium fons Ho-
 merus est P 172 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν.

INDICES.

I. EXORDIA.

Α νίκα πύκταισι 942.
Ἄ σοὶ μὲν, σοὶ πένθος 480.
.. ἄγαλμ' ἀνέθηκεν Ἀθηναία 754.
Ἄγγελε Φερσεφόνης 575.
Ἀγνή μὲν μήτηρ 476.
.. ἀγρεῖ δ' Ἀρτεμις ἀγροτέρη 873.
.. Ἀδαμάντιος 172.
Ἀδ' ἀρετὰν στέρξασα 212.
.. ἄδε γραφὰ παλάμας 417.
Ἀδ' Ἡρακλείδην 239.
Ἀδίστας Μενέδημος 514.
Ἀέναος δόμος εἰμὶ ἀεθλοφόρου 1063.
Ἀένεον τόδε σῆμα 367.
Ἀζομένη κούρην 870.
Αθάνατοι ζωὴν μὲν ἔχουσιν 147.
Ἀθάνατόν με θανοῦσιν 21.
Ἀθάνατος φιλία σῆς ψυχῆς 80.
Ἀθάνατος μερόπων οὐδεὶς 567.
Ἀθηνόδωραν τὴν ἀγαθὴν 176.
Ἀθλα τὰ τῆς νίκης 943.
Αἱ Νύμφαι δηλοῦσι 115.
.. αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ 512.
.. αἶ κε θανὼν ὡς ζῶν 243c.
Αἰαῖ συνλέκτροιο 562.
Αἴας Αἴαντος 715.
Αἰγύπτου βασιλεία 1028.
Αἶδ' εἶς' Ἀθῆναι 1045.
Αἰθὴρ εὐσεβέα ψυχὴν 315.
.. Αἴλαι Ἀρχεμηνίδα 194.
Αἴλιανῶ τόδε σῆμα 651.

Αἰνεῖα τόδε σῆμα 30.
Αἴνεσον εὐόπλου Φιλοποίμενος 1044.
Αἰνετίδαν με χθῶν Πολυαινέτου Add.
471a.
Αἰνητὴ πατρίς Λυκίων 546a.
.. αἰς Λακεδαίμονος 477.
Αἶχμῃ τόνδε θανόντα 31.
Ἀκεῖλιον Θεόδωρον 352.
Ἀκταῖς τὴν ὄμορον 810.
Ἀλκείδου με τραφέντα 226.
Ἀλκῇ καὶ μύθοισι 878.
Ἀλκίβιάδην Κλονίου 359.
Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος 961.
Ἀλκίδου Βάσσον 892.
Ἀλκινόων δύο σῆμα 732.
Ἀλκων ἀνέθηκε τήντεα 936.
.. ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος
Add. 646a.
Ἄλλην Πηνελόπειαν 874.
Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς 1064.
Ἄλλοις παυσαμένοισιν 935.
Ἄλλος ἔχει πλοῦτον 309.
Ἄλλοτε μὲν σταδίοις 933.
Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερόν 829.
.. αμελαθον ὁρᾷς 460.
Ἀμισσὺ πολιῆτιν 250.
Ἀμμία, θυγάτηρ πινυτή 372c.
Ἀμμιον Δημητρίου 381.
Ἀμμώνιον θεόν 1024.
Ἀμπελος ὕδωρ πιούσα 1119.

- 'Αμφάλης ἔστας' 484.
 'Αμφὶ παραστάσι ταῖσδε praefat. 824 a.
 'Αμφὶ λίθῳ, Σωτήρ 804.
 'Αμφίπολ' εὐτραφίης 1036.
 'Αμφιτρύων ὑπὲρ 'Αλκαίου 1082 a.
 'Αμφίων μούσαις κιθάρης 1054.
 'Αμφότεροι Χαρίτων τε 401.
 'Αμφότερον ῥητῆρα 877.
 'Αμφοτέρων τόδε σῆμα 528.
 'Αμφω ἀριστότοκος 896.
 'Αν, ξένε, μου ζητῆς 718.
 'Αναῖος τόδε σῆμα 457.
 Ἄνδρα . . . . 165.
 'Ανδρα μὲν ἐσθλὸν ἔοντα 107.
 . . ἄνδρα Μένιππον ἔχω 302.
 Ἄνδρα κλυτὸν Διαδ' . . Add. 277 a.
 'Ανδρα πολὺκλαυτον 404.
 'Ανδρα σοφόν, Μούσαισι 273.
 'Ανδρα φίλον φθίμενον 555.
 'Ανδρειάντ' ἄν εἰσοράας 406.
 'Ανδρες ἐποίησαν 1100.
 'Ανδρὸς ἀποφθιμένοιο 1134.
 'Ανέρες, οἱ πάρος Αὐσονίων 594.
 'Ανθεα πολλὰ γένοιτο 548.
 'Ανθεμίδος τόδε σῆμα 73.
 'Ανθεμίου παῖς οὗτος Add. 903 a(a).
 'Ανθετο μὲν μ' Ἐπίδαιρος praef. 877 b.
 'Ανθος ἀνερχόμενον 342.
 'Ανθος ἐγὼ λεγόμεν 577.
 'Ανθρωπε πολλῶν 128.
 'Ανθρωπος τοῦτ' ἐστι 303.
 'Ανίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ praef. 768 a.
 'Αντί σε κυδαλίμας ἀρετᾶς 511 a.
 'Αντιλόχου ποτὶ σῆμ' 4.
 'Αντιοχῇ Θεμίσωνος 112.
 'Αντιπάτροιο θυγάτρα 857.
 'Απαντα πράξις εὐτυχῶς 1039.
 'Απαντα πράξις καὶ κρατήσεις 1040.
 'Απλήρωτ' Ἀΐδῃ 578 cf. 576,3 . 577,5.
 'Απολλωνίδῃ ἐσθλὲ 289.
 'Απόλλωνι θεῷ 747.
 'Απτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα 511 c.
 'Απφία ἐγὼ κεῖμαι 386.
 'Αργαλέου πολέμου 775.
 'Αργολικοῖς ὅκα πάντες 932.
 . . ἀρετῆς . . ὅδ' αὐτοχθων 771.
 . . ἀριδείκετον ἀνδρὸς ἀοιδὴν 1089.
 'Αριστίωνος ἵκετ' 977.
 'Αρριανὸς μὲν μουστ' ὄνομα 434.
 'Αρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμα 750.
 'Αρτι γενειάζοντα 345. } cf. Add. n.
 'Αρτι γενειάσκων 100. } 552 a3.
 'Αρτι με γευομένην 371. } cf. n. 540.
 'Αρτι με γευόμενον 576. }
 'Αρτι με νυμφιδίων 208 a.
 'Αρτι με νυμφιδίων Add. 228 b.
 'Αρτι νέας βαίνουσας 465.
 'Αρτι σε τὸν θάλλοντα 233.
 'Αρχέδημος ὁ Θηραῖος 762.
 'Αρχένεως τόδε σῆμα 3.
 'Αρχία υἱὸς ὅδ' ἐστ' 856.
 'Αρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον 915 a.
 'Αρχὸν ὀρᾶς Θεόδωρον 915 b.
 . . ἀρχων μὲν Ταυρίσκος 1128.
 'ΑΣίδος ἀνθύπατον Add. 903 a(b).
 'ΑΣίδος ἀρχιερῆος 584.
 'ΑΣίδος εὐρείης 1074.
 'Ασκληπιοδότης ἱερόν 174.
 'Ασκληπιοῦ με δμῶα 868.
 'Ασκληπιῷ ἱητῆρι 805.
 'Ασπίδα καὶ Νείκην 794 a.
 'Αστακείης γαίης 168.
 'Αστοῖς καὶ ξείνοισι 487.
 'Ατθὶς ἐμοὶ ζήσασα 204 b.
 'Αττίου Λιβιανοῦ 353.
 'Αττις τὸν Ἑρμῆν εἵσαθ' 816.
 Αὐδῆντά σε, Μέμνον 1006.
 Αὐδῆς τὸ πρόσθεν 1002.
 Αὐλῆς νῦν ἐσορᾶς 1056.
 Αὕξειν πάντα δίδωσιν 1031.

Αὐρήλις Βιτάλης 735.
 Αὐρ. Τατίαν λιπόμην 372b.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πατρίς 154.
 Αὕτη Μνημοσύνη 789.
 Αὕτῃ παρθενική 872.
 Αὕτῃ καὶ τεκέεσσι . . . δῖματο 451.
 Αὐτό με γευομένην 540.
 Αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης 320.
 Αὐτὸς ὁ Λοξιάδης 859.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 452b.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 448.
 Αὖτως καὶ γεράρω 992.
 Αφθονον εὐλογίας πηγὴν Add. 35a(b).
 Ἀφλέκτους Ὑμέναιος Add. 241a.
 Ἀφροδειταρίου τὸ προσκύνημα 1004.
 . . ἀφήρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρός 178.
 Ἀχιλλέως παῖς 105.
 Ἀψευδεῖς μούνη καὶ πρώτη 277.

Βαῖὼν ἐμὲ Νύμφαις 599.
 Βαῖὼν ἐπισστήσας 690.
 Βαῖὼν μείνον, ξεῖνε 388.
 Βαῖὼν μὲν τόδε σῆμα 618b.
 Βαῖὼν ὁδοιπορίας 781.
 Βαῖὼν σοι τὸ μεταξὺ 418.
 Βάκχῳ με Βάκχον 821.
 Βαλβεινιανὸς ἑναρχος 1011.
 Βάσκανος ἡ φθόνος ἦρε 379.
 Βάσσος Ἀβουρίοιο 452c.
 Βάσσος ἀνὴρ, Βόστρης 455.
 Βάσσος ἐγὼν ὃδ' ἐκείνος 633.
 Βάσσος ἧς πατρὸς 452a.
 Βέλτερον ἢ . . . 986.
 Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κεῖμαι 529.
 . . βιότευον. πάντες γάρ μ' ἐπόθουν 610.
 . . βιοτὴν γαίῃ ἐν Αὐσονίῃ 663.
 . . βίοτον φίλον ὤλεσα Πρίσκος 162.
 Βιττῷ καὶ Φαινίς 232.
 Βλαστὸν ὁρᾶς γαίης 659.
 Βουλῆς με Ἀρείας 893.

Βωμὸν δορποφόρον Add. 828a.
 . . βωμου . . κλεινὸν πτολίεθρον 1033.
 Γαῖα κατ' ἐμπορίην σ' ἐλθόντα 466.
 Γαῖά με τίχτεν ἄφωνον 402.
 Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦρε 156.
 Γαῖα μὲν ἦδε δέμας 382.
 Γάιον ἐνθάδε, ξεῖν', ἐσορᾶς Add. 319a.
 Γάιος εἰμαρτῇ ἀλόκῳ 525.
 Γειαρότας δοιοῦς 793.
 . . Γεμινᾶν ἐκάλεσσαν 716.
 . . γενέτην με Βραχᾶς 895.
 . . γενόμην Μαρεωτίδι γαίῃ 135.
 Γήραι θανοῦσαν 126.
 Γῆρας ἐρημώσασα 497a.
 Γλαυκατία με μνᾶμα 472.
 Γλαυκία ἐστὶ τάφος 664.
 Γλευκίτα τόδε σᾶμα 187.
 Γλήνῳ Νιγρῖνος 709.
 Γνωῖθι μετ' εὐσεβέεσσι 259.
 Γοργίου ἀσκῆσαι ψυχὴν Add. 875a(b).
 Γοῦργος χρυσοχόος 46.
 . . γυναιξὶ καὶ τέκνοις 263.

Δαδοῦχος με Κόρης 822b.
 Δαίμοσιν εὐσεβέσιν 607.
 Δακρυδαίς ἀλόχῳ 631.
 Δακρυδέν τόδε σῆμα 214.
 Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν 949.
 . . δ' ἀνέθηκεν Ἀθάνᾳ 757.
 Δέλτα . . χύσιν ὄρκων 1095.
 Δεξιτερὴν, παράγων κῆπον 782.
 Δέξο, Γάναξ Κρονίδα 743.
 Δέρκεο τὰν ἀρίσταμον 260.
 Δέρκεο τάνδε, ξεῖνε 493.
 Δέσποινα Παλλάς 796.
 Δεσποίνῃ Νεμέσει 837.
 Δεῦρ' ἵτε Θυβριάδες 1046a.
 Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι 136.
 Δῶρινά τόδε σᾶμα Add. 463a.

- Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Add. 750a.
 Δῆμος Ἐρεχθείδης 971.
 Δῆμος Ἐρεχθῆος 910.
 Δήμῳ Ἀθηναίων 741.
 Δημοχάρους τοῦδε σῆμα 17.
 Δημοῦς καὶ Κούρης 866.
 Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν 1136.
 . . δικασπόλου ἡδέ τε ἀγνοῦ 908.
 Διογένης ἀνέθηκεν 760.
 Διονυσόδωρέ, χαῖρε 245.
 Δίς δέκα καὶ δισσούς 215.
 . . δῖς δέκα καὶ δὺ' ἐτῶν 335.
 Δίς με σοφιστὴν πρῶτον Add. 877a.
 Διττὸν πένθος ἄθρησον 138.
 Διφίλου οὗτος ὅδ' ἐστὶ τύπος Add. 273a.
 Δμωὴν Δωροθέας 313.
 Δμῶις ὀρηστοσύνησι 121.
 Δοιούς σοι Διόδωρος 839.
 Δοιῶς Ἰππομέδοντας 573.
 Δοκτικίου μορφῆς 385a.
 Δόξαν συνεφήβοις 953.
 Δόξης ὀρθοτόνου 1062.
 Δρακόντις Θεμάλλου 458.
 Δωδεκέτους τάφος εἰμί 295.
 Ἐβδομον εἰς δέκατόν τε 231.
 . . ἔργαφες, ἐν ψυχαῖσι βροτῶν 673.
 Ἐγραψε κῆ ἐχάραξε 1101.
 Ἐγραιῳ, Παιήων 1027a.
 Ἐδραμον ἐν κόσμοιο 736.
 Ἐθνεα Βοιωτῶν 748.
 Εἰ δὲ τολμήσει τις 712.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1007.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1008.
 Εἰ καὶ σου κεύθει 560b.
 Εἰ καὶ τις προτέρων 924.
 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει 325b.
 Εἰ κλύες Εὐσεβίης 440.
 Εἴ με θέλεις ἀνιχνεῖν 270.
 Εἴ με θέλεις, ὦ ξεῖνε 530.
 Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς 1126.
 Εἰ μὲν ἐκὼν, Ἀρχὴν 1111.
 Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς 1084c.
 Εἴ μου θέλεις γνῶνε 408.
 Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι 304.
 Εἴ σε τύχη προὔπεμψεν 39.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν 65.
 Εἴ τι παρ' Αἰμονιεύσι 191.
 Εἴ τι πάθος μερόπων 853b.
 Εἴ τις βούλετε ἀνῦξε 545b.
 Εἴ τις ὅλως γέγονεν 95.
 Εἰ τοιῶνδ' ἀνδρῶν 24a.
 Εἰ φθένγη τι, λάλησον 1012.
 Εἰ, φίλε, πυνθάνεαι 186.
 . . εἰς υἱὲν τετειμένον 1034.
 Εἴθε μή, ὦ πανάριστε Βοκόντιε 1051.
 Εἴθε σε καὶ χρυσέῳ 897.
 Εἰκόνα κοσμητοῦ 952.
 Εἰκόνα λαινέην 888.
 Εἰκόνα μὲν γραπτὰν 97.
 Εἰκόνα Μόνδωνος 890.
 Εἰκόνα σου, Πολύκλεις 854.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε 70.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν 777.
 Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε 938.
 Εἰκόνα τήνδ' ἐσάθρει 906.
 Εἰκόνα τήνδε Ποθεινός 956.
 Εἰκόνα Φοίβῳ στῆσα 773.
 Εἰκόνι χαλκείῃ 902.
 Εἰκὼν ἡδὲ σαφής 850.
 Εἰκὼν μνημα χρόνου 82.
 Εἰκοσέτη τὸν παῖδα 569b.
 Εἴκοσί με ζήσαντα 572.
 Εἰκοσιῆς ἀνύσαντα 462b.
 Εἴκοσιν ἐξ λυκάβασιν 680.
 Εἴλε σόν, Ἡράκλειτε 30.
 Εἰμί δὲ Πausανίου 1131.
 Εἰν ἐνὶ Βιργιλίου 879.
 Εἰπέ, τίνος πάτρης 110.
 Εἰπεῖν τίς δύναται 711.
 Εἰς θρήνους ἐφύλαξας 644.
 Εἰς ἴα σου, Πώμπτιλλα 547a.

Εἰς δρόμος, εἰς στέφανος 939.
 Εἰς Βαῖτ, εἰς Ἀθώρ 1139.
 Εἰς Χεῖος, τρεῖς δὲ ἐξεῖτε 1038.
 Εἶσατο τήνδ' Ἐκάτην 807 a.
 Εἶσεν ἀνὴρ πινυτός 144.
 Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοί 1120.
 Εἰσοράας δίκηλον 1102.
 Εἰσορόων τόδε θαῦμα 1073.
 Εἴτ' ἀστὸς τις ἀνὴρ 1.
 Ἐκ γενεῆς περίβωτον 909 a.
 Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν 823.
 . . ἐκθύμως φιλέων 543.
 Ἐκλυον αὐδάσαντος 988.
 Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ 583.
 Ἐκτόρεον τύμβον 349.
 Ἐλευσεῖνιον γόνυ με 968.
 . . Ἑλλάδι μὴ πᾶσαν 749 a.
 Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν 461.
 Ἑλπίς ἔμογ' ὄνομ' ἐστί 293.
 Ἑμοῦ θανόντος 376 e.
 Ἑμπεδίωνος παῖδες 941.
 Ἐνθ' ἀναβὰς ἐχάραξα 1021.
 Ἐνθα βλέπεις τύμβον 285.
 Ἐνθα νέκυς κεῖμε 526.
 Ἐνθα πέλι τόδε σῆμα 731.
 Ἐνθα σορὸς κατέχει 316.
 Ἐνθάδ' Ἀκυλεῖνον 425.
 Ἐνθάδ' Ἀλεξάνδρια κόρη 586.
 Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὁ . . . . . ονῆια 19.
 Ἐνθάδε Γαιωνᾶς 589.
 Ἐνθάδε γῆ κατέχει 47.
 Ἐνθάδε γῆ κατέχει 368.
 Ἐνθάδε γῆ κατέχει 666.
 Ἐνθάδε Διάλογος 104 a.
 Ἐνθάδε Διαλόγοιο 104 b.
 Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι 74.
 Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι 541.
 Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι 719.
 Ἐνθάδε ἐν εἰρήνῃ 729.
 Ἐνθάδε Θέρσανδρον 37.
 Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ 674.

Ἐνθάδε κεῖμε ἀναυδον 702.
 Ἐνθάδε κεῖμε βρέφος 730.
 Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ 600.
 Ἐνθάδε κεῖται Θαῖμος 714.
 Ἐνθάδε κεῖτε Δέδαλος 717.
 Ἐνθάδε κῖτε θανῶν 456.
 Ἐνθάδε κηρὶ δαμέντα 103.
 Ἐνθάδε Κυμαίων 639.
 Ἐνθάδε μὲν κεῖμαι 672.
 Ἐνθάδε Νεῖλος κεῖται 591.
 Ἐνθάδε Παυλείνα 733.
 Ἐνθάδε Πυθοκλῆς 71.
 Ἐνθάδε σῆμα θανόντι 12.
 Ἐνθάδε σοι, Δομνεῖνα 720.
 Ἐνθάδε Σωσιπάτρα 470.
 Ἐνθάδε Σώτηρόν 269.
 Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν 51.
 Ἐνθάδε τὴν ἀρετῆς 416.
 Ἐνθάδε τὴν ἀρχήν 1094.
 Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 272 b.
 Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 354.
 Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 661.
 Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν 660.
 Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς 50.
 Ἐνθάδε τὴν χρηστὴν τίτθην 48.
 Ἐνθάδε τήνδ' ἀνέθηκα 347.
 Ἐνθάδε τὸ πρόθυρον 1047.
 Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς 49.
 Ἐνθάδε τῷδε τάφῳ 163.
 Ἐνθάδε Φ . . . . ἄλοχον 13.
 Ἐν κλεινοῖς Μέντωρ 290.
 Ἐν μέσσω Κεφαλῆς 1042.
 Ἐν νομικῇ προὔχοντα 395 b.
 . . ἐν σταδίοισι παλαίσας 262.
 Ἐν τε φίλοισι φίλοιο 593.
 . . ἐνεγκαμένη· εἶδος μὲν 268.
 Ἐννεακαιδεκάμηνος 703.
 Ἐνταῦθα κῖμαι 638.
 Ἐξ οὗ Κέκροπα λαός 844.
 Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην 768.
 Ἐξ ὥραι μόχθοις 1122.

'Εξεπώνει τόδε κάλλος 1067.
 'Εξηκίας ἔγραψε 1099.
 'Εξοχον οὐδ' ἐπέλεπτον 272a.
 'Επ' ὠκυμοίρου τοῦτον 246.
 'Επηνῆς δόμος εἰμί 1069a.
 .. ἐπήρατον, ἔξοχον ἄνδρα 501.
 'Επταέτους ὁ τάφος παιδός Add. 297a.
 'Επτακαιδεκέτη 671.
 'Επτάκι τοὺς ἑκατόν 1048.
 'Επταξαν βασιλῆες 1088.
 .. ἔργματα Θουτίμου 766.
 'Ερκόλιον τὸν ἑπαρχον 913.
 'Ερμᾶν Ἀλέξανδρος 965.
 'Ερμῆν Ναιάδων 813.
 'Ερμῆν τὸν κλέπτην 1108.
 'Ερμῆν Χρυσίππου 959.
 'Ερμῆς δίκαιός εἰμι 814.
 'Ερμογένης Χαριδήμου 305.
 'Ερρηφόρον πατήρ με 861.
 'Εσθλὴ τῇδε νόημα 84.
 'Εσθλοῖς σὺ κενεὰ 851.
 'Εσθλὸν τῇδ' ἱερῆα 211.
 'Εσλὸς ἐὼν Πολύιδος 221.
 'Εσπερίης πάσης 905.
 'Εστησεν Βρομίῳ 876.
 'Εστησε νοῦσος 131.
 'Εστι καὶ ἐν φθιμένοισι 437.
 'Εστὶν τοῦνομά μοι 336.
 'Εστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547b.
 'Εστὼς δισταῖς 621.
 .. ἔταροι δέ τε πάντες ἴσασιν 25.
 'Ετῶν δεκοκτὼ 566a.
 Εὖ εἰδὼς κληρονόμων 326.
 Εὖβουλος μὲν ἔγωγε 619b.
 Εὖβούλου Πολλίων 946.
 Εὐγενὴς ἀνὴρ 177.
 Εὐδαίμων ἐμὲ Μάλχος 443.
 Εὐδαίμων Σεκουνδίων 522b.
 Εὐδεις, ὦ φιλότεκνε 202.
 Εὐδῖον ἐκ μακάρων 223.
 .. εὐήνορος ἀλκιῆς 962.

Εὐθυνητῇρι τύχης 836.
 Εὐθυτόνῳ Τιβουρ .. 724.
 Εὐκάρπῳ θρεπτῷ 267.
 Εὐδοε Πάν, σοὶ τόνδε 826.
 Εὐρεσιν ἐνθάδε γῆ 636.
 Εὐρήσεις δ' Ἀίδαο 1037.
 Εὐρυμάχου ψυχὴν 41.
 Εὐσεβὲς εἰς θρέψασαν 299.
 Εὐσεβέσιν κλήροις 858.
 Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστυ 887.
 Εὐσεβίης ἅμα καὶ ποντῆς 869.
 Εὐσεβίης τόπος οὗτος 1055.
 .. εὐσταθέα π... πᾶσιν δ' ἰσότημον 393.
 Εὐτύχου ἡρίον εἰμί 574.
 Εὐφρανθεὶς συνεχῶς 614.
 Εὐφράτης πάις ἦλθον 945.
 Εὐφροσύνην ἥσκουν 490.
 Εὐχὰν ἐκτελέσαντι praef. 757a.
 'Εφθάσθης, δύστανε 538.
 .. ἔχεις .. συμποσι... 129.
 'Εχρῆν μὲν στήσαι 1085a.

Ζηλοῖ σ' Ἑλλάς πᾶσα 38.
 Ζηνὶ Πανημερίῳ 834.
 Ζηνὸς καὶ Μαίας 812.
 Ζήσας ἀλύπως 728.
 Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν 669.
 Ζητεῖς, ὦ παροδεῖτα 311.
 Ζμύρνης οὗτος ὁ τύμβος 143.
 Ζώειν, εἰναλίη Θέτι 993.
 Ζώϊλος ἡνιόχων 612.
 Ζώνη μὲν πρώτιστα 360.
 Ζώπυρος ὁ χρηστός 286.
 Ζώσιμος Εὐτυχέους 409.

Ἡ βουλὴ τείμεσσε 880.
 Ἡ γενεὴ δόξη τε 224.
 Ἡ δὲ Ἀλκίμιλλα 364b.
 Ἡ διασημοτάτη 904.
 Ἡ Ζηνὸς Διὶ τόνδε 787.
 Ἡ μάλα δὴ κεῖνοι 749b.

Ἡ μάλα δὴ περὶ σεῖο 183.
 Ἡ μάλα σᾶς ἐδάησαν 845.
 Ἡ μὲν καλλίκομος 88 b.
 Ἡ παναρίστη Σπούδη 283.
 Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι 414.
 Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι 301.
 Ἡ πόλις ἔστησέν με 1043.
 Ἡ πολὺ Σειρήνων 582.
 Ἡ ποτε κυδιόωσα 169.
 Ἡ ῥα ποθεινὸς πᾶσιν 519.
 Ἡ σεμνὴ καὶ φίλανδρος 721.
 Ἡ σορὸς ἡ μεσάτη 445.
 Ἡ τιμὴ Γαλατῶν 400.
 Ἡ τὸν ἀπειρέσιον 358.
 Ἡβας δὴ κείνας 203.
 Ἡδαίαν Εὐκλείας 517 b.
 Ἡδ' Εὐνοστιδέων θήκη 561 a.
 Ἡδε κυρεῖ πάντων 1016.
 Ἡδε πέτρος κεύθει 516.
 Ἡδὴ μὲν ἤδη πλεόν 1133 b.
 Ἡδὴ μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα 1124.
 Ἡδίστης τόδε σῆμα 158.
 Ἡδυγέλῳτι χορῷ 925.
 Ἡέλιον θνητόν 708.
 Ἡέλιος καὶ γαῖα 160.
 Ἡθεσιν, σὺ πέπλοισι μετάρσιος 464.
 Ἡίθεον Καλόκαιρον 653.
 Ἡκει καὶ Νεῖλου προχοάς Add. 197 a.
 Ἡκω Πρίαπος 807 b.
 Ἡλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε 668.
 Ἡλθε στρατηγὸς ἐών. 975.
 Ἡλθομεν Αἰγύπτιοι 981 a.
 Ἡλθον δὲ καὶ ἐγὼ 976.
 Ἡλθον ἐς ἀθανάτους 261 a.
 Ἡλικίαν μὲν ἐμήν 78.
 Ἡλικίη, μορφῇ 682.
 Ἡλικίης μετέχοντα 670.
 Ἡλικίης χοικῶν 157.
 Ἡλυθες οὐκ ἀβόατος 240.
 Ἡλυθον ἐκ Κρήτης 384.

Ἡματι μὲν γενόμεν 518.
 Ἡμέρα κυριακῇ 737.
 Ἡμετέρου κόσμοιο 618.
 Ἡμην ἐν ζωῶσι Add. 333 a.
 Ἡμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ 613.
 Ἡμην ποτὲ νέος 459.
 Ἡμην στολάρχης 337.
 Ἡμην ὡς ἡμην 615.
 .. ἦν γὰρ ἀπάσης 8.
 Ἡν ὅτε μουνον Ὑγεῖνον 565.
 Ἡν ποτ' Ἀθηναίη 118.
 Ἡν τις ἐμὴν μετὰ μοῖραν 537.
 Ἡν χρόνος ἡνίκα τόνδε 254.
 Ἡν ὥρα συνέχουσα 482.
 .. ἣν ὡκεανοῖο δεδουπότα Add. 242 a.
 ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ 317.
 Ἡραὶς ἐνθάδε κεῖμαι 282.
 Ἡρχε μὲν Ἡρώδης 957.
 Ἡρχεν ὁ Δειογένης 966.
 Ἡρωες χρηστοί 510.
 Ἡρώω δ' ἐνὶ τῷδε 395 a.
 Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς 1084 a.

Θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068.
 .. θανάτῳ .. 33.
 .. θάνης μ' ἀνέθηκεν 756.
 Θάρσει· τέθνηκας γάρ 436.
 Θαύματα συρίγγων 1019.
 Θεολόγου Δαίτιοι 882.
 Θεῖον Ἀλέξανδρον 883.
 Θειοτέλους τόδε σᾶμα 496.
 Θελέηνωρ ἐποίησεν 1098.
 Θέλω τύχης σταλαγμόν 1112.
 Θεμίσων Ποσίλλης 124.
 .. θέρσης ἀνέθηκεν 769.
 Θεσσαλονείκη μοι πατρίς 683.
 Θευδότα αἰ μάτηρ 201.
 Θεύπροπος ἐνθάδε κεῖται 419.
 Θεῷ μεγίστῳ 838.
 Θηβαίας σύργγας 1017.

Θῆκε σε φωνήεντα 998.
Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας *prae-*
fat. 474 a.

Θρέψε πάτρη Ῥώμη 611.
Θυσσάδος ἀγροτέρου 871.

Ίάρων ὁ Δεινομένεος 745.
Ίατρόν μ' ἐσαῶς 509.
Ίγορίοιο τάφος 655.
.. εἰδέλω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ 389.
Ίδριν Ἀθηναίης 412.
Ίδρις Ἀθηναίης 356.
.. Ἰδρυσε φαιδρὸν δῆμος 1059.
Ίερὸς οὗτος ὁ χῶρος 648.
Ίέρωνα κατέχω 122.
Ίητῆρ μεθόδου 306.
Ίητῆρι νόσων 798.
Ίητρῷ Τροφίμῳ 885.
Ίκαρίου μὲν παῖδα 471.
Εἴλαθί μοι, Βαλμαρκῶθ 835.
Ίουλία Κρισπεῖνα ἀνδρὶ *Add.* 772 a.
Ίουλία Μυσίδι Δημοκράτης 396.
Ίουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο 355.
Ίούνιος ἐνθα Σαβῖνος 985.
Ίππέα Ῥωμαίων 951.
Ίππῳ νικήσαντα 934.
Εἰρεὺς Καλλίμαχος 819.
Ίσθμὲ παλαγγενέος 200.
Ίσιδι καρποτόκῳ 982.
Ίσιδος εὐπλοκάμοιο 833.
.. ἰσοθέου νηοῖο βεβήλοις 109.
Ίσόν τοι τοκέεσσι 884.
Ίστορίας δείξας 608.
Ίταλίας ἄρχοντα 901.
.. Ἰφιδίκη μ' ἀνέθηκεν 755.
Ίχθύος οὐρανίου 725.
Ίχνεύεις, ὦ ξεῖνε 227.
Ίχνος ἐπιστήσας, παροδοιπόρε 506 a.

Καὶ δὲ σέο κρύπτει 561 b.
Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ 81 a.

.. καὶ θάνον ἀτρέστιν 242.
Καὶ μετὰ λαοφόνον 1079.
.. καὶ μητρὶ φίλης 85.
.. καὶ νῦν ὀδύνας 513.
Καὶ σὺ πάρος μούσησιν 534.
Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις 111.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον 1110.
Καὶ τούτοις λουτροῖσι 1091.
.. καὶ Φίλαι 980.
Καίαμος εὐφρονέων 447.
Καικιλία Τρεβούλλα ἔγραψα 1003.
Καίσαρι ποντομέδοντι 978.
Καλικράτης κεῖμαι 281.
Καλλιμάχου μνημεῖον 23.
Καλλιστονίκη ἐν βροτοῖς 542.
Καλλίτεκνον σεμνήν 635.
Κάλλος ἐμὸν τόδ' ἔτευξε 1066.
Καλὸν τὸ γηρᾶν 426.
.. καμάτων ἀλύτοις δεσμοῖσι 429.
Κάμὲ τὸν εὐτέχνου 979.
Κᾶν με φάγῃς ποτὶ ῥίζαν 1106.
Κᾶν τροχάδην βαίνῃς 288.
Καππαδόκων ἔθνους 640.
Καρποφόρος πάντων 308.
Καστρίκιόν με Φίλιππον 517 a.
Κατίλλιος θυγάτρ' ἔθαψεν 325 a.
Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντώνιος 588.
Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ 662.
Κεῖμαι τοῖς γενέταισι 287.
Κεῖσαι δὴ, τέκνον 550 b.
Κεκροπία μὲν ἐμοί 152.
Κεκροπίδης μ' ἀνέθηκε 794 b.
Κέλερ στρατηγός 996.
Κελεστῖνος πινυτός με 449.
.. κέλευθον θαλάσσια 161.
Κήρυκι ἀθανάτων 772.
Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμί 603.
Κηφισοφῶντος ἡ κύλιξ 1132.
Κίονα πορφυρέην 921.
Κίονα τετράπλευρον 1061.
Κισσὸς Τερψιχόρῃ 788.

Κλαίει μὲν σ' ὁ τεκνῶν 550a.
 Κλαυδιανὸν πύκτην praef. 942a.
 Κλαύδιος ἱητήρ 554.
 Κλαύσατε πάντες ἐμὸν 564.
 Κλεινὸν Κεκροπιδῶν 972.
 Κλεινὸς παῖς . . . Add. 497a(a).
 Κλεομάνδρου τόδε σῆμα 219.
 Κλευνίκη Ἑρμαγόρου 809.
 Κόδρου τοῦτο πέσημα 1083.
 Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα 266.
 Κόμφης τόδ' ἐστὶν μνήμα 210.
 Κοσμητεύοντος Ἀθηναίου 960.
 Κούρα καὶ Δάματρι 785.
 Κούρην υἱῆος 862.
 Κουριδίους θαλάμους 369.
 Κουφαγόρας ἀνέθηκεν 738.
 Κούφη γαῖα κέκευθε 467.
 Κρήτα μὲν πατρίς μου 255.
 Κρίσπιον εἰκοσέτη 257.
 Κρύπτει σῆμα τόδ' . . . on 16.
 Κτώμενον εὐκλειαν 24b.
 Κυδίμαχον χθὼν ἦδε 67.
 Κυδίστη ἀλόχῳ 686.
 Κύζικος ἦν μία πᾶσι 643.
 Κύντος Ἰούλιος Μείλητος 920 II.
 Κυκλείδας Κυκλῆος 1086.
 Κυκλοτερὴς κόσμοιο 922.
 Κύματα πορθμεύσας 522a.
 Κυρήνην πόλιν μητρόπολιν Add. 842a.
 Κυρίλλη τόδε παῖδες 378.
 Κύριλλος τόδε σῆμα 700.

Λαίνα σοι τύμβων 204a.
 Λαίνεος στήλη με περίξ ἔχει 468.
 Λάμπει καὶ φθιμένοις 889a.
 Λέγουσιν ἀθέλουσιν 1127.
 Δείφανα Λουκίλλης 675.
 Λευκὰς μὲν πατρίς ἐστίν 92.
 Λεῶς ἐφήβων 964.
 Λοιμῷ θανούσης 11.
 Λουκίλλη τόδε σῆμα 645.

Λουτροῖς ἀνδράσι 1077.
 Λουτρὸν μὲν προχέω 1071.
 Λυσέα ἐνθάδε σῆμα 5.
 Λυσίμαχον μύθοισι 251.
 Μάγνης ἐκ Φρυγίης 641.
 Μαῖα καὶ ἱατρός 45.
 . . μα κήδεα πότμου 264.
 Μάξιμος ἐδύματο 446.
 Μαργαρίδος τόδε σῆμα 681.
 Μαρκέλλης τάφος εἰμί 679.
 Μαρκιανοῦ στίλβει τύπος 918.
 Μάρκιος Ἑρμογένης 997.
 Μάρκος τ' ἀδελφός 383a.
 Μαρμαρὴ λίθος ἱμί 502a.
 Μαρτύριον ὀρθοῦ βίου 397.
 Ματρόπολὶς μοι χθὼν 846.
 Μεῖνον ἄκουσον ἐμοῦ 167.
 Μεῖνόν μοι παράγων 380.
 Μείζονα τοῦ προτέροιο 1065.
 Μέμνονα πυνθανόμαν 990.
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν 994.
 Μέμφις καὶ Γελάσις 1076.
 Μὴ γελάσης, ξένε, μοῖραν 284.
 Μὴ κείνι λίθον ἐκ γαίης 166.
 Μὴ κλαύσης φθιμένου 120.
 Μὴ μου ἐνυβρίξης 195.
 Μὴ μου παρέλθης 646a.
 Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους 646b.
 Μηδὲνα πατρὶ διδούς praef. 288b.
 Μηθεὶς ἀνθρώπων 96.
 Μηνογένης ὃδ' ἐγώ 375.
 Μηνόφιλον τάφος οὗτος 692.
 Μήπω γευσάμενος 587.
 Μητέρι τῇ πάντων 824.
 Μήτηρ Μαρκιανοῦ 863.
 Μήτηρ μοι Γαιῆνα 704.
 Μήτηρ μοι σεμνή 637.
 Μήτηρ υἱεὶ Δόμνα 374.
 Μητρᾶν . . . 323.
 Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλλῃ 629.

- Μητρός καὶ θυγατρός 474.
 Μητρός παντοτέκνου 44.
 Μίθρης ἐν ὀργάδι χῶμα 585.
 Μίκκης οὔνομα μοῦνον 338.
 Μικρὰ μὲν ἢ λίθος ἐστίν 1118.
 Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι 485.
 Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλαΐδα 486.
 Μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἐπὶ σώματι 26.
 Μναμεῖον τόδε σεῖο 206.
 Μνήμ' ἀρετῆς, Μοίρης 654.
 Μνήμα δικαιοσύνης 54.
 Μνήμά με δρᾶς περικαλλές 450.
 Μνήμα Μνησαγόρας 87.
 Μνήμα τόδ' Αὐρηλία 343.
 Μνήμα τόδ' εἰσάθρησον 199.
 Μνήμα τόδ' ἥς ἀρχῆς praef. 743 a.
 Μνήμα τόδ' ὑψιφανές Add. 97 a.
 Μνήμα τόδε Φρόντωνος 1092.
 Μνήμα φίλη μήτηρ με 86.
 Μνήμα φιλοφροσύνης 557.
 Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς 727.
 Μνήμης ἑκατι τήνδε 363.
 Μνημοσύνης καὶ Ζηνός Add. 1029 a.
 Μνημόσυνον ἀνθρώποις 1096.
 Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ 701.
 Μογέα δίδωτι τᾷ γυναικί 1130.
 Μοῖρα καὶ Εἰλείθυια 238.
 Μοῖραι καὶ Λήθη 521.
 Μοίρας θρέψατε παῖδα 155.
 Μοιράων με μίτος 274.
 Μοιρίδιοι κλωστήρες 145.
 Μόλις ποτὲ ἦρον 531.
 Μόρους ἰδοῦσαν 383 b.
 Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν 1125.
 Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος 618 a.
 Μουσῶν προφήτιν 127.
 Μοχθηρᾶς ὅδ' ἔβη 29.
 Μυρί' ἀποφθιμένοιο 184.
 Μυστῶν ἡγητῆρα 865.
 Νείλου περάσας 983.
 Νείλου περάσας 984.
 Νέος ἡλικεῖν, ἔρνος κλυτόν 824.
 .. νεμοι περικαλλέα νήσων 817.
 Νεωθαλος ἀφθιτον .. 1027 c.
 Νηλῆς ὦ θάνατος 647 b.
 Νηὸν μὲν σγαλόεντα 832.
 Νήπιον ὠκύμορον 699.
 Νήπιός εἰμι τυχών 314.
 Νηρῆος τόδε σῆμα 294.
 Νῆσον ἔπ', Αἰγύπτιο περάς 981 b.
 .. ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ 937.
 Νικαίης προλιπών 597.
 Νίκαν μὲν Πτολεμαίου 928.
 Νίκας Ἀλκιβιάδου 930.
 Νείκην ἐνθάδ' ὀρᾶς 275.
 Νικίας μ' ἀνέθηκεν 778.
 Νικήσας τὸν ἀγῶνα 923.
 .. νικήσας μ' ἀνέθηκεν 763.
 Νικοκράτους λαγόνεσσιν 462 c.
 Νόστος Μυρμιδόνος 786.
 Νουσολύτα, κλυτόμητι 1026.
 Νούσων εἰητῆρα 108.
 .. νυκτὸς ὀπωπητῆρα 1032.
 Νύμφαι κρηναῖαι 571.
 Νύμφαις Ναιάσιν 1075.
 Νυμφιδίου θαλάμοιο 431.
 Νῦν Βασίλειος ἐγώ 694.
 Νῦν τοι πάντα τελεῖ 1041.
 Νῦξ μὲν ἐμὸν κατέχει 312.
 Νύσης εὐτάκτου Add. 313 a.
 Νώτῳ μὲν μολάχην 1135.
 Ξανθίππην Ἀκύλας 319.
 Ξεῖνον τιμήσαντες 825.
 Ξυστοῦ με παῖδα Add. 497 a(b).
 Ὁ θρασὺς ἀνθέστακεν 1103.
 Ὁ κλεινὸς ἱνὶς βασιλέων 549.
 Ὁ κρατερὸς Πολιοῦχος 907.
 .. ὁ μουσοτέχνας μ' ἐκτρέφει 193.
 Ὁ πάντα σοφός 330.

- Ὁ παυσίλυπος οἶκος 1137.
 Ὁ ποτε πλουσιος 734b.
 Ὁ πρὶν ἐνὶ ζωῶσι 207.
 Ὁ προγόνοις ἐφάμιλλος 822a.
 .. ὁ πυκτεύσας πολλάκις 291.
 Ὁ Σαρδηνὸς Παρδαλᾶς 1005.
 Ὁ τᾶς αἰοιδᾶς ἀγεμὼν Add. 241b.
 Ὁ τοῦ Διὸς παῖς 1138.
 Ὁ τύμβος ἐσθλὸν υἷα 208b¹.
 Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος 258.
 Ὁ φθονερὸς ζωῆς 348.
 Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν 1116.
 Ὁ φθόνος ὡς κακὸν ἐστὶν 1115.
 ΟΑΦΥΤΟΥ λίθου εἰμί 1097.
 Ὀδῖτα, βαιὼν σάματι 185.
 .. ὅεσσαν ἐυξείνων Μεγαρήνων 958.
 Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι 241.
 .. οἱ θεῖοι βασιλεῖς 919b.
 Οἱ στυγίον χῶρον 624.
 Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα 1104.
 Οἰνόβιος Δίωνος 220.
 Οἶον ἐμαιώσαντο Add. 805a(b).
 Οἴτινες δ' οἱ προστάται 783.
 Ὀκταέτη μ' ἔτι παῖδα 693a.
 Ὀκτωκαίδεκάτου με 228.
 Οκτωκαίδεκέτῳ με 151.
 Οκτωκαίδεχέτης 566b.
 Ὀλβιον ἐνθέμενος βίοντον 321.
 Ὀλβιον εὐγέρων 68.
 Ὀλβιος ὃν μοῖραι 403.
 Ὀμωνύμου παῖς εἰμι 954.
 Ὀν βασιλῆς ἔστυφαν 969.
 .. ὃν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ 764.
 Ὀν μεγάλ' αὐχέσασα πατρίς 489.
 .. ὃν ὀδεῖτα, κοῦρος ἐγώ 650.
 Ὀντως δίζηαι 101.
 Ὀντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε 1078.
 Ὀρθαγόρας εἰρήνης ἄρχας 808.
 Ὀρθεῖν δῶρον 806.
 Ὀρρίππῳ Μεγαρήνῃ 843.
 .. ὄρχαμε .. 767.
 Ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα 376d.
 Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναιε 1113.
 .. ὃς ἐν ἀθανάτοις βιοτεύει 170.
 .. ὃς ἔφθασας ἀλόχου 423.
 Ὅς πάσας χάριτας 656.
 Ὅς ποτε γυμνασίῳ 970.
 Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε 761.
 Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 517c.
 Ὅσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθα 1105.
 Ὅστέα ἐπὶ ξείνης 432.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 90.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 225.
 Ὅστέα μὲν κρύπτει 234.
 Ὅστις καὶ τίνος εἰμί 114.
 Ὅταν ποιῶν πονηρά πράξῃ. 1117a.
 .. ὅτι μοῖραν 98.
 Οὐ βάτοι, σὺ τρίβολοι 546b.
 Οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον 208b.
 Οὐ μόνον ἠχούμην 192.
 Οὐ νόθον ἐκ προτέροιο 491.
 Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστός 536.
 Οὐ σπάνις ἐστὶ γυναικί 53.
 Οὐ τάδε θελξιμελής 1053.
 Οὐ τὸ γένος, παροδῖτα 132.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 198.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 373.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακὸν 300.
 Οὐ φαύλως ἔστησα 1085c.
 Οὐδέ ποτ' Ἀλκείδης 894.
 .. οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε 847.
 Οὐθεὶς μόχθος ἔπαινον 35a.
 Οὐδεὶς οἰωνός 391.
 Οὐδένα λυπήσασα 81b.
 Οὐδὲν ἀφαιρότερος 875.
 Οὐδὲν ἐλευθερίας κρεῖττον 28.
 Οὐκ ἀκάρηνος ἔφυ 1013.
 Οὐκ ἀκλεῖ Δεκούρατον Add. 307a.
 Οὐκ ἔθανες, Πρώτη 649.
 Οὐκ ἔπιον Λήθης 204c.
 Οὐκ ἐστ' οὐδὲν τέρμα 492.
 Οὐκ ἔσχεν κοινὸν βίοντον 726b.

Οὐκ ἤμην, γενόμεν 1117 a.
 .. σὺκ ἤρκει τὰ πάλαι 707.
 Οὐκ ἴσα πατρὶ παθόντα 1081.
 Οὐκέτι κηροχύτοις 271.
 Οὐλιάδης κεῖται 297.
 .. σὺνεκα πιστὸς ἔφυς 18.
 Οὐνομα Ζωτικός εἰμι 392.
 Οὐνομα Θεσμοφάνην 153.
 Οὐνομα μὲν τοῦμόν 52.
 Οὐνομα μοῦνον ἔχει 230.
 Οὐνομά σοι Καπίτων 398.
 Οὐνομα Φιλοκύνητος 332.
 Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ 1029.
 Οὕρεσι Ταλλαίοις 815.
 Οὕριον ἐκ πρύμνης 779.
 Οὕς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθεῖος 1082 b.
 Οὕς πρὶν μὲν ἄλλων 439.
 Οὗτος ἔχει τύμβος 253.
 Οὗτος ὁ γῆς τέμνων 116.
 Οὗτος ὁ τῆς Ἀσίης 903.
 Οὗτος ὃς ἐνθάδε κεῖται 63.
 Οὗτος ὅτ' ... ἐχορήγεε 929.
 Οὗτος Σωκάρτης 498.
 Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοί 1084 b.
 Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζηκότα *prae fat.*
 222 b π.
 Οὐχὶ πέπλους, σὺ χρυσόν 83.
 Οὐχὶ πόνω δολίῳ 722.
 Οὐχ ὁσίως ἤρπαξες 570.

Παῖ Διὸς Ἐκφάντῳ 740.
 Παῖδά μ' ἀποφθίσθαι 420.
 Παῖδά με πενταέτη *Add.* 697 a.
 Παῖδά με Πλουτάρχου *Add.* 306 a.
 Παῖδά με τεθνεῶτα 698.
 Παῖδα Μενεκράτῳ *prae fat.* 492 b.
 Παῖδα Ξειναγόρα 864.
 Παῖδά τοι ἰφθίμαν 77.
 Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ' 357.
 Παιδὸς ἀποθιμένοιο *Add.* 1 a.
 .. παίδων ἀώρων 344.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα 944.
 Παῖς μὲν ἐὼν ὄνομ' ἔσχον 867.
 Πανί τε καὶ Νύμφαις 827 a.
 Παλλὰς Ἐρεχθιδᾶν 852.
 Πάμμαχον, ὦ Θήβα *prae fat.* 938 a.
 Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεσσε 1052.
 Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς 137.
 Πάντα χθὼν φύει 438.
 Πάντες, Μιλτιάδῃ 1087. .
 Πάντες χοραγοί 927.
 Πάντῃ μὲν κῦδος 407.
 Πάντῃ Πλουτάρχῳ κλέος 909 b.
 Παντοίῃς ἀρετῇς στάθμην *Add.* 888 a.
 Παρθενίαν λείπουσ' 508.
 Παρθενὶς ἐνθάδε κεῖται 634.
 Παρθένῳ Ἐκφάντῳ 752.
 Πάσας μὲν σύργγας 1018.
 Πάσῃ κοσμηθεὶς 473 a.
 Πᾶσι θεοῖς θύσας 134.
 Πᾶσιν εὐμενέτης 328.
 Πᾶσιν ἱστορίας 473 b.
 Πᾶσι φίλος γενόμεν 390.
 .. πατέρεσσιν σοφοῖς 973.
 Πατὴρ Πάτρων μὲν 546 c.
 .. πατὴρ Πιθαίου 504.
 Πατρὶ ... ἡδὲ Φιλίνα 55.
 Πατρίδος ἐκ Ζμύρνης 657.
 Πατρίδος οἰκονόμον 405.
 Πατρίς . . . . 1121.
 Πατρίς Ἀλεξάνδρεια 94.
 Πατρίς ἐμοὶ Ζήνωνι 620.
 Πατρίς μὲν Ζαθέῃ Ῥώμῃ 598.
 Πατρίς μὲν μοι Ἐδεσσα 517 d.
 Πατρίς μὲν μοι ἐστὶ 415.
 Πατρίς μὲν Μύνδος 205.
 Πατὴρ ἀριζήλοιο 855.
 Πατὴρ ἐπ' εὐσεβία 376.
 Παφισιανὸς Πάφιος 605.
 .. πεζοὶ δὲ ἱππῆες τε 849.
 Πένθος κουριδίῳ τε πόσει 76.
 Πέντε καὶ εἴκοσι μοῦνον 142.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν 479.
 Πεντήκονθ' ὅς ἐτι 32.
 Πεντήκοντα τριῶν ἐτέων 430.
 Περσεφόνη πρόπολον 494.
 Πέτρην τήνδ' ἐκόλαψε 395a.
 .. πικρὸς ἐξ ὠμῶν χρόνων 130.
 Πῖνε, λέγει τὸ γλύμμα 1129.
 Πίστιν ἔχων βασιλίαν 1060.
 Πιτθεῖδαι Θεόδωρον 916.
 Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεῖς 88a.
 Πλείστην δὲ θνητῶν 213.
 Πλήρης ὁ φόρτος ἐστί 502c.
 Πλουτάρχου τόδε σῆμα 146.
 .. Πλουτώνια Φερσεφόνεια 506b.
 Πλωτῖς ὁ πολλὰ καμῶν 113.
 Ποιητὴν ἔστησαν 881.
 Ποιμένος ἀρίστου 424.
 Πόλεων μὲν εἰμι 362.
 Πολλὰ μεθ' ἡλικίας 75.
 Πολλὰ πονησάμενος 310.
 Πολλά σε ἔπαινος ἐπευκλείσεν 209.
 Πολλαῖς ἐν πόλίσσιν 532.
 Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν 1123.
 .. πολύμητιν ἀμύμονα 173.
 Ποπιλῆς τάφος οὗτος 559.
 Πόπλιον .. γήρως ἐπὶ τέρμα 296.
 Πορφυρέαν ἐσθῆτα λιθοξόος 1107.
 Πότνι', Ἀθηναίων ἐπιήρανε 1046b.
 Πότνι', ἀπαρχὴν τήνδε 753.
 Πότνια Σωφροσύνη 34.
 Πραιτωρεανόν με 364a.
 Πραξιτέλης ἀνέθηκε 744.
 Πραξιτέλους ἦνθουν 42.
 Πρίμμεν Καλλιτέλης 758.
 Προκλείδας τόδε σᾶμα 182.
 Προξενίας ἀρετῆς τε 36.
 Πρωθήβην ἔτι κοῦρον 569a.
 Πρωθήβην μ' αἰζήν 340.
 Πρῶτος ἐγὼ Τρώων praef. 932a.
 Πύθων Ἑρμῇ ἄγαλμα 759.
 Πύκτην ΑΛΣΚΕΠΟΝ. 307.

Πῶς κρυερὴ σιγή; 99.
 Ῥήνω παρ ποταμῷ 229.
 Ῥητορικῆς πόνος οὗτος 442.
 Ῥουφῖνα Κέλερος 691.
 Ῥουφείνης ἐμέθεν 590.
 Ῥουφείνου τάφος οὗτος 642.
 Ῥωμανοῦ πραπίδεςσι 891.
 Ῥώμη καὶ ξείνῳ κούφη πέλεν 581.
 Σᾶμα .. ἱμοῦ ματρός Add. 181a.
 Σᾶμα τόδε Ἀρνιαῖδα 180.
 Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους Add. 461a.
 Σανένως γράφει 1022.
 Σατορνείος ἐγώ 705.
 .. ὁ ἀγέρωχος 765.
 .. ὁ Ἀθηναῖα μ' ἀνέθηκεν 739.
 Σεμνὴν Πηνελόπην 558.
 Σεμνῶν τρόπων 677.
 Σῆμα .. ἐσορᾶς ἐπιτύμβιον 339.
 Σῆμά με Νυκτελίοιο 665.
 Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ 149.
 Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος 2.
 Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ 89.
 Σῆμα τόδ' ἐγγὺς ὁδοῦ 10.
 Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκοντος 43.
 Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων 580.
 Σῆμα τόδ' ἥρωος 483.
 Σῆμα τόδε Κύλων 9.
 Σῆμα τόδ' Οἰναίου 66.
 Σῆμά τοι, ὦ γλυκερή 676.
 Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο 623.
 Σῆμα φίλου παιδός 15.
 Σῆμα Φρασικλείας 6.
 Σήματα συνδραυσθέντα 394.
 Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν 62.
 Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα 60.
 Σῆς ἀρετῆς Νικοπολέμη 61.
 .. σῆς δ' ἀρετῆς 59.
 Σκῆνος μὲν γενετῆρες 502b.
 Σκῆνος μὲν σοι τῇδε 422.

Σμεικρὸς οὐ σμικρόν 106.
 Σμυρναῖος Μοσχιανός 604.
 Σοί, Παιῖον ἀνάξ 803.
 Σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε 828.
 Σοὶ τὰδ' Ὀνήτωρ μῖλα 931.
 Σοὶ τόδ' ἄγαλμα, θεά 818.
 Σοὶ τόδ' ἄγαλμα, θεά 842.
 Σοὶ τόδε καλὸν ἔτευξε 820.
 Σοὶ τόδε, συρικτά 802.
 Σὸν δέμας ἔκπαγλον 1015.
 Σοῦ λάμπει μὲν δόξα 860.
 Σοῦ μὲν δὴ πατρίς 488.
 Σουλπικίου ζακόροιο 497b.
 .. σοφίης πείρατ' ἐφίεμενον 40.
 Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων 346.
 Σπενδοφόρῳ τόδε σῆμα 688.
 Στάλα Ξενάρεος 181.
 Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον 560a.
 Στέμματ', ἀφ' ὧν πτοίη 647a.
 Στέργω καὶ. φθιμένα 189.
 Στέρξον ὅμως ὑπὸ γαῖαν ἐών 141.
 Στήλη μαρμαρέη 625.
 Στήλην ἔθηκαν 595.
 Στήλῃν Παρθενόπης 139.
 Στῆσεν Ἀχώριστος 967.
 Στρωτῆρας τοῦδε δόμου 1058.
 Συνζύγου παλάμαις 318.
 .. συνήγαγεν αἰών 499.
 Συνναδεὺς θεράπων 119.
 Σύνσιδα ἐματῶ 734a.
 .. σφαίρης .. Ὠράων δόμον 1072.
 Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας 955.
 Σωθεῖς ἐγμεγάλων 770.
 Σωθεῖς ἐκ πολλῶν 840.
 Σῶμα .. πωτοβαρη 710.
 Σῶμα κόρης ἀρπαχθέν 324.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 57.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 58.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν 35b.
 Σῶμα μὲν ἦδε κόνις 652.
 Σῶμα πέτρος κατέχει 341.

Σῶμα σὸν ἐν κόλποις 56.
 Σῶζων ἐνθάδ' ἐγώ 171.
 Σωτῆρ' ἀνθρώπων 797.
 Σωτῆρα βουλῆς γενόμενον Add. 886a.
 Σωτηρίχαν με τύμβος 276.
 Σώτιον ἐνθάδε γῇ κατέχει 64.
 Σώφρονα Κρησκεντεῖναν 568.
 Σωχάρμου παράγοντες 217.

Τὰν μεγάλαυχον ὄρας 265.
 Τὰν παιδὸς καλλίσταν Add. 805a(a).
 Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε 706.
 Τάργεῖοι ἀνέθεν 746.
 Τάσδε γ' Ἀθαναία 742.
 Τὰς μελέτας ἀνθημα 948.
 Τατιανὸς ἡγεμῶν 1020.
 Τατιανὸς μετὰ δικανικὴν 919a.
 Τάφον τὸν ἐνθα 399.
 Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν 279.
 Τελεσφόραν τὸ σῆμα 123.
 Τέρμα βίου τελέσας 606.
 Τέρμα δ' ὄραν βίτου 1114.
 Τέρπεο καὶ σκηνῆς 1050.
 Τέρπων εἰμὶ θεᾶς 784 cf. praef.
 Τερσεὺς καὶ Πυλάδης 377.
 Τέσσαρα τέκνα λιπῶν 327.
 Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον 140.
 Τεῦξεν Ἀριστομένης praef. 1100a.
 Τέχνας μὲν παράσαμον 197.
 Τῇ κλυτῇ ἐν πιτυτῇσι 331.
 Τῇδε καταφθιμένους 515.
 Τήκει καὶ πέτρην 889b.
 Τηλεφίδαις, οἱ Ζηνί 1035.
 Τηλοῦ πατρίδος οὔσ' 91.
 Τηλυγέτην με τοκῆς 511b.
 Τὴν Διὸς ἀμφίπολον 556.
 Τὴν Εὐτυχοῦσαν 102.
 Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν 551a.
 Τὴν κύνα Λεσβιακῇ 329.
 Τὴμμὲν ἀδελφὴν Δηικράτης Add. 875a(a).

Την πάντων γλυκίω 678.
 Τὴν πολλοῖς δήμοισι 609.
 Τὴν σεμνῶς ζήσασαν 596.
 Τὴν σὴν εὐνοίαν 481.
 Τὴν στήλην, παροδεῖται 713.
 Τὴν στήλην, παροδῖται 334.
 Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις 370.
 Τὴν τρίβον ὃς παράγεις 627.
 Τὴν ὑπάτην ἄφεςιν 795.
 Τήνδ' ἀρετῇ . . ἀποκυδῆνασαν 164.
 . . τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης 1070.
 Τήνδε θεὰν ἀνέθηκε 827 b.
 Τήνδε Ποσειδίππος 780.
 Τήνω τοι τόδε σᾶμα 187.
 Τηροῦσ' ἡ διέμεινεν 159.
 Τῆσδε πατρὸς τάφος ὅδε 545 a.
 Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα 1001.
 Τίκτε τέχνα τὸν ἄριστον 1080.
 Τίκτε Τύχη, σπεῖρεν δέ 695.
 Τίκτομαι ἐν Παγαῖς 469.
 Τειμάνδρα Κυπάρης 697.
 Τειμόθεος ὁ πάτρας 539.
 Τείμων Τειμαίου 899.
 Τίς ἂν δὲ χεῖρα προσαγάγῃ 376 a.
 Τίς ἂν προσάξει χεῖρα 376 b.
 Τίς ἂν προσοίσει χεῖρα 376 c.
 Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε 723.
 Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας 667.
 Τίς μοιρῶν μίτον ὕμνιν 478.
 Τίς μου τὴν Σειρῆνα 551 b.
 Τίς νῦν σε τοιάδ' ἔρεξε 999.
 Τίς Πλάταιαν σύλησεν Add. 545 c.
 Τίς τίνος ἦν, εἶρη 247.
 Τίς τόδε καλὸν ἄγαλμα; 385 b.
 Τίς τοῦμὸν δύστηνον 298.
 Τὸ ζῆν ὁ ζήσας 387.
 Τὸ μνημῖον δρᾶς 454.
 Τὸ σῆμα Φράτῃ 410.
 . . τόδε σῆμ' ἀγαθοῦ Add. 4 a.
 Τοιάδε τις δείξας 940.
 Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος 453.

Τοῖσδ' ἐπὶ τριόδοις 1090.
 Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε 830.
 Τὸν ἐν βροτοῖς φανέντα 125.
 Τὸν Ἑστιαίου τῆς τραγωδίας γραφῇ
 praef. 222 b1.
 Τὸν θεράπων πρῶτον 886.
 Τὸν θεσμῶν ταμίην 911.
 Τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 350.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 351.
 Τὸν κλυτὸν ἐν ζωῶσι 366.
 Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα 917.
 Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς praef. 856 a.
 Τὸν νέον ὄντα, φίλοι 278.
 Τὸν παρθενῶνα τόνδε praef. 1046 a.
 Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα 553.
 Τὸν πᾶσιν φίλιον 427.
 Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι 462 a.
 Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα 237.
 Τόν ποτ' ἐν εὐσεβήσιν 500.
 Τὸν πρόμαχον θεσμῶν 912.
 Τὸν πρὸ πύλαις Ἡρώα 841.
 Τὸν σοφίῃ προὔχοντα 601.
 Τὸν σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον 372 a.
 Τὸν σοφὸν ἐλλόγιμον Add. 459 a.
 Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν 920 i.
 Τὸν στρατιᾶς κοσμοῦντα 900.
 Τὸν τάφον ἡργάζοντο 579.
 Τὸν Χαρίτων με γέμοντ' 622.
 Τόνδε ἀπὸ δαδούχων 950.
 Τόνδ' ἀρετῇ λάμψαντα 222.
 Τόνδε ἀρετῇ προὔχοντα 963.
 Τόνδε Λυκοκλείδης 791.
 Τόνδε νέον οἱ τύμβον 444.
 Τόνδ' ὁ παλαιστροφύλαξ 411.
 Τόνδε Πύρης ἀνέθηκε 751.
 . . τόνδε τάφον τεῦξεν 523.
 Τοῦνομα μὲν Χαρίας 495.
 Τοῦπικλέους παιδός 7.
 Τουτὶ τὸ δῶρον praef. 1119 b.
 Τοῦτο γὰρ ἐν ζωῶσιν 520.

Τοῦτ' Εὐόδος βροτοῖς 261 b.
 Τοῦτο σαοφροσύνας 204 d.
 Τούτοις τοῖς ἐλέγοις 1000.
 Τοῦτον ὃν εἰσοράας 898.
 Τραϊανοῦ τάφος οὗτος 632.
 Τρευνακρία γαία 563.
 .. τρος αὐτοῦ Νεικήτης 947 a.
 Τρωίλε, χαῖρε καμῶν 475.
 Τυτθὸν γευσασμένη 421.
 Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 616.
 Τύμβε, τίνος τόδε σῆμα; 256.
 Τύμβον .. πίστιν ἀμειβομένη 117.
 Τύμβον μὲν, Φιλᾶδελφε 243 a.
 Τύμβον ὁρᾷς, παροδεῖτα 685.
 Τύμβον σοι ποίησα 365.
 Τύμβος μὲν κρύπτει με 292.
 Τύμβον μὴ παρίδῃς 687.
 Τύμβος ὅδε κρύπτει 684.
 Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441.
 Τύμβω τῷδε Βόηθον 216.
 Τῷ κλυτῷ υἱωνοί με 133.
 Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις *praef.* 1119 a.
 Τῷδ' ἐνὶ τύμβω ἐγώ 689.

Ὑγεῖα, βροτοῖσι πρεσβίστα 1027 b.
 Υἱὸν Νικομάχου 848.
 Υἱὸς Ἀριστάρχου 535.
 Υἱὸς Βίωνος Ἀπίων 236.
 Υἱὸς ἐγὼ λεγόμενην 617.
 Υἱοῦ Τλασία^ο 179.
 Ὑμνῷ θεὸν Μέλῃτα 1030.
 Ὑπὲρ τύχης τοῦ κυρίου 1010.
 Ὑπέρτατε κοίρανε κόσμου *Add.* 874 a.
 Ὑπνος ἔχει σε, μάκαρ 433.
 Ὑπνώδης Φίλιος 774.
 Ὑψιμέδων, ὕπατε 792.

Φαίδιμον Εὐθυγένους 72.
 Φαιδρὸν ἐταῖρον Ἑρωτος 1085 b.
 Φαρνάκεω στάλαν 252.
 Φερσεφόνα, τὸ φίλεργον 244.

Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδῆς 1140.
 Φθέγγεται, ἡρεμέει 1109.
 Φθέγγαιο, Λατοῖδα 987.
 ... Φίλα δέ με γείνατο μήτηρ *praef.*
 480 a.
 Φιλήτω τόδε σῆμα 630.
 Φιλοστράτα βέβηκα 463.
 Φλαβιανῷ ἥρωι 552.
 Φλωρεντῖνος, ἄριστος ἀνὴρ 1057.
 Φλῶρος Καικιλίου 696.
 Φοίβης ἐνθάδε σῆμα 150.
 Φοῖβον ἀκερσεκόμην 801.
 Φοῖβω ἀκερσεκόμῃ 800.
 Φουνεισουλανὸς ἐνθαδεῖ 995.
 Φράζε, γύναι, γενεήν 248.
 Φράζε, τίνος γονέως 218.
 Φῶς πατρικὸν ποθέουσα 726 a.
 Φωσφόριον Μεγαρήες 914.
 Φῶτα θεοῖς ἵκελον 507.

Χαῖρε, γύναι Πάνθεια 243 b.
 Χαῖρε, Ἑρμῇ πατρῷε 974.
 Χαῖρε, καὶ αὐδάσεις 991.
 Χαῖρε, καλὴ πασῶν 435.
 Χαῖρε, Κρίτων 235.
 Χαῖρε, μάκαρ βασιλεῦ 799.
 Χαῖρε μάκαρ, πολυόλβε 361.
 Χαῖρέ μοι, κάλλιστε καλῶν 790.
 Χαῖρέ μοι, ὦ Δήλου μεδέων 1025.
 Χαῖρε, τάφος Μελίτης 79.
 Χαίρειν τὸν κατὰ γᾶς 190.
 Χαίρετε οἱ παριόντες 22.
 Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς 280.
 Χαίροις, Σώτηρε 503.
 Χαίροις, ὦ παροδεῖτα 322.
 Χερσί τε καὶ τέχναις 776.
 Χθίσδον μάν, φίλε Μέμνον 989.
 Χρῆμα τὸ πᾶν Θείας 626.
 Χρηστὸν βίον βραχύν 524.
 Χρηστὸς τέθαπτ' Εὐβουλος 619 a.
 Χρηστοῦ Τέχνωνος 93.

.. χρηστῷ πρὸς πάλιν 602.
 .. χρυσάορος . . δωδεκέτης δὲ πέλω
 Add. 688 a.
 Χρυσοχέλυ Παιάν 1023.

Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα Add. 35 a(a).
 Ψυχρὸν ὕδωρ δοίῃ σοι 658.

ᾠ Διὸς Ἀλκμήνης τε 831.
 ᾠ Ζεῦ πάτερ, εἶθε 1133 a.
 ᾠ μὴ δίδωσιν ἡ τύχη praef. 1117 b.
 ᾠ παῖ τοξότα 811.
 ᾠ παῖ, φυλάσσου 1117 b.
 ᾠ παῖ, χαῖρε πρόφρων 1014.
 ᾠ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα 1009.

ᾠ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς 69.
 ᾠ φίλε παῖ, Θεοδώρηον 1093.
 .. ὦ φίλε, μή . . 533.
 ᾠ Χρόνε, παντοίων 27.
 ᾠδ' Ἐπάφου γέννημα 592.
 .. ὦ ἥρωι θέσαν τόδε Add. 552 a.
 ᾠ Σοφίῃ καὶ Μοῦσα 413.
 ᾠκυμόρου πινυτοῦ 527.
 .. ὠκυπετῆς δὲ μόρος 148.
 ᾠλεο δὲ στυγερῷ 505.
 .. ὤλετο καὶ Θήβης 1049.
 ᾠλετο ποντοπόροις 628.
 ᾠς ἀγαθὸν καὶ παῖδα Add. 228 a.
 .. ὥς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249.
 ᾠς ῥόδον εἰαρινόν 544.

adde:

Ἐγλυψέν με σίδηρος praef. 831 b.

Ἠλικίην παῖς εἶμι praef. 831 a.

II. DEORUM NOMINA.

Ἄγεσίλας 195,2.

Ἄδης 89,4. 99,5(?). 109,3(?). 141,3.
233,10. 252,1. 383,5. 496,3. 514,1.
1026,4. Ἄδας 202,3. 239,2. 250,3.
256,9. Αἶδης 150,8(?). 151,8. 162,3.
199,2. 201,2. 208,4. 345,4. 467,4.
468,2. 474,6. 496,6. 655,8. Add.
241a18. 242a4. Αἶδας 256,9. —
Ἄδου 131,1(?). 264,5. 452,18. 587,1.
646,3. 1082,11. Αἶδου 655,10.
Ἄιδεω 149,4. 237,3. 381,2. 575,2.
Add. 697a2. Αἶδαο 16,1. 235,1.
558,6. 565,4. 708,3. 1036,1. Add.
306a3. Ἄδα 222,3. Αἶδα 26,9.
42,4. 372,13. Αἶδος 87,4. 292,3.
431,3. 519,1. 540,3. 1028,43.
1034,15. 1046,84. 1092,1. — Αἶδη
310,3. 336,8. 372,9. Ἄδα 514,5.
— Ἄδην 129,8. 334,8. 671,3. Αἶδην
215,3. 288,5. 290,3. 297,4. 313,2.
12. 345,2. 384,4. 388,6. 434,6. 474,2.
538,6. 547,16. 624,2. Ἄδαν 204,10.
241,5. 573,7. Αἶδαν 208,14. 231,6.
238,2. 248,2. 258,3. 313,6. 560,2.
691,4. — Αἶδη voc. 578,1. Αἶδα
576,3. 577,5. — Αἰδωνεύς 618a9.
Αἰδωνίδος Λήθης 204,11.

Ἀθηναίη 409,5. 1046,89. Ἀθαναία
560,4. Ἀθήνη 1046,54.75. — Ἀθη-
ναίας 749,7 (πολυβούλου). Ἀθηναίης

(ἔργα) 268,4. 356,1. 412,1 (ἔργων).
874,4 (ἔργα). 910,3. Ἀθηνᾶς 1023,1.
1038IV. Ἀθήνης 152,7 (δῆμος).
161,6. 162,5 (ἄστυ). 1046,46.
1083,3. — Ἀθηναία 739,1. 754,1.
756,1 (πολιούχω). 768,7 (πτολι-
πόρθω). Ἀθηναίη 752,2 (παρθένω).
769,1. 1035,4 (πολεμηδόκω Ἀτρυ-
τώνη). Ἀθαναία 742,1. Ἀθάνη
43,3. 757,1. — Ἀθηνᾶν 795,1. —
Ἀθηνᾶ πότνια 771,3. — Διὸς γλαυ-
κώπιδι κούρη 738,1. — θεά 861,1.
— V. Ἀτρυτώνη, Παλλάς, Τριτο-
γένεια.

Ἀθώρ 1139,1.

Αἰδώς Hora 1110,4. Αἰδοῦς μεγα-
λόφρονος 34,1.

Ἀιδωνεὺς v. Ἄδης.

Ἀκέσιον Telesphorum 1027,36.

Ἀκρητος 1111,3.

Ἀκωρι 1139,1.

Ἀμενώθ Memnon 992,3.

Ἀμμων 1029,3. Ἀμμωνος 833,1.
835,5. Ἀμμώνιον θεόν 1024,1.

Ἀμυκλαίοισι θεοῖσι Dioscuris 650,4.

Ἀμφιτρίτα 1028,55.

Ἄνουβι 1029,1.

Ἄπιν 991,6.

Ἀπόλλων 518,1 (κλυτότοξος). 858,3.
— Ἀπόλλωνος 191 et 192 (Καρνήου).

1038 VI (Πυθίου). Add. 875a7. praef. 743a2 (Πυθίου). — 'Απόλλωνι 747,1. 778,1. 798,1. 1082a. — 'Απόλλωνα ἑκατηβόλον 801,1. — 'Απόλλων 799,1 (ἑκατηβόλε). 1023,2 (ἰήιε). 1040,1 (δέσποτα). — Apollo συρικτά, ὑμνηπόλε 802,1. — V. Λοξιάδης, Φοῖβος.

'Αργου 1032,3

'Αρετήν 34,2.

'Αρης 24,4. 180,1 209,4. 'Αρης Νομάδων 251,2. — 'Αρεος πόνων 752,2. 'Αρεος πάγος 886,3. 'Αρεως 1038 III. — 'Αρην 407,7. 461,6. 'Αρεα 187,3. 'Αρηα 1049,3. — 'Αρείου πάγου 867. 878. 955 praescr. 964. 972 subscr. 'Αρείας βουλῆς 893,1. 'Αρεοπαγιτῶν 868 subscr.

'Αρμαχιν 1049,12.

'Αρμονίη Add. 888a4.

'Αρποκράτου 833,2.

'Αρπυιαι κλωθῶες 1046,14.

'Αρτεμις 872,1. 873,1. — 'Αρτέμιδος 461,4. 869,2. 872,1 (Ἐλαφιβόλος). Add. 888a8. — 'Αρτέμιδι 808,2. 874 praescr. (Ὀρθία). Add. 750a2. — 'Αρτεμιν 786,2. 870,2 (Ὀρθωσίην). — ἄνασσαν Ἐφέσου Κρησίαν 798,2. — V. Ὀρθία.

'Ασκληπιου 506,11. 868,1. 'Ασκληπιῷ 506,5. — 'Ασκληπιῷ 805,1 (ἰητῆρι). Add. 805a praescr. (σωτῆρι). Add. 805a(a) praescr. (βασιλεῖ). — 'Ασκληπιόν 797,1 (σωτῆρα). 1035,19. — 'Ασκληπιέ 803,1. 804,1 (σωτήρ). Add. 805a9(Παιάν). 1027,1(Παιήων). 1027,5 (ἡπιόφρων). — Aesculapio υἱέι i. e. Phoebi 797,5. 800,1.

'Ατρυτώνη Ἀθηναίη πολεμηδόκω 1035,4.

'Αττει ὑψίστω 824,2. — 'Αττειω 822,4.

'Αφρογένειαν 810,1.

'Αφροδίτης 727,4 (χρυσῆς). 784,1. 811,8 (οὐρανίας). 1046,4 (Ἰδαίης). 'Αφροδίτας ζυγίας 1027,11. — 'Αφροδίτη 809,1. 'Αφροδίτα 783,2. V. Κύπρις.

'Αχαιᾶς Cereris 406,11 (?).

'Αχέροντος 228,7. — dat. 559,3. — acc. 256,4. 260,3. — 'Αχεροντίδα λίμνην 702,8.

Αὔως v. Ἠώς.

Βαῖτ 1139,1.

Βάκχος 1027,43. — Βάκχου 810,7. 821,1. 5 (homo Bacchi specie indutus). Βάχχοιο 871,3. — Βάκχω 582,1. 821,1.

Βαλμαρκῶθ 835,1.

Βασιλᾶν i. e. Cereris et Proserpinae 822,9.

Βασίλεια Διός Iudi 492,5.

Βασιληίδος v. Ἥρης.

Βελιάρ 1140,2.

Βήλω 836,1.

Βοναδῆς 588,2.

Βορέου χεῖμα 214,4.

Βρομίου 611,4. 871,1 (ἀγροτέρου). Βρομίοιο 608,2. — Βρομίῳ 788,1. 810,12. 819,1. 876,1. 924,3.

Γενίου 840,2.

Δάματρι 785,1.

Δέσποινα Proserpina 1026,3.

Δήμητρος 321,5. 741,3. 1035,14. praef. 1046a2. Δημήτερος 871,3 (?). 1046,96. — Δήμητρα terram 618,12. — Δημητρία χθονί 325,2. — V. Δάματρι et Δηώ.

Δηὼ παλαιή 1046,6. νέη i. e. Faustina maior ibid. — Δηοῦς 116,1. 153,12 (πυρφόρου). 821,2. 861,2. 866,1.

950,2. Add. 97a1. — Δηοῖ 863,3.
 — Δηώσιο Τριόπας 1046,64.
 Δίκη 522,12. — gen. 905,5. 906,3.
 909,8. praef. 831b2. — dat. 831,7.
 Διονύσου 406,11. 586,1. 705,2. 819,2.
 Διωνύσου 153,11. — Διονύσω 587,5.
 588,3. 926,13 (Καδμείω). Διωνύσω
 1035,5. — Διόνυσον 871,5. 876
 praescr. — Διονύσια Iudi 925,1.
 — V. Βάκχος et Ἐλευθερέως.
 Διόπανι 827,5 (φιλευήχῳ).
 δώδεκα θεοῖς 768,3. — θεῶν 1043,3.
 Δωρίδος εὐλοχία 1028,66.
 Εἰλείθυια 238,1. Add. 241a15. —
 Ἐλειθυίη 94,4. — Εἰλείθυιαι Add.
 805a7.
 Εἰραφιώτην 1035,17.
 Ἐκαέργη 460,6.
 Ἐκάτης 376d2 (μελαίνης). — Ἐκάτη
 χθονία 1136,5.
 Ἐλέου βωμόν 792,2.
 Ἐλευθερέως Dionysi 817,4.
 Ἐλευθερίας τέμενος 903,6.
 Ἐνυαλίου Add. 874a5.
 Ἐργάνη θεά 776,3.
 Ἐρεβος 1029,7. Add. 35a2.
 Ἐρινύς 218,7. 1028 col. III. 28.
 1046,98 (Τριόπειος). — Ἐρινύσιν
 162,3. ἡλιθιώναις 1136,5.
 Ἐριούνιος 272,9. — voc. 815,11 (παν-
 τοκράτωρ). — cf. 816,5. 1038 x.
 Ἐρμάωνι 949,4. 964,2. — acc. 1046,24.
 — Ἐρμᾶνος διφαλέω 1028,10.
 Ἐρμῆς 302,3. 320b3. 407,7. 414,9 (Κυλ-
 λήνιος). 785,4. 816,1. 824,1 (όικαιος).
 947c. 980,12. 1042,1. Ἐρμᾶς 783,2.
 — Ἐρμουῦ 817,3. Ἐρμέω 1046,32.
 Ἐρμείας 312,9. 955,1. Ἐρμεία
 1038 x (ἐριουνίου). Ἐρμάου χθονίου
 505. — Ἐρμῇ 759,1. 772,1 (ἀγο-

ραίω). 817,4. 924,1 (ἐναγωνίω). 948.
 Ἐρμᾶ 942. Ἐρμεία 247,5. 943,2.
 — Ἐρμῆν 295,4 (γυμνασίων πάρε-
 δρον). 781,12. 812,1. 813,1 (Ναιά-
 δων συνοπάονα). 816,1. 5. 1032,5.
 Ἐρμείαν 827,2. — Ἐρμῇ 575,1.
 815,1. 974,1 (πατρῷε). 975,4. Ἐρ-
 μεία 107,2. 974,3. Ἐρμείη 411,4.
 — Ἐρμαίου Πανός 827,3. — Ἐρ-
 μαῖ hominum imagines 108,3.
 949,1 (νέον Ἐρμείαν). 959,1 (Χρυσίπ-
 που). 965,1 (Ἀλεξάνδρου). 970,1
 (Φιλήμονος).
 Ἐρμουῦ ἐξ πατρίδος vid. ind. geogr.
 Ἐρσης 1046,32. — acc. ibid. 54.
 Ἐρως 226,7. 1103,1. 4. 1111,3. —
 gen. 1085,5. — dat. 1085,1. —
 σῶφρων 811,7 cf. Add. — παῖ
 τοξότα Κύπριδος 811,1.
 Ἐσπερίδων μῆλα 1082,12.
 Ἐσπερος 568,4.
 Ἐστία praef. 824a1.
 Εὐβουλῇ Plutoni 272,9.
 Εὐνομίη Hora 1110,4.
 Εὐοδον Panem 825,2. — voc. 826,1.
 Εὐσεβίης τόπος 1055,1.
 Εὐφρονίδης Vranus 1029,6.
 Εὐφροσύνης 1038 v. cf. v. 24. 1089,12.
 Εὐχαίτη Plutoni 1034,23.
 Ἐῷος 568,3.
 Ζεύς 320,1. 1029,3. (Κρονίδης). 320,6
 (τερπικέραυνος). 336,4. 380,5. 542,6.
 618 in. 926,5 (Ὀλύμπιος). 978,4
 (Σωτήρ Augustus). 1046,11. 19. 21.
 1080,2. — gen. 170,3. (αἰγίωχου).
 288,4 (αὐλάς). 312,8. 465,8 (ὑψί-
 στου). 492,5 (Βασίλεια) 556,1 (ἀμ-
 φίπολον). 594,5 (αἴσης). 9 (οἶκον).
 618,21 (τόον) 738,1 (κούρη). 740,1
 (παῖ). 753,4 (θύγατερ). 771,3 (παῖ).

786,1 (παῖδα). 789,1 (εὐνέτις). 805,1 (Σωτήρης). 818,23 (τέκος). 822,9 (δαδούχος). 827,2 (υἰόν). 828,1 (κούρη). 830,1 (γόνον). 831,1 (αἷμα). 873,3 (ἀρητήρ). 933,2 (αγῶνα). 938,2 (ἀγῶνα). 986,3. 992,2 (πόλιος). 995,9 (Πελασγικοῦ). 1023,7 (τέκος). 1032,5 (ἐργασίην). 1088,3 (ἐκγονος). 1124,1 (ἀπάτα). 1138,1 (παῖς). Add. 750a3 (αἰγιόχοιο). 903a3 (θέμιδι). praef. 824a5 (οἴκους). — Δί 745,3. Δι' 746,1. Δί 787,1 791,2 (ξείνων ἐφόρῳ). 834,1 (Ἡλίῳ Σεράπει). 1035,22 (Διὶ καὶ Διὶ Βάκχῳ). 1046,20 (πατρί). 1096,10 (Ρεμβηνόδῳ). praef. 1100a (Ὀλυμπίῳ). — ἀνακτι θεῶν 793,11. — acc. 1035,9 (ἀστεροπητήν). praef. 856a6 (σωτήρα κτίστην ἄλλον Δία). — voc. 265,7 (Κρονίδα). 743,1 (Ὀλύμπιε). 1133,1 (πάτερ). — Διόθεν 498,11. 904,2. — V. Ζήν.

Ζεφύροιο 1046,22.

Ζηνός 312,1. 594,3. 618,40. 1035,3. Add. 1029a1 (Ὀλυμπίου). Ζανός 978,2. — Ζηνί 24,2. 768,11. praef. 768a2. 834,1 (Πανημερίῳ). 1035,1 (Κρονίδῃ βασιλῇ). Ζανὶ Ἐλευθερίῳ (Augusto) 978,2. — Ζήνα Οὔριον 779,2. — ὕπατε πάτερ 792,1.

Ἡγεμόνος Jacchi 588,3.

Ἡελίου δρόμον ludum 947,4. — Ἡλίῳ 618. 834,1 (Διὶ Σεράπει).

Ἡμέρη 232,1.

Ἡρῇ 243,22 (ζυγίῃ). — Ἡρης 268,3 (Βασιλείης). 822,7 cf. v. 10 (Βασιλίδος). — Ἡρα 742,2. 846,6. Ἡρῇ 1096,10.

Ἡρακλῆς 1138,1 (καλλίνικος). — Ἡρακλέους 492,5 (ἄθλοις). 874,6.

947,5. 952,2. 957,6. 966,6. Ἡρακλέος 1088,3. Ἡρακλῆος 724,5. 946,3. Ἡρακλεῖος (?) 947,1. — Ἡρακλεῖ 790,2. 7. 942. 948. Ἡρακλεῖ 943,2. — Ἡρακλέα eiusque labores 350,5. 863,8. — Ἡράκλεες 831,2. 14. — Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον 830,1. αἷμα 831,1.

Ἡριγενείης 312,7.

Ἡρῳα 841,1.

Ἡφαίστου 907,6. — dat. 1015,11.

Ἡώς 995,5. 998,1 (ρόδοδάκτυλος). — Ἡοῦς 1002,3. Αὔως 992,1. — Ἡῶ 994,3.

Θαργήλια 940.

Θέμις 512,2.

Θεῶ μεγίστῳ 838,1 cf. praescr.

Θεσμοφόρους deas 774,3.

Θέτις 191,8. — voc. 993,1.

Ἰάκχου 957,1. — V. Ἡγεμόνος.

Ἰησοῦς Χριστός 1140. — V. Χριστός. Iustitiae 837 ep. lat. 1.

Ἰοχέαιραν 1046,53.

Ἰσις 985,5. 1028,7 (χρυσόθρονος). 1028,15. ibid. 26 (πολύβουλος). ib. 68. 1029,5 (πολυώνυμος). — gen. 586,2. 833,1. 978,5. 981,2 (Ἰναχίης). 981,9. 1047,2. — dat. 982,1 (καρποτόκῳ). — acc. 983,2 et 984,2 (μεγάλῃν θεάν). 985,4. 1022,5. 1023,3 (βασίλισσαν). — voc. Add. 874a2.

Κάβειροι 1035,7.

Καδμείῳ Διονύσῳ v. Διόνυσος.

Καλλιόπης ἔργα Add. 688a6.

Καμάτου θεοῦ 1027,27.

Καρνεῖαις θυσίαις 465,2.

Κλυμένου Plutonis Add. 552a2.

Κλωθω 693,2.

Κόρης 822,9. 857,4. 880,4. Κούρης
741,3. 866,1. — Κούρα 785,1.

Κρόνος 1046,9. — gen. 1038 VII (τεκνο-
φάγου). Κρόνω 1028,15.

Κρονίων 998,7.

Κρονίδης 511,2 (ἄναξ). 831,7. — acc.
1035,17. — voc. 743,1 (ἄναξ).

Κύπρις 244,3 363,4. 369,3. 560,3.
980,12. 1103,2. — gen. 582,2.
628,2. 717,2. 811,1 (λεγείης cf.
Add.). 1044,4. — Κύπριν 89,5
(ὁσίαν λέχους). 784,2. 794,2. Κύπριδα
810,12.

Κυρήνην Add. 842a1.

Λήδης 863,5. — acc. 648,8.

Λατοῦς 1023,2. — Λητοῖ 1015,7. —

Λητοίδου 1027,2. — dat. 594,10.

Λατοίδα (Memnon) 987,1. — Λη-
τωίδος 872,7. Λητωίδα κούρην 870,1.

— Λητογενές Add. 228b7.

Λιβύη Add. 842a2.

Λοξίου 830,4. — Λοξιάδης 859,1.

Λυαίω 821,5.

Λυκαονίη Πιτάνη 473,6.

Λυκείω V. Φοῖβος.

Μαίας s. Μᾶς (?) gen. 406,10 adn.

Μαίας 411,3. 812,1. Μαίης 827,1.

— Μαιάδος 815,1.

Μανδούλι 1023,1. 5. 7.

Μέλητα θεὸν ποταμόν 1030,1.

Μέμνων 986,4. 989,7. 990,7. 994,1.

996,5. 1000,5. 1002,3. 1013,2. —

gen. 988,2. 989 praescr. 990 prae-
scr. 996,2. 997,2. 1001,1. 1002

praescr. 1003,1. 4. 1008,2. 1019,2.

— dat. 992 praescr. — acc.

990,1. 10. 993,1. 1017,1. 1018,2.

— voc. Μέμνων 987,2. 1012,5.

Μέμνον 989,1. 991,1. 992,1. 995,4.

998,2. 1006,1. 1007,3.

Μηνὸς φωσφόρου 1038 VIII.

Μήνης ἄθλα Σελήνης 947,4. — dat.
872,3 cf. Add.

Menis 836 ep. lat. 1.

Μητρὸς θεῶν 588,3. 1038 IX. — dat.

823 praescr. — Μητρὸς παντοτέκνου

44,1. — Μητέρι τῇ πάντων 824,1.

Μίθρης indeclin. 585,1. — Mithrae
dei invicti 824 subscr.

Μνημοσύνη 789,1. — gen. Add.

1029 a 1. — Μνημοσύνης λίμνης

1036,4. 9.

Μοίρα καλῇ 838,1.

Μοῖρα (καὶ Εἰλείθυια) 238,1. 552,4.

— gen. 470,2 (ἀμβροσίης). — Μοῖραι

314,8. 403,2. — gen. 384,4. 1038 I.

— fati vocabulum creberrimum.

Μοῦσα 413,1. 474,5. 512,2. 560,5. —

Μούση δεκάτη 609,5. — nom. pl.

271,5. 497,3. 538,3. 613,7 (carmen).

781,5. 1084,10. — Μουσῶν 127,1

(προφήτιν). 226,7. 231,6 (σελίσιν).

415,3 (θέραψ) 614,4. 686,5 (Πιε-
ρίδων). 994,6. 1089,10 (δῶρον).

Μουσέων 106,2 (δῶρα σοφῶν). Μου-
σάων 101,3 (θεράπων). 617,4 (δῶρα).

1084,8. Add. 228a7. Μοισᾶν 845,1.

Μοισάων 238,2. — Μούσαις 100,1.

580,2. 594,10. 829,1. 926,13 (Ελ-
κωνίσιν). Add. 277a4. praefat.

474a1 (ἀρέσας). Μούσαισι 273,1.

616,3. 674,8. Add. 888a5. Μού-
σησι 224,1. — Μούσας 789,1. —

Μουσείων ἐπέων Add. 1029a3. —

V. Πιερίς.

Μῶαν 806,2.

Μῶαν 806,2.

Ναίδες 570,10. — Ναιάδων 802,2 (κοι-

ρανε Apollo). 813,1. — Ναιάσιν
 Νύμφαις 1075,1. — V. Νύμφαι.
 Νέμεσις 119,4 et 367,9 (apud inferos).
 1046,93. — Νεμέσει δεσποίνῃ 837,1
 cf. epigr. lat. 1.
 Νηρεύς 1028,74.
 Νίκας 818,10. — dat. 924,2 — acc.
 794,1.
 Νύμφαι 115,1. 571,1 (κρηναῖαι). —
 Νυμφῶν 342,3. 762,2. 1074,2 (πότ-
 νια). Νυμφάων 162,5. 828,2. (ἄφ-
 θιτε). — Νύμφαις 599,1. 810,12.
 827,1. 913,3. 1071,1. 1072,4 1075,1
 (Ναιάσιν). Νύμφαισιν Add. 828 a 1.
 Νύμφησιν 1072,3.

 Ὀνειίρους 839,1.
 Ὀρθείῃ 806,1. — V. Ἄρτεμις.
 Ὀρθρός 232,3.
 Ὀσειρις 1029,2. — gen. 414,5. 1028,
 16. — acc. 1015,8.
 Οὔπι Ῥαμνουσιάς 1046,61.
 Οὐρανὸς Εὐφρονίδης 1029,5. Οὐρανοῦ
 υἱες 1035,7.
 Οὐρανωίωνων 288,6. 999,1.
 Οὐρανίδαισι 618,38.

 Παιάν 797,4. 799,1 (βασιλεῦ).
 1023,1 (χρυσυχέλυ). 1026,1 (δέ-
 σποτα). 1026,7 (μάκαρ). ibid. 24
 (ἀχειρεκόμης). Add. 805 a 9 (Ἀσκλη-
 πιέ). Παιήων 1027,1 (Ἀσκληπιέ).
 Παιῆον 803,1 (ἄναξ Ἀσκληπιέ).
 — Παιῶνος 473,2. 884,3. Παι-
 ᾶνος 780,2. 1026,34. 42. Add.
 805 a 2. Παιήονος 886,1. — Παιήονι
 1035,6.
 Παλλάς 794,1. 796,1 (δέσποινα). 844,2.
 852,1. — gen. 97,2 (ἐργοπόνου).
 532,2 (δώροις). 850,3. — dat. 748,4.

751,2 et 770,2 (Τριτογενεῖ). 912,4
 (προμάχῳ Κεκροπίῃ). 1035,21. —
 acc. 1038,18 (Ἀθηναίην).
 Πάν 781,10. 976,1. 1103,3. — gen.
 827,3 (Ἑρμαίου). — dat. 827,1.
 1103,1. — voc. 1104,2 (ἀγρότα).
 — V. Εὐδοος.
 Πανημερίῳ v. Ζηνί.
 Παφίῃ 512,2. — gen. 614,4.
 Πειθῶ 1028 col. ιπ 10.
 Περσεφόνη 494,1. Περσεφόνα 195,3. Φερ-
 σεφόνα 244,2. — Φερσεφόνης vel
 Περσεφόνης θάλαμος vel θάλαμοι
 35,4. 50,2. 98,4. 201,4. 203,4.
 231,2. — δῶμα 62,4. — δώματα
 189,6. — δόμον ἀδίαυλον 244,9. —
 αὐλή 494,1. — ἄγγελε Ἑρμῇ 575,1.
 — Φερσεφόνη 272,10. — Περσε-
 φόνην 818,10. — παμβασίληα 218,15.
 — Φερσεφόνεια Πλουτώνια 506,9.
 — Φερσεφονείῃ (ἐπαινῇ) 449,3.
 Πιρίς 98,2. — gen. pl. 207,2 (φίλος).
 618 ep. 12 (carminum). 686,5.
 (Μουσῶν). 851,6. Add. 228 a 2. —
 dat. 310,7 (carminibus). — acc.
 268,4.
 Πληιάδος 223,4.
 Πλούτων 558,6. 575,5 (δακρυχαρής).
 848,7. — gen. 367,7 (βασιλῆος
 ἀνθρώπων). — Πλουτώνια v. Περσε-
 φόνη. — Πλουτέως 125,6 (κελεύσμα-
 σιν). 128,6. Πλουτέος 226,4 (ἐμμε-
 γάροις). 372,2 (οἰκία). 372,20 (δῶμα).
 — Πλουτῇ 449,3. — Πλουτεῦ
 462,14. 570,1 (κοίρανε). — V.
 Ἀγεσίλας.
 Πολύμνια 787,1.
 Ποσειδῶν 779,3. — Ποσειδῶνος 1038 π.
 Πρίαπος 807,5 (Λαμψακηνός). — Πρί-
 ηπος (?) 817,3. — acc. 782,5.
 Πρόνοια 1096,8.

Πύθεον Apollinem 1039,2. 1040,2.
— Πουθιῆος 492b praefat.

Ῥέης 822,4. — Ῥέη 822,10. Ῥείη
823,4. 824,1. — Ῥείην 618,22.
Ῥεμβηνόδω v. Διί.

Σαράπιδος 832,1 (ὑψιμέδοντος). 875,3.
824a1 praefat. — Σάραπιν 1022,5.
— Σάραπι 981,5. Add. 874a1. —
V. Σέραπης.

Σειρήνα 551,5. — Σειρήνων 582,1.
Σέραπης 1029,4. — Σεράπει (Ηλίου
Διί) 834,1. — Σέραπι 920 II 7.

Σιβύλλης Erythraeae 1075,1.

Σοφίη 413,1.

Sphinx 1015. 1016.

Σιωτήρ v. Ζεύς et Ἀσκληπιός.

Σωφροσύνη 34,1.

Τᾶνον 775,2.

Τάρταρον 575,2 (Αἶδew). 1136,3. —
παρα Τάρτασιν 722,5.

Τελεσφόρον 1027,38. — voc. ibid.
16. 25. 31. 34. 41.

Τερψιχόρα 788. — Τερψιχόρη ibid. 1.

Τετρακόρης θεᾶς 406,11.

Τηθύν (mare) 1028,55.

Τιβωνοῖο 992,1. 1002,3.

Τιτάν 990,5. — acc. 261,4. — voc.
1025,1 (φαεσίμβροτε).

Τριτογένεια 1046,60. acc. 1035,18. —
Τριτογενεῖ Παλλάδι v. Παλλάς.

Τύχη 244,4. 248,14. 257,6. 334,10.
475,3. 489,4. 492,2. 664,5 (φθονερά).

Τύχα 208,8. 240,6. — Τύχης
440,3 (ιερόν). 491,5 (οἶακι). 526,2
(δεσποσύνη). 538,1 (δηλήμασι). 551,
12. 640,6. 847,1 (τάλαντα). 1039,2.
1040,7. — Τύχην 519,5 (fatum).

Υμέναιος Add. 241a1. — V. ind.
vocab.

Υπερεῖον 361,1.

Φαέθοντι 618,6 cf. praescr.

Φαμενώθ Memnon 978. 988,2.

Fato bono 838. — Fatis 837 ep. lat. 1.

Φιλόργιε 820,1.

Φοῖβος 473,4. 1039,18. 1040,5 (Ἀπόλ-
λων). — gen. 415,3 (θέραψ). 821,8
(λυκοκτόνου). 823,1. 874,6. 968,3.
1038,26. — dat. 518,3. 773,1. 768,3
(Ἀγυιεῖ). 800,1 et 801,1 (ἀκερσε-
κόμη). 808,2. 821,6 (Λυκεῖω) Add.
805a8 (ἀχειρεκόμη). — acc. 594,6.
1034,30 (τοξοφόρον). 797,5. 931,7.

Χαρίτων 435,3. 622,1. 692,2 (τρισσω̄ν).
948,4 (ὁμοφροσύνα). 994,6. 1073,9
(πόρον). 1076,1 (λουτρόν). Add.
1029a9. — dat. 269,4. Χαρίτεσσιν
369,4.

Χάρων 646,3 (πορθμεύς). — gen.
302,3 (νήα). — dat. 647,16. —
voc. Χάρων νηλεόθυμε 566,8.

Χθονίου v. Ἑρμῆς.

Χριστός 1067,4 (ἄχραντος). 1140,6
(ἄναξ). — gen. 427,7 (ἄχράντοι).
726, 2. 1064,5 (παμμεδέοντος). ib.
7. — dat. 733 (ἁγίαν ἐν Χ.). 1024,1
(μεμελημένος). — voc. ib. 2 (πάτερ).
Χρόνε 27,1.

᾽Ωκεανός 618,10.

᾽Ωραι 314,4. 1110,5 cf. praescr. —
᾽Ωραίων 1072,2. — dat. ibid. 4. —
᾽Ωρα . . ibid. 6.

III. NOMINA GEOGRAPHICA.

'Αβατον ins. Aegypti 981,6.
 'Αβδηρίτης 326 praescr. 759,1.
 'Αβυδηναίου 'Οσείριδος 414,5.
 'Αγγελῆθεν 78.
 'Αγεανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
 'Αγρυλῆθεν 770 subscr.
 Adrianis tribus: 'Αδριανοῦ ἔκγονοι 928,2.
 'Αζηνιεύς 956 subscr. — ἐξ 'Αζηνιέων 128 praescr.
 'Αθειληνός 714,2.
 'Αθῆναι 88,8. 845,3. 1045,1. — 'Αθηνῶν 92,2. 844,2. 'Αθηνέων 1046,37.
 'Αθηναίων 912,3. 1046,60. — 'Αθήναις 90,4. 91,1. 534,3. 902,1. — 'Αθήνας 26,6. 164,1. 1046,66. — 'Αθήνηθεν Add. 877 a1.
 'Αθηναῖος 22,3. 775 subscr. — 'Αθηναίη (γῆ?) 118,1. — 'Αθηναῖοι 36,2. 941,1. — 'Αθηναίων 26,5. 638,1. 741,1. 748,2. 755,3. 844,1. 878 praescr. 955 praescr. — 'Αθηναίοις 868,3. 'Αθανάοις 928,7. — 'Αθηναίους 763,2. — V. 'Αττική et 'Ατθίς.
 Αἰανή 514,2.
 Αἰγαίου ῥόου 872,13. ὠκεανοῖο 1140,7. — Αἰγαίας θαλάσσης 1140,7. — Αἰγαίην πόντου πλάκα 779,5.

Aegeis tribus: Αἰγείδας λαός 928,3.
 Αἰγίλιεύς 753,3.
 Αἰγινήτης 52.
 Αἰγύπτου 919,3. 975,3. 978,8. 993,3. 1028,1. Αἰγύπτιοι 713,3. 978,11. 981,1. 8. 1015,9. — Αἰγύπτῳ 1082,15. — Αἴγυπτον 981,3. — Αἰγύπτιον Memnonem 990,1. — Αἰγύπτιε βασιλεῦ Memno 992,3. — Αἰγυπτίων 1020,2.
 Αἰδηψοῦ 269,2.
 Αἰθιώπων 975,3. 978,12. 981,9. 11.
 Αἰμονιεῦσι 191,1.
 Αἰνιέων praef. 856 a2.
 Αἶνον 1034,4.
 Αἰξωνεύς 50 praescr. 128 praescr. 957 subscr. — Αἰξωνέως 133.
 Αἰολίδος πάτρης i. e. Myrinae 552,3.
 'Ακαδημείης 40,3.
 'Ακμονεύς 376 e.
 'Ακουιτανίης 714,6.
 'Αλαιοεύς 65.
 'Αλεξάνδρεια Aegypti 94,1. 713,5. — 'Αλεξάνδρου πόλις 978,6. — 'Αλεξανδρεύς 713,14. — 'Αλεξάνδροιο πολίτης 654,8.
 'Αλεξανδρεύς Troadis 336,2.
 'Αμάσεια 154,1.
 'Αμισοῦ 250,1. 'Αμίσειο 875,6.

- Ἀμύκλης 473,5.
 Ἀμφίλοχοι 183,7. — Ἀμφιλόχων 183,2.
 Ἀναγυράσιος 777 praescr. — Ἀναγυρασίου 50.
 Ἀναύρου 1089,7.
 Ἀναφλυστίου 81.
 Ἀντιόχειαν ad Orontem 435,6. — Ἀντιοχῇ 112,1.
 Ἀντιόχεια ad Maeandrum 272,7.
 Ἀντιοχίς tribus 26,10. Eius auctor Ἀντίοχος 957,6.
 Ἀπάμεια urbs Bithyn. 719,2. — Ἀπαμείης 1089,12. — Ἀπαμεία 836,2. — Ἀπαμέα 881,1.
 Ἀπρηνῶν γαῖα 339,10.
 Ἀραβίης γαίης 434,2. — Ἀράβων 826,2. — Ἀραβίους 569,7.
 Ἀρβήλοις 1088.
 Ἄργος Πελασγικόν 846,1. — Ἄργει 822,5. — Ἀργεῖοι 746,1. 846,5. — Ἀργείων 466,2. — Ἀργεῖη ἀσπίς 931,5. — Ἀργολικὸς στόλος 477,5. — Ἀργολικοῖς ἄγκεσιν 932,1.
 Areopagus v. Ἄρης.
 Ἀρκαδίας 781,11. — Ἀρκαδία 744,3. 1082,4.
 Ἀράθθιοι ῥοῤαῖσιν 180,2.
 Ἀρυκανδεύς 409,1 (fortasse ἥρωι Τροκονδεύς).
 Ἀσία (eius figura) 1088. Ἀσίη περίφρων praefat. 474 a. — Ἀσίας 768,1. 920 π 2. 1035 praescr. Ἀσίης 293,1. 614,5. 903,1. — Ἀσίαν praef. 877 b. — Ἀσίην (?) Add. 242 a 6. — Ἀσίδος 584,1. 978,3. 1074,1. Add. 903 a 4. — Ἀσίδα 1083,2.
 Ἀσκαλωνίτης 96 praescr.
 Ἀσκανίη γαῖα 1089,2.
 Ἀσκραίῳ πέδῳ 497,5.
 Ἀστακείης γαίης 168,1.
 Attalis tribus: Ἀτταλίδας λαός 928,1.
 Ἀττικὴν 176,1. — Ἀτθίδος (γῆς) 820,2. Ἀτθίδι χθονί 852,6.
 Αὐσονῶν ἀγητῆρι Traiano 549,7. — Αὐσονίης (?) Add. 242 a 10. Αὐσονίη γῆ 622,2. 662,3. 663,2. — Αὐσονίην 146,2. — Αὐσονίον ἄστν 831,12. δάπεδον 584,4. — Αὐσονίου χρήματος 622,4. — Αὐσονίων 165,2. 434,3. 440,10. 498,4. 533,3. 580,12. 594,1. 597,2. Add. 888 a 2. — Αὐσονίοις 590,6. 1046,29. — Αὐσονίς 571,4. — Αὐσονίδεσσι Add. 688 a 3.
 Ἀφιδναῖος 74 praescr. — Ἀφιδναίων 755,2.
 Ἀφροδισιάς Cariae 620,1.
 Ἀχαιίδα (?) γῆν 926,8. — Ἀχαιῶν 1046,25. 1070,4. Ἀχαιῶν 915,1.
 Ἀχαρνέως 967 praescr. — Ἀχαρνέα 122 praescr. — ἐξ Ἀχαρνέων 97 praescr.
 Βαιστανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr. Βειθύνιον 534,3.
 Βειθυνός 947 b. — acc. 509,1. — gen. pl. Add. 333 a 3. — Βιθυνᾶν 250,2. — Βιθυνικῷ βήματι 395,4. — Βειθυνίδος 186,5. 597,1.
 Βοιωτός 775 subscr. — gen. pl. 26,6. 27,4. 748,1. 849,2. 855,2. 926,11. — Βοιωτίῳ πεδίῳ 461,7.
 Βοσπορίς γῆ 252,5.
 Βόστρης 455,1. 1066,4.
 Βούβαστος 1028,3.
 Βύζαντος πόλει 534,5. — Βυζάντιος 330,2.
 Γαλατίας 731,4. — Γαλατεία γῆ 406,2. — Γαλατῶν 706,2. 793,8.
 Γαλιλαίῳ i. e. christiano 725,7.

- Γαργήττιον 108,2.
 Gortyn: Κρητῶν πόλιν 906,2. —
 Γορτύνιος 54. 498,1.
- Δαλμάτιος 444,4.
 Δαρδάνιον γένος 1046,39.
 Δελφῶν πετρῶν (?) 1025,4. — Δελ-
 φίδι χώρα 490,3. φάμα 843,2.
 Δήλου 1025,1. — Δήλιος 213,2.
 Διδύμοις 858,2.
 Διογένειον Atheniens. 114.
 Δίρκα praefat. 938a5.
 Δοκίμοιο χθών 666,2. — Δοκιμεύς
 797,3. — nom. pl. 793,2.
 Δορύναμα 828,5.
 Δυρραχίου 517,8.
- Ἐδεσσα 517,13. — Ἐδεσσαῖον 517,12.
 Ἐειθηνῶν Καισαρήων δῆμος 1059,1.
 Ἐλαιουσίῳ 969 subscr.
 Ἐλευθερναῖος 851 subscr. 932 subscr.
 Ἐλευσεινίου 151 subscr.
 Ἐλεφνηορὶς βῶλος 103,9.
 Ἐλικῶν 99,5. 500,4. — acc. Add.
 1029a9. — Μούσαις Ἐλικωνίσι 926,
 13. — Ἐλικωνίασι Θεσπιαῖς 811,2.
 Ἑλλάς 38,1. 254,1. praefat. 474a1.
 — gen. 254,4. 489,2. 580,12. 902,2.
 905,3. 918,1. 932,5. 10. 978,4. —
 dat. 62,1. 461,1. 1046,36. — acc.
 27,3. 749,4. 878,9. Add. 241b1.
 — Ἑλλαδικὰν ἀλκάν 1081,2.
 Ἑλλην femin. 719,2. — gen. pl. 330,3.
 982,4. 1060,3. Add. 888a2. Ἑλλάνων
 843,5. 1084,2. 938a6 praefat. —
 dat. 39,3. 473,7. 506,6. 12.
 Ἑλλησπόντῳ 764,1.
 Ἐπίδαυρος praefat. 877b1. ibid. 932a3.
 — Ἐπιδάυρου 892,2. — Ἐπιδάυριοι
 1027,35.
 Ἐρετριεύς 89 praescr.
- Ἑρμιονῇ 926,16.
 Ἑρμοῦ ἐξ πατρίδος i. e. Hermupolis
 1048,4.
 Ἑρμώνθιος nomus Aeg. 995,2.
 Ἑρύθρου πόλις 904,1. — Κεκροπὶς
 ibid. 2.
 Ἑσπερίας χθονός 905,1.
 Εὐβοίας 103,2. 461,3.
 Εὐμενεύς 376e.
 Εὐξείνιοιο i. e. πόντου 537,4.
 Εὐπυρίδης 967,2.
 Εὐρώπας 978,3. Εὐρώπην 768,1. 877b
 praef. — Eius figura 1088.
 Εὐρώτα 191,2. ἀπ' Εὐρώτα praef.
 768a3.
 Εὐσεβέων ἄστῳ Catana 887,1.
 Εὐωνυμεύς 772 subscr.
 Ἐφεσος 71,4. — gen. 228,4. 718,2.
 798,2. — dat. 229,4.
 Ἐφύρη 172,2.
- Ἡλεῖον (Ἀλεῖον) praef. 1100a.
 Ἡλύσιον 511,2. — V. ἡλύσιον πεδῖον.
 Ἡράκλεια Pontica 488,2.
 Ἡράκλεια Lyncestarum 515,3.
- Θάσος 208,17. 24. — Θασίων 326
 subscr.
 Θεσπιαῖς 811,2.
 Θεσσαλίῃ 993,6. — Θετταλίας 192,2.
 Θεσσαλονείκη 683,1. 529,1. — Θεσ-
 σαλονικεύς 522,14.
 Θήβη Boeotorum 489,1. 495,1. Θήβα
 938a1 praef. — Θήβης 1054,1.
 Θήβας 932,7. — Θήβαις 876
 praescr. 1015,6. — Θεβαῖος 90,4.
 489,7. — Θεβαῖοι praef. 768a4.
 Θήβη Aegyptiorum 931,3. — Θήβης
 1049,2. Θήβας 932,7 (Καδμηίδος).
 — Θήβην 993,4 (καλλίπυλον). —
 Θεβῶν 976,1. — Θεβάας πόλιος

- 992,2. — Θηβαίας σίργγας 1017,1.
 — Θηβαίων 919,3. — Θηβαίω
 λίθω 990,2. — Θηβαίδος 1008,3.
 1020,1.
 Θήρας 807,3. — Θηραῖος 762,1. —
 Θηραίων 807,5.
 Θοραεύς 67 praescr.
 Θορίκιον 845 praescr.
 Θρήκης 140,3. 1082,8. — Θρήκες
 792,3. — Θρηκῶν 841,8.
 Θυάτειρα 248,5.
 Θυμβριάδες 1046,1.
- Ίβηρ Ίβηρος 549,4.
 Ίβί 1048,2.
 Ίεραπενθεβυλεί (?) vicus Aegypti
 713,4.
 Ίεράπολι Phrygiae 1074,2.
 Ίθάκα 187,2.
 Ίλβειτηνῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
 Ίλιον 1095,2. — Ίλιάς αἶα 1081,1.
 Ίλλυριοῖσιν 183,3. — Ίλλυρίδος γαίης
 906,6.
 Ίμβρίων δῆμος 151.
 Ίναχίδων (?) 464,2.
 Ίνδόν flum. Add. 197a1.
 Ίνδούς 569,7.
 Ίσθμῷ 933,3. 941,2. — Ίσθμοῖ 941
 praescr. — Ίσθμια 933 praescr.
 Ίσθμέ pagus Rhodiorum 200,1.
 Εἰταλίη 553,4. — Εἰταλίας 574,2.
 Ίταλίας 901,1. — Ίταλός 1000,3.
 — Ίταλῇ χθονί 614,5. — Ίταλικῆς
 502,14.
 Εἰτεαῖος 62 praescr.
 Ίωνες Add. 888a7. — Εἰονίου πελά-
 γους 517,2. — Εἰαονίης σοφίης 553,2.
- Κ . . . . ηνον oppidi nomen 440,2
 Καμαριναῖος 744,2.
 Κανωθαίων 714,3.
- Καππαδόκων 640,1. — Καππαδόκαις
 138,2.
 Καρσί 161,3.
 Καρυανδεύς 775 subscr.
 Κασπίας κλήθρας 549,3.
 Κασταλίαν 926,4.
 Κατάνης 599,6.
 Καυκάσιος gen. 773,4.
 Κέκροπος δήμῳ 927,2. — Κεκρόπων
 120,3. 168,2. — Κεκρόπεσσι 969,3.
 — Κεκροπίη (terra) 878,2. — ἱας
 88,4. 771,2 (?). — ἱης 863,12.
 866,3. 915,2. — ἱη 150,8. — ἱη
 πόλιν 822,5. — ἱούς τάφους 118,6.
 — Κεκροπίδης 794,3. — acc. 1046,30.
 — nom. pl. 863,3. 1027,38. —
 gen. 33,6. 844,4. 929,2(?). 972,1(?).
 — dat. 40,4 110,7. Add. 97a6.
 — Κεκροπηίδος γαίης 140,3. —
 Κεκροπῆς tribus 26,10. — dat. 844
 subscr.
- Κεκροπῆς Erythrae 904,2.
 Κελτῶν 831,12. Add. 242a5.
 Κερκείνιον 514,3.
 Κερκύρα 37,2. — V. Κορκύρης.
 Κεφαλῆς 1042,1. — Κεφαλήος 760,1.
 — Κεφαλήθεν 61.
 Κηφισιέως 959 subscr. — acc. 971
 praescr.
 Κιανός 347,4.
 Κίλιξ 667,1.
 Κίσαμος 384,1.
 Κλάρου 1025,2.
 Κοθωκίδης 58 praescr.
 Κόρινθος 619,3. Add. 471a1. — acc.
 1113,1. — Κορίνθιος 619,2. 775
 subscr. — Κορινθόθεν 746,1.
 Κορκύρης 262,7. — V Κορκύρα.
 Κορώνη 475,5.
 Κοτιαέων 362,2.
 Κρήτα 255,1. — gen. 384,1. 416,3. 8.

1082,7. — dat. 498,3. Κρής 825,3. —
Κρητῶν πόλιν Gortynem 906,2. —
Κρησίαν Dianam 798,2. — Κρηταιεῖ
Μίνωι 514,5.

Κριεύς 61 praescr.

Κρόνου ἐμπόριον 981,7 cf. adnot.

Κρωπίδαι 852 subscr.

Κυανέας δῖνας 779,3.

Κυδαθηναίεύς 927 praescr.

Κυδναίων ρείθρων 1078,6.

Κυδωνιάτης (vel-ας) 751,3.

Κύζικος 643,1.

Κυθηρία 47,2.

Κυλλήνιος Ἑρμῆς 414,9.

Κύμας 745,3. — Κυμαίων 639,1.

Κύπρω 100,3. — Κύπριος 774,1. —
Κυπρίου 188,1. — Κύπρις γὰ
846,4. — Κυπρογενῆ 257,2.

Κυραναῖος 775 subscr.

Κύσει 1047,3.

Κῶς 101,2. Κόως 202,6. — Κῶαι
233,3.

Λακεδαίμονος 192,2. 477,1. — Λακε-
δαιμονίῳ 743,2. — ἰης Λήδης 863,5.
— Λάκαιναν ἀσπίδα praef. 768a3.

Λακιάδης 39 praescr. 954 subscr.

Λαμψακηνός 807,6.

Λαοδίχεια 293,2. 673,4 (ad. Lycum fl.).
— Λαδικίης 530,2. — Λαοδικεύς 929,6.

Λαρύμνης 493,4.

Λάτυια πόλις praef. 856a3. — Λα-
τυέων ibid. praescr.

Λάτων πάτρης nomus Aeg. Λατοπολίτης
995,2.

Λεβάδεια 931,3.

Λεοντῖνος Add. 875a praescr.

Λέρνη 822,8. — Λερναίαν ὕδραν 1082,3.
— Λερναίων ἀδύτων 866,4.

Λέσβου 230,2. — dat. 228,3. 330,6
(ἐν χώρῳ). — Λεσβιακῇ βώλῳ 329,1.

Λευκάς 92,1.

Λεύκτροις praef. 768a5.

Λήθης 204,11 (Ἀιδωνίδος). 261,10
(πῶμα). Λάθας 244,10 (πόματι).
— παρὰ Λήθῃ 772,5. — V. ind.
vocab.

Λιβύη 1082,15. — Λιβυκῶν ψαμάθων
118,6. — Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν
993,3. — Λιβύων 877b praefat.

Λιγύων 831,12.

Λιμναγενῆ 245,4.

Λιμύρων 615,10.

Λίνδος 857,2.

Λοκροῖσιν 849,4.

Λουγυδούνιοιο 714,6.

Λουσοί praef. 952a3.

Λυδοῖς 1082,18.

Λυκίης 615,10. — Λυκίων 546,1.
768,2. 6. 944,3 (τὸ κοινὸν Λ.).

Λύκοιο flum. 673,5.

Λύκων πόλις 414,1. 415,1.

Μάγνης 218 subscr. 641,1.

Μαιάνδρου 272,8.

Μακεδών 262,3. 519 praescr. — Μα-
κηδονίη 553,4. — Μακέταις 313,7.

Μανθίῳ ἐν πεδίῳ 641,2.

Μαντινέα 744,2. Μαντινέη praef.
480a2.

Μαραθών 1087,4. — acc. 1046,5. —
Μαραθωνίου 155 praescr. — acc.
114 praescr.

Μαρεωτίδι γαίῃ (?) 135,1.

Μεγαλοπολίτις 471 praescr.

Μεγάρων 26,2. — Μεγαρῆς 461,9.
843,1. Add. 461a1. Μεγαρῆες
909,3. 913,1. 914,1. — Μεγαρήων
958,6. Μεγαρεῦσιν 461,1.

Μεδιολάνῳ 720,6.

Μελιτεύς 34,3. 844 subscr. — gen.
45 praescr. 893 subscr.

Μέμφις 258,7. 1028,3.

Μερόπων Coorum 202,4. — Μεροπηίδος πάτρης 273,3.

Μεσσάνιος praef. 1100 a 1.

Μιλήτου 161,2. — Μιλήσιος 145 praescr. — gen. 155 praescr.

Μινύαις 491,6.

Μεισηνοῦ 671,3. — Μεισηνῶν στόλου 838,2.

Μήδων 747,1.

Μοττιανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr. ἐκ Μουσείου poeta Alexandrinus 1009 subscr.

Μύγδονος νᾶμα 549,6.

Μυκάλας 461,5.

Μύνδος 205,1. — Μυνδία 205 praescr.

Μυρίνης 552,3.

Μυτιλήνη 330,6.

Ναμαρήσιοι 440,5.

Νάξιος 1098,1

Ναρκίσσου κῆπον 811,3.

Νεμέη 931,3. praef. 932 a 4. — Νεμέα 1082,2. Νεμέη 926,3. — Νέμεια ludi 933 praescr. Νέμεα 932 praescr. Νέμειος νίκη 938 a 3 praefat.

Νεῖλος 993,4. — gen. 979,5. 980,3 (?). 981,3. 983,1. 984,1. 1078,12 (προχοάς). Add. 197 a 1 (προχοάς). — dat. 981,10.

Νείλου πόλιν 642,3.

Νειλωτίδος θεᾶς Isidis 586,2.

Νικαίας Bithyn. 509,1. Νικαίης 597,1.

Νικομήδεια Bithyn. Add. 333 a 3.

Νισαίων 461,10.

Νισύριος 775 subscr.

Νομάδων Ἄρης 251,2.

Νῦσα 946,2.

Ξοίς nomus Aegypti 713,4.

Οἶανθέος γενεάν 179,2.

Οἶναῖος 49 praescr. 131,2. — gen. 66,1.

Οἰνέως ἐπώνυμον 968,3.

Οἶσανδρὺς 944 praescr.

Ὀλυμπος 618,22. — gen. 471,5. 618,3. 33. 649,8. — dat. 159,2. 261,11. 1029,8. — acc. 1110,1. Add. 646 a 3.

Ὀλυμπία 843,5. — Ὀλύμπια ludi 933 praescr.

Ὀπόεντα 849,3. 855,5.

Ὀρειοί Add. 471 a 3.

Παγᾶν 26,6. — dat. 469,1.

Παιανιεύς 70 praescr. — gen. 960 praescr.

Παλληνέα 964 subscr.

Παμβοτάδη 853 praescr.

Παναθήναια 940 pr. — gen. 878 praescr.

Πανδιονίς 26,10. — Πανδιονίδαί 928,3.

Πανελλήνων 915,4. 1079,3. — dat. 272,5.

Παντοματρείου 416,8. — ματρική 416,7.

Παρθικὴν ὑσμίνην 549,8.

Παριηνός 86 pr.

Πάρος 218,3. — acc. 818,13. — Πάριος 759,3. — gen. 750,3. — dat. pl. 818,11.

Πατάρων γῆ 412,2.

Πάτνος 872,6. — Πατνίη 872,3 (v. Μήνη).

Πατρεύς 105,2.

Πάφος 254,3. — Πάφιος 605,1. — dat. pl. 794,4.

Πειραιέως (πὰρ χθονί) 113,2. — Πειραιεύς 75,3, 853 pr. — acc. 955 pr.

Πειρήνην 926,4.

Πελαζγικόν Ἄργος 846,1.

Πελοποννήσου 47,2. — Πέλοπος χθών 846,1.

Περγαμῆς ἄκριος 1035,8. — Περγαμηνῶν 1035 pr. — Περγαμόθεν 877b2 praefat.

Πέρσαι 1087,4. — gen. 749,8. — Περσικῶ πολέμῳ 461 pr.

Πέτρῃ 434,1.

Πῖσα 934,1. — Πεισαῖον ἀγῶνα 933,2. — Πισάτιδος ἐλαίας praef. 932a.

Πιτάνῃ 473,6.

Πλάταια 931,4 — acc. Add. 545c1.

Πόντου πόλις Amasia 154,1. — Ποντίων βελῶν 337,1. — Ποντιάς Ἡράκλεια 488,2.

Ποντωρέως Add. 197a pr.

Πόρτῳ (Traiani?) 712,3.

Ποτειδαίας 21,6. 10.

Προυσιάς 110,4. — gen. 229,2.

Πρυμνησσέων 362,2.

Πτελεάσιος 853 pr.

Πτολεμαίδος 982,3.

Ptolemais tribus: Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 928,1. 929,5(?).

Πυθοῖ 933,3. — Πύθια ludi 933 pr. Πούθια 492b praef. — Πυθώης νίκης 931,2. — Πουθιῆος dei 492b praefat.

Ῥάβεννα 337,4.

Ῥαμνοῦντα 1046,66. — Ῥαμνουσιάς Οὔπι 1046,61.

Ῥαριάδος deae(?) 931,6.

Ῥηγίῳ 617,2.

Ῥηνείης μυχός 149,3.

Ῥήνῳ παρ ποταμῶ 229,1.

Ῥόδου 835,4. — Ῥόδιος 775. — acc. 934,2. — Ῥοδία γᾶ 197,2.

Ῥώμη 581,1. 598,1. 879,2. — gen. 589,1. 642,3. 720,4. 1046,62 (ἐκαστονταπύλοιο). Add. 242a5(?). —

dat. 597,3. 611,1. 947,7. — acc. 617,5. — Roma: Αὐσόνιον ἄστρῳ 831,12. — Ῥωμαίων 584. 592,2. 951,1. — Ῥωμαίοισιν ἡγεμόσιν 242,2.

Σαλαμῖνος ins. 30,2. 461,5. — acc. 777,2.

Σαλαμῖνος Cypriorum 774,1. — Σαλαμινίου (Κυπρίου) 188,1.

Σαλυβρίαν 36,4.

Σαρδονίῃ 622,3. — Σαρδηνός 1005,1.

Σέλγην 199,3.

Σεριφιάς νῆσος 214,5.

Σιδήτης 772a2. 1006,1. 1007,3.

Σιδῶν 932,11. — Σιδώνιος 96. 491. — Σιδωνίων πόλις 932.

Σινητίσιν ἀκταῖς 810,1.

Σινώπας 252,2. — Σινώπην 702,5.

Σκυθῆς Ἀρτέμιδος 872,12. — Σκυθήθεν 872,9.

Σμύρνης 234,5. 657,1. — Σμυρναῖος 604,1. 805. Add. 805a (b). — Ζμυρναία κόνις 376,3.

Σουνιεύς 152. — Σουνιέως 955.

Σπάρτη 475,5. 874,2. — Σπάρτας 917,2. Add. 471a2(?). praef. 768a1 (δδρυ).

Στειριέως 956. 968.

ἐπὶ Στροφάσιν 184,6.

Στυμφαλίδος λίμνης 1082,5.

Συνναδεύς 119,1.

Συρακόσιος 744,1. — Συρακόσιοι 745,2. — Συρηκοσίων 891,1.

Συρίης 703,2. 714,3. 919,4. — Συρίηθεν 689,2.

Σῦρος 273,4. — Σύρου 212,3.

Σφηττίου 954.

Σχερίῃ 186,7.

Ταίναρος urbs Add. 497a 10.

Ταλλαίοισιν οὔρεσι 815,1.

Τάρσῳ 622,3. — Ταρσέα 350,2. —
Ταρσογενῇ 644,5.

Ταύρων 773,4.

Τενεδίων δῆμος 151.

Τευθραντίδα γαῖαν 1035,2.

Τηλεφίδας Pergamenis 1035,1.

Τήλου 199,3.

Τήνου 1025,5.

Τιβουρτῖνος (?) 724,1.

Τμῶλος 234,1. — gen. 412,3.

Τόμοιο ἄστρῳ 537,5.

Traiani foro 879.

Τράλλεος πόλις 946,3.

Τρευνακρία γαῖα 563,1.

Τρινοιξειτῶν ὁ χώρος Mysiae 335.

Τρίπολιν Ἀσίας 920 II 2.

Τροχμοῖς 793,9.

Τρώων πεδίῳ 993,5. Τρώων praef.
932a1.

Τυρσηνῶν 1046,31. — Τυρρανά adiect.
745,3.

Υπαίπων Add. 903a6.

Υπατα praef. 856a8.

Υχαντηνῶν ὁ χώρος Mysiae 335.

Φαληρέως 152.

Φαρίη γαίη 414,2.

Φένεος praef. 932a4. — gen. 781,12.

Φῖλαι 978,11. 979,6. 980,1. — gen.
981,5. — dat. 984,2. — acc. 980,6.

Φλυεύς 69. — Φλυέως 43. 868.

Φοινίκην 96,6. — Φοινίκων 444,4. —
Φοινισσῶν (?) 461,6.

Φολόην 1082,16.

Φορωνίδος λαός 932,3.

Φρυγίης 641,1. — Φρυγός 93,1. —
Φρύγιον 380,5. 407,11 (λίθον).

Χαιρωνέα 269,1.

Χαλκιδέων 206,5. 748,1.

Χῖος (sic) insula 88,3. — Χῖος 88.
— Χῖος iactus talorum 1038,1. 17.

Χολλείδου 963. — ἐκ Χολλιδῶν 930.

Ψέλχιδος 975,2.

᾽Ωαθεν 933.

᾽Ωρείου (ἀγροῦ) 89,2.

IV. NOMINA HOMINVM ANIMALIVMVE.

*'Αβάσκαντος 959.
 'Αβάσκαντος 649.
 'Αβασκαντής 630,2.
 'Αββαῖος (?) 430,4.
 *'Αβγαρος 583,1. 6.
 'Αβιάνιος 685,3.
 'Αβούριος 452,15.
 'Αγαθάγγελος 550,1.
 *'Αγαθήμερος 554,1.
 'Αγαθειῖνος 296. 363 (?). 558,8.
 'Αγαθίων 374.
 'Αγαθόδωρος 783,6.
 'Αγαθοκλῆς 928,5.
 'Αγαθόμορος 524,1.
 'Αγαθόπους 842,2. 868.
 'Αγάθων 722,9.
 *'Αγαμέμνων 1095,1.
 'Αγαπήτη 355,2.
 'Αγαπωμενός 617,1.
 'Αγασικλῆς 772.
 'Αγάσιππος 772,3.
 'Αγέλη 629,1.
 'Αγεσίας (?) 504,2.
 'Αγέστρατος 851,3 cf. praescr.
 'Αγγορίδαι 871,2. 932,6 (-ᾶν).
 'Αγνηίς 86,3.
 Agrippa v. Avidius.
 'Αγχίσης 1046,4.
 'Αδάη 502,14.
 'Αδαμάντιος 172,2.

'Αδδος 1058,1.
 'Αδίστα 514,1.
 'Αδμητος 191. 192.
 *'Αδριανός imperator 863,12. 928,2.
 988,5. 989,7. 990,3. 9 cf. praescr.
 1045,2. — poeta 811. 1089. Add.
 888a5. — 'Αδριάνεια ludi 967.
 'Αδριανός Garmi f. 454 praescr.
 'Αδωνι ὅμοιος 459,1.
 'Αθαναίων 249,1.
 'Αθην... (nomen defuncti) 43,1.
 'Αθήναιος 555,4. 667,1. 867,1. 960,1.
 Athenaeus v. Antonius.
 'Αθηναίς 144,3. 152,6. 862,2.
 'Αθηνίων 152. 185,3. 399,3. 639. 976,2.
 Athenio v. M. Antonius.
 'Αθηνοδώρα 176,1.
 'Αθηνόφιλος 867,2.
 *Αἶακος 173,15. 646,4. 846,2.
 *Αἰακίδης Achilles 191,8. — ἰδαι
 567,2. 1088,4. — ἰδης λαός Perga-
 meni 1035,12.
 *Αἶας 1095,4.
 Αἶας 715. 715,1.
 Αἰγεῖδαι 852,5.
 Αἰθαλος 248.
 Αἰλιανός 651,1. 1084,6.
 Π. Αἴλιος 'Αβάσκαντος 649.
 P. Aelius Africanus 622.
 Αἴλιος 'Απολλώνιος 950,3.

- P. Aelius Audax 1112.
 Αἴλις Ἀχιλλεύς 718,3. 7.
 Αἴλιος Θεόφιλος 152.
 Π. Αἴλιος Φαῖδρος 152.
 Αἰλία Πρώτη 649.
 Aelia Sabina 680 ep. lat. 1.
 Αἰμυλιανός 528,1.
 *Αἰνείας 1046,25.
 Αἰνείας 14,1. 448,2. 648, 1. 6. 13.
 687,2. 1068,12.
 *Αἰνεάδαι 272,6. 1046,3. 28.
 *Αἰνειώνη Regilla 1046,38.
 Αἰνετίδας (?) Add. 471 a 1.
 *Αἰολίδας Triopas 1046,95.
 Ἀἰσχύλος 760,1.
 Ἀκείλιος 352,1.
 Ἀκμα 991,11.
 Ἀκύλας 319,1. 536,2.
 Ἀκυλεῖνος 425,1. 569,5.
 *Ἀλέξανδρος Magnus 847,6. 848,2.
 Ἀλέξανδρος 184,2. 357,2. 363,1. 373.
 453,1. 647,5. 732,1. 883,1. 2. 965,1.
 Add. 228 b 4.
 Ἀλεξάνδρα 207,4. 570,5. 930.
 Ἀλεξάνδρεια 357,3. -ια 586,1.
 Ἀλεξάνωρ 474,3.
 *Ἀλκαθόου ναετῆρες Megarenses 909,7.
 Ἀλκαίνετος 856,1.
 Ἀλκαῖος Hercules 1082 a.
 Ἀλκαμένης 962,4.
 *Ἀλκείδης Hercules 790,4. 894,1 (?).
 -ίδης 690,6. 892,1. — Ἀλκείδου
 γυμνασίοισι 226,1.
 Ἀλκήν 183,2.
 *Ἀλκηστis Admeti ux. 277,4. 648,8.
 *Ἀλκιβιάδης Cliniae f. eius herma
 1120.
 Ἀλκιβιάδης 330,2. 359,1. 661,2. 930,1.
 Ἀλκίδαμος 961,1.
 Ἀλκιμάχη 50 praescr.
 Ἀλκίμιλλα 364,3.
 *Ἀλκίνοος reg. Phaeac. 545,2. 1056,3.
 — Ἀλκινόοιο χθών Corcyra 184,7.
 Ἀλκίνοοι fratres 732,1.
 Ἀλκίφρων 741,2.
 *Ἀλκμήνη Amphitryonis ux. 1046,59.
 — νης γόνον 830,1. — νης αἷμα
 832,1.
 Ἀλκων 936,1.
 Ἀλύπιος 731,5.
 Ἀμάζασπος 549,1.
 *Ἀμαζών 727,12. — Ἀμαζονίς Hip-
 polyte 1082,9.
 Ἀμάραντος 290,4.
 Ambrosia v. Servilia.
 Ἀμβρύων 825,3.
 Ἀμή 377,2.
 Ἀμμία 372,16. 27. 33. 381,3 cf.
 praescr.
 Ἀμμιανή 341,5.
 Ἀμμιον 321. 381,1.
 Ἀμμώνιος 196,3. 411,1. 1055,2.
 Ἀμπέλιος 271,5.
 Ἀμπέλιον 272,14.
 Ἀμυρταῖος 775 subscr.
 Ἀμφάλης 484,1.
 *Ἀμφίων Antiope f. 1054,1. —
 Ἀμφιονίς φόρμυξ 1053,1.
 Ἀμφικτύων 668 subscr.
 Ἀμφίλοχος 237. Add. 197 a 2 cf.
 praescr.
 *Ἀμφιτρύων 1082 a.
 Ἀναῖος (Ἀνναῖος?) 457,1.
 Ἀναξίθεμις (?) 899,1.
 Ἀνδοκίδας 26,7.
 Ἀνδροκλῆς 75,3.
 *Ἀνδροκλίδαι Ephesii Add. 877 a 2.
 *Ἀνδρομάχη 1095,3.
 Ἀνδρομάχη 507,4.
 Ἀνδρομένης 405,2.
 Ἀνδρόνικος 596,3.
 Ἀνδρόχαρις 775 subscr.

- 'Ανθεμίδης i. e. Anthemii f. Add. 903a5.
 'Ανθέμιος Add. 903a1.
 'Ανθεμῖς 73,1.
 'Ανθιμανός 314 praescr.
 'Ανθιμος 314. 697.
 'Ανθίπη 494,6.
 'Ανθος 577,1.
 'Ανθοῦσα 1048,3.
 'Ανίκητος 376,7.
 'Ανουβίων 833,3.
 *'Ανταῖος 1082,16.
 'Αντιγένης 629,2.
 *'Αντίγονος Gonatas 781,5.
 'Αντίγονος 553,3.
 *'Αντινόεια ludi 967.
 *'Αντίοχος rex Syriae (Epiphanes) 957,6.
 'Αντίοχος rex ignotus 991,10. 11.
 'Αντίοχος 445,1. 834,4.
 'Αντίπατρος 96. 779,7. 857,1. 1062,3. 1065,3.
 'Αντίστας 773,1.
 'Αντιστάτης 22,1.
 'Αντιφῶν 208,5. 953,2.
 'Αντόλιος 902,2.
 'Αντώνιος 168,1. 588,1. 9.
 Antonius Athenaeus 646.
 M. Antonius Athenio 646.
 M. Antonius Encolpus 646.
 *'Αντώνεια ludi 967.
 'Αντωνία 588. Add. 333a.
 *'Αντωνεῖνος imperator 998,3. 999.
 'Αντωνεῖνος 380,2. 583,5. 898,1.
 'Αντωνεῖνα 326.
 Avidius Agrippa 714.
 'Απατούριος 103.
 'Απελλᾶς 374 cf. praescr.
 'Απήμων 777,1 (?). 851.
 'Απίων 236,1.
 Απολλᾶς 414,1.
 'Απποληία 546,17.
 'Απολλόδωρος 48. — 'Απόλλωνος δῶρον i. e. Apollodorus 824,6.
 Apollodorus v. Petronius.
 'Απολλοφάνης 621,3. 960,2.
 'Απολλωνίδης 289,1. 775.
 'Απολλώνιος 119,1. 321. 465,9. 576. 686,1. 950,3. 968. 969. 975,1. Add. 903a7.
 Apollonius 592.
 'Απρωνία 540,5.
 'Απρωνιανός 912,3.
 'Απτυρις 511,4. 9.
 'Απφη 376a.
 'Απφία 247,7. 386,1.
 'Απφία 386,1.
 'Απῶνις 1004.
 'Αργαῖος 853,5 cf. praescr.
 *'Αρήτη (?) Parthenii uxor 1089,4.
 'Αρήτη 358,2.
 'Αριαστῖς 71,3 cf. subscr.
 'Αρειος 1009 subscr.
 'Αριστάγαθος 783,4.
 'Αρισταγόρα 508,2.
 'Αρίσταρχος 535,1. 926,16.
 'Αριστέας 223,11.
 'Αριστεῖνα 691,1.
 'Αριστίων 4 adn.cf. Add. 4a2. 977,1(?).
 'Αριστόβουλος 775.
 'Αριστόδικος 216,1.
 'Αριστόδωρος 58.
 'Αριστόκλεια Add. 497a7.
 'Αριστοκράτης 485,1.
 'Αριστόκριτος 24,4.
 'Αριστόμαχος 169,9. 984,2.
 'Αριστόνοος 914,1.
 'Αριστος 1073,9.
 *'Αριστοτέλης Stagirita 848,2; idem intellegitur 847,5.
 *'Αριστοφάνης grammaticus 1085,12.
 'Αρίστων 97. 575,3. 774,2.
 *'Αρίων Methymnaeus (?) 1086,1.

- * Arcadius imperator 879.
 Ἀρμονία 715.
 Ἀρνιαδάς 180,1.
 Ἀρπαγος 768,5.
 Ἀρποκρατίων 106,3.
 Ἀρριανός 434,1. 837,2 (Cammarius).
 960. 1015.
 Ἀρριος 674,2.
 Ἀρτεμίδωρος 111. 386,3. 513 cf.
 praescr. 713,10. 792,4. 807,1. 4.
 Ἀρτεμιδώρα 523,1.
 Ἀρτεμις 815.
 Ἀρτεμισία 340.
 Ἀρτέμων 660,5.
 Ἀρχαγόρας 948,6 cf. praescr.
 Ἀρχέβιος 39.
 Ἀρχέδημος 762,1.
 Ἀρχέλαος 821,3. 822,2. 11 (-λεως).
 Ἀρχέμαχος 77,2.
 Ἀρχεμηνίδα 194,1.
 Ἀρχένεως 3,1.
 Ἀρχέστρατος 783,5.
 Ἀρχεστράτη 51,2.
 Ἀρχίας 677,2 (?). 856,1.
 Ἀρχικλῆς 954,1.
 Ἀρχῖνος 1111,1.
 Ἀρχιτελής 478,2.
 Ἀσιάρχης 699,3.
 Ἀσιατικός 306,1.
 Ἀσιος 683,2.
 Ἀσκλάπων 128.
 Ἀσκληπᾶς 360,2.
 Ἀσκληπι . . 320b4.
 Ἀσκληπιάδης 340. 593,3. 594,11.
 797,3. 870,4. 966,5.
 Ἀσκληπιάς 870,3.
 Ἀσκληπίοδος 246,1. 889,3. 6. 993.
 Ἀσκληπιόδοτη 174,1. 318,6.
 Ἀσκληπιόδωρος 310. 606,3. 957.
 * Ἀσπουργος rex Bospor. 1070,2.
 Ἀστέριος 642,2.
 Ἀστη 557,1.
 Ἀστράγαλος 296.
 Ἀσφάλιος 750,2.
 Ἀσχάνδιος 725,9.
 Ἀσώπιχος 492,3 cf. praefat.
 Ἀταλάντη 661.
 Ἀταρβος 22,1.
 Ἀτθίς 204,2.
 Ἀτείμητος 582,4. 617,3.
 Ἀτίνια 644,1.
 Ἀτρ . ο . . 540,4 cf. adn.
 Ἀτρείδαν ἔκγονοι 254,4.
 Ἀτταλῖς 722,9.
 Ἀτταλος 576.
 Ἀττική 130,5.
 Ἀττική 161,2.
 Ἀττίκιλλα 598,2.
 Ἀττικός 360,1. 2.
 Ἀττιος 353,1. 2.
 Ἀττις 816,1. — Ἀττιαδῶν δῶμα
 816,4.
 * Αὐγείας 1082,6.
 Audax v. P. Aelius.
 Αὐξέντιος 1078,1.
 Αὐρήλιος . . . 808.
 Αὐρήλιος Ἀμφικτύων 668.
 Αὐρήλιος Ἀντώνιος 588,1.
 Αὐρήλιος Ἀφφιανός 114.
 Αὐρήλις Βιτάλης 735,1.
 Μ. Αὐρήλιος Ἑρμείος 946.
 Αὐρήλιος Εὐτυχής 643.
 Μ. Αὐρήλιος Εὐτυχιανός 874.
 Μ. Αὐρ Εὐτυχος 128.
 Αὐρήλιος Καλλικράτης 693.
 Αὐρήλιος Ὀνήσιμος 588.
 Αὐρήλιος Πετρωιανός 1000,3.
 Αὐρήλιος Πωλλίων 893.
 Μ. Αὐρήλιος Σύμμαχος 946.
 Μ. Αὐρήλιος Τελεσφόρος 971.
 Τιτ. Αὐρήλιος Φιλήμων 963.
 Αὐρηλία 343,1.

Αὐρηλεία Ἀντωνεία 588.
 Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα 523,1.
 Αὐρηλία Ἀταλάντη 661.
 Αὐρηλία Θεανώ 324.
 Αὐρηλία Κυρήλα (Cyrilla) 530,5.
 Αὐρηλία Τατία 372,18.
 Αὐτόβουλος 510,1.
 *Αφειος (?) 404,5.
 *Αφρικανός 229. — V. Aelius.
 *Αφροδίσιος 96. 336,1.
 *Αφροδεισία 341,2. 376 e.
 *Αφροδειτάριον 1004,1.
 *Αφροδείτη 635,1. 687,1.
 *Αφφη 360,2.
 *Αφφία 406,9.
 *Αχιλλεύς 993,5. 1079,2. 1095 adn.
 *Αχιλλεύς 105,1. 541,2..718,3. 974,1.
 Add. 333 a3.
 *Αχόλιος 903,2.
 *Αχώριστος 967,1sq.
 ΛΑΣΚΕΠΟΝ 307,1.
 Α . . . . (nomen defuncti) 100,2.

Βάκχιος 244.
 Βάκχων 812,3 cf. praescr.
 Βάλβιλλος 991,10. 11.
 Βάλβιλλα 988,1. 990. 991,14. — V.
 Ἰουλία.
 Βαλβεινιαῶς 1011,1.
 Βάλβος 329,1.
 Βαλεντεῖνα 647,5.
 Βαλέριος 832.
 Κο. Βαλέριος Ἰουλιανός 805.
 Βάλης 803,2.
 Βάλλιος Νάρκισσος 693.
 Βαλλία Ναρκισσία 693.
 Βασιλεύς 597,4. 598,1.
 Βασίλιος 368 praescr.
 Βασίλιος Μακρεῖνος 694,1.
 Βασίλεια Λεωκιν 535,2.
 Βασιλείδης 186.

Βάσιλλα 609,6 cf. subscr.
 Βάσσος 452,1. 7. 11. 15. 455,1.
 633,1. 892,1.
 Βατάκης 853.
 Βάταλος 683,2.
 Βαυκυλῖς 576.
 Βένους 565,5.
 Βερενεϊκίδης 929,4.
 Βῆρος 593,3.
 Βησᾶς 1019,1.
 Βίκτωρ Σκευᾶς 529,1. 5.
 Βικτωρία 686,2.
 *Βιργίλιος 879,1.
 Βιτάλης 735,1.
 Βιττώ 232,1. 1136,5.
 Βίων 236,1.
 *Βόηθος sculptor Add. 805 a3. 9.
 Βόηθος 216,1.
 Βοκόντιος 1051,1.
 Βολούμνιος 1073,1.
 *Βούσειρις 1082,15.
 Βουταδέων ἐτύμων 852,3.
 Βούτιχος 514,2.
 *Βράνχος 1025,2.
 Βραχᾶς 895,1.
 Βρισηῖς 94,2.
 *Βύζαντος πόλει 534,5.
 Γαβινία (?) 286,3.
 Γάθων 485,1.
 Γαιανός 445,3.
 Γαιῆνα 704,1.
 Γάιος 345. 405,2. 5. 525,1. 579,4.
 Add. 319 a1.
 Γαιωνᾶς 589,1 cf. subscr.
 Γαλακτεῖνος 631,2.
 *Γανυμήδης 380,5. — Γανυμηδείη
 Regilla 1046,39.
 Γάρμος 454.
 Γαυδέντιος 442,2.
 Γελάσιος 1066,1.

- Γελάσις 1076,1.
 Μ. Γέμελλος 998,9. 999.
 Γερμανικός 701,1.
 Γεώργιος 1065,2.
 *Γηρυόνης 1082,10.
 Γῆρυς 506,4.
 Γλαυκατίας 472,1.
 Γλαυκίας 664,1. 872,2. 12.
 Γλαῦκος 186,3. 826,1.
 Γλάφυρος 640,4.
 Γλευκίτας 188,1.
 Γλῆνος 709,1.
 Γλυκέρα 53. 631,1. 694,2.
 Γλυκίας 322,2. 4.
 Γλύκων 243,1. 4. 29.
 Γοργάς 365,1.
 *Γοργίας Leontinus Add. 875a1. 5.
 Γοργίας 223,2. 765.
 Gordiana classis Misen. 838.
 Γοῦργος 46,1.
 Γραμματικός 828,8.
 Γράπτη 369,1. 517,13.
 Γραφικός 516,1 cf. subscr.

 Δ . . . . (viri nomen) 15,1.
 Δέδαλος 717,1.
 Δαίνης 139,2.
 Δαμαίνετος 77,1. 189,7.
 Δαμάρατος 196,1.
 Δαμαρμένης 103.
 Δαμασίστρατος 7,1.
 Δαμασσαγόρας 254,2.
 Δᾶμις 1104,3.
 Δαμοκράτης 949,1 cf. praescr. 1044,3.
 Δαμονικίδας 1101,1.
 Δαμόνικος 860.
 Δαμοστρατεία 642,16.
 Δαμώ 142,3.
 *Δαρῆος 1088.
 Δασεῖος 539,1 (incertum genetivus sit nominis Δασεύς an adiectivum παῖς Δασεῖος i. e. Dasi f.).
 Δάφνις 557,1.
 Δάψιλος 550,3.
 Δῶϊνίας Add. 463a1.
 *Δεινομένης Hieronis pater 745,1.
 Δέκμος Σερουίλιος 592,3.
 Δεκούρατος Add. 307a1.
 Δελφίς 555,2.
 *Δέξιππος rerum scriptor 878,3. 10 cf. praescr.
 Δέρμυς 484,1:
 Δεχάς (an Δεκάς?) 399.
 Δη . . . (nomen viri) 92,2.
 Δηκράτης Add. 875a1.
 *Demetrius Poliorceta: ὁ ἐπίγονος 781,8.
 Δημήτριος 381,1. 3. 523,3. 637,2. 753,3. 771. 775. 853. 863,1. 917. 983,2. 1125,1. Add. 35a1. 5. 295.
 Δημήτρεια 404,2.
 Δημοκλῆς 237 ibid. 7. 8.
 Δημοκράτης 173,14. 272,3. 396,1.
 Δημοκύδης Add. 750a1.
 Δημοσθένης 149,5.
 Δημοστράτη 175,2.
 Δημόφιλος 510,1.
 Δημοφῶν 86. 761,2.
 Δημοχάρης (?) 17,1.
 Δημώ 683,1.
 Δημῶναξ 256,3.
 Διαδ . . . (viri nomen). Add. 277a1.
 Didius Taxiarches 616.
 Δεῖδιος Σεκουῖδος 954.
 Διδύμα 637,1.
 Διτρέφης 86.
 Διώγειτος 47,1.
 Διογείτων 489,5.
 Διογενιανός 1034,34.
 Διογένεια 142,3.

- Διογένης 190,1. 519,3 760,1. 852,6.
 957,3. 958,9. 966,1 (?).
 Διόδωρος 321. 621,6. 702. 839,1.
 Διοκλῆς 107,4. 299,1. 600,2. 876,1.
 949,1. 970,4.
 Diocles v. M. Septimius.
 *Διοκλητιανός inperator 832.
 *Διομήδης Thraz. 1082,8.
 *Διομήδης Tydei f. 1095,2. 1124,1.
 Διονυσιάς 1010,1.
 Διονύσιος 35,3. 36,3. 66,1. 218. 231,5.
 257,5. 285,3 (Διονύσις). 339,9. 412,1.
 555,1. 581,1. 3. 893,2. 932,9 cf.
 praescr. Add. 306 a 1.
 Διονυσία 83,3.
 Διονυσόδωρος 245,1.
 Διόσκορος 832,3.
 Διότιμος 188,2 932,3 cf. praescr.
 Διοφάνης 941,2 cf. praescr.
 Διόφαντος 286,3.
 Διοφῶν (?) 315,2.
 Δίφιλος 57,1. Add. 273 a 1.
 Δίων 220,1. 310.
 Δμωίς 121,1.
 Δοκτίκιος 385,1. 4.
 Δομανώ (vir) 96.
 Δομεστικός 695,5.
 *Domitianus inperator 987.
 Δομιττιανός 456,2.
 T. Δομίτιος Νάρκισσος 933.
 T. Δομίτιος Προμ(η)θεύς 933.
 Δομίτιος Φαῖδρος 481.
 Δομίτιος 534.
 Δόμνος 366,7.
 Δόμνα 372,15. 374.
 Δομνεῖνα 720,1.
 Δομσαλώς 96.
 Δρακόντις 458,1.
 Δράκων 43,1.
 Δροσερίς 723.
- *Δροῦσος 810,4 (eius uxor vel Livia
 vel Antonia).
 Δύσφορος (?) 633,1.
 Δωνατίων 684,4.
 Δωρίς 259,1.
 Δωρόθεος 566,2. 7. 898,2.
 Δωροθέα 313,1.
 Δωροκλείδας 942,4 cf. praescr.
 Δῶρος 552,1.
 Δωσίθεος 1066,4.
 Εἰάρινος 515,2.
 Εἰκόνιος 136,2.
 Εἰρηναῖος 258,6. 273,3. 347,4.
 Εἰρηνίων 701.
 *Ἐκαδήμου λέσχαι 103,3.
 *Ἐκλεκτος 698,6.
 *Ἐκτωρ 1095,2. 4. cf. adn. — Ἐκ-
 τόρεον τύμβον 349,1.
 *Ἐκφαντος 740,1. 752,1.
 *Ἐλάτη 248,6 cf. praescr.
 *Ἐλένη 327,3. 468.
 *Ἐλευσεῖνιος 968,1.
 *Ἐλεφνηορὶς βῶλος v. ind. geogr.
 *Ἐλήμων 415,1.
 *Ἐλίκη 727,15.
 *Ἐλλάδιος 461. — Ἐλλάδιν 136,2.
 *Ἐλπὶς 293,1. 478,2. 684,4.
 *Ἐμπεδίων 941,1.
 *Ἐνδοῖος sculptor 13,2.
 *Ἐνδυμίων 690,6.
 Encolpus v. M. Antonius.
 *Ἐννεότας (?) 496,2.
 *Ἐξηκεστῖδης 58. 133.
 *Ἐξηκτίας pictor 1099,1.
 ΕΞΛΗΟΥ nomen defuncti 323,1.
 *Ἐπαγαθῷ v. Ῥοδογοσίνη.
 *Ἐπαφος 592,1.
 *Ἐπαφρᾶς 654,8.
 *Ἐπαφρόδιτος 710. 867.

- Ἐπικλῆς 7,1.
 *Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3.
 Ἐπικράτης 534.
 Ἐπίκτητος 384,3. 834,4.
 Ἐπιστήμων 8,3.
 Ἐπιτέλης 775.
 Ἐπιτυχάνων 132.
 Ἐρασισθένης 211,2.
 τὸ Ἐρατιδείων κοινόν 851.
 Ἐράτων 155.
 *Π. Ἐρένιος Δέξιππος Ἑρμείος 878.
 *Ἐρεχθεύς 21,9. 910,1. — Ἐρεχθεί-
 δης δῆμος 971,1. — Ἐρεχθειδᾶν
 910,1. — αἷμα i. e. Ἐρεχθείς 928,4.
 *Ἐριχθόνιος 1046,89. — Ἐριχθονίδαο
 1046,40. Ἐριχθονιδᾶν 845,2.
 Ἐρκούλιος 911,1. 912,1. 913,1 (Ἐρ-
 κόλιον).
 Ἐρμαγόρας 687,3. 809,1.
 Ἐρμέρως 169,9.
 Ἐρμῆς 279,1. 376 e. 638,2.
 Ἐρμιανός 309,2.
 Ἑρμιος vel Ἑρμείος 97,5. 234,2. 878.
 946. 952,1.
 Ἑρμιόνη 526,4.
 Ἑρμιππος 241,4.
 Ἑρμιππῖς 865,2.
 Ἑρμογένης 577,1. — V. Μάρκιος.
 Ἑρμόδοτος 794,4.
 Ἑρμοκράτης 206,4.
 Ἑρμόλεως 1048,3.
 Ἑρμόστρατος 759,1.
 Ἑρμόφιλος 1048,4.
 Ἑρξίς Add. 35 a 4. 7.
 Ἑρσηίς 91,1.
 Ἑρως 380,3.
 Ἑρώτιον 866,3.
 Ἑσπερος 279,1.
 Ἑυαγρος 939,3.
 Euander 581.
 Ευανορίδας 490,4.
 Ευαρεστος 944. — Ευαρέστεια ludi ibid.
 Ευαρέτα 376 a.
 Ευβουλίδης 852.
 Ευβουλος 205. 619,1. 3. 946,1.
 Ευδαίμων 580,1. 6.
 Ευδημος 74.
 *Ευδόξια Augusta 921,3.
 Ευδωρος 74.
 Ευηνος 681,1.
 Ευθαλγής 657,1.
 Ευθειός 1052,3.
 Ευθείας 38,2.
 Ευθυγένης 72,1.
 Ευθύδαμος 187,1.
 Ευθύδικος equus 625,2.
 Ευθύκριτος 49.
 Ευθύτονος 724,11 cf. v. 1.
 Ευκαρπος 267,1. 376 e.
 Ευκλάδιος 379,1. 530,3.
 Ευκλῆς 783,5.
 Ευκλεια 517,5.
 Ευκολίνη 56.
 Ευκτήμων 405,6.
 Ευκτίμενος 870,4.
 Ευλάλιος 288,6. 907,3. 909,7.
 *Ευμολπος 153,9. Add. 97 a 4.
 Ευμολπος 959. Add. 875 a 3.
 Ευμορφία 730,2.
 Ευνομος 230. 1071,2 (?).
 Ευνόμειος 424,6.
 Ευνοστιδέων θήκη 561,1.
 Ευξενία 1044,2. 4 cf. praef.
 Ευόδιος v. Χρόνιος.
 Ευοδία 947 c.
 Ευοδος 261,14. 17. Ex falsa lectione
 pro Στόλος 201,1.
 ἐξ Ευπατριδῶν 152,4 cf. praescr.
 Ευπορος 97,5 cf. praescr.
 Ευπραξίς 498,10. 890.
 Ευρεσις 636,1.
 Ευρυάνθη 97.

Εὐρύδικος 222,1 cf. praescr.
 Εὐρύμαχος 41,1.
 Εὐρυμενίδης 208,10.
 *Εὐρυσθεύς 863,7. 1082,1.
 Εὐσέβιος 901,2 cf. praescr.
 Εὐσεβίη 347,2. 440,1.
 Εὐσταθέα (?) 393,1.
 Εὐσταθής 387,4.
 Εὐστάθιος 170,8.
 Εὐστόχιος 366,4.
 Εὐτόνιος 601,4. — Εὐτόνιοι παῖδες ibid.
 Εὐτρητίφαντος 1130,2.
 Εὐτρόπιος 1072,4. 10.
 Εὐτροπος 520,4.
 Εὐτυχής 280,1. 372. 409,1. 603,2.
 643. 835. 947 b.
 Εὐτυχανός 167,4. 874. 1075,2. 4.
 Εὐτυχίδης 42. 169,7. 957.
 Εὐτυχίη 266,4. 316,3.
 Εὐτυχίς 167,3.
 Εὐτύχιος 368.
 Εὐτυχος 116,2. 479,2. 574,1. 798,3.
 Εὐτυχούσα 102,1.
 Εὐφάνης 74.
 Εὐφράτης 945,1.
 Εὐφρόνιος 405,4. 6.
 Εὐφρων 561. 759,3.
 Εὐχαρις 1130,1.
 Εὐχαρίων 251.
 *Εὐχειρ sculptor 852.
 *Εχεκρατίδης 221,1 cf. Add.

Ζεῦξις 390 praescr.
 Ζήλων 189,10.
 Ζηνόδοτος 826,2.
 Ζηνωίς 511,7.
 Ζήνων 620,1. 3. 951,2 sq.
 Ζμερτομάρα (?) 239,6.
 Ζμύρνη v. Σμύρνη.
 Ζώη 350 subscr.

Ζωῖλος 42. 86. 175,2. 612,1. 678,2.
 769,2. 820,2. Add. 228 b 2.
 Ζωνᾶς 130,3. 977,2 (?).
 Ζώνη 360,1.
 Ζῶος 151,4.
 Ζώπυρος 286,1.
 Ζωσιμιανός 422,1.
 Ζωσιμανείδης 887,2.
 Ζωσιμίων 904,6.
 Ζώσιμος 125,4. 285,3. 409,1. 502,6.
 19. 24. 928,6.
 Ζωτικός 362,3. 392,1. 406,1. 834,4.
 Ζωτική 388,4.
 Ζωώ 812,3. 5 cf. subscr.

Ἠγέλοχος 752,3.
 Ἠγήσιππος 777.
 Ἠγίλλα 78.
 Ἠδαία (?) quae et Μαρία 517,5.
 Ἠδιστος 730,2.
 Ἠέλιος 708,1.
 Ἠίθεος 648,2. 6.
 Ἠλιόδωρος 351. 955,1 cf. praescr.
 ΗΝΙΚΑ mulieris nomen Add. 828 a 2.
 Ἠπιώθολμος (?) 1047,9 cf. adnot.
 Ἠραίς 238,4. 282,1.
 Ἠράκλειος 1018,1.
 Ἠράκλεια 874,5 cf. praescr.
 Ἠρακλείδης 71,3. 213,2. 239,1. 519.
 561. 609,5. 943,1. 1019.
 Ἠράκλειτος 30,1.
 Ἠρακλέων ὁ καλούμενος Ἰσαῆς 859.
 Ἠρόδοτος 324.
 Ἠρόφιλος 587,6.
 Ἠρώ 208,15.
 *Ἠρώδης Atticus 957,1. 1046,33.
 37. 71.

Θαῖμος 456,2. 714,1 (ὁ καὶ Ἰουλιανός).

- Θάλλος 350. 529,5.
 Θάλλουσα 301,4.
 Θαυμασίος 176,2.
 Θεανώ 324. 861,3.
 Θεία canis 626,1.
 Θειναμάξη 639.
 Θεῖος 204,1.
 Θειοτέλης 496,1.
 Θειοφάνης 478,5.
 Θελξήνωρ 1098,1.
 Θέμαλλος 458,2.
 Θεμιστοκλῆς 112,2. 915,2. 5.
 Θεμίσων 124,1.
 Θεογεΐτων 90,3. 860,5 cf. praescr.
 Θεοδοσία 566,2. — V. Θεοδοσία.
 Θεοδότη Add. 35a. — V. Θευδότα.
 Θεόδωρος 207,3. 352,1. 3. 534,1.
 915,1. 3. 916,1. 952,1. 1063,1. —
 Theodoros 901 subscr. — Θεοδώ-
 ρος τέχνη 1094. -ηον τάξιν 1093,1.
 *Θεοδώρα Iustiniani uxor 1064,10.
 Θεοδώρα 164,3. 368,1. 7. 8. 1067,5.
 Θεοκλείδας 191. 192. — V. Θευκλεί-
 δας et Θουκλείδης.
 Θεοκλῆς 209,7.
 Θεόξενος 105,1.
 Θεοπεΐθης Add. 874a4.
 Θεόπροπος 934,1. — V. Θεύπροπος.
 Θεόσημος 10,1.
 Θεότειμος 899,1. — V. Θσύτιμος.
 Θεόφιλος 969.
 Θεοφίλη 60,1. 212. Θειοφίλα 212,2.
 Θέρσανδρος 37,1.
 *Θερσεΐτης 711,2.
 Θερσιέπης 750,2.
 Θεσμοφάνη 153,1.
 Θεσπιάδης 500.
 Θευγένης 884,2.
 *Θευδόσιος Magnus 1061,2.
 Θευδόσιος 915,8.
 Θεύδοτος 240,2. 241,6.
 Θευδότα 201,1.
 Θευκλείδας 192,5.
 Θεύπροπος 419,1.
 *Θησέως πόλις 1045,1. 2. — Θησηιά-
 δης Herodes 1046,33.
 Θουκλείδης 53.
 Θσύτιμος 766,1.
 Θράσυλλος 1132,2.
 Θρασυμήδης 778,1.
 Θράσων 884,1.
 Θρέπτος 669,2.
 Θυμοῦχος 90,3.
 ΙΑΙΤΑΜ (nomen viri) 254,2.
 *ΐαμίδαί 874,6.
 ΐάννας 373.
 ΐανουάριος 369,2 (-άριν) cf. praescr.
 841,6.
 *ΐάρων Dinomenis f. 745,1.
 ΐάσων 205,3.
 ΐασσα (?) 84,1.
 ΐγόριος 655,1.
 ΐδας 676,2.
 ΐέρων 122,1.
 *ΐκαρίου παῖδα Penelopen 471,1.
 ΐλαρος 113. 835,2.
 Εἰλάσιος 344,13.
 ΐλλύριος 1054,2.
 ΐμείρων 942.
 ΐοβιανός inperator 1060,4.
 ΐομήδης (?) 440,9 cf. adnot.
 ΐόπη 298.
 ΐούλιος Ἀντιγένης 629,2.
 Γ. ΐούλιος Καρακούττιος 607,1.
 Γ. ΐούλιος Κάσιος 956.
 ΐούλιος Δοῖκιος Μειδίας Εὐάρεστος
 944.
 Κ. ΐούλιος Μεῖλητος Εἰωνικός 920i 1.
 C. Iulius Probus 1112.
 ΐουλία 405,4.
 ΐουλία Βάλβιλλα 988,1. 990. 991,14.

Ἰουλία Κρισπεῖνα Add. 772a1.
 Ἰουλία Μυσίς 396,1.
 Ἰουλία Ποθοῦσα 480.
 Ἰουλιανός 355,1. 704,4. 714,1. 805.
 Ἰουλιανή 416,3. 8.
 Ἰούνιος Σαβῖνος 985,1.
 Ἰουνία Ὀλυμπιάς 693.
 Ἰουνίωρ 810.
 *Ἰουστινιανός inperator 1064,3.
 Ἰπποδάμεια 573,5.
 *Ἰπποκράτης Cous 107,4 (?). 243,16.
 537,7 (θείοιο).
 Ἰπποκράτης 623,2. 785,2. Add.875a2.3.
 Ἰππόλυτος 939,2.
 *Ἰππολύτη 1082,8.
 Ἰππομέδων 573,1. 4.
 Ἰππόστρατος 8,3.
 Ἰπποστράτη 48,3.
 Ἰσ . . . . .ς (defuncti nomen) 29,4.
 Ἰσᾶς 859.
 Ἰσίδωρος Add. 903a5.
 Εἰσία 871,8.
 Εἰσίων 145.
 Ἰσχύλλος 936,2.
 *Ἰφιγένεια 1046,53.
 Ἰφιδίκη 755,2.
 Εἰωνικός 920,1.

 Κα . . κα viri nomen 768,12.
 *Καδμειώνη Semele 1046,59.
 Καίαμος 447,1.
 Καικίλιος 696,1.
 Καικιλία Τρεβοῦλλα 1001. 1002.
 1003.
 *Καῖσαρ Augustus 978,1. — M. Au-
 relius 1046,56.
 Κάλας 472,1.
 Κάλη 359,1.
 Καλλιγένεια 368.
 Καλλίκλεια 857,1.
 Καλ(λ)ικράτης 203,3. 281,1. 693,2.

Καλλίκριτος 193,1.
 Καλλίμαχος 23,1. 50. 819,1.
 Καλλίνικος 406,9. 906,5.
 Καλλιόπα 184,2.
 Κάλλιππος 50. 953,2.
 Καλλιρόη 869,2. — Καλλιροεΐη 199,1.
 Καλλιστονίκη 542,1.
 Κάλλιστος 638,3.
 Καλλιστώ 56. 82,3. 151,2. 384,2.
 Καλλιτέλης 758,1.
 Καλλίτυχος 462,11. 16.
 Καλλιτύχη 497,2. 8.
 Καλόκαιρος 653,1.
 Καλότυχος 280,2.
 Καλπουρνιανός 229.
 Λ. Καλπούρνιος Καλπουρνιανός 229.
 Τ. Καλπούρνιος Κυντιανός Ἀφρικανός
 229.
 *Καμβύσης Pers. rex 991,4. 1000,8.
 1003,2. 5.
 Cammarius 837 ep. lat. 2.
 Καπίτων 398,1. 3. 418,2 cf. praescr.
 660,2. 841,5. — Capito 619.
 Καρακοῦττις 607,1. 4.
 Καρουέντις 656,2.
 Καρπίων 380,6.
 Κάρπος 904,3. Add. 842a3.
 Καρποφόρος 308,1.
 Κάσιος 956.
 Γ. Κάσιος Ἀπολλώνιος 968.
 Κασία 607,2.
 Κασσιόδωρος 431,4.
 Π. Καστρίκιος Ἀγαθεῖνος 296.
 Καστρίκιος Φίλιππος 517,1.
 Κατάγραφος Add. 459a5.
 Κατίλιος Νικάνωρ 978,5. 979 acrost.
 980,3.
 Κατίλλιος Νόσσος (?) 325,1. 11.
 Κάτουλος 1008,3.
 Κατυλλῖνος 1021,1.
 Καφισίας 938.

- Κελεστῖνος 449,1.
 *Κέκροψ 173,18. 844,1.
 Κεκροπία 152,1.
 Κέλερ 691,1. 996,1. 6.
 Κέλσος 982,1.
 *Κένταυροι 1082,16.
 *Κέρβερους 646,4. 1082,11.
 Κεντρίκις 168,4.
 Κέρδων 274,4.
 Cerellia Fortunata 646.
 Κέρκινος 483,1.
 Κεστία Βικτωρία Φλωρέντιον 686,2.
 *Κῆρυξ heros epon. 1046,33. gentile 951,2.
 Κηφισόδωρος 844.
 Κηφισοφῶν 1132,1.
 Κιλικία 169,7.
 Κίμβερ 507,1.
 Κίμων 372,23.
 Κίντος (?) Add. 242 a 6.
 Κιτύλος 484,1.
 Κλάδος 247,1.
 Κλαύδιος 1035,1. 2. 3.
 Κλαύδιος Ἀγαθεῖνος 558,8.
 *Κλαύδιος Ἀγαθήμερος medicus 554,1.
 Τιβ. Κλαύδιος Σεβήρος 1034,35.
 Κλαυδία Γράπτη 517,13.
 Κλαυδία Δεχάς 399,2 cf. adn.
 *Cl. Claudianus poeta 879,2 cf. praescr.
 Κλαυδιανός 841,3. 8.
 Κλεαγόρα 80,2.
 Κλεάδας 866,2.
 Κλεαρίστη 508,1.
 Κλειδήμίδης 34,3.
 Κλειδήμος 34,3.
 Κλειογένης 207,3.
 Κλείσφυσσα 189,8.
 Κλείτος 841,5.
 Κλειτοφῶν 211,2.
 Κλείτωρ 1104,4.
 Κλεόβουλος 2,1.
 Κλεοίτης Add. 1 a 1.
 Κλεόμανδρος 219,1.
 Κλεονίκα 250,1. — V. Κλευνίκη.
 Κλεοπάτρα 345. 560,1. 9.
 Κλεοφόρος 700,2.
 Κλευνίκη 809,1.
 Κλόνιος 359,1.
 Κλυμένη 620,6.
 Μ. Κλώδιος Ἐπαφρόδιτος 710.
 Κόδρατος 500,1. Add. 888 a 3 cf. praescr.
 *Κόδρος 1083,1.
 Κοῖνος 518.
 Κοίρανος 625,4.
 *Κομμόδεια ludi 967.
 Κόμφη 210,1.
 Κοπρία 313,8.
 Κορινθία 383,2. 5.
 Κορνουτίων 702,7.
 Κορνοῦτος 110,3. 500. 880,4.
 *Κορωνίς 1027,2. 1035,23.
 Κόσμος 392,1.
 *Κότυς rex Bospor. 1070,2.
 Κουίντα 617,2.
 Κουφαγόρας 738,1.
 Κρατίστα 77,1.
 Κράτων 108,1.
 Κρέων 783,5.
 *Κρησίλας sculptor 151,3.
 Κρησκεντέϊνα 568,1.
 Κρήσκηνς 823,2.
 Κρίνις 744,3.
 Κρίος 63.
 Κρισπεῖνος 337,3. 526,1.
 Κρίσπιος 257,1.
 Κρισπεῖνα Add. 772 a 1.
 Κριταγόρας 783,4.
 *Κριτίος sculptor 752.
 Κρίτων 235,1.
 Κριτωνίδης 750,3.

*Cronius Eusebius 901.

Κυάνιος 946.

Κυδίλα 189,5.

Κυδίμαχος 67,1.

Κυδονίη 872,2.

Κύδων 706,1.

Γ. Κυίντος Ίμερτος 969.

Κυίντος 108,2.

Κυίντα 405,7.

Κυντιανός 229.

Κυκλείδας (?) 1086,1.

*Κυκλεύς (?) Arionis pater 1086,1.

*Κυκλωπεία χείρ 1053,2.

*Κύκνος 1082,17.

Κύλων 9,1.

Κυπάρη 697,1.

Κυριακός 372,21. 425,8.

Κυριακή 737,2.

Κύριλλος 700,1. 832,3.

Κύριλλα 378,1. 530,2. 5 (Κύρηλα).

Λάαγος Add. 197 a.

*Λαγείδας Ptolemaeus 255,4.

*Λάιος 1135,2.

Λεύκιος Λαίλιος Ἀστράγαλος 296.

Λαῖτος 882,1. 4.

Λαμπιτώ 13,2.

Λαοδίκη 310,2.

Λαρέτα 629,1.

*Λαρτίου γόνος Vlixes 185,11.

Λασθένης 830,2.

Λαφάνης 830,4.

*Λαχάρης 170,9.

Λέαινα 30,1. 285,3.

Λεοντεύς 222. 806,1.

Λεόντιος 400,2. 823,2.

Λεύκιος 128. 972,3.

Λευκεία 152,14. 561.

Λέων 30,2. 930.

Λεώκιν (?) 535,3.

Λεωνίδης 341,1. 362,3.

Ληναῖος 111.

Λίβιλλα (?) 342,2.

Λίβυς 95.

Λικινιανός 944.

Λικινία Ἑλένη 468.

Λονγεῖνα 998.

*Λολλιανός sophista 877,2 cf. praescr.

Λουκίλλη 645,1. 675,1.

Λουκιλλιανή 330,4.

Λούκιος 327,4. 394,2. 4. 584,2.

Λούκουλλος 534,7.

Λυκαῖος (?) 763,1.

Λυκειανή 525,2.

Λυκοκλείδης (?) 791,1.

*Λυκοῦργος orator 852,5.

Λυσανίας 299.

Λυσέας 5,1.

Κλ. Λυσιάδης 964.

Λυσιθείδης 770.

Λυσίκριτος 775.

Λυσίμαχος 251,1. 770,2 cf. subscr.
827,3. 6.

ΛΛΘΛ mulieris nomen 190,6.

Μαιάδιος 344,9. 16.

Μαιανδρίη 244,5 cf. praescr.

Μαίνιος 465,8.

Μαιουρίνος 441,2.

Μαίωρ 443,1. 4. 800,2.

Μακαρεύς 39,2 cf. praescr. 968,1.

Μακάριος 611,2.

Μακρεῖνος 694,1. 2.

Μαλίχα 47,2.

*Fl. Mallius Theodorus 901.

Μάλχος 443,1. 453,1 (?) 454.

Μανία Σμύρνα 465.

*Μαξιμιανός inperator 832.

Μαξιμίων 424,3.

Μάξιμος 402,4. 445,3. 446,1. 459,6.
618 ep. I, 2. II, 12. 881,1.
1056,2.

Μαργαρίς 681,1.
 Μαρία ἡ καὶ Πατρικία 421. — *Μαρία
 517,5. 12. 1062,5 (Christi mater).
 Μάρκος 322,5. 383,1.
 Μάρκελλος 398,3. 602,4. 966,2.
 *Μάρκελλος Sideta 1046.
 Μαρκέλλη 678,1.
 Μαρκελλεῖνος 896,2. 5. 905,2. Add.
 297 a 2. 4.
 Μαρκιανός 604,3. 863,1. 918,1. 957,3.
 958,12.
 Μαρκιανή 451,2. 873,2. 5.
 Μάρκιος Ἑρμογένης 997,1.
 Μαρκία ἡ Ἑλίκη 727,15.
 Μαρτιάλης 393,4. cf. subscr.
 Μαρυλίνα 710.
 Μάρων 533,3.
 Ματρώνα 652,4.
 Μαχάτας 830.
 Μεγάθυρσος 262,3.
 Μεγάκλεια 1044,2.
 Μεγακλῆς 860,5 cf. praescr.
 Μεῖξις 181,1.
 Μεῖσις 144,1.
 *Μελανθείδης ἄναξ Codrus 1083,1.
 Μελάνθιος 202.
 Μελάνιππος 350,2.
 Μέλας 658,2.
 Μέλινα 776,2.
 Μελινώ 81.
 Μελίτη 79,1.
 Μελιτίνη 320,5. 10.
 Μέλιττα 48.
 Μέμφις 1076,1.
 *Μένανδρος comicus 1085,1. 6. 9.
 Μένανδρος 289,5. 360,2. 753,1.
 Μενέδημος 514,1.
 Μενεκλῆς 386,1. Add. 241 b 4.
 Μενεκράτης 179,1. 321. 576.
 Μενέσαιχμος Add. 1 a 1.
 Μένης Add. 697 a 3.

Μένιππος 302,2. 1096 acrost.
 Μέντωρ 290,1.
 Μένων 75,3.
 Μεσσαλῖνος 1050,2.
 Μέσσια 682,6.
 Μέττιος Παίων 1006,1. 1007,3.
 Μηνᾶς 550,3. 815,3.
 Μῆνις 250.
 Μηνογένης 375, 1. 387, 4 (ὁ καὶ
 Εὐσταθής).
 Μηνόφιλος 247,2. 344,8. 614,6. 692,1.
 Μητρᾶς 323,1.
 Μητρίς 241,9.
 Μητρίχη 86,2.
 Μητρόδωρος 86. 955. Add. 874 a 5.
 Μειδίας 340,6. 944.
 *Μιθριδάτης rex Iberiae 549,2.
 Μίθρης 584,1.
 Μίχη 338,1.
 Μίχων 278,2 (?). 763,1.
 Μείλητος 920 I 2 II 2.
 *Μιλτιάδης 1087,3 cf. praescr.
 Μινακώ 95.
 Λ. Μινίκιος Ἀνθιμος 314.
 Λ. Μινίκιος Ἀνθιμιανός 314.
 Μινούκιος 148,5.
 Μνασέας 185,3.
 Μνασιγένης 775.
 Μνησ . . . . 65.
 Μνησαγόρα 87,1.
 Μνησαρχίδης 65.
 Μνήσαρχος 65.
 Μνήσιππος 65.
 Μογέα 1130,1.
 Μόδεστα 677.
 Μ. Μόδιος Ἀσιατικός 306.
 *Μολινίδαί 790,3.
 Μόνδων 890,1.
 Μοσχιανός 604,1.
 Μόσχος 119,1. 206,4. 1125,1.
 Μοῦσα 550,6. 12. 551,1. 4. 8.

- Μουσαῖος 272,15.
 Μυρίνη 11,1.
 Μυρμιδῶν 786,1.
 Μυρσινέα Add. 828a2.
 Μυρτάλη 554,3.
 Μύρτον 205.
 Μύρων 214,2. 708,4.
 Μυρωνίς 721,4.
 Μυσίς 396,1.
- Ναίβιλλα (?) 342,2.
 Ναίς 102,1.
 Νάνα 367,11. 370,1.
 Ναόλοχος heros 774,2.
 Ναρκισσία 693.
 Ναρκισσίων 652,2.
 Νάρκισσος 388,3 (νεώτερος). 693. 933.
 Νεῖλος 591,1. 834,4. 978.
 Νέος 1102.
 Νεόφρων 865,3.
 Νέπως 140,1.
 Νέρων 971,1.
 Νέστωρ 880,2.
 Νέων 386,3 (?) cf. adn. 490,4.
 Νεώτερος 376,7.
 Νήδυμος 502,2. 14. 22. 23.
 Νήπιος 308,1.
 *Νηρεύς 1028,74.
 Νηρεύς 294,1.
 *Νησιώτης sculptor 752.
 Νήτης 769,2.
 Νιγρίνος 709,1.
 Νικασίχορος 855,9.
 Νείκανδρος 218,3.
 Νικάνωρ v. Κατίλιος.
 Νεικατόρις 427,3.
 *Νικάτωρ Seleucus 549,5.
 Νείκη 275,1. 390.
 Νεικήτης 947,1. 6.
 Νεικηφορίς 870,5.
 Νικηφόρος 177,1. 318,1 (?). 327,1.
- Νικιάδης 818,24. 859,7 cf. praescr.
 Νικίας 89. 494,4. 818,3. 20. 778,1.
 886,3.
 Νεῖκισ 341,4.
 Νικόβουλος 62,3 cf. praescr.
 Νεικόδημος 511,7.
 Νικοκλῆς 777.
 Νικοκράτης 61. 272,4. 462,7. 9. 10.
 11. 613.
 *Νικοκρέων Cypri rex 846,3.
 Νικόμαχος 848,1. 850.
 Νεικομήδης 101,1. 595,1. Add. 805a5
 cf. praescr. a et b.
 Νικοπολέμη 61,1.
 Νικοχάρης 87,1.
 Νείκυσ 322,5.
 Νικώ 255,2.
 Νῆρος 478,5.
 Νοήμων (?) 771,1 adn.
 Νόητος 246,2.
 Νόμιος (?) 409,1.
 Νομωνία 471,5 cf. praescr.
 Νόννη 372,22.
 Νόσσος 325,11. 786,1.
 Νουμήνιος 518. 667,2.
 Νυκτέλιος 665,1.
 Νυμφόδοτος 956,2 cf. subscr.
 Νύση Add. 313a1.
 Νώνιος 345. 660,5. (Ἀρτέμων).
- Ξανθίππη 319,1.
 Ξειναγόρας 791,1 (?). 864,1. 2. 865,2.
 Ξενάρης 181,1.
 Ξενόκριτος 783,6.
 Ξενόφαντος 2,1. 12,2. 851,3 cf. praescr.
 Ξενοφῶν 427,3.
 Ξενώ 253,3.
- Ὀγουλνία 296 subscr.
 *Οἰβαλίδαι 191,2.
 *Οἰδίπους 1015,6. 1135,2.

Οινόβιος 220,1.
 Μ. Ὀκτάουιος Ἰλαρος 835.
 Ὀλαΰειδας 486,1.
 Ὀλυμπία 719,1. 6.
 *Ὀλυμπιάς Philippi Maced. uxor
 1088,4.
 Ὀλυμπιάς 227,4. 648,5. 693. 227,4.
 Ὀλυμπιόδωρος 64.
 *Ὀμηρος 185,10. 349,1 (θεῖος).
 471,1. 879,1. 1080,2. 1084,3.
 7. 1087,14. 1093,1. — Ὀμήρειον
 γυμνάσιον 860,4. Ὀμηρεῖη κε-
 φαλή 1085,10. — Ὀμηρικὸς ποιητής
 1009.
 Ὀμόνοια 582,3.
 Ὀνασος 964,2 cf. subscr.
 Ὀνήσιμος 79,2. 368. 588.
 Ὀνησίμη 315,2. 368.
 Ὀνήτωρ 844. 931,1.
 Ὀνομαστός (?) 444,1 adn.
 *Honorius inperat. 879.
 *Π. Ὀρδεώνιος Λολλιανός 877.
 Hordionia Polla 569.
 Ορεῖνος v. Χρηστεῖνος.
 *Ορέστης 872,9.
 Ὀρεστῖνος 428,2.
 Ὀρθαγόρας 808,1.
 *Ὀρριππος 843,1.
 *Ὀρφίτος 841.
 Ὀσσιλος 486,2.
 *Valens Aug. 824.
 Οὐάλης 838,1.
 *Valentinianus Aug. 824.
 Valerius Valens 838.
 Τ. Οὐάριος Χαρεῖνος 154.
 Γ. Οὐενοῦστος Add. 697a.
 Οὐερδιανός 459,6.
 Οὐήρα 563,1.
 Οὐείβιος 548,4.
 Οὐίκτωρ 827,3. 6.
 Οὐλιάδης 297,1.

Μ. Οὕλπιος (?) 947c.
 Οὕλπιος Ἀγαθόμορος 524,1.
 Vlpus Charito 622.
 Οὕλπια Ἀπφη 376a.
 Vlpia Charitine 622.
 Οὐνίων 339,8.
 Volusiana v. Rufina.
 Οὐράνιος 1017,2.
 Οὐρβι . . Μαρυλῖνα 710.
 Ὀφέλλιος 602,3.
 Παιδέρως 322,3.
 Παιδῶας 472,1.
 Πακᾶτα 733,2.
 Παίων 1006,1. 1007,3.
 Παλλάς 698,7.
 Παμμένης 124.
 Παμμόνιος 715.
 Πάνθεια 243,20.
 Πάνθης 721,5.
 Πάννικος 783,5.
 Παντακλῆς 926,1.
 Πάνταρχος 403,3. 13.
 Παπᾶς 669.
 Παπείριος 365,1.
 Παπίας 666,3 cf. praescr.
 Παπιανός Add. 828a2.
 Παπιανή Add. 319a3.
 Παρδαλᾶς 167,2. 1005,1.
 Πάρδος 307,2.
 *Παρθένιος Nicaeensis 1089,2.
 Παρθένιος 388,4.
 Παρθενίς 634,1.
 *Πάρις 1095,3.
 *Παρισάδης Bosp. rex 773,3.
 Παρμενίων 218,4.
 Πασικράτης 666,3. 772.
 Q. Passe . . . Archias (?) 677.
 Πατρικία 421.
 Πατροβᾶς (?) 669.
 Πατροκλῆς 227,4.

Πάτρων 546,4. 12. 17. 1102.
 Πατρώινος 1026.
 Παυλεῖνος 354,2. 572,2.
 Παυλεῖνα 178,1. 272,16. 387, 12.
 596,2. 647,8. 733,1.
 Παυσανίας 1131,1.
 Παυσίμαχος 852,4.
 Παφιανός 605,1.
 Πεδανίη 331,1.
 Πείθων 66,2.
 Πεισιάναξ 7,2.
 Πεκτόριος 725,11.
 *Πέλοπος χθών 846,1.
 *Περίανδρος Corinthius 1113,1.
 Περιγένης 468.
 Περικλῆς 86,2.
 Petrenna Romanus 891.
 Πετροκόραξ 716,3. 8.
 Πετρωνιανός 1001,1.
 Petronius Apollodorus 824.
 Τι. Πετρώνιος Καπίτων 418.
 Petronius Secundus 987.
 *Πηλεύς 192,6.
 *Πηνελόπη 471,2. Πανελόπα Βιθυνά
 250,2. — Πηνελόπεια 277,4. 874,1.
 917,2 (νέα).
 Πίγρης 1104,3.
 Πιθαῖος (?) 504,1.
 Πίννας 529,2. 4.
 Πειόνιος et Pionius 647 marg.
 Πείσων 265,6. 868,2.
 Πιστὸς ἐπωνυμίαν 52,3.
 Πιστοτέλης 152.
 *Πιπθεῖδαι 916,1.
 *Πλάτων 882,4.
 Πλείσταρχος 797,3.
 Πληῆνος (?) 709,1 adn.
 Πλούταρχος 146,1. 909,2. 5. 967
 praescr. Add. 306 a1.
 *Πλούταρχος Nestorii f. 910,2. 911,2.
 Πλωτίς 113,1.

Πνυταγόρας 846,2.
 Ποθεινός 956,1.
 Ποθοῦσα 480.
 Ποικίλιος 573,6. 799,2.
 *Ποίμανδρος heros 495,2. 496,2.
 Πολεμώ 64.
 Πολιάνθης 783,6.
 Πολιοῦχος 907,1.
 Μ. Πολείτης 391,2.
 Πολυαίνετος (?) Add. 471 a1.
 Πολυάρατος 61.
 Πολύγνωτος 508,2.
 *Πολυδευκίων Herod.lib.1090,1.1091,1.
 Πολύζηλος 865,1.
 Πολύιδος 221,1.
 *Πολύκλειτος 492.
 Πολυκλῆς 854,1.
 Πολυκράτης 62.
 Πολύκριτος 855,1.
 Πολυλλίδης 70.
 Πόλυλλος 70.
 Πολύμνηστος 61. 751,1.
 Πολυνείκης 529,3. 611,1.
 Πολυνόῤα Add. 181 a2.
 Πολυξένη 76,2.
 Πολύστρατος 70,1. 790,1 (heros).
 Πολυχρόνιος 395,8.
 Πομπήιος 644,4.
 Πομπήιος Διοκλῆς 600,2.
 Pomp . . . Modesta 677.
 Πομπηία 644,5.
 Πομπωνιανός 893,2.
 *Ωλος Πόντιος Νυμφόδοτος 956.
 Ποπιλίη 559,1. 7.
 Πόπλιος . . 296,1.
 *Πορφύριος 935,2 cf. subscr.
 Ποσειδῆος (?) 976,2.
 Ποσειδίππος 201,3. 780,1.
 Ποσιδώνιος 858,1.
 Ποτάμιλλα 128.
 Πουβλιανή 674,3.

Πούδενς 644,5.
 Πουτάλα 505. — Πουταλεία κόρα ib.
 — V. Πωτάλα.
 Πραξαγόρας 255,3. 864,1.
 Πραξιμένης 179,5.
 Πραξίνους 52.
 *Πραξιτέλης 42,1.
 Πραξιτέλης 744,1. 924,4.
 *Πρίαμος 1095 adnot.
 Πρειμέρως 287,2.
 Πρειμυγένη 298,6.
 Πρισκιανή 344,17.
 *Πρίσκος 841 subscr.
 Πρίσκος 165,1.
 Priscus v. Flavius.
 Πρόβος 902,1.
 Probus v. C. Iulius.
 Πρόθυμος 145.
 Προκλείδας 182,1.
 Πρόκλος 532,3. 590,1. 703,2. 1061,3.
 Πρόκλα 565,6. 703,3.
 *Προμηθεύς 1082,17.
 Προμηθεύς 933.
 Πρώταρχος 233,3. 8.
 Πρωτίων 133.
 Πρωτός 214,7 (?).
 Πρώτη 649,1.
 *Ptolemaeus Lagi f. 849,2.
 *Πτολεμαῖος (Philadelphus) 957,5.
 Πτολεμαῖος 292,2.
 *Πυθαγόρης 882,3.
 Πυθαγόρης 36,2.
 Πυθέας 245.
 Πυθικός 483,2.
 Πυθίων 26,2.
 Πυθόδωρος 775.
 Πυθοκλής 71,1. 926,2.
 Πύθων 759,1.
 Πυλάδης 377,1.
 Πύρης 751,1.

Πύρρας 844,3.
 Πύρρος (vel Πύρρης) 905,6.
 *Πυρρωνιαστάς philos. Pyrrhonius (?)
 Add. 241 b 4.
 Πώλιττα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πώλλα 467,3. 468,3. — V. Hordionia
 Πωλλίνα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πωλλίων 946,1.
 Πώμπτιλλα 547,1. 9. 12. 17.
 Πωτάλα 505,2.
 Ραγέδαφνος 533,3.
 *Ραδάμανθυς 173,15. 452,19. 514,5.
 1046,47.
 Ρειπάνη nomen corruptum pro Τει-
 τιανή 875,3 adn.
 *Ρήγιλλα Herodis Attici uxor 160.
 1046,2.
 Ροδογούνη 685,1.
 Ρουστικός 644,3.
 Ρουφίλλη 998,10.
 Ρουφεῖνος 642,1. 2 (Ἀστέριος). 729,1.
 Ρουφῖνα 590,1. 691,1.
 Rufina Volusiana 824.
 Ρουῖφος 395,2. 5. 969.
 Ρωμανός 891,1.
 Σαβῖνος 433,1. — V. Ἰούνιος.
 *Σαβῖνα Hadriani uxor 988,3. 989,3.
 6. 992.
 Σαβῖνα 527,1. 680,1.
 Σαββίων 538,7.
 Σάγαρις 793,1.
 Σαγίττας Add. 307 a 1.
 Σάδος 450,7. — Σάαδος (lat. Satus)
 714,1.
 Σαλβία Ματρώνη 652,4.
 Σάλουιος Μηναῖς 815,3.
 Σανένως 1022,1.
 Σαραπιάς v. Σεραπιάς.

- Σαραπιακός v. Σεραπιακός.
 Σαραπίων 149 acrost. (v. praef.).
 861,1. 984,2. 1016,9. — V. Σε-
 ραπίων.
 Σατορνείνος 705,1.
 Σάτυρος 71,2. 184,8. 200 adn. 581,3
 (lat. Saturus). 969.
 *Σεβῆρος inperator 920 II 3. —
 Σεβήρεια ludi 967.
 *Σεουῆρος (L. Catilius) Add. 888 a5.
 Σεβῆρος 887,2 (Ζωσιμιανείδης). 1034,
 35.
 Σεβήρα 567,1. 3.
 Σέκκιος Τρόφιμος Add. 772 a2.
 Σεκουνδίων 522, 1. 14.
 Σεκοῦνδος 954. — V. Petronius.
 Σέλευκος 40,5. 292,2.
 Σέμνος (?) 804,2.
 Σέμνη 544,2.
 Μ. Σεμπρώνιος Νικοκράτης 613.
 Σέξστος 836,1.
 Σεουῆρος v. Σεβῆρος.
 Μ. Septimius Diocles Add. 646 a.
 Σεράμμων 713,14.
 Σεραπιακός 695,1.
 Σεραπιάς 695,2.
 Σεραπίων 963.
 *Σέργιος martyr 1064,4. 1065,4.
 Σερουῖλιος 592,3 cf. praescr.
 Servilia Ambrosia 592.
 Σήμων 5,1. 801,2.
 Π. Σθένιος Λικινιανός 944.
 Π. Σθένιος Φρόντων 944.
 Σθενίη 498,4.
 Σιβύρτιος 156,1.
 Σίδρος v. Σίθρης.
 Σίθρης 454 (i. q. Σίδρος).
 Σιλεωνίας (?) 783,4.
 Σιλουανός 432,2.
 Σίλουιος 804,2.
 Σιμπλίκιος 921,4.
 Σῆμος 925,1 (?). 948,6 cf. praescr.
 Σιμύλος 37,1.
 Σίμων 88.
 Σκεπτιανή 545,2 cf. Addend.
 Σκευᾶς 529,1.
 *Σκιπιάδαι 674,4.
 Σκλάδατος (?) 537,6.
 Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα 314.
 Σκυθίη 641,1.
 Σμύρνη 465,5. 584,2. — Ζμύρνα 143.
 Σόεμος i. e. Σόαιμος 662,1.
 Σόσσιος Πρίσκος 841.
 Σουλπίκιος 497,7. 618.
 Σοφοκλῆς 208,5. 9.
 Σοφώνιχος falsa lectio pro Ἀσώπιχος
 492,3 cf. praef.
 Σπαρτιατικός 917,3.
 Σπενδοφόρος 688,1.
 Σπόρος 515,2.
 Σπούδη 283,1.
 Σπουδοκράτης 69.
 Στάκτη 696,1.
 Στάτιος Σεραπίων 963.
 Στεφανηφόρος 342,1.
 Στέφανος 538. 941,3.
 Στησίας 15,2.
 Στόλος 201,1.
 Στρατεία 205,5.
 Στρατόλα 951,4.
 Στρατωνίδης 74.
 Στρατονίκη 718,4. Add. 228 b3.
 Σταρτόνικος 404,4.
 Στράτων 775.
 Στρόγγυλος 390.
 Στρυμονίου παιδός i. e. Strymonis f.
 567,4..
 Σύμμαχος 88. 946.
 Σύμφορος 963,3.
 Σωγένης 215,6. 466,2 (?).
 Σωζομένη 526,4.
 Σώζων 171,1.

Σωκρατέα 218,4.
 Σωκράτης 845. Σωκάρτης 498,1.
 Σωναύτας 265,8.
 Σωσθένης 704,2.
 Σωσειάναξ 205,2.
 Σωσίβιος 844,3.
 Σωσίκλεια 1136,1.
 Σωσικλῆς 775. 783,6.
 Σωσίνους 54.
 Σωσιπάτρα 470,1.
 Σώστρατος 240,8. 814,1 (?).
 Σώτας 652,4 719,6. 10. Add. 242a2.
 * Σωτήρ Ptolemaeus 982,4.
 Σωτηρίχα 276,1.
 * Σώτηρος sophista Add. 877a2.
 Σώτηρος 269,1. 503,1.
 Σώτιος 64,1.
 Σωτία Κοσσινία 155.
 Σωφρονίη 344,14.
 Σώχαρμος 217,1.

 * Τάνταλος 734,8.
 Ταξιάρχης 616,5 cf. praescr.
 Ταρουῶδος 1058,1.
 Τατία 321.
 Τατία Βαυκυλῖς 576.
 * Τατιανός 919,1. 1020,1.
 Τατιανός 611,2.
 Ταύγετος 698,7.
 Ταυρίσκος 1128,18.
 Τελεσίλλα 676,1.
 Τελεστοδίκη Add. 750a1.
 Τελεσφόρα 123,1.
 Τελεσφόρος 123,1. 357,2 (Ἀλέξανδρος).
 372,16. 482,1 cf. praescr. 970,2 et
 971 (M. Aurelius).
 Τελέσων 783,6.
 Τερείας 52.
 Τερσεύς (?) 377,1.
 Τέρτιος 971.

Τερτία 257,5.
 Τέρτυλλος 407,1.
 Τερτύλλα 344,8.
 Τέττιχος 1,2.
 Τέχνων 93,1.
 Τηλεκλῆς 40,3.
 Τηλέμαχος 69.
 * Τηλεφίδαι v. ind. geogr.
 Τιβέριος 896,2. 897,2.
 Τειμαῖος 899,1.
 Τειμάνδρα 697,1.
 Τιμέας 187,3. 367,11.
 Τειμῖη 425,1.
 Τιμογενίς 322,6.
 Τειμόθεος 539.
 Τιμοκλείδας 783,4.
 Τιμοκλέων falsa lectio pro Τιμοκλῆς
 492,3 cf. praef.
 Τιμοκλῆς 14,2. 492,3.
 * Τιμόχαρις sculptor 851. 932.
 Τιμόστρατος 876,1 cf. praescr.
 Τιμοτέλης 783,5.
 Τείμων 899,1.
 Τινηία Ὑγεία 570.
 Τίρων 444,2.
 Τισαμενός 141,4. 874,2 cf. praescr.
 Τειτάνιος i. e. Τιτιανός 473,1.
 Τειτιανή 875,3.
 Π. Τιτίδιος Καπίτων 660,2.
 Τίτος 465. 517,1. 6. 11. 14. 624,9.
 Τιτυρεία γυναίκα i. e. Tityri uxor 5.
 Τλασίας 179,1.
 * Τόμοιο ἄστρῳ 537,5.
 Τουρράνιος 978,7.
 * Traianus: Αὐσόνων ἀγηγῆρι 549,7.
 Τραιανός 632,1.
 Τραῦλος (?) 541,2 (an Παιῦλος?).
 Τρίαξ 938,1 cf. praefat.
 * Τριόπας (-αο) 1046,64. 1046,65.
 (Τριόπεω ἐνὶ δήμῳ). ibid. 95.

- V. Αἰολίδας — Τρώπειος v. Ἐρινύς.
— Τρώπεια Regilla et Faustina
ibid. 65.
- Τροφιμαῖς 316,2.
Τρόφιμος 131,2. 356,1. 372. 374.
383,1. 885,1. 964. Add. 772a2.
Τρυφέρα 169,8.
Τρύφων 311,3. 316,1. 371,2. 531,2.
928,8. 969,3 cf. subscr.
Τρωίλος 475,1.
*Τρώς (Ἐριχθονίδης) 1046,40.
Μ. Τύλλιος Εὐτυχής 947.
Τύρινα 224,1.
Τύχη 284,3. 322,6. 695,1.
- *Υάκινθος Apollineus 473,5.
Υάκινθος 659,2.
Υγεία 474,4. — Υγεία 570. 572,3.
Υγεῖνος 565,1. 802,3.
*Υλας Hercules 711,2.
Υλεύς (?) 351,4.
*Υμμιδῖος Κόδρατος Add. 888a.
Υπατος 624,9.
●Υψικλῆς Add. 461a1.
- Φ . . . . (viri nomen) 13,1.
Φα . ε . . ιστος (viri nomen) 742,1.
Φαίδιμος 72,1.
Φαῖδρος 481,1. 820,2.
Φαίνιππος 398,3.
Φαινίς 232,1.
Φάλερνος 994,5.
Φαναγόρα 50,2.
Φανόμαχος 763.
Φανομαχοσός 773,1.
Φανοστράτη 45. 133.
Φαρνάκης 214,2. 252,1 cf. praescr.
*Φαυστεῖνη maior 1046,48.
Φαυστεῖνα 689,9.
Φαῦστος 476,3 cf. praescr.
Φειδιακὴ χάρις 794,4.
- Φεῖδιππος 66,2.
Φεῖδων 265,4. 825,3.
Φερενῖκα 260,1.
*Φέρης 192,6. — Φέρητος γένος 191,1.
Φηλεικίσσιμα 314.
Φηλικίτας 558,2. 7. 9.
Φῆλη 82,3. 510,1.
Φιλάγριος 1067,2.
Φίλαγρος 78.
Φιλάδελφος 243,1. 9.
Φιλαδέλφεια Iudi 966.
Φιλέρως 368.
Φιλήμων 970,1. Add. 886a4.
Φιλήρεμος 526,1.
Φιλησίη 571,4.
Φίλητος 364,1. 368. 615,10. 630,1.
Φίλινα (?) 55,1.
Φιλῖνος 623,1. 890,1.
Φίλιος 774,1. 6. Add. 242a3.
*Φίλιππος rex Maced. 1088,3.
Φίλιππος 236. 390. 440,1. 441,6.
514,3. 517,1. 9. 11. 547,7. 13.
553,1. 731,1. .
Φιλίσκος 948,5 cf. praescr.
Φιλίστα 1125,1.
Φιλοκλῆς 295,1. Cf. Addend.
Φιλοκράτεια 295,2. 352,5.
Φιλοκράτης 122,1. 491,1 cf. praescr.
Φιλοκύνηγος canis 332,1.
Φιλοξένη 126,1.
Φιλόξενος 260,5.
*Φιλοποίμην 1044,1.
Φιλοστράτη 50. 463,1.
Φιλόστρατος 761,1.
Φιλότειμος 963,2.
Φιλουμένος 132. 949,5.
Φιλουμένη Add. 297a.
Φίλτατος 570,5.
Φιλτέρα 852,2.
Φίλων 50. 213,2. 493,1. 779,8. 783,5.
853.

Φλάμμας 927.

Τ. Φλάβιος Διογενιανός 1034,34.

Τ. Φλάουιος Φιλεῖνος 890.

Δ. Φλάουιος Φιλάμμας 927.

Flavius Priscus 619.

Φλάουια 435,3.

Φλαουιανός (?) 1047,9. Φλαβιανός 552,1.

*Φλεγύας Add. 805a8.

Φλωρεντεῖνος 1057,1.

Φλωρέντιον 686,2.

Φλῶρος 696,1.

Φοίβη 150,1.

Φοξίας (vel Φόξιος) 488,1.

Fortunata v. Cerellia.

Φορύστας 938,1.

Φουλβία 995,3.

Φουνεισουλαιός 995,1.

Φούριος Μητρόδωρος 955.

Φρασίκλεια 6,1.

Φράτης 410,1.

Φρόντων 717,3. 944. 1092,1.

Φύρμη 577,1.

Φωσφόριος 914,1.

Φώτιος 175,1.

Χαιρεστράτη 44,2 cf. praescr.

Χαρίας 495,1.

Χαρίδημος 305,1.

Χαρίσανδρος 841.

Χαρείσιον 917,1.

Χαρείσιος 995,1.

Charitine v. Vlpia.

Χαρίτων 401,1 (?). 565,5. 622,1.

*Χαρμαντίδης Gorgiae pat. Add. 875a.

Χελειδών 556,1.

Χέρσις (?) 768,5.

Χρησίμη 861,2.

Χρήσιμος 357,3.

Χρήστη 654,1.

Χρηστιανή 530,5.

Χρηστεῖνος Ὀρεῖνος Add. 333a2.

Χρόνιος 395,8. 713,10 (ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐόδιος).

Χρυσεόμαλλος 351,2 cf. subscr.

Χρύση Σκεπτιανή 545,2.

Χρυσίνα 785,3.

Χρυσίον 413,4.

Χρύσιππος 959,1.

Χρυσίς 325,14.

Χρυσογόνη 186,4. 785,2.

Χρύσων 197,1.

Χυνδόναξ 585,2.

Ψενοσίρις 1022,1.

Ψοφᾶς 362,4 (ὁ κληθεῖς).

᾽Ωκέανος 559,2.

᾽Ωράριος 943,1.

.. θάνης 756,1.

.. θέρσης 769,1.

.. ίμου Add. 181a1.

V. VOCABULA POTIORA.

ᾧ μὲν — ᾧ δέ 185,6. 8.
 ἀβακχεύτοις 871,7.
 ἀβλαβὲς ἵχνος ἔχων 237,8.
 οὐκ ἀβόατος 240,1. — κλέος οὐκ
 ἀβόητον 40,3.
 ἀβρόν ἄθυρμα canis 626,3.
 ἀβροσύνη βίον ἐκτελέσασα 358,2.
 ἀβρύνεται 542,8.
 ἐπ' ἀγαθῷ 983,3. 984,3.
 ἀγάλλετο δαίμονι χρηστῷ 155,3. ἀγαλ-
 λόμενος ζεύγεσι καὶ δούλοις 406,3.
 ἔργοις 904,4. ἀγαλλόμενον ἐχέτλη-
 σιν 321,5. μάλα πᾶσιν 462,15.
 δένδρος κλωσὶν ἀγ. 546,8. ἀγαλλο-
 μένη vitibus Chius insula 88,6.
 ἀγαλλόμενος Νύμφαις 1075,1. -ην
 πᾶσιν 570,2. ἀγαλλομένην θέμιν
 1073,10. ἀγαλλόμενοι Ἑρμάωνι θεῷ
 949,4.
 κλεινὸν ἄγαλμα ipse defunctus 511,9.
 μοῖραι πέμψαν ἄγαλμ' Ἀΐδῃ 336,8.
 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς Add. 805a(b) 10.
 ἄγαμαι τεθνεώς 309,4. ἡγασάμην
 488,4. ἀγασσαμένη 880,1. -μενοι
 909,4.
 μηδὲν ἄγαν φρονέων 615,4.
 μνημ' ἀγανόν 452,4. τέρμ' ἐσιδεῖν

ἀγανόν 974,4. ἀγανῆς προστασίης
 916,2. ἀγανῆσιν εὐδικίης 915,3.
 ἀγανοφροσύνην 648,4.
 ἀγανόφρων 648,1.
 Ἀθηνᾶς ἀγάπημα Mandulis 1023,1.
 ἀγασθενέων βασιλῆων 1052,3.
 ἀγαστὸν κυδός 407,1.
 ἥρωος ἀγαυοῦ 674,1. νῆσσοι ἀγαυ-
 οτάτη 872,7. ἀγαυσταίων ἀπὸ πα-
 τρῶν 403,3.
 ἀγγελικὴ ψυχὴ 1063,4.
 ἀγγεῖλαι στίχον 1096,9.
 ἄγγελον εὐσεβίης agam 833,4.
 ἀγέλας ἡλικος αἰθέων 239,2. ἀγέλας
 νέων 223,8. ἱππείας ἀγέλας 385,6.
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
 ἀγένειος 941,2; 966,5 adn.
 ἀγεννώς Add. 333a1.
 ἀγέραςτος 430,5.
 ἀγέρεσθαι 1046,35. πάντοθεν ἀγρομέ-
 νων 1049,6.
 ἀγέρωχος 765,1.
 ἀγήραον ἡματα πάντα 320,6. ἀγ. ψυ-
 χήν 594,5. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
 ἀγήρατος 634,1. ἀγήρατος 547,3. Add.
 35a3. ἀγήρατον στόμα κόσμου
 Homerus 1084,3.

ἀγητὸν ἄγαλμα 831,3.
 ἁγίαν ἐν Χριστῷ 733.
 ὑπ' ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον 261,13.
 ὑπ' ἄγκος 781,7. ἐν ἄγκεσιν 932,1.
 ἀγλαία τρίποδος 928,10. ἀγλαίης
 663,4. — ἀντὶ τόσης 152,16. ἀγλαίαν
 canem defunctum 626,2. ἀγλαίῃσι
 κεκασμένη 1074,3.
 ἡγλαίσειεν χάρισιν 183,10. ὄργια ἀγλαίσειεν
 872,14. στεφάνοις 931,4. ἀγλαίσαν
 πατρίδα χάρισιν 28,4. ἀγλαίσαν δέ
 μ' ἀνακτες praef. 877b3. ἐξηρέτ-
 μοις πτέρυξιν ἡγλαισμένος 337,2.
 σταχύεσσιν ἡγλαισμένον Add. 886a2.
 ἀγλαίσμα λέκτρων 325,3.
 ἀγλαόδωρον Mariam 1062,5.
 ἀγλαόπαις 896,1.
 ἀγνὸν ὕπαρχον 911,1. id. gen. 906,1.
 ἀγνὸν γράμμα 978,5. μνημεῖον
 980,5. ἀγνωτάτων Μουσῶν 1089,10.
 ἀγνῶτε κακῶν infantes 1046,16.
 ἀγορᾶς τεμένει 768,3. λῆσαι ἀγορᾶς
 commercii 1038,5.
 ἀγοραίῳ Ἑρμῇ 772,1.
 ἀγορανόμος 1075,3 acc. Add. 277a3.
 πανηγύρεως 904,3.
 στηλῇ ἀγορεύει 52,1. ἀγορεύετο τὸ
 ὄνομα 258,7.
 ἀγορασμῶν 714,5.
 λαοδόκων ἀγόρων 461,10.
 ἀγρεσίης 1104,2.
 ἀγρεύσας ἡλικίην 252,2.
 ἀγρεῖ 873,1.
 ἄγρην 1104,5.
 ἀγροίκοις 1028 col. II 3.
 γείτονες ἀγροῖῳται 1046,79.
 ἀγρονόμοισιν 271,3.
 ἀγροτέρου Βρομίου 871,1. Ἄρτεμις
 ἀγροτέρῃ 872,1.
 ἀγρότα Πάν 1104,2.
 πολύπυρος ἀγυιά 1028,2.

ἀγγέμαχος 962,2.
 ἀγγιάλοις ἐπ' αἰώσιν 234,6.
 ἀγγιθέων προτέρων 847,4.
 ἀγγιθύρος Δίης 906,3. γείτονες ἀγγί-
 θυροι 1046,62.
 ἀγγίνοος 580,10. ἀγγινόοις πρᾶπίδεσ-
 σιν 403,6.
 ἄγων ἔτος ὃ 668. ἐβδόματον ἄγοντα
 καὶ εἰκοστὸν λυκάβαντα 434,5: ἀγό-
 μνην uxorē duxi 372,15. ἄγεται
 sc. τὸ ἱππικόν 935. ἀλλ' ἄγε 566,8.
 570,5. ἄγ' ἰών 725,5.
 ἀγῶνα δίκαιον laborem 1038,36.
 ἀγωνίας 927,3.
 ἀγωνοθετοῦντος 944. -σύντων 946.
 -ήσας 867. -ήσαντα 878.
 ἀγωνοθετῆρα 887,2.
 ἀγωνοθέτης 939,4.
 οὐκ ἀδαής 759,3.
 ἀδάητον ἔτ' ὄθμασιν 1028,67.
 κόρας ἀδάκρυτος Add. 241a13. ἀδα-
 κρύτοισιν ὀφθαλμοῖς 618 ep. 15.
 ἀδεῶς 502,7 adn.
 ἀδελφιδέοι 310,5.
 πάντα ἄδηλα τύχης 551,12.
 ἄδην 1036,19.
 ἀδίαυλον δόμον Φερσεφόνας 244,9.
 πάντ' ἀδικούσα τύχη 664,5.
 εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ 1111,6.
 ἀδμήτην 325,13.
 ἀδύλεσχος 646,8.
 ἐξ ἀδύτων magis 1028,62. Λερναίων
 ἀδύτων 866,4.
 αἰδούσιν κλέος 441,5. τύμβος αἰῶδοι
 1089,11. αἰίσας χαίρειν τινά 237,7.
 ὑμέναιον αἰίσασμεν 655,9. ἄσαι ἀπὸ
 στομάτων 471,4. ἡείδοντο 929,5.
 ἀσομένη 628,2.
 αἰιζώοιο θεοῖο 452,4. ἀνδρεσσιν αἰιζώ-
 οισι 444,7.
 αἰίζως ψύχη 651,3.

μοῖρά τις αἰκέλιος quadrisyllabum
575,3.

ἀέναος δόμος 1063,1. ἀέναον δάκρυον
562,6. ἀενάου κρήνης 813,2. ἀένεον
σῆμα 367,1. ὑπὸ σταλά ἀενάω
250,4.

πένθος ἀεξίβιον 562,10.

κριὸν ἀεξικέρων 1102,2.

ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν 461,1. θεσμὸν
ἀέξων 555,5. τιμαῖσιν τινα 830,1.
εὐσεβίην 1064,3. παῖδας ἀεξομένους
498,8. ἤεξησεν liberos uxor 403,
12. πόλιν 916,1. pater filiam 917,3.

Τάρταρον ἀερόεντα 1136,3.

ἡέρταζε 618,10.

ἀετόν Prometheus 1082,17.

ἀζαλέην Δήμητρα 618,13. γήρα ἐν
ἀζαλέω 1046,12.

ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἡγητῆρα 847,5.
ἀζομένη deam 847,5. γονῶν ἀζο-
μένως τιμάν 1028,40.

ἄζυγος μόσχου 1035,21.

ἀηδονίδα puellam 551,6.

ἀηδών 546,3. 628,1. ἀηδόνα 246,8.
ἀηδόνας carmina 618 ep. 9.

πέμπε δι' ἡέρος εὐστοχον ἄγρην 1104,5.
ἡέρι πολλῷ 312,5. ὑπ' ἡέρι 594,10.
μακάρων εἰς αέρα 654,4. τὸ σὸν
κάλλος ἀπῆλθεν ἐς αέρα 723,1. εἰς
ἡέρα πολλὸν αείρας 599,5.

ἀθαλάμειτον ἡλικίην 372,32.

οὐκ ἀθέμιστον 1046,88.

ἄθεος Καμβύσαις 991,4.

ἀθιγής 520,3.

ἄδικτα ἄμματα παρθενίης 248,8.

ἀεθλεύοντι 935,1.

ἀθλητῆρσι 969,3.

ἄθλα Σελήνης 947,4. ἐξ ἀέθλων εἰς
Ἄϊδην ἔμολον 618 ep. 2.

ἀθλοθετῆρα 584,2. gen. 888,1.

ἀθλοθέτην 969,2.

ἀθλοφόρος ἵππος 625,2. ἀεθλοφόρου
martyris 1063,1. ἀθλοφόροις ἀνδρά-
σιν 407,8. ὄχοις 932,12. ἀθλο-
φόρους ἀγῶνας 938,3. 1062,3. ἀε-
θλοφόρον 112,1; 855,2; 942,4. Add.
306 a3 prae. 932 a4.

ἀθροΐσης male pro ἀθρήσης 618,20.

σὺν ἀθροΐσιν ἄκεσσι 1034,26.

Ἄθυρ mensis 988,6. 7.

τέκνον ἄθυρμα φέρει Mercurius dis
inferis 272,10. ἀβρὸν ἄθυρμα canis
626,3. ἦν — θρέψεν ἄθυρμα δόμος
810,4. ἀθύρματα 1077,1.

χορὸν εὐρὺν ἄθυρον 325,9.

αἷ κε c. indic. aor. 243,31.

αἷ i. q. αεί 991,8.

αἷα 637,2. 1049,8. Ἰλιάς αἷα 1081,1.
πατρίδος αἷης 1080,1.

αἰάζει 230,4. 270,4. αἰάζων τύμβος
κῆρα 603,2. αἰάξας 233,7.

αἰακτὰν θυγάτρα 205,5. αἰακτῷ τάφῳ
Add. 228 b2.

εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον 263,2.

αἰγίοχος v. Ζεύς.

αἰγίπυρον 548,2.

αἰγλήεντι δόμῳ 1064,4.

αἰδαλος τύχα 240,5.

αἰδημοσύνη 708,2.

αἰδίων οἶκον 363,2. πένθος 519,4. ὑπά-
των λάχος 919,7. αἰδίου μνήμης
325,15.

αἰδοσύνη (?) 561 adn.

αἰδοῖ παρθενίης 875,2.

αἰζηόν 340,1.

αἶθε 1133,1.

αἰθέριον πόλον 225,3. αἰθερίοις τεί-
ρεσσι 650,11.

αἰθεροδρόμων ἀστέρων 185,7.

ἐς αἶθερον 312,4.

αἰθέρος ἀθανάτοισι δόμοις 570,8. δι'
αἰθέρος 990,5.

αἶθρην 325,5.
 αἰδόμενον sole Memnonem 990,2.
 αἶθοπι οἶνω 1034,28.
 βρέφος αἶλινον 694,1.
 αἶμα Διός 831,1. κλυτὸν αἶμα 1046,4.
 αἶμα σὸν frater sororis 722,8. αἶμα
 Ἑρεχθιδᾶν 928,4. πῶλων αἶμα praef.
 932a5. αἶμα λόχον 991,13. αἶμα
 λαχοῦσαν 1044,1. ἀφ' αἵματός τι-
 νος 951,2. ἐξ αἵματος 852,3. αἵ-
 ματος 1046,87. ἅ νίκα πύκταισι δι'
 αἵματος 942,1.
 δι' αἵμασιέων 782,4.
 αἰμορύτοιο νόσω 218,8.
 αἰνάρετον θάνατον 425,3.
 αἰνητὸν στέμμα πάλας 247,6. αἰνητὴ
 πατρίς 546,1. μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει
 647,6.
 αἰνόμορος 86,2. 314,27.
 αἰνοπαθής 272,16.
 αἰνοτόκων γονέων 692,3.
 αἶνος ἐφ' ἱστορίῃ 878,10.
 Κέρβερον αἰνόν 1082,11.
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.
 αἰπηνῆς δόμος 1069,1.
 αἶπος 781,1.
 αἰπυνόω βασιλῆος Osiridis 1028,19.
 αἰπυτάτων θώκων proconsulis 912,2.
 εἶλον ἀγῶνας 938,3. δαίμων ζωᾶς εἶλε
 φίλαν ἄλοχον 562,2. εἶλ' ἄτροπος
 Κλωθὴ Νικοκράτην βιάτου 462,9. τίς
 τίνα πρῶτον ἐλεῖ 1103,2.
 αἰρετίσας 252,7.
 γαῖα εἰς φάος ἦρε 156,1. φθόνος ἦρε
 Εὐκλάδιον 379,1. τάξιν ἦρε πάλης
 966,4. κλέος ἦραο 534,5. πάλον
 ἦρατο 859,5. ὦν ἐσθλὸν ἄρατο
 κλέος 185,13. ἀραμένη δαΐδας 818,
 12. ἡρεμίην κοίτης ἀραμένη 321,11.
 τέχνην ἀράμενος 532,2. σωφροσύ-

νης ἀραμένη στέφανον 686,4. ἀρά-
 μενον στέμματα 881,2. κυδὸς ἀρα-
 μένοιο 1070,3. ἀράμενος παγκράτιον
 944,4. περὶ νῶτον αἰείρας 1102,1.
 εἰς οὐρανὸν εὐρὺν αἰείρας 441,10. εἰς
 ἡέρα πολλὸν αἰείρας 599,6. ἡείρατο
 πεύκας Add. 241a1. ὠδίνων φόρ-
 τον ἀειρομένην 467,2. δόξαν ἀειρά-
 μενος 506,6. 11. gen. 1083,4. κυ-
 δος ἀειραμένη 904,2. ἀερθέν 462,13.
 αἶσα μάχης 30,2. αἴσης πότμον 243,9.
 ἐκ Διὸς αἴσης 594,5. αἶσαν ἔκυρον
 683,3.
 μηδὲν αἰσθομένα 313,6.
 εἴ γ' ἐν φθιμένοισί τις αἰσθησίς ἐστιν
 700,4. αἰσθησιν τῷ λίθῳ ἢ φύσιν
 ἔδωκε 1002,4.
 αἰσίμου ἥθους 257,5.
 αἴσιος ἐν φιλότῃ 615,3.
 ἡίστωσεν 162,3.
 αἰσχῶν particip. 336,5 adn.
 αἰτέομαί τί τινος (gen. pretii) 974,4.
 οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἰτίων εἴτ' ἀγαθῶν
 371,6. 576,2.
 αἰχμὴν στησαν 749,5.
 οἰοῖσα i. q. αἰοῖσα 983,8.
 αἰῶνος ἱστορίην 878,4. αἰῶνι per omne
 aevum 587,2. αἰῶσιν παρέδωκε
 corpus 642,15 adn. — αἰώνων
 gnosticorum 726,3. 6.
 αἰωνοπυρεῖον 1140,8.
 ἀκαίριος 647,11.
 ἀκαιρος δύναμις 1039,4. 1040,9.
 ἀκάκη θεῷ Plutoni 462,14.
 ἀκάκωτος εὐχή 618,39.
 πυρὸς ἀκαμάτοιο 618,7.
 ἀκαμπτον τρίβον 193,4.
 ἀκάρηνος Memno 1013,1.
 ἀκατάγνωστος 728,3.
 ἤκαχε 325,10.

ἀκειρεκόμης et ἀκερσεκόμης v. Φοῖβος.
 ὀδύνας ἀκέοιτο 562,7. νούσου μ' ἀέσω
 803,3. λιμὸν ἀκεύμενος 1033,21.
 ἀκέσεις 863,6.
 παντοίης ἄκεσμα νόσου 554,2.
 ἀκεσώδυνε (Παιάν) 1026,7.
 ἀκηρασίοις σκήπτροις 907,4.
 κάλλος ἀκήρατον 174,4. δώροισιν ἀκή-
 ρατος 173,15. ἀκήρατον Mariam
 1062,5.
 ἀκίνδυνον γέρας (τὸ σιγαῖν) 1137,2.
 ἀκινήτην γαῖαν 1046,73. ἀκίνητοι θεάι-
 ναι 1046,80.
 ἄκλαυτον τάφον 696,5.
 οὐκ ἀκλεῇ Add. 307a1. οὐκ ἀκλεᾷ
 πόνον 850,4.
 ἄκλυτα 1046,91.
 ἀκμαῖος Add. 241a5. κάλλει ἀκ-
 μαίαν 127,2.
 ἀκμὴν νέος ὦν 669,2.
 ἀκμῆτα πείρατα τέχνας 1054,4.
 ἀκοιμήτου βασιλῆος 1064,9. ἀκοιμή-
 τοις δάκρυσιν 507,4.
 μάχης ἀκόρητον 993,5. ἀκόρητον ὀδυ-
 ρομένῳ 1046,19.
 νόσων ἄκος 243,7. ἄκος λοιμοῖο 1035,
 27. ἄκος φέρεις 1027,37. ἄκη
 202,4. ἄκεσσι 1034,26.
 ἀκοσμῆς 1068,2.
 φρενὶ πότμον ἀκούοι Add. 241a13.
 ἄκρατον 1119,2.
 ἄκραις collibus 1028,72.
 ἄκριος Περγαμῆς 1035,8.
 ἀκρίς 546,12.
 ἄκριτε δαῖμον 204,3. ἄκριτον ἀλικίαν
 θεμένα Φερσεφόνα 244,2.
 ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5.
 ἄκρον ἔχων σοφίης 442,2. ἄκρα φέρουσ'
 ἀρετῆς 224,2. ἀκροτάτοις χεῖλεσι
 547,8. ἄκρον adn. 948,3. ἄκρων
 (scopulorum) ξίφος 214,5.

ἀκταῖς Σινυητίσιν 810,1.
 ἀκτὶς ἀελίῳ 1028,8. ἀκτῖσιν πυρίναις
 987,2. ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,3.
 ἀκτεῖναι 321,4 adn.
 ἀκωλύτῳ τύχῃ 149,8.
 ἀέκουσαν ἀνάγκαν 1028,54.
 ἄλαλοι κείμεσθα 620,8.
 ἀλάμπετον Ἄδαν 241,5. ἀλάμπετον
 οὐδας 264,5.
 ἀλαμπέας Ἄιδος εὐνάς 431,3.
 ἀλώμενον ἐν ξενίῃ 1041,8.
 πένθος ἄλαστον 243,21.
 ἀλάστῳ 1038,31. ῥόμβος ἀλάστῳ
 1046,93.
 ἀλγήσας φρένα πολλά 815,9.
 ἀλγηδὼν 215,4.
 πινητῷ δεδμημένος ἄλγει 233,5.
 ἀλδήσκοντες ἀνέτρεφον 511,3.
 ἀλέασθαι 1046,97.
 ἀλέγησθον 1046,65.
 ἡρώων ἀλεγίζειν 1046,42.
 ἀλεείνων 1068,7.
 ἐπ' ἄλειφα χεύσομαι 816,3.
 ἀλεξητῆρα κακῶν 831,13.
 ἀλεξητήρια νούσων 884,3.
 ἀλεξιχόροιςιν ἀοιδαῖς 1027,35.
 νοῦσον ἀλευάμενος Add. 815a12. ὕβριν
 ἀλευάμενον 847,2.
 πένθος ἄληκτον 690,3.
 ἀλγκίου ἡρώεσσιν 648,3.
 ἀλικλύστῳ παρ χθονὶ Πειραέως 113,2.
 ἀλιμυρέα πόντον 256,5.
 ἀλῖαις Στροφάσιν 184,6.
 ἀλίπλαγκτος ἔχis 1033,15.
 ἀλιστεφής Thasus 208,16.
 ἀλιτρονόων 1052,5.
 ἀλιτροσύνην 1046,78.
 ἄλκαρ 1035,10.
 ἀλκῇ κρατίστους 878,1. φρενὸς ἀλκῇ
 (μέγαν) praef. 856a1. ἀλκὰν Ἑλ-
 λαδικὰν 1081,2.

ἀλκίμῳ Ἡρακλεῖ 790,2. ἀγῶσιν ἀλκι-
 μον 854,4. ἀλκιμον Heroem deum
 841,1.
 ἀλκυονίς 205,6 adn. 241,8. 367,5 adn.
 ἡλλάξατο ὠδίνα λύπης 691,3.
 ἀλληλοφονίης praef. 877b.
 ἀλλίστου Ἀίδεω Add. 697a2.
 ἀλλοδαπὰν γαῖαν 244,5. γαίῃ ἐν ἀλ-
 λοδαπῇ 707,3. ἀλλοδαπῶν θαλασ-
 σῶν 834,2.
 κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός 363,4.
 ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης 1104,2.
 ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν 646,6.
 ἀλλοτρίαις παλάμαισι 618,28. ἀλλο-
 τρίως miro modo 989,2.
 ἄλμα κρημνῶν 225,2.
 ἀνθρώποις ἀλόγοις 329,4. ἀλόγων
 animalium 459,8.
 δαίμων ἀλόγιστος 334,10.
 ἀλοιδύρητος 728,4.
 ἀλὸς οἶδμα 115,3. σύμπλουν πολλῆς
 ἀλός 329,8. ἀλὸς ἔκτοθι 792,5.
 ἄλσος Musis sacrum 829,1. ἄλσει
 μέσσω statua posita 883,1. ἄλσεα
 δενδρέων 1046,82.
 φόνων ἀλύκτων 793,4.
 ἄλυπον 323,1. γῆρας ἄλυπον 67,3.
 ἀλύπως ζήσας 728,1. πρέσβυν ἄλυ-
 πότατον 202,6. ἀλυπότατος κλιντήρ
 450,5.
 ἀλύτοις δεσμοῖς 429,1. 737,1. acc.
 170,6. νήμασι μοιρῶν 520,7.
 ἀλωήν 1046,68.
 ἀμαιομακέτοις βυθοῖς 868,4.
 ἀμαλλοτόκοις πεδίοις 1028,3.
 ἀγηράτου ἀμαράντου 547,3. πνεῦμα
 ἀμάραντον 250,5.
 ἀμαρυγᾶς 1028 col. III 19.
 ἀμαυρῶς 556,3.
 οἶκον ἀμαυρώσας 321,2. βίος ἡμαύρω-
 ται 344,12.

ἄμαχος ἐβίωσα 387,6.
 ἀμήσετε καρπὸν 1036,19.
 ἀμβλυωπὸν 459,4.
 ἀμβολὰς Nili fl. 980,3.
 σώματος ἀμβροσίην 338,3.
 ἀμβροσίῳ πέδου 1068,8. ἀμβροσίης
 μοίρης 470,2. ἀμβροσίησι τραπέζαις
 312,13.
 μετέβης ἐς ἀμείνονα χῶρον 649,1.
 ἀριθμὸν ἐτῶν ἀμείβων 239,5. παρὰ
 τύμβον ἀμείβων 618 ep. 15. ἀμεί-
 βοντα κλυτὰ φύλα Κελτῶν 831,11.
 ἀμειβομένου οἶμον μοιρῶν 688,2.
 πίστιν ἀμειβομένη 117,2. ἀμειβόμενοι
 χάριν 500,3. 878,12. χθονίων ὄρμον
 ἀμειψάμενος 958,13. ζωὴν ἀμειψα-
 μένου 959,9. ἀμειψαμένῳ δαίματα
 Κλυμένου Add. 552a2.
 ἀμειδῆτον Τάρταρον 575,2.
 ἀμειλικτος μοῖρα 340,1. ἀμειλικτων
 (sic enim corrig.) ὑπὸ μοιρῶν
 324,1. ἀμειλικτους δδύνας 562,7.
 ταῦτα ἀμείλικα σάρκες ἔχουσιν 650,8.
 ἔργον ἄμεμπτον 797,1. κόσμον 1069,5.
 δρόμον ambulationem 714,2. ἀμέμπ-
 τως 1041,3.
 ἀμεμφές ἄγαλμα 740,1.
 ἀμένηνα πονήσας 618,28.
 ἀμερίμνως 727,11.
 κερδέων ἀμετρησίη praef. 877b.
 ἀμετρήτων μάλα μόχθων 840,1.
 κάλλος ἄμετρον 1062,2.
 ἀμήτορα μητέρα 365,3.
 ἀμητύν 1028 col. II 38.
 ἀμηχανίης πόρον 1073,4.
 γάμων ἀμιάντων 204,13.
 ἄμματα παρθενίης 248,8.
 ἄμμι 461,9. 590,9. ἄμμε 208,21.
 ἄμμιγα 474,8. 948,4.
 ἄμμορος πατρὸς Add. 242a10. -ἐσθλῆς ἐλ-
 πίδος 551,11. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.

ἀμμοφανής χθών Aegyptus 430,3.
 ἀμοιβαδής 998,9.
 ἀμοιβῆς ὑπατίας 919,10.
 βιότοιο ἄμοιρος 730,1.
 πατρίδος ἀμῆς 537,2.
 ἄμουσος 247,3.
 ἄμπελος θαλερή 720,6. — ῥαδινή 812,3.
 ἄμπελος ὕδωρ πιῶσα 1119,1. ἄμ-
 πελον 1028 col. II 39.
 Τρωῶλου ἀπ' ἀμπελόεντος 442,3.
 δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνην 698,4.
 παγίδας ἀμπλακίης 421,4.
 ἀμύμωσιν 451,3. 594,6.
 ἀμύντορα πατρίδος αἵης 1080,1.
 ἀμύριστα στέμματα 418,5.
 ἀμφαδόν praef. 938 a 6.
 ἀμφεπες ἔργα δίκης 173,16. τάφους ἀμ-
 φεπε 264,8. ἀμφὶ δὲ νίκᾳ ἔσπετο 928,9.
 ἀμφιάλῳ ἰθάκᾳ 187,2. ἀμφιάλων
 ἀνδρῶν 859,4.
 ἀμφιβέβηκεν ὅστέα Φοῖβος 473,3. ἀμ-
 φιβέβηκε κόνις 234,2. -θεοῦ χάρις
 1068,3.
 ἀμφιβαλὼν ὀροφὴν 402,4. ἀμφέβαλον
 ἔρκεσι 1068,59. ἀμφιβαλὼν πτερύ-
 γεσσι νεοσσόν 1033,20. ἀμφὶ βα-
 ρυζήλου τέρμα βαλοῦσα τύχης 214,6.
 χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι 1035,25.
 ἀμφιθαλῇ πόσιν 550,8.
 ψαλμοῖς ἀμφικρότοις 928,8.
 ἀμφίκυρτον σελήνην Add. 874 a 2.
 ἀμφιλόγους δίκας 647,15.
 θῶκον Ὀσεΐριδος ἀμφιπολεύω 415,5.
 ψυχὴ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφι-
 πολεύει 1046,47.
 ἀμφίπολος Minervae 97,1. Διός 556,1.
 ἀμφίπολον γεράων 1046,52. ἀμφίπολ'
 εὐτραφίης 1036,1.
 ἀμφὶς ἔχουσιν 546,5.
 ἀμφιστέφει 995,5.
 κόνις ἀμφιχυθεῖσα 104,5.

ἀμώμητον σῶμα 150 adn. — hominem
 596,1.
 ὦ ἄνα 786,6.
 πηγαὶ ἀναβλύζουσι 810,9.
 ἀναγνώσμασιν 427,6.
 ἀναγκαστῆρες ἄτρακτοι 222,8.
 ἀναγράφεται 546,2. ἐν χρηστοῖς πολι-
 ήταις 506,16. Εὐβούλου κοῖρα
 ἀνεγγραφόμεαν adoptata 205,2.
 εἰς μέτρα ἥβης ἀνηγόμεν 193,3.
 ἀναδεξάμενοι 937,1.
 στέμμ' ἀναδησάμενος 873,4.
 ἀνάθημα 440,3. ἀ. ἀπὸ Μήδων 747,1.
 πόντος ἀναιδής Add. 463 a 1.
 ἀναιμοσύνοις 1047,5.
 ἀνείλε Add. 307 a 1. μνάμαν ἀνείλεν
 Add. 228 a 3. δῶρον ἀνειλόμεθα
 885,2.
 κεῖμαι ἀνάσθητος 513,2. ἀναισθήτω
 περὶ τύμβῳ 502,12.
 ἀνάκεισθαι 829,1. ἀνάκειται Add.
 875 a 7. ἄγκειμαι 817,4. ἄγκεται
 1046,8.
 μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσεν 1084,10.
 ἀνακρούει ἐπιπομπήν 1026,2.
 ἀνάκτορα Διοῦς 950,2.
 ἐκ βίβλων ἀναλέξας 878,5.
 ἀνήλλατο Add. 646 a 3.
 ἀναλκιν 459,3.
 ἀνέλυσσα νηδύν 1028,17. ἀνέλυσσα ab-
 solute 713,2. ἐς θεοὺς ἀνέλυσσα
 340,7. ἀνλύω 1028,55.
 οὐκέτι μοῖρ' ἀνέμεινε 482,3. ἀνάμεινον
 1038,15. 1039,10.
 πόνοισι πόνους ἀνεμέτρεε 146,3.
 ἄναξ Mercurius 772,2. Hercules
 831,5. Homerus 1084,10. ἄνακτι
 θεῶν 793,11. ἄνακτα ζωῆς Chri-
 stum 427,8. ἄνακτες Caesares praef.
 877 b 3 et saepius. ἄνακτες θεοί
 618,2. ἀνάκτων θεῶν inperatorum

- 892,4. ἄνακτος Ἱπποκράτους 537,6.
 ἄνακτος χεῖρες canem sepelivere
 627,3.
 ἀνεξηραίνεται flumen 618,11.
 ἀνάπαυμα μέγιστον sepulcrum 453,3.
 σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων 654,3. ἀμπαύ-
 σας βῆμα 979,2. ἄμπαυσον scil.
 maleficos 818,15. σῶμ' ἀναπαυ-
 σαμένη 609,8. ἀνάπαυμαι νούσων
 650,6.
 ἀνέπεισε 603,4.
 ἀμπετάσω Τηθύν 1028,58.
 ἀμπέταται 546,6.
 ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε 891,2.
 θανάτου ἀναπόστατος 526,3.
 πυρσὸν ἀναπτε κακῶν 818,14. πυρὸς
 ἀτμός ἀνάπτων 1064,5.
 ἀναρθρα φθέγματα 1003,6.
 ἀνασσα Φιλῶν Isis 981,5. ἀνασσαν
 Ἐφέσου Dianam 798,2. ἀνασσαν
 βουλήν senat. rom. 1046,35.
 χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν 1046,58. ἄλ-
 λοισι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξεις 1037,11.
 ἀναστείχουσι 1000,5.
 τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν 829,4.
 κλῶνας ἀναστέφεται 786,4.
 ἀντανύσης χεῖρα 1026,5.
 ἀνέτελλεν 568,3. μητέρα ἀντέλλουσιν
 (Memnonis matrem Auroram) 997,2.
 ἀνέτειλε σωτὴρ μέγας 978,4.
 ἀνατιθῶ 1096,12. ἀλιτροσίνην ἀναθή
 1046,78. ἀνέθεν 746,1.
 ἀνέτλην μογέουσα 674,7.
 ἀναυδος 380,2. ἀναυδος βάξιν Memno
 989,2. acc. 551,2. 702,1.
 τελετὰς ἀνέφαινε 950,2. ἀνέφηνε τ.
 Add. 97a3.
 ἀναφανδὸν ἐπέστη 802,5.
 ἀναφθεγξαμένη 372,33.
 ἀνδριάς 1097,1. ἀνδριάντα 406,1.
 860,5.
 ἀνδροελὴς ἀνίη 1034,32.
 ἀνδροφόνος Satanas 1140,4. ἀνδροφόνους
 ληστὰς 184,6.
 ἀνεγείρατε ἐκ καμάτων 1027,22. μνή-
 μιν ἀρετῆς ἀνέγειρας 896,6.
 ἀνεγκλήτως βιοτεῦσαι 65,3.
 ἀνέδραστον ἔχων δρόμον vitae 502,17.
 ἀνείμι πρὸς τινα adorandi causa 1032,7.
 ἀνίη 653,4.
 ἀνέκβατος ὄρμος 368,5.
 ἀνηρείψαντο 874,7. ἀν. Ἄρπυιαι 1046,14.
 δένδρος ἀνέρπει 546,7.
 ἀνερχομένην πελάγους Venerem 810,2.
 ἄνθος ἀνερχόμενον 342,1. ἐς γῆρας
 ἀνερχομένῳ 974,2.
 ἀνευθε πάτρης 683,4.
 ἱερὸν χώρον ἀνευρομένην 259,2.
 φέγγος ἀνείχε Add. 241a2. ἀνέσχον
 εὐχὴν ibid. v. 19. ἀνασχόμενος
 τελέσασθαι 1078,9.
 ἀνηβον 671,2.
 ἀνήκει (ψυχὴ εἰς οὐρανόν) 422,4.
 ἀνήκεστον πένθος 550,11.
 ἀνηλέα νύκτα 418,3.
 πλέον ἀνθεῖ (magis splendet) 875,1.
 ἤνθουν λαοξόος 42,1. ἀνθέοντα κῆ-
 πον 811,3. ἀνθούσης ὥρης 324,4.
 πρόγονοι ἀνθήσαν 852,5. ἀνθήσας
 καλῶς 577,2.
 μελέτας ἀνθημα 948,1.
 ἀνθέστακεν 1103,1.
 ἤβης ἄνθος 658,2. ἄβας ἄνθεσι 233,2.
 ἄνθος βίотου 663,8. ἄνθος βρεφῶν
 152,5. ὀκτωκαιδεκέτες ἄνθος ὁμηλι-
 κίης 289,4. ἄνθος ἀπ' Ἰναχίδων
 464,2. ἄνθεα περικέισο 1129,2. ἄν-
 θεσιν ἐν μαλακοῖσι 649,4. ἄνθεσιν
 ἄχνας 1028,75.
 ἀνθοφόρου sacerdotis 324,2.
 ἀνθοφυῆς βῶλος 103,10.
 Ἑλλάδος ἀνθυπάτοιο 902,2. 918,1.

Ασίδος ἀνθύπατον Add. 903a4. ἀν-
 θυπάτω 919,2. ἀπ' ἀνθυπάτων
 καὶ ὑπάρχων 909,1. ἀνθυπάτων
 μέγ' ἀμείνων Add. 903a1.
 χρύσειον γένος ἀνθυποφήνας 1024,2.
 ἀνίη 1034,31. ἀνιῶν θέλγηθρον 1032,4.
 ἀνιάζουσι 404,6. ἀνίασε νήπια τέκνα
 128,3.
 ἀνιγροῦ δαίμονος 562,1.
 ἀνιηρὸς θεοῖς 980,8. ἀνιηρὸν γοόωσ
 507,3.
 πένθος ἀνίητον 550,10.
 κλέος εὐρὺ ἀνῆκεν 403,18. ἱερὴν ἀνά
 γαῖαν ἔηκε 1046,71.
 παῖδες ἀνίκατοι 949,3.
 ἄνις αὐλῶν 418,3.
 ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,9.
 ἀνίσων αὐλῶν 350,5. — θανάτων 644,6.
 ἀνιχνεῖν 270,1.
 σὺρανὸν εἶδον ἀνοργόμενον 882,2.
 ἀνόνητος πόνος 1064,2.
 νοῦν τε καὶ ἀνορέαν 8,2. ἡνορέη pueri 272,2.
 κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3. ἀνόρου-
 σας 726,5.
 ἀνοσον 68,1.
 ἄντα c. gen. 444,4. 992,2. ἄντα πρὸς
 τινος 223,4.
 ἀνταγωνίας βίου 691,6.
 δάνος ἀνταπέδωκα 613,6. χάριν ἀντα-
 ποδοίη 784,2.
 πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων 600,1. ἀρετῆς
 ἀντάξιον ἡμετέρησιν 563,5. δῶρον
 ἀντάξιον 793,11.
 τύχη ἀντίασεν 244,4. ἀντίασεν τῶν
 ὀσίων κτερέων 514,4. ἀντιάσαντα
 Ἄιδεω Add. 697a2.
 δαίμων νήπιον ἀντεβόλησε 579,2.
 ἀντίδοσιν 822,3.
 ἀντιθέου 1033,6. ἀντιθέοις γεράεσσιν
 648,14.
 ἀντικοσμητὴν 933.

ζωὴν ἀντέλαβεν θανάτου 547,10.
 ἀντινέμεσθε χάριν 205,8.
 ἀντίπαλοι 932,2. dat. 343,6. acc. 209,4.
 ἀντιπάλων sc. ἵππων 935,4.
 ψυχὰς ἀντίρροπα θέντες 21,11.
 ἀντετάφη 573,4.
 ἀντιτυχὼν ἀέθλων 926,2.
 Ἄμμωνος χάλκεον ἀντίτυπον 835,5.
 ἀντίτυπον τοῖς δακρύοις χάριτα 722,4.
 ἀντιφιλοῦσα φιλοῦντα 79,2.
 ἀντλήσει πένθος 562,10.
 ἄμ' ἀντολῇ ἡελίοιο 1013,2.
 ἀντολίη 441,3. 618,30. ἀπ' ἀντολῆς
 823,3. ἀντολῆς βασιλῆα Memuo-
 nem 998,7.
 τάντρον ἐξηργάξατο 762,2. ἄντροις
 ὀμφαίοισι 1025,2.
 ἄνυμφος 262,4. 463,5.
 ἄνω verbi aoristus ἦνεσα 1028,35.
 ἦνεσας 491,1.
 ἄνωγε 915,6. ἦνωγον 774,5.
 ἀνώδυνον σῶμα 505,4. φαρμάκοις
 ἀνωδύνοις 595,3.
 ἀνωμαλίην Fortunae 257,6,
 ἀνώτατος οὗτος ὁ τύμβων 672,1.
 ἀξιέραστον κάλλος 1068,12.
 ἄξια Μοισᾶν 845,1. Μουσῶν ἄξια καὶ
 Χαρίτων 994,6. σεμνύνοντι τοῖς τρό-
 ποις τὴν ἀξίαν praef. 1119a2.
 ἀξιθέους νέας 981,11 adn.
 ἀξιθέωρον γαῖαν 981,12 adn.
 ἀξυνέτων ἀνθρώπων 225,3.
 ἄξονες 1028,33.
 ἀοζίη 425,4.
 ἀοιδὴν 1089,1. ἀοιδᾶς artis poeticae
 Add. 241b1. πάντων ἐν ἀοιδαῖς
 614,2.
 ἀοιδόν 880,1. 926,15. ἀοιδοῖσιν 781,7.
 τοὺς πρὶν ἀοιδούς 277,1. ὄρνις ἀοι-
 δότατος 330,3.
 ἀοίδιμον εὐνομήσιν 909,2. μνήμα

- 450, 1. αοίδιμον αἶεν ὀραῖσθαι 1069, 12.
 ἄορατον ἀτραπιτὸν βιότου 223, 1.
 ἀπαιδεύτου τύχης 1096, 4.
 ἀπητήθην τὸ τέλος 522, 8.
 ἀπαλοτρεφένων λειμῶνων 1046, 70.
 ἀπαμαυρώσει 1028, 21.
 πατρὸς ἀπάνευθε 552, 3.
 ἀπαξάπαντας 129, 8.
 ἀπάργματα 766, 1.
 θρήνος ἀπαρήγορον 344, 2.
 ἀπαρχήν 753, 1. 754, 1.
 ἀπάρχεσθαι δαίμοσιν ἐκ μελέτης 781, 6.
 κτεάνων μοῖραν ἀπαρξάμενη 776, 4.
 γούων ἀπάτερθεν 562, 3.
 ἀπάτα Διὸς 1124, 1. ἀπάτην τοῖς ζῶ-
 σιν ἐποίησα labyrinthum 920 II 5.
 ἀπητίμησεν 1046, 54.
 κέντρον ἀπαυστον ἔχων 534, 8.
 ἀπειλάν 1028, 80.
 μᾶνιν ἠπείλησα 1028, 43.
 ἀπειμι perii 95, 5. ἀπι imperativ.
 646, 2.
 ἀπείρατος Κύπριδος 717, 2.
 γονέων λυγρὸν ἀπειργε μόρον 413, 8.
 ἀπειρεΐησι νόοιο 1078, 5.
 ἀπειρέσιον βίον 358, 1. πένθος 566, 9.
 οὐρανόν 618, 36. εὐχος 909, 6. ἀπειρε-
 σίων ἡμερίων 863, 10. ἀπειρεσίους
 πόνους 919, 13. Νείλου προχοάς
 1078, 12.
 ἀπείριτον σθένος 618, 25.
 Ἀπελλαίου mensis Add. 319 a.
 ἀπενθήτοις τέκνοις 436, 1. ἀπενθήτους
 ποιέονται vitae vicissitudines praef.
 877 b.
 ἐν ἀπεράτοις βένθεσιν 1028, 58.
 ἀπευθής 618 ep. 17.
 δῶρον ἀπέσχον 465, 10. κοῦφον ἀπέσχε
 τέλος 259, 4.
 ἀπεχθέα δάκρυα 467, 3.
 ἐν ἀπημοσύνη Add. 750 a 4.
 ἀπήμονα χεῖρα 1069, 7. τέκνα ib. 2.
 ἀπηνῆ ἡέλιον 204, 19.
 κάλλος ἀπιστον 727, 12.
 ἀπλατον ἔκλαυσεν 618, 12.
 χαίτην ἀπλεκτον 790, 8.
 ἀπλήρωτ' Ἀίδα 576, 3. 577, 5. 578, 1.
 αἰάξας ἀπληστα 233, 7.
 ἦσκει τὴν ἀπλότητα 716, 5.
 ἀπνουν 702, 1.
 ἀπ' ἄρα βέβακε (scil. votum) 1132, 3.
 ὕπνον ἀποβρίζοντες 109, 2.
 ζωνὴν ἀπέδησε 482, 1.
 ἀπόδημον 313, 3.
 καρπὸν ἀποδώσει 1039, 3.
 σῶμ' ἀποδυσάμενος 403, 5.
 εἴληχεν ἀποινον 1046, 10.
 ἀ πρὶν ζῶν ἀπεκαρπισάμην 546, 16.
 ἀπόκειται πᾶσι τὸ θανεῖν 416, 6.
 ἀποκισσόμενος 927, 4.
 ἀποκληζομένη 863, 2.
 ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν 440, 6.
 ἀπόκρυφα σύμβολα 1028, 10.
 ἀποκυδῆνασαν 164, 1.
 οὐκ ἀπελείπετο τέχνης 243, 28.
 φιλίης (matris) οὐκ ἀπολειπόμενος 69, 4.
 μηδ' ἀπόληγε ὕμνεῖν 1073, 7.
 μ' ἀπέλουσε λύτρου 314, 6.
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547, 7. ὄρους
 ἀπελύσατο πατέρα 843, 3.
 χάριν ἀπεμνήσαντο 768, 9.
 βίος βραχὺς οὐδ' ἄπινος 699, 6.
 ἀποπαύετε θρήνων 264, 13. θρήνων
 ἀποπαύεο 345, 3.
 ψυχῆς ἀποπταμένης 425, 2 et ἀπο-
 πταθείσης 261, 22. μαζῶν μητρὸς
 ἀποπταμένου 690, 2.
 ἀποπνόου 673, 3.
 ἀποπρολιποῦσα μερίμνας 653, 3.

απορρήξας λόγχας 26,3.
 πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα 618,18. φθό-
 νος ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς 583,3.
 χειρὶ ἀποσεισάμενους 214,4.
 ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' εὐνῆς mulierem
 244,1.
 Ἀϊδῶς οἶκτον ἀποστρέφεται 354,4.
 ἥς (uxoris) βαρὺς δαίμων ἀπέσχισέν
 με Add. 497a9.
 ἀποτάμνει 993,3.
 γὰν ἀποτεμνομένων 843,4.
 ἀποθοῦ δούνας 298,6. φόρτον ὁδοι-
 πορίας 710,2.
 ἀπετέχθην (χθονός) 261,5.
 ἀποτιμήσει 1046,92.
 δραχμὴν ἀποτείσει 1132,2. ἀπέτεισε
 τὸ πεπρωμένον 509,2.
 πρῶτ' ἀπενεγκάμενος 926,12.
 θυμὸν ἀποφθίμενος 414,2. σῶμα
 ἀποφθίμενον 243,19. ἀποφθίσθαι
 420,2. ἀποφθίμεναι 325,10.
 μόχθος ἀπρακτος 1038,9. 15. ἀπρή-
 κτους λιτάς Add. 241a16.
 ἀπροιδὴς δαίμων 582,6. νοῦσος 431,5.
 ἀπροφασίστως 65,4.
 ἀπρόφατος Νέμεσις 1046,93.
 φῶς ἥψε Add. 228a6. ἥψαν φῶς
 τὸ γαμήλιον 256,7. παιδείης ἐγγύθεν
 ἀψαμένου 593,2.
 ἀπύ i. q. ἀπό 988,1. 990,2.
 πρᾶγμα ἀπυστον 1038,4. πάμπαν
 ἀπύστω 1046,16.
 στάλαν ἀπύοισαν 1028,7.
 νοῦσον ἀπωσάμενος 1027,39 cf. v. 23.
 ἀπωσαμέναν μόρον ἔγκυον 238,3.
 ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.
 ἡρᾶτο 873,3.
 ἡραρε 1053,1.
 στηλίδας ἄραξεν (fort. στηλίδα χάρα-
 ξεν) 425,7. ἀράσων χοιράδας
 1028,76.

ἀργεννοῖς: κροτάφοις 859,3.
 ἄργματα 1047,5.
 βάσει ἀργυρῇ 805,2. ἀργυρὴν βασι-
 λειαν i. e. statuam 921,1.
 ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.
 ἀργύφεος βωμός 382,2.
 Ἄργω navis 995,8.
 ὅθεν ἄρδεται ἄστρ' Ἀθηνῶν 162,5.
 ἀρειοτέρην ἡιθέων 511,4.
 πᾶσιν ἀρέσκων 64,3. πᾶσι βροτοῖς
 ἀρέσας 163,2. Μούσαις ἀρέσας
 praef. 474a1. ἦνδανεν οἷς χρῆν
 64 adn. εὐαδε 955,3.
 ἐξ ἀρετᾶς virtutis ostentandae causa
 252,4. σωφροσύνης ἀρετὴν 384,5.
 506,14. 525,4. κρήνης ἀρετὴν 1070,1.
 ἀρηγοσύνη 1050,4.
 ἀρήιος Ὀρέστης 872,9. ἀρήιον 33,3 ἀρήια
 ἔργα 1087,1.
 ἀρηφίλιον φωτί 502,5. ἀρηφίλων φω-
 τῶν 407,3.
 ἀρήτειραν 872,1.
 ἀρητήρ 800,2. 827,3. 6. 873,3 nom. pl.
 406,10.
 ἀριδείκετον ἀοιδὴν 1089,1.
 τέχναις ἀρίδηλον 351,3. μνᾶμα 843,1.
 ἀρίζαλον Κλεονίκαν 250,1. ἀριζάλου
 σοφίης 494,4. πατὴρ ἀριζήλοιο
 855,1.
 ἐτῶν ἀριθμούς Add. 874a7. τρίτον
 ὠδίνων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει 574,4.
 ἀρίσαμον mulierem 260,1.
 ἀνδρὸς ἀριστῆος 343,2.
 ἐν τοῖσιν ἀριστος 419,1.
 ἀριστεύει 1095,2. ἀριστεύων ἔπεσον
 487,2. πολλὸν ἀριστεύοντα 180,3.
 ἀριστεύσας 168,5. τρεῖς ἀριστεύ-
 σαντα 601,3.
 ἀριστότοκος 896,1.
 ἀριφραδέως 325,6.
 ἤρκεσα πάτρη 1079,1. ἄρκεο 413,7.

- ἄρκεσιν 192,7.
 ἄρκετά praef. 288b10.
 ἄρκιον 618 ep. 17. ἄρκια 618,34.
 ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5. ἄρκτοι 1028,46. ἄρκτους 407,5. ἄρκτοι septemtriones 441,3.
 ἄρμα Phoebi 618,7 et saepius.
 ἄρματι νικήσαντα 932. 933,2.
 ἀρμελατῆρα 618,1.
 ῥυθμούς ἤρμοσε 929,6. σὺ γὰρ ἐν ἑξαμέτροις ἤρμοσε τὸ ὄνομα 616,6.
 λόγος ἤρμοσέ τινι 889,3. σήματα ἤρμόσατο 394,2. στέφος ἀρμόσατο 985,8.
 ἄρνας κατέχουσι λύκοι 1038,38.
 ἀρνύμενος νίκαν 855,4.
 εὐτεχνίης ἀροτῆρα 601,1. βοῦς ἀροτῆρες 793,6.
 ἀρότας (βοῦς) 793,2.
 ἤροσεν 496,1. 514,1.
 ἀρούρας Καππαδόκων 640,1. ἀρούραις Αἰγύπτῳ 713,3.
 ἀρουραίοιο τραπέζης 1015,3.
 μοῖρά μ' ἤρπαξεν ἀδελφῶν κτλ' 476,7.
 ἀρπαχθεὶς τέκνων 321,7.
 δισσωὶν ἀρρενικῶν 727,10.
 ἄρρηκτον κρηπίδα 1078,3. ἀρρήκτους δεσμούς 170,6.
 ἄρρενι ἡιδέω 474,5. ἄρρενα γυῖα 618,16.
 ἀρρήτου τελετῆς 972,4. ἀρρήτων θέσμια Add. 97a6.
 ἀρσενόπαιδα γονάν 218,12.
 ἄρσην sol. 1031,1. ἄρσενα θυμόν Add. 874a6. ἄρσενας παῖδας Add. 497a5.
 ἀρτιβίου δόξας 208,3 sed cf. adn.
 τέκνον ἀρτιγάλακτον 205,3.
 ἀρτίγαμος 679,2.
 ἀρτιγενεῖς παῖδας 248,12.
 ἀρτίγονον βρέφος 1028,39.
 ἀρτιεπής 444,2.
 ἀρτιθαλεῖ ἀλόχῳ 631,2. ἀρτιθαλεῖς ἐλπίδας 348,2.
 ἄρτιος εἰς τι 810,6. ἄρτιον ἔργου φέγγος 1028,38. ἐτῶν ἀριθμὸν ὀγδοήκοντ' ἀρτίων praef. 222b4.
 ἀρτιτόκου φωτός pueri 615,2. ματρός Add. 805a(a)2.
 ἀρτιφυής 334,11.
 ἀρτίχουν 201,6.
 Ἐρεχθιδῶν ἀρχαγέτι Pallas 852,1.
 ἀρχαίων λεχέων prioris coniugis Add. 241a8.
 δαίδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.
 ἀρχεχόροιο 603,1.
 ἀρχὴν λάμβανε (incipere) 1094,1. εἵνεκεν ἀρχῆς (muneris) Add. 903a6.
 ἀρχῇ πανδήμῳ iussu populi 430,6.
 ἀρχὴν Θηβαίων et Αἰγύπτου πάσης 919,3. ἀρχαῖς muneribus 855,7. 919,13.
 ἀρχηγοῦ ἱερέων 585,2.
 ἀρχίατρος 352,4.
 ἀρχιδικαστής 1011,1.
 ἀρχιερεὺς 461. 1062,2. acc. 460,1.
 Ἀσίδος ἀρχιερῆος 584,1. Ἰσίδος ἀρχ. 1047,2.
 ἀρχιμάγου Add. 903a.
 Ἀτθίδος ἀρχός 820,2. ἀρχὸν Βοιωτῶν 855,2. — Ἀχαιῶν 915,1. 3. Κεκροπιδῶν 972,1.
 ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον 868,3. 878. τὴν τοῦ βασιλέως 878. ἤρξα διδασκαλίας 616,4. ῥόδον ἀρχόμενον 570,3. ἀρχόμενον φῶς 583,3.
 πατρίδος (Cyzici) ἀρχων 880,3. Ἰταλίας ἀρχοντα 901,1. ἀρχων ἐφήβων 950,4.
 ἀρωγῇ κουφίζων πόλιν 905,3.

ἄρωγός 542,6. ἄρωγὸν νούσων 202,3.
 ἄρωγούς τῆς ὁδοῦ θεούς 1039,8.
 1040,13.
 στάλαν ἀσαλευτον 1028,4. νίκαν 855,3.
 τύμβος οὐκ ἀσαμος 258,1. Ἱπποκρά-
 τος οὐδὲν ἀσημότερος 243,17.
 ἀσαφῆ φθέγματα 1003,6.
 ἀσινής 781,11.
 ἤσκουν τὸ δίκαιον 85,3. εὐφροσύνην
 ἤσκουν 490,1. ἤσκει τὴν ἀπλότητα
 716,5. ἤσκησεν παιδείαν 493,3. —
 τέχνην 506,5. 11. 532,1. ἀσκήσας
 κόσμον σωφροσύνης Add. 35 a 6. —
 πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2.
 ἀσκήσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας
 Add. 875 a 5.
 εὐτοκίην ἀσκηθεῖα 1027,40.
 ἀσκητῆς σοφίης 104,2.
 ἀσπάζεσθ' ἥρωα 296,3. ἡσπάζετο
 1002,2. ἡσπάζατο 858,3. 859,1.
 ἀσπάζσατο 990,9 (verbum ado-
 randi).
 τῷ πέλον ἀσπασίῃ 582,5. ἀσπασίοισι
 λόγοις 301,2.
 ἔρις ἄσπετος 935,5.
 ἀσπὶς Ἀργεῖῃ 931,5. Λάκαιναν ἀσπίδα
 prae f. 768 a 4.
 ἄσταθμον (ἄγαλμα) 805,3.
 βίος ἄστατος 699,5. ἄστατος αἰῶν
 502,16.
 ἀστερόεγτα πέδιλα calceamenta sena-
 toria 1046,23.
 ἀστεροπητὴν Δία 1035,8.
 συνομαίμονας ἀστεφανώτους 314,27.
 ὡς ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306 a 2.
 ὁδὸν ἀστιβέα 1028,59.
 ἀστονάχητον 556,3.
 ἀστόργου θανάτου 146,6. ἀστόργοις
 amorem non expertis 1028,44.
 ἀστράπτουσα Isis 1028,80.
 ἄστρων οὐρανίων 853,3. ἄστρων ὁρό-

μος 372,7. — ἄστρω ἡ ἀπάσας Ἑλ-
 λάδος 978,3.
 ἀστροφόροι.... 1028,23.
 ἄστν πάτρας 938,4.
 Ἄιδος ἀστυφελίκτου 540,3.
 ἄσυλον (γαῖαν) 1046,73.
 ἀσφαλὲς οὐδὲν ἔνειμε Τύχῃ 240,6.
 ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249,1.
 ἀσφόδελον 1135,1.
 ἀταλόφρονα 325,13.
 ἀτὰρ οὐκ 1046,41. ἀτὰρ οὐδέ 1046,
 43. 45. ἀτάρ 1028,18.
 ἀτάραχον ὁδὸν vitae Add. 241 b 3.
 ἀταρβέος 618,41. Ἡρακλῆος 946,3.
 ἀτάρβητον δῆιον 914,4. ἀταρβήτων
 καμάτων 831,2.
 ἀτασθαλίας κόλασιν 712,4.
 αἰωνοपुरεῖον ἀτάσθαλον 1140,8.
 ἄταφος 285,1.
 ἄτεγκτον Ἀἶδην 547,15.
 ἀτέλεστον ἔργον 1051,1. ἀτέλεστοι
 ἐλπίδες 151,9.
 πρᾶξις ἀτελής 1038,42. ἀτελεῖς ἐλπί-
 δας 497,6.
 δυσapότροπος ἄτη 1033,22.
 ἀτιμήσειε 1046,51.
 ἀτίμητον (ἄγαλμα) 805,3.
 οὐκ ἄτιμος ἔην 313,9. εὐτέ μιν
 ὑβρισταὶ ἄτιμον ἄγον 831,8.
 ἀτίτηλεν 695,3.
 κίονας ἄτλαντας 1072,7.
 πένθος ἄτλητον 423,5.
 πυρὸς ἀτμός 1064,5. νέκταρος ἀτμόν
 787,1.
 ὁδοιπορίαις ἀτονήσας 613,4.
 ἄτρακτοι μοιρῶν 222,7.
 ἀτραπὸν ἱστορίας 878,6.
 ἄτραπα (nom. ἄτραψ?) 223,2 adn.
 μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι 1046,77.
 ἐπ' ἀτρεκές 185,12.
 μοῖρῃ ἀτρέπτῳ 507,2. accus. 727,1.

ἀτρέστῳ κραοία 242,1.
 ἄτροπος Κλωθώ 462,9. — νόμος (μοι-
 ρῶν) 288,5. ἄτροπα γραψάμεναι
 (μοῖραι) 153,4.
 ἀτροπόν i. q. ἀτραπόν (?) 475,1.
 ἀτρυγέτης scil. θαλάσσης 863,9.
 ἀτρύτου (μοίρας) 222,7.
 αὐγῆς σεληναίης 1046,27. αὐγᾶς vitae
 560,7. ἀλίῳ αὐγα αἰθόμενον Mem-
 nonem 990,1. 3. αὐγαῖς ἐν καθα-
 ραῖσιν 649,8.
 αὐδᾶ Memno 1000,7. θεὸς αὐδᾶ
 1041,9. αὐδάσε 989,8. αὐδάσον
 185,4. αὐδάσαις part. 991,1.
 αὐδῆσαντος 998,5. αὐδάσαντος 988,1.
 χαίρειν αὐδῆσαντες 205,7.
 αὐδῆς 1002,1. πολεμογράφον αὐδᾶν
 praef. 877b3. αὐδᾶν ἱη Memno
 990,7.
 αὐδῆεις 1000,2. 1006,1. 1007,2 (de
 Memnone). στήλην αὐδῆεσαν 402,2.
 αὐερύσαι 1036,10.
 αὐθαίμου 214,2.
 αὐλῆς πρόθυρον 1056,1. αὐλὴν (Περ-
 σεφόνης) 494,1. Διὸς αὐλάς 288,4.
 αὐλακα 1028 col. II, 37. αὐλακα
 Δημοῦς 116,1. αὐλακος ἀγυιά
 1028,2. αὐλακος ὑδροφόρου 599,4.
 αὐλιεῖον 1075,6.
 αὐλοβόαν 928,6.
 αὐλός 788,1. αὐλῶν ἄνις 418,3.
 αὐλῶν ὁμοκλή 1049,7. πηκτίδος
 αὐλοῖς 271,1.
 αὐλωδός 926,9.
 γενεὴν βίοτόν τ' αὕξε Add. 750a4.
 αὕξειν πάντα 1031,1. αὕξων γενεὴν
 822,1. αὕξουσα φήμην 211,4. ηὕξα-
 νόμην 314,10. τέκνων αὕξάνου ἐν
 γενεῇ 430,10. αὕξόμενον 867,1.
 αὕξῃσεις 1064,10. ἥβη αὕξηθέντα

209,3. accedit barbarum αὕξου-
 μενον 462,3.
 δίψῃ εἴμ' αὕη 1037,8.
 ἄυπν[ος] 423,8. ἄυπνοις φυλακαῖσιν
 1033,14.
 αὕρησι Ζεφύροιο 1046,22.
 αὕστηρὸν πόνον 201,5.
 κατ' ἄλυστάν 180,3.
 ἠύτησεν 995,7.
 ἦισεν φωνῇ 1009,3.
 αὐτό adv. i. q. ἄρτι 540,1.
 αὐτομάτῳ θανάτῳ Add. 497a2. αὐ-
 τόματοι 257,8. αὐτόματα 1110,5.
 αὐτόχθων 771,2.
 αὕχῳ c. acc. 567,3. αὕχεϊ 822,5.
 932,7. μεγάλ' αὕχήσασα 489,1.
 ηὕχουμην 192,1.
 αὕχμηρὴ βάτος 548,2. αὕχμηρούς
 Ἄιδος εὐνάς 431,3.
 αὕχμῳ gen. 1028,56. col. II, 9.
 πυρκαϊὴν ἀφαγνίσαι οἶνω 1034,28.
 ἀπὸ δεσμὸν ἐλόντες 849,3.
 ἀφανῇ (velut τύμβον) 190,6.
 ἀφανίσει 376,8. ἠφάνισε 380,6. 492,3.
 τὸ κάλλος 531,2.
 ἄφαρ 551,7. 1034,18.
 φωτὸς ἀφαρπασθεῖς 577,3.
 ἄφατον τάχος 618,4.
 οὐδὲν ἀφαιρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.
 ἔργα χειρῶν γνώμας πολλὸν ἀφαιρό-
 τερα 851,2. Κυδναίων ρείθρων
 ἀφαιροτέρην (γέφυραν) 1078,6.
 ἀφεγγέα χῶρον 372,13. νύκτα 420,3.
 ἀφειδέες ἀγῶνες 1064,12.
 ἀφελῇ ψυχὴν 727,5. ἀφελῶς 727,14.
 τὴν ὑπάτην ἄφεισιν 795,1.
 ἄφευκτος ἀνάγκη 563,7.
 ἀφηρώϊξε 191. 192.
 ἀφθάρτοις Μούσαις carminibus 226,5.
 ἀφθάρτως ἐτίμησαν 919,10.

αφθιτος ἐν ψυχᾷς 673,1. ἄφθιτε
 δῆμε 200,1. ἄφθιτε Νυμφαίων
 828,2.
 ἀφθόγγω φθεγγομένα στόματι 234,4.
 ἀφθονος εὐλογίας πηγὴ Add. 35a5.
 ἀφί i. q. ἀμφί 215,5.
 θυμὸν ἀφέντα πόλει 466,2.
 ἀφιξάμενοι 981,9.
 ἀφλέκτους πεύκας Add. 241a1.
 ἀφώρισε κάλλος (Venus) 244,3.
 ἀφρίεντι ὕδει 1028,74.
 βρέφους ἀφύλακτος Ἑρινύς 218,7.
 ἄφωνον στήλην 402,1.
 ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.
 εἰς ἀχάριστα σπείρων 618,14.
 ἀχθεινοῖσι βόεσσιν 618,16.
 ἄχθος χθονὶ κείμενον 1061,1. ἄχθος
 ἔχουσα κραδίης πένθεος 679,4.
 ἀχθοφορεῖ 1102,2.
 δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι 748,3.
 ἐπικείμενος ἀχλυν 310,3.
 ἄχνας ἀνθεσιν 1028,75.
 ἄχους βέλος 1034,10.
 Χριστὸς ἄχραντος 1067,4. gen. 427,7.
 ἄχραντον δοῖαν 427,9. ἄχραντον
 (ἄγαλμα) 805,3. ἄχραντα θέσμια
 Add. 97a6. ἄχραντα ἐκύησε 671,2.
 ἄχρι c. acc. 618,8. ἄχρις ὅτου 314,
 24. ἄχρις ἐπὶ 1028,42.
 ἄψαυστοι τέκνων 241,2.
 ἀψευδεῖς τοὺς ἀοιδοὺς δεῖξα 277,1.
 ἀψευδέσιν ἄλκαρ ἐπ' ὄμφαις φαίην
 1035,10.
 ἀψίδα 440,9. 445,4. ὑπὲρ ἀψίδων
 1078,7. ἐς δεκάταν ἀψίδα σελάνας
 1028,38. ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου
 618,3. 33.
 ἁῶριον 16,1.
 ἁῶρος 12,2. ἁῶρον μίτον μοιρῶν 478,1.
 ἁῶροις περιπέσοιτο συμφοραῖς 376,9
 cf. seqq. ἁωροτάτην ἡλικίην 372,32.

Kaibel, Epigrammata graeca.

ἁωρότητα 372,32 adn.
 ἁῶτον 1089,7. ἄκρον ἁῶτον 455,1.
 νεαρᾶς ἄκμης ἐν ἁώτῳ 154,3.
 ὄργια βάζων 587,5.
 βάθρον τὸ Ταρτάρειον 1034,19. βάτ-
 θρα 807,4. .
 εἰρήνης βαθυκάρπου 792,1.
 βαθυκτεάνων ναετήρων 1069,1.
 βαθυνομένας νάσως 1028,70.
 βαθὺ γῆρας 452,12. βαθείας ἐκ
 φρενός 1028,13.
 βαιῆς ἄπο 582,5.
 νέας βαίνουσιν ἐς ἐλπίδας 465,1.
 τοκέων βάκτρον 257,2.
 βάκχοις 871,7.
 βάλλε δαίκρυον 363,6. βάλλον ἐμὸν
 ὀλέτην δαίμοσιν 334,15. ἀκτῖσιν
 βαλλόμενος πυρίναις Memno 987,2.
 βάλλον ἐς μακάρων νήσους 366,6.
 βάξιν 989,2.
 βαρβίτῳ 102,3.
 νόσῳ βεβαρημένος 335,3. γήρα
 608,6.
 βαρνάμενον 180,2. 182,2.
 βαρυαλγῆς νοῦσος 228,3. 803,3. 1027,23.
 θρήνος βαρύδουπον 344,13.
 βαρυζήλου τέρμα τύχης 214,6.
 Κλωθὴ βαρύμητις 693,1.
 ἀστόργοις βαρυπάμοσιν 1028,44.
 βαρυπενθᾶς 367,3.
 βαρυπενθῆς 212,3.
 χεῖρα βαρύφθονον 376a1.
 ἥς (νόσου) ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βάσανον 722,2.
 βασάνων ἀνάγκη 1064,6.
 βασιλείαν θεσμοφόρον 1028,69. βασι-
 λέας μέρος 768,8.
 Αἰγύπτου βασίλεια Isis 1028,1. βα-
 σίλεια γυναικῶν Faustina 1046,51.
 βασιλεὺς et βασιλῆς inperatores ro-
 mani saepissime. — νόμος ἐκ βασι-

- λήων 1028,5. βασιλεῦ (Παϊάν) 799,1.
 ἀντολῆς βασιλῆα 998,1 et βασιλέος
 ἑώου 1003,3 (Memno). ἐς βασι-
 λῆος ἰκέσθαι (Aegypti) 118,3. θειο-
 τάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ (Nicoceo
 Cyprius) 846,4. Ἀντίοχος βα-
 σιλεύς (Balbillae proavus) 991,
 12. ἐκ γένεος βασιλῆων 900,1.
 βασιλῆα archont. att. 972,1. βα-
 σιλῆα λόγων 910,1. — βασιλεύτερος
 1046,36.
 θάλαμον βασίλειον Add. 888a3.
 ἀελίω βασιλῆον 1028,48.
 βασιληίδος (Sabinae) 989,3. 991,11.
 dat. 988,3.
 βασιληίδος ἀρχᾶς 1027,10. -ίδα τι-
 μάν 1028,53.
 βασιλίδος 685,6.
 βασιλίαν πίστιν 1060,1.
 βασίλισσαν Ἰσιν 1023,3.*
 βάσιν πεδίων 1028,72. σὺν βάσει
 ἀργυρῇ 805,2.
 βασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης 496,6.
 βασκανίοις Ἀίδεω 381,2.
 βάσκανος Satanas 1140,4. βασκάνω
 πικρῷ 734,2 βάσκανος δαίμων 345,1.
 vocat. 569,3. φθόνος 379,1.
 βάτος 548,2. βάτοι 546,5.
 νηοῖο βεβήλοις 109,1.
 ἄχους βέλος 1034,9. Ποντίων βελῶν
 classis Ponticae 337,1. βελέεσσι
 invidiae 1116,1.
 βέλτερον 986,1.
 Βένετον μέρος circense 935. Βενέτους
 ibid. v. 6.
 βενεφικιάριος ἡγεμόνος 444,3.
 βένθεσι πλαζομένη (vel νηχομένη)
 872,8. ἀπεράτοις βένθεσιν 1028,59.
 μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.
 βῆμα ἀμπαύσας 979,1. βῆμα θεητροῦ
 820,1. βῆματι Βιθυνικῷ tribunali
 395,4.
 μηδὲ βιάζου θεόν 1038,10.
 βιαίω θανάτῳ 624,3.
 ἐκ βίβλων δρεψάμενον 853,4. ἀναλέ-
 ξας 878,5. — V. βύβλος.
 βικαρίῳ 919,2.
 βιοδῶτα Aesculapi 1026,5.
 βιοδώτορος Ἀτθίδος 820,2.
 βιολόγος φῶς 609,6.
 ἐκ γαίης βλαστῶν 75,2. Χῖος γενεὰν
 βλαστῶν 88,3. εἰς κρίνα βλαστή-
 σειν ὅστέα 547,1. βλαστήσας
 εἰς ἄνθεα ib. 4. ἀγαυοτάτων ἀπὸ
 πατρῶν βλαστήσας 403,4.
 βλαστήματα τέκνων 275,3.
 βλαστὸν filium 224,6. βλαστὸν γαίης
 659,1.
 βλαψίταφον κόλασιν 712,4.
 βοαγός 806,1.
 βοαύλοις 1028,73.
 βοηθὸν ἔξεις τὸν Πύθιον 1039,2. 1040,7.
 θρήνοισι βοητὸν ὑμῆναον 418,7.
 βόθρους 1034,24.
 βολαῖς κεραυνῷ 1028,80. βολαῖς σελά-
 γεσκε 1028,9. βολαῖς χρυσοῦ 832,2.
 πυροφόροις βοτάναις 321,2.
 δένδρεα βοτρυόεντα 1046,69.
 βοτρυοστεφάνῳ κωμῳδίᾳ 38,3.
 βότρυν 1028,79. βοτρυῶν 812,4.
 βοτρυώδεος οἴνης 88,5.
 βούβρωστις 793,3.
 θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων 892,4.
 βούλαρχον Add. 277a6.
 βουλευτής 714,3.
 ἐν βουλαῖς ἄριστον 854,3. ἐν βουλαῖς
 κρατίστους 878,1. βουλὰν καὶ θάρ-
 σος ἔχων 112,3. καὶ βουλᾷ καὶ
 χερσὶν ἐς Ἄρεα (πρᾶτος) 187,3.
 βουλᾷ καὶ χερὶ 855,6 βουλῆσιν

ἀνάγκης 150,7. βουλαῖς Ἀρτέμιδος 872,12. βουλαῖσιν τινος 949,5. σαῖς βουλαῖς Add. 805a12. — πρώτηστον βουλῆς ἡ δὲ πόλῃος ὅλης.
 ἀστέρα βουλυτοῖο 618,15.
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
 νίκης βραβεῖον 318,4.
 βρέτας 1025,7. praef. 831a1. hominis imago 958,8.
 δακρύοισιν ἔβρεξαν ὅλον τάφον 699,5.
 βριαρῆς στρατιῆς 448,2. βριερὸν λέοντα 1082,2.
 βρίθουσα φόνων (γαῖα) 793,4. βριθομένα (πλοκάμοισιν) 1028,18.
 βρότεια πνεύματα 575,5.
 βροτοκτόνον sphingem 1015,6.
 βροτολοιγὸν Apollinem 1034,29.
 βροτοφθόρος Ἄδης 544,1.
 βρώμαν 1028,46.
 βρωσιν Christi 725,5.
 ἴσαις ἐπὶ βύβλοις totidem libros scripsit quot annos habuit 305,2. μεμνήσομαι σεῦ καὶ ἐμῇσι βύβλοισι 1005,2. βύβλους in museo positas 829,2.
 ἐκ βυθίου πόντου 1033,16. ἐκ βυθίας ἰλύος 1028,71.
 θάνατος καὶ βυθός (πάντων τέλος) 459,7. πολλὰ βυθοῖσι καμῶν 613,4. ἤγαγε σῶμα βυθοῖσι 642,13. ἐγκατέκρυψα βυθοῖς 863,4.
 γαῖα 563,1. 703,3.
 παῖς γαῖος 606,1. — V. γῆ.
 γάλακτος δεομένων τῶν παιδίων 176,5.
 γαληναίῃσιν ὀπωπαῖς 403,2.
 γαμετῇ ἀλόχῳ 310,2.
 γήματο εἰς Μαραθῶνα 1046,5.
 γαμήλιον φῦς 256,7. ζυγόν 564,5.
 γαμικὸς μοῦνος ἐνὶ φθιμένοις 288,7.
 γαμῖς ἐλπίδος 325,14.

δικαίων ἐκ γάμων 1039,5.
 γάνος οἶνας 853,5.
 εἰς ἐγάνωσεν ἰάκχοις Ἰσιν 985,3.
 γαστρὸς μοῖρα 314,22. φέρω ἐν γαστέρι φῶτα et ἔχω κατὰ γαστρός τινα (loquitur lapis) 502,1. 9.
 γειαρότας (βοῦς) 793,1.
 γειτνιώσαν πόντῳ κτλ. 810,11.
 γείτων Σαράπιδος 875,2. γείτονα πυραμίδων sphingem 1015,5.
 μὴ γελάσης μοῖραν 284,1.
 γέλωτα χέεις ἱερεῦσιν 1027,32.
 γέμουσι πλούτου (mortui) 128,7. Χαρίτων γέμοντα 622,1.
 γενέθλας ἀρχάν 1028,36. Ζηνὸς γενέθλη 1035,3.
 γενέθλιον νηδύν 1028,17.
 τεκέων γενέθλη 824,1. ἡμερόεντα γένεθλα 403,13.
 ἄρτι γενειάζοντα 345,1. ἄρτι γενειήσαντι Add. 552a3.
 ἄρτι γενειάσκων 100,1.
 γένεσις genitura 314,21.
 γενέτειρα μοῖρα 287,5.
 γενετῆρες parentes 502,10.
 γενέτου epigrammatis i. e. poetae 979,4. γενέτας parentes 1026,6.
 γενέτωρ 205,1. 218,3. 698,7. 852,3. 917,4.
 γεννάδας 424,7.
 ἔχει τὸ πρᾶγμα γενναίαν ὑπόσχεσιν 1039,20. 1040,25. γενναῖά σου 667,4.
 ὁ ταλαίφρων γεννήσας 314,13.
 γέννημα 592,1.
 θεῷ γεννήτορι πάντων 915,7.
 ἐκ γένους γένος 502,28. Μουσῶν σεμνὸν γένος Add. 228a7. μαρμαρίων τὸ γένος 920 II 7.
 γεραὸς νόος 853,1.
 γέρηρέ με δῆμος 946,2. δῆμον βουλήν τε γεραίρων 120,3. τίμησε γεραίρων

- 502,3. ἐπεστεφάνωσε γεραίρων Add. 97a7. ἐλέγοις σε γεραίρω 1000,1. γέρηραν εἰκόνι 892,4. δόμῳ (templo) γεραίρει 1064,4. σοὺς ἐγέραιρε τόπους 815,6. θυσίην λοιβαῖσι γεραίρει 815,3. μῆρα γεραιρόντων 1035,20. μνημα γερασσάμενος 425,8. γεραιρά sacerdos 44,1. γεάρῳ Τιθώνοιο 992,1. γεραρῆς συνόδου 409,7. γεαραῖς χερσίν 670,2. γέρας (plur. γέρα 1046,45. γέρα 889,7. γέρατα 1046,29) sacerdotium 866,4. statua 845,3. 849,1. 935,2. γεράεσσιν donis 857,3. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων 7,2. θανοῦσιν 502,6. ἀποφθιμένων τοῦτο γάρ ἐστι γέρας 249,4. εἴπερ χρηστοῖς γέρας ἐστίν 48,6. εὐσεβίης γέρα 199,6. σαοφροσύνης γέρας 338,3. τιμᾶς γέρας (?) 884,1. γέρας τελέσας 773,2. ἀμφίπολον γεράων 1046,52. γερουσία praef. 1119b1. γευομένην ζωῆς 371,1. γευόμενον ζωᾶς 576,1. βίотου 540,1. γευσαμένη βίотου φωτός 421,1. γευσάμενον θαλάμου 520,3. γευσάμενος ἥβης 587,1. γέφυραν 1078,9. γεωμόρον τέχνην 185,8. γεωπονίης 446,5. 452,2. 453,4. γεωργός 618,13. γῆς γόνος 606,4. γῆς παῖς 1037,6. κατὰ γῆς τάφον ἔτευξε 399,2. γήθεο 421,3. γηθόμενον 452,12. γέγηθε 1027,24. γεγηθώς 314,5. γεγηθότες 1027,4. σκιρτῶσα γέγηθας 649,3. γαθομένα πεδίοισι Μέμφις 1028,4. ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα 240,3. γηθοσύνη 321,5. γηθοσύναν 859,6. γηθόσυναι 1027,36. γηθοσύνους ἱερεῦσιν ibid. 31. γηραιῇ μητρί 434,8. γηραιὸν βιοτᾶς τέρμα 241,10. βίοιο γηραιὸν μέτρον Add. 497a11. γηραιῇσι μεγήμεναι ἡλακότησιν 1046,18. γηράος 573,4. γηραλέου βίου τέρματα 237,2. γηραλῆς ἐλπίδος 376,3. γηραλέην ἐλπίδα 201,6. γῆρας θέμενος 446,4. γηράσκειν καλῶς 861,4. ἀφθόνως γηρασκέτω 463,6. γηράσκοντας 449,6. γηράσαντα 303,4. 452,18. γηροκόμους filias 536,4. γηροκόμον χέρα 152,12. γῆρος i. q. γῆρας (?) 426,3. γηροτρόφους ἐλπίδας 233,10. γῆρυν 986,2. 1000,6. παιδείας ἡλιζα γενέσθαι 167,5. ἥς ἐγένου σοφίας 523,3. χρόνοις πολλοῖς γεγαῶτα 601,2. γεγαῶτι κασιγνήτῳ 173,19. — ἔγεντο 187,2. 406,8. 990,12. — γενέσθην nata sum 870,4. γνῶθι βίου τὸ τέλος 533,2. μηδὲν κακὸν γνούς 689,4. γλαυκώλενον Τηθύν 1028,58. γλυκιότερον 572,4. τὴν πάντων γλυκίῳ 678,1. γλυκύθυμον 462,15. ἔγλυψα 620,4. ἔγλυψεν praef. 831b1. γλύψας 841,5. γλύμμα 1129,1. γλυπτῇ στήλῃ 149,1. γλυφή 917. γλυφικῆς 841,4. γλῶσσαν τμαῖξε (Cambyses Memnonis) 991,3. γλῶσσαν Ἀθηνέων Herodem 1046,37.

γνήσιος ἐραστής 829,3. τέκνα γνήσια
 κούχῃ νόθα 120,6.
 γνώμας μύθων 851,2.
 γνώμων νόος 1028,51.
 γνώριμος discipulus 883,2.
 γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι 716,7.
 γνωτὴ Add. 228b3. γνωτῶν 404,5.
 γνωτοῖς πᾶσιν 91,2. 698,2.
 γοηρὸν ἴαχε 790,7.
 γονέτου (an γενέτου?) 427,3.
 γονὴν Δόμνας filiam 372,15. γονὴν
 subolem 476,6. γοναῖσι Σοφοκλέος
 208,5.
 γονοέσσας αὐλακας 1028,1.
 τὸν ἐν γονάτεσσι Πρίηπον 782,5.
 γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος 116,2.
 γοργῶπις Ἀθήνη 1046,54.
 Γορπιαίου mensis 323.
 γουνὸς Ἀμύκλης 473,5.
 γραῖα 550,12.
 γράμμα et γράμματα titulus 89,6.
 114,1 (τὰ πρόσθεν γρ.). 258,5
 (κολαπτόν). 616,2. 679,1. 722,7.
 797,2. 825,3. 978,5 (ἀγνόν). 982,1.
 σχεδίου γράμματος 618 ep. 6. γράμ-
 ματα Πιερίδων 851,6. — εἰς πέλα-
 γος γράμματα γράψαι proverb.
 1038,8.
 γραμματεύσαντα τοῦ συνεδρίου 964.
 γραμματικὸς κλεινός Aristophanes 1085,
 12. — γραμματικῆς τέχνης 534,4
 τέχνην γραμμαῖσιν ἰχνεύειραν 185,9.
 γραπτὴν λίθον 1089,8. εἰκόνα γραπτάν
 97,1.
 γραφεῖον 980,4.
 γραφή titulus 211,4. 347,1. 417,2.
 721,4. 722,3. 783,2 (γρ. παροῦσα).
 957,5. — γραφαῖς picturis 1075,6.
 γραφίδεσσι κατέξυσα 1028,11.
 ἔγραψε καπώησε 1099,1. ἔγραψε κῆ
 ἐχάραξε 1101,1. τύμβον γράψαν

313,14. στήλην γράψατο 527,4.
 ἄταφος ὥδε γέγραμμαι 285,1. —
 V. γρόφων.
 γρόππατα 990,11.
 γρόπτα 991,14.
 γρόφων 740,2.
 γυάλοις ἐνὶ Τήλου 199,3 . . . γυάλοισι
 1032,6. Ἀπόλλωνος γυάλοις Delphis
 Add. 875a7.
 γυῖα 1016,5.
 γυιοπαγεῖς καμάτους 853,6.
 γυμνὰς ἐπλετο ἀμφί τι (exercitatus)
 104,4. — γυμνὰς exercitatio 223,7.
 239,3 (γ. εὐμόχθου). Add. 552a5.
 γυμνάδος πόνον 201,5. γυμνάδος
 ἔργοις 233,1. — γυμνάδος ἐν τεμένει
 222,2.
 γυμνασίαις 949,6.
 γυμνάσιον 490,2. 970,1. γυμνασίαις
 παρεδρεύων 689,6. τῆς ἐν γυμνα-
 σίαις φιλίας 958,11. γυμνασίου
 φίλος 207,2. γυμνασίων ἔργα 74,5.
 ἐν γυμνασίῳ Ὀμηρείῳ 860,4. γυ-
 μνάσιον iuvenes 252,6.
 γύψου μεστῇ βάσει 805,2.

 οὐχ ὑμέναιον ἐδαδουχήσατο μήτηρ 413,3.
 δαδουῆ Διὸς τέκος 818,23. — δαδου-
 χος Κόρης 822,9. ἀπὸ δαδούχων
 γεγῶτα 950,1.
 εἰκῶ δαιδαλῶν Add. 805a(a)3.
 δαίδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.
 ἀπὸ δαιμονίου 95,4.
 δαῖμον Apollo 802,1. Sol a Jove
 adpellatus 618,34. δαίμονες αὐτοί
 dei 526,2. Add. 688a1. μετὰ
 δαίμονας ἄλλους 243,5. δαίμοσιν
 εὐσεβέσιν dis manibus 607,1.
 κυλιξ δαινυμένοισι πρέπει 1049,10.
 δαινύσθω φλόξ 1034,26.
 δαιξάνδρων ἀπὸ χειρῶν 1028,45.

- προτιτύσκετε δαῖτα 1035,24. ἡδόμενον
 κατὰ δαῖτα 312,14. λυπρὴν δαῖτα
 Χάρωνι 647,16.
 δαΐδας 818,12. 822,8.
 δαΐφρονι (Orsippo) 843,1.
 δαΐοντες (μῆρα) 1035,22. πόντος καὶ
 γαία δάσσαντό με 432,3.
 δαιώσας ἄνδρας 26,2.
 κραδίην δάκεν 434,7.
 ἃ μήτηρ σε τέκε δάκρυ 201,1. οὐδὲν
 πλέον ἢ δάκρυ' οὔσα 365,6.
 δακρυχαρῆς Πλούτων 575,5.
 δακρυχέουσιν 379,4. δακρυχέων 406,9.
 δακρυχέων συχνὸν ἀπὸ βλεφάρων
 563,4. οὐ παύεται δακρυχέουσα
 423,7.
 ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν δαμάζει 1116,1.
 χώρης πυρὶ δαμαζομένης 1015,2
 adn. δαμαζομένας θαλάσσας 1028,
 64. νούσου ὑπὸ στυγερῆς δεδαμα-
 σμένη 550,9.
 ἀποδοὺς τὸ δάνειον Add. 672a4.
 πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν 613,6.
 δαπάνησον Add. 646a6.
 εἰς κενὸν ἢ δαπάνη 646,10. τὴν διμερῇ
 δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν 430,8.
 ἑαῖς δαπάναις 818,8. δαπάναις
 ἐτοίμοις 1075,3.
 δάπτοισα 1026 col. II 7.
 δάφνας κλῶνας 786,4.
 δαφνηφορήσαντος 1082a.
 ἐδάης Πιερίδας 268,4. ἐδάησαν ἄξια
 Μοισᾶν 845,1. δαεῖς ἀλεξητήρια
 νούσων 884,3. δαεῖς 1093,2. δα-
 ήμεναι 530,1. 877,3. 1000,5. 1068,
 11. δεδαῶς ἄκυσμα νόσου 554,2.
 τέχναν δεδάημαι Ἰπποκράτους 537,6.
 δεῖγμα θῆκεν 257,6. δεῖγμ' ἀρετᾶς
 860,6. δεῖγμα χειρῶν Add. 805a(a)6.
 δείκην 1102,1.
 ἀντιπάλους δεῖμα 343,6.
 ἰχθύος ἐν δείπνῳ christianorum 725,11.
 εἰς ἀθανάτους δεισιδαίμων 607,3.
 δεκαμάζου Cereris 406,10.
 δεκάπρωτος ἀνὴρ 406,2.
 δεκάτην dicatam 748,4. 751,2. 756,2.
 765,2. 778,2. 809,1.
 ἐτῶν δεκοκτώ 566,1.
 δεκότῳ ἐνιαύτῳ 988,5.
 δέλεαρ σοφίης 880,6.
 Ὀμήρου δέλτον 185,10. eiusdem ἐν
 δέλτοις 471,2. δέλτον ἀνατιθῶ
 1096,12. νέην δέλτον 1089,9. ἀπὸ-
 κρυφα σύμβολα δέλτων 1028,10.
 δελφίς Arionis 1086,2.
 πᾶν δένδρος χαρίεν 546,7.
 δεξιὸς ἰστία ἱκάνων ventus 1023,11.
 δεξιὸν ἱγῆρα 289,3. δεξιά adv.
 573,4.
 τοῖς ἀδικοῦσι δέος 906,4.
 δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις 737,1.
 δεσποσίνη Τύχης 526,2.
 ἔτι χνοάοντος ἰούλου δευόμενον 569,2.
 δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. ὄσων οὐ
 πάρος δεδευμένων 790,6.
 δεύτερος ὡς τάξει 38,4. οὐδ' Ἐπαμι-
 νώνδου δεύτεροι ἐδράμομεν praef.
 768a6.
 δεχνύμενος θάνατον 141,2.
 δέχεο γηράσαντας ἐς Ἄδου 452,18.
 δέξαι τινί τι 740,1. πρὶν δέχθαι
 χρυσόν 1092,2. μναστῆρα δέδεξαι
 265,5.
 ἔδησεν coercuit 368,5. δήσω ἐγὼ
 Σωσίκλειαν 1136,1. 3.
 παλάξαι χεῖρα δηῖω λύθρῳ 549,9.
 δηῖων ἔργα 1049,4. φάλαγγα Add.
 874a8. — δήιον bellum (?) 914,4.
 τύχης δηλήμασι 538,1.
 δημιουργὸς τῶν ὅλων φύσις 1002,4.
 δημόθεν 967,2.
 δημοκοπία praef. 877b.

πολλοῖς δήμοισι civitatibus 609,1.
— δήμος Πρασίνων 935.

δαμόσιον πένθος 179,4. δαμοσίους ἐν
ἀέθλοις 936,2. — τὸ δημόσιον ran-
nus factionis circensis 935.

δὴν 488,1.

δηναίης φόρτον ὁδοιπορίας 710,2.

δῆνεα 618,6.

δῆρις 343,5.

δηρόν 1035,11. δ. ζῶειν 1000,4. δᾶ-
ρον 989,5.

διακριδόν 1028,14.

τοῦτο διαικρίνει τό γε σῆμα 604,2.
νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος 1028,
34. τέτραχα διακρίναι ἅπαντας
1035,14.

διάκτορον Mercurium 948,1.

τηροῦσα διέμεινε 159,1.

ὑπερφιάλους διανοίας 41,1. πρὶν διά-
νοϊαν τέρμα λαβεῖν 489,3.

ψυχὴ διέπτῃ (εἰς αἰθέρα) 175,4

πέλαγος διέπλευσε 642,13.

διασημοτάτου ἡγεμόνος 1078,10. δια-
σημοτάτῃ πόλιν 904,1.

ὁδὸν διεσπείρετο 1068,5.

δεσμούςς διασώζειν εὐσεβείας καὶ τοῦ
καλοῦ 170,6. μητέρα διασώσατε
522,10.

διαύλῳ 1028,33. δίαυλον ὁρόμον
947,3.

τὸ σαφὲς διαφείγει 1084,13.

σάρκας σπιλάδες διέχευαν 225,1.

ἤρξα διδασκαλίας ἱερῆς 616,4. ἀντ'
ἀγαθᾶς διδασκαλίας 884,2. ἐδίδαξα
πᾶσαν διδασκαλίην 365,4.

διδάσκαλος 294,1. 372,1. 14 (σοφίης).
883,2.

διδαχαῖς scenicis 608,4.

διδυματοκού 675,1.

διδύμους geminos 515,1. δίδυμον

κορυφὴν ἀρετῶν 543,1. — διδύμους
πὲρ pueri morbus 314,12.

δίδωμι 1130,1. λύπας τοκέεσσι διδόντα
314,9. πένθος δῶκα τεκούσῃ 476,5.

πατρὶ διδοὺς γόνον praef. 288 b 3.

ἐτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς 208,11.

διέπων ἀνύσεις ἀτραπιτόν 781,2.

τὴν στήλην διελθὼν 713,1.

μόσχου διετήρονος 1035,21.

δίξῃ 101,1. οὖνομα δ' εἰ δίξῃσαι
Add. 697 a 3. τοῦνομα διζόμενος
226,10.

διαστήσας ἡμέρας δύο 996,7.

δικάσας existimans (?) 858,4. δικά-
ζων ἀνδράσι 975,1.

δίκαιος Ἑρμῆς 814,1. ἥσκουν τὸ δί-
καιον 85,3. εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας
642,5. ἐς τὸ δίκαιον ἔβη ψυχὴ
502,12.

δικανικὴν advocati officium 919,1.

δικασπολία 647,2. 1028,36.

δικασπόλου 908,1.

δίκας τελέων θανάτοιο 480,6. — μήτε
δίκην εἶπας 522,15. 713,12. δικῶν
ῤῆτῆρα 877,1. δίκας ἀμφιλόγους
647,15. — δίκης ἡμαρ 173,17
christian.

δίκηπόλον 1110,4 adn.

δίκτυα 1104,1. ἀμπλακίης 421,3.

διμερῇ δαπάνῃ 430,8.

δίνας Κυανέας 779,3.

διοικῶν (Παιᾶνος Ἰδρυμα) Telesphorus
1027,34.

Δίου mensis 322.

δῖον Ἀθηνόφιλον 867,2. δῖον φάος
ἄλλο 462,16. δῖα γυναικῶν 343,1.
403,11. δῖαν ἄνασσαν 1029,9.
αἰθέρα δῖαν 462,13. δῖε Σαβῖνε
433,1.

διοτρεφὲς Ζωσιμιανέ 422,1.

διπλάσιος πονηρία praef. 1117b3.
 ἐτῶν διπλόα δεκάς 208,11.
 διπτύχοις κόραις 258,5.
 ἀφ' ὕψους δισκοβόλησε νέον 336,6.
 δίσκος 877,4.
 διστάζεις 621,1.
 δισχίλοις ἀνδραπόδοισιν 26,7.
 διφαλέω Ἑρμᾶνος 1028,10.
 ἵππους ἤλασαν ἐκ δίφρων 932,2.
 δίψη εἴμ' αὖη 1037,8. δίψη τειρο-
 μένοισι 1073,3.
 διψάς 465,4.
 ψυχῇ διψώση 719,11.
 δίψος 649,6.
 ἢ με δίωξεν secuta est 680,3. δι-
 ώξας ἵππον 335,3. μοῖρα διωξαμένη
 478,4. — διώκων ἐλπίδι 713,15.
 δμωάν 313,1. δμωὴν Ἄιδος μάκελλαν
 1046,84.
 δμῶα πυρφόρον 868,1. δμῶας 1023,9.
 δνοφερὴν νύκτα 1046,26.
 δόγματι νήσου 906,5. ἱητρῶν σοφὰ
 δόγματα 853,3. δόγμασι βουλῆς
 Add. 877a2. Τύχης 244,4. μοι-
 ρῶν 274,6. 680,4.
 δοιῶ παῖδε 1046,15.
 ἐδόκευσα 615,5.
 δοκῶν sperans 314,14. τὰ δοκοῦντα
 θεοῖς 480,3. τὰ δεδογμένα πάντα
 τελεῖται 1038,19. δόξαν συνεφήβοις
 953,1.
 δοκίμωμι 991,7.
 δοκίμως 53,2.
 δολίῳ πόνῳ 722,1. δολίως 387,7.
 δολιχοκροτάφου 937,3.
 δόλιχον βίτου 311,4. 231,4.
 δολιχὴν ἱστορίην 878,4. ἐς δολιχόν
 618 ep. 17.
 δολομήχανε Satanas 1140,1.
 δομεστικῶ 731,1.
 δόμος Γαλατῶν 706,2.

δόξαν θανάτου (?) 372,25. δόξαις
 ἐγγελάσας 101,4. δόξαις μυρίαις
 αὐξοῦμενον 462,3. κεναῖς δόξαις
 ἐζηκότα praef. 222b5. — δόξης
 ὀρθοτόνου fidei christ. 1062,1.
 δοξασθεῖς 607,7.
 βωμὸν δορποφόρον Add. 828a1.
 δούρων remorum 1028,62.
 δορυθαρσέα Τριτογένειαν 1035,18.
 ὀλίγην δόσιν Add. 805a13.
 ἀγαθῶν δότεира 1029,11.
 δοτῆρα ἀρετῆς Herculem 831,13.
 δουρικὸς τὴν τάξιν 446,6.
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
 δούλιον ἡμαρ 749,4.
 δουλὶς 727,8. δουλίδα καὶ σίμπλον
 canem 329,3.
 δεδουπότος κούρου 618 ep. 5. δεδου-
 πότα Add. 242a1.
 δράκων Satanas 1140,3. δράκοντα
 Hesperidum 1082,13.
 δράμασι πᾶσι γάμων 1085,8.
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.
 δραχμὴν ἀποτείσει 1132,2.
 παρὰ δρεπάναισιν 618,13.
 δρεψάμενον (ἐκ βίβλων) 853,4.
 δρηστοσύνησι κεκασμένη 121,1.
 δρόμος stadiūm 618,30. 781,9. Ἡε-
 λίου δρόμον certamen 947,4. δρό-
 μον ἐστέφθη 625,3. εἰκοστὸν ἐτέων
 δρόμον 208,21. ποταμοῦ χειμερίῳσι
 δρόμοις 1078,2. μέσους ἡματός
 ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄλιος ἦχε
 δρόμος (δρόμοις coni. Wilamowitz)
 988,4. ambulatio 741,2. 1072,3.
 δρόσος ἀπὸ χρωτὸς ἰοῦσα 569,8. ὕδω-
 βόλοισι δρόσοις 1036,3.
 δρυάδες 147,2.
 δρυμός (κρυμός?) ἀμείλιχος 1028 col.
 II, 3. — διὰ δρυμῶν 1104,6.
 δρυς 1028 col. II, 44.

δυεῖν Add. 497a9. — δυσὶν 334,9.
919,2.

δυεροῦ θανάτου 153,2.

ωδίνεσσι δυηπαθέσιν Add. 241a17.

δύναμις ἄκαιρος 1039,4. 1040,9.

δύνασιν μοιρῶν 1079,4.

δύνοτον 990,4.

δύνει ὑπὸ γῆν 568,4.

δυσapότροπος ἄτη 1033,22.

τὰς τοῦ βίου διςδιορθωσίας praef. 877b.

δυσέλπιδες τοκῆες 340,3.

δυσηγίστους ἐνιαυτούς 462,8.

δύσις occidens 441,3. πρὸς δύσιν
252,4. δύσιν ἡδὲ καὶ ἡῶ 640,3.

δυσμαθέων 1028 col. II 1.

δυσμή 618,30.

δυσπενθῆς Τύχα 208,8. Ἀίδας 250,3.

— ἐς ἄλγος 208,15. θαλάμου δυσ-
πενθέα κόσμον 431,1.

δυσποτμώτερον 154,4.

δύστλητα — πολυπεύσει 562,5.

δυστοκέες τοκέες 564,4.

δυσχείμερον οἶδμα 872,15.

πρᾶγμα δυσχερές 1038,4.

δῶματα Ῥώμης 720,4.

δωμήσας 325,2. δωμήσατο 1047,1.

ἐδωμήσαντο 652,3.

τύμβων δωμήματα 204,1.

πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις 560,3.

δῶρημα 1039,13. 1040,18.

δῶρον ἀπὸ Μουσῶν 1089,10. Μου-

σάων δῶρα 617,3. τιμᾶς δῶρα

208,18. μουσικὰ δῶρα διδούς 1000,2.

ψυχικὰ δῶρα διδούς 815,4. ὕστατα

δῶρα 580,5.

δῶτορ ἐάων 1026,7. 1027,33.

ἐ Μαντινέα 744,2.

εἶαρος ὥρη 570,3. εἶαρος ὥρην 891,
2 adn.

εἰαρινὸν ῥόδον 544,1.

ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν 334,9. διςσὰς ἐβδ.
702,4.

δόξαις ἐγγελάσας 101,4.

ἐνέγραψεν (in lapide) ἐμὴν νεότητα
322,3.

πῶλων τάχος ἐγγυαλίξας 618,4. υἷα

Δίκη θετὸν ἐγγυάλιξε 831,7.

ἐγειραμένων μίλιον ἡδὲ Τύχης ἱερὸν
440,2, — ἔγρεο 1027,1. 6.

κοῦροι ἐγερσιβόαι 928,4.

ἐγκατέκρυφα βυθοῖς 863,4.

νηῶ ἐγκατέθηκε 1046,90.

σῶμα τύμβος ἐγκατέχει 324,2.

ἔγκειται πέδῳ 1034,14. ποσσὶν ἐνέκειτο
(calceamentum) 1046,27.

πληγεῖς ἐγκεφάλαιο 280,3.

μναμεῖον ἐνεκόλαψε 980,5.

ἐγκυκλίοις χοροῖσι 926,9.

ἔγκυον γαστρὸς μόρον 238,3.

ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις 224,10. ἐγ-
κύρσας στήλη 314,3. Ἄδαν ἐγκύρ-
σαντες 241,5.

παιδείας ἐγκώμια λείψας 608,5.

ἐγχειρεῖν ἔργον 1038,36. 1041,5.

σποδιὴ ἐγχθόνιος 298,4.

ἔγχος δξύνας 790,5. ἔγχεα κάθθεσαν
828,4. ἔγχος φλογερώτερον fulmen

618,20.

ἐγχρονίσας 815,7.

ἔδαφός με καλύπτει 371,4. ἔδ. πά-
τριον 517,4. εἰς ἔδαφος νεύοντα

οἶκον 1065,2.

νάσω ἔδεθλον 978,9.

ἔδνον 1060,4.

ἔδος sedes patria 254,3. ἐδέεσσι θεῶν
1046,78. ἔδος Ῥηγίλλης 1046,2

ἔδος hominis statua Add. 552a2

ἔδρανα 872,8.

ὀλύμπιον ἔδρην 261,1. cf. 471 adn.

εἶσεν ἐπὶ κτεάνων τινά 118,4. ἔκγονος

ἔσσαμένοιο eius qui posuit 1046,

87. — θώκων ὑψόθεν ἑζόμενον 912,2.
 ξανθαῖς ἐθείραις 169,2.
 ἔθνικῃ σοφίᾳ 430,6.
 οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοί 1084,5.
 εἰ δ' αὐτός (scil. βούλει) 935.
 ἀρετῆς εἰδήμονα 553,1.
 ὅπου τὸ Ταρτάρειον εἶδεται βάθρον 1034,19. ἔρνεσιν εἰδομένους 478,6.
 εἰδόμενος νέκυσι 618 ep. 18.
 πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2. ἱερὸν εἶδος 1046,7. εἶδεα ἀγνά 1028 col. III 15 cf. v. 16. διπλοῖς εἶδεσι φαινόμενον.
 εἰδῶλον νύμφας 260,6. εἶδ. πανόμοιον 590,5.
 εἶθαρ 1034,27.
 μηνὸς εἰκάδι 566,3.
 εἵκελος αὖρη 312,4. εἵκελον φρενός (nomen) 640,4. εἵκελον Ἡφαίστῳ 1015,11.
 εἰκόνας σῆς ἀρετῆς liberos 435,4. — εἰκῶ 246,4. Add. 805a(a)1.
 εἴκων τύχης οἶακι 491,6. χρόνος εἴξεν ἀρηγοσύνη 1050,4.
 ἄτερ εἰλαπίνης 418,4. εἰλαπίναισι 1049,5 praef. 480a6.
 ἀπ' εἴλης 618,9.
 εἰλίσσει κύμα 779,4.
 εἶμα ἔθηκε statuae 590,5. εἶμασι λευκοῖς 1049,9.
 εἶμαρτο 339,2. εἵμαρμένη κακῇ 734,2.
 ἐμμί 978,11. 1028,16. 44. ἔασιν 1037,5. ἦν 1046,39. ἦτο 379,2. ἦς (3 pers.) 179,3. ἦτον 719,2.
 εἰναλία ἀλκυονίδς 205,6. εἰναλίη Θέτι 993,1. εἰναλίων (δίκτυα) 1104,4. τύμβῳ εἰναλέῳ 594,8.
 εἰρεσίαν 1028,67.
 εἰρεσιώνην τεύξαντες 153,10.
 πάτερ εἰρήνης 792,1. εἰρήνης ἄρξας 808,1. 1075,2. ἐν εἰρήνῃ κεῖται 729,1.
 ἔεις 985,7. μηδὲ ἐνί 313,8. εἶν ἐνί 879,1. ὑφ' ἐν 834,3.
 ἔνδον πόδα μήποτ' ἐσάξῃς 270,2.
 εἰσιέτω i. q. εἰσίτω 1138,2 adn.
 εἰσενέθηκεν ὁστέα 517,8.
 εἰσέτι 1034,32.
 ἐσκεῖσθαι (?) 542,5.
 ἐκάτερθε 445,2.
 ἐκατηβόλος v. Ἀπόλλων.
 ἔκατι 208,17. 363,1. 893,3. ἔκητι 118,3.
 Ἑρμῆς ἑκατονταπύλοιο 1046,62.
 ἑκατοντάρχης 999.
 ἐκβασμιδώσει 229.
 ἐξεβίωσα 640,5.
 ἔκδημος 244,8.
 ἐξεδίδαξα 1085,7.
 ἐξεδίκησεν 529,4.
 ἐκδικίας τετυχηκώς 171,3.
 τέχνης ἐκδοχόν 243,2.
 ἐκεῖ apud inferos 266,3.
 ἐκθύμως φιλέων 543,1.
 Φολόην Κενταύρων ἐξεκάθηρεν 1082,16.
 θυμὸν ἐκκαλύπτων Add. 874a6.
 μίτος ἐξεκενώθη Add. 646a1.
 γενεᾶς ἐκκριτον ἀθανάτων 265,4.
 λίθον εἰκόν' ἐκμεμαγμένον 1003,3.
 δέμας ἐκπαγλόν 1015,1.
 νηδύος ἐκπερούιντα 403,1.
 ἱστίον ἐκπετάσας 779,2.
 λυθὲν (σῶμα) ἐξεπόθη Add. 646a1.
 δάκρυον ἐκπροχέων 562,6.
 ἐκρύσω 793,7.
 ἐξετάνυσσας ὁδόν 1078,4.
 ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ὄσων αἵγλην 1033,13.
 εὐχὰν ἐκτελέσαντι deo praef. 757a1.
 ἐλπίδας ἐξέταμες 569,4. ἐξέτεμες ῥίζης τινά 570,4.

ἐξέτηξεν ὀδόντας 459,4. ἐκτήξασα 314,23.
 ἄλως ἔκτοθι 792,5. σκηνῆς ἔκτοθι μίμνων 1050,1.
 ἔκτομος 538,6.
 ἐκτόπιος 1035,29.
 μουσέων ἐκτὸς ἔθηκα φρένα 618 ep. 4.
 κακῶν ἔκτοσθεν 649,4.
 ἔκτροφος 872,6.
 ἐκφεύξῃ νούσου 1041,9.
 βοήν τιν' ἐκχέεις 995,11.
 ἔρνει ἐλαίας 932 a1.
 ἐλαιοῖντες ἄρουραι 1046,50.
 ἐλαιηρῷ ἐν πεδίῳ 641,2. ἐλαιηρῇ λιβάδι 828,6.
 ἐλαιώθυλον νᾶμα 549,6.
 ἐλάταις 1028,65.
 Ὑπερίον ἐλαύνων absol. 361,1. Νεῖλος ἐλαυνόμενος 993,4.
 στικτὴν ἔλαφον 1082,4.
 γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν 195,4. πόλιας θῆκεν ἐλαφροτέρας 905,4.
 ἐελδομένῳ 998,2.
 ἐλέαιρε 416,5.
 ἐλέγοις 1000,1. 1089,5 (λυγροῖσιν).
 ἔργῳ ἐλέγχει 407,11.
 ἔλεγχον τῶν δικαίων καδίκων 814,2.
 ἐλεεινὸν ἐπεστενάχῃσε 251,3. ἐλεεινὰ δακρύει 626,3.
 ἡλικίης ἔλεον 696,4.
 ἐλευθερίας ἐν ἀγῶσι 29,3. ἐλευθερίῃ βιώτοιο 875,5.
 ἐλεύθερον ἄμαρ 461,1. στέφανον 727,8.
 ἐλεφαντινέων ὀδόντων 169,5.]
 ἐλικὰν χορείαν 1028,65.
 ἐλινότροπος 1028,18.
 ἔλικας βοῦς 1038,39.
 εἰς χάριν ἔλκει (?) 1095,3. εἴλκεν (Ἐρως) 1111,4. εἴλξε 336,6.
 ἐλλαδικαὶ νῆκαι (?) 926,3.
 ἐλλανοδικοῦντα praef. 1100 a.

ἐλλόγιμον Add. 459 a1.
 ἐλπίς γονέων 116,2. πατρὸς 148,6 (ipsi homines). ἐλπίδα τεῖχος ἔθεντο βίου 21,8. ἐλπίδες ἦλθον εἰς Ἄδαν 204,10.
 ἐλπόμεθα 780,4. ἐλῶλπει 489,1.
 ἐμβαίνεσκες ἀταρπιτόν 141,5.
 ἐμβασιλεύει 1046,9.
 αἰγῶν ἐμβρυα 872,4.
 ἔμμορον εὐεπίης 1089,6.;
 ἐμμούσοις γράμμασιν 493,2.
 πόρον ἔμπεδον 913,3.
 ἔμπειρος Βρομίῳ 608,2.
 ἐμπελάσειας 1037,3.
 ἐμπέραμος σοφίης πάσης 559,2. σοφίης Ἰαονίης 553,2.
 ἐμπετάσει λάθαν 1028,22.
 βιοτᾶς τέρμ' ἐνέπλησε κακῶν 241,10.
 ἐμπνεΐει 562,9.
 ἔμπνου μορφᾶς 860,3. κριὸν ἔμπνοον 1102,1. ἔμπνουν φθεγγομένην (στήλην) 502,7.
 κατ' ἐμπορίην ἐλθόντα 466,1. ἐμπορίαις 256,4.
 ἐμπόριον Κρόνου 981,7 adn. ἐμπόριον ἀγορασμῶν 714,5.
 ἔμπορος mulierum 613,5.
 μούσησιν ἐνιπρέψας 534,1.
 ταῦρον ἐνήγιζεν 461.
 ἐναγώνιος Ἑρμῆς 407,7. dat. 924,1.
 οἶκον ἐναίδιον 321,9.
 θῆρας ἐναιρόμενος 831,6.
 θεοῖς ἐναλίγκιος ἥρως 1052,1.
 ἐναντιπέρα 981,6.
 εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος 502,16.
 ἐναρίθμιον ἡρώεσσιν 403,14. ἡρώιναις 272,18.
 ἔναρχος 1011,1.
 ἐνδείξασθ' ἔργα 492,4.
 ἐνδέχεται 986,3.
 μάθησιν ἐνδιδούς τινι 193,2.

ἔνδिका λέκτρα 212,1.
 ἔνδιον 473,6.
 ἔνδον animo 904,4.
 ἐνδόξως ζήσασα 358,3.
 σῶμα ἐνδεδύμην ἐσθήμασι 610,5.
 ἐνδυκέως 617,3.
 ἐνείη ἀνδράσιν 444,7.
 ἐνέπω 1036,18. ἐνιέπει 1039,18. ἐνέ-
 ποισιν 992,3. ἐνέποιτε 647,2. ἐνέπειν
 140,1. ἔννεπε χαίρειν 103,7.
 ἔνερθε τοῦδε σήματος 286,2. ἔνερθεν
 ἔβαν 298,8.
 εἶν ἐνέρων λιμένεσσι 647,4. ἀναξ ἐνέ-
 ρων 658,1.
 ἐνεύδεν 444,5.
 ἐνήης 566,8. 906,5.
 ἐνθεος 788,2.
 ἐνθάδε bis positum 702,1.
 ἐνθάδε ἐνναίει 648,5.
 ἐννεακαιδεκάμηνος 703,1.
 ἐννήμαρ 372,35.
 ἐννυχίαν ὄψιν 785,3.
 τοῖς ἐνοικοῦσιν ξένοις 807,8.
 ἔνοπλον σχῆμα Add. 874a5.
 οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ 649,5. ἐνοχλίσας τῷ
 βωμῷ Add. 229.
 ἐνερράψαντο πεδίλῳ 1046,28.
 ἔνσοφον 823,2.
 ἐνεστάλωσεν 978,9.
 ἐνταφίοισιν 313,13.
 ἐνθέμενος βίοτον 321,1.
 τήντεα 936,1.
 ἐντεύξει ὧν ἂν ἐπιθυμῆς 1041,3.
 ἔντυνε μολπάν 928,7. ἔντυνον αἰοδὴν
 Add. 1029a10 adn.
 ἐνυβρίτης 195,1.
 ἐξαλάπαξεν 1046,96. ἐξαλαπάξας
 1046,96.
 ἐν ἐξαμέτροισιν 616,6.
 ἀτραπὸν ἐξανάβα 782,2.
 ἐξανέδειξεν 1070,1.

δόμων ἐξαπελαύνειν 270,3.
 ἥονος ἐξήρπαξε 482,3.
 ἐξηργάξατο 762,2.
 ἐξερεεῖνη 537,1.
 ἐξέρυσαν 183,6.
 ἐξέτι παίδων 580,9.
 ἐξηρέτμοις πτέρυξιν 337,2.
 ἐξισώσας τὰν λόγῳ Add. 241b2.
 ἐξίτης iactus senionis 1038,2. 7. 12. 17.
 ἐξότε 640,3.
 ἐξσωζων Add. 228a5.
 ὃν μῦθος ἐπαγλαίσεν 103,4. δώματ'
 ἐπαγλαίσεν 492,6.
 ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον 1028,39.
 ἐπαθλοκόμεις 491,6.
 ἐπαθλα 806,2.
 ἐπαινή v. Περσεφόνη.
 πῶμα σοροῦ ἐπαείροι 460,5. τύμβον
 ἐπαιρόμεθα 325,15.
 ἐπαιωροῦσα πτερόν 312,5.
 ἐπαλλήλοισι τάφοισι 109,2.
 ἐπανοίξασθαι 340.
 οὐδὲν τῶν ἐπάνω 261,21.
 ἐπάρηξον 1025,4.
 ἐπαρκέσσαι 473,8.
 ἐπαρκῶς 471,3.
 ἐπαρχος μέγας praef. praetorio 919,5.
 ἐώας 919,4. gen. 441,4. acc. 913,1.
 dat. pl. 919,2. ἀρχὴν ἐπαρχον 838,2.
 ἐπαρωγὴν 618,5.
 ἀέθλοισιν ἐπασκήσας ἐφήβους 967,3.
 λοιγὸν ἐπασσύτερον 1140,5. ἐπασσυ-
 τέροισι στέμμασιν 971,3.
 ἐπαυρομένου βιοτῆς 483,4. ἐπαυράμε-
 νον φάους 274,2. φωτός 839,2.
 κρᾶτ' ἐπαφησάμενος 562,8.
 ἐπεγγελῶν 542,10.
 ἐπεγομένῳ 618,29. ἐπείγη ἱερά 782,3.
 ἔπεισι πῆμα 1034,11.
 ἐπεμβόλους (scil. dies) 1096,3.
 ἐπέοικε 599,2. ἐπέοιχ' ὅσα τοι 430,9.

χῶρον ἐπερχόμενος Add. 228 b 8. κόσ-
 μον praef. 877 b 4.
 ἐπειριΰτας 1038,40.
 ἐπετείου πανηγύρεως 944.
 ἐπετήσιον 815,7.
 ἐπευκλείσεν (σε ἔπαινος) 209,1. πατρίδ'
 ἐπηυκλείσα 945, 2. ἐπευκλείσας
 947,6.
 βούβρωστις ἐπέσχετο κόσμον 793,5.
 εὐχολαΐσιν ἐπήκοοι 497,3.
 ἐπήρανα 1013,5.
 λέκτρον ἐπήρατον 363,5. ἄνδρα 501,1.
 ἔτους δωδεκάτου ἐπιβάς 689,3. τύχη
 σε ἡλικίας ἐπέβησεν 39,1.
 βροτῶν ἐπιγεῖων 684,2.
 ἐπιγελῶν 542,8.
 ἐπιγνούς 506,1. 7. 996,5.
 ἐπιγόνου Demetrii 781,8.
 ἐπίγραμμα 646,1. plur. 618 ep. praescr.
 ἐπέγραψα 679,3. ἐπέγραψε 502,19.
 ἐπέγραψαν 834,3. 1123,1.
 ἐπιδακρῦσαι 313,5.
 ῥώμην ἐπέδειξαν certamine 941,3.
 ἀρετῆς σῆς ἐπιδευόμενοι 663,6.
 ἐπιδήμιος ἄστροις 324,3.
 ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν Add. 297 a 5.
 σοφοῖς ἐπιείκελος 592,1.
 ἐπιεικέα θυμόν 333,1.
 ἐπέλπτον 272,1.
 ἐπιζεύξας πύλας 1052,6.
 Ἀθηναίων ἐπήρανε Τριτογένεια 1046,60.
 ἐπήρον 1046,19.
 γραμματικῆς ἐπίστορα τέχνης 402,4.
 σοφίης ἐπ. πάσης 848,1.
 ἐπὶ οἱ κατένευσεν 1046,75.
 ἐπικίμαι κόνιν 622,6. ἐπικείμενος ἄχλυν
 310,3.
 ἐπεκέκλετο 1061,3.
 ἐπὶ κλῆν 824,6. 1048,1 adn.
 ἐπικλεῖς ὄνομα 255,3.

γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον
 1075,6.
 εὐθενίης ἐπίκουρον 1036,19.
 ἐπέκρανε 231,8.
 μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10.
 ἐπεκώμασα 1111,1.
 φῶς ἀκτῖσι ἐπιλάμπον 719,8.
 ἐπιλήσεται 858,5.
 ἐπιλείβων δάκρυ 352,4.
 ἐπιλησμοσύνην 326,1.
 τὸν ἐπίλοιπον βίον 128,5.
 ἐπιμάρτυρα θεσμῶν 905,5.
 ἐπιμηνίσθη πικρόν 195,2.
 ἐπιμόχθητον βίον 360,3.
 θνητῶν ἐπινοίαις praef. 492,1.
 ἐπίορκος 529,2.
 ἐπιπασιμάχη 1088.
 ἐπιπείσεται 1046,91.
 πόντον ἐπιπλώσας 256,5.
 ἐπιπνείων 1023,11.
 ἐπιπομπήν 1026,2.
 ἐπιπορεύου 1022,3.
 ἐπίπροσθε 1037,5. 1052,6.
 ἐπιπωλεῖται 1095,1.
 τέφρῃ βῶλον ἐπισκεδάσαι 335,10.
 νέκταρ ἐπισπένδω 312,16. ἐπισπεῖσαι
 1106,2.
 ἐπιστατέων 949,6.
 ἐπιστέλλειν litteras dare 407,9.
 ἐπεστενάχῃσε 251,3.
 ἐπεστεφάνωσε Add. 97 a 7.
 ἐπέστεφον 226,5.
 ἐπεστρεφόμην 1090,2.
 ἐπισφύριον γέρας 1046,31.
 ἐπιτάφιος 376,7.
 ἐπέτελλε φίλοις 593,4.
 ἐπιτηροῦσαν 1015,8.
 ἐπιθέμαν γρόππατα 990,10.
 μοῖραν ἐπέδραμε 258,9.
 ἐπιτρόπου procurat. Caes. 993.

καιροῦ ἐπιτεύξει 1038,34. χρησμὸν
 ἐπιτυχῶν 1039,22. 1040,27.
 ἐπιτυμβίδιον χάριν 621,5.
 σῆμα ἐπιτύμβιον 339,1.
 Ἐπίφ mensis 996.
 ἐπιφανῶν Πρυμνησέων 362,1.
 μναστῆρα ἐπίφθονον 265,5.
 καρποῖς ἐπέχαιρον 321,1.
 ἐπ' ἄλειφα χεύσομαι 816,3.
 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων 26,8. 367,7.
 πᾶσιν ἐπιχθονίοις 325,8.
 γῆν ἐπιχώσας 646,13.
 ἐπιχώριον οὖνομα 318,7.
 βῶλον ἐπιφήχων βοτάναις 321,2.
 ἐποδυρομένη 504,2.
 κόσμον ἐποίχεο 618,27.
 ἔπεται consequens est 398,2.
 δῶματ' ἐπουράνια 261,10.
 ἐπταπόρου Πληιάδος 223,4.
 ἐπωνυμίαν 52,3. 1046,97.
 ἐπώνυμος consul 1046,34. τὴν ἐπώ-
 νυμον (scil. ἀρχήν) 868,3. — φυλᾶς
 ἐπώνυμον 957,5. Οἰνέως ἐπώνυμον
 968,3. Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 927,1.
 929,5. τὸ ἐπώνυμον 520,1. 685,6.
 νόμος ἐρανιστῶν 1128.
 ἔρανον σύναγον 1128,19.
 πᾶσιν ἐρασθεῖς 297,3.
 ὅσα βροτοῖσιν ἐράσμια 546,13.
 γνήσιος ἐραστής (βύβλων) 829,3.
 ἐραστὸν οὖνομα 227,3.
 πάτρης ἐρατεινῆς 584,2. γαίης 707,4.
 ἐρατὰν ἀλικίαν 239,4. ἐρατὸν κλέος
 853,7.
 ἐρατώπιδα Δήδην 648,8.
 ἐρᾶς c. inf. 1039,5.
 εἰργάσατο 751,3. ἡργάσατο 778,2.
 πάλιν εἰργάσατο restituit Add.
 228a4.
 ἐν ἐργασίῃ μέγας 297,3. δι' ἐργασίην
 Διὸς 1032,5. ἐργασίας τελέσας 409,4.

ἐργατῖναι (boves) 793,6. δι' ἐργατῖναις
 παλάμαισιν 828,7.
 ἐργατῖς 60,2. gen. Add. 313a1.
 ἔργματα 766,1. ἔργμασιν 948,3.
 1050,2. ἔργμασιν ἐν πολέμου 748,2.
 ἔργα agros 782,6.
 ἔργεος 321,3. ἔργεσι 343,2.
 εἵργων 1052,5. ἐντὸς ἐέργει 545,1.
 ἔρδειν λοιβάς 1034,22.
 σῶμα ἐρείσης 710,1. σκείπωνι γῆρας
 ἐρειδόμενοι 257,4. μᾶνιν ἐρεισαμένα
 1028,42.
 κατ' ἐρείπαν (?) 723,2.
 ἔρεισμα θόλου 889,8.
 ἐρέψας 1066,3.
 ἐρεσσόμενοι animo volventes 1036,18.
 ἐρεύθεται ἄνθεα μήλου 243,12.
 νόστον ἐρευνᾷ 779,5.
 ἐρημαῖον κατὰ δῶμα 230,3.
 ἐρημώσασά τινα 204,9. γῆρας 497,1.
 ἐρημωθεῖσα τέκνων 241,9.
 φλοῖσβον ἐριβρεμέθοντα 1028,76.
 πατρὸς ἐργιδούποιο 1046,67.
 ἡρίσθαι 1038,44.
 ἐρικλαύτου πένθους 406,8.
 ἐρικυδέος ἀθλοθετῆρος 888,1. πόληος
 969,5. Βόστρης 455,1. Μαίας 812,1.
 ἐρικυδέα φῶτα 892,1.
 ἔρις ἄσπετος 935,5. εἰς ἔριν ἤλασαν
 ἵππους 932,2. πᾶσιν ἔβαλλεν ἔριν
 142,4.
 ἐρισθενέος 841,2. ἐρισθενὲς ἔρμα 452,11.
 Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο 1035,3.
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
 ἔρκεσιν ἀμφέβαλον (bellum) 1028,68.
 ἔρμα πόληος 452,11. 969,5. σαοφρο-
 σύνης 910,2. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
 ἐρμηνεύουσα 320,4.
 κλυτὸν ἔρνος 201,3. 428,1. 951,3. νέον
 ἔρνος 1027, 25. Κεκροπίης σοφὸν
 ἔρνος 866,3. Ἑλλάδος ἔρνος 905,3.

ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3. ἔρνεσιν
 εἰδομένους 478,6.
 ἔροτιν 846,6.
 ἔρπετά 1033,17.
 ἔρρετε 551,11.
 ἔρρηφόρον 861, 1.
 βότρυν ἐρσάεσσαν 1028,77.
 ἐρύθοισα παρειάν 1028,57.
 ἐρύκει βίοτον 562,9.
 εἵρυσεν 239,2. 288,2. adn. εἵρυσάμην
 948,8. εἵρυσαι 1025,7.
 ἤλθον, ἀπῆλθον 615,5. ἤλθες ὑπὸ
 στεφάνους 932,4. ψυχὴν ἐπὶ σώ-
 μασιν ἐλθεῖν 603,3. — ἦνθον 988,3.
 ἐνθών 179,5.
 ἔρωσ πολλῶν (homō) 373,4. εἰς ἔρωτα
 φέρεσθαι 727,13.
 ἐσθήμασι 610,5.
 πορφυρέαν ἐσθήτα 1107,1.
 ἐσλός 221,2. 441,8. 580,10. (ἐ. ἰδεῖν).
 Add. 545c5. ἐσλός 744,4.
 ἐσμὸν στρατιᾶς 985,2.
 ἀφ' ἐσπερίας 823, 3.
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς 749,6. ἐπ' ἐσχα-
 τὴν ἀελίου 149,2.
 Λήθης ἔσχατον ὕδωρ 204,11. ἔσχατον
 Ἰνδόν Add. 197 a 1.
 ἐτάρων discipulorum 877,2.
 εἰ ἐτεὸν δὴ 1046,32.
 ἐτησίαν χάριν 1096,11.
 ἐτήτυμον γένος 874,5.
 ἔτη ἐννέα δεκάδων καὶ τρία 592,4. αἰὲν
 ἔτος quotannis 981,4.
 Βουταδέων ἐτύμων 852,3.
 εὖ (scil. ἐστίν) 1046,42. εὖ γεινόμενοι
 870,6. πατέρα εὖ λέγω 546,16.
 εὐάγκριτον praef. 938 a 3.
 εὐαίωνα 67,2.
 εὐαλδέι χιλῶ 1046, 83.
 εὐάντητον θεόν 779,7.
 εὐγαμίη Add. 888 a 4.

εὐγενέτης 241,5. εὐγενετῶν γονέων
 189,8. εὐγενέτην κόσμον 1031,2.
 εὐγενίδα 368,9.
 εὐγένιον (?) 584,3.
 εὐγήρως 223,2. acc. 68,1.
 ἀέθλων εὐγλυφέων 831,4.
 εὐγραφίης 841,4.
 εὐδαεῖ νοῖ 185,9.
 εὐδαιμονήσας 1096,12.
 εὐδαίμονες παροδῖται 636,2.
 Λέσβῳ ἐν εὐδένδρῳ 228,3.
 εὐδικίης 875,7. εὐδικίη 905,3. 969,1,
 et 972,2 (βιώτοιο). ἐπ' εὐδικίαις
 914,2. εὐδικίης 915,3.
 εὐδιον ἐκ μακάρων 223,1. adn.
 παντοίης εὐεπίης 1089,6. ἱερῆς 931,2.
 acc. 618 ep. 6. 14.
 εὐερκῇ τάφον 246,2. εὐερκέα θρηγκόν
 1044,5.
 εὐερνής 314,10.
 εὐέρνων 1032,6.
 εὐηγενέεσσι 1046,29. cf. Add. extr.
 εὐήνορος ἀλκῆς 962,1.
 εὐθάνατον 68,2.
 εὐθενίης 1036,19.
 εὐθρονος Ἰοχέαιρα 1046,53.
 εὐθυδίκου 271,4.
 εὐθύνοι Τύχη βίοτον 248,14. εὐθύναντες
 1015,3.
 εὐθυνητῇρι τύχης Belo 836,1.
 εὐθυτάτην πίστιν 543,2.
 εὐιάδος οἶνας 853,5.
 εὐκάρπου φυταλίας 812,2. εὐκάρποις
 κλωσίν 546,8. πεδίοις 1047,6.
 πατέρα εὐκλείζω 56,4. cf. v. 7. πα-
 τρίδ' εὐκλείσαν 21,12. πάντας Ἀθη-
 ναίους εὐκλείσας 763,2.
 εὐκόλον ἐνὶ φρεσίν 127,1.
 εὐκόσμοισι πορείαις 1028,32.
 εὐκτὸν (σῆμα) 309,3 adn.
 εὐλάλους 102,2.

- ἄφθονος εὐλογία 35,2. εὐλογίας πηγή
 Add. 35 a 5.
 Δωρίδος εὐλοχία 1028,66.
 εὐλυρος 655,3.
 εὐμελίαο Τόμοιο 537,5
 εὐμενέτης 328,1.
 εὐμενέων 831,9.
 εὐμενεῖς εὐεργέτας Isin et Serapin
 1022, 6.
 εὐμοίρους (μοίρας) 155,1.
 εὐμόρφων γυναικῶν 613,5.
 εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδος 239,3. εὐ-
 μόχθου νίκης 933,4.
 εὐσεβέων εὐνάσεν ἐς κλισίην 237,4. εὐ-
 νηθεῖς ἐν ἔρωτι 498,5. εὐνάσον θυ-
 μόν praef. 288 b 9.
 εὐνέτις 832,4. dat. 237,6.
 Ἐιδος εὐνάς 1028,42.
 εὐνιν uxorem 77,2.
 εὐνιν orbam 552,4.
 εὐνομίαν 242,3. εὐνομίας θέσμια 855,8
 ἔργα 1052,4. εὐχος 909,6. εὐνο-
 μίῃσιν 909,2.
 ἀστοῖσι καὶ ξείνοισιν εὐνομον 462,4.
 δεσπότην εὐνούστατον 531,1.
 εὐνοῦχος 683,3.
 εὐξείνων Μεγαρήων 958,6.
 εὐξέστοις λάεσιν 455,2.
 δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας praef. 856 a 5.
 εὐξυνέτοις δόγμασιν 491,4. πραπίσιν
 853,2. εὐξυνέτως 493,2.
 εὐόδει 193,5.
 εὐόδμου χρωτός 569,8. εὐόδοις λιβά-
 νοισιν 1034,27.
 εὐόδω 725,8. — V. Πάν.
 πατρὸς εὐόλβοιο 208,23. πάτρας 938,4.
 εὐόλβω προπύλῳ 786,2.
 εὐόπλου Φιλοποίμενος 1044,1.
 ἁ πάρος εὐπαις 208,25.
 εὐπαλάμου σοφίης Add. 805 a(a)4.
 εὐπατέρειαν 871,8.
 εὐπατρίδην Ῥόδιον 934,2.
 εὐπερινόητον στίχον 1096,9.
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3.
 εὐπλοῖης ἀγαθῆς 779,8.
 εὐπλόκαμος vir 459,1. Ἰσιδος εὐπλο-
 κάμοιο 833,1.
 ῥόδον εὐπνοον 570,3.
 εὐπόλεμον νίκην 21,4. Ἀρετὴν 34,2.
 εὐπροσήγορος medicus 352,2.
 εὐπτερος ψυχὴ 736,4.
 εὐπτερύγεσσι πελείαις 441,9.
 εὐρετίδες Add. 1029 a 3.
 Ἐδης εὐρυθέμιλος 1026,3.
 εὐρυμέδοντος Ὀσειρίδος 1028,15.
 εὐρυμενῆς γαίῃ Add. 242 a 7.
 χθονὸς εὐρυοδείης 1110,1.
 εὐρέες ἀγροί 1046,49.
 εὐρυχόρου χθονός 863,9. εὐρύχορος
 Λεβάδεια 931,3. εὐρυχόρους ἐς
 Ἀθήνας 1046,66. εὐρυχόροιο τέχνης
 608,7.
 ἀταρπιτὸν εὐρώεσσαν 141,5.
 εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ 170,5. εὐ-
 σεβίην τέλεσεν 409,8. — εὐσεβῆς
 ἐνὶ χώρῳ 700,5.
 εὐσεβέες ψυχὴν (ἔχουσι) 338,2. εὐ-
 σεβέων χῶρος 151,6. 218,16. 296,2.
 411,4. 506,8. θάλαμος vel θάλα-
 μοι 90,2. 253,5. δόμος 215,6. 222,8.
 κλισίῃ 237,4. τέρμονες 437,4. ἐστὶν
 ἐν εὐσεβέων 569,12. μετ' εὐσεβέων
 ἐσμέν 554,4. μετ' εὐσεβέεσσι κεί-
 σθαι 259,1. κάθησθαι 338,5.
 εὐσάμους κλῶνας 786,4.
 εὐσταθεά 393,1. εὐσταθεὶς ἄρμα
 618,7.
 εὐστεφάνοις θυμέλαις praef. 474 a 3.
 εὐστιχίην 618 ep. 16.
 εὐστοχον ἄγρην 1104,5. εὐστοχον
 οὖροις 1028 col. III 22.
 εὐσχήμονα medicum 352,2.

εὐτάκτου Add. 313a1. ἔργμασιν εὐ-
 τάκτοις 948,3.
 εὐτεκνίης ἀροτῆρα 601,1.
 εὐτεκνον 556,3. 636,2. εὐτέκνω ἀλόχῳ
 859,6.
 εὐτεύκτω τάφῳ 238,4.
 εὐτέχνου φωτός 979,1.
 εὐτοκίην 1027,40.
 εὐτραφίης 1036,1.
 τεῖχος εὐτροχόν 1046,72.
 εὐτύχει Βάσσε 452,7. εὐτυχεῖτω ἡ
 κολωνία 908,6.
 εὐτυχῶς subscr. 998. 999. 1050.
 Καίσαρος εὐτυχίαις 981,4.
 εὐφήβοις i. q. ἐφήβοις 956,1.
 εὐφημος παρίοις 119,3. εὐφήμου στό-
 ματος 618 ep. 7. εὐφήμῳ γλώσση
 334,2. εὐφήμῳ 394,4.
 γήραος εὐφραδίῃ 1079,2.
 εὐφραίνεσθε εἰς τι 930 II 6.
 εὐφρασίῃ 287,3.
 εὐφρονέων 447,1.
 κάλων οὐρίον εὐφροσυνᾶν 560,8.
 εὐφρονι θυμῷ 812,5.
 οὐκ εὐχερής (πόνος) 1040,8.
 εὐχῆς δόσιν Add. 805a13. εὐχὴν
 ἀνέσχον Add. 241a20. εὐχὰς θέσθε
 386,5.
 εὐχος 618,27. 31. 932,5. ἀγῶνος
 932,9. εὐνομίας 909,6.
 εὐχωλὴν τελέσας 753,2. 754,2. εὐ-
 χωλαῖσι 497,3. 1049,5.
 εὐψυχῷ subscr. 595. εὐψύχει subscr.
 609. 723.
 εὐψύχως 1075,4.
 δοῖαν ἐφειλάμενος 427,2.
 προγόνοις ἐφάμιλλος 822,1.
 ἐφελκομένη 810,8.
 γαῖαν ἐφесσάμενος 243,33.
 ἐφέπουσα 1046,70. ἐφέπηται ibid. 98.
 ἐφηβεῖσαντες 948.

ἐφημέριοι Add. 805a14. gen. 321,4.
 ἐφημοσύνη 905,6.
 πένθος ἐφῆκε Add. 306a6.
 παστὸν ἐφίμερον 208,12.
 ἀναφανδὸν ἐπέστης 802,5. ἐπιστήσας
 ἵχνος 690,1.
 ἄχους ἐφορμαίνοντος 1034,10.
 ξείνων ἐφόρῳ Δί 791,2.
 ἐφύπερθε 1016,4.
 ἐχέτλησιν 321,5.
 ἐχέφρων 535,1.
 ἐχθαίρων ἐμὸν μόνον Add. 241a11.
 ἐχθοδαπῶν φωτῶν 1035,28.
 ἐχθει 1049,3. ἐχθομένα 1028,46.
 εἰχθρολέων 96,3.
 ἔχισ ἀλίπλαγκτος 1033,15.
 ἔχων ζῆν 303,3. ἔχειν τινὰ πρηυμενῇ
 618,40. ἔχειν χεῖρα ἐπ' ὠδίνεσσιν
 647,12. τὸ νῦν ἔχον 245,2. —
 ἦχε 988,4. 990,6.
 βασιλέος ἐώου 1003,3. ἐώας orientis
 919,4.
 ζαθέη Ῥώμη 597,3. 598,1. ζ. Ἐπι-
 δαύρου 892,2. Πέτρη 434,1. Τροκ-
 μοῖς ζαθέοις 793,9. ζαθέης Ἰσιδος
 1047,2. ζ. βρέτας 958,8. ζαθέοις
 δαπέδοις 861,3. ζαθέην τῖρσιν
 1035,15.
 ζάκορος 832,3. gen. 497,4. 7. Add.
 97a1.
 ζάλην 1039,6.
 ζαπέδῳ Add. 750a3.
 ζῶν φρονῶν 355. ζώσης τέχνης 608,7.
 ὁ ζήσας τὸ ζῆν 387,1.
 ζεῖδωρον (scil. γῆν) 1028,72.
 ζεῦξαν (Νεῖλου προχοάς) 1078,12.
 ζευχθεῖσα duobus viris Add. 241a3.
 ζεύγεσι καὶ δούλοις 406,3.
 ζευκτοῖς ὄχοις 932,12.
 ζητούμενος desideratus 215,3.

ζοφερός τάφος 727,15. ζοφερὴν ἄχλυν 310,3.

ζυγίης Ἀφροδίτης 1027,11. — V. Ἦρη.

ζυγὸν γαμήλιον 564,5.

ζωάγρια Add. 805 a 5. 11.

ζωαλκέα χεῖρα 1026,4.

ζωγράφει 673,2.

ζώγρει 841,7.

ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ 843,6.

ζωοφόρον 1027,43.

ζωστῆρα Ἀμαζονίδος 1082,9.

ζώει ἔργα 850,2. ζωούσας ἀηδόνας carmina 618 ep. 9.

λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα 650,12.

θεὸς ἡγεμονεύσει 1041,6.

ἡγεμὼν Αἰγύπτου 978,8. Θηβαίδος 1020,1. prou. prae f. 444,3. praeses.

919,2. ἡγεμόνα ἐπ' ἀνδρῶν 255,3.

ἀγεμόνα ἐπὶ γυμνάδος 223,8. ἀγε-

μῶν ἀοιδᾶς Add. 241 b 1. ἡγεμόνεσσι inperatoribus 1089,3.

ἡγοῦ μάλιστα τοὺς πατρώους (scil. θεούς) 1022,4. ἐνὶ πτολέμοις ἀγήσατο 855,3.

ἡγέτα ὁδοῖο 1035,13.

Αὐσόνων ἀγητῆρι Traiano 549,7.

Αἰγύπτιο ἡγητῆρα Osirin 1015,9.

μυστῶν 865,1. σοφίης 847,5. ἀγη-

τῆρα prae f. 856 a 5. ἡγητῆρας 1035,14.

ἀγήτορα πώλων Solem 1028,31. ἱππι-
κῶν ἡγήτορα 868,2.

ἡδόμενον κατὰ δαῖτα 312,14. ἦσθην ἐνὶ κύμασι πόντου 650,5.

ἡδονικαῖς ἀθέοις δόξαις Ἐπικουρήοις prae f. 222 b 8.

κωμωδία ἡδυγέλωτι 38,3. χορῶ 925,1.

ἡδυλάλους φθόγγου; Add. 1029 a 4.

ἀδυλόγον μοῦσαν 1054,3.

σκηνὴν ἡδύνας 1085,8.

ἡδυπνόου κρόκου 547,3. ἡδυπνόοισι μετώποις 570,7.

ἡδὺς ἐν ἀστοῖς 207,2.

ἡθαλέοιο Κορωνίδος 1035,23.

ἡθείας εἵνεκεν 663,4.

ἀρχαῖον ἦθος φιλανδρίας Add. 497 a 8.

αἰσίμου ἦθους (Fortunae) 257,5.

ἅπασιν ἦθος κοινὸν ἔθετο 493,4.

ἦθεα σωφροσύνης 405,8. ἦθεσι κόσμον ἔδωκα 948,7.

ἡίθεος virgo 463,5. ἡιθέοισιν ἐφήβοισιν 966,3.

ἡόνος 482,3. ὑπ' ἡόνος 810,3. ρείθρου ἐπ' ἡόσιν 335,6. δι' ἡόνων 1104,6.

γηραιῶσιν ἡλακάτησι 1046,18.

ἡλέκτροιο φαεινοῦ 618 ep. 19.

Ἐρινύσιν ἡλιθιῶναις 1136,5.

ἡλικίας τριέτης 701,2. μεσάταν ἀλικίαν prae f. 938 a 2.

ἡλικος ἐξ ἀγέλας 239,2. ἡλίκεσσι 462,1.

ἡλιόπαις 730,4.

ὑπ' ἀλίῳ 185,16. ἡελίῳ καὶ νυκτί

564,4. ἡελίοις diebus 1061,4. ἡέλιον

δεύτερον Ἰαλυρίδος 906,6. δόξης

Ἑλλάνων δεύτερον ἀέλιον 1084,2.

ἐσμέν ἐν Ἡλυσίῳ 554,4. Ἡλυσίωνδε

150,6. ἡλύσιον πεδῖον 414,8. ἡλυσίων

πεδίων 338,2. 649,3. εἰς χῶρον ἐς

ἡλύσιον 618 a 8. αὖρῃσιν ἡλυσίῃσιν

1046,22. χοροστασίῃσιν 1046,58.

ἦσται ἀγαλμα 1046,48.

ἡμαρ 562,9. 1000,10 τριτάτην ἡματος (horam) 149,6. μέσους ἡματος

ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄματι 988,7.

μνημόσυνον ἡμερήσιον calendarium 1096,1.

ἀμερίῳ καμάτῳ 1028 col. II 40. ἡμέριοι vel ἀμέριοι homines 196,4. 223,11.

441,6. 451,4. 853,5. 863,10. 1013,2.

1073,10. prae f. 877 b 4.

ἡμερίδων 1046,50. 82.

ἡμεριναῖς χάρισιν 261,4.
 παῖς ἡμερος 502,14. ἡμερον ἡθος 150
 adn.
 ἡμιθανής 335,6.
 τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων 625,4. ἡμιθέων
 μύθους ἡδομεν 232,4. ἐν ἡμιθέοις
 ὤχετο 669,2. — προτεράων ἡμιθεάων
 1046,57.
 ἡμισέας πλεόνων 1046,15.
 ἡμιτελές (μῆμα) 443,3. ἐν ἡμιτελεῖ
 θαλάμῳ 319,4. ἡμιτελῇ μεγάρων
 ὀροφήματα 871,4.
 ἡμος ὅτε 1046,25.
 θεῖν' ἀλὸς ἡνεμόεσσαν 186,8.
 ἡνίδε 831,3.
 ἡνιοχεύειν ἔθνεα 922,2.
 ἡνίοχος 611,1. ἡνιόχων 612,1. ἡ. τρα-
 γικῆς τέχνης 39,3. ἀρετῆς 498,2.
 ἡπαρ 1082,17.
 ἡπείρων τρισσὸν ἔχουσα κλέος Libya
 Add. 842a2. ἀπείρων κρατέοντι
 978,1.
 ἡπιόδωρου Proserpinae 741,3.
 ἡπιὸς τινι 831,9 906,4. ἡπια ἔκευθε
 νόῳ 561,2.
 ἡπιόφρων 1027,2. 5. 10.
 ἡρέμα 102,4.
 ἡρεμέει 1109,1.
 ἡρεμίην κοίτης 321,11.
 ἡρίον 214,1 (ξένον). 411,3. 465,8. 550,6.
 574,1. 704,1. ἡρία 626,1.
 ἡροικῷ θανάτῳ 279,2.
 ἡρωίνας 648,7. προτέραις ἐναρίθμιον
 ἡρωίνας 272,18. μεθ' ἡρώνησι
 1046,8. ἡρώνησι παλαιῇσι 1046,55.
 ἡρῶν 19. ἡρώϊ 395,7.
 θεοῖς ἡρωσιν dis manibus 314. ἡρωα
 ab civitate colendum 774,4. ἡρωα
 ξεῖνον Εὐδοὸν (Panem?) 825,1.
 ἡρώων homericorum 1084,1. ἡρωσιν
 τιμαῖς ἰσόμοιρον τὰν ὁμόλεκτρον θῆκεν

189,4. ἡρώεσσι παλαργενέεσσιν 648,3.
 ἡρως Antigoni Gonatae 781,5.
 ἡρως i. q. mortuus 186. 222. 296,
 3 al. ἡρώων γένος ἄλλων 107,3. ἐν
 ἡρώεσσι apud inferos Add. 228b7.
 ἡρως virtutis laus 262,6 (μέγας).
 354,2 (ἡρώων προγόνων). 403,14
 (ἡρώεσσι στρατιῆς) 498,8. 661,2
 (ἀνδρῶν ἡρώων). 674,1 (ἡρως ἀγαυοῦ).
 1052,1 (θεοῖς ἐναλίγκιος). ἡρώων
 θρέπτειρα Hypata urbs praeef.
 856a7.
 φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2. ἐπ'
 ἡσυχίῃ ἀνάμεινον 1038,15.
 ἡσύχιος 402,2. 591,3. ἡσύχιος μένε
 1038,5.
 ἡσυχά 1028 col. III 10. ἡ. βουλευοῦ
 1041,6.
 ἡτορ anima corpori opposita 432,4.
 ἡτορι σεμνῷ 725,1.
 ἡύκομος 498,4. μάμμης ἡυκόμοιο
 857,3.
 ἡχεῖς 995,11. ἡχησεν 994,4. ἡχήσαντος
 995,4.
 ἡχι. 517,9.
 ἡχον 996,8. ἄχον ἱης 989,4. ἱη 990,8.
 ἱέντι 986,4.
 ἡχώ 271,3.
 δύσιν ἡδὲ καὶ ἡῷ 640,3. ἀώς dies
 942,3. οὔτε ἡοῦς, οὐκ ὄρφνης 618
 ep. 3. ἡοῦς φῶς vitae lucem
 682,2.
 θαητὸν τύμβον 189,2. θαητὸν πάντεσσι
 (σῆμα) 590,4.
 θαῆκον 874,8.
 κρυερὸν θάλαμον tumultum 241,4.
 θαλάσσια (κέλευθα) 161,1.
 θαλέθοντα τόκον 647,9.
 θαλίης 1025,9. ἐν θαλίῃ 649,2. 663,5.
 θαλίῃσιν 663,7.

θάλλοις ἐν πετάλοισι ῥόδων 547,2.
 ἐφηβείαις θάλλων ἀκμαῖς 231,5.
 θάλλοντα ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις 233,1.
 σωφροσύνη θάλλει ἀγήρατος Add.
 35 a 3. τεθαλότος ἔργου 1028,38.
 τέθηλεν 1049,5. τέθαλε 1027,14.
 ἐμὸν·θάλος 226,9. σεμνὸν θάλος 416,
 2. θάλος Ἐυφροσύνης 1089,12.
 θάλπεο ψυχὴν 725,3. λαμπάδι θαλ-
 πόμενον Memnonen 993,2. οὐδὲ
 ἐθάλφθην χερσὶ 335,5.
 θαλπωρᾶν 464,4.
 θάμβος 706,2. 1028,66. θάμβος
 ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.
 θανάτων ἀνίσων 644,6.
 βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων 112,3.
 θάσσω 199,5. θάσσω 992,2.
 θαῦμα 1073,1. 1078,1 (σῆς ἀρετῆς).
 θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.
 τί θαῦμα; 191,7. οὐ θαῦμα 1044,
 8. μέγα θαῦμα ipse homo 591,2.
 Πλουτάρχιο θαῦμα 909,5. τὸ
 θαῦμα ξυγνόν τῶν Αἰγυπτίων 1020,2.
 θαύματα συρίγγων 1019,1.
 ζωγράφει θαυμάσιε 673,2.
 θεή 1046,51.
 θέαινα 1046,43. θεαίνη 870,6. θέ-
 αιναι 1046,80. dat. 1036,12.
 θέαμα 1016,6.
 ἐθηήσαντο 1035,7. θησάμενος 759,2.
 θεαρίδος ὁδοῖο 1035,13.
 θεάτρου κύκλον 1050,3. βῆμα θεήτρου
 820,1. σειρῆνα θεάτρων 1085,5.
 θειολόγου 882,1.
 θειοπρόποιο 1025,6.
 θεῖε Homere 1084,14. Ἱπποκράτους
 θεῖοιο 537,7. θείοις χρώμασι 610,5.
 τὸ θεῖον 1022,2. 1040,24. τὰ θεῖα
 815,9. μοῖραν θειοτέρην 243,8.
 θειοτάτην τιμὴν 903,4. θειοτάτων
 ἐκ προγόνων 846,4.

θεῖος avunculus 66,2. 573,8. 655,7.
 θειότητος 1016,8.
 θέλγηθρον ἀνιῶν 1032,4.
 θέλγειν et θέλξον ψυχὴν 120,9. 10.
 θέλξ' Ἀΐδην 547,16. θελγόμενον
 μαζῶ 644,4. θελγομένη φρένα
 Μούσαις 674,8.
 θελξιμελὴς φόρμιγξ 1053,1.
 θέμα 933,6.
 θέμεθλα 1066,3. dat. 1065,1.
 θεμεῖλια γαίης 1069,10.
 θεμεῖλοις 1078,3.
 θεμερώτερα πάντα φύοντι 824,3.
 θέμιν ἀγαλλομένην 1073,10. Διὸς θέ-
 μιδι Add. 903 a 3.
 πόλῃ θεμιστεύουσιν ἄνακτες 921,2.
 θεμιτόν 559,7.
 θεοιδῆ 272,17. θεοειδεστάτη 161,5.
 θεοείκελον 866,1.
 θεόθεν 895,4. 1027,12.
 θεόκτιτος γαῖα Miletus 223,5.
 θεομήστορος ἀνδρὸς 652,1.
 θεομήτορα Mariam 1062,4.
 θεόπνευστος 1062,2.
 θεόπνουν πρόσωπον 1016,4.
 θεορρήτων λόγων 424,1.
 θεῶ ἰδίῳ ἐπηκόῳ 314. κλεινὸν ἅπασι
 θεόν Aristotelem 847,6. τὸν θεὸν
 σέβει μου 651,6. τὰ θεῶν τιμᾶν 65,1.
 — θεῖόν i. q. θεόν 774,6.
 θεοσεβής 729,2.
 θεοστεφένος Θεοδώρας 1064,10.
 θεόφιν 651,4.
 νόμων θεραπεία 209,3. θεραπείαις
 1027,42.
 θεραπευθεῖς 853.
 θέραψ 415,3. θεράπων Παιήονος 886,1.
 θερίσαι 1039,15.
 ἐκ νίκας ἔτι θερμός praef. 492 a 3. ἔτι
 θερμὸν πνεῦμα φέρων 942,1. θερμαῖ
 ἀκτῖναι 321,3. θερμὸς δὲ κλέπτῃς 1108,1.

θέσμια δόξης 208,3. εὐνομίας 855,8.
 ἀρρήτων Add. 97 a6.
 ἐν θεσμοθέταις 878.
 θεσμοθέτης μερόπων Isis 1058,20.
 θεσμὸν id quod tribuitur mortuo
 555,5. ἕνα θεσμὸν ἔχοντες 832,5.
 θεσμὸν φιλίας 1128,20. θεσμός
 magistratus leges et iudicia admi-
 nistrans (?) 907,3. θεσμῶν iuris
 prudentiae 434,4. 905,5. θεσμῶν
 ταμίην 911,1. πρόμαχον 912,1.
 θεσμοφόρον βασιλείαν 1028,69.
 θέσπιπε μοῖρα 341,3. θεσπίζων 1013,3.
 θετὸν υἷα 831,7.
 ποίην χλωρὰ θεούσαν 1046,83. θεύσας
 ὁδὸν Add. 241 b3.
 θεωρός 996,4.
 θηγόμενος πρᾶπίσιν 491,2.
 ἐθήλεον 565,3.
 θηλυτέρην παῖδα 695,2.
 τίπτε τέθηπας 454,1.
 θῆρ ὁλοός 1038,31. ὠμηστάς θῆρας
 831,6. θηρῶν λόχε Satanas 1140,3.
 θήρας circenses 351,3.
 θηρείων στομάτων carcerum circen-
 sium 885,4.
 θηρεύτορες ἄνδρες circenses 885,1.
 θηρεύομεν 1027,11.
 θηροτρόφῳ 389,1.
 θησαυρῶν θείων 919,5.
 παρὰ θεῖν' ἄλός 186,7.
 θλιβόμενον πενίῃ 303,5.
 θανέωσι 1120,3. θανέειν 192,8. θανέ-
 οντα 689,10.
 θοίναις 582,2.
 ἔρεισμα θόλου 889,8.
 μοῖρα θοή 465,3. 569,11. θοὰν τρόπιν
 1028,63. θοῶν ἀέθλων 831,4.
 λιμῷ τεθωμένος ἀλκᾶν 1028,47.
 θουρίων Μολινιδᾶν 790,3.
 θοῦρος Ἄρης 251,2. θοῦρον scil. Ἄρην

bellum (?) 914,3. θούροις πτερύγεσσι
 1033,20.
 θρασυπτολέμων Ἀμφιλόχων 183,2.
 τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196,1. ἐν στα-
 δίοις 350,1. 351,1. θρασὺς Ἔρως
 1103,1. θρασέων ἀκόντων 183,7.
 ἔθραυσε 1003,2.
 θρέμμα 667,2.
 θρέπτειρα 689,8. 733,2. ἡρώων θ. Hy-
 rata urbs praef. 856 a7.
 θρεπτήρος 117,3. θρεπτήρσιν parenti-
 bus 696,4. κτεάνων θρεπτήρες
 1064,12.
 θρεπτήρια 1067,1.
 θρεπτός 267,1. 362,3. 372,16. 380,3.
 660,5. θρεπτὰ διδούς 442,4.
 θρηνεύουσα 406,9.
 θρηνολογοῦσι 538,4.
 θρησκευόντες θεόν 425,4.
 εὐερκέα θριγκόν 1044,5.
 τρίχας κεφαλῆς 459,3.
 θρόνον Iovis 618,8.
 ἐβόασε θρόον 932,10.
 θυηπολίας 833,4.
 θυηπόλιον 975,4.
 θυῖμα 1047,4.
 μέρμηραι θυμαλγέες 551,11.
 πόσιος θυμαρέος 540,6. θυμαρὴν βιο-
 τᾶς ἔλβον praef. 824 a6.
 θυμέλη 608,4. 781,7. θυμέλαις 609,4.
 praef. 474 a3. ἄδων θυμέλαισιν
 Ὅμηρον 101,3.
 παῖδας θυμηδέας 403,7.
 θυμοβόρῳ πένθει 511,8. θυμοβόρους
 μελεδῶνας 647,14.
 θυμοδακεῖς ὀδύναις 298,6.
 θυμῶμα πόντου 339,6.
 θυῖνες 203,4.
 θυέων 1046,41. θυέεσσι 1034,27.
 θιοσκοῖα ἱρά 1046,2.
 θύρας φαεινάς 590,4. 818,5.

θυσсадός 871,1.
 θῶκον (Ὀσείδης) 414,5. ὑπάρχων
 903,1. θῶκων αἰπυτάτων 912,2.
 θώρηξ praemium certaminis 931,3.
 ... θειακτης voc. corruptum 1036,17.

ἱῆναι 1036,2.

ἐγάνωσεν ἰάκχοις Isin 985,3.

ἰάμασι 314,14.

ῶ ἰώμενος 1027,30. ἰαθεῖς 803,4.

ἰατρῶν πρόμον i. e. ἀρχίατρον 352,1.

ἰατρὸς μεθοδικός 306. δόγματ'

ἱητρῶν 853,3.

ἰαύεις 562,3. πένθιμον ὕπνον ἰαύω
 460,3.

γοηρὸν ἱάχε 790,7. ἱάχεν ἀθλοφόρον
 praedicavit praef. 932a4.

ἰδιοκτήτου πανευτυχίης 443,2.

ἰδίαῖς θεαῖς 862,2. V. θεός.

ἴδρις Ἀθηναίης ἔργων 412,1. Ἀθηναίης
 scil. ἔργων 356,1. ἴδρις ὁ Πιερίδων
 Homerus Add. 228a2. μούσης
 τραγικῆς 655,3. μύθων τῶν παλάων
 ἴδριες 992,4.

Παιᾶνος ἴδρυμα 1027,34. ἴδρυμα
 1034,2.

ἰδρωῖτες 1039,9.

πορῶν ἱερείαις χάριν praef. 1046a2.

ἱρεύς 460,4. ἱρηες 992,4.

ἱερηῖς 870,3. 6.

ἱερητεύοντος 1066,4.

ἱερόδρομον ὕδωρ 835,6.

ἱερός οὗτος ὁ χώρος 648,1. 1046,80.

— ἐν ἱαρῶ 980,5.

ἱεροφάντην 866,1. 1068,13 (sacerdos
 christianus).

ἱεροφάντις 862,1. 863,3.

ἱή 1027,31.

ἱήιε Ἀπολλων 1023,2. ἱήιε Aesculapi
 1027,6.

ἱατήρ 717,3.

κλέος ἱητορίας 243,27.

ἱητρείην ἀναγράφας librum de arte
 medica 305,1.

ἰθύ 320,3. 1092,1.

ἥπιος ἰθυδίοις 906,4.

ἰθυντήρ 905,1 corrector Italiae. 1071,2.

ἰθύνεσκον 1028,32. 63.

ἰθύνω 1028,52.

φῶτα θεοῖς ἱκελον 507,1. σῆμα νηῶ
 ἱκελον 1046,46.

ἱέτου 141,4. λαοῖς ἱκέταισιν 1028,6.

βωμὸν ἱκετεύομεν 792,2.

ἱκνοῦσμαι 522,10. ἱκνούμεθα 344,15.

ἱλαος 812,5. ἱλήσῃ θυμῷ 743,2.

ἱλάσκονται 1027,4.

ἱλήκοις 797,5. 811,4. 818,11. 19.

ἱλαθι 243,7. 725,7. 818,17. 22. 835,1.

1023,7. 1024,2.

ἱλίγγοισι 1028,33.

ἱλύος 1028,71.

ἐν ἱμάσι 602,2.

ἱμερον τρέφων 728,6,

ἱμερτῷ συνομεύων 218,13. ἱμερτὰ παῖς

212,2. ἱμερτὴν γαῖαν 228,4. εἱμαρτῇ

ἀλόχῳ 525,1.

ἱνδαλμα ψυχῆς 148,4.

ἱνις βασιλέων 549,1.

ἱοβόρος διψάς 465,4.

ἱον ἐν ταλάροις 1118,2. εἰς ἱα βλα-

στήσειεν ὅστέα 547,1. ἱα 548,3.

ἐν στέρνοις ἱὸν ἔχοντες 344,11.

θεοῦ ἰότητι 450,3. θεῶν ἱ. 333,5.

ἔτι χνοάοντος ἰούλου 569,1. ἀνθήσαντας

ἱουλον 478,3. οἶος ἰούλους (ἔφυς) 655,5.

πρὶν ἰούλοις πληῖσαι παρειάς 657,3.

ἱοχέαιραν 870,1.

ἱππαῖδα πόρπαν 985,1.

πεζοὶ ἱππῆές τε 849,1. ἱππῆων ἀγήσατο

855,5. — ἱππέα Ῥωμαίων 951,1

ἱππικὸν εὖχος 932,5. ἱππικῶν ἡγήτορα

868,2.

Εκτορος ἵπποδάμοιο 1095 adn.
 ἵπποθεν 811,6.
 ἵππολόφους κόρυθας 828,4.
 ἵππομαχοῦντα 209,5.
 ἵππομάχοις Ἰλλυριοῖσιν 183,3. ἀνθρώ-
 πους ἵππομάχους 461,8.
 ἵππῳ νικήσαντα 934,1. Διομήδεος ἵπ-
 πους 1082,7.
 ἵρηξ 1033,20.
 ἱροπόλος 852,2 (Minervae). Ἰάκχου
 957,1. Κύπριδος 1044,4.
 ἱρόχθονα βῶλον 1046,86.
 ἱσαγγέλου τύχης 542,7.
 ἱσαρίθμιος Μουσῶν 686,4.
 ἱσάριθμον ζωῆς χρόνον 287,6. ἱσαρί-
 θμοις ἔπεσιν 806,3.
 ἰσοθέου νηοῖο 109,1. ἔγγονο ἰσόθεον
 265,6.
 ἰσόμειρον ἥρωσιν 189,3.
 γέρας οὐκ ἴσον 204,16. ἴσον ἅπασιν
 aequum 912,1. κατ' ἴσον 192,3.
 ἰσοταχῆς 939,2.
 ἰσοτέλου 48.
 ἰσότεχνον 532,3.
 ἰσότημον 393,1.
 ἰσοφαρίζειν 904,5.
 χείματος ἴσταται ὥρη 1067,3. στή-
 μεναι 313,5. ἔσστασι 271,6. ἔστα-
 ῶτα ἀγάλματα Add. 888 a 8.
 ἰστίον ἐκπετάσας 779,2. δεξιῶς ἰστία
 ἱκάνων 1023,11.
 ἱστορήσας 1020,1.
 ἱστορίης ἀτραπὸν 878,6. ἱστορίην ἐξή-
 νεγκα praeef. 877 b. ἱστορίην αἰῶνος
 878,3. ἱστορίαις λιταῖς 979,3. ἱστο-
 ρίας δείξας 608,1. θείας ἱστορίας
 praeef. 877 b 2.
 ἱστορικὴν σελίδα 979,8.
 τιμάορος ἴστῳρ 1046,88. ἴστορ καμά-
 των 831,2. ἴστορα παιδείας 184,5.
 ἴστορες αὐτοὶ ἀστέρες 618,41.

ἴσχε δρόμον 618,33. ἴσχε στοναχῶν
 ἀδελφούς 651,5. ἴσχεο στοναχῶν 651,5.
 ἰχθύος οὐρανίου 724,1. cf. v. 6 sq. et
 acrostichon eiusdem carminis.
 τέχναν γραμμαῖσιν ἰχνεύτειραν 185,9.
 ἰχνεύεις 227,1.
 στας εἰς ἴχνος 1033,7. στήσον ἴχνος
 616,2. στήσας ἴχνος 339,4. ἴχνος
 ἐπιστήσας 690,1. ἀβλαβές ἴχνος ἔχων
 237,8.
 μοῖρα καθεῖλε βίου τινά 569,2.
 πυρὶ γυῖα καθήρας 104,1. ψυχὴν
 κάθηρεν 109,5.
 καθαροῖο Σαράπιδος 875,3. ἐν καθα-
 ρυῖ τεμένει 768,3. καθαρὴ anima
 curis liberata 653,4. καθαρὰν φυ-
 λάξας (ἀρετὴν) 506,13. καθαρῇσιν
 εὐνομήσιν 909,2. καθαρώτατον γένος
 191,3.
 εἰς νῆα καθαρπασθέντα 302,3.
 βωμὸν καθιδρύσατο 837,2.
 οἶδμα καθιππεύοισα 1028,64.
 τοῖσι καταστήσασι (statuam) 784,2.
 καθύπερθεν 1066,3.
 καὶ μὴν καὶ 153,5. καὶ μὰν καὶ praeef.
 932 a 3.
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.
 σοφίαισι κεκασμένον 584,3. κεκασμένη
 ὀρηστοσύνησι 121,1. ἀγλαίησιν 1074,3.
 πραπίδεςσι Add. 688 a 5.
 ἔκανον 333,9. κάnen 811,6.
 καίριον 618.
 καιρὸν ἔχω 979,6. ἔχεις τινά 1038,36.
 cf. v. 34. πᾶσιν καιροῖς anni tem-
 poribus 824,3.
 καίει (πηγὰς) 810,10.
 ἀ κακία Add. 228 a 4.
 κακοεργέσι 818,15.
 κακίεργον ἐπιπομπήν 1026,2.
 κακόμορφε Satana 1140,2.

κακὸς κακὸς ἤρπασε ἰδαίμων (alii κα-
κῶς κακός) 551, 5. κακὸν κακῶς
τηρῶν 734, 7.
πνοιῆς κακοσμίην 1068, 7.
κακότητα 1046, 94. νούσων κακότησι
707, 2.
κακόφρονα υἱέα 618, 3.
μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ 282, 3.
τὴν σὴν πίστιν καλοῦντες praedican-
tes 481, 1. — καλέεσκον 657, 1.
καλλιγόνους σταχύας 266, 2.
αἰγῶν καλλιθύτων 872, 4.
καλλικόμων Ἰναχίδων 464, 2. καλλι-
κόμοις πτόρθοις 88, 5.
καλλιλόγοις πόνοις 990, 10.
καλλινάου ποταμοῦ 272, 8.
καλλίνικος Ἡρακλῆς 1138, 1. τὸν καλ-
λίνικον athletam Add. 497a5.
καλλίπυλον Θήβην 993, 4.
καλλίσφυρος Αἰνειώνη Regilla 1046, 38.
καλλίτεκνον 635, 1.
οἱ καλλιτέχνεις 796, 3.
κάλλος ipsum aedificium 1062, 2.
1066, 1. 1067, 1.
καλλοσύνη Add. 688a4. τρίποδος 923, 4.
ἐμιμούμην τὸ καλόν 85, 3. τὸ καλὸν
τύχης 640, 6. κάλλιστε καλυῖν ἡι-
θέων 790, 1.
κάλπιν 252, 5.
ἐν καλύβοις 260, 3.
κάλων τείνας οὖριον εὐφροσυνᾶν 560, 8.
καμόντες εἰκόνα 914, 1. τέχνης χαλ-
κὸν εἰς καμούσης Add. 874a3.
ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες 828, 3. κα-
μόντι mortuo 321, 8.
κάμψας γυῖα 618, 16.
κάμπυλον κύμα 779, 4.
κανθοῖς 103, 5.
κανόνι χρῆσθαι 170, 7.
καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ 1082, 4.
καρηάτων ducum 185, 12.

ἐξ ἀθανάτοιο καρήνου 1046, 74.
καρπαλίμως γράψαι 580, 11.
κύδος ἐκαρπίσατο 516, 4. ἀκμὴν Ἀίδης
λυγρὸς ἐκαρπίσατο 151, 8.
θερίσαι κάρπιμα 1039, 15.
καρπὸν βοτρυῶν 812, 4. καρποῖς ἐπέ-
χαιρον 321, 1. καρπὸν πόνων 1039, 3.
Ἰσιδί καρποτόκῳ 982, 1.
καρποφορήσω 1106, 1.
Νεῖλου καρποφόρον (vel - ου) πόροι
983, 1. 984, 1.
κάρτα 338, 6.
μόγῳ καρτερόν Ἡρακλέα 863, 8. καρ-
τερός Pan 1103, 3.
σὶ δὲ κάρφος ἐβλάβη 980, 9.
κάσιος 404, 7. κάσιν 611, 2.
μοῖραι κατὰ δώματ' ἔβαλλον 217, 5.
κατάξῃ 1132, 1.
τραῦμα κατηγάγετο 30, 4.
ποίημα δεινὸν οὔσα κατέγων 736, 2.
καταγράφεται 926, 10.
πίστις κατέδυ 581, 4. καταδῦσαι in-
transitive 321, 4.
καταθήκην 344, 17.
κάθθανε 30, 5. 666, 3.
σπόρος καταίθετο 618, 12.
κατὰ ξένον ἡρίον ἦρται 214, 1.
κατάκειμαι 702, 7.
κατεκόψατο μαστοῦς 316, 3.
κατελίμπανες 379, 3.
κατάλοιπον ἔχω 979, 10.
νῦξ αὐτοῦς καταλύει 1095, 4.
κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε 1046, 17.
γραφίδεσσι κατέξυσα 1028, 11.
κατέπεφνε 307, 1. 1082, 2.
τοῦ καταπυγοτάτου 1131, 1.
καταράκται 979, 7.
ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυ-
κάβαντος 228, 1.
κῆρα κατασβεσθεῖς 415, 2.
γαῖα κατεσκίασεν 495, 2.

κατεσπενάχησε 205,5.
κατέστεφον (τύμβους) 439,1. κατέστε-
φεν 933, 1. κατέστεφον *praef.*
932 a 3.
κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα 1009,3.
σορὸν κατέτευξα 460,2.
ποινήν κατέθου 644, 2. κάθθεσαν
arma 828,4. καταθήσεται *pecu-*
niam 712,3.
κατέφθιτο πότμῳ 77, 3. *participia*
404,3. 493,1. 514,2. 515,1. 517,2.
815,8.
πλοῦτον κατέχευε 1034, 25. χυτὴν
καταχεῦαι 1034, 25.
κατενήρατο μοῖρα 569,11.
χρεία κατεπείγει 545,3.
ἀντιπάλοις δεῖμα κατερχομένοις 343,6.
κατῆλθε δάκρυ 790,7.
οἶακα κατευθύνεσκες 243,26.
κατεύνασεν 1028 col. III 10.
τόνδε κατευφημῶν 430,12.
κατηρεφεῖ δόμῳ 821,2.
πώματι λαινέῳ σῶμα κατισχόμενον
327,6.
κατοικεῖ 1138,2 *cf. adn.*
καθορχομένῳ 409,2.
κατωμαδὸν 1028,50 *adn.*
καῦμα 649, 5. ξηροτέροις καύμασι
1073,6.
μυδ' εἰς χεῖρα καυχῶ 1038,3. μη-
κέτι καυχάσθω 529,3.
κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3.
κεδνὰ εἰδυῖα 498,9.
κεδνοσύνης 150,2.
κεῖθεν φυδμήν 640,2. κεῖθεν *deinde*
919,4.
κεῖμαι ἐπὶ τύμβῳ 284,2. ἐπὶ σήματι
τῷδε 470,1. ἐπὶ γαίης 639,1. παρὰ
τύμβῳ 703,1.
μέλη κελαδῶν *praef.* 474 a 4.
κέλαδον λαῦν 350,4.

κελαινά *animalia inferis mactanda*
1034,24.
κελαρύζειν 1073,5.
κέλευε ὁδίταις 1073,7.
κέλομαι 1036,2. κέλεται 1140,6.
πρήξις αἱ κενεαυχεῖς 647,1.
κενὸν σέβας 335,15. κενεοῖο λέχους
(*i. e. rogus pro toro*) 418,8. κε-
νεῷ τύμβῳ (*non cenotaphio*) 292,5.
κενεὰ χάρις 851,1. κενεὰς χάριτας
103,6. κειναὶ χέρες 696,7. κενεαῖς
ἐλπίσι 292,4. εἰς κενὸν ἡ δαπάνη
646,10.
κενέωμα τάφου 234,5.
κεντηνάριος 446,8.
κέντρον ἀπαυστον ἔχω 534,8.
σῆμα κεραίζων 1046,85.
Ἄμμωνος κεραιοῖο 833, 1. κεραοῦ
835,5.
μένος κεραυνοῦ 618,42. κεραυνῶ βο-
λαῖς 1028,27.
κεραυνώσκειν 542,9.
αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ 1064,8.
ἐκεστροφυλάκει 957.
κεστροφόροι 955,2.
κευθμῶνος 1034,18.
κεύθω ἔχων 568, 1. κευθομένα *vi*
activa 1081,2.
κεφαλῆς Ὀμηρείης *hermae* 1085,10.
κηδεστήν *Add.* 888 a.
ἐκήδευσε 604,3. 733,2. κηδεύσας
563,5. σῶμα 651,2.
κῆδεο καὶ γαμέτου καὶ τεκέων 243,25.
κηδομένη λεχέων *Add.* 241 a 8.
κῆδος συντελῶν 352,3. κῆδεα πότμου
264, 1. τὸν — κῆδος ὁμοφρονέως
πᾶς' ἐδάκρυσε πόλις 493,6.
κῆπον 782,1. Ναρκίσσου παρὰ κῆπον
811,3.
κῆρ ἐδάμασσε 94,3. κηρὶ δαμέντα
103, 1. κηρὶ κατισχομένη 142, 2.

- κῆρα κατασβεσθείς 415,2. κῆρα
 θανόντος 402,3. κῆρα μινυνθάδιον
 603,2.
 ἐκ κηροῦ 673,2. ἀπὸ κηροῦ 722,3.
 αὐλοῖς κηροχύτοις 271,1.
 κήρυγμα τῆς φιλίας 393,4.
 κήρυκι ἀθανάτων 772,1. ἡρώων κάρυκ'
 ἀρετᾶς Homerum 1084,1. κῆρυξ
 vicit 938,2. κῆρυξ titulus sepul-
 cralis 603,1.
 κηρύξαι μνήμα σαοφροσύνης 17,2.
 μούσαις κιθάρης 1054,1.
 κιθαριστής 613,2.
 οὐνομα Θεσμοφάνην με κίκλησκον
 153,2. κικλήσκομαι 698,6.
 κινεῖτο προσώποις 608,3.
 κισσός 788,1. 829,4.
 κισσοφοροῦντι 925,3.
 κίστιβερ Ῥώμης 589,1.
 κίονα πορφυρέην 921,1. τετράπλευρον
 1061,1. 4. κίονας ἀτλαντας 1072,7.
 μοῖρα ἐκίχανε 325,13 et κικλήσατο
 372,28 c. accus. τοῦ ἐν πόντῳ
 κίχε μοῖρα 219,1. sine casu 146,6.
 κλάδος ἐλαίας de puella 368,7. ξηρῶν
 ἀπὸ κλάδων 1039,14. 1040,19. —
 κλάδου phalli lignei 817,2.
 οὐδ' ὑμέναιον ἐκλαγον 256,7. πολε-
 μογράφον αὐδὰν ἐκλαγον praef.
 877,4.
 κλαίεσκον 502,11.
 ἐκλασεν Ἄδης 252,2. δαίμων 257,3.
 κλάσας ἐλπίδας 348,2 adn. ἐκλά-
 σθης τύχης δηλήμασι 538,6.
 Ἑρῆς κλειδοῦχος 822,7. Μουσῶν κλη-
 δοῦχον 226,7. Αἴακος κλειδοῦχος
 646,4.
 ἱερὰ σηκῶν κλειῖθρα 822,10.
 κλέομαι praef. 480a6.
 Ἑρμῆν τὸν κλέπτην 1108,1. θερμὸς
 ὁ κλέπτης ibid.
 κλεπτοσύνης 448,6.
 κλεψίγαμον 336,4.
 τόνδε σοφώτατον Ἑλλὰς ἐκλείζειν 254,1.
 δοτῆρα παντοίης ἀρετῆς κληίζομεν,
 Ἑράκλεες 831,14. φαίδιμον ἄνδρα
 κλήσατε 173,6. κληίζομαι 946,1.
 κληίζεται πατρός 185,3. κληζομένα
 πατρός 189,7.
 ἔρκεσι κληίζοισι 1028,69. ἐκλείσει
 (πάσας χάριτας) 656,1.
 κληρονομήσας 424,9.
 κληρονόμων 326,1.
 κλῆρος 859,3. κ. λάχεν αὐτῇ Add.
 545c3. εἶλεν κλάρῳ c. inf. praef.
 768a2. κλήροις sortitione 858,1.
 κλῆρον κληρουχῷ locum destinatum
 691,5. ἐν κλάροις 514,3.
 κληρουχῷ v. κλῆρος.
 τὴν κλῆσιν 571,3.
 ἑπταετεί κλίματι 579,2.
 κλιντήρ 450,5.
 Τύχης πάλιν κλίναντα τάλαντα 847,1.
 κλινάμενοι Περσῶν δύναμιν 749,8.
 εὐσεβέων κλισίην 237,4. Βάκχου κλι-
 σίαις tabernis vinariis 810,7.
 κλισμῷ ἐνὶ καλῷ 610,4.
 ὁδὸν κλονέω 1028,60.
 κλυδὼν θαλάσσης 1040,15.
 κλυτόμητις 1052,3. 1062,3. vocat.
 1026,1.
 τίς μοιρῶν μίτον ὕμνιν ἐκλώσατο
 478,1. ἐκλώσαντο 153,4. κεκλω-
 σμένον αὐτῷ τέρμα 520,7. genus
 activum crebrius.
 κλωθῶες Ἀρπυιαί 1046,14.
 κλών δένδρου 538,6. εὐκάρποις κλω-
 σίν 546,8. δάφνας κλῶνας 786,4.
 859,2.
 μοιρῶν κλωστήρι 292,6. μοιρίδιοι κλω-
 στῆρες 145,1.
 μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον 113,4.

κνηκόν 1034,23.
 κνώδοντι φασγάνῳ 549,11.
 κόγχην i. q. ἀψίδα 446,3.
 ἔσω κοίλης κατὰ πέτρης 309,2.
 κοιμᾶται 607,4. ἐκοιμώμην 610,4.
 δίδωσιν ἢ τύχη κοιμωμένων praef.
 1117c1. κοιμηθεῖς 318,3.
 ἐκοίμισεν ὕπνος 223,3.
 κοινὸς ταμίας Iupiter 35,6. δαίμων
 404,1. φῶς 266,1. βίотου 730,1.
 θανάτου 326,2. τέλος 266,1. 372,
 38. 726,7. κοινὴν ἀταρπιτόν 534,2.
 ἐς κοινὰν ἀτραπὸν 1028,13. κοινῇ
 βουλῇ 1128,20. ἀπὸ κοινῶν στῆσαν
 Add. 750a1. τὸ κοινὸν τῶν περὶ
 τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν 876. τὸ κοι-
 νὸν Λυκίων 944,3. Ἑρατιδείων τὸ
 κοινόν 851.
 κοιρανίην 1064,9.
 κοίρανος ἀθανάτων 1029,4. κοίρανε
 Πλουτεῦ 570,1. λαῶν Aesculapius
 1027,1. κόσμου Serapis Add.
 874a1. Ναϊάδων Apollo 802,2.
 κωμῶν Belus. κοίρανος Λαγείδας
 255,4. Ἀδρίανος 990,9. κοιράνῳ
 Ἀδριάνῳ 988,5. ἡμερίων Hadrianus
 863,10. κοίρανε fort. Anastasius
 935,6 adn. κοίρανον ἱστορίας praef.
 877b2. κοίρανος ἀγνοτάτα fides
 855,10.
 ἐπὶ κοίτης 737,1.
 κοῖτον κομιεῖν 313,10.
 κολαπτὸν γράμμα 258,5.
 ἐκόλαψε πέτρην 395,1.
 κόλασιν 712,4.
 κόλπῳ Κύπριδος 628,2. ἐν κόλποισι
 τραφέντα 292,1. κόλποις domus
 810,3. κόλπῳ sepulcri 1135,2.
 κόλπος μέλας Ἀίδεω 237,3. ἐν κόλ-
 ποῖς terrae matris 56,1. 88,8. 214,
 7. 422,2.

κολπωτὰν δθόναισι τρόπιν 1028,63.
 κολωνία 908,6.
 κούρην κομέουσι τοκῆες 152,15.
 κόμας λειμώνων 1046,70.
 κόμης sacrum largitionum 919,5.
 κομίζεμεν 1046,22. στέφανον νίκης
 κομίσατο 446,7. τίς ἂν κομίσαιτο
 τὴν σὴν μαντοσύνην 1023,6. κομιεῖν
 κοῖτον 313,10.
 κόμπασαν γένος 191,2.
 κοπετῶν 345,4.
 κόπρον Αὐγείας 1082,6.
 διπτύχοις κόραις 258,5. κόρας ἀδά-
 κρυτος Add. 241a13.
 πλησθεῖς ἐκορέσθη 314,21.
 εὔτε με θυμὸς κορθύσῃ 1028,60.
 κορνοκλαρίου 353,1.
 κόρυθας 828,4.
 κορύσσων οὐλαμόν 790,4.
 κορυφὴν ἀρετῶν 543,1.
 κοσμέων δύναμιν 489,6. στρατιᾶς κο-
 σμοῦντα 900,1. κοσμῶν Σαλαμίνα
 777,2 cf. 780,2. κοσμοῦμαι λίθῳ
 524,1. ἀρεταῖς φρένα κοσμηθέντι
 501,3.
 ἐκοσμήτευε 966,1. κοσμητεύοντος 960.
 961. 962,4. 967.
 κοσμήτεε 957,1.
 κοσμηταί 954 sqq.
 ἡρώων προγόνων κοσμήτορα 354,2.
 ἀνδρῶν 661,2. ἐφήβων 953,2.
 965,2. 959,1. παίδων 950,3. 968,2.
 κοσμιότητος 971. κοσμιότητι τρόπων
 209,2.
 κόσμου cultus muliebris 499,3. κόσ-
 μον σωφροσύνης Add. 35a6. κόσ-
 μον πατρίδι 208,7. 801,2. κόσμον
 αὐτοῖσι τιθέντες 772,2. πόρε κόσ-
 μον 826,1. κόσμον ἀνύσσας 1065,3.
 ἐδείματο 1069,5. — κόσμου πάτερ
 1139,2. κοίρανε κόσμου καὶ χθονός

- Add. 874a1. τὰ κόσμου σεμνά 185,6. κύτος κόσμοιο 615,7. ἐπὶ κόσμῳ in vita 344,3. ἐπ' εὐρέα κόσμον 618,9. κόσμον διέταξε (deus) 261,3.
- Ῥώμη κοσμοτρόφῳ 947,7.
- κοτέση 989,5.
- κότυλον 1130,2.
- κουρῆα τὴν τέχνην 334,6.
- κοῦρος ἀνὴρ 717,2. ἐν κούροιςιν 474,3.
- ἔστω σοι κοῦφος ὁ πᾶς λίθος 538,7.
- κούφη σοι κόνις ἥδε πέλοι 551,4.
- κούφην (scil. γῆν) εὐξάμενος 329,2.
- κοῦφον θανάτου τέλος 259,4. κουφοτάτης φιλίας 299,2.
- κουφίζων πόλιας 905,4.
- πένθους κουφισμός 406,8.
- κραίνουσα Διὸς οἴκους Hestia praeef. 824a5.
- κραιπνὸν πόδα 332,2. ἄκεσμα 554,2.
- κραιπνοῦ Ἐριχθονίου praeef. 932a6.
- κρήνης ἐπὶ κρατός 813,2. νηοῦ ἐπὶ κρατί 818,9.
- κραταιόχειρες 1034,20.
- κρατεραλγέα θοῦρον 914,3.
- γῆ σε κρατεῖ 412,2. 475,6. Μοῦσαι (carmina) τὸ σῶμα κρατοῦσι 613,7.
- ἀπείρων κρατέοντι 978,1. χειρὶ κρατούσα 1028,51. δεσμοῖσι κρατεῖται 429,1. πάντα κρατήσεις 1038,23. 1041,7. κρατήσεις ὧν θέλεις 1040,6. θυμοῦ κρατέειν 1113,1.
- κρήδεμνον 1072,9.
- κρημνῶν 225,2.
- Νύμφαι κρηναῖαι 571,1.
- κρήνης 813,3. 1070,1.
- σῶμα . . ὑπὸ κρηπιδος ἐρείσης 710,1.
- δαπέδων κρηπίδα 903,5. pontis 1078,3. κρηπιδας sepulcri 443,4.
- κρητῆρος ἄγαλμα 831,3.
- εἰς κρίνα βλαστήσειεν ὀστέα 547,1.
- κρίνειν σοφός 1085,11. κρίνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνας 589,2. χώρῳ κεκριμένῳ 161,4.
- κριοβόλου τελετῆς 823,5. 824,4.
- κριοῦ 63,1. acc. 1102,2.
- κρίσιμῳ ἡμέρα 426.
- κρίσιν 858,4. 1028,28. νίκης κρίσις 939,1. κρίσιν εὐσεβείας 642,8. κρίσει ἐκ μοιρῶν 624,3. ζῶσαν κρίσιν ἔσχον 401,2. κρίσις ἐν φθιμένοις 215,5.
- κριτής 906,3.
- κροκάλαισιν 1028,76.
- Ἡῶ κροκόπεπλον 994,3.
- κρόκου 547,3.
- ὑπὸ κροτάφοισι 478,3. ἐπὶ κρ. 859,2.
- πολέμου κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68 (πολέμῳ). κρυερὸν θάλαμον sepulcrum 241,4. κρυερῶν νούσων 647,13.
- κρυμὸς (sic. scrib.) ἀμείλιχος 1028 col. II 3.
- κρυόεις Ἀΐδης Add. 242a4.
- ἔχισ κρυπτὸς ἐλθὼν 1033,16. συνθήματα κρυπτά 822,11.
- κρύψε καλύψας 563,3. ἐκρύβης 430,9. σῶμα κέκρυμαι 96,6.
- κρωσσός Add. 697a1.
- ἀφνεῶν κτεάνων 118,4. κτεάνων θρεπτήρες 1064,12. μοῖραν 776,4. κτέανον φιλίας 388,4.
- κτεάτεσσι 916,3.
- ἐκτέρισεν 223,6. ἐκτέρισαν Add. 242a8. 183,4 (ὀστέα) cf. v. 8. 96,4 (τάφον). κτερείξε 216,2. 647,7.
- κτερέων ὀσίων 514,4.
- κτήματα 1136,1.
- κτῆσιν (ἔλλιπε) 187,4. κτήσεος ἐξ ὀσείας 815,4.
- σωτῆρα κτίστην praeef. 856a6.
- κυανέου Ἄιδος 1046,84.

κυανῶπιν 551,1.
 κυδαίνωνται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσι
 648,14. κυδαίνων 866,2. 1062,4.
 κυδαίνουσα 272,21. κύδηνε 944,2.
 κυδῆνας 793,9. 964,2.
 κυδάλιμος 528,2. 917,4. κυδαλίμη
 χθών 874,1. κυδαλίμαν θυγάτρα
 917,4. κυδαλίμας ἀρετᾶς 511,1.
 κυδιώσα ξανθαῖς ἐθείραις 169,1.
 κῦδος τοκῆων 428,2. πάτρης 434,4.
 κυδρῇ παρακοίτει 654,7.
 ἐκύησε 671,2. 727,9.
 κυκλόθεν 546,8.
 σεληναίης κύκλος αὐγῆς 1046,27. κύκ-
 λιο πυρόεντος solis 618,29. κύκλων
 1028,31 et κύκλοις 618,9 sidera.
 κύκλῳ στεφανοῦν 73,1.
 κυκλοτερῆς τύπος 922,1.
 κυλινδήσει κακότητα 1046,94.
 κύλιξ 1049,10. 1132,1. κυλίκων
 810,8.
 ἐκυμάνθη 1028 col. II 37.
 γαστρὸς κυμοτόκοις ὀδύναις 505,2.
 ἔργα κυναγεσίας 196,2.
 κυνηγόν circensem 351,2.
 κυνικός 1017,2.
 λευκὴν κυπάρισσον 1037,2.
 κυρεῖ 1016,1. πόθεν γένος κυρῶ 337,5.
 κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός
 363,4.
 κυριακῇ ἡμέρᾳ 737,1.
 κυρίου 1010,1.
 αἶσαν ἔκυρον 683,3. ἐτέων κύρσασα
 227,5.
 κῦρος 1028,53.
 κυρτόν hominem 459,3.
 κύτος κόσμοιο 615,7.
 κυφὸν ἄροτρον 618,14.
 κώδιον 647,15.
 κώμαζε praef. 480a7.
 κωμαστῶν 872,14 adn.

κώμη Aegyptiorum 713,4. κωμῶν
 κοίρανε Balmarcoth 835,1.
 παλαίστρης κῶμος praef. 480a6. κώ-
 μῳ ἐν ἡγαθέῳ 114,4.
 κωμωδός 604,2. 605,2. 926,10.
 κυρισμοῖς 1028,41.
 κωφόν hominem 459,4. κωφὴν χάριτα
 238,2. κωφοῖς δάκρυσι 252,6. κω-
 φοὺς τάφους 208,26.
 λαβύρινθον 920 Π 6. 8.
 λαγόνων σκοτίων terrae 149,4. λαγό-
 νεσσιν ὑπὸ χθονίαισι 462,12. λαγό-
 σιν terrae 534,6. 1081,2. λαγόνεσσιν
 (τύμβου) 567,3. λαγόνων fluviū
 808,4. λαγόνων ὠδῖνας 476,2.
 ἀρχὴν λαχών 838,2. κλήροις λαχόντα
 858,1. Φιλοποίμενος αἶμα λαχοῦ-
 σαν 1044,1. λόχον αἶμα 991,13.
 λάζετο 935,4.
 λαθικηδέει Dionyso 1035,5. θάνατον
 λ. 1027,20.
 λάθριος γαμέτης 336,5.
 λαιῆς χειρός 781,3. τῆς λαιῆς βαῖνε
 782,4. ἐς λαιὰν ἐσιόντων 573,3.
 λαῶς inperitus 1039,11.
 λαῖτμα θαλάσσης 1140,6.
 λάκον (?) 522,9.
 λαλεῖν τινι 325,8. λαλεῖν σοφός
 609,5. χερσὶν ἅπαντα λαλήσας
 608,1.
 ἡδύτερον λαλίας 994,4.
 λαλίη χελιδονίς 582,3.
 λάλον Ἀργῶ 995,8. φηγόν dodonaeam
 ib. v. 9.
 λημφθεῖς (πόνῳ δολίῳ et νόσῳ) 722,1.2.
 λάμψας οἷά τε λαμπάς 155,3. λαμ-
 πάδα ζωᾶς δραμεῖν 231,3. λαμπά-
 δας (ἄθλα νίκης) 943,2. — λαμ-
 πάδι μητρῷῃ Augorae 993,2.
 ἀρετῇ λάμψαντα 222,1. τέχνη 202,5.

λάμψας' οἶά τε λαμπάς 155,3.
 ὄμμασι λαμπομένη 169,2. ὡς
 ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306a2.
 λαμπρός ventus 1023,11. λαμπρόν
 βίον πρὸς σοφίαν Add. 552a6.
 λαμυρωτάτη 358,2 adn.
 σῆς ἀρετῆς μνημεῖα οὐποτε λήσει 60,1.
 λαοδόκων ἀγόρων 461,10.
 λαοξόος 42,1. 540,6.
 λαὸς Ἀτταλίδας tribules 928,2. λαῶ
 θεοῦ 427,5. λεὼς ἐφήβων 964,1.
 cf. 114,2. προσύμναιος λεῷς 821,7.
 τῶν ἱερῶν λαοτόμων 1021,2.
 λαοτύπων παλάμησι 441,10.
 λαοφόνον ξίφος 1079,1.
 ἄνθεα λαρά 569,6. στομάτων λαρῶν
 Add. 1029a4.
 λαῶν 1046,76. λάεσιν 455,2. 685,2.
 ἐλάτρευσα (πόνον θεᾶ) 850,4.
 λαφύγματα νούσων 647,13.
 λάχος ἀθάνατον 501,7. ὑπᾶτων λάχος
 919,7.
 δάκρυα λείβων 103,5.
 λειμώνων κόμας 1046,70.
 λείπον abii 149,2. οὐ λίπε non neg-
 lexit 153,8. λείπετό τι εἰς τινα
 superfuit praeef. 932a5. ἐν τῷ
 ἐκτελέσαι λείπομαι 85,4. φίλος μη-
 δενὶ λειπόμενος 289,6. λειπόμενος
 μῆνας ἔξ 519,2. λειπομένοισι
 pauperibus 727,7. τὸ λειπόμενον
 in posterum 1027,7. πάντα λέλοιπε
 absolute 99,4. οὐχὶ λέλοιπε κλέος
 235,2. πάντα λέλειπτ' ἀρετῆς 538,2.
 ἐλπίσι λειφθεῖς 316,2. λειφθεῖς τὸν
 βίотου στέφανον 605,2.
 ὅπα λειριόεσαν 169,4.
 λειρὰ χέων 546,10.
 λειτὸς τύμβος 551,2. 677,2. λειτῇ
 ὑπὸ στήλῃ 119,2. λειταῖς ἱστορίαις
 λειτὸν πόνον (χαρίσαι) 979,3.

λείψανον Μαιαδίου infantem eius 344,
 16. κάλλους et σοφίης 551,10. τῆς
 πρόσθε τύχης 1003,7. λείψανα
 ossa 675,1.
 λεκτῶν ἀπ' ἡιδέων praeef. 938a4.
 λέκτρον ἔδωκε (Κύπρις) 363,5. λέ-
 κτροις ἐδόθητι τινος 384,2. ἀπὸ Δα-
 μοκράτους λέκτρων 1044,3.
 λεντιάριοι praeef. 942a1.
 λεοντοφόνον Cyrenen Add. 842a3.
 λευγαλέους φόβους 647,14.
 ἄνθεα λευκοίου 547,4.
 λέχος mortui 445,1. κατὰ λεχέων
 κεῖτο 243,13.
 λέων 1016,5. λέοντα Nemeaeum
 1082,2. λέοντες 1038,38. λεόντεσ-
 σιν πεφύλακται (σῆμα) 242,4. λέον-
 τας 407,5.
 ἀνθρώπων γενεὴ ταχέως λήγει 522,11.
 λῆξον ὀδυρμῶν 345,3.
 λάθαν φίλου 884,6. ἐμπετάσαι λάθαν
 1028,22. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.
 λήθης ὕπνος 223,3. δῶρα 312,3. πῶμα
 261,20. πόματι 244,10. λιβάδα 414,10.
 λῆια σταχύων 1046,69.
 λῆμμα 858,4.
 ληνόν sepulcrum 424,2.
 λιβάνοισι 1034,27.
 ἐλαιηρῇ λιβάδι 828,6.
 λιγυπνούς ἀκρίς 546,12.
 λιγυρὴ ἀηδὼν 546,9. λιγυρῆς λαλίας
 994,4. λιγυρῶν ἀπὸ στομάτων
 471,4. λιγυροῖσι χοροῖς praeef. 474,4.
 Σειρήνων λιγυρωτέρη 582,1.
 λιγὺς αὐλός 788,1. Κύπριδος λιγείης
 811,1.
 λιθοξόος 130,4. 1107,1. λιθοξόων τέχνη
 796,2.
 λίθον μέλαν 807,4.
 ἐνέρων λιμένεσσι 647,4.
 ἐγγύθι λίμνης 1055,1. λ. Στυμφαλί-

θος 1082,5. Μνημοσύνης 1037,4. 9.
 ἡελίου 998,6. λίμνην Ἀχεροντίδα
 702,8.
 λιμὸν ἀκείόμενος 1033,21. λιμῷ τεθο-
 ωμένος ἀλκάν 1028,47.
 βασιλεια λινόστολε Isis 1028,1.
 μήτηρ ἡ λιπάδελφος 241,9.
 γῆρας λιπαρόν 974,2. πλήσαντα λι-
 παρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατόν 451,6.
 σκῆνος λιπόσαρκον 711,1.
 λιποφυχοῦντος 547,9.
 ὑπὸ λισσάδα tumuli 256,1.
 λίσσομαι 618 ep. 5. λισσόμενος 377,4.
 λιτάζομαι 725,8.
 ἀπρήκτους λιτάς Add. 241 a 16.
 λίτομαι 624,9. 1023,14 adn.
 μοίρης πικρὰ λογιζομένης 334,16. σὸν
 τὸ τέλος λόγισαι 303,2.
 μνησάμενος λογίων oraculo obsecutus
 836,2.
 λόγον epigramma 627,4. ἐξισώσας
 τὰν λόγῳ verba numeris adaptans
 Add. 241 b 2. σοφίης λόγοιο rhe-
 toricae Add. 877 a 3. θεοῦ λόγε
 Christe 1069,4. ὡς λόγος ἀμφὶ
 θανόντων 215,5. εἰ ἦν εὐπεβέων
 ὅσιος λόγος 224,9. θεοῖς οὐκ ἔστι
 βροτῶν λόγος 257,7.
 λοетроχῶν Ναιάδων 802,2.
 λοιβὴν χεόμενος πρὸ τοῦ τάφου 131,3.
 λοιβὰς χέων 272,14. λοιβὰς ad
 sepulcrum 153,7. λοιβαῖσιν πάρε-
 δρος θυσίαισι τε θάσσω 199,5.
 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον 569,10. λοι-
 βαῖσι γεραίρει 815,3. λοιβῇ ἐφ' ἐκάστη
 1035,26. ἔρδειν λοιβὰς inferis
 1034,22.
 λογόν 1140,5.
 λοῖδορα ῥήματα 614,3.
 λοιμοῦ 1030,2. 1034,30. λοιμοῖο ἄκος
 1035,27.

λοιπόν in posterum 720,2. 1096,8.
 eodem significatu τοῦ λοιποῦ 1000,
 6. — λοιπόν igitur 125,5. 588,6.
 Add. 646 a 2(?).
 λοίσθιον adv. Add. 241 a 16.
 λαισθοτάτας χάριτας 573,8.
 λοξοπόρου scil. κύκλου 1028,30.
 λούμασιν 903,2.
 λουτρά 781,10. λουτροῖς ἀενάοισι
 1077,1. λουτροῖσι 1091,2. λουτρὸν
 προχέω Νύμφαις 1071,1. λουτρὸν
 Χαρίτων 1076,1. πηγαὶ λοετρῶν
 810,9.
 πηγαῖς λοῦσαν ἐν ἀθανάτοις 366,5.
 λάθας λουσαμένα πόματι 244,10.
 λοῦσαι Add. 646 a 5.
 ἀμφὶ λόφως colles 1028,77. λόφον
 σείσασα 1046,75.
 λοχεύσατο (μήτηρ) 476,1. γαῖα λ.
 546,1. 563,1.
 θηρῶν λόχε Satana 1140,3.
 λυγροπαθῆς βίος 151,12.
 λυγρὸν παῖδα 295,2. λυγρὰ παῖς 497,7.
 λυγράν με 325,10.
 μ' ἀπέλυσσε λύθρου 314,6. δηῖω
 λύθρῳ 549,9.
 λυκοκτόνου Phoebi 821,8.
 λύκος 1028,47. λύκοι 1038,38.
 ἐλυμήναντο 1007,1. 1008,1.
 λύμης 1068,2. μηδ' ἐπὶ λύμῃ χεῖρα
 βάλοις 119,3.
 οὐδένα λυπήσας 614,3. μηδένα λ.
 642,5. 735,3. οὐδένα λυπήσασα
 81,3. 719,3.
 μετὰ λύπης εἰμί 144,3. λύπαις ἐλαχί-
 σταις χρησάμενος 88,1.
 λυπηρὸς δαίμων 226,2. οὐθενὶ λυπηρά
 45,2.
 λύρη σύγκροτος ἀρμονίῃ 99,3. τὰς
 συντραφείσας ἐν λύρᾳ καὶ βαρβίτῳ
 102,3.

λυροκτύπος homo 663,7. λυροκτύπε
Paeon 1023,2.

αἰῶνα τὸν λυσιμέριμον 429,2.

λύσιον οἶκον (?) 585,3.

λυσιπόνοις . . 1027,18.

παντὸς βίου λύσιν ἔσχε 737,2. συμ-
φορῶν ἔξεις λύσιν 1039,19.

λύσσα Satanas 1140,3.

ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον 1066,2.

λύτρον ὑπὲρ γαμέτου 547,12. λύτρα
νεκροῦ 1095 adn.

πρὸς λύχνον μύθους ἤδομεν 232,4.

γαστέρα λύσεν 1035,9. ἔλυσα βίον
110,6. 150,6. 218,8 (ἔλυσεν Eri-
pys). θαλάμους λύσασα 369,1.

νόσων δέμας λ. 312,2. ψυχραῖσιν
σταγόνεσσι λυθεῖσαν lusciniā 551,7.

λέλυμαι i. q. κεῖμαι 605,1. ἀκο-
σμῆς λέλυται νέφος 1068,2.

λωβητῆρες 1007,1. 1008,1.

οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν Ῥεῖην 618,21. οὐ μὰ σέ
1084,12. ναὶ μὰ σέ, Ἑλικών 99,5.

ὑπὸ μαζῶ 1028,40. μαζῶ θελγόμενον
γλυκερῶ 644,4. μαζῶν μητρὸς ἀπο-
πταμένου 690,2.

μάθησιν ὑμνοποιόν 193,2.

μαῖεο, δαῖμον, μειλίχιον πάλι φέγγος
618,34.

μαιμῶντ . . 1028 col. II 8.

ἐμαυώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι Add.
805a(b) 7.

μάκαρ Παιάν 799,1. 1026,7. 1027,33.

43. μάκαρ ὑψιμέδων Christus
1060,2. τρὶς μάκαρ Ἑρμεία 974,3.

μάκαρ defunctus 141,1. 546,3.
Add. 97a 7. μάκαρ homo felix

859,7. μάκαιρ Ὑγεία 1027,13.

μάκαιρα Semele 1046,59. θεά
1029,5 (Isis). dea nescio quae

818,7. Roma 581,1. μακάρων

deorum 298,8 (παῖδες). 312,6

(δόμος) cf. v. 16. 501,7. 832,4.

1025,6 (φίλον μακάρων τε βροτῶν
τε). 1027,7 (πρεσβίστα μακάρων,

Ὑγεία). 1084,1 (προφήταν i. e. Ho-
merum). μακάρων beatorum νῆσος

107,2. 473,2. νῆσοι 366,6. 648,9.

649,2. 1046,9. ἡλύσιον πεδῖον 414,8.

πεδῖον 516,2. πέδον 648,9. δαπέδῳ

243,6. χῶρος 324,4. 423,2. 465,13.

733,1. τύμβος ὑπουδαίων μακάρων

441,1. μακάρων μοῖραν ἔχοντες

253,5. μακάρων γῆ i. e. Erythrae

317. 904,1. — μακαρτάτη Ἀφρο-

δισιάς 620,1.

μακάριε 423,1. μακαριωτάτης 178,1.

μακαριστός 26,9 (ιδέσθαι). 403,19.

μακαριστάν 212,7. μακαριστοτάτου

430,4.

τρὶς μάκαρος λίθος 656,3. αἰῶνος μα-

κάρου 454,2.

μάκελλαν 1046,84.

μακίστους ὄρους 843,3.

ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν 649,4.

μολάχην 1135,1 adn.

μᾶλλον δέ ne plura 236,9.

μάμμη 316,3. μάμμης ἠυκόμοιο

857,3. μάμμαι 322,5.

μητροφόνου μανίης 872,10.

μαντοσύνην 1023,6. 1040,4.

μηδὲ ψυχὰς μαραίνετε 372,10. σῶμα

μαραιομένην 471,6, Ἀΐδας σὰν

ἐμάρανεν ἀκμάν 201,2. νύξ ἐμά-

ρανέ (με) Add. 241a 14. σὺ μαρα-

νεῖ σε χρόνος 854,2. νέους ἐμαρή-

νατο δαίμων 478,5. τάχῃ πῶς ἐμα-

ράνθης 368,7. κάλλος τὸ σὸν με-

μάρανται 368,4.

μαρμαραρίων γένος 920 II 7.

μαρμαρέη λίθος 502,1. στηῆλη 625,1.

κύμασι πόντου μαρμαρείς 1029,7.

μαρνάμενον Add. 242a 2.

ἔμαρψε Ἀΐδης 467,4. νοῦσος 498,7.
γῆρας τρίχας ἔμαρψε 459,3. μάρ-
ψας (ἱρήξ) 1033,19. μάρψασα μοῖρα
462,5. 465,3.

Μουσῶν ἰσαριθμῖός ἐστιν ὁ μάρτυς
686,5. μάρτυρι πιστεύσαντες 875,6.
μάρτυρας εὐσεβίης κλῶνας 859,2. —
μάρτυρος sensu christiano 1063,2.
1065,4.

πανυστατήν μαρτυρίην sepulcrum 569,4.
μαρτύριον ὀρθοῦ βίου 397,2. μαρτύ-
ριον martyris sacellum 1063.

μαστιξῶσι λόγοις 303,5.

κατεκόψατο μαστούς 316,3.

ματαίως 298,2.

ματρύνας 607,4.

δίχα μάχης ζήσας 522,5.

κύμασι μάχεσθαι 1039,10. ἀλλήλοισι
μάχονται 1120,3.

μαψιδίως 999,2.

μεγακύδεος 152,3. (πατρός) 452,1
(πάτρης). πίστις μεγακύδεος ἔργου
618,23. μεγακύδει φωτί 272,11.

Διὸς μεγαλαυχέας οἶκους praef. 824a 5.
μεγάλαυχον mulierem 265,1. μεγάλ-
αυχος ἐφ' υἱάσιν 208,25.

μεγαλήτορα Osirin (?) 1015,10. με-
γαλήτορος ὑπάρχου Add. 903a 4.

ἐν ναυσὶν μεγαλύνεαι 932,11.

αἰόσιον μέγαρον sepulcrum 453,2.

μέγαν ἐκ μεγάλων 978,7. σὺ μέγα
φειλάμενος 247,4. μεγάλως 763,2.
989,7. 1062,4.

μεγασθενὲς αἶμα Hercules 831,1.

μεγαυχέος οἰκιστῆρος 173,10.

μεγέθους ἐρατοῦ 657,2. περίβωτον
μεγέθει 368,2.

Ψελχιόος ὃς μεδέεις Mercurius 975,2.
μελάθρων μεδέσιεν 647,10. Δήλου
μεδέων Apollo 1025,1. χθονὸς

εὐρυχόρου τε καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα
Hadrianum 863,9. σωφροσύνας
μεδέοντα gymnasiarchum 948,5.
ἡρώνησι παλαιῇσιν μεδέουσα Faustina
1046,55. ἀρούρας πυρνοτόκω μεδέ-
οισα Isis 1028,45.

μοῦσαν μεθέπων 1054,3.

μεθέηκεν ἐλεύθερον 580,7. μεθέντες
ἐξ ἀγωνίας 927,3.

τέφραν μεθύσκων 646,12.

μειδάμων Isis 1028,57.

μειδιόωντες dei 312,15.

μειλίχιον φέγγος solem 618,35. μη-
τέρι μειλιχίῃ 377,2. μειλιχίοις ὅσσα
μέμηλε θεοῖς infernis 153,8.

μείλιχος vir 591,3. mulier 272,17.
μείλιχε δαῖμον Apollo 802,1. πᾶσι
μειλιχώτατον 462,1.

μεμορμένον οἶκον Hadem 414,7.

μειοτέρην 558,2.

μεῖς 704,3.

μείωσιν 424,4.

νηυσὶ μελαμπρώροισι 1028,56.

μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.

μελανθεί ῥοίζῳ 1028,60.

μελανόστολον Ἴσιν 1023,3.

μέλας θάνατος 274,6. μέλαν λίθον
807,4. Ἀρπυιαι μέλαιναι 1046,14.
νυκτὶ μελαινοτάτῃ 320,4.

Μοισάων μελέδημα 238,2.

μελεδῶνας 647,14.

μέλεος orationi interiectum 603,4.

μελέου 432,2. τᾶς μελέας 260,2.

μελέα μητρί 505,4. μέλεος τύμβος
404,3.

ἐκ μελέτης 781,6. μελέτας ἄνθημα
948,1. μελέτησι rhetoricis 877,1.

μελίγηρυν ἀηδόνα 551,1.

μελιγλώσσω Πιερίδων Add. 228a 2.

Πὰν ὁ μελιζόμενος 781,10.

μελιηδέα βρῶσιν 725,5.

μελισσῶν πόνος 1040,8.
 μελισταγῆς ὕδωρ 1073,3.
 γλυκὺν ὡς μελίτιν 719,9.
 κωρισμοῖς μελίφροσι 1028,41.
 μελλόνυμφος 364,3. 566,3.
 μέλλοντος λοιποῦ βίου 803,5.
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547,7. ἐκ μελέων
 261,22. ἀπ' ἐμῶν μελέων 1140,2.
 μέλπε τινά 1073,2. μέλπουσιν(σε)
 1027,36. ὕμνῳ μέλψη τινά 1035,19.
 σοφῶν μέλει φρόνησις ἀνδρῶν *Minervae*
 796,1. σὺ μέλει μοι 935. 1127,2.
 Μούσαισι μέλων *Add.* 888a5. ταῖς
 μέλομαι 1014,2. παιδείᾳ πινυτῇ
 καὶ σοφίῃ μελόμην 152,10. μέλεσθε
 c. *in fin.* 1034,21. οἷσι μέμηλε
 κλυτῆς ἔργα νεωκορίας 832,6. ὅσα
 μέμηλε θεοῖσιν 153,7. ἔργασιν
 εὐτάκτοισι μεμαλότες ἄκρον ἔφηβοι
 948,3. Ἑρμείᾳ μεμελημένος 247,5.
 Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3. θεῶν
 730,3. Χριστῷ 1024,1. εὐσεβίῃ
 1068,13.
 δαίμονι μεμφόμεθα 574,8. ὕβριν
 Καμβύσειω μητέρι μεμφόμενος *Me-*
mpo 1000,8. μέμψη θεοῖς 1039,21.
 1040,26. μεμφθῇ μὴδὲ ἐνὶ (οὐνομα)
 313,7.
 μενοινᾷς 1069,8.
 μένος Ἀδριάνοιο 989,7. Τριόπειω 1046,95.
 κεραυνοῦ 618,42. μενέων ἐμῶν
 1060,1.
 ψυχὴν στέρνοισι μένουσαν 727,5. χη-
 ρείαις μείνασα 674,5. πάντα μένει
 θάνατος 264,12. καὶ μὲ μένει τὸ
 θανεῖν 654,9. τὸ μένον σε 303,1.
 μεμέρισται 675,2.
 μεριμνᾷς 1038,28.
 μερίμνας 653,3. 1028 col. III 26. δι'
 εὐξυνέτοιο μερίμνας *praef.* 856a5.
 ἔρρετε μέρμηραι 551,11.

ἔχουσι τάφου μέρος 21,7. ἀρετῆς πλεῖ-
 στον ἔχουσα μέρος 84,2.
 μεσάτη σορός 445,1. μεσάταισιν ἐφ'
 ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου 618,33.
 μεσημβρία 441,3.
 σορῶν ὁ μέσος 336,2. μέσσος ἐστὶν
 ὁ παῖς γενετῶν *in sepulcro* 574,4. ἐν
 μέσσω 1042,1. μέσσα *adv.* 818,10.
 μεσσατίων — μεγάρων 871,3.
 θανάτῳ μετέβαινον *Add.* 646a2. μετ-
 έβης ἐς ἀμείνονα χώρον 649,1.
 μεταβολὴ καλὴ 1039,12. 1040,17.
 μετέδωκα ἑμαυτοῦ πάντα τῇ ψυχῇ
 καλὰ 387,5. τῇ ψυχῇ μετὰδος κα-
 λῶν 261,18.
 τὸ μεταξύ 1043,3. βίου θανάτοιο τε
 418,1 *sqq.*
 ῥητῆρσι μετέπρεπες 590,6. μεταπρέψαι
 923,4.
 ἦτορ οὐρανῷ μετάρσιον (δέδωκε μοῖρα)
 462,6. μετάρσιον ὕμνον 882,1. σὺ
 πέπλοισι μετάρσιον 464,1.
 πλεῖστον σωφροσύνης μετέχων 74,4.
 ἡλικίης μετέχοντα 670,1.
 μετήορ' ἀγάλματα (νηοῦ ἐπὶ κρατὶ)
 818,9.
 Μυτιλήνῃ σῶμα μετωκίσατο 330,7.
 θεῶν μέτοχος 654,5.
 μετρήσας 1096,2. μετρεῖσθω τι ἐπὶ
 τινι 889,8.
 μέτρον ὁδοιπορίας 1043,2. ζωῆς 152,
 13. βίου 522,16. ἐν βιοτῆς μέ-
 τροις 481,2. βίοιο γηραιὸν μέτρον
Add. 497a11. ἥβης μέτρα 193,3.
 πάσης μέτρον σοφίης 1093,2. μέτρον
 εἶχε δεύτερον *sol* 990,6. μέτρον
 στήσας 808,3. ψήφους καὶ μέτρα
 διδάξας 597,3.
 Μεχείρ *mensis* 983.
 ἐμήσαο *Add.* 805a(a)3.
 μήδεσι προστασίης 916,2.

μηδοφόνων πατέρων 30,6. μηδοφόνος
Πλάταια 931,4.
εἰς μῆκος 1084,1.
μῆλον victima 1034,23.
μῆλα 931,1. 1082,13 (Hesperidum).
ἄνθεα μῆλων genae 243,12.
μαλοκόμοις 1028,74.
μάν 989,1. οὐ μάν 1027,41.
μῆνις ἃ καρηάτων 185,2. μᾶνιν ἐρεῖσα-
μένα 1028,42. μῆνιος ἐξ ἀδίκου
624,4.
μηνύων 979,4. μανύων τύπος 97,4.
μανύουσα 222,6. μάνυε τιμάν
367,7. μανύσει λίθος 537,3.
μηρία ῥέζοντες 1035,24.
μῆρα 1035,30.
μητέρα τὴν μήπω 467,4. βασιλέων
μητρῶν Add. 886a3.
τοίῃ μῆτιν ἔην 874,3.
μητρόπολις 434,2 (Ἀραβίης). μητροπό-
λεως τῆς Ἀσίας Pergami 1035.
πολίων μητρόπολιν Cyrenam Add.
942a1. ματρόπολις patria 846,1.
ματρόπολιν Sidoniorum Thebas
932,8. ματρόπολιν Εὐξείνιοις To-
mos 537,4.
μητροφόνου μανίης 872,10.
μάτρων 371,3. μήτρωνες 322,5.
μητρῷή λαμπάδι (Aurogae) θαλπόμε-
νον (Memnonem) 993,2. μητρῷήν
γαστέρα 1035,9.
μηχανόωτο 1009,4.
οὐ χεῖρα φόνοις μιάνας 713,9.
μίασμα Satanas 1140,3.
μίγα 386,1.
μύγνυτο φλόξ κύκλοις (sideribus)
618,9. τῷδε μυγεῖσα μόνω 674,2.
ὧ με μυγεῖσα τέκεν 617,1. γηραιῇσι
μυγήμεναι ἡλακάτησιν 1046,18.
μιαράν 236,4.
μῆλιον 440,3.

μιμάδι 609,6.
ἐμιμούμην τὸ καλόν 85,3. σῶμα μι-
μησάμενον artificem 907,6.
μνησθείης 701,1. μνησθείς ἥς ἀλόχαν
982,2.
ᾧς κλέος ἐν Κρήτῃ μίμνεται ἀθάνατον
265,2.
ἐν μίμοις 609,3.
κῆρα μινυνθάδιον 603,2.
μινυρίστρια ἀηδῶν 546,9.
μισεῖς 1126,1. μισῇ 1113,2. μισηθείης
1126,2.
μισητὸς ἀστοῖς 980,8.
τίς μοιρῶν μίτον ὕμιν ἐκλώσατο 478,1.
μοῖραι ἐκλώσαντο μίτοις 153,3. μοῖρα
ζωῆς κλώσε μίτοις χρόνον 287,6.
μοιρῶν τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος et
similia 127,2. 144,5. 420,2. 583,2.
ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν 351,5.
μοιράων με μίτος πικρὸς ὤλεσεν
274,1. μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ
282,3. μοίρης ἐκτελέσασα μίτον
470,2. οὐκ ἔφυγον μοιρῶν μίτον
et similia 324,5. 339,5. 642,6.
οὐδεὶς δύναται μοιρῶν μίτον ἐξανα-
λῦσαι 588,8. πρὸς δὲ μίτον μοιρῶν
οὗτις ἔχει δύνασιν 1079,4.
μίτρην παρθένον 319,3.
μνωόμενος ἀρετᾶς 30,6. φιλίας 958,11.
εἰκὼν μνήμα χρόνου (ἐστὶ) fragile est
82,1. κηρύξαι μνήμα σαοφροσύνης
17,2.
μνήμης τύμβον 638,3. ἀνέρος ἐν
μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.
μνήμαισιν ἀρίσταις 393,3.
μνεῖαν ποιούμενος 983,3. 984,3.
μνημῆα τέκνου 468,3. φιλίας 534,7.
μνημῆα τίνων 596,3.
μνημόσυνον δάκρυον 367,2.
μναστῆρα 265,5.
μνήστιν ἔχουσα 626,4.

μογερός βίος 151,9. μογεράς ποδάγρας 668,2.
 μὴ λάθης μογέων 545,3. ὅποσα μο-
 γέοντα δαμείη (*animalia mactata*)
 1068,4. ἀμφὶ ὠδίνεσσι μογέουσιν
 Add. 241a17.
 δυσμενέων μόθον Add. 97a5. ἀλι-
 τρονόων μόθον εἵργων 1052,5.
 μοῖραν ὧν ἐπόννησεν 776,4. μοῖραν
 ἔχειν τινός 752,3. μοῖραν ἔχοντες
 ἴσιν (*sacerdotii?*) 97,6. — μοῖρας
varii significatus 314,8. 11. 14. 22.
Ceterum μοῖρα vocabulum omnium
creberrimum in sexti quintique
saeculi titulis nondum reperitur.
 μόλις ποτέ 531,1.
 μολπῆς εἵνεκα 880,2. μολπᾶς ἀεθλον
 930,2. ἐντυνε μολπάν 928,7.
 μοναρχείας 1028,6.
 ἐλπίδες οὐ μόνιμοι 579,4. μονίμοις
 οἴκτοις 334,14.
 μουνογενής 146,4.
 μουνοέτιν 431,5.
 μουνολεχῆ 272,18.
 μονομαχεῖ 1095,4.
 μούνη καὶ πρώτη 277,1.
 μόρον τριακονταέτη 285,4.
 μόρσιμον ἡμαρ 423,5. τόδε μόρσιμον
 ἦεν 511,5. μόρσιμον ἦν τὸ χρεών
 519,6.
 μορφή *imago* 120,8. 1085,4. μορφᾶς
 τύπον 860,3. τῶν μορφῶν *corporum*
sepulorum 1118,2. μορφὰ τέσσην
 δύναται (*an μοῖρα?*) 1109,2 *adn.*
 γενετῆρα μορφήεντα λίθου θῆκαν
 878,12.
 μόσχου 1035,21.
 Μουνιχιῶν 1128,18.
 μοῦσαν Ὀμήρου 879,1. μουσῶν ὅχ'
 ἄριστος 330,1. μούσαις κιθάρης
 1054,1.

μουσηγέτα *Apollo* 1025,3.
 μουσικός ἀνὴρ 613,1. μουσικὸν ὁάπε-
 δον *theatrum* 609,8. μουσικῇ σιν-
 τάγματι 1096,2. μουσικὰ ὄψιρα
 διδούς 1000,2.
 μουσοπόλον 963,2. μουσοπόλων τεχ-
 νιῶν 876,2.
 μουσοτέχνας 193,1.
 μοχθεῖν ἀνάγκη 1039,12. 1040,17.
 μόχθον θαλάσσης 1028,35. μόχθων
 χάρις 851,1.
 χθόνα μυδαλέαν 1028,27.
 ἐμύησα 863,5. ἀφ' ἐστίας μυηθέντα
 867.
 σοφίας μῦθος 103,4. γινῶθι μύθους
 οἷς ἐτέρπετο *litteras* 185,5. μύθαισι
 κρατίστους *eloquentia* 878,1. μύ-
 θων γνώμας 851,2. μύθους ἤσομεν
 ἡμιθέων 232,4. τοῖς πάρος μύθοις
 πιστεύσατε 570,9. μύθων τῶν πα-
 λᾶων ἰδῆρις 992,4. μῦθον *fabulam*
fictam 277,2.
 μυκάμονος Ἄιδος 1028,42.
 μυκάτο *mare* 1028,62.
 πύλαι μύκον οὐρανῶ 1110,5.
 μυρίζου *praef.* 480a7. μυρίσαι Add.
 646a5.
 μυρίον αἶνον 240,8. ὄμμα 878,7. κῦ-
 δος Add. 97a2. Add. 277a4.
 μυρία δῶρα Add. 877a4. μυρία
 πολλά 501,10. μυρία μύρατο 184,1.
 μυράμενον 1089,4. ὀδυρομένα 230,4.
 μέμφου 1111,1.
 μυριέτης χρόνος 854,2.
 μύρα 646,9. μύροισιν ἐχρώμενην 610,3.
 Χριστοῦ μύρον ἀφθιτον 726,2.
 μύσιν καὶ σύμφυσιν 502,25.
 μυστήρια 588,4. βίου 588,7.
 μύστην Διοῦς 864,2. μίσται 588,6.
 865,1 (*μυστῶν ἡγητῆρα*). 871,1.
 Add. 97a3. μύσταις *Isidis* 1028,12.

μυστικὸν βίον 822,6. μυστικὰ ἐξετέ-
λουν 153,12.

μυστιπόλος 824,5. 957,2. ἡμασι μυ-
στιπόλοις 823,6. μυστιπόλους δαΐδας
822,8.

μύστιν 862,2.

μυχὸν εὐσεβέων Add. 241a18. ἐν
μυχόις κευθμῶνος 1034,18.

ἐνθάδε μύει 361,2 adn.

κατὰ μῶλον 985,7.

ἐκ μώμου πάντοθεν εἰρυσάμην 948,8.

Ἀλκαθόου ναετῆρες 909,7.

ναὶ μὴν καὶ 916,3.

ναιετάει 822,6.

ἐνθάδε ναίει 361,2. μετὰ σοῦ ναίειν
(cum Hygiea) 1027,7.

Μυγδόνος νᾶμα 549,6. νᾶμα καθαρόν
599,6. νᾶμα φίλον ipsa Nympha
828,2. νάμασιν, ἀγλαΐῃσι κεκασμένη
urbs 1074,3.

ναοδόμου τέχνης 409,4.

νηοῖο aediculae sepulcralis (?) 109,1.
νηὸν Πλουτῆι καὶ ἐπαινῇ Φερσεφονείᾳ
sepulcrum 449,3. σῆμα νηοῦ ἔκελον
1046,46.

νάρκισσος 547,5. 548,3.

μεθ' ἡρώνησι νένασται 1046,8.

ναυαγοῦς Βορέου 214,4 adn.

ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι 28,3.

ναῦν ἱερὴν atticam 910,3.

ναύτης 339,6.

ναυτιλίῃ λυγρῇ πίσυνος 186,6.

νεανθῆς αἴψος 878,9.

νεᾶνις 238,3.

νέατον πρὸς τέρμα κελεύθου 29,1.
οἴκου νεάτοιο 440,9. Αἰθιόπων νεά-
της (-ας) γῆς (γᾶς) 975,3. 978,12.

παῖσας νεηγενέας 540,5.

νεῖον Δημήτερος 1046,96.

σχάσας τὸ νεκραγωγὸν ἐν πέδῳ γόνυ
258,4 cf. Add.

ζῇ νεκροῦ βίον 387,3. νεκρὰν πρόσοψιν
376,8.

νεκρωθεῖς 642,6.

νέκταρ ἐπισπένδω μακάρεσσιν defun-
ctus 312,16. νέκταρος ἀτμόν cantum
787,1.

νέμω tribuo 927,5. νέμων χάριν 786,3.

Μοῦσαι σοι εἴ τι νέμουσιν 781,5.

ἔνειμε δῶρα 208,18. 321,8. νέμε-

σθαι ἄργυρον 916,3. νέμω τὸν παρ-

ιόντα λόγοις 301,2. νέμων ἑκάτερον,

μῆνας ἢ ἐπεμβόλους 1096,3. Εὐ-

ρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε

768,1. οὐ πνεύματα πάντα βρότεια

σοὶ νέμεται; 575,6. ὅσα περίξ

ὠκεανὸς νέμεται 1088,2. τήνδ' ἐπό-

λιν νέμεται habitat 752,4.

νεοδμήτω ἐπὶ τύμβῳ 548,1.

νεοθελγέος 1028 col. III 11.

ἐς Ἀἰὸς ἰθὺν νεοίμην 1092,1. νεῖσθ'
ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν 1,4. νεῖσιθ'
779,6.

νεοπενθῆς ὥχετ' ἐς Ἀδὰ 222,3. νεοπεν-
θέος defuncti 655,1.

νεοπολίτης 450,7. νεοπολιτᾶν προστα-
τᾶν 783,1.

κάλλος νέον 560,9. 561,3. νέων τρό-
πων qui iuvenem decent 209,2,
eademque ratione νέοις ἔργοις 233,
1 et νέας ἐλπίδας 465,1.

νεοσσόν 1033,20.

σῆμα νεοστεφές 665,1.

ἐν νεότῳ (?) 496,2 adn.

εἰκὼν νεότευκτος 311,2.

ἐμὴν νεότητα ἐνέγραψεν imaginem iu-
venilem 322,3.

ἐνεώσατο 573,7.

νερτερὴ γαίη 572,2.

νεύματι τῷ σφετέρῳ 907,2. Κεκροπίης 915,2. Θεοδοσίου 915,8.
 φωνῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2.
 νεῦοι concedat c. inf. 1067,4. εἰς ἔδαφος νεύοντα οἶκον 1065,2.
 λοιμοῦ νεφέλη καταληφθεὶς 375,2.
 ἀκοσμίας νέφος 1068,2. πολέμου κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68.
 μοῖρα βραχὺν νῆσε βίον μερόπων 501,5.
 νεωκορίας 832,6.
 νεωκόρος praef. 824 a 3. δὲ νεωκόρου Pergami 1035.
 νήδυμος homo 714,2. νήδυμον ὕπνον 101,4. 502,2.
 ἐκπερόωντα νηδύος 403,1. γόνους προφέρεισκεν ἑῆς ἐκ νηδύος ἀγνῆς 686,5. ὀργάδα νηδύν 1028,17.
 ηλεόθυμος μοῖρα 618 ep. 13. νηλεόθυμε Χάρων 566,8.
 νηλὴς θάνατος 647,11. ἀνίη 1034,32. πότμος 1046,17. νηλειῶς 476,7.
 μοιρῶν νῆμα ἀνέκλωσεν 1084,10. αἶς μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10. ἔστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547,15. ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν 520,7.
 παῖδα νηπίαχον 698,2. κούρην 346,2. 431,6. ἀνάγκα νηπιάχω 204,18. παῖδε νηπιάχω 1046,16. ἔτι νηπιάχως (acc. pl.) ὑπὸ μαζῷ 1028,40. νηπιάχοισι διπλοῖς Add. 241 a 10.
 νήποιον 1046,76.
 νήσου πετραίης 1015,4. — νῆσοι μακάρων v. μάκαρ.
 μή οἱ νήτιτα γένηται 1046,92.
 νηχόμενος Amor 810,10.
 ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα 208,2.
 νίκη imperf. dor. (σπάδιον) 936,3.
 νίκην ἀπ' ἐμοῦ λάβεν σὺδεῖς 291,2.
 νικηφόρον δῶρημα 1039,13. 1040,18.
 νικαφόρα δοῦρὶ τρόπαια praef. 768 a 5.

νιλογενὲς τέμενος 982,4.
 νοεροὶ βασιλεῖς praef. 474 a 2.
 φίλον ὄντα νόει 278,3. ἦν νοῆτε κρέσσονα 496,5. σὺδ' ἐνόησά βροτῶν ψαύσας βιώτοιο 587,3. τὸν εὖ ἐνόησατο θεσμός 907,3.
 νόημα τρόπους τε 84,1. εὐσεβὲς νόημα 632,1.
 νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
 τέκνα γνήσια κούχῃ νόθα 120,6. σὺ νόθον ἤβαν 491,1.
 θῦμα νομιζόμενον 1047,4.
 ἐν νομικῇ προὔχοντα 395,3.
 νομίμοις πειθόμενος πατρίοις 32,2. ἐν φθιμένων νομίμοις 84,4. νομίμοις θεοῦ decalogo 727,6.
 νόμος ἡ τοῖς Aegypti 713,4.
 ὅσα χρηστοῖς φθιμένοις νόμος ἐστὶ γενέσθαι 137,1. νόμων πατρίων θεραπεία 209,3. νόμων ἀγίων scripturae sacrae 729,2.
 νοστήσας 979,9.
 τὸν ἔμπαλιν νόστον 566,5. νόστον ἐρευνᾷ 779,5. νόστου χάριν 851,5.
 νόσφισε (μοῖρα simil.) τινά τινος 192,5. 563,8. ἀπὸ τινος 287,5. ἰνόσφισεν Ἄδης Μοῦσαν αὐξομένου 474,6.
 νοσφισθεὶς βίотου 604,4.
 νόσφιν 403,17. 590,8. 1035,26.
 νόος providentia 618,31. νόος ἀνδρῶν 1028,20. 1033,9. σοφῷ νοῖ 367,6.
 κατὰ νοῦν πράξεις 1038,23. 1041,2.
 νοῦ ἀπο μυρίον ὄμμα ἐκτείνας 878,7.
 νουσολύτα Aesculapi 1026,1.
 νυκτερίς 546,6.
 νύκτωρ 1008,2.
 νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Ἀίδης 655,8.
 νύμφη Proserpina (?) 452,18. νύμφην puellulam 5 annorum 570,2. νύμφησι μετ' εὐσεβέεσσι 338,5. —

ὑπὸ νυμφῶν πλησθείσαις πηγαῖς 808,3.
 νυμφιδίου θαλάμου 431,1. νυμφιδίων (?) Add. 459a3. παστῶν 208,1. θαλάμων 260,4. λέκτρων Add. 228b1.
 νυμφικόμοις θαλάμοισιν 325,11.
 νυμφικὸν στέφανον 372,29. νυμφικὴν λαμπάδα 236,6. νυμφικῶν γάμων 208,12.
 νυμφίος 226,6. 313,3.
 νυμφίου θαλάμου 521,2. νύμφια λέκτρα 373,3.
 νυμφόληπτος 762,1.
 νυμφῶνα 726,5.
 νυκτὶ καὶ ἡελίῳ 564,4.
 Ἄϊδεω νυχίοιο 237,3. νύχιον δόμον sepulcrum 454,2. νυχίων συνόδων 957,2.
 νώνυμον οὐδὲ σε μοῖρα κατέκτανε 618 ep. 13.
 νώτῳ 1135,1. περὶ νῶτον αἵρας 1102,1.
 Ξανθοί boves 793,6. Ξανθαῖς σταχύεσσι Add. 886a2.
 ἐν Ξενίῃ 1041,8. ἐπὶ Ξενίης 714,7.
 Ξένον ἥριον 214,1. παιδίον 702,1. ἐκτέρισαν Ξεῖνῃ scil. γῇ Add. 242a8. ἐπὶ Ξεῖνης scil. γῆς 432,1.
 ἐν Ξεστῷ πέτρῳ 89,6. Ξεστὸν βωμόν 246,3. Ξεστὰ πέτρα 234,3.
 Ξηρῶν κλάδων 1039,14. 1040,19. Ξηροτέροις καύμασι 1073,6.
 Ξόανον 944,4. παρὰ Ξοάνῳ sacrificari 779,6.
 Ξίφος 1049,10. 1064,6. ἄκρων Ξίφος ὀξύ 214,5.
 Ξυνάοσι τέκνων Add. 241a3.
 Ξυνέριθοι 232,1.
 πρεσβυτέρων Ξύνοδος 860,2.
 Ξυνόμευρος 189,9.

Ξυνὸς σηκός 781,8. Ξυνὸς ὦν tripus tribubus 927,6. Ξυνὸν κλέος 243,27. ὄφελος 889,2. ἔρεισμα θόλου 889,8. Ξυνῶ ἐν σήματι 253,2. Ξυνὴν γαῖαν 243,33. τὸ παρερχομένοις Ξυνόν i. e. votum sit tibi terra levius 103,8. Ξυνῶς 520,6. Ξυνά adv. 192,2. Add. 228b4.
 Ξυστάρχη 969,3.
 Ξυστοῦ παῖδα Add. 497a3.
 ὄβριμος Ἄμμων 1029,3. ὄβριμον αἶμα Hercules 831,1. ὄβριμον ἰθυντήρα 905,1.
 κυλίκων ὄγκον 810,8.
 ὤγκωσεν τάδε σήματα 233,9. ὄγκωθεις τάφος 233,4. σπλάγχνα ὄγκώσασα (μοῖρα) 314,23.
 ὄγκωτὰ κόνις 234,2.
 ὄδ' ἐκεῖνος 633,1. V. s. v. οὗτος.
 παρ' ἥριον ὅστις ὀδεύεις 704,1. ὄδευε τὸν οὐρανόν 618,36. εἴκοσι καὶ πέντε λυκάβαντας ὀδεύσας 226,3.
 ὀδηγεῖ 1041,1. V. ὀρθός.
 ὀδηγητήρα 779,1.
 ὀδηπορίαις 613,4.
 ὀδμή 1068,5.
 φόρτον ὀδοιπορίας 710,2. μέτρον 1043,2. βαιὸν ὀδοιπορίας ἔτι λείπεται 781,1.
 σπεῦδεν ὀδὸν θείην 653,3.
 ὀδύνας λιπῶν 536,2. ἐγκαταλείψας 513,1. τοῖς κακοῖς εὐράμενος ὀδύνας 452,16. ἄκος στυγερῶν ὀδυνάων 1027,37. σποδὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης 696,8.
 φωνὴ ὀδυρτός 1003,4.
 ὄθεν εἴ πόλεως 218,2.
 ὄθμασι 1028,67.
 φροντίσιν ὀθνεῖαις 189,1.
 ὀθόναισι velis 1028,63.

οἷ c. nom. et gen. iuxta 565,5.
 τύχης οἶακι 491,5. βιοτῆς οἶακα
 243,26.
 ἀλὸς οἶδμα πορευθείς 115,3. Αἰγαίου
 πλώσασα ῥόου δυσχείμερον οἶδμα
 872,13. οἶδμα καθιππεύοισα 1028,64.
 πάντων τῶν οἶκαδε 678,1.
 οἰκεία γνώμη 489,7.
 οἰκηταὶ πέδου 1034,20.
 τὰ οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ 261,11.
 Πλουτέος οἰκία 372,2.
 οἰκιστῆρος 173,10.
 οἰκιστῇ 889,4.
 οἰκοδομαῖς 775,2.
 οἰκοδόμησεν in senario 450,7.
 οἰκοδόμου 530,3. οἰκοδόμων ὅχ' ἄρι-
 στος 1058,1.
 οἰκονόμον 479,2. πατρίδος 405,1. πά-
 τρης Add. 277a3.
 οἶκον ἄριστον 262,2. καμάτων οἶκον
 sepulcrum 321,9.
 οἰκτίρματος 991,5.
 οἶκτιρε Add. 1a2. οἰκτίρας 1,2.
 οἶκτρά παθῶν 59,2.
 οἶμοι 379,2. οἶμοι c. gen. 540,6.
 λειτὸν παρ' οἶμον 677,2. οἶμον λυγρὴν
 227,5. μοιρῶν οἶμον 688,2. τὰν
 ζωῖς οἶμον ὀφειλομένην 240,2.
 οἶμον ἥνυσα 594,8. ἀνύσας 974,3.
 οἶνη 88,5. οἶνας γάνος 853,6.
 οἶνοχαρής 168,4. 564,6.
 οἶογένεια 566,6.
 οἶος ἀπ' ἄλλων 444,5. οἶον 655,7.
 οἶον adv. 1027,41.
 οἶστρος θανάτοιο 372,35. οἶστρον δαι-
 μονίῳ 115,4.
 οἶχεται 546,16.
 οἶωνός augurium 391,1.
 οἶωνοσκόπος 391,1.
 ὄκα 932,1.

χρυσοῦς ὀκτάκι τοι δεκάτους i.e. LXXX
 356,4.
 ὅκως 568,3.
 ὀλβιος ἐν πραπίδεσσι 615,3. ὀλβιε
 καὶ ζωῆς, ὀλβιε καὶ θανάτου 243,15.
 ἔρχονται ὀλβίστην scil. ὁδόν 248,13.
 ὀλβοδόταν 978,10.
 μετὰ μετῶν ἐλέθρου 325,7.
 ὀλέτην percussorem 334,15.
 εἰς ὀλίγον ἐτέων 502,16. ὀλίγον ὀα-
 κρύων 346,1.
 ὤλισθον ἐς Ἄδου 587,1. ὤλισθεν ἐκ
 ζωῆς χρόνου 155,2.
 οὐχ ὀλοκλήρως 577,2.
 ὀλολυγαία νυκτερίς 546,6.
 δημιουργὸς τῶν ὄλων (φύσις) 1002,4.
 ὀλοφύρομαι 1003,7. ὀλοφυράμενος
 704,3.
 ὀλυμπιάδων Cyzicenarum 881,2.
 ὀλύμπιον ἔδρην 261,1.
 ὀμαλὸν βίον 735,3.
 ὀμευνέτιδος 781,8.
 κοῦρον ὀμηγενέα Add. 228b4.
 ὀμηγύριες 650,9.
 ὀμηλική 650,3. ἄνθος ὀμηλικῆς 289,4.
 ὀμιλεῖ τὰ πρὸς Ἀνδρομάχην 1095,3.
 Μούσαισιν ὀμίλεον 616,3.
 ὄμμα ἀελίου 546,3. νοῦ ἀπο μυρίον
 ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ψυχῆς ὄμ-
 ματι 853,4. συγκλήτου ὄμμα 441,2.
 πάτρης 452,1.
 τὴν ὀμόδουλον 313,1.
 ὀμήλικα 30,5. ἡλικίας ὀμηλικος 75,1.
 ὀμοίου τευξόμενος θανάτου eiusdem
 necis 307,2. θεοῖσιν ὀμοῖον 403,9.
 ὀμοῖα ἔργα 425,5.
 παῖδας ὀμοίους 243,24. ὀμοίῳ pro-
 ximo 713,12.
 αὐλῶν οὐ σάλπιγγος ὀμοκλή 1049,7.
 ὀμόλεκτρος 189,3. praef. 824a3.

ἀδελφειῶν ὁμόνοϊαν 555,3.
 ἀκταῖς ὄμορον Venerem 810,1.
 ὁμὸς ὄμοσος 590,9. ὁμὴ σορός 590,10.
 ὁμὰ χθών 573,1. ὁμᾶ 1028,48.
 ὁμοφρονέοντας 173,21.
 ὁμοφροσύνη 173,22. 555,2. Χαρίτων
 ὁμοφροσύνα 948,4.
 ὁμοφρονέως 493,6.
 Καίσαρος ὄμπνια μήτηρ Faustina, no-
 va Ceres 1046,56.
 ἄντροις ὁμφαίοισι 1025,2.
 ὄμφακας ἡλικίης 575,6. V. ὄμφή.
 ὁμφαλῶ ἀμφὶ Νισαίων ἀγόρων 461,9.
 ὄμφήν 1008,2. ὄμφᾶς vel ὄμφαξ
 1028 col. III 20. ἀψευδέσιν ἄλκαρ
 ἐπ' ὄμφαῖς φαίην κεν 1035,10.
 ὁμώνυμος πατρός 818,3. πατρί 821,3.
 963,2. ὁμώνυμος υἱός 950,4. ὁμω-
 νύμου παῖς 954,1. ὁμώνυμοι fratres
 1120,1.
 ὄναρ per somnium 774,2. 802,6.
 ὀνειάτος ὥρην 891,2.
 κατ' ὄνειρον 791,1.
 κενὴν ὄνησιν ὁμμαίων 264,5.
 ὤνατο 19,3. 1046,96. σὺκ ὄνατό (μεν)
 186,4. μήτ' ἐλπίδων ὄναιτο 502,27.
 σὺνομ' ἔδεξο μέγα 534,4. σὺνομά μοι
 γλυκύ ipsa defuncta adpellatur
 682,6. κατ' ὄνομα nominatim 983,4.
 ὀνόμασιν nomine et auctoritate
 357,3. ὄνυμα 761,1, 2.
 ὀνομαστοὶ ἀπ' αἰχμῆς 254,3. θῆκ' ὀνο-
 μαστοτέραν urbem 855,6.
 ὀνόσσηται 1046,30.
 ὀνύχεσσι φέρων 1033,19.
 ἔγχος ὀξύνας σιδήρῳ 790,5.
 ὀξείως φωνεῖν 986,3.
 αὐδαν ὀξύτονον 990,8.
 ὀπαδός 549,7. 1028,16.
 πίσυρας ἐφ' ἡγεμονῆας ὀπάσσαι 1035,16.
 κῦδος ὀπασσαμένα 511,10.

βασιλῆος ὀπάων 441,8. ὀπάονα νύμφην
 1046,52.
 ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον 594,3.
 νίκη τὸν ὀπλίταν 936,3. ὀπλίτας 768,10.
 ἐσθλὸν ἐν ὀπλοῖς 196,3.
 ὀπλοτέρῳ marito Add. 241 a 4.
 γαληναίοισιν ὀπωπαῖς 403,2. ἡδεῖαν
 ὀπωπήν 1118,1.
 νυκτὸς ὀπωπητῆρα 1032,1.
 ὀπώραν 1039,24.
 θεῖον ὄραμα 1016,1.
 ὀράω: εὐιδέ 990,11.
 ὀργάδα ζεῖδωρον 1028,72. νηδύν ib.
 17. ἐν ὀργάδι 585,1.
 ὀργὴν τοῦ πελάγους 339,7. φοιτάδι
 ὀργᾶ cupidini 1028,41.
 τελετῆς ὄργια 972,4. ὄργια βάζων
 587,5. συνρέξαντε 823,4. ἀγλάισεν
 872,14. ἐτέλεις 1085,2. ἀνέφηνε
 Add. 97 a 3.
 ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς 940,2. χεῖρας
 ὀρεξαμένου opitulantis 448,4.
 τύπον ὀρθιον statuam 898,1.
 ὀρθοῦ βίου 397,1. ὀρθοτάτου βίτου
 393,2. εἰς ὀρθοὶ ὀδηγεῖ 1041,1.
 ὀρθὰ φρονεῦντας 253,1.
 δόξης ὀρθοτόνου 1062,1.
 ὤρισαν μοῖραι 607,6. ὤρισαν c. infin.
 Add. 877 a 4.
 γᾶς ὄριον 978,12.
 ὠρκικῶς 522,9.
 μήτ' ὄρκον δοῦς ποτ' ὁμοίῳ 713,12.
 εἰς γῆν ὀρμωμένην 531,3. τὴν ὀδὸν
 ὀρμηθῆναι 1038,35.
 βίου πλεύσαντα πρὸς ὄρμον 67,2. ὄρ-
 μον χθονίων 958,13. ἀνέκβατος
 ὄρμος 368,5. ὄρμον ἀπάντων muli-
 erem Add. 545 c 1.
 ὄρνις αἰοιδότατος 330,3.
 οἶον Ζεὺς ὤρσεν 1080,2.

ὄρον 923,2. ὄροι Καυκάσιος 773,4.
 μακίστους ὄρους 843,3.
 οὖρεσιν 979,7. οὖρεσι Ταλλαίοισι 815,1.
 ὤρεα 1028,72.
 ἀμφιβαλὼν ἐροφήν 412,4.
 ὀροφώματα 871,4.
 τίπτε, Τύχα, με — ὠρφάνισας βιώτου
 208,8. Ἰδοῦς ἐλπίδας ὠρφάνισεν
 233,10.
 ὀρφανίη 248,12. 574,6. 664,7.
 ὀρφανὰ τέκνα Add. 241a6. 406,13
 (ὁ. τ. λίποιτο). ὀρφανοὶ παῖδες 398,4.
 ὀρφανὰ δώματα 217,5.
 οὐτ' ἡοῦς, οὐκ ὄρφνης 618 ep. 4.
 ὄρχαμε 767,1.
 θεῶν νέων ὀρχησταί 362.
 ἡμερίδων ὄρχους 1046,82.
 ὅς: τῶς acc. pl. 1028,20.
 ὅσιος λόγος v. λόγος. ὁσίη χειρὶ τὴν
 ἱστορίην ἐξήνεγκα prae f. 877b. πέν-
 θεσιν οὐχ ὁσίοισι 340,3. ἔτλη οὐχ
 ὅσια 327,4. ἐξ ὁσίου Add. 241a20. οὐχ
 ὁσίη 103,6. οὐχ ὁσίως 167,7. 569,4.
 570,1. 644,2. 685,2. ὁσιώτατε πάν-
 των 299,1.
 ταρσοῖς ὀσσομένοι 928,6 adn.
 ὅσον quamdiu 1004,2. οὐδ' ὅσσον
 618,5. τὴν ὄσσην 1046,72. ἐς ὅσον
 562,9. ἐφ' ὅσον χρόνον 607,7. καθ'
 ὅσσον 927,6.
 ὅσων διπλῶν 839,2. ὅσων δάκρυον
 ἐκπροχέων 562,6. ἀπ' ὅσων κατ-
 ἤλθε δάκρυ 790,6. ψυχὴν εἶλαν
 ἀπ' ὅσων 314,24. ὅσων αἶγλην
 1033,13. ὅσσοις ἐδράκην 995,10.
 ὅστέα, τέφρα γεγόναμεν 646,6. ὅστέα
 καὶ σάρκας V. ind. exord. — ὅστα
 517,7.
 εἰς ὅταν 1015,12.
 ὅττε 990,5.
 ὑποσχεῖν οὐας 1046,81.

ἐπ' οὐδας γαίης 707,4. οὐδας Ἀσίης
 1074,1. οὐδας πρὸς ἀλάμπετον
 Ἰδοῦ 264,5.
 πυκνοῖς στορέσανθ' οὐδοῖσιν 818,7.
 κορύσσω οὐλαμόν 790,4.
 οὐλομένη μοῖρα 476,6.
 οὐρανίοιο Διός 618,21. οὐρανίας Ve-
 neris 811,8. οὐρανίων βασιλεῦ Anu-
 bis 1029,1. ἔσοχον οὐρανίων Osirin
 1015,10. οὐρανίων θαλῆς 1025,9.
 οὐρανίων ἀστρων 853,8. οὐρανίοις
 δόμοισι 312,7. πόνοισι 409,3. οὐ-
 ράνιος ψυχὴ 261,7. οὐράνιον γένος
 1037,7. ἰχθύος οὐρανίου 725,1.
 θεαὶ οὐρανιῶναι 1046,5.
 οὐρανόθεν 174,6. 613,6.
 οὐριον ὀδηγητῆρα Ζῆνα 779,1. κάλων
 ἐκτείνας οὐριον εὐφροσυνᾶν 560,8.
 οὐριον εὐθύνοι πάντα Τύχη βίοντον
 248,14.
 οὐρον custodem 782,5 adn.
 οὐροις 1028 col. III 22.
 οὐτε — οὐτε τι 505,3. 1046,36. 44.
 οὐτιδανῆς ἀπὸ χειρός 1060,4. οὐτιδα-
 νοῖς νέκυσι 618 ep. 18.
 οὗτος ὅδε Add. 273a1. τοῦτο ποι-
 ήσας λύπης 388,5. οὕτῃ i. q. ταύτῃ
 96,4.
 τῷ θανάτῳ μηδὲν ὀφειλόμενος 132,3.
 583,3. τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ
 φύσει τέλος 387,10.
 ξυνὸν ἔθεντ' ὀφελος 889,2.
 κατ' ὀφθαλμούς 1085,9.
 ὄφι Satanas 1140,2.
 κατ' ὀφρύος cacuminis 1028,77. Λι-
 βυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν 993,3.
 ὀχοῦσα κρατὶ σελήνην Isis Add. 874a2.
 ἵπποισιν ὀχεῖσθαι 375,1.
 νεάταισιν ὑπ' ὀχθαῖς Τρωῶλου 234,1.
 παρ' ὀχθαῖς Μαιάνδρου 272,7.
 λαῶν ὀχλίσσαι 1046,77.

ὄχοις 932,12.

καὶ ἐμεῖο δικαιότερην ὅπ' ἄκουσον 558,5.

ὀψίγονοι 880,5. ὀψιγόνοις 547,6.

1046,73. 1047,7. 1089,11.

ἐννυχίαν ὄψιν 785,3. ὄψεσιν ἐν τρισσαῖς 774,4.

πάγγεος δῆμος 344,10.

πάγγλωσσα γένη 1027,21.

παγίδας ἀμπλακίης 421,4.

παγκλαύστου δαίμονος 335,14.

παγκρατιαστής 941,2.

παγκράτιον *praef.* 492b. ἀνδρῶν 944,3.

παγκρατίου πόνον 942,3. παγκρατίων κρατερῶν ἄθλα 341,3.

Εὐβοίας ἱερῷ πάγῳ 461,3.

πάθος 853,1. πάθη 1003,5.

παιάνων ποιητὴν *Add.* 277a5.

παιδείης εἵνεκα 875,7. *Add.* 875a4.

παιδείας θαλερῆς 608,5. ἱερῆς *medicae artis* 593,2. παιδεία πινυτῇ καὶ σοφία μελόμην 152,10. παιδείην ὥπασε Μοῦσα 474,5. παιδεῖαισι καλαῖς 689,5.

τοὺς παιδευτάς 955.

παιδεύσαντα ἐφήβους *Add.* 459a1.

παιδεύθην, παίδευσα 615,7.

σῆμα παιδικόν 158,1.

παιδοτριβοῦντος 959.

παιδοτρίβαν τέχνη 252,3.

παῖζε 344,3. 1027,31. παῖσον 362,5.

ἡδέα παίσας 75,1. γελάσας παῖξας τε 614,1. παῖξαντα 125,1. πέπαυμαι (*de lusu poetico*) 979,3.

ξυστοῦ παῖδα *Add.* 497a3. παῖδες

Ἀθηναίων 21,11. 37,4. βασιλῆων 191,3. παιτὶ βροτῶν 145,2.

παλαιγενέος νήσου Rhodi 200,1. πα-

λαιγενέων ἡρώων 394,1. *idem* *dativo* 648,3. χειρῶν *Add.* 805a(a)6.

πώλων παλαιγενέων Ἐριχθονίου *praef.* 932a6.

τῶν παλάων μύθων 992,4.

παλαίστρη 781,9. παλαίστρης κῶμος *praef.* 480a5. παλαίστρα 663,5.

956,1. ἀμφὶ παλαίστραισιν 949,2.

παλαιστριτᾶν ἡιθέων 948,2.

παλαιστροφύλαξ 411,1.

Πανὶ παλαίων 1103,1. ἐν σταδίοισι παλαίσας 262,1.

παλάξαι χεῖρα δηῖω λύθρῳ 549,9.

τάξιν πάλης 966,4. στέμμα πάλας 247,6. ἀμφὶ πάλη 663,8. πάλην παίδων 944,1.

παλὴν i. q. βαλὴν *Lyciorum* 768,6.

παλιμπλανέος βιώτοιο 491,5.

πάλιν τελῶν *accepta referens* 995,13. πάλι *ante iteratum inperativum* 1038,30 *adn.*

παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος 233,7.

παλίσκιον πόλιν 641,3.

πάλον ἤρατο 859,5. δεύτερον πάλον 350,2.

τὸν παμβασίληα *Hadrianum* 990,3.

παμβασίληα θεά *Proserpina* 218,15.

Χριστοῦ παμμεδέοντος 1064,5.

θεᾶ παμμήτορι Ῥεῖη 823,4.

πάμπαν 511,4. 1046,16. *antecedente negatione* 450,4. 505,3.

παμφανόνων σεληναίης κύκλος αὐγῆς 1046,27. χρυσοῦ παμφανόνωντα βο-
λαῖς *Serapin* 832,2.

ιερέα παναγῇ 878.

μοῖραι παναεικέες 403,1.

παναιδοίη *Add.* 228b3.

πανάριστος 516,3. *voc.* 1051,1. *fem.* 283,1.

πανάφυκτον ἀνάγκη ζεῦγμα 145,1.

πανάωρε 313,3.

νοῦσος πανδαμάτειρα 434,6.

αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ deus 430,2. π.
χρόνος 1050,4.
πανδερκῇ Iain 1029,10. ὅσων παν-
δερκέα φωσφόρον αἶγλην 1033,13.
φροντίδι πανδήμι 223,6. ἀρχῇ παν-
δήμι 430,6. πανδήμους θυσίας
518,4.
πανελεύθερον 640,5.
εἶδος πανεπήρατον 692,2.
πανεπίσκοπε δαίμων (Χρόνε) 27,1.
πανευτυχίης 443,2.
πανηγυριαρχήσαντα 878.
πανηγυρίαρχη 1075,4.
Βοιωτῶν πανήγυρις 926,11. πανηγύ-
ρεως ἐπετείου 944. πανηγύρεως
ἀγορανόμιον 904,3.
δύστηλα πανημέριος τολυπύσει 562,5.
πανημερίῳ 713,7. V. Ζεύς.
πανηγύει εὐφροσύναις 1049,11.
ἔργα πάννηχα Add. 97a3.
μήτηρ πανόδυρτος 230,3. πανόδυρτον
ἀνίην 157,3.
πανόλβιον ἄνδρα 887,1.
εἰδωλον πανομοίον 590,5.
πανόμοιος 650,3.
πανοπτέουσιν Iain 985,3.
πανοὔργος Ἑρως 1103,3.
ᾧλοιτο πάνριζον γένος 502,28.
πάνσοφος 1068,13. voc. 1027,17. ἡ
πάνσοφος 551,3.
παντάπασιν Add. 241b2.
πάντειμε 562,3. σῆμα πάντειμον
309,3.
παντοίης ἀρετῆς 498,2. 609,3. 831,14.
Add. 888a1. ἐπιπῆς 1089,6. παν-
τοίην ἀτραπὸν ἰστορίας 878,6. παν-
τοίων ἔργων 913,2.
παντοκράτωρ Ἑρισῖνι 815,11. Chri-
stus 1067,5.
παντωνύμιος 415,3.
μαρτυρίην πανυστατήν 596,4.

πανύστατον ἔργων 1082,13. πανύ-
στατα δῶρα 289,5. τὰ πανύστατα
βαῖνον (ἔτος) 521,3.
πανφοιτον ἀνασσαν Hecatan 1036,3.
πάππῳ 272,11. 335,9. 573,8. πάπ-
ποι 310,8.
πλούτου παράδειγμα Add. 875a8.
παραδείγματα 940,1.
παραδείξει imaginem exhibere 87,2.
ἐν παραδείσῳ Add. 545c3.
αἰῶσιν παρέδωκε defunctum 642,15.
μήμη βίωτον 319,1. τάφῳ 693,2.
παραδοξόν 933.
παρανῶ 261,17. 282,2.
παραφασίην 421,2.
παρακείμαι (γαίᾳ πατρίδι) 703,3.
παρακοιμηθεῖσα 637,1.
παρακοίτην 1046,11.
οἰκῇ αἰωνίῳ παραλημφθεῖς Add. 672a6.
πάσας παράμειψε 648,7.
παραμύθιον 298,7. 951,4.
παρατόμως 937,7.
τέχνης παράσκημον 197,1.
ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε praef. 824a1.
παραστάτης Herculis 790,4. πολίταις
Priapus 807,7.
παρατηρήσει παθέων praef. 877b.
θέσμιον παρθεμένων 855,8.
θυμῆλαις παρεδρεύω praef. 474a3.
γυμνασίῳ 689,6.
πάρεδρος Mercurius Veneri 783,2.
idem Dionyso 817,4. Victoria Di-
onyso 924,3. Iais Osiridi 1028,49.
πάρεδρος λοιβαῖσι defuncta 199,5.
παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13.
ἐρύθεισα παρειᾶν 1028,57. χιονόεις
πρέπουσα προσώποις ἡδὲ παρειᾶς
169,3. πρὶν ἰούλοις πληῖσαι παρειᾶς
657,3.
πάρει εὐχομένην 831,10.
πάρεργα Herculis 1082,14.

παρέρπων 195,3.
 τὸν βίον τρυφῇ παρηγόρησον 261,19.
 παρηγορεῖται 1096,6.
 παρηγορίην 204,12. 502,4.
 παρήγορος 344,5. 8.
 παρηΐσι μειδιῶντες 312,15.
 θρόνοισι παρήμενον 312,12.
 παρθενίης ἄμματα 248,8. παρθενίαν
 λείπουσα 508,1. παρθενίην pueri et
 puellae 655,10.
 παρθενική Diana 872,1. ζώνην 684,3.
 παρθενικὰς (παῖδας) 165,4. — sub-
 stant. 152,6. 325,9. Add. 459a3(?).
 παρθένος puellula v annorum 565,3.
 παρθένον ἀγνήν (στήλην) 402,1.
 adiect. μήτρην παρθένον 319,3.
 παρθενῶνα praef. 1046a1.
 ἰθὺ παρέστην 320,3. ἄγχι παριστάμε-
 νος 904,6.
 παροδεύετε 810,11.
 πάροδε 236,9.
 παρόμοιος 268,3.
 παρ(ρ)ησίαν 1096,5.
 παρώσασθαι τὸ χρεῶν 519,6.
 τὰ πάντα γάμοιο 513,4. ζωῆς 544,2.
 τύχης 551,12. τῶν πάντων ἐτέων
 116,3. πᾶσιν σοφός 419,2.
 πασιάνασσα χοραγία 928,9 adn.
 παστάδος ὥρης 520,2. παστάδος ὁμ-
 φᾶς (vel ὁμφαξ) 1028 col. III 20.
 substant. 248,2. 854,1.
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13. ὧ
 παστὸν οὐθείς, οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις
 236,5. παστῶν νυμφιδίων 208,1.
 παστῶς acc. pl. 1028 col. III 16.
 παστοφόρος Isidis 586,2.
 γαῖην πατέων 662,2. φθιμένων οὐκ
 ἐπάτησα δόμους 414,6. ἀμβροσίην
 σώματος οὐκ ἐπάτησε χρόνος 338,4.
 πατὴρ ἱερῶν 873,3. πατέρες parentes

227,2. πατέρων maiorum natu
 223,7. — πατράσσιν 713,5.
 πᾶσα πάτρη omnes cives 272,22.
 φῶς πατρικόν 726,1. πατρικοῦ πλού-
 του 81,1. πατρικὸς κόλπους 726,6.
 νόμων πατρίων 209,3. νομίμοις πα-
 τρίοις 32,2.
 πατρόθεν 1000,3.
 πάτρωνι 661.
 Ἑρμῇ πατρῶε 974,1. πατρώιε Apollo
 931,1. τοὺς πατρώους scil. deos
 1022,4. κῦδος πατρώιον 1070,3.
 γῆς ἀπὸ πατρώϊης 13,2.
 πάτρωες 374.
 παυσίλυπος οἶκος 1137,1.
 παυσινόσους ἀκέσεις 863,6.
 λάθας παυσιπόνῳ πόματι 244,10.
 παῦε γόοιο 320,5. παῦσον ὠδίνουσα
 321,12. χεῖρές μ' ἔπαυον ἀπ' ἔργεος
 321,3. ἄνθος παυσάμενον 319,4.
 παχνῶδεος αὐχμῷ 1028,56.
 Παχῶν mensis 998,4.
 κύτος κόσμοιο πέδησα 615,7. τύμβῳ
 πεπεδνμένος 594,8.
 πεδίλιον 1046,28.
 πεδίον λαιοῦ ποδός 314,17.
 πέδον Λύσονίων 594,1.
 περὶ πέζαν 810,9.
 πεζοί 849,1.
 σελήνην νυκτὶ κελεύσας πείθεσθαι 261,3.
 πειθῶ 810,5. ἡγεμόνος πειθοῖ 1078,10.
 ἔσθιε πεινάων 725,6.
 πείνη 649,6.
 πείραν λόγοις μαθῶν 128,4.
 ἐπειρήθης δουλοσύνης 580,8.
 πελάγους ἀνερχομένην Venerem 810,2.
 πολὺ πελάγει aqua 1034,29 cf. adn.
 ἐν πελάγεσσι μακροῖσι 707,3.
 ἐπέλασεν 910,3. πελάσειεν 1034,31.
 πελειάων 450,2. dat. 441,9. 448,2.

πελειαίσι 452,13.
 δάκρυα πέμπειν 264,11. ῥήματα
 πέμψας 614,3.
 πενθαλέους τοκῆας 372,30.
 πένθιμον ὕπνον 204,7. πενθίμην ἀηδὺνα
 246,8.
 πένθος ipse defunctus 228,6. τρισσὰ
 πένθη 474,7.
 πενταετιζομένη 565,2.
 πενταμηνιαῖον καταθήκην infantem
 344,17.
 πενιχραὶ γραῖαι 232,2.
 οὐχὶ πέπλους ἐθαύμασεν 83,1. οὐ
 πέπλοισι μετάρσιος 464,1. καλοῖς
 ἐνὶ πέπλοις 873,1.
 πέρας ποταμοῖο 1034,3. Αἰγύπτιοι
 978,11. 981,1. 8. ἐς πέρας ἰθύνω
 1028,52. σοφίης πείρατα 40,2.
 τέχνας 1054,4.
 θαλάσσας περάσιμον ἤνεσα μόχθον
 1028,35.
 περόντα κατ' εὐκλέα θέσμα δοῖας
 208,3. ἑβδομον εἰς δέκατόν τε βίου
 λυκάβαντα περῶντα 231,1. ἐπὶ
 τέρμα πέρησε 501,6. δι' ἀμβροσίοιο
 πέδου περόντες 1068,8. κύματα
 νηυσὶ περήσας 662,2. Νείλου περά-
 σας πόρον 983,1. 984,1. ἀφεγγέα
 νύκτα περᾶσαι 420,3. χάριν περά-
 σας 1096,11.
 πέρσας 768,8. τείχεα περδόμενα 1049,2.
 περιπεσὼν εἰμαρμένη 734,2. περιπέσοιτο
 συμφοραῖς 376,9. 376 a 2, b 2, c 2,
 e 3. δαίμοσιν 376 d 2.
 ἡ περίβωτος 368,1. γουνός 473,5.
 φήμη 878,9. acc. 368,1. 909,1
 (ἐκ γενεῆς).
 ἐν βιώτῳ περιῶν 713,15. ἀπάντων
 περιέση 1039,9.
 κῆρ περιέστη 1027,26.
 μνήμα περικαλλές 450,1. περικαλλεῖ σώ-

ματι 169,6. περικαλλέα ναόν 850,3.
 νηόν 1065,4. νῆσον 981,1 cf. v. 8.
 νήσων 817,1. τάφον 396,1. τύμ-
 βον 403,5. χώρον (εὐσεβέων) 151,5.
 περικαλλέα ἔργα 271,4. ῥεῖθρα
 998,6.
 περίκειμαι νήδυμον ὕπνον 101,4. περί-
 κεισο ἄνθεα 1129,1. περικείμενον
 εὐνῇ 1046,12. περικείμενον οὖνομα
 τύμβοις 643,7.
 περικλαίουσιν 574,5.
 περικλειτοῦ 405,5. περικλειτῆς 685,1.
 ἄστρῳ περικλήιστον 537,5.
 γὰ περίκλυτος 846,3.
 περικλυτός Phoebus 473,3. περικλυ-
 τοῦ Ἀντωνίου 998,3.
 περικτίονες 1046,79. dat. 343,3.
 περικτυπέοντι διαύλῳ 1028,33.
 τιμῇ περιλαμπέα 403,15.
 περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας φλοῖσβον
 1028,75.
 θάλασσαν καὶ γαῖαν περινοστήσας 509,2.
 στήλη με περίξ ἔχει 468,1.
 περιοδονίκου 867. acc. 933.
 ἦν περὶ Ζεὺς ὀλέσει 336,4.
 περιπάλλετο ἐν φρεσὶ θάμβος 1028,66.
 τέθνηκε περιπατῶν 387,3.
 περιπτύσσεται 344,7.
 Σαρδονίη περίρρυτος 622,3. ἄστρῳ
 περίρρυτον 673,5.
 ὦ περίσαμε 859,7.
 περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ 590,3.
 τὸ περισσὸν Μουσάων μελέδημα 238,1.
 τὸ περισσόν 853,3. ἧ οἱ λάχε πᾶν
 τὸ περισσόν virtutis 676,2.
 τὴν ὅσσην περὶ τεῖχος εὐτρόχον ἐστε-
 φάνωται 1046,72.
 περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ 324,7. acc.
 plur. 153,3.
 περίφρων vir 404,4. mulier 212,7.
 547,17. Ἀσίῃ praeef. 474 a 2.

κούρην περιώνυμον 862,1.
 θεάτρου κύκλον περιώσιον 1050,3.
 περκάζοισαν βότρυν 1028,78.
 Κόδρου πέσημα 1083,1.
 πετάλοισι ῥόδων 547,2.
 ψυχὴ ἐκ ῥεθέων πταμένη 243,5.
 νήσου πετραίης 1015,4.
 πετρῶν Δελφῶν 1025,4.
 θῆκέ (σε) πέτρου 998,8.
 πετροφυᾶ λίθον 1089,8.
 πευκαλίμοις μήδεσι 916,2.
 πευκεδανόιο βίου 653,4.
 πεύκας 1028 col. III 17. πεύκας
 ἀφλέκτους Add. 241a1.
 πηγᾶς ῥοαῖς 469,2. πηγαῖς 808,3.
 πηγαὶ λοετρῶν 810,9. πηγή ipsa
 Nympha 828,2. πηγὴν ἄμβροτον
 θεσπεσίων ὑδάτων sensu christiano
 725,2. βέβακα πηγὰς εἰς ἐμάς
 unde nata sum redeo 463,1. ἄφθο-
 νος εὐλογίας πηγή Add. 35a5.
 θεμεῖλια πῆξας 1069,10. θάλαμον
 πῆξατο Add. 888a4. πῆξειε μά-
 κελλαν 1046,84. πῆξαν νόσῳ 314,12.
 πηκτίδος 271,2. acc. 1025,9. πακτίδα
 τὰν φιλέραστον 560,5.
 πηκτοὺς πυλῶνας 780,3.
 τέφραν πηλὸν ποιήσεις 646,12.
 μέγα πῆμα φίλοις 71,5. τεκόντι
 494,5. βροτοῖς ἔπεισι πῆμα 1034,11.
 μετὰ πῆματος ἐλθὼν 1033,16.
 οὐδένα πημανας 26,8.
 ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πῆχεις 1048,1.
 φύτλα πιαίνουσιν (venti) 1036,4.
 φρενῶν πίθον 1112,1.
 γλώσση πικρολόγῳ praef. 288b4.
 τὸ πικρὸν βίου 640,6. πικράν acerbo
 fato afflictam 218,7.
 πάντων με καλῶν πλῆσεν 153,7. πρὶν
 ἰούλοις πλῆσαι παρειάς 657,3. πη-
 γαῖς πλησθεῖσαις ὑπὸ νυμφῶν

808,3. πλησθεῖς ἐκορέσθη (μοῖρα)
 314,21.
 πρήσθη exarsit (?) 989,3 adn.
 πινυτή subst. 243,33. 516,4. 648,8.
 869,1.
 πινυτῇτι 191,5. πινυτᾶτα 948,7.
 πινυτόφρονος mulieris 441,7. παιδείης
 875,7.
 πῖνε 1129,1. κούχ ὁ θανὼν πίεται
 646,12.
 πιστεύσας ἑμαυτὸν θεῷ 387,9.
 πίστις πάντων κοίρανος ἀγνοτάτα 855,10.
 πίστιν καὶ ζῶντι φέρων 963,4. πί-
 στιν πᾶσαν φυλάξας 163,2. φθι-
 μένην πίστιν servi mortui 581,3.
 οὐπω πίστις σῆς κατέδυ πόλεως
 581,4. σὴ πίστις id quod tibi con-
 creditum est 618,23. πίστιν ἔχων
 ταβούλης 622,4. πιστίων καταλύ-
 σεις praef. 877b.
 πιστὸς ἐμαῖσι τέχναισι 620,2. πιστὸν
 τόδε 618,31. πιστὴ ψυχὴ 736,4
 et πιστοὺς 732,2 sensu christiano.
 ναυτιλὴ νηί τ' ἐμῇ πίσυνος 186,6.
 ἱητρῶν πίσυνοι 885,1.
 πίσυρες 1121,5. πίσυρας 1035,16.
 πίσυρα 988,6.
 πίονα χῶρον 1046,63.
 ἀτραπιτὸν πλαγκτῆρα 1028,29.
 πλαγκτὰν ὁδόν 1028,59.
 πλάζετο 1028,74.
 πλανῆσαι 351,4 adn.
 πλάνης 351,3 adn. πλάνη 713,15.
 κόσμου πλάνην 735,2. 736,1.
 πλάκα tabulam scriptam 828,1. πόν-
 του πλάκα 779,5.
 ἔπλασε μῦθος 1028 col. III 1.
 πλατάνοις 271,6. 829,2.
 πλεόν ἐξ ἄλλων τισκόμενοι 1035,1.
 τί τὸ πλεόν Add. 306a3. πλεό-
 νων ambigue de mortuis 373,4.

264,1. περὶ σεῖο λυγρὸν πότμον
 ἔκλυε πάτρα 183,1.
 πότνα θεά 861,1.
 ἐπὶ θηρσὶν κραιπνὸν ἔθηκα πόδα 332,2.
 πραιτωρεανὸν στρατώτην 364,1.
 περὶ τῶν καινῶν πράξεων *praef.* 877b.
 πράξεσι ταῖς ἰδίαις 822,2. V.
 πρῆξις.
 ἔργον ἐμῆς πραπίδος 597,4. *volgaris*
est num. pluralis.
 Πρασίνοις 935,5. 6.
 ἐς πρᾶσιν 714,5.
 κέλευθα θαλάσσια πρήξασαν 161,2.
 ἀρετῆς πινυτὴν πρέμνον 416,2.
 πρέσβεις 37,3.
 ἐπρέτβευσεν *colebatur* 1028,19. *πρε-*
σβεύεσθαι 334,17.
 τυράννων πρέσβα *Isis* 1028,15. *πρεσ-*
βυτέρην πάτρην θέμενος 407,6.
 πρεσβυτάτα πολίων *Lindus* 857,2.
 πρεσβυτάτη μητρί 645,2. *πρεσβίστα*
μακάρων Hygiea 1027,7. *Isis*
 1029,8. — *πρεσβυτέρων ξύνοδος*
 860,2 *cf. praescr. πρεσβύτερος* πά-
 τρης *christianus* 428,2. 731,5.
 πρήξεις αἱ κεναυχεῖς 647,1. *χρονίους*
πρήξιας 878,8.
 πρηυμενῇ 618,40.
 πρηύν 462,15. *πρηύτερος* ποταμός
 1078,8.
 πρήχματος οὐχ ὀσίου 1092,2.
 προαιροῦ τοῦργον 1040,12.
 προβιβασθεῖς 947,1.
 μνημόσυνον προβλέπων *prospiciens*
 326,2.
 τοίας ἐκ προβολᾶς *praef.* 938 a 3.
 προγονικῆς φήμης χάριν 424,8.
 πρόγονος *maior natu* 941,3. — τῆς
 προγόνων ἀρετῆς ἄξια (πράξαντα)
 900,2.

τὰ προγράμματα *titulus* 379,6.
 γυμνασίων πρόεδρον *Mercurium* 295,4.
 προεῖπα 947,10.
 σοφίῃ προὔχοντα 601,1. ἀρετῇ 963,1.
 προὔχουσα πασῶν ἀλόχων 721,1.
 Ἀσίης προὔχουσα (*ubi metrum fla-*
gitat προέχουσα) *Λαοδίκεια* 293,2.
 προθανόντα 491,8. *προτεθνηκότι* παιδί
 620,3.
 πρόθυρον 1047,1 (*templi*). 1056,1
 (αὐλῆς). ἐν προθύροις 1021,1 (*tem-*
pli). 905,5 (*Δίχης*).
 προέστη τοῦ μνημείου 529,5. *προ-*
εστῶσαν βίβλου 393,2.
 προκαθεζομένου *praeside* 920 II 2.
 προκαθηγέτην *Μανδούλι* 1023,5.
 τῷδε πρόκειμαι τύμβῳ 702,5. τύμ-
 βουσι πρόκειμαι 290,3. πᾶσι πρό-
 κείται (τὸ θανεῖν) 198,1.
 προκελεύθους λαμπάδας 418,8.
 ἐν προκοπῇ τάξει 624,5. ἐν προ-
 κοπαῖς 321,6. *προκοπαῖς* λάμπας
 642,4.
 προκρίνας *c. inf.* 309,3.
 πρόκριτον *Λύσονίων* *Add.* 888 a 2.
 ἀελίου προκύφοντος 372,6.
 προλέγει *hortatur* 621,4.
 ἡμερίων προλίποιν (*solis radii*) 321,4.
 προμάχῳ *Παλλάδι* 912,4. πρόμαχον
 θεσμῶν 912,1. θάνον ἐν προμάχοις
 21,10. ἔπεσον 487,2.
 πρόμοιρος 707,5. *dat.* 631,1. *voc.*
 418,6.
 πάτρης πρόμος 361,2. *ιατρῶν* πρόμον
 352,1.
 προνόοιτο 1035,29.
 προνοησαμένου τῆς ἀναστάσεως *Add.*
 903 a.
 προξενίας ἀρετῆς τε χάριν 36,1.
 πρόξενος 179,3. *πρόξενος* *praef.* 1100 a.

πρόπαλαι 268,6.
 προπάτωρ gentis 192,6. 395,2. 644,7.
 991,10.
 προέπεμψα 732,2. εἴ σε τύχη προὔ-
 πεμψε 39,1. θεὸς προὔπεμψεν ἐς
 Ἄδην 671,3. προὔπεμπε inperat.
 452,19.
 προπέτειαν 1111,2. 4.
 προπετής μοῖρα 478,4.
 θεαῖς στάθμη προπολεύειν 785,4.
 πρόπολος Διονύσου 586,1. Ἀρτέμιδος
 πρόπολον 869,2.
 προπομπεῖς 575,1.
 εὐόλβω τῷδε παρὰ προπύλῳ Arollinis
 786,2. Ἰσιδος ἐν προπύλοις 978,5.
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον 1037,5. 9.
 παλάμην προσάγουσι μετώπῳ ad cru-
 cis signum faciendum 1068,9.
 ποτανάγαγον 1028,71.
 προσαυτεῖ 1013,3.
 προσβάλλει κακὰ 1117,6.
 δικαιοσύνη τε φίλον τε φίλοις προσ-
 εῖναι 65,2.
 ζῆσαι προσεύχου 1040,11.
 προσημαίνω 206,3.
 πᾶσι προσηγῆς 610,2. ἀστοῖς καὶ ξεί-
 νοις προσηγέας Add. 228 b 5. μύ-
 θοις προσηγέα 251,1. — προσηγότα-
 τος 538,8.
 πρόσθε πρὶν c. inf. 492,4. τῶν ἔτι
 πρόσθεν maiorum 66,1.
 προσκυνῶν 1022,3. προσκυνήσας 1023,4.
 προσκυνήσων 996,4.
 προσκύνημα 1004,1. 1010,2.
 ἐκ προσόδων ἰδίων 1075,5.
 νεκρὰν πρόσφιν 376,8,
 προσπελάσας 547,8. 802,4.
 Λητοῖ πρόσπολον Sphingem 1015,7.
 προστάγμασι μόρης 312,3.
 προστασίας 916,2. Add. 888 a 6.

ἐπὶ νεοπολιτᾶν προστατᾶν 783,1. 3.
 προσύμναιος λεώς 821,7. προσυμναία
 θεῶν ibid. v. 1.
 προσφιλῆς χαῖρε 324. ἡ πᾶσιν μακά-
 ρεσσι βροτοῖσί τε προσφιλές 301,1.
 πᾶσι προσφιλῇ 245,4. προσφιλές
 ἐνναέταις ἦνυσα τέρμα βίου 199,4.
 προσφιλέως 493,4.
 φέρει προσωπεῖον 426,3.
 περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωτα χέεις
 1027,32. προσώποις ἐδράκην ἐμοῖς
 980,6. συμπάσχων κείνοις οἷσπερ
 κινεῖτο προσώποις 608,3. αἰώνων
 θεῖα πρόσωπα gnosticorum 726,3.
 ψυχὴν προτελοῦντες 1068,10.
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,7. δις
 τῆς σῆς ἡλικίης προτερῶν 204,2.
 προτετίμηται 1029,4.
 προτιτύσκετε δαῖτα 1035,24.
 προτομῇ 701,3.
 κατὰ προτόνων ἰστίον ἐκπετάσας 779,2.
 προτρέπει c. inf. 940,2.
 πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρό-
 φασι defuncta adpellatur 204,6.
 Ἀλκινόου προφερέστερα δῶματα 1056,3.
 ἀνὴρ προφερέστατος ἀνδρῶν 591,1.
 ἡνιόχων προφερέστατος 612,1. πα-
 σῶν προφερεστάτη 435,1. προφερέ-
 στατον οὕδας 1074,1.
 γόνους προφέρεσκεν ἐῆς ἐκ νηδύος
 686,5. προὔφερε καλλοσύνη Add.
 686,4.
 προφητεύσασα 501,9.
 θεῶν προφήτης 947,9. Φοίβου προ-
 φήτην 858,3. 859,1. 968,3. μακά-
 ρων προφήπαν Homerum 1084,1.
 προφθιμένοις 494,3.
 πρωφονήσας ὄνομα κλυτὴν 103,7.
 προχέων ὅπα Add. 97 a 4. λουτρὸν
 μὲν προχέω Νύμφαις, θνητοῖσι δ'

- ὑγείην 1071,1. εἰς ὑγίην πραχέοντα
 ὕδωρ 835,6. πλοῦτον ὅλον προχέας
 910,4.
 προχοαῖς χαίρω (loquitur defunctus)
 619,4. νέκταρ ἐν προχοαῖσιν ἐπι
 σπένδω 312,16. Νείλου προχοάς
 Add. 197 a 1.
 ἐκ πρύμνης 779,1.
 πρύτανις 1028 col. II 46. πρύτανιν
 magistratum Smyrnaeum 240,4.
 μούσης πρύτανις 440,10. γυμνα-
 σίαις 949,6.
 πρωθήβην κοῦρον 569,1. αἰζήν 340,1.
 ἄμφω πρωθήβας 478,6.
 πρῶρη 96,2.
 μορφᾶς πρωτεῖον 560,3.
 πρωτεύσειν Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν 489,2.
 πρωτογόνῳ 365,2. acc. 1140,4.
 πρωτόθρονες ἔδραι in senatu rom.
 1046,35.
 πρωτόμορος 369,1.
 πρῶτος pro πρότερος 423,2. 642,11.
 1103,2. πρῶται pro πρότεραι 314,
 8. ἃ πρώτα Σπάρτας 917,2.
 μούνη καὶ πρώτη 277,1. πρῶτα
 φέρων 516,4. πρῶτ' ἀπενεγκάμενον
 926,12. πρώτιστον βουλῆς (ubi
 metrum flagitabat πρῶτον) 366,2.
 πρᾶτος Ἑλλάνων 843,5. πρᾶτος
 βουλὰν καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα 187,3.
 πράτα 1028,62. πρᾶτον 1028,35.
 ἀπὸ πράτας ἀλικίας 491,3. πρά-
 τιστος 932,5.
 πρωτότοκον 730,3. πρωτοτόκων τελε-
 τῶν (?) 460,4.
 πτελέη 898,2.
 ἀμφιβάλων πτερύγεσσιν 1033,20. ἐξ-
 ηρέτμοις πτέρυξιν 337,2. πτέρυγας
 σκοτίας Hadis 89,4.
 ὁ πτανὸς Ἑρως 1103,4. ἀπὸ πτανῶν
 praeda 1104,3. πτανοῖς ποσὶν
 938,3.
 βασιλῆϊδα τιμὰν πτήσσοντα 1028,54.
 ἔπταξαν δόρυ 1088,1.
 πτοίη 647,1.
 πτόρθοις vitis 88,5.
 ἐν δέλτου πτυχαῖς 185,10.
 πτῶμα corpus mortuum 326.
 πυγμαχίας 942,2.
 στεφάνοις κράτα πυκαζόμενοι 1049,12.
 1085,6. στέμμασι πυκάσσας τινά
 971,3. πεπυκασμένος (λίθος) 875,2.
 κρήδεμνον 1072,9.
 πυκτεύσας 291,1.
 πύκτην 307,1. praef. 942 a 1. πύκ-
 ταισι 942,1.
 πύλαι οὐρανοῦ 1110,5. πρόσθε πυλῶν
 749,6. λαινέαις πύλαις 1069,2.
 παρὰ ταῖσδε πύλαισιν 483,1. πρὸ
 πύλαις 841,1.
 πυλῶνα 1047,3. acc. pl. 780,3.
 πυμάτην τάξιν 966,4. πύματον (scil.
 ἄθλον) 1082,18.
 πῦρ Satanas 1140,2.
 πυραμίδων 1015,5.
 πύργον Dipylon Atheniense 111,2.
 columbarium 441,9. 452,14.
 πυργώσας urbem aquaeductu 903,2.
 πόλιας 914,3.
 ἐκ πυρετοῦ 247,2.
 γαῖαν πυρηφόρον 981,12.
 ἀελίῳ πυριλαμπέος 1028,8.
 ἀκτῖσιν πυρίναις 987,2.
 πυρκαϊή 89,2. 109,5. 1034,28. πυρ-
 καϊῆς λείψανα 432,2.
 ἀρτύρας πυρνοτόκῳ 1028,45.
 πυρόεντος κεραυνοῦ 618,42. κύκλοις
 solis 618,29. πῶλων πυροέντων
 solis 1028,30.
 πυρσὸν κακῶν 818,14.

νοῦσον πυροφθόρον 1027,39.
 πυροφοροις βοτάναις 321,2.
 Ἀσκληπιοῦ δμῶα πυρφόρον 868,1.
 Φοίβου πυρφόροι 821,8. γῆς πυρ-
 φόροις θεαῖς 821,5.
 πυρωπὸν κέλευθον 185,8.
 πύστιν 372,36.
 ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24.
 πώλων 618,4. 25. 43. Ἐριχθονίου
 p. 932 a 5.
 πῶμα λήθης 261,20. πῶμα σοροῦ
 460,5. πώματι λαινέω 327,6.
 πωτᾶται 546,9. πωτωμένη 522,13.
 ῥαδινὴ ἄμπελος 812,3.
 ῥαθάγους 1049,4.
 ἱερὰ ῥέξας 43,3. ἔρεξεν 924,1. ῥέξαι
 1046,40. παραβώμια ῥέξαι 872,3.
 ῥέξε θυηπόλιον 975,4. μηρία ῥέζον-
 τες 1035,24. ἐσθλὰ ῥέξαι Add.
 228 b 6. ῥέζειν μὴ κακόν . . ἐσθλὰ
 δὲ πάντα πόλιν 818,16.
 ῥέθους κατ' ἐμοῦ χεῖρα βαλοῦσα 334,
 13. ἐκ ῥεθέων πταμένη ψυχὴ 243,5.
 ἐκ ῥεθέων στείχων defunctus ipse
 594,9.
 ῥεῖθρου ἐπ' ἡώσιν 335,6 (?). ῥεῖθρα
 lacus 998,6. ῥεῖθροις fluvii 808,4.
 ῥεῖθρων Κυδναίων 1078,6.
 ῥεύσει χάριτα i. e. χάρις 722,4.
 ὠδῖνας ῥήξαμένα λαγόνων 476,2.
 ῥητὴρ ἐπέων 655,4. ῥητῆρα δικῶν
 877,1. ῥητῆρσι 590,6.
 ῥητιάριον 350,2. 351,2.
 ῥητορικὸς 591,2. — ῥητορικῆς πόνος
 vocatur monumentum 442,1. ῥη-
 τορικὴν 110,8.
 Μέμνων οἷδε λαλεῖν ὅσα ῥήτωρ 994,1.
 ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' αἰ
 χρὴ νοεῖν 106,4. — adiect. ῥήτωρ
 λόγος 852,7.

ῥιγεδανοῦ βιώτου 191,6.
 οἷα ῥόδον ἐξέτεμες ῥίζης 570,4. καν
 με φάγης ποτὶ ῥίζαν 1106,1. νάσως
 βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζᾶν ἐς φάος πο-
 τανάγαγον 1028,70. σέπτας ἀπὸ
 ῥίσδας 991,9 (originis).
 ἐρρίζωται 1078,7.
 ῥικνόν 647,15.
 τετραπόδων ῥιπτομένων (mactatorum)
 1068,5.
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.
 ῥίσκον 546,7.
 ῥοαῖς πηγᾶς 469,2 adh.
 ῥόδον ἀρχόμενον 570,3. πάντα γένοιτο
 ῥόδα 548,4.
 μελανθεί ῥοίζω 1028,60.
 ῥόμβος ἀλάστωρ 1046,93.
 Αἰγαίου ῥόου 872,13.
 σὺν ῥοπῇ τοῦ κρείσσονος 531,3.
 ῥυθμοὺς ἤρμοσε 929,6. ῥυθμοῖσιν
 ἔσποντο 928,5.
 ῥῦσιν θανάτου 200,4.
 ῥυσίπολιν ἄνδρα Add. 888 a 1.
 ῥυτήρων πολυφραδὲς ἔργον 618,26.
 σωφροσύνης ῥύταρα καὶ βιώτου 969,6.
 ῥυόμενον καμάτων 853,6. ἔδρανα
 ῥυομένη 872,8. θανάτου ῥύσατο
 884,4. ῥυσαμένους Ὀπότεα 849,3.
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν Isis 1028,8.
 ῥώμαν πόρον 1028,36. ῥώμην χερῶν
 ἐπέδειξαν 941,3.
 τήνδε ῥώεσθε 1046,68.
 σαλπιγγος ὁμοκλή 1049,7.
 σάμψυχα 548,3.
 σαόπολιν 901,1.
 σαρκοβόρος (βούβρωστις) 793,4.
 σάρκες corpus 650,8. acc. pl. 90,1.
 225,1.
 σαφὴς εἰκῶν 850,1.
 ἔσβεσας ἡέλιον (vitam) 204,4. φάος .

ἔσβεσεν Ἄδης 436,3. μοίρη σβέσε
540,2. ἔσβεσαν ὕβριν 748,3.
σέβας sacerdotium 465,11. κενεὸν
σέβας corpus mortuum 335,15.
σεβάσμιον ἡγητῆρα 1015,9. χῶρον
648,2.
τὸν θεὸν σέβε μου 651,6. ἥρωα
τόνδε σέβειν 774,4. σέβου τὸ θεῖον
1022,2.
σειρῆνα θεάτρων Menandrum 1085,5.
σειστροφόρος Βούβαστος 1028,3.
σείσασα λόφον 1046,75.
σελάγεσκε 1028,9.
σεληναίης αὐγῆς 1046,27.
σελήνην νυκτὶ κελεύσας πείθεσθαι
261,3. ἀψίδα σελάνας 1028,37.
ὀχοῦσα κρατὶ σελήνην Isis Add.
874a2.
σελίδα 618 ep. 20. ἱστορικὴν σ. 979,8.
σελίσιν Μουσῶν 231,6. σελίδεσσι
χαράξας 594,6.
ἐνὶ σέλματι δούρων 1028,62.
κόσμου τὰ σεμνά 185,6.
σεμνύνουσιν 981,13. σεμνύνοντι ταῖς
τρόποις τὴν ἀξίαν praef. 1119a1.
σέπτα μόρφα βασιλίδος 989,3. σέπτας
ἀπὸ ρίσδας 991,9.
σηκός 781,7. Ἦρας σηκῶν 822,9.
σήματα νίκης 931,1.
πάντα σημαίνει (secunda persona)
1039,11.
σημάντορα τύμβον 347,1.
φέρων σημεῖον ἐφ' αὐτῷ 591,2. νίκας
σημήιον 930,1. σημήια δίπλοα φω-
νῆς (graecae et latinae linguae)
580,11.
σῆψιν λαιοῦ ποδός 314,17.
σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι 949,3.
νηὸν σιγαλόεντα 832,1.
σῦνομα σιγάσθω 863,2. ἐστὶ δὲ καὶ
σιγαῖν ἀκίνδυνον γέρας 1137,2.

σιγὴ κρυερή 99,1.
δεσμῷ σιδηρέῳ (servitii) 748,3.
σιδηροδέτοις θεμεῖλοις 1078,3.
σίδηρος sculptoris scalprium praef.
831b1.
δαίμων ἐσκέδασεν φιλίην 582,6. λογὸν
σκεδάσας 1140,5. ὕπνον ἀπὸ βλε-
φάρων 1027,3.
σκέπεσθε 344,16.
σκηνῆς πολυγηθέος 1050,1. δόξαν φω-
νάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
609,2.
σκῆνος 97,3. 226,4. 422,1. 502,10.
711,1. σεμνὸν σκάνος 250,4.
σκοῖνος i. e. σκῆνος 404,3.
σκηπτοῦχος Ἰουστινιανός 1064,3.
σκηπτρον Ραδάμανθυος 1046,47. σκῆ-
πτρον ἔχουσιν Isis 1029,8. σκῆπτρα
κοῖν' Ἀχαιῶν 1070,4. ῥωμαλέα
σκάπτροισιν Isis 1028,8. σκῆπτροις
πειθόμενον 907,4.
ἐν σκία ὥρων 990,6 (de horologio).
ἔρνεσιν εὐπετάλοις χῶρον ἔχει σκιερὸν
sepultus 400,3. σκιερὰν κόριν 212,3.
σκιερούς Περσεφόνης θαλάμους 203,
4 et saepius.
σκίπωνι γῆρας ἐρειδόμενοι 257,4.
σκιρτῶ 271,5. σκιρτῶσα γέγηθας
649,3.
σκληρᾶς πυγμαχίας 942,2.
σκολιοῖς δόγμασι fati 244,4.
σκόπελον 1140,7. ἐπὶ σκοπέλοις
1073,5.
Περσεφόνης σκοτίους θαλάμους 302,4.
σκοτόεσσα νύξ 372,7.
χαίταν ἐσκύθιξε φασγάνῳ 790,8.
σχύλακι 329,2.
σχύμνους λέοντος 403,8.
σμερδαλέον σείσασα λόφον 1046,75.
σμιληγλύφοις τέχνησι 482,3.
σοβαροῖς πλοκάμοισι 1028,18.

σορός gen. masc. 336,2.
 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης 553,2. σο-
 φίης εἰκόνα (memoriam) 891,4. σο-
 φίασιν ἐποίησαν 1100,1.
 σοφιστής 591,3. 877 in. 911,2. 912,3.
 Add. 672 a1. 877 a1. ποιητής ἡδὲ
 σοφιστής 994,5.
 σοφοῖς septem sapientibus (?) 592,1.
 σοφοτεχνήιες ἄνδρες 841,3.
 αἰγῶν σπαιρόντων 872,4.
 οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν 52,3. οὗ σπά-
 νις ἐστὶ γυναικὶ τυχεῖν 53,3.
 pro σπαράξαι barbarus Phoenix di-
 xit σποράσαι 96,3.
 εἰς σπάργανα 314,6.
 σπατάλησον Add. 646 a5.
 ἥμερον ἔσπασε κείνης πᾶς τόπος 810,5.
 σπεῖρεν pater 92,1. 167,2. 196,3.
 ἔσπειραν parentes 713,3. τοῖς σπεί-
 ρασιν 145,5.
 σπένδειν γρῆυν ἐπισταμέναν 556,2.
 λοῖβη ἐφ' ἐκάστη σπένδοντες 1035,27.
 θύσας καὶ σπείσας 995,6. σπένδετε
 ὀδυρμούς 570,6. σπεῖσον δάκρυ'
 ἀπὸ βλεφάρων 559,6. 563,4. σπεῖ-
 σον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον 346,1.
 Ῥωμαίων σπέρμα 592,2. σπέρμα βα-
 λεῖν εἰς πέλαγος (proverb.) 1038,8.
 σπερχόμενος πόντος 1028,61.
 σπεῦδεν ὁδὸν θεῖην 653,3. σπεύδειν
 (vel σπεῦσαι) σε χρή 1041,7.
 ἐνὶ σπήλυγι βαθείαις maris 1028,61.
 σπιλάδες 225,1.
 σπλάγχνα morbo adfecta 314,23.
 ἐν σπλάγχνοις μητρός 691,2. τίν'
 ὑπὸ σπλάγχνοις φροντίδα κεύθεις
 1034,5.
 σποδὴ κειμένη ἐγχθόνιος 298,4. σπο-
 δῆς λυγρῆς cinerarium 564,2. σπο-
 διὴν ὀλίγην 696,8.

ἐκ γάμων ἰδεῖν σπαράν 1039,5. τέ-
 κνων σποράς 502,27.
 σπορίμαν πεδίων βάσιν 1028,72.
 σπόρος καταίθετο 618,12.
 μετὰ σπουδῆς 1033,8. ὑπὸ σπουδῆς
 ἔπεσον 335,4.
 ψυχραῖσι σταγόνεσσι rore nocturno
 551,7.
 ὁλόχον βιώτου σταδιεύσας 311,4.
 στάδιον 937,4. ἐνὶ σταδίῳ 843,6.
 σπάδιον νίκη 936,3. σταδίοις 933,1.
 969,2. ἐν σταδίοις 262,1. 290,1.
 291,1. — τεσσαράκοντ' ἐκ λιμένος
 στάδιοι 1043,4.
 σταθερῆς σωφροσύνης 910,2.
 θεαῖς στάθμη προπολεύειν 785,4. ἀρε-
 τῆς στάθμην Add. 888 a1.
 σταθμοῖσι φίλοις in domo 682,4.
 σταίνω: ἔστανεν posuit 970,1.
 τύχης σταλαγμόν 1112,1.
 στάσιες ἐμφύλιοι praef. 877 b.
 σταυροῦ τύπῳ christ. 1068,10.
 σταχυηφόρον αὐλάκα Διοῦς 116,1.
 σταχύων λήια 1046,69. σταχύεσσιν
 ἡγλαιομένον Add. 886 a2. τέκνων
 σταχύας 266,2.
 στεγέεσσι ταφῆς 67,1.
 στεῖχε κατ' ἀτραπιτόν 506,2. στεί-
 χετε σωζόμενοι 825,2. ἔστιχον
 345,2. δι' αὐτῶν νῦν φρενῶν στεί-
 χει βέλος ἄχους 1034,9.
 στέλλομαι πρώτην ὁδὸν 691,4. στέλλε'
 ὅπου σοι θυμός 1038,22.
 στέμμα πάλας 247,6. στέμμι' ἀναδη-
 σάμενος 873,4. στέμματα 418,6.
 647,1. στέμματα θεῖα 465,2.
 στέμματ' Ὀλυμπιάδων 881,2. στέμ-
 μασιν ἀθανάτοις 858,2. ἰφθίμοισιν
 971,3.
 στεναχάς 707,6.

ἐστενάχῃσε γόοις 208,20.
 στενάχων 214,8. 494,4.
 γαμίης ἐλπίδος ἐστέρεσεν 325,14. γο-
 νέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας 624,6.
 ζωᾶς ἐστερόμαν 205,4. ἐστερό-
 ман τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων
 260,4.
 στέρνων κεφαλῆς τ' ἄτερ Memno
 1000,7. ἐν στέρνοισι δίκαιον virum
 Add. 459a2. ψυχὴν στέρνοισι μέ-
 νουσιν 727,5. μνήμην ἐν στέρνοισιν
 ἔχων 727,2. ἐν στέρνοις ἰὼν ἔχοντας
 344,11 adn.
 στεφανηφόρος ἱεὺς 823,1. στεφανη-
 φόρον εἶλεν ἀγῶνα 925,4.
 ζηλωτὸν στέφανον sepulcrum 133,2.
 στ. τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν 727,8. βιώ-
 του στέφανον 605,2. στεφάνων
 praemia etiam θεματικοῦ ἀγῶνος
 933,5. ἡγαγόμεν στεφάνους 926,8.
 ἦλθες ὑπὸ στεφάνους 932,4.
 τόδε σῆμα κύκλῳ στεφανοῦσιν ἐταῖροι
 μνημείων 73,1.
 στέφος λήψη vinces 1039,16. στέφος
 ἀρμόσατο 985,8. τὸ ποθούμενον ἐν
 στεφέεσσι (hyacinthus) 659,1.
 στεψαμένη οἶκον ἐναίδιον 321,9. ἐστέ-
 φθη δρόμον 625,3. στεφθεῖς στά-
 διον 947,3.
 ἀπὸ στήθους ἡδὺ χέουσα μέλος (ἀκρίς)
 546,12. ἐν στήθεσσι ἔχουσιν me-
 moriam 891,4.
 στήκω sto 970,2.
 στηλίδας 425,7. V. s. v. ἀράσσω.
 τύμβον στηλοῦχον 214,7.
 ἀκραις στηρικταῖς 1028,73.
 στιβαρὰν ἀπειλάν 1028,80.
 στικτὴν ἔλαφον 1082,4.
 στῖλβει τύπος 918,1. ναοὶ στῖλβουσι
 810,3.
 στιχάδεσσι 1035,16.

στίχον carmen 979,1. ἀγγεῖλαι στί-
 χον 1096,9. στίχων χορόν 995,12.
 στολάρχης Ποντίων βελῶν 337,1.
 Ἀργολικὸς στόλος 477,5. τὸν ἀπ' Εὐ-
 ρώτα στόλον praef. 768a3. Μει-
 σηνῶν στόλου 838,2.
 λέξον ἀπὸ στόματος 618 ep. 7. ἐξ ἱερῶν
 φθεγγόμενος στόματος 926,6. στό-
 μα κόσμου Homerus 1084,3. στο-
 μάτων ostia carcerum circensium
 885,4.
 ἔγχος ἐστομωμένον 790,5.
 μὴ στονάχοι 438,2.
 στονόλεσσαν ἀλυστάν 180,3.
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,8.
 ἐστόρεσαν V. s. v. στρατιή. δάπεδον
 στορέσανθ' οὐδοῖσι 818,7. ἔστρωσα
 τάφοις 365,5.
 στρατηγός 975,1. 995,2. 996,1. (no-
 morum Aegyptiorum praetores).
 στρατηγοῦ κάρχοντος apud Athe-
 nienses Add. 886a5.
 ἐπὶ στρατιὴν δόξαν ἔχεν Add. 273a2.
 ἥς στρατιῆς (cuius turbae) εἰς εἶμα
 650,12. φωτῶν ἐν σταδίοις ἐστόρεσεν
 στρατιήν 407,4. στρατιάς κοσμοῦν-
 τα 900,1.
 στρατιῶται Parieni 86.
 ἔστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547,15.
 στρουθοὺς Stymphalides 1082,5.
 λιθίνῳ στρώματι 1048,2.
 στρωτῆρας δόμου 1058,1.
 μητρὸς στυγερῆς deplorabilis 149,7.
 στύγιον χῶρον inferos 624,1.
 στυγνὰ δάκρυα 256,6. στυγνοῖς ὄμμασι
 miserrimis oculis 204,20.
 στυγέουσι 1033,18. ἔστυγον 1028,46.
 σύγγαμον 266,4.
 συγγενές corpus terrae 261,7. ἔργα
 καὶ βωμοὺς συγγενέων ἐφορᾶν con-
 stitutus est Priapus 782,6.

συγγραφέα 878.

τοῖς ἀρχουσιν συγκαθεσθείς *assessor* 919,1.

συνέκαμεν 397,1.

συγκατέθηκα τάφῳ 367,4.

συγκεράσαι ψυχῇ πνεῦμα 547,14.

συγκλήσας κατέχεις (*sepulcrum*) 655,2.

συγκλητικῶν γενετῆρα 934,2.

συγκλήτου φίλον ὄμμα 441,2. τέρψας

σύκλητον *mimus* 607,5.

συγκέχυται γενέτας 201,3.

συζυγίην 547,11.

σύλησεν *Add.* 545c1.

συνέλεξαν τὴν ὀλίγην σποδίην 696,7.

σύλλεκτρος 218,5.

ἐν συμβίοις (?) 522,5.

σύμβολον εὐπλοΐης 779,8. σύμβολα δέλτων 1028,10.

σύμμαχα δόρα 242,2.

συμπάσχων κείνοις οἷςπερ κινεῖτο προσωποῖς *pantomimus* 608,3.

σύμπλουν πολλῆς ἀλός *canem* 329,3.

συμφέρει σοι 1127,3. συμφέρομ' ἀκτίνεσσι 1028,50.

συμφορῶν λύσιν 1039,19.

σύμφυσιν 502,25.

συμφωνίαν μιξαμένα μέλεσιν 560,6.

συμφώνοις τέχναισι *Add.* 1029a5.

λείψανα συναγείρας 440,7. πρὸς σφᾶς συνάγειραν *dei defunctam* 268,5.

συνάπηρεν ἀπὸ χθονός 543,3.

τὸ ἱερὸν συνέδριον 868. τοῦ συνεδρίου 964.

βουλῆς σύνεδρον 532,3. ἀθανάτων ψυχῇ σύεδρος 652,2.

συνεζόμενον βήματι Βιδυνικῷ 395,4.

ὦ φαῦλον σὺ συνείπετο ἄλλ' οὐδὲν ἤ.. 258,8. ὦ Σοφίη καὶ Μοῦσα συνέσπετο 413,1.

πίστιν μενέων συνέριθον 1060,1. V. ξυνέριθος.

Βάκχου κλισίαις συνέστιον *Venerem* 810,7. συνέστιον ἱρῶν 1046,90.

τὴν συνετὸν ψυχὴν 654,4.

συνέφηβος 948,3. 953,1. 960,2. 963,3.

συνεχῇ συχνὰ κύματα 475,2.

φύσις συνεῖχέ με *vinculis* 463,2.

ἦν ὥρα συνέχουσα Τελεσφόρον 482,1.

συνζῶν Ἑρωτι *Menander* 1085,2.

συνζευχθῆναι θαλάμῳ 372,22. το

σεμνὸν εἴ τῳ μὴ συνέζευκται 980,7.

κτῆμα συνηγορίας 442,6.

ὥς συνήθεις καὶ φίλους ἡσπάζετο Μέμωνων 1002,2.

συνήμων 190,5.

κοινὰ βροτοῖς συνθέμιτα *praef.* 480a8.

τελετῆς συνθήματα κρυπτά 822,11.

ἐκλασε συνθραύσας δαίμων 257,3. σήματα συνθραυσθέντα 394,1.

σύνθρονος ἡρώων 151,6.

συνίδρυσε τύμβον 372,23.

συνιέντι τὸ πᾶν *Atti* 824,2.

συνίστωρ 729,2.

συννάοισι θεοῖσι 837,1.

συνοδίτης 613,3.

τεχνιτῶν σύνοδος 876,2. γεραρῆς συν-

όδου 409,7. νυχίων συνόδων 957,2. ἐν

συνόδοις *belli* 209,4. *Add.* 471a2.

συνόλων ἐτέων 690,4.

συνωμλήσαμεν 1091,2.

Ναιαδῶν συνοπάονα *Mercurium* 813,1.

σύνοπλον 529,3.

συνόν 648,11. V. ξυνός.

συνοχή κακῶν τε καὶ καλῶν 1040,23.

μουσικῷ συντάγματι 1096,2.

συνετέκνωσε 397,1.

ἡ γῇ συνέθηκεν *sozogum par* 102,4. κόνιν

συνέθηκαν 627,3. συνθήκατο βωμόν.

824,5.

συνέθρεψε 403,8. τὰς συντραφεύσας
 ἐν λύρα καὶ βαρβίτῳ 102,3.
 σύντροφος ἡλικίας 49,4. 490,2.
 κατὰ συντυχίαν θανόντας 37,3.
 συνυπάρχει 424,5.
 ἀναύρου συραμένοις λίθον 1089,8.
 συρικτά voc. Apollo 802,1.
 Θηβαίας σύριγγας 1017,1. 1018,1.
 συρίγγων 1019,1.
 ὄργια συρρέξαντε 823,4.
 οἱ σύσκηνοι 609.
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.
 συστρεμματάρχην 971.
 σφαίρης 1072,1.
 ἀπ' ὀλβίων σφαλεῖς μελάθρων 208,14
 cf. Add. φυλάσσου μὴ σφαλῆς
 1117,3.
 σφέλας 1097,1.
 σφίγεις 1016,1.
 μοιρῶν σφραγίδες ἐπῆλθον 314,11.
 περὶ σφυρά 1046,23.
 σχάσας γόνυ 258,3.
 ἐν σχεδίῃ μάχῃ 333,3. σχεδίου γράμ-
 ματος 618 ep. 6. σχεδίου subst.
 618 ep. 16.
 μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας 1037,3.
 σχέτλιος 295,3.
 σχῆμα Ἑρμείας 955,1. ἀγνὸν ἐφήβου
 σχῆμα 239,4. Ἑνναλίου κατ' ἔνοπλον
 σχῆμα Add. 874 a 5.
 σχημάτιον 252,8.
 λόγοισιν εἰν Ἑφέσῳ σχολάσας 229,4.
 σῶζω κλέος 192,3. σῶσδες 991,8.
 σῆνομα σώματος 164,2. σώματα
 homines 915,4.
 ἐν ψυχαῖς σῶος ἐών 62,2. σώους
 981,7.
 σῶστρα Add. 805 a.
 σωτήρ Christus 725,5. 7. σωτήρ
 1046,26 adn. σωτήρα βουλῆς Add.
 886 a 1. πλωτήρων σωτήρσι Dio-

scuris 650,4. σωτηρας ἀγαθοῦς
 Isin et Serapin 1022,6.
 σωφρονιστήν 971.
 σωφροσύνης στέφανον 686,4. ἄρχοντα
 971,2.
 ταβούλης χρήματος Αὔσονίου 622,4.
 ταγὸς στρατιάς 852,4. ταγὸς ὁ Θη-
 βαίδος 1008,3.
 γέλῳτι πᾶν τακερώσας 287,3.
 ταλακάρδιοι 749,5.
 ταλαίφρων 314,13. ταλάφρων 652,3.
 τάλαντα Τύχης 847,1.
 ἀλλοτρίων ἀμαφίπολιν ταλάρων 118,2.
 ὡς Ἴον ἐν ταλάροις 1118,2.
 τάλανας 624,10.
 ταμῖν quaestorem 905,2. θεσμῶν
 ταμῖν 911,1. μύθων 911,2. δόξης
 1062,9 (archiepiscopus).
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ 326.
 τανυσίπτερος ἱρηξ 1033,19.
 τανύσας 618,37. τανύσαντ' ἐτέων
 δρόμον 208,21.
 μάθε τάξιν Ὀμήρου 1093,1. πυμαίτην
 τάξιν certaminis 966,4. πρώτην
 ibid. v. 6. ἐν προκοπῆς τάξει 624,5.
 οὐ βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη 1064,6.
 ὅστέα τὰμὰ ταραῖσαι 270,1. κρα-
 δὴ τετάρακται 1034,8.
 ταρσῷ Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.
 δισσῶν σου ταρσῶν 339,4. ταρσοῖς
 ὁσσόμενοι 928,6.
 τάρχυσσε 685,3. 1083,3. ταρχύθη
 583,2. τετάρχυται 549,4.
 δεύτερα ἔταξε μετ' ἐκεῖνον (Homerum)
 Menandrum Aristophanes gram-
 maticus 1085,11. τέταγμαi c. infin.
 450,3. ὡς ἐτέτακτο 416,4.
 ταυροβόλου τελετῆς 822,3. 12. 823,5.
 824,4.
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν Her-

cules 1082,7. ταῦρον ὑποζεύξας
 618,15. ταύρων φόνῳ 1049,8.
 ταχινού θανάτου 482,4. τέρμα δραμῶν
 ταχινόν 113,3.
 ὥς με τάχος βώτου νόσφισε (fatum)
 563,8.
 ταχυμοίρου 367,3. voc. 365,4.
 ταχυπότμῳ 695,1.
 ἀθλοφόρον ταχύτατι Add. 306 a 3.
 μακρὸν ἔτεινα βίον Add. 241 a 4.
 τείρεσσι σὺν αἰθερίοις 650,11.
 θυμὸς τείρεται αἰνῶς ἀμφὶ σοί 580,3.
 μηκέτι σείῳ τειρόμενος γλυκερὴν
 τρῦχε χρόνῳ κραδίην 153,16. πένθει
 τειρόμενος 370,3. 511,8. γήραι
 519,4. δίψῃ 1073,3. καύμασι
 ibid. v. 6. κενεαῖς ἐλπίσι 292,4.
 τείχισεν Ἄδαν 573,7. Ἀσίδα τειχί-
 σατο (Κόδρου πέσημα) 1083,2.
 ὁ τεκνῶν 550,1. ἐτέκνωσας ἀλόχου
 ex uxore prolem suscepisti 265,6.
 τεκνώσαντας 449,6.
 τεκτήνατο 1058,1.
 κάλλει τεκτοσύνας 1107,2.
 τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
 τελέθει 1063,4. 1078,8. τελέθων
 824,5. ἔπτ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους
 βίοτον τελεθούσῃ 686,3.
 τέλειον ἔλεον 696,3. καρπὸν τέλειον
 1039,3. οὐ τέλεον adv. 247,4.
 τελείῳ subscr. 1056, cf. C. I. Att.
 II 115.
 τελέωσε βίου ἐνιαυτούς 319,5.
 τελετῆς ὄργια 972,4. τελετῆς ταυρο-
 βόλου 822,3. 11. 823,5. 824,4.
 κριοβόλου 823,5. τελετὰς ἀνέφαινε
 950,2. ἀνέφηνες Add. 97 a 3. ἐν
 τελεταῖσιν Ἀγηνориδῶν 871,2.
 τελετῆς πρῶτον δεῦρο τελειομένης
 822,12.

τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε 501,6. ἐν
 θαλάμοιο τέλει 555,4.
 Δοξίου ἐν τεμένει 830,4. Ἀρτέμιδος
 Add. 888 a 8. Mercurii τέμενος
 815,12. ἐν τεμένεσσι Κόρης 880,4.
 ἀμφὶ Δίκης τεμένει 909,8. τέμενος
 Ἑλευθερίας 903,6. ἥρωος 781,4.
 ἀγορᾶς ἐν τεμένει 768,3. νιλογενὲς
 τέμενος Ptolemais urbs 982,4.
 Μαραθῶν σῆς ἀρετῆς (Miltiadis)
 τέμενος 1087,4.
 Ἑρμην τεμενουρόν 781,11.
 τοῖην συζυγίην ἔτεμεν θεός 547,11.
 ταμεῖν κνηκόν et μῆλον 1034,23.
 τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3. τέρματα
 γαίης 1082,12. σοφίης τέρματα
 600,2.
 τρεῖς τερματίσας δεκάδας 539,2.
 ἵνα τερπνὰ πνέῃ 788,2.
 τέρμονι ναοῦ 1044,5. τέρμονες ἄκροι
 773,3. πεδίων τέρμονες ἡλυσίων
 338,2.
 ἔτερψεν et τέρψει εἰς τι 935. χῶρος
 τερπόμενος λιβάδι 828,6. εὐκάρποις
 τερπομένη πεδίοις Isidi 1047,6.
 τετόρων 563,6.
 κίονα τετράπλευρον 1061,1.
 τετραπόδων 1068,4. 1104,4.
 τέτραχα 1035,14.
 τετρώκοντα 185,15.
 τέττιξ 546,10.
 τεύχειν τάφον 664,4. σελίδα 979,8.
 τεύχων φλοῖσβον Nereus 1028,75.
 θαῦμα παρερχομένοις ἐτύχθην
 1068,1. οὐ θνητή, ἀτὰρ οὐδὲ θέαινα
 τέτυκται 1046,43. τέλος βώτοιο
 τέτυκται 292,6. ὁμὸς δόμος ἄμμι
 τέτυκτο 590,9.
 ὁστέα τέφρα γεγόναμεν 646,6. ἐμῇ
 τέφρῃ βῶλον ἐπισκεδάσαι 335,10.

τὴν ἐπὶ πέπλα κτλ. πεσοῦσαν τέφρην 418,5. τέφραν μεθύσκων (vino libato) πηλὸν ποιήσεις 646,11.
 τεχνασσάμενος 620,5.
 τέχνασμα 835,4.
 μνῆμα τεχνήσατο 343,1.
 τέχνη et φύσις inter se opposita 38,2.
 τίκτε τέχνα statuam 1080,1. ἐν τέχναις 853,1.
 τεχνίτης sculptor 947 b. τεχνῖται marmorarii 920 I 2. τεχνίτη ἐν ἱμάσιν (?cestu?) 602,2. τεχνιτῶν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον 876,2. ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν 924,3.
 τηκεδόνι στυγερῇ 471,6. acc. 314,26. τηκεδόνας βιότου 647,3.
 τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος 889,5. (φθόνος) τήκει φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην 1115,2. πένθει τηκομένους 264,4. π. τακομένη 674,6. τηκομένη χροῖα καλόν 423,8. ἐτάκη ὄμματα 551,8. μήτε νόσω μήτ' ὀδύνησι τακείς 116,4.
 τηλεδαποῦ ξένου 214,3.
 ὄλβου τηλεθάοντος 223,3.
 τηλεκλυτὸν ἐλπίδα 403,16.
 κόνις τηλεφαῆς 234,3.
 τηλεφανῇ πύργον 452,14.
 τηλουρὸν ἐς χθόνα 10352,8 (?).
 τηλυγέτην 476,4. 511,3.
 τηνάκισ praef. 768a 1.
 τήνω 187,1. τήνου 761,2. τήνας (?) 884,1.
 καιρὸν τηρεῖν 1038,27. τίνι τηρεῖς (fortunas); Add. 646a 6. τηρῶν κακὸν κακῶς 734,7.
 μουσῶν ἐκτὸς ἔθηκα φρένα 618 ep. 4. χερὶ θεῖσα 794,1. εἰς ἐμὲ τὴν ὀργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο 339,7. σύμμαχα ἀγεμόσιν θέμενοι δόρα Ῥωμαίοις 242,2. θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν

βίῳ χρόνον καλῶς 128,5.
 τιθήνη Patmus insula 872,5.
 παῖδα τιθηνόν 644,3.
 τικτόμενον Δία 1035,9. τεκόμην de viro 152,15. ἔτεξε 388,4. 706,2.
 τεχθεῖς λυκάβαντας μ̄ natus annos xl 280,2.
 κόμην τίλλουσα 550,5.
 θεοῖς τιμώμενος 980,10. φίλους ὑπὲρ αὐτὸν ἐτίμα 716,5. ἐτιμήσαντο ἐμὲ ἦν οὐποτε ἤλπισα τιμὴν 322,6. ἐτίμεον 313,13. τίμεσεν 880,1.
 τιμαῖς μέρος sacerdotium 786,5. γυνήων τιμάν 1028,40. ἡ τιμὴ Γαλατῶν ipse defunctus 400,1. τιμὴ statua 904,6. τιμαῖς ἀνέθηκε 825,4. ἐν τιμαῖς 546,2. Add. 877a 4.
 τιμήεις 395,8. 400,2. 403,19. 1046,34. τιμάεις 852,6. κοῖτον τιμήντα 313,11. σταυροῦ τιμήντι τύπῳ 1068,10.
 τιμητὴν ἀνθρώποις 370,1.
 βῆμα τίμιον 979,2. τίμα πάντα νέμων 473,4.
 τιμωρῶν χώρα 490,3.
 τιμάορος 1046,88.
 τίνειν χάριν 190,5. 787,2. τῶν μνημῆα 596,3. τείσοι κόλασιν 712,4. τίσονται 1046,94.
 τίτθῃ 47,1. 342,2.
 ὁ τρώσας 339,3, τέτρωμαι 285,2.
 τίετε 394,4. τίουσιν 1046,6. τίετο 343,4. τίοντες 846,5. τióμενε 1025,3. ἔτισε 689,10. Μούσαισι τετιμένον 273,1. Ἡρακλεῖ 790,2. ἡγεμόνεσσι 1089,3. τετιμένον ἄστρῳ 1034,1. — τισκόμενοι 1035,2.
 τληθύμων 1028 col. II 2.
 ὅς κε φίλου λάθαν μηδὲ θανόντος ἔτλα 884,6. ἔτλη 313,5 et ἔτλαν 461,7 et τέτληκεν 1064,7 c. infra.

- γλῶσσαν τμᾶξε 991,3.
 τοί oxytonon 796,1.
 τοίχους 1066,3.
 τοκάς 1028 col. II 7.
 χάριτας τόκου 442,4. τόκον 647,9.
 νέον τόκον Add. 805a(b)7.
 τόλμας 991,6. τόλμαισι δικαίαις 776,1.
 δύστλητα τολοπεύσει 562,5.
 παῖ τοξότα Amor 811,1.
 τοξοφόρος Apollo 1034,30. Diana 461,4.
 τόξω κλυτόν 184,5. δουρί καὶ τόξω 549,10.
 τορήσας 903,5.
 τραγικῆς μούσης 655,3.
 τράγε 1106,2.
 τῆς τραγωδίας γραφῇ praef. 222b1.
 τρανῇ θρόον 932,10.
 ἀρουραίοιο τραπέζης 1015,3. τράπεζαν 775. παρ' ἀμβροσίησι τραπέζαις deorum 312,13.
 σοφὰ τραυλίζουσα χελιδών 546,11.
 τραφερῇ χθονί 594,2.
 τρεῖος iactus ternionis 1038,2.
 ἔτρεφέν σε Μοίραις 316,3.
 καὶν ὑπὲρ Λάδαν δράμης praef. 1117c2.
 τρέσεν Add. 97a5. τρέσσαις partic. 989,7.
 τρηχέος ἐκ Φενέου 781,12. παρὰ τρη-
 χῆαν ἀταρπόν 237,5.
 τρίβολοι 546,5.
 παράγεις τρίβον 627,1. μακάρων τρί-
 βον ἥει 594,11.
 τριένου βοός 1035,22.
 θεὸν τριμέγιστον Mercurium 1032,7.
 τρίμορφε θεός Bait Athor Acori 1139,2.
 ἐπὶ τριόδου κατέθαψαν 143,3. ἐν τριώ-
 δοις 841,1. 1090,2.
 τριπλανάτας Vlixen 145,11.
 τρίποδος 923,4. 823,10. τριπύλη 929,3. 1082a. παρὰ τριπύλην deorum sedet defunctus 312,13.
 τρίςμακρ 106,3.
 τρισσόν tertium 823,8.
 τριττύος ἐξ αὐτῆς 647,10.
 τρομέει 1026,3.
 τρόπαιον ἔδος 24,2. τρόπαια ἡμίτις 25,4. 62,1. τρόπαια ἀπ' ἀντιγόν 768,11. Ζηνὶ τρόπαια φέρειν praef. 768a2 cf. v. 5.
 τροπὰς καλὰς 1040,10.
 θοὰν τρόπιν 1028,63.
 χρηστοῦ τρόπου 175,5. τρόπον πατρὶς ζηλῶν Add. 903a2. τρόπων 677,1. 810,5. τρόπων σωφροσύνη Add. 35a2. εὐσεβείας Add. 875a8. τοὺς τρόπους καὶ σωφροσύνην 78,3. μνησθεὶς τροφείων 517,9. ἀντὶ τροφείων 335,7.
 τροφέων parentium 216,2. 696,7.
 τροφίμην (κύνα) 626,4.
 τροφός mater 247,7.
 καὶν τροχάδην βαίνης 288,1.
 τροχοειδέι φέγγει 403,21.
 τρυγᾶς ὄμφακας ἡλικίης 575,6.
 τρυφῶν 344,3. 387,2. ἐτρύφησα 387,4. τρυφήσας 614,1. τρύφησον 362,5.
 βίον τρυφῇ παρηγόρησον 261,19.
 μὴ τρυχε σεαυτόν 1041,2. κραδίην 153,16. οἷς ἐπι τρυχόμεθα 538,2.
 τρύοιτο νοίσω 1035,11.
 τύ 244,1 adn. τεῦ 998,5.
 Τυβί mensis 566,3.
 τῷδε τέτευχε τάφω 279,2. ἄθλοις τετεύχειν 947,2.
 τυῖδε 988,3.
 ἐτύμβευσεν 517,1. τυμβεῦσαι 420,3.

τυμβίτας πέτρος praef. 222b2.
 τύμω i. e. τύμβω 181,1. Add.
 181a1.
 τυμβωρυχῶν 337,7.
 τύπος cum sit imago τύποι vultus
 sunt 84,3. 610,6. τύπους φίλους
 108,3.
 γράμμ' ἐτύπωσε 89,6. τὰ γράμματα
 722,7.
 χάλκοιο τύπεντος 990,7.
 εἰκόνης τύπωμα Add. 874a4.
 τυράννων deorum 1028,14.
 τύρσιν Pergami 1035,15.
 ἰππόθεν τυχήσας 811,6.
 τῶς 915,6. 992,3.

 ὑακίνθω 547,5.
 ὕβριν Καμβύσειω 1000,8. ἔσβεσαν
 ὕβριν 748,3. ὀλοὴν ὕβριν ἀλευάμε-
 νον 847,2.
 ὑβριστῆς χρόνος 338,4. ὑβρισταί
 831,8.
 εὐχόμενος πάτρη τὴν γλυκερὴν ὑγίην
 795,2. ὑγίειαν δοίητε 797,5. τῆς
 γλυκερῆς ὑγίης δῶρον 885,2. εἰς
 ὑγίην προχέοντα ὕδωρ 835,6. θνη-
 τοῖσιν ὑγίην (προχέω) 1071,1.
 ὑγιῇ θήκας 802,4.
 ὑδατίνη νάρκισσος 548,3.
 ὑδατίοισι 271,6.
 πηγὴ ὑδατόεσσα 828,1.
 ὕδνοβόλοισι ὀρόσοις 1036,3.
 πλάζετ' ὕδει 1028,74.
 ὕδραν Lernaean 1082,3.
 αὐλακος ὑδροφόρου 559,4. ὑδροφόρον
 sacerdotem Dianae 872,3.
 οὐχ ὑμέναιον ἐμοὶ φίλα ἄνυσε μάτηρ
 208,19. οὐχ ὑμέναιον ἤσέ τις 236,5.
 564,5. οὐδ' ὑμέναιον ἐκλαγον 256,7.
 οὐδὲ γάμων ὑμέναιον αἰείσαμεν 655,9.

θρήνοισι βοητὸν ὑμήναον 418,7. ὑμε-
 ναίοις 1028 col. III 19.
 ὕμνιν 478,1. ὕμνι 1046,71.
 ὕμνῳ 1030,1. ὑμνέομεν 1027,33.
 ὕμνοῦμεν 1049,11. ὕμνῃ 978,10.
 ὕμνεῖν 1073,8. ὕμνησε 471,2. ὕμ-
 νήσω 559,4.
 ὕμνηπόλε Apollo 802,1.
 τὴν σὴν ὑμνολογοῦντι χάριν 797,6.
 μάθησιν ὑμνοποιόν 193,2.
 ὕμνον ἔτευξε 818,23. ὕμνον κέκλυθι
 1027,6. μετάρσιον ὕμνον ἀκούσας
 882,1. ὕμνῳ μέλψη 1035,17.
 ὕμοι 988,3.
 ὑπάγω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν (loquitur
 defuncta) 369,6. ὕπαγε, ὦ ὁδοιπόρε
 646,7.
 ὑπαί 1028,56.
 οἶκον ὑπαίδιον praef. 474 a 6.
 ὕπαρχος (de vario significato cf. ad
 906,1) 354,3. 902,1. 903,1 (θυῶικον
 ὑπάρχων Sardes). 906,1. 911,1.
 921,4. Add. 903a2. 4. ἀπ' ἀνθυ-
 πάτων καὶ ὑπάρχων 909,1.
 τῶν ὑπαρχόντων rei familiaris 460,6.
 ὑπατεῖς χάριν 908,5.
 ὑπατικόν Add. 888 a. Συρίας 919,4.
 ὕπατε πάτερ Iupiter 792,1. ὑπάταν
 βασιληίδα τιμάν 1028,53. ὑπάτην
 ἄφεςιν 795,1. — ὕπατος consul
 praef. 1119a2. Αὐσονίων ὑπάτου
 553,3. ὑπάτου δάμαρ 674,1. ὑπά-
 τοιο (πατρός) Add. 903 a 2. ὑπά-
 των λάχος 919,6. γόνος 921,4.
 πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας
 498,6.
 ὑπείροχος ἄλλων 1057,1. τὰ ὑπείροχα
 1028,52. ὑπείροχα κυδαίνουσα
 272,21.
 ὑπένεστι τάφῳ 238,4.

ὑπέξ ἄχους λεύσσειν· ὑπεξάλυξιν
1034,21.

χεῖρα ὑπερθεν ἔχεις 831,10.

δόξης ὑπέρμαχος christian. 1062,1.

ὑπερμενές ἄχθος 618,9.

κῦδος ὑπέρτατον 471,3. ὑπέρτατε
κοίρανε κόσμου Serapis Add. 874

a1. ὑπερτάτοις Ἡρῇ καὶ Διὶ 1096,10.

ζεῖδωρον ὑπερτείνουσα Isis 1028,73.

βωμὸν ὑπερτίθεσαν 823,6.

ὑπερφιάλοις 1028,79. ὑπερφιάλους
ἀδίκους τε 831,5. ὑπερφιάλους
διανοίας 41,1.

δίκην ὑφέξεις 337,7. ὑποσχεῖν οὕτως
1046,81.

τοῖς χρόνοις ὑπηρέτις (ἢ μείωσις) 424,5.

κῦξ ὑπνοδοτεῖρη 312,1.

ὑπνώοντος 243,12.

ὑπνώδης dormiens 774,1.

σῶμα πόντος (ἔχει) πάτρας καὶ Δέσ-
βου μέσσον ὑποβρύχιον 230,2.

στήλαις ὑπέγραψα 727,3. ὑπέγραψαν
1128,20.

ὑπόδειγμα φιλάνδρων 435,2.

ὑποδδείσας 618,5.

κρημνῶν ἄλμ' ὑποδεξάμεναι (σπιλάδες)
225,2.

ὑπόεικε 1140,8.

ταῦρον ὑποζεύξας 618,15.

δεῦρ' ὑπόκειται 696,1.

κῦρος ὑποκλάζοισι 1028,53.

πάσης εἵδος ὑποκρίσεως 606,2.

ὑπολανθάνετε 588,7.

στύγιον χῶρον ὑποναίετε 624,1.

ὑπένασσε τάφῳ Add. 228 b 2.

λοιμοῦ ὑποσημαντήρα Apollinem 1034,
30.

ὑπέστενε γαῖα 618,17.

ὑπόσχεσιν τὸ πρᾶγμα γενναίαν ἔχει
1039,20. 1040,25.

τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441,1.

ὑπουδαίοις θεοῖς 1034,22.

ὑπούλως λαλῶν τινι 387,7.

ὑποχεύοι 808,4.

Παρθικὴν ἐφ' ὑσμίνην 549,8.

ὑστάτιον τελέσασα ἐνιαυτόν 212,5.

ὑστατίου καὶ κενεοῦ λέχους 418,8.

ὑς 760,1.

πάντα ἐκ φρενὸς ὑφάνασα 1028,14.

ὑφείλετο 1108,1.

πάντως ἂν ὑπέστη δῖς θανέειν αὐτός
192,7.

ὑψαύχενα θῶκον 903,1.

ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων 320,1.

ὑψιμέδων Iupiter 792,1. Serapis
832,1. Christus 1060,2. ἀνάγκης

ὑψιμέδοντος 594,7.

ὑψινόου μούσης 440,10.

δένδρεσιν ὑψιπετήλοις 271,2.

Ἄττει ὑψίστῳ 824,2.

μνῆμα ὑψιφανές Add. 97 a 1.

θῶκων ὑψόθεν 912,2.

ὑφορόφοιο μελάθρου 224,7.

ἀφ' ὕψους δισκοβόλησε 336,6.

ὑψοῦ πωτωμένη (ψυχὴ) 522,13.

κλέος ὑψώσας 243,27.

ἥλιος φαέθων 403,21. 1000,9.

σῆμα φαεινόν 448,1. ἡλέκτροιο φα-
εινοῦ 618 ep. 19.

φαεσιμβρότῳ Ἀπόλλωνι 798,1. φαεσίμ-
βροτε Τιτάν 1025,1. Telesphore
1027,33.

φαεσφόρον Dianam 798,2. ἀρμελα-
τῆρα 618,1. V. φωσφόρος.

φαίδιμον ἄνδρα 173,5.

φαιδρόν ἐταῖρον 1085,5. φαιδρὴ χελι-
δονίς 582,3. φαιδρόν aedificium vo-
catur 1059,1. περὶ φαιδρὰ πρόσωπα
1027,32.

- γραφαῖς φαίδρυνεν 1075,6. νόος εὐσε-
 βίῃ φαιδρύνεται 1064,11.
 φαίνοπα (ἄελιον) 1028,31.
 δελίων φάλαγγα Add. 874 a 8.
 εἰς φάος ἀθάνατον 250,6. φάους δρό-
 μον 374,4. τρίτῳ φάει die tertio
 Add. 241a14. φάος σοφίης 496,4.
 ἀρετῆς 889,1. θῆκας φάος 262,6.
 V. φῶς.
 φαρμάκοις ἀνωδύνοις 595,3.
 ἐν φάρεσι λευκοῖς 774,3. λευκοῖσιν
 φάρεσσιν (Hesiod.) 1110,2.
 Φαρμουθί mensis 832.
 φασγάνου 549,11. dat. 790,8.
 φάσματος sphingis 1016,3.
 ὦ φαῦλον σὺ συνείπετο ἄλλ' οὐδὲν ἢ
 τὰν μοῖραν ὡς ἐπέδραμεν 258,8.
 φαύλην κραδίην ἔχετε (ἄ θνατοί)
 496,5. φαύλως τι πράξας 1039,21.
 1040,26. οὐ φαύλως recte 1085,9.
 πυρὶ φέγγος (flamma) ἀπέσβεσα
 618,18. ἄρτιον ἔργου φέγγος tem-
 pus rei opportunum 1028,39. γλυ-
 κερὸν φέρε φέγγος salutem 818,13.
 Μουσέων φέγγος Homerum 1084,3.
 δισσωὺν συναίμων φεῖδεο 413,8. νέων
 πεφίδησο 647,16. φεῖδεο γῆς 618,
 32. φεισάμενοι χώρης 1015,2. φει-
 δόμενος ζωῆς Add. 241 a 12. οὐδὲ
 φείσαντο δακρύων 696,6. φείσατο
 1028 col. II 4.
 φέρβω 1028,78.
 φερέκαρπος Ποιμάνδρου γενεή 496,2.
 φερέσβιε Παιάν 1026,1.
 φερεσιπόντοις μερόπεςσιν 1026,5.
 Αἰγείδας φερεστέφανος tribus attica
 928,3.
 παῖδα φέριστον 256,3. θήκατο ἄλλο
 φέριστον 1052,5. τελετῆς φερίστης
 823,5.
 φέρτατον ἡίθεον 289,2. ἀγεμόνα 978,
 8. φερτάτῳ Αὐσονίων 498,4. θη-
 ρῶν φέρτατοι leones 242,5.
 τόδ' ἄγαλμα φέρων θῆκα 831,3. ἔτι
 θερμὸν πνεῦμα φέρων ἀπὸ πυγμαχίας
 942,2. ἐν ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον
 261,13.
 μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον 204,17.
 φηγόν Dodonaeam 995,9.
 φήμη περίβωτος 878,9. φάμα κα-
 ρύξει 223,10. φάμα Δελφίδι πειθό-
 μενοι 848,2. αὖξουσα φήμην πα-
 τρὸς εὐκλεῆ γραφῇ 211,4.
 οἶον Ὅμηρος ἔφη 1080,2. ἔφησε iussit
 785,2. φαντί 851,5.
 οὐκ ἔφθης vel ἔφθη c. inf. 114,3.
 295,3. 435,5. 664,3. ἐφθάσθης
 τύχης δηλήμασι 538,1. ἐφθάσθη
 μοιρέων nece 315,4. ἔφθασας ἀλό-
 χου πρῶτος εἰς μακάρων χῶρον ἐλ-
 θεῖν 423,2.
 φθέγματα 1002,4. 1003,6.
 εἰ φθέγγῃ τι, λάλησον 1012,1. φθέγγε-
 σθαι praedicari 993,6.
 ἔφθιτο 333,6. φθίμενον δέμας 261,9.
 σῶμα 261,12. σὺ φθίμενον δῶμα
 caelum 261,8.
 φθόγγοιο 1013,6. ἡδυλάλους φθόγγους
 Add. 1029 a 4.
 τὸν φιλάεθλον ἄγαν 895,2. γυμνασί-
 οισι φιλάθλοις 113,1.
 φιλανδρίας ἥθος Add. 497 a 7.
 Δαμοστρατείας τῆς φιλανδρίας 642,16.
 σεμνὴ καὶ φίλανδρος 721,1. μήτηρ
 σεμνὴ ἡδὲ φίλανδρος 642,12. μη-
 τρὶ τῇ φιλάνδρῳ 387,12. ὑπόδεγ-
 μα φιλάνδρων 435,2. φιλάνδρους
 ἡρώνας 648,7. ψυχῇ φιλανδροτάτῃ
 547,14.
 φιλένθεον 176,2.
 πακτίδα τὰν φιλέραστον 560,5.
 φίλεργον mulierem 243,1.

φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 φιλευήχῳ Διόπανι 827,5.
 φίλατο 580,2. φιλάμενος Μούσαις
 247,4. 580,2. Χάρισιν 269,4.
 φίλειςι 990,12. φιλέεσκον 366,4.
 φιλέεσκες 422,6.
 μνήμα φιλημοσύνης 9,2.
 φιλητέων ἄνακτα 1108,2.
 πασι φιλητέ 280,1.
 ἥρωος φίλιου 781,4.
 φιλοθρέσκων νόμος 1028,5.
 στοργὴν φιλομήτορα 680,4.
 σῆμα φιλοξενίας 880,6. Add. 842a4.
 φιλοξενίης μοῖραν ἔχων 752,3. πίστιν
 ἡδὲ φιλοξενίην 543,2.
 δῆμον φιλόξεινον 1046,64. φιλόξενον
 mulierem 545,1. Add. 545c2.
 φιλόπατρις 272,15.
 φιλόπλου νέων ἀγέλας 223,7. φιλόπλου
 ἀντ' ἀρετᾶς praef. 856a3.
 φιλοπόνει subscr. 1119.
 φίλος i. q. φιλία 289,6.
 φιλόσοφος 106,4. 391,2. φιλοσοφωτά-
 την 874 in.
 φιλοστοργίας χάριν 248.
 φιλόστοργος πρὸς γονεῖς 151. φιλο-
 στόργοιο γυναικός 403,6. φιλοστόρ-
 γους χάριτας 244,6.
 φιλοσύγγαμον σύνευνον praef. 474a5.
 φιλότεκνον 465,5. φιλότεκνε 202,1.
 φιλότῃτι μιγείην 397,5. παρήμενον ἐς
 φιλότητα 312,12.
 ἐκ φιλοτιμίας 1059,2.
 φιλότιμος ἀγορανόμος 1075,3.
 μνήμα φιλοφροσύνης 117,4. 557,1.
 δέξο φιλοφρόσυνος 815,2.
 φιλόχριστον Add. 545c2.
 φίλτρον φιλίης 299,2. φίλτρων εἵνεκα
 189,4. φίλτροισι δάμασσε 683,2.
 τὸ πῦρ φλέξεις 646,10. τῷμα πυρὶ
 φλέξας 320,2.

ἐφίλησα τὴν φλινὴν 1111,6.
 φλογερώτερον ἔγχος fulmen 618,20.
 φλοῖσβον 1028,76.
 φλόξ 618,8. 1034,26.
 ἢ πεφόβησαι; 726,10.
 φοινὴν γαστέρα 1033,21.
 φοιτάδι ὄργᾳ 1028,41.
 χερσὶν φονίαις 290,4.
 φονόεσαν δῆϊων φάλαγγα Add.
 874a8.
 δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. φόνων
 βρίθουσα (βούβρωστις) 793,4. οὐ
 χεῖρα φόνοιςι μιάνας 713,9.
 φορβάμονα γαῖαν 1028,9.
 εἰκόνα ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς
 ἐκάστου 385,2. φορέων θεόν (Me-
 nander Amorem) 1085,3. ἐπι-
 χθονίη πεφόρηται 650,10.
 τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι
 1046,24.
 Ἀμφιονὶς ἦραρε φόρμιγξ 1053,1.
 πληρὴς ὁ φόρτος 502,21. ὠδίνων
 φόρτον 467,2. φόρτον ὁδοιπορίας
 710,2.
 φραδαῖσι Νυμφῶν 762,2.
 φραδμοσύναις 859,4.
 φράζε 248,1. φράζευ 199,3. 1038,12.
 φράσον 256,2. φράσας 430,12.
 615,8. φράσει 655,4. ἔφρασεν
 ἱστορίην 878,4.
 στόμα πέφρακται 551,9.
 σᾶς ἀπὸ φρενός 845,1. φρενὸς ἐξ
 ἰδίας 797,2.
 φρικαλέον λόγον 1028,12.
 τὴν φρικτὴν (ὁδόν) 565,4.
 φρονούση τὰ ὅσια 161,5. ὀρθὰ φρο-
 νεῦντας 253,1.
 φρόνησις ἀνδρῶν 796,2.
 φροντὶς ἀδελφείου 574,2. τίν' ὑπ
 σπλάγχχοις φροντίδα κεύθει 1034,5.
 ἔχε φροντίδα κόσμου 618,19. τα

- δ' ὕστερα φροντίδι κεῦθε 618,24.
 adn.
 φρουῶν σῶμα 560,10.
 φρουρᾶς δεσμὸν 849,4.
 φρουρεῖν 829,3. 1033,14.
 φύλακον 774,5.
 ἔργων καὶ πολέων φύλακα 913,2. ἡ-
 θέων Mercurium 948,2.
 ἐν μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.
 μνήμῃ σε φυλάξομεν 663,5. ἐφύ-
 λαξεν (τέχνην Ἀσκληπιῶ) 506,5. 11.
 (Ἄδης) τὸν ἄρωγόν νούσων εἰς
 Μερόπων σὺν ἐφύλαξεν ἄκη 202,4.
 ἐφύλαξας Ἀτινίαν, ὧ κακὲ δαῖμον,
 εἰς θρήνους 644,1. σᾶμα λεόντεσσιν
 πεφύλακται 242,4.
 φυλέτας χορός 927,1.
 φυλᾶς 928,2. 957,5. φυλὴν Κεκροπι-
 δῶν 844,4. φυλαῖς 929,1.
 ἀθανάτων μετὰ φύλον 1110,3. Κελτῶν
 φύλα 831,11. ἄσπετα φύλα victo-
 riarum 926,7. κατὰ φύλα 923,3.
 φυλόπιδος ἐξέρυσαν 183,6.
 φυσιζάω Dionyso 1035,5.
 φύσις (δημιουργὸς τῶν ὄλων) 1002,4.
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,7.
 ἀρετῆς φύσιν 64,2. πατρὸς φύσιν
 ζηλῶν 1107,2.
 φυταλίας 812,2.
 φύτλα 1036,4.
 ἄνθεα πάντα φύουσιν 368,4. φύοις
 ἄνθεα 569,6. πάντα φύοντι Atti
 824,3. κεῖθεν ἐγὼ φύομην 640,2.
 τῷ πατρὶ τῷ φύσαντι 76,2. φύντα
 τρὶς ἐπταέτην 413,2. ἔφυ transitive
 167,1. ἔφυσε intransitive (?)
 690,5.
 φωλάδες ἄρκτοι 1028,46.
 φώνην i. q. φωνεῖν 989,1. 990,2. φω-
 νεῦντι i. q. φωνοῦσι 978,11.
 φωνὴν ἀπὸ πέτρου ἵεσθαι 998,8.
 ὁρῶν φωνάεσσαν 609,2.
 ὁ πάτρας ὅσιος φῶς 539,1. φωτὸς
 δικαιοτάτου 63,2. ἀρτιτόκου φωτός
 615,2. φωτῶν εὐχή 618,39. φωσὶ
 φράσας ἀρετάς 615,8.
 φῶς πατρὸς 602,3. φῶς τὸ θανόντων
 Christus 725,8. φῶς πατρικόν
 726,1. φῶς πᾶσι βροτοῖσιν Isis
 1029,7. μειλίχιον φῶς Christus
 1069,4. κλέους φῶς Add. 1228a6.
 φωτὸς λυκάβαντας 622,5. αἰώ-
 νων φωτὶς ἐπαυράμενος 839,2.
 φῶτα dies 988,6. φῶτε δύο
 lucernas sive fenestras 645,4.
 V. φάος.
 φωσφόρον Ἑκάτην 807,2. ὄσων φωσ-
 φόρον αἶγλην 1033,13. V. φαεσ-
 φόρος.
 ὡς χάδαν πῆν 1130,2.
 ἐχάρη 989,8. χήραις particip. (?)
 990,9. κεχάρητο 489,3. κεχαρ-
 μένος 240,7.
 χαίτην ἄπλεκτον 790,8.
 μὴ χάλα 1038,3.
 χαλκελάτου σάλπιγγος 350,4. εἰκόνι
 χαλκελάτῳ 944,2.
 χάλκεον ἀντίτυπον 835,5.
 χαλκεοτέχνην 269,1.
 χαλκόπτης 54.
 χαλκοῦ στήσειν τινά 915,8. τέχ-
 νης χαλκὸν εἰς καμούσης Add.
 874a3.
 χαλκοτύπου παλάμαις 907,2.
 χάδε τύμβος 404,3.
 ἐλπίδων χαράν 246,6.
 χαράδρης χεῦμα 782,1.
 ἐχάραξα 267,1. 1016,9. 1028,11. ἐχα-
 ραξε 502,7 (σιδήρῳ). 627,4. 957,3.

995,12. 1021,1. 1101,1. χαράξας
594,6. 822,11. χαράξατο 246,5.
κεχαραγμένον 702,6.
χαρίεις τύπος 1072,10. χαρίεν τέλος
647,7.
χαρίζετο λειπομένοισι 727,7. χαρίζο-
μενος δαπάνας 409,6. πνεῦμα 204,
18. μὴ μύρα, μὴ στεφάνους χαρίση
στήλῃ 646,9. χαρίσαι absol. Add.
646 a 6. χαρίσαι ἱστορίαις πόνον
979,2. κεχαρισμένος 580,9. τῷ μὲν
κεχαρισμένῃ θυμῷ 725,9. κεχαρισ-
μένον ἔσται 1035,12. κεχαρισμένον
ἔσται ἄγαλμα 1046,48.
θεοῦ χάρις 1068,3. Φειδιακὴν χάριτα
794,4. χάριν πνέοις 811,7. εἶχεν χάριν
ἐπὶ μετώποις 570,7. εὐσεβείας 61,3.
τιμᾶς 335,9. βαιὴν χάριν 685,4. δισση
χάρις 1126,1. διπλὴν χάριν 1119,2.
κενεὰ χάρις 851,1. ἐπιτυμβίδιον
χάριν 621,5. χάριν νέμων 786,3.
τίνουσα 787,2. πορών praef. 1046
a 2. ἀντιδιδούς 753,2. 758,2. ἀν-
ταποδοίῃ 784,2. τελεῖν χάριτα
845,4. χάριν οὐκ ἔλαβες 475,4.
χάριν οἱ ἀπεμνήσαντο δικαίαν (dei)
768,9. χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι
95,3. χάριν θεμένη 753,4. ἐκσώ-
ζων Add. 228 a 5. τιμῶσα χάριν
σὴν 776,4. χάριν οἶδα 200,2. 803,4.
947,7. ἔγνω 822,3. χάριτες φιλίας
99,2. χαρίτων φάος 1027,14. λοι-
σθοτάτας χάριτας 573,8. ὠδίνων
χάριτας 514,6. χάριτας γενέταισιν
ὀφειλομένας 207,5. ἀνδρὶ δεικνυμένα
χάριτας 244,6. χάριτας λαβεῖν
397,2. τὰς βίτου χάριτας παρέχων
398,2. δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν
430,8.
χαριστήρια Add. 805 a.
χαριτοβλεφάροις ὄμμασι 169,2.

χαριτωπὶς 169,7.
πολίταις χάρμα 859,6. πάτρα 917,3.
λαλέοις δέ τι χάρμα τινί 1014,1.
τοῖς ἀγαθοῖς χάρματα 452,16.
χάρματα δοίης 818,19.
βότρυν χαρμοδότειραν 1028,79.
χαροπὸς Ἄρης 180,1.
χαρτάρι(ο)ς 309,2.
Βορέου χεῖμα 214,4. χείματος ὥρη
1067,3.
ποταμοῦ χειμερίοιτι δρόμοις 1078,2.
χειμῶν 649,5.
Κυκλωπείας χειρὸς ἔδειμε βία 1053,2.
ἔργα σοφῆς χερὸς 569,3. μετὰ
χείρεσι 313,1.
χείρυνας λύπας 707,5. χειροτέρη (νοῦ-
σος) 314,16.
χελιδονίς 546,11. 582,3.
χαράδρης χεῦμα 782,1. Νείλου 981,3.
χεύματα Νείλου 979,5.
χοὰς χείουσαι 313,3. V. s. v. λοιβή.
χρυσὸν ἔχευε ἀμφὶ λίθῳ 804,1. ἡδὺ
χέουσα μέλος locusta 546,12. χεί-
λεσι λειρὰ χέων cicada 546,10. γέ-
λωτα χέεις 1027,32. χέεν χῶμα
89,5. τύμβον ἔχευε 335,12. χεῦαν
(τάφον) 234,6. χέομαι effusa sum
550,12. γαῖα χυθεῖσα praef. 222
b 11. τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
mater 184,1. χυθεῖσα μήτηρ
(Memnonie) Ἡώς 995,5.
χηλός 325,5.
χήρα 365,5. χήρην 590,2. Add.
497 a 7.
χηρείαν 664,7. χηρείαις μείνασα
674,5.
χῆρος δόμος 224,5. χῆρον βίον 406,
13. χήρῃ εὐνῇ 1046,12.
ἐν χηροσύνῃ 370,2. χηροσύνην 574,6.
θαλαμῷ 204,14. χηροσύνης δάκρυον
376,4.

παρ' ὀχθαῖς χθαμαλαῖς 272,8.
 χθισδόν 989,1.
 χθόνιος τάφος 31,2. 97,3. χθονία
 Ἑκάτη 1136,5. χθονίων ὄρμον
 958,13.
 τρίς δύο χιλιάδας 712,2.
 χιλῶ 1046,83.
 χιονέοις προσώποις 169,3.
 χῖος iactus caninus 1038,2. 17.
 σῶμα χιτῶν ψυχῆς 651,6.
 χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι 114,3.
 χλαμυδηφόροι 1035,15.
 ἐκ χλαμύδος ὥχετ' ἐς Ἀδα 222,3.
 χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι
 295,3. χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι
 1035,25.
 ποίην χλωρὰ θεούσαν 1046,83.
 χνοάοντος ἰούλου 569,1.
 χοῶν Add. 297a5. χοαῖς ibid. v. 3.
 χοὰς χεῖουσai 313,3.
 ἡλικίης χοικῶν 157,1 adn.
 χοιράδας 1028,77.
 χόλος Satanas 1140,3.
 σοφῆς ἱερῆς τε χορείης 608,2. ἔστασα
 χορείαν 1028,65.
 χορεύει 650,11. ἐχόρευεν Add.
 688 a 7.
 ἐχορήγεε 929,1.
 χοραγία 928,9.
 χοραγοί 927,1.
 ἡμερόεντα χορόν Musarum Add.
 1029a6. χορῶν deorum 1025,9.
 ἡιθέων χοροῖς 1049,6. φυλέτας χο-
 ρός 927,1. ἡδυγέλωτι χορῶ (comico)
 925,1. χορῶ ἀνδρῶν 923,1. ἐγκυ-
 κλίοισι χοροῖσι 926,9. χορόν εὐρὺν
 ἄθυρον 325,9. — χορὸς ἀθανάτων
 (turba) 288,2. ἐς χορόν ἡμιθεάων
 1046,57. χορὸς ἡμερίδων 1046,50.
 στίχων χορόν 995,12.
 ἡλυσίησι χοροστασίησιν 1046,58.

φαίνων χραίσμησιν ἅπασιν Add. 903a3.
 ἀγαθῶ χρησάμενον βιώτῳ 273,2. χρῆ-
 σαι βιώτῳ 303,3. φθονερῶ δαίμονι
 χρησαμένη 497,2.
 τὸ χρεών 519,6. .
 χρῆζω 794,2.
 χρῆμα τὸ πᾶν Θείας (caniculae)
 626,1. χρήματος Αὐσονίου aetarii
 622,4.
 χρημοσύνην ἔλιπεν 594,12.
 Φοίβου χρησμοῖσι 1038,26.
 χρησμοδέ Manduli 1023,2. Apollo
 1040,3.
 χρηστῶ πρὸς πάλιν 602,1.
 λουτροῖς χρисαμένη Χριστοῦ μύρον
 726,2.
 χρονίους πρήξιας 878,8.
 χρόνου τέλος 217,6. τὸν αἰὲ χρόνον
 884,5. 1013,1. χρόνον aetatem
 218,2. ἐν μακροῖσι χρόνοις 394,2.
 τεσσαράκοντα χρόνους ἐνιαυτῶν
 475,6. εἴκοσι δὲ χρόνους λυκα-
 βάντων 586,3. ἑπτ' ἐπὶ τριήκοντα
 χρόνους βίοντον τελεθσύση 686,3.
 πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα 601,2.
 εἴτ' ἤμην πρότερον εἴτε χρόνοις ἔσο-
 μαι 615,6.
 χρυσάορος . . Add. 688a.
 χρυσῆς Ἀφροδίτης 727,4. χρυσῆς
 θεοῦ 257,1. αὐτῆς χρυσοτέρη
 Κύπριδος 582,2. χρυσὴν εἰκόνα
 857,4. χρυσέῳ ἀγάλματι 897,1.
 χρυσείοσιν ἀγάλμασιν 896,3. χρυ-
 σείοισι θρόνοις deorum 312,12.
 χρυσοῦς nummos aureos 356,4.
 χρυσοῦν ποιήσεις χρησμόν 1039,22.
 1040,27. χρύσειον γένος ἀνθυπο-
 φήνας Christus 1024,2. στόμα
 πέφρακται τὸ χρύσειον 551,8.
 χρυσοέθειρε Apollo 1025,3.
 χρυσόθρονος Ἰσις 1028,7.

θεῶν δώματα χρυσοπαγή 465,14.
 χρυσόπολι Ἱεράπολι 1074,2.
 χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς Sara-
 rin 832,2. χρυσὸν ἔχευεν ἀμφὶ
 λίθῳ 804,1. οὐχὶ πέπλους, οὐ
 χρυσὸν ἐθαύμασεν 83,1. χρυ-
 σοῖο καὶ ἡλέκτροιο φαεινοῦ κρέσ-
 σων ἦν ἔλιπες σελίδα 618 ep. 19.
 οὐδὲν ἀφαιρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.
 χρυσοστέφανος Osiris 1029,2.
 χρυσοχέλυ Παιάν 1023,1. 14 adn.
 χρυσοχόος 619,2.
 χρώμασι θείοις 610,5.
 ἀπ' εὐδόμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
 569,8. χλαμύδας περὶ χρωτὶ
 βαλέσθαι 295,3. οἶος ἔφυς χροά
 655,4. εἵμασι κοσμούμεθ' ἐπὶ
 χροά λευκοῖς 1049,9. πορφυρέαν
 ἐσθῆτα λιθοξόος ἐς χροά λευκὸν
 θῆκε 1107,1. τηκομένη χροά
 καλόν 423,8. λευκοῖσιν φάρεσσι
 καλυψαμένα χροά καλόν 1110,2.
 χυδανὴ γαῖα 495,2.
 χυτὴ κόνις 151,1. χυτὰν κόνιν 573,5.
 χυτὴν καταχεῦαι 1034,25.
 χῶμα 585,1. τῇ τῶν χωμάτων
 (monticulorum) κόνει 996,3.
 τύμβον ἔχωσεν 409,2. 517,10. τάφον
 246,1. σῆμα 248,7. χῶσεν sepe-
 livit Add. 497 a 5.
 μετέβης ἐς ἀμείνονα χῶρον 649,1.
 βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνῳ 779,6.
 ψαλμοῖς 928,8. ψαλμοῖς ἀγίοις 427,6.
 τάφους Κεκροπίους Λιβυκῶν ἀντὶ λάχεν
 ψαμάθων 118,6. παρὰ ψαμάθοις
 779,4.
 ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.
 ψαύων μελέεσσι 491,7. ψαύσας βιό-
 τοιο 587,3.

ψευδώνυμόν με δαίμων θῆκεν 42,3.
 νύκτα μίαν ψεῦστιν 418,3.
 ψηφοδέτης 532,2.
 βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης 870,7.
 βουλῆς Ἀρείας ψῆφος 893,1. ψῆφον
 δικαίαν 1039,23. ψήφους καὶ μέ-
 τρα διδάξας 597,3.
 κατὰ ψυχάν 980,2. ψυχὴν εἶλαν ἀπ'
 ὄσων 314,24. δώσει τάνδε λίθῳ
 ψυχάν 1109,2. — ψυχὴ ipse homo
 430,9. ναίω ἀθανάτῃ ψυχὴ 261,11.
 ἀγαθὴ ψυχὴ 701,1. ἐμαὶ ψυχαί
 310,5.
 ψυχικὰ δῶρα 815,4 adn.
 ψυχίον 615,2.
 δάκρυα οὐ ψύχει γενέτης 152,11.
 κενεῶ πρὸς ψύχετε τύμβῳ 292,5.
 ὠγυγίων Ἐριχθονιδᾶν 845,2.
 ὠδαῖς τιμῶσιν τάφον Add. 297 a 3.
 ὠδεῖω Patarensi 412,4.
 παῦσον ὠδίνουσα 321,12. ἃ Κύπρις
 ὠδίνει anxia est 1103,2.
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2.
 ὠκεανός 1015,13. ὠκεανοῖο Add.
 242 a 1. Αἰγαίου ὠκεανοῖο 1140,7.
 ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται
 1088,2.
 νηὸς ἐπ' ὠκυάλου 228,6.
 ὠκύμορος 540,2. gen. 246,1 (ὠκυμοί-
 ρου). 527,1. dat. 374,5. 383,3. acc.
 699,1. Add. 242 a 4. gen. plur.
 674,6.
 ὠκυπετὴς μόρος 148,2.
 νέας ὠκυπορούσας 981,10.
 ὠκυπόροις ἐλάταις 1028,65.
 λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Ἀίδην
 474,2.
 ὠμηστάς θῆρας 831,6.
 ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2. ὠμὴν

ὀπώραν 1039,24. ἐξ ὠμῶν χρόνων 130,2.	ὥριον ἄνθος 319,3.
ὦνα 1025,4. ὦ ἄνα 786,6.	ὥριστος ἐν ἡμερίοις 441,6.
ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24.	ὠρομέδων Apollo 1025,3. 1036,2.
χείματος ὥρη 1067,3. ἐνείατος ὥρην 891,2. ἀνθούσης ὥρης 324,4. καθ' ὥραν 550,5. — ὥρα tempestas 482,1.	ὠροσύνης 414,4.
ὠραῖον καρπὸν 812,4.	λύκος ὠρυκτάς 1028,47.
	ὥς ἐμέ 328,2.
	καὶ ὥς 333,9. καὶ ὥς τεθνήσκουσιν 313,13.
	ὠφελίην τέχνης 780,4.

VI. RES ET GRAMMATICA POTIORA.

Acherusius lacus lacrimis defuncti inpletur 702,8.
 acrosticha 149 cf. praef. 725. 726. 1096. duplex 979.
 acroteria in templo: Victorias inter duas media Proserpina 818,10.
 adiectiva duplici generi adstricta *αὐχμηροὺς εὐνάς* 431,3. *κῆρα μινυνθάδιον* 603,2. triplici *κυδάλιμος* 511,1. 874,1. 917,4 et conpositum *ἀκίνητος* 1046,73. — adi. *ἀμύμων* barbarus dat. pl. *ἀμύμωσιν* 451,3. 594,6. — adi. mascula forma cum substantivo feminino 594,7. 1046,50. 1075,3. — adi. cum substantivo eiusdem stirpis 155,1. 365,3. 564,4. 692,3. 838,2. — duo adi. eiusdem stirpis sed sententiae contrariae *πολύπαιδας ἄπαιδας* 344,11.
 adoptata filia 205,2.
 adpositio *ὅστέα καὶ σάρκας — παῖδα τὸν ἡδύν* 90,1. *θέσθαι νέκυν εἰς ἐμὲ νηδύν* 502,8.
 adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.
 aedificium epulantium in usum 1049 adn.
 Aeneades omnes Romani 1046,3 adn.
 aenigma Homero propositum 1105. de talis 1120. arithmeticum 1121.

Aesculapius a Baccho altus educatusque 1027,43. incantamentis adversatur 1026,2. ab dis inferis timetur 1026,3.
 agonotheta 491,6. V. ind. verb.
 agricolae 116. 321. 446. 452. 453.
 Aiakis heroum prope Ilium novum 1081. — *Ἀίας* nomen anapaesticum 1095 adn.
τὸ ἀληθές et τὸ σαφές inter se opposita 1084,13.
 Alexandri M. origines 1088 b.
ἀλλά postpositum 30,5. 42,3. 618 ep. 5. *ἀλλά — δέ* 609,4. V. *δ' ἀλλά*.
ἄλλο praescriptum alteri epigrammati 550.
 Amor *σώφρων* 811,7 cf. Add. cum Pane luctans 1103. balnea face calefacit 810,10.
 amoris expertibus gravem poenam minatur Isis 1028,40.
 anacolutha oratio 372,33. — anacoluthia participii 704,3. 870,7. — V. casus.
 anaglyphum describitur 96,2.
 anagnostes christianus 427,6.
 analogica forma *εἰσιέτω* pro *εἰσίτω* 1138,2 cf. adn.

anaphora articuli 207,1 (ὁ — ὁ — ὁ). 822,1 (ὁ — ὁ). Add. 552a5 (ὁ — ὁ — οὐ). 601. 841. 863,9. 900 (τόν — τόν — τόν). 582. 904 (ἡ — ἡ — ἡ). 1C64,11 (ἡς — ἡς). 418,3. 556. 678 (τήν — τήν — τήν). 555,1. 3 (τήν — τήν — ἡ — ἡ). praef. 222b6 (ταῖς — ταῖς). 859,7. 1027,30 (ὦ — ὦ). articuli cum pron. relat. 260 (τάν — τάν — ἄν — ἄ — ἄ). pron. relat. 643,7 (οὐ — οὐ). 1028,46 (ἄν — τάν). 663,7 (ὡς μέν — ὡς δέ). 655,5 (οἶος — οἶος — οἶος — ὅσων τε). 1080,2 (οἶον — οἶον). 569,7 (ὅσσα — ὅσα). pron. demonstr. 822,5 (οὗτος — οὗτος). 618,34 (ταῦτα — ταῦτα). 1028,36 (ἄδε — ἄδε — ἄδε). 1029,3 (αὐτός — αὐτός). 831,13 (αὐτόν — αὐτόν). negationum οὐ — οὐ 208,19. 374,3. 551,10. 696,5. 719,4. οὐχί — οὐ 83,1. οὐ — οὐδέ 256,7. 274,1. 564,5. οὐδέ μέν — οὐδέ 663,5. οὐδεῖς — οὗτις 391,1. οὐ — οὐ — οὐ 373,3. 1064,5. οὐκ — οὐκ — οὐδέ 655,3. μή — μή — μηδέ 646,9. οὐκ — οὐ — οὐκ — οὐχί 646,3. οὐκέτι — οὐδέ — οὐδέ — οὕτε 720,3. οὐ — οὐ — οὐδέ — ἀλλά 546,5. οὐ — οὐ — οὐ — οὐ — οὐ 649,5. οὐκέτι — οὕτε — οὐ — οὐ — οὐ 271,1. ἐνθάδε — ἐνθάδε 720,1. ἐνθεν — ἐνθεν 935,5. τηλοῦ μέν — τηλοῦ δέ Add. 242a9. πάντα — πάντα δέ — πάντα δέ 909,5. ἄρτι — ἄρτι 208,1. 239,3. 465,1. 624,5. ἔτι — ἔτι 569,1. νῦν — νῦν 1041,1. εἰς — εἰς 547,1. αἰαῖ — αἰαῖ 562,1. οἷ — οἷ 418,7. 565,5. εἰς — εἰς 939,1. εἰς — εἰς — εἰς 1139,1. μία — μία 547,15. 643,1. ἄξια — ἄξια 994,6. ἔξοχε

— ἔξοχε 243,10. ὄλβιε — ὄλβιε 243,15. πολλοῖς — πολλαῖς 609,1. εἶδε — εἶδε 327,5. εἶλεν — εἶλεν 30,1. ἴσχεο — ἴσχε 651,5. κλαίει — κλαίει — μύρονται 550,1. κλαύσατε — κλαύσατε 564,1. οἶδε — οἶδε τε 994,1. — anaphora turbata 567,5. anima κοῦφον πτερόν habet 312,5. curis libera evadit 653,4. anima et corpus igne purgata 109,5. anima tamquam mutuum a caelo acceptum redditur 613,6. Add. 772a4 cf. adn. deo hominis virtutem nuntiat (christian.) 422,5. anima defunctae loquens adparentibus 320b. 372,33. animarum migratio 882,3. anima ad caelum, corpus in terram, similia 21,5. 35,5. 41,1. 90,2. 104,5. 148,3. 150,7. 156,1. 159,2. 175,3. 225. 243,5. 18. 250,5. 261,5. 288,4. 315,1. 324,1. 325,5. 422. 432. 462,5. 12. 502,12. 522,13. 642,7. 651,2. 652,1. 1063,3. Add. 646a3. anni nota additur 322sq. 341. 380. 396. 410. 421. 452,8. 793. 832. 841. 844. 901. 978. 983. 987sq. 996. 998sq. 1063. 1069. 1096. Antiochus tribus atticae eponymus vocatur ἑγγονος Ἡρακλέους 957,6. Anubis rex deorum 1029,1. eius nomina ibid. 1sq. Apollo εὐσεβέων χῶρον ἐπερχόμενος Add. 228b8. iuvenibus omnia bona tribuit 473,4. eius statua consecranda ad pestilentiam avertendam 1034,29. aquam frigidam Pluto rogatur ut defuncto porrigat 658,1. 719,11; quae aqua Mnemosynes ex fonte est 1037,5.

aquaeductus Hadriani Athenis 162,5.
Sardibus 903,2.
ara XII deorum Xanthi 768, Athenis
1043,3.
apud Arbela pugna conmissa 1088.
Arcadum cum Syracusanis Gelonis
aetate commercium 744 adn.
archetypum commune 56 sqq. 371
adn. 414 sq. 449 adn. 576 sqq.
896 sq. 983 sq.
architectus 412. 450,7. 599. 1058.
archontes attici 820,2. 844. 868,3.
927. 928,7. 954 sqq. 960. 963 sq.
966. 968 sq. 1128,18. Add. 886 a 5.
— ἀρχόντων καὶ ταμιῶν Calliupo-
litanorum 1034,33.
arenae Thebanae iuxta Memnonem
996,3.
Aristarchi praeceptum 831,7 adn. cf.
1035,13 adn.
Aristophanis Byzantii de Menandro
iudicium 1085,12.
Aristotelis mors voluntaria 847,3 adn.
articulus ab substantivo ipso verbo
seiunctus 1047,3. art. τό enun-
tiato interrogativo praemissus
339,3. relativo 1046,72. art. cum
pronomine αὐτός male coaluit
τάτόν 311,3. ταῦτοῖς 425,6.
artificis nomen additum 6 (cf. praef.)
8. 13. 43. 472. 751,3. 752. 759.
761. 763. 765. 769,2. 850. 851.
852. 853. 917. 932. 938. 947 b.
Add. 4 a. 197 a. 492 a praef.
938 a. 1100 a.
assessor tribunalis Bithynici 395,4.
astronomus geometra philologus idem
homo 185.
asyndeta 155. 644,5.
Athenae θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσι
τε 88,7.

attica indoles in epigr. neapolitano 557.
aurifex 46,1. 619.
auriga 375. 611 sq. 932 — 935. au-
riga, deinde nauta 339,6. 11. —
aurigae ab imperatore statua per-
missa 935,1.
avus, non pater nominatus 444,2.
avus et nepos cognomines 752,1.
890,1.
αὐτάρ ab initio epigrammatis 154.
in apodosi 325,5.

Bacchi specie indutae statuae 705. 821.
Iuliae Balbillae origines 991,9 sqq.
barbarae formae verborum: εἶλαν
314,24. ἀνεῖλαν ibid. 18. ἀπήγαγαν
526,2. ἤρπαξες 570,1. ἦτον i. q. ἦν
719,2. ἐξέτεμες 570,4. ἤλπιζα 167,6.
ἤλυθα 564,4. ἦλθα 722,1. 920 II 2.
ἔσχα 290,4. 689,7. 722,2. θελαιοις
(opt. aor. ἤθελα) 339,3 adn. κατ-
έκτην 546,15 adn. κατέλιπα 731,3.
ἤφεραν 168,2. substantivorum ac-
cusativi ἀωρότητα (?) 372,32 adn.
λιμέναν 168,3. λυκάβαν 828,8. πα-
τέραν 372 in. 522,10. νεότηταν 368,8.
πατρίδαν 168,5. 920 II 1. χάριταν
167,6. adiectivorum: ἀσφαλὴν πρά-
ξιν 1038,32. ἡδύν et γλυκύν neutra
719,8. 9. pronominum: ἐμέν pro
ἐμέ 322,6. τίς pro ὅστις 376 a. b. c.
722,7. καὶ οὕτως pro ὡσαύτως 1038,
24. — augmentum imperativo ad-
ditum 452,19 (προὔπεμπε).

Bassidarum originem Bassus homo
romanus iactat 892,1.
ἡ βουλὴ τῶν φ 877. τῶν χ 867. 955.
τῶν ψ 878.
brevitas quaesita 315,

Cabiri Vrani filii Jovem nascentem
viderunt 1035,7 sq.

caelebs gloriatur 522,7. 713,11.

calceamentum senatorium 1046,23
adn.

Cambyses Memnonis eversor 991,3.
1000,8. 1003,5.

canis 329. 332. 626. 627.

Capitolinum certamen 618. Capito-
linus Jupiter (?) 398,1 adn.

caprifera figura 1102.

carmina auro et electro potiora 618
ep. 19.

casuum anacoluthia 339,7. 609. 624,5.
920 II 2. — nomin. pro vocativo
475,5 (πολὺ φίλτατος). 907,5 (φί-
λος). — gen. σφῶν κτεάνων pro ἐκ
σφ. κτ. 407,6. genetivi duo, unus
subiectivus, alter obiectivus copula
ἡδὲ coniuncti 1066,2. — accusat.
pro nominativo 722,4 adn. acc.
duplex τὸν κῆδος ὁμοφρονέως
πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλιν 493,6. acc.
plur. decl. prim. ultimam corripit
δίκας 647,15.

Catana εὐσεβέων urbs 887,1.

Cecropis filiae Minervae sacerdotes
1046,54.

Celtarum in Asiam expeditiones
Add. 242a.

cenotaphia 89,1. 164. 230. 252. 285.
376. 475.

Ceryx Herodis gentis auctor 1046,33.

Chios vinosa 88,5.

choregus 603 adn.

christianus homo Ammonis templum
adit eiusque rei veniam petit a
Christo 1024.

Christus aurei saeculi auctor 1024,2.
circensium factionum certamina 935.

civis duarum civitatum 35,9. 362,1.

376 e. — cives et peregrini con-
iuncti 1,1. 251,1. 264,9. 851,4.
Add. 228 b 5.

classis Pontica 337,1. Misenensis 838.

clausulae versuum sono similes, sen-
tentia diversae 564,2. 6. 570,3.
891,2 adn.

Cleonaeorum apud Tanagram occi-
sorum epitaphium 20.

Codri sepulcrum 1083.

columbarium in sepulcris Syriacis
441,9. 448,3. 450,2. 452,13.

conloquium viatoris cum defuncto
110. 140. 218. 245. 247. 248. 667.
cum sepulcro 256. 347. 625.

comparatur puer cum Iaccho Endy-
mione Hercule 690,5 sq. iuvenis
cognominis cum Themistocle 112,3.
mulier cum Alcestide 277,4. 648,8.
cum Penelope 277,4. 471,3. 558,2.
cum Sirenibus 582,1. cum Venere
582,2. cum Leda 648,8. cum Ama-
zone 727,12. mulier Alcinoi hospi-
talior 545,2. domus cum Alcinoi
magnificentia 1056,3. comparatur
defunctus arboris ramo discerpto
538,6. (cf. 569,4. 570,4). defunctae
mors cum raptu Proserpinae 324
adn.

corpus naturae vinculum 463,2. —
V. anima.

crucis signum 1068,9.

cubicularius 555,4 adn.

Cypriorum regum gens 846.

Daedala ludi 931,3.

δέ in apodosi 243,32. δέ duplex 339,2.
δ' ἀλλά 298,5.

decurio (senator) 714,3.

demoticum in ipsis versibus 75,3; in
lusus gratiam 66,1.

Dianae Scythiae imago ab Oreste
Patmum translata 872,9.

dictata a ludimagistro 1119.

didascaliae 928. 929.

Δίκη corpora κατέλυσε 522,12. in
Δίχης fano hominum iustitiae
operatorum statuae conlocatae 905.
906. 909.

diphthongi ionicae *ao* et *eo* 774,2. 3.

distichon idem bis positum in eodem
epitaphio 506,6. 11. disticha sin-
gula ita sese excipiunt ut proximo
quoque unum aliquod ex superiori
vocabulum repetatur 261 adn.

diversium 935,3 adn.

donum hospitis 1132,2. mulieris ad
amicam 1130.

dorica forma ἀρετᾶς in epigr. attico
30,6. 69,1.

Dymaeorum de Eleis victoria 790.

η pro αι et contra saepius 372.

ἐάν verbi vis duplex 1111,4.

εἴτε in sola altera enuntiati parte
positum 588,6.

eliditur iota ἐνδὸθ' ἔχων 615,2. περ'
ἐμείο 870,7. iota dativi sing. elisum
excusatur 772,1. iota dat. pl. elisum
818,14. 1035,25.

enallages figura: βίος pro homine
489,3.

epanalepsis 202,1. 388,6. 549,9. 570,7.
828,5. 1027,31. 1044,1. 1089,4.
1140,1. Add. 1029 a 2.

epheborum amicitiae monumenta 957.
958. 963.

epigramma sepulcrale in vasculo
scriptum 1134. 1135. — ep. de
iuvene scriptum in mulierem trans-
latum 169; de virgine scriptum
iuveni adhibitum 521; de patre

scriptum in matrem translatum
679,3. — epigr. ἰσόψηφον 806.

ἐπιφάνεια Aesculapii 802,5.

epithetorum copia in carminibus atti-
cis 151 adn. 169 adn. 173,5.

epizeuxis figura 462,9. 467,3.

equus 625.

Erythrarum urbis fabulosa origo
904 adn.

Europae et Asiae nominibus inpe-
rium romanum comprehenditur
978,3. — V. s. v. Graeci.

Faustina maior altera Ceres 1046,6
adn.

floribus ornatum sepulcrum 73,1.
flores ad sepulcrum nascantur
569,6. ab ossibus flores 194,7.
547,1. 548.

fontes apud inferos duo Δήθης et
Μνημοσύνης 1037.

fratres tres duodenorum annorum, e
quibus duo eiusdem nominis 732.

futurum pro imperativo 646,10. cum
άν pro coniunctivo 376 b 1 c 1
d 1 e 2.

γάρ quarto loco positum 30,4. primo
alterius pentametri partis loco
233,8. ter deinceps positum 226,
3. 5. 7.

γε pronomini demonstrativo in titulo
dedicatorio additum 742,1 adn.

geometra v. astronomus.

gladiator 290. 350sq. 529. 945. Add.
333 a. scaeva Add. 307 a. certamen
gladiatorium 407,4.

Gorgiae Delphis et Olympiae honores
Add. 875 a.

Gothorum in Graeciam expeditio
Add. 97 a 5.

Graecorum et Romanorum nominibus omnes imperii gentes comprehenduntur 272,5. Add. 888a 2. V. s. v. Europa. — Graecorum sacra a Ioviano eversa 1060,3.

grammaticus 402. 534. 538.

gymnasia maiorum natu et adolescentulorum separata 223,7.

γυνή ea quae peperit vocatur 505,3.

Hades corrumpi non potest 141,3
cf. v. 6.

Hadrianus poeta 811. 1089. Add. 888a 5; eius iter aegyptium 988 sqq.

Harpocrates biformis 833,2.

Harpyiae liberos rapiunt 1046,14.

Hectoris heroum apud Ilienses 1080.

Hercules ab initio Alcaeus nominatus 1082a. Δίκης θετός υἱός 831,7. eius labores XII 863,7. cum parergis 1082. labores in poculo caelati 831. Hercules ἀρετῆς δοτήρ 831,13. eius coronas superasse aliquis dicitur 894.

hermae poetarum in bibliotheca positi 1084sq.

Herodes lingua Athenarum 1046,37.

heroum vetus data occasione restitutum 790.

Herse Pandrosi partes agit 1046,32. 54 adn.

hierophantae nomen tacetur 862. 863. dicitur maris gurgite inmersum 863,4.

histrio comicus 604sq.

Horarum in Olympum reditus 1110.

horae antemeridianae labori, reliquae quieti dandae 1122.

Homeri et Menandri hermae ex adverso positi 1084sq. Homeri patria 1084,5sq. piscatorum aenigma

1105. Homereum apud Chios gymnasium 860,4. homericarum fabularum actor 101 adn.

inaurata imago 804,1.

indicativus post ὅς κεν (ἄν) 333,2.

884,6. post ὅφρα ἄν 406,8. post ὅταν 387,8. post ἵνα finale 1096,6.

inperatorum epistula 407,9.

insignia mutant Bacchus et Terpsichore 788.

interpolationes lapidarii 1027,7—15. sacerdotibus pudicis tribuendae 1027,11.

invidiae virtus 1115,2. 1116,1.

iota ante vocalem epsilon factum in τύμβῳ εἰναλέῳ 594,8 et Πραιτωρεανός 364,1. — iota ante vocalem consonantis instar: συμφωνίαν trisyllabum 560,6.

Isis super maris undis nata, ab Erebo nutrita, caeli terrae maris domina 1029,6 sqq. mundi conservatrix 985,4. lunam capite ferens Add. 874a 2; eius pompa 981,10. Isis apud Andrios culta 1028 p. 440; hymni isiaci publice inscripti apud Andrios, Memphitas (1028,4), Ietas (cf. praef.) ibid. Isiaci λόγοι ἱεροί et δημόσιοι distinguuntur 1028,10. leges indelebiles 1028,20. Isis et Osiris eadem matre nati 1028,16 adn. Isis mundum disposuit ibid. 27—34. navigationis inventrix ibid. 34. 55sqq. victimas humanas prohibuit ibid. 45 adn. insulas ex mari evexit ib. 70. superbis inimica ib. 79. praeest nuptiis ib. 37. liberis et nascendis et educandis ib. 38 sqq. agris colendis ib. 77.

iter ex portu Atheniensium ad

aram XII deorum XL fere stadia
 1043,4.
 Iupiter mortuorum vindex 542,6.
 iurat Iupiter per sidera 618,41. per
 Rheam ibid. 21. iuratur per Ho-
 merum 1084,12 adn. per Helico-
 nem 99,5.
 iuris peritus 434.

 καὶ σὺ in exordio epigr. 534,1. καὶ
 δ' αὐτῇ 272,21. καί — δέ 107,1.
 108,1. 561,3. 569,6. 815,11. 818,9.
 — καί postpositum 618 ep. 7. —
 καί et τε inter se confusae parti-
 culae 253,5. 344,10 adn. 430,7.
 1038,5. 23.
 καλός sensu novicio i. q. *bonus* 838,1.
 καρκίνων versuum genus 1124.
 κεν ex κέ i. e. καί corruptum a la-
 pidario 674,3.
 figura ἀπὸ κοινοῦ 440,1. 948,4. prae-
 positio ἀπὸ κοινοῦ posita 663,8. 1046,
 82. 1104,3. Add. 828a2.

 lapidarius correctus a poeta 218. a
 se ipso 238,2. 534,8. erravit quod
 male intellexit 1046,46 adn.
 laus defuncti, quod causam nun-
 quam dixerit 713,12. quod nec
 causas dixerit neque uxorem du-
 xerit 522,15 cf. v. 7. quod nemini
 iusiurandum dederit 713,12.
 legati Corcyraei Athenis 37. legatus
 ad imperatorem missus 896,2. le-
 gatus 851 adn.
 leo ferarum rex 1016,5. leonum
 imagines in sepulcris 242,4. 502,5.
 liberi deis cari moriuntur praemature
 153,13.
 libertus 580. 581. 616. 646. liberta
 727,8.

librorum Charidemi medici index 305.
 lingua graeca et latina 580,12.
 litterae π cumulatio 352,6. — litterae
 imperativi ζῆθι notae numerales
 1122,2.
 ludimagister 294. 615. 616.
 luscinia mortua in Veneris gremio
 canet 628,2.

 Maecenatis ad Augustum praecepta
 1022 adn.
 Martis specie indutus iuvenis Add.
 874a5.
 mathematicus 597,3. 593 adn.
 medicus 200. 202. 243. 305. 506.
 507. 519. 537,6. 554,1. 558,8.
 593,1. 717,3. 884. 885. 886. Add.
 805a. medica et obstetrix 45,1.
 medicae artis perita mulier 243,
 27. — medicus astrologus 592 adn.
 philosophus 594,11. medicus egre-
 gius et homo probus 107,1. 108,1.
 507,1. 593,1. medici οἰνοδόται 853
 adn. medici Paeonis filii 473,2.
 medicus laudatur quod vel libros
 adiit 853,3 sq.
 Megarensium urbs muris et aquae-
 ductu instructa 913,3.
 Memno conlapsus 986. inter syrin-
 gas numeratur 1018 sq. rhetori
 eloquentia par 994,1.
 Menandri herma v. Homerus. Amore
 socio dignus 1085,1.
 mensura itinerum publice insculpta
 1043.
 mercator 256,4. 466,1. 714.
 Mercurius in palaestra positus iuve-
 num custos 948. κηπουρός Priapi
 vice fungitur 812. 814. Baccho
 sociatus 817,4. Aeneam pugna
 educit 1046,25. Mercurii pater et

filius Priapus 817,3. eius specie
 indutus homo 949,1.
 meretrix 610.
 metonymiae figura: persona pro re
 995,5. 997,2 (Aurora). 1028,55.
 (Amphitrite). ib. 58 (Tethys).
 metrum mutatum propter nomen
 616,6.
 miles 308,1. 403,14 445,2. 447,2.
 448. 449,4. 713. 1055,2. Add.
 273a. miles et agricola idem
 446,5.
 mimus 606. 607. 608. mima 609.
 Minerva Veneri sociata 794. ca-
 ptivum liberat, sanat aegrotum
 1038,20. Minervae Phidianae ex-
 emplum 794. eius statua ὑπάτην
 ἄφεισιν hippodromi denotat 795,1.
 Mnemosynes apud inferos fons custo-
 diis circumdatus 1037,5.
 monosyllabum νηόν 832,1. λαούς
 981,11.
 monstrosus infans 706.
 monumentum vetustate dilapsum
 restitutum 461. 477. 843. 1089.
 mortis genera: bello interfecti l. 21.
 24—30. 34. 180. 182—184. 209.
 242. 333. 461. 477. 487. 489. 490.
 790. Add. 471a. 874a8. morbo
 absumpti 131. 136. 149. 190. 314.
 413. 431. 434. 550. 737. pesti-
 lentia 11. 375. profluvio mortua 218,8.
 febris 247,2. 465,6. tabe 471,6.
 partu 77. 238. 505. Add. 241a
 17. morbo et labore 618 ep. 3.
 senio morboque 500. senio 126.
 vi percussi 280. 285,2. 334. 624.
 de rupe praecipitatus 225. 482.
 voluntaria morte 847. Add. 497a2.
 equum venatus occidit 335,4. in-

cantamentis amatoriis periit puella
 683. — V. naufragi.
 mortuus mente praeditus 334,5. bene-
 volum se promittit 278. 328. cum
 mortuis licet conloqui 217,2. iu-
 venibus licet mortuis loqui 325,7.
 mortua marito liberos commendat
 79,4. mortuus adloquitur matrem
 ante mortuam 69,3. matrem su-
 perstitem adloquitur 510,3. gau-
 det matre iuxta sepulta 637,1 coll.
 491,7. mortua una pro omnibus
 369,6. mortuis querellae molestae
 151,14. mortuorum duo ordines
 terrestres et caelestis 650,10. mor-
 tuus deorum a cyatho 312,16.
 mortui infantes Plutonis et Pro-
 serpinae oblectamenta 272,10. mor-
 tuus ex nihilo natus ad nihilum
 recidit 646,14. fit στήλη τύμβος
 λίθος εἰκὼν 311,5.
 mulier deae (Dianae?) vel deorum
 soror 874,8. Serapidi vicina posita
 875,2. honoribus inperita propter
 aviae merita 857; propter patris
 875. pro marito mortua 547,10.
 ante maritum mori cupit 558,3 sq.
 Musa fatum non arcet 98,2. Musae
 lugent mortuum 538,3. omnis
 carminis inventrices Add. 1029a3.
 musicus (ᾠδοῦς) a regibus honoratus
 926,16.
 mysteriis Eleusiniis initiati Dioscuri
 Aesculapius Hercules Hadrianus
 863,5 sqq.
 naufragi 179. 186. 214. 219. 230.
 256. 432. 643. Add. 463a1.
 nauta 650.
 negatio aucta οὐδέ — οὐ 580,7.

Nemeonices primus Sidoniorum 932.
Neopythagoreorum praecepta 1031
adn.

in nomine luditur 63,1. 128,6. 189,5.
223,11. 245,4. 398,1. 435,3. 440,9.
467,3. 469,1. 502,2 cf. v. 8 (ita
ut nomen idem adiectivum sit
Νήδυμον ὕπνον). 615,10 (ita ut no-
men Φίλητος idem adiectivum sit).
558,7. 621,6. 622,1. 640,4. 659,2.
708,1. 737,1. 824,6. 1016,1. nomen
duplex (ὁ vel ἡ καὶ) 387,4. 399,2.
979 acrostich. pueri nomina tria
diversa 867 adn. liberorum no-
mina non addita 9,1. infantis
biennis nomen additum 136,2.
nomen filii desideratur, patris ad-
ditur 209. nomina ab ἀλκή deri-
vata 183 adn. nomina attica ex
adiectivi φίλος formis facta 852
adn. nomen numeris inhabile mutat
metrum 616,5. in duos versus di-
remptum Add. 805a5 adn. nomina
romana in graecam speciem trans-
formata 473,1 adn.

numeralis nota metro aptata 283.
694,3. cardinale pro ordinali cum
substantivi numero singulari 415,2.
in numero litterarum lusus vertitur
1096 (v. epigramma ἰσόψηφον).
numero quaternario momentum tri-
buitur 43.

bis nupta mulier Add. 241a. puella
nupta XIII aetatis anno 681,3.

nutrix 48. Peloponnesia 47.

Nymphae puellam sustulere 570,10.
571,1.

Odeum Regillae σῆμα 1046,46.

ἰδοιπόρε pro παροδοιπόρε adn. 167,1.

οἶος adiectivum ad verbum pertinens
ad subiectum refertur 116,5.

optativus sine ᾗ 562,7. 618,38.

oraculum Apollinis Grynei 1035.

Alexandri Abonotichitae 375,2.

ex Aeno urbe datum 1034. Apa-

meense 836,2. de annonae inopia

1036. oracula talorum 1038. 1041.

ex litterarum ordine et disposita

et distribuenda 1039. 1040. — ora-

culorum sermo 1038 p. 455 adn.

ordo verborum turbatus 435,5sq. adn.

Osiris rex Aegypti 1015,9. sphingis
s. Isidis vir 1015,8.

οὐ apud coniunctivum οὗ μιν ὀνόση-
ται 1046,30.

οὐδέ postpositum 618 ep. 13. οὐδέ
δέ 720,4.

οὔτε — οὐκ (pro οὔτε) 618 ep. 3.

oxymoron 700,5.

Pamboeotia ludi 931,3.

Panathenaica pompa 910.

Parthenii Nicaeensis patria 1089,12
adn. eius in uxorem epicedium ibid.
p. 492. Tiberio et Hadriano di-
lectus poeta 1089,3.

Parthenon: νηὸν Ἀθηναίης 910,3.

patria duplex ἡ μὲν φύσει, ἡ δὲ νό-
μοισιν v. s. v. civis.

pauperum cura 366,3. 543,4. 727,7.

pentametri duo prosae orationi in-
serti 326.

Periandri praeceptum in cochleari
argenteo 1113.

pestilentia II p. Chr. n. saeculo in
Asia 375. 793. 1035. Athenis
1027 adn.

Φειδιακὴν χάριτα 794,4 adn.

philologus v. astronomus.

philosophus 600. Ἰαονίης ἐμπέραμος σοφίης 553. stoicus 105,1. cynicus 1017. Pyrrhonius Add. 241 b. philosophus rhetor 170,9.

pluralis pro duali lapidario ignoto 1027,22. pro singulari in metri gratiam 955,1. plurali maiestatis utitur deus 781,3; mulier attica iv saeculi 78,3.

podagra laborantibus vinum conmen-
datur 853 adn.

poeta 98. 99. 330. 415. 618 (puer).
Add. 277 a 5. poeta comicus 38.
tragicus (non histrio) 39,3. poeta
postea mercator 613.

positivus cum superlativo coniunctus
δικαιοτάτοί τ' ἀγανοί τε 648,10.

praeconum certamina 938,2.

praef. urbi (Cpoli) 535,1. praef.
equitum 868,2.

praepositionis ἀμφί usus singularis
Add. 241 a 1. 10. 17. διά c. dat.
828,7. πρό c. dat. 841,1, 3. σύν c.
genet. 539,4.

Priamus a se interfectum Achillem
gloriatur 1079,2.

Priapus genua flectens 782,5.

privatus homo magistratum honores
procurat 905. 906.

producta paenultima in vocc. πατήρ
483,1. πυρί 1015,2. Χίος 88,6.

pronominis αὐτός formae: ατόν 311,3.
ατῶν 321. ἐατοῖς 340. pron. pers.
ἐοῦ pro ἐμοῦ 618,19. cf. 23. pos-
sessiva cumulata ἐμὴν σύμβιον ἐμεῖο
372,18. pron. demonstr. duplex
ὅδ' ἐκεῖνος 633,1. οὗτος ὅδε Add.
273 a 1. pron. demonstr. iteratum
in enuntiato relativo 1111,3 (Calli-
machi epigr.) 397,4. pron. relat.
τόν, ubi ὅν metrum flagitabat (vi

p. Chr. n. saec.) 1064,5. pron.
relat. κατὰ σύνεσιν constructum
1028,20. adsimilatio pron. relat.
502,9. 555,6.

pronuntianti ζ i. q. σ est 204,5. 387,1.
395,1. 433,3. 491,8. 587,4. 727,2.

propheta Apollinis 858 sq.

pugilator 262. 291. 602. 942. praef.
942 a 1. pugilator idemque pancra-
tiasta eodem die vicit 942. pugila-
torum victoria cruenta 942:

Regillae genus 1046,3.

rhetor 228. 229. 442. 590. 931.

sacerdotes 211,1. 827,3. 832,3. Mi-
nervae 43,3 (XL per annos). 97,1.
Matris magnae 44,1 (mulier).
Apollinis 191. 192 (Carnei). 800,2.
823,1. Apollinis et Jovis 465 (mu-
lier). Dionysi 819,1. Proserpinae
494,1 (virgo). Musarum κληδοῦχος
226,7. Herculis 952,2. Alios 861
—873. — dea ipsa sacerdotes eli-
git 872,1. 12. 873,5. sacerdotes
sorte lecti 858 sq. Aegyptii vete-
rum fabularum periti 992,4.

sacra Graecorum abolita 1068. sacra
pro avertenda pestilentia 1034,21.
1035,13. sacra quotannis obferri
solita neglecta insequenti anno du-
plicata 815,10. sacrificant Palladi
vitulum, Jovi et Baccho bovem,
taurum Aesculapio 1035,21 sqq.
Plutoni haedum, Proserpinae ovem,
nigrum utrumque 1034,23.

Satanae convicia 1140,1—5.

scriptor rerum ionica usus dialecto
praef. 877 b.

senatoribus filiis gloriatur pater 934,2.

sepulcrum (sacerdotis) iuxta Iovis

templum 465,8. iuxta domum 444,4.
 in ipso domus circuitu 682,4. sub
 arboribus 400. 433 (cf. Hom. Il.
 Z 419). sub vite 720,6. sepulcri
 parietes picti 546b. tumulus θά-
 λαμος apud inferos 143,2. sepul-
 crum de defuncto nominatum 182.
 sepulcrum pulcrum bonis gaudium,
 malis dolor 452,15.
 servus 623. 624. serva 121. 531. Add.
 313a. servus in libertatem vindi-
 catus 120,4 (v. libertus). servi de
 terra nati 606 adn.
 ἐν σίγνῳ *cognomine* 168,4.
 singularis ethnici numerus pro plu-
 rali 743,2, quod tamen valde du-
 bium exemplum est. — singulare
 κρατός refertus ad plurale θεοί
 312,15. singulare παλάμη fortasse
 ad plurale ἀθάνατοι 562,8 adn.
 per somnium dei adparent 774,3.
 785,4.
 sol omnia facit ut crescant 1031,1.
 sororum par musicum 102. φιλίαν
 et πλεῖστον πατρικόν sororum par
 communes censet 81,2.
 sphinx Isidis vice fungitur 1015,8.
 expectat Osirin longinquis ex terris
 reducem 1015,8. 12. in sphingis
 nomine luditur 1016,1.
 statuae hominum dis consecratae
 849—852. 858sq. 862—872. 874
 —876. Add. 886a 5. iuxta Pro-
 machon statua posita 912,4. iuxta
 Sarapidem 875. iuxta Dianam 874.
 Bromii et Victoriae statuae ὑπὸ
 δισσοῖς τρίποσιν positae 924,4. sta-
 tua sub ulmo posita 898,2. Eu-
 doxiae statua argentea 921,1. sta-
 tua marmorea veste porphyretica
 induta 1107. equitis statua 855.

Kaibel, Epigrammata graeca.

substantiva neutri generis pluralia
 cum verbo plurali 128,7. 368,4.
 subst. αἴξ masculino genere utitur
 872,4. heteroclitum θρῆνος (ὁ et τὸ
 θρῆνος iuxta) 344,2. 6. 13. 15.
 superstitum voces circa defunctum 99.
 tabernae vinariae 810,7.
 Tantali poena 734,8.
 Taphii fontis titulus idem apud Nau-
 pactios 1071.
 Telesphorus deus princeps epheborum
 receptus Athenis 1027 adn.
 ex terra nata ad terram redeunt 75,2.
 156,1. 288,3. 438,1.
 thermae 810,10.
 thesmothetae omnes archontes 878.
 tibicen praef. 474a.
 tmesis exemplum in sepulcralibus
 nullum praeter 517,11. ὅς τὸν ἐμὸν
 παρὰ τύμβον ἄγεις expressum for-
 tasse ex Callimachi ep. 23,1 ed.
 Schn. Praeterea 816,3. 849,3.
 928,9. 995,5. 1027,26. 1028,39.
 1046,17. 61. 71. 72. 75. 1133,2.
 τοι particula addita pronomini demon-
 strativo 258,1. 6.
 toparcha 430,7.
 tribus omnes victoria non exploratā
 unum una tripodem dedicant 926.
 Triopas sacrilegus 1046,95.
 Troadis vici 335.
 unguenta et corollas vetatur viator
 sepulcro inponere 646,9.
 Vranus Noctis filius 1029,6.
 Valentinianorum secta 726 adn.
 venator 196,1. venatores circenses
 351,2. 885,1.
 venatio circensis 407,5.

Venus cum Iove et Gratiis inploratur
ab defuncta ut maritum liberosque
tueatur 369,4. eius statua in maris
litore posita 810,1.

verba motus et quietis mutant stru-
cturam velut βαίνειν οἷχεσθαι ἐν 425,6.
690,3. ἦκειν ἐπὶ χώρῳ 714,4. εἶναι
κεῖσθαι οἰκεῖν εἰς vel ὑπό τι 134,2.
141,1. 212,3. 215,6. 256,1. 380,2.
431,3. 502,22. 728,2. Adde κοσμή-
σαμεν εἰς στέφανον 372,29 et εἰς
Δήμητρα pro eo quod est in terra
618,12. — omissum verbum ἔχειν
123. dedicandi verbum 385,4. in-
finitivus fut. ἔσεσθαι 1046,76. ἔστη-
σαν in enuntiato relativo 909,8. —
verbi genus medium pro activo
μίμνεται 265,2. φυλαττομένῳ 816,4.
πεπαυμένον 1030,2. κευθομένα 1081,
2. — verbi vis ambigua πιστεύ-
σαντες *fidentes* simul et *conmit-*
tentes 875,6.

versuum exitus vitio liberi 1038,39
adn.

Victoria Bromio sociata 924,3.

virgo peperit 205,4.

virtutis monumentum Helicon 500,4.

vitis domini curam vino rependit
1119,1.

vocabulum idem bis iuxta positum, sed
metrico accentu diverso 551,5. voc.
rei proprium vitatur a poeta elegan-
tiore 948,3. V. s. v. ἰαύω ind. verb.
votum pro reditu 980,12. 981,7. 1023.
votum a filio susceptum pater ra-
tum fecit 756,2.

ξυνεύνου ubi metrum postulabat συν-
εύνου 212,1.

Ἰγλία Aesculapii πρῶτον σθένος 1027,5.
ὑπαρχος proconsul 906 adn.

VII. SCRIPTORES.

Aeschyli *Agam.* v. 110 Herm. = 24,3.

Agathiae vel eius quem ille imitatus est distichon Anth. P. VII 593 = 512.

Alcae Messenii fortasse epigr. n. 790.

Anacreontis fr. 94 B = 19,2.

epigr. spurium A. P. VI 139 = 758.

anonymus poeta citatur 480,3.

anonymi poetae versiculus 1112.

A. P. IX 610 = 1118.

IX 704 = 889 b adn.

X 43 = 1122.

X 111 = 1116.

XI 193 = 1115.

Paus. V 24,3 = 743.

VI 10,7 = 938,2 adn.

VII 17,7 = 855,6 adn.

Planud. ap. Duebn. A. Pal. II 608 = 1124.

Antipatri nescio utrius A. P. VII 25 = 116,5 adn.

Antipatri Sidonii A. P. VII 6 = 1084 a.

VII 29 = 787 adn.

VII 164 = 248 adn.

VII 748 = 223,4.

append. Plan. 131 = 208,25.

Antipatri Thessalonic. A. P. IX 517 = 640,4.

Archiae A. P. VII 140 = 483,1 adn.

Aristotelis *Pepli* ep. 62 B = 41.

ep. 64 B = 1135.

Arius poeta homericus 1009 subscr.

Arrianus 1015 subscr.

Asclepiodotus poeta, procurator Caesaris 993.

Automedontis A. P. XII 34 = 430,4 adn.

Balbilla v. Iulia.

Caecilia Trebulla 1001. 1002. 1003.

Callimachi *hymn. Jov.* 94 = 974,1.

Apoll. 9 = 259,3.

112 = 455,1.

epigr. 2,5 Schn. = 618 ep. 10.

11,2 = 268,8. 559,7.

23,1 sq. = 517,11 sq.

26 = 841 adn.

43 = 1111.

52,1 = 250,1.

Cratetis Thebani fr. 1B = Add. 1029 a 1

Crinagorae A. P. VII 628 = 329 adn.

VII 643 = 371.

Damostratia Rufini uxor 642,16.

Dionysius Magnes 218.

Epicharmi fr. ap. Plut. *consol. Apoll.* p. 110 = 715,3.

Eueni A. P. IX 75 = 1106.

Euripidiae sententiae 1039,12. 1040,17.

Gregorii A. P. VIII 26 = 99 adn.

VIII 111 = 68.

VIII 147 = 1024,1.

Hegesippi A. P. VII 446,2 = 243,33.

Heracliti A. P. VII 465 = 675 adn.

Hesiodus v. infra.

Homerus v. infra.

Horatii *carm.* IV 3,1 = 403,1.

Isocratis *ad Demon.* 9 = 303,3.

Iulia Balbilla Sabinae Augustae comes aeolica dialecto usa scripsit
988 — 992.

Iunior 810 praescr.

Leonidae Tarentini VI 13 = 1104.

VII 163 = 247 adn.

VII 440 = 251,1. Add. 228 b 5.

VII 740 = 298,4 adn.

Licymnii in Hygieam hymnus 1027 b.

Lucullus puer Theodori grammatici discipulus 534 cf. v. 7.

Menandreae sententiae 153,14. 340,8. 426.

Meleagri A. Plan. XVI 124 = 218,12.

Mettius Paeon Sidetes 1006. 1007.

Moschi III 40 = 205,6 adn.

IV 31 = 344,11.

Oppiani *Cyneget.* IV 347 = 569,1.

Panthes 721,4.

Parthenii Nicaeensis carmen lapidi inscriptum torrente deletum ab Hadriano restitutum 1089.

Patroinus 1026 subscr.

Periandri praeceptum 1113.

Philistionis A. P. VII 155 = 609,4.

Philoxeni A. P. IX 319 = 795 adn.

Pindari *olymp.* I 13 = 543,1.

VII 7 = 787 adn.

Pionius 647.

Platonis *Apolog.* p. 37 B = 371 adn.

A. Pal. VII 670 = 568,3 sq.

Sanenos Psenosiridis f. 1022.

Sarapion acrosticho nominatus 149.

Sarapion 1016.

Simonidis fr. 66 B = 1137,2.

fr. 110 = 242,5 adn.

fr. 113 = 539,3.

fr. 122 = 371 adn. 576,4. 577,6. 578,2.

fr. 132 = 748.

fr. 142 = 768,1. 844,1.

Solonis fr. 13 B = Add. 1029 a 1.

praeceptum = 1114.

Spartiani fides 811 adn.

Speusippi ep. 1 B = 56,1 adn.

Q. Sulpicius Maximus puer XI annorum 618.

Theocriti XI 9 = 100,1. 345,1. Add. 552 a 3.

XVII 57 = 250,1.

XXIII 37 = 380,1. 533,1.

XXV 158 = 1046,83.

Trebulla v. Caecilia.

Zosimus Nedymi f. 502,19.

Memoriae homericae et hesiodeae.

Homocentones 649. 998. 999. 1009 adn.

Homeri Iliad.

- A 30 τηλόθι πάτρης = 146,3.
 72 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε = 1040 in. ubi fortasse scribendum
 Φοῖβος Ἀπόλλων μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 605 λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο = 62,3. 588,5 et saepius.
- B 2 Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος = 101,4 coll. 502,2.
 46 ἄφθιτον αἰεὶ clausula = 742,2 et saepius.
 136 ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα = 280,4 ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.
 325 ὅο κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται = 456,2 οὐ κλ. οὐ. ὀλ. 853,7 ἐρατὸν
 τέχνας κλ. οὐ. ὀλ.
 670 καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον = 863,11 ἄσπετον ὅς πάσαις πλοῦτον κατ-
 κατέχευε Κρονίων ἐχευε πόλεσσιν.
- Γ 47 πόντον ἐπιπλώσας = 256,5.
 89 ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ = 731,3 χθονὶ π.
 322 δόμον Ἄιδος εἴσω = 87,4 et saepius.
- Δ 165 ἐυμελίῳ Πριάμοιο (codd. εὐ- = 537,5 ἐυμελίας Τόμοιο.
 μελίῳ)
 166 Ζεὺς Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι = 320,1 αὐτὸς Ζεὺς Κ. ὑ. αἰ. ν.
 ναίων
 194 ἀμύμονος ἱητῆρος = 109,4 πολύφρονος ἱητῆρος.
 205 ἀρχὸν Ἀχαιῶν = 915,1 ἀρχὸν ὀρᾶς Θεόδωρον Ἀχαιῶν.
 461 τὸν δέ σκότος ὅσσε κάλυψεν = 99,1 τί βαρὺς σκ. ὅ. κ.
- E 3 κλέος ἐσθλὸν ἄροιο = 185,13 ὧν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
 4 ἀκάματον πῦρ = 618,7 πυρὸς ἀκαμάτοιο.
 64 οἳ τ' αὐτῷ = 452,3.
 71 ἴσα φίλοισι τέκεσσι = Add. 35 a 4 οἳ τ' ἴσον τέκεσιν cf. v.
 8 adn.
 78 θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ = 343,3 θεὸς ὧς τίετο.
 83 θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή = 290,2. 714,7 ὥλεσεν — θανάτῳ μοῖρα κ.
 160 εἰν ἐνὶ initio versus. = 879,1 eadem versus sede.
 243 ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ = 725,9 τῷμῳ κεχ. θ.
 373 sq. τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φί- = 999 eadem ad Memnonem, unde
 λον τέκος Οὐρανιῶνων — μαψιδί- ῥέζοντα pro ῥέζουσιν scriptum.
 ως ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;

- 414 κουρίδιον — πόσιν = 325,12.
 444 μῆνιν ἀλευάμενος = 847,2 ὕβριν ἀλευάμενον.
 485 ἀτὰρ οὐδέ = 1046,43. 45 ἀτὰρ οὐδέ eadem versus sede.
- 749 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον = 1110,5 αὐτ. δ. π. μ. οὐρανοῦ, εἰς δ' οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὦραι ἵτον ὦραι.
- Z 15 οἰκία ναίων = 372,2 Πλουτέος οἰκία ναίω.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαή- = 1068,11 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο κτλ.
 μεναι, ὅφρ' εὐ εἰδῆς Similia saepe, velut 301,3. 339,3. 340,5. 408,1. 530,1. 698,5. 877,3.
- 193 τιμῆς βασιλίδος = 1028,53 βασιλῆίδα τιμάν cf. adn.
 292 Ἑλένην — εὐπατέρειαν = 871,8 Ἰσίαν εὐπατέρειαν.
 380 ἰλάσκονται clausula = 1027,4.
 455 ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας = 461,1 ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν.
 464 ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ = 698,1 παῖδά με τεθνεῶτα χυτὴ (sic scribendum) κ. γ. κ.
 γαῖα καλύπτει
- H 86 ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ = 764,1.
 104 βιώτοιο τελευτῇ = 33,7 et saepius.
 359 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ initio versus = 1046,32 εἰ ἐτεὸν δὴ v. extr.
- Θ 13 ἐς Τάρταρον ἡρόεντα = 1136,3 ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντα.
 22 καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε = 228,5 καμὼν μάλα πολλά.
 361 ἐμῶν μενέων ἀπερσεύς = 1160,1 ἐμῶν μενέων συνέριθον.
 388 πόλεμον δακρυόεντα = 19,2 adn.
 404 ἐς δεκάτους περιτελλομένους = 324,7 τρισκαιδεκάτου περιτελλομένου ἐνιαυτούς ἐνιαυτοῦ.
 539 ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἦματα = 320,7 ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἦ. π.
 πάντα
- I 143 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ = 649,2.
 161 εὐχομαι εἶναι = 750,3.
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι = 268,4 ἔργα δ' Ἀθηναίης.
 ἰσοφαρίζειν
- 404 ἐντὸς ἐέργει clausula = 545,1.
 407 ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν ὄψ = 998,2 ἐελδομένῳ μοι ἀκοῦσαι.
 446 νέον ἡβώνοντα clausula = 598,3 παῖδας λίπον ἡβώνοντας.
 457 καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια = 449,3 καὶ ἐπαινὴ Φερσεφονεία.
 486 ἐκ θυμοῦ φιλέων = 543,1 ἐκθύμῳ φιλέων.
 508 ἄσσον ἰούσας = 312,6 ἄσσον ἰόντας.
 544 θηρήτορας ἄνδρας coll. Λ 685 = 885,1 θηρεύτορες ἄνδρες.
 ἡγήτορες ἄνδρες
- 561 πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ = 372,31 πατὴρ καὶ πᾶσα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 587,6 πατὴρ κ. π. μ.

- 699 μυρία δῶρα διδούς = Add. 877a4 μυρία δῶρα τελεῖν. 815,4
ψυχικὰ δῶρα διδούς. 1000,2 μουσικὰ δ.δ.
= 998,5 coll. 988,1.
- Κ 47 ἔκλυον αὐδῆσαντος = 919,12.
- 212 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους = 841,7 ζώγρει, δέσποτ' ἀναξ.
- Λ 131 ζώγρει Ἀτρέος υἱέ = 558,5 δικαιοτέρην ὅπ' ἄκουσον.
- 137 ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν = 221,1 ἐσλὸς ἐών. 744,4 ἐσλὸς ἐών et
saepius.
- 471 ἐσθλὸς ἐών = 600,1.
- 514 ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων = 849,1 πεζοὶ δ' ἱππῆές τε.
- 529 ἱππῆες πεζοὶ τε = 1107,1 ἐς χροά λευκόν.
- 573 χροά λευκόν = 1034,25 αἶμα μέλαν eadem versus
sede.
- 813 αἶμα μέλαν init. versus = 320,6.
- Μ 252 Ζεὺς τερπικέραυνος = 1009,1.
- Ν 99 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τέδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι
121 ἐν φρεσὶ θέσθε = 298,7.
- 484 ἦβης ἄνθος = 658,2 ἦβης — ἄνθος.
- 687 οὐδ' ἐδύναντο clausula = 324,5 οὐδ' ἐδυνήθη.
- 763 κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες = 620,8 κείμεσθ' ἄλαλοι, ψυχὰς ὀλέ-
σαντες.
- 837 ἡχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα = 288,4 ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς
καὶ Διὸς αὐγὰς αὐλάς.
- Ξ 169 θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς = 590,4 θύρας ἐπέθηκα φαεινὰς, cf.
818,5 θύρας τεύξαντο φαεινὰς.
- 177 ἐκ κράατος ἀθανάτοιο = 312,15 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο cf.
1046,75.
- Ο 352 κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους = 1028,50 adn.
- 439 ἴσα φίλοισι τοκεῦσι = 884,1 ἴσόν τοι τοκέεσσι.
- 460 ἐξείλετο θυμόν = 320,2 στέρνων ἐξείλετο θυμόν.
- 489 ἀνδρὸς ἀριστῆος = 343,2.
- Π 123 κέχυτο φλόξ clausula = 1034,26 δαινίσθω φλόξ claus.
- 457 τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων = 7,2. 502,6 cf. 249,4.
- 540 θυμὸν ἀποφθινύθουσιν = 414,2 θυμὸν ἀποφθίμενος.
- 548 λάβε πένθος = 233,7 παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος.
- 665 δῶκε φέρειν = 228,6 ἔδωκε φέρειν.
- 711 ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος = 801,1 ἐκατηβόλον Ἀπόλλωνα.
- 849 μοῖρ' ὀλοή = Add. 306a6 μοῖρ' ὀλοή.
- 856 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη = 243,5.
- Ρ 88 φλογὶ εἵκελος Ἥφαίστοιο = 1015,11 εἵκελον Ἥφαίστῳ . .

- Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια = 238,1 Μοῖρα καὶ Εἰλείθυια.
 77 σεῦ ἐπιδευομένους = 663,6 ἀρετῆς σῆς ἐπιδευόμενοι.
 89 παιδὸς ἀποφθιμένοιο = Add. 1 a 1.
 184 κυδρὴ παράκοιτις = 654,7 adn.
 485 τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται = 1046,72 ὅσσην περὶ τείχος εὐτροχὸν ἐστεφάνωται quod ex Homero aliter ac feci explicandum.
 499 ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο = 1134,1.
 533 ποταμοῖο παρ' ὄχθαις = 272,7 παρ' ὄχθαις — Μαιάνδρου, cf. adn.
 603 ἱμερόεντα χορόν = Add. 1029 a 6.
 Τ 91 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτῃ = 1028,15 τυράννων — πρέσβα, Κρόνου θυγάτηρ Ἴσις.
 Υ 41 Φοῖβος ἀκερσεκόμης = 800,1 dat. 801,1 acc.
 219 Ἐριχθόνιον βασιλῆα clausula = 1046,89 adn.
 222 πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν = 321,5 Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν.
 Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ = praef. 480 a 1 Φῖλα δέ με γείνατο μήτηρ.
 Χ 44 εὖνιν ἔθηκεν = 552,4 εὖνιν ἔθηκεν ἀρετῆς.
 268 παντοίης ἀρετῆς = 498,2. 609,3. 831,14. Add. 888 a 1.
 305 καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι = 527,5. Cf. 537, 3 et 7 κ. ἐ. ἀκούειν.
 389 sq. conferri possunt cum 884,6. 958,12 sq.
 500 ἐπὶ γούνασι πατρός = 89,3.
 Ψ 19 χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν = 235,1 χαῖρε Κρίτων σοὶ μὲν γε καὶ εἰν Ἀ. δ.
 Ἀίδαο δόμοισιν — 558,6 ἦν εἰς Ἀίδαο περήσω.
 71 πύλας Ἀίδαο περήσω = 173,21 ὁμῆ σ. ἀ. Cf. 590,10 ὁμῆ σ. ἀμφικαλύψει.
 91 ὅστέα νῶιν ὁμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι = 146,5 οὐκ ἐτέλεσσε πόθον.
 149 νόον οὐκ ἐτέλεσσας = 1082,10.
 846 βοῦς ἀγελαίας = 243,21 πένθος ἄλαστον ἔχω.
 Ω 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα = 768,9.
 428 οἱ ἀπεμνήσαντο = 1066,3 καὶ εὖ καθύπερθεν ἐρέψας.
 450 ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν

Odys.

- α 426 περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ = 590,3.
 428 κέδν' εἰδυῖα = 498,9.
 431 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν = 569,1 πρωθήβην ἔτι κοῦρον.
 γ 1 ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπῶν περικαλλέα λίμνην = 998,6 ἡελίου λίμνης περικαλλέα ρεῖθρα λιπόντος.

- 196 ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατα- = citatur in Add. 228a 1.
 φθιμένοιο λιπέσθαι
- 433 πείρατα τέχνης = 1054,4 πείρατα πάντα τέχνας.
- δ 230 πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, = 306,2 πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθῶν φρεσί,
 πολλὰ δὲ λυγρά. πολλὰ δὲ λυγρά.
- 458 δένδρεον ὑψιπέτηλον = 271,2 δένδρεσιν ὑψιπέτηλοις.
- 523 δάκρυα θερμὰ χέοντο = 372,34 δάκρυα θερμὰ χέουσα.
- 564 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδῖον καὶ = 452,19 καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι
 πείρατα γαίης — ἀθάνατοι πέμ- ξανθὸς 'Ρ.
 ψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς
- 566 sqq. conferri possunt cum 649,5 sq.
- ε 174 λαῖτμα θαλάσσης = 1140,6 ἐς λ. θ.
- 323 ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν = 1073,5 ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύζειν.
- 341 μάλα περ μενεαίνων = 146,5.
- 489 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς = 749,6 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς.
- ζ 175 πολλὰ μογήσας = 442,1. 713,14.
- η 93 δῶμα φυλασσέμεναι = 816,4 φυλαττομένῳ δῶμα.
- 122 ἐρρίζωται clausula = 1078,7.
- 126 ἔτεραι δ' ὑποπερκαΐζουσιν = 1028,78 περκαΐζοισαν clausula.
- θ 274 δεσμούς ἀρρήκτους ἀλύτους = 170,6.
- cf. II. N 57
- 335 δῶτορ ἑάων Mercurius = 1026,7 Paeon.
- ι 142 καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν = 1041,6 καὶ σοὶ θεὸς ἡγεμονεύσει.
- 192 οἷον ἀπ' ἄλλων = 444,5 οἷος ἀπ' ἄλλων cf. 403,17.
- 367 πάντες ἑταῖροι = Add. 552a 1.
- 527 εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα = 320,8.
- κ 555 ψύχεος ἱμείρων = 146,2 κύδεος ἱμείρων.
- λ 201 τηκεδόνι στυγερῇ = 471,6.
- 629 ἀνδρῶν ἡρώων = 661,2.
- μ 183 ἔντυνον αἰοιδὴν = Add. 1029a 10.
- 438 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώ- = 998,1 θῆκε σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκ-
 λενος Ἥρη τυλος Ἥως.
- ν 8 αἶθοπα οἶνον = 1034,28 αἶθοπι οἶνω.
- 26 ἐρικυδέα δαῖτα = 892,1 ἐρικυδέα φῶτα.
- 149 περικαλλέα νῆα = 850,3 περικαλλέα ναόν, cf. 1065,4. π.
 νῆσον 981,1.
- 266 δήμῳ ἐνὶ Τρώων = 1046,49 δήμῳ ἐνὶ Τρώεσσιν.
- 268 ἐγγυὺς ὁδοῖο = 182,1. 3, 2 et 10,1 ἐγγυὺς ὁδοῦ.
- ξ 7 καλή τε μεγάλη τε = Add. 228b 3 καλή τε γνωτή τε.
- 187 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν = 101,1 et 530,1 τίς πόθεν εἰμί.

- 198 θεῶν ἰότητι = 333,5. 450,3 (θεοῦ ἰ.)
 213 πάντα λέλοιπεν = 99,4.
 223 ἀγλαὰ τέκνα clausula = 360,1.
 353 ἐνθ' ἀναβάς = 1021,1.
 371 Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο = 1046,14 Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο.
 ο 106 δῖα γυναικῶν = 343,1.
 108 ἀστήρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν = Add. 306 a 2 ὥς ἀστέρα λαμπόμενον.
 232 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ = 1136,4 δεσμοῖς ἀργαλέοις.
 251 ἴν' ἀθανάτοισι μετεΐη = 340,7 καὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.
 357 ἤκαχ' ἀποφθιμένη = 325,10 ἤκαχε γάρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεναι.
 523 Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος = 926,5 eadem eadem versus sede.
 533 οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον = 1046,35 Ἑλλάδι δ' οὐτι γένος βασι-
 ἄλλο λεύτερος.
 545 πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνω = 355,1 ἐνθάδε μίμνω (pro κεῖμαι).
 π 31 ἐνθάδ' ἰκάνω = 110,3 ἐνθεν ἰκάνω.
 196 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ = 1009,4.
 τάδε μηχανώωτο
 370 ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων = 526,2 ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτοί.
 τ 40 ἧ μάλα τις θεὸς ἐνδον, οἱ οὐρα- = 1009,2.
 νὸν εὐρὺν ἔχουσιν
 266 φιλότῃτι μιγεῖσα = 397,5 φιλότῃτι μιγείην.
 494 ὥς ὅτε τις στερεὸς λίθος ἢ = 513,2 κεῖμαι ἀναίσθητος ὥσπερ λίθος
 σίδηρος ἢ σίδηρος.
 513 γούωσα clausula = 507,3.
 540 ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη = 462,13 πρὸς αἰθέρα δῖαν ἀερθέν.
 υ 70 sqq. conferri possunt cum 268,1—4.
 φ 26 Ἡρακλῆα μεγάλων ἐπίστορα = 831,2 ἱστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες,
 ἔργων καμάτων.
 107 κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν = 926,8 ἀν' Ἀχαιίδα γῆν.
 ψ 65 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων clausula = 26,8. 367,7.
 121 ἔρμα πόλης = 452,11. 969,5.
 ω 268 ξείνων τηλεδαπῶν = 214,3 τηλεδαποῦ γενεᾶς οἰκτρᾶς ξένου.
 306 ἀλλά με δαίμων πλάγξε = 42,3 ψευδώνυμον ἀλλά με δαίμων
 θῆκεν.
 371 θεοῖς ἐναλίγκιος ἄντην = 1052,1 θ. ἐ. ἥρως.
 530 ἤυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε = 1009,3.
 λαὸν ἅπαντα
 Homer. epigr. 3,3 πολυκλαύτῳ ἐπὶ = 539,3.
 τύμβῳ
 homerici epitaphii A. Pal. VII 3,1sq. = 272,13. 354,1. 660,1. 661,1.

- Hesiodi Theog. 41 ὁπὶ λειριόεσση = 169,4 ὅπα λειριόεσαν.
 158 κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ = 109,3 στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕβρει.
 279 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν = 649,4 ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν.
 εἰαρινοῖσιν
 301 κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ = 309,2 ἔσω κοίλῃς κατὰ πέτρης.
 462 βασιληίδα τιμήν, cf. Il. Z 193 = 1028,53 adn.
 692 χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς = 1060,4 χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς.
 763 ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μεί- = 591,3 ἥσυχιος, κεδνὸς καὶ μείλιχος.
 λιχος
 797 κεῖται ἄμ' ἄπνευστος (sic Herm.) = 702,1 κεῖμαι ἀναυδον, ἄπνουν-παιδόν.
 καὶ ἀναυδος
 938 κήρυκ' ἀθανάτων (accus.) = 772,1 κύρυκι ἀθανάτων.
 Opp. 41 ἐν μαλαίχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ = 1135,1 μαλαίχην τε καὶ ἀσφόδελον.
 91 νόσφιν ἄτερ νούσου καὶ ἄτερ = 1023 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ
 χαλεποῖο πόνοιο χ. π.
 197 sqq. καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον = 1110, 1—4, ubi tamen Αἰδῶς Εὐ-
 ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης — λευκοῖσιν νομίῃ τε scriptum est.
 φάρεσσι καλυψαμένα χροῖα καλόν
 — ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴτον
 προλιπόντ' ἀνθρώπους — Αἰδῶς
 καὶ Νέμεσις
 353 τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προς- = 65,2 τὸ δικαιοσύνῃ τε φίλον τε φίλοισι
 ἰόντι προσεῖναι προσεῖναι.
 450 χείματος ὥρην. = 1067,3 ὅτε χείματος ἴσταται ὥρην.

Citata quaedam correcta.

C. I. G. 1582 (cit. ad 492)	= huius syll. 938.
" 1957 (cit. ad 167)	= " 523.
" III Add. 3857 m (cit. ad 119)	= " 367.
" 4944 (cit. ad 832)	= " 981.
" 5724 (cit. ad 437)	= " 685.
" 6205 (cit. ad 371)	= " 577.
" 6222 (cit. ad 430)	= " 580.
" 6227 (cit. ad 371)	= " 578.
" 6257 (cit. ad 371)	= " 576.
Anthol. app. 313 (cit. ad 401)	= " 642.
Welckeri syll. 84 (cit. ad 272)	= " 660.

VIII. METRORVM TABVLA.

- hexametri: 3. 5. 7. 10. 12. 14. 19. 26. 31. 44—46. 59. 65—67. 72. 76.
 78. 80. 81. 87. 92. 101. 108. 109. 115. 157—166. 174. 178—
 181. 213. 262. 270. 271. 272b. 280. 281. 283. 285. 290. 294.
 304—306. 312. 320. 322. 342. 344. 349—351. 354. 355. 361.
 365. 368. 375. 379. 380. 385a. 389. 390. 392. 401—404. 408
 (?). 415. 416. 420. 422. 427—429. 438. 441. 444. 445. 449.
 450. 452a. 454. 456—458. 460. 472. 475. 479. 480. 484. 502
 ab. 503. 513. 520—522. 526. 535. 537. 540. 541. 544. 584.
 586—588. 590. 591. 594. 601. 607—610. 612. 618. 620. 632.
 633—637. 645(?). 647—650. 652. 656. 658—661. 671. 675.
 676. 680. 682. 692. 694. 700. 702. 703. 705. 707. 711. 713.
 714. 726. 727. 729—732. 738. 739. 741. 742. 747. 757. 760.
 772. 775—778. 784. 789. 792. 800. 805. 807a. 808. 809. 819.
 820. 827a. 840. 865. 870. 871. 875. 887. 891. 892. 896. 897.
 899. 908. 911. 918—922. 925. 934. 936. 941. 946. 950—952.
 960. 962(?). 963. 970. 971. 997—999. 1009. 1011. 1013. 1016.
 1019. 1023—1026. 1027 a c v. 30 sqq. 1028. 1029. 1031—1034
 (v. 1—4. 15—32). 1035—1038. 1041. 1042. 1046. 1055. 1057
 —1060. 1062—1069. 1071. 1074. 1076. 1082. 1091. 1094. 1098.
 1100. 1105. 1110. 1113. 1116. 1120. 1121. 1123. 1124. 1128.
 1134. 1136. 1140. Add. 4a. 181a. 197a. 313a. 333a. 461a. 463a.
 646a. 903a. 1029a. praef. 1100a.
- hexametro subiecta tripodia dactylica 188. 800.
 „ subiecti pentametri tres 113.
 „ „ senarii duo 282. 360. 798.
- hexametris singulis subiecti singuli senarii (pythiamb. II) 211.
 „ „ „ „ dimetri iambici 154. 155.
 „ duobus subiectus pentameter 52. 132. 171. 370. 400. 662. 666.
 687. 823 (bis). 1008.

hexametris duobus subiectus pentameter cum hexametro 835 b. 986.

" " " " cum senario 684.

" " subiecti pentametri duo 278.

" " " " " cum hexametro 527.

" " " " " cum paroemiaco Add. 459 a.

" " " " tres 74. 168.

" " " tetrametri trochaici duo 79.

" tribus subiectus pentameter 156. 309. 316. 356. 357. 598.
683. 844. 805. 909.

" " subiecti pentametri tres 933.

" quattuor subiectus pentameter 708.

" quinque " " 614.

" sex " " 610.

" septem " " 609.

" sex " senarius 450.

" octo " " 588. V. add.

" quindecim " " 642.

pentameter dimidiatus 1114.

pentametri singuli 1090. 1131.

pentametro subiecti hexametri duo 715.

pentametri bini 326. 510 (alter inconditus). 605.

disticho subiectus senarius 641. 751. 886.

" " pentameter 759. 806.

" " " cum hexametro 347. 785.

" " " cum senario 381.

" " hexameter 34. 75. 140. 172. 273. 296. 341. 468. 589.
750. 1008. Add. 597 a.

" " hexametri duo 90. 490. 522. 545 a.

" " " tres 277. 291. 386. 452 c.

senarii: 11. 93. 102. 105. 122—131. 175. 176. 185. 193. 194. 208 b. 210.
236. 245. 246. 258. 263. 286. 325 a. 337. 352. 353. 362. 363.
364 b. 376 a b c d e. 383. 387. 391. 399. 410. 424. 426. 439. 462 a.
463. 502 c. 531. 542. 546 c. 566. 595. 602. 604. 619 a. 638. 646.
667. 677. 691. 709. 728. 762. 783 a. 796. 807 b. 814. 816. 821.
838. 861. 868. 893. 927. 953. 954. 964. 965. 968. 976. 977. 980.
983. 984. 995. 996. 1001—1005. 1010. 1020. 1022. 1030. 1034,
v. 9—20. 1039. 1040. 1045. 1096. 1097. 1099. 1101. 1112. 1117.
1119. 1125. 1130. 1137. 1138. Add. 241 b. 497 a(b). 886 a. praef.
222 b(a). 1046 a. 1117 a et b. 1119 a et b.

scazontes 276. 549.

senarii catalectici 1133.

tetrametri iambici 1132.

„ trochaici 79,3 sq. 106. 783 b. 790.

hendecasyllabi 261 b. 811. V. praefat.

versus anacreontei 1127.

anapaesti 1027 c. 1034,5—8. fortasse 1040 in. anapaesti mixti cum iambis 745.

paroemiaci 613 (subiectis versibus inconditis).

enoplion metrum Add. 874 a.

Archilochium quartum subiectis pentametris singulis 187.

hexametris praefixi choriambi 1095.

strophica carmina 173, cuius sex sunt partes alternis hexametris quaternis et binis distichis compositae, nisi quod quintae strophae errore quodam non quattuor sed duo videntur hexametri fuisse.

768, cuius tres sunt quaternorum versuum partes, prima hexametris duobus totidemque pentametris composita, altera distichis duobus, quattuor hexametris tertia.

204, cuius quattuor sunt partes, prima et tertia binorum distichorum ionica, secunda et quarta ternorum dorica dialecto conscriptae.

cola metrica 485. 961.

versus secundum syllabarum numerum compositi 393. 425.

versus inconditi 22,1. 23. 48. 79,2. 167. 170. 171. 177. 267. 270,3. 283 —285,3. 300. 306,2. 314. 318. 322. 330. 339. 344. 358. 368. 371. 372. 379. 381. 387. 389. 397. 406. 423. 427. 428. 446. 449,6. 454. 458 —460. 482. 504. 509. 513. 523. 524. 529—531. 545. 585. 646,7. 662,1. 701. 713. 714. 716 —723. 729 —737. 792,2. 834. 835 a. 896. 897. 919. 920. 947. 960,1. 984,2. 996. 1001,1. 1003,1. 1023. 1038. 1041. 1075. 1137. Add. 319 a. 772 a.

hexametri pentametri disticha nullis legibus inter se conmixta 95. 96. 99. 120. 169. 192. 206. 274. 288. 292. 303. 311. 314. 321. 324. 325. 334. 339. 340. 366. 367. 369. 371. 384. 388. 398. 406. 430. 435. 489. 501. 529. 558. 577. 616. 654. 664. 685. 686. 689. 698. 722. 725. 793. 920 II b. 958. 981. 988. 1015. 1075. Add. 277 a. 545 c.

reliqua disticha sunt integra.

Berolini, typis fratrum Unger (Th. Grimm).
